PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 801 (6235) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 1 februarie 1970

Trimisul nostru special la C.M. de bob din Elveția, VICTOR BĂNCIULESCU, transmite:

PANȚURU (sub așteptări) — PE LOCUL 7 DUPĂ DOUĂ MANȘE

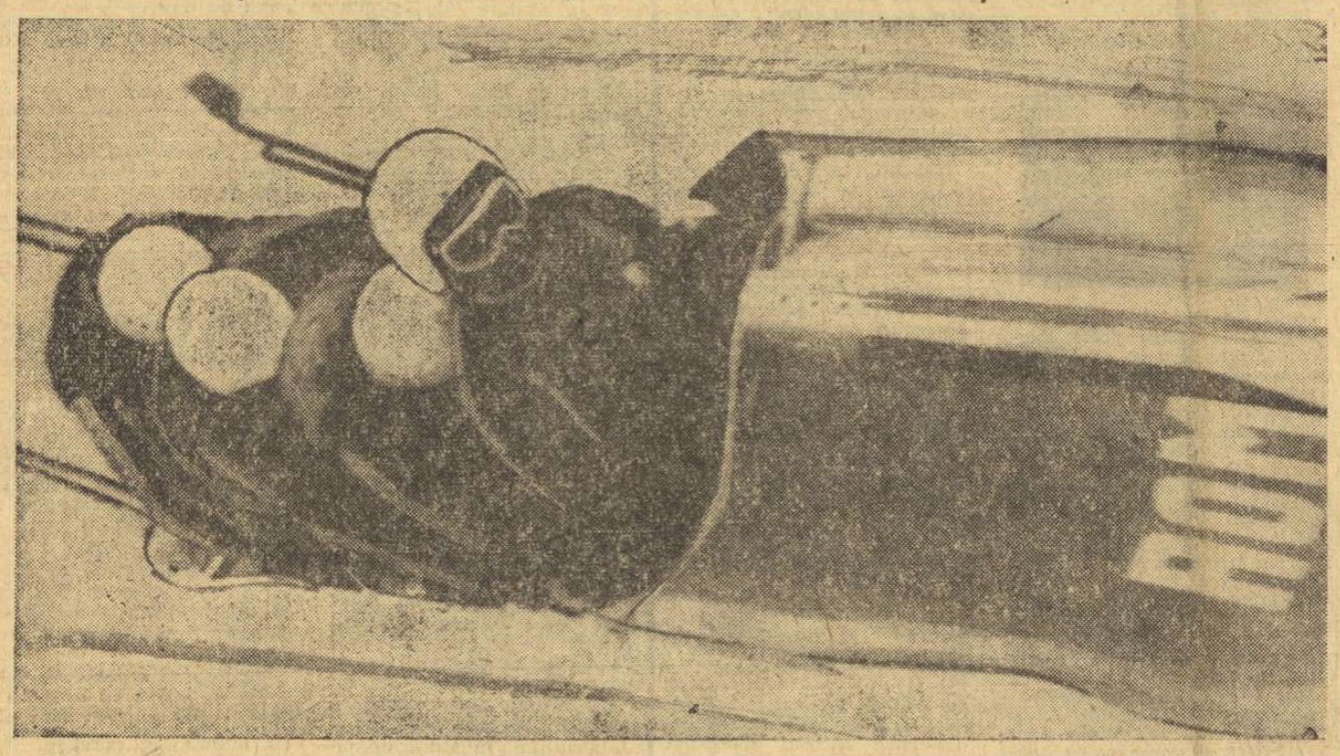

Echipajul României în timpul manșei a II-a

SAINT MORITZ, 31 (prin telefon). Campionatul mondial de bob 4 a început sub auspicii climatice bune, cu minus 4 grade și o ușoară fulguială care nu a putut împiedica afluxul considerabil de turiști străini în week-end spre pîrtia de bob. Numai un elicopter închiriat de televiziunea elvețiană a influențat, involuntar, la un moment dat, starea atmosferică; stîrnind printr-un zbor jos vîrtejuri de zăpadă ca într-un viscol scurt, dar infernal. Era chiar clipa în care echipajul lui Panțuru se pregătea de plecare în manșa I. Zăpada răscolită de bătaia elicei orizontale s-a așternut de prin copaci, de pe taluzuri, pe pistă, îngreunînd-o oricum pînă la opera de tasare produsă de următoarele echipaje. În acest accident nu stă, firește, întreaga explicație a rezultatului sub așteptări — în raport cu performanțele de la antrenamente — obținut în prima zi de formația română.

S-au prezentat la start 24 de echipaje din 13 țări, dar nu au încheiat ziua în clasament decît 21, din cauza răsturnărilor din manșa I, care au dus la descalificarea formațiilor S.U.A. I (în ciuda numelui de bun augur al lui... Fortune), Franța II (Gérard Christaud) și Japonia II (Susumu). Singura cădere, imediat după sosire, care nu a influențat performanța ulterioară este cea a echipajului secund al Elveției, răsturnat din nou exact în același loc ca și la ultimul antrenament oficial. Cu un curaj extraordinar, abia ieșit din operație joi, și schimbînd un singur om în echipaj (pe cel mai rănit), comerciantul din Zürich, René Stadler, așezat în bob la plecare, deci împins de ceilalți, a reluat cursa și în manșa secundă, obținînd la capătul zilei al patrulea timp!

Lupta a fost extrem de strînsă în manșa I, nu mai puțin de 8 echipaje realizînd timpi sub 1:15. Seria a fost însă dominată de excepționalul record absolut al pîrtiei (1:13,75) obținut de campionul mondial Wolfgang Zimmerer, care nu a ezitat să-l ia în echipaj pe Bader, frînarul lui Floth (exclus la selecție).

Manșa a doua, cu excepția rocadei echipajelor elvețiene, nu a adus nici o modificare în plutonul fruntaș. De data aceasta, doar 6 echipaje au realizat timpi sub 1:15; printre acestea, din păcate, nu s-a numărat cel condus de Panțuru, în ciuda unor excelente starturi (5,40 și 5,41), întrecute doar de italienii lui De Zordo (5,36 și 5,35). Pilotul român incriminează patinele bobului, considerînd că numai slabul lor randament din alunecare poate nărui un ghidaj fără erori esențiale. Într-un sport în care incredibil de scurtele sutimi de secundă determină apariția zîmbetului sau a amărăciunii pe fețele boberilor, sînt firește și alte (aparent) mici detalii care hotărăsc rezultatul final, cum ar fi: ținuta eforturi au cerut ele pentru a fi realizate. În 1963, la debut, americanul reușise 6 600 p. Aproximativ 300 de puncte pe sezon reprezintă un ritm de progrese propriu numai unui sportiv dotat și foarte sîrguincios. Nu același lucru se poate spune despre prodigiosul vest-german **Kurt Bendlin**, un fel de Siegfried bucălat și sanguin, scăpat parcă dintr-o legendă wagneriană, care avea exact 24

Dumitru GRAUR

(Continuare în pag. a 4-a)

Clasamentul primilor 10 după două manșe: 1. R.F. a Germaniei I (Zimmerer) 2:28,22 (1:13,75+1:14,47), 2. Italia I (De Zordo) 2:28,39 (1:14,26+1:14,13); 3. Elveția I (Wicki) 2:28,80 (1:14,39+1:14,31), 4. Elveția II (Stadler) 2:29,04 (1:14,36+1:14,68), 5. Italia II (Vicario) 2:29,43 (1:14,70+1:14,73); 6. Austria I (Dellekarth) 2:29,60 (1:14,75+1:14,85); 7. România (Panțuru — Focșeneanu — Pascu — Zangor) 2:29,87 (1:14,92+1:14,95); 8. Spania I (Baturone) 2:30,04 (1:14,94+1:15,10), 9. R.F. a Germaniei II (Pitka) 2:30,11 (1:15,08+1:15,03); 10. Marea Britanie II (Evelyn) 2:31,08 (1:15,52+1:15,56).

CIOCÂLTEA — SZABO 2-1

După schimbul de amabilități făcut vineri în redacție, Ciocâltea și Szabo au luptat crîncen a doua zi, în cea de a treia partidă a meciului care urmează să-l desemneze pe campionul de șah al țării.

Ca și în celelalte două, s-a jucat o deschidere siciliană, pare-se o preferință a ambilor maeștri. Ciocâltea, cu albele, a aplicat clasicul atac Sozin, întors pe toate fețele de teoria modernă. Szabo a comis o mică neglijență, încurcînd ordinea mutărilor și i-a îngăduit, astfel, adversarului său să ia în stăpînire deplină centrul tablei. Pentru un jucător de forța și valoarea lui Victor Ciocâltea aceasta a fost de ajuns. El a condus mai departe piesele sale în stil de mare maestru, l-a supus pe Iuliu Szabo unei apărări oarbe, lipsită de speranțe, și-a transformat avantajul de poziție într-unul de materie, cîștigînd un pion.

Finalul partidei a fost atractiv și spectaculos datorită cîtorva artificii tactice încercate de negru. Ciocâltea, însă, a jucat atent și a cîștigat. O victorie care poate decide acest meci scurt.

Astăzi, de la ora 16, în aula I.P.G.G. se joacă cea de a patra partidă a întîlnirii. (V. Ch.)

OLIMPICII ÎN SERIE

1-0 CU VICTORIA MELBOURNE

În continuarea turneului pe care îl întreprinde în Australia, echipa olimpică de fotbal a României a întîlnit ieri la Melbourne formația Victoria. Meciul s-a terminat cu scorul de 1—0 (0—0) în favoarea jucătorilor români, prin golul marcat de Bădin în min. 78.

JOC FRUMOS ÎN ULTIMUL MECI AL TURNEULUI INTERNAȚIONAL DE HOCHEI

GALAȚI 31 (prin telefon). După 4 zile de întreceri de bun nivel tehnic și spectaculare, care au făcut o bună propagandă hocheiului, primul turneu internațional desfășurat în localitate a luat sfîrșit sîmbătă seara. La ultimul meci au participat cele două selecționate ale Bucureștiului. Scor: București A — București B 15—6 (5—3, 7—1, 3—2).

Spectatorii gălățeni, care au simțit o adevărată „coup de foudre" pentru acest sport, s-au declarat satisfăcuți și de spectacolul oferit de hocheiștii bucureșteni. După prima repriză în care pe gheață a existat un oarecare echilibru, în partea secundă a întîlnirii selecționata A și-a impus categoric superioritatea. Ultima treime a jocului a fost din nou echilibrată.

Au înscris: Szabo I, Szabo II cîte 3 goluri, Fl. Sgîncă și Pană — 2, Bașa, Varga, P. Sgîncă, Iordan și Moiș — 1, respectiv Boldescu — 3, Axinte — 2 și Costea — 1. Au arbitrat bine St. Ionescu și A. Biro.

T. SIRIOPOL
coresp. principal

PROPUNEREA ARSENALULUI

Printr-o telegramă adresată clubului Dinamo Bacău, Arsenal Londra propune ca cel de-al doilea meci din sferturile de finală al „C.E.T.", care urmează să se dispute în capitala Angliei, să aibă loc fie la 11, fie la 18 martie.

Gambitul regelui, la gura sobei...

...Emisiunea de seară pe micul ecran s-a încheiat de mult. La geamul „sălii televizorului", lumina rămîne la un moment dat să vegheze singură, ca un far, liniștea și pacea întregului sat. N-ai crede că mai există pe undeva vreo activitate. Și totuși...

În jurul unei mese, doi oameni. În jurul lor, alți doisprezece, sau treisprezece. Toți tac, într-o concentrație supremă...

e2—e4; e7—e5...

Mutările se succed într-o liniște adîncă, tulburată, cînd și cînd, doar de schimbarea piciorului de sprijin, amorțit, al cîte unui privitor...

Joacă un băiat „de la contabilitate" cu brigadierul „de la a 2-a de cîmp". Nimic neobișnuit, pentru faptul în sine.

Dar brigadierul știe deschiderea „gambitul regelui".

Iar băiatul de la contabilitate știe răspunsul teoretic care se cheamă „contragambitul Falkbeer".

Și poate că nici asta nu este ieșit din comun.

Ceea ce i se pare ochiului de citadin un „peisaj" cu totul neașteptat este prezența, aici, în miez de noapte, în jurul unui biet șah, a unei duzine de țărani cooperatori. Nu e nimic organizat. Sportul minții este iubit la sate.

La gura sobei, unde arde un foc care ne amintește de poveștile bunicii, s-au adunat SPORTIVI de care n-a auzit niciodată nimeni.

Și flacăra sportului îi ține strînși, în jurul pieselor ce se luptă pe cele 64 de pătrățele, tîrziu în noapte.

O imagine simbol.

Fiecare poate s-o interpreteze în felul său.

Citadini fiind, ne-am obișnuit să gîndim fenomenul sportiv încadrat între parametrii tehnicii moderne: complexe sportive, săli cu aer condiționat, piste cu tartan, peliculă cinematografică, camere de luat vederi, blitz-uri etc.

În acea sală liniștită dintr-un sat îndepărtat de prin locurile Horezului n-a pătruns nicicînd o cameră de luat vederi. Altfel am fi aflat, de mult, cu toții, lucruri pe care ne e greu să ni le închipuim altfel.

Și ne-am fi bucurat...

M. POPESCU

CRISTA TRACHER ȘI ANDREI OKOS CAMPIONI ABSOLUȚI LA PATINAJ VITEZĂ

TUȘNAD, 31 (prin telefon, de la trimisul nostru). După trei ani, titlurile de campioni absoluți la patinaj viteză au revenit brașovenilor, prin dinamoviștii Crista Tracher și Andrei Okoș. În formă deosebită la probele scurte, Crista Tracher a profitat în apriga dispută cu fosta campioană Maria Tașnadi, de o căzătură a acesteia în cursa de 1 000 m, fiind astfel scutită de emoții pentru cucerirea titlului de campioană absolută. Andrei Okos a cîștigat cu mult efort alergările pe distanțele de 5 000 și 10 000 m, acumulînd puncte prețioase și în celelalte probe. Și unul și celălalt merită, împreună cu antrenorul lor, Ernest Urlich, felicitări pentru performanțe.

Iată cîștigătorii ultimelor probe și lista deținătorilor titlurilor de campioni absoluți pe 1970; **junioare II:** 1 500 m — Eva Fokt (Mureșul Tg. Mureș) 3:10,1; **junioare I:** 1 500 m și 3 000 m — Eva Markoș (Avîntul Miercurea Ciuc) 3:03,5 și respectiv, 6:24,4; 1 000 m Roxana Salade (C.S.M. Cluj) 1:56,7; **juniori I:** 3 000 m, 1 500 m și 5 000 m — Gh. Varga (Agronomia Cluj) 5:23,8, 2:31,2 și 9:10,1; **seniori:** 5 000 m și 10 000 m — Andrei Okos (Dinamo Brașov) 9:09,5 și 18:39,9; 1 500 m — Victor Sotirescu (Dinamo Buc.) 2:25,1; **senioare:** 1 000 m — Crista Tracher (Dinamo Brașov) 1:47,9; 3 000 m — Maria Tașnadi (Dinamo Buc.) 5:57,5.

Campionii absoluți: senioare: Crista Tracher (Dinamo Brașov) 221,600 p; **seniori:** Andrei Okos (Dinamo Brașov) 207,311 p; **junioare I:** Eva Markos (Av. M. Ciuc), 241,483 p; **juniori I:** Gh. Varga (Agr. Cluj) 205,676 p. Primii în celelalte clasamente generale: **junioare II:** Eva Fokt (Mureșul Tg. Mureș) 193,666 p.; **juniori II:** Eugen Imecs (Agronomia Cluj) 164,316 p; **copii I:** Sanda Frum (Inv. Sibiu) 122,600 p și Victor Ciolacu (Inv. Sibiu) 108,900 p; **copii II:** Carmen Dragoman (Inv. Sibiu) 51,500 p și Dan Ionescu (Constr. Buc.) 48,200 p.

Tr. IOANIȚESCU

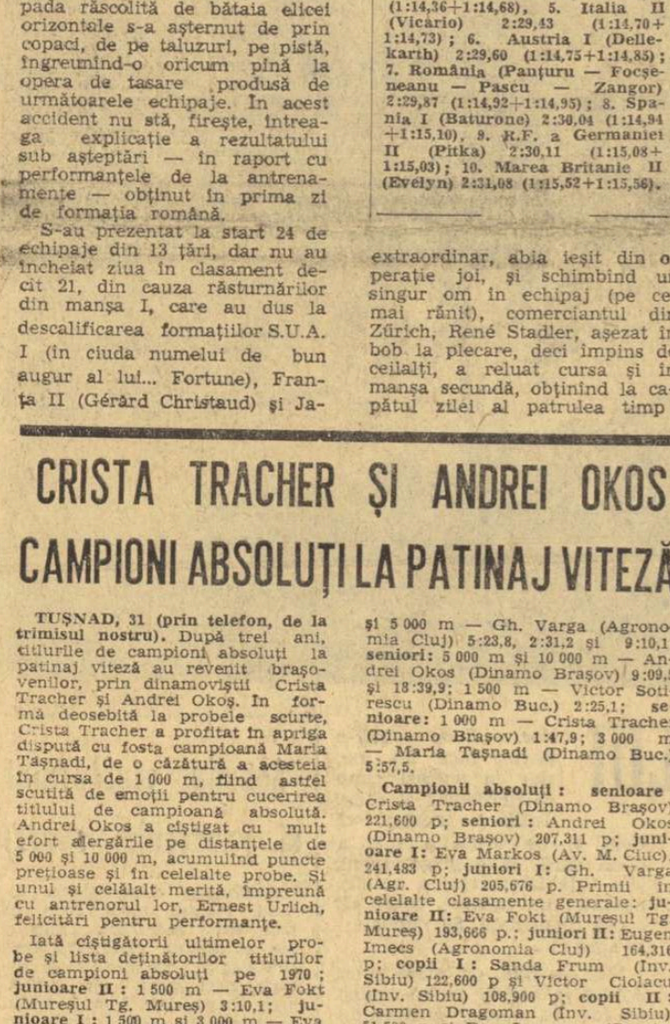

O spectaculoasă aruncare peste umăr
Foto: V. BAGEAC

Un ultim efort pe linia de sosire...
Foto: B. VASILE

Campionatele atletice de sală ale juniorilor

Rezultate promițătoare în cele 6 probe de ieri

Confirmînd așteptările, tinerii atleți care au luat startul ieri la cele șase probe prevăzute în programul primei zile a campionatelor republicane de sală ale juniorilor mari au realizat rezultate excelente, între care și un nou record la prăjină. Depășind cu 3 cm recordul lui Mircea Voinea, sibianul Adrian Dinu (4,40), antrenat de Günther Ahrend a produs surpriza în cadrul unui strîns duel cu colegul său Sepp Schen, clasat pe locul doi cu un rezultat de 4,30 m. O luptă strînsă s-a desfășurat și în proba de lungime fete. Pe o distanță de 3 cm s-au clasat trei săritoare: Lucia Jinga (Sc. sp. Ploiești, antrenor Ion Smîdu), Maria Ionescu (Liceul Rm. Vîlcea) și Alina Popescu (Steaua). În cele din urmă ploieșteanca a învins cu 5,94 m. Marea revelație a concursului a fost Eleonora Monoranu, campioana junioarelor mici de la Cluj. Ea a realizat timpul de 6,7 s pe 50 m. Pe locurile următoare, cu același timp, s-au clasat Mariana Filip (C. A. Roman) și Veronica Anghel (Școala sportivă Ploiești). La înălțime băieți o luptă strînsă s-a dat între Csaba Dosa (Liceul 2 Tg. Mureș) și Mihai Negomirescu (Sc. sp. Arad), terminată cu victoria primului: 2,05 m. Arădanul, ocupînd cu același rezultat un meritat loc doi, anunță frumoase perspective. Pe locul trei Mircea Preda (Petrolul Ploiești) 1,90 m. Celelalte rezultate: *50 m plat băieți:* 1. Tamaș Szabo (Liceul 2 Tg. Mureș) 5,8 s — record egalat, 2. Andrei Kuruczi (Liceul 2 Tg. Mureș) 6,0 s, 3. Constantin Stan (C. S. Pitești) 6,0 s; *prăjină:* 3. Ion Dragomir (S.S.A. Buc.) 4,20; *triplusalt:* 1. Ștefan Lenghel (Sc. sp. Brașov) 15,00 m, 2. Gheorghe Hidi (Mureșul Tg. Mureș) 14,58 m, 3. Mihai Calimente (U. T. Arad) 14,30 m; *greutate fete:* 1. Viorica Brad (Progresul Buc.) 13,63 m, 2. Victoria Cîrtea (Lic. 1 Ploiești) 12,88 m, 3. Maria Illy (Lic. 4 Timișoara) 12.37 m.

Întrecerile continuă astăzi de la ora 9,30 în sala complexului sportiv „23 August".

Gheorghe ILIUȚA

Bill Toomey, ca un adevărat „luptător", știe de asemenea să-și savureze intens succesele. Iată-l în această fotografie trecînd linia de sosire în cadrul cursei de 1.500 m. de la Olimpiada din Mexic, epuizat aproape total, dar, în același timp, făcînd cu amîndouă mîinile „v"-ul VICTORIEI.

Recent, un juriu compus din ziariștii de la publicația lunară „Athlétisme-l'Equipe-Magazine", care apare la Paris, a desemnat „atletul mondial nr. 1" al anului 1969, în persoana decatlonistului american Toomey. Iar înainte de a prezenta cititorilor noștri personalitatea interesantă a recordmanului lumii la decatlon, redăm lista primilor 10 clasați: 1. Toomey 87 p, 2. Bondarciuk 69 p, 3. Nicole Duclos 68 p, 4. Carlos 58 p, 5. Davenport 47 p, 6. Lusis 31 p, 7. Kinnunen 28 p, 8. Colette Besson 22 p, 9. Pennel 14 p, 10. L. Jehlickova 11 p.

Juriul a fost compus din Gaston Meyer, redactor-șef al ziarului „l'Equipe", Marcel Hansenne, director al revistei organizatoare, Robert Parienté, redactor-șef, Gerard Edelstein, redactor-șef adjunct, Roger Debaye, Guy Lagorce, Noel Couedel, Alain Billouin și Christian Montaignac — redactori ai revistei.

ȘI TOTUȘI, TOOMEY A REUȘIT

În ziua de 11 decembrie 1969, americanul Bill Toomey bătea recordul lumii la decatlon.

Performanța realizată la Los Angeles de **Bill Toomey** (31 de ani) este de **8 417** puncte. Le-am putea numi puncte „mari", atît de multe și sus-

(Continuare în pag. a 4-a)

ZIUA VICTORIILOR PRIN IPPON

În sala Floreasca din Capitală s-au desfășurat ieri preliminariile (tururile I, II, recalificările și semifinalele) ultimului act al campionatelor republicane individuale de judo rezervate juniorilor.

Adresîndu-se atît juniorilor mari cît și celor mici, competiția a programat întreceri pentru ambele grupe de vîrstă, corespunzător categoriilor de greutate specifice fiecăreia dintre ele.

Rezumînd impresiile primei zile a întrecerilor specificăm, cu satisfacție, nivelul valoric superior al multora dintre partide, calitate datorată atît unei bune pregătiri tehnice a tinerilor judoka cît și maturității și seriozității cu care au abordat aceștia ultima etapă a campionatelor naționale. Astfel, pe lîngă o clarviziune superioară în abordarea și conducerea partidelor, ani putut remarca prezența în concurs a unei game bogate de procedee tehnice — fapt ce a determinat cîștigarea partidelor, în marea lor majoritate, înainte de limită, prin ippon — și un plus de mobilitate tactică a luptătorilor pe saltea.

Confirmînd speranțele puse în ei, o serie de judoka (printre aceștia și cîțiva dintre participanții la „Cupa speranțelor olimpice de la Berlin) s-au comportat la înălțime, realizînd, pe lîngă victorii categorice și partide deosebit de spectaculoase. Subliniem printre aceștia pe Al. Filip (întîlnirea lui cu campionul național al categoriei, arădeanul D. Hîrșan a fost o adevărată demonstrație de virtuozitate), L. Moldovan și Al. Toth (toți de la Geamul Mediaș), M. Atomulesei (Metalul Roman), N. Gheorghe (I.O.R.). De altfel, tinerii judoka de la Geamul Mediaș, Metalul Roman și Vagonul Arad au cele mai mari șanse să urce pe primele trepte ale podiumului de premiere la această ediție a naționalelor de juniori.

Finalele încep astăzi, la ora 9, în sala Floreasca.

N. MȘ.

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA CONTINUĂ SĂ DOMINE CAMPIONATUL FEMININ DE HANDBAL

CLUJ, 31 (prin telefon, de la trimisul nostru). Cel de al treilea turneu al campionatului național handbal feminin s-a încheiat aseară în sala sporturilor din Cluj. Campioana țării, Universitatea Timișoara, a reușit să absolve cu brio și acest ultim test învingîndu-și adversarele directe.

UNIVERSITATEA BUCUREȘTI — C.S.M. SIBIU 18—10 (8—6). Formația bucureșteană a făcut un util antrenament în compania sibiencelor. Decontractate, studentele au încercat o serie de acțiuni tactice și au realizat, îndeosebi în repriza a doua, faze remarcabile. Au înscris: Arghir (8), Schramko (4), Leonte (2), Dobirceanu (2), Furcoi (2) pentru Universitatea, Brezaic (5), Chilea (3), Walter. Vîntilă pentru C.S.M. Sibiu. Au arbitrat bine G. Lungu (Deva) și A. Barabas (Reșița).

PROGRESUL — CONSTRUCTORUL TIMIȘOARA 15—10 (11—5). Bine conduse de maestrele emerite ale sportului Maria Constantinescu și Antoaneta Oțelea, handbalistele de la Progresul au făcut un joc inteligent, ferm în apărare și variat în atac. Timișorencele — evident obosite de suprasolicitarea din primele două zile ale turneului — n-au găsit resurse pentru a răspunde acțiunilor ofensive purtate în viteză de atacul bucureștencelor. Progresul a dominat majoritatea timpului (în min. 38 conducea cu 13—5 !). Iată realizatoarele: Butan (7), Oțelea (5), Seceleanu (2), Harghel pentru Progresul, Franz (4), Ciutac (2), Gavrilov (2), Nemetz, Zeriu pentru Constructorul Timi-

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 4-a)

SPORTUL magazin

SPORTIVI SUB CUPOLA ACADEMIEI

NICI UN ÎNCEPUT DE ZI FĂRĂ PROSPEȚIMEA PE CARE ȚI-O ASIGURĂ ÎNSĂȘI PREGĂTIREA MIȘCĂRII

Mărturisiri ale acad. prof. dr. NICOLAE SĂLĂGEANU

— *Idicelul copilăriei mele,* — așezare de țară din ținutul Mureșului — *mi-a oferit bucuriile hărăzite oricărui copil și chiar mai tirziu, celui înălțat pe coama anilor, voluptatea mișcărilor în aer liber* — ne spune academicianul prof. dr. NICOLAE SĂLĂGEANU, fost rector al Universității din București.

Alergător ca un iepure, săritor ca o veveriță, mînat, continuu, de neastîmpărul mișcării, — *ca o căprioară,* — *n-am avut în lungul drumurilor, în înălțimea copacilor și nici chiar în învolburarea apelor Mureșului, opreliști pentru joaca mea, pentru exercițiul fizic.*

Elev la Liceul „Al. Papiu Ilarian" din Tg. Mureș, am fost atras de doi factori care mă cuceriseră deopotrivă:

— viața liceului, cu tot ce putea oferi unui copil venit din mediul rural, sub raportul cunoașterii, al orînduirii didactice și al sistemului pedagogic al noului;

— și pe alt plan: jocurile sportive, în care mingea ocupa un loc preponderent.

Cu toată firea mea meditativă, cu tot temperamentul meu retras, jucam fotbal și, spre marea mea durere — durere fizică, durere morală, mai cumplită chiar — am încercat dezamăgirea unui accident care m-a scos din vraja acestei lumi de inceputuri: într-un meci de fotbal mi-am fracturat un braț.

— Așadar, cariera dv sportivă a sfîrșit, pare-se, chiar înainte de a începe?

— De fel! Nevoia fiziologică a exercițiului fizic m-a îndrumat spre excursii. Ele au intrat, aproape pe nesimțite, și în preocupările mele de biolog, mijloc excelent, legat organic de îndeletnicirea de a cunoaște direct covorul vegetal, fenomenul florei și al faunei.

O descriere a itinerariilor mele de atunci, din anii liceului, și pînă mai tirziu, —

meția voinicească — în zilele noastre, ar aduna poate kilometri, sute și mii, ca într-un uriaș atlas alcătuit la scară naturală.

Simultan, am început să joc șah. Dacă, vorbindu-vă despre fotbalul începuturilor mele de viață liceală, am făcut remarca deosebirii dintre temperamentul meu domol și febrilitatea efortului din jocurile sportive cu mingea, apoi la șah vă pot afirma că firea mea meditativă era în elementul ei, mă aducea într-o lume a mea, prin destinație, prin definiție.

Și se pare că jocul de șah și-a aflat în mine un devotat cu înclinații și aptitudini, de bine ce, fără să am predilecții competitive, am atins totuși un nivel care mă opunea unor adversari al căror nume subscriu ele înseși o consacrare în materie, pentru mine: Tudor Flondor, bunăoară, acel excepțional dotat inginer-atomist, care a fost campionul de șah al României, maestrul Mihail Sadoveanu, recunoscut șahist de mari proporții și, în sfîrșit, să vă citez un nume care poate că e puțin cunoscut public sub forma jucătorului de șah: academicianul Gheorghe Mihoc. Concomitent cu activitatea mea de șahist la tabla de joc, urmăresc activitatea șahului și pe plan mondial, revistele de specialitate, cu probleme și confirmări de soluții la care sînt prezent în mod tacit — numai pentru voluptatea mea sufletească, și asta îmi dă satisfacții depline, după cum îmi oferă o admirabilă gimnastică a gîndirii.

Nimic temeinic nu se poate face fără o sănătate deplină, fără acea prospețime pe care o determină exercițiul fizic, mișcarea susținută, de fel întîmplătoare sau improvizată.

Începutul meu de zi, — deci reintrarea în viața cotidiană — se face prin gimnastică și roadele ei nu întîrzie niciodată.

Ca biolog — profesor la Universitatea din București, și colaborator al Institutului de biologie „Traian Săvulescu" al Academiei, în contact continuu și nemijlocit cu studiul și cu cercetarea în specialitatea mea: fiziologia plantelor, mi se cere și îmi cer eu însumi, o permanentă cunoaștere a plantelor pe „viu", recomandînd cu stăruință mișcarea, — drumeția, ca factor indispensabil bunului naturalist —, ca și exercițiul gimnastic.

Și cu cît mă adîncesc în munca pedagogică sau de cercetare, cu cît anii încep astfel să adauge experienței mele noi trepte, o dată cu servitutile limitărilor și ale renunțărilor, deslușesc ce admirabile funcții active îndeplinește exercițiul fizic și mișcarea în viața de toate zilele a omului, a noastră, — a încheiat academicianul-biolog Nicolae Sălăgeanu, pe care un accident din copilărie l-a răpit fotbalului, dar nu și unei prețioase mentalități în favoarea sportului, păstrîndu-l, cu convingere, printre sportivi.

V. FIROIU

Duminicile unui nesportiv

Din cele trecute vremi (II)

Nefiind ușor să te desparți de răsfoirea scrierilor despre ceea ce a fost odinioară, continui și în duminica aceasta scoaterea în vileag a unor preocupări sportive de care dădeau dovadă, altădată, tinerii culți și elementele cu dragoste de o civilizație modernă în țara noastră. Cred că e bine să se știe că, înainte ca vînătoarea și pasionații ei să se fi constituit într-o asociație afiliată patronatului sportiv, erau mulți care cutreierau și la noi coclaurii cu pușca pe umăr și tolba la șold, în căutare de pradă. Mulți tineri luminați, care aveau să cîștige mai tirziu reputația unor dregători, au dobîndit devreme faima de bărbați sprinteni și iscusiți în ceea ce era de pe atunci sport, fără a i se spune astfel. Cînd, pe iarnă, dorința lor de mișcare și împrospătare a corpului era scăzută prin lîncezeala impusă de ger, vifor și zăpadă în mare cantitate, ei organizau vînători de lupi și iepuri. Tradiția lor se moștenise de pe vremea cînd era mai des cu păhărelele, decît cu orînduielele, cum aflăm din **Letopisețe.** Zile în șir se vînau iepurii, în cîmpiile din ținutul Vasluiului, iar lupul era scos din vizuini de către hăitași foarte dibaci.

Înainte de astfel de vînători, se luau de sîrg măsurile și pregătirile trebuincioase. Se vîna și cu ogari și cu prepelicari și cu copoi, se făceau hăituieli de iepuri, de sitari și de capre. Îndeosebi cele din pădurea de trei mii de fălci a Bohotinului au rămas de pomină, fiindcă vînatul de tot soiul mișuna acolo în codri, în cîmpii, în luncile Jijiei și ale Prutului, în stufăriile iazurilor. Se înțelege că prada era adunată în grămezi la picioarele pușcașului care o doborîse și, astfel, se vedea cu ușurință a cui fusese îndemînarea cea mai mare.

Nu lipsea nici obiceiul plăcut al gustării vînătorești, care se prepara în bordeiele cu acoperămînt de stuf din marginea pădurii, unde se ardeau din vreme, pe farfurioare, călugărași sau lemn de odogcin, ceea ce nu era altceva decît creanga de aloe, pentru ca nasul vînătorilor să mai uite mirosul singelui vărsat pe cele întinsuri.

Povestirile, ca și vinul, curgeau atunci în șuvoi nesfîrșit și, de pe acea vreme, minciunile vînătorești se cuveneau a fi scurtate prin tragerea de mînecă a aceluia ce născocea isprăvi prea de tot nerușinate. Unul dintre aceștia a fost, se pare, Alecu Ruset, vînător pătimaș și un pușcaș fără pereche în toată țara. Îndeminarea o moștenise de la tatăl său, care fusese călăreț bun și țintaș greu de întrecut. Tot de la el moștenise darul scornirii de minciuni, nelepădîndu-se de acest obicei al său pînă la moarte. Povestea, printre altele, că într-o bună zi, chiar după zacusca matinală — cum i s-a spus prînzului de dimineață pînă acum un secol — a văzut năpustindu-se către dînsul o haită înfricoșătoare de lupi. Ce s-a gîndit, ce nu s-a gîndit, Ruset al nostru s-a strecurat iute într-o groapă de capcane și de acolo, cum sărea un lup pe deasupra — poc! — îl nimerea chiar în burtă, încît i-a venit repede de hac haitei întregi. Frumoasă ispravă, cînd te gîndești că, după spusele acelui Ruset, în haită fuseseră vreo treizeci de lupi!

Vînătoarea a devenit, între timp, un sport cu regulile și orînduielile lui, dar mai ales cu numeroase opreliști. Nici una din opreliștile acestea n-a putut însă pune capăt năravului din firea vînătorilor, care n-are lecuire.

George SBÂRCEA

Trei întîlniri cu Iuliu Hațieganu

Albin Morariu și Dorin Almășanu au întreprins publicarea unei importante cărți, care reprezintă în același timp un act de cultură și un pios omagiu adus uneia dintre cele mai reprezentative figuri ale școlii medicale românești și ale educației fizice din țara noastră. Cartea, apărută în editura CNEFS, se numește „IULIU HAȚIEGANU ȘI IDEEA EDUCAȚIEI FIZICE ÎN ROMÂNIA" (84 pag., bogat ilustrate). Considerăm că omagiem personajul evocat și eforturile autorilor — mai bine decît printr-o recenzie — publicînd alăturatele amintiri ale colaboratorului nostru Virgil LUDU.

Cînd în iunie 1938 am pășit pentru întîia oară în Parcul Universității, unde erau programate campionatele naționale de atletism pentru juniori, plopii aleii de la intrare aveau aproape statura noastră.

Cu emoție și bucurie adolescentă, am colindat parcul, care după aceea, în ani, va deveni locul atîtor tabere de pregătire sportivă. Încet, sfios, dar profund, parcul a început să facă parte din ființa noastră. Îi simțeam diminețile, în zori, răsuflarea, cînd alergam romantici pe iarba udă, cu picioarele desculțe. Îi iubeam amiezile răcoroase și amurgurile cromatice, dincolo de Someș și de bisericuța maramureșeană.

Aici, în parc, am descoperit flacăra trandafirilor roșii, pe care îi regăseam la Operă, în muzica lui Constantin Bobescu, după piesa lui Zaharia Birsan. Aici am petrecut clipe de taină și am legat prietenii la „masa tăcerii" din preajma cabanei sportivilor, parcă modest omagiu adus lui Brâncuși. Aici am descoperit lumea de frumusețî a celorlalte sporturi, înotînd în bazin, jucînd tenis, trăgînd la tir.

Și tot aici l-am cunoscut întîia dată pe făuritorul acestui parc al odihnei și visării, pe Iuliu Hațieganu, care ne primea pe noi, gălăgioșii performanțelor și recordurilor, în împărăția generoasă a recreației și mișcării pure, dincolo de rulete și cronometre.

Îl văd pe Iuliu Hațieganu bătîndu-l pe umăr pe Moina, promițîndu-ne un laborator de cercetare a eforturilor noastre tinerești, plimbîndu-se calm și înțelept în parc, asemeni unui filozof antic din vestita școală peripatetică a lui Platon.

În acest parc am visat noi, generația tînără pe atunci (Zeno, Baciu, Miron Georgescu, Șimu), să mutăm Institutul de educație fizică la Cluj sau să făurim unul nou. Visuri tinerești care s-au pierdut pe drum sau s-au transformat în alte idealuri și împliniri.

★

A doua întîlnire cu Iuliu Hațieganu a fost în Sibiul refugiului clujean, în anul 1942. Se organiza aici un Congres studențesc cu întîlniri sportive prietenești, cu cîntece voioase și dinamice, cu laitmotivul lui Gaudeamus Igitur. Pe treptele Universității clujene din Sibiul gazdă, ne-a vorbit copleșitor profesorul și omul mereu tînăr Iuliu Hațieganu.

Ne-a vorbit despre tinerețe și studiu, despre mișcare și stadion. Ne-a invitat să fim aici, ca pretutindeni în țară, ca acasă. Și ne-a urat succes în întreceri și voie bună în excursiile din Dumbravă și de la Rășinarii lui Goga.

În Iuliu Hațieganu de atunci, anii nu adăugaseră nimic, poate doar evenimentele istorice, prin care trecea demn și optimist.

Cînd vorbea Iuliu Hațieganu uitai unde ești. Nu te simțeai nici în sala de curs, nici la examene, nici auditor la o conferință a sa, ci erai tînărul căruia el i se adresa, cu toate gîndurile lui bune pentru tine. Un prieten mai virstnic și cu experiență mai bogată de viață. Imaginea unui prieten bun, pe care nu-l vei putea uita niciodată...

★

A treia și cea din urmă întîlnire cu cel care a fost și va rămîne Iuliu Hațieganu am avut-o la o consfătuire metodică a orașului Cluj, în anul 1958.

Țin minte că pregătisem cu grijă lucrări care să nu-l dezamăgească. Între altele, și o evocare a sportului clujean, cu anii lui de început, cu parcul orașului și parcul Universității, cu perspectivele anilor care urmau.

Iuliu Hațieganu ne-a felicitat din toată inima. A deschis ședința, cu aceeași spontană și caldă înțelegere a lucrurilor, ca totdeauna. Ne-a spus că între laborator și stadion trebuie să existe un perfect echilibru, că fără mișcare nu există tinerețea și bucuria de a trăi.

A vorbit, mai ales, profesorul nostru drag, tuturor, din orice colț de țară, despre rostul educației fizice în universitate. Și în viață, căci mișcarea, sportul, pregătește nu numai pentru campionate, ci pentru marea întrecere, care este existența noastră modernă, viața dinamică și complexă de azi.

Cuvintele lui de atunci sînt astăzi mai pline de tîlc ca niciodată. Cine nu știe astăzi să vrea și să lupte, dar și să se odihnească activ, să se recreeze este un învins, un naufragiat. Multe, nenumărat de multe idei de care astăzi sîntem de la sine convinși, le datorăm, fără să mai știm, lui Iuliu Hațieganu.

★

Acestea au fost cele trei întîlniri cu profesorul și omul Iuliu Hațieganu. Dar ele s-au multiplicat în timp și pare de atunci că l-am întîlnit mereu și în multe împrejurări de viață...

Virgil LUDU

PE PLAIUL NEMERNICULUI

Cu cîteva zile în urmă cîțiva vînători ne aventuram după mistreți, undeva în Carpații meridionali. Locul se numește Plaiul Nemernicului. Tare nemernic trebuie să fi fost cel care a dat numele plaiului, fiindcă prea sus și departe a trebuit, cîndva, să se ascundă. Dar să pornim la drum...

Facem un mini-marș, doar trei kilometri, ca să traversăm, pe pod, bicisnica apă care ne desparte de piciorul muntelui. Apoi începem să urcăm. Cu spor, apoi din ce în ce mai încet, trecem o culme, pe urmă alta. Scoatem de pe noi un pulovăr și-l punem în rucsac și mai trecem o culme. Apoi, mai scoatem un pulovăr și mai trecem o culme. Dar cum ajungem pe o culme, nu prea departe se și vede alta! Așa, am terminat puloverele. Culmile s-au terminat mult mai tîrziu. De vină n-a fost obișnuința noastră cu bulevardul sau asfaltul bucureștean, ci faptul că omul n-are decît două mîini! Cu o mînă trebuia să-ți ții pușca și să ai grijă să nu-i intre zăpadă pe țevi; cu alta să oprești pendularea aparatului fotografic, pentru ca, agățat de git, să nu se lovească de pietre, cu a treia mînă să te sprijini în creanga-baston și cu o patra să-ți ștergi, eventual, sudoarea de pe frunte, de care, slavă Domnului, nu duci lipsă...

După trei ore (și după ce se părea că inima mi se întîlnise cu omușorul!) am ajuns. Organizatorul vînătorii mă plantează pe o coamă de munte. Văd într-o parte și-n alta, ca în carte. Aici nu vine nici un mistreț, doar dacă a căpiat vreunul de curînd, poate un lup sau un rîs, mi-am zis. Dar slabă nădejde — mi-am amintit — în muntele ăsta lupi și rîși n-au fost de mult. Și privesc spre vale. Vecinul meu din dreapta (C. V.) stă nemișcat și drept, ca un brad. Celălalt, aflat mai jos, se tot uită pe sus, se plimbă de la un fag la altul...

Pornește goana. Se aud din vale hăuituri. Nu trece mult și văd că C. V. ridică pușca, o pune în umăr și trage. Un foc. Sare într-o parte, încă un foc, dar în același timp se împiedică și cade. Întîi a început să cadă și pe urmă a tras a doua oară. Și a greșit focul. Din tufe izbucnește o namilă neagră; un mistreț, mare cît o ușă răsturnată. Se năpustește spre el...

Fug la vale, cu mare spor. Ajung la vreme ca să „pun" un foc „la ureche" mistrețului aflat deasupra vînătorului căzut pe spate, în zăpada groasă și moale. Mistrețul tocmai voia să-și pună colții în lucrare...

Abia după ce s-a ridicat din zăpadă și s-a convins că namila neagră de-alături devenise inofensivă, C. V. și-a scos căciula și a privit în jur. Atunci l-am văzut, amîndoi, pe vecinul lui din dreapta, în virful fagului.

— Ce faci acolo nene? că mistreții nu se prea urcă în pom!... i-am strigat.

— Voiam să am mai mult cîmp de vedere și de tragere... s-a bîlbîit el încă înfricoșat, fiindcă asistase la întreaga scenă, destul de dramatică.

Apoi au urmat alte două goane, dar nimic spectaculos. Au căzut cuminți, încă doi mistreți...

Ziua s-a încheiat în jurul focului tradițional, învîrtind frigările prin flăcări...

Ilie CÂRCIU

Agenda vînătorului și pescarului sportiv

Februarie este, poate, luna cînd vînatul trece prin cele mai grele încercări. Timp geros și zăpadă mare. De aceea, hrănitorile trebuie aprovizionate necontenit, iar potecile spre asemenea locuri trebuie asigurate în permanență. Totodată, pe plan piscicol, este necesară împrospătarea copcilor în gheață ca și curățirea zăpezii de pe gheața bazinelor cu pește.

În această lună, haitele de lupi fac adevărate ravagii printre viețuitoarele codrilor. Prin urmare, se cuvine o întețire a vînării lupilor, fie în grup, la goană sau la pîndă.

În aceeași perioadă este permisă vînătoarea la mistreți, sitari, porumbei, cocoșari, gîște și rațe sălbatice, la alt vînat de baltă ca și la dăunătorii cu păr și pene, în afara celor ocrotiți prin lege. Cu autorizație specială se pot împușca și jderii.

Amatorii undituluI pot să-și exercite frumoasa lor îndeletnicire la copcă, sau, dacă pe alocuri se înregistrează un dezgheț, se poate pescui clean, scobar, mreană, știucă și biban (Ultimele două specii în bălți).

Paralel însă cu vînarea și pescuirea speciilor permise, intervalul de timp care urmează este cel mai propice aplicării măsurilor corespunzătoare de pază și ocrotire.

ANTRENOR INSPIRAT

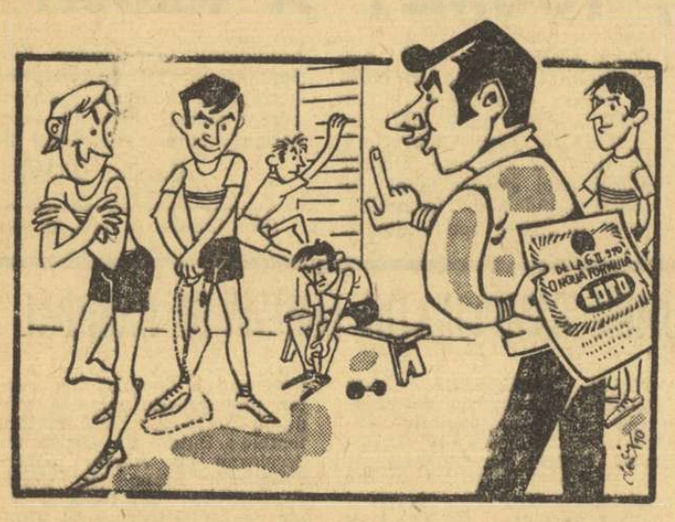

— *De la 6 februarie vom juca după o nouă formulă!*
— *1—4—2—4, 1—3—3—4?*
— *Nu!... 3 din 10 numere la Loto!*

desen de AL. CLENCIU

meditații inocente

De totdeauna mi-au fost tare simpatici cîinii de vînătoare, chiar dacă sportul vînătorii propriu zise l-am abandonat cîndva din motive stricte și personale: ca și James Oliver Curwood, (eh, să fim modești...) am înțeles, un pic cam tîrziu, că adevărata emoție a vînătorii nu constă în a ucide, ci în a lăsa să trăiască; am înțeles de asemenea, de data asta ceva mai devreme, că munții și pădurile își pot avea farmecul lor, indiferent de umbli sau nu cu o pușcă de vînătoare în spinare. Fără să rămîn cu regretul după vreun paradis pierdut, cum se-ntîmplă adesea, am continuat să cresc cîini de vînătoare, pentru că sînt docili și inteligenți și, ce mai tura-vura, pentru că îmi sînt prieteni adevărați. Nu vă jucați cu cîinii, or să creadă că sînt veril voștri primari, spune un vechi proverb arab. Personal, proverbul nu mă privește, întrucît nu mă joc cu ei și astfel nu le sînt nici rudă. Le sînt șef, un șef indiscutabil. Iar cînd ieșim împreună la verdeață sau plimbare, eu îmi spun că ies pentru ei, probabil ei își spun că ies pentru mine, așa că sîntem cu toții, cum s-ar zice, chit și plini de voie bună.

Într-una din zilele cînd zăpada începuse să se topească, am ieșit cu Juci la Șosea. Cățelușa aceasta a mea este o înțeleaptă: dînd de mizeria de afară, m-a privit întrebător. Crezi că face? spuneau ochii ei.

— Face, am liniștit-o. Mergem pe bulevard, noroiul și apa sînt doar pe alei, un lapsus mărunt al măturătorilor, ceva trecător. Hai, iepuraș.

Hai, hai... dar pe unde? Pe Magheru, bălțile murdare și pămîntul cleios acopereau tot. Am luat-o pe Dorobanți, același lucru. Am ieșit în Eminescu, am fugit și de-acolo, am ajuns pe Ștefan cel Mare: tot mare inundație mare. În Piața Victoriei, eram stropit pînă la sprîncene, stropit de automobile, stropit de pași din jur, stropit, stropit, stropit. Juci devenise un șoarece murat, mînjit, zbîrlit, tremurător, cu coada-ntre picioare. Ne-am suit, excedați, în primul troleibuz.

— Jos, mi-au poruncit taxatoarea și șoferul.

— Are permis, am arătat permisul.

— Jos, au mîrîit și călătorii. Ce-i cu pocitania asta printre noi? Și de ce n-are botniță?

— E cîine de vînătoare. Pocitanie a devenit din pricina murdăriei de afară. Nu mai poate merge pe jos, răcește. Are permis, nu se poa...

— Jos, s-a amplificat sincron mîrîitul autobuzului acela civilizat, și toți s-au întors amenințători spre bieții de noi doi.

Le-am făcut față, simțind că mi se umflă o vână de la git. (A stîngă, mare pericol!)

— Cîinele are permis, am spus cu glas limpede. Permisul special cu numărul 469, eliberat de AGVPS, Asociația generală a vînătorilor și pescarilor sportivi. Permisul îi vede toată lumea, îl țin ridicat sus în mîna dreaptă.

În conformitate cu dispozițiunile articolului 21 din Decretul 71 pe 1951, cîinii de vînătoare, care poartă semnul distinctiv metalic, emis de Asociație pot circula pe căile publice și intra în localurile publice de consum, în autobuze, troleibuze, tramvaie și vagoane de pasageri, fără a fi prevăzuți cu botniță. E clar? Permis are, semn distinctiv metalic la zgardă are, cîine de vînătoare e — ce mai doriți?

— Jos, a fost unicul răspuns hămăit.

Vena de la git mi s-a dezumflat brusc, în schimb mi s-au umflat nările. (Fără pericol, chestie de respirație). Cu toate astea, i-am luat iar cu binișorul.

— La una din ultimele expoziții-concurs de cîini de vînătoare, la rasa spaniel, pocitania pe care o vedeți a luat o mențiune... și știți cum e la concursuri: după mine, merita premiul I cu cunună și medalie, în sfîrșit, ce-a fost a fost. E un cîine bun de vînătoare, are un miros excepțional, este o scotocitoare de mare clasă, la rațe, fazani și prepelițe. Are și un pedigree excelent, Blanche de Castille e răs-străbunica ei și Pirat II îi e bunic. Dick I i-a fost tată, provenit din Ako, frate cu Tomi, fiii celebrului Pirat simplu, import senzațional englez. Însăși ea este mama frumosului Scormon, cu regretul de a nu vi-l putea prezenta și pe el, dar e plecat la canisa vînătorilor sportivi de la Băneasa, în voiaj nupțial de montă, fiind reproducător-tip. În aplicația ei vînătorească, e la fel de îndemînatecă, la fel de dibace și măiastră, ca și un sportiv de performanță în sportul lui. Pentru asta a și fost dresată și antrenată, așa cum e îndrumat și antrenat oricare sportiv. Dacă pe străzi n-ar fi ce-ar fi, v-ați uita la ea ca la o minune. Dar pe străzi este ce este și ce știți, și nu-i vina ei că arată cum arată. Nu merită tratamentul inuman pe care i-l aplicați, zău nu merită. E cîine... În felul ei este un sportman desăvîrșit, un sportman ce-și face meseria kinegetică cu multă tragere de inimă și talent, un veritabil performer, de esență și calitate. Ați da jos din troleibuz un sportman înghețat și murdar fără voia lui, l-ați da jos, de exemplu, într-o situație asemănătoare, pe Di Stefano?

— Jos, m-au îmbrîncit afară. Astea-s comparații nepermise, să se cheme miliția!

Acasă, am făcut o baie, am spălat-o și pe Juci. În timp ce-o stergeam cu prosopul, m-a lins pe obraz și mi-a șoptit, dîrdîind:

— E-n regulă, bătrîne. Nu fi amărît. Acuși-acuși vine vara, Topor zice c-o să plouă, o să bată vîntul și o să curețe și măturа lună tot orașul, o să fim fericiți și-o să mergem iar pe jos, să nu mai fim insultați. Eu n-am insultat pe nimeni în viața mea... oare n-am și eu, cît de cît, un locșor sub soare? Chiar cînd se topește zăpada?

Sigur că ai, fetițo. Da' vezi tu, mai sînt unii oameni, din păcate destul de mulți, care au uitat că din bezna anilor de ani scurși spre civilizația de astăzi, dintre puținii ochi prietenoși ce le-au călduzit spațiile, le-au păzit avutul și i-au adorat cu credință, au fost și ochii tăi buni, frumoși și deștepți. Ar fi bine să nu se uite măcar lucrul ăsta.

Al. SIRUJEANU

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim: din fiecare grupă **se califică primele DOUA CLASATE)?**

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

Tractorul l-a izgonit din agricultură, automobilul — de pe șosele, electrocarul — din industrie, tancul — din armată. Ce-a mai rămas calul, azi? Bucefal istoric, Pegas poetic, Rosinantă literară. Nu, să nu fim nedrepți. Calul intră, în viziunea lumii moderne, în cea mai nobilă postură a sa, aceea de erou sportiv. Indiferent de ipostază, independent de imagine: tractînd în tropot ritmic un sulky, purtîndu-și cavalerul în incredibil zbor planat peste obstacole și rivieră, făcînd în galop corp comun cu jocheul sau dănțuind elegant, cambrat, la comanda dresorului din șa, în manejul „Școlii spaniole de călărie" din Viena...

Nu, calul n-a pierit. El rămîne coechipierul nostru!

Actualități și realități despre cai

Încă de la începuturile Jocurilor Olimpice moderne, inaugurate în 1896 la Atena, calul de sport și-a făcut apariția în arena olimpică. El a fost adoptat ulterior de către pentatlonul modern, cu ocazia congresului C.I.O. din 1911, de la Budapesta.

Folosit inițial numai pentru alergări, calul a devenit, datorită multiplelor sale calități, coechipierul omului pentru probele de obstacole, cros și dresaj, acesta din urmă transformat într-o veritabilă artă.

Desigur, arta dresajului nu poate fi pusă pe același plan cu poezia, pictura sau muzica, dar nu vedem de ce nu o putem asemăna cu coreografia? Ba, chiar am putea merge mai departe, clasînd „dresajul academic" înaintea dansului, datorită necesității de cooperare cu calul. În timp ce dansatorul se exhibează singur cu propriul său echilibru, călărețul are de întîmpinat neștiința și rezistența calului, căruia trebuie să-i imprime mersuri și mișcări elegante într-un echilibru nou. Dotat cu memorie și cu o suficientă inteligență pentru a-și însuși lecțiile ce i se predau, calul ajunge să perceapă intențiile călărețului și să-și contopească simțurile cu ale acestuia, în așa măsură încît ai impresia că cele două ființe sînt unite și formează o singură voință pentru realizarea performanței sportive. Aproape că este de necrezut cum un animal a cărui privire este inexpresivă și care, prin mutenia lui, îți dă impresia unui absent, se poate transforma într-un pegas înaripat și transpune în atmosfera de concurs o dată cu călărețul său. De foarte multe ori el realizează în competiții performanțe superioare celor exercitate în antrenamente. Eroismul calului de sport e demonstrat de-a lungul anilor de excepționalele performanțe realizate de unii cai celebri, dintre care citățm: Crispa, Nasello, The Rock, Merano, Fidux, Bellevue (Italia), Tora, Halla, Meteor, Donald Rex (R.F.G.), Ali Baba, Luteur B, Pomone, Rockett (Franța), Mister Softee (Anglia), Gran Gest (Brazilia), Uranus (Japonia), Erbach (Elveția) și recentul medaliat cu aur la J.O. din Mexic, calul Showbound (Bill Steinkraus — S.U.A.). Dintre cai românești s-au impus în arena internațională: Arta, Dephis, Dracu știe, Fulger, Pyr, Jolka, Troika, Rubin, Mindir, Clasic, Birsan ș.a. Toți acești cai au contribuit la gloria sportivă a călăreților respectivi, dovedindu-se excelenți coechipieri.

Eliminat total din agricultură și într-o măsură foarte mare din tracțiune, calul și-a păstrat, în schimb, locul în sport și este solicitat din ce în ce mai mult pentru turismul călare.

Iată cîteva cifre: o statistică a răspîndirii calului irlandez (recunoscut ca un excelent cal de sport) indică, în 1968: 7 milioane cai în Brazilia, 5 milioane în Mexic, 3 milioane în Statele Unite, 2 milioane în Franța, 200 000 în Anglia.

Pe terenurile de concursuri hipice din Elveția au evoluat în 1968 un număr de 2 523 de cai, iar în Franța intensitatea activității ecvestre s-a reflectat în cele 720 cluburi de călărie afiliate, cu 2 122 de membri. În Uniunea Sovietică funcționează 60 de școli de călărie cu peste 2000 de cai.

Activitatea competițională internă în Franța cuprinde peste 300 de reuniuni, în R.F.G. cca 190, în Elveția 177, în Italia 60 etc. În anul 1969 au fost programate peste 80 de concursuri internaționale în țări și localități diferite.

Pe de altă parte, turismul călare cunoaște o răspîndire în tot mai multe țări, în frunte situîndu-se Franța, care a organizat în 1969 cel de-al V-lea raliu călare, la care au participat echipe din Anglia, Belgia, Canada, R.F.G., Elveția, Spania, Italia. De asemenea, „Vacances a cheval", programat de „Touring club de France" pe o distanță de 600 km, a reunit 26 de echipe cu un total de 300 de cai.

Ca un omagiu adus calului de sport, în multe țări (între care și România) a luat ființă Hipofilatelia, cunoscînd o largă răspîndire și prețuire.

Nu, nu-i o pledoarie pentru cai. Sînt realități izvorîte din nevoia oamenilor de a evada din zgomotul orașelor, din trepidația motoarelor și răsuflarea eșapamentelor.

Nu, calul nu va pieri. Ca un paradox al secolului vitezei, el va fi din ce în ce mai solicitat pentru sport și agrement. El ne apropie de natură, ne face întreprinzători, curajoși.

Calul este un prieten devotat și un excelent coechipier al omului.

Felix TOPESCU

Bill Steinkraus (S.U.A.), campion olimpic, Mexic 1968

RETROSPECȚIUNI ALĂTURI DE CALUL TRĂPAȘ...

Rasa calului pur sînge englez este una și aceeași în toate părțile lumii. Cînd e vorba însă de a se defini rasa cailor trăpași lucrurile capătă o turnură destul de complicată. Pînă mai acum trei-patru decenii, cei ce s-au ocupat de asemenea treburi socoteau trăpașul mai degrabă o etichetă a aptitudinilor lui, pentru o anumită alură de mers, decît o rasă propriu-zisă. Trapul este un mers natural al calului, ca și galopul ori pasul, și orice cal, de orice rasă — afirmau ei — poate merge în mod normal la trap.

O seamă de cercetători zootehniști însă — printre care se numără și românii D. Xenopol, Ionescu-Brăila, Rădulescu-Calafat, G. M. Iliescu ș.a. — au sesizat just nuanța diferențială, în sensul că unii cai arată o aptitudine deosebită pentru alura trapului, purtîndu-și picioarele într-un fel special. Acționînd într-o atare alură, aceștia au posibilitatea de a obține un fuleu și o cadență care le permit să acopere o distanță mai întinsă de teren la fiecare bătaie a picioarelor. Din asemenea specimene își trage izvorul rasa cailor de trap și evoluția ei se împletește cu desfășurarea istoriei de colonizare a Americii de Nord.

Coloniștii europeni adunaseră cu ei cai de rase diferite. Spaniolii, de pildă, foloseau cai în care predominau curentele de sînge oriental, arab și barb. Francezii veneau cu cai din diferite regiuni ale Franței, iar englezii cu exemplare din rasa Norfolk și irlandeză.

Fără o bază zootehnică, dar mînați de nevoile vieții, coloniștii căutau mereu cai care, în luptă cu acele orare, să exceleze și în tracțiune, nu numai la călărie. Așezămintele omenești se găseau distanțate unele de altele, iar cît privește diligențele acestea nu erau dirijate de grafice orare... Cum s-ar spune, coloniștii se străduiau ca prin aruncarea peste bord a oricărui sentimentalism, să obțină numai rezultatul practic.

Dar de unde să fie procurați asemenea cai?

Istoriografii lumii menționează primul nume: Messenger! Acesta era un pur sînge englez care avea — moștenit probabil printr-un atavism de la vreo străbună din rasa Norfolk — o alură de trap neobișnuită.

Dar în anii existenței lui a mai figurat cineva. Aceasta era o iapă fără obîrșie nobilă — deci fără pedigree — care se-nscrie menționată sub numele de „iapa lui Charles Kent", după numele fermierului la care se găsea. Ea parcursese în vara anului 1806, „înhămată" la un soi de gabrioletă pentru transportarea grabnică a unui bolnav de la fermă la un medic, o distanță de 16 mile, deci peste 25 de km, în decursul unei singure ore, mergînd numai în trap! Și ca și cum ar fi dorit să consolideze performanța, iapa lui Charles Kent a realizat doi ani mai tîrziu acoperirea unei distanțe de 28 mile (45 km) într-o oră și 47 de minute, ispravă cu care a uimit oamenii din regiunile învecinate.

La 13 octombrie 1845 s-a înregistrat primul record mondial de trap, pe o pistă din orășelul Hoboken — lîngă New York — unde iapa de 10 ani numită Lady Suffolk, antrenată și condusă de Dean Bryan, a parcurs o milă în 2:29,5, ceea ce revenea la un minut și 33 secunde pe kilometru!

De atunci, sprijinindu-se reciproc, omul și calul au pornit cu avînt în lupta pentru cucerirea celor mai înalte culmi ale performanțelor. Acele cronometrelor trebuiau să se oprească, învinse, la recorduri din ce în ce mai fantastice. Prin exemplare ca Pelham, Flora Temple, Goldsmith Maid sau Low Dillon, s-a ajuns în decursul anilor, la cifrele de 1:12 sau 1:11,8 pe km ale lui Peter Manning, Greyhound și Jayl Appermott.

Lăsînd altor colegi prilejul de a dezvălui parfumul suav pe care-l cuprinde existența comună a calului alături de om, voi cita doar proverbul oriental care spune că frumusețea inegalabilă pe lume a calului arab se datorește numai dragostei cu care l-au învăluit arabii!...

Niddy DUMITRESCU

Un paradox...

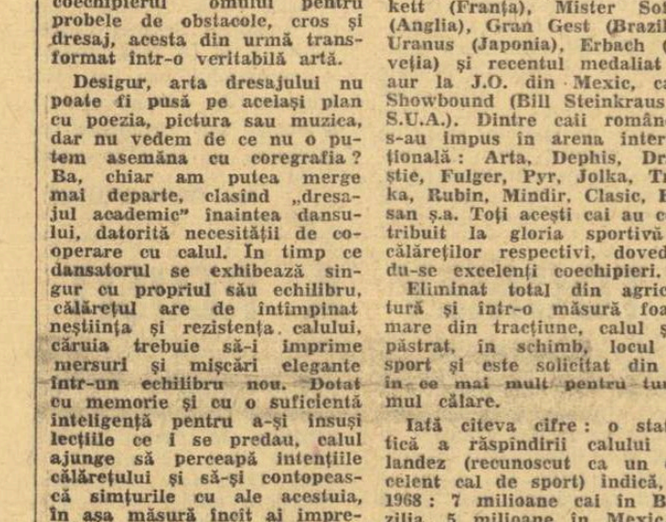

Se întîmplă și așa...

DE TOATE

● Orașul Aachen (R.F.G.) deține recordul lumii cu cei 510 ani de cînd găzduiește concursuri de călărie. Tot aici există o statuie — în mărime naturală — a calului Meteor, multicampion european și mondial la sărituri.

● La Jocurile Olimpice medaliile acordate în proba de călărie sînt printre cele mai numeroase: 18.

● La „Marele premiu al națiunilor" (probă olimpică de obstacole), au participat și 4 amazoane: Marion Coakes (Anglia), Janou Lefevre (Franța), Käty Kusner (S.U.A.), Monica Bachman (Elveția).

● Pentru prima dată la J.O., marele premiu de dresaj olimpic a fost cîștigat în 1968 de o femeie: Liselotte Linsenhof (R.F.G.) cu calul Piaff. Tot o femeie a cîștigat campionatul european în cea mai temerară probă de călărie, „Concursul complet". Este vorba de Mary Gordon (Anglia).

● Recordul dresajului de înaltă școală este deținut de austriacul Louis Podhajscki, cîștigător al marelui premiu de dresaj la Aachen în perioada 1928—1939!

● Călărețul francez Pierre L'Oriola (dublu campion olimpic) a pierdut calul său Luteur B, cu care a cîștigat medalia de aur la Tokio în 1964, în urma mușcăturilor suferite din partea celebrei iepe Voulette, predecesoarea lui Luteur B la victoriile lui D'Oriola și scoasă la pensie. Accidentul s-a petrecut la înapoierea lui Luteur B de la Tokio, pe cînd se afla împreună cu Voulette, într-un padock. (Să fi fost un acces de gelozie?).

(Fix)

Copăcel...

RĂSPUNDE Ion Poștașu

NAMOC MIRAN, BUCUREȘTI. 4—1 pentru Rapid, într-un meci cu Universitatea Craiova, în fieful oltenilor? Un astfel de rezultat nu s-a pomenit niciodată. Poate, în romanele științifico-fantastice! Țin să precizez, de altfel, că giuleștenii n-au reușit să cîștige nici un meci la Craiova.

MIRCEA AMZA, TURNU SEVERIN. Nici o echipă din orașul dv. n-a jucat în divizia A. Făcînd această precizare, ne referim la edițiile **oficiale** ale acestei întreceri. Probabil, însă, că dv. știți ceva despre o competiție improvizată, organizată în 1941. Atunci, da, C.F.R. Turnu Severin (la care jucau Bindea, Pavlovici, Oprea etc.) a participat la acel campionat ad-hoc și a fost, poate, și... campioană. Vă urez, într-un viitor cît mai apropiat și o campioană oficială!

DINU SĂULESCU, BUCUREȘTI. Vă mulțumim pentru sugestiile dv. în legătură cu viitorul almanah al ziarului nostru. Ați devenit, în felul acesta, unul dintre colaboratorii lui!

ECHIPAJUL CARAVANEI M.R.F. 1. Cîntărețul Dan Spătaru a jucat fotbal la Știința (Sportul studențesc) București, în divizia B. 2. Dumitrache a fost „pitic" la Rapid. De aici, a trecut la o echipă din campionatul orașului București: T.U.G.

MARIUS D. POPA, COMUNA PRUNDENI. Un teren de tenis are dimensiunile 23,77 m (lungime) și 10.97 m (lățime). La meciurile de simplu, un marcaj interior mic-

șorează terenul de joc cu 1,37 m, atît în lungime cît și în lățime. Locul unde se construiește un teren de tenis trebuie să fie însă de 40x20 m, pentru ca jucătorii să poată relua mingile ricoșate în afara terenului de joc.

MIRCEA MUSTEȚEA, BUCUREȘTI. 1. Haidu (Dinamo București) a jucat (nu tot timpul, este adevărat) în echipa pe care am aliniat-o la 5 iunie 1968, în meciul cu Olanda. 2. **„Văd că F.R.F. a programat reluarea campionatului diviziei A după „campania mexicană" la 21 iunie. Dar, dacă echipa României (balonul e rotund, ni se spune mereu!) va ajunge în finală și în acea zi va trebui să joace pe „Azteca", ce soluție se va găsi"?** În nici un caz echipa noastră națională nu va forfaita de la finala C.M., fiindcă — o clipă, să cercetez programul — Dinamo București are meci la Craiova, cu Universitatea! Numai încurcături dintr-astea â aibă F.R.F.-ul! Este adevărat însă că fixarea datei de 21 iunie pentru reluarea campionatului, înainte de a se termina întrecerile din Mexic, nu prea se încadrează în campania de pregătire psihologică a fotbaliștilor noștri!

D. NEICULESCU, CONSTANȚA. **„Sînt un anonim al fotbalului și un visător al poeziei". Dv. ați spus-o!**

I. BĂBEANU, CARANSEBEȘ. 1. Susțineți că, într-un meci din campionatul județean, disputat

la Ocna de Fier, arbitrul I. Munteanu, din Reșița, n-a ridicat carnetele a doi jucători eliminați de pe teren. Într-un asemenea caz, arbitrul riscă să rămînă el fără... carnet! Dar, ne îndoim că a procedat așa cum spuneți dv.

G. GLIGOR, CLUJ. Printre „Clujenele" dv. am întîlnit multe poante reușite. Cu riscul ca „pseudo-poșta" dv. s-o concureze pe a mea, voi reproduce cîteva răspunsuri:

A.Ș. Mănăștur. Ați pierdut pariul. „Peneș Curcanul" n-a fost

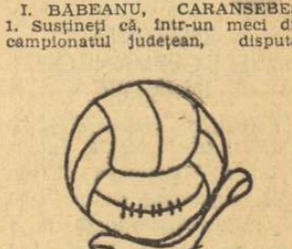

scris de Vasile Alexandru de la C.F.R. Cluj.

S.M. Ecker. Feleac. Antrenorul C. Teașcă n-a fost niciodată angajat de „Collo-Collo", fosta campioană a statului Chile. Este adevărat însă că, în țară, el s-a angajat mereu de... colo-colo.

M.E. Loman, Florești. Ne scrieți că ați ascultat cu multă plăcere la radio opereta „Secretul lui Marcu Paul", și ne întrebați dacă e vorba de Marcu Paul, fostul jucător de la „U". Din păcate, trebuie să vă dezamăgim. E vorba de Marco Polo... de la alt club.

A. Filologu, Cluj. Ne rugați să vă spunem în ce limbi „angelo" însemnează „înger". De la ultimul meci, cu Grecia, și în limba română!

Cap la cap...

sportul în lume

PANȚURU (SUB AȘTEPTĂRI) PE LOCUL 7

(Urmare din pag. 1)

ta întregului echipaj în viraje (element pe care side-cariștii îl cunosc atît de bine) sau amănuntele de construcție tehnică a bobului (de la compoziția patinelor pînă la paralelismul lor ideal în cursă). Condus cu 37 de sutimi de secundă de Austria I, cu 54 de Italia II și cu 93 de Elveția II, echipajul României mai poate spera să recupereze în ultimele două manșe pentru a se apropia mai mult de podiumul de premiere.

★

Într-o sesiune extrem de agitată, datorită intervențiilor intempestive ale delegației Elveției, care dorea discutarea imediată (dar nestatutară) a propunerilor sale de modificare a regulamentului, Congresul F.I.B.T. s-a încheiat cu hotărîri calme: s-a constituit o comisie de studiu a statutului și regulamentului (din care face parte și delegatul român Petre Focșeneanu, secretar general al F.R.S.B.); marile competiții ale anului 1971 se vor desfășura astfel: campionatele mondiale între 10—24 ianuarie la Cervinia (Italia); campionatele europene de 2 persoane la Königssee (R. F. a Germaniei), iar cele de 4 la Igls (Austria); campionatele europene de tineret la Saint Moritz în zilele de 6—7 februarie, iar concursul preolimpic de la Sapporo între 7 și 14 februarie.

Grigore Ioanide și Paul Goreti — arbitri internaționali la tir

La federația noastră de tir a sosit o adresă din partea Uniunii Internaționale de Tir, semnată de secretarul general al acestui for, dl. Ernst Zimmermann, prin care se face cunoscut că Grigore Ioanide și Paul Goreti au fost incluși pe tabelul internațional al arbitrilor-judecători. Astfel, numărul arbitrilor români cu drept de a oficia la Jocurile Olimpice, campionate mondiale și europene, se ridică la trei: Petre Cișmigiu, Grigore Ioanide și Paul Goreti. O nouă dovadă a prețuirii de care se bucură tirul românesc pe plan internațional.

HANDBALIȘTII ROMÂNI AU OBȚINUT O VICTORIE NETĂ 26-15 (11-7) CU REPREZENTATIVA OLIMPICĂ A CEHOSLOVACIEI

MIELEC, 31 (prin telefon). Reprezentativa de handbal a României a susținut simbătă cea de a doua întîlnire din cadrul turneului internațional ce se desfășoară în localitate. De data aceasta adversara echipei române a fost reprezentativa olimpică a Cehoslovaciei, din rîndul căreia fac parte o serie de tineri jucători din prima garnitură ca Horvath, frații Lukosik, Krepindall și alții.

În acest meci reprezentativa noastră a jucat mai aproape de valoarea sa, dar, fără a se ridica totuși la nivelul care a consacrat-o anul trecut. Cu o orientare tactică mai bună handbaliștii români au dominat întreaga partidă, avînd în Titus Moldovan, Guneș și portarul Dincă jucătorii cei mai activi. Scorul final de 26—15 (11—7) oglindește fidel raportul de forțe existent pe teren. Pentru reprezentativa României au înscris: Moldovan (5), Guneș (5), Gruia (3), Nica (3), Popescu (2), Gațu (2), Oțelea (2), Licu (2), Samungi (2). Duminică handbaliștii români vor susține o întîlnire dificilă în compania reprezentativei Norvegiei.

Eugen TROFIN
antrenor

ÎN „CUPA MARTINI" (412 PARTICIPANȚI!)

TOȚI FLORETIȘTII ROMÂNI ÎNTRE PRIMII 32...

PARIS, 31 (prin telefon). La „Coubertin" au început în cursul dimineții întrecerile masculine de floretă din cadrul trofeului „Martini". Sînt prezenți mai bine de 400 de trăgători (cifra exactă 412), ceea ce reprezintă un record de participare nu numai la nivelul concursului ci și al unei gale de scrimă! De notat absența floretiștilor sovietici, care, din motive obiective, n-au putut ajunge în timp util în capitala Franței. În schimb, la start s-au aliniat toate celelalte „mărimi" de pe continent.

Față de o asemenea cifră de participanți organizatorii au fost nevoiți să recurgă la o formulă nouă de concurs-eliminare în 10 tușe din primul tur. Inițial s-a stabilit ca o serie de trăgători, în funcție de valoarea lor, să participe direct în tururile următoare, mai precis în 32. Printre aceștia se află și reprezentanții noștri I. Drimbă, M. Țiu, I. Falb, Șt. Ardeleanu. Singurul floretist român care a evoluat în așa-zisele tururi de încălzire a fost Haukler. El a debutat victorios în fața francezului Rempenault (10—2). Dat fiind scorul net cu care a cîștigat acest asalt, Haukler a intrat și el între primii 32 de trăgători.

Duminică dimineața se vor trage două tururi, după care în concurs nu vor mai rămîne decît 8 floretiști. Aceștia, tot prin eliminare în 10 tușe, urmează, în cursul după-amiezii, să susțină asalturile pentru desemnarea cîștigătorului trofeului.

LA VIAREGGIO

STEAUA BUCUREȘTI — INTERNAZIONALE 0-0

VIAREGGIO, 31 **(prin telefon).** Vineri, a început cea de a 22-a ediție a turneului internațional de fotbal la care participă și echipa de juniori Steaua.

Juniorii români au întîlnit simbătă după-amiază, la Lucca, formația italiană Internazionale. Partida a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate: 0—0. În prima parte fotbaliștii italieni au avut inițiativa, iar după pauză juniorii români au dominat mai mult timp. În min. 82, Helvei a ratat cea mai mare ocazie a meciului, cînd, fiind singur cu portarul, a trimis balonul în brațele acestuia.

Luni are loc returul întîlnirii.

O nouă pereche de dansatori sovietici, Elena Markova și Ghenadi Karpanosov, aspiră la un loc pe podium...
Foto: TASS

Corespondență specială pentru SPORTUL

ÎN AȘTEPTAREA ÎNTRECERII PATINATORILOR

Pentru cititorii ziarului „Sportul", dar și pentru telespectatorii români care vor urmări în săptămîna care începe întrecerile Europenelor de patinaj artistic, găzduite de Leningrad, o avancronică va fi desigur interesantă.

Lupta patinatorilor și patinatoarelor pentru titlurile continentale va fi dată pe gheața patincarului acoperit al sălii sporturilor „Jubileinii", unul din cele mai frumoase stadioane de iarnă din întreaga țară. El a fost inaugurat recent, cu prilejul festivităților împlinirii a 50 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Totul este pregătit, aci la Leningrad, pentru buna reușită a acestei competiții. Instalațiile patinoarului au fost încă o dată revizuite, ele dovedindu-se la înălțime. Un microclimat de aer condiționat va permite spectatorilor să urmărească în condiții bune întrecerile. Cabinele de radio și televiziune, ca și instalațiile telefonice pentru cei 250 da gazetari sovietici și străini, care vor asigura transmisiile, sînt, de asemenea, în ordine. Reprezentanților presei le vor fi puse la dispoziție seturi cu fotografii reînnoite din oră în oră, iar operatorii de cinema vor face un film consacrat tehnicii patinajului.

Evident, sala oricît de încăpătoare, nu va putea cuprinde pe toți solicitanții de bilete. Vor fi doar 60 000 de spectatori, ceilalți trebuind să se mulțumească a urmări mersul întrecerilor pe micul ecran și din cronicile ziarelor.

În ce privește pe participanții campionatelor europene, ei sînt așteptați de la finele săptămînii trecute la hotelurile Sovetskaia, Astoria și Evropeiski. Se fac și primele pronosticuri, în ce privește posibilii cîștigători. Gazdele sînt foarte optimiste în ce privește probele de perechi. Aci, patinatorii sovietici pot ocupa toate locurile pe podium, afară de cazul vreunei reveniri a perechii Steiner—Walther (R. D. Germană). Dar precizăm, pentru prima oară, din 1958, din întrecerea perechilor vor lipsi celebrii Ludmila și Oleg Protopopov, care în acest an au ratat calificarea, clasîndu-se pe locul patru la campionatelor unionale.

Speranțe justificate avem și la proba de dansuri, unde prin trecerea la profesionism a invincibililor Towler—Ford, locul vacant poate fi ocupat, pe drept, de talentații Ludmila Pahomova și Aleksandr Gorșkov, în mare progres acum. În probele individuale, numele cîștigătorilor nu este atît de greu de ghicit. Gabriele Seyfert trebuie să aducă echipei R. D. Germane încă un titlu european, după cum la băieți sprintenul patinator cehoslovac Ondrej Nepela ar trebui să cîștige duelurile cu Patrick Pera (Franța), sau cu sovieticul Serghei Cetveruhin, și el în real progres.

Leningradul, ca și toți amatorii de patinaj artistic, așteaptă seri frumoase de întrecere, de înalt spectacol.

Iuri DARAHVELIDZE
Leningrad, ianuarie.

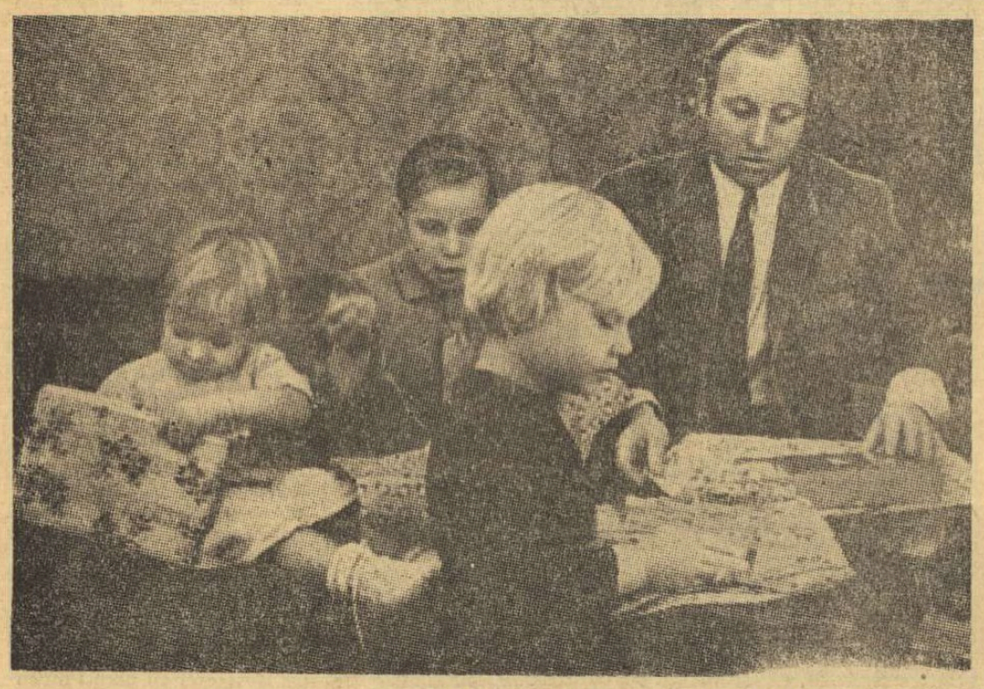

„CASA CU TREI FETE"

La fel ca opereta lui Schubert — Bertё, se intitulează familia lui Uwe Seeler, din Hamburg. Faptul că are trei fetițe nu constituie un motiv de supărare în familia fotbalistului Seeler. Toate vor fi sportive — spune tatăl cu mîndrie și „cine știe,... poate chiar... fotbaliste".

ZIG-ZAG fotbalistic

REȘEDINȚA VEST-GERMANILOR ÎN MEXIC

Fotbaliștii vest-germani au hotărît să locuiască într-un hotel din stațiunea Camanjilla, cunoscută pentru apele ei sulfuroase, situată la 18 km de orașul Leon. Proprietarii hotelului au hotărît să construiască un teren de fotbal în imediata apropiere, pentru a-i scuti pe jucători să se deplaseze la Leon în vederea antrenamentelor.

„11"-LE BRAZILIEI

Directorul tehnic al echipei Braziliei, Joao Saldanha, a făcut cunoscută oficial echipa care va fi aliniată pe teren în turneul final al campionatului mondial, precizînd însă că **„sînt încă posibile schimbări în perioada pregătitoare".** Formația braziliană va fi alcătuită din următorii 11 jucători: **Ado — Carlos Alberto, Baldochi, Everaldo, Wilson, Piaza, Gerson, Jairzinho, Tostao, Edu, Pelé.** El a menționat, totodată, că Tostao va juca atacant central.

BOBBY CHARLTON ESTE OPTIMIST

La bursa pariurilor din Londra, cota echipei Angliei drept cîștigătoare a campionatului mondial a scăzut de la 7—1 la 6—1, ceea ce este interpretat drept un semn al creșterii încrederii în capacitățile formației engleze. În schimb, pe primul loc al favoriților continuă să se afle Brazilia, cu o cotă de 3—1.

Celebra vedetă a fotbalului englez, Bobby Charlton, consideră însă că echipa Angliei poate să cîștige Cupa mondială. Într-un articol scris în revista „Goal", Charlton subliniază: **„De ce nu trebuie să ne considerăm suficient de buni și de pregătiți pentru a-i învinge pe brazilieni? Înainte de toate, sîntem doar campionii lumii!"**

O STRĂBUNICĂ ÎN MEXIC!

D-na Dorothy Bailey, o străbunică în vîrstă de 78 de ani, și-a cumpărat un bilet pentru a pleca în Mexic, unde dorește să urmărească meciurile campionatului mondial. Ea a declarat că a început să îndrăgească fotbalul după ce a văzut Anglia cîștigînd finala Cupei mondiale din 1966. **„Am văzut asta la televizor** — a spus d-na Bailey. **Cred că a sosit timpul să văd, cu ochii mei, și cum se petrec lucrurile cu adevărat pe teren".**

Pe de altă parte, ziaristul sportiv Leonidas da Silva, una din fostele vedete ale fotbalului brazilian, s-a pronunțat în favoarea „respectării adversarilor și unei pregătiri serioase", dacă reprezentativa braziliană dorește să iasă învingătoare. „Este greșită impresia că avem o selecționată invincibilă" — a declarat el.

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA CONTINUĂ SĂ DOMINE

(Urmare din pag. 1)

soara. Au condus foarte bine V. Reissner și O. Leikep (Sibiu).

I.E.F.S. — RULMENTUL BRAȘOV 15—10 (5—3). Abia în finalul meciului au reușit studentele să se detașeze de ambițioasele lor adversare. Atunci, apărarea brașoveană, hărțuită permanent de atacul advers, n-a mai fost capabilă să răspundă cu mijloace regulamentare. Obstrucțiile evidente au fost prompt sancționate și cele trei lovituri de la 7 m, transformate de Băicoianu, au urcat avantajul I.E.F.S.-ului de la 2 la 5 puncte. Jocul a fost, în general, plăcut mai ales în prima parte cînd cele două formații au mers cap la cap. Au înscris: Băicoianu (10), Mihoc (3), Guță, Mamiaca pentru I.E.F.S., Allies (6) Șerban (2), Prundaru, Oancea pentru Rulmentul. Au arbitrat bine M. Grebenișan (Tg. Mureș) și P. Radvani (Cluj).

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — CONFECȚIA 12—9 (6—4). Derbiul turneului a corespuns în cea mai mare parte. Meciul a fost viu disputat cu faze dramatice, cu acțiuni rapide. Păcat însă că unele jucătoare de la Universitatea (Hrivniac — eliminată 5 min., Onofraș — eliminată 2 min., Neghină și Metzenrath) au abuzat de iregularități în apărare și — chiar în atac — umbrind într-o oarecare măsură comportarea general bună a echipei campioane în aceste trei zile de întreceri. Victoria studentelor este meritată și se datorează în mare parte modului cum a știut să fructifice acțiunile de atac. Confecția a jucat la valoarea sa obișnuită. Numai eclipsa de formă a lui Ilie (care a ratat două lovituri de la 7 m și numeroase atacuri) și lipsa de incisivitate a lui Matache și Constandache au scăzut din potențialul real al acestei formații care aspiră la supremație în handbalul românesc. Au marcat: Neghină (7), Metzenrath (2), Hrivniac (2), Secheli pentru Universitatea, Ilie (4), Constandache (2), Nedelcu (2), Dincă pentru Confecția. Au arbitrat bine V. Cojocaru și I. Mihăilescu (Craiova).

VOINȚA ODORHEI — RAPID 9—9 (5—6). Revelațiile acestui turneu, formațiile Voința și Rapid, au încheiat la egalitate disputa lor. Rezultatul este echitabil, el oglindind fidel raportul de forțe și perioadele de dominare. Jocul a fost frumos și ambele echipe merită felicitări. Au înscris Mikloș (4), Magyary (2), Balint (2), Teglaș pentru Voința și Gheorghe (2), Țopirlan (2), Petrache (2), Ștefan (2), Oancea pentru Rapid. Au arbitrat bine C. Căpățînă și T. Ene — Buzău.

După 18 etape clasamentul are următoarea configurație:

1. Univ. Tim.	18	16	2	0	238-168	34
2. Univ. Buc.	18	13	2	3	241-189	28
3. Confecția	18	13	2	3	235-192	28
4. I.E.F.S.	18	8	2	8	175-161	18
5. Rulm. Bv.	18	6	3	9	219-228	15
6. Progresul	18	6	3	9	225-255	15
7. Constr. Tim.	18	6	2	10	181-195	14
8. Voința Odorhei	18	5	3	10	187-204	13
9. Rapid	18	3	2	13	177-227	8
10. C.S.M. Sibiu	18	2	3	13	152-211	7

De pe pistele de schi

In concursul de biation de la Liptovsky Mikulas (Cehoslovacia) ștafeta de 3 x 7,5 km i-a revenit Suediei (Arvidsson, Olsson, Petrusson) în 1h 35:53 (3 penalizări). Echipa României (Fontana, Mîrzea, Soiu) a ocupt locul 5 — 1h 42:54 (4). Întrecerea juniorilor i-a revenit tot Suediei, în 1h 38:45 (7), urmată de Polonia — 1h 40:31 (6) și de România (Horga, Dihoi, Șovăială) —1h 47:53 (10).

In Austria, la Gosau, au loc campionatele europene de juniori (probe nordice). Proba masculină de 10 km i-a revenit norvegianului Oddvar Braa — 30:05.2 urmat de suedezul Thomas Magnusson — 30:34,0 și de alt norvegian, Ivar Fromo — 30:32,0. Finlandeza Hilka Kuntola a cîștigat cursa de 5 km în 19:36,7.

Proba de slalom uriaș de la Madonna di Campiglio i-a revenit italianului Gustavo Thoeni, în 3:13,75, urmat de elvețianul Bruggmann — 3:14,74 și de francezul J. N. Augert — 3:15,20. S-au înregistrat 70 de abandonuri, printre care al austriacului Messner și al elvețianului Giovanoli. După disputarea acestei probe, ca și a celei feminine de coborîre de la Garmisch Partenkirchen, situația în clasamentele „Cupei Mondiale" este următoarea: masculin, individual — 1. Patrick Russel (Franța) 140 p, 2. Thoeni — 131 p, 3. Schranz (Austria) — 106 p; feminin, individual: 1. Michèle Jacot (Franța) 151 p, 2. Françoise Macchi (Franța) — 143 p, 3. Florence Steurer (Franța) — 107 p; pe echipe: 1. Franța — 1 199 p; 2. Austria 523 p, 3. S.U.A. 384 p.

Simbătă după amiază, la Madona di Campiglio, în concursul „3-Tre", proba masculină de slalom special i-a revenit francezului Henri Brechu în 101,04, urmat de Thoeni — 102,01 și de Giovanoli — 102,20. Combinata alpină a fost cîștigată de Thoeni.

La Garmisch Partenkirchen, proba masculină de coborîre din concursul „Arlberg-Kandahar" a fost amînată din cauza proastei vizibilități.

Pe pîrtiile de la Val d'Isère (Franța) a avut loc un concurs universitar. Proba masculină de slalom uriaș a fost cîștigată de francezul Christian Raisin (originar din Grenoble) în 1:18,26, iar cea feminină de australiana Anita Heidacher (Innsbruck) în 1:27,38.

CONCURSUL DE ATLETISM DE LA NEW YORK

Cu prilejul concursului internațional de atletism desfășurat pe teren acoperit la New York, proba de 880 yarzi a fost cîștigată de australianul Doubell cronometrat în 1:49,2. Cehoslovacul Plachy s-a clasat pe locul doi cu rezultatul de 1:49,7. Cu mare interes a fost așteptată proba de 600 yarzi, care a fost cîștigată în mod surprinzător de americanul McGrady în 70,0. Favoritul probei, Lee Evans, a sosit pe locul doi. Davenport s-a revansat în fața lui Garv Power, în cursa de 60 yarzi garduri cu timpul de 6,9.

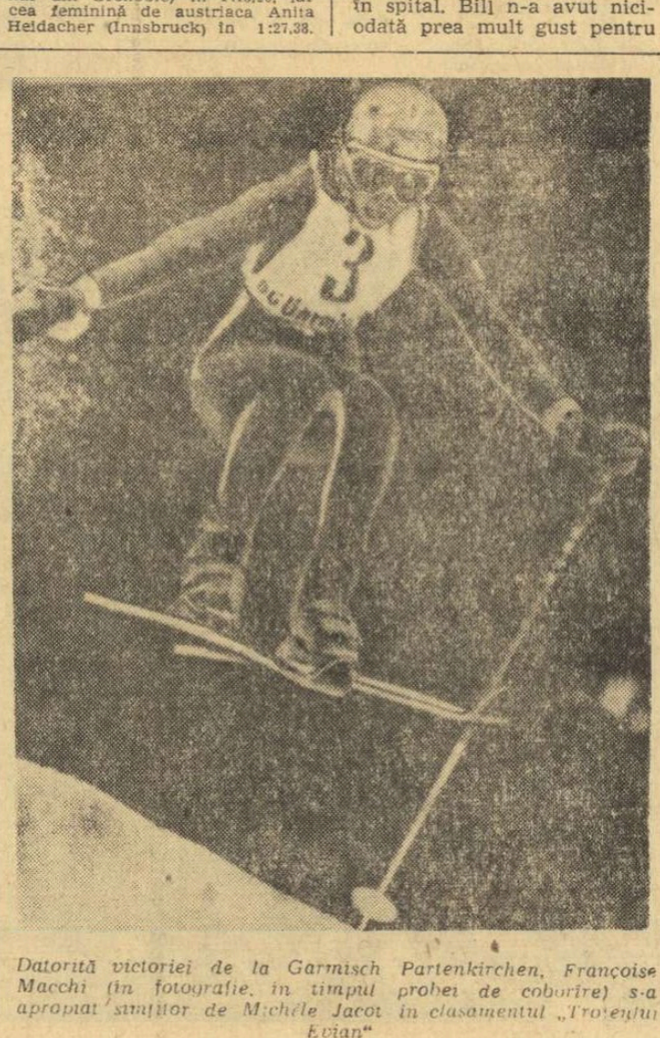

Datorită victoriei de la Garmisch Partenkirchen, Françoise Macchi (în fotografie, în timpul probei de coborîre) s-a apropiat simțitor de Michèle Jacot în clasamentul „Trofeului Evian"

ȘI TOTUȘI, TOOMEY A REUȘIT

(Urmare din pag. 1)

de ani cînd, plesnind de sănătate, l-a precedat pe Toomey, în 1967, pe lista recordmanilor mondiali, cu 8 319 p.

Chiar dacă cele 87 kg de mușchi ale sale sînt foarte bine repartizate pe cei 187 cm înălțime, **Toomey** nu mai oferă de loc imaginea clară și netedă a unei tinereți triumfătoare. Timpul a început să-și pună patina. Nu mai are alura maiestuoasă a acestor semi-zei ai stadionului, care evoluează cumva deasupra tuturor, fără contingențe terestre. Viața l-a marcat vizibil. Dar, mereu, el a ripostat și dacă a ajuns în Olimp asta a fost mai ales datorită voinței puțin comune de care a dat dovadă în luptă cu greutățile și, adesea, cu surprizele vieții.

Încă nedezvoltat suficient, aproape un copil fiind, Toomey a avut un prim accident. Un nerv a fost atins și, ca urmare, două degete ale mîinii drepte au rămas mai mici decît celelalte, iar degetul mare se atrofia vizibil. Consecințele acestei tăieturi din copilărie, evident, n-au favorizat performanțele sale în aruncări. Toomey a muncit însă foarte mult și, la Los Angeles, și-a doborît recordul personal la aruncarea greutății, realizînd 14,38 m.

În 1965, s-a accidentat iarăși, în timp ce trecea 3,95 la prăjină, și asta a însemnat o lună bună de „repaus" în spital. Bill n-a avut niciodată prea mult gust pentru această specialitate, care se transformase, de la apariția „rachetelor" din fibre de sticlă, într-un exercițiu de înaltă acrobație. Totuși, și aici și-a îmbunătățit performanța, trecînd 4,27 m cu ocazia recordului, deși pînă atunci nu depășise 4,20 m!

La sfîrșitul aceluiași an 1965, Toomey se afla iarăși în spital! Considerabil slăbit de o mononucleoză dublată de hepatită, el avea să rămînă în pat de la 24 decemprie pînă la 1 aprilie 1966. Medicul l-a prevenit că va izbuti cu greu să umble în cursul următoarelor două săptămîni. Dar, **abia pus pe picioare, el se antrena imediat, fiecare antrenament fiind încadrat de cîte două ore de somn.**

Dormea cîte 11 ore pe noapte și se forța să mănînce, foarte consistent, de trei ori pe zi. **După trei luni de regim riguros, participînd, la Salinas, la campionatul național al Statelor Unite, a realizat, spre surprinderea generală, faimosul record de 8 234 p (recordul mondial era pe atunci al taivanezului Yang — doar 8 089 p), record care n-a fost însă omologat din cauza gardurilor neregulamentare!**

În 1967, **s-a rănit** la un genunchi în timpul unui antrenament. Doctorii l-au examinat dar au rămas nehotărîți timp de două luni, după care s-au decis să-l opereze. A doua zi după operație, infirmierii au descoperit înspăimîntați că Bill dispăruse din pat! Căutat, cu înfrigurare, în tot spitalul, a fost găsit la... subsol. Făcea exerciții pentru musculatură!

Acesta este Bill Toomey. Un om normal, sau aproape. Nu un erou. După ce a devenit campion olimpic la Mexico, recordul lumii a devenit obsesia sa. I-au fost necesare 35 de concursuri de decatlon, în cursul carierei (dintre care 10 numai în anul 1969, anul recordului) pentru a ajunge acolo unde a visat. Eliberat, Bill putea, în sfîrșit, să se gîndească liniștit și la... alte lui. Așa că, de curînd, s-a căsătorit cu... vicecampioana olimpică la Tokio, la pentatlon, englezoaica Mary Rand!

Rezultatele „viteziștilor" juniori la Zakopane

Recent a avut loc la Zakopane un concurs de patinaj viteză la startul căruia au fost prezenți juniori din Cehoslovacia, R. D. Germană, Olanda, Polonia și România. Iată cîștigătorii și rezultatele românilor: băieți — 500 m: 1. P. Heise (R. D. Germană) 43,6; ...4. Gh. Varga (România) 45,9; ...7. L. Körössi (România) 46,2; 1 500 m: 1. P. Heise 2:19,0; ...3. Gh. Varga 2:25,6 (nou record național; v.r. 2:29,7); ...10. L. Körössi 2:29,2; 3 000 m: 1. Duyn Van Voorde (Olanda) 4:56,5; ...4. Gh. Varga 5:12,0 (nou record național, v.r. 5:19,7); ...13. L. Körössi 5:21,9; 5 000 m: 1. Duyn Van Voorde 8:34,0; 2. Gh. Varga 9:00,0 (nou record național, v.r. 9:11,9); ...11. L. Körössi 9:25,0; fete — 500 m: 1. A. Lorent (Olanda) 48,7; ...13. Roxana Salade (România) 53,7 (record național egalat); 1 000 m: 1. A. Lorent 1:43,2; ...17. Roxana Salade 1:52,7 (nou record național, v.r. 1:52,8); 1 500 m: 1. B. Beer (R. D. Germană) 2:42,3; ...19. Roxana Salade 3:04,5.

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

Echipa de fotbal a U.R.S.S., care se pregătește în Iugoslavia, a susținut un nou joc de verificare în compania unei selecționate din Muntenegru, terminînd la egalitate: 1—1 (1—0).

■

Cu prilejul unui concurs de atletism desfășurat la Perth (Australia), sprinterele australiene Hoffmann și Caird au parcurs 100 m plat în 11,1, dar cu ajutorul unui vînt puternic. În același concurs, Pamela Kilborn, deținătoarea recordului mondial în proba de 200 m garduri, s-a accidentat și va fi mult timp indisponibilă.

■

Peste 8 000 de spectatori au urmărit la „Park University", în Pennsylvania, meciul masculin de gimnastică S.U.A. — Bulgaria, în care gazdele au obținut victoria cu 168,1—167,25 p. La individual, primul loc a fost ocupat de americanul Emery, urmat de bulgarul Zoev.

■

Tenismanul egiptean El Shafei a plecat la New York, unde va participa, pentru prima oară, la un turneu „open".

■

Proba feminină de simplu din cadrul „Internaționalelor" de tenis ale Scandinaviei, care au loc la Oslo, pe teren acoperit, i-a revenit englezoaicei Joyce Williams, care a întrecut-o pe compatrioata sa Nell Truman cu 6—1, 6—1. În semifinalele masculine, Lundquist (Suedia) a dispus de Melander (Norvegia) cu 6—4, 6—3, iar Aagberg (Suedia) de compatriotul său Jemsby cu 12—10, 7—5.

■

Derby-ul campionatului de hochei pe gheață al Cehoslovaciei. Dukla Jihlava — Slovan Bratislava, i-a revenit primei echipe cu 5—3 (1—0, 1—1, 3—2).

În clasament: 1. Dukla Jihlava 44 p, 2. Slovan Bratislava 40 p (un meci mai puțin), 3. Z.K.L. Brno 37 p etc.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV—Nr. 802 (6236) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 2 februarie 1970

După meciul de baraj cu Iuliu Szabo

CIOCÂLTEA A REDEVENIT CAMPION NAȚIONAL

Remiză în ultima partidă

Aseară a luat sfîrșit, în aula I.P.G.G., meciul de baraj pentru desemnarea campionului de șah al țării dintre Victor Ciocâltea (Constructorul București) și Iuliu Szabo (Unio Satu Mare).

În partida a patra, în care Szabo a avut albele, s-a jucat o deschidere spaniolă. Maestrul sătmărean a obținut o poziție activă (pereche de nebuni), crezînd în dispozitivul de apărare al adversarului său un pion slab la

„d6". La un moment dat situația lui Ciocâltea devenise destul de critică și se părea că albul își va transforma avantajul pozițional într-unul material prin cîștigarea unui pion.

Szabo, însă, n-a ales se pare continuarea cea mai puternică, iar pe de altă parte Ciocâltea s-a apărat cu foarte multă dîrzenie. El a reușit să provoace o serie de schimburi, care i-au fost net favorabile și să aducă partida într-un final de turnuri egal. La mutarea 60, Iuliu Szabo a oprit ceasul de control felicitîndu-și adversarul pentru succes.

În felul acesta, cu remiza consemnată în partida a patra, VICTOR CIOCÂLTEA cîștigă meciul cu scorul de $2^1/_2$—$1^1/_2$ și devine pentru a patra oară (1952, 1959, 1961) campion al țării.

În cadrul festivității de premiere care a avut loc după aceea, Fr Hartman, secretarul general al Federației române de șah, a înmînat învingătorului tricoul, medalia și diploma de campion.

Campionii mondiali în drum spre titlu...

Telefoto: AP — AGERPRES

„AMICALE" PE... VISCOL!

Ștefănescu, portarul Farului, reține balonul și cu ajutorul stratului de zăpadă (Fază din meciul Rapid-Farul)

Citiți în pagina a 3-a relatări de la meciurile amicale de fotbal disputate ieri în țară

IONEL DRÎMBĂ S-A ȚINUT DE CUVÎNT: LOCUL I ÎN „CUPA MARTINI"...

PARIS, 1 (prin telefon). Campionul olimpic la floretă, maestrul emerit al sportului **Ionel Drîmbă**, nu se dezminte: **la primul concurs de anvergură programat anul acesta la „Coubertin", tradiționalul trofeu „Martini", el a terminat neînvins!...**

„Este o victorie mare!" au ținut să remarce toți specialiștii prezenți în marginea planșelor.

Acest român inteligent și tenace și-a spulberat toți adversarii, în frunte cu redutabilii Revenu și Magnan. Drîmbă a dorit să se revanșeze după Havana și a reușit magistral". Aceste cuvinte aparțin unuia dintre cei mai apreciați tehnicieni francezi, dl. **Carolet.**

Este limpede pentru toată lumea: în condiții normale (complet restabilit după accidentele din toamnă) reprezentantului țării noastre nu-i pot rezista nici cei mai puternici adversari. Victoria sa de acum, de la un trofeu care a intrat în istoria competițiilor de scrimă prin numărul uriaș al participanților (412), este de natură să-i redea campionului nostru olimpic deplina încredere în puterile sale.

Pentru Ionel Drîmbă competiția a început din „32"-imi, cînd a urcat pe planșă în compania neo-zeelandezului

(Continuare în pag. a 4-a)

Trimisul nostru special la C.M. de bob din Elveția, VICTOR BĂNCIULESCU, transmite:

SPECTACULOASĂ RĂSTURNARE DE SITUAȚIE: DE ZORDO CUCEREȘTE TITLUL!

SAINT MORITZ, 1 (prin telefon). Zi culeasă din prospecte, azi, la St. Moritz, încununare superbă a C.M. de bob. Soarele a iluminat toate fețele văii Inn-ului, văruind pereții căldării cu albul lucitor al zăpezii. Cîteva mii de spectatori s-au înșirat de-a lungul șarpelui de gheață de aproape 2 kilometri. Iar în timp ce se desfășurau coborîrile-pilot, pe lacul înghețat al stațiunii a pornit pitoresc alai al sănii cu cai, în tradiționala „SCHLITTEDA ENGIADINAISA", un fel de carnaval folcloric care se încheie seara cu un bal țărănesc la „Chesa Veglia", unde vor răsuna jodlerele și cîntecele romanșe pînă în zori.

Ultima zi a C.M. de bob — la minus 14 grade — a fost dăruită și cu o senzațională lovitură de teatru, care a făcut spectacolul și mai emoționant, dincolo de farmecul lui natural. După manșa a III-a, echipajul lui Zimmerer conducea cu 21 de sutimi de secundă și se sconta o nouă victorie vest-germană. Dar Nevio De Zordo (27 de ani, crescător de vite din Cibiana-Cadore) a fost de altă părere. Atunci cînd nu mai erau decît cinci coboriri de efectuat, iar lumea se și pregătea pentru solemnitatea de premiere, De Zordo, cu un start fulgerător (5,21), a condus bobul cu precizie la țintă, obținînd nu numai un stupefiant record absolut al pîrtiei (1:13,44), și locul I, schimbîndu-și, astfel, poziția în palmaresul lumii: în 1969 campion mondial de bob 2, în 1970 — campion mondial de bob 4, spre deziluzia lui Zimmerer, care nu a putut reînnoi victoria de la Lake Placid, trebuind să se mulțumească aici cu două medalii de argint. Victoria explozivă a lui De Zordo (și a coechipierilor săi, Zandonella — mecanic din Comelico, Armano — funcționar de bancă din Novarra și De Paolis — subofițer de aviație din Roma) a fost cu entuziasm salutată de public și nimeni n-a uitat meritele consilierului tehnic Eugenio Monti, nici pe

(Continuare în pag. a 4-a)

Clasamentul final al C.M. de bob 4 pe anul 1970: 1. Italia I (Nevio de Zordo, Roberto Zandonella, Mario Armano, Luciano de Paolis) 4:55,44 (manșa a III-a 1:13,61, manșa a IV-a 1:13,44); 2. R.F. a Germaniei I (Wolfgang Zimmerer, Walter Steinbauer, Peter Utzschneider, Josef Bader) 4:55,70 (1:13,57—1:13,91); 3. Elveția II (René Stadler, Max Forster, Hans Candrian, Peter Schaerer) 4:57,05 (1:13,61—1:14,37); 4. Elveția I (Jean Wicki, Walter Weiersmüller, Willi Hofmann, Walter Graf) 4:57,07 (1:14,27—1:14,00); 5. Italia II (Vicario, Frassinelli, Girardi, Bonichon) 4:57,45; 6. R. F. a Germaniei II (Pitka, Pschorr, Wurzen, Frey) 4:57,57; 7. România (Panțuru, Focșeneanu, Pascu, Zangor) 4:58,54; 8. Austria I (pilot Delliekarth) 4:59,01; 9. Spania I (Baturone) 5:00,43; 10. Austria II (Kaltenberger) 5:01,01; 11. Anglia I (Evelyn) 5:01,43; 12. Cehoslovacia (Pavlikovici) 5:01,46; 13. S.U.A. II (Lamey) 5:01,82; 14. Suedia II (Eriksson) 5:01,85; 15. Anglia I (Hammond) 5:01,92; 16. Franța I (Luiggi) 5:02,24; 17. Suedia I (Hoeglund) 5:02,30; 18. Canada II (Storey) 5:02,65; 19. Canada I (Gehrig) 5:04,51; 20. Spania II (Canellas) 5:08,43; 21. Japonia I (Taguchi) 5:10,67.

Sub privirile arbitrului L. Vasilescu, Șt. Pop („Geamuri" Mediaș) și-a ridicat spectaculos adversarul (V. Ciotcă — Gloria Buc.) încheindu-și acțiunea printr-un ippon incontestabil

FINALELE JUNIORILOR JUDOKA S-AU ÎNCHEIAT ÎN APLAUZE

Spectatorii care au înfruntat ieri dimineață biciuirile viscolului pentru a urmări finalele individuale ale juniorilor judoka n-au avut ce regreta. Tinerii finaliști ai celei de a II-a ediții a naționalelor, trecuți simbătă prin dificultățile tururilor eliminatorii, au oferit pe patrulaterul din sala Floreasca întreceri pasionante, cu procedee tehnice dintre cele mai îndrăznețe, finalizate adesea cu măiestrie.

Ultima partidă, dintre mediașenii **M. Lazăr** și **Șt. Pop** (cat. 63 kg — juniori mari) a fost și cea mai frumoasă. Cei doi judoka au dus lupta într-un ritm extraordinar, n-au făcut rabat eforturilor (și erau doar din aceeași asociație sportivă!) fiind aplaudați la scenă deschisă, pînă la sunetul gongului. Primul, cu un mic avantaj, a fost declarat învingător. De altfel, **la juniori mari, finalele au fost dominate categoric de tinerii de la asociația sportivă „Geamuri" din Mediaș, pregătiți de profesorul Ovidiu Bucur.** Din cele 5 titluri de campioni naționali, 4 au fost cucerite de juniorii acestei asociații. Este un succes demn de toată lauda, pentru care merită felicitări, în primul rînd, tînărul antrenor O. Bucur. Bine s-au comportat și juniorii de la **Flacăra roșie București** (antrenor **I. Constantinescu**), **Vagonul Arad (M. Botez), Școala sportivă nr. 2 București (prof. M. Brăileanu), I.O.R. București (ing. L. Urmă)** și **Metalul Roman (dr. V. Șerban).**

Arbitrajele, în ansamblu,

Costin CHIRIAC

(Continuare în pag. a 2-a)

SOSIREA DIRECTORULUI EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI DIN FRANȚA

Duminică după-amiază a sosit în Capitală col. Marceau Crespin, directorul educației fizice și sportului din Secretariatul de Stat pentru Tineret, Sport și Recreere de pe lîngă Primul Ministru al Franței. Oaspetele va încheia, împreună cu forurile de resort române, protocolul de schimburi sportive româno-franceze pe anul 1970.

Campionul olimpic la floretă, Ionel Drîmbă, cîștigătorul ultimei ediții a „Cupei Martini", într-o poziție caracteristică

Foto: V. BAGEAC

...ȘI UN VĂL DE DOLIU COBOARĂ PESTE RIO

Moment din memorabila finală Brazilia—Uruguay. Portarul uruguayan Maspoli prinde mingea în fața brazilianului Ademir. Vor mai trece cîteva minute și un văl de doliu va coborî peste Rio...

ÎN PAG. A 3-a:

ZBUCIUMATA ISTORIE a «ZEITEI»

Între 23 februarie și 1 martie la București și Hunedoara

Concursul republican de sală la tenis

Federația de tenis ne comunică o schimbare de dată în desfășurarea concursului republican de sală.

În loc de 15—22 februarie, competiția se va disputa între 23 februarie și 1 martie, la Hunedoara (seniorii și juniorii) și București, în sala Steaua (senioarele și junioarele).

REABILITAREA ALERGĂRII

Cu cîtva timp în urmă, un jurnal de actualități proiecta pe ecrane imagini surprinse de ochiul aparatului de filmat la tradiționalul cros al bătrînilor ce se desfășoară anual la Paris. Pe un traseu, nu dintre cele mai ușoare, sub privirile unor numeroși spectatori, se întreceau, după cîte aflam din comentariu, concurenți între 53 și 83 de ani. Am asistat, preț de cîteva clipe, la o manifestare de vigoare demnă de toată invidia.

O știre publicată zilele trecute, într-unul din hebdomadarele de varietăți, însoțită de o fotografie — care prezenta un bărbat ce părea a avea cel mult 50 de ani — ne anunță că persoana are venerabila vîrstă de 86 de ani. Ca explicație a acestui fenomen — am spune miraculos — se scrie, negru pe alb, că cetățeanul nu mănîncă piine, zahăr, cartofi, grăsimi, nu bea ceai, cafea, alcool, nu fumează, fuge zilnic 5 km și mărșăluiește alți 10.

Aparent fără nici o legătură între ele, faptele amintite au, totuși, un element comun: MIȘCAREA ÎN AER LIBER. Și nu mișcarea de dragul mișcării, ci un anume gen de mișcare, cunoscută sub numele de cros.

Ani de-a rîndul, la noi, înțelegerea eronată a sensului acestei activități, superficialitatea manifestată de unii activiști sportivi au avut un efect distructiv. Încet-încet, crosul a căzut în dizgrație și acum numai simpla rostire a cuvîntului face să se coboare barierele indiferenței și, în unele cazuri, chiar a negării totale privind utilitatea lui.

La orele de educație fizică elevii neastîmpărați sau obraznici sînt puși (ca măsură... educativă) să alerge cîteva ture prin curtea școlii. Aceeași măsură o iau și mulți dintre antrenori pentru a sancționa greșelile sportivilor lor. Alergarea a devenit, în acest mod, o... pedeapsă. De aici și pînă la a inspira repulsie nu este decît un pas!

Se cuvine, așadar, o reabilitare. Nu a unui cuvînt. El poate fi schimbat oricînd. Ceea ce interesează, în primul rînd, este mentalitatea.

Nu întîmplător, medicii prescriu diferitelor categorii de bolnavi parcurgerea zilnic a unor lungi distanțe pe jos. Este și aceasta o rețetă, fără pilule, dar la fel de eficientă.

Organizarea (sau mai bine zis reorganizarea) unor astfel de întreceri trebuie privită cu seriozitate. Circularele și hîrtiile cu semnături și parate nu vor putea schimba nimic, atîta timp cît cei ce trebuie să-și aducă contribuția la găsirea unor noi căi de refacere a terenului pierdut mocnă în gol, uitînd să toarne și grăunțele pasiunii.

Emanuel FANTANEANU

Finalele campionatelor naționale de copii, succese ale schiului

● LA AZUGA ȘI ÎN PARING, SUTE DE CONCURENȚI ȘI SPECTATORI ● REALE TALENTE ÎN ÎNTRECEREA FINALĂ A MICILOR „ALPINI"

Citiți, în pag. a II-a, relatările trimișilor speciali la cele mai importante competiții de schi de la sfîrșitul săptămînii.

În campionatul atletic de sală al juniorilor

DIN CINCI PROBE, DOUĂ RECORDURI!

Menținînd linia valorică a primei zile, cea de a doua zi a campionatelor republicane de sală ale juniorilor mari, a prilejuit înregistrarea unor rezultate valoroase, între care și **două noi recorduri republicane.**

În proba de **50 m garduri, Elena Mîrza (S.S.A. București, prof. George Stănescu)**, a îmbunătățit cu încă două zecimi recordul probei — care-i aparținea —, apropiindu-se vertiginos de cel mai bun rezultat aflat în tabela senioarelor (Valeria Bufanu 7,2 s). Recordul înregistrat și de timișoreanul Ion Vasilescu, în aceeași probă, a dat deplină satisfacție specialiștilor prezenți în sala Complexului sportiv „23 August".

Cîștigînd prin Gheorghe Dumbravă și Viorica Brad ambele probe de aruncare a greutății, antrenorul Nicolae Gurău și-a încununat o muncă asiduă, aducînd clubul Progresul București pe primul loc în clasamentul pe echipe. Pe locurile următoare se află Liceul 2 Tg. Mureș și Școala sportivă Brașov.

Cea de a doua ediție a acestor întreceri — după aprecierea unanimă — s-a bucurat de succes, constituind totodată și un bun mijloc de verificare a ti-

Gheorghe ILIUȚĂ

(Continuare în pag. a 2-a)

UN DIALOG DESCHIS ȘI DEOSEBIT DE UTIL

Însemnări de la masa rotundă cu tema: „PROBLEME ACTUALE ALE ACTIVITĂȚII DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT A MASELOR"

Masa rotundă la care am participat cu cîteva zile în urmă la sediul Uniunii Ziariștilor și despre care i-am informat pe cititorii noștri, a constituit — poate — cea mai utilă acțiune purtînd girul organizatoric al Asociației Presei Sportive. Fiindcă, pentru prima oară de la Conferința pe țară a mișcării sportive și de la apariția Ligii sportului, în urmă cu peste doi ani, redactorilor publicațiilor sportive și celor ai rubricilor de sport aparținînd ziarelor centrale și județene, radioului și televiziunii, li s-a oferit prilejul să se reunească, în cadrul unui dialog deschis și deosebit de folositor ambelor părți, cu reprezentanții cei mai autorizați în materie ai instituțiilor și organizațiilor de masă care au atribuții și răspunderi bine precizate în domeniul atît de important pe plan social al educației fizice și sportului.

Timp de aproape cinci ore și jumătate (un adevărat record pentru o acțiune de acest gen), participanții la masa rotundă au dezbătut cu însuflețire — nu de puține ori în contradictoriu — problemele cele mai arzătoare ale activității de educație fizică și sport a populației țării. Au fost trecute în revistă rezultatele pozitive obținute în cei peste doi ani care s-au scurs de la reorganizarea mișcării sportive, s-a pus accentul pe deficiențele și dificultățile încă existente, au fost puse în evidență posibilități și soluții neexploatate suficient, au apărut noi sugestii și propuneri, s-a discutat despre proiectele anului 1970 și despre cele cu o mai largă perspectivă.

În scurtele expuneri pe care le-au făcut în fața ziariștilor, reprezentanții Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, Ministerului Învățămîntului, Uniunii Tineretului Comunist, Organizației pionierilor și Uniunii Generale a Sindicatelor s-au referit succint la principalele preocupări ale acestor departamente în spiritul atribuțiilor și răspunderilor care le-au fost stabilite prin hotărîrea conducerii partidului și care sînt clar exprimate în Legea adoptată de Marea Adunare Națională în decembrie 1967. Din conținutul expunerilor, ca și din cel al răspunsurilor date la întrebările corespondenților de presă participanți la masa rotundă, a rezultat că fiecare din instituțiile și organizațiile respective a contribuit — într-o mai mică sau mai mare măsură — la dezvoltarea activității de educație fizică și sport a maselor în ultimii doi ani.

Progrese reale, pe linia acestei activități, s-au obținut îndeosebi în mediul școlar, unde eforturile conjugate ale Ministerului Învățămîntului, Uniunii Tineretului Comunist și Organizației pionierilor au început a da roade frumoase. Mărirea numărului de ore din programa școlară afectate educației fizice și activităților sportive, extinderea rețelei de școli sportive (91 în întreaga țară, cu 27 000 elevi) și licee cu program special de educație fizică (19 la ora actuală), înființarea în orașul Gh. Gheorghiu-Dej a unui liceu cu program de gimnastică (pentru fete), în Bacău a unuia cu program de fotbal, iar în București a două școli generale, de asemenea cu program de fotbal, crearea unui sistem competițional propriu, instituirea de burse sportive — iată numai cîteva din acțiunile remarcabile întreprinse în ultima vreme în scopul dezvoltării sportului școlar.

Fără îndoială că noile măsuri aflate în curs de aplicare (printre care aceea de reînființare a asociațiilor sportive din școli) sau preconizate pentru anii viitori (CREAREA ÎN FIECARE JUDEȚ A CEL PUȚIN UNUI LICEU CU PROGRAM SPECIAL DE EDUCAȚIE FIZICĂ, EXTINDEREA VOLUMULUI DE CONSTRUCȚII SPORTIVE ȘCOLARE — actualmente, din cele 15 000 de școli generale de pe cuprinsul țării numai 462 au săli proprii de gimnastică — PREGĂTIREA UNUI CONTINGENT MAI MARE DE PROFESORI DE EDUCAȚIE FIZICĂ ETC.), vor consolida ceea ce s-a realizat pînă acum, vor avea drept urmare atragerea unui număr și mai mare de elevi în practicarea organizată și sistematică a educației fizice și sportului.

Deosebit de meritorii ni s-au părut — din același punct de vedere — preocupările Consiliului Național al Organizației Pionierilor, care converg, în principal — așa cum s-a precizat și cu prilejul mesei rotunde — spre scoaterea cît mai mult a copiilor în aer liber. Dacă ne-am limita fie și numai la cifra (sperăm că ea nu este umflată, cum se proceda odinioară) de 1 500 000 participanți la acțiunea „PIONIERI PE CĂRĂRILE PATRIEI" — inițiată în 1969 — am putea trage concluzia că ne aflăm în fața unui început foarte încurajator. Dar, în programul de activitate al acestei organizații figurează numeroase alte acțiuni interesante și atractive, chiar prin denumirile sugestive pe care le-au primit, cum sînt și cele prevăzute pentru anul în curs: „Delfin '70" (destinat atragerii copiilor în practicarea înotului), cupa „Roza vînturilor" (orientare turistică), „Expedițiile cutezătorii" și altele.

La rîndul lor, sindicatele au dat în multe întreprinderi și instituții un nou impuls activității sportive, au contribuit substanțial — prin fondurile alocate — la lărgirea bazei materiale a asociațiilor și cluburilor pendinte de ele.

Experiența ultimilor doi ani dovedește, așadar, cum s-a desprins și din dezbaterile recentei mese rotunde, că măsurile luate cu prilejul Conferinței pe țară a mișcării sportive și stipulate apoi în Legea nr. 21, au fost justificate. Prin contribuția tuturor factorilor cărora li s-au fixat atribuții și răspunderi precise în acest sens, educația fizică și sportul de masă au înregistrat un anumit progres, îndeosebi în mediul școlar. Totuși, SITUAȚIA GENERALĂ A EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI DE MASĂ LA NOI ÎN ȚARĂ CONTINUĂ SĂ RĂMÎNĂ, așa cum s-a apreciat — în unanimitate — și de către participanții la masa rotundă, PROFUND NESATISFĂCĂTOARE. Este, din păcate, și acum valabil ceea ce se spunea cu prilejul Conferinței din 1967, că numai un procent foarte redus din populația țării practică sistematic exercițiile fizice și sportul.

Cum a rezultat și din cuvîntul participanților la masa rotundă, cauzele acestei stări negative de lucruri sînt multiple și asupra lor ziarul nostru își propune să se oprească în viitor cu mai multă insistență și eficiență decît pînă acum. Fără a face, însă, în aceste rînduri un inventar complet al lor, vom puncta, totuși, cîteva din ele, mai importante, menționate ca atare și la recenta masă rotundă.

O primă și importantă cauză ar fi aceea că după noua distribuire a atribuțiilor și răspunderilor în privința educației fizice și sportului de masă, instituțiile și organizațiile respective și-au intrat destul de greu în rol și nu în puține cazuri s-au dat acestui rol interpretări deformate. Astfel, o perioadă destul de lungă, organele teritoriale ale C.N.E.F.S. s-au socotit scutite de orice preocupare în sectorul sportului de masă, lăsînd totul în seama organizațiilor de tineret. Pe de altă parte, sindicatele și-au îndreptat în special atenția spre performanță, neglijînd sportul de masă, ceea ce a avut ca urmare, prin unele locuri, chiar desființarea asociațiilor sportive.

În altă ordine de idei, așa cum au recunoscut chiar cei în cauză, dacă la nivel central colaborarea între toți factorii cu atribuții și răspunderi în domeniul educației fizice și sportului decurge satisfăcător, pe filiera județ, municipiu, oraș, comună se constată, încă, fenomene contrarii spiritului de conlucrare.

O cauză a slabei activități invocată foarte frecvent a fost și aceea a insuficienței bazelor sportive. Din acest punct de vedere a provocat regrete lipsa de la masa rotundă a reprezentantului Administrației de Stat, care ar fi fost în măsură — poate — să dea explicațiile necesare numeroaselor nedumeriri exprimate cu privire la ignorarea de către cele mai multe din consiliile populare a construcțiilor și amenajărilor destinate sportului, mai ales în perimetrul noilor cartiere.

În privința, însă, a folosirii raționale a bazelor existente, s-a discutat (ca de obicei) mai puțin și, după cum s-a lăsat să se înțeleagă, departamentele respective n-au transmis încă ferm organelor în subordine indicația recentă a conducerii partidului de a se permite accesul gratuit al elevilor pe toate stadioanele.

În legătură tot cu acest capitol, a fost apreciată ca o anomalie practica de pînă acum potrivit căreia sindicatele pun la dispoziția C.N.E.F.S.-ului fonduri în vederea construcției de baze sportive PENTRU CA APOI ECHIPELE SINDICALE SĂ PLĂTEASCĂ CHIRIE PENTRU FOLOSIREA ACESTOR BAZE!

În rîndul altor cauze ale rămînerii în urmă a educației fizice și sportului de masă au mai fost incluse: lipsa de cadre didactice calificate, de instructori sportivi (nimeni n-a putut spune nici măcar cu aproximație care este numărul lor), inactivitatea comitetelor de sprijin de la sate etc.

Dar chiar dacă la masa rotundă n-au fost amintite sau s-a trecut prea repede peste ele, știm, din constatările noastre pe teren, că sînt încă și alte cauze, îndeosebi de ordin subiectiv, care țin de lipsa de pasiune a unor activiști din domeniul sportului, de superficialitatea și chiar de incompetența unora dintre ei, de stilul defectuos de muncă și dezorganizarea care se mai fac simțite prin multe locuri, ca și — pe alt plan — de mentalitatea greșită a unor părinți, care-și îndepărtează copiii de exercițiul fizic.

Desigur, dezbaterea la o masă rotundă (fie ea și de cinci ore și jumătate) a tuturor acestor cauze care frînează dezvoltarea educației fizice și sportului nu înseamnă și rezolvarea lor. Pentru aceasta ESTE NEVOIE DE O MUNCĂ INTENSĂ, PASIONATĂ, LA TOATE NIVELELE MIȘCĂRII NOASTRE SPORTIVE, DE GĂSIREA CELOR MAI EFICIENTE SOLUȚII ȘI MIJLOACE ÎN VEDEREA ATRAGERII UNOR MASE TOT MAI LARGI DE OAMENI LA PRACTICAREA EXERCIȚIILOR FIZICE, A SPORTULUI.

C. FIRANESCU

AZUGA, O GAZDĂ GENEROASĂ A CAMPIONATELOR CELOR MAI TINERI FONDIȘTI

AZUGA, 1 (prin telefon, de la trimisul nostru). Remarcăm ca foarte bună inițiativa federației de specialitate de a diversifica locul de desfășurare a competițiilor importante în localități care nu au avut, pînă acum, ocazia de a demonstra puterea organizatorică. La Azuga a avut loc a treia ediție a campionatului național de schi-fond rezervat copiilor și, spre lauda comisiei județene de schi Prahova, a oficialităților locale și a președintelui asociației sportive Unirea Azuga, **Ion Șendroiu,** totul a fost perfect.

Festivitatea de închidere a campionatului va rămîne neștearsă în amintirea micilor concurenți. Primilor clasați li s-au oferit frumoase premii în material și echipament sportiv, diplome, cupe etc. Băieții au avut o surpriză deosebită care le-a umplut inimile de bucurie. Primilor trei li s-au înmînat de tov. **Gheorghe Bobrișev** insigna și cascheta vînătorilor.

A fost un gest deosebit, subliniat cu aplauze însuflețite de toți participanții, de oficialități, de spectatori.

Și acum cîteva cuvinte despre concursul propriu-zis. Primele au plecat în cursă fetițele născute în 1958—1960. Ele au avut de parcurs 1 km și brașoveanca **Mimi Gîrbăcea,** cu o voință exemplară, a reușit să cucerească primul său titlu de campioană națională. De remarcat că pe locurile 3, 4 și 5 au sosit reprezentantele județelor Harghita, Hunedoara și Suceava, ceea ce denotă că în cele mai diferite puncte ale țării, acolo unde există condiții de practicare a schiului, pasiunea în munca de depistare și instruire a elementelor dotate, roadele încep să apară.

Fetițele născute în 1955—58 s-au întrecut pe distanța de 1,5 km. **Maria Tocitu** (Prahova) s-a instalat în frunte imediat după start și nu a mai cedat această poziție pînă la linia de sosire. Pe 2 km la băieți (născuți în 1958—1960) cel mai bun s-a dovedit **Dumitru Crivăț** (Prahova) care a fost, însă, amenințat în permanență de reprezentanții Brașovului, clasați pe următoarele locuri. **Cristian Dicianu** (Prahova) a cîștigat titlul de campion național după disputa pe 3 km a băieților născuți în 1955—1957. Pe locul doi, Iosif Tamaș (Harghita) a demonstrat că în curînd se va vorbi și despre schiorii fondiști din acest județ.

Iată rezultatele: fetițe (n. 1958—1960: 1. **Mimi Gîrbăcea (Bv.) 5:05; 2. Rodica Comănici (Bv.) 5:27; 3. Elisabeta Raduly (Harghita) 5:34; 4. Ileana Latkulik (Hunedoara) 5:49; 5. Nadejda Dascălu (Suceava) 6:10; 6. Rodica Buharu (Prahova) 6:11;** fetițe (n. 1955—1957) **1. Maria Tocitu (Prahova) 7:07; 2. Ana Bădescu (Bv) 7:13; 3. Elena Rimbu (Bv) 7:23; 4. Iuliana Pața (Suceava) 7:27; 5. Lenuța Kulman (Prahova) 7:33; 6. Elza Simon (Harghita) 7:49;** băieți (n. 1958—1960) **1. Dumitru Crivăț (Prahova) 9:36; 2. Gh. Bădescu (Bv) 9:40; 3. Gh. Pelin (Bv) 9:44; 4. Ion Cimpoia (Bv) 10:02; 5. Gh. Stroe (Bv) 10:11; 6. Petre Totescu (Suceava) 10:46;** băieți (n. 1955—1957) **1. Cristian Dicianu (Prahova) 13:00; 2. Iosif Tamaș (Harghita) 13:14; 3. Moise Gîrbăcea (Bv) 13:17; 4. Marin Teleanu (Prahova) 13:22; 5. Gheorghe Dudu (Bv) 13:31; 6. Adalbert Ianus (Harghita) 13:42.**

Paul IOVAN

REALE TALENTE ÎN ÎNTRECEREA FINALĂ A MICILOR „ALPINI"

PETROȘANI, 1 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Petroșenenii, care pregătiseră participanților la finalele campionatelor naționale de schi alpin pentru copii un program bogat în timpul șederii acestora în orașul de pe Valea Jiului, n-au putut urmări întrecerile ce urmau să aibă loc pe pîrtia Rakoși din imediata vecinătate a localității. Din cauza lipsei de zăpadă, întrecerea s-a desfășurat în masivul Paring, la peste 1 500 m altitudine. Manifestînd înțelegere pentru această importantă competiție, conducerea I.E.F.S. a invitat să găzduiască în cabanele sale pe cei 130 de copii. În plus organizatorii, C.J.E.F.S. Hunedoara și C.N.E.F.S. Petroșani, s-au achitat la rîndul lor, în mod foarte onorabil, de misiunea atît de dificilă a asigurării celor mai bune condiții de disputare a unui campionat național.

Concurenții, băieți și fete împărțiți în cîte trei categorii de vîrstă, au avut prilejul să-și etaleze din plin calitățile, iar observatorii (reprezentanți ai F.R.S.B., profesori și instructori) au avut, de asemenea, posibilitatea selecționării unor reale talente. Cei mai tineri dintre concurenți și-au disputat întîietatea într-o singură manșă. În mod deosebit au reținut atenția Arleta Erețian (Brașov), Carmen Meder (Piatra Neamț), Iosif Kractus (Hunedoara) și Gheorghe Timpău (Suceava). Pentru talentata schioară din Predeal, Nuți Degeratu, competiția a constituit încă o ocazie de a-și arăta cunoștințele și de a „avertiza" că în curînd va fi o temută concurentă pentru „alpinele" mai mari ca vîrstă. De altfel, juriul a și hotărît să-i acorde distincția de cea mai tehnică participantă. Mai menționăm că la actuala ediție a campionatelor s-au prezentat și schiori din județe care altădată se mențineau departe de acest sport.

REZULTATE TEHNICE: **fete I:** Arleta Erețian (Brașov) 29,4; Erica Hamus (Cluj) 39,8; Carmen Meder (Neamț) 33,4; Elena Miron (Suceava) 37,00; Rita Modeloz (Maramureș) 38,2; Magda Cristian (Caraș Severin) 38,4; **fete II:** Rozemaria Iaurnic (Bistrița Năsăud) 75,1; Vergilia Coman (Hunedoara) 76,3; Smaranda Oprescu (București) 78,8; Monica Weber 96,0; Roxana Cocișiu (Brașov) 101,6; Mariana Olteanu (Neamț) 105,3; **fete III:** Eva Mezei (Maramureș) 56,0; Mariana Bucur (Prahova) 72,4; Dița Riss (Caraș Severin) 78,2; Dagmar Müller (Hunedoara) 83,0; Adela Pall (Harghita) 99,7; Utte Hokmester (București) 107,9; **băieți I:** Josif Kractus (Hunedoara) 33,3; Sandor Gyorfy (Maramureș) 36,7; Dieter Martini (Sibiu) 39,0; Gheorghe Timpău (Suceava) 39,2; Johanes Lațina (Brașov) 40,8; Horst Jendel (Caraș Severin) 42,2; **băieți II:** Cszaba Portic (Cluj) 57,9; Sorin Irimie (Brașov) 60,7; Andrei Sturza (București) 63,6; Cszaba Pall (Harghita) 66,2; Lorand Balint (Hunedoara) 70,6; Adrian Roman (Sibiu) 72,3; **băieți III:** Cristian Olteanu (Neamț) 47,3; Vladimir Olaru (Brașov) 47,9; Ion Garcea (Hunedoara) 63,0; Iura Calic (Cluj) 63,1; Radu David (Caraș Severin) 85,1; Petru Rang (Harghita) 89,9.

CLASAMENT GENERAL: Hunedoara 23 p, Brașov 25, Cluj 31, Suceava 37, Maramureș 39, Caraș Severin 40.

Ion GAVRILESCU

Anca Georgescu (1:22,8 — 100 m bras), singura performeră a concursului inaugural

PREMIERA A FOST RATATĂ

Primul concurs de înot al seniorilor și juniorilor organizat anul acesta în Capitală, nu face decît să confirme prin rezultatele sale presupunerile noastre din luna decembrie, cînd am analizat modul de folosire a piscinei Floreasca. Atunci, **am atras atenția asupra cifrei EXTREM DE REDUSE a orelor** (față de cele rezervate poloiștilor) **în care se puteau antrena înotătorii,** prezentînd și repercusiunile directe. Astăzi, constatăm cu **regret** (la ce mai folosește oare ?) **efectele lipsei de chibzuință cu care a fost folosită, în lunile trecute,** singura bază nautică bucureșteană.

În timp ce continua efervescență din bazinele europene scoate la iveală în permanență virtuoși campioni și recordmani (spaniolul Comas, 16 ani, înoată în această perioadă 54,0 la 100 m liber, iar vest-germanul W. Lampe, 17 ani, 16:07,7 la 1500 m liber), într-un concurs bucureștean cel mai rapid sprinter este cronometrat în 60,3, la 200 m bras se cîștigă cu 2:48,2 iar la 400 m liber în 4:54,0. Comentariile par pur și simplu de prisos...

Dintre rezultatele înscrise cu o aproape revoltătoare neglijență în foile de concurs (oare cînd se va gîndi comisia municipală și la organizarea unui curs de arbitri ?) ne atrage atenția o singură cifră, acel 1:22,8 al **Ancăi Georgescu** la 100 m bras. Victoria asupra eternei sale rivale, Anca Mihăescu, a fost de data aceasta categorică, și dacă **eleva Sandei Grințescu reușea să păstreze un ritm susținut și pe ultima lungime, timpul s-ar fi apropiat de cele 80 de secunde.**

Spre deosebire de coechipiera lor, ceilalți dinamoviști s-au prezentat neașteptat de slab, trădînd grave insuficiențe în pregătire. Este vorba de grupul prof. Cr. Vlăduță ce cuprinde mai mulți componenți ai loturilor naționale. Fiind bolnav în ultima vreme, cunoscutul antrenor dinamovist nu a cerut ajutorul vreunui coleg din cadrul secției, apelînd la un instructor neexperimentat. De ce ?

Și acum, cîteva din rezultatele tehnice: M. Nicodim 60,3—100 m liber: Eugenia Cristescu 1:13,8—100 m liber; Gh. Pop 1:16,0—100 m bras; A. Georgescu 1:22,8 și A. Hutzu 1:28,6—100 m bras; T. Nicolae 68,8—100 m delfin; E. Manolescu 2:52,0—200 m bras; M. Movanu 2:28,1—200 m spate.

— a.v. —

FINALELE JUNIORILOR JUDOKA

(Urmare din pag. 1)

au fost corecte, remarcîndu-se îndeosebi cele prestate de **Gh. Donciu** și **L. Vasilescu** (ambii din București). Au fost însă și decizii discutabile, ce-i drept, puține.

Iată campionii republicani pe 1970 la juniori mici: **cat. 58 kg FL. CIREȘ (Flacăra roșie Buc.), cat. 65 kg D. HIRȘAN (Vagonul Arad), cat. 75 kg C. ANDRONIC (Flacăra roșie Buc.), cat. 85 kg I. CODREA (Știința Mediaș), cat. +85 kg D. ALEXANDRU (I.O.R. Buc.). Primii clasați la juniori mari: cat. 63 kg 1. M. LAZĂR, 2. St. Pop (ambii Geamuri Mediaș), 3. V. Ciotcă (Gloria Buc.) și M. Tamaș (Fl. roșie Buc.); cat. 70 kg 1. T. POP (Geamuri Mediaș), 2. I. Nyari (Vagonul Arad), 3. D. Căproiu (Flacăra roșie Buc.) și M. Airinii (Institutul pedagogic Suceava); cat. 80 kg 1. I. LAZĂR (Vagonul Arad), 2. N. Gheorghe (I.O.R.), 3. A. Toth (Geamuri) și V. Bidiac (Șc. sp. 2); cat. 93 kg 1. I. BUZIC (Geamuri), 2. D. Vușcan (Șc. sp. 2), 3. M. Beltig (Șc. sp. 1)** și **V. Pîrvu (Cauciucul Or. Gh. Gheorghiu-Dej); cat. +93 kg 1. L. MOLNAR (Geamuri), 2. V. Holzinger (I.E.F.S.), 3. D. Dincă (I.O.R.).**

O VERIFICARE UTILĂ A PUGILIȘTILOR JUNIORI

Un numeros public a asistat duminică dimineața, în sala clubului Grivița Roșie, la o frumoasă gală de verificare a boxerilor juniori care, în curînd vor lua startul în campionatele republicane. O bună formă au arătat tinerii Aurel Savu, Dumitru Dorobanțu, Cornel Aliuță, Dumitru Stăncescu și Gheorghe Răducanu. Deciziile juriului format din Petre Malinschi, Ion Niță, Nicolae Popa, Gh. Grosu, Nicolae Ionescu și Radu Constantinescu — au fost corecte.

REZULTATE TEHNICE: V. Boteanu (Gr. Roșie), M. Botea (Voința) — meci nul, A. Savu (Constructorul) b.k.o. II, D. Tudor (Progresul), P. Hanaș (Gr. Roșie) b.p. C. Scarlat (Progresul), D. Dorobanțu (Dinamo) b.ab. II S. Niță (Gr. Roșie), C. Aliuță (Voința) b.p. C. Dedulescu (C.S.S.), M. Duță (Gr. Roșie) b.p. D. Ilie (Rapid), Gh. Ștefănescu (Viitorul) b.p. Gh. Ilie (Poșta), D. Stăncescu (Gr. Roșie) b.ab. III S. Bătănaș (Dinamo), Al. Preda (Gr. Roșie) b. desc. II G. Iliescu (C.S.S.), Fl. Ștefan (Progresul) b.ab. II V. Artimon (Gr. Roșie), N. Simion (Dinamo) b.ab. III C. Tănase (Progresul), T. Popescu (Viitorul) b.p. I. Ioniță (Rapid), V. Zărnescu (Dinamo) — D. Toca (Viitorul) — meci nul, Gh. Răducanu (Universitatea) b. k.o. III M. Imre (C.S.S.) și M. Culineac (Viitorul) b.k.o. I N. Ciobanu (Gr. Roșie).

DANIEL DIACONESCU, corespondent

DE LA VORBE, LA FAPTE

Nicicînd, o ședință de analiză a Biroului federal de haltere nu a fost atît de eficientă ca aceea care a avut loc recent. Față de altele, în care s-a vorbit mult, s-au dat sfaturi, s-au luat angajamente (uitate a doua zi) acum s-a pus degetul pe rană. S-a arătat, de pildă, că **în anul care s-a scurs rezultatele halterofililor noștri nu s-au ridicat la înălțimea așteptărilor.**

Este adevărat că, echipa României a cîștigat „Cupa Dunării" și a ocupat locul al doilea la „Cupa Balcanică", dar aceste succese pot fi puse și pe seama unor slăbiciuni ale adversarilor. De altfel, **la campionatele mondiale și europene, datorită unor rezultate slabe,** țara noastră **nu a fost reprezentată decît de trei sportivi, iar Z. Fiat, deși a obținut locul IV la mondiale și locul II la europene, nu a realizat un rezultat valoros pe plan internațional.** Dar, cea mai neplăcută surpriză a anului a constituit-o **înfrîngerea suferită în fața modestei echipe a Italiei, la București. Victoria obținută** apoi asupra echipei **Franței nu ne-a consolat prea mult rezultatele sportivilor noștri situîndu-se la un nivel** mediocru.

Acesta este, pe scurt, bilanțul anului 1969.

Putem merge înainte pe VECHIUL DRUM AL AUTOMULȚUMIRII, AL INDIFERENȚEI? Putem privi în aceste condiții cu optimism evoluția sportului cu haltere în țara noastră?

Iată numai cîteva întrebări pe care și le-au pus membrii Biroului federal, în ședința de analiză, care și-au găsit imediat răspunsul și, în oarecare măsură, și rezolvarea. Iată-le.

1. PREGĂTIREA CENTRALIZATĂ A LOTULUI

În prezent, lotul național cuprinde doar 13 sportivi: **Z. Fiat, F. Balaș, V. Rusu, M. Grigoraș, M. Cristea, V. Davidoiu, C. Dumitru** (toți de la Steaua), **S. Pintilie** (Dinamo), **I. Hortopan** (Olimpia), **C. Ciobanu** (Dunărea), **O. Pop, V. Cato, S. Herghelegiu** (toți de la C.S.M. Cluj).

Au fost prevăzute mai multe perioade de pregătire centralizată, de care vor răspunde antrenorul federal Ștefan Petrescu și Gh. Mănăilescu.

S-a stabilit ca ciclul de pregătire pe o săptămînă să cuprindă nu mai puțin de 10 antrenamente, indiferent dacă membrii lotului se pregătesc centralizat, sau la cluburi.

Pregătirea lotului pentru meciul cu Polonia (22 februarie) cuprinde două etape. Prima, desfășurată la București, pînă la 1 februarie, și a doua, pînă în ziua meciului cu Polonia, la Brașov.

2. SANCȚIUNI BINEVENITE

Trei dintre foștii componenți ai lotului au fost excluși, pentru performanțele lor slabe. Este vorba de Gh. Mincu, Gh. Teleman și D. Niculescu. Vor putea reveni la lot? Da. Cu o singură condiție. Să realizeze următoarele performanțe minime: Mincu 485 kg, Teleman 445 kg și Niculescu 380 kg.

Pentru unele abateri de la disciplina sportivă săvîrșite cu ocazia deplasării la Paris, Z. Fiat, F. Balaș, V. Tudor, V. Bădescu și S. Pintilie au primit diferite sancțiuni.

3. FIȘE PERSONALE

Fiecărui component al lotului i s-au trasat sarcini precise, făcîndu-i-se fișă personală cu greșelile remarcate, cu sarcinile pe care le are de îndeplinit. Fișele personale constituie și un angajament, pe care l-au semnat toți halterofilii fruntași. Și pentru exemplificare, iată cîteva dintre ele.

Zoro Fiat (stagnează de mai mult timp. Pentru a ajunge printre primii șase din lume va trebui să-și îmbunătățească performanța cu 20 kg).

— Să nu depășească la antrenamente greutatea corporală de 58,5 kg.

— Nu are dreptul să participe la altă categorie.

— Să-și dezvolte forța picioarelor, făcînd genuflexiuni cu o bară de 180 kg.

— Să-și îmbunătățească tehnica la smuls și aruncat.

F. Balaș (stagnează — să-și îmbunătățească performanța cu 15 kg).

— Să nu depășească la antrenament greutatea corporală de 68,5 kg.

— Să participe numai la categoria ușoară.

— Să-și perfecționeze tehnica la smuls și aruncatul de pe piept.

Ștefan Pintilie (stagnează, are de recuperat 47,5 kg).

— Pînă la 1 aprilie a.c. să slăbească de la 84 kg la 78 kg.

— Să concureze numai la cat. 82,5 kg.

— Să-și perfecționeze tehnica la smuls și aruncatul de la piept.

— Tuturor membrilor lotului li s-a interzis fumatul.

Să sperăm că măsurile luate vor contribui la redresarea așteptată.

Ion OCHSENFELD

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI
INSTITUTUL DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

SESIUNE ȘTIINȚIFICĂ

„PROBLEMELE EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI ȘCOLAR"

27—28 MARTIE 1970

Se vor prezenta rezultatele cercetărilor fundamentale și aplicative din domeniul activității de educație fizică și sport școlar efectuate de cadrele Institutului de educație fizică și sport, Facultăților de educație fizică și profesorii de educație fizică din școli.

Lucrările — maximum 5 pag. — se depun la Rectorat pînă la data de 15 februarie 1970, dactilografiate, însoțite de schițe în tuș sau fotografii contrast (format 12x18 cm), în vederea publicării în volum.

Comisia de organizare va selecta acele lucrări care vor fi incluse în program, pentru prezentare în sesiune, înștiințînd la timp (pînă la 25 februarie) pe autori.

I. E. F. S.
COMISIA DE ORGANIZARE A SESIUNII DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE
Str. Maior Ene 12, București 5

CONCURSUL ATLETIC AL COPIILOR DIN CAPITALĂ

Ca și la competiția desfășurată în urmă cu o săptămînă, la concursul de ieri din sala Floreasca II am notat, din nou, o participare numeroasă.

Peste 125 de copii (băieți și fete), născuți în anii 1956—1957 — unii dintre ei aflați la primele contacte „oficiale" cu zgura — s-au prezentat la startul a două probe: 50 m plat și greutate.

Deși concursul a avut un program limitat, el s-a dovedit deosebit de util fiind, în ultimă instanță, un „antrenament public" al copiilor, mulți dintre ei aflați abia în perioada descifrării primelor noțiuni de atletism.

Și, încă ceva despre acest al doilea concurs al copiilor bucureșteni: cu toate că nu s-au realizat performanțe de valoare, au fost descoperite (sau confirmate), în schimb, elemente dornice și dotate pentru practicarea atletismului și, aceasta, în primul rînd, credem că a fost rațiunea pentru care a fost organizat concursul.

Cine știe? Poate, dintre cei care sînt acum abia la primii pași pe pistă mîine vor ajunge atleți valoroși, campioni sau recordmani!

Pînă atunci... iată rezultatele obținute de cei mai ambițioși în cele două probe disputate: **50 m plat băieți (născuți 1956): 1** — G. Curuț (Rapid) 6,5 sec, 2—3. A. Tudor (Ș.S.A.), I. Mureșan (Ș.S.A.) 6,6 sec, 4 — T. Căprăroiu (Cutezătorii—Palatul pionierilor) 6,9 sec; **(născuți 1957) 1—2** A. Rotaru (Ș.S.A.), C. Petrea (C.S.Ș.) 7,3 sec, 3—4 — C. Gherghel (Viitorul), A. Ciobanu (Ș.S.A.) 7,3 sec; **50 m plat fete, născute 1956:** 1—2—3— Maria Simtea (Ș.S.A.), Steluța Vintilă (Steaua), Sanda Visan (C.S.Ș.) 7,5 sec, 4—5—6 — Aurelia Radu (Cutezătorii), Mihaela **Galo** (Ș.S.A.), Petra Suragiu (Progresul) 7,6 sec; **născute 1957: 1** — Adriana Cojocaru (Ș.S.A.) 7,7 sec, 2—3. Marilena Popescu (Ș.S.A.), Alina Sandu (Ș.S.A.) 7,8 sec, 4—5 — Florica Pupăzan (Liceul 35), Mihaela Stoica (C.S.A.) 7,9 sec; **greutate băieți:** 1 — C. Preda (Liceul 35) 11,40 m, 2 — C. Petru (C.S.Ș.) 9,90 m, 3 — G. Kuruntz (Rapid) 9,69 m, 4 — L. Enache (Liceul 35) 9,36 m; **greutate fete:** 1— Sofia Mitrică (C.S.Ș.) 8,49 m, 2 — Gabriela Ionescu (Ș.S.A.) 7,44 m, 3 — Mirela Radu (ȘS.A.) 5,85 m, 4 — Viorica Ioniță (Ș.S.A.) 5,52 m.

Gheorghe DINU

DIN CINCI PROBE, DOUĂ RECORDURI

(Urmare din pag. 1)

nerilor atleți pentru sezonul de vară. O constatare demnă de relevat este și aceea că sportivii din provincie s-au prezentat excelent pregătiți. În acest sens, am remarcat ocuparea primelor locuri de către sibieni la prăjină precum și clasarea atletelor din Roman pe primele locuri la 50 m plat.

REZULTATE TEHNICE: 50 mg. fete: 1 — Elena Mirza (S.S.A. București) 7,3 — nou record, 2 — Marta Szatmari (Liceul 2 Tg. Mureș) 7,8, 3 — Florica Boca (C.S.S. București) 7,9; **50 mg., băieți:** 1 — Ion Vasilescu (Liceul 4 Timișoara) 7,0, (nou record republican), 2. — Romeo Gheorghiu (Șc. sp. Brașov) 7,1, 3. — Dumitru Scrab (C.S.M. Iași) 7,1; **înălțime fete:** 1 — Marghiolița Matei (C.S.M. Dunărea Galați) 1,64 m, 2 — Draga Comșa (Liceul N. Bălcescu Cluj) 1,64 m, 3 — Georgeta Păcuraru (Liceul N. Bălcescu Cluj) 1,55 m; **lungime băieți:** 1 — Costel Ionescu (Dinamo București) 7,32 m, 2 — Gabriel Oană (Petrolul Ploiești) 7,26 m, 3 — Liviu Abagiu (Șc. sp. Brașov) 7,17 m; **greutate băieți:** 1 — Gheorghe Dumbravă (Progresul București) 14,16 m, 2 — Gheorghe Suha (C.A. București) 14,08 m, 3 — Marin Iordan (S.S.A. București) 13,64 m.

DACTILOGRAFIA ȘI STENOGRAFIA

se pot învăța prin grupe organizate de către Cooperativa „Deservirea" București, la prețul de 5 lei ora.

Lecțiile sînt susținute de specialiști cu înaltă calificare profesională și îndelungată experiență, care folosesc metode moderne, rapide și eficace, cooperativa garantînd calitatea excepțională a predărilor.

Informații și înscrieri zilnic între orele 10—17,30 în str. Filiti nr. 10, sectorul 4, telefon 13 54 69.

„AMICALE“ PE... VISCOL!

RAPID — FARUL 1-1 (0-1)

Citeva sute de amatori ai sportului cu balonul rotund au înfruntat ieri dimineață gerul și viscolul, asistînd la cuplajul de pe Giulești. În general, acești spectatori-temerari s-au declarat satisfăcuți de calitatea ambelor partide amicale, dar mai ales de faptul că s-au marcat multe goluri, cu toate că terenul a fost înghețat și pe alocuri acoperit cu un strat gros de zăpadă. Scorul categoric, 7—1 (2—1), cu care s-a încheiat primul meci, Rapid (tineret-rezerve) — C.F.R. Pașcani (divizia C), ne scutește de comentarii în ceea ce privește stadiul de pregătire atins de cele două echipe. În schimb, cele două divizionare A au oferit un spectacol destul de atrăgător. Jucătorii ambelor formații au dovedit o bună pregătire fizică și poftă de joc. În prima parte, constănțenii au arătat o orientare tactică adecvată condițiilor terenului, au combinat mai frumos, creînd multe breșe în dispozitivul de apărare advers. După o suită de acțiuni ofensive la poarta lui Rămureanu, în min. 29, Constantinescu l-a servit bine pe Badea, care, de la 25 de m, a trimis balonul la „păianjen“, deschizînd scorul. După pauză, feroviarii au avut mai mult timp inițiativa și în min. 58, Mazurachis a profitat de o ezitare a apărătorilor Farului și a restabilit egalitatea. Pînă la sfîrșit, am mai notat o bară a lui Constantinescu, care și-a făcut o reintrare promițătoare în formația constănțeană după o absență destul de îndelungată.

A arbitrat bine V. Pădureanu, ajutat de S. Lazăr și A. Munich.

RAPID: Rămureanu — Pop (min. 46 Ștefan), Cojocaru, Ștefan (min. 46 Mușat), Greavu, Dinu (min. 73 Pop), M. Stelian (min. 46 Moraru), Năsturescu, Străț (min. 46 Apostol), Petreanu (min. 46 Mazurachis), Codreanu.

FARUL: Ștefănescu (min. 70 Stancu) — Pleșa, Stoica, Mareș, Botea (min. 26 Tilvescu), Tănase, Constantinescu (min. 71 Etem), Sasu (min. 46 Ologu), Badea (min. 46 D. Popescu), Biliboacă, Sorin Avram.

● ASTĂZI, FARUL VA PLECA ÎNTR-UN TURNEU PENTRU MAI MULTE MECIURI AMICALE ÎN LIBAN, SIRIA ȘI KUWEIT.

P. VINTILA

Fotoreporterul nostru V. Bageac a surprins, pe peliculă, o acțiune ofensivă a jucătorilor de la Progresul la poarta Sportului studențesc
Foto: V. BAGEAC

PROGRESUL BUCUREȘTI — SPORTUL STUDENȚESC 1—1 (0—0)

În primul meci al cuplajului de pe stadionul din str. dr. Staicovici, Progresul (tineret-rezerve) a întrecut pe Constructorul (cat. Onoare) cu scorul de 8—2 (3—1). Apoi, Progresul a avut ca adversară pe colega sa de divizia B — Sportul studențesc. După un joc frumos, combativ, în ciuda terenului foarte greu, ambele formații au terminat la egalitate, 1—1 (0—0), prin punctele marcate de Matei (min. 70) pentru Progresul, Bujor (min. 82) pentru Sportul studențesc.

PROGRESUL: Manta — Constantinescu, Mândoiu, Bălosu, Dumbravă, Neacșu, Filipescu (min. 45 Rakși), R. Ionescu, Matei, Solomon, Șoangher.

SPORTUL STUDENȚESC: Plopeanu (Argeșeanu) — Tetic (Pîrlea), Ionescu, Cicu, Jurcă (Bujor), Damian (Bechescu), Balaban (Gelepu), Stanciu, Duțan (Bujor), Păiș (Vasilescu), Ciornoavă (Savu).

AUREL PAPADIE, coresp.

STEAGUL ROȘU — PETROLUL PLOIEȘTI 2—1 (1—1)

BRAȘOV, 1 (prin telefon). Un joc deosebit de util ambelor echipe. Atît gazdele cît și oaspeții au reușit să treacă peste handicapul impus de timpul neprielnic (ninsoare viscolită, teren alunecos, frig), creînd o serie de faze destul de frumoase. Ceva mai insistenți în acțiunile ofensive, brașovenii au cîștigat la limită, într-un final cu incertitudini. Minutul 89 (scorul 1—0 pentru Steagul roșu) aduce 2 goluri. Întîi egalarea — prin tînărul Stroie și apoi victoria brașovenilor prin Gane, (autor și al primului gol, în min 15), care a reluat cu capul o splendidă centrare a lui Gyorfi.

N. Iliescu — Brașov a arbitrat bine.

STEAGUL ROȘU: Drăgănoiu — Penzeș (Gilmeanu, min. 46), Jenei, Olteanu, Rusu, Kadar, Balint (min. 46 — Jamaischi), Necula (min. 46 Drăgoi), Gane, Florescu, Gyorfi.

PETROLUL: M. Ionescu—Gruber (min. 46 Tudor), Grecu, Florea, N. Ionescu, Moraru (min. 70 Stroie), Dincuță, Iuhas, Cotigă, Stănescu, Stan.

C. GRUIA, coresp. principal

ȘTIINȚA BACĂU — TEXTILA BUHUȘI 4—1 (2—0)

BACĂU, 1 (prin telefon). Divizionara B — Știința Bacău a susținut un meci amical, întîlnind formația **Textila Buhuși.** Meciul s-a terminat cu rezultatul de 4—1 (2—0) în favoarea Științei. Au marcat: **Pelca 3, Ilarion,** respectiv **Toma.**

Miercuri, Dinamo Bacău va juca în compania Științei Bacău.

I. IANCU, coresp. principal

PRIMUL CUPLAJ LA CRAIOVA

CRAIOVA, 1 (prin telefon). Stadionul Tineretului a fost gazda primului cuplaj al anului din acest oraș. În deschidere, divizionara B — **Electroputere Craiova** a cîștigat în fața formației **Autorapid Craiova** cu scorul de 12—1 (5—0). Golurile echipei Electroputere au fost înscrise de **Piturcă 2, Reșciuc 2, Dașcu, Lovin 2, Cheznoiu 3, Morovan** și **H. Popescu.**

În meciul vedetă, **Universitatea** a întrecut pe **Metalul Tr. Severin** cu scorul de 2—1 (1—1). În timp ce se disputa partida, unii dintre jucători (Pilcă, A. Popescu și Strimbeanu) s-au prezentat la sesiunea de examene. Jocul a fost viu disputat, oaspeții au dat o replică dîrză craiovenilor. Au marcat: **Țarălungă** (min. [illegible]), **Dașcu** (min. 49), respectiv **[illegible]șan** (min. 44).

Antrenorul Coidum a [illegible] următorii jucători: Pap[illegible] **boraș)—Tiță, Mincă, Sa[illegible] lea, Donose, Tacoi, Marti[illegible] Bălan (Boșoteanu), Niță [illegible] cu, I. Constantin), Țară[illegible]**

ST. GURGUI-coresp. principal

POLITEHNICA IAȘI — CHIMIA SUCEAVA 1—0 (1—0)

IAȘI, 1 (prin telefon). Terenul a fost acoperit de zăpadă, punînd astfel multe probleme de rezolvat jucătorilor, care însă au dovedit o bună pregătire fizică. Unicul gol a fost marcat de **Cuperman.**

Antrenorul Justin a folosit în acest meci pe toți jucătorii.

● În perioada 5—14 februarie, Politehnica va întreprinde un turneu în R.P. Albania.

D. DIACONESCU, coresp. principal

CHIMIA RM. VÎLCEA — METALUL HUNEDOARA 2—2 (1—0)

RM. VÎLCEA, 1 (prin telefon). Terenul acoperit de zăpadă a constituit un handicap greu de trecut pentru jucători, care au depus eforturi deosebite în controlul balonului. Golurile au fost marcate de **Păciulete** (min. 13 din 11 m) și **Tifirel** (min. 55) pentru Chimia, **Pleian** (min. 57 din 11 m și 63) pentru Metalul.

P. GIORNOIU, coresp.

DINAMO (TINERET-REZERVE) — ELECTRONICA OBOR 1—0 (0—0)

Sîmbătă pe stadionul Dinamo a avut loc partida amicală dintre echipele **Dinamo București (tineret-rezerve)** și **Electronica Obor** (div. C). Au cîștigat dinamoviștii, care au marcat unicul gol al partidei cu cîteva minute înainte de final prin Petre Gheorghe.

FLORIN SANDU, coresp.

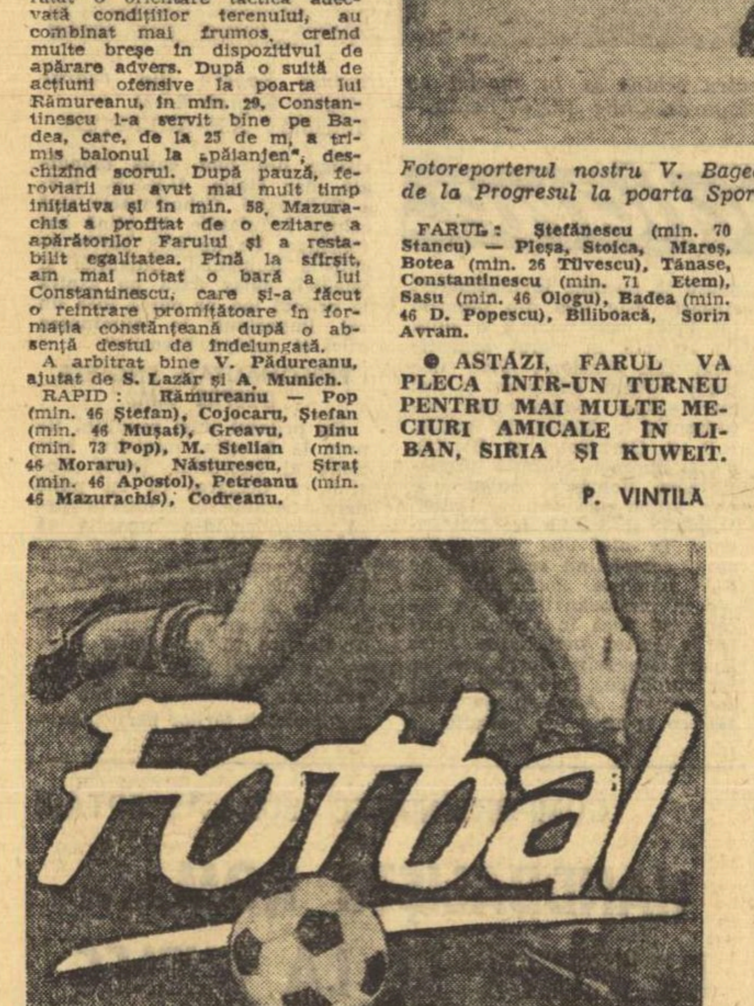

JOC ÎN „FAMILIE“ LA CRIȘUL ORADEA

ORADEA, 1 (prin telefon). Iubitorii fotbalului au asistat astăzi la primul meci de pregătire, cu „porțile deschise“, din acest început de an. S-au întîlnit, „în familie“, echipele de divizia A și tineret-rezerve ale Crișului, partida încheindu-se cu scorul de 5—2 (1—1) în favoarea primei echipe.

După cum lasă să se întrevadă și scorul, partida a fost mult timp echilibrată, remarcîndu-se portarul rezervelor, Katona, care a apărat excelent. Execuții tehnice reușite au putut fi reținute la Kun II, Suciu și E. Naghi, ca și la Ungur și Cefan. Au înscris Kun II (2), Arnotchi (2) și Kasai, respectiv Ungur (2).

Întîlnirea s-a disputat pe ninsoare.

I. GHIȘA, coresp. principal

PROGRAMUL RETURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI C — SERIA A VII-a, EDIȚIA 1969—1970

ETAPA A XVI-A, 15 MARTIE 1970
Dacia Oradea — Constructorul Baia Mare
Someșul Satu Mare — Chimistul Baia Mare
Gloria Bistrița — Metalul Salonta
C.I.L. Sighetul Marmației — Bihoreana Marghita
Bradul Vișeul de Sus — Victoria Carei
C.I.L. Gherla — Dinamo Zalău
Unirea Dej — Foresta Năsăud
Topitorul Baia Mare — Dermata Cluj

ETAPA A XVII-A, 22 MARTIE
Foresta — C.I.L. Gherla
Metalul — Topitorul
Bihoreana — Dacia
Dermata — Unirea
Chimistul — Gloria
Victoria — C.I.L. Sighetul Marmației
Dinamo — Bradul
Constructorul — Someșul

ETAPA A XVIII-A, 29 MARTIE
Dinamo — Dermata
Bradul — Constructorul
Metalul — C.I.L. Gherla
C.I.L. Sighetul Marmației—Chimistul
Dacia — Someșul
Gloria — Foresta
Topitorul — Bihoreana
Victoria — Unirea

ETAPA A XIX-A, 5 APRILIE
Unirea — C.I.L. Sighetul Marmației
Dermata — Dacia
Constructorul — Topitorul
Someșul — Bradul
Bihoreana — Gloria
Chimistul — Metalul
C.I.L. Gherla — Victoria
Foresta — Dinamo

ETAPA A XX-A, 12 APRILIE
Victoria — Topitorul
C.I.L. Sighetul Marmației — Dinamo
Dacia — Bradul
Constructorul — Foresta
Someșul — C.I.L. Gherla
Gloria — Dermata
Bihoreana — Chimistul
Metalul — Unirea

ETAPA A XXI-A, 19 APRILIE
Bradul — Gloria
Unirea — Bihoreana
Foresta — C.I.L. Sighetul Marmației
Topitorul — C.I.L. Gherla
Dermata—Constructorul
Dacia — Metalul
Dinamo — Someșul
Chimistul — Victoria

ETAPA A XXII-A, 26 APRILIE
Foresta — Chimistul
Someșul — Victoria
Bradul — Dermata
Metalul — Bihoreana
Gloria — Topitorul
Constructorul — Dinamo
C.I.L. Sighetul Marmației — Dacia
C.I.L. Gherla — Unirea

ETAPA A XXIII-a, 3 mai
Gloria — C.I.L. Sighetul Marmației
C.I.L. Gherla — Bradul
Bihoreana — Foresta
Chimistul — Constructorul
Victoria — Dinamo
Topitorul — Dacia
Unirea — Someșul
Dermata — Metalul

ETAPA A XXIV-A, 10 MAI
Someșul — Metalul
Dermata — Foresta
Chimistul — Bradul
Dacia — Gloria
Unirea — Topitorul
C.I.L. Sig. Marmației — C.I.L. Gherla
Victoria — Constructorul
Dinamo — Bihoreana

ETAPA A XXV-A, 17 MAI
Constructorul — Bihoreana
Metalul — Dinamo
C.I.L. Gherla — Dermata
Bradul — Unirea
Dacia — Chimistul
Gloria — Victoria
Topitorul — C.I.L. Sighetul Marmației
Foresta — Someșul

ETAPA A XXVI-A, 24 MAI
Chimistul — Dermata
Bihoreana — Bradul
Victoria — Foresta
C.I.L. Gherla — Constructorul
Dinamo — Gloria
Someșul — Topitorul
Unirea — Dacia
C.I.L. Sighetul Marmației — Metalul

ETAPA A XXVII-A, 31 MAI
Dacia — Dinamo
Metalul — Victoria
Bihoreana — Someșul
Dermata — C.I.L. Sighetul Marmației
Topitorul — Chimistul
Gloria — C.I.L. Gherla
Foresta — Bradul
Constructorul — Unirea

ETAPA A XXVIII-A, 7 IUNIE
Topitorul — Foresta
C.I.L. Sighetul Marmației — Const.
C.I.L. Gherla — Dacia
Bradul — Metalul
Someșul — Dermata
Dinamo — Chimistul
Unirea — Gloria
Victoria — Bihoreana

ETAPA A XXIX-A, 14 IUNIE
Bihoreana — Dermata
Victoria — Dacia
Bradul — Topitorul
Constructorul — Gloria
Foresta — Metalul
Someșul—C.I.L. Sighetul Marmației
Chimistul — C.I.L. Gherla
Dinamo — Unirea

ETAPA A XXX-A, 21 IUNIE
Gloria — Someșul
Metalul — Constructorul
C.I.L. — Bihoreana
C.I.L. Sighetul Marmației — Bradul
Topitorul — Dinamo
Unirea — Chimistul
Dacia — Foresta
Dermata — Victoria

PRONOSPORT

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE LA CONCURSUL PRONOSPORT Nr. 5 ETAPA DIN 1 FEBRUARIE 1970:

I.	Bari—Brescia	1
II.	Fiorentina—Lanerossi	1
III.	Internazionale—Roma	1
IV.	Juventus—Sampdoria	1
V.	Lazio-Cagliari	2
VI.	Napoli—Torino	1
VII.	Palermo—Bologna	1
VIII.	Verona—Milan	X
IX.	Atalanta—Foggia	X
X.	Catania—Arezzo	1
XI.	Como—Mantova	X
XII.	Livorno—Varese	X
XIII.	Reggiana—Perugia	2

FOND DE PREMII: 346.581 lei.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel:

În Capitală cu începere de la 6 II pînă la 18.III.1970.

În țară de la 10 II pînă la 18.III.1970.

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . .

. . . .

Adresa: . . . .

. . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . .

GRUPA B . . . .

GRUPA C . . . .

GRUPA D . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . .

AZI, LA CINEMATOGRAFUL REPUBLICA DIN CAPITALĂ:

Premiera noului film românesc

Prea mic pentru un război atît de mare

Regia: RADU GABREA

Scenariul: DUMITRU RADU POPESCU după o idee de col. AUREL PETRI

Cu: Mihai Filip, Mircea Albulescu, Gheorghe Cozorici, Jean Constantin, Gheorghe Dinică, Ernest Maftei, Dan Nuțu, Matun Radoi, Liviu Rozorea, Ileana Popovici, Ovidiu Schumacher, Nicolae Welcz.

Imag.: Dinu Tănase   Muzica: Corneliu Cezar   Dec.: arh. Giulio Tincu

...ȘI UN VĂL DE DOLIU COBOARĂ PESTE RIO

● Campionatul cel mai lung... ● „Squadra azzurra“ a devenit o echipă modestă ● „Echipa națională nu va mai juca niciodată la Sao Paulo!“ ● O Brasil ha de ganhar!

După o perioadă de prelungită absență, cauzată de ostilitățile războiului mondial, fotbalul revine în discuție în 1946 cînd, la 25 iulie, la Luxemburg, are loc primul Congres F.I.F.A. de după război, congres pe care istoria fotbalului îl va menționa alături de epitetul „istoric“.

Explicațiile sînt cel puțin trei: în primul rînd, Congresul a hotărît ca, începînd de la ediția a IV-a a „mondialelor“, Cupa Mondială să poarte numele „Cupa Jules Rimet“, datorită „serviciilor pe care președintele Federației franceze le-a adus Federației internaționale în timpul anilor de război“; în al doilea rînd, Congresul a înregistrat, cu vii aplauze, reîntoarcerea federațiilor britanice în sînul F.I.F.A.-ei, pe care o părăsiseră în 1929; în sfîrșit, marele conclav fotbalistic din Luxemburg a luat cunoștință de intenția Uniunii Sovietice de a adera la forul soccerului mondial.

În ultima zi a Congresului, acesta hotărăște ca organizarea celei de a IV-a Cupe mondiale, „Cupa Jules Rimet“, să fie încredințată, în 1950, Confederației braziliene.

Inițial, 33 de țări s-au declarat de acord să participe la cea de a IV-a Cupă mondială. În scurt timp, însă, 10 dintre ele — Argentina (o specialistă a... renunțărilor!), Austria, Scoția, Belgia și mai puțin cunoscutele India, Ecuador, Turcia, Peru, Birmania și Filipine — și-au declinat sosirea pe pămîntul Braziliei. Nu vor veni nici reprezentativele Uniunii Sovietice, Ungariei, Cehoslovaciei, României, Bulgariei și Poloniei.

Dacă a patra ediție a mondialelor cunoștea un eveniment deosebit — prezența Angliei, țara de baștină a fotbalului — totodată ea era afectată, de o participare redusă, ceea ce i-a determinat pe organizatori să procedeze la desfășurarea unui campionat mondial după formula „campionat“ (4 grupe, fiecare concurent se întîlnește, o singură dată, cu celălalt, învingătorii formează o altă asemenea grupă), în locul celeia uzitate pînă atunci, a eliminării directe.

Se stabilește astfel ca Brazilia, Iugoslavia, Elveția și Mexic să facă parte din grupa I, Anglia, Spania, Chile și Statele Unite dintr-a doua, Suedia, Italia și Paraguay dintr-a treia, în sfîrșit, Uruguay, Franța și Bolivia dintr-a patra, cînd — stupoare — conducerea Federației franceze retrage echipa din competiție! Motivul invocat a fost uriașa distanță (3 500 km) dintre Porto Alegre și Recife, orașele în care francezii urmau să dispute jocurile grupei, la interval de numai 4 zile.

Astfel, campionatul mondial va cunoaște numai 13 participante, 16 meciuri preliminarii (în loc de 24 prevăzute) și o finalistă — Uruguay — calificată în grupa finală în urma unei simple formalități: 8—0 cu „inocenta“ echipă a Boliviei!

Evident, echipa căreia specialiștii îi acordau cele mai mari șanse de a cuceri trofeul — ceea ce ar fi însemnat păstrarea lui definitivă — era celebra echipă a Italiei, dublă campioană a lumii.

În meciul de debut, însă, duminică 25 iulie 1950, pe stadionul „Paecambu“ din Sao Paulo, echipa Suediei, practicînd un excelent joc de contraatac și beneficiind de inspirația centrului atacant Hasse Jeppson, învinge, senzațional, Italia, cu 3—2! Ulterioara victorie a peninsularilor — 2—0 cu Paraguay — se dovedește inutilă și Annovazzi, Capello, Boniperti, Carapellese și compania se îmbarcă cu mult înainte de finală pe frumosul lor vapor, pentru a lua drumul Europei...

În fotbal, ca și în viață, gloria este departe de a fi eternă...

O mare surpriză se consumă la 29 iunie, la Belo Horizonte, cînd — în fața unui public puțin numeros și a numai... patru ziariști — anonima echipă a Statelor Unite înfrînge Anglia, cu 1—0! Pe de o parte, o echipă eteroclită, compusă din fotbaliști necunoscuți, de cele mai diverse origini — belgianul Maca, frații portughezi Souza, haitianul Gaetjens (autorul golului) —, neantrenată și lipsită de vreun crez tactic, de cealaltă parte marea echipă a Angliei, cu Ramsey, Wright, Finney, Mortensen, nume care nu mai aveau nevoie de nici un fel de prezentare... Și totuși, echipa americană a învins cu 1—0 realizînd, probabil, cea mai mare surpriză din istoria fotbalului.

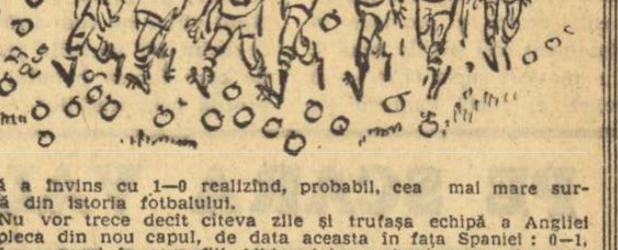

Nu vor trece decît cîteva zile și trufașa echipă a Angliei va pleca din nou capul, de data aceasta în fața Spaniei: 0—1, după un meci în care fiii Albionului au dominat cu eleganță, dar în care vicleanul Zarra a adus Iberiei victoria pe contraatac... În aceeași zi, într-un meci așteptat de data aceasta cu sufletul la gură, la Recife, nord-americanii sînt întrecuți categoric, cu 5—2, de modesta formație chiliană.

Miracolele nu se produc decît o singură dată...

În timp ce Suedia, Spania și Uruguayul deveniseră finalistele campionatului mondial, gazdele, pentru care milioanele de pasionați ai fotbalului de pe tot întinsul Braziliei nu visau decît medaliile de aur, trebuiau să treacă prin mari emoții pentru a se califica. 4—0 cu Mexicul, în primul meci, și speranțele brazilienilor par a fi cele mai îndrituite, cînd — surpriză — pe stadionul „Paecambu“, elevii lui Flavio Costa, celebrii Danilo, Zizinho, Alfredo, Balthazar, nu pot întrece necunoscuta echipă a Elveției (2—2), ba chiar sînt la un pas de înfrîngere, căci elvețianul Friedlander ratează, în min. 89, cea mai mare ocazie a partidei!

La sfîrșitul partidei, cîteva mii de „paulistas“ își vor aștepta idolii, fluierîndu-i prelung și acompaniindu-le drumul cu o... ploaie de mere!? A doua zi, ziarele din Rio vor scrie, nu fără malițiozitate: „echipa națională nu va mai juca niciodată la Sao Paulo!“

Da, Brazilia trebuie să cîștige — iată cuvintele aflate în acele zile pe buzele tuturor iubitorilor de fotbal brazilieni. După ce echipa lor a învins Iugoslavia cu 2—0, temperatura spirituală a milioanelor de „cariocas“ a atins punctul de fierbere. Zile întregi presa și radioul lansează apeluri susținute pentru înființarea unor „brigăzi“ de suporteri, uriașe afișe — „Toată lumea pe Maracana“, „Noi sîntem cei mai buni din lume!“ — împînzesc frumosul Rio, un șlagăr în temă — „O Brasil ha de ganhar“ — se află pe buzele tuturor.

Peste ani, atunci cînd Didi, Vava și compania vor aduce din Suedia titlul mondial, opinia publică braziliană va declara, nu fără amărăciune: „sîntem pregătiți pentru acest titlu încă din.... 1950!“

În sfîrșit, după două victorii facile ale brazilienilor — 7—1 cu Suedia și 6—1 cu Spania — și după două partide nesemnificative ale uruguayenilor — 2—2 cu Spania și 3—2 cu Suedia —, iată-le pe cele două reprezentante ale fotbalului romantic, sud-american, față în față, într-un meci decisiv, care nu este altceva decît o veritabilă... finală!

Peste 150 000 de spectatori iau loc în tribunele de la Maracana pentru a asista la triumful Braziliei. Litere uriașe, roșii, trădează această speranță: „Homenageiam os Campos do Mundo“ — Omagiu campionilor lumii!

La deschiderea porților, enormul Maracana este luat cu asalt. Un martor ocular avea să declare că dacă în stadion luaseră loc 150 000 de „fericiți“, atunci tot atîția se mai aflau la intrare, în nădejdea de a prinde un ultim bilet.

...Și meciul începe. După o primă „repriză albă“, imediat la reluare, tribunele sînt în delir: Friaca deschide scorul: 1—0 pentru Brazilia!

Dar nu le-a fost dat prea mult spectatorilor să se bucure... În minutul 65, subtilul Schiaffino egalează, pentru ca 14 minute mai tîrziu, Gigghia, cu un șut violent, să instaureze o tăcere de moarte peste stadion: Uruguayul conduce, cu 2—1!

Și nu mai este nimic de făcut.

Cînd Jules Rimet înmînează „Cupa“ căpitanului uruguayan, Varela, imensa asistență privește pierdută, uluită, incapabilă să creadă, să înțeleagă... Delirantele manifestări de pînă atunci au rămas undeva, uitate... Brazilia a pierdut Cupa „sa“ mondială... Zizinho, Jair, Ademir nu mai sînt „Fabuloso, majusculo, historico“... O lume întreagă plînge cu lacrimi calde, și un văl de doliu cade peste Rio...

Desene de MATTY

(va urma)

PATINOARUL ARTIFICIAL „23 AUGUST“ ÎN FAZA LUCRĂRILOR INTERIOARE DE FINISARE

Parcă bănuind că februarie o să fie neprielnic, constructorii patinoarului „23 August“ din Capitală au încheiat vineri lucrările de acoperire, astfel că viscolul nu-i va putea împiedica să-și continue munca.

O vizită făcută sîmbătă pe șantier mi-a relevat faptul că mai sînt foarte multe lucruri de pus la punct pînă cînd hala va putea primi, în condiții optime, echipele participante la grupa B a campionatului mondial de hochei. Cei peste 200 de muncitori își încordează eforturile spre a putea da patinoarul „la cheie“ încă înaintea deschiderii oficiale a competiției.

În dreapta sînt finisate încăperile care vor găzdui biroul de presă, secretariatul, centrul de calcul, cabinele telefonice. Meșterii lustruiesc pardoseala, care se va prezenta sub forma unui strălucitor mozaic.

În acest timp, tîmplarii au angajat o întrecere originală: ce va fi gata mai întîi — mantinela sau gradenele? Cursa este foarte strînsă. Deocamdată, din cauză că timpul presează, locurile suplimentare prevăzute în proiectul inițial nu vor putea fi acoperite cu bănci. Acolo, spectatorii vor sta în picioare. În schimb, însă, se amenajează o foarte încăpătoare tribună a presei.

La parter, în dreapta, se pregătește să intre în probe tehnologice uzina termică, montată într-un timp record, dar cu mari eforturi. Pe același palier sînt finisate cele opt vestiare, cîte unul pentru fiecare dintre echipele participante. La primul etaj se amenajează bufetul.

Oricum, se poate aprecia că greul lucrării a trecut și există certitudinea că patinoarul va fi gata înaintea deschiderii campionatului. Dar nu se poate... trece cu vederea faptul că o lucrare atît de importantă, de interes național, s-a urnit foarte greu din loc și cu mare întîrziere.

Am auzit multe voci care socoteau că AR FI FOST MAI REZONABIL SĂ SE CONSTRUIASCĂ PUR ȘI SIMPLU UN PATINOAR ARTIFICIAL ACOPERIT, **iar acela existent să rămînă așa cum era. Se pare că** NU AR FI COSTAT MAI MULT, **în schimb beneficiul pentru baza materială a sportului românesc era cu mult mai mare.** Pentru că, vizitatorii vor vedea lesne că, de fapt, avem de-a face și aici cu O CONSTRUCȚIE COMPLET NOUĂ, singurele lucruri vechi rămase din fostul patinoar fiind tribunele și suprafața de beton pe care se va amenaja gheața.

Acum, este, desigur, tardiv și inutil să mai facem reproșuri. Poate, totuși, din această experiență se va învăța cîte ceva.

Valeriu CHIOSE

Culoarea cu care vor fi vopsite gradenele nu s-a stabilit încă. Există mai multe propuneri: verde, oranj, gri, bej. Și oricare din ele va fi aleasă, aspectul va fi la fel de plăcut.

Începînd de astăzi se vor monta geamurile laterale, operațiune foarte delicată și importantă, prevăzută să se încheie joi. Tot în cursul acestei săptămîni vor fi instalate ventilatoarele din tavanul clădirii.

Fundalul patinoarului este dominat de marele tablou al scorerului IMPEX. Tehnicienii maghiari au terminat de conectat miile de legături și acum, zilnic, îi instruiesc pe colegii lor români în manevrarea complicatului mecanism.

POLONEZA BARBARA PIECHA ȘI VEST-GERMANUL JOSEF FENDT, CAMPIONI MONDIALI DE SĂNIUȚE

Pe pista de la Königssee-Berchtsgaden (R. F. a Germaniei) s-au încheiat campionatele mondiale de sănițe. În proba masculină, vest-germanul Josef Fendt a terminat pe locul I cu timpul total de 3:01,60, urmat de campionul anului trecut, austriacul Freistmantl în 3:02,05 și de vest-germanul Nagenrauft în 3:03,75. Titlul feminin a fost cucerit de poloneza Barbara Piecha în 2:54,90 urmată de Christa Schmuck în 2:55,65 și de Elisabeth Demleitner (ambele R.F. a Germaniei) în 2:55,66.

SPECTACULOASĂ RĂSTURNARE DE SITUAȚIE

(Urmare din pag. 1)

ale constructorului Sciorpaes, care a pregătit un bob special, cu substanțiale (și greu decelabile) modificări la patine, pe care presa italiană l-a numit „arma secretă“ a lui De Zordo.

Eroul competiției trebuie însă considerat René Stadler, care a cucerit medalia de bronz. Operat la braț și șchiopătînd după răsturnarea din manșa I, cu echipajul descompletat prin rănirea unuia din membri, cu o rezervă improvizată, Stadler a găsit inepuizabile resurse morale pentru a se învinge și a învinge.

Ce s-a întîmplat cu echipajul românesc? Victimă a unei erori tactice în prima zi — cînd a folosit patine noi, neîncercate pînă atunci nici măcar la antrenamente și care s-au dovedit necorespunzătoare — echipajul român a făcut tot posibilul în ziua a doua, cu patinele vechi, realizînd timpi foarte buni (chiar cu 70—80 de sutimi mai buni decît în prima zi), dar insuficienți pentru a promova în clasament mai sus de locul 7. Cu un start rapid (5,24 — al doilea al zilei), Panțuru l-a învins de două ori pe Dellekarth și o dată, în manșa a III-a, chiar pe Wicki; în schimb, a fost întrecut de surprinzătorul Herbert Pitka, autorul unui salt spectaculos de pe locul 9 pe locul 6. Comparînd timpii celor patru manșe este clar că dacă echipajul românesc ar fi realizat și în ziua întîi aceiași timpi ca în ziua secundă — ceea ce i-ar fi stat la îndemînă — putea încheia competiția pe podium. Ion Panțuru, însuși, destul de necăjit de nereușită, ne-a spus: **„Nu poți fi mereu printre primii. Asta o știe orice sportiv. Eu am avut în general un an slab. Echipajului nu-i pot însă reproșa nimic. Cred că va trebui să cerem sprijinul cercetătorilor din țară în problema compoziției și a formei patinelor, pentru a nu fi mereu la cheremul exclusiv al unui constructor străin. Am admirat splendida luptă sportivă dintre De Zordo și Zimmerer. Consider că nu-i nici o rușine să fii învins de reprezentanții a numai trei țări și să lași, în schimb, în urmă alte 9 țări. Anul viitor ne vom strădui să revenim pe pozițiile fruntașe pe care lumea bobului ni le acordă prin tradiție“.**

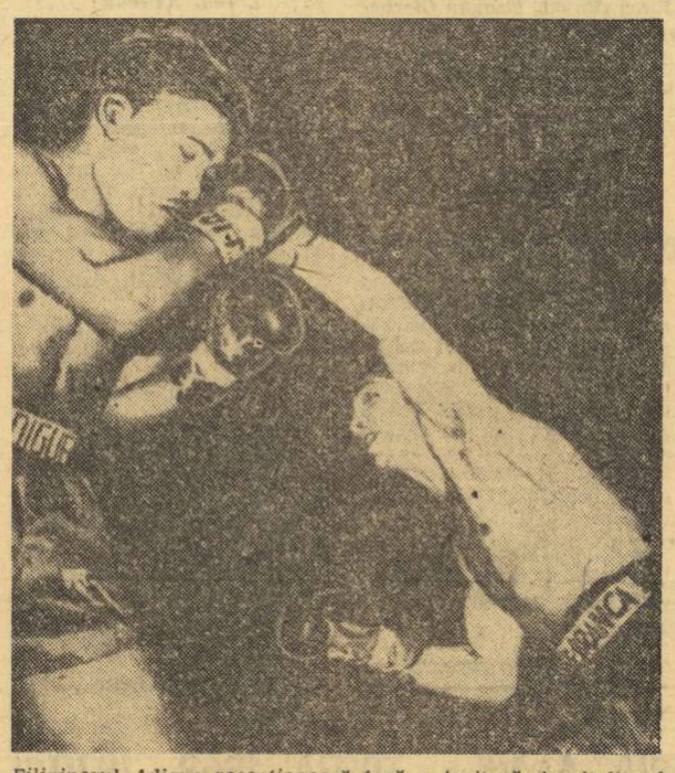

Filipinezul Adigue recepționează încă o lovitură, iar italianul Arcari acumulează puncte
Telefoto: A.P.-AGERPRES

Filipinezul Adigue și... ordinatorul învinși

ARCARI — CAMPION MONDIAL!

ROMA, 1 (Agerpres). — Calculatorul electronic care pronosticase victoria prin K.O. în repriza a 5-a a italianului Arcari în meciul pentru titlul mondial de box cu filipinezul Adigue s-a înșelat. Bruno Arcari a cîștigat și a devenit campion mondial de box la categoria superușoară, dar printr-o victorie la puncte, după un meci dramatic urmărit de 10 000 de spectatori în Palatul sporturilor din Roma. Mai tehnic și cu un bun joc de picioare, italianul a dominat în primele 6 reprize, cînd filipinezul nu a reușit să impună lupta de aproape, care i-ar fi convenit. În repriza a 10-a Adigue reușește să deschidă ambele arcade ale italianului, care rezistă, totuși, păstrîndu-și avantajul. Cu această victorie, Italia are în prezent două titluri mondiale de box profesionist, celălalt aparținînd lui Nino Benvenuti la categoria mijlocie. De menționat totuși că titlul lui Bruno Arcari este recunoscut numai de Consiliul mondial al boxului, în vreme ce organizația americană World Boxing Association îl consideră campion pe argentinianul Nicolino Loche.

PE SCARA VALORILOR MONDIALE SCRIMERII ROMÂNI OCUPĂ LOCUL III

● Școala sovietică domină cu autoritate pe planșele lumii ● Sabrerii maghiari pe primul loc

Dînd curs unei promisiuni făcute cititorilor noștri, am întocmit o ierarhizare a valorilor manifestate de reprezentanții și reprezentativele scrimei din diferite țări ale lumii în cursul anului trecut. Este un clasament inedit, în alcătuirea căruia am avut în vedere numai competițiile de mare amploare, excluzîndu-le pe cele cu caracter închis (gen „Cupa Gaudini“) sau cu caracter regional (campionatele balcanice).

Folosind scala de punctaj adoptată în clasamentele trăgătorilor noștri (campionate mondiale: 100 — 75 — 60 — 50 — 40 — 30 puncte, iar celelalte competiții: 70 — 45 — 35 — 25 —15 — 10 puncte, în funcție de locul ocupat), am introdus un corectiv pentru cîteva competiții în care nu sînt cunoscuți cu exactitate decît primii 4 clasați, următorii 4 (cei ajunși în sferturi de finală) fiind considerați deținători ex-aequo ai locurilor 5—8. Acestora le-am atribuit și noi un număr de punctaj uniform: 10.

Competițiile luate în considerație sînt cele mai importante șase ce au figurat în calendarul internațional la fiecare armă și care s-au bucurat de o largă participare.

FLORETĂ — **feminin**: Campionatele mondiale (rezultate individuale și pe echipe), Cupa campionilor europeni, trofeele Martini de la Torino și New York, trofeul Jeanty și Floreta de argint.

FLORETĂ — **masculin**: Campionatele mondiale, C.C.E., trofeele Martini de la Paris și New York, cupele A. Rommel și Giovanini.

SPADĂ: Campionatele mondiale, C.C.E., turneul de la Heidenheim, trofeele Monal, Spreafico și Martini (New York).

SABIE: Campionatele mondiale, C.C.E., trofeele Martini de la Bruxelles și New York, Cupa Națiunilor și Cupa Hungaria.

Clasamentul rezultat confirmă o ierarhie pe care, desigur, specialiștii scrimei o presupuneau și căreia cifrele îi oferă un fundament concret. Să lăsăm loc, deci, cifrelor:

Țara	Fl. f	Fl. m.	Sp.	Sb.	Total	
U.R.S.S.	565	465	435	515	1 980 —	I
Ungaria	215	200	320	670	1 405 —	II
România	535	300	10	90	935 —	III
Polonia	50	335	135	215	735 —	IV
Franța	70	210	265	0	545 —	V
Italia	80	10	115	125	330 —	VI
R.F.G.	40	190	70	0	300 —	VII
Suedia	15	0	170	0	185 —	VIII
S.U.A.	30	20	55	25	130 —	IX
Elveția	0	0	125	0	125 —	X

Au mai totalizat sub o sută de puncte: Austria, Cuba, Japonia, R.D. Germană.

Precum se vede, ȘCOALA SOVIETICĂ DE SCRIMĂ DOMINĂ CU AUTORITATE TABLOUL MONDIAL în ciuda faptului că reprezentanții săi nu au evoluat la New York, în trofeul Martini, care comportă toate cele 4 probe, și nici în alte cîteva mari competiții.

Trăgătorii sovietici, care au făcut o atît de bogată colecție de titluri mondiale la Havana (3 pe echipe și 2 individuale), dețin întîietatea și în clasamentele pe arme la trei probe. Singura excepție o constituie sabia, în care scrimerii unguri au o frumoasă tradiție, dar și o mai frecventă participare la marile competiții internaționale. De altfel, în clasamentul general, Ungaria s-a situat pe locul secund.

Reprezentativa țării noastre ocupă locul III în acest tabel — fapt ce nu contrazice cu nimic poziția sa din clasamentul publicat în „Sportul“ de zilele trecute, acela avînd la bază numai rezultatele obținute în campionatele mondiale.

Trăgătorii noștri — FLORETIȘTELE, ÎN PRIMUL RÎND și APOI FLORETIȘTII — au acumulat o frumoasă zestre de puncte în diferitele competiții la care au luat parte.

Excelenta comportare a floretiștelor noastre în campionatele mondiale (LOC I — ECHIPE, loc III individual), în C.C.E. (locul II), în trofeele Jeanty, (locurile I, II, III și V), în Martini. — Torino (LOCUL I) și New York (LOC II), LE-A CONFERIT UN MERITAT LOC SECUND ÎN IERARHIA MONDIALĂ.

Floretiștii (cu o victorie în trofeul Rommel, cu un loc II la New York și locurile III în C.M., C.C.E., trofeul Martini — Paris) SE MENȚIN PE PODIUM, fiind precedați de reprezentanții Uniunii Sovietice și cei ai Poloniei. Pentru scrimerii polonezi, anul 1969 a fost mai puțin rodnic în succese (îndeosebi pentru floretiste și spadasini), dar bunele rezultate obținute la C.M. le-au asigurat un loc în imediata apropiere a elitei planșelor lumii.

Plutonul următor al clasamentului grupează pe francezi (mulțumită floretiștilor și spadasinilor), pe italieni (cu un nivel mai apropiat între diferitele arme, exceptînd floreta — masculină) și pe vest-germani (cărora succesul lui Wessel de la „Mondiale“ le-a rotunjit bine punctajul).

Un alt grup de valori apropiate îl constituie Suedia (clasată puternic de spadasinii ei la C.M.), S.U.A. (care au acumulat puncte, în special, la trofeul Martini de la New York) și Elveția (care s-a impus tot prin aportul spadasinilor, al lui Loetscher îndeosebi).

În zona periferică a clasamentului, trebuie subliniată prezența în turneele finale ale marilor competiții a sabrerilor din Japonia și R.D. Germană, a floretiștilor cubaneze și a spadasinilor austrieci.

Trecerea în revistă a rezultatelor înregistrate în întrecerile de anvergură mondială ale scrimerilor ne-a mai prilejuit și o altă constatare, privind efectivele angrenate de fiecare țară. **Uniunea Sovietică, de exemplu, a dovedit în mod elocvent că posedă un lot mai larg de trăgători cu o bună pregătire, capabili să obțină rezultate de prestigiu în compania celor mai experimentați scrimeri. Într-o oarecare măsură, constatarea este valabilă și pentru sportivii maghiari** (mai ales la sabie și spadă).

În ceea ce ne privește, am fost mai constanți în structura loturilor, dar se pare că SÎNTEM ÎN PRAGUL UNOR ÎNNOIRI, CEEA CE PRESUPUNE O UTILIZARE MAI FRECVENTĂ A ELEMENTELOR TINERE ALĂTURI DE CELE CONSACRATE, de-a lungul acestui an, cu un calendar internațional foarte bogat.

Sebastian BONIFACIU

sportul în lume

● Celebrul Riva a mai înscris un gol ● Arsenal și Alemannia Aachen învinse ● Uruguay a terminat la egalitate cu o selecționată cehoslovacă ● Știri, rezultate ● Mexico '70

Coutinho înscrie primul gol pentru echipa sa în meciul cu Dinamo Zagreb din cadrul turneului hexagonal de la Santiago de Chile (F. C. Santos — Dinamo Zagreb 2—2)
Telefoto: A.P.-AGERPRES

fotbal meridiane

CAMPIONATE

ITALIA. — Aproape nu există etapă din campionatul Italiei în care celebrul Riva să nu înscrie un gol. Ieri, la Roma, Cagliari a învins echipa cu același nume cu 2—0 și Riva a fost unul dintre autorii golurilor! Dacă formația din Sardinia va cuceri campionatul (și acest lucru este foarte probabil), atunci meritul va aparține acestui jucător de-a dreptul fenomenal. Și, dacă echipa Italiei va evolua cu succes în turneul final din Mexic, acest lucru va depinde în mare măsură de jucătorul de la Cagliari.

În etapa de ieri s-au înregistrat rezultate normale. Iată scorurile și autorii golurilor: **Bari—Brescia** 2—0 (Fara 2), **Fiorentina—Lanerossi Vicenza** 2—1 (Rogora și De Sisti, respectiv Vitali), **Internazionale—Roma** 2—0 (Bonisegna și Bertini), **Juventus—Sampdoria** 2—0 (Anastasi și Zigoni), **Lazio—Cagliari** 0—2 (Domenghini și Riva), **Napoli—Torino** 4—0 (Altafini, Manserfisi, Bianchi și Bosvades), **Palermo—Bologna** 1—0 (Troia), **Verona—Milan** 2—2 (Combin, Sormani, respectiv Clerici și Sirena). În clasament: **Cagliari** 30 p, **Juventus** 26 p, **Fiorentina** 25 p, **Inter** și **Napoli** cîte 24 p, **Milan** 23 p, **Torino** 20 p. Clasamentul golgeterilor: **Riva** 13, **Vitali** 12, **Chiarugi** 10, **Prati** 9, **Bertini** și **Anastasi** 8 etc.

Cesare TRENTINI

ANGLIA. Arsenal Londra (viitoarea adversară a echipei Dinamo Bacău în Cupa europeană a tîrgurilor) a pierdut (în deplasare) cu 0—2 la Coventry. Alte rezultate: Chelsea—Sunderland 3—1; Burnley—West Ham 3—2; Manchester United—Derby 1—0; Stoke—Leeds 1—1; Tottenham—Southampton 0—1 Everton—Wolverhampton 1—0; Wb Albion—Manchester City 3—0; Newcastle—Crystal Palace 0—0; Nottingham—Liverpool 1—0. În clasament conduce **Leeds** cu 46 p. **Arsenal** ocupă locul 14 cu 28 p.

R. F. A. GERMANIEI. În campionatul R.F. a Germaniei V.F.B. Stuttgart a dispus de Alemannia Aachen cu 5—0 iar Borussia Mönchengladbach—Eintracht 1—2; F. C. Köln — München 1860 2—1.

REZULTAT VALOROS AL CEHOSLOVACILOR LA MONTEVIDEO

La Montevideo, reprezentativa Uruguayului și o selecționată cehoslovacă au terminat la egalitate: 2—2 (1—1). Gazdele au deschis scorul în min. 23 prin **Alvarez**, oaspeții au egalat în min. 27 prin **Spratel** și au luat conducerea în minutul 56, cînd **Gomola** a marcat imparabil de la 16 metri. Uruguayenii au egalat în min. 62, prin **Bareno**.

TURNEUL DE LA VIAREGGIO

Iată rezultate din turneul internațional (echipe de juniori) de la Viareggio: Juventus Torino—Rijeka 1—0; A.C. Milan—Benfica Lisabona 2—0; Torino—C.S.K.A. Sofia 3—1; Partizan Belgrad—Lanerossi Vicenza 1—0.

TOSTAO LA HOUSTON

Fotbalistul brazilian Eduardo Goncalves Andrade, cunoscut sub numele de Tostao, a sosit la Houston pentru a fi examinat de specialistul oftalmolog Roberto Moura (originar din Belo Horizonte). După cum se știe, anul trecut Tostao a fost supus unei delicate operații de retină, la clinica din Houston.

PELÉ ACORDĂ ȘANSE EUROPENILOR

BUENOS AIRES, 1 (Agerpres). — **„În Mexic se va juca același gen de fotbal ca și cu patru ani în urmă în Anglia. Echipele europene au mari șanse să termine învingătoare“.** Aceasta este una din părerile lui Pelé, care publică o suită de articole în ziarul argentinian „La Nacion“. Pelé împarte fotbalul european în trei mari stiluri: anglo-saxon (reprezentat în Mexic de Anglia, R.F. a Germaniei și Belgia), stilul Europei centrale (Cehoslovacia, România, Bulgaria) și cel latino-european (Italia). U.R.S.S. și Suedia nu sînt incluse în nici una din aceste școli, completînd însă ceea ce Pelé numește „puternicul escadron european“ care va încerca să ducă în Europa pentru a cincea oară cupa Jules Rimet. Analizînd forța echipelor europene, Pelé scrie printre altele: **„Englezii au calități ce le-ar putea permite să cîștige din nou cupa mondială, dar Italia, U.R.S.S., R.F. a Germaniei, Cehoslovacia sînt echipe redutabile, în plină ascensiune. Pe de altă parte, echipele României, Bulgariei și Suediei, chiar dacă nu aspiră la primul loc, ar putea juca un rol important în eliminarea oricărei echipe favorite“.**

PERSONALITĂȚI ENGLEZE DESPRE C.M.

Cu prilejul unei reuniuni ținute la Londra, ministrul britanic al sportului, Denis Howell, a declarat că își pune mari speranțe în echipa engleză, considerînd-o capabilă să cîștige pentru a doua oară consecutiv campionatul mondial. În schimb, președintele F.I.F.A. Stanley Rous, s-a abținut de la pronosticuri, mulțumindu-se să declare că apropiatul campionat mondial va fi un bun prilej de a întări prietenia între sportivii țărilor participante.

IONEL DRÎMBĂ S-A ȚINUT DE CUVÎNT

(Urmare din pag. 1)

Mac-Geckam. Victorie facilă, cu 10—7, după un asalt mai mult de studiu.

Apoi, în „16“-imi, asalt cu campionul olimpic de la Tokio, **Egon Franke.** Iarăși o simplă formalitate, victorie cu 10—4. În continuare, numai adversari din pleiada trăgătorilor francezi. Primul a fost **Christian Noel** pe care, în sferturi, l-a sufocat printr-un ritm infernal, de la primul schimb de lame. Și, victorie cu 10—4.

A urmat semifinala, cu **Daniel Revenu.** O reeditare a finalei olimpice din Mexic, de la „Magdalena Mixhuca“? Nu, fiindcă Drîmbă n-a cedat în nici o clipă inițiativa. **Revenu a bătut permanent în retragere și reprezentantul României și-a mai adăugat o victorie, cea mai netă din trofeu: 10—2!**

În sfîrșit, față în față cu **Jean Claude Magnan.** Finala concursului. Evoluția scorului a fost deosebit de interesantă: 2—0, 3—3, 3—5, 5—5, 6—6, 7—7, 8—8, 10—8. **Așadar,** VICTORIE ȘI ÎN ULTIMUL ASALT! **Mai bine de 5 000 de spectatori** (capacitatea sălii este de 4 600 de locuri) **au aplaudat evoluția celor doi floretiști și succesul meritat al sportivului român.**

Ceilalți trăgători care ne-au reprezentat în trofeu: **Țiu** și **Falb** au rămas în „16“-imi. Țiu l-a întrecut pe Del Francia cu 10—3, dar a pierdut la Berolatti (5—10), iar Falb, după ce l-a depășit pe **Woijekowski** cu 10—7, n-a putut evita subtilitățile lui **Revenu** (4—10). **Haukler** a cedat lui **Dabrowski,** cu 10—4.

Floretiștii țării noastre se întorc în Capitală marți după-amiază (Cursa TAROM de Paris).

COMPORTÎNDU-SE SUB AȘTEPTĂRI

HANDBALIȘTII ROMÂNI PE LOCUL III LA MIELEC

ÎN ULTIMUL MECI: NORVEGIA — ROMÂNIA 17—14 (12—10)

MIELEC, 1 (prin telefon). **Duminică la ora prînzului s-a încheiat în Sala sporturilor din acest oraș turneul internațional masculin de handbal la care au luat parte selecționatele României, Poloniei, Norvegiei, precum și reprezentativa olimpică a Cehoslovaciei. Pe primul loc s-a clasat formația țării gazdă, care, manifestînd o netă superioritate fizică, s-a impus cu multă ușurință în dificilele confruntări din cadrul acestui turneu.**

În partida decisivă pentru ocuparea primului loc, echipa Poloniei a întîlnit simbătă seara selecționata Norvegiei, de care a dispus cu scorul de 12—10 (5—1). Cu acest prilej am asistat la una dintre cele mai disputate întîlniri de handbal pe care le-am văzut în ultimii ani, întîlnire a cărei duritate a depășit însă cu mult chiar și limitele cele mai îngăduitoare. În acest sens, concludent este faptul că după 20 de minute de joc scorul era doar de 2—1 (!!!) în favoarea handbaliștilor polonezi și că în prima repriză jucătorii norvegieni nu reușiseră să înscrie decît un gol...

Duminică dimineața, în ultima etapă a turneului, a fost programat meciul al cărui rezultat urma să decidă pe ocupanta locului secund: România — Norvegia. Handbaliștii români au pierdut acest joc: 14—17 (10—12), astfel că ei s-au clasat pe locul III, poziție cu totul nemulțumitoare și care reflectă într-un anumit fel incapacitatea jucătorilor noștri de a rezista la șocurile produse de întîlnirile dure, cu un deplin angajament fizic, așa cum vor fi probabil multe din partidele apropiatului turneu final al C.M.

În jocul cu Norvegia echipa română a început bine, a condus cu 5—1 (min. 6) și 6—3 (min. 10), dar apoi a fost net depășită fizic, cedînd cu ușurință inițiativa.

În repriza secundă atacurile noastre au fost stopate cu regularitate de apărarea adversă (este drept, în majoritatea cazurilor neregulamentar, dar acest lucru nu constituie o scuză), iar în defensivă s-a jucat neatent, fără forță, portarii (Dincă și Orban) primind multe goluri parabile. Voi adăuga, în plus, că în acest meci echipa română a ratat două aruncări de la 7 m prin Moldovan și Popescu. Punctele echipei noastre au fost înscrise de Gruia (6), Guneș (3), Samungi (2), Chicid, Oțelea și Marinescu. Au condus cu foarte multe scăpări Raiski (Polonia) și Siebert (R. D. Germană).

CLASAMENTUL FINAL al turneului este, deci, următorul: 1. Polonia; 2. Norvegia; 3. România; 4. Cehoslovacia (selecționata olimpică).

Reprezentativa României părăsește orașul Mielec în cursul zilei de luni (n.r. azi), urmînd să sosească în Capitală marți dimineața.

Nicolae NEDEF
antrenor federal

TAIMANOV ÎNVINGĂTOR ÎN TURNEUL DE LA WIJK AAN ZEE

Sovieticul Taimanov a cîștigat turneul de șah (grupa marilor maeștri), de la Wijk Aan Zee (Olanda), totalizînd 12 p din 15 posibile. El a dispus în ultima rundă de Hort (Cehoslovacia), care a ocupat locul secund cu 10 1/2 p. Locul 1 în grupa maeștrilor l-a revenit suedezului Andersson, cu 10 1/2 p din 15 posibile. Românul Dolfi Drimer s-a clasat pe locurile 8—10, la egalitate cu canadianul Day și cu iugoslavul Șmederevac — toți cîte 7 p.

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

Proba masculină de coborîre „Arlberg-Kandahar“, disputată la Garmisch Partenkirchen (R.F. a Germaniei), a fost cîștigată de schiorul austriac Karl Schranz în 1:58,60, urmat de compatriotul său Cordin în 1:58,90 și de vest-germanul Vogler în 1:59,19.

■

Campionatul european feminin de patinaj viteză (tetratlon), disputat la Heerenven (Olanda), i-a revenit sovieticei Nina Statkevici cu 194,475 p, urmată de olandezele Stien Kaiser — 195,475 p și Ans Schut — 195,613 p.

■

Proba de simplu din cadrul campionatelor de tenis pe teren acoperit ale Scandinaviei i-a revenit suedezului Jan Erik Lundquist, care l-a învins în finală cu 6—4, 6—3, 6—2 pe compatriotul său Bengt Aaberg.

■

Comitetul de șah al orașului Skopije va organiza anul acesta cu începere de la 10 iunie al patrulea turneu internațional al solidarității, la care au fost invitați, printre alții, marii maeștri Tal și Smislov (U.R.S.S.), Hort (Cehoslovacia), Gheorghiu (România), Barcza (Ungaria), Unzicker (R.F.G.), Gligorici, Matulovici și Janosevici (Iugoslavia). Vor lua parte, de asemenea, șase maeștri iugoslavi și un mare maestru bulgar.

Cu prilejul unui concurs atletic de sală disputat la Oklahoma City, americanul Earl Harris a egalat cea mai bună performanță mondială în proba de 60 yarzi: 5,9 sec. Pînă acum, 8 atleți (printre care Hayes, Greene, Hines și John Carlos) **obținuseră acest rezultat. La Mainz, vest-germanul Günther Nickel a fost cronometrat pe 60 m garduri în 7,5 — cea mai bună performanță mondială.**

■

La Sarajevo, selecționata masculină de baschet a Iugoslaviei a întrecut-o pe cea a Argentinei cu 96—69 (50—47).

■

Recordmanul mondial la decatlon, Toomey, a fost distins cu „Premiul Sullivan“ care se acordă anual autorului celei mai bune performanțe atletice din S.U.A.

■

Iuri Hanafin a obținut, la Leningrad, cea mai bună performanță unională pe teren acoperit la săritura cu prăjina: 5,21 m.

■

Belgianul Roger de Vlaeminck a cîștigat ciclocrosul de la Binningen. Cursa amatorilor i-a revenit elvețianului Jakob Kusten.

■

Pugilistul italian Sandro Mazzinghi, fost campion mondial, a suferit un accident de automobil și este internat într-un spital din Florența. El își va întrerupe pentru mult timp activitatea.

Tiparul: I. P. „Informația“, str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE TĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 803 (6237) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 3 februarie 1970

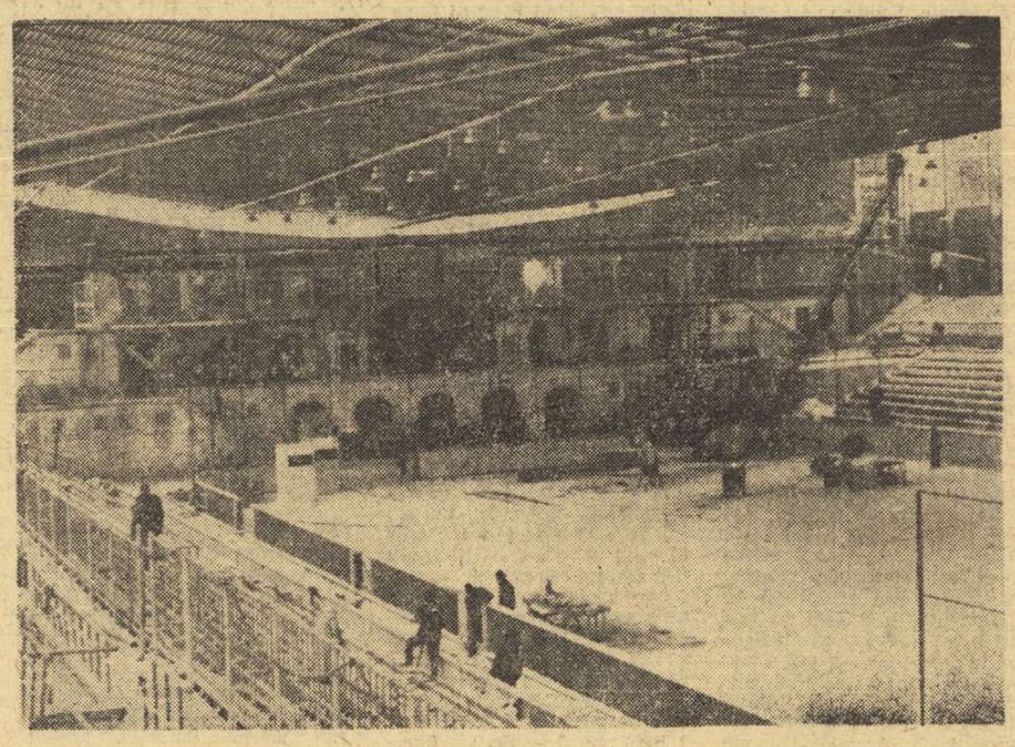

O imagine surprinsă ieri la patinoarul artificial „23 August". Se lucrează intens și se speră că totul va fi gata la timp

Foto: A. NEAGU

ECHIPA NAȚIONALĂ DE HOCHEI ÎNCEPE DE MÎINE UN NOU STAGIU DE PREGĂTIRE

(Citiți amănunte în pag. a 4-a)

PATINATORI ROMÂNI PESTE HOTARE

Un grup de patinatori români au părăsit ieri Capitala cu destinația U.R.S.S.: Beatrice Hușțiu și Gheorghe Fazekaș vor participa la apropiatele campionate europene de patinaj artistic de la Leningrad, iar viteziștii Crista Tracher și Ioan Roșca la concursul sprinterilor, programat între 5—8 februarie, la Moscova.

Corespondență specială de la Aurel NEAGU:

JOCUL CU INTERNAZIONALE PORTO ALEGRE, ULTIMUL TEST ÎNAINTEA MECIULUI CU PERU

PORTO ALEGRE, 2 (prin telefon, de la trimisul special al revistei „Fotbal"). În continuarea turneului pe care-l întreprinde pe continentul sud-american, echipa națională de fotbal a României va întîlni astă-seară cunoscuta echipă Internazionale Porto Alegre. Adversara tricolorilor noștri, campioana statului Rio Grande do Sul, are o frumoasă carte de vizită, pe care stau scrise și două recente victorii în fața Uruguayului (scor 2—0) și a Penarolului (scor 4—0).

În vederea acestei întîlniri, fotbaliștii români au efectuat, simbătă și duminică, două antrenamente, ambele urmărite de numeroși curioși, iubitori ai jocului cu balonul rotund din localitate.

Antrenorul Angelo Niculescu va alinia următoarea formație: GHIȚĂ—SĂTMĂREANU, HĂLMĂGEANU, DINU, DELEANU, RADU NUNWEILLER, DUMITRU, NEAGU, DOBRIN, DUMITRACHE, LUCESCU.

Meciul se va desfășura, de la ora 21 (ora locală), pe stadionul Beira Rio, a cărui capacitate este de 110 000 locuri.

Jocul cu Internazionale Porto Alegre va fi ultimul test al tricolorilor noștri înaintea meciului cu Peru, prevăzut să se dispute la Lima, luni 9 februarie.

Iată, în încheiere, și o interesantă declarație a antrenorului Angelo Niculescu: **„Turneul se desfășoară în condiții mai bune decît ne așteptam. Între jocuri am beneficiat de perioade suficiente pentru refacere, ceea ce a făcut ca și randamentul echipei să crească. Programul nostru de pregătire decurge normal. S-a trecut progresiv de la iarnă la vară, datorită climei temperate — 18—24 de grade — de la Belo Horizonte. În general, sînt satisfăcut de comportarea fotbaliștilor noștri, care se eliberează din ce în ce mai mult de tracul pe care-l au în fața formațiilor braziliene. S-au remarcat, îndeosebi, pînă în prezent: Sătmăreanu, Lucescu, Dinu, Răducanu, Hălmăgeanu. Neagu și Dumitru au o comportare de la un joc la altul mai bună, ambii fiind pe cale de titularizare. În schimb, randamentul lui Dobrin și Dumitrache variază".**

Sportul pe meleagurile Sucevei

ENTUZIASMUL SINGURUL GENERATOR DE SUCCESE?

● Școala, principalul sălaș al activității de masă ● Pînă unde „merg" atributele organizației U.T.C.? ● Ce ar trebui să cuprindă un calendar sportiv... ● Goana după cifre = un stil de muncă depășit! ● Cui ajută prezența unor secții-fantomă?

Sucevava, fosta Țară de Sus a Moldovei, își face tot mai pregnant simțită prezența în arhitectura sportului românesc. De unde pînă acum cîțiva ani în satele și chiar în orașele județului exercițiul fizic constituia o ficțiune, acum se poate vorbi, cu toată convingerea, de un autentic "flux către sport. Dar intenția acestor rînduri nu este de a actualiza unele succese dobîndite în ultimul timp (ele au fost relevate la timpul respectiv în presă), ci mai mult de a puncta unele aspecte care, într-un fel, reprezintă o frînă în dezvoltarea mișcării sportive din acest județ.

G. MOICEANU A SPUS ADIO CICLISMULUI...

Cu prilejul conferinței anuale a Comitetului federației de ciclism — care a avut loc vineri la sediul C.N.E.F.S. — maestrul sportului Gabriel Moiceanu, liderul secției Dinamo și, multă vreme, al ciclismului românesc, a anunțat oficial retragerea sa din activitatea competițională. După o activitate de aproape două decenii în sportul cu pedale, timp în care a cucerit numeroase titluri de campion al României și a realizat o suită impresionantă de performanțe în cursele internaționale, Gabriel Moiceanu — una dintre cele mai reprezentative figuri ale ciclismului românesc, spune — la 35 de ani — adio sportului care l-a consacrat. Sperăm însă că despărțirea nu va fi totală, că Moiceanu va rămîne printre activiștii care sprijină dezvoltarea ciclismului.

Într-o zonă a țării care n-a beneficiat de vreo tradiție sportivă era și firesc ca toată atenția să fie îndreptată către activitatea sportivă de masă. Și unde își putea găsi aceasta un teren mai fertil decît în școală? Nu insistăm asupra unor rezultate remarcabile obținute. Trebuie însă să arătăm că s-ar putea înfăptui mult mai mult, dacă în acțiunea de angrenare a elevilor în sport s-ar clarifica unele responsabilități, plecînd de la condițiile concrete din fiecare școală. Or, pînă acum nu se știe încă cu certitudine că organele U.T.C. au menirea de a acorda mai mult un sprijin mo-

Titus BRADEȚEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

„CUPA DE IARNĂ" LA BASCHET

Formațiile feminine bucureștene din diviziile A și B au luat startul într-o interesantă competiție cu handicap dotată cu „Cupa de iarnă". Iată primele rezultate: Voința — I.E.F.S. II 55—47 (15—19); Constructorul — Olimpia 63—46 (30—30); Arhitectura — Liceul nr. 35 24—64 (13—39).

A. PĂPĂDIE și FL. SANDU — coresp.

Mimi Gîrbăcea, cea mai tînără campioană națională de schi-fond

Foto: Victor SBARCEA, Bușteni

SCHI

DE LA O PÎRTIE LA ALTA

● Centrele de schi-fond pentru copii, la ora primelor bilanțuri

● Fondiștii juniori în bună dispoziție de concurs

● Visoke Tatry îi așteaptă pe participanții la mondialele nordice

În pag. a 2-a

CONFERINȚA D-LUI MARCEAU CRESPIN

La sediul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport a avut loc ieri la amiază conferința d-lui Marceau Créspin, directorul educației fizice și sportului din Secretariatul de Stat pentru Tineret, Sport și Recreare de pe lîngă Primul Ministru al Franței. Cu acest prilej, distinsul oaspete a vorbit despre procesul dezvoltării educației fizice și sportului francez, a înfățișat doctrina care stă la baza acestei activități.

„CUTEZĂTORII" URCĂ NOI TREPTE!

Pornit la drum în iunie 1968 ca un experiment timid, clubul „Cutezătorii", primul de acest fel al pionierilor din țara noastră, își face tot mai pregnant simțită prezența printr-o activitate rodnică. Două titluri de campioni naționali de juniori (Eduard Pană la tenis și Constantin Alexandrescu la orientare turistică), peste 20 de poziții fruntașe în competițiile republicane de juniori (la gimnastică, volei, tenis, turism, tir, minibaschet, tenis de masă și natație), aproape 30 de trofee cucerite în diverse competiții de anvergură la nivelul celor mai mici sportivi — iată, succint, bilanțul cu care „Cutezătorii" au încheiat anul 1969.

Poate este încă devreme să anticipăm promovarea unor membri ai acestui club în loturile reprezentative de juniori sau tineret. Totuși, este de relevat faptul că unele elemente îndreptățesc de pe acum acordarea unui credit moral larg: Pană, Feteanu, Bîrnă, Doina Ionescu, Mihaela Dimitriu la tenis, Cornelia Cîrstoiu, Gabriela Popa, Marieta Petroiu la volei, Mircea Marian, Ovidiu Sasu, Gabriela Predatu la tir, Cătălin Georgescu la atletism, Angelia Ionescu, Cornel Ghizdăreanu și Adrian Radocea la natație etc. Sînt sportivii aflați permanent pe „panoul de onoare" al celui mai tînăr club românesc de performanță.

Dar, reușita „experimentului Cutezătorii" poate fi argumentată nu numai prin rezultate, ci și printr-o sporire masivă a capacității de cuprindere a unor tineri sportivi de perspectivă: de unde în anul înființării clubul conta doar pe circa 300 de membri, acum el a ajuns la 2 000. Numărul secțiilor pe ramură de sport a crescut și el de la 7 inițial la 12 în prezent. Avem, deci, de-a face cu un club sportiv de mari proporții, care se bucură de condiții corespunzătoare (în cadrul Palatului pionierilor, unde își desfășoară activitatea), într-o continuă extindere. Anul trecut, operația de triere a cuprins peste 5 000 de pionieri și școlari, iar previziunile pentru 1970 sînt aproape duble.

Chiar dacă s-ar rezuma doar la activitatea competițională, munca colectivului de profesori și antrenori care funcționează aici ar putea fi apreciată mai „mult decît remarcabilă. Dar cadrele didactice ale „Cutezătorilor" (28, dintre care doar 8 cu normă întreagă, ceea ce reprezintă o dificultate în plus și nu de neglijat!) au avut de acoperit și o largă sferă de alte activități, competiții organizate pe cuprinsul municipiului București și care în 1969 au angrenat nu mai puțin de 25 000 de pionieri. Legat de acest ultim aspect nu poate fi omis aportul substanțial oferit „Cutezătorilor" de unele școli și comandanți de unități pionierești, mai cu seamă de la Școlile generale nr. 30, 111, 150, 188 și 198 care au îndrumat către secțiile de performanță ale clubului pe cei mai talentați dintre elevi.

Munca pasionată, calificată a conducerii „Cutezătorilor" și cadrelor didactice care deservesc acest club, sprijinul direct pe care această tînără organizație sportivă îl primește din partea forurilor de resort, pleiada inestimabilă de talente care există la nivelul fiecărei secții, iată factorii care ne îndreptățesc să sperăm că și în 1970 „Cutezătorii" vor urca noi trepte spre performanță.

Tiberiu STAMA

DE JOI ȘI PÎNĂ DUMINICĂ — DIN NOU LA FLOREASCA

REPREZENTANȚI A ȘAPTE ȚĂRI LA INTERNAȚIONALELE DE TENIS DE MASĂ ALE ROMÂNIEI

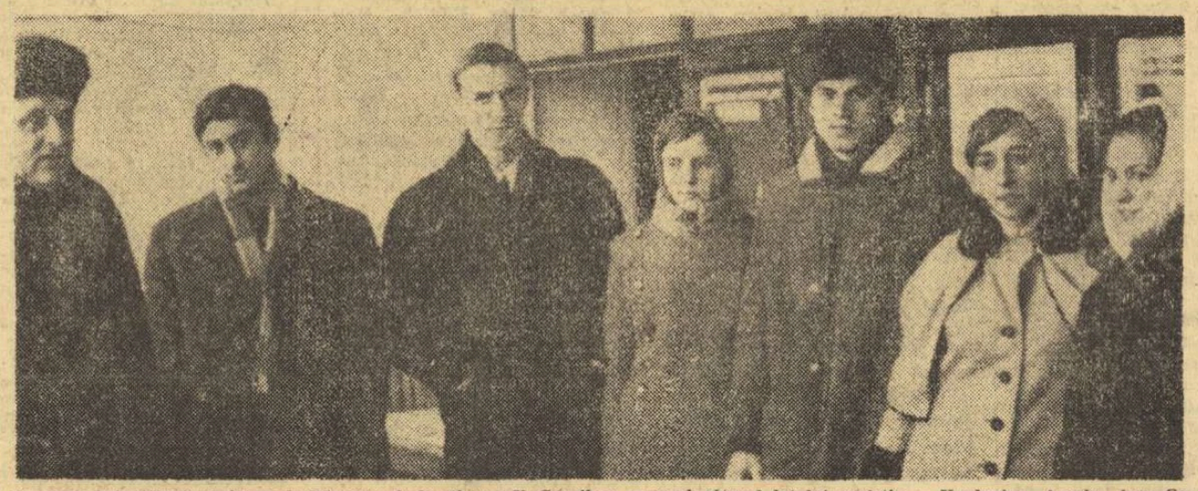

La cîteva clipe după aterizarea la Băneasa, de la stînga: V. Gavrikov — conducătorul lotului sovietic — Vardanian, Averin, Asta Gedraitite, Amelin, Laima Amelina și Ievdochia Galubkova

● Un important test înaintea europenelor ● Sportivii sovietici au sosit ieri ● „Ne vom comporta bine" — declară reputatul jucător Anatoli Amelin ● Ceilalți oaspeți sînt așteptați miercuri ● Componența grupelor la echipe ● Număr mare de participanți la individuale

De campionatele europene de tenis de masă, care se vor desfășura la Moscova, ne mai despart doar două luni. Pretutindeni pe continent au loc pregătiri febrile, se organizează numeroase concursuri de selecționare și verificare. Lucruri firești dacă ne gîndim că fiecare dintre cei care vor concura în capitala Uniunii Sovietice dorește să se prezinte cît mai bine, să nu scape ocazia afirmării pe care o oferă cea mai importantă întrecere continentală.

Desigur, jucătoarele și jucătorii de la noi nutresc și ei speranța unei comportări bune. De aceea și antrenamentele pe care le efectuează în prezent sînt deosebit de intense. Dar, pînă la Moscova, sportivii români vor mai avea de trecut cîteva examene, prilejuite de o serie de întreceri la care vor lua startul. Și internaționalele României, care încep joi la sala Floreasca și se vor încheia duminică seara, vor constitui un test extrem de însemnat. Iată unul dintre atuurile principale care — sperăm — va mări interesul publicului ce va lua loc în cele patru zile de concurs în tribunele cunoscutei săli bucureștene.

Dintre cele șase loturi de sportivi străini care vor evolua la Floreasca, primul a și sosit. Este vorba de echipele Uniunii Sovietice, venite pe calea aerului, ieri dimineața: soții Laima și Anatoli Amelin, Asta Gedraitite, Ievdochia Galubkova, Gegham Vardanian și Ghenadi Averin, conducător fiind tov. Viktor Gavrikov.

Patru dintre sportivii sovietici ne-au mai vizitat pînă acum de cîteva ori: Laima și Anatoli Amelin, Vardanian și Averin. Cel puțin, Laima Amelina și

C. COMARNISCHI

(Continuare în pag. a 4-a)

Din noiembrie:

PRELIMINARIILE TURNEULUI OLIMPIC DE FOTBAL

Federația internațională de fotbal (F.I.F.A.) a stabilit ca **preliminariile turneului olimpic să înceapă în noiembrie 1970 și să se încheie la sfîrșitul lunii mai 1972.** După cum se știe, turneul final olimpic se va desfășura în R.F. a Germaniei, în orașele München, Nürnberg, Augsburg, Passau, **Ingolstadt și Regensburg.**

Prin interviziune, de la Leningrad

CAMPIONATELE EUROPENE DE PATINAJ ARTISTIC PE MICUL ECRAN

Campionatele europene de patinaj artistic, ce se vor disputa la Leningrad în zilele următoare, vor putea fi urmărite de iubitorii acestui sport de iarnă prin intermediul micului ecran. Iată programul pe care televiziunea română îl oferă telespectatorilor: **joi 5 februarie, ora 21 — proba de figuri libere perechi; vineri 6 februarie, ora 22:** proba de figuri libere femei; **simbătă 7 februarie, ora 22.30:** proba de dans; **duminică 8 februarie, ora 17:** proba de figuri libere bărbați și **luni 9 februarie, ora 22,** demonstrația medaliaților.

DE LA 3-8 LA 3-2!

● Neșansa sud-americanelor Uruguay și Brazilia ● Cînd intervine geniul zveltului Schiaffino... ● Ungaria—Brazilia, un meci cu scîntei, continuat și în drumul spre vestiare ● Șutul lui Rahn catapultează balonul în plasa nefericitului Grosics

În pag. a 3-a

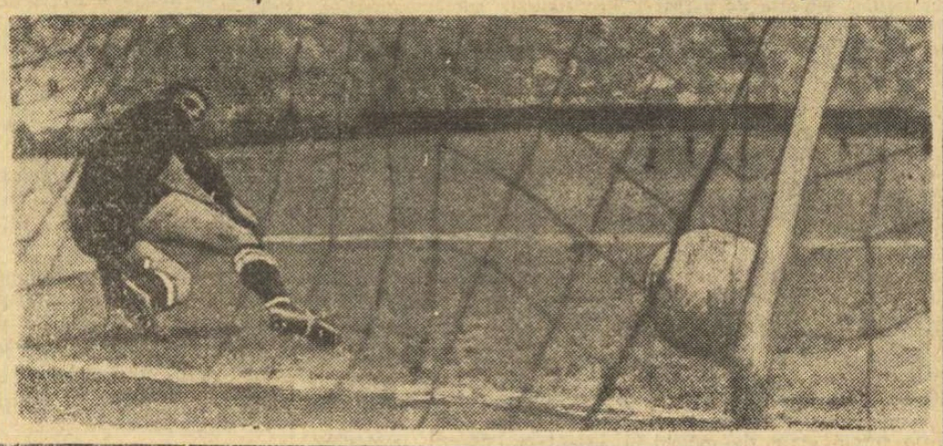

Prins pe picior greșit, la șutul lui Rahn, Grosics privește neputincios cum se rostogolește balonul în plasă.

sprint final

DIN NOU DESPRE DISCIPLINĂ...

Poate să pară un paradox, dar iarna este — totuși — pentru ciclism un sezon plin. În aceste luni de zile, cînd cicliștii nu se prezintă la startul competițiilor, se desfășoară o vastă activitate de pregătire (antrenamente grele, la multe grade minus, pe șosele înzăpezite), de recondiționare a materialului (penuria de biciclete îi obligă pe mecanicii noștri să facă adevărate minuni), de analiză a activității desfășurate la toate nivelele: comitet și birou federal, cluburi și asociații, secții, antrenori, sportivi.

Vineri 30 ianuarie a avut loc conferința anuală a comitetului federației de ciclism. Prilej de profundă analiză a modului cum sportul cu pedale românesc și-a desfășurat activitatea în anul 1969, de trasare a jaloanelor pentru actualul sezon. Discuțiile, îndelungi, interesante, utile au scos în evidență plusurile și minusurile. Astfel, s-a vorbit despre:

— inițiativa bună, cu urmări favorabile, a schimbului de experiență dintre arbitrii bucureșteni și cei provinciali;

— necesitatea colaborării dintre antrenorii loturilor naționale și antrenorii sportivilor selecționați;

— faptul că selecția sportivilor la cluburi nu este judicioasă, creditarea unui mare număr de sportivi fără aptitudini, obligînd secțiile la irosirea unei considerabile cantități de materiale; în plus s-a creat un decalaj valoric prea mare (Mircea Mihăilescu — Dinamo).

— limitarea pasurilor la juniori în sezonul competițional 1970;

— necesitatea revizuirii normelor de clasificare;

— asigurarea sportivilor în concurs (I. Zemianschi — Cluj);

— faptul că nu se acordă permisiunea să se efectueze antrenamente și concursuri pe majoritatea șoselelor (Martie Ștefănescu — Brașov);

— obligativitatea acordării unui sprijin substanțial dezvoltării activității de masă (Tănase Ignat — București);

— sporirea exigenței în organizarea concursurilor;

— necesitatea întronării unui desăvîrșit spirit de disciplină în rîndurile alergătorilor.

Firește, acestea sînt numai o parte dintre problemele abordate de participanții la Conferința comitetului federației de ciclism. Toate sînt importante, rezolvarea lor urmînd să asigure ciclismului nostru reale posibilități de progres. Dintre ele îmi voi permite să insist asupra aceleia care pune în discuție disciplina în concursuri și în afara lor. Nivelul actual al sportului nostru cu pedale nu este în măsură să ne satisfacă. Există condiții obiective. Există însă și altele, subiective. Printre acestea din urmă se numără și lipsa de disciplină a unora dintre rutierii noștri fruntași. Numeroasele iregularități comise de rutieri în cursele ce se desfășoară în țara noastră creează obișnuința repetării lor și în întrecerile internaționale; discuțiile — de multe ori dispute verbale — din timpul concursurilor, precum și actele de indisciplină intenționate (comise îndeosebi la sosiri) au și ele un efect negativ asupra performanțelor. Toate acestea sînt prompt sancționate de arbitri. Mai sînt însă și alte acte de indisciplină — comise în afara arenei — care scapă regulamentelor sportive. Pierderea timpului de odihnă (uneori chiar a nopților), chiulul la antrenamente și discuțiile neprincipiale cu antrenorii creează un climat nefavorabil activității de intensă pregătire, implicit obținerii performanțelor. Exemplele oferite în sezonul trecut de către alergătorii Emil Rusu, Ștefan Suciu, Alex. Pall, Mircea Virgil ș.a. atestă necesitatea întăririi disciplinei, sarcină care revine în mod egal antrenorilor, cluburilor, federației și — în mod deosebit — sportivilor.

Octavian AMZA
arbitru internațional

Metamorfoze la poalele Ceahlăului

Reîntîlnirea cu voleibalistele lotului național se petrecea în condiții speciale de ambele părți. O revedere marcată de evenimente de loc măgulitoare pentru componentele reprezentativei, și tratate ca atare de noi. Poate de aceea în ziua asta pe chipurile fetelor zărite în holul hotelului „Ceahlău" din P. Neamț, desluseam un sentiment discret de reținere, de rezervă, amestecat cu vizibilă surpriză pe care le-o producea prezența inopinată a reporterului în mijlocul lor. O gravitate cvasi-nefirească, atitudini ponderate, în care nu le recunoșteam pe multe dintre ele, o metamorfoză greu de pătruns în acest prim moment.

...A doua zi, în sala Ceahlăul, eram spectator la obișnuitul antrenament al „tricourilor naționale". Nu însă singurul. La cîteva clipe după sosirea fetelor, un puști cu năsucul cîrn și ochi de catifea s-a strecurat în sală, sfios și iscoditor, parcă surprins de prezența mea. Făcînd popasuri scurte pe banca cea mai de jos a tribunei, s-a apropiat de mine, după ce și-a luat ciocolata pe care fetele i-o lăsaseră în locul, poate, dinainte știut. Curajul i-a revenit, a devenit dintr-o dată familiar și peste măsură de vorbăreț. „L-am cunoscut pe stradă — îmi explică medicul lotului, Elisabeta Pufulete — ne-am împrietenit și de-atunci este nelipsit de la sală. Fetele îșl iubesc consecventul lor spectator, îl tratează cu atenție și mai ales cu ciocolată".

Antrenamentul începe. Sala capătă aer de templu în care plutește gravitatea unui ritm aproape silențios, impus parcă de un acord tacit. Antrenorul principal dirijează exercițiile prin comenzi în surdină, abia deslușite în scîrțîitul înăbușit al pantofilor de tenis.

Din cînd în cînd, antrenorul își scoate cronometrul: *„Atenție, numărați!"* Pentru cîteva clipe liniștea este atotstăpînitoare. Fetele, cu degetul la gît pe artera care zvîcnește în ritmul pulsului inimii, numără în gînd pînă la semnalul de oprire. *„Are cineva peste... sau sub...?"* Este sondajul progresiei efortului.

Mingea, așteptată cu nerăbdare, reintră apoi în drepturi. Pasa, preluarea din poziție joasă, atacul fără și cu blocaj, serviciul și primirea lui sînt cîteva dintre elementele tehnice înșiruite meșteșugit de antrenori spre finalul lecției, care se încheie cu o nouă tactică la blocaj.

Fetele se străduiesc din răsputeri ca totul să iasă bine, se supun indicațiilor, date pe ton dezarmant de blînd de conducătorii antrenamentului. *„Este un lot unit sufletește, armonios și dispus să muncească* — ține să mă convingă dr. Pufulete la sfîrșit. *Firește, nu s-a putut evita o perioadă de criză „fizică", datorată inactivității dintre campionat și convocare, și chiar de criză psihică... Atunci antrenorii au modificat puțin programul și pericolul a fost înlăturat. Îmi sînt dragi toate fetele și le apreciez, dar mai cu seamă pe... O, nu. N-aș vrea să le supăr pe celelalte cu părerile mele pur subiective".* Antrenamentul i-a mulțumit pe toți, jucătoare, conducători, medic și de ce să nu o spunem, pe cei doi „spectatori". *„Și asta din cauza unui... pahar cu apă"* — observă zîmbind antrenorul federal N. Sotir, reproducînd vorbele finale ale valetului din piesa vizionată în grup cu o seară înainte...

★

După-amiază, am revenit la „Ceahlăul" cu cîteva minute mai devreme... În sală — doar Mariana Baga, întinsă pe o bancă în așteptarea colegelor. Parcă încearcă să descifreze ceva tainic între faldurile înalte ale plafonului.

— *Îți place noua „ambianță" de la lot?*

— Este agreabilă — așa cum n-a fost niciodată. Ne-am obișnuit repede cu noile venite și conduita ireproșabilă în relațiile dintre noi ne-a apropiat mult. Deși ni se cer mari eforturi, LUCRĂM DE PLĂCERE ÎN ACEASTĂ ATMOSFERĂ. Totu-i la superlativ.

— *În afara antrenamentului?*

— Mergem la spectacole, ascultăm muzică, apoi o parte dintre noi învățăm pentru examene. Eu și Rodica Popa ne distrăm pe cursurile de italiană și engleză „fără profesor", citim. În rest...

— *...te gîndești probabil și la campionatele mondiale, nu?*

— Uneori, da. Și mă întreb ce vom face. Dar nu găsesc un răspuns. *Aparent, totul ne este împotrivă:* timpul, moralul nostru, adesea fragil etc. Iar șansele pe care le-am putea avea au, deocamdată, dimensiuni vagi. *În esență, TOTUL DEPINDE DE NOI.*

Conversația se întrerupe în momentul în care celelalte fete intră în sală, pregătite pentru un meci cu școlarii pietreni. Ieșeanca Aurelia Căunei primește misiunea... ingrată de arbitru. O reținem pentru o clipă.

— *Revii la lotul pe care l-ai părăsit acum un an. Cum te simți?*

— *Pregătirea mă captează, ÎMI PLACE, ESTE IDEALĂ, ATMOSFERA MĂ CHEAMĂ.* De-ar dura tot timpul! În ce mă privește, *încerc perfecționarea unor execuții mai dificile pentru mine: pasele din mișcare, plonjoanele japoneze...*

Seara, la hotel, ne-a reunit o discuție interesantă despre volei, despre pasiune și stimulent, despre perspectivele fetelor la mondiale. Dezbaterea, captivantă, se desfășoară în replică, dar nu opune reporterul unei coaliții. Îmi plac blîndețea și sinceritatea Mioarei Dobrogeanu, realismul Vioricăi Bîncheci, îmi plac izbucnirile ingenue ale Marianei Popescu, istețimea și sarcasmul Rodicăi Popa, optimismul Helgăi Bogdan în legătură cu șansele la mondiale. Doar Carmen Mărinescu și Maria Cengher nu se hazardează prea mult în discuția vag filozofică.

De la pasiune, la conduita în vechiul lot. Fetele devin mofluze, subiectul jenîndu-le chiar pe cele aflate la prima selecție. Abandonăm...

La ieșire — o absentă la discuție, cunoștință nouă în lot: ridicătoarea dinamovistă Ileana Gheorghescu, de curînd medic stomatolog. Mă surprinde cu darul ei reportericesc: pune și răspunde singură întrebărilor, neeludînd nici un subiect care m-ar fi interesat. *Cînd vorbește despre tactică, mai ales, despică firul în patru* în timp ce ochi-i de un albastru scînteietor capătă tot mai multă vioiciune pe măsură ce raționamentele se revarsă în fraze limpezi, cursive, parcă citite dintr-un manual.

★

O scurtă întrevedere cu antrenorii lotului înainte de plecare: *„Am realizat, în această primă etapă, pe lîngă pregătire, sudura sufletească atît de necesară echipei. Distanța jucătoare-antrenor a dispărut: LE-AM ÎNȚELES ȘI NE-AU ÎNȚELES DINTRU ÎNCEPUT. Știm cu toții că trebuie să facem ceva, iar începutul ni se pare dătător de speranțe. MĂ BUCURĂ AMBIȚIA FETELOR, ENTUZIASMUL LOR ÎN ACEASTĂ ETAPĂ ÎN CARE PREGĂTIREA FIZICĂ — CAPITOL MAI PUȚIN ATRACTIV — A FOST PREPONDERENTĂ.* Paralel, *am încercat îmbunătățirea apărării și în special a celei la fileu, unde putem fi mai ușor vulnerabili"* (Gh. Bodescu). „Păcat că nu am avut mai multă zăpadă și că ne-au lipsit cîteva fete, din motive școlare sau de sănătate (Florentina Itu, Lucia Dobrescu, Gabriela Popa, Ana Iambric și Florica Tudora). Sper să le recuperăm și să le aducem la nivelul celorlalte" (N. Humă). *„SÎNT MULȚUMIT DE ACTIVITATEA CELOR DOI ANTRENORI, de atmosferă și de entuziasmul fetelor. VA TREBUI SĂ FACEM TOTUL CA PREGĂTIREA SĂ CONTINUE LA FEL"* (N. Sotir).

...La Piatra Neamț, / a început clădirea unei noi echipe naționale de fete și nu trebuie ignorat acest prim pas... Da, Fortuna nu le zîmbește deloc tricolorelor înainte de mondiale. Dar, cu străduințî susținute acum, echipa României poate să-i intre totuși zeiței în grații, în timpul mari competiții.

Alin BARBU

COOPERATIVA „DESERVIREA" BUCUREȘTI
ORGANIZEAZĂ PRIN METODE RAPIDE ȘI EFICACE
MEDITAȚII
DESEN TEHNIC — INDUSTRIAL ȘI DE CONSTRUCȚII
Costul unei ore este de 5 lei.
Cooperativa garantează calitatea predărilor, lecțiile fiind susținute de specialiști cu înaltă pregătire profesională și îndelungată experiență.
Inscrieri și informații zilnic între orele 10—17,30 în str. Filiti nr. 10, telefon 13 54 69.
(3493)

REPETIȚIA GENERALĂ A „NAȚIONALELOR" DE FOND PENTRU JUNIORI

RÎȘNOV, **(prin telefon, de la trimisul nostru).**

Repetiția generală a campionatelor naționale de fond pentru juniori a fost, sub mai toate aspectele, foarte reușită. Sîmbătă, pe un traseu ales de fostul campion Constantin Vlădea, s-au disputat întrecerile individuale. Schiorii au trebuit să răspundă unor solicitări complexe. Pîrtia a cuprins porțiuni de plat, unde s-au valorificat fuleul și tehnica alergării, și porțiuni de urcuș, unde trebuia dovedită, în special, rezistența acumulată la antrenamente. În plus, coborîrile prin pădure, din care unele destul de dificile, au arătat fondiștilor importanța unor procedee tehnice elementare și le-au demonstrat că, în mod paradoxal, unele curse de fond se pot cîștiga în coborîre.

Desfășurate pe Valea Cetății, cu punct de plecare și sosire în fața complexului care și-a transformat porecla în renume (Accapulco), cursele au fost aproape integral în ochii și sub valul de încurajări și aplauze ale localnicilor, care lăsaseră Rîșnovul pustiu. Foarte bine, s-ar putea replica, a fost un concurs frumos. Dar unde sînt rîșnovenii în clasamente, mai ales la băieți? Nu se văd, răspundem noi, deoarece clasamentele trebuie interpretate. Citind numele celor din frunte, trebuie știut că dacă în dreptul lor scrie A. S. Armata, Dinamo sau chiar Energia Brașov, cea mai mare parte dintre sportivi sînt tot fiii Rîșnovului.

Duminică s-au disputat ștafetele. Timpul nu a fost la fel de favorabil ca în ajun. Moina venită peste noapte a muiat zăpada, dar i-a îndîrjit pe organizatori care, cu serioase eforturi, au adus zăpadă pe traseu, au amenajat pîrtia, asigurînd condiții bune pentru copiii care de-abia așteptau startul.

Din aceste și alte considerente, credem că încredințarea organizării finalelor campionatelor naționale de juniori orașului Rîșnov este o răsplată și, poate, chiar un drept.

CLASAMENTE: **junioare I 3 km:** 1 — Maria Andrei (Rîșnov) 14:47, 2. Virginia Cristoloveanu (Rîșnov) 14:53, 3 — Elena Ilie (Rîșnov) 16:07; **junioare II 5 km:** 1 — Luminița Gheorghiesi (Rîșnov) 23:56, 2 — Mariana Bădescu (Tractorul) 26:55, 3 — Elena Chiper (Rîșnov) 29:07; **juniori II 5 km:** 1. — F. Forica (Energia Brașov) 22:22, 2 — S. Tomoș (Energia) 22:23, 3 — N. Gîrniță (Energia) 22:23; **juniori I 10 km:** 1 — I. Tudor (A.S.A.) 39:54, 2 — N. Dudu (Dinamo) 40:01, 3 — N. Cristoloveanu (A.S.A.) 40:36; **3 x 3 km junioare:** 1 — Rîșnov I 45:21, 2 — Rîșnov II 46:42, 3 — Șc. Sp. Energia 48:57; **3 x 5 km juniori:** 1 — A. S. Armata 1 h 00:45, 2 — Șc. sp. Energia I 1 h 02:28, 3 — Șc. sp. Energia II 1 h 03:30.

Mihai BÎRA

ROADELE ÎNCEP A FI CULESE

Cînd, cu ani în urmă, au început să ia ființă centrele de schi-fond pentru copii, s-au auzit multe voci care spuneau că **„nu este cazul, nu este sănătos să ceri performanțe la 10—12 ani etc".** Iată, însă, că după o perioadă destul de scurtă, aceste păreri au fost infirmate, iar schiorii fondiști de vîrstă foarte mică au început să apară în aproape toate județele țării, în care există condiții de practicare a schiului.

A treia ediție a campionatelor naționale ale copiilor, disputată duminică, a demonstrat cu prisosință utilitatea centrelor, a arătat că mulți dintre acești tineri sportivi, peste 3—4 ani ar putea deveni performeri în toată accepțiunea cuvîntului. La Azuga am văzut mini-schiori fondiști cu o tehnică bună în alergarea pe schiuri, cu o voință și o dîrzenie care, în general, caracterizează pe cei maturi. Mulți dintre aceștia vor avea, sîntem siguri, nu peste mult timp, un cuvînt greu de spus și în competițiile importante ale juniorilor și seniorilor.

Dacă pînă acum cîțiva ani, cînd vorbeam de schi, înțelegeam Valea Prahovei și Brașovul, iată că, la ultimul campionat al copiilor, supremația celor doi „titani" ai schiului autohton a fost amenințată de sportivi din județe în care schiul a prins viață — cu adevărat — doar de cîțiva ani. Din județul Harghita, prof. **Anton Elekeș,** a prezentat cîțiva sportivi cu reale perspective. Dintre aceștia, **Iosif Tamaș** a demonstrat că la viitoarele competiții poate ajunge pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere. Din județul Suceava, prof. **Rodica Pall** a trimis în întrecere cîteva elemente foarte bine dotate.

Pentru munca depusă pînă acum, merită felicitări deosebite antrenorii: **Elena Tom** (Azuga), **V. Carabela** (Teșila), **N. Mărtoiu** (Brașov). Ei au prezentat în concurs mulți sportivi înzestrați pentru fond care, îndrumați și în continuare cu aceeași dragoste și pasiune, vor putea ridica tot mai sus valoarea schiului nostru nordic. Mimi Gîrbăcea, Rodica Comănici, Maria Tocitu, Ana Bădescu, Elena Rîmbu, Dumitru Crivăț, Gh. Bădescu, Gh. Pelin, Ion Cîmpoia, Cristian Dicianu, Moise Gîrbăcea și Marin Deleanu sînt doar cîțiva care bat la porțile marii performanțe.

Deci, sămînța aruncată cu puțini ani în urmă, prin înființarea centrelor de schi-fond pentru copii, a început să rodească și se speră ca, peste cîțiva ani, recolta să fie deosebit de bogată.

P. IOVAN

Vedere panoramică a „teatrului de operații" a apropiatelor întreceri mondiale.

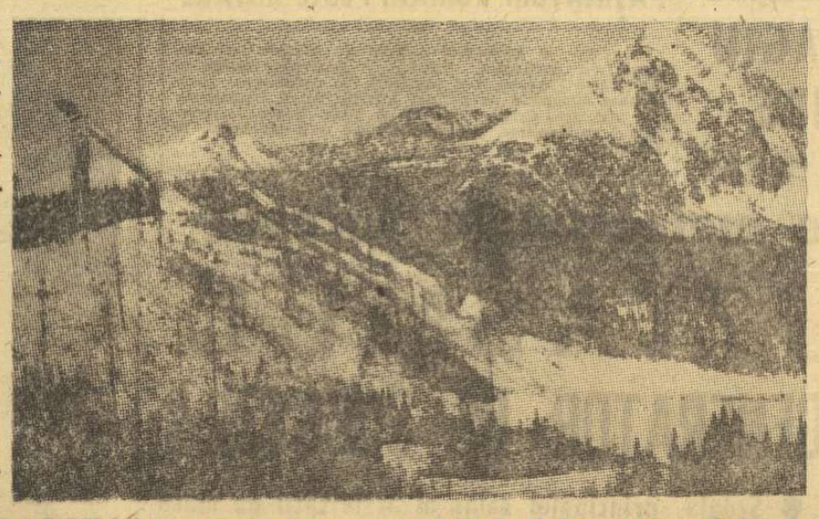

VYSOKE TATRY —

GAZDA CAMPIONATELOR MONDIALE DE SCHI PENTRU DISCIPLINELE NORDICE

Cehoslovacia va fi, în curînd, gazda schiului mondial de fond și sărituri, în această țară disputîndu-se campionatul lumii pe anul 1970.

Imensul efort de modernizare a Tatrei, în triunghiul urbanistic Strbska Pleso, Stary Smokovec și Tatranska Lomnica, concretizat prin cele 33 de șantiere și însumînd investiții de cîteva sute de milioane de coroane, a intrat în faza finală.

Vysoke Tatry are o nouă față. Mintea și mîna creatoare a omului au adăugat frumusețîi neobișnuite a acestor locuri podoaba unor noi construcții urbanistice și sportive.

Prin destinație, în primul rînd atrag atenția instalațiile sportive: stadionul săriturilor care cuprinde trambulina gigant de 90 m și cea normală de 70 m, ambele încinse de un inel de beton al tribunelor. Complexul trambulinelor se prezintă ochiului ca o construcție suplă, înaripată, sugerînd aspirația omului spre înălțimi, într-o arhitectură originală și modernă ce contrastează plăcut și surprinzător cu relieful natural.

Stadionul de fond are 200 m lungime și 30 lățime, mărginit pe laturi cu tribune separate pentru spectatori, oficiali și presă. Amplasat în pădure, prin dimensiunile sale creează impresia de grandoare, ca și posibilitatea practică a unei desăvîrșite organizări a probelor de fond și ștafete. De pe această arenă pornesc toate pîrtiile de fond (bărbați și femei) care, după ce rătăcesc peste colinele dimprejur, încrucișîndu-se între ele la nivele diferite cu ajutorul unor pasarele metalice, se întorc și se istovesc, în aceeași cîmpie a stadionului, din care au plecat.

Pîrtiile de fond au fost realizate la altitudinea medie de 1350 m, pe un relief frămîntat, în care alternează frecvente coboriri și urcușuri. Șerpuind printre brazi și molizi, traseul este ferit deopotrivă de sărutul moleșitor al soarelui ca și de furia vîntului.

Pîrtiile nu sînt monotone, ci, dimpotrivă, variate, cu numeroase schimbări de direcții și de profil, uneori bruște, ceea ce modifică parțial însuși caracterul probelor de fond. Deși alergarea pe schiuri este înainte de toate o chestiune de rezistență a organismului, variațiile terenului constring pe alergător la un ritm mai alert, dinamizează cursa și solicită tehnic mai mult pe concurent.

Pentru primirea oaspeților, Vysoke Tatry contează în cele trei stațiuni amintite pe 12 000 de paturi, din care cea mai mare parte reprezintă construcții recente. Noul centru de presă, hotelul F.I.S., palatul comunicațiilor, instalațiile auxiliare de calcul și afișare garantează reușita organizatorică și viteza retransmisiei.

Accesul în regiune a fost ușurat de substanțiale prefaceri. Șoselele au fost lărgite, anumite bucle eliminate și, unde a fost necesar, s-au construit lucrări de artă.

La Strbske Pleso s-a ridicat o nouă gară, iar linia ferată obișnuită spre Poprad, via Smokovec, a fost dublată de o linie ferată cu cremalieră, mai scurtă și mai directă.

Aerodromul din Poprad, mărit considerabil, este capabil să primească — după numai o oră de zbor de la Praga — avioane turbo-propulsate, de capacitate medie.

Pentru Vysoke Tatry au mai rămas puține zile pînă ce vor sosi primii oaspeți. Vom ști atunci că ceasul marii întreceri a venit, vom afla pe învingători și învinși. Dar, indiferent de victorie, vom înțelege încă o dată că sportul a mai deschis o cale: a înțelegerii, cunoașterii, prieteniei și cooperării între oameni.

DE PRIN ȚARĂ ADUNATE

● *La Federația de atletism sosesc, săptămînal, cu o regularitate exemplară, rezultatele unor concursuri organizate la Brăila. Amănuntul trebuie consemnat, mai ales ținînd seama de faptul că, pînă nu de mult, în acest oraș nu se mai practica aproape de loc atletismul. Faptul se datorește muncii neobosite a antrenorilor Ion Moroiu, Ion Leu, Constantin Drăgan, Constantin Vastardis și Viorel Seitan, precum și a tuturor profesorilor de educație fizică. Ei s-au ocupat intens de recrutarea de elemente talentate din cele 28 școli generale, 5 licee, 3 licee tehnice și 5 școli profesionale. Beneficiari ai unei săli corespunzătoare, ai unei piste de atletism, — sprijiniți continuu de Consiliul județean pentru educație fizică și sport (președinte Vasile Manea) — atleții din Brăila își pot desfășura în voie activitatea. Concursurile săptămînale organizate de comisia municipală, se bucură de o participare numeroasă. Dorința antrenorilor este ca la fiecare întrecere să se prezinte cît mai mulți concurenți, pentru a avea de unde alege viitorii performeri.*

● Consemnăm o veste deosebit de îmbucurătoare. Elevii de liceu efectuează, zilnic, două antrenamente. Lucrurile se petrec la Cluj, în grupa antrenorului Gheorghe Biro. E vorba de doi componenți ai lotului național de juniori: Tiberiu Szekeli și Nicolae Sacaci. Pentru a realiza performanțe deosebite, ei au un program de activitate zilnică în așa fel întocmit, încît dimineața de la 6 la 7 fac primul antrenament, apoi se duc la cursuri. După-amiază se odihnesc și își fac lecțiile iar spre seară, pe la orele 18, execută al doilea antrenament.

● *Mai mulți antrenori bucureșteni ne-au sesizat despre modul cum se organizează concursurile, în municipiul București. Astfel, pentru a se pune „ordine" în lucruri, s-a stabilit limitarea la 3 participanți, de fiecare club, a numărului de atleți care pot fi înscriși la un concurs. O asemenea măsură, credem, ar putea fi eficace numai pentru cluburile din provincie, unde există doar cîte o sală de atletism. La București, însă, aceasta nu face decît să îngrădească participarea la concursuri. În schimb, alte hotărîri luate de organizatorii din municipiul București (comisia de atletism), anume de a nu se permite startul celor care nu prezintă actele respective sînt, după părerea noastră, foarte bune.*

● Este necesar să se deschidă larg porțile sălilor și pistelor pentru toți cei care doresc să îmbrățișeze atletismul (așa cum se întîmplă la Timișoara, Cluj, Brașov, Tg. Mureș), fără nici o stavilă.

★

O situație bizară s-a înregistrat în ziua de 26 ianuarie la sala „23 August". Nicolae Perțea a fost admis la săritura în înălțime, dar în afară de concurs, în timp ce Șerban Ioan nu a fost admis la lungime, spunîndu-i-se că poate fi acceptat doar la înălțime! Dacă amîndoi participau hors concours, de ce asemenea restricții?

Este evident progresul realizat de către comisia municipală de atletism, care a realizat un adevărat tur de forță, organizînd săptămînal concursuri la mai multe săli, lucru fără precedent. Tragem însă semnalul de alarmă: sprijiniți concursurile și prin liberalizarea drepturilor de participare!

N. M.

ONG

● Cunoscutul boxer craiovean, Mihai Goanță, a spus adio sportului pe care l-a practicat mai bine de 15 ani. El este acum antrenor la Centrul școlar Electroputere și se ocupă de pregătirea juniorilor. Goanță, alături de frații Dumitru și Vasile Fîntînă, face parte din noua generație de antrenori craioveni, de numele cărora se leagă multe speranțe.

● **Baza sportivă a uzinelor „7 Noiembrie" din Craiova este sportivă numai cu numele. Aici, în fiecare sîmbătă au loc matinee dansante. Și, cînd te gîndești că la Craiova se simte acut lipsa bazelor sportive.**

● După cum am mai anunțat, LA 12 FEBRUARIE VA AVEA LOC ÎN CAPITALĂ MECIUL DE BOX STEAUA — WISMUT GERA (R. D. GERMANĂ). Oaspeții vor sosi la București în ziua de 10 februarie, cu următorul lot: **Martin Siegfried, Malik Günther** (cocoș), **Schueler** (pană), **Knips Jurgen, Blume** (semiușoară), **Sattler Gerhardt** (ușoară), **Wegner, Hans Ullrich, Ramin** (semimijlocie), **Beer Rainer, Freund** (mijlocie mică), **Voigtlander Jürgen** (mijlocie), **Pögel Karl, Sachse Gerd** (semigrea). Majoritatea pugiliștilor germani au încrucișat mănușile, anul trecut, la Gera, cu boxerii militari.

● **La ședința Biroului Continental European, de la Madrid, reprezentantul federației maghiare a citit un raport privind stadiul pregătirilor pentru europenele de juniori de la Miskolc. S-a hotărît ca la această competiție arbitrii să nu mai fie numiți de AIBA, ci să fie desemnați de fiecare țară, pînă la 15 mai.**

ENTUZIASMUL, SINGURUL GENERATOR DE SUCCESE?

(Urmare din pag. 1)

ral activității echipelor reprezentative ale școlii; în schimb ele dețin prioritatea în ceea ce privește întocmirea și îndeplinirea calendarului intern, organizarea competițiilor pe clase și interclase, că asemenea întreceri trebuie să fie inițiate în raport direct cu existența unei baze materiale (nu la toate ramurile sportive, cum apare pretutindeni tendința!), cu etape eșalonate pe tot parcursul anului școlar.

Se acționează încă timid în direcția dezvoltării și sprijinirii unor sporturi aplicative, în dezacord flagrant cu aptitudinile, cu aspirațiile, cu dorințele elevilor (fenomenul este prezent mai mult la nivelul organizațiilor de pionieri). Pentru o orientare mai adecvată, în pas cu realitățile, cu cerințele, **colaborarea dintre școală și organizațiile de tineret, pornind de sus în jos, se impune să fie REALĂ, PERMANENTĂ și nu doar în ajunul unor momente festive.**

Tendința de a organiza o pluralitate de competiții se evidențiază îngrijorător (prin consecințe) și în asociațiile sportive din întreprinderi și instituții, alt sector major de vitalizare a activității sportive de masă. La „Chimia" (președinte, Eugen Stănescu), cea mai importantă unitate industrială a județului, ca să folosim un singur exemplu, figurează nu mai puțin de 6 discipline cu așa-zisă activitate competițională, cînd în realitate nu există condiții nici măcar pentru realizarea unui calendar adecvat la jumătate din acest număr!? **În general se dă o falsă interpretare noțiunii de activitate sportivă, se aleargă după cifre care nu se realizează niciodată, fapt care degenerează într-o dezinformare pe întreaga scară.**

Trebuie spus totodată că în alegerea unor ramuri sportive nu se valorifică suficient condițiile naturale ale județului. Suceava, care are un relief deluros și montan, cu zăpezi care se mențin mai bine de 5 luni pe an, ar putea să aibă o pîrtie larg deschisă schiului, a celui de fond mai ales, turismului. În special în domeniul schiului de masă realizările sînt cu mult în urma posibilităților.

Chiar și în sfera activității sportive de performanță se manifestă o orientare greșită, în contradicție cu recomandările date (nu o dată!) de CNEFS. Concret: se caută extinderea rețelei de secții pe ramură de sport și nu consolidarea celor existente. Și astfel, printr-o largă operație de plantare, apar secții-fantomă, cum este cea recent înființată la Suceava (lupte), fără a fi existat o argumentare care să pledeze pentru o asemenea inițiativă.

Dimpotrivă, pentru înviorarea activității de performanță ar fi mai degrabă necesar să se reanalizeze secțiile existente, să se vadă în ce măsură ele prezintă eficiență și perspective. Poate că unele dintre ele ar putea fi restrînse. În orice caz nu se poate tolera risipirea de forțe, de bani și de antrenori în unități așa-zise de performanță, numai de dragul de a raporta cifre fără nici o semnificație!

În fine, și în direcția bazei materiale se fac simțite o serie de neajunsuri. Este foarte adevărat că județul Suceava nu dispune încă de o salbă de construcții sportive de anvergură, stadioane și săli de sport. Imaginați-vă însă că nici bazele sportive extistente nu se bucură de îngrijirea corespunzătoare, multe dintre ele avînd o înfățișare deplorabilă! Așa stau lucrurile la Cîmpulung Moldovenesc, unde stadionul, cîndva unul dintre cele mai frumoase din nordul țării, se află într-o stare de evidentă degradare. Un alt stadion, cel din Rădăuți, suferă an de an cîrpăceli care nu reușesc să-i redea profilul dorit. Iar la Fălticeni stadionul este în primejdie de a fi dezafectat prin proiectarea unor cvartaluri de locuințe. Asta se întîmplă și pentru că **toate stadioanele sus-amintite nu au un stăpîn,** un personal de întreținere, **ceea ce face ca ele să fie un fel de toloacă pe care poate trece oricine, nestingherit!?** Și culmea este că în pofida unor astfel de realități CJEFS Suceava (președinte, prof. M. Moldovan) sînt solicitate Biroului CNEFS alte și alte construcții sportive, noi amenajări care implică investiții de milioane — un patinoar artificial, un complex sportiv, o trambulină etc. Ce garanții există că astfel de construcții noi nu vor avea soarta celor existente?

Iată cîteva aspecte aflate la ordinea zilei, care ar putea însemna tot atîtea prilejuri de reflecție pentru cei care răspund de destinele sportului sucevean. Fiindcă nu-i suficient să manifești entuziasm față de ideea propășirii sportului, să prefigurezi — doar în discuții — noi și noi dimensiuni în acest important domeniu social-cultural, mai trebuie și orientare, muncă metodică, spirit gospodăresc.

Ancheta SPORTUL

De ce există un decalaj între rezultatele echipei naţionale şi valoarea formaţiilor de club?

fotbal

LA ARAD,

DIALOG ANTRENORI — JUCĂTORI...

La Arad, ancheta noastră privind decalajul dintre rezultatele echipei naţionale şi valoarea formaţiilor de club a căpătat accente particulare. În primul, datorită conului de umbră pe care o tradiţie glorioasă îl aruncă asupra actualei diviziei A şi, apoi, faptului că U.T.A., campioana naţională „en titre" nu şi-a onorat cartea de vizită tocmai în anul celor mai bune rezultate obţinute de reprezentativa ţării. Nu ne-am propus însă să abordăm tema acestei anchete numai prin prisma acelui 0—8 care, la timpul cuvenit, şi-a primit explicaţiile.

Încercînd să desluşească cauzele obiective ale acestui decalaj, dincolo de argumentele subiective ale echipei campioane, au răspuns anchetei foştii internaţionali Andrei Mercea, Nicolae Dumitrescu, Ion Reinhardt, din „echipa de aur" a textiliştilor arădeni, actualmente antrenori la U.T.A. şi jucătorii Iosif Lereter şi Mircea Petescu care, în vara trecută, au îmbrăcat fiecare tricoul de campion, iar în decursul carierei lor şi pe cel al reprezentativei ţării.

ANDREI MERCEA : *„După părerea mea, principala cauză a diferenţei nete care desparte rezultatele echipei naţionale de club constă în numărul redus al jucătorilor valoroşi, la nivelul cluburilor divizionare A. Majoritatea jucătorilor din prima categorie n-au un bagaj tehnic suficient care, la rîndul său, grevează concepţia de joc. Şi nu mă refer la corectitudinea stopului, pasei, preluării sau şutului în condiţii de antrenament, de kinogramă, nejenaţi de nimeni, ci în condiţiile jocului modern, bazat pe viteza de execuţie. Şi dacă în campionat aceşti jucători cu „calităţi" statice o mai scot la capăt (se poate vorbi de un nedorit echilibru valoric, în acest sens, în divizia A...), în meciurile internaţionale intercluburi carenţele ies la iveală, ei nereuşind să se adapteze rapid la diversitatea situaţiilor de joc".*

IOSIF LERETER : *„Subscriu integral acestei opinii, adăugînd că, după părerea mea, jucătorii nu acoperă cerinţele diviziei naţionale*

LERETER

A ; din aproape 300 dacă avem 100 care să atingă sau să depăşească nivelul mediu cerut de fotbalul modern".

N. DUMITRESCU : *„Acest raport deficitar la nivel divizionar se repercutează şi în cadrul echipelor noastre fruntaşe. Fără a încerca o împărţire strictă şi poate arbitrară, cred că deţinătoarea titlului de campioană naţională sau cîştigătoarea „Cupei României", din ultimii ani şi în primul rînd U.T.A., nu pot declara mai mult de 50% din efectivele lor drept apte pentru confruntări internaţionale de anvergură. Şi, în asemenea condiţii, cu un picior de oţel şi unul de lut, este imposibil să te afirmi în soccerul european. Doar întîmplarea te poate plasa pe o traiectorie fericită. În schimb, la echipa naţională, unde bruma de jucători valoroşi a fost mai bine selecţionată şi instruită ca în alţi ani, rezultatele bune nu ne-au mai ocolit şi ele nici nu pot fi puse pe seama hazardului. Din puţinul pe care-l avem, cu muncă, dăruire şi calm am ieşit la suprafaţa adevăratei performanţe. Vorbind însă de selecţia judicioasă a lotului naţional, dintre jucătorii tuturor echipelor divizionare, cu concursul neprecupeţit al cluburilor, mi-aş permite o analogie : ce bine ar fi dacă fiecare club din divizia A ar putea să selecţioneze pentru lotul său jucătorii apţi din echipele de categorii inferioare din vecinătate, fără ca acestea să se opună promovării..."*

MIRCEA PETESCU : *„Nu ştiu în ce măsură putem vorbi de echipa naţională ca o emanaţie de excepţie a echipelor divizionare. În fond, orice asemenea reprezentativă constituie un grup de excepţii, al jucătorilor cei mai valoroşi într-un moment dat. Esenţial mi se pare, însă, că în ultima perioadă selecţia n-a mai fost întîmplătoare, că s-a păstrat aceeaşi osatură a echipei, că pregătirea temeinică şi climatul moral bun şi-au dat mîna cu o generaţie dispusă la luptă, cu orice sacrificiu.*

Toate acestea au şi dat posibilitatea ca echipa naţională să renunţe la paravanul unui palmares cîrpit cu adversari nesemnificativi, abordînd echipe de prim rang ; deci încredere şi un plus de experienţă internaţională. În schimb, echipele de club iau ce le „pică".

ION REINHARDT : *„Jucătorii noştri sînt prea dăduciţi la cluburi, rugaţi chiar, în numele performanţei, şi ei se obişnuiesc să fie aşa şi în teren. Nu i-am crescut în spiritul răspunderii directe şi imediate. Ce-i drept, nici concurenţă prea mare n-au în cadrul cluburilor. Noi aveam neapărată nevoie de cîteva întăriturii după cîştigarea campionatului şi n-am putut să le luăm".*

PETESCU

IOSIF LERETER : *„Pînă acum am vorbit numai despre jucători, ce-i drept, alfa şi omega fotbalului, dar n-aş vrea să se creadă că aceştia sînt singurii vinovaţi de supărătorul decalaj care există între rezultatele echipei naţionale şi valoarea formaţiilor de club. Antrenorii, oare, n-au nici o vină ? Nu de puţine ori pregătirea este stereotipă, monotonă, neţinînd cont de individualitatea jucătorilor. Uneori, pur şi simplu, îţi vine să-ţi iei lumea-n cap !"*

ANDREI MERCEA : *„Este foarte adevărat că individualizarea antrenamentului rămîne deseori pe conspectul lecţiei. Pe mine, ca antrenor, trebuie să mă intereseze ca jucătorul să fie în plenitudinea forţelor în ziua meciului şi nu justificarea unei munci de o săptămînă. Ca fost jucător şi ca antrenor am o singură optică : pofta de joc = forma sportivă a fotbalistului. Şi la echipa naţională am constatat această poftă de joc la toate întîlnirile sale din ultimul an. Nu acelaşi lucru îl pot spune însă despre echipele noastre de club, Rapid, Steaua şi... U.T.A. Şi nici orientarea acestora în joc nu demonstrează maturitate. Deşi contactul cu fotbalul avansat este mult extins, majoritatea jucătorilor noştri divizionari bat pasul pe loc datorită instruirii defectuoase. Aceştia nu ştiu cînd să acţioneze la turaţia maximă, să folosească posibilităţile echipei. Adică nu folosesc o circulaţie raţională a mingii, pe care echipa naţională o are deja, datorită maturităţii jucătorilor săi.*

De aceea cred că nivelul fotbalului nostru se află pe undeva la mijloc, între rezultatele de vîrf ale echipei naţionale şi cele minime ale formaţiilor de club".

desene de Al. CLENCIU

LOTO-PRONOSPORT

3 ZILE PÎNĂ LA INTRODUCEREA NOII FORMULE LA LOTO

Începînd cu tragerea de vineri 6 februarie 1970, la toate tragerile Loto obişnuite se introduce o nouă formulă tehnică.

În fiecare săptămînă participanţii vor avea ocazia ca pe lîngă premiile obişnuite în bani, să cîştige autoturisme şi excursii peste hotare.

Tragerea Loto de vineri 6 februarie a.c. atribuie în număr NELIMITAT : autoturisme DACIA 1100, MOSKVICI 408 şi SKODA 1000 M.B. la alegerea participantului ; excursii în U.R.S.S. pe itinerarul Bucureşti — Kiev — Soci, durata circa 15 zile ; excursii în CUBA cu avionul, durata circa 14 zile ; premii în numerar de valoare variabilă şi premii fixe în bani.

De menţionat că pentru prima dată se cîştigă şi cu 3 numere din cele 16 numere extrase : la extragerea I şi a II-a (adică cu 2 numere din extragerea I şi un număr din extragerea a II-a sau cu 1 număr din extragerea 1 şi 2 numere din extragerea a II-a).

Amănunte la agenţiile Loto Pronosport.

● Astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor la concursul Pronoexpres de miercuri 4 februarie 1970. Tragerea va avea loc la Bucureşti în sala Clubului Finanţe Bănci din str. Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 19. Fa va fi radiodifuzată după care va urma un film artistic. Intrarea liberă

UN NOU PREMIU DE 100 000 LEI LA PRONOEXPRES

Premiile concursului Pronoexpres nr. 5 din 28 ianuarie 1970 sînt următoarele :

EXTRAGEREA I : Categoria I : 0,5 variante a 100.000 lei ; a II-a : 168,9 a 1 155 lei ; Categ. a III-a : 4.161,7 a 35 lei.

EXTRAGEREA a II-a : Categ. A : 3,2 variante a 39.122 lei ; Categ. B : 237 a 528 lei ; Categ. C : 4.330,1 a 29 lei.

Premiul de 100.000 lei a fost cîştigat de participantul BRĂZDĂU ION din Ploieşti, pe un bilet jucat 50%.

CUPON DE CONCURS

Numele şi prenumele : . . . . . .

. . . . . .

Adresa : . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUA CLASATE) ?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIŞTIGA CAMPIONATUL MONDIAL ?

. . . . . .

MECIURI AMICALE

Publicăm în continuare scurte relatări de la partidele amicale disputate duminică.

CEAHLĂUL P. NEAMŢ — CONSTRUCTORUL P. NEAMŢ 5—1 (3—0). Joc viu disputat, cu toate că terenul a fost acoperit de zăpadă. Au marcat : Filip (min. 35 şi 37), Negustoru (min. 41), Baicu (min. 55), Iencsi (min. 58), respectiv Nistor (min. 64). **(C. Nemţeanu,** coresp.).

C.F.R. TIMIŞOARA — U.M. TIMIŞOARA 1—1 (1—0). Primul meci de verificare la Timişoara. Cei doi antrenori au rulat 30 de jucători, care au arătat o pregătire fizică corespunzătoare. Autorii golurilor : Floreş pentru C.F.R., Covaci pentru U.M.T. **(P. Arcan,** coresp. principal).

U.T.A. — U.T.A. (tineret-rezerve) 9—3 (2—1). Joc bun, mai ales în repriza secundă, cînd s-au marcat multe goluri. La U.T.A. sînt doi jucători noi : Harşani — fost la Crişul (a primit dezlegare de la echipa orădeană) şi Dobai — fost la Metalurgistul Cugir. **(St. Iacob,** coresp. principal).

A.S.A. TG. MUREŞ (tineret-rezerve) — VIITORUL TG MUREŞ 4—2 (0—0). Golurile au fost înscrise de Fazekaş 3, Suciu, respectiv Nyiri 2. **(I. Păuş,** coresp. principal).

DUNĂREA GIURGIU a avut doi parteneri de antrenament. Iată rezultatele înregistrate de Dunărea : cu C.F.R.I.T.A. (două reprize a 35 minute) 3—0 ; cu selecţionata de juniori a oraşului Giurgiu (2x20) 2—2. În programul de pregătire a echipei Dunărea mai figurează meciuri amicale cu Steaua, Rapid, Progresul Bucureşti, Sportul studenţesc, S. N. Oltenita, Steagul roşu Braşov. **(Tr. Barbălată,** coresp.).

ŞI LA MEDIAŞ : O ECHIPĂ FEMININĂ DE FOTBAL

De curînd, pe lîngă asociaţia Gaz metan Mediaş a fost înfiinţată o echipă feminină de fotbal. Antrenorul echipei este prof. Edmond Enekeş.

După cum ne-a relatat ing. Alexandru Săbău, la antrenamentele efectuate pînă în prezent s-au evidenţiat Elisabeta Dumbreanu, Maria Noian şi Maria Tăpălagă.

Hearts Accra-F.C. Argeş 2-1 (2-1)

ACCRA, 2. Continuîndu-şi turneul în Ghana, echipa de fotbal F.C. Argeş a jucat la Accra cu formaţia locală Hearts. Gazdele au obţinut victoria cu scorul de 2—1 (2—1).

În meci retur

INTERNAZIONALE MILANO—STEAUA 1—0 (1—0)

VIAREGGIO, 2 (prin telefon). Echipa de juniori Steaua a susţinut, pe stadionul din Montecatini, partida-retur cu Internazionale Milano, din cadrul turneului internaţional de fotbal. Tinerii italieni au reuşit să termine învingători acest meci, cu rezultatul de 1—0 (1—0), şi să se califice în turul următor al competiţiei. Jocul s-a desfăşurat mai mult în partea de teren a echipei Internazionale, însă juniorii români n-au reuşit să înscrie. Gazdele au pus accentul pe apărare şi au contraatacat destul de rar. De altfel, unicul gol a fost realizat printr-un contraatac, finalizat de Koglund, în min. 38.

PROGRAMUL RETURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI C — SERIA A VIII-a, EDIŢIA 1969-1970

ETAPA A XVI-A, 15 MARTIE 1970

Vitrometan Mediaş—Tractorul Braşov
Oltul Sf. Gheorghe—Met. Copşa Mică
Minerul Bălan—Chimia oraş Victoria
Chimica Tîrnăveni—Torpedo Zărneşti
Unirea Cr. Seculesc—Viit. Gheorghieni
Colorom Codlea—Chimia Făgăraş
Lemnarul Odorheiul Sec.—Av. Reghin
Carpaţi Braşov—Medicina Tg. Mureş

ETAPA A XVII-A, 22 MARTIE

Avîntul—Unirea
Torpedo—Colorom
Metalul—Carpaţi
Medicina—Vitrometan
Chimia oraş Victoria—Lemnarul
Tractorul—Oltul
Chimia Făgăraş—Chimica
Viitorul—Minerul

ETAPA A XVIII-A, 29 MARTIE

Torpedo—Lemnarul
Minerul—Tractorul
Unirea—Chimica
Chimia Făgăraş—Metalul
Avîntul—Colorom
Carpaţi—Chimia oraş Victoria
Vitrometan—Viitorul
Oltul—Medicina

ETAPA A XIX-A, 5 APRILIE

Chimica—Medicina
Metalul—Avîntul
Tractorul—Torpedo
Viitorul—Oltul
Chimia oraş Victoria—Chimia Făgăraş
Colorom—Minerul
Unirea—Carpaţi
Lemnarul—Vitrometan

ETAPA A XX-A, 12 APRILIE

Torpedo—Metalul
Oltul—Chimia oraş Victoria
Chimia Făgăraş—Lemnarul
Medicina—Tractorul
Carpaţi—Viitorul
Avîntul—Vitrometan
Colorom—Chimica
Minerul—Unirea

ETAPA A XXI-A, 19 APRILIE

Medicina—Minerul
Metalul—Colorom
Unirea—Oltul
Chimica—Carpaţi
Tractorul—Chimia Făgăraş
Lemnarul—Viitorul
Vitrometan—Chimia oraş Victoria
Avîntul—Torpedo

ETAPA A XXII-A, 26 APRILIE

Chimica—Lemnarul
Minerul—Avîntul
Carpaţi—Vitrometan
Viitorul—Metalul
Torpedo—Unirea
Chimia oraş Victoria—Tractorul
Oltul—Chimia Făgăraş
Colorom—Medicina

ETAPA A XXIII-A, 3 MAI

Viitorul—Chimia oraş Victoria
Carpaţi—Tractorul
Medicina—Torpedo
Vitrometan—Oltul
Avîntul—Chimica
Metalul—Unirea
Lemnarul—Colorom
Chimia Făgăraş—Minerul

ETAPA A XXIV-A, 10 MAI

Colorom—Carpaţi
Torpedo—Vitrometan
Chimia Făgăraş—Viitorul
Unirea—Medicina
Minerul—Lemnarul
Oltul—Chimica
Chimia oraş Victoria—Avîntul
Tractorul—Metalul

ETAPA A XXV-A, 17 MAI

Oltul—Torpedo
Metalul—Minerul
Vitrometan—Colorom
Chimica—Chimia oraş Victoria
Carpaţi—Avîntul
Lemnarul—Medicina
Unirea—Chimia Făgăraş
Viitorul—Tractorul

ETAPA A XXVI-A, 24 MAI

Vitrometan—Chimia Făgăraş
Torpedo—Carpaţi
Medicina—Metalul
Lemnarul—Oltul
Tractorul—Unirea
Chimia oraş Victoria—Colorom
Minerul—Chimica
Avîntul—Viitorul

ETAPA A XXVII-A, 31 MAI

Colorom—Oltul
Minerul—Vitrometan
Avîntul—Tractorul
Chimica—Metalul
Torpedo—Viitorul
Carpaţi—Lemnarul
Unirea—Chimia oraş Victoria
Chimia Făgăraş—Medicina

ETAPA A XXVIII-A, 7 IUNIE

Tractorul—Chimica
Medicina—Avîntul
Viitorul—Colorom
Chimia oraş Victoria—Torpedo
Chimia Făgăraş—Carpaţi
Oltul—Minerul
Metalul—Lemnarul
Vitrometan—Unirea

ETAPA A XXIX-A, 14 IUNIE

Chimia oraş Victoria—Metalul
Colorom—Unirea
Torpedo—Chimia Făgăraş
Carpaţi—Minerul
Vitrometan—Chimica
Viitorul—Medicina
Avîntul—Oltul
Lemnarul—Tractorul

ETAPA A XXX-A, 21 IUNIE

Oltul—Carpaţi
Metalul—Vitrometan
Medicina—Chimia oraş Victoria
Chimica—Viitorul
Minerul—Torpedo
Tractorul—Colorom
Unirea—Lemnarul
Chimia Făgăraş—Avîntul

DE LA 3-8, LA 3-2!

● Neşansa sud-americanelor Uruguay şi Brazilia
● Cînd intervine geniul zveltului Schiaffino...
● Ungaria-Brazilia, un meci cu scîntei, continuat şi în drumul spre vestiare ● Şutul lui Rahn catapultează balonul în plasa nefericitului Grosicz

Stăpîne la ele acasă, în 1950, sud-americanele Uruguay şi Brazilia au fost nevoite, patru ani mai tîrziu, să se încline în faţa „coaliţiei europene". Au avut, este drept, şi neşansa de a cădea, rînd pe rînd, la distanţa de un tur, pe mina puternicei echipe a Ungariei, irezistibilă pînă aproape de finişul acestei pasionante întreceri a ediţiei elveţiene.

(Aceeaşi neşansă — va remarca cineva, cu subtilitate şi profunzime, după partida finală — pe care a avut-o... Ungaria cînd i-au apărut pe „tablou", una după alta, ca adversare echipele Braziliei, în sferturi, şi Uruguayului, în semifinale).

★

Drumul parcurs de **campioana mondială „en titre"** a fost destul de contradictoriu : la început, o victorie, dificilă, cu 2—0, în faţa Cehoslovaciei, apoi un „galop de sănătate" (7—0) în compania unei naive echipe a Scoţiei ; în continuare, echipa uruguayană a fost nevoită să apeleze la geniul zveltului Schiaffino pentru a putea trece, în sferturi, de Anglia lui Stanley Matthews, după care a urmat memorabilul meci cu Ungaria.

„Semifinala Ungaria — Uruguay (4—2) — va scrie un cronicar al vremii — a constituit pentru mine jocul cel mai complet din întregul turneu mondial '54. Satisfacţiilor de ordin tehnic, foarte ridicat, li s-a adăugat elementul emoţional, declanşat, la o temperatură şi mai ridicată, prin cele două goluri înscrise de interul uruguayan Hohberg, în ultimul sfert de oră al jocului". Abia în prelungiri, cînd fotbaliştii uruguayeni se aflau la capătul forţelor, Sandor Kocsis, a „semnat decizia", înscriind două goluri cu capul, în stilul său acrobatic şi eficace. Într-adevăr, condiţia fizică a coechipierilor lui Schiaffino s-a dovedit a fi insuficientă pentru o asemenea probă de forţă şi rezistenţă cum a fost turneul final din Elveţia. Dar la acest punct nevralgic în pregătirea fotbaliştilor uruguayeni au venit să se adauge şi alte evidente carenţe privind organizarea de ansamblu a jocului, precum şi manevrele colective.

★

Cu un tur înainte, în sferturi, cealaltă finalistă de la Rio de Janeiro, echipa Braziliei, furnizase şi ea un meci pasionant în compania Ungariei, marea favorită a turneului.

Deşi conduşi cu 2—0 din startul partidei (adversarul înscriese prin Hidegkuti şi Kocsis), fotbaliştii brazilieni n-au depus armele şi au redus handicapul datorită punctului marcat din penalty de către Djalma Santos.

Astfel, relansat, jocul a avut în continuare o desfăşurare echilibrată, purtînd amprenta angajamentului fizic. Nu o dată combatanţii au depăşit limitele admise de regulament, din care cauză, pentru a mai linişti spiritele, arbitrul englez Ellis i-a invitat pe Bozsik şi Nilton Santos să părăsească terenul.

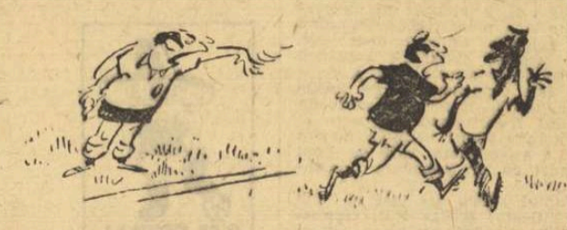

În min. 61, fotbaliştii unguri au reuşit din nou să se desprindă de partenerul de joc, dar, după numai patru minute. Julinho, aripa dreaptă braziliană, a marcat imparabil, făcînd iarăşi să pluteacă suspense-ul deasupra cochetei arene Wandorf, din Berna.

Abia cu două minute înainte de sfîrşitul partidei, Kocsis va reuşi să risipească emoţiile coechipierilor săi, înscriind, tot printr-o lovitură de cap, cel de-al patrulea gol.

Brazilia, marea învinsă a finalei de pe Maracana, părăsea competiţia înainte de vreme. N-o va face însă cu demnitate (spre deosebire de Uruguay, care tot aici în Elveţia pierduse titlul „en grand seigneur"), ci apelînd la întreg arsenalul mijloacelor nesportive, prezente atît în cîmpul de joc (mai ales în finalul meciului, cînd spectrul înfrîngerii îi determinase pe o parte dintre fotbaliştii brazilieni să-şi piardă controlul nervilor), cît şi în drumul spre... vestiare.

„Parcă revăd încă — scria un martor ocular al penibilelor incidente petrecute la stadionul Wandorf — manifestările la care s-au dedat, la sfîrşitul „memorabilului" joc Ungaria — Brazilia, suporterii brazilieni care au reuşit să pătrundă în teren. În accese de furie, aceştia împărţeau cu dărnicie, în stînga şi în dreapta, lovituri de picioare chiar şi... poliţiştilor, în timp ce alte grupuri, rămase în tribune, agitau cu gesturi largi steagurile cu verde şi galben pe care era înscrisă deviza „Ordem e Progresso" (n n. — Ordine şi Progres).

★

Asosit şi ziua finalei Ungaria — R.F. a Germaniei. La numai 8 minute de la începutul partidei (exact ca în jocul Ungaria — Brazilia), tabela de marcaj arăta 2—0 în favoarea fotbaliştilor unguri, ca urmare a golurilor înscrise, rapid, de Puskas (ce îşi făcuse reintrarea în formaţie) şi Czibor. Se părea că fotbaliştii maghiari, învingătorii Braziliei şi Uruguayului, au intrat pe teren pentru a îndeplini o simplă formalitate, cum de altfel se petrecuseră lucrurile în aceeaşi partidă, disputată în grupe, cînd Ungaria cîştigase cu severul scor de 8—3.

Dar startul s-a dovedit a fi înşelător. Echipa vest-germană (care, între timp, întrecuse în sferturi pe Iugoslavia şi în semifinale pe Austria) şi-a regrupat liniile, a dat semnalul contraatacului, reuşind să înscrie şi ea două goluri în 8 minute (Morlock — min. 10, Rahn — min. 18).

„Contraţi, dezorientaţi — notează un confrate — fotbaliştii unguri au pus un genunchi pe pămînt, şi, în pofida citorva străluciri, dar fugitive sclipiri, nu vor mai putea recupera în întregime, pînă la sfîrşit. Resortul lor de echipă seducătoare şi invincibilă este desfăcut. Fiecare din aceşti geniali atacanţi, care altădată păreau să se găsească din plăcere pe traiectoria mingii, nu mai puteau să cînte acum, „en solistes", partitura lor. Pe fruntea de aur a lui Kocsis, sau în fuleul magic al strategului Hidegkuti, mingile nu mai aveau precizia milimetrică...".

★

...Şi timpul curge, curge, purtîndu-i deasupra valului pe băieţii lui Sepp Herberger. Au mai rămas de jucat numai 6 minute...

Vor fi prelungiri ? Nu ! În min. 84, interul dreapta al formaţiei vest-germane, Rahn, un înaintaş cu joc simplu dar cu un şut care catapultează balonul, înscrie punctul victorios în poarta nefericitului Grosicz. Pentru prima oară de la deschiderea turneului final, echipa Ungariei este condusă. Ea va fi condusă şi în următoarele... ultime şase minute. Pentru prima

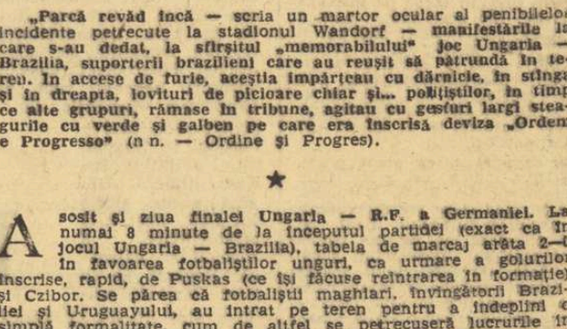

oară, după patru ani, echipa Ungariei este învinsă, chiar în ziua în care mai mult ca niciodată ea ar fi trebuit să fie învingătoare...

Desene de MATTY

(va urma)

sportul în lume

RODRIGUEZ (PE „PORSCHE 917") ÎNVINGĂTOR LA DAYTONA

Cursa automobilistică de 24 de ore de la Daytona Beach (Florida) a fost cîștigată de echipajul Pedro Rodriguez (Mexic)—Leo Kinnunen (Finlanda), pe o mașină „Porsche 917". Învingătorii au realizat o medie orară record : 185,858 km. Au urmat în clasament echipajele Siffert (Elveția) — Redman (Anglia) pe „Porsche 917", Andretti (S.U.A.) — Ickx (Belgia) pe „Ferrari" etc.

MERCKX — IMBATABIL LA CHARLEROI

„Omnium"-ul de la Charleroi a fost cîștigat de ciclistul belgian Eddy Merckx cu 3 p, urmat de Bracke (Belgia) și Gimondi (Italia) cu cîte 7,5 p. Merckx s-a clasat pe primul loc în cele trei probe : viteză, semifond cu adițiune de puncte și urmărire !

„URTAIN": ÎNCĂ UN K.O.!

BAYONNE, 2 (Agerpres). — Boxerul spaniol de categorie grea José Manuel Ibar „Urtain" a obținut cel de-al 26-lea succes consecutiv, învingîndu-l la Bayonne prin K.O. în rundul 2 pe americanul de culoare Eddie Jones. Urtain este neînvins în carieră și va ataca în luna martie titlul european deținut de vest-germanul Peter Weiland.

Trimisul nostru special laC.M. de bob, VICTOR BĂNCIULESCU, transmite :

VREMEA COMENTARIILOR AJUTATE DE STATISTICI A SOSIT

ZURICH, 2 (prin telefon). — Goana după sutimi de secundă cu bolizii de 630 kg s-a încheiat. Acum — cînd la Hotelul „Simplon" din Zürich se fac pregătiri de întoarcere acasă — a venit vremea comentariilor și a statisticilor. Lupta cu nervii, perspectiva mereu sumbră a unei erori pe parcurs, veghea neliniștită în fața tabelului electronic care înregistra timpii — toate acestea s-au terminat pentru o vreme. Acum ne aflăm în fața bilanțului.

Cele două probe ale campionatului mondial de bob nu au reușit să perturbe o oarecare ierarhie tradițională în palmaresul general. Dacă am acorda, conform uzanței, puncte de la 10 la 1 pentru primele 10 clasate în cele două competiții, vom constatat că au obținut : R.F. a Germaniei 33 p (cu 3 medalii), Italia 29 p (cu o medalie), Elveția 25 p (cu două medalii), România 9 p, Austria 7 p, S.U.A. 4 p și Spania 3 p. Acest tabel reflectă destul de fidel actuala concentrare a forțelor în bobul mondial. Bobul românesc — ca a patra putere — ar avea drept la un nivel mai ridicat dacă circumstanțele i-ar fi mai favorabile. Ne referim la posibilitățile de antrenament — nemijlocit condiționate de starea atmosferică și de existența unor pîrtii — ca și la calitatea materialului folosit. Este evident pentru oricine că monopolizarea medaliilor de către echipajele a trei țări se datorește în primul rînd gradului de pregătire (pe pîrtii artificiale sau nu) al acestor formații. Echipa României a intrat în sezonul competițional (european și mondial) fără nici o coborîre de antrenament prealabilă. În al doilea rînd, se poate vorbi, la medaliați, de o anume excelență a utilajului. Este extrem de elocvent cazul lui Herbert Pitka (R.F.G.) care realizează în prima zi de două ori timpi slabi, peste 1:15,0, iar duminică, primind bobul colegului său Floth (campion mondial de bob 2), obține de două ori timpi excelenți, în jurul a 1:13 ! Cine poate nega, deci, aportul valoric al materialului ? Plecînd de la această premisă, ziarul „SPORT"-Zürich, în numărul său de luni, îi acordă circumstanțe atenuante lui Panțuru scriind : **„Dintre echipajele străine (candidate la medalii) a decepționat cel al românului Panțuru, care se plînge însă că patinele sale nu au alunecat de loc, deși, după excelentele starturi pe care le-a luat, el se putea aștepta la mai mult".**

Această din urmă observație este cu totul justificată de tabloul starturilor la bobul de 4, care îl arată pe Panțuru pe poziția a doua, cu o medie (în patru manșe) de 5,37, după De Zordo cu media de 5,31. Nu l-am luat în considerație pe elveția nul Stadler, (căruia — evident, printr-o dereglare a celulei fotoelectrice — i s-a înregistrat în manșa a III-a un start, neverosimil, de 4,82 !).

S-a socotit pe pista de la St. Moritz că la viteza medie de 80 km pe oră a boburilor de 4 o sutime de secundă reprezintă 22 cm. Ceea ce ar însemna că după parcurgerea unei distanțe de aproximativ 6 400 m (în 4 manșe) echipajul lui Panțuru a fost întrecut de Pitca cu aproape 15 m, iar de campionul mondial De Zordo cu exact 66 de metri. Potrivit acelorași calcule, Stadler și-a întrecut compatriotul Wicki doar cu 44 cm !

Dar acestea sînt simple speculații statistice. Mult mai importante sînt concluziile de ordin general ce se pot trage de pe urma sezonului de bob european, care mai așteaptă încheierea campionatului de tineret de la Königssee. După aceea, abia, vom putea trece în revistă problematica nouă a acestui sport, în care neglijențele de detaliu sînt cele ce produc mari nereușite.

ISABELLE MIR (FRANȚA), învingătoare în slalomul de la Garmisch Partenkirchen (în fotografie, în timpul probei), și-a adjudecat atît locul 2 în combinata alpină a celei de a 35-a ediții a clasicei „Arlberg-Kandahar", cît și puncte serioase care o apropie de compatrioatele ei din fruntea clasamentului „Cupei Mondiale".

Handbaliștii din R. D. Germană speră să confirme în Franța valoarea lor

Selecționata masculină a R. D. Germane se pregătește intens, la fel ca celelalte 15 participante la turneul final al C.M., pentru marea confruntare ce va începe la 26 februarie în mai multe orașe din Franța. Iubitorii handbalului — de fapt, foarte numeroși — din R. D. Germană se întreabă, pe bună dreptate, dacă și de această dată jucătorii selecționați de cunoscuții antrenori **Heinz Seiler** și **Ewald Astrath** vor confirma pronosticurile și excelentele performanțe anterioare în acest sens atît jucătorii, cît și cei doi tehnicieni sînt însă optimiști. Și au motive. În anul 1969, reprezentativa masculină a R.D. Germane a susținut 14 întîlniri, dintre care a cîștigat 11, a terminat una la egalitate și a pierdut două, înscriind 304 goluri și primind doar 200. Din această succintă statistică reiese că principala forță a echipei este capacitatea ei de finalizare, media de meci pe perioada anului trecut fiind de peste 21 de goluri. Sincer vorbind, nu sînt multe selecționate care se pot mîndri cu un asemenea procentaj...

Faptul acesta are însă și alte semnificații. Echipa R.D. Germane nu numără printre jucătorii săi un realizator excepțional, așa cum este cazul echipelor Iugoslaviei (**Zagmestar**), României (**Grulia**), Uniunii Sovietice (**Maximov**) sau Cehoslovaciei (**Duda**). Cel mai productiv dintre handbaliștii echipei este **Rainer Ganschow** (S. C. Empor Rostock), care în cele 48 de partide internaționale pe care le-a susținut a înscris 200 de goluri. Alături de el o deosebită eficiență au manifestat **Karl-Heinz Rost** (S. C. Leipzig) care în 47 de partide internaționale a realizat 113 goluri și **Werner Senger** (S.C. Dynamo Berlin) care în 49 de întîlniri a înscris 115 puncte. După cum se vede, nu există în echipă un „puncher" extraordinar, golurile fiind consecința unor combinații rapide, a unui joc variat și bine pregătit tactic de întreaga formație. Din acest motiv, alături de acești trei jucători mai pot fi citați **Peter Randt** (S. C. DHfK Leipzig) cu 97 de goluri în 54 de meciuri, **Klaus Petzold** (S.C. Dynamo Berlin) 88 de goluri în 41 de partide și **Klaus Langhoff** (S.C. Empor Rostock) 90 de goluri în 63 de partide.

Am enumerat, cu acest prilej, pe cîțiva dintre cei mai buni handbaliști din R. D. Germană, care în mod sigur vor fi prezenți la meciurile turneului final al C.M. În afara lor, cei doi tehnicieni mai au încă mulți jucători. Iată, de altfel, lotul folosit la ultimele partide internaționale, care au avut loc în luna decembrie a anului trecut : **Klaus Franke** (S.C. DHfK Leipzig), **Reiner Frieske** (A.S.K. Vorwärts Frankfurt), **Bodo Fischer** (S.C. Dynamo Berlin) — portari; **Rainer Ganschow** (S. C. Empor Rostock); **Gunnar Gernhöfer** (S.C. Empor Rostock), **Wolfgang Lakenmacker** (S.C. Magdeburg); **Klaus Langhoff** (S.C. Empor Rostock), **Günter Ostarek** (S.C. DHfK Leipzig), **Klaus Petzold** (S. C. Dynamo Berlin), **Peter Randt** (S. C. DHfK Leipzig), **Josef Rose** (A.S.K. Vorwärts Frankfurt), **Werner Senger** (S.C. Dynamo Berlin), **Karl-Heinz Rost** (S.C. Leipzig), **Harry Zörnack** (Wismut Aue), **Georg Bolitschew** (S.C Empor Rostock), **Karl Zimmermann** (S.C. Dynamo Berlin). Este mai mult decît sigur că acești 16 jucători vor face deplasarea în Franța. Înainte de plecare, echipa va susține un turneu în țară, întîlnind de două sau de trei ori pe săptămînă cele mai bune echipe de club din R.D. Germană. După acest turneu, antrenorii **Heinz Seiler** și **Ewald Astrath**, împreună cu lotul, se vor deplasa în Franța, unde ei speră să confirme de această dată bunele rezultate anterioare și speranțele pe care iubitorii handbalului din R.D.G. și le pun în ei.

Hans WEBER

NAȚIONALA DE HOCHEI DIN NOU PESTE HOTARE

ECHIPA REPREZENTATIVĂ PLEACĂ MÎINE PENTRU UN STAGIU DE 11 ZILE ÎN CEHOSLOVACIA

Nu-i este dat reprezentativei de hochei să se poată pregăti și acasă ! Patinoarul artificial (acoperit) „23 August" va putea produce gheață abia după 15 februarie, dacă ar fi să-i credem pe constructori. Acela de la Galați este descoperit și condițiile de antrenament sînt cu totul altele decît într-o hală. Așadar, selecționata de hochei și-a făcut din nou bagajele și urmează să plece în cursul zilei de mîine la Kladno, în Cehoslovacia.

Programul — înaintea participării în grupa B a campionatului mondial — este încărcat. El prevede, în afara orelor obișnuite de antrenament pe gheață, și cîteva meciuri de verificare : **un joc cu echipa de juniori a orașului Kladno (clasată pe locul întîi în campionatul cehoslovac rezervat echipelor acestei categorii de vîrstă), unul cu echipa de seniori a aceleiași localități, care evoluează în prima ligă cehoslovacă, ocupînd actualmente locul 5 și — în perspectivă — o partidă cu reprezentativa de tineret a Cehoslovaciei, dacă programul acesteia — altminteri foarte încărcat — o va îngădui. La 12, 13 și 15 februarie, secunzii hocheiului cehoslovac au întîlniri cu naționala Japoniei, la Budejovice și Kladno.** Federația noastră a propus ca dată de meci 14 februarie.

IERI, LA PATINOAR

De ieri, la patinoarul artificial „23 August" din Capitală a început montarea geamurilor laterale. S-au încheiat lucrările de pardoseală în încăperile care vor găzdui biroul de presă, centrul de calcul, cabinele telefonice și de telex. A început instalarea porților la mantinele, prin care jucătorii vor pătrunde și vor ieși pe gheață. În cursul acestei săptămîni urmează să se pună ventilatoarele din tavanul clădirii. Tîmplarii sînt pe punctul de a încheia repararea gradenelor, urmînd să cedeze, în curînd, locul vopsitorilor.

PUBLICITATE PE MANTINELE

La București se află doi reprezentanți ai firmei de publicitate **„IDROTTS"** din Stockholm, care perfectează contractul pentru prezentarea reclamelor din incinta patinoarului „23 August".

COMITETUL DE ORGANIZARE SE ÎNTRUNEȘTE ASTĂZI

Astă-seară, Comitetul de organizare a campionatului mondial de hochei de la București și Galați se întrunește din nou, sub conducerea tovarășului **Nicolae Bozdog**, președintele Federației Române de Hochei. Comisiile de specialitate din cadrul Comitetului vor prezenta informări privind stadiul pregătirilor în vederea desfășurării celor două competiții.

UNGARIA — R.F. a GERMANIEI 20—19 (9—8) LA HANDBAL

Reprezentativele masculine de handbal ale Ungariei și R.F. a Germaniei s-au întîlnit la Budapesta. Gazdele au cîștigat la limită, cu scorul de 20—19 (9—8). Au marcat : **Marosi 6, Vass 5, Kalo 3, Simo 2, Varga 2, Takacs 2** de la învingători, respectiv, **Möller 5, Schmidt 4, Müller 3, Ahrendsen 2, Wehner 2, Brand, Bucher, Lübking** de la învinși.

ÎNTRECERI DE ATLETISM

● În concursul de la „Madison Square Garden" din New York cehoslovacul Josef Plachy a fost cronometrat cu 2:07,8 pe distanța de 1 000 yarzi. Campionul olimpic Davenport a cîștigat proba de 45 yarzi garduri în 5,4, iar Tony Green (S.U.A.) a fost cronometrat în cursa de 50 yarzi cu timpul de 5,3.

● Crosul internațional de la Hanut (Belgia) a fost cîștigat de belgianul R. Goris, care a parcurs 9 km în 26:36,0.

● La Cosford, Mary Peters a realizat în proba de 60 m garduri timpul de 8,5, iar proba de 60 mg (masculin) a revenit lui Alan Pascoe în 7,8.

Didi — faimosul jucător brazilian — plămădește astăzi viitoarele succese ale fotbalului peruvian

UN FAVORIT POSIBIL: PERU CU DIDI

Știați că la făurirea gloriei marelui Pelé o contribuție hotărîtoare a avut Waldir Pereira zis Didi, cu care a format un cuplu de înaintași la F.C. Santos și apoi și în echipa Braziliei ? Mulți specialiști afirmă că, fără pasele savante ale lui Didi și fără combinațiile rafinate inițiate de acesta, este posibil ca Pelé să nu fi ajuns niciodată la strălucirea sa prezentă.

Didi avea 30 de ani la finala de la Stockholm și 4 ani mai mult în jocul cu Cehoslovacia din cea de la Santiago de Chile, în 1962. Ingeniozitatea sa rezolva situațiile de joc mai eficient chiar decît reușeau alți jucători aparent mai rapizi. Cînd s-a despărțit de Pelé pentru a-și încerca norocul în Spania, nu l-a putut înlocui nimeni. Din ziua aceea gloria lui Pelé, deși încă strălucitoare, a început să pălească. Revenit de la Real Madrid, unde a stat un an pe banca rezervelor, a mai jucat cu succes la Botafogo, dar era sfîrșitul carierei unui mare jucător.

DIDI ÎN ȚARA INCAȘILOR

De doi ani, Didi antrenează naționala peruviană, avînd puteri depline de a-și înfăptui toate planurile de pregătire. Aici a găsit o generație de jucători foarte valoroși, dar care nu au știut niciodată ce este jocul colectiv. Din acest lot talentat, Didi a făurit în doi ani o echipă tînără și extrem de ambițioasă, imprimîndu-i un stil de joc propriu și croind o tactică colectivă pe măsura temperamentului jucătorilor. Pentru prima dată, Peru a avut cu adevărat o echipă și nu doar jucători talentați. Didi a folosit deplinele puteri pentru a supune jucătorii unui antrenament neobișnuit de intens (dacă ținem cont de concepția sud-americană), aplicînd cele învățate în Europa, în timpul stagiului său de la Real Madrid. Se spune că pregătirea fizică a echipei sale nu are asemănare în America de Sud. Didi mai avea un avantaj față de alți antrenori străini care au mai lucrat în Peru : a învățat la Madrid limba spaniolă, putînd comunica direct cu jucătorii peruvieni. În perioada de pregătire a turneului de calificare pentru C.M., lotul a stat timp de 6 luni la dispoziția lui Didi, jucătorii fiind scoși de la echipele lor de club. În aceste condiții s-a pregătit calificarea în dauna Argentinei și a Boliviei. Acest lucru a reprezentat o surpriză numai pentru cei ce nu cunoșteau valoarea jucătorilor și modul lor de pregătire.

Există voci realiste în America de Sud care afirmă că Peru este cea mai puternică echipă sud-americană la ora actuală, neexceptînd-o nici pe cea a Braziliei.

ECHIPA LUI DIDI

„11"-le peruvian ne interesează din mai multe motive. În primul rînd, fiindcă echipa României urmează s-o întîlnească la 9 februarie, chiar la Lima. Reprezentativa Peru dispune de cel puțin 3 jucători de clasă internațională, fiecare pe postul său fiind socotit nr. 1 al Americii de Sud. Este vorba de Chumpitaz, care joacă „libero", extremul dreapta Baylon, care, la 22 de ani, are clasa lui Garrincha, precum și de marele „regizor" din mijlocul terenului, Cubillas, pe care Didi l-a retras de la înaintare. Jucători de mare valoare mai sînt extremul stînga Ramirez (un Pîrcălab peruvian), Challe, un cărăuș neobosit de mingi și, în fine, „berbecul" din centrul liniei de atac — Perico. Peruvienii vor susține pînă la C.M. 16 jocuri cu parteneri puternici, dintre care cîteva vor avea loc în Europa.

Adversarii principali ai acestei echipe în grupa D vor fi R. F. a Germaniei și Bulgaria, care vor avea de înfruntat în echipa peruviană un concurent puternic și care ține foarte sus. Cel ce nu va ține seama de această realitate s-ar putea să simtă sub forma rezultatului sportiv „răzbunarea incașilor".

N. BRAȘOVEANU

TURNEE PESTE OCEAN

Turneul pentagonal de la Ciudad de Mexico s-a încheiat cu victoria echipei iugoslave Partizan Belgrad, care a totalizat 6 p. Pe locurile următoare s-au clasat selecționata mexicană — 5 p, Guadalajara și Sparta Praga cu cîte 3 p, Botafogo (Brazilia) — 3 p. În ultima zi a competiției, Partizan Belgrad a învins cu 1—0 (0—0) echipa Botafogo, iar Guadalajara a terminat la egalitate : 2—2 cu selecționata mexicană.

Echipa poloneză Gornik Zabrze a jucat la Quito cu campioana Ecuadorului, formația „University Sporting", care a terminat nedecis : 1—1.

ÎN PRELIMINARIILE TURNEULUI U. E. F. A.

La Split, în preliminariile turneului U.E.F.A. pentru juniori Iugoslavia a învins Cehoslovacia cu 2—0 (0—0).

CAMPIONATE

SPANIA (etapa a 21-a). Atletico Bilbao a surclasat cu 5—0 pe Real Madrid, iar Atletico Madrid pe Granada, tot cu 5—0. Alte rezultate : Pontevedra — Coruna 0—0 ; Sabadel — F.C. Barcelona 3—2 ; Valencia — Mallorca 3—0 ; Sevilla — Saragosa 2—0 ; Real Sociedad — Elche 3—0 ; Las Palmas — Celta Vigo 3—0. În clasament conduc Atletico Bilbao și Atletico Madrid cu cîte 30 p, urmate de Real Madrid — 27 p etc.

PORTUGALIA (etapa a 17-a). Sporting Lisabona a întrecut cu 1—0 pe Barreirense, iar Benfiça Lisabona cu 2—0 pe Academica. Alte rezultate : Setubal — Leixoes 3—1 ; Braga — Tomar 1—1 ; Boavista — F.C. Porto 3—2 ; Cuf — Varzim 1—1 ; Belenenses — Guimares 1—0. Clasament : 1. Sporting — 30 p ; 2. Benfica — 23 p (un meci mai puți:) ; 3. Setubal — 22 p etc.

BELGIA (etapa a 21-a). S.K. Lierse — St. Gilles 2—2; Charleroi — Racing Withe 0—0 ; Anderlecht — Standard 0—2 ; Beringen — F.C. Bruges 1—1 ; Beveren — St. Trond 7—1 ; F.C. Liège — Waregem 1—0 ; Ostende — Beerschot 1—2. În clasament conduce Standard cu 31 p.

REPREZENTANȚI A ȘAPTE ȚĂRI

(Urmare din pag. 1)

Ghenadi Averin au cinci participări la diferite competiții din țara noastră.

„Vin cu multă plăcere la București", ne-a spus pe aeroportul Băneasa, Laima Amelina. **Prima oară m-am aflat aici, în 1959, cînd aveam doar 11 ani. A fost una dintre primele mele deplasări în străinătate. Am o deosebită considerație pentru sportivii dv, pe mulți dintre ei îi cunosc bine, ne leagă o frumoasă prietenie. Abia aștept meciurile din sala Floreasca".**

Soțul ei, Anatoli, component de bază al reprezentativei țării sale și finalist la dublu bărbați (alături de Gomoskov) la mondialele de la Stockholm (1967), consideră competiția de la București ca deosebit de utilă. **„Întrucît campionatele continentale vor avea loc la noi acasă, dorim să ne prezentăm în formă maximă. De aceea, fiecare concurs premergător este deosebit de important pentru mine și colegii mei. Deși nu ne prezentăm aici cu garniturile complete, cred totuși că evoluția noastră va satisface pe spectatorii bucureșteni, competenți și obiectivi".**

Mezina formației sovietice este Asta Gedraitite, deținătoarea titlului european de juniori (împreună cu Carmen Crișan) la dublu.

Jucătorii sovietici vor face primele antrenamente azi dimineață, în sala Floreasca.

Sportivii din Cehoslovacia, R.D. Germană, Ungaria, Iugoslavia și Polonia vor sosi mîine-seară.

★

Internaționalele României se vor deschide joi (ora 9) cu probele pe echipe, unde se va juca sistem „Cupa Corbillon", patru meciuri de simplu și unul de dublu. Au fost alcătuite cîte două serii (partidele se vor disputa după formula turneu) atît la fete cît și la băieți. Iată componența acestor serii : FEMEI, I : Cehoslovacia, România junioare (I), Ungaria, Iugoslavia, România senioare (A) ; II : U.R.S.S., R. D. Germană, România junioare (II), România senioare (B), Polonia. BĂIEȚI, I : U.R.S.S., R. D. Germană, România juniori (II), România seniori (A), Cehoslovacia ; II : Ungaria, Polonia, România juniori (I), România seniori (B), Iugoslavia.

La probele individuale s-au înscris 38 de concurente (simplu femei), 46 de jucători (simplu băieți) și 16 perechi (dublu fete), 20 (dublu băieți), 28 (dublu mixt), în total 46 de jucători (31 români) și 38 de jucătoare (25 românce).

CONCURS DE SĂRITURI LA AUTRANS

Concursul internațional de sărituri cu schiurile de la Autrans a revenit sportivului cehoslovac Jaboulek cu un total de 226,1 puncte (cele mai bune sărituri ale sale au măsurat 77 și 78 m).

DE PE PÎRTIILE DE SCHI

● BRITT LAFFORGUE PE LOCUL I LA ABETONE ● SPORTIVELE FRANCEZE OCUPĂ PRIMELE TREI LOCURI ÎN „TROFEUL EVIAN" ● S-AU ÎNCHEIAT „EUROPENELE" DE PROBE NORDICE ALE JUNIORILOR

La Abetone, proba feminină de slalom uriaș din „Cupa Femina" i-a revenit schioarei franceze Britt Lafforgue în 1:46,05. Ea a fost urmată de compatrioata sa Marie-France Jean-Georges în 1:47,62 și de Judy Nagel (S.U.A.)

În clasamentul „Cupei Mondiale", lideră se menține Michèlle Jacot (Franța) cu 151 p, urmată de compatrioatele sale Françoise Macchi — 143 p și Florence Steurer — 107 p. În clasamentul masculin francezul Patrick Russel a fost egalat de italianul Gustavo Thoeni : 140 p, iar locul 3 este ocupat de austriacul Karl Schranz cu 123 p.

Campionatele europene pentru juniori (probe nordice) au luat sfîrșit la Gosau (Austria). Proba feminină de ștafetă 3x5 km a fost cîștigată de Finlanda cu timpul de 1h03:31,5. Ștafeta masculină de 3X10 km a revenit echipei Norvegiei, în 1h40:34,0. Ultima probă a campionatelor, săriturile speciale i-a revenit lui Bernard Ekstein (R.D. Germană) cu 219,8 p.

CEL MAI PUTERNIC OM DIN LUME la ora actuală : halterofilul sovietic Aleksei Alekseev, care a reușit să totalizeze la categoria supergrea 595 kg, cu 5 kg mai mult decît vechiul record al lumii deținut de compatriotul său Leonid Jabotinski

„INTERNAȚIONALELE" DE TENIS DE MASĂ ALE CEHOSLOVACIEI

În Campionatele internaționale de tenis de masă ale Cehoslovaciei, suedezul Johansson l-a învins cu 3—1 pe Kollarovitz (Cehoslovacia), iar iugoslavul Șurbek cu 3—0 pe Stanek (Cehoslovacia). În turul doi, Șurbek cîștigase cu 3—0 la N. Stelian (România). La feminin, în primele două tururi, Vasilieva (Bulgaria) a cîștigat cu 3—1 la Ivan (România), iar Vostova (Cehoslovacia) a dispus cu 3—0 de Lessay (România).

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 804 (6238) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 4 februarie 1970

PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Marți dimineață, la sediul C.N.E.F.S., a avut loc Plenara Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport care a analizat activitatea de educație fizică și sport din țara noastră, pe perioada iulie 1967 — decembrie 1969, execuția bugetară pe 1969 și proiectul bugetului C.N.E.F.S. pe 1970.

La plenară au participat tovarășii Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ion Iliescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, membrii Comitetului executiv al C.N.E.F.S., reprezentanți ai unor organizații obștești și instituții centrale, președinți ai federațiilor sportive, ai consiliilor județene pentru educație fizică și sport, președinți de cluburi și asociații sportive, activiști sportivi, ziariști.

Raportul privind activitatea de educație fizică și sport din țara noastră în perioada iulie 1967 — decembrie 1969 a fost prezentat de tov. Anghel Alexe, președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

Discuțiile au prilejuit o amplă dezbatere asupra celor mai importante aspecte ale activității sportive de masă și de performanță din țara noastră. Educația fizică a tineretului, îndeosebi a celui școlar, a constituit, de asemenea, o importantă problemă asupra căreia s-au oprit majoritatea vorbitorilor.

Atît membrii C.N.E.F.S., cît și reprezentanții organelor și organizațiilor de stat cu atribuții în domeniul sportului au făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea și dezvoltarea continuă a activității sportive din cluburi și asociații.

În scopul îndeplinirii obiectivelor cuprinse în documentele de partid și de stat cu privire la activitatea de educație fizică și sport, plenara a aprobat un vast plan de măsuri pentru dezvoltarea și îmbunătățirea activității sportive din cluburi și asociații, de la orașe și sate, din școli. A fost de asemenea aprobat bugetul C.N.E.F.S. pe anul 1970.

În continuare, s-au luat unele măsuri organizatorice, plenara alegînd în Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport și în Comitetul Executiv al C.N.E.F.S. o serie de noi membri.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tov. Leonte Răutu.

CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE DE TENIS DE MASĂ ALE ROMÂNIEI

SE ÎNFRUNTĂ ȘCOLI ȘI PALETE PRESTIGIOASE

Parcurgînd lista țărilor înscrise la internaționalele de la Floreasca: U.R.S.S., Iugoslavia, Cehoslovacia, Ungaria, R.D.G. și Polonia, alături de România, putem constata că sînt reprezentate la București școli

Publicul bucureștean va avea din nou prilejul să urmărească jocul dinamic al campionului iugoslav, Istvan Korpa

cu tradiție în tenisul de masă european, ca de pildă cea iugoslavă, cehoslovacă și maghiară, dar și reprezentanții sovietici, care au urcat cu vigoare, în ultimii ani, treptele afirmării. Dar cum scara valorilor suferă noi ierarhizări, uneori în timp (echipa masculină suedeză se află de mulți ani pe firmament), alteori meteoric (cehoslovaca Ilona Vostova, necunoscută pînă la dobîndirea campionatului european de senioare, la 14 ani, n-a cîștigat, ulterior, titlul la junioare, pierzînd la compatrioata noastră, Carmen Crișan...), i-am solicitat Ellei Constantinescu, o succintă situare la „cota zilei", a principalelor palete prezente la mesele de concurs din sala Floreasca.

„După părerea mea, fetele au valori mai apropiate, meciurile lor avînd un mai mare coeficient de probabilitate a șanselor. Alături de Maria Alexandru (locul 2 în ultimul clasament mondial), Ilona Vostova (actuala campioană europeană de senioare) și Carmen Crișan (campioana de junioare a bătrînului continent), vor fi prezente Doris Hovestädt (jucătoare din R.D.G., componentă a echipei cîștigătoare a „Cupei campionilor europeni"), sovieticele Amelina și Gedraitite, ultima fiind partenera lui Carmen Crișan în dobîndirea titlului de campioane europene la dublu junioare. Și nu se vor înfrunta aci niște simple palmarese, ci stiluri de joc diferite: Vostova și Crișan, de pildă, reprezentante de vază ale „noului val", ce mizează pe ofensivă și rapiditate, Maria Alexandru, posesoarea unui excelent joc de apărare, dublat de contraatacuri ingenioase, Hovestädt, cu spiritul său exemplar de luptă".

Pînă acum însă, nici un cuvînt despre Eleonora Mihalca, coechipiera Mariei Alexandru în finala de dublu a C.M. Să fi devenit, deci, eleva clujeană Carmen Crișan, a doua noastră paletă?

„Deocamdată da, căci o indisponibilitate a Norei a scos-o din pregătiri, nedîndu-i posibilitatea să demonstreze că a depășit lipsa de formă. Așa încît cuplul Alexandru — Crișan va evolua și la echipe și la dublu. Personal, mi-aș dori o rivalitate în perspectivă Mihalca — Crișan, pentru ca echipa reprezentativă să păstreze un loc și o tradiție în ierarhia europeană".

Dar băieții? Prezența iugoslavului Korpa, cehoslovacului Stanek, sovieticului Amelin, românilor Giurgiucă și Rethi, nu spune nimic?

„*Korpa* — ne spune interlo-

Paul SLAVESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

Junioara cehoslovacă Ilona Vostova este campioana Europei

Foto: Aurel NEAGU

GALAȚIUL SUB SĂRUTUL... HOCHEIULUI! Marele oraș dunărean trăiește intens apropierea unui eveniment sportiv în premieră: JOCURILE GRUPEI C ALE CAMPIONATULUI MONDIAL DE HOCHEI PE GHEAȚĂ. Mirajul pucului și al crosei l-a atras pe decoratori care au amenajat numeroase vitrine dedicate întrecerilor care vor începe la 13 februarie.

Iată aceste păpuși, gata parcă să se avînte pe luciul gheții. Poate că n-ar fi rău dacă, pînă la începerea competiției, asemenea suveniruri ar putea face pasul din vitrină în rafturile magazinelor. Socotim că s-ar găsi destui amatori (nu numai printre copii) de o frumoasă amintire sportivă.

CAMPIONATELE MONDIALE DE HOCHEI PE GHEAȚĂ ROMÂNIA 1970 BC

„ANTRENAMENTELE" COMISIEI TEHNICE

La turneele B și C ale campionatului mondial de hochei va funcționa o Comisie tehnică în atribuțiile căreia intră cele mai diverse obligații, începînd cu verificarea calității gheții și terminînd cu... calitatea și promptitudinea informațiilor furnizate biroului de presă.

Comisia tehnică va efectua o amplă investigație statistică la fiecare meci, înregistrînd cele mai diferite date care îi pot interesa pe antrenori, jucători, ziariști: șuturile pe poartă (cîte au fost apărate, cîte au fost goluri), pasele corecte sau greșite, marcatorii punctelor și cei care au ajutat la înscrierea lor, timpul efectiv de joc al fiecărui hocheist, eliminările etc.

În urma prelucrării acestor date se va stabili tradiționalul clasament al celor mai buni portari, fundași și atacanți (cîte unul în fiecare grupă) care vor primi drept recompensă din partea L.I.H.G. un voiaj gratuit la Stockholm la Grupa A a C.M. (ce ziceți Dumitraș, Varga et comp?!).

★

S-AU STABILIT orele de începere a jocurilor din Grupa C, de la Galați. În zilele în care sînt programate 3 meciuri unul se va desfășura dimineața, de la ora 10, cu excepția primei zile, jocul Danemarca — Italia urmînd să înceapă la ora 12. După amiază reuniunile se deschid la ora 17, iar în ultima zi (22 februarie) la 14.30.

SOSIREA BOBERILOR ROMÂNI PARTICIPANȚI LA CAMPIONATELE MONDIALE

Marți seara s-au înapoiat din Elveția, pe calea aerului, sportivii români care au participat la Campionatele Mondiale de bob 2 și 4 persoane de la Saint Moritz. Cea mai mare parte a boberilor și-a continuat călătoria spre Sinaia, unde urmează să se pregătească în vederea competițiilor de pe pîrtia din localitate.

NOUL LOT AL ECHIPEI NAȚIONALE DE BASCHET

Colegiul central de antrenori a propus noul lot al echipei naționale de baschet: Tarău 1,98 m — 24 de ani, Oczelack 2,02—18, Czmor 1,97—22 de la Steaua, Georgescu 2,02—26, Popa 1,97—20, de la Politehnica București, Cimpeanu 2,01—20 de la Universitatea Timișoara, Moraru 1,95—22, Martinescu 1,88—19 de la Politehnica Galați, Ionecí 1,96—22, Dumitru 1,88—19, Pîrsu 1,84—21 de la I.E.F.S., Zdrenghea 1,93—18 de la Știința Mediaș, Niculescu 1,90—17 de la Liceul nr. 35, Bădescu 1,89—23 de la Politehnica Brașov, Bugaru 1,81—19 de la Șc. sp. Tg. Mureș, Vidican 1,82—18 de la Șc. sp. Cluj și Chivulescu 1,87—25 de la Dinamo.

Simion Popescu, în prim plan, exersînd „ruperea podului"

LUPTĂTORII FRUNTAȘI AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE PENTRU „BĂTĂLIILE" LUI '70

(Citiți reportajul în pag. a 2-a)

FĂRĂ PRONOSTICURI...

Startul consumat la această oră — în competițiile calendarului '70 reactualizează, nu numai la noi, problema decalajului valoric dintre diferite discipline; unele, constant, cu performanțe de nivel mondial sau continental, altele rămase, de mai multă sau mai puțină vreme, la periferia ierarhiei sportului internațional.

Ce schimbări se pot produce, sub acest aspect, în sezonul confruntărilor sportive de anvergură, inaugurat recent de temerarii boberi? Fără îndoială, avînd în față o listă — poate record — cu zeci de campionate europene și mondiale, nimeni nu se poate avînta, fără riscul de a greși, în lumea de labirint și neprevăzut a pronosticurilor. Chiar numai dacă am avea în vedere primele capete de afiș: mondialele de handbal, hochei pe gheață, schi — alpin și nordic, biatlon...

Dar, parcă, nici nu e nevoie de pronosticuri pentru a răspunde întrebării enunțate mai sus.

Vom reaminti, în schimb, fără pretenția — desigur — de a schița, măcar, un clasament, că de ani de zile reprezentanții de frunte ai unor sporturi (lupte, tir, handbal, box, caiac-canoe, scrimă, rugby ș.a.) colecționează titluri și medalii, obțin victorii de prestigiu sau ocupă primele locuri la cele mai importante competiții internaționale oficiale.

Se poate, oare, mai mult? Fără îndoială că lucrurile se cer analizate realist, nu doar raportate la dorințe. Sportul mondial a cunoscut, în ultimii ani mai ales, o ascensiune rapidă, multe performanțe uimindu-i chiar pe specialiști care, în unele cazuri, au văzut astfel depășite limite considerate pînă nu de mult „maxime". La aceasta se adaugă dificultățile specifice fiecărui sport, diferențele de tradiție, bază de masă, condiții naturale și materiale și — mai cu seamă — dorința sportivilor din toate țările lumii de a se consacra pe plan mondial. Nu este, deci, posibilă, oricît am dori-o, supremația „tricolorilor" în TOATE sporturile. Dar, nici nu trebuie să fie admisă mediocritatea printre strălucitoare medalii europene și mondiale. Sînt încă multe sporturi care au rămas destul de aproape de granița anonimatului internațional. Poate că aici e mai greu de urcat treptele măiestriei, poate că în unele cazuri ar trebui mai mult sprijin, mai multă popularitate; poate că — în alte cazuri — valoarea adversarilor este încă prea ridicată. Totul poate fi acceptat, în afară de concluzia că acestea EXPLICĂ ȘI DETERMINĂ exclusiv pozițiile modeste ocupate de ani și ani. Ceea ce se cere fruntașilor acestor sporturi (și altora, încă fără cărți de vizită pe plan mondial și european) este să nu abandoneze nici o clipă cursa de îmbunătățire continuă a propriilor performanțe. Să nu se considere mereu DINAINTE învinși. Să creadă în valoarea sportivă — dar și etică — a unui loc mai bun față de cel realizat anterior.

Important este să se facă totul pentru acel progres posibil la un moment dat și în anumite condiții. Pînă nu de mult puțini credeau că echipa de tenis a României va ajunge cap de serie în „Cupa Davis"; sau că fotbaliștii români vor juca în turneul final al campionatului mondial!...

Dan GÂRLEȘTEANU

CITIȚI ÎN PAG. A 3-a:

PRIMUL TRIUMF AL BRAZILIEI, AȘTEPTAT ÎNCĂ DIN... 1950!

● Campionatul barajelor ● „Crude" sferturi de finală, în care învinșii nu marchează nici un gol! Kopa, Fontaine, Piantoni — sau cel mai frumos episod din istoria fotbalului francez? ● Pele — un nou „monstru sacru" al gazonului...

De la debut, din 1958, Pelé a fost ținta nemiloșilor apărători. Iată-l pentru o clipă îngenunchiat după un contact dur cu unul din adversari. Cînd se va ridica însă...

DEBUT 1970 LA LUPTE

La Lukenwald (R.D. Germană) va avea loc, la sfîrșitul acestei săptămîni (6—8 februarie) un important turneu internațional de lupte greco-romane. Cu acest prilej luptătorii noștri vor susține primele lor confruntări internaționale din acest an. Fac deplasarea: I. Gibu (cat. 48 kg), Gh. Berceanu (cat. 52 kg), I. Baciu (cat. 57 kg), I. Popa (cat. 62 kg), P. Husaru (cat. 68 kg), M. Vlad (cat. 74 kg), N. Martinescu (cat. 100 kg) și V. Dolipschi (cat. +100 kg).

ÎNTREBĂRI LA CARE NU S-A RĂSPUNS ÎNCĂ:

CINE TREBUIE SĂ FACĂ INVESTIȚII SPORTIVE ÎN ORAȘUL DUMNEAVOASTRĂ?

● Peste 2000 de tineri își dispută un teren ● Baze sportive devenite... magazii ● Vorbim... Vorbim ● Cine cere nu piere ● Niște trecătoare parfumuri de martie... ● Fără vălul prudenței

Astăzi, cînd educația fizică și sportul de masă — noțiuni total reabilitate — încearcă să capete un teren corespunzător conținutului lor, preocupărilor pentru materializarea acestor pînă mai ieri FICȚIUNI capătă dimensiuni noi și forme de rezolvare multiple.

Scuturate de praful unor atribute gratuite și smulse din mîini rutiniere, sportul și educația fizică a maselor caută acum, în afară de afirmare, un nivel pe verticala rezultatelor, altitudine, de unde, pînă deunăzi, au fost pe nedrept excluse.

Depășite fiind (în bună parte) barierele mentalității și cea a fetișului vorbelor, a rămas totuși de învins obstacolul material, al posibilităților practice, în care acest tînăr (și, totuși, atît de bătrîn) copil trebuie să crească și să se dezvolte. Baza materială — iată NODUL GORDIAN care solicită rezolvări urgente dar care, în foarte multe locuri, nu a reușit să capete nici un fel de dezlegări.

În dorința de a vedea cum este privit acest aspect la nivelul unor mari centre, ne-am deplasat obiectivul anchetei la Cluj unde am lansat, cîtorva dintre factorii diriguitori ai sportului, întrebarea: CINE TREBUIE SĂ FACĂ INVESTIȚII ÎN ORAȘUL DV?

„ATRIBUȚIILE SÎNT STABILITE..."

...își începe comentariul, tov. ION CUCU, *vicepreședinte al C.J.E.F.S. Cluj. În documentele de bază ale activității sportive (Legea sportului și Lucrările conferinței pe țară) sînt delimitate clar responsabilitățile privind sportul de performanță și cel al maselor, specificîndu-se în cazul ultimului — că răspunzători sînt toți factorii care au fost însărcinați să-i vegheze destinele: U.T.C., sindicatele, consiliile populare, inspectoratele școlare etc.*

Distribuția aceasta urmărea, desigur, nu o declinare a obligațiilor — cum s-a întîmplat uneori — ci, printr-o conjugare a forțelor, o mai mare eficiență a acțiunilor în spiritul unei promovări mai rapide a acestui vitregit sector al activității care este SPORTUL DE MASĂ.

Făcînd aprecieri asupra a ceea ce s-a realizat sub raportul acumulărilor, trebuie specificat că acestea sînt, deocamdată, minime și că orașul Cluj se află în următoarea dificilă situație: 2100 DE TINERI LA UN TEREN DE VOLEI, 2352 LA UNUL DE HANDBAL ȘI 40 DE UNITĂȚI ȘCOLARE (LICEE, ȘCOLI GENERALE, TEHNICE ȘI PROFESIONALE) LA 10 SĂLI DE GIMNASTICĂ SPECIAL CONSTRUITE ȘI 23 IMPROVIZATE DIN SĂLI DE CLASĂ SAU SUBSOLURI.

Bazele simple, construite prin grija consiliului popular — rămîn foarte puțin populate pentru că, lipsite fiind de orice grup social ele nu satisfac un minimum de cerințe

Nușa MUȘCELEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

801

La Cluj, handbalistele au practicat un joc... bărbătesc!

● Componentele naționalei — în evident declin ● La orizont: turneul (veritabil campionat mondial) din R.D. Germană ● Cavalerii fluierului și-au făcut datoria ● Vacanța competițională, prilej de intensă pregătire

La sfîrșitul săptămînii trecute, terenul neutru al Sălii sporturilor din Cluj a găzduit cel de al treilea turneu de sală — ultimul — care încheie turul al II-lea al campionatului național de handbal feminin. Cele 10 formații — 5 din București, 2 din Timișoara, cîte una din Brașov, Odorhei și Sibiu — au asaltat punctele puse în joc, fie pentru a lua opțiuni asupra locurilor de pe podium, fie pentru a scăpa de grija retrogradării. Aceste două obiective și-au pus de fapt amprenta asupra turneului. Pe de o parte „U" Timișoara încerca să se detașeze de urmăritoarele sale, iar pe de alta Rapid București și C.S.M. Sibiu făceau eforturi extraordinare pentru a... pasa cele două locuri din subsolul clasamentului. În aceste condiții, **toate echipele** au dat uitării preocuparea pentru un handbal curat, novator, cu savante combinații tactice și rafinamente tehnice. S-a luptat pînă la epuizare, combativitatea jucînd un rol primordial, s-a folosit fiecare prilej pentru a se asalta poarta adversă. De aici, multe greșeli, mai ales în apărare, dese evadări din limitele regulamentului, joc... bărbătesc, dur. Caracterizînd această triplă etapă, antrenorul federal prof. G. ZUGRĂVESCU ne spunea:

„Partidele de aici, de la Cluj, ne-au oferit jocuri de mai slabă calitate decît cele de la București. Ascendent de formă a manifestat numai Voința Odorhei, iar un joc îmbunătățit formațiile Rapid și IEFS. Am semnalat și acum aceleași lipsuri care, de fapt, formează carențele generale ale handbalului nostru feminin: neglijarea pregătirii tehnice a apărărilor (acestea își rezolvă situațiile critice cu mijloace neregulamentare) și insuficienta circulație în atac, jocul static. Ați remarcat desigur faptul că, în majoritatea întîlnirilor, rezultatul final depinde de comportarea celei mai bune jucătoare din echipă: Băicoianu la IEFS, Arghir la Universitatea București, Ilie la Confecția, Frantz la Constructorul Timișoara, Oancea la Rulmentul Brașov. Aceasta fie din cauza lipsei de personalitate a majorității handbalistelor noastre, fie din aceea a insuficientei acțiuni de încurajare a unor elemente talentate de către cocchipiere și antrenori. Etapa de la Cluj ne-a scos încă o dată în evidență că la cluburi se face o insuficientă pregătire: la mai puțin de o lună de zile de la întreruperea sezonului internațional, majoritatea componentelor echipei naționale (Schramko, Dobîrceanu, Magyari, Arghir, Ilie, Neghină) manifestă o evidentă scădere de formă."

Evident, așa este. O serie de jucătoare din lot se prezintă sub nivelul cerințelor. De aceea, socotim că antrenorul federal trebuie să-și manifeste cu și mai multă hotărîre prerogativele cu care este investit: controlul, îndrumarea și sprijinul activității de instruire la cluburi. Mai ales că la începutul lunii viitoare (2 martie), echipa va concura la Leipzig la un veritabil campionat mondial: turneul internațional organizat de federația de specialitate din R.D. Germană, la care participă întreaga elită a lumii handbalistice. În compania reprezentativelor R. D. Germane, Uniunii Sovietice, Danemarcei, Ungariei, Iugoslaviei, Poloniei și Cehoslovaciei — națională noastră va trebui să facă dovada realului său potențial. În această privință, ne manifestăm încă o dată încrederea în priceperea și puterea de muncă a antrenorului lotului — prof. VALERIU GOGÎLTAN — cel care a reușit într-o perioadă de timp relativ scurtă să ducă echipa la obținerea în sezonul competițional al anului 1969 la rezultate remarcabile: locul I la „Trofeul Zagreb", locul II la „Cupa Balaton" și locul II la „Trofeul Carpați", relansînd-o printre favoritele la medaliile campionatelor mondiale.

Despre turneul de la Cluj este necesar a fi spus că organizatorii, forurile sportive locale, s-au achitat cu brio de misiunea ce le-a revenit, asigurînd întrecerilor cadrul corespunzător. Arbitrajele au fost și ele la înălțimea unui campionat național. În afara unor arbitri de mare prestigiu intern și internațional, cum sînt Varac Pelenghian și Pandele Cîrligeanu, și-au făcut pe deplin datoria și o serie de cavaleri ai fluierului ce bat cu insistență la porțile consacrării: V. Cojocaru (Craiova), M. Grebenișan (Tg. Mureș), V. Reissner și O. Leikep (Sibiu), C. Căpățînă (Buzău), Gh. Lungu (Deva). Inițiativa federației de a solicita serviciile unui mare număr de arbitri este foarte bună, mai ales pentru faptul că le oferă provincialilor prilejul unui util schimb de experiență.

Vacanța competițională care urmează acestui tur de campionat în sală se cere a fi folosită judicios. Continuarea procesului de instruire la un nivel și mai ridicat va asigura celui de al treilea tur al campionatului (în aer liber) o desfășurare la nivelul exigențelor specialiștilor și spectatorilor.

Hristache NAUM

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

OPRIȚI MUZICA ȘI DANSUL ÎN SALA DE SPORT DIN CRAIOVA!

În ziarul din 21 ianuarie a.c. a apărut materialul intitulat **„Tenisul de masă craiovean lansează un... S.O.S."**. Cu acest prilej se semnalau unele neajunsuri în dezvoltarea acestui sport la Craiova, se atrăgea atenția asupra modului condamnabil în care sînt folosite amenajările din orașul respectiv destinate practicanților tenisului de masă.

Pe marginea articolului publicat, de curînd am primit răspunsul Consiliului asociației sportive **PROGRESUL** Craiova, pe care îl reproducem în rîndurile ce urmează: **„Prin prezenta scrisoare ținem să vă anunțăm că, în ciuda materialului publicat în ziar care, pe bună dreptate, semnala o stare de lucruri deplorabilă, Comitetul municipal U.T.C. Craiova continuă să folosească în mod abuziv sala de sport, organizînd aici seri de dans și baluri în fiecare joi, simbătă și duminică. Rezultatele acestor activități extrasportive sînt departe de scopul pentru care a fost amenajată sala. Ba, dimpotrivă, pagubele materiale (deteriorarea parchetului de curînd vopsit, geamuri sparte, pereți zgîriați, instalații sanitare defectate) se înmulțesc de la o săptămînă la alta. Toate acestea fac ca activitatea la tenis de masă să se desfășoare în condiții improprii, chiar imposibile. Vă rugăm să interveniți din nou pentru curmarea acestei situații, pentru a-i determina pe tovarășii de la Comitetul municipal U.T.C. să înțeleagă rostul educației fizice în formarea tinerei generații. Vă trimitem și două afișe ce popularizează balurile din „sala albastră" — cum o numesc dînșii, amintind în același timp că pentru dotarea acesteia mișcarea sportivă a investit fonduri importante".**

★

Așadar, în ciuda eforturilor ce se fac pentru a crea tenisului de masă craiovean condiții tot mai bune de afirmare, amatorii de baluri continuă să ignore aceste eforturi, să-și vadă mai departe de... treabă. Ziarul revine asupra cazului respectiv, dar consideră de datoria sa să amintească forurilor în drept din Craiova (CJEFS, Comitetul județean al U.T.C.) că este nevoie de intervenția lor energică pentru curmarea acestei anomalii.

Situația e cu atît mai stranie, cu cît ea este creată de către un organ, sau mai bine-zis de către reprezentanții unui organ — în speță Comitetul municipal al U.T.C. — căruia îi revin sarcini foarte precise în organizarea și dezvoltarea activității sportive în rîndurile tineretului.

Cît despre baluri, nimeni nu este împotriva lor, cu condiția, însă, ca ele să se desfășoare în locurile adecvate și nicidecum într-o sală de sport.

Al. C.

DIN NOU DESPRE „DEPOZITUL DE MERE" DIN GALAȚI

A trecut mai bine de o lună de la apariția în ziarul nostru a unei note în care se critica faptul că în sala de atletism a clubului Dunărea au fost depozitate... mere.

După apariția rîndurilor respective, credeam că se vor lua măsuri urgente în vederea... redării sălii activității sportive, pentru care a fost construită, mai ales că din toamnă și pînă acum sportivii gălățeni se antrenează pe unde apucă și în condiții cu totul vitrege.

După apariția materialului, forurile competente din Galați au fixat unele termene, promițînd că la 10 ianuarie și apoi la 20 ianuarie sala va fi evacuată.

Dar, iată a trecut mai mult de o lună și tovarășii de la GOSTAT Galați nu s-au deranjat să întreprindă măsurile ce se impuneau. Această indiferență, ce lezează interesele atletismului gălățean, și în general ale sportului din marele oraș dunărean, nu mai poate fi tolerată.

Adresăm pe această cale un nou apel organelor locale de stat pentru o intervenție hotărîtă în rezolvarea grabnică a acestui caz și curmarea definitivă a unor astfel de practici. Căci este al treilea an de cînd s-a înrădăcinat tristul obicei de a transforma sala de sport (care a costat bani mulți) în depozit de fructe și legume.

T. SIRIOPOL — corespondent

ȘI ÎNFRÎNGERILE POT FI FOLOSITOARE...

— Interviu cu antrenorul federal NICOLAE NEDEF, după turneul handbaliștilor români în Polonia

După un turneu cu rezultate prestigioase, întreprins în luna decembrie a anului trecut, selecționata masculină de handbal a României — aflată în plină campanie de pregătire pentru C. M. — a pierdut, neașteptat, două jocuri în cadrul turneului internațional de la Mielec, clasîndu-se pe locul III, după reprezentativele Poloniei și Norvegiei. Firește că aceste insuccese, survenite la un scurt interval după victoriile în deplasare asupra echipelor R. D. Germane și Cehoslovaciei, ultima campioană a lumii, au produs nedumerire. Iată motivul pentru care, ieri dimineața, la cîteva clipe după sosirea în Capitală a lotului, l-am abordat pe antrenorul federal NICOLAE NEDEF, tocmai cu scopul de a afla cauzele acestei situații neașteptate și nedorite.

— Cum explicați slaba comportare a handbaliștilor români?

— Pentru un om obișnuit cu scuzele ar exista suficiente argumente care să pledeze în favoarea unui accident sau a unei eclipse de formă trecătoare. Dar noi nu putem privi în acest fel lucrurile, mai ales acum în preajma Campionatului mondial. Mă întrebați deci care sînt cauzele... Cred că, trebuie avut în vedere faptul că în handbalul masculin s-a înregistrat o creștere a valorilor medii, un progres al echipelor socotite din „plutonul" al doilea, ceea ce exclude ideea unui meci dinainte cîștigat. Am convingerea fermă că la C. M. orice partidă va purta amprenta unei veritabile finale și îmi pare bine că în turneul de la Mielec de acest lucru s-au convins, aș putea spune pe pielea lor, și jucătorii. Acum, sper, nu vor mai privi diferențiat adversarii și nu-și vor mai permite rabaturi la odihnă, la concentrare, la mobilizare în funcție de calcule ce astăzi sînt evident perimate.

— Spuneți-ne, în relatările de la Mielec ați făcut dese referiri la jocul „tare". Ce trebuie să înțelegem prin „aceasta"?

— Intrebarea nu-l lipsită de interes și, mai ales, de actualitate. Se poate că noi, antrenorii și jucătorii români, cărora ne place mult tehnicitatea jocului de handbal, frumusețea combinațiilor tactice să avem o convingere greșită în acest sens. Sigur este că turneul de la Mielec ne-a arătat că în perioada de timp care a mai rămas pînă la C. M. trebuie să facem o pregătire specială cu accentul pe angajamentul fizic. Vă mărturisesc însă că ce am văzut la Mielec a depășit limitele înțelegerii noțiunii de joc tare. A fost ceva mai mult. Am admirat însă pregătirea fizică ireproșabilă a handbaliștilor polonezi și norvegieni, capabili să acționeze în forță, decisiv, mult în fața semicercului, apți de a rezista la cele mai dure șocuri. Din acest punct de vedere noi am fost deficitari. Aceasta poate și pentru faptul că unii din handbaliștii selecționați în lotul nostru nu mai sînt de 20—22 de ani, motiv pentru care ne-am ferit să-i uzăm prematur. Sper însă că lucrînd intens în următoarele zile întreaga formație va fi aptă fizic la C. M. Vreau să mai precizez că numai dorința noastră, a antrenorilor, nu este suficientă. Se cere și adeziunea jucătorilor care acum trebuie să renunțe la excesele de oboseală cauzate de obligațiile unei vieți mai puțin sportive. Cum se spune, ceasul a bătut ora 12.

— Se pot face unele evidențieri?

— Nu numai în sens pozitiv. Ba, mai mult, aș dori să încep chiar cu... „evidențierea" celor care n-au corespuns. De pildă, Gruia, Oțelea, Samungi și Chicid s-au comportat sub nivelul obișnuit. N-au avut prospețime fizică și nervoasă. Noi știm din ce cauze și le vom remedia. Să fiți siguri de acest lucru. Au jucat ceva mai bine Moldovan și, îndeosebi, Guneș care este din ce în ce mai curajos în atac, ușurînd presiunea care se exercită asupra lui Gruia.

— O întrebare, poate, indiscretă: sînteți tare supărat de rezultatele acestui turneu?

— Să fiu sincer nu sînt chiar așa de supărat cum credeți. Utilitatea acestei participări, aș avea chiar curajul să spun, a acestor înfrîngeri, se va vedea în curînd. Echipa a revenit cu picioarele pe pămînt și dacă nu mai este în stare de „plutire" se va putea pregăti mai bine în săptămînile următoare...

Călin ANTONESCU

LUPTĂTORII FRUNTAȘI AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE PENTRU „BĂTĂLIILE" LUI '70

● În calendarul internațional — competiții dificile ● Nume noi au luat locul altora foarte cunoscute ● Antrenamente „tari" chiar de la început

Reputația de care se bucură sportul luptelor din țara noastră a crescut în anul care a trecut. Am aminti, dintre succesele lui '69, medaliile de aur cucerite la campionatele mondiale din Argentina de către Gheorghe Berceanu și Simion Popescu, cele 5 titluri de campioni balcanici, primele locuri la mari turnee internaționale din Iugoslavia, Ungaria, Bulgaria ș.a.

De bună seamă și în sport este mai greu să păstrezi un prestigiu cucerit. Iată de ce sportivii noștri fruntași din loturile republicane de lupte nu și-au îngăduit o vacanță prea mare, reîncepînd zilele trecute pregătirile pentru marile confruntări din acest an. Printre acestea campionatele mondiale din Canada (4—11 iulie), campionatele europene de la Berlin (7—14 iunie), Balcaniada de la Varna (august) și întîlnirile bilaterale cu puternicele formații ale Turciei și R.F. a Germaniei.

În vederea competițiilor internaționale din acest an și îndeosebi pentru perspectiva J.O. din 1972, antrenorii federali **Ion Corneanu** și **Ion Crisnic**, au operat substanțiale modificări în loturi (greco-romane și libere). Este suficient să menționăm că s-a renunțat la serviciile unor luptători binecunoscuți ca I. Țăranu, Gh. Popovici, I. Alionescu, I. Gabor, I. Enache (greco-romane), P. Poalelungi, N. Cristea, D. Tindeche, I. Chirilă și Gh. Urean (libere), în locul acestora fiind introduși în loturi tineri talentați, cu reale posibilități de a concura cu succes la Olimpiada de la München.

...Iată-ne împreună cu fotoreporterul Theo Macarschi la unul din primele antrenamente. Antrenorul emerit Ion Corneanu dirija un grup masiv de sportivi. Aproape la unison, cei peste 40 de luptători, ai ambelor loturi, executau exercițiile, noi sau cunoscute, indicate de antrenor.

După două ore, cînd lecția luase sfîrșit, chipurile sportivilor erau brăzdate de șuvițe groase de nădușeală.

— **Al[illegible]** a ținut să precizeze antrenorul Ion Corneanu — **la recentele indicații ale Biroului prezidențial F.I.L.A. vor deveni în curînd extrem de exigenți. Se preconizează, de pildă, desființarea deciziei de egalitate fără puncte tehnice, luptătorii respectivi urmînd a fi descalificați, iar penalizarea de pe urma unei astfel de decizii mărindu-se la 5 puncte, ceea ce ar lua orice speranță celor în cauză. Descalificarea pentru pasivitate se poate dicta chiar și în prima repriză (măsură deja aplicată). De asemenea, la fiecare ieșire de pe saltea în timpul luptei se va da un punct tehnic adversarului.**

Așa că am toate motivele să iau măsuri de precauție pentru a-i feri pe luptătorii noștri de asemenea verdicte.

Și, în altă ordine de idei, mondialele și europenele din acest an, care ne interesează în mod deosebit, vor fi foarte „tari". Peste Ocean vor face deplasarea numai luptătorii bine pregătiți, iar în capitala R.D. Germane numărul concurenților la fiecare categorie cred că va depăși toate recordurile de participare. De pildă, țara noastră va fi reprezentată de echipe complete atît la greco-romane cît și la libere. Să mai adaug faptul că R.D. Germană a ocupat locul II pe națiuni la Olimpiada din Mexic? Din aceste motive am început antrenamentele fără menajamente.

Nu putem decît să dorim mult succes luptătorilor români în noul an competițional.

Costin CHIRIAC

ION CORNEANU
Văzut de AL. CLENCIU

Săritura peste „capră", un exercițiu mult mai dificil decît pare la prima vedere

Propuneri constructive la consfătuirea arbitrilor de box

50 de arbitri-judecători de box s-au întîlnit, săptămîna trecută, la Craiova, într-o Consfătuire pe țară. 50 de oficiali (unii cu părul cărunt, alții tineri) au devenit pentru o săptămînă elevi sîrguincioși, căutînd să-și reîmprospăteze cunoștințele în materie, să facă un schimb de experiență.

S-au prezentat cîteva referate extrem de interesante, care au prilejuit discuții ample și utile. **Pe prim plan s-au situat materialul „Uniformizarea sistemului de arbitraj și punctaj"**, prezentat de președintele Colegiului central de arbitri, Marin Zamfirescu, precum și referatul medicilor craioveni, P. Tonitza și C. Burdescu, **privind metodele de umanizare a boxului.** Cele două documente, care ar trebui trimise tuturor colegiilor de arbitri din țară, au dat prilejul unor schimburi de opinii deosebit de fructuoase.

Uniformizarea sistemului de arbitraj și punctaj, la care considerăm că e necesar să se ajungă cît mai curînd, nu trebuie să ducă însă la șablonism, la stîrbirea personalității fiecărui arbitru. Ea se referă îndeosebi la sistemul de punctaj și stabilește criteriile care să dea judecătorilor posibilitatea de a aprecia mai exact fazele din ring. Aceștia trebuie să țină seama de numărul loviturilor corect aplicate, de tehnica și tactica boxerului, de stilul ofensiv de luptă, de modul cum sportivul își finalizează acțiunile gradat, pe reprize. REFERATUL COLEGIULUI CENTRAL CHEAMĂ PE OFICIALI SĂ ACORDE PRIORITATE BOXULUI TEHNIC, **invitîndu-i în același timp la o maximă exigență, mai cu seamă cînd în ring evoluează pugiliști începători.**

Referatul medicilor craioveni citați mai sus (care sînt totodată și arbitri reputați) a constituit o caldă pledoarie pentru protejarea boxerilor. S-A PROPUS CA DUPĂ UN K.O. SPORTIVUL SĂ IA O PAUZĂ OBLIGATORIE DE 3 LUNI (**și nu o lună, ca în prezent**), IAR DACĂ SITUAȚIA SE REPETĂ IMEDIAT, PAUZA SĂ SE PRELUNGEASCĂ LA UN AN. Merită **atenție discuțiile purtate privitoare la actualele prevederi ale regulamentului, care într-un fel camuflează k.o.-ul prin decizia de r.s.c. (abandon).** Am asistat într-adevăr, deseori, la situația în care un boxer fusese de fapt knockoutat, dar pentru că a doua zi el trebuia să susțină un nou meci, antrenorul l-a abandonat. K.O.-ul l-ar fi ținut pe sportiv departe de ring o lună de zile! O altă propunere a medicilor—arbitri craioveni **se referă la introducerea meciurilor de 5 reprize a 2 minute.** Avantaje: patru pauze (și nu două, ca acum), posibilitatea de dozare mai judicioasă a efortului, dezvoltarea gîndirii tactice, îmbogățirea procedeelor tehnice, sprijinirea judecătorilor de a stabili mai precis învingătorul etc.

La Consfătuire s-au făcut și multe propuneri menite să îmbunătățească activitatea colegiilor din țară. Astfel, arbitrul Puiu Dumitrescu a opinat pentru restrîngerea numărului membrilor colegiului central, de la 11 la 7, analizarea arbitrajelor la toate întîlnirile internaționale și trimiterea concluziilor la colegiile județene, editarea bitrimestrială a „Buletinului arbitrilor de box" (care să cuprindă articole tehnice, de specialitate), înființarea muzeului boxului românesc etc.

Romeo CĂLĂRAȘANU

CINE TREBUIE SĂ FACĂ INVESTIȚII SPORTIVE?

(Urmare din pag. 1)

(loc de echipare, duș) ale vizitatorilor lor.

Sindicatele, care reprezintă o forță, acționează simptomatic și divers de la unitate la unitate. Astfel, de unde în anumite unități industriale nu s-a făcut nici un pas în privința alocațiilor pentru sport, în altele (la Atelierele 16 Februarie, de pildă) formula: „unde există preocupare, chiar cu bani puțini se pot face lucruri mari", continuă să fie viabilă, în ciuda uzurii ei".

O FALSĂ STARE PROSPERĂ

„În 1964 am întreprins o anchetă ce avea un obiect asemănător celui pe care-l investigați dv. acum: *SITUAȚIA BAZELOR SPORTIVE ÎN CLUJ* și, în funcție de ea, volumul — sub raport numeric — al celor care le populau, *ne informează președintele Clubului sportiv muncitoresc Cluj, TOV. SIMION KEZDI.*

Cifrele mi-au descoperit atunci că, deși numărul sportivilor legitimați și al celor clasificați crescuse imens, iar solicitările amatorilor deveniseră mai numeroase, „laboratoarele" Clujului scădeau în număr îngrijorător, situație care a continuat să se agraveze, astfel că astăzi înregistrăm 26 de baze care au primit, sub ochii noștri, o altă destinație (magazii, depozite de medicamente, săli de curs, club, muzeu). E adevărat, s-a mai construit ceva (nu mă refer la obiectivele mari, gen Sala sporturilor sau bazinul acoperit, care au destinații republicane), dar capacitatea noilor baze nu reprezintă nici 30% din volumul celor dezafectate.

Nu este, de asemenea, lipsit de interes să subliniem următoarea situație: Institutul de educație fizică, Școala sportivă, Liceul cu program de educație fizică, 4 cluburi universitare (exclud „U"-ul care deține o veche zestre) și unul sindical (Voința) s-au născut și funcționează fără nici o bază sportivă. Într-o atare situație, șansa de a favoriza accesul la arenele sportive și a altei mase de amatori în afara celor legitimați aici, este, din plecare, exclusă. Ce este de făcut? Se știe că Clujul este un oraș foarte aglomerat, spațiile de care dispune el fiind minime. Aceasta nu trebuie însă să constituie scuza unei perpetuări a situației și, mai ales, a agravării ei. Acolo unde s-a construit deja — în noile cartiere — trebuie ca toate parcelele de teren rămase libere să fie amenajate și dotate cu un minim social, ameliorînd astfel, pentru început, situația. Acolo unde acum se construiește, Consiliul popular municipal (factorul cel mai autoritar și competent) trebuie să decidă includerea — în planurile urbanistice — unor obiective sportive (săli, pentru cvartale de locuințe și platforme de jocuri) pentru a evita ivirea în continuare a unor situații dramatice ca aceea din cartierul Grigorescu unde, la o populație de aproape 10 000 de oameni, există numai un teren de dimensiuni reduse și cîteva solarii.

DINCOLO DE FETIȘUL VORBELOR

„La nivelul Clujului, așa cum au dezvăluit-o numeroasele sondaje, mari divergențe, în sfera înțelegerii, nu au apărut. Toți sînt inventivi și binevoitori dar rezultatul este că... nu s-a făcut mai nimic. Motivele invocate țin de „rațiuni superioare", „de raționalizarea spațiilor în scopuri majore" etc., ziduri de granit în fața cărora bunăvoința, oricît ar fi ea fără de margini, se frînge — concluzionează confratele nostru de la ziarul clujean Făclia, *VICTOR MOREA. Asistăm astfel* — continuă acesta — *la o situație pe cît de paradoxală pe atît de dureroasă; de unde în 1940 Clujul număra circa 90 000 de locuitori și un număr mic de baze sportive, astăzi el a depășit 200 000 de locuitori, pe cînd bazele sportive ale orașului sînt cam aceleași (nu mă refer la complexul Sălii sporturilor, care are cu totul altă destinație). Consecința acestui fapt: aglomerarea acestor baze, reducerea lor posibilitate de a acoperi solicitările de pregătire și competiționale ale orașului. O probă: stadioanele Municipal, Unirea și Clujeana și terenurile din str. Mașiniștilor și Aurel Vlaicu trebuie să acopere activitatea de pregătire și competițională a echipelor de seniori, tineret și juniori ale cluburilor „U" și C.F.R., ale divizionarelor C, Dermata și Tehnofrig (seniori și juniori), ale celor 11 echipe din campionatul județean de fotbal, a numeroaselor formații de copii din campionatul municipal și să răspundă solicitărilor centrului (140 de elevi) ce activează pe lîngă „U".*

Și, o altă probă: la un calcul estimativ, pentru un teren de baschet — sport aflat la loc de cinste în Cluj — revin 4 400 de solicitanți! Și, o... perspectivă (în fond o anomalie care anunță grave consecințe): în cartierul Gheorghieni, ce va cuprinde în curînd 40 000 de locuitori și unde funcționează trei licee (pedagogic, energetic și industrial) și două școli profesionale cu aproximativ 7 000 de elevi, există două solarii, trei miniterenuri și, în perspectiva... perspectivelor, o bază sportivă. În acest context, surprinde că Sinterom și Uzina de reparații au intrat recent în funcțiune fără nici un metru de teren afectat sportului. Înseamnă că ne-am eliberat, oare, de fetișul vorbelor?"

DIPLOMAȚIA CELUI CARE CERE

„Pornind de la imensele sarcini pe care statul le trasează școlii consider că, la acest nivel, trebuie operate cele mai concludente și substanțiale schimbări — *apreciază șeful secției sport-turism-pregătire militară din cadrul comitetului județean U.T.C. Cluj, tov. AL. MIHAILA.* Avîndu-se în vedere că populația școlară a Clujului este deosebit de densă iar sursele școlii nu sînt, în general, bogate, trebuie studiate toate posibilitățile prin care ea poate fi efectiv sprijinită. Mă gîndesc, mai întîi, la acele ministere ce patronează diferitele școli profesionale — sau la acele întreprinderi pe lîngă care funcționează acest gen de școli — și care sînt obligate să acorde dezvoltării fizice și sănătății viitorilor lor „profesioniști" o atenție deosebită; la o mai judicioasă distribuție a acelui barem minim, pe care Ministerul Învățămîntului — prin inspectoratele școlare — îl acordă școlilor, buget care pînă acum doi ani era obligatoriu pentru fiecare unitate (contribuind astfel la o egalizare a veniturilor acestora) dar care astăzi este smuls de cel care stăpînește cel mai bine diplomația de a cere; la comitetele de părinți care trebuie sensibilizate mai profund în această direcție; la comitetele U.T.C. ale școlilor, la sindicate (mai ales că elevii școlilor profesionale sînt membri cotizanți de sindicat).

Care ar fi efectul acestei cooperări a factorilor amintiți? Competiții cu etape superioare, fără obligația de a ne opri la faza pe școală (procedură care frînează orice avînt al adolescenților), posibilități sporite de a cuprinde, în forme competiționale de durată, o masă mult mai largă de solicitanți, refuzați astăzi pentru motivul lipsei de baze sportive și echipament necesar".

RĂUL ESTE ÎN NOI

„Pornesc prin a nega întrebarea anchetei. Banii fiind ai statului rămîne un singur „donator" (indiferent de canalele prin care sînt ei difuzați), care, convins fiind de necesitatea și utilizarea investiției, o operează de la sine. Și, îmi permit să apreciez că sportul a constituit un sector de la care nu s-au îndepărtat privirile, remarca secretarul clubului „U" Cluj, tov. *TITUS LUCACIU.*

Ceea ce ține de noi — jocurile locale — este mai mult o gospodărire economică și judicioasă a ceea ce avem (și multiplele defecte ivite la nivelul Clujului au la bază tocmai lipsa acestui spirit) și o mai mare mobilitate în funcție de cerințele momentului.

De altfel, unei atitudini falsferme i-am căzut victimă chiar noi: este vorba de acel masiv teren viran ce continuă parcul sportiv studențesc — loc pe care s-au plantat flori dar care are ca asidui vizitatori numai ciinii din acea zonă a Someșului — spațiu ce continuă să ne fie refuzat (pentru a fi integrat parcului universitar) privindu-ne astfel de realizarea acelei baze sportive complexe capabile să asigure nu numai solicitările performerilor „U"-ului, ci și pe ale tuturor studenților dornici de recreație și mișcare.

Subliniez că, în fața uraganului de tinerețe și forță pe care îl reprezintă tineretul universitar clujean — căruia, sub aspectul posibilităților de a practica sportul îi oferim cam puțin față de ceea ce merită și are el nevoie — sîntem, deocamdată, neputincioși, aspect la care forul nostru direct — Ministerul Învățămîntului — trebuie să fie deosebit de atent.

Cupele „Iuliu Hațieganu" (la baschet și volei) și „Aurel Guga" (la fotbal), competiții în care-i vom angrena, o dată cu mugurii primăverii, pe studenții clujeni rămîn, totuși, numai niște trecătoare parfumuri de martie".

★

Concluziile se structurează de la sine: discuțiile sincere, înfățișînd, fără vălul prudenței, o dificilă stare de fapt, exprimă în fond dorința de a schimba, de a promova. De a schimba niște idei, de a mina unele comodități, de a dinamiza spiritele, într-un cuvînt de a crea, prin inteligență și muncă, un cadru adecvat acestei noi realități — sportul de masă — ce se impune din ce în ce mai pregnant, revendicîndu-și un binemeritat loc printre celelalte forme, multe la număr, ce compun sfera educației.

Marin Alexandrescu

Clubul sportiv Metalul anunță cu profundă durere că la 31 ianuarie 1970 a încetat din viață, în mod subit, la vîrsta de 41 de ani, Marin Alexandrescu (Marucă).

Motociclist fruntaș, el a reprezentat cu cinste și devotament culorile clubului la numeroase competiții de viteză, cîștigînd titluri de campion național, stabilind, în prodigioasa sa carieră, mai multe recorduri ale României.

Prin dispariția prematură a lui Marin Alexandrescu sportul nostru cu motor pierde pe unul dintre slujitorii săi cei mai fideli.

Înhumarea va avea loc astăzi (ora 13) la cimitirul Iancu Nou (Bălăneanu).

Fază dintr-un meci de tineret opunînd echipele Steaua și Universitatea Cluj Foto : N. DRAGOȘ

CAMPIONATUL DE TINERET ÎNTRE DORINȚĂ ȘI REALITATE

A GÎNDI UNA ȘI A FACE ALTA...

Așa cum NOUL își face întotdeauna loc în viață prin luptă (mai mult sau mai puțin ascuțită), campionatul de tineret-rezerve a apărut în viața fotbalului românesc în urma unei dispute învederînd o pluralitate de factori demni de luat în seamă.

Factorul economic, esențial și aici ca și în toate domeniile, a fost îmbrățișat cu fervoare de cei care pledau CONTRA : „gîndiți-vă — susțineau adepții acestui „curent" — ce înseamnă, de exemplu, numai deplasarea unui lot de 30 de oameni (echipa de seniori plus cea de tineret) de la Bacău la Arad ! Unde mai pui celelalte cheltuieli care apar ca ciupercile într-o gestiune dublată..."

Argumentație solidă, pe care nu o puteai clătina. Și nici nu puteai să faci abstracție de ea.

Campionatul de tineret-rezerve a luat totuși ființă (de fapt o reapariție). Rod al intervenției unor așa-numite „imponderabile", elemente la care cronicarul de fotbal recurge atît de des ? Nu. Campionatul acesta de tranziție de la juniori la seniori a apărut ca o necesitate a fotbalului nostru. Să reamintim cîteva din rațiunile majore ale existenței lui : a) Preluarea juniorilor valoroși și CREȘTEREA lor într-un campionat oficial, randamentul acestui campionat fiind exprimat, în primă și în... ultimă instanță, de numărul de produși valoroși „livrați" diviziei A ; b) Clauza dezlegării reducînd considerabil volumul transferărilor, înființarea acestui campionat obliga cluburile să întreprindă acțiuni pentru a-și pregăti un „schimb doi" cît mai valoros ; c) Pe linia consolidării soccerului autohton, campionatul de tineret a devenit verigă a doua a filierei CENTRUL DE COPII ȘI JUNIORI — CAMPIONATUL DE TINERET — DIVIZIA A, filieră avînd ca obiectiv întărirea și dezvoltarea cluburilor noastre de fotbal.

În principal, acestea au fost rațiunile care au înclinat balanța atunci cînd a fost vorba să se lanseze campionatul de tineret.

Care este azi situația acestei competiții, care este azi situația echipelor de tineret ?

Cu părere de rău trebuie să constatăm că, în mare parte, acest campionat a fost în toamnă o umilă cenușăreasă, privită ca atare de Federația de fotbal, de cluburi, de public și chiar de către presă. (Există, este adevărat, și excepții, care nu fac decît să sublinieze regula...).

Dar să lăsăm să vorbească faptele, prin graiul lor sever. La meciurile Universitatea Craiova — F.C. Argeș, Dinamo Bacău — Rapid, Rapid — Petrolul, Politehnica Iași — Rapid, a lipsit ba arbitrul de centru, ba cel de tușă; la meciul C.F.R. Cluj — U.T.A., arbitrul Iosif Knoch s-a prezentat la joc după începerea lui. Nu o dată meciul echipelor de tineret a fost mutat pe terenuri periferice, improprii. **„Partida „U" — C.F.R. Cluj s-a jucat în Parcul Babeș, pe un teren denivelat, cu numeroase gropi"** — scrie arbitrul I. Rus în foaia de arbitraj. La meciul „U" — Rapid, jucat pe același teren, n-a fost nici un spectator ! **„Unde este stimulentul pentru acești jucători tineri?"** — se întreabă arbitrul jocului. Unde este atenția de care trebuie să se bucure acești tineri pe care antrenorii de la echipele de seniori au obligația să-i urmărească, spre a le detecta progresul, la fiecare meci ? — ne întrebăm noi. La meciul de tineret, Politehnica Iași — Dinamo București au asistat vreo 20 de spectatori ! **„Nu am știut unde este programat jocul** — scrie arbitrul întîlnirii. **În presă se anunțase că meciul începe la ora 12, pe stadionul Tineretului, iar pe afișe, în oraș, jocul era anunțat pe stadionul „23 August, începînd tot de la ora 12. La ora 11.15, eu, conducătorul partidei, nu știam încotro s-o apuc".** Alt exemplu. În timpul meciului de tineret F.C. Argeș — Crișul, „seniorii" echipei piteștene se încălzeau (pur și simplu) în spațiul de joc...

Și exemple sînt încă multe, prea multe... Veți recunoaște că faptele spun destul. Acesta este — în realitatea lui obișnuită — campionatul de tineret. Vinovate de această stare sînt, în principal, în egală măsură, cluburile și federația. Cluburile (majoritatea dintre ele ; excepție ar fi Universitatea Craiova, Crișul, Dinamo Bacău) — deoarece TRĂIESC aproape exclusiv pentru echipa de seniori, ignorînd acest important (în primul rînd pentru ele) rezervor pe care-l reprezintă echipa de tineret ; federația — pentru că nu observă cu rigurozitate aplicarea hotărîrilor ei în acest sector și nu ia măsuri împotriva celor ce nu le respectă.

Organizarea jocurilor — în ce condiții, pe ce terenuri, cu ce arbitri delegați (majoritatea au fost anonimi) —, regimul concret asigurat de cluburi echipelor de tineret, iată preocupări de care federația s-a achitat mai mult formal, aspectele „din teren" vorbind grăitor în acest sens.

În pofida carențelor sale de existență, campionatul de tineret PRODUCE (asemenea pomilor care, deși nu sînt îngrijiți, fac fructe) : la Bacău a apărut un Pană de mare viitor, la Oradea se afirmă Sătmăreanu II și Kasai, la Steaua — Ștefănescu și Naom, la Pitești — Roșu, Ivan II, la Craiova — Boșoteanu, Tacoi, la Rapid — Petreanu etc.

Chiar și fără concursul de care ar trebui să se bucure, această excelentă inițiativă rodește !

Ce-ar mai fi de spus ?

Nu mai spunem nimic.

Cine vrea să înțeleagă, înțelege...

Marius POPESCU

MÎINE ÎN CAPITALĂ

Continuîndu-și pregătirile, echipele bucureștene vor susține mîine meciuri amicale. Astfel, pe stadionul Giulești, va avea loc un cuplaj, în care se vor întîlni echipele de seniori și tineret ale Rapidului și Metalului București. Partida dintre formațiile de tineret va începe la ora 13,30, apoi se va disputa meciul dintre echipele de seniori.

Tot mîine pe stadionul din str. dr. Staicovici, Progresul va primi vizita echipelor Steaua București. Iată programul : ora 13,30 : Progresul (tineret) — Steaua (tineret) ; ora 15,30 : Progresul — Steaua.

Juniorul Ghergheli la Steagul roșu Brașov

După cum sîntem informați, talentatul Ghergheli, component al selecționatei naționalei de juniori a României, și-a manifestat dorința să activeze la clubul brașovean Steagul roșu.

Echipa Unirea Cristurul Secuiesc din care face parte în prezent Ghergheli, și-a dat asentimentul la această cerere începînd cu data de 1 iulie 1970, deoarece Ghergheli este elev al clasei a XII-a a liceului din localitate.

PROGRESUL BUCUREȘTI — SIRENA BUCUREȘTI 1-0 (0-0)

Echipa Progresul București a susținut ieri, pe stadionul din str. dr. Staicovici, un meci amical în compania formației de divizia C, Sirena București. În ciuda terenului greu, acoperit de zăpadă, ambele echipe au oferit un joc plăcut, cu multe faze interesante, în care jucătorii Progresului au controlat mai mult jocul, dovedind o mai bună pregătire fizică. Unicul punct al partidei a fost înscris de Solomon, în min. 65. El a pătruns pe aripa dreaptă, profitînd de o ezitare a apărării echipei Sirena.

AUREL PĂPĂDIE și FLORIN SANDU, coresp.

DE LA FEDERAȚIA DE FOTBAL

În prima sa ședință din 1970, condusă de președintele Federației de fotbal, Mircea Angelescu, Biroul F.R.F. :

— a adoptat planul de activitate pe trimestrul I al anului în curs ;

— a discutat unele probleme organizatorico-financiare legate de participarea echipei naționale la campionatul mondial ;

— a aprobat propunerea colegiului central al arbitrilor privitoare la componența loturilor de arbitri republicani ;

— a analizat memoriile unor cluburi și asociații sportive, luînd următoarele hotărîri :

• a respins memoriul clubului Dinamo Bacău prin care se cerea ridicarea suspendării pe două etape de campionat a terenului său ;

• a respins memoriul clubului Rapid București de a i se ridica interdicția de organizare și participare la jocuri internaționale pe timp de un an ;

• a respins memoriul asociației sportive Vagonul Arad prin care se solicita transferarea la această asociație a jucătorului Oto Dembrovschi de la U. T. Arad ;

• a ridicat clubului Dinamo București interdicția de a transfera jucători ;

— a decis introducerea unui nou aliniat la art. 6 din Regulamentul de transferări, cu textul următor : **„Jucătorii juniori se pot transfera în condițiile aliniatului c al articolului 1 dacă nu au participat în aceeași ediție de campionat la jocurile echipelor de seniori și tineret ale asociațiilor sportive (cluburilor) pentru care sînt legitimați".**

CE SE AFLĂ ÎN SPATELE FOTBALULUI „DIVIZIONAR" ?

Credem că nu mai este nevoie să pledăm în favoarea practicării fotbalului de către cei mai mici jucători, copii. Pentru antrenarea masivă, continuă și sistematică, în practicarea fotbalului a tineretului și, în special a copiilor, s-au luat, în ultima vreme, o serie de măsuri, menite a consolida acest nesecat izvor al valorilor sportive, baza sa de masă. Putem astfel consemna cu satisfacție contribuția crescîndă, adusă de Ministerul Învățămîntului, prin înființarea mai multor secții de fotbal în cadrul școlilor sportive, a unor licee și școli generale cu profil de fotbal, asigurarea condițiilor desfășurării fazei pe țară a campionatelor școlilor generale, profesionale și liceelor. De asemenea, trebuie remarcat aportul Consiliului Național al Organizației Pionierilor, în special prin organizarea Festivalului tinerelor speranțe fotbalistice, ce se desfășoară anual la Bucșoaia, ca și al Uniunii Tineretului Comunist, care a inițiat anul trecut o competiție de mare succes : „Cupa tineretului" de la sate, la mai multe ramuri de sport, printre care și fotbalul.

Federația română de fotbal, la rîndul ei, a mărit numărul centrelor de copii și juniori. În momentul de față există 38 asemenea centre, în care activează peste 3 600 de copii și juniori, selecționați din peste 10 000 de „candidați" ; de pregătirea lor ocupîndu-se 111 antrenori. Amintim, de asemenea, o măsură care la timpul respectiv a stîrnit unele proteste : obligația secțiilor divizionare de a avea echipe de copii și juniori.

Prin extinderea centrelor de juniori și copii, a secțiilor de fotbal în școlile sportive de elevi și prin înființarea altor licee cu profil de fotbal, se va ajunge ca soccerul românesc să dispună, în anii viitori, de o rețea în continuă dezvoltare a unităților de pregătire la un nivel superior, care vor fi capabile să răspundă cerințelor instruirii complexe, timpurii, a copiilor și juniorilor, element determinant pentru formarea unei baze de masă corespunzătoare, pentru depistarea elementelor talentate. Anul 1969 a marcat un alt eveniment de mare interes : reînființarea campionatului republican al juniorilor și școlarilor, ca formă competițională stimulativă și permanentă.

Dar, fotbalul de masă nu se rezumă numai la activitatea copiilor și juniorilor. Analizele comisiilor județene de fotbal — a acestor mici „federații teritoriale" — desfășurate în lunile decembrie și ianuarie au scos în evidență o serie de aspecte legate de activitatea campionatelor județene și orășenești, precum și de alte întreceri de masă, demne de relevat, atît din punct de vedere organizatoric, cît și competițional. Consemnăm preocuparea majorității comisiilor de a avea un sistem competițional adaptat la condițiile fiecărui teritoriu, de a lărgi activitatea fotbalistică prin cuprinderea a cît mai multor echipe în diverse campionate. Județul Arad, de pildă, a cuprins, într-o formă competițională continuă, aproape 100 de echipe în campionatele județene și municipale la seniori, juniori și copii.

Mai pot fi, de asemenea, citate și județele Ilfov, prin numeroasele sale echipe sătești (peste 60), Dolj și Bihor.

În afara campionatelor județene mai sînt organizate numeroase alte competiții locale, dotate cu cupe, atît pentru copii și juniori, cît și pentru seniori. Prezența a tot mai multor echipe sătești în competiția de mare popularitate care este „Cupa României" constituie încă o expresie a acestor preocupări.

Ceea ce nemulțumește, însă, este lipsa de concordanță între numărul de echipe și cel al terenurilor de joc, precum și numărul mic de cadre tehnice. Aceste lipsuri au fost, de altfel, constatate și discutate în majoritatea ședințelor de analiză din județe, fapt demn de reținut, pentru că fiecare își poate stabili în felul acesta obiectivele. Dar cum sînt îndeplinite aceste obiective pe scară locală ? O situație interesantă ne oferă statistica terenurilor existente în țară : 234 cu gazon, 41 cu zgură, 635 cu iarbă sau pămînt. Mult prea puține față de numărul echipelor! Dar, în afara acestora, există un număr destul de mare de terenuri neomologate — peste 1 000 — și către ele credem noi că trebuie să-și îndrepte atenția organele județene.

Celălalt aspect negativ este legat de problema instruirii echipelor județene, orășenești și sătești. Este vorba de nivelul destul de scăzut al acestor campionate și de faptul că multe echipe practică un fotbal empiric, dezorganizat, fără o minimă pregătire. Nu putem pretinde o înaltă măiestrie de la jucătorii echipelor județene, dar se cere un asemenea grad de pregătire care să poată determina o evoluție a celor tineri și talentați către vîrfurile fotbalului. De aceea, asigurarea unui număr sporit de cadre tehnice este o cerință de prim ordin și ea va putea fi realizată prin măsurile ce urmăresc specializarea antrenorilor și formarea instructorilor.

Analiza activității fotbalistice de masă, efectuată recent în cadrul Biroului federal, a stabilit și alte măsuri care vor determina în continuare o creștere a numărului de jucători și echipe, paralel cu dezvoltarea bazei materiale, contribuind-se astfel la ridicarea valorii fotbalului românesc.

Ion ALEXANDRESCU
secretar al F.R.F.

Metalul Hunedoara are un nou antrenor

La reluarea pregătirilor în vederea returului campionatului diviziei B — seria a doua, conducerea tehnică a echipei Metalul Hunedoara a fost încredințată antrenorului Eugen Stepan, ajutat de Nicolae Molnar. La antrenamentele care au loc în fiecare zi se pune accentul pe pregătirea fizică a jucătorilor. De asemenea, în programul de pregătire s-a prevăzut susținerea mai multor meciuri amicale în compania unor echipe din campionatul județean și din diviziile B și C.

ION JURA, coresp.

Ș. N. OLTENIȚA VIZEAZĂ DIVIZIA B

Ș. N. Oltenița — din campionatul diviziei C — a început pregătirile în vederea noului sezon încă de la 8 ianuarie, sub conducerea unui nou antrenor, DUMITRU POPESCU-TINEL. Deși lotul nu a suferit modificări, noul antrenor speră să realizeze vechiul deziderat al înflăcăraților suporteri oltenițeni — promovarea în divizia secundă.

Iată și jucătorii cu ajutorul cărora antrenorul **Dumitru Popescu-Tinel** pornește în „marea aventură" : **Grădișteanu, Țone, Mănăilă, Chivu, Marinescu, Baltag, Dima, Vasilescu, Ali, Țicoi, Mieluță, Nițu, Eftimescu, Stamanichi, Enculescu, Cîmpeanu, Pacearca, Stuparu, Drăgan, Sandu și Lungu.**

M. VOICU — coresp.

PREGĂTIRILE ARBITRILOR GĂLĂȚENI

Febra pregătirilor i-a cuprins și pe arbitrii gălățeni. Cavalerii fluierului din Galați participă de la 11 ianuarie la ședințe de pregătire fizică, care au loc de 2 ori pe săptămînă pe stadionul Dunărea. Paralel au loc ședințe în care se discută articolele regulamentului de joc. De asemenea, arbitrii prelucrează regulamentul de joc cu jucătorii echipelor din orașul Galați.

Săptămîna aceasta se va deschide un nou curs de arbitri. Cei 14 cursanți vor fi instruiți de cunoscuții arbitri Grigore Birsan, O. Turcitu, O. Constantinescu.

LOTO-PRONOSPORT

O nouă formulă la LOTO

Începînd cu tragerea LOTO de vineri 6 februarie 1970 se aplică o nouă formulă tehnică la tragerile obișnuite.

Săptămînal se vor efectua două extrageri, astfel : o extragere de 9 numere diferite din 90 (extragerea I), apoi se vor extrage în continuare — din cele 81 de numere rămase după efectuarea extragerii I — 7 numere diferite din cele 81 rămase în urnă (extragerea a II-a).

Participarea se face ca și pînă în prezent, o variantă simplă fiind formată din 3 numere diferite din 90, iar taxa de participare este de 2 lei pentru extragerea I și 5 lei pentru ambele extrageri.

Începînd tot cu această tragere LOTO, săptămînal se atribuie autoturisme DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, ȘKODA 1000 M.B., la alegerea participantului precum și excursii în U.R.S.S. și Cuba.

Pentru prima oară se acordă premii și pentru 3 numere cîștigătoare din toate cele 16 extrase.

• Astăzi și mîine sînt ULTIMELE ZILE în care vă mai puteți procura biletele pentru tragerea LOTO de vineri 6 februarie, prima tragere obișnuită la care se aplică O NOUĂ FORMULĂ TEHNICĂ.

Tragerea va avea loc la București în sala Clubului Finanțe Bănci din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 19. Ea va fi radiodifuzată, după care va urma un film artistic. Intrarea liberă.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 5 DIN 1 FEBRUARIE 1970

CATEGORIA I : (13 rezultate) 0,7 variante a 8 932 lei; CATEGORIA A II-A : (12 rezultate) 405,7 variante a 256 lei ; CATEGORIA A III-A : (11 rezultate) 3 794 variante a 41 lei.

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele : . . . . . .

. . . . . .

Adresa : . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUA CLASATE) ?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL ?

. . . . . .

ZBUCIUMATA ISTORIE a «ZEIȚEI»

Primul triumf al Braziliei, așteptat încă din... 1950 !

● Campionatul barajelor ● „Crude" sferturi de finală, în care învinșii nu marchează nici un gol ! ● Kopa, Fontaine, Piantoni — sau cel mai frumos episod din istoria fotbalului francez ? ● Pelé — un nou „monstru sacru" al gazonului,.. ● „Pentru fotbal, Brazilia rîde, cîntă, dansează și plînge"

Organizarea celei de a VI-a ediții a campionatelor mondiale — care vor începe la 8 iunie 1958 — a fost încredințată Suediei, cu o unanimitate de voturi, în ciuda reticențelor pe care unele delegații, speriate de rigiditatea climei suedeze, le manifestaseră inițial.

S-a căzut de acord că avantajele pe care le oferea țara organizatoare — multe terenuri, bine amenajate, un public numeros și pasionat — erau suficiente pentru a compensa eventualele neajunsuri ale climei. De altfel, ca o ironie a soartei, dintre participanții care avuseseră rezerve față de alegerea făcută de Congresul F.I.F.A., numai Argentina („noutate" de mare senzație, după trei ediții consecutive de tăcere) va ajunge în Suedia, Italia și Spania strălucind prin... absență.

Și în Suedia, conform unui bun obicei, a avut loc, în zilele de 5 și 6 iunie, un nou Congres F.I.F.A. care, dîndcolo de ratificarea cererii R.P.D. Coreene de a se afilia forului soccerului mondial, a luat o decizie importantă, cu privire la drepturile de înlocuire a jucătorilor răniți, stabilind ca portarul să poată fi înlocuit pe toată durata partidei, iar jucătorii de cîmp numai în primele 45 de minute, modificare care se va dovedi ulterior de multe ori decisivă în desfășurarea jocurilor.

★

Nu ne vom sfii să afirmăm că, sub raport valoric, cele patru grupe din Suedia — R.F.G., Argentina, Cehoslovacia, Irlanda (gr. I), la Malmö și Hamstad; Franța, Paraguay, Iugoslavia, Scoția (gr. II), la Norrköping și Västeras; Suedia, Mexic, Ungaria, Țara Galilor (gr. III), la Stockholm și Sandviken; Anglia, U.R.S.S., Brazilia, Austria (gr. IV) la Göteborg și Udevalla — au fost cele mai echilibrate din istoria campionatelor mondiale de după război.

Dovada ? Aceea, inatacabilă, a apelării la... baraje ! Numai grupa a doua și-a calificat echipele în sferturi — Franța și Iugoslavia — fără emoțiile unui baraj. În rest, toate celelalte grupe vor apela sau la cele 90 de minute suplimentare — necesare Țării Galilor și Uniunii Sovietice în a învinge Ungaria și, respectiv, Anglia — sau chiar la 120 de minute, cît au jucat irlandezii și cehoslovacii pentru a tranșa, în favoarea primilor, o rivalitate începută încă din serie.

Pe bună dreptate, ediția suedeză a „mondialelor" — care a adus în sferturi de finală șapte echipe europene (R.F.G., Irlanda, Franța, Iugoslavia, Suedia, Țara Galilor, U.R.S.S.) și una sud-americană (Brazilia) — și-a căpătat renumele, menționat de toți specialiștii, de „ediția barajelor".

★

Sferturile de finală au programat întîlniri mai interesante, mai disputate și, cu o singură excepție — Franța — Irlanda 4—0, după un meci în care irlandezii au acuzat, în final, oboseala prelungirilor din ajun —, echilibrate, deși, paradoxal, învinsele n-au reușit să marcheze nici un gol !

Dacă izbînda „bătrînei" echipe a Suediei — cu o medie de vîrstă de peste 30 de ani și cu trei jucători (Svensson, Green, Liedholm) din formația care cîștigase turneul olimpic în... 1948 — asupra teamului sovietic (2—0) n-a avut darul să mai surprindă pe nimeni, în schimb chinuita victorie a Braziliei, cu 1—0, în fața Țării Galilor (apărută în teren fără jucătorul nr. 1, John Charles, golgeterul campionatului italian !) a stîrnit multe comentarii. După acel 0—0 cu Anglia din grupă, se părea că un nou rezultat vine să întărească bănuielile scepticilor, care nu „vedeau" Brazilia — se zicea, o echipă prea romantică, prea ifravă în fața „mașinilor de fotbal" europene — urcată pe podiumul de premiere.

★

Dar, uneori, se înșeală și cei mai pertinenți specialiști..

Dacă meciul acela cu Țara Galilor a fost de mult abandonat uitării, nu de același „tratament" s-a bucurat jucătorul care marcase unicul, prețiosul gol al calificării braziliene : Pelé.

Era atunci în vîrstă de numai 17 ani, era cel mai tînăr participant al campionatelor, sfios și neformat, un tînăr pe care antrenorul Feola l-a introdus în teren în locul vulcanicului Mazzolla, după multe nopți de nesomn și chibzuință...

În curînd, însă, „puștiul" de la Santos, pe adevăratul său nume Edson Arantes do Nascimento, va marca trei goluri în poarta Franței și două în aceea a Suediei, devenind, meteoric, vedeta nr. 1 a ediției suedeze a campionatului mondial. Nu va trece mult timp și Pelé va deveni figură de legendă, un veritabil „monstru sacru" al stadioanelor, admirat pînă la uitare, adulat pînă la extaz.

★

La 25 iunie, la Göteborg și Stockholm, se consumă două semifinale dure : Suedia — R.F.G. 3—1 și Brazilia — Franța 5—2.

Prima întîlnire din istoria fotbalului dintre Franța și Brazilia părea să fie de mai bun augur reprezentanților „cocoșului galic", a căror tripletă (Piantoni, Kopa, Fontaine) se dovedise pînă atunci irezistibilă, promițînd să sufoce masiva apărare braziliană — Djalma Santos, Bellini, Nilton Santos — prea puțin pusă la încercare în meciurile precedente. Se miza foarte mult pe forța de șoc a francezilor, în care Just Fontaine poseda o excepțională intuiție a golului...

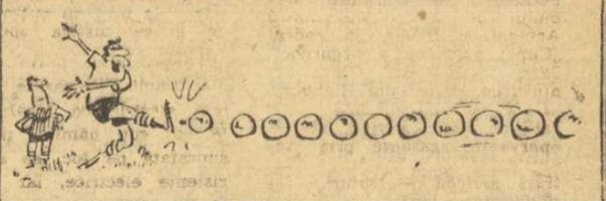

Dar n-a fost așa... La capătul unui meci plin de iregularități, Brazilia a cîștigat grație jocului complet al „mijlocului" Zito-Orlando, și hat-trick-ului lui Pelé care, în interval de 20 de minute, a majorat scorul de la 2—1 la 5—1.

Dincolo, la Göteborg, gazdele, cu o echipă care număra nici mai mult nici mai puțin de 7 jucători legitimați în Italia, au întrecut cu dificultate echipa campioană mondială în plină dominare a vest-germanilor, la scorul de 2—1 pentru echipa sa. Hamrin, „diavolul șchiop", care va face o mare carieră la Milano, a înscris golul decisiv, printr-un șut surprinzător de la 30 m.

Astfel, iese din cursă echipa lui Sepp Heberger, cea care cucerise, senzațional, campionatul mondial din 1954, victorie pe care — vă mai amintiți ? — nu puțini specialiști o puneau mai de grabă pe seama hazardului și a infatuării fotbaliștilor maghiari.

★

După ce Franța și-a adjudecat medaliile de bronz — 6—3 cu R.F. a Germaniei într-un meci în care Fontaine a mai marcat trei puncte, devenind, cu 13 goluri, golgeterul campionatului — realizînd cea mai de seamă performanță din istoria unui fotbal a cărui flacără a ars violent dar scurt, Brazilia a cîștigat, la pas, cu 5—2, o finală în care suedezilor nu le-a rămas decît satisfacția... de a fi marcat primul gol.

Cînd în ultimul minut al jocului tînărul Pelé a trimis pentru a 5-a oară mingea în plasa adversarilor, spectacolul celor 22 de fotbaliști brazilieni aflați sau pătrunși în acel moment pe gazonul stadionului „Rasunda" a fost — povestesc martorii oculari — uluitor : Garrincha plîngea în hohote, Zito făcea tumbă după tumbă, Pelé stătea, prosternat, în genunchi, Bellini mușca avid din verdele terenului...

Brazilienii, acești fii recunoscuți ai fotbalului, își trăiau cu intensitate și specific temperament o izbîndă, meritată, pe care o doriseră prea mult ca să-i mai fi putut ocoli...

Dincolo de Ocean, la Rio, un carnaval spontan se dezlănțuia pe toate străzile, preamărind isprava băieților lui Feola. Un cunoscut confrate, Alain Fontan, nota lapidar frumusețea tulburătoare a acelor clipe : „Pentru fotbal, astăzi 1 iulie (n.a. a doua zi după finală) Brazilia rîde, cîntă, dansează și plînge..."

Desene de MATTY

(va urma)

PERFORMANȚE ATLETICE

Cu prilejul campionatelor unionale universitare pe teren acoperit de la Leningrad, Savciuk și Zorin au fost cronometrați pe 400 m (pistă de 250 m) în 49,5 — cea mai bună performanță europeană a sezonului. Tatiana Antarian a stabilit un nou record unional de sală pe distanța de 50 m garduri : 7,1, iar Sighin a ocupat locul 1 în proba masculină de săritură în înălțime cu 2,10 m.

★

La Boivre (lîngă Poitiers) francezul Tracanelli a stabilit un nou record european de juniori la săritura cu prăjina : 5,10 m. Vechiul record (5,05 m) îi aparținea tot lui.

INGRID LAFFORGUE — LOCUL I LA ABETONE

Proba feminină de slalom din concursul de la Abetone (Italia) s-a încheiat cu victoria schioarei franceze Ingrid Lafforgue, cronometrată în 78,15. Au urmat în clasament Judy Nagel (S.U.A.) — 79,10 și Berni Rauter (Austria) — 79,19. În clasamentul individual feminin al „Cupei Mondiale" conduce tot Michèle Jacot (Franța) cu 151 p, urmată de compatrioatele sale Françoise Macchi — 143 p și Florence Steurer — 110 p, Judy Nagel — 102 p etc. În clasamentul pe națiuni : Franța 1 291 p, Austria 598 p, S.U.A. 435 p etc.

Federația de specialitate austriacă a definitivat lotul de sportivi care vor participa la apropiatele campionate mondiale de probe alpine de la Val Gardena. Pentru probele masculine au fost selecționați Karl Schranz, Heini Messner, Karl Cordin, David Zwilling, Herbert Huber, Rudi Sailer, Werner Bleiner și Harald Rofner. Lotul feminin cuprinde pe Gertrud Gabl, Annemarie Pröll, Berni Rauter, Wiltrud Drexel, Ingrid Gföllner și Olga Pall.

„INTERNAȚIONALELE" DE TENIS DE MASĂ ALE CEHOSLOVACIEI

La Bratislava au luat sfîrșit „internaționalele" de tenis de masă ale Cehoslovaciei. Iată rezultatele înregistrate în finale : **masculin, simplu :** Schöller (R. F. a Germaniei) — Johansson (Suedia) 3—2 (19, —15, —16, 12, 9) ; **dublu :** Miko, Turai (Cehoslovacia) — Sarkoian, Eglitis (U.R.S.S.) 3—1 (22, —15, 15, 18) ; **feminin, simplu :** Ilona Vostova (Cehoslovacia) — Diana Schöller (R. F. a Germaniei) 3—1 (16, —17, 17, 12) ; **dublu :** Svetlana Grinberg, Rita Pogosova (U.R.S.S.) — Diana Schöller, Agnes Simon (R. F. a Germaniei) 3—2 (16, —20, 18, —11, 13) ; **dublu mixt :** Eberhard și Diana Schöller — Miko, Ilona Vostova 3—2 (—18, 18, —16, 12, 18). Cuplul masculin Gheorghe Teodor, Nicolae Stelian a fost eliminat în turul III de vest-germanii Ness, Lieck cu 3—1 (16, 16, —19, 10).

sportul în lume

SCHIUL MONDIAL FEMININ, LA JUMĂTATEA SEZONULUI, ÎȘI PERMITE UN...

„RESPIRO" ÎNAINTEA CONFRUNTĂRII DE LA VAL GARDENA

● Elevele lui Jean Beranger imbatabile ● Ce a determinat sprintul schiului feminin francez ? ● Explicații asupra anemiei reprezentantelor Austriei ● Fiicele Americii, singurele care pot da probleme franțuzoaicelor

Cît de ingrat este uneori publicul, cu vedetele sale ! Cine și-ar fi imaginat că la numai doi ani de la retragerea lor, surorile Goitschel vor dispare în negura uitării. Cine și-ar fi închipuit că o altă mare stea, Annie Famose, colegă de vîrstă, de luptă și glorii cu primele, la numai 25 de ani ciți numără, se va transforma fulgerător din „căpitanul curajos" al corabiei schiului alpin feminin francez, în „veterana" care, sub proiectoarele concursurilor, cu zîmbetul ce acoperă incertitudinea, se va bate din greu spre a-și cuceri un loc în echipa pentru mondialele de la Val Gardena. Cine s-ar fi dus cu gîndul că o echipă de școlărițe, care în timpul lor liber se mai joacă, poate, cu păpușile, se va transforma în cea mai redutabilă concentrare de forță și talente pe care Franța a reușit vreodată să o stringă în același timp. Niciodată norocul n-a suris cu mai multă căldură, ca acum, curajoaselor eleve ale lui Jean Beranger. Și, totuși, lucrurile se petrec aevea. Desigur, nu fără explicații. În permanența excelentelor condiții de pregătire au mai intervenit două elemente : o îndrumare tehnică de prima mînă a echipei și o schimbare de optică în metodele de pregătire și de abordare a competiției, concepută ca un schi de permanent atac, de anticipare, o desfășurare de forțe fizice și nervoase care transformă fiecare moment al cursei într-o accelerare spontantă și continuă. În schi, lupta nu mai cunoaște decît o singură tactică : atacul.

Sezonul actual a ajuns la jumătatea sa. Ultimele concursuri — Badgastein și Mégève — constituie o placă turnantă, de la care profilul pregătirilor, bătălia pentru puncte F.I.S., goana spre afirmare capătă o nouă orientare. Selecționările echipelor s-au terminat. În mod practic, cine s-a dovedit în formă la aceste concursuri, va fi și la Val Gardena. Un scurt armistițiu, încărcat de răspunderi, s-a instalat peste cîmpurile de gheață. Și chiar dacă protagonistele mai iau startul unor competiții, o fac din două considerente : spre a-și conserva ritmul competițiilor, ritmul de luptă ; pentru a menține un oarecare tonus fizic și psihic. Rezultatele propriuzise, în această perioadă, nu mai contează. A început numărătoarea inversă pentru mondiale și strălucirea titlurilor puse în joc depășește orice altă performanță.

Încheierea primei etape și scurtul răgaz intervenit, moment de „respiro" pentru toate echipele, ne dau prilejul unor aprecieri individuale și colective.

Astfel, „ciclonul francez" își organizează rîndurile pentru ca, printr-un atac concentrat, să cucerească tot aurul și argintul puse în joc la Val Gardena. Michèle Jacot este una din pretendente. Lucrînd de patru ani asupra unor daruri naturale ieșite din comun, toate acumulările au explodat în acest început de sezon. Forța sa constă în tehnică. Schiază cu mare finețe. Efleurează zăpada, iar aceasta, răspunzînd la mîngîieri, îi dăruiește victorii. Se credea că preferința sa este coborîrea. În acest sezon, cîștigînd majoritatea slalomurilor și clasîndu-se bine și în uriașe, ne-a arătat că, de fapt, îi plac victoriile. Françoise Macchi o secondează de aproape, dar cu alte mijloace. Volubilă, expansivă, gălăgioasă, Françoise este o bucurie în alunecare, în mișcare. Este o cascadă de ris și voioșie. Și medicina știe că rîsul pornit nu-l poți opri.

Isabelle Mir (Mirabelle) și-a găsit cadența marilor coborîtoare, cucerind două din cele mai grele coboriri mondiale — Grindelwald și Badgastein — dar mai ales anunțînd, prin această dominare, că Franța ridică pretenții și într-o disciplină lăsată pînă acum adversarilor austrieci. Florence Steurer, progresînd enorm în „alunecarea pură", și-a conservat măiestria virajelor, fiind capabilă să cîștige oricare din cele trei discipline. Ingrid și Britt Lafforgue, fiicele Pirineilor, ca și Annie Famose — în marcată revenire de formă — completează forța de șoc a echipei a cărei primă calitate este tăria sa morală, conștiința valorii sale. Se știe că, în oricare probă, dacă una din combatante nu trece, o alta poate cîștiga, ceea ce le face să fie imbatabile. În acest an, prezența lor în concursuri a însemnat panică printre adversare. Ele au reușit ceva ce nimeni n-a îndrăznit nici să gîndească pînă acum : au modificat harta schiului mondial, eliminînd aproape din geografia acestui sport Austria, unul din stîlpii acestei lumi. Aproape că s-a rupt echilibrul. Să fim atenți totuși și să urmărim redeșteptarea fiicelor Tirolului și Arlbergului căci ele nu suportă mediocritatea.

Cu toată explicația tactică pe care o furnizează prof. Franz Hoppichler, care afirmă că a întîrziat intrarea în formă a echipei spre a se afla în plenitudinea forțelor la Val Gardena, totuși schioarele austriece sînt de nerecunoscut. Olga Pall, campioană olimpică la Grenoble, nu se mai vede. Gertrud Gabl, cîștigătoarea Cupei mondiale în 1969, se zbate în neputință. Ele se lasă bătute, pe teren străin și acasă la ele, ca niște debutante. Singurele reacții, primele „revolte" în germene, vin tot de la citeva adolescente : Berni Reuter, cîștigătoarea a două slalomuri internaționale, și Anne—Marie Pröll, copilul minune, speranța Austriei. Dar unde sînt Wiltrud Drexel, Monica Kaserer, Jutta Knobloch ? Să fi renunțat oare la victorii ? Nu ne vine să credem, cu atît mai mult cu cît, în aceste țări, victorioșii schiului cuceresc în același timp și o situație materială mai bună. Explicația stă, probabil, în altă parte. În Austria, schiul, rămas la situația de meșteșug, de artizanat, susținut prin mijloace personale sau locale, nu mai poate ține piept unei industrii de campioni, tehnicizate și prospere ca cea din Franța.

Locul Austriei l-a luat echipa S.U.A. Structurată asemănător cu națională Franței, condusă de antrenori francezi și după metode franceze, susținută material ca nici o altă echipă și populată de autentice talente, schioarele Americii, luate individual dar mai ales prin forța colectivă, deocamdată par a fi singurele adversare care ar putea da probleme echipei Franței. Barbara Cochran este capabilă să cîștige slalomul mondial și poate chiar și primul loc al probei în Cupa mondială, Marilyn Cochran, Judy Nagel, Kiki Cutter, Karen Budge, Julie Wolcot sînt oricînd gata să facă același lucru. Nu știi ce să admiri mai mult la aceste fete : tehnica ireproșabilă sau agresivitatea, maniera șocantă cu care abordează fiecare start. Aplicînd tactica schioarelor franceze ele nu culeg (încă) aceleași roade, numai datorită lipsei de experiență.

R. Mittermeier, M. Haffen (R.F.G.), Betsi Clifford (Canada), Giustina Demetz (Italia), Gina Hathorn și Divina Galica (Anglia), Annirösli Zryd, Hilter Sprecher (Elveția) par a fi singurele schioare din afara „celor trei mari puteri" ale schiului care și-au înscris candidatura pentru titlurile de regine puse în joc la Val Gardena. Dar, ca în orice alegeri, mai sînt și surprize...

Mihai BÎRA

Michèle Jacot, fruntașă în „Cupa Mondială", candidată la medaliile „mondialelor" de la Val Gardena Foto : I. MATEI, Sinaia

Trimisul nostru special la C. E. de la Leningrad, Ovidiu IOANIȚOAIA, transmite :

110 PARTICIPANȚI DIN 15 ȚĂRI LA RENDEZ-VOUS-ul DESENATORILOR PE GHEAȚĂ

LENINGRAD, 3 (prin telefon). — Lipsit complet de zăpadă, dar ascuns după ziduri și ferestre de mușcătura unui ger nemilos (minus 28 de grade), Leningradul sportiv trăiește în aceste zile un eveniment de seamă, care face din el capitala continentală a patinajului : campionatele europene de „artistic" și dans pe gheață. Uriașe afișe albastre, înfățișînd o patină multicoloră, împînzesc străzile marelui oraș. Ele îndeamnă publicul spre superba Sală a Jubileului, unde, începînd de miercuri dimineață, se va desfășura concursul propriu-zis. Reclama este însă zadarnică : orice încercare de a procura un tichet de intrare este de mult inutilă, toate cele 70 000 de bilete puse în vînzare pentru toată durata campionatelor fiind epuizate încă de la 5 ianuarie.

La ora cînd transmit aceste rînduri, marți după-amiază, antrenamentele sînt în toi. Aceasta în vreme ce ziariștii (peste 100) „încălzesc" telex-urile și telefoanele încercînd să prindă legături cu mai toate ziarele de sport ale continentului.

Cei doi reprezentanți ai României, **Beatrice Hustiu** și **Gheorghe Fazekaș**, și-au încheiat obișnuitul antrenament, dar trebuie să remarcăm cu părere de rău că ei au sosit la Leningrad în ultimul moment și că antrenamentul consumat marți dimineața a reprezentat singura ocazie de acomodare.

Participare record

În ceea ce privește participarea, această ediție a europenelor scontează pe prezența a 110 concurenți din 15 țări, delegațiile cele mai numeroase fiind cele ale U.R.S.S. și R. D. Germane, în timp ce delegația cea mai mică (și la figurat și la... propriu) este cea a țării noastre. În general, se prevede o luptă acerbă pentru urcarea pe podium. În proba de dans, în absența campionilor mondiali, englezii **Diana Towler** și **Bernard Ford**, trecuți la profesionism, cuplul moscovit **Pohomova — Gorșkov** pare că nu va avea emoții în dobîndirea medaliei de aur. De altfel și antrenoarea **Elena Ceaikovskaia** a declarat ieri, în cadrul unei conferințe de presă : **„Elevii mei nu pot pierde titlul"**. Pentru toate celelalte probe întrecerea pentru supremație poate însă avea orice pronostic. Astfel, se socotește că studentul din Bratislava **Ondrej Nepela**, campion european al anului 1969, în ultimul timp bolnav de gripă și absent de la campionatele interne ale Cehoslovaciei, va avea în francezul **Patrick Péra** și în sovieticul **Serghei Cetverukhin** niște adversari de mare clasă. Ba mai mult, confratele **Iuri Darahvelidze** de la „Sovietski Sport" „vede" doi alți pretendenți — inediți — la titlurile europene : reprezentantul R. D. Germane **Günther Zöller** și favoritul publicului leningrădean, elev al celebrului antrenor **Igor Moskivin**, **Iuri Ovcinikov**, în vîrstă de numai 19 ani, un adevărat artist al gheții. Singura care manifestă totală încredere în viitoarea evoluție a lui **Nepela** este antrenoarea lui, austriaca **Hilda Mudra**, care ne-a declarat, în elegantul „TU 104" care ne-a dus la Leningrad de pe aeroportul internațional Șeremetievo : **„Într-adevăr, Ondrej a fost gripat în ultimul timp și este încă slăbit. Numeroasele antrenamente efectuate la Bolzano l-au adus însă aproape în formă, ceea ce mă face să cred că își va păstra titlul".**

Gabriele Seyfert fără concurență

În proba feminină situația pare mult mai simplă, prezența în concurs a campioanei europene **Gabriele Seyfert** (R. D. Germană) părînd să rezolve, facil, problema primului loc. În schimb, se anticipează o întrecere aspră pentru ocuparea celorlalte locuri de pe podium, în care se înscriu, cu șanse egale, austriaca **Beatrix Schuba**, unguroaica **Zsuzsa Almassy** și sovieticele **Șceglova** și „mezina" **Aleksandrova**. Va fi interesant de urmărit, deopotrivă, încercarea Zsuzsei Almassy de a depăși „complexul" Schuba și mai ales evoluția noii campioane a Uniunii Sovietice, studenta **Elena Aleksandrova**, care a întrecut-o net la campionatele interne pe **Șceglova**, clasată anul trecut pe locul 6 la Garmisch Partenkirchen.

Soții Protopopov, absenți

În proba de perechi, toate pronosticurile indică drept favorit cuplul sovietic **Irina Rodnina — Alexei Ulanov**, campion european și mondial. În lipsa „medaliilor de argint" de la campionatele mondiale de la Colorado Springs, **Moskvina — Mișin**, se pare că mari șanse de a ocupa un loc fruntaș are cuplul debutant **Smirnova — Surajkin**, cu atît mai mult cu cît el este favoritul publicului local. De remarcat că la această ediție a campionatelor europene nu mai iau parte soții Protopopov, care, clasați pe locul al patrulea în campionatul sovietic, vor urmări întrecerile din tribune, în calitate de invitați ai Comitetului de organizare.

De miercuri dimineața începe concursul propriu-zis cu proba feminină de exerciții impuse.

SE ÎNFRUNTĂ ȘCOLI ȘI PALETE PRESTIGIOASE

(Urmare din pag. 1)

cutoarea noastră — *deși compatriotul său, Șurbek, deține titlul european, este actualul campion al Iugoslaviei și are în palmares mai multe titluri naționale decît acesta. El reprezintă, în contextul jocului modern din Europa, stilul clasic ofensiv. Stanek aparține generației mai vechi de jucători (figurează pe locul 8 în ultimul clasament al Uniunii europene), avînd o excelentă stăpînire de sine. Exact ceea ce nu are Rethi și care l-a și handicapat de-a lungul anilor, în ciuda vervei și posibilităților sale fizice, cu nimic mai prejos decît cele ale lui Johansson și Korpa. Gît despre Giurgiucă, victima clasică a eficienței meteorice a topspinului, pe care nu l-a știut dubla cu alte mijloace tehnice, ce putem aștepta decît o surpriză de pasăre Phönix ?"*

Cîteva cuvinte pentru majoritatea celor 60 de concurenți români, ce bat la porțile performanței : așteptăm să dovedească cu acest prilej, că au acoperire în valoare și nu numai în tinerețe.

În sala Floreasca se va simți, fără nici un dubiu, adierea campionatelor europene din aprilie, de la Moscova. Jucători consacrați și tinere speranțe își vor verifica potențialul într-o tradițională dispută, unii forțînd, indirect, un loc mai bun pe tabloul europenelor, iar alții, căutînd să dobîndească participarea la întrecerea continentală. Oricum, prilej de dispute aprige și spectaculoase.

ULTIMELE NOUTĂȚI

● După sosirea sportivilor sovietici (luni dimineața), astăzi sînt așteptați să sosească ceilalți concurenți de peste hotare, participanți la internaționalele de tenis de masă ale României. Astfel, azi dimineață vor veni de la Belgrad, jucătoarea Stojcici, jucătorii Karakașevici și Csordas, iar ceva mai tîrziu, direct de la Bratislava, unde au luat parte la internaționalele Cehoslovaciei, Mirijana Resler și Korpa. Tot în cursul dimineții vor sosi și reprezentanții Ungariei și Cehoslovaciei, iar după amiaza și seara, în două tranșe, vor ateriza la Băneasa, concurenții din R. D. Germană. Jucătoarele și jucătorii din Polonia nu și-au anunțat încă ora exactă a sosirii, dar ea se va produce tot miercuri.

● Tricolorii noștri vor efectua ultimele antrenamente azi după amiază, în sala Floreasca, între orele 15 și 17.

● Juriul internaționalelor este alcătuit din Aurel Popovici, membru în biroul federal — directorul concursului, maestrul sportului Nicu Naumescu — secretarul concursului, și Teoharie Buracu — arbitru judecător.

● Întrucît antrenorului emerit Farkaș Paneth i s-a acordat — la cerere — un concediu de odihnă, el își va asista elevii din Cluj doar în cadrul probelor individuale.

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

● *Turneul de tenis de la Auckland (Noua Zeelandă)* a fost cîștigat de englezul Taylor, care a dispus în finală cu 6—4, 6—4, 6—1 de olandezul Okker. Proba feminină s-a încheiat cu victoria britanicei Ann Jones, învingătoare cu 0—6, 6—4, 6—1 în fața australiencei Kerry Melville.

● *La Amsterdam, reprezentativa feminină de baschet a Olandei* a întîlnit-o pe cea a Poloniei, de care a fost învinsă cu 59—39 (27—21).

● *În cadrul turneului masculin de handbal de la Erevan,* Cehoslovacia a întrecut Finlanda cu 23—16, iar Selecționata de tineret a U.R.S.S. a dispus cu 16—15 de formația R.S.S. Gruzine.

● *Aflată în turneu în Franța, echipa masculină* de baschet poloneză Wisla Cracovia a întrecut, pe teren propriu, formația B.C. Caen cu scorul de 82—71.

● *Cîteva rezultate înregistrate în campionatul unional* de hochei pe gheață : Spartak Moscova — Avtomobilist Sverdlovsk 9—2 ; Lokomotiv Moscova — Dinamo Kiev 6—4 ; Ț.S.K.A. Moscova — Traktor Celiabinsk 5—2 ; S.K.A. Leningrad — Aripile Sovietelor Moscova 7—6. Cunoscutul internațional Firsov (Ț.S.K.A. Moscova) conduce în clasamentul golgeterilor cu 30 de puncte înscrise.

● *Turneul de golf de la San Diego (California)* a fost cîștigat anul acesta de americanul de culoare Pete Brown, urmat de englezul Jacklin și de marele favorit, americanul Nicklaus.

„Ce facem ?" — pare a-l întreba Emile Griffith (dreapta) pe Joe Frazier. Într-adevăr, ei au... probleme comune : în ziua de 16 februarie, pe ringul de la Madison Square Garden din New York, au de înfruntat adversari puternici în disputa centurii mondiale...

fotbal meridiane

JEAN CORNU : PREGĂTIREA FIZICĂ — MARELE ATU AL ARSENALULUI

Într-un reportaj din „France-Football", pe marginea meciului de la Londra dintre Arsenal și Rouen, în cadrul „Cupei europene a tîrgurilor", Jean Cornu relevă cîteva din atu-urile echipei din Highbury. **„Dacă Arsenal trebuie criticată pe planul jocului (atacuri enervante, agasante prin stereotipie : pase lungi — centrări aeriene — șuturi ; joc monocord), nu-i putem însă face nici un reproș pe planul cheltuielii de energie. Pregătirea fizică a jucătorilor săi, care ar putea juca în același ritm trei zile și care ar mai putea astfel evolua încă de două ori într-o săptămînă — i-a surprins pe jucătorii din Rouen. Și să nu uităm faptul că terenurile din Anglia sînt acum foarte grele ! Chiar dacă pregătirea fizică nu e totul, ea contează foarte mult. În acest sens, francezii au fost surclasați !"** Jean Cornu se referă, apoi, la viața diurnă a celebrului club londonez, prezentînd, în primul rînd, stadionul din Highbury, a cărui capacitate maximă este de 63 500 de locuri, dintre care 46 000 în picioare. În medie, la meciurile Arsenalului, din prima ligă și de cupă, asistă 50 000 de spectatori.

Stadionul din Highbury, plasat între două cvartaluri de locuințe, este unul din cele mai frumoase din Anglia, cu poarta sa monumentală, cu un hol impresionant și cu o tribună principală cu două etaje, care adăpostește administrația clubului, vestiarele și sala cu trofee, plină de cupe, fanioane și diferite distincții sportive.

Stadionul este de o curățenie exemplară. Culoarele care duc spre tribune sînt acoperite cu linoleum, iar locurile sînt șterse de praf cu puțin înainte de a se instala spectatorii. Terenul Arsenalului și cel de la Murrayfield sînt singurele din Anglia prevăzute cu sistem electric de încălzire. La 19 cm sub pămînt, pe toată suprafața de joc, se află rezistențe electrice, iar din loc în loc termostate care declanșează sistemul de încălzire în momentul în care temperatura coboară la +1°C.

Jucătorii clubului nu fac niciodată antrenamente pe acest teren, întrucît se consideră că cele 90 de meciuri care se dispută anual, aici, reprezintă o limită a rezistenței lui. Pregătirea fizică se face într-o sală vecină cu stadionul, iar jocurile de antrenament au loc pe un teren de 66×33 m.

Ca toate cluburile engleze, Arsenal are și un club al suporterilor. Acesta nu-l ajută, de fapt, materialicește, ci doar moral, atît pe stadionul Highbury, cît și în deplasare. Acum trei ani, clubul suporterilor a creat trofeul celui mai bun jucător al Arsenalului și în palmaresul său și-au înscris, pînă acum, numele : Mc Lintock, Radford (fost adversar al echipei României în meciul de pe Wembley) și Simpson (din actualul lot pentru C.M.).

Pe Highbury, Bobby Gould în cearcă un „tackle" (atac prin alunecare) împotriva lui Denis Law într-un meci Arsenal — Manchester United

ȘTIRI, REZULTATE

ZURICH, 3 (Agerpres). Potrivit unei hotărîri a Uniunii europene de fotbal, impresarii recunoscuți de acest for sînt în număr de nouă și numai aceștia vor avea dreptul să organizeze meciuri amicale și turnee la nivel internațional. Lista publicată de U.E.F.A. cuprinde pe următorii organizatori de meciuri : Donenfeld (Olanda), Guijarro (Spania), Hanelius (Finlanda), Butt, Taylor, Lawrence (toți trei din Anglia), Lantz (Suedia), Tomandl (R.F. a Germaniei) și Cecilia Chisholm (Irlanda). Pentru obținerea brevetului de impresar recunoscut al U.E.F.A. este necesară și depunerea unei garanții.

● Continuîndu-și turneul în Brazilia, Sparta Praga a jucat la Aracaju în compania unei selecționate locale. Fotbaliștii cehoslovaci au obținut victoria cu scorul de 6—0 (2—0).

● În turneul de la Santiago de Chile, Dynamo Zagreb a învins cu 2—0 (0—0) formația mexicană „America". Ambele goluri au fost marcate de Ceric (min. 65 și 83).

● La Slough (Anglia) s-a disputat întîlnirea dintre selecționatele de amatori ale Angliei și Islandei. Victoria le-a revenit gazdelor cu 1—0 (0—0).

Moore eliminat în primul tur la Philadelphia

În prima zi a turneului internațional de tenis „open" de la Philadelphia a fost înregistrată o surpriză : jucătorul Haroon Rahim (Pakistan) l-a învins cu 7—5, 8—6 pe sud-africanul Ray Moore. Într-o altă partidă, americanul Gorman l-a eliminat cu 6—2, 6—8, 6—0 pe cehoslovacul Kodeș. Alte rezultate : Carmichael (Australia) — Singh (India) 4—6, 6—3, 7—5 ; Fitzgibbon (SUA) — Buding (R. F. a Germaniei) 6—3, 6—2.

Tiparul : I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 805 (6239) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 5 februarie 1970

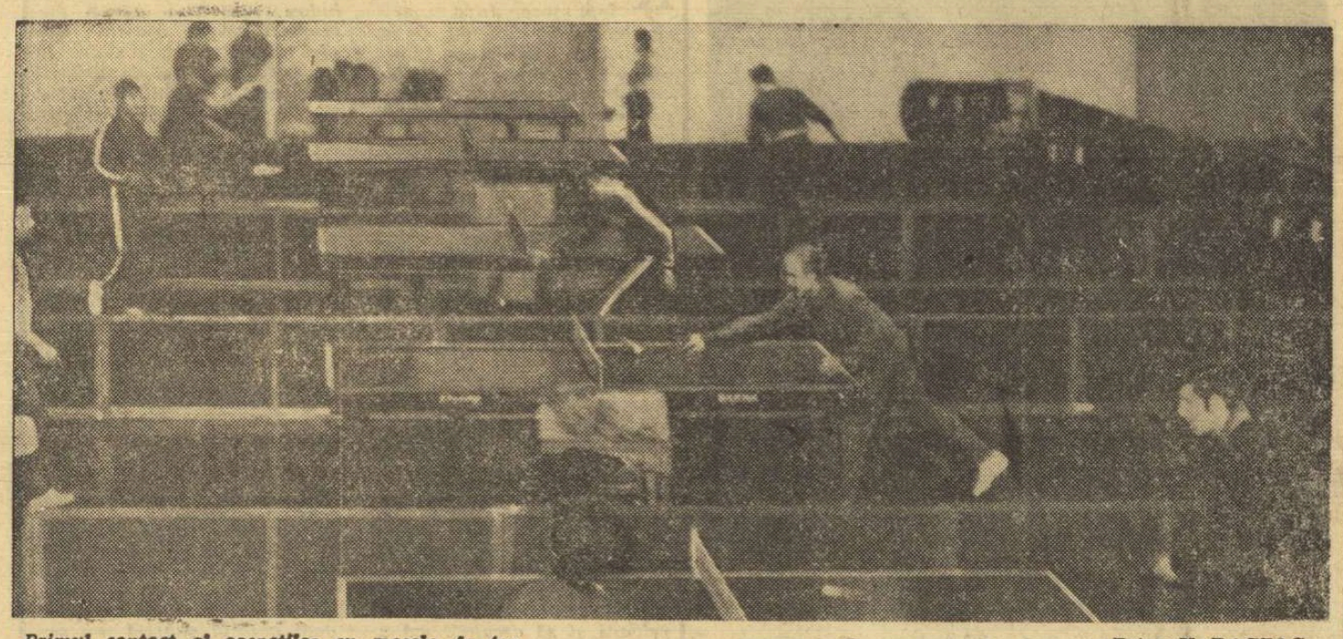

Primul contact al oaspeților cu mesele de joc Foto: V. BAGEAC

AZI, DEBUTUL „INTERNAȚIONALELOR" DE TENIS DE MASĂ DE LA FLOREASCA

REÎNTÎLNIRE CU CÎTEVA DINTRE VEDETELE EUROPENE

● TOȚI CONCURENȚII GATA DE START ● SELECȚIONATELE ROMÂNIEI CONTRA ECHIPELOR CEHOSLOVACIEI (MASCULIN) ȘI IUGOSLAVIEI (FEMININ) ȘI POLONIA — U.R.S.S. (FEMININ) — CAPETELE DE AFIȘ ALE PRIMEI ZILE ● JUCĂTORII ROMÂNI VOR CONCURA LA EUROPENE? ● REPETIȚIA GENERALĂ DE IERI ● CE DECLARĂ ÎNAINTEA CONCURSULUI MARIA ALEXANDRU ȘI ANTRENORUL IUGOSLAV, DUȘAN OSMANAGICI

Pasionații tenisului de masă de la noi vor avea patru zile pline. Aproape 100 de jucătoare și jucători din șapte țări se vor întrece, cu începere de azi, în sala Floreasca, în cadrul internaționalelor României. Celor care vor lua loc în tribune, și sperăm că numărul lor va fi cît mai mare, li se oferă un program bogat și atractiv. Primele două zile (joi și vineri) sînt rezervate probelor pe echipe (după sistemul „Cupei Corbillon"), iar simbătă și duminică se vor disputa individualele la toate cele cinci probe.

Printre capetele de afiș ale acestor gale se situează la loc de frunte cehoslovaca Ilona Vostova, campioana Europei, iugoslava Mirijana Resler, a doua jucătoare a R. D. Germane, Doris Hovestadt, rutinatele Danuta Kalinska și Czeslawa Noworyta (Polonia), sovieticele Laima Amelina, Asta Gedraitite și Ievdochia Golubkova, la fete și Stanek (Cehoslovacia), Korpa (Iugoslavia), Amelin și Vardanian (U.R.S.S.), maghiarii Timar și Marosffi, la băieți. Tuturor acestora, ca și celorlalți oaspeți de peste hotare, le va servi replica un lot numeros de concurenți români, nume prestigioase în arena internațională, cum sînt, mai ales, Maria Alexandru (locul secund în clasamentul mondial), Carmen Crișan — campioană continentală de junioare, Eleonora Mihalca. Alături de cele trei reprezentante principale ale tenisului de masă românesc, se vor afla și o serie de junioare relevate în ultimul timp: Elena Condicaru, Mihaela Lunțeanu, Minodora Popescu.

La băieți, plutonul cuprinde jucători consacrați sau aflați abia pe drumul afirmării, dar nivelul lor tehnic este destul de apropiat. Rămîne ca aceste întreceri să ne dovedească dacă această omogenizare valorică provine dintr-un evident progres realizat de noua promoție de jucători, sau dacă nu cumva seniorii au înregistrat rămîneri în urmă.

Competiția de la Floreasca mai are și o altă importanță, mai cu seamă la băieți, gîndindu-ne la rotul europenelor de la Moscova. Dar partidele din sala Floreasca le oferă prilejul mâni. Rezultatele lor de pînă acum nu-i recomandă pentru a fi prezenți la star-

Sfat de seară. Antrenamentele jucătorilor români s-au terminat

PROGRAMUL DE AZI

Ora 9, echipe bărbați: R. D. Germană—Cehoslovacia, România juniori II—România seniori (A), Polonia—Iugoslavia, România juniori I—România seniori (B).

Ora 10,30, echipe femei: România junioare—România senioare (A), Ungaria—Iugoslavia, Polonia—U.R.S.S., România senioare (C)—România senioare (B).

Ora 12, echipe bărbați: Cehoslovacia — România juniori II, U.R.S.S. — R. D. Germană, Iugoslavia—România juniori I, Ungaria—Polonia.

Ora 17: deschiderea oficială.

Ora 17,30, echipe femei: România senioare (A)—Ungaria, Cehoslovacia—România junioare, U.R.S.S.—România senioare (C), R. D. Germană — Polonia.

Ora 19, echipe bărbați: România juniori II—U.R.S.S., România seniori (A)—Cehoslovacia, România juniori I—Ungaria, România seniori (B)—Iugoslavia.

Ora 20,30: echipe femei: Ungaria—Cehoslovacia, Iugoslavia—România senioare (A), România senioare (C)—R.D. Germană, România senioare (B)—U.R.S.S.

SPORTUL ROMÂNESC PE CALEA UNUI CONTINUU PROGRES

● Bilanț rodnic după aproape trei ani de activitate ● Pe prim plan, sportul de masă ● Sportul școlar — prezență plenară în cel de masă și de performanță ● Drum liber inițiativelor locale ● Pentru un raport mai just între cheltuieli și realizări ● Să fie valorificată integral baza materială a mișcării sportive ● Federațiile — nuclee tehnice de specialitate în dirijarea sportului.

În luna iulie a anului 1967 s-au desfășurat în Capitală lucrările celei de a II-a Conferințe pe țară a mișcării sportive, prilej cu care, în urma unei temeinice analize, s-au stabilit obiectivele principale ale muncii de viitor în domeniul sportului de masă și de performanță. După aproape trei ani, recenta plenară a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport a analizat ritmul de dezvoltare a mișcării sportive, modul în care au fost traduse în viață hotărîrile cuprinse în Rezoluția Conferinței pe țară și în Legea adoptată de Marea Adunare Națională.

Corespunzător obiectivelor majore stabilite prin aceste documente, — s-a arătat în raportul prezentat cu acest prilej — atenția a fost îndreptată cu precădere spre structurarea organizatorică a activității sportive și spre extinderea sferei de cuprindere a maselor în practicarea exercițiilor fizice, urmărindu-se paralel dezvoltarea sportului de performanță și, ca o consecință directă, reprezentarea corespunzătoare a țării noastre în marile competiții internaționale.

În domeniul educației fizice și a sportului de masă, raportul a precizat că s-au obținut unele rezultate remarcabile. În mod deosebit se subliniază că, drept urmare a măsurilor adoptate în această perioadă de Ministerul Învățămîntului și de Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport s-a determinat îmbunătățirea conținutului orelor de educație fizică, precum și a activității sportive dintr-un număr important de școli. Pe de altă parte, în anul școlar 1969—1970, într-o serie de școli generale s-a introdus predarea orelor de educație fizică de la clasele I—IV de către cadre de specialitate.

Au fost analizate, în continuare, aspectele cele mai semnificative ale educației fizice și sportului de masă din instituțele de învățămînt superior, din întreprinderi sau instituții și de la sate. Apreciind realist, în mod critic, activitatea desfășurată în acest domeniu, raportul a scos în evidență faptul că unele rezultate meritorii sau inițiativele organelor locale în direcția sportului de masă nu pot fi considerate mulțumitoare. Se menționează încă deficiențe vechi, nu se realizează pe măsura condițiilor atragerea maselor de oameni ai muncii în practicarea unor forme simple ale sportului de masă, cum sînt excursiile, cicloturismul, voleiul, tenisul de masă sau popicele, a căror organizare nu necesită cheltuieli prea mari și nici eforturi organizatorice deosebite. S-a subliniat, de asemenea, faptul că în mediul rural activitatea stagnează, deoarece asociațiile sportive nu-și fac simțită prezența prin acțiuni specifice satului și posibilităților de care dispun.

Cauzele acestor lipsuri au fost amplu dezbătute în raport, menționîndu-se în acest sens că o perioadă de timp după reorganizarea mișcării sportive unele organe județene ale C.N.E.F.S. au considerat în mod greșit că în noua formă organizatorică răspunderile lor în domeniul sportului de masă au devenit secundare și, în consecință, au neglijat aspectele concrete ale acestei activități. La rîndul lor, organizațiile și instituțiile de stat care au primit atribuții în domeniile educației fizice și sportului au avut nevoie de o anumită perioadă de timp pentru a putea să acționeze cu mai multă eficiență.

În sfîrșit, s-a mai amintit, printre aceste cauze, și cea legată de baza materială a sportului de masă. Este un lucru știut că numărul terenurilor și instalațiilor sportive pentru activitățile de masă nu corespunde decît parțial nevoilor actuale. Dar, tot atît de adevărat este și faptul că unele din aceste baze sportive nu sînt încă judicios folosite pentru activitatea de masă și că, totodată, s-a făcut prea puțin pentru ca populația să aibă contra plată, în cartiere, parcuri și stațiuni de odihnă, terenuri simple, șt randuri, popicării, precum și materialele și echipamentul sportiv necesar.

După ce a prezentat sarcinile de viitor în domeniul sportului de masă, raportul a analizat activitatea de performanță, apreciind că anii 1968—1969 au fost printre cei mai fructuoși din istoria sportului nostru. Fără să se opească prea mult asupra problemei participării sportivilor români la Jocurile Olimpice din 1968, care a fost discutată într-o plenară anterioară, materialul a precizat că **SUCCESELE OLIMPICE NU TREBUIE PRIVITE CA O REALIZARE IZOLATĂ**, toate aceste performanțe încadrîndu-se într-un proces de dezvoltare generală a sportului românesc. Au fost trecute în revistă succesele cele mai reprezentative, considerîndu-se că elementul nou, dinamic, în întreaga muncă de îmbunătățire a sportului de performanță l-a constituit însușirea și aplicarea consecventă a ideii că marile performanțe, consacrarea pe plan continental și mondial, pot fi mai lesne obținute dacă la baza activității stă permanenta preocupare pentru creșterea numărului de copii și juniori angrenați într-o acțiune organizată de instruire și antrenament.

Ținînd seama că întregul nostru tineret este cuprins într-o formă sau alta de școlarizare, aplicarea în practică a acestei idei s-a făcut pe trei direcții principale: **AMPLIFICAREA DIMENSIUNILOR SPORTULUI ȘCOLAR ÎN ANSAMBLUL LUI; CONSOLIDAREA UNITĂȚILOR SPORTIVE ȘCOLARE SPECIALIZATE ȘI CREȘTEREA NUMĂRULUI ACESTORA; SITUAREA SECȚIILOR DE COPII ȘI JUNIORI ÎN PREOCUPAREA DE BAZA ALE CLUBURILOR SPORTIVE.**

Aspectele critice ale activității sportive de performanță au fost tratate amplu, **TOCMAI CU SCOPUL DE A SE REALIZA ELIMINAREA LOR.** Astfel, s-a arătat că rezultatele nemulțumitoare obținute la volei, înot, polo, haltere, baschet, gimnastică masculină și în unele pro-

(Continuare în pag. a 2-a)

Gh. Bălan, specialist incontestabil al coborîrii, va avea din nou prilejul să-și arate măiestria pe pîrtia Lupului.

Foto: A. NEAGU

LA SFÎRȘITUL SĂPTĂMÎNII,

SĂRITURI PE TRAMBULINA DE LA BORȘA ȘI COBORÎRE PE PÎRTIA LUPULUI!

● Rîșnovul, gazda „naționalelor" de fond pentru juniori ● Biatloniștii concurează la Oberhof

În sfîrșit, un final de săptămînă cu o activitate deosebit de bogată, așa cum se cuvine acestei perioade a sezonului competițional de schi. Capul de afiș este deținut de campionatele naționale de fond pentru juniori, găzduite, simbătă și duminică, de unul dintre cele mai puternice centre ale fondului românesc: **Rîșnov.**

Ineditul acestui week-end îl constituie, însă, alte două evenimente. Primul: desfășurarea unor concursuri de sărituri pe trambulina de la **Borșa. Complet reamenajată, frumoasa trambulină a găzduit în ultima vreme antrenamentele celor mai buni săritori români, care au și obținut performanțe de peste 80 m (A. Biriș, Gh. Gîrneț, V. Mărgineanu, I. Erös, St. Burețea). Progrese însemnate au realizat și unii juniori prezenți în pitoreasca stațiune. Stadiul avansat al pregătirilor și condițiile excelente de concurs permit, de pe acum, organizarea unor competiții.** Primele vor avea loc vineri și duminică, zile în care se vor disputa „Cupa Borșa" și „Cupa Federației".

Al doilea eveniment va fi desfășurarea primei curse de coborîre a sezonului. **Inițiator este clubul** Dinamo Brașov, care va organiza, simbătă și duminică, tradiționalul concurs dotat cu trofeul ce-i poartă numele. **Cum alpinii noștri au efectuat în ultima perioadă antrenamente de coborîre în Bucegi, iar la Poiana Brașov a nins suficient pentru a se crea condiții bune de întrecere, sînt toate șansele ca cei ce vor fi prezenți la sfîrșitul săptămînii la Poiana Brașov să poată urmări pe pîrtia Lupului evoluția temerarilor coborîtori.** A doua probă a „Cupei Dinamo" va fi slalomul special.

Revenind la fondiști, vom menționa că este posibil ca, în afara campionatelor naționale rezervate juniorilor, să mai aibă loc și un concurs pentru seniori, probabil „Cupa Tractorul".

Biatloniștii au din nou (din păcate), „relache" în activitatea competițională internă. Lotul național de seniori participă, însă, la o mare competiție — „CUPA PRIETENIEI" — găzduită de cunoscuta stațiune Oberhof (R.D. Germană). (Carabela, Vilmoș, Cimpoia, Soiu, Fontana și Mîrzea vor lua startul, alături de așii biatlonului din Cehoslovacia, Polonia, URSS, Bulgaria și, bineînțeles, cei din țara gazdă. **Întrecerea capătă o semnificație deosebită dacă ținem seama că ea se desfășoară cu numai două săptămîni înaintea campionatelor mondiale de la Ostersund (Suedia).**

„Cupa prieteniei" va fi, deci, nu numai o dispută pasionantă, ci și un important test, pentru toți participanții.

D. STANCULESCU

JUCĂTORUL SĂ POATĂ ȚINE CAPUL SUS!

Am citit undeva că antrenorii clubului englez Coventry nu se lasă impresionați de o foarte bună condiție fizică, un excelent dribling, un tir precis, o deposedare viguroasă și un eficace joc de cap — pe scurt, de o solidă pregătire, atunci cînd decid titularizarea vreunui jucător în echipa lor. Pentru că aceasta nu-i suficientă — se pare — dacă respectivul tînăr nu știe să se poarte corect, să-și supravegheze limbajul, să-și mențină demnitatea. Noël Cantwell, managerul clubului, a specificat că jucătorii săi urmează cursurile Colegiului din Coventry pentru **„a ameliora imaginea cunoscută a fotbalistului"**, iar antrenorul Pat Saward a completat ideea, arătînd că **„noi dorim ca jucătorii să poată ține capul sus oricînd și să se impună ca oameni în teren".** Ce înseamnă, de fapt, aceasta? **„Primind o lovitură... să riposteze printr-un gol, arătîndu-se astfel stăpîni pe sine".**

Și ne-am reamintit, cu acest prilej, de o mai veche prevedere a federației de fotbal, care stipula, pentru jucătorii diviziei naționale A, obligativitatea studiilor liceale.

Poate că măsura avea o oarecare doză de naivitate; în fond, nu toți marii asi ai balonului rotund pot calcula, trigonometric, traiectoriile mingii în teren și nici nu cunosc, exhaustiv, literatura de specialitate a sportului favorit. Deși dezideratul major al sportului contemporan, conceput ca un efort pe deplin conștient, de autodepășire, mizează tocmai pe subiecți ce posedă un temeinic bagaj de cunoștințe și un orizont apt de noi dimensiuni intelectuale, talentul brut, calitățile fizice competitive mai facilitează, încă, pătrunderea în arenă a unor tineri cu dispensă de educație, de cunoștințe elementare.

Dar credem, vrem să credem, că adevăratele vedete au, pe lîngă conștiința valorii lor, și bunul simț, acea educație minimă, dar cea mai trainică și pe care poporul nostru o denumește atît de sugestiv: „cei 7 ani de acasă".

Fotbalul, important punct de incidență a sportului cu masele largi, trebuie să poarte amprenta noblețel sufletești, a respectului de sine și față de adversar, a cinstei și onoarei, oriunde și oricînd.

Și dacă în domeniul tehnicii individuale mai putem admite un rabat, în ceea ce privește etica nu trebuie să acordăm nimănui certificat de paupertate, chiar dacă performanța ce moment ar părea că-l impune. Pentru că rezultatul în sine nu reprezintă nimic dacă autorul său este un infirm moral și dacă performanța nu poate fi asociată cu lupta cinstită, fair-play-ul, cu însăși rațiunea de a fi a sportului: plămădirea unei minți sănătoase, într-un corp sănătos.

Paul SLAVESCU

CITIȚI ÎN PAG. A 3-a:

Un dribling „semnat" Garrincha, asul atacului brazilian la ediția Chile '62

AL DOILEA TRIUMF, MAI PUȚIN SPECTACULOS, AL BRAZILIEI

● Chile — o alegere pripită, menită să pedepsească... Argentina! ● Don H.H., modest ca întotdeauna... ● Spania și Italia — marii „fanfaroni" ai campionatelor ● O nouă stea pe firmamentul fotbalului: Amarildo ● Și totuși, Schroiff rămîne cel mai mare portar al ediției chiliene...

Echipa de handbal a României participă la „Cupa țărilor latine"

În a doua parte a lunii martie se va desfășura, la Lisabona, competiția de handbal rezervată echipelor de tineret „Cupa țărilor latine". Pentru prima oară, la această întrecere va fi prezentă și echipa României. Și-au confirmat, de asemenea, participarea echipele Franței, Spaniei, Marocului, Braziliei și Italiei. Firește, echipa Portugaliei își va disputa și ea trofeul.

PENTRU JOCUL CU ARSENAL

DATELE PROPUSE DE DINAMO BACĂU

Răspunzînd ofertei făcute de Arsenal, Dinamo Bacău a propus ca primul meci din sferturile de finală ale „Cupei europene a tîrgurilor" să aibă loc în ziua de 11 martie, iar cel de-al doilea, de la Londra, la 17 sau 18 martie.

F. C. ARGEȘ VICTORIOASĂ ÎN GHANA

ACCRA, 4. Echipa de fotbal F.C. Argeș și-a încheiat turneul în Ghana, susținînd un meci în compania formației Susubiribi. Fotbaliștii piteșteni au înregistrat o nouă victorie, cu scorul de 3—2 (1—1). Golurile au fost marcate de Radu (min. 18, 76 și 83), respectiv Okuo (min. 32) și Iavanunu (min. 63).

Corespondență specială de la Aurel NEAGU

ECHIPA ROMÂNIEI A TERMINAT NEDECIS (1-1) CU INTERNAZIONALE PORTO ALEGRE

PORTO ALEGRE, 4 (prin telefon, de la trimisul special al revistei „Fotbal"). **Aproape 50 000 de spectatori au urmărit, marți seara, pe stadionul Beira Rio din localitate, meciul dintre Internazionale Porto Alegre și echipa României. Desfășurată la o temperatură de +26 de grade, întîlnirea s-a încheiat la egalitate: 1—1 (0—0).**

În prima repriză, fotbaliștii români au practicat un joc potrivit cu... căldura: lent, dar organizat.

Superioritatea tactică a formației noastre a rămas nefructificată.

În repriza a doua, după o scurtă perioadă caracterizată prin atacuri ale adversarului, reprezentativa României a pus stăpînire pe joc, în ciuda golului primit la numai 9 minute de la reluare. Schimbările efectuate la pauză de antrenorul Angelo Niculescu s-au dovedit a fi inspirate, dînd mai multă viață echipei. Dar iată cum s-a marcat. În min. 54, Dumitrache, venit în apărare, îl faultează pe Carbone la 20 de metri de poartă; brazilianul Valtomiro a executat pe zid, în colțul din dreapta, **și balonul a intrat în poartă. Plasat defectuos,** Ghiță a intervenit tîrziu, primind un gol care putea fi evitat. **Echipa română nu s-a descurajat, a preluat inițiativa, așa cum am arătat mai sus, și în min. 66 a obținut egalarea:** urcat în atac, Sătmăreanu a primit mingea pe aripa dreaptă, a demarat scurt, apoi a centrat înalt, în careu, spre DOMIDE, care, de la 6 metri, a înscris imparabil cu capul.

În min. 71, fotbaliștii români sînt pe cale de a majora scorul: Domide șutează puternic de la distanță, portarul nu poate reține și respinge în teren, de unde Neagu reia puternic... în bara transversală. Același Neagu mai ratase în min. 23 o mare ocazie, trimițînd balonul pe lîngă bară, din poziție favorabilă.

Scorul de egalitate DEZAVANTAJEAZĂ FORMAȚIA NOASTRA, care în repriza a doua, după egalare, a fost superioară adversarei ei. **Cei mai buni jucători români au fost** Sătmăreanu și Dumitru, **urmați, în ordine,** de Dinu, Hălmăgeanu, Domide, Radu Nunweiller și Neagu. **Sub valoarea lor obișnuită — Dobrin, Dumitrache și Lucescu. Ghiță — emotiv.**

Echipa României **a evoluat în următoarea formație:** Ghiță — Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dinu, Deleanu, R. Nunweiller, Dumitru, Neagu, Dobrin **(min. 46** Dembrovschi), Dumitrache **(min. 63** Domide), Lucescu **(min. 75** Ghergheli). **Foarte bun arbitrajul prestat de Martins Agomar. Următorul joc al fotbaliștilor români: cu Peru, la Lima, în ziua de 9 februarie.**

Citiți în pag. a 4-a
ECHIPA OLIMPICA CÎȘTIGĂTOARE CU 3—1 IN AUSTRALIA

SPORTUL ROMÂNESC PE CALEA UNUI CONTINUU PROGRES

(Urmare din pag. 1)

be atletice sînt tocmai consecința slabului nivel al competițiilor interne, a unui volum de muncă nesatisfăcător la antrenamente, a lipsei de continuitate în acțiunea de selecție și pregătire a elementelor tinere. Concluzia este valabilă pentru toate ramurile sportive rămase în urmă, deși fiecare dintre ele prezintă, fără îndoială, aspecte specifice, de care trebuie să se țină seama în elaborarea măsurilor de viitor. Iată de ce se consideră că în locul discuțiilor sterile dintre tehnicienii de la baschet, volei, ciclism, înot, atletism și alte ramuri de sport, activiștii și antrenorii din federații, cluburi și asociații sportive trebuie să treacă la aplicarea în practică a cunoștințelor și experienței dobîndite pînă în prezent și să ia exemplul celor de la scrimă, lupte, caiac-canoe, handbal, box și din alte sporturi, care au realizat prin muncă perseverentă performanțe valoroase.

Un capitol special a fost rezervat, în raport, muncii desfășurate de federațiile pe ramuri de sport, organe tehnice ale C.N.E.F.S. Se precizează că în această direcție s-au elaborat măsuri pentru întărirea rolului și prestigiului federațiilor, PRIN ADOPTAREA STATUTELOR ȘI REGULAMENTELOR PROPRII, PRIN CREȘTEREA AUTONOMIEI ÎN EXECUTAREA BUGETELOR, A CALENDARULUI COMPETIȚIONAL, ÎN SELECȚIONAREA ȘI INSTRUIREA LOTURILOR REPUBLICANE. Cu toate acestea, în munca federațiilor continuă să persiste deficiențe care ar trebui să dispară o dată cu mărirea atribuțiilor acestor organe. Se apreciază astfel că ar fi bine ca, în viitor, federațiile să se ocupe mai intens de îndrumarea de specialitate a secțiilor din cluburi sau asociații și a comisiilor județene, de dezvoltarea ramurii respective, de sprijinirea și urmărirea atentă a desfășurării campionatelor.

Discutîndu-se despre modul în care s-a organizat activitatea în cluburi se apreciază, ca un fapt pozitiv, că a crescut numărul sportivilor fruntași formați în provincie, loturile republicane primind, în anul 1969, 700 de seniori și juniori din diferite județe ale țării.

Analizînd însă mai atent relația dintre investițiile făcute, numărul de cadre, baza materială și rezultatele concretizate în numărul sportivilor, valoarea și perspectivele acestora, se constată **INSUFICIENȚE ATÎT CANTITATIVE, CÎT ȘI CALITATIVE.** De pildă, nu poate fi considerat satisfăcător faptul că doar 12 cluburi au furnizat sportivi loturilor olimpice. Pe de altă parte, numărul sportivilor nominalizați, în fond al celor cuprinși într-o activitate de pregătire sistematică, cu premise de dezvoltare în viitor, se menține scăzut.

Aceste situații nesatisfăcătoare SE DATORESC REALIZĂRII LA UN NIVEL MEDIOCRU ȘI INCOMPATIBIL CU EXIGENȚELE SPORTULUI DE PERFORMANȚĂ A ANTRENAMENTELOR, RUTINEI ȘI LIPSEI DE INTERES FAȚĂ DE INTRODUCEREA METODELOR DE LUCRU MODERNE, LIPSEI DE EDUCAȚIE A UNOR ANTRENORI ȘI SPORTIVI.

Așa se explică de ce **foarte mulți sportivi fruntași se prezintă la loturi cu o pregătire sumară, cu lacune de ordin fizic îngrijorătoare, considerînd — total greșit — că ei se pot reface din punct de vedere al instruirii în perioadele de antrenament în cadrul loturilor naționale.**

Tot din aceste cauze se irosesc fonduri importante cu secții care de ani de zile contribuie cu prea puțin la dezvoltarea sportului nostru de performanță, așa cum este cazul secțiilor de volei, baschet, atletism și natație de la cluburile Progresul și Rapid din București, Crișul Oradea, Farul Constanța, Mureșul Tg. Mureș, Politehnica Timișoara, Universitatea Cluj sau clubul sportiv din Iași.

Trebuie să se țină de toți cei ce răspund de sportul de performanță — s-a subliniat în raport — că sarcinile noastre și nivelul întrecerilor de la Jocurile Olimpice **din 1972 VOR FI MAI MARI DECÎT ÎN PERIOADELE ANTERIOARE.** Faptul că această ediție are loc în Europa mărește accesibilitatea competițională pentru multe țări de pe continentul nostru și din Africa, ceea ce ridică acut problema apariției unor adversari mai numeroși și mai redutabili.

Referitor la baza materială, raportul arată cifric situația realizării fondurilor de investiții, precizînd că ele **AU CRESCUT SIMȚITOR FAȚĂ DE PERIOADA ANTERIOARĂ.** La realizarea construcțiilor și amenajărilor sportive — în afara sumelor alocate din bugetul de stat — un aport apreciabil l-a dat Consiliul General al U.G.S.R.

Prin investițiile făcute, un număr de orașe beneficiază în prezent de baze moderne, utile deopotrivă activității sportive de masă, cît și pregătirii sportivilor de performanță. **Dar sînt încă multe județe, orașe, localități, școli și universități în care slaba activitate pe plan sportiv se explică, în primul rînd, prin lipsa de preocupare față de crearea și dezvoltarea condițiilor materiale indispensabile organizării antrenamentelor și competițiilor de tot felul.**

La aceasta ar mai putea fi adăugate și alte lipsuri care determină ca baza materială a mișcării sportive să nu se dezvolte pe măsura eforturilor făcute.

Întîlnim încă uneori, este adevărat la o scară mai redusă față de alți ani, **fenomenul dezafectării fără recuperare și împotriva legalității a unor terenuri și instalații sportive, precum și pe cel al deteriorării unor baze de acest gen al căror proprietari nu mai fac de loc eforturi pentru a le menține într-o stare normală de folosință.**

În perioada care urmează trebuie ca eforturile să se îndrepte spre realizarea integrală a investițiilor prevăzute în planul pe anul 1970, CARE ÎNSUMEAZĂ 49 MILIOANE LEI, din care 28 milioane lei reprezintă construcții-montaj. Acest plan prevede: **terminarea sălii de atletism, a bazinelor de înot și săriturI de la complexul sportiv „23 August" din București, a sălii de sport cu 2 000 locuri din Ploiești, a bazinului acoperit de înot din Brăila și a sălii de sport cu 1 000 locuri din Pitești. Vor continua, totodată, lucrările la patinoarul artificial din Miercurea Ciuc și la sala de sport cu 2 000 locuri din Iași, ambele cu termen de dare în folosință în anul 1971.**

De asemenea, în 1970 se vor realiza instalația de iluminat la stadionul „23 August" din București, precum și unele extinderi și reparații capitale la diferite baze sportive. Se prevede să se introducă în planul pe anul 1970 începerea lucrărilor la sala de sport cu 12 000 locuri din București, și la sala de tenis de la Șiraudul Tineretului.

S-a vorbit, în continuare, pe larg despre cercetarea științifică, despre pregătirea cadrelor, relațiile internaționale și activitatea de propagandă, domenii în care au fost analizate lipsurile ce se mai manifestă încă și au fost arătate căile de urmat în viitor.

Partea finală a raportului a cuprins o analiză critică a muncii Biroului C.N.E.F.S., după care au fost exprimate angajamentele mișcării sportive, dorința tuturor activiștilor, tehnicienilor și sportivilor de a contribui deplin la creșterea eficienței exercițiilor fizice în formarea noilor generații, la întărirea sănătății maselor, la ridicarea prestigiului sportiv al patriei noastre.

„Priza toc" a formației iugoslave: Mirijana Resler

REÎNTÎLNIRE CU CÎTEVA DINTRE VEDETELE EUROPENE

(Urmare din pag. 1)

ca, în prezența publicului favorit și a tuturor tehnicienilor noștri, să demonstreze că participarea unora dintre ei la campionatele continentale ar mai putea fi luată în discuție. Pînă în aprilie mai sînt aproape două luni de pregătiri și de verificare, perioadă cînd mai pot fi etalate calități care să le faciliteze prezența la cea mai importantă competiție internațională a anului. Un stimulent care poate acționa pozitiv asupra evoluțiilor lui Giurgiucă și a colegilor lui de aceeași vîrstă sau mai tineri. Oricum, spectatorii noștri așteaptă de la actualul eșalon al tenisului de masă românesc, avînd ca protagonistă pe admirabila maestră a paletei, Maria Alexandru, comportări remarcabile.

★

Ieri, la Floreasca a fost o adevărată repetiție generală a întrecerilor de azi. Toate cele șase mese au fost în permanență solicitate, antrenamentului de două ore al echipelor României urmîndu-i cel al oaspeților. Un amănunt interesant: deși formațiile Ungariei, Poloniei, Iugoslaviei și Cehoslovaciei au sosit în Capitală cu mari întîrzieri, datorită vremii nefavorabile, totuși ele s-au prezentat în corpore la sală — împreună cu jucătorii sovietici (aflați de luni la București) — pentru a lua un prim contact cu locul de concurs. Au lipsit doar jucătorii din R. D. Germană, care au ajuns abia seara.

Aici am avut ocazia să auzim două opinii dinaintea concursului, aparținînd antrenorului iugoslav, **Dușan Osmanagici** și maestrei emerite a sportului, **Maria Alexandru.**

Campioana țării noastre este de părere că: „Actuala ediție a internaționalelor de la București, fără a reuni toate numele prestigioase ale tenisului de masă european, are cîteva numere de atracție. Mă gîndesc la cele două campioane continentale, Ilona Vostova (senioare) și Carmen Crișan (junioare), precum și la Stanek, Korpa și Amelin, aflați în primul pluton al paletelor masculine din Europa. Și nu se știe dacă și dintre cellalți nu va apărea vreo surpriză. Cît privește pe colegii mei de echipă, concursul va constitui o bună verificare a potențialului nostru în vederea europenelor de la Moscova. Și noi sperăm că evoluția noastră va satisface".

Dușan Osmanagici: „Competiția, fără a fi deosebit de dură, reprezintă pentru jucătorii noștri un bun mijloc de rulare și verificare, ca de altfel și internaționalele R. F. a Germaniei și Angliei, care, împreună, ne vor da prilejul să definitivăm echipa iugoslavă pentru Moscova. Despre concurs pot spune că probele feminine sînt echilibrate și la o cotă valorică mai ridicată, dar noi ne mulțumim cu faptul că avem primele șanse la întrecerile masculine".

TELEcronica

Alain Deloni și Michel Simoni

Repede — pînă nu vine hocheiul de care mă tem tare după cele văzute în repriza cu Ceske Budejovice, pînă nu se întorc băieții din Brazilia de care nu mă mai tem dar nici nu știu mare lucru și atunci de ce să-mi dau cu presupusul? — repede, să punem la punct problema problemelor că după aceea n-o să mai avem timp. Uite ce e: vine o scrisoare pe adresa „redactorului-șef personal", scrisoare bătută la mașină ca să nu știm ale cui sînt caligrafia dar mai ales ortografia și românească respectivă. Semnătura sună așa: „Telespectator (obiectiv, nu ca) Belphegor". *De ce e dînsul telespectator obiectiv iar eu...? Foarte simplu:* „mă refer la faptul că căutați să-l susțineți pe acest scîrbos de"... „boșorogul ăla chelos și gușat de care la toată lumea îi e silă, cu figura lui imposibilă, de speriat copiii"... *Și mai departe:* „...Cînd apar băieți plăcuți ca... e o plăcere să privești și să asculți... mă apucă boala cînd văd că-l susțineți pe maimuțoiul ăla!". *În concluzie:* „Personal, eu zic că rubrica e bună în ideile care le susține. Și eu sînt de acord cu criticile aduse și sugestiile... sper că nu veți face din această rubrică un prilej de a vă servi prietenii și a le reface reclamă, mai ales pe degeaba" *(subl. mea). Cutremurătoare în acest text nu sînt „descrierile de natură" și nici ura față de persoană, nu — astea-s flori la ureche. Cutremurătoare este concepția despre obiectivitate. Dînsul se poate lăuda că e obiectiv fiindcă nu-i place chipul lui X. Nu contează pentru dînsul dacă X e priceput, competent, inteligent. Dînsului nu-i place mutra și atunci, dă-i la cap cu toată obiectivitatea! Dreptul de a eticheta sumar, dreptul de a nu dovedi nimic ci de a urla: „mie nu-mi place X, dați-l afară!", dreptul de a socoti propriul urlet o analiză profundă, dreptul de a-i socoti dacă nu idioți, cel puțin amici cu „boșorogul" pe toți aceia care apreciază calitățile „maimuțoiului" — toate aceste drepturi luate cu japca se numesc obiectivitate! Nouă — celor care nu ne-a trecut prin cap să împărțim comentatorii sportivi în Deloni sau Michel Simoni transformînd studioul într-un institut de frumusețe sau un concurs pentru alegerea lui „Mister Univers" — nouă nu ne rămîne, deci, decît să fim hidoși, subiectivi, agenți publicitari odioși, într-un cuvînt: prieteni cu... Căci la baza obiectivității dumnealui — și aici e miezul concepției — stă convingerea oarbă că noi avem mari interese la X iar X are mari pile la noi. Subiectivitatea noastră — în mintea aceea obiectivă — nu poate fi altceva decît o afacere „prietenească" pusă la cale cu X într-un lung chiolhan, cu femei și lăutari alături. Subiectivitatea noastră nu poate fi pură și dezinteresată — la asta nu avem dreptul. În schimb dînsul — înjurînd de mama focului, aplaudînd „mare boală" pe X — e pur, dezinteresat, adică obiectiv! Perfect.*

Ce se poate răspunde? Problema e prea acută și depășește cronica T.V. pentru a ne permite să n-o observăm. Problema circulă și pe stadioane, și în birouri, și în uzine, și în lumea filmului... Să spun mai întîi că niciodată această rubrică n-a servit cuiva de reclamă. Să spun, după aceea, că niciodată aprecierile de aici — mai drepte, mai strîmbe — nu au fost afectate de cafelele negre băute cu x, y, z de la Telesport. Să mai spun că nu cunosc și nu sînt prieten — și am ținut chiar să nu fiu prieten, știind cum e lumea... — cu celelalte litere din lumea comentatorilor. Să adaug că niciodată n-am avut iluzia și ambiția de a fi „obiectiv". E o mare iluzie că spectatorii și cititorii fiind mulți, sînt, totodată, și obiectivi — iar cronicarul, fiind singur, e subiectiv — prin urmare nedrept, interesat și meschin. Cei mulți pot fi și ei nedrepți, cel singur — în subiectivitatea sa — poate ajunge la noblețea adevărului. Și invers. De altfel, toți cei care privim seară de seară spectacolul lumii și telesportul sîntem subiectivi, avem prieteni, simpatii, antipatii, idei și „interese". Toți sîntem cronicari. Problema e în ce măsură „cronicile" subiective ale fiecăruia se întîlnesc (sau nu) cu subiectivitățile celorlalți. Fenomenul e atît de delicat, atît de misterios, atît de omenesc încît ar trebui să excludem cu desăvîrșire din cadrul lui injurătura, suspiciunea, amenințarea cu forța și mai ales vanitatea deșartă a „obiectivității".

BELPHEGOR

SÎMBĂTĂ ÎN SALA DINAMO: CUȚOV ȘI PĂPĂLĂU, FAȚĂ ÎN FAȚĂ

• În cursul zilei de ieri a fost definitivat programul reuniunii de box ce va avea loc sîmbătă, de la orele 18,30 în sala Dinamo: *juniori* — cat. 45 kg.: Nicolae Teodorescu (Dinamo) — Marin Botea (Voința), 48 kg.: Tudor Chirilă (Dinamo) — Nicolae Simion (Voința), 63,5 kg: Sandu Mihalcea (Dinamo) — Augustin Iacob (Voința). *Seniori* — cat. 48 kg: Dinu Giugea (Dinamo) — Marin Lumezeanu sau Vasile Drăgan (Steaua), 54 kg: Ștefan Hîrșu (Dinamo) — Mircea Toni (Chimia Or. Gh. Gheorghiu-Dej), 57 kg: Constantin Buzuliuc (Steaua) — Octavian Amăzăroaie (Chimia Or. Gh. Gheorghiu-Dej), 63,5 kg: *Calistrat Cuțov — Nicolae Păpălău* (ambii Dinamo), 67 kg: Dumitru Precup (Dinamo) — Ion Melinte (Steaua), 81 kg: Marin Constantinescu (Dinamo) — Petre Cojocaru (Rapid).

• O altă gală pugilistică de mare atracție va avea loc astă-seară, pe ringul din Constanța. Steaua, echipă din care fac parte doi campioni ai Europei (C. Ciucă și A. Dumitrescu) va înfrunta ambițioasa formație constănțeană, Farul. Patru întîlniri se vor desfășura pe distanța de cinci reprize a două minute.

Duminică, la ora 10 va avea loc la clubul Grivița Roșie o reuniune pugilistică în cadrul căreia vor evolua unii dintre boxerii bucureșteni ce vor lua startul, în curînd, în campionatele republicane. Iată cîteva „perechi": I. Adam (Progresul) — T. Grădinaru (CPMB), M. Celincă (Electromagnetica) — L. Nicolaescu (Steaua), D. Stănescu — Al. Preda (ambii de la Grivița Roșie).

PUIU NICOLAE

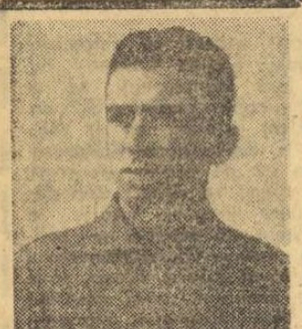

Ieri dimineață s-a stins din viață, la 35 de ani, maestrul sportului Puiu Nicolae, unul dintre sportivii care a apărat cu cinste, ani de-a rîndul, culorile țării în marile întreceri internaționale de box. De patru ori campion al României, Puiu Nicolae a fost un exemplu de modestie, de conștiinciozitate, de abnegație, fiind iubit și apreciat de amatorii boxului de la noi și de peste hotare. El lasă o amintire neștearsă celor care i-au urmărit bogata sa activitate sportivă de-a lungul ultimilor 20 de ani.

Înmormîntarea va avea loc sîmbătă, 7 februarie a.c., la cimitirul Reînvierea.

AZI, ULTIMA ZI PENTRU TRAGEREA LOTO

Așa cum s-a anunțat, începînd cu tragerea Loto de mîine se aplică săptămînal o nouă formulă tehnică, menită să acorde importante avantaje participanților. Iată cîteva din aceste avantaje:

— La tragerile obișnuite participanții pot cîștiga în afară de premiile în bani (cum se cîștiga anterior), autoturisme și excursii în străinătate.

Autoturismele care se atribuie săptămînal sînt: Dacia 1100, Moskvici 408, Skoda 1000 M.B. — la alegerea participantului și excursii în U.R.S.S. și Cuba.

— S-a mărit cifra numerelor care se extrag: la extragerea a II-a 7 numere din 81 numere rămase în urnă.

— Se cîștigă și cu 3 numere din toate cele 16 extrase, indiferent ordinea extragerii (adică cu 2 numere din extragerea I și un număr din extragerea a II-a sau cu un număr din extragerea I și cu 2 numere din extragerea a II-a.

— Se poate participa cu bilete de 2 lei varianta — pentru extragerea I — și cu bilete de 5 lei varianta — pentru extragerile I și a II-a.

Biletele cu 5 lei varianta vă oferă cele mai mari șanse de cîștig. Azi este ultima zi pentru procurarea biletelor la tragerea de mîine, la care se aplică o nouă formulă tehnică. În mod cert va crește numărul cîștigătorilor. Ce-ar fi dacă ați încerca și dv.?

PRONOEXPRES

Numerele extrase la concursul nr. 6 din 4 februarie 1970:

Extragerea I:
26 17 11 40 31 39
Fond de premii: 404 168 lei.
Extragerea a II-a:
37 25 29 13 5 43 1
Fond de premii: 345 607 lei.

Plata premiilor la acest concurs se va face astfel:

— **În Capitală:** începînd de la 12 februarie pînă la 22 martie 1970 inclusiv.

— **În provincie:** începînd de la 15 februarie pînă la 22 martie 1970 inclusiv.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 29 IANUARIE 1970:

Extragerea I: Categ. I: 1 variantă a 69.487 lei; a II-a: 8,45 a 12.335 lei; a III-a: 119,45 a 1.163 lei; a IV-a: 313,80 a 554 lei; a V-a: 743,95 a 280 lei.

Extragerea a II-a: Categ. A: 2,55 variante a 34.678 lei; Categ. B: 1,90 a 34.678 lei; Categ. C: 9,90 a 7.794 lei; Categ. D.: 1283,55 a 100 lei.

Cîștigător la categ. I, extragerea I — ANTAL MIKLOS din Sf. Gheorghe, județul Covasna.

CENTURI ALE MĂIESTRIEI SPORTIVE

Cu ocazia recentei conferințe a Comitetului federației de judo, unui număr de antrenori, arbitri și instructori de judo li s-a acordat centura neagră (ce indică categoria maeștri) danul (gradul măestriei sportive) 3, 2 și 1.

Astfel, pentru buna activitate desfășurată în cadrul loturilor de seniori și juniori, antrenorii Constantin Bogdan, Gheorghe Donciu și Ovidiu Bucur au primit centura neagră, danul 3. Centura neagră, danul 2, a fost atribuită arbitrului Radu Gruia care, în cadrul „Cupei speranțelor olimpice" de la Berlin, a condus 83 la sută din numărul partidelor și a dirijat, la centru, trei finale, distingîndu-se prin autoritate și competență.

Un alt număr de 23 de antrenori și instructori au primit centura neagră, danul 1.

Rafira Fița (dreapta) în timpul unei ore de anatomie — Foto: Aurel NEAGU

Discuție — despre München — în recreația mare

În octombrie 1967, cînd la concursul de admitere la Liceul 4 (cu program de educație fizică) din Galați, una dintre candidate sărise 4,60 m la lungime, profesoara Ștefania Constantin a spus colegilor de cancelarie că descoperise în Rafira Fița (autoarea acestui rezultat) un adevărat filon de aur pentru atletism. Profesoara avea în vedere faptul că eleva obținuse acești 4,60 m, fără nici o pregătire de specialitate prealabilă, și era convinsă că printr-un antrenament metodic, printr-o pregătire complexă, Rafira ar fi putut ajunge, în scurtă vreme, în rîndul elitei săritoarelor noastre.

După o iarnă de pregătire, în care s-a pornit, cum era și firesc, de la A, **în primăvara lui '68 au avut loc primele verificări, în curse variind între 60 și 300 de metri. O nouă surpriză pentru Ștefania Constantin: „săritoarea" Rafira Fița a arătat nebănuite calități de alergătoare, obținînd 45,8 s pe 300 m și întrecînd-o lejer pe cea mai bună semifondistă a școlii.**

Revelația acestui rezultat și ușurința cu care fusese realizat au decis-o imediat pe profesoară să-i modifice structural planul de pregătire. Că nu s-a înșelat procedînd astfel, a dovedit-o performanța primului start oficial pe 400 m al Rafirei Fița și evoluția ulterioară a rezultatelor acestei atlete. Așadar: **primul concurs — 59,1 s, apoi cîștigătoarea etapei județene a Crosului Tineretului și primul loc în finala pe țară, la București, a acestei importante competiții de masă.**

La puțină vreme, Rafira Fița și-a făcut debutul internațional, fiind selecționată în delegația atleților care au participat la Festivalul tineretului și studenților de la Sofia. Și de data aceasta, eleva din Galați a obținut un frumos succes, CÎȘTIGÎND PROBA DE CROS ȘI ATRAGÎND ATENȚIA SPECIALIȘTILOR ASUPRA POSIBILITĂȚILOR EI REMARCABILE.

Pînă la încheierea sezonului competițional, Rafira Fița se mai evidențiază în diferitele concursuri cu caracter republican și figurează în bilanțul **anului 1968 cu 2:12,8 pe 800 m.**

Cu experiența acumulată în anul debutului competițional al elevei sale, profesoara Ștefania Constantin pornește la o muncă și mai intensă, mai ales că atleta se dovedește nu numai foarte receptivă, dar și — investigațiile medicale o arată — cu un organism care poate răspunde în bune condițiuni unor solicitări maxime.

Anul 1969 a marcat noi succese pentru Rafira Fița, între care excelente performanțe pe 800 m (2:07,7, la meciul de juniori R.S.S. Ucraineană — România, la Odesa) 400 m (57,3 s) și 1 500 m (4:29,7) și titlul de campioană republicană de junioare la cros.

Zilele trecute am întîlnit-o, pe eleva gălățeancă, în recreația mare la liceul său. În bluza bleu și sarafanul bleumarin de uniformă, mai emoționată decît la startul unui mare concurs, aproape că n-am mai recunoscut-o pe atleta de care profesoara Ștefania Constantin, și nu numai ea, își leagă atîtea speranțe pentru acest sezon și pentru cele următoare ce vor veni pînă la Olimpiada de la München.

— **Am un mare regret,** spune Rafira Fița, **acela că în acest sezon, în care împlinesc 19 ani, potrivit regulamentelor, nu voi putea lua parte la două mari competiții, în premieră, pentru juniori: „Balcaniada" de la Atena și „europenele" de la Paris. Mă consolez însă cu gîndul că-mi rămîn multe alte concursuri care să-mi permită să realizez ceea ce mi-am propus.**

Întrebată asupra obiectivelor de performanță pentru 1970, atleta se fisticește, se roșește și rămîne pe gînduri... Antrenoarea intervine: **„Știți, Rafira este extrem de timidă și vorbind despre obiectivele acestui an, n-ar vrea să fie considerată cumva ca lipsită de modestie. În planul ei de pregătire pentru 1970 am avut în vedere acele mijloace care o pot conduce spre 2:06,5 pe 800 m și 4:24,0 pe 1 500 m, spre un loc fruntaș în clasamentul Crosului Balcanic din martie, de la București. Pentru acestea, de la 1 decembrie desfășurăm o muncă foarte serioasă, antrenamentele zilnice având loc mai mult în aer liber. Și cum merg lucrurile pînă acum sînt convinsă că eleva mea își va îndeplini integral aceste obiective, împreună cu îndatoririle școlare. ȚELUL EI, sau mai bine zis — țelul nostru, ESTE PARTICIPAREA CU SUCCES LA J. O. DIN 1972, CÎND RAFIRA VA AVEA 21 DE ANI".**

Am frunzărit cu interes carnetul de antrenament al tinerei alergătoare și ne-a surprins mulțimea fotografiilor Ilenei Silai, a tot felul de însemnări și tăieturi din ziare despre recordmana țării.

— **Ileana Silai este idealul meu sportiv. De cînd am cunoscut-o, m-a impresionat prin seriozitate, prin marea-i putere de muncă, prin dragostea ei pentru atletism. Aș fi foarte fericită dacă la München am concura împreună pentru România.**

Romeo VILARA

Cu un televizor „MIRAJ" veți putea urmări pe micul ecran de la 13 februarie 1970 transmisiile meciurilor de hochei pe gheață din cadrul campionatului mondial.

De la 13 la 23 februarie 1970 Grupa C, transmisie de la Galați

De la 24 februarie la 5 martie 1970 Grupa B, transmisie de la București

Prin calitățile sale televizorul „MIRAJ" vă asigură o vizionare excepțională.

Prețul: 4 225 lei. Se poate cumpăra și cu plata în 12—18 rate lunare, cu un aconto de la 650—867 lei.

(3503)

LA CEREREA GENERALĂ S-A TIPĂRIT O EDIȚIE SUPLIMENTARĂ A

ALMANAHULUI TURISTIC 1970

Ultimele exemplare se mai găsesc la unitățile de difuzare a presei din București și principalele orașe din țară.

COOPERATIVA „DESERVIREA" BUCUREȘTI ORGANIZEAZĂ PRIN METODE RAPIDE ȘI EFICACE

MEDITAȚII

DESEN TEHNIC - INDUSTRIAL ȘI DE CONSTRUCȚII

Costul unei ore este de 5 lei.

Cooperativa garantează calitatea predărilor, lecțiile fiind susținute de specialiști cu înaltă pregătire profesională și îndelungată experiență.

Înscrieri și informații zilnic între orele 10—17,30 în str. Filiti nr. 10, telefon 13 54 69.

(3493)

fotbal

Ancheta SPORTUL

De ce există un decalaj între rezultatele echipei naționale și valoarea formațiilor de club?

Ancheta SPORTUL continuă să suscite interesul specialiștilor din cadrul federației și cluburilor sportive. În ultimele zile am primit la redacție alte răspunsuri care conțin numeroase puncte de vedere interesante și sugestii de reținut pentru concluziile generale ale acestei dezbateri. Publicăm astăzi părerile altor trei tehnicieni ai fotbalului nostru.

DINCĂ SCHILERU, antrenor federal:

NU ESTE VORBA DE FLUCTUAȚII DE FORMĂ

Este foarte adevărat că, în momentul de față, dispunem de un nucleu de jucători cu o pregătire îmbunătățită, apropiată de nivelul cerințelor competitive internaționale (calificarea echipei noastre naționale este edificatoare în acest sens), dar dacă facem o investigație, mai atentă, în spatele acestui eșalon, la cluburi, adică acolo unde trebuie să se plămădească viitoarele cadre pentru activitatea de perspectivă, SE CONSTATĂ EVIDENTE SLĂBICIUNI CARE DETERMINĂ DECALAJUL VALORIC EXISTENT ASTĂZI.

Printre altele:

1) Existența în cluburi a unui număr redus de jucători sub 21 de ani care să întrunească calitățile impuse astăzi de fotbalul modern și care să poată satisface, în viitor, sarcinile de performanță la nivelul reprezentativelor naționale;

2) Condițiile pregătirii superioare (în marea majoritate a cluburilor și asociațiilor cu secții de performanță) a jucătorilor tineri (care nu se ridică la nivelul cerințelor).

Se cunoaște faptul că *jocul actual impune fotbaliștilor tineri O ACUMULARE INTENSĂ — timp de 3—4 ani — PRIN ANTRENAMENTE, care trebuie să fie net superioare celor realizate cu jucătorii seniori. În pofida acestei cerințe, conducerile tehnice ale cluburilor și asociațiilor NU ADOPTĂ ORIENTAREA MODERNĂ A PREGĂTIRII INTENSIVE COMPLEXE A TINERILOR, căci, alegîndu-și această modalitate, ele socotesc că randamentul competitiv imediat al jucătorilor tineri ar avea de suferit.*

3) Menținerea în continuare a mentalității în virtutea căreia *se mai acordă încă în secțiile de fotbal de performanță încrederea totală, avantaje materiale și prioritate în alcătuirea formațiilor jucătorilor plafonați,* cu un profil moral-educativ alterat, *DĂUNĂTOR ATMOSFEREI FAVORABILE PENTRU CREȘTEREA UNEI GENERAȚII NOI DE JUCĂTORI.*

Acest lucru este generat și de existența unui regulament de transferări prea limitativ, care nu dă posibilitatea ca echipele de performanță să-și poată recruta elementele corespunzătoare. De aceea, constatăm astăzi că echipele noastre, în majoritatea lor, dacă nu chiar în totalitate, sînt construite după posibilități existente și nu după cerințele fotbalului modern.

Acestea sînt o parte din problemele pe care le întîlnim la majoritatea cluburilor și asociațiilor noastre și care determină permanente fluctuații, zicem noi „de formă", dar care, în fond, *nu reprezintă decît consecințele unor formații necorespunzător construite, în care improvizația trebuie să rezolve situația* (un exemplu: din lipsă de extreme la cluburi, se improvizează „aripi false", fapt care are repercusiuni și la lotul național etc.).

Există un decalaj între echipa națională și echipele de club? DIN CELE ARĂTATE MAI SUS REZULTĂ CĂ DA.

În momentul cînd vom reuși să avem mai mulți jucători de valoare, în cadrul echipelor noastre de club, pregătiți într-un climat de seriozitate și simț de răspundere, randamentul lor va folosi echipei noastre naționale, deoarece pregătirea în comun (așa cum s-a procedat la actualul lot național) a determinat omogenizări de cupluri funcționale (Hălmăgeanu — Dan; Dumitrache — Dobrin; Radu Nunweiller — Dinu) — materializînd rezultatele scontate.

C. CERNĂIANU, antrenor la PETROLUL:

DECALAJUL SE VA PIERDE, TREPTAT

Decalajul despre care vorbim este una din temele care mă frămîntă și pe mine.

Poate că prima explicație a acestui fenomen este aceea că, **în vreme ce echipa națională reprezintă un team omogen, construit în decurs de cîțiva ani, MAJORITATEA ECHIPELOR NOASTRE DE CLUB SE AFLĂ ÎN PREZENT ÎN STADIUL DE FORMARE SAU DE RECONSTRUCȚIE.**

Aș adăuga că **obiectivele echipei reprezentative „bat", de departe, pe cele ale echipelor de club, solicitînd afectiv (și... material) în mod diferit jucătorii echipei României și pe cei ai formațiilor de club.**

Nu știu dacă reprezint o notă discordantă în corul tehnicienilor români interesați de tema anchetei pe care o întreprinde ziarul SPORTUL, dar **eu cred că decalajul care ne preocupă este în curs de lichidare.**

Exemplul echipei Dinamo Bacău, o echipă de forță medie, orientată spre fotbalul complet, modern, îndrăzneț, îmi dă speranța că procesul de ridicare a echipelor de club la nivelul primei echipe a țării este viu, iar noi, antrenorii, îl putem face mai rapid...

ȘT. COVACI, antrenor la STEAUA:

LA FORMAȚIILE DE CLUB JUCĂTORII SE... MENAJEAZĂ!

Explicațiile decalajului dintre evoluția superioară a echipei reprezentative și evoluțiile neconvingătoare, oscilante, sau chiar slabe ale echipelor de club sînt mai multe și de natură diferită.

Este incontestabil faptul că **lotul reprezentativ a strîns ceea ce s-ar putea numi „crema fotbalistică" în materie de jucători.** Echipele de club, în schimb, sînt eterogene din punct de vedere valoric, **majoritatea dintre ele fiind „descoperite" la cel puțin un post, două.**

O aparentă curiozitate, pe care am avut ocazia s-o verific la toate cele trei mari „producătoare" de internaționali: Dinamo, Rapid și Steaua.

În echipa reprezentativă, „așii" celor trei echipe joacă foarte bine, UNEORI CHIAR EXCEPȚIONAL, în vreme ce la cluburile lor randamentul este inegal, sau CHIAR SCAZUT, acești jucători creînd, nu o dată, numeroase probleme antrenorilor și colegilor de echipă.

Explicațiile acestui fenomen? La echipa națională acești jucători **DAU TOTUL, în timp ce la formațiile de club se MAI MENAJEAZĂ...**

De ce?

Poate pentru că obiectivele echipei reprezentative sînt întotdeauna mai mărețe (campionate mondiale, olimpiade), **poate și pentru că stimulentul moral este întotdeauna mai activ atunci cînd joci pentru echipa României.**

Acestea ar fi, după părerea mea, cîteva din explicațiile decalajului pe care-l resimțim, în dublul său aspect, fericit și nefericit, noi, antrenorii de club.

Desene de Al. CLENCIU

CU OCHII SPRE RETUR ȘI CU GÎNDUL SPRE C. M.

Antrenamentele echipelor noastre în vederea returului campionatului sînt în plină desfășurare, în ciuda timpului care s-a înrăutățit. Ele sînt urmărite cu interes de suporteri, care „purică" mai ales loturile, în căutarea noutăților. Totuși, în principal, atenția lor este îndreptată tot spre... campionatul mondial, spre evoluția echipei reprezentative în Brazilia, în momentul de față.

INVITAȚII, INVITAȚII...

Inseram într-un număr trecut știrea că echipa noastră națională a fost invitată să-și facă pregătirile în mai multe țări. Cert este că, între timp, lista invitațiilor a crescut. Acum, echipa noastră este solicitată să susțină un meci de pregătire, în drum spre Mexic, la Lisabona, cu faimoasa Benfica. O altă invitație vine din Jamaica și, în fine, o a treia de la New York, de unde, de asemenea, ni se oferă o partidă amicală. Dincolo de aspectul propagandistic (echipa noastră a devenit apreciată și solicitată, ceea ce nu poate decît să bucure) se situează latura practică. Un meci cu Benfica sau cel de la New York, cu parteneri de valoare, ni se pare util, încadrat în planul general de pregătire.

✶

Preocuparea federației în direcția urmăririi viitorilor noștri adversari în timpul preparativelor lor pentru Mexic ni se pare și justificată și extrem de necesară, chiar dacă englezii sau cehoslovacii vor mai face, pînă la turneul final, modificări — uneori esențiale — în lotul de jucători. În orice caz, însă, urmărindu-i la jocuri de pregătire sau amicale, observatorii federației pot trage concluzii prețioase în ce privește concepția lor de joc. Din acest punct de vedere, prezența antrenorilor Em. Vogl și N. Petrescu la meciurile echipei Cehoslovaciei de la Sevilla (18 februarie) și de la Nantes (24 februarie), precum și la jocul Belgia — Anglia (25 februarie) considerăm că va da roade.

✶

În fine, problema acomodării la altitudine, problemă importantă, dar și cu ecouri contradictorii. În orice caz, nu-i de ignorat, trebuie să i se acorde importanța cuvenită. Ceea ce și face federația. Consultarea cu tehnicienii bulgari care au fost prezenți la turneul olimpic de fotbal din Mexic este binevenită. Ea poate fi, însă, lărgită cu concluziile pe această temă ale antrenorilor maghiari, care au însoțit echipa olimpică a Ungariei în Mexic, și chiar cu opinii mai recente ale conducătorilor și tehnicienilor unor cluburi iugoslave (St. roșie Belgrad, Partizan Belgrad, Dinamo Zagreb) care au întreprins de curînd sau se află în turnee în America Centrală și de Sud. Nici un izvor, care ne poate documenta cît mai bine, nu trebuie ignorat. Bineînțeles, alăturînd aceste concluzii celor ale antrenorilor români de diferite specialități care au însoțit loturile olimpice în 1968.

P. EFTIMIU

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . .

Adresa: . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se calífică primele **DOUĂ CLASATE**)?

GRUPA A . . . .

GRUPA B . . . .

GRUPA C . . . .

GRUPA D . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . .

BALONUL e ROTUND

JUCĂTORUL DE SUPER-CLASĂ

Intr-un comentariu anterior, pe care l-am intitulat „Evoluție ciclică în fotbalul mondial", arătam că apariția, în diferite perioade și țări, a unor „centre de forță" ca Uruguay, Brazilia, Italia, Anglia, R. F. a Germaniei, la epocile respective, corespunde ivirii simultane a unui număr de mari jucători de super-clasă.

Aș vrea acum să arăt ce înțeleg eu prin calitățile pe care le presupun jucătorului de super-clasă.

Folosind cea mai sumară formulare, l-am încadra pe un astfel de jucător în patru parametri esențiali și inseparabili:

— un talent nativ excepțional;
— o ascuțită inteligență de joc;
— dorință arzătoare de realizare la cel mai înalt nivel, ca sportiv și ca om;
— pregătire asiduă, împletită cu mare pasiune pentru jocul de fotbal, plus capacitatea de a face foarte mari sacrificii de viață personală.

Un talent, oricît de extraordinar, nu poate trăi exclusiv din el însuși, nu se poate hrăni vreme îndelungată din propria sevă și fenomenul este același în orice domeniu de activitate creatoare, fotbalistul trebuind să învețe, să muncească și să lupte pentru autodepășire, ca și scriitorii, medicii, oamenii de artă și de știință în general, care se afirmă în cursul epocii lor. Superclasa presupune multă strădanie și asigură menținerea în timp a valorilor, nu doar o explozie de un sezon sau două. Marele jucător strălucește durabil pe cerul gloriei, nu are destin de cometă. Jucătorul de super-clasă nu admite plafonarea posibilităților sale, el are tendința neîntreruptei perfecționări. Pele și-a cucerit celebritatea la 17 ani, în curînd va avea treizeci și încă nu i se poate prevedea apusul. Ar fi, desigur, o naivitate să credem că reputația „celui mai bun jucător de fotbal al tuturor timpurilor", cum l-a numit presa sud-americană, s-ar datora doar calităților înnăscute ale micuțului negru din satul Tres Coraçoes. Ca el vor fi fost mulți în Brazilia și pe tot globul, însă jucătorul Pele, așa cum îl cunoaște lumea sportivă, este o sinteză a tuturor calităților pe care le-am enumerat.

Ignorînd aceste cerințe, marile talente nu rezistă mai mult de cîțiva ani, deci nu pot pătrunde în categoria jucătorilor de super-clasă. Ar fi suficiente două exemple de la noi, Pîrcălab și Varga, care ar fi putut forma — poate — cea mai bună aripă dreaptă din Europa, dacă...

Cu 2—3 ori 7—10, chiar mai multe selecționări în echipa națională, jucătorul care tinde spre cea mai înaltă treaptă nu se va declara niciodată mulțumit. Emerich Vogl a îmbrăcat de 27 de ori tricoul național și ar fi putut să figureze oricînd într-o selecționată a Europei, ca și Bindea, Rudi Wetzer, de altfel, la epoca lor. Nu mai spun că Vogl, prin jocul său și calitățile sale cunoscute de centru half defensiv, s-ar fi încadrat perfect, la acea vreme, în rolul de stoper în orice echipă engleză din liga I. Vogl, după părerea mea, a întrunit cel mai bine calitățile jucătorului român de clasă excepțională și vreau să arăt de ce „Ciogli" avea ceea ce lipsește multor fotbaliști de talent, anume o putere de muncă extraordinară și modestia caracteristică marilor jucători. El mi i-a amintit întotdeauna foarte mult pe Alec James și David Jack, cei doi interi celebri ai Arsenalului din Londra, pe care i-am cunoscut. Aceștia nu căutau să epateze pe nimeni, deși erau cei mai mari înaintași ai Angliei. Ținuta lor exterioară era aceea a unor funcționari de bancă sau profesori de liceu în modestul cartier Highbury. Amabili, sobri, prietenoși, neavînd nimic ostentativ în aspectul sau în comportarea lor, nu ai fi zis niciodată că ai în față niște glorii ale stadioanelor cu 100 000 de spectatori. Despre prezența lor în baruri sau vreo predilecție spre viața mondenă nici vorbă. Vogl a fost la noi o super-valoare, adevăratul tip, în concepția mea, a marelui jucător care se înalță deasupra generației sale. În această înțelegere a lucrurilor, fotbalistul de super-clasă nu este, nu trebuie și nici nu poate fi o vedetă, un „star" sau cine știe ce „divă" a terenurilor de fotbal, ci sportivul care muncește fără răgaz, pînă la sudoare și suferință, ca să spargă plafonul mediocrității și să urce cît mai mult pe culmi, spre propria lui glorie și a poporului în mijlocul căruia s-a născut. Ca Vogl am mai avut și alți mari jucători, dar l-am ales pe el pentru caracterul reprezentativ al calităților sale.

L-am cunoscut de asemenea pe dr. Sarosi (e astăzi antrenor în Italia), care a fost cel mai mare jucător în perioada dintre cele două războaie mondiale. Căpitanul echipei Ferencvaros era aproape anonim pe stradă, excelînd în schimb pe stadion.

Marele jucător, jucătorul de super-clasă, este și o expresie a cavalerismului, luptă cu armele artei sale, ca Stanley Mathews, Di Stefano sau Apolzan al nostru, fără a cunoaște mari fluctuații de formă, egal cu el însuși, ani și ani la rînd, fidel propriei sale imagini și chipului pe care spectatorii vor să-l păstreze intact în inima lor.

Cred că ar fi greșit să se încerce o ierarhizare a jucătorilor de super-clasă, pentru că ei sînt atît de diferiți ca structură și personalitate, încît au prea puține elemente comune de comparație. De exemplu, care dintre noi ar putea să spună cine a fost mai bun portar, David sau Voinescu? Mărturisesc că, personal, n-aș putea să mă pronunț.

Jucătorul de super-clasă imprimă amprenta sa puternică în jocul echipei, nu joacă pentru gloria sa personală și pentru aplauzele tribunelor, ci își pune totalitatea calităților în serviciul succesului colectiv al formației sale.

Cea de a IX-a ediție a „Cupei Jules Rimet" nu va fi numai o competiție inter-țări, ci și — concomitent — întrecerea între actualii mari jucători de fotbal luați pe plan individual.

Dorim ca în clasamentul care va cuprinde numele răsunătoare ale anului mondial 1970 să figureze cel puțin un jucător român...

Petre STEINBACH

Partidele Progresul-Steaua se vor desfășura pe terenul Ghencea

După cum am fost informați de către conducerea clubului Progresul București, partidele amicale dintre echipele de tineret-rezerve și seniori Progresul—Steaua se vor desfășura astăzi pe terenul GHENCEA și nu pe stadionul Progresul cum s-a anunțat inițial. Cuplajul se va desfășura după următorul program: ora 13,30 Progresul—Steaua (tineret-rezerve); ora 15,30 Progresul—Steaua (seniori).

ȚARĂLUNGĂ A FOST SUSPENDAT DOI ANI

Ieri, în cadrul unei ședințe extraordinare a Biroului clubului Progresul București a fost discutată situația jucătorului Teodor Țarălungă, care și-a părăsit din nou echipa. După ce s-au arătat toate abaterile săvîrșite de acest fotbalist în ultimul an (lipsuri repetate — nemotivate — de la antrenamente și de la jocuri, viață imorală, goană după căpătuială) precum și faptul că este pentru a treia oară cînd încearcă să plece la alte echipe, neurmărind altceva decît obținerea unor avantaje materiale de pe urma fotbalului, ÎN UNANIMITATE, BIROUL CLUBULUI A HOTĂRÎT SUSPENDAREA LUI TEODOR ȚARĂLUNGĂ PE TIMP DE 2 ANI.

Hotărîrea a fost înaintată F.R.F. pentru ratificare.

AL DOILEA TRIUMF, MAI PUȚIN SPECTACULOS, AL BRAZILIEI

● Chile — o alegere pripită, menită să pedepsească... Argentina! ● Don H. H., modest ca întotdeauna... ● Spania și Italia — marii „fanfaroni" ai campionatelor ● O nouă stea pe firmamentul fotbalului: Amarildo ● Și totuși, Schroiff rămîne cel mai mare portar al ediției chiliene...

Conform hotărîrii luată de Congresul F.I.F.A., la 10 iunie 1956, la Lisabona, cea de a VII-a ediție a „Cupei mondiale" s-a desfășurat între 30 mai și 17 iunie 1962, în Chile. A fost congresul acela din 1956 un congres „cu cîntece", și a fost decizia aceea — care i-a preferat pe chilieni argentinienilor — atît de stupefiantă și, se pare, atît de neinspirată, încît merită să zăbovim, în două vorbe, asupra lor.

La Lisabona s-au lansat două candidaturi: Argentina și Chile, și toată lumea părea de acord în a-i desemna pe argentinieni drept gazde ale turneului final care urma să se desfășoare șase ani mai tîrziu. Pledau pentru această alegere „cota" ridicată a fotbalului din această țară (finalistă a C.M. din 1930, posesoarea unor puternice echipe de club), excelenta lui bază materială (numai la Buenos Aires există cinci stadioane însumînd 400 000 de locuri!), excepționala popularitate a fotbalului în rîndul celor 20 milioane de „argentinos", în sfîrșit, potențe organizatorice deosebite.

Cu toate acestea a fost preferată — surprinzător — țărișoara aceea modestă care este Chile, și, se pare, că alegerea a avut mai mult darul să pedepsească Argentina, pentru forfait-urile ei de la edițiile mondiale din 1938, 1950 și 1954.

Ediția a VII-a a cunoscut un record încă... înainte de start: cel al participărilor. S-au înscris inițial 54 de țări, dintre care trei — România, R.A.U. și Sudan — au renunțat apoi la prezență, chiar înaintea abordării partidelor preliminarii.

În sfîrșit, la 18 ianuarie 1962, în sala de recepții a marelui hotel „Carrera" din Santiago de Chile s-a procedat la tradiționala tragere la sorți, făcută după principii sui-generis: capete de serii — „bile albe" — au fost considerate echipele sud-americane (Uruguay, Brazilia, Chile și Argentina), s-au extras apoi cele patru „bile negre", reprezentînd pe cele mai „neajutorate" echipe ale turneului (Columbia, Elveția, Bulgaria și Mexic), pentru ca, în sfîrșit, să fie repartizate „bilele roșii", marca echipelor europene socotite candidate la trofeu.

Așadar, lăsînd de o parte cele două mari absente ale ediției chiliene — Suedia și Franța, medaliile de argint și, respectiv, de bronz ale C.M. din 1958 !? — organizatorii au trecut la împărțirea în grupe: Uruguay, Columbia, U.R.S.S., Iugoslavia, — la Arica; Chile, Elveția, Italia, R.F.G. — la Santiago; Brazilia, Mexic, Spania, Cehoslovacia — la Vina del Mar; Argentina, Bulgaria, Anglia, Ungaria — la Rancagua.

Totul era gata, „mondialele" puteau începe!

Chiar dacă Brazilia venea în Chile aureolată de izbînda din Suedia, mulți erau specialiștii care n-o considerau principala favorită, argumentele acestora fiind, pe de o parte, îmbătrînirea echipei lui Moreira — Vava, Didi, Zagalo, Djalma Santos trecuseră de 30 de ani — și, pe de alta, dorința de răzbunare a bătrînei Europe, care trecea Oceanul cu mai multe echipe de mare valoare.

Acestea erau, înainte de toate, Spania — un fel de „mozaic" de mare clasă, în care alături de celebrele nume ale ibericilor Gento, Adelardo sau Peiro figurau cele ale paraguayanului Martinez, ungurului Puskas, uruguayanului Santamaria, argentinianului Di Stefano —, și Italia, de asemenea, o echipă impestrițată de jucători „oriundi", ca argentinienii Sivori și Maschio sau brazilienii Altafini și Sormani.

Ei bine, ambele echipe ajunse în Chile cu mare tam-tam, sforăitoare (Helenio Herrera, pe atunci managerul echipei spaniei, avea să declare după meciul cu Mexic, cîștigat, providențial, printr-un gol marcat în ultimele secunde, că formația sa „este cea mai bună din întreg campionatul, joacă cel mai bun fotbal din lume") aveau să sufere eșecul cel mai rușinos, fiind eliminate încă din grupă!

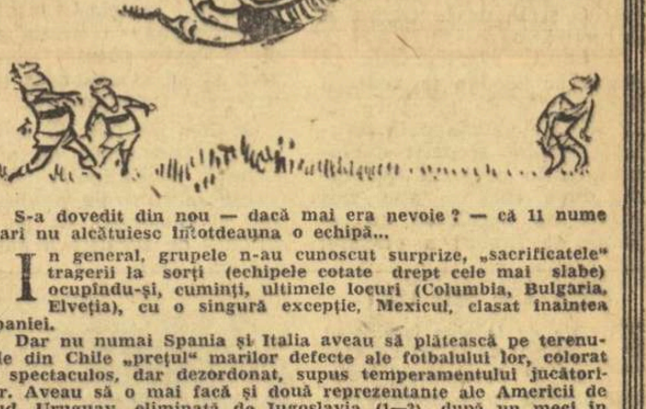

S-a dovedit din nou — dacă mai era nevoie? — că 11 nume mari nu alcătuiesc întotdeauna o echipă...

În general, grupele n-au cunoscut surprize, „sacrificatele" tragerii la sorți (echipele cotate drept cele mai slabe) ocupîndu-și, cuminți, ultimele locuri (Columbia, Bulgaria, Elveția), cu o singură excepție, Mexicul, clasat înaintea Spaniei.

Dar nu numai Spania și Italia aveau să plătească pe terenurile din Chile „prețul" marilor defecte ale fotbalului lor, colorat și spectaculos, dar dezordonat, supus temperamentului jucătorilor. Aveau să o mai facă și două reprezentante ale Americii de Sud, Uruguay, eliminată de Iugoslavia (1—3), după un meci în care coechipierilor lui Rocha nu le-a rămas decît satisfacția... de a fi deschis scorul (Cabrera, min. 20), și Argentina, expurgată de Anglia, la golaveraj.

Iată cum caracterizează jocul acestor două echipe un martor ocular, antrenorul Constantin Teașcă, în cartea „Fotbal la poalele Cordilierilor": „Uruguay și Argentina, considerate reprezentante de frunte ale fotbalului sud-american, au arătat în Chile că pentru ele fotbalul s-a oprit la anul 1930, cînd ambele au cunoscut o mare strălucire, cucerind primele două locuri... În Chile, ambele au mizat numai pe tehnica individuală de artificiu și pe realizările anumitor jucători (așa cum făcuseră și în 1930...)".

Dintre toți jucătorii prezenți în Chile, campionatele vor impune, cu hotărîre, două nume, cele ale brazilianului Amarildo și cehoslovacului Masopoust.

Dacă ultimul a reprezentat, la o manieră constantă, un nume de mare popularitate în soccerul mondial, atunci pentru brazilianul Amarildo Chile a reprezentat, într-adevăr, acea mare și unică ocazie, în viața unui fotbalist.

Introdus în echipă abia în meciul cu Spania, în locul marelui Pelé, accidentat, firavul atacant de la Botafogo (1,70 m, 64 kg), a depășit cu greu „complexul perlei negre", comițînd o suită de greșeli care i-au făcut pe antrenori să regrete soluția introducerii lui; după cîteva minute din repriza secundă, însă, Amarildo și-a revenit senzațional, marcînd cele două goluri, salvatoare, care au răsturnat rezultatul, calificînd Brazilia în „sferturi".

Intr-un sfert de oră, Amarildo Tavares da Silveira a făcut să se uite numele nefericitului Pelé, cîștigîndu-și o celebritate fotbalistică pentru care mulți au trudit ani și ani... Asta a însemnat multă glorie, mulți bani și un transfer spectaculos în Europa, la A.C. Milan, unde, chiar dacă n-a mai avut strălucirea aceea unică de pe stadionul din Vina del Mar, a rămas „omul care a calificat Brazilia"...

În sfîrșit, la 17 iunie 1962, a avut loc, pe „Estadio Nacional", ultimul act al mondialelor: finala.

Deși începută într-o atmosferă mai degrabă indiferentă — cei aproape 80 000 de chilieni își epuizaseră aplauzele în ajun, cînd echipa lor ocupase, surprinzător, treapta a III-a a podiumului de premiere, întrecînd Iugoslavia, cu 1—0 — finala a constituit un veritabil festival fotbalistic, la capătul unei competiții care, recunosc martorii oculari, n-a strălucit prin imaginație și culoare.

Surprinzător, cehoslovacii au deschis scorul în min. 15, lăsînd pentru o clipă impresia că outsiderii pot juca la fel de bine și rolul de... favoriți. Dar, din nefericire pentru ei, jocul bun al adversarilor a găsit un aliat de preț în persoana portarului Schroiff, pînă atunci imbatabil, socotit, alături de mexicanul Carbajal, un adevărat erou al campionatelor.

Schroiff va greși elementar la toate cele trei goluri pe care le vor înscrie, în ordine, Amarildo, Zito și Vava, ceea ce nu

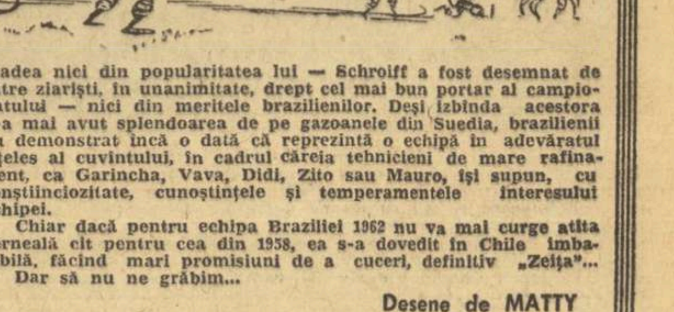

scadea nici din popularitatea lui — Schroiff a fost desemnat de către ziariști, în unanimitate, drept cel mai bun portar al campionatului — nici din meritele brazilienilor. Deși izbînda acestora n-a mai avut splendoarea de pe gazoanele din Suedia, brazilienii au demonstrat încă o dată că reprezintă o echipă în adevăratul înțeles al cuvîntului, în cadrul căreia tehnicieni de mare rafinament, ca Garincha, Vava, Didi, Zito sau Mauro, își supun, cu conștiinciozitate, cunoștințele și temperamentele interesului echipei.

Chiar dacă pentru echipa Braziliei 1962 nu va mai curge atîta cerneală cît pentru cea din 1958, ea s-a dovedit în Chile imbatabilă, făcînd mari promisiuni de a cuceri, definitiv „Zeița"...

Dar să nu ne grăbim...

Desene de MATTY

(va urma)

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN ZURICH

ELVEȚIA – O ECHIPĂ ANIMATĂ DE MARI AMBIȚII

Echipa Elveției este una dintre cele mai vechi participante la întrecerile internaționale de hochei, numărîndu-se printre primele concurente ale campionatului european, care l-a devansat cu aproape 25 de ani pe acela mondial pînă cînd s-au contopit într-o întrecere unică, în care — mai ales acum — medaliile și cupele continentale și-au pierdut aproape complet strălucirea.

În răstimpul dintre cele două războaie mondiale, „Țara Cantoanelor" a fost o veritabilă forță în hochei, chiar dacă n-a amenințat decît rareori supremația, pe atunci absolută, a canadienilor. A contribuit, de bună seamă, la aceasta, excelenta dotare materială, marele număr de patinoare naturale și artificiale, faptul că numeroși profesioniști canadieni își găseau angajamente convenabile (ca antrenori și jucători), în diferite formații elvețiene. Ani și ani, celebrele stațiuni Davos, St. Moritz, Arosa, Grindewald, St. Gallen, Brugg ș.a. erau pur și simplu asaltate în fiecare iarnă, pentru clima lor dulce și condițiile prielnice oferite

practicanților de sport pe zăpadă și gheață.

Printre oaspeții acestor stațiuni s-au numărat și numeroase echipe românești care și-au petrecut aici zile fructuoase de ucenicie în ale hocheiului. De atunci datează legăturile sportive prietenești între țările noastre.

Dar anii de glorie au apus pentru hocheiul elvețian și astăzi reprezentanții săi luptă din greu pentru a-și recuceri faima. Echipa Elveției a traversat, anul trecut, purgatoriul aspru al grupei C (la Skoplje), a realizat un golaveraj record, dar a pierdut surprinzător partida decisivă cu selecționata niponă (care, veți vedea la București poate face multe greutăți consacraților), clasîndu-se pe locul doi, la egalitate de puncte. A fost, totuși, suficient pentru a face iarăși pasul spre grupa B.

Pregătirile echipei elvețiene s-au desfășurat cu intensitate, ținîndu-se seamă de faptul că anul viitor campionatele mondiale vor avea loc în țara noastră (grupele A și B) și că va trebui, deci, să rezistăm într-o serie secundă, ca niciodată mai puternică. Spre a nu fi puși în situația de a juca peste hotare, în... Olanda.

Lotul este, în linii mari, același de la Skoplje. Se mențin în echipă cîțiva veterani ai hocheiului elvețian: **portarul Gerald Rigolet (rezervă Daniel Clerc), fundașii René Huguenin — căpitanul echipei, Peter Aeschlimann, Gaton Fürrer și Marcel Sgualdo, înaintașii Claude Henry, Ueli Lüthy, Michel Türler, Guy Dubois, Reto Stuppan,** binecunoscuți jucătorilor români, de la numeroasele întîlniri pe care le-au susținut împreună, și spectatorilor bucureșteni de la jocurile din toamna lui 1967, desfășurate în capitala țării dv.

Elveția prezintă la București o echipă bine pregătită și animată de mari ambiții.

Christian STEGER

VASIL POPOV: „ECHIPA BULGARIEI POATE FACE FAȚĂ UNEI COMPETIȚII DE ASEMENEA ANVERGURĂ"

Apărută „peste noapte" în grupa B a campionatului mondial, reprezentativa de hochei a Bulgariei a fost nevoită să-și restructureze planul de pregătire, acordîndu-l necesităților sporite pe care le presupune participarea într-o categorie superioară a competiției.

Jucătorii bulgari *se vor afla pînă la 11 februarie peste hotare, în Polonia și R.D.G., unde susțin noi jocuri de verificare.* Între timp, am luat legătură cu VASIL POPOV, arbitru internațional, pe care am avut prilejul să-l cunoaștem la București și la Budapesta. El va conduce jocuri în grupa B a campionatului mondial.

— Pentru echipa Bulgariei este o mare bucurie să se poată afla în imediata apropiere a elitei hocheiului — ne-a declarat domnia sa. *Mulți sînt dispuși să califice hotărîrea federației noastre de specialitate drept un act de temeritate, necugetat, ale cărui obligații depășesc posibilitățile formației. Nu este chiar așa. Selecționata noastră dispune de o pregătire fizică excelentă și, socotesc eu, poate face față unei competiții de asemenea anvergură cu condiția să-și amelioreze pregătirea tehnică și tactică. Ceea ce este pe deplin posibil în timpul care a mai rămas pînă la startul bucureștean".*

În ceea ce-l privește pe... Vasil Popov, arbitrul bulgar ne-a declarat:

„La București voi debuta ca conducător de joc în grupa B a campionatului mondial de hochei pe gheață. Mă pregătesc în mod special (teoretic și fizic), pentru acest eveniment socotindu-l deosebit de important pentru activitatea mea viitoare în lumea pucului și a crosei. Sper să fac față cu succes marilor exigențe ale unei asemenea întreceri".

Agendă

● Marți a avut loc o nouă ședință a Comitetului de organizare a C.M. Cu acest prilej, comisiile de specialitate au prezentat informări privind stadiul pregătirilor pentru turneele campionatului mondial de hochei, grupele C și B, de la Galați și București.

● **Lotul reprezentativ a plecat la Kladno în vederea unui stagiu de pregătire de 11 zile pe gheața patinoarului artificial acoperit din localitate. În program figurează, după cum se știe, trei jocuri de verificare cu echipa de juniori a orașului Kladno, cu formația de seniori a aceleiași localități (participantă în prima divizie a campionatului cehoslovac) și cu selecționata de tineret a Cehoslovaciei.**

● Comisia tehnică a definitivat programul de antrenament al echipelor participante la turneele de la Galați și București, ca și programul de ascuțire a patinelor pentru fiecare din cele două grupe.

● **La patinoarul artificial „23 August" din Capitală au început de ieri lucrările de finisare a fațadei clădirii. Cele interioare avansează conform planului stabilit.**

● **Echipa de hochei a Franței, participantă la grupa C a C.M., va sosi în România pe 8 februarie. Francezii și-au exprimat dorința de a susține două jocuri de verificare înaintea începerii turneului de la Galați. După toate probabilitățile le va fi opusă echipa de juniori a țării noastre.**

sportul în lume

Balet pe zăpadă: Zech (VfB Stuttgart) înscrie cel de al treilea gol în poarta echipei Alemannia, sub supravegherea lui Walter (în tricou vărgat)

FOTBAL MERIDIANE

ECHIPA U.R.S.S. ÎNVINSĂ DE BOTAFOGO

În turneul de la Caracas echipa braziliană Botafogo a învins cu 1—0 (1—0) echipa U.R.S.S., care se pregătește pentru campionatul mondial.

A FOST ALCĂTUIT LOTUL BRAZILIEI

Antrenorul echipei Braziliei, Joao Saldanha, a alcătuit lista celor 22 de jucători care-și vor începe la 12 februarie pregătirile în comun în vederea turneului final al C.M. Lista cuprinde pe Leao, Ado, Carlos Alberto, Baldochi, Joel, Everaldo, Piazza, Gerson, Jair, Tostao, Pele, Edu, Ze Maria, Scala, Brito, Marco, Antonio, Clodoaldo, Rivelino, Rogerio, Antoninho, Dirceu Lopez și Paulo Cesar. **Echipa braziliană va pleca la Ciudad de Mexico la 4 aprilie.**

TURNEUL DE LA VIAREGGIO

Rezultatele înregistrate în turneul internațional de juniori de la Viareggio: A.C. Milan — Benfica **3—1 (1—1);** Boca Juniors Buenos Aires-A.S. Roma **2—0 (1—0);** Rijeka — Juventus 6—2 **(după executarea loviturilor de la 11 m);** Torino — T.S.K.A. Sofia **2—0 (1—0). Pentru sferturile de finală s-au calificat:** A.C. Milan, Rijeka, Boca Juniors și Torino. **Mai sînt calificate echipele** Dukla Praga, Partizan Belgrad, Internazionale Milano și Fiorentina.

COLUMBIA, CANDIDATĂ LA ORGANIZAREA C.M. DIN 1986

Conducătorii fotbalului columbian au anunțat, la Bogota, că țara lor va cere organizarea campionatului mondial de fotbal din anul 1986. **După cum se știe, C.M. din 1974 va avea loc în R.F. a Germaniei, iar ediția din 1978 în Argentina.** Considerîndu-se că, potrivit principiului rotației geografice, turneul din 1982 se va disputa într-o țară africană sau europeană, **columbienii cred că în 1986 cererea lor se va bucura de succes.**

Pînă în prezent, continentului latino-american i s-a atribuit de patru ori organizarea campionatului mondial de fotbal: în Brazilia, în Uruguay, în Chile și, acum, în Mexic.

SPENCER LA O ECHIPĂ DIN BELGRAD?

Cunoscutul fotbalist uruguayan Alberto Spencer a declarat ziariștilor că este foarte probabil ca în viitorul sezon să evolueze într-o echipă de club din Iugoslavia. Alberto Spencer, care joacă în echipa Penarol, se află în tratative cu antrenorul iugoslav S. Ratinov, care și-a manifestat intenția de a-l transfera la un club din Belgrad.

CAMPIONATE, CUPE...

OLANDA. — Scorul etapei a 20-a a fost realizat de Feijenoord, învingătoare cu 6—0 în fața formației Dos Utrecht. Alte rezultate: D.W.S. — P.S.V. 0—0; Nac — F.C. Twente 1—1; Telstar — Holland Sport 3—0; M.V.V.—Ajax 1—1; Go Ahead — Nec 1—1. În clasament conduce Feyjenoord cu 34 p (un meci mai puțin), urmată de Ajax — 32 p (două jocuri mai puțin), P.S.V.— 25 p. etc.

LUXEMBURG: După disputarea a 11 etape, în clasament conduce Jeunesse cu 18, urmată de Rümelingen — 16 p. etc. Rezultate înregistrate în etapa a 11-a: Rümelingen-Jeunesse 0—3; Spora-Niederkorn 6—0; Red Boys-Aris 2—1; Mondorf-Beggen 1—4; Tetingen-Düdelingen 1—2.

GRECIA. — Aris-Panathinaikos 2—0; Panionios-A.E.K. 2—2; Egaleo — Ethnikos 2—1; Olympiakos Volos — Panseraikos 1—2; Proodeftiki—Panahaiki 1—1; Olympiakos Cipru — Heraklis 0—2; Pierikos — Vyzas 1—0. Pe primul loc în clasament se află formația Panathinaikos cu 50 de puncte, urmată de Aris — 46 puncte etc.

ALBANIA — Meciurile retur din cadrul „16-milor" de finală ale „Cupei Albaniei" „17 Nandori" — Puntori 5—1; Combinatul Textil Tirana-Apollonia 0—0; Labinot-Partizan Tirana 1—1; Flamurtari-Traktori 2—2; Scanderbeg — Naftetari 0—1; Vllaznia-Lokomotiv Durres 3—0; Besa-Dynamo Tirana 0—2; Luftetari-Korabi 4—0. În „optimile" de finală ale competiției se vor disputa partidele Luftetari-Partizan, Traktori — „17 Nandori", Dynamo-Vllaznia și Apollonia-Naftetari.

Trimisul nostru special la C.E. de patinaj artistic de la Leningrad, Ovidiu IOANIȚOAIA, transmite:

BEATRIX SCHUBA – CONDUCE DUPĂ PRIMELE TREI EXERCIȚII IMPUSE

- **Campioana mondială și europeană Gabriele Seyfert are de recuperat 12 puncte**
- **Cuplul Pahomova — Gorșkov nu poate scăpa medaliile de aur decît în cazul unei... minuni**
- **Brigitte Martin: „Atenție la Schuba și Péra!"**

LENINGRAD, 4 (prin telefon). Ziua de miercuri a început la Leningrad sub semnul a două surprize. Una ne-a oferit-o, în primele ore ale dimineții, panorama orașului văzută prin fereastra camerei de la etajul al 16-lea al modernului hotel Sovietskaia: marele oraș de pe Neva se dezvăluia, așezat sub povara unui strat gros de zăpadă, în timp ce în aer fulgi uriași coborau calmi și indiferenți, ca într-un basm de frații Grimm. Cealaltă ne-a așteptat în sala jubiliară, unde peste 6 000 de spectatori, cifră neașteptat de mare, semnaseră condica de prezență pentru a urmări întrecerile fetelor — primele trei figuri impuse, exerciții desfășurate într-o tăcere mormîntală, în care patinatoarele evoluau numai două-trei minute, lăsînd apoi loc arbitrilor, care calculau, măsurau și studiau (uneori cu lupa!) urmele patinelor.

Între asemenea coordonate, ne-am dedicat aproape toată dimineața interviurilor, mai lungi sau mai scurte, după dispoziția interlocutorilor sau după răgazul permis de confrați. Am discutat, astfel, cu un englez, care ascundea în spatele unor ochelari fumurii niște ochi albaștri, deosebit de frumoși, și care nu era altul decît fosta glorie a dansului pe patine din anii '50, Lawrence Demmy, în repetate rînduri campion al lumii. Cu o zgîrcenie a cuvintelor mai degrabă scoțiană, Demmy ne-a declarat că nu se poate indica decît un favorit sigur: cuplul Pahomova-Gorșkov, care — încearcă să ne convingă — **„Nu poate scăpa medaliile de aur decît în cazul unei... minuni"!**

Ne-am continuat blitz-interviurile noastre la marginea mantinelei, solicitînd cîteva cuvinte franțuzoaicei Brigitte Martin, o altă mare specialistă a probelor de dans, cu ani în urmă fragila și eleganta parteneră — vă mai amintiți? — a lui F. Gamichon, devenit între timp unul dintre celebrii fotografi ai Parisului. Domnișoara Brigitte Martin, astăzi profesoară de patinaj la școala federală de la Boulogne, ne-a declarat că, după opinia ei, lupta cea mai acerbă pentru medalii se va da la probele individuale, unde mari șanse în a furniza surprize au, deopotrivă, francezul Patrick Péra și austriaca Beatrix Schuba. De altfel nu aveau să treacă decît cîteva minute de la această discuție și campioana Austriei, Schuba, acumula cel mai mare punctaj după primele trei exerciții impuse: 528,1 p față de 516 ale campioanei mondiale și europene Gabriele Seyfert, marea favorită a probei.

Compatrioata noastră, micuța Beatrice Hușțiu, a debutat cu succes în concurs, obținînd un punctaj mulțumitor în prima probă — 120 p, dar, învinsă de emoții, n-a mai putut repeta buna comportare, realizînd în al doilea exercițiu 104,8 p — cu mult sub posibilitățile ei.

La ora cînd transmit, este aproape 21 ora locală, pe gheață evoluează în cadrul exercițiilor impuse primele cupluri din cadrul probei de perechi. Din păcate, sorții au decis ca perechile pretendente la medalii să evolueze în încheierea programului, cîndva, dincolo de miezul nopții. Voi reveni cu rezultatele complete ale acestei probe care își va desemna campionii — prima — în seara zilei de joi.

CONCURSUL DE SCHI DE LA INNSBRUCK

Schioara austriacă Heidi Zimmermann a cîștigat proba de slalom uriaș de la Innsbruck, fiind cronometrată în 1:21,06. Au urmat în clasament Divina Galica (Anglia) 1:21,46, Daniele Bernard (Franța) — 1:22,3 și Brigitte Seiwald (Austria) — 1:22,64. Proba masculină s-a încheiat cu victoria vest-germanului Fritz Binder în 3:00,07, urmat de Gerhard Riml (Austria) — 3:00,98 și de Andreas Sprecher (Elveția) — 3:01,64.

HANDBALIȘTII MAGHIARI I-AU ÎNTRECUT A DOUA OARĂ PE CEI VEST-GERMANI!

Și în cea de a doua partidă internațională desfășurată la Budapesta între reprezentativele masculine de handbal ale Ungariei și R. F. a Germaniei gazdele au terminat învingătoare. Jucătorii vest-germani au condus la pauză cu 10—8, dar handbaliștii maghiari au învins în cele din urmă cu 18—16. Au înscris Kallo 4, Takacs 3, Fenyö 2, Marosi 2, Adorjan 2, Stiller 2, Simo și Vass 2 de la învingători, respectiv Lübking 7, Schmidt 4, Möller 2, Brand, Bucher, Rogge de la învinși.

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

Peste 5 000 de spectatori au urmărit prima probă de obstacole din cadrul concursului internațional de călărie din Berlinul Occidental. Victoria i-a revenit cunoscutului campion Alwin Schockemoehle care, concurînd pe calul „Donald Rex", a fost cronometrat cu timpul de 45,2 (0 puncte penalizare). Pe locul secund s-a clasat compatriotul său Hartwig Steenken pe „Simona" — 46,7 (0 p. p.), urmat de englezul Harvey Smith pe „Omalley" — 47,0 (1 p. p.). Călărețul italian Piero d'Inzeo pe „Dawns" s-a situat pe locul șase, cu 48,8 (0 p. p.). Proba de dresaj a fost cîștigată de danezul A. Tegldad.

■

Echipa masculină de baschet a Argentinei, care întreprinde un turneu în Europa, a susținut un nou meci cu selecționata iugoslaviei. Și de data aceasta, victoria a revenit baschetbaliștilor iugoslavi învingători cu scorul de 70—63 (34—32).

■

Ciclocrosul de la Düsseldorf a fost cîștigat de belgianul Roger de Vlaeminck, urmat de Wolfshohl (R. F. a Germaniei) și Gretener (Elveția).

■

Sprinterul John Carlos este pe punctul de a semna un contract ca jucător profesionist de fotbal american în echipa „Wings" (Philadelphia). Și Davenport, recordman mondial în proba de 110 m garduri (13,2), și-a manifestat intenția de a juca în formația profesionistă „Saints" din New Orleans.

■

La New York au sosit atleții polonezi Jan Werner (campion al Europei la 400 m plat), Terese Nowak (80 m garduri), V. Baran (3 mile), H. Szordykowski (1 500 m) și A. Kupczak (800 m), care vor participa la o serie de concursuri programate în S.U.A. și Canada. Atleții polonezi vor evolua la concursurile pe teren acoperit de la Toronto, Seattle, Los Angeles și New York.

■

Crosul internațional de la Mezidon a fost cîștigat de atletul francez Tijou, care a alergat 9,980 km în 33:08,0. El a fost urmat de englezii Turner — 33:17,0 și Hill — 33:43,0.

■

Baschetul american are o nouă „stea" în persoana jucătorului Pete Maravich, student la Universitatea din Lousiana. În cursul carierei sale de amator, Maravich a înscris 2 987 puncte, performanță care constituie un nou „record mondial" (pînă în prezent Oscar Peterson marcase 2 973 puncte).

STEAUA — FLOTA GDYNIA LA ÎNOT

Piscina Floreasca din Capitală va găzdui, sîmbătă și duminică, primul concurs internațional de înot al anului, în care se vor întrece sportivii cluburilor Steaua și Flota Gdynia. Cu acest prilej vom putea urmări primele starturi oficiale ale lui Marian Slavic și Agneta Sterner, cei mai buni înotători români în sezonul trecut.

DURA LEX, SED LEX!

Este de la sine înțeles că arbitrii de fotbal veghează la respectarea regulilor jocului și la comportarea civilizată a fotbaliștilor. Orice duritate, discuție în contradictoriu cu arbitrul sau cuvinte „nediplomatice" la adresa altor jucători se pedepsesc cu asprime. Așa se petrec lucrurile și în Anglia. Mai mult încă, arbitrii sînt obligați să noteze în „protocolul" jocului cuvintele sau expresiile incriminate, iar foaia trebuie trimisă de urgență la Londra, la Federația de fotbal. Dar... În Anglia există o lege care interzice transmiterea prin intermediul poștei a scrisorilor care conțin... expresii jignitoare! Federația de fotbal s-a adresat ministrului poștelor cu cererea de a se face o excepție. Ministrul a răspuns scurt: „În fața legii toți sînt egali. Legea e lege!" Ce rămîne de făcut? Probabil că se va apela la poșta... columbofilă!

TURUL DE ONOARE (STÎNGA) ȘI PLĂCUTUL MOMENT AL PRIMIRII TROFEULUI (dreapta) pentru învingătorii cursei automobilistice de 24 de ore de la Daytona Beach (Florida — S.U.A.): mașina „Porsche" 917, sărbătoresc supraîncărcată, și echipajul: mexicanul Pedro Rodriguez (dreapta) și finlandezul Leo Kinunnen. Despre rezistența complexă și neobișnuită a conducătorilor victorioși ne vorbește titulatura cursei, iar despre a mașinii, care cu cîteva clipe înaintea înregistrării imaginii alăturate terminase o goană neîntreruptă de „numai" 4 500 km, faptul că poartă o încărcătură mai mare decît propria greutate...

Caleidoscop

SCHI, ELECTRONICA ȘI... URȘI

Ministerul Transporturilor și Poștelor din Slovacia a alocat suma de 540 milioane coroane pentru construirea instalațiilor necesare desfășurării campionatelor mondiale de schi nordic, programate în munții Tatra Înaltă. Se amenajează un aeroport, un centru de presă, noi pîrtii, tribune, hoteluri etc. O instalație electronică va permite realizarea unui cronometraj ultramodern și cunoașterea rapidă a rezultatelor. Totodată, se va acorda o atenție specială echipelor de siguranță, care, cu ajutorul elicopterelor, vor putea detecta eventuala primejdie a unor avalanșe sau alte pericole. Participanții la aceste campionate vor avea însă și surprize. În imediata apropiere a locului întrecerilor se află un mare parc natural, unde trăiesc 23 de urși. *„Chiar dacă urșii de aici se vor trezi din hibernarea lor* — a declarat un reprezentant al comitetului de organizare — *nimeni nu trebuie să fie speriat, deoarece ei sînt foarte prietenoși, la fel ca și cele 30 de vulpi existente aici".*

Pe terenul din Gelsenkirchen a avut loc acum cîteva zile partida dintre „11"-le local Schalke 04 și Borussia Dortmund (scor final: 1—1), contînd pentru liga I a campionatului vest-german de fotbal. Imaginea consemnează reacții ce nu ne dezvăluie adevăratele sentimente ale suporterilor: ei au dat drumul în teren cîtorva pui de leu (fără botniță...), iar jucătorii au avut toate motivele să se simtă timorați, după cum reiese din atitudinile cîtorva oaspeți: în stînga, Kurrat, în centru Rasovic. Chiar că e stîrnită curiozitatea: de bucurie sau de necaz or fi recurs „tifosi" la drăguțele, dar, totuși, periculoasele fiare?

DULCE HALTERA

Oricine cunoaște (măcar...) expresia „o poartă pe brațe" cînd este vorba despre un bărbat care își iubește soția. Se pare însă că nevasta pugilistului belgian Jean Dekke este foarte nemulțumită de acest fapt. Despre ce este vorba? Jean nu are acasă haltere pentru antrenamente și a reușit să-și convingă soția să joace acest rol. O ridică în brațe, o aruncă în sus, o prinde, iar apoi o ridică de cîteva ori deasupra capului ca pe o halteră. Și asta zilnic! Cîte kilograme o fi avînd d-na Dekke?

CEL MAI BUN DOPING

La o întrecere ciclistă pentru profesioniști, disputată în valea riului Mosselle s-au clasat în primii șase, spre surprinderea generală, patru ilustri necunoscuți, reprezentanți ai Luxemburgului. Puțin mai tîrziu s-a aflat și cauza acestei uluitoare performanțe: pe șoseaua unde se disputa cursa a apărut un taur înfuriat, care s-a luat după tricourile roșii ale cicliștilor luxemburghezi, singurii în astfel de echipament!

BARBAȚII LA ÎNĂLȚIME

În echipa feminină olandeză de hochei pe iarbă „Beverwijk" joacă 7 femei măritate și cu copii (una din ele are chiar patru). Este de la sine înțeles că vajnicelor hocheiste le este foarte greu să îmbine activitatea sportivă cu îndeplinirea obligațiilor casnice. Spre marea mulțumire a doamnelor, soții respectivi au luat însă hotărîrea să organizeze... o grădiniță de copii și o creșă. În zilele în care soțiile dispută vreun meci, bărbații se ocupă cu „dădăcitul" progeniturilor. Se pare chiar că manifestă un real talent pentru acest soi de activitate!

Corespondență specială din Australia, de la IOAN CHIRILĂ

ECHIPA OLIMPICĂ A ROMÂNIEI – AUSTRALIA DE SUD 3-1 (1-1)

ADELAIDE, 4 (prin telefon, de la trimisul revistei SPORT). **Pe stadionul din localitate, în nocturnă (temperatura +38°), echipa olimpică de fotbal a României a susținut întîlnirea-revanșă cu selecționata Australiei de Sud. După un joc de mare spectacol, selecționata olimpică și-a înscris o nouă victorie în palmares cu scorul de 3—1 (1—1). Prima schimbare a tabelei de marcaj s-a efectuat în min. 14, cînd Irch a marcat unicul gol al australienilor. Apoi, elevii lui V. Mărdărescu își impun superioritatea tehnică, desfășurînd un joc în continuă mișcare, cu schimburi derutante, care au delectat pe spectatori. Superioritatea manifestată în joc este concretizată de Tătaru (min. 33), Grozea (min. 69) și Tufan (min. 84).**

La sfîrșitul partidei, ziaristul Phelan, de la cotidianul ADVERTISER, ne spunea: „românii știu prea mult fotbal pentru noi".

Cu toții sîntem mulțumiți de această apreciere. Ne bucură și faptul că echipa olimpică în meciurile disputate în Israel și Australia a realizat numai victorii (7 la număr).

Și acum, iată formația: Adamache — Ivăncescu, Bădin, Pescaru, Popovici, Angelescu, Both, Grozea, Tufan, Tătaru, Kallo.

Vineri seara, la Sydney, ne îmbarcăm pe un avion cu care ne înapoiem în Europa, la Roma, de unde ne continuăm călătoria spre București.

NĂSTASE ÎNVINGĂTOR LA PHILADELPHIA

În turneul de tenis „open" de la Philadelphia, Ilie Năstase l-a eliminat cu 6—2, 6—1 pe australianul Carmichael. În turul trei, Năstase îl va întîlni pe englezul Taylor, care s-a calificat în dauna americanului Fitzgibbon: 6—4, 6—1. Alte rezultate din proba de simplu: Okker (Olanda) — Don Lutz (SUA) 6—3, 6—1; Santana (Spania) — McManus (SUA) 6—2, 6—2.

A fost înregistrată o surpriză în proba de dublu bărbați: perechea Kodes (Cehoslovacia) — Loyo Mayo (Mexic) a eliminat cu 7—5, 7—5 redutabilul cuplu profesionist australian Roche — Newcombe!

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 806 (6240) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 6 februarie 1970

INTERNAȚIONALELE DE TENIS DE MASĂ ALE ROMÂNIEI

AZI — FAȚĂ-N FAȚĂ: MARIA ALEXANDRU, CARMEN CRIȘAN ȘI ILONA VOSTOVA

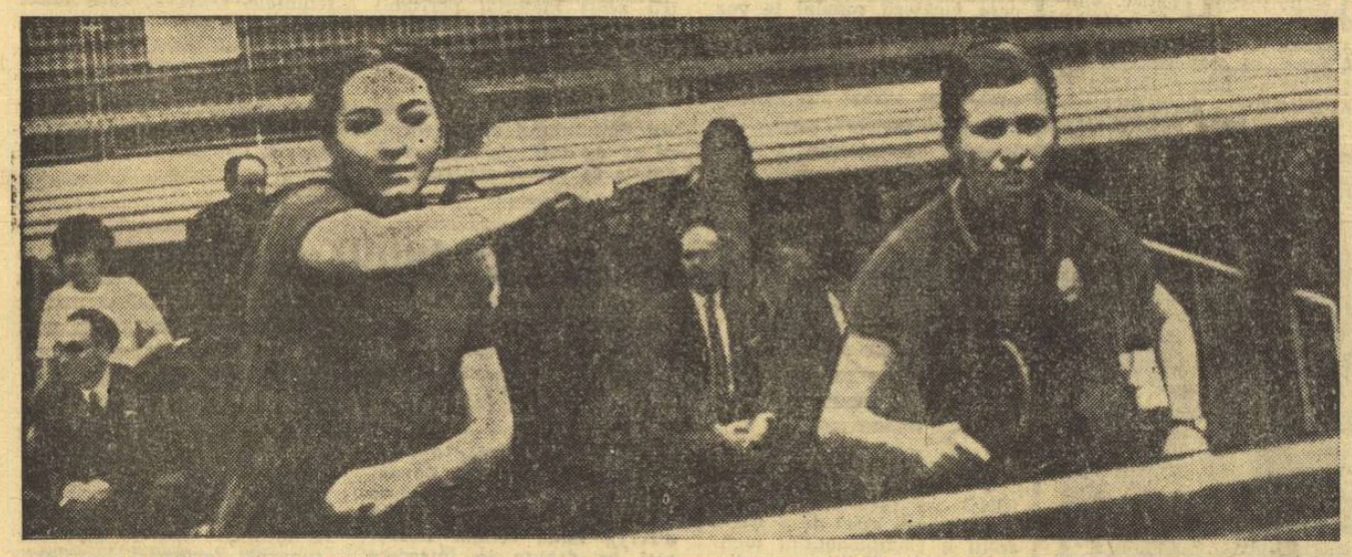

Intrecerile de la Floreasca constituie un bun rodaj pentru omogenizarea cuplului Maria Alexandru (dreapta) — Carmen Crișan
Foto: A. NEAGU

● Prima noastră reprezentativă a întrecut net formațiile Ungariei și Iugoslaviei ● Cehoslovacia, Iugoslavia, U.R.S.S. și Ungaria, neînvinse la băieți ● Astă-seară, finalele probelor pe echipe

Cadru sărbătoresc, atmosferă caldă, ieri la Floreasca. Gazdă tradițională a atîtor și atîtor competiții de anvergură, ea și-a deschis porțile, de această dată, pentru campionatele internaționale de tenis de masă ale României.

În prima zi a întrecerilor calculul hîrtiei n-a fost, în majoritatea cazurilor, infirmat, favoritele reușind să termine victorioase, chiar dacă, în unele partide, scorul a fost stabilit la limită. Așa s-au încheiat meciurile masculine

Jaroslav Stanek — solistul echipei cehoslovace

Debutul l-au făcut, ca de obicei, probele pe echipe care au reunit reprezentativele feminine și masculine a șapte țări: Cehoslovacia, Iugoslavia, Ungaria, U.R.S.S., Polonia, R. D. Germană și România (cu patru formații).

Iugoslavia — Polonia și Ungaria — Polonia 3—2. Un singur rezultat pare a ieși din cadrul previziunilor: echipa maghiară feminină a izbutit să învingă pe cea iugoslavă cu 3—1.

Dintre cele opt formații aliniate la start de țara gazdă, singura rămasă neînvinsă după prima zi a întrecerilor, a fost cea a României senioare (A) care a învins pe rînd, team-urile României junioare și Ungariei, cu același scor: 3—0. În prima întîlnire, s-a înregistrat și cea mai rapidă victorie a zilei inaugurale, cînd Carmen Crișan a dispus de Elena Condicaru cu 2—0, în numai opt minute. Ar mai fi de semnalat indisponibilitatea Eleonorei Mihalca, pe întreaga durată a concursului, din cauza unei nevralgii intercostale.

În ce privește celelalte echipe românești, situația se prezintă diferențiat. În timp ce prima garnitură masculină a pierdut fără drept de apel

Constantin COMARNISCHI
Paul SLĂVESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

MECIURI DISPUTATE ÎN ÎNTÎLNIREA DE BOX FARUL — STEAUA

CONSTANȚA, 5 (prin telefon, de la trimisul nostru). Aseară, Sala sporturilor din localitate a fost arhiplină (aproximativ 3 000 de spectatori) la întîlnirea de box Farul — Steaua. Deși nu a fost o întîlnire oficială, publicul constănțean a ținut să vadă evoluînd o serie de boxeri valoroși, mulți dintre ei „internaționali". Meciurile nu s-au ridicat la un nivel tehnic deosebit (și este explicabil, acum, la început de sezon), dar au plăcut prin dîrzenia disputelor. Steaua a cîștigat cu 12—8. Buzuliuc a depășit cu greu pe Șoșoiu, impunîndu-se doar în ultima repriză prin cîteva upercuturi de dreapta mai clare. Și în meciul A. Simionescu — A. Isai lupta a fost echilibrată. Tînărul Simionescu, care părea a priori o pradă ușoară, și-a surprins adversarul cu o contră de dreapta după primul minut, a insistat în continuare, obținînd pe merit victoria la puncte. Atacînd continuu, constănțeanul Preda a fost învins discutabil de către Florea, defensiv și prompt. Greul Zelinca a cîștigat — neconvingător — prin abandon în rundul II meciul cu Pîrvu. Campionul european, Ciucă, net superior adversarului, O. Badea, a terminat meciul în repriza a II-a, cînd antrenorul Văduva și-a abandonat elevul. Foarte greu s-a impus campionul european A. Dumitrescu (în primul meci de 5 reprize a cîte 2 minute) în fața tînărului P. Manole. Celelalte rezultate: A. Mihai b.p. V. Drăgan, A. Iliescu b. k.o. II C. Bumb, I. Dinu b. k.o. II L. Mathe, V. Silberman b. k.o. III Ov. Baciu.

Romeo CĂLĂRAȘANU

ANTRENORI ROMÂNI DE BOX, ÎN IRAN

Ieri a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Teheran, antrenorul federal Alexandru Vladar, care, răspunzînd la invitația forului de specialitate iranian, va rămîne acolo timp de 6 luni cu scopul de a îndruma organizarea activității pugilistice din această țară.

S-a stabilit ca, ulterior — în etape de aceeași durată —, în vederea colaborării practice și teoretice în domeniul instruirii pugiliștilor iranieni, să facă deplasarea antrenorul lotului nostru reprezentativ, Ion Popa, apoi Constantin Dumitrescu.

PRIMELE RECORDURI ALE ANULUI

Tinerele înotătoare dinamoviste Anca Groza și Lucia Radu, care s-au pregătit timp de o lună la Havana cu cei mai buni sportivi cubanezi, au luat parte la cîteva concursuri locale. Iată rezultatele înregistrate: Anca Groza 68,8—100 m liber, 5:14,2—400 m liber, nou record național de fete categ. A, 1:13,0—100 m delfin, nou record de fete categ. A, 2:44,0—200 m delfin și 5:48,0—400 m mixt; Lucia Radu 5:24,4—400 m liber, 10:57,0—800 m liber, 2:54,3—200 m spate.

Excursie la C. M. de popice

Federația română de popice, împreună cu O.N.T., organizează o excursie pentru vizionarea campionatelor mondiale, care se vor desfășura la Bolzano (Italia), între 24—30 mai 1970.

Înscrierile se fac la sediul F.R.P. (str. Vasile Conta 16, etajul V) pînă la 20 februarie.

În pag. a 4-a RELATĂRILE TRIMISULUI NOSTRU SPECIAL LA C.E. DE PATINAJ ARTISTIC

FILĂ DE CARNET

ȘTAFETA

Pe vremea cînd Vana, Andreadis, Stipek, Sido, Dolinar, Harangozo, Vladone, Naumescu, Sari Szasz, Eva Farkaș și alte palete celebre de acum un sfert de veac, făceau săli pline la București, Ella Zeller și Matei Gantner erau la vîrsta codițelor și pantalonilor scurți...

Atunci cînd Ella Constantinescu și Matei Gantner, șefii unei promoții talentate, dobîndeau pentru tenisul de masă românesc titluri mondiale și internaționale, o fetiță — Maria Alexandru și un băiețel — Radu Negulescu, priveau fascinați zborul minunat al mingii de celuloid peste peticul magic al mesei verzi...

Și cînd acești doi discipoli prestigioși ai școlii românești de tenis de masă culegeau, la rîndul lor, în întreaga lume, roadele talentului și dăruirii lor pentru sportul preferat, o pionieră, Carmen Crișan, se ivea la porțile performanței...

Dar acum, eleva aflată în preajma examenului de maturitate, la școală ca și în sport, a rămas, se pare, singură la preluarea ștafetei. Pentru că vechea generație — Maria Alexandru, Radu Negulescu et. comp. — și-a făcut datoria, pentru că cei care ar fi trebuit să fie azi acolo unde ne obișnuisem, în societatea înaltă a paletei și fileului — Giurgiucă, Mihalca — s-au mulțumit prea repede cu puțin, cu succesele premature și, după cum s-a văzut, efemere...

Cine dintre cei 50 foarte tineri concurenți români, care în aceste zile evoluează sub cupola sălii Floreasca, în cadrul internaționalelor de tenis de masă ale României, se vor înscrie voluntar, dar cu conștiința unei opțiuni depline, fără retractări și calcule meschine, pentru purtarea ștafetei prin anii ce vin?

P. SI.

Panoramic sportiv intern

● Sub panou: meciuri în „Cupa de iarnă" ● Finisaj la patinoarul bucureștean ● Final „plin" la schi ● Tenisul de masă — în prim-planul actualității ● Invitație pentru „careul magic" ● În sfîrșit, start interesant în natație ● Record de participare la concursul atletic?

(pag. a 2-a)

Conf. univ. ALEXANDRU SOBARU — președinte de onoare al „Turului României"

Ieri dimineață, reprezentanți ai Comisiei de organizare a celei de a XIX-a ediții a „Turului României" și ai Biroului F.R. Ciclism l-au vizitat pe tovarășul conf. univ. Alexandru Sobaru — președintele O.N.T. Cu acest prilej, d-sa a acceptat cu plăcere funcția de președinte de onoare al „Turului României".

S-A RELUAT CAMPIONATUL CATEGORIEI B LA HOCHEI

GHEORGHIENI, 5 (prin telefon). În localitate a fost reluat campionatul categoriei B la hochei, întrerupt din cauza timpului nefavorabil. Iată mai întîi rezultatele meciurilor restanță din tur: Avîntul Gheorghieni — Cooperatorul Tg. Secuiesc 6—1 (0—0, 3—0, 3—1), Dinamo Brașov — Metalul Rădăuți 5—0 (neprezentare).

Primele întreceri ale returului s-au încheiat cu următoarele rezultate: Avîntul Gheorghieni — Cooperatorul Tg. Secuiesc 7—2 (2—0, 2—1, 3—1), Cooperatorul Tg. Secuiesc — Dinamo Brașov 3—1 (0—0, 2—1, 1—0), Cooperatorul Tg. Secuiesc — Metalul Rădăuți 5—0 (neprezentare). Jocurile continuă.

SILVIU POP — coresp.

Consfătuire pe țară a cadrelor din sportul universitar

Timp de două zile, se va desfășura la București consfătuirea pe țară a șefilor catedrelor de educație fizică și sport din învățămîntul superior și a secretarilor cluburilor sportive universitare, avînd ca tematică: **„Nivelul actual al sportului de performanță și de masă universitar și rolul catedrelor de educație fizică ca factori principali în concepția și dirijarea activității sportive universitare".**

Lucrările consfătuirii încep astăzi, la ora 10, în sala de festivități a Institutului de educație fizică și sport.

● Nici un succes marcant în 100 de ani! ● Demonstrația muzicienilor de la Coldstream Guards ● Trompeta lui Louis Armstrong rămasă pe Wembley ● Nici un gol în poarta asediatului Mazurkievicz ● Pur-sîngii lui Vicente Feola s-au văzut la „promincă", trăpașii lui Baroti — în timpul „cursei cronometrate"

Surpriză la Goodison Park: Braziliа, dublă campioană a lumii, pierde în fața Ungariei. În prim plan, Farkas nu-și poate opri satisfacția de a-l fi „învins" pe Gilmar.

BUCIUMATA ISTORIE A ZEITEI

ANGLIA demarează greu în „World Cup"

În pag. a 3-a

Sportul și limbajul acțiunii

Nu se poate dobîndi un sentiment deplin al individualității noastre fără sport. În toate societățile organizate după legi de funcționare și acordare moderne, sporturile urmăresc formarea armonioasă a personalității umane. Senzațiile de mișcare corporală ne dau noțiunea reală a raporturilor pe care le avem cu lumea exterioară, completînd activitățile intelectuale, ce ne plămădesc conștiința personalității psihice, prin conștiința de corp propriu. Pentru ca procesul să fie sincronic și rezultatele cît mai complete, educarea capacităților cerebrale și aceea a aptitudinilor fizice trebuie să se desfășoare simultan.

La noi s-a înțeles acest deziderat de pedagogie modernă și se aplică în toate gradele de învățămînt, încît tineretului i s-au asigurat un cadru și un mediu în care personalitatea se achiziționează prin sentimentul efortului. Materiile teoretice din școală sînt întregite cu exercițiile musculare, de mișcare și efort. Ele stimulează voința, atenția, percepția realității, capacitatea de acțiune. Datorită antrenamentelor și competițiilor sportive, tinerii constată curînd că tot ce trăiesc interior, gesturile, actele, intențiile lor sufletești pot fi săvîrșite și în exterior. În felul acesta, încă de la vîrsta primelor inițieri în viața colectivă, tînărul descoperă și își însușește limbajul acțiunii.

Ziarele ne informează despre intensa activitate a tineretului, în ciuda anotimpului alb, care îi oșîndea altădată pe tineri și pe bătrîni la încetinirea ritmului de viață și la o hibernare sedentară. Ele sînt înlocuite acum prin concursuri de patinaj de viteză, prin campionate de handbal, prin competiții atletice de sală, prin campionatele republicane individuale de judo ale juniorilor, prin sporturile pe care straiul de zăpadă le investește cu senzații voluptoase de alunecare, plutire și viteză. Tuturor celor ce cultivă schiul, patinajul sau bobul, sportul le apare ca o formă de percepție artistică a universului: din scop, goana cu extazuri argintii pe zăpadă sau gheață se transformă, pe nesimțite, într-un mijloc de a comunica cu elementele naturii și de a descoperi în sinea lor certitudinea forței, a voinței de victorie, a feeriei paradisului terestru.

Sporturile oferă tuturor condițiile indispensabile formării unei armonioase individualități. Prin stimulentele eforturilor și ale disciplinei, ele amplifică personalitatea și o deprind de timpuriu cu limbajul acțiunii, temelia conduitei omului contemporan.

George SBÂRCEA

Sportul școlar, veriga de bază a sistemului de educație fizică

În ideea generoasă de a crește și educa un tineret armonios dezvoltat intelectual și fizic, conducerea de partid și de stat a recomandat cu stăruință forurilor de resort îmbunătățirea continuă a învățămîntului de educație fizică în școlile de toate gradele și, în paralel, organizarea unei activități sportive de masă, cu caracter continuu, în care să fie angrenată majoritatea tineretului studios din școli.

Realitățile ultimilor ani, îndeosebi, relevă o oarecare înviorare a învățămîntului de educație fizică, o altfel de mentalitate, mai în pas cu viața, cu cerințele ei, a multor părinți și elevi, cu privire la utilitatea exercițiului fizic, desfășurat fie în limitele orelor de clasă, fie sub forma unor concursuri și competiții. În această privință, există multe dovezi palpabile că educația fizică și implicit activitatea sportivă au ajuns să ocupe un buget de timp tot mai substanțial în viața elevilor de la noi. Ceva mai mult, un asemenea fenomen se face simțit chiar și în acele zone geografice în care ideea de sport, neexistînd o tradiție care să o susțină, a demarat lent, timid. Nu este, de pildă, de neglijat că în multe sate și comune din județele Mehedinți, Suceava, Sălaj, Tulcea educația fizică și sportul reprezintă astăzi activități îndrăgite cu toată convingerea de către elevi. Iar pledoaria pentru exercițiul fizic ca atare este puternic susținută printr-o suită de inițiative valoroase, destinate să creeze o pîrtie larg deschisă sportului. Una dintre acestea — amenajarea de terenuri sportive simple. S-a mers chiar pînă la acțiuni cu un conținut foarte pretențios, mici complexe sportive, cum ar fi cel din satul Botuș, comuna Fundul Moldovei (Suceava), modalitate prin care elevii dispun în prezent de amenajări pentru atletism și gimnastică, terenuri pentru jocuri sportive. Un amănunt nu lipsit de interes: complexul sportiv al școlarilor din Botuș

(Continuare în pag. a 2-a)

DRUMUL SPRE PÎRTIILE DE SCHI ALE POSTĂVARULUI TRECE (PENTRU UNII) PE LA AEROPORTUL BĂNEASA...

Un avion TAROM plin cu turiști francezi a aterizat pe aeroportul Băneasa, escală obligatorie pentru străinii care vin pe calea aerului către pîrtiile de omăt imaculat ale Carpaților noștri. Pentru că — trebuie să știți — toți acești turiști sînt pentru o săptămînă oaspeții stațiunii noastre de iarnă Poiana Brașov. Printre ei se află un mare grup de monitori (instructori) de schi ai Inspectoratului de educație fizică din Paris. Respectînd o frumoasă tradiție, potrivit căreia trebuie să-și dispute campionatul lor în fiecare an în altă țară, ei au ales pentru această iarnă România. Prin urmare, după circa o săptămînă de cvasivacanță dar și de familiarizare cu pîrtiile din Postăvar, ei vor lua startul într-un veritabil concurs în care nu ar fi exclus să-i însoțească și instructorii noștri din această specialitate.

Fotografia noastră va înfățișează grupul turiștilor francezi, la sosirea pe aeroportul Băneasa, grup în care nu-i greu să-i distingeți — prin alură și jovialitate — pe cei ce își petrec sezonul alb inițiindu-i în tainele plugului și cristianiilor, pe cei atrași de farmecul lunecării pe schiuri.

Foto: Aurel NEAGU

PANORAMIC SPORTIV INTERN

În așteptarea hocheiului...

Finisaj la patinoarul bucureștean unde — foarte curînd — vom vedea hocheiul mondial secund. E, totuși, foarte mult pentru pasionații acestui sport, nu prea răsfățați de ani de zile cu confruntări de amploare în sportul pucului și al patinelor. În alte sporturi — handbal, de exemplu, pregătiri și... meditații pentru mondiale. „Amicale" la fotbal, cu tribune pline și... formații remaniate.

Dar, toate acestea nu alcătuiesc primplanul panoramicului competițional intern al acestei blînde săptămîni de început de februarie.

★

Tenisul de masă a reintrat, brusc, în actualitate, reținînd atenția multor amatori ai acestui sport. Ediția din acest an a „Internaționalelor" — fără să impresioneze printr-o largă listă de vedete ale paletei — a început ieri sub semnul dorinței generale a participanților de a demonstra plusul de măiestrie cîștigat în această iarnă și, pe cît posibil, de a cuceri o opțiune pentru competiția europeană de la Moscova.

Bogată în informații, rubrica noastră de specialitate a înlesnit, în ultimele zile, amatorilor de tenis de masă... familiarizarea cu întrecerile de la Floreasca. Se cunosc de-acum și primele rezultate. Esențiale ni se par, însă, concluziile generale după evoluția celor 60 de jucătoare și jucători reprezentînd echipele noastre. Și, în plus, constatările antrenorilor de lot care au — în continuare — multe probleme în ceea ce privește alcătuirea unei redutabile formații masculine.

★

O altă competiție internațională, de alte dimensiuni, în alt sport: tradiționala întîlnire amicală de natație dintre Steaua și Flota Gdynia, programată sîmbătă și duminică în bazinul Floreasca. Ne bucură acest „start", ne bucură reîntîlnirea cu cei mai valoroși înotători ai anului 1969 — Marian Slavic și Agneta Sterner —, dar mai ales ne bucură prilejul de a constata că și în acest sport au început să dispară neplăcutele vacanțe competiționale. Să fie într-un ceas bun!

★

Final „plin" la schi (ce păcat ar fi ca vremea să nu se mențină favorabilă pe pîrtii!). Pe agenda acestui sfîrșit de săptămînă — campionatele naționale ale juniorilor (la Rîșnov, în „cetatea" fondului), sărituri — în fine! — la Borșa unde se reia de fapt — după o întrerupere de 4—5 ani — o activitate tradițională, „Cupa Dinamo" la probe alpine (de notat programarea primei „coborîri" a sezonului) pe pîrtia Lupului și, desigur, alte competiții locale organizate în zonele de munte.

Totul atestă faptul că schiul s-a lansat puternic amenințînd să domine (n-ar fi rău de loc, și ne-am bucura) panoramicul săptămînilor viitoare.

★

Invitație în „careul magic" (de la Dinamo). Sîmbătă este programată o gală de atracție avînd principal cap de afiș meciul C. Cuțov-N. Păpălău. Dar, în listele de concurs întîlnim și numele lui C. Buzuliuc, M. Constantinescu...

N-ar fi rău, credem, ca amatorii de box să-și procure din timp biletele pentru gala de mîine.

★

Foarte bună inițiativa de a se organiza — cu o mare utilitate în cadrul pregătirilor pentru returul campionatului — „Cupa de iarnă cu handicap", la baschet, reunind în această inedită competiție divizionarele A și B din Capitală. Lipsește, poate, miza, dar — ne asigură specialiștii — este CEVA de văzut la aceste meciuri.

★

Consecvență și pe pistele atletice. Sîmbătă și duminică, în sala „23 August" va avea loc un concurs deschis (foarte eficientă această formulă) organizat de comisia de specialitate a municipiului București. Așteptăm un record... de participare.

Silviu FLORESCU

ECHIPA DE HOCHEI A FRANȚEI SOSEȘTE PRIMA ȘI VA SUSȚINE DOUĂ MECIURI DE VERIFICARE LA GALAȚI

Echipa de hochei a Franței, participantă în grupa C a campionatului mondial, va sosi la București duminică 8 februarie, continuîndu-și în aceeași zi drumul spre Galați. În zilele de 9 și 10 februarie, selecționata franceză va susține două jocuri de verificare în compania formației de juniori a României. Din echipa noastră vor face parte, printre alții, Moraru și Netedu (portari), Tureanu, Axinte, Bandaș, Costea, Mircioiu, Mihăilescu, Huțanu II.

● **La patinoarul artificial „23 August" continuă montarea geamurilor exterioare. Operațiunea este prevăzută să se termine sîmbătă.**

● **Au sosit cele 250 de crose finlandeze „Koho", pe care jucătorii români le vor folosi în jocurile grupei B a campionatului mondial. Am avut prilejul să vedem și prototipul crosei românești „Campion-Hikory", produsă la Reghin. Tehnicienii F.R.H., C. Țico și St. Ionescu, au fost nemulțumiți de calitatea produsului și, mai ales, de prețul foarte „piperat" al obiectului: 108 lei! Ținînd seama că o echipă are nevoie într-un sezon cam de 500 de crose, este lesne de întrevăzut că cheltuielile pentru acest material perisabil depășesc posibilitățile financiare ale cluburilor cu secții de hochei.**

● **L.I.H.G. a făcut cunoscut Comitetului de organizare că au fost expediate medaliile ce vor fi conferite jucătorilor din echipele clasate pe primele trei locuri ale turneelor de la Galați și București. Trofeele au fost confecționate la o monetărie elvețiană.**

● **La Comitetul de organizare au fost pregătite legitimațiile ce se vor da jucătorilor, conducătorilor și oficialilor. De asemenea, sînt gata plicurile cu diverse amintiri și ghiduri turistice ale României.**

● **Miroslav Subrt, vicepreședintele L.I.H.G., care răspunde din partea Ligii internaționale de grupele C și B ale campionatului mondial, va sosi în România pe 11 februarie. A doua zi, la Galați, el va conduce reuniunea de instruire a arbitrilor.**

Campionatul lumii la handbal masculin se apropie

NOUTĂȚI LEGATE DE ACEST MARE EVENIMENT SPORTIV

● SISTEMUL TIME-SHARING va facilita, comunică organizatorii celei de a VII-a ediții a Campionatului mondial de handbal masculin, munca ziariștilor. În ce constă acest sistem? Este vorba de o rețea de teletipuri legate prin telefon de un ordinator central care primește, analizează și redistribuie toate informațiile într-un timp record. În felul acesta, urmărind un meci, ziariștii și oficialii vor fi tot timpul la curent cu ce se întîmplă la celelalte partide, aflînd evoluția scorului, realizatorii golurilor, minutul în care se găsește jocul. În plus, „memoria" — într-adevăr prodigioasă — a acestui ordinator permite ca înaintea fiecărei etape să comunice simultan în sălile de joc (numai în ziua de 26 februarie se dispută 8 partide în 8 orașe diferite!) clasamentul în fiecare grupă, situația eliminărilor pe echipe, cîte goluri a înscris fiecare handbalist, clasamentul golgeterilor.

● **TARTANUL pătrunde și în handbal — se anunță de la Paris. Federația franceză a hotărît să acopere cu tartan suprafața de joc din sălile aflate în orașele Bayonne, Grenoble Tróyes, precum și a celei din Paris (Porte d'Ivry), unde echipa României va debuta în întrecere întîlnind selecționata Franței. Experiențele întreprinse pînă în prezent au dus la concluzia că tartanul este mai elastic, dă o aderență mai mare, ceea ce permite un joc mai tehnic, mai spectaculos și, în plus, este mai puțin zgomotos decît parchetul sau materialul plastic devenit clasic.**

● COMISIA TEHNICĂ a Federației internaționale a selecționat, la ultima sa ședință, 18 arbitri din 12 țări, cărora li se vor adăuga 3 cavaleri ai fluierului din Franța pentru conducerea partidelor din cadrul C. M. Una din puținele țări care vor fi prezente cu un cuplu este și România, dificila misiune de a confirma prestigiul arbitrilor noștri revenind internaționalilor VASILE SIDEA și VARAC PELENGHIAN. Le urăm succes!

● **ZAGMESTAR, unul dintre cei mai buni jucători iugoslavi, va absenta — probabil — de la C.M. Vestea, firește surprinzătoare, a constituit un subiect amplu folosit de ziariști. Din numeroasele informații publicate în ultimele zile, se pare că „tunarul" formației iugoslave s-a comportat nedisciplinat (vom sublinia că Zagmestar nu este la prima abatere de acest gen) și, după recenta înfrîngere suferită de echipa sa pe teren propriu în fața reprezentativei R. F. a Germaniei, selecționerul și conducătorul tehnic al teamului iugoslav, IVAN SNOJ a cerut excluderea lui din lot.**

● FILATELIȘTII au de ce să se bucure: un timbru poștal în valoare de 0,80 fr. va fi emis în ziua de 21 februarie în cinstea C.M. În ziua apariției acestui timbru, la un gimnaziu din apropiere de Sala Handbalului, situată la Porte d'Ivry, va avea loc o festivitate, după care federația franceză va pune în vînzare plicuri ștampilate cu data primei zile de emisiune. Cum în această sală se vor disputa și jocurile finale, aci se va amenaja un stand filatelic special, ce va rămîne deschis pînă la terminarea întrecerilor.

Azi, la orele 19, cu ocazia apariției noului său volum, „UN CATÎR BINE CRESCUT", colaboratorul nostru, scriitorul și caricaturistul Neagu Rădulescu, se întîlnește cu cititorii la librăria „Mihail Sadoveanu" (lîngă cinematograful „Republica").

Pîrtia de schi din Poiana Rusu

BULETINUL ZĂPEZII

Prin amabilitatea Institutului meteorologic, Secția prevederi de scurtă durată, am aflat pentru iubitorii schiului vești despre stratul și starea zăpezii de la sfîrșitul săptămînii.

De la început am fost asigurați că putem anunța: pentru sîmbătă și duminică, schiorii pot fi liniștiți: stratul de zăpadă va fi suficient de gros pentru a permite practicarea sportului lor preferat, în condiții excelente. Pentru edificare, am primit grosimea stratului de zăpadă în cîteva puncte mai importante: Predeal 32 cm, Vîrful Omu 85 cm, Păring 27 cm, Păltiniș 18 cm, Sinaia-Cota 1500 43 cm, Semenic 60 cm, Rarău 50 cm, Băișoara 30 cm.

La sfîrșitul săptămînii, vremea va fi călduroasă, apoi se va răci ușor. Vor cădea ninsori temporare, iar zăpada se prezintă în condiții optime pentru schi.

DUPĂ ÎNCHEIEREA CONCURSULUI NAȚIONAL DE SCHI — PROBE ALPINE — PENTRU COPII

DE PE PARÎNG AU COBORÎT TALENTE...

Orice competiție — și cu atît mai mult una de interes republican destinată copiilor — are drept scop, în primul rînd, depistarea celor mai talentate elemente. Din acest punct de vedere, recent încheiata ediție a campionatului național de schi — probe alpine — pentru copii a fost fructuoasă.

În cronica întrecerii aminteam numele cîștigătorilor slalomului special, pe fiecare categorie de vîrstă. Dar, în schi, după cum bine se știe, un dezechilibru de o fracțiune de secundă îl poate „trimite", chiar și pe concurentul cel mai valoros, în „subsolul" clasamentului. De aceea, în puține cuvinte, vom aminti numele unor copii care nu au apărut în primii șase clasați, dar care nu sînt lipsiți de talent. În această categorie ar putea fi incluși, după părerea noastră, Dorin Panțea, Ildico Fodor, Ionel Teanc și Ladislau Rech din Tg. Mureș, Paul Nemeș din Sf. Gheorghe, Adrian Roman din Sibiu, Călina Faur din județul Alba, Gabriela Carped din Suceava și alții. Discutînd cu mai mulți profesori, instructori și antrenori despre comportarea în concurs a acestor copii, ni s-au confirmat aprecierile de mai sus. În plus, am aflat și alte amănunte care vor trebui luate în considerație de către organizatorii viitoarelor întreceri, mai ales a celor republicane.

Majoritatea concurenților s-au prezentat la Petroșani fără antrenamente prealabile corespunzătoare, care să le permită „atacarea" unor pîrtii atît de dificile (ca grad de înclinare), cum sînt acelea din masivul Păring.

— În acest sezon, pregătirea noastră a fost insuficientă datorită, în special, lipsei zăpezii — ne spuneau antrenorii Dan Focșeneanu și Dorin Barna, din Sinaia. Dar chiar dacă am fi avut zăpadă, tot nu ne puteam prezenta cu concurenții în plenitudinea forțelor și capacităților lor, deoarece concursul s-a ținut prea devreme.

Cei doi antrenori, Alexandru Rech, vicepreședintele comisiei de schi a C.J.E.F.S. Mureș, precum și alți conducători ai loturilor schiorilor prezenți în Păring, au fost de părere că această competiție ar trebui decalată către sfîrșitul iernii. Subscriem opiniei interlocutorilor noștri, mai ales ținînd seama de faptul că obligația de bază a elevilor este învățătura.

Sînt, apoi, județe ale țării care nu oferă condiții pentru practicarea schiului. Copiii din aceste județe — care ar dori să concureze, trebuie să meargă în stațiuni montane pentru antrenament. Or, și aceasta solicită timp. De altfel, datorită lipsei totale, sau aproape totale de pregătire, la startul concursului din acest an nici nu au fost prezenți schiori din județele Vîlcea, Ilfov, Iași, Vaslui, Galați, Vrancea și altele. Numai cu o anume bunăvoință, se poate afirma că a fost vorba de un concurs republican, din moment ce au fost absente, de la actuala ediție, aproape jumătate din județele țării. Federația de specialitate ar trebui să ia în considerație toate acestea în întocmirea viitorului calendar sportiv.

A devenit aproape o „tradiție" ca, la concursurile de schi, reprezentanții județelor Prahova, Brașov și Cluj să se prezinte cu echipament adecvat, în timp ce concurenți din Suceava, și chiar din Harghita (dar se pot oferi mai multe exemple), să se chinuie pentru a-și monta schiurile la bocanci obișnuiți, sau să fie lipsiți de pantaloni și hanorace pentru acest sport. A fost penibil să-i vedem pe cîțiva copii din județele amintite intrați în concurs în... uniforme școlare! Oare profesorii, Consiliul județean pentru educație fizică și sport nu au nimic de spus în această privință?

Și, în încheiere, încă o problemă. Deși regulamentul este foarte clar, interpretarea lui a fost, pe alocuri, anapoda, ca să spunem așa: județul Covasna s-a prezentat doar cu trei concurenți, deși se știe că la fiecare categorie de vîrstă trebuiau să ia startul cîte doi schiori. Dar antrenorul Șandor Zoltan, delegatul echipei județului amintit, ne-a declarat că fiind chemat la C.J.E.F.S., i s-a spus să plece la concurs cu trei schiori, în loc de șase.

Iată doar cîteva concluzii pe care le-a pus în evidență desfășurarea actualei ediții a concursului național de schi.

Ion GAVRILESCU

O PROPUNERE PENTRU F.R.S.B.:

„CONCURSUL CELOR 4 TRAMBULINE"

Este cunoscut faptul că, în țara noastră, săriturile de la trambulină au rămas mult în urmă față de evoluția internațională. Trambulinele existente sînt puține și mici, iar numărul săritorilor este redus. De asemenea, se face simțită lipsa schiurilor de sărituri. Cele pentru copii nu au fost văzute de mulți ani. Ne mai lipsesc antrenori pricepuți, bine pregătiți, iar numărul concursurilor organizate este și el nesatisfăcător. Cu mulți ani în urmă, însă, săriturile de la trambulină se bucurau de o frumoasă apreciere. Îmi amintesc că, în anul 1933, celebrul Sigmund Ruud a ținut la Poiana Brașov un curs pentru săritorii și arbitrii români, după care a participat la o competiție, sărind 59 m. În 1937, am fost arbitru la un concurs, în cadrul căruia au fost realizate, pe trambulina din comuna Baciu (azi Săcele), de sub Piatra Mare, zboruri de 56 m. De atunci au trecut mai bine de 30 de ani, dar la noi nu se sare mai mult de 60 m. De ce? În primul rînd, pentru că trambulina de la Borșa, singura care oferă posibilitatea unor sărituri de 80—90 m, este foarte rar folosită. Mai sînt, desigur, și alte motive, dar nu este momentul să le expun. În schimb, vin cu o propunere inspirată de cele văzute la televizor și citite în ziarul „Sportul", în legătură cu „Concursul internațional al celor 4 trambuline". Ținînd seama că, în țara noastră, avem totuși cîteva trambuline în centre în care schiul se bucură de o largă popularitate (Poiana Brașov-trambulină de 55—60 m, Odorheiul Secuiesc — 40—50 m, Miercurea Ciuc 50—60 m, Valea Strîmbă — 70—80 m), AR FI UTIL ȘI INTERESANT SĂ SE ORGANIZEZE PE PLAN INTERN „CONCURSUL CELOR 4 TRAMBULINE", ANUAL, pe baza unui regulament conceput de F.R.S.B.

Prin introducerea acestei competiții, cred că se va contribui la popularizarea săriturilor, la ridicarea nivelului practicanților acestui sport și la stimularea întregii activități.

GEZA SZEKELY
Miercurea Ciuc

SPORTUL ȘCOLAR, VERIGA DE BAZĂ

(Urmare din pag. 1)

dispune chiar de o instalație pentru nocturnă!

Un fapt de o deosebită semnificație îl constituie și introducerea în acest an școlar, încă din clasa I, la un număr de 200 de școli, a învățămîntului de educație fizică. Este o operațiune în mers, pe care Ministerul Învățămîntului se arată dispus să o dezvolte, în funcție, în principal, de creșterea numărului cadrelor de specialitate. Tot prin grija ministerului de resort a fost asigurat școlii un calendar competițional complex, pornind chiar de la școala generală, și care angrenează, de la prima etapă, sute de mii de elevi și eleve.

În aceeași ordine de idei se situează și sporirea spectaculoasă a numărului liceelor cu program de educație fizică, de la 3 în 1957 la 18 în prezent, al școlilor sportive care au ajuns la aproape 100. Nu poate ieși din sfera realităților prezente nici preocuparea care a existat pentru înființarea unor licee avînd ca profil o singură disciplină. Exemplu — liceul de gimnastică fete din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, inițiativă extrem de utilă pentru sportul de performanță.

Evident, sînt înfăptuiri care generează un sentiment de optimism în ceea ce privește dezvoltarea biologică a schimbului de mîine, creșterea potențialului fizic și intelectual al tinerei generații. Să se fi făcut însă totul în direcția dezvoltării învățămîntului de educație fizică, a cuprinderii maselor de elevi în activitatea sportivă?

Adevărul este că, în pofida unor realizări importante, se manifestă totuși unele rămîneri în urmă, care au drept consecință multe neajunsuri. Unul dintre acestea este determinat de faptul că **actuala programă analitică păstrează un conținut rigid, că ea nu ține seama de condițiile existente și de mediul geografic în care sînt plasate unitățile școlare. Dimpotrivă, o mai mare flexibilitate a acestei programe pentru profesori ar avea o influență net pozitivă asupra elevilor, ar determina o participare mai largă la orele de clasă (care să fie realizată cu mai multă convingere) și — de ce nu? — s-ar reduce simțitor și scutirile medicale. În același timp, cu o mai adecvată orientare în întocmirea programei se face simțită și nevoie predării unor ore mult mai atractive, care să se adapteze gusturilor elevilor și, implicit, în măsură să realizeze, în cazul fiecărui elev, deprinderi de mișcare.**

Și fiindcă ne referim la funcția școală, nu este de neglijat nici un alt aspect: **prezența mai dinamică a directorului lîngă profesorul de educație fizică, un sprijin moral și material mai substanțial acordat acestuia** (nu numai prin asistențele la ore!) **ceea ce ar favoriza succesul ideii pentru care militățm. De fapt, pentru directorii de școală un asemenea sprijin intră în obligațiile lor directe, este stipulat prin lege. Numai că un astfel de sprijin competent reprezintă încă o „rara avis".**

O nereușită a reprezentat-o și existența în școli a comisiilor sportive. Ele au fost înființate sub egida U.T.C. în ideea de a coordona activitatea sportivă, îndeosebi cea de masă. Dar, subapreciate de unele conduceri de școli, slab sprijinite din punct de vedere tehnico-metodic de către profesorii de educație fizică, aceste comisii n-au dat rezultatele scontate.

A apărut firesc ideea înființării asociațiilor sportive în școli, organisme destinate să impulsioneze activitatea sportivă, să realizeze în fapt o cuprindere a tuturor elevilor în exercițiul fizic organizat. Este **momentul potrivit pentru o colaborare rodnică a tuturor factorilor din școală, în așa fel ca să fie consemnată nu numai o schimbare de denumire, ci mai ales una de conținut.** Subliniem: **înființarea asociației sportive în școală se cuvine să reprezinte un moment crucial în viața fiecărei școli și el trebuie privit cu toată seriozitatea, cu toată răspunderea.**

În procesul de revitalizare a activității sportive în rîndul elevilor va trebui în primul rînd să fie reconsiderat calendarul sportiv al școlii, adaptat condițiilor și cerințelor și nu umflat cu obiective și cifre niciodată realizabile.

În atenția consiliilor noilor asociații sportive va trebui să stea totodată grija pentru lărgirea amenajărilor sportive, valorificîndu-se spațiile existente. Paralel, însă, se impune ca elevii să fie, în continuare, beneficiarii unor baze sportive aparținînd unor cluburi sau mari asociații sportive teritoriale, așa cum de altfel s-a recomandat. Exemplul pozitiv al cluburilor bucureștene Dinamo, Steaua, Rapid sau al altor cluburi din țară — Petrolul Ploiești, Universitatea Cluj, Farul Constanța — ar putea fi extins la scară generală. În fond, pentru marile cluburi prezența unor elevi — firește, în mod organizat, cu profesorii de specialitate — pe astfel de baze poate să însemne un prim pas către promovarea în propriile secții de performanță a unor juniori talentați. O asemenea optică sănătoasă ar fi necesar să existe în toate cazurile.

Subliniind cu stăruință că în școli procesul de cuprindere a masei elevilor în activitatea sportivă n-a fost încă integral realizat, fapt relevat și cu prilejul recentelor lucrări ale Plenarei Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, se impune o muncă mai temeinică, organizatorică îndeosebi, desfășurată cu simț practic, cu tenacitate. În acest sens se recomandă mai mult entuziasm din partea profesorilor de specialitate, a directorilor de școli, mai mult spirit de colaborare cu organele U.T.C., o substanțială perfecționare. Este de dorit să se aibă permanent în vedere rolul compensator al educației fizice pentru elevi, totodată faptul că școala rămîne veriga de bază a sistemului nostru de educație fizică. Or, în fața unor asemenea deziderate, nici un efort, nici o inițiativă nu trebuie să-și amîne startul...

LOTO PRONOSPORT

Astăzi și mîine sînt ULTIMELE ZILE în care vă mai puteți depune buletinele la concursul Pronosport nr. 6 de duminică 8 februarie 1970.

Înainte de a vă fixa pronosticurile dv., vă recomandăm să consultați „Programul Loto — Pronosport" de marți 3 februarie a.c., care cuprinde amănunte asupra echipelor și meciurilor incluse în programul de concurs.

● Tragerea LOTO de astăzi, la care se aplică O NOUĂ FORMULĂ, va avea loc la București, în sala Clubului Finanțe Bănci, din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 19. Ea va fi radiodifuzată după care va urma un film artistic. Menționăm că noua formulă LOTO, care se aplică începînd de astăzi, va fi menținută la toate tragerile obișnuite și în continuare.

Premiile concursului Pronosport nr. 5 din 1 feb. 1970.

Categoria I: (13 rezultate) 9,7 variante a 8932 lei

Categoria a II-a: (12 rezultate) 403,7 variante a 256 lei.

Categoria a III-a: (11 rezultate) 3794 variante a 41 lei

AZI ȘI MÎINE ULTIMELE ZILE LA PRONOSPORT

CONSTRUCȚIILE SPORTIVE LA ÎNCEPUT DE AN

De data aceasta, obișnuitul reportaj „CONSTRUCȚIILE SPORTIVE LA ÎNCEPUT DE AN" a cam întîrziat. De ce? Ca și construcțiile propriu-zise, a fost puțin amînat. Poate pentru a intra în atmosfera de lucru a unor întreprinderi, spre exemplu, în stilul de muncă al I.C.R. 9 București, care tot mai lucrează la sălile de box, scrimă și tenis de masă din str. Dr. Staicovici (termen de predare 30 aprilie 1969; apoi 30 septembrie 1969; după aceea 25 octombrie 1969, pe urmă... etc.). Sau în felul de a lucra al Trustului județean de construcții Pitești, din vina căruia biata sală de sport a rămas tot în fază de „fundație", spre dezamăgirea iubitorilor de sport, în ciuda unui articol — critic — apărut în coloanele ziarului nostru și în pofida unei sume de 1 100 000 lei, care, stînd degeaba în bancă, pe bună dreptate a fost redistribuită altor șantiere sportive.

Dar acestea nu sînt singurele exemple negative. Mai trebuia să se dea în folosință anul trecut și sala de sport (2 000 locuri) de la Ploiești (nerealizări 740 000 lei); sala de atletism (prin extinderea celei vechi) și bazinul acoperit pentru înot și sărituri de la Complexul sportiv „23 August" (lucrare executată de Trustul construcții nr. 1 București și... amînată de proiectant prin schimbarea — pe ici, pe colo, prin părțile esențiale — a unor soluții tehnice); bazinul acoperit de înot de la Brăila (nerealizări la capitolul investiții — 300.000 lei, nerealizări la capitolul performanță sportivă — incalculabile!); tabela de marcaj telecomandată (dar și tele...amînată) de pe stadionul Republicii.

Acum, după ce am trecut în revistă restanțele lui '69 — care sperăm să fie cît mai grabnic lichidate — să parcurgem împreună noile obiective ale șantierului sportiv din acest an. Înainte, însă, de aceasta, să spunem cîteva cuvinte despre frumoasele construcții date în folosință anul trecut: sala de sport din Timișoara (cu 2000 de locuri); sălile de antrenament de la Constanța („Complexul Tomis" — box, lupte, gimnastică); arena pentru „europenele" de box (materialele folosite la acoperirea patinoarului din București vor fi dirijate către Litoral, spre adăpostirea altor terenuri); pista de bitum — cauciuc de pe stadionul Republicii, precum și unele lucrări de „tranzit", cu inaugurarea în 1970: noul patinoar artificial din Galați (dat recent în folosință) și patinoarul acoperit „23 August" din București.

În sfîrșit, să amintim cele mai importante construcții sportive ale acestui an: **SALA DE SPORT DIN IAȘI** — 2 000 de locuri, amplasată în spatele Palatului Culturii; **MARELE COMPLEX SPORTIV DE LA GALAȚI**, care va cuprinde o sală de jocuri (2 000 locuri), un bazin de înot (descoperit) de dimensiuni olimpice și o popicărie modernă cu 4 piste; **SALA DE SPORT DIN ORAȘUL CĂLĂRAȘI** (termen de dare în folosință — trimestrul IV 1970); **PATINOARUL ACOPERIT DIN MIERCUREA CIUC** (constructorul a fixat termen de predare trimestrul I.1971, iubitorii de sport, însă, sînt hotărîți să inaugureze noul patinoar în 1970); **INSTALAȚIA DE ILUMINAT ÎN NOCTURNĂ A STADIONULUI „23 AUGUST" DIN CAPITALĂ**. Aici, se cuvine o paranteză mai mare: vechea doleanță a amatorilor de fotbal se va realiza, în întregime, în acest an. Cei patru uriași stîlpi metalici vor susține puternice și moderne lămpi, asigurînd o luminozitate de peste 500 luxi. Lucrarea este o interesantă construcție românească (stîlpii vor fi montați pe coronamentul stadionului), originalul proiect fiind întocmit de I.D.E.B. în colaborare cu Institutul de studii și proiectări energetice. Construcția propriu-zisă a fost încredințată I.C.M.E. 1 București din cadrul Trustului electromontaj. Deci, în curînd, nocturnă pe „23 August", Prilej, poate, de a vedea într-o lumină... nouă unele echipe!

Dar, cel mai mare, cel mai impunător obiectiv al viitoarelor construcții sportive este, fără îndoială, sala care va adăposti 12 000 de iubitori ai sportului. Despre această grandioasă lucrare putem spune că, deocamdată, se află în faza de studiu (proiectant — I.S.C.A.S. București). Anticipînd, mai putem adăuga că, noua sală de sport va fi amplasată pe dealul fostului arsenal, vizavi de intrarea din str. Uranus în stadionul Republicii. Sub cupola suspendată pe cabluri vom putea urmări întreceri de box, volei, handbal, baschet, tenis, hochei, spectacole ale unor mari ansambluri etc. La sălile de box, cînd suprafața terenului folosit va fi foarte mică, capacitatea sălii se va putea mări pînă la 16.700 locuri.

În rezumat, un an bogat în construcții de tot felul, menite să completeze frumoasa panoplie a arenelor sportive. Noi le dorim să intre cît mai devreme în folosință, deci fără obișnuitele — pînă acum — tergiversări din partea întreprinderilor și trusturilor care le execută!

Vasile TOFAN

Cooperativa „DESERVIREA" București

COOPTEAZĂ

persoane pentru activitatea de supraveghetor copii. De preferat ca acestea să cunoască o limbă străină (engleză, franceză sau germană) pentru organizarea de grupe de copii preșcolari, la domiciliul lor, al clienților sau în incinta blocurilor (4—5 ore pe zi).

Tot pentru această activitate cooperativa primește pensionari de orice fel, angajați din toate sectoarele de activitate sau persoane neîncadrate în muncă pentru a lucra pe bază de contract.

Munca pe bază de contract nu afectează pensia.

Solicitanții se pot adresa la serviciul personal, în str. pictor N. Tonitza nr. 11, sector 4, telefon 16.42.36, zilnic între orele 7—15.

(3493)

În foto: *Andrei, portarul Progresului, încearcă zadarnic să respingă mingea, care se va opri în poartă*

MECIURI AMICALE

STEAUA — PROGRESUL BUCUREȘTI 5—0 (4—0)

Amicalul, disputat ieri după-amiază pe terenul Ghencea, a mărit încrederea suporterilor echipei Steaua într-o comportare superioară a jucătorilor favoriți în returul campionatului. După consumarea celor 90 de minute și tehnicienii formației militare s-au declarat mulțumiți de evoluția elevilor lor, de nivelul de pregătire atins de ei în perioada actuală.

Desigur că antrenorii echipei Steaua au destule motive de a se bucura. Jocul fiecărui compartiment și al echipei în general, a fost foarte bun, jucătorii dovedind o pregătire fizică excelentă, ceea ce le-a permis să imprime jocului un ritm viu în tot timpul. Deliciul spectatorilor l-au constituit combinațiile subtile realizate, mai ales în prima repriză, de componenții echipei Steaua. Da altfel, în această parte a meciului, elevii lui Covaci și-au depășit net adversarii, înscriind patru goluri din faze una mai frumoasă decît cealaltă. După pauză, în formația Stelei au fost operate mai multe modificări, cu intenția de a fi utilizați toți jucătorii disponibili. În acest fel, forțele s-au apropiat ca valoare, iar jocul a fost echilibrat. Spre sfîrșitul întîlnirii, Steaua a majorat scorul, în urma unei combinații frumoase realizată de Dumitriu III și Iordănescu. Păcat că spectacolul sportiv a fost umbrit de unele ieșiri necontrolate ale jucătorilor Neacșu și Dumitriu III. Autorii golurilor: Voinea (min. 5, 27 și 40), Iordănescu (min. 8 și 85). A arbitrat bine M. Cițu—București. (p. v.)

RAPID — METALUL BUCUREȘTI 3—2 (1—1)

Deși terenul a fost desfundat, cele două formații au oferit un spectacol agreabil și, ceea ce face deliciul meciurilor de fotbal, multe goluri. Ținem să remarcăm în mod special evoluția bună a fundașului central rapidist **Cojocaru**, un veritabil... Dan. De asemenea, o formă remarcabilă și multă poftă de joc au manifestat cei doi „cărăuși", **Năsturescu** și **Codreanu**. Elevii lui **Paul Popescu** au jucat de la egal la egal în multe momente cu redutabilii lor adversari, neeedind decît în final, cînd pregătirea fizică mai bună a rapidiștilor și-a spus cuvîntul. Scorul a fost deschis de **Năsturescu**, în min. 29, care a reluat (volé din întoarcere), din colțul careului de 16 m, o minge respinsă de portarul metalurgist. Egalarea a adus-o **Georgescu** (min. 40), la o gravă eroare a portarului Rămureanu. După pauză, **Mazurachis** a modificat din nou tabela de marcaj, înscriind spectaculos, după o reușită combinație cu Dinu. Cu patru minute înainte de sfîrșitul partidei, în plină dominare rapidistă, **Roman** șutează prin surprindere de la 18 m și Rămureanu rămîne din nou simplu spectator: 2—2! Se părea că acest rezultat nu va mai fi modificat, dar, în urma unei lovituri libere executate de Năsturescu din apropierea punctului de corner, **Ștefan** oprește mingea pe piept și intră cu ea în poartă, stabilind scorul final: 3—2.

D. VI.

C.F.R. CLUJ — PROGRESUL BRĂILA 1—0 (1—0)

SINAIA, 5 (prin telefon). Ceferiștii s-au acomodat mult mai bine cu terenul greu și au condus „ostilitățile" în cea mai mare parte din timp. Scorul nu reflectă nici pe departe situația din teren. Unicul gol a fost înscris de **Ionescu**, în min. 26.

G. Iriminoiu — coresp.

CRIȘUL — VOINȚA ORADEA 5—0 (3—0)

ORADEA, 5 (prin telefon). Deși fără cinci titulari (Cociș, Popovici, N. Alexandru, Sătmăreanu și Dărăban), **Crișul** a făcut o partidă bună, reușind să întrecă la scor (5—0) echipa Voința Oradea (din campionatul județean). Autorii golurilor: **Lucaci** (2), **Casai, Kun II** și **Arnotchi**.

I. Ghișa — coresp. principal

BOTH TRANSFERAT LA DINAMO BUCUREȘTI

În urma hotărîrii Biroului federal de a ridica clubului Dinamo București interdicția de a transfera jucători, au fost depuse la federație toate actele necesare efectuării transferului sportivului Both.

Cererea acestui jucător a fost aprobată și, în acest fel, el va activa, la înapoierea din turneul efectuat de „olimpici" în Australia, la echipa Dinamo București.

F.C. Argeș în Congo (Kinshasa)

După turneul întreprins în Ghana, echipa F.C. Argeș a plecat în Congo (Kinshasa). Fotbaliștii piteșteni vor susține trei meciuri amicale în compania unor formații locale.

DUMINICĂ, ÎN GIULEȘTI

RAPID - STEAUA

Amatorii de fotbal din Capitală au posibilitatea să asiste duminică la un meci deosebit de atractiv: Rapid — Steaua.

După evoluțiile bune din partidele amicale anterioare, ambele formații pot oferi un spectacol de calitate. Întîlnirea va avea loc pe stadionul Giulești și va începe la ora 10,45.

În deschidere, de la ora 9, echipa de tineret-rezerve Rapid va juca în compania formației Autobuzul București.

DINAMO BACĂU SE ANTRENEAZĂ ZILNIC

În vederea partidelor pe care le vor susține în compania formației Arsenal Londra, dinamoviștii băcăuani și-au intensificat pregătirile. Zilnic au loc antrenamente pe terenul de zgură de la stadionul „23 August", alternîndu-se temele de pregătire fizică cu jocuri-școală. Pînă la 15 februarie, elevii antrenorilor Neagu și Rădulescu vor susține partide cu Chimia Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, Știința Bacău și Textila Buhuși. După 15 februarie, cu sprijinul federației se preconizează un turneu de 10 zile în Iugoslavia. După revenirea în țară, cînd lotului băcăuan i se vor alătura Ghiță și Dembrovschi, vor continua jocurile amicale. În lot a revenit Nedelcu — restabilit după o amigdalită, dar în schimb lipsește Vătafu — care a contractat o gripă. **(F. NENIȚĂ — coresp.).**

DISCUȚII LA ORDINEA ZILEI

ULTIMELE ZILE ALE... ACTUALEI FORMULE DE DISPUTARE A CAMPIONATULUI MONDIAL?

Foarte multe voci s-au ridicat, în diferite ocazii, împotriva sistemului actual de calificare pentru turneul final al campionatului mondial și chiar a modului de organizare și desfășurare a turneului final. Mai mult chiar, **majoritatea membrilor comitetului executiv F.I.F.A. sînt de părere că actualul sistem nu-i cel mai bun și că el trebuie modificat, îmbunătățit.** În acest scop, la **F.I.F.A. există mai multe propuneri, rămase însă în dosare datorită curentelor conservatoare** care domină încă forul internațional.

Totuși, în cercurile oficiale se afirmă că **actuala formulă de disputare își trăiește ultimele zile, că după „Mexico '70" va fi adoptată o altă formulă.** Acest lucru rezultă și dintr-un interviu acordat ziarului iugoslav „Sportske Novosti" de **dr. M. Andrejevici**, membru al Comitetului Executiv F.I.F.A., președintele comisiei de arbitri F.I.F.A. și vicepreședinte al federației iugoslave, care a **fost însărcinat ca, în baza propunerilor existente, să elaboreze un proiect privind sistemul de disputare a C.M., pe care să-l prezinte la al 37-lea congres F.I.F.A. din Mexic (23 iunie 1970).** Din acest motiv, dr. Andrejevici a precizat că nu poate face public conținutul proiectului. În schimb, oficialul iugoslav și-a făcut cunoscute propunerile sale:

● **LA JOCURILE FAZEI PRELIMINARE (calificare), PE LÎNGĂ PUNCTAJUL TRADIȚIONAL (2 puncte pentru victorie și un punct pentru meci nul) SĂ SE ACORDE CÎTE ½ PUNCT DE FIECARE GOL ÎNSCRIS,** totalul stabilind ordinea echipelor. În felul acesta ar fi stimulat jocul ofensiv și ar fi evitate barajele (n. r. **Cu acest sistem de punctaj ar putea fi însă viciate clasamentele**; de pildă, România, Belgia și Bulgaria nu s-ar mai fi calificat, ci în locul lor — Grecia, Iugoslavia și Polonia, deși acestea au victorii mai puține).

● **MAJORAREA NUMĂRULUI DE ECHIPE DE LA 16 LA 20 ÎN TURNEUL FINAL,** ceea ce ar corespunde dezvoltării fotbalului în lume, pe alte continente decît Europa și America de Sud. Cuprinderea Asiei, Africii, Australiei și Americii Centrale și de Nord este necesară. **Repartizarea lor în 4 grupe de cîte 5 printr-o tragere la sorți dirijată**

● **REPARTIZAREA FINALISTELOR PE CONTINENT SĂ FIE: EUROPA 10, AMERICA DE SUD 4, ASIA, AFRICA, AUSTRALIA ȘI AMERICA CENTRALĂ ȘI DE NORD CÎTE UNA,** la care să se adauge **deținătoarea titlului și țara organizatoare.**

La întrebarea „cînd va intra în vigoare acest nou sistem?", dr. M. Andrejevici a răspuns: **„În principiu, bazele lui vor fi stabilite la congresul F.I.F.A. din Mexic și formularea lui definitivă va fi încredințată comitetului de organizare a C.M. 1974. Acest comitet s-ar putea să se întrunească în septembrie".**

TURNEUL FINAL AL CUPEI AFRICII INTERȚĂRI

A VIII-a ediție a „Cupei Africii" își va consuma, între 6 și 16 februarie în Sudan, ultimul său act: turneul final, pentru care s-au calificat opt echipe naționale, împărțite în două grupe. Programul jocurilor a fost astfel alcătuit:

GRUPA A — 6. II: Camerun—Coasta de Fildeș și Sudan—Etiopia; **8. II:** Etiopia—Camerun și Sudan—Coasta de Fildeș; **10. II:** Etiopia—Coasta de Fildeș și Sudan—Camerun.

GRUPA B — 7. II: Congo Kinshasa (deținătoarea titlului) — Ghana și Guineea—R.A.U.; **9. II.** Ghana—R.A.U. și Congo Kinshasa—Guineea; **11. II:** Ghana—Guineea și Congo Kinshasa — R.A.U.

Partidele urmează să aibă loc la Khartoum și Wad Madani.

În semifinale se vor califica primele două clasate din cele două grupe (14. II); finalele (pentru locurile 1 și 3) sînt programate la 16 februarie la Khartoum.

VA LUA FIINȚĂ CUPA INTERCONTINENTALĂ A CLUBURILOR CAMPIOANE?

Congresul F.I.F.A. (al 37-lea) din Mexic, care va începe la 23 iunie, are pe ordinea sa de zi, în afara alegerii noului președinte pentru următoarea perioadă de 4 ani, o problemă care atrage atenția în mod special: **CREAREA — EVENTUAL — A CUPEI INTERCONTINENTALE pentru cluburile campioane ale confederațiilor continentale.** La această competiție oficială ar urma să participe cluburile campioane ale celor 6 confederații: **Africa, Asia, Europa, America de Sud, Oceania și America de Nord, Centrală și Caraibe.**

O primă încercare a F.I.F.A.-ei, în 1962, de a pune bazele acestei cupe a eșuat; atunci, însă, mai puțin de jumătate din confederațiile continentale organizau pe plan intern o asemenea întrecere. Astăzi, însă, situația s-a schimbat; Cupe ale campionilor se desfășoară pretutindeni. Deci, **congresul F.I.F.A. poate relua discuțiile și să decidă, dacă o găsește oportună, înființarea Cupei Intercontinentale,** urmînd să stabilească forma, sistemul și toate celelalte măsuri necesare unei întreceri de asemenea ampioare, un adevărat campionat mondial intercluburi.

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUA CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

NOTĂ

ARBITRI SAU... COSMONAUȚI?

Am întîlnit cîțiva arbitri piteșteni. Am discutat cu ei despre noul sezon competițional și despre pregătirile efectuate recent. Firește, n-au lipsit din discuție — era și normal — unele aprecieri din cronicile apărute în ziar, cu referire la stelele pe care ei (și noi, de altfel) le doresc pe viitor în număr tot mai mare. De aceea, se și antrenează cu conștiinciozitate. Cînd a venit vorba de pregătirile pentru noul sezon, ei ne-au amintit și de controlul medical, indispensabil unui conducător de joc. Dar, în acele momente zîmbetele tronice și o undă de nemulțumire n-au putut fi evitate. De ce? „Ca să faci controlul medical — ne spunea un cunoscut arbitru — trebuie să-ți iei 2—3 zile, dacă nu chiar mai mult, din concediul de odihnă, sau concediu fără plată" Apoi, ne-a pus în față o fișă, argumentînd cît se poate de convingător cele spuse mai înainte. Nu mică ne-a fost surprinderea cînd am văzut ...chestionarul cu pricina. Urmărind toate punctele și subpunctele din fișa medicală respectivă, ce purta antetul CJEFS Prahova — colegiul județean de arbitri, am avut impresia că este vorba despre examenul medical al unor cosmonauți și nicidecum al unor arbitri de fotbal.

Dar ce probe se cer unui cavaler al fluierului, ca acesta să poată primi avizul „apt pentru arbitraj"? Iată: EXAMEN INTERNE — pulmonar, digestiv, cord, anamneză, vase periferice, E.K.G., proba Martinet, proba Astrand; EXAMEN CHIRURGICAL — ortopedie; NEURO-PSIHIATRIE; O.R.L. — căile superioare respiratorii, aparatul auditiv; RADIOLOGIC — M.R.F. *(n.n. e vorba de microradiofotografie)*, examen pulmonar *(n.n. observați că iar se cere controlul la plămîni)*; EXAMEN OFTALMOLOGIC — acuitate vizuală, cîmp vizual, fund de ochi, simț coloratic *(n.n. ca să se vadă dacă omul percepe toate culorile, fiindcă unii arbitri fluieră uneori numai pentru albaștrii sau numai roșii)*, tensiune intra, oculerg, vedere binoculer și, în fine, EXAMEN DE LABORATOR — V.S.H., hemoleucogramă *(n.n. ați înțeles că e vorba de globulele roșii și albe)*, sumar urină, colesterol, glicemie, probe hepatice, R.B.W. și DEZVOLTARE FIZICĂ — înălțime *(n.n. poate a mai crescut omul de cînd s-a terminat turul campionatului, sau poate a mai scăzut)*, greutate.

Ce mai, în total se cer 39 de probe!? Așadar, după un asemenea control, arbitrul respectiv n-ar mai putea avea nici o opreliște pentru a pleca într-un voiaj lunar precum cosmonauții. Te pui cu arbitrii? Sau mai bine zis, cu cei care au avut inspirația să alcătuiască acest chestionar? Dar, lăsînd gluma la o parte, trebuie să spunem că este prea de tot. De bună seamă, e necesar ca un arbitru să aibă o inimă perfectă, plămîni sănătoși, capacitate de adaptare la efort, o vedere bună. Dar de aici și pînă la interminabila listă de care aminteam este o bizară exagerare! Ce părere are Colegiul central?

Constantin ALEXE

ZBUCIUMATA ISTORIE a „ZEIȚEI"

Anglia demarează greu în „World Cup"

● Nici un succes marcant în 100 de ani! ● Demonstrația muzicienilor de la Coldstream Guards ● Trompeta lui Louis Armstrong rămasă pe Wembley ● Nici un gol în poarta asediatului Mazurkievicz ● Pur-sîngii lui Vicente Feola s-au văzut la „promincă", trăpașii lui Baroti — în timpul „cursei cronometrate"

Iată-ne ajunși la ultimul episod din zbuciumata istorie a „Zeiței": episodul „World Cup", desfășurat în Anglia, patria fotbalului, a cărei federație — Football Association — își sărbătorise în 1963, cu un fast specific britanic, un secol de la înființare...

...O sută de ani de fotbal pe insulă și nici un succes de răsunet în tot acest timp; deși totul pleda pentru el. Sînt de-a dreptul impresionante următoarele date statistice: 850 000 de jucători, dintre care 7 000 au îmbrățișat profesionismul, 31 000 de cluburi, între care 92 profesioniste, repartizate astfel: 22 în divizia I, 22 în divizia a II-a, 24 în divizia a III-a și tot atîtea în divizia a IV-a. Ca să nu mai vorbim de uriașa activitate ce se desfășoară în școli (fiecare cu mini-terenul ei), de puzderia cîmpurilor de joc — regulamentare, tușate, cu porți (zeci și zeci, unul lîngă altul), a practicanților amatori, a instructorilor, antrenorilor și selecționerilor (de toate calibrele, foarte mulți dintre ei pierzîndu-și cu folos ceasuri întregi locul de joacă al tinerilor) și, în sfîrșit, a suporterilor, care-și susțin favoriții atît sufletește, cît și materialicește.

Organizat sau ad-hoc, peste tot se joacă fotbal în Anglia: pe terenuri și stadioane, dar și, de pildă, în parcuri, cum este și acest celebru Hyde Park din inima Londrei.

Și totuși — constatarea revenea, ca un refren — nu se obținuse nici un succes de răsunet în mai bine de 100 de ani. Ce-i lipsea — ne întrebam în zilele premergătoare lui „World Cup" — acestui fotbal englez în aparență fără cusur, în realitate adeseori vulnerabil? Poate un dram de șansă, poate un pic de geniu, poate o mai mare îndrăzneală în partidele disputate peste hotare.

Dar, după cum vom vedea împreună, nici acasă, pe insulă, lucrurile n-au mers bine o vreme...

Și azi ne sînt proaspete amintirile prilejuite de inaugurarea turneului. Era o zi plăcută de iulie (luni, 11) și săptămîna debuta cu emoții pentru zecile de mii de londonezi ce luaseră drumul Wembley-ului, în dorința de a-și încuraja idolii, pe băieții lui Ramsey, în meciul pe care aceștia trebuiau să-l susțină cu Uruguayul, echipa celestă. Cu mai bine de o oră înainte ca arbitrul maghiar Zsolt să fluiere începutul partidei, un stadion arhiplin se amuza copios, urmărind demonstrația pe gazon a muzicienilor de la regimentul Coldstream Guards, care, după ce au efectuat, în pas domol, un tur al terenului s-au oprit în centrul gazonului, unde aveau să rămînă pînă la interpretarea ultimului număr. Cînd s-a făcut auzită bucata cu solo-trompetă, atît de dragă lui Louis Armstrong, „Cînd sfinții sînt cu noi", un stadion întreg a trecut la acompaniamentul vocal, transformîndu-se într-un cor imens, tulburător pentru noi, care ne aflam pentru prima oară în incinta acestui templu al fotbalului. Apoi, largi extrase din „My Fair Lady" întrețineau în tribune o atmosferă destinsă, ca și cum cîneva ar fi intuit cît de mult vor avea de suferit londonezii pe parcursul celor 90 de minute ale partidei cu Uruguay.

În sfîrșit, după „God Save the Queen", regina, însoțită de ducele de Edimburg, a declarat deschisă ultima fază a celei de a VIII-a ediții a „Cupei Jules Rimet"; orchestra a părăsit și ea terenul de joc pentru a face loc... fotbalului.

Moore, Bobby Charlton, Greaves et comp. au dominat copios (un adversar care-și punea întregul talent în slujba unei idei de joc ultradefensive), dar, atacînd tot timpul fără pic de imaginație și personalitate, n-au reușit să înscrie vreun gol în poarta asediatului Mazurkievicz.

Sfinții lui... Louis Armstrong, atît de des invocați de-a lungul partidei (în alternanță cu înfierătorul strigăt de luptă „England... England... England"), nu fuseseră de loc alături de fotbaliștii englezi. După meci, la bursa lui „World Cup", pariorii mizau mai puțin pe mîna lui Ramsey și a formației sale.

Toată lumea își îndreptă acum privirile spre cealaltă mare favorită a întrecerii, spre echipa braziliană, mai ales că aceasta nu apucase încă să joace pentru a-și dezvălui și ea slăbiciunile.

După un scurt tur de forță la jocurile grupei a doua (la Schefield: R.F. a Germaniei — Elveția 5—0; la Birmingham: Argentina — Spania 2—1), iată-ne și în tribunele lui „Goodison Park" din Liverpool, așteptînd ca arbitrul să fluiere începutul partidei Brazilia — Ungaria.

Deși Vicente Feola a anunțat din timp indisponibilitatea lui Pelé (care se resimțea de pe urma loviturii primite de la bulgarul Iakimov), nerăbdarea noastră de a-l vedea la lucru pe „bicampeonos del mundo" nu mai cunoștea limite. N-a trecut mult și echipele și-au făcut apariția, întîmpinate de ropote de aplauze, sirene, petarde. 5 000 de brazilieni, veniți de la mii de kilometri distanță, și-au oprit răsuflarea, ațintindu-și privirile spre fotbaliștii în tricouri galben-verzui care, acum, la încălzire, ofereau un scurt recital de pase, fente și șuturi liftate, în stilul lui „foglia secca". Grațios, elegant, înmănușat, Gilmar se mișca nervos între buturi, boxînd baloanele trimise din diferite unghiuri și de la diferite distanțe de Tostao, Jairzinho, Alcindo...

Doar Garrincha făcea opinie separată, retrăgîndu-se spre o latură a terenului, unde repeta fenta sa tip: aplecare spre stînga, tășnire bruscă pe dreapta. Era ultimul mohican din marea echipă a Braziliei a anilor '58- 62 și, în lipsa lui Pelé, toate speranțele fanaticilor suporteri din țara cafelei și a sambei se îndreptau acum spre el, idolul copiilor de pe Copacabana, al întregii Brazilii, care număra zilele ce-i mai despărțeau pe băieți de cucerirea definitivă a „Zeiței".

Dar fluierul lung al arbitrului Dagnall a chemat la centru echipele, însemnînd că prominca pur-sîngilor lui Vicente Feola luase sfîrșit. Acum, urma cursa cronometrată în care Gilmar, Djalma Santos, Belini, Garrincha, Tostao porneau de la egal cu trăpașii lui Baroti: Bene, Albert, Matrai, Sipos, Farcas, Rakosi...

Puțin remarcați la încălzire, fotbaliștii maghiari s-au văzut, în schimb, mai mult în timpul partidei. Magistral conduși în teren de Florian Albert, ei au constituit de la început un pericol real pentru Gilmar care, în min. 3, la șutul din unghi dificil al lui Bene, s-a văzut obligat să scoată pentru prima oară balonul din plasă.

Fotbaliștii brazilieni au obținut egalarea relativ repede (min. 15), dar golul înscris de Tostao, la o fază destul de confuză, n-a însemnat mai mult decît un simplu foc de paie.

Albert a preluat bagheta din nou, și-a dirijat orchestra cu eleganță și tact, servindu-l de nenumărate ori, cu mingi-gol, pe Farcas, tunarul atacului. La o asemenea fază a reușit Farcas să marcheze, în min. 64, al doilea gol; după 10 minute, Meszoly a urcat scorul la 3—1, înscriind din penalty, la un fault clar în careu; apoi Rakosi a marcat și el, dar arbitrul Dagnall n-a acordat golul, deoarece unul din tușierii l-a semnalizat poziția de ofsaid a aripei stîngi a Ungariei.

„Fotbaliștii brazilieni s-au arătat a fi parteneri ideali pentru jucătorii maghiari, cu care au realizat împreună un adevărat meci-spectacol". Iată singurul omagiu — dacă poate fi numit astfel — adus dublilor campioni mondiali la sfîrșitul întîlnirii. Rezultatul era plin de speranțe pentru echipa Ungariei (învinsă în prima partidă, cu Portugalia) și de... îndoieli pentru marea favorită a competiției, formația braziliană, care se afla la prima înfrîngere. De 12 ani nu mai cunoscuseră acest, într-un campionat mondial, coechipierii lui Pelé...

De la 19 de MATTY

(va urma)

între noi sportivii

CU PROMISIUNILE... TRECE IARNA!

Din Craiova ne scrie ing. Adrian STĂNCULESCU, un mare amator al sporturilor de iarnă. Semnatarul scrisorii ne reamintește, cu vădită plăcere, diversitatea construcțiilor sociale ridicate la Craiova în ultimii ani. DAR, se întreabă — și ne întreabă și pe noi — acest pasionat al sportului: PE CÎND ȘI UN PATINOAR? Sînt atîția tineri dornici să practice acest frumos sport!

La fiecare întrebare adresată organelor sportive se răspunde cu... promisiuni. Așa, însă, o să treacă iarna. Încă o iarnă, de fapt!

„Ideal ar fi — scrie ing. A. STĂNCULESCU — să se găsească mijloace pentru construirea unui patinoar artificial, pe deplin justificat de dezvoltarea generală a sportului craiovean. Dacă, însă, aceasta rămîne — din motive obiective — o chestiune de perspectivă, atunci de ce nu se amenajează CORESPUNZĂTOR patinoarul de la terenul „7 Noiembrie"? Ar fi, într-adevăr, o soluție de moment pe care cei în drept ar trebui, bineînțeles cît mai grabnic, să o ia în considerație și să treacă la înfăptuirea ei.

FELICITĂRI AUTORULUI

Printre ecourile stîrnite de articolul **„Întrebări care așteaptă răspunsuri"**, apărut în ziarul nostru de vineri 30 ianuarie a.c., sub semnătura arbitrului **Șt. Constantineseu**, se înscriu și interesantele opinii exprimate — într-o mai lungă scrisoare — de cititorul **Raul VASILESCU** din București.

La rugămintea dv, am transmis, tovarășe Vasilescu, autorului articolului felicitările pe care le adresați și am reținut aprecierile pe care le faceți, cu același prilej, despre arbitri și... arbitraje.

Vom cita acum un paragraf din scrisoarea dv: **„Aprobînd și admirînd încă o dată curajul dovedit mă întreb, însă, dacă nu veți avea de întîmpinat dificultăți** (N.R. Este vorba de autorul articolului) **din partea celor atît de aspru, dar binemeritat, criticați".**

Să sperăm că nu acesta va fi răspunsul pe care-l așteptăm (n-am primit încă nimic!) de la Colegiul central de arbitri.

CU PUȚINĂ ÎNTÎRZIERE...

Într-o adresă trimisă redacției, clubul sportiv **POLITEHNICA Timișoara** ne solicită intervenția în clarificarea situației cunoscutei caiaciste Hilde Lauer, transferată clubului timișorean dar sancționată de clubul Steaua.

Am cerut explicațiile necesare federației de specialitate care ne-a comunicat că au rămas în vigoare hotărîrile biroului federal prin care s-a apreciat ca justificată suspendarea caiaciștei Hilde Lauer **pînă la 31.XII.1969.** De altfel, la această oră Hilde Lauer se află în pregătire și, bineînțeles, are drept de participare la competițiile apropiatului sezon. Doar răspunsul federației a întîrziat puțin. Dar, bine că lucrurile s-au rezolvat.

BINEÎNȚELES, O EROARE...

Cititorul nostru **Nicolae Saligni**, din București, pasionat al atletismului, ne scrie, pe un ton iritat, că este mai mult decît surprins de cele citite într-o cronică atletică apărută la rubrica de sport a ziarului „România liberă", nr. 7853, din 20 ianuarie. Rezultă, după opinia cititorului nostru, că junioara Elena Mîrza a cîștigat „probele de 50 m înălțime (!?), lungime și greutate". Și ne cere... părerea. Pentru că nu e de crezut că cineva a sărit... 50 m.

Bineînțeles, poate ați remarcat și dv la o lectură mai atentă, nu este vorba decît de absența unei bucle-case virgule.

O DUZINĂ DE ÎNCURAJĂRI

Pe o lungă scrisoare trimisă din Tîrgul Jiu — 12 semnături ale unor pasionați ai fotbalului. După foarte multe — și extrem de plăcute — confidențe de suporteri „TOTALI" ai echipei naționale, autorii scrisorii își exprimă dezacordul cu „acele deosebit de descurajante lamentări" apărute în presă — sau în alte discuții, după tragerile la sorți ale turneului final".

Sîntem, în continuarea scrisorii, rugați să transmitem prin coloanele ziarului (ceea ce și facem) încurajările și urările de succes ale numeroșilor amatori de fotbal din Tg. Jiu adresate „tricolorilor" aflați acum în turneul sud-american.

...ȘI MAI MULTE PĂRERI CRITICE!

La „închiderea ediției" primim din partea cititorului nostru **A. ROSS** care, precizîndu-ne de la început că își exprimă gînduri de fost sportiv, acum aflat la o vîrstă înaintată, ne solicită să atragem atenția forurilor de resort asupra unor puncte extrem de fragile referitoare la valoarea echipei naționale.

Semnatarul scrisorii este de părere că rezultatele din preliminarii ar trebui interpretate mai exigent și că pentru o evoluție corespunzătoare a „tricolorilor" la turneul final sînt necesare foarte multe retușuri. După ce enumeră o serie de deficiențe în pregătirea fizică, tehnică și tactică a jucătorilor și în selecția pentru Mexic, cititorul nostru ne roagă să-i răspundem în cadrul rubricii noastre obișnuite. O facem prin aceste rînduri, adăugînd că am pus la dispoziția federației de specialitate o copie după scrisoarea dv, avînd convingerea că toate observațiile vor fi atent studiate.

INTERNAȚIONALELE DE TENIS DE MASĂ

(Urmare din pag. 1)

partida cu echipa cehoslovacă (campionul țării, Adalbert Rethi a fost învins de juniorul Dvoracek, iar Dorin Giurgiucă n-a contat în fața lui Stanek), ambele echipe de juniori, deși pornite fără șanse în fața unor echipe cu mai multă experiență competițională, au avut comportări onorabile în fața selecționatelor Cehoslovaciei și Iugoslaviei.

Dintre oaspeți, evoluții bine apreciate de public și... eficace, au arătat jucătorii cehoslovaci, iugoslavi, sovietici și maghiari, neînvinși joi, primele două echipe anunțîndu-se ca pretendentele cele mai autorizate la dobîndirea titlului. Din cadrul acestor formații s-au detașat, prin siguranța și varietatea loviturilor, ca și printr-o bună stăpînire de sine, cehoslovacul Stanek, iugoslavul Korpa, sovieticii Amelin și Vardanian, precum și ungurul Timar.

Programul celei de a doua zile, care încheie probele pe echipe, cuprinde o serie de partide decisive pentru stabilirea ierarhiei. Astfel, dintre meciurile de dimineață, ies în evidență disputele: România seniori (A) — U.R.S.S., Cehoslovacia — U.R.S.S., la băieți, iar la fete, întîlnirea Cehoslovacia — Iugoslavia.

Dintre întrecerile galei de după amiază care vor precede întîlnirile finale ale ambelor probe, se remarcă meciul feminin România senioare (A) — Cehoslovacia. Cu această ocazie, spectatorii vor avea prilejul să vadă evoluînd trei dintre cele mai bune jucătoare ale continentului: Maria Alexandru și campioanele Europei, Ilona Vostova (senioare) și Carmen Crișan (junioare). În formația oaspe va figura, de asemenea, și Jitka Karlikova, o jucătoare redutabilă, mare specialistă la dublu.

Și cum întotdeauna partidele finale încununează ca spectacol, nivel tehnic și dîrzenie, orice concurs, sperăm că publicul bucureștean nu va pierde prilejul care i se oferă.

PROGRAMUL DE AZI

Ora 9, echipe bărbați: U.R.S.S. — România seniori (A). R. D. Germană — România juniori II, Ungaria — România seniori (B), Polonia — România juniori I.

Ora 10,30, echipe femei: Cehoslovacia — Iugoslavia, România junioare — Ungaria, R. D. Germană — România senioare (B), Polonia — România senioare (C).

Ora 12, echipe bărbați: România seniori (A) — R. D. Germană, Cehoslovacia — U.R.S.S., România seniori (B) — Polonia, Iugoslavia — Ungaria.

Ora 17, echipe femei: Iugoslavia — România junioare, România senioare (A) — Cehoslovacia, România senioare (B) — Polonia, U.R.S.S. — R. D. Germană.

Ora 18,30, echipe bărbați: întîlnirile finale pentru locurile 1—10.

Ora 20, echipe femei: întîlnirile finale pentru locurile 1—10.

REZULTATE

FEMININ
Seria A

România A — România junioare 3—0; R. P. Ungară — R.S.F. Iugoslavia 3—1 (!), România senioare (A) — Ungaria 3—0 (Alexandru — Lottaler 2—0, Crișan — Juhos 2—0, Alexandru, Crișan — Lottaler, Juhos 2—0), Cehoslovacia — România junioare 3—0, România senioare (A) — Iugoslavia 3—0 (Alexandru — Resler 2—0, Crișan — Stojcici 2—0, Alexandru, Crișan — Resler, Stojcici 2—0), Cehoslovacia — Ungaria 3—0.

Seria B

U.R.S.S. — Polonia 3—1; România B — România C 3—0, U.R.S.S. — România senioare (C) 3—0, R. D. Germană — Polonia 3—0, R.D. Germană — România senioare (C) 3—0, U.R.S.S. — România senioare (B) 3—0.

MASCULIN
Seria A

Cehoslovacia — R. D. Germană 3—0; România A — România juniori II 3—0; Cehoslovacia — România juniori II 3—0; U.R.S.S. — R. D. Germană 3—0; U.R.S.S. — România juniori II 3—0; Cehoslovacia — România seniori (A) 3—0.

Seria B

Iugoslavia — Polonia 3—2 (!); România B — România juniori I 3—1; Iugoslavia — România juniori I 3—0; Ungaria — Polonia 3—2, Ungaria — România juniori I 3—0, Iugoslavia — România seniori (B) 3—0.

Jean-Noël Augert pretendent justificat la locurile medaliate ale campionatelor mondiale.

Foto: I. MATEI — Sinaia

LA VAL GARDENA:

TINERETUL VA ASALTA TITLURILE MONDIALE LA SCHI ALPIN

● Gustavo Thoeni, unul din principalii favoriți ● Patrick Russel, specialist incontestabil la slalom special și uriaș ● „Veteranii" Schranz și Messner păstrează șanse la titluri

Intr-un sport atît de bogat în mari campioni, cum este schiul, anul 1970 ar putea deveni istoric. Anul schismei în care profesionismul, în ofensivă sub stimulentul aurului, se va rupe definitiv de schiul clasic amator după ce îi va fi răpit stelele. Marele „bussines" aflat în fază experimentală, după prima încercare făcută în Europa în stațiunea La Clusaz, promite cîștiguri substanțiale. Cu o condiție. Reimprospătarea falangei de schiori, completarea cu nume strălucitoare, recente, a „circului alb" care se pune în mișcare pe pîrtiile Europei. Tocmai de aceea, anul 1970 poartă pentru schiori două semnificații esențiale: afirmarea pe plan internațional prin cucerirea titlurilor puse în joc la Val Gardena; obținerea unei calificări cît mai bune într-una sau toate probele schiului alpin în Trofeul Evian (Cupa Mondiala) sau la campionatele mondiale, pentru a ridica cota valorică (bursa) în cazul trecerii la profesionism.

Completînd aceste coordonate majore, sub care se dau bătăliile sezonului, cu luptele pentru succesiunea imperiului de la care au abdicat Killy, Perillat, Lacroix, Jauffret, veți înțelege mai bine tensiunea, febra, tracul tinerilor care asaltează treptele tronului.

Desfășurarea de pînă acum a ostilităților a confirmat un bilanț pronosticat de la începutul sezonului: excepționala forță colectivă a francezilor, prezența americanilor în pozițil-cheie în toate clasamentele, revenirea Elveției la slalom uriaș și o categorică rămînere în urmă sau întîrziere a austriecilor.

Pe terenul sigur al acestei evaluări a raportului de forțe, anul 1970 ne-a făcut și două revelații: australianul Malcolm Milne la coborîre și italianul Gustavo Thoeni la slalom special și uriaș.

Și în 1968, și în 1969 erau mulți care admirau curajul „cangurului". Se zîmbea uneori la încercările sale de excesivă temeritate dar, la drept vorbind, nimeni nu-i acorda vreo șansă serioasă într-una din coborîrile clasice și în fața celor mai mari coboritori ai lumii. „Cupa Henri Oreiller" de la Val d'Isère i-a obligat pe adversari să-și schimbe optica. Și într-o coborîre cum este cea de la Santa Cristina (Val Gardena), adică accesibilă pe plan tehnic și atletic unui cerc mai larg de pretendenți, Malcolm Milne este un schior ce trebuie supravegheat.

Gustavo Thoeni este marea speranță a Italiei pentru mondiale. La începutul iernii 1969 era un necunoscut în care aveau încredere doar consătenii săi din Traffoi, satul natal, pentru ca la sfîrșitul lui martie 1969, cîștigînd la Val d'Isère slalomul uriaș din „Cupa țărilor alpine", să se anunțe ca un schior de elită. Dar de la această poziție și pînă la asediul susținut și eficace pe care-l duce pentru titlul de cel mai bun schior al anului, mai era cale lungă de bătut și nimeni nu credea că va fi parcursă atît de repede. Un schior obișnuit n-ar fi reușit, dar Gustavo este un fenomen, un atlet și un tehnician ieșit din comun. El își datorează excepționala viteză de execuție unei tactici active, ofensive, constante, într-o angajare fizică totală susținută de o mare finețe și subtilitate tehnică. Gustavo Thoeni pare desprins din paginile unei cărți de tehnică a schiului, într-atît de pură, corectă și clasică este evoluția sa. Este un vrtuoz, unul din studenții de geniu care, încă de pe băncile facultății, este uimitor prin multimea virtuților sale. Italianul n-a urcat spre vîrf pe poteci personale, ci sprijinit și sfătuit de Vuarnet, unul din campionii Franței, devenit antrenor al echipei Italiei, a urmat autostrada largă și cunoscută a învățării clasice, metodice a schiului, cu respectarea canoanelor și a unor adevăruri tehnice adesea ignorate. Apariția sa este asemănătoare corpurilor cerești, cometelor. Și dacă va ști să-și păstreze sîngele rece, dacă repetatele sale victorii nu-l vor marca pe plan psihologic cu amprentele vedetismului, Gustavo Thoeni devine pentru Val Gardena omul care trebuie bătut.

Principalul său adversar, schiorul care în 1970 începe să capete dimensiunile adevăratei sale valori, este francezul Patrick Russel, specialist necontestat în probele de slalom special și uriaș.

Sub aspect tehnic, Russel se află la pol opus față de Thoeni. Este un descătușat, un acrobat ce înaintează cu viteze ametitoare pe muchia îngustă ce desparte echilibrul de prăbușire. Schiul său pare că disprețuiește toate legile biomecanice și fizice aplicabile și în schi. Adoptînd conștient o poziție de recul, ajutată și de folosirea unor bocanci cu carimbi deosebit de înalți, el de fapt nu mai schiază cu tot corpul, ci a redus manevrarea schiurilor numai printr-un pilotaj din picioare. Este mai iute, într-o permanentă accelerare printr-o conștientă reducere a posibilităților de frînare, dar incomparabil mai periculos. De altfel, numai un atlet, un gimnast excepțional ar putea să folosească drumurile hazardului pentru a-și cuceri victorii sigure.

Ceea ce face lupta mai palpitantă în întrecerea acestor giganți este paralelismul posibilităților lor, alternanța victoriilor. Pe vremea lui Killy sau a marelui Toni Sailer, se întîmpla foarte rar să piardă cursele la care luau startul. Prezența lor era inhibantă, superioritatea lor copleșitoare, plasîndu-se, cu 5—10 ani înainte, în tehnica viitorului. Cei doi, însă, se măsoară și se înfruntă cu mijloace diferite, într-o încleștare al cărei sfîrșit nu poate fi prevăzut.

Pe alte căi, și anume pe ritmurile mai lente, dar mai grațioase ale slalomului uriaș se grăbește spre Cupa Mondială un elvețian: Dumeng Giovanoli. Produs al unei școli ce s-a distins cu precădere, Giovanoli reînnoadă șirul unor mari campioni ai țării cantoanelor, candidați la supremația mondială. Calitatea sa esențiala este combativitatea constantă egală, logică, precisă, a unui tehnician de mare finețe. Victoriile cucerite în Austria, Elveția și Iugoslavia l-au adus deja pe locul 2 în Cupa Mondială și, considerînd că și în coborîre ar putea să obțină puncte prețioase, Dumeng se anunță a fi candidat prestigios atît la Val Gardena cît și în Cupa Mondială.

Tînăra generație care se bate pentru succesiunea „tronului" — și din care lipsesc tocmai reprezentanții Austriei — a primit un sever avertisment de la experimentații Karl Schranz și Heine Messner, cîștigătorii coborîrilor de la Adelboden, Megeve și vestita cursă Arlberg-Kandahar. La 30 de ani, în probele dificile experiența este, de cele mai multe ori, determinantă. Și o competiție care poartă în sine povara unor titluri de campion mondial (Val Gadena) este o încercare dificilă, unde experiența are ceva de spus, cu toată opoziția unor proaspeți mari coboritori: H. Duvillar (Franța) și Daetwyler (Elveția). De aceea, credem că Schranz și Messner își păstrează intacte șansele pentru mondiale, cu toată întîrzierea, cu tot eșecul de ansamblu al reprezentativei austriece, înregistrat pînă în prezent. Echipa Austriei este mai bătrînă, mai uzată. Ea își menajează forțele și poate că intrarea mai tîrziu în formă va duce, la momentul potrivit, pe campionii săi la cucerirea titlurilor mondiale. Nu știm dacă este adevărat, dar poate fi o explicație și oricum o speranță cu care austriecii încă se mai amăgesc sub torentul de victorii al naționalei franceze. Rămîne ca în acest duel să intervină arbitrajul schiorilor americani care, de multe ori în acest sezon, și-au luat partea leului. Și dacă în competițiile europene ei au dat o idee despre capacitatea lor de concentrare și gustul ce-l au pentru victorii, în orice caz în a doua parte a sezonului, în turneul american al „Cupei Mondiale", schiorii S.U.A. vor deveni foarte periculoși pentru cei instalați deja în fotoliile de orchestră ale clasamentului competiției. De aceea, încă de pe acum toți ochii sînt pe ei...

Deocamdată, să așteptăm și să privim disputele de la Val Gardena. Sînt încărcate de promisiuni.

Mihai BÎRA

LOTUL FEMININ AL FRANȚEI PENTRU C. M. DE LA VAL GARDENA

PARIS, 5 *(Agerpres).* — Jean Béranger, antrenorul schioarelor franceze, a stabilit lotul care va fi prezent la campionatele mondiale de schi alpin de la Val Gardena. Michèle Jacot (actuala lideră a „Cupei Mondiale") și Florence Steurer vor lua startul în toate cele trei probe ale campionatului (slalom special, slalom uriaș și coborîre). Au mai fost selecționate Ingrid Laforgue, Françoise Macchi, Annie Famose, Isabelle Mir și Britt Laforgue.

TURNEUL „OPEN" DE LA PHILADELPHIA

În turul doi al probei masculine de simplu din cadrul turneului internațional „open" de tenis de la Philadelphia, cunoscutul jucător profesionist australian Rod Laver l-a eliminat cu 6—2, 6—3 pe englezul Graham Stilwell. Campionul S.U.A., Stan Smith, l-a învins cu 8—6, 6—4 pe Richard Russell (Jamaica), iar americanul Earl Bucholz a dispus cu 6—2, 6—2 de iugoslavul Nikola Pilici. John Newcombe (Australia) l-a întrecut cu 6—4, 6—4 pe Thomas Koch (Brazilia).

ATLEȚII NU CUNOSC ODIHNA

● Gavrilov — 2,14 m

Cu prilejul unui concurs de sală desfășurat la Moscova, Valentin Gavrilov a cîștigat proba de săritură în înălțime cu rezultatul de 2,14 m (a doua performanță europeană a sezonului). În proba feminină de 1 500 m, Liudmila Braghina a fost cronometrată cu timpul de 4:24,7.

● Puternică participare la Viena

La campionatele europene pe teren acoperit, ce se vor desfășura la Viena în zilele de 14 și 15 martie, și-au anunțat participarea 335 de sportivi din 24 de țări. Cele mai numeroase delegații vor fi cele ale U.R.S.S. și R. F. a Germaniei, ambele prezentînd la startul întrecerilor cîte 60 de atleți.

● Mike Tagg învingător la Guecho

Crosul internațional de la Guecho (Spania) a fost cîștigat de atletul englez Mike Tagg, care a fost cronometrat pe distanța de 10 000 m cu timpul de 28:40,4. Pe locurile următoare s-au clasat Blamire (Scoția) — 29:01,0, Perez (Spania) — 29:09,8 și Sidler (Elveția) — 30:16,0.

sportul în lume

Trimisul nostru special la C. E. de patinaj artistic, Ovidiu IOANIȚOAIA, *transmite:*

PRONOSTICURI CONFIRMATE...

● Cuplul Rodnina-Ulanov și-a păstrat titlul ● La individual, Schuba are un avans de 28 p

● Jutta Müller-Seyfert: „GABRIELLE ÎNCĂ N-A PIERDUT!" ● Astăzi, intră în concurs și băieții

Austriaca Beatrix Schuba în timpul exercițiilor impuse

LENINGRAD, 5 (prin telefon). Joi dimineața au fost programate aici ultimele trei exerciții impuse ale fetelor, care au marcat, surprinzător, ascensiunea austriacei **Beatrix Schuba** (locul 3 la „europenele" de anul trecut, antrenoare **Herta Wächtler**) în dauna principalelor contracandidate, campioana mondială și europeană — **Gabrielle Seyfert** și maghiara **Zsuzsa Almasy**, aflate în clasament în următoarea ordine: Schuba 1 227 p, Seyfert 1 199 p, Almasy 1 162 p.

Încercînd s-o antrenăm într-o scurtă discuție pe marginea acestei diferențe pe doamna **Jutta Müller-Seyfert**, fostă campioană a R.D.G., mama și antrenoarea actualei deținătoare a titlului, ne-am lovit, spre surprinderea noastră, de o tăcere cel puțin diplomatică. Ne-a fost refuzat orice comentariu, trebuind să ne mulțumim cu observația, laconică, că: **„Gabrielle încă n-a pierdut!"**

Rugat să comenteze — deopotrivă — rivalitatea din fruntea clasamentului, cît și palida comportare a elevei sale (**Beatrice Huștiu** se află după exercițiile impuse pe ultimul loc — (23 cu 853 p), profesorul **V. Neagu** n-a fost nici el mai darnic cu vorbele: **„Dincolo de unele circumstanțe atenuante, cum ar fi puținătatea antrenamentelor de acomodare și numărul de concurs nefavorabil** (n.n. nr. 1), **locul ocupat în prezent de Beatrice se datorează mai degrabă inexplicabilei căderi din exercițiul al doilea** (n.n. pentru edificare iată notele patinatoarei române: 120, 104,8, 141, 140, 165, 180,6).

În ceea ce privește fruntea clasamentului, cred că Gabrielle Seyfert va putea să recupereze la libere cele 28 de p, păstrîndu-și astfel titlul".

De aceeași părere a fost și antrenorul **Zsuzsei Almasy, Arnold Gerschwiler**, sub supravegherea căruia cunoscuta patinatoare maghiară, fiica unuia dintre cei mai de seamă matematicieni din țara prietenă, și-a desăvîrșit pregătirea în Anglia, pe patinoarul Richmond: **„Clasamentul meu? Seyfert, Almasy, Schuba".**

Seara a luat sfîrșit proba de perechi pe care, conform tuturor prezumțiilor, a cîștigat-o cuplul moscovit **Irina Rodnina—Alexei Ulanov**, primii în clasament și după exercițiile impuse cu 105,4 p față de 102.2 p ale perechii **Smirnova—Suraikin.**

Elevii antrenorului **Stanislav Juk** — Rodnina are 19 ani, iar Ulanov 22 — au alcătuit acest superb cuplu în 1967, cînd căutînd un partener pentru Irina, Juk l-a despărțit pe Alexei de sora sa, Natașa, provocînd astfel o dureroasă ruptură în familia Ulanov. Alexei a plecat de acasă și împăcarea n-a avut loc decît în 1969 cînd tandemul „rebel" a reușit marele event: titlul mondial și european.

Seara de joi, însă, a decis: în urma cuplului Rodnina — Ulanov, cu 423,1 p (locuri arbitri: 9) s-au clasat, în ordine, tandemul leningrădean Ludmila Smirnova — Andrei Suraikin cu 418,1 p (19), soții Walter (R.D.G.) cu 410,6 p (28) și, în sfîrșit, cuplul sovietic Galina Karelina — Gheorghi Proskurin cu 399,9 p (41). Tot joi s-au consumat și primele trei figuri impuse ale probei de dans, în care conduce cuplul sovietic Pahomova — Gorșkov cu 147,7 p.

SALONUL INTERNAȚIONAL DE TURISM ȘI SPORT DE LA LAUSANNE

Între 7 și 15 februarie, va avea loc în Elveția, la Lausanne, Salonul internațional de turism și sport, la care vor participa 15 țări: Austria, Bulgaria, Cehoslovacia, Cipru, Franța, Grecia, Israel, Iugoslavia, Japonia, Maroc, România, Spania, Ungaria, U.R.S.S. și Elveția. În afara tradiționalului sector de camping, vizitatorii vor putea urmări un „Salon nautic 1970", cuprinzînd cele mai noi modele de ambarcații cu și fără motor, atît pentru navigația de recreare, cît și pentru cea de competiție. Vor mai avea loc, de asemenea, o gală-concurs de filme turistice și „Zilele gastronomiei naționale".

VICTORII ALE FORMAȚIILOR CEHOSLOVACE ÎN „C.C.E." LA BASCHET

La Praga, în cadrul grupelor sferturi de finală ale „Cupei campionilor europeni" la baschet, echipa locală masculină Slavia a învins cu scorul de 87—65 (41—34) formația Akademik Sofia. Partida a fost arbitrată de cuplul Petre Marin (România)—J. Onrust (Olanda).

Tot la Praga, formația feminină locală Sparta și formația franceză U.C. Clermont Ferrand au jucat în sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni". Baschetbalistele cehoslovace au terminat învingătoare cu scorul de 49—42 (18—22).

HANDBALIȘTII POLONEZI ÎNVINGĂTORI LA BRAUNSCHWEIG

MÜNCHEN, 5 **(Agerpres).**— În continuarea pregătirilor în vederea campionatului mondial masculin de handbal, echipa Poloniei a susținut un meci de verificare la Braunschweig (R.F. a Germaniei) în compania unei selecționate locale. Handbaliștii polonezi au obținut victoria cu scorul de 19—11 (6—6).

Din piscinele lumii

PERFORMANȚA SENZAȚIONALĂ A UNUI COPIL DE 14 ANI

Graham Windeatt este noua stea a înotului australian. Într-un articol publicat de „The International Swimmer", care apare la Sydney, celebrul antrenor Don Talbott scrie: „Rar mi-a fost dat să întîlnesc un asemenea talent ca Windeatt. La 14 ani el înota 1500 m liber în 16:42,2 (record australian) și cred că în puțin timp va ataca și recordul lumii deținut de americanul Mike Burton.

Graham — **afirmă în continuare Talbott**, are o ambiție și o putere de recuperare după efort cu totul ieșite din comun. La 10 ani, de pildă, el se antrena de două ori pe zi, lunea, miercurea și vinerea (peste 8000 de metri), iar sîmbătă și duminică făcea cîte un singur antrenament. Acum, în cel de al 15-lea an al său, Windeatt parcurge zilnic 12—14 000 de metri".

● **Șase antrenori sovietici se află de cîteva săptămîni în California pentru un schimb de experiență. Ei urmăresc cu regularitate pregătirile conduse de Don Gambril, Peter Daland și Sherman Chavoor, la care iau parte zilnic cîteva zeci de veritabili performeri.**

O selecționată a Cehoslovaciei (lipsită de numeroși titulari), întreprinde cu excelente rezultate un lung turneu în America de Sud. Înainte de a învinge selecționata peruviană, fotbaliștii cehoslovaci au terminat la egalitate (2—2) cu reprezentativa Uruguayului. În fotografie, o fază din acest meci: Vesely (al doilea din stînga, în tricou închis) înscrie în poarta uruguayenilor.

FOTBAL MERIDIANE

PERU DIN NOU ÎNVINSĂ LA LIMA

Reprezentativa peruviană a susținut un nou meci amical la Lima cu o selecționată cehoslovacă. Victoria le-a revenit fotbaliștilor cehoslovaci cu 2—0 (2—0).

„HEXAGONALUL" DIN CHILE

În turneul hexagonal de la Santiago de Chile, „Universidad Catolica" (Chile) a învins cu 2—1 (0—1) pe Dynamo Zagreb.

DOUĂ FORMAȚII ITALIENE ÎNFRÎNTE LA VIAREGGIO

Turneul de juniori de la Viareggio a continuat cu disputarea a două dintre meciurile sferturilor de finală; Partizan Belgrad a învins cu 1—0 (1—0) pe Fiorentina, iar Dukla Praga a cîștigat cu 2—0 (1—0) în fața formației Internazionale Milan.

TERENURILE DE ANTRENAMENT DE LA GUADALAJARA

Din Ciudad de Mexico se anunță că echipelor participante la turneul final al campionatului mondial le-au fost repartizate definitiv terenurile de antrenament. Selecționata României, care face parte din grupa C, va avea la dispoziție terenul clubului Guadalajara. Anglia se va antrena pe terenul echipei Atlas, Cehoslovacia la baza sportivă „Pedro de Gante", iar Brazilia la „Providencia".

EUSEBIO ÎN BRAZILIA?

Conducerea clubului Benfica Lisabona a anunțat că, pînă în prezent, nu s-a primit nici o cerere oficială privind transferul lui Eusebio la formația braziliană Vasco da Gama. Cu cîteva zile în urmă, presa din Rio de Janeiro publicase o declarație a lui Agostino Gomez, președintele clubului „Cariocas", care se arăta interesat de achiziția „Perlei din Mozambic".

„FESTIVITĂȚI CU ASPECT DE... CIRC"!

Pelé a fost din nou sărbătorit, de data aceasta la Santiago de Chile, unde președintele clubului mexican „America" a organizat o festivitate la care au asistat 30 000 de spectatori! Antrenorul brazilian Joao Saldanha nu pare însă a fi încîntat de aceste repetate ceremonii la care trebuie să ia parte Pelé. El i-a declarat, recent, unui corespondent de presă din Buenos Aires printre altele: **„Dacă Pelé nu se va încadra disciplinei generale a lotului el va fi exclus din selecționata Braziliei. Fără îndoială „recordul" său de peste 1000 de goluri marcate este remarcabil, dar uneori acesta devine pretext de festivități cu aspect de circ și servește mai ales interese publicitare. O anumită presă a tras mari beneficii de pe urma acestor 1000 de goluri. Eu cred că fotbalul trebuie privit cu mai multă seriozitate. Am nevoie de un alt Pelé, de acela care să poată juca 90 de minute cu deplin randament."**

STIMULENTE CHIMICE SAU FINANCIARE?

Reputația din ce în ce mai puțin onorabilă pe care fotbalul argentinian a început să și-o formeze, de la campionatele mondiale din Anglia încoace, a fost întărită, după cum se știe, de epilogul „Cupei intercontinentale", în care Estudiantes La Plata a întîlnit pe Milan. Ne amintim, desigur, de reacția furibundă a numeroșilor „aficionados" și — din păcate — chiar a presei argentiniene în timpul și, mai ales, după ultima ediție a campionatelor mondiale, cînd aceștia au pus insuccesele echipei lor pe seama unui arbitraj vicios și a unei pretinse „coaliții europene" împotriva fotbalului latino-american.

Am citit, deseori, declarații ale tehnicienilor soccerului argentinian în care aceștia își exprimau ideile despre „fotbalul modern" ce n-ar avea — în concepția lor — alt scop decît rezultatul favorabil, cu orice preț. Această tendință s-a manifestat, în toată amploarea, cu prilejul meciului Estudiantes—Milan. Amănuntele și consecințele corridei de pe „Bombonera" Boca Juniors din Buenos Aires se cunosc.

Ce a generat, totuși, această expresie defromată a fotbalului? O știre transmisă din capitala Argentinei de către corespondentul ziarului italian „Stadio" Oreste Bomben, pare să lămurească misterul. Speriată de perspectivele fotbalului (de fapt anti-fotbalului) din această țară, presa argentiniană începe să ia poziție. Săptămînalul „Goles", fără a acuza pe Estudiantes de dopaj în partida amintită, cere impunerea pe plan intern a controlului antidoping, așa cum se procedează în Italia, de pildă. „Ceea ce a determinat această cerere — relatează corespondentul lui „Stadio" — au fost supozițiile exprimate de unele ziare italiene și de jucătorii lui Milan, conform cărora fotbaliștii de la Estudiantes nu puteau fi în stare să se comporte în maniera adoptată în partida cu milanezii decît sub influența drogurilor".

Revista „Goles" atrage atenția că dacă ar fi existat control antidoping nimeni n-ar fi putut aduce campionilor Amercii de Sud asemenea acuzații.

Dar, chiar dacă aceste acuzații sînt neîntemeiate, un drog mai periculos decît cele cunoscute tulbură de cele mai multe ori, se pare, luciditatea fotbaliștilor argentinieni. Iată ce spune Oreste Bomben mai departe: „Dacă n-au fost dopați cu stimulente chimice, jucătorii lui Estudiantes au primit cel puțin stimulente de ordin financiar".

Însuși Osvaldo Zudeldia, directorul tehnic al echipei, a recunoscut că „suma pusă în joc era foarte importantă și aceasta a făcut ca jucătorii să-și piardă controlul".

Și, dacă pentru fotbalul argentinian — în general — meciul cu Milan pare să însemne o readucere la realiate (dovadă stau sancțiunile drastice ce i-au urmat), **unii jucătorii încearcă, totuși, să riposteze la măsurile luate de federație.** Malbernat, căpitanul formației din La Plata, a făcut unele declarații „veninoase", în „Gente", împotriva celor ce critică de fapt, prin Estudiantes, întregul fotbal argentinian, probabilitatea (neexistînd control și, deci, dovezi) dopării chimice și certitudinea celei financiare.

De asemenea, Roberto Perfumo, jucătorul cel mai bine cotat în Argentina, a ripostat, la rîndu-i, vehement: **„Acum, vom fi nevoiți să jucăm ca domnișoarele". Acestea, în timp ce conducerile tehnice ale celor mai bune echipe sînt, rînd pe rînd, înlocuite, Se pomenesc tot mai des, pentru posturile de antrenori, numele unor vestiți jucători din trecut ca Omar Sivori, Humbert Maschio etc. Pe de altă parte, scandalul de pe „Bombonera" a determinat federația peruviană să se ofere să preia organizarea C.M. din 1978 (încredințat Argentinei de către F.I.F.A.). Este încă un detaliu care a sporit și mai mult tensiunea în cercurile fotbalistice argentiniene.**

Aurelian BREBEANU

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 807 (6241) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Simbătă 7 februarie 1970

INTERNAȚIONALELE DE TENIS DE MASĂ ALE ROMÂNIEI

ROMÂNIA (f) ȘI IUGOSLAVIA (b) AU CÎȘTIGAT PRIMELE TITLURI

● Maria Alexandru a invins-o pe Ilona Vostova ● Iugoslavul Milivoi Karakașevici — un nume nou pe firmamentul ping-pongului continental ● Azi, meciuri individuale de mare atractivitate

Afluența de public de ieri, din sala Floreasca, la internaționalele de tenis de masă, a creat un cadru cît se poate de propice competitorilor. Poate că și acestui stimulent se datorează plusul de strădanii de care au dat dovadă majoritatea jucătorilor. Iar, o dată cu încheierea finalelor, spectatorii au avut și satisfacția unei meritate victorii a reprezentativei feminine a României, alcătuită din Maria Alexandru și Carmen Crișan. Învingînd ieri după-amiază, selecționatele Cehoslovaciei și U.R.S.S. la un scor net (3—0), fetele noastre s-au clasat pe locul întîi al competiției.

În cadrul primei întîlniri, Maria Alexandru a primit replica Ilonei Vostova, campioana Europei. Maria a acționat cu destulă siguranță, nu a atacat însă suficient, dar a reușit totuși să-și manifeste superioritatea și să termine învingătoare fără emoții. Jucătoarea oaspe a avut o evoluție bine apreciată, spectaculoasă, ea confirmînd comportarea excelentă de acum o săptămînă cînd, la Bratislava, a cîștigat campionatele internaționale ale țării sale. Cu toate eforturile făcute, Vostova n-a putut străpunge însă apărarea fermă a campioanei ro-

Constantin COMARNISCHI

(Continuare în pag. a 4-a)

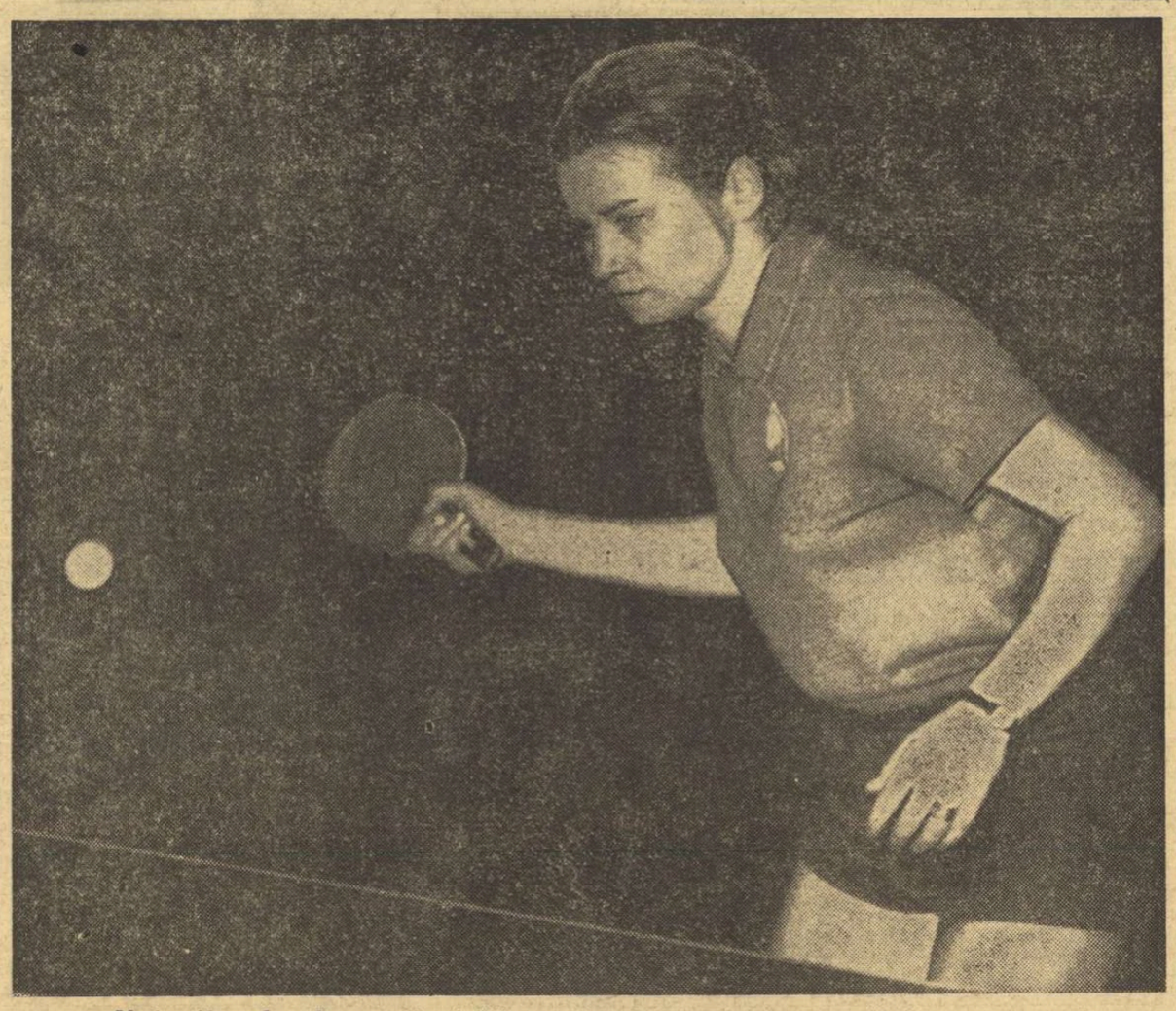

Maria Alexandru din nou la înălțime: a întrecut pe campioana Europei Ilona Vostova.

DATELE DEFINITIVE ALE DUBLEI ÎNTÎLNIRI DINAMO BACĂU — ARSENAL LONDRA

În urma acordului intervenit între conducerile celor două cluburi, Dinamo Bacău va susține primul său joc cu Arsenal, din sferturile de finală ale „Cupei europene a tîrgurilor", miercuri 11 martie, urmînd ca meciul retur să aibă loc o săptămînă mai tîrziu (18 martie), la Londra.

NEINSUFLEȚITELE CIFRE

Prima ședință — pe '70 — a Biroului federal de natație avea un subiect atractiv la ordinea zilei — **analiza echipei naționale de polo, situația de moment și perspectivele ei.**

Ne preocupa mai mult... viitorul polo-ului nostru, prezentul lui fiindu-ne cunoscut: dintr-o echipă reprezentativă fruntașă pe plan mondial, de temut, pînă de curînd, pentru oricare partener de întrecere, prima echipă a țării a scăzut simțitor în valoare, coborînd (din motive mai mult subiective decît obiective) cu cîteva trepte în ierarhia europeană și mondială.

...Și referentul, antrenorul federal al acestei discipline sportive, a început să capteze atenția, înșirînd măsurile menite să scoată polo-ul din impas în 1970, anul europenelor: ...159 de zile (de ce nu 160?) pregătire în comun; 9 antrenamente (medie) săptămînal... 2100 kg „zi-om" la ridicatul halterelor... mii de kilometri înot (n-am mai reținut... cifra) la un singur antrenament; înot, de-a lungul și de-a latul bazinului, înot pe spate, pe piept, în stil liber sau în „delfin", într-un cuvînt, în toate procedeele tehnice.

Totul — stabilit pe variate distanțe, prevăzute cu grijă în timpi preciși, la zecimi de secundă, pentru ca progresele fiecărui component al echipei — pentru probele clasice — să fie garantate și acontate.

Toate bune, ne-am zis, în așteptarea celorlalte măsuri pe care sperăm să le cuprindă raportul, cunoscînd că, în afară de cifre, perspectivele polo-ului depind și de alte complicate probleme, rămase cam de mult în suspensie.

Așteptarea ne-a fost, însă, zadarnică. Raportul antrenorului federal, Alexandru Popescu, vrîndu-se tehnic, a mers cam alături de realități, ocolind să pună măcar un deget pe rană. Astfel, nu s-a spus mai nimic că atmosfera la lot lasă mult de dorit, că unele animozități, cu circuit în ambele sensuri, de la antrenor la jucători și invers, împietează asupra bunei desfășurări a procesului de instruire sportivă.

Mergînd la concret, antrenorul Carol Corcec, deși absolvent al I.E.F.S.-ului, și cu îndelungată practică la o echipă de club, este departe de a utiliza metodele pedagogice cele mai nimerite (așa cum, de altfel, singur a recunoscut — în mod cinstit și corect — în ședință), iar polo-iștii, la rîndul lor, manifestă serioase carențe de ordin educativ.

Și atunci, în această situație (ocolită de raportor) devine firească întrebarea: ce viitor să întrezărim reprezentativei noastre de polo, date fiind atîtea defecțiuni în relația antrenor-jucători?

Cu ce inimă să sperăm că actuala formație va putea să ajungă vreodată la performanțele generației lui Zahan, Szabo, Bădiță, Blajec, Mircea Ștefănescu și Kroner, care au compus pînă nu de mult echipa de aur a României?

Cu cifre, doar cu searbede cifre, nu se poate alcătui niciodată o bună echipă națională; ci, cel mult, un... raport.

G. NICOLAESCU

FILĂ DE CARNET

APROAPE, DEPARTE...

Fără interpelarea caracteristică succeselor de casă: „N-aveți un bilet în plus?", cu destule locuri disponibile în sală, ping-pong-ul festiv al acestor zile trăiește din aceeași flacără a pasiunii care nu vrea să admită intrarea în anonimat a unui sport cu tradiție pe aceste meleaguri. Și cineva, citind că România aliniază la internaționalele sale 60 de concurenți, dintre care majoritatea copii și juniori, se mira ca în fața unei cifre senzaționale. Probabil că nu știa că dincolo de cinstea ce li s-a făcut tinerilor concurenți, invitația n-a avut și un efectiv caracter selectiv, întrucît, poate cu cîteva mici corective, ei reprezintă întregul potențial competitiv intern. Și atunci, cum rămîne cu cifra?

Văzînd dar, în fața meselor de concurs, tinerețea paletelor, am aruncat, instinctiv, o privire în tribune, pentru a-i găsi corespondentului, pentru a zări printre cravatele roșii de acolo, pe cei atrași mîine de traiectoriile imprevizibile ale mingii albe. Dar copiii nu se aflau în sală, deși locuri erau destule, deși gratuitatea intrării pentru elevi nu constituia o problemă. Și mi-am reamintit că la doi pași de sala Floreasca, gazda internaționalelor din aceste zile, se află Liceul nr. 35, cu program de educație fizică. Pe cîți i-au îndrumat profesorii de specialitate spre această întrecere prestigioasă, a cărei amprentă specială este tinerețea? Cîți dintre elevii acestui liceu sportiv s-au simțit atrași de prezența unor concurenți renumiți pe continent? Dar, oare, organizatorii au încercat o popularizare specială pe filiera școlilor cu profil sportiv?

O pepinieră a educației fizice se află la doi pași de sala Floreasca. Atît de aproape, dar atît de departe...

Paul SLAVESCU

O AMPLĂ ACȚIUNE MENITĂ A DA UN NOU IMPULS ACTIVITĂȚII DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ADUNĂRILE ANUALE ALE ASOCIAȚIILOR SPORTIVE

În aceste zile au loc, în întreaga țară, adunările generale anuale ale asociațiilor sportive de la sate, iar de la 20 februarie urmează să înceapă și cele ale asociațiilor sportive din întreprinderi și instituții.

Aceste adunări generale dezbat o tematică amplă, de actualitate, aruncă o privire critică multilaterală asupra EDUCAȚIEI FIZICE A POPULAȚIEI și, decurgînd din ea — a SPORTULUI DE PERFORMANȚĂ, ca rezultant firesc al potențialului biologic al unei națiuni.

Firește, pe primul plan al discuțiilor trebuie să se afle analiza modului în care s-a acționat și urmează să se acționeze pentru îndeplinirea sarcinii fundamentale de cuprindere a unor mase tot mai largi, a întregului tineret, în practicarea sistematică a exercițiilor fizice și sportului.

În ultimii ani s-au obținut, fără îndoială, unele succese și s-a acumulat o experiență pozitivă în această privință, s-au inițiat acțiuni interesante și atractive pentru angrenarea membrilor asociațiilor în activitatea sportivă, s-a lărgit cea turistică, a sporit numărul de competiții, ca și numărul celor care, din proprie inițiativă, practică exercițiile fizice, sportul și turismul.

Cu toate rezultatele dobîndite, activitatea de educație fizică și sport a maselor nu se dezvoltă însă pe măsura cerințelor și, mai ales, a importanței sale în întărirea sănătății și dezvoltarea multilaterală a cetățenilor patriei.

Continuă să fie încă mic numărul celor ce practică în timpul liber exercițiile fizice, iar dintre aceștia majoritatea vin ocazional pe terenul de sport. Educația fizică și sportul de masă în mediul rural nu se dezvoltă pe măsura posibilităților, în pas cu necesitățile actuale. **Caracteristic pentru activitatea sportivă de la sate este faptul că, în cea mai mare parte, acțiunile organizate de asociațiile sportive și organizațiile U.T.C. antrenează de regulă elevi și salariați din comune și mai puțin pe cooperatorii agricoli.**

Este greșită tendința de limitare a preocupărilor unor consilii de asociații, doar la activitatea echi-

prof. Gh. VLADICA

(Continuare în pag. a 2-a)

LA BORȘA PLOUĂ!

Într-o convorbire telefonică, avută ieri cu antrenorul Ion Birlă, de la Dinamo Brașov, am aflat o serie de amănunte în legătură cu pregătirile efectuate de săritorii din țara noastră pe trambulina de la Borșa. Prima veste, neplăcută: de joi dimineață, în stațiune plouă. Deci, concursul programat inițial, „Cupa Borșa", a trebuit să fie amînat. Zăpada se menține însă, și, dacă ploaia se va transforma în ninsoare sau va înceta, există premise ca în zilele următoare să se desfășoare întrecerile republicane.

Cît privește antrenamentele efectuate pînă acum, ele au avut loc în condiții excelente, datorită condițiilor optime oferite de trambulină (reamenajată în acest sezon) și de zăpadă. Au fost înregistrate și cîteva sărituri remarcabile ca lungime: Dumitru Suroiu de la A.S. Armata Brașov a realizat un salt de 94 m, dar a căzut după aterizare. Cea mai bună săritură (fără cădere) aparține lui Dumitru Lupu de la Dinamo Brașov: 86 m. În general, elevii antrenorilor Aurel Munteanu (Tractorul Brașov), Florea Voinea (A.S.A.) și ai interlocutorului nostru au înregistrat un evident salt calitativ.

Importante modificări în programul competițional de schi

● „Naționalele" de schi-fond pentru juniori se dispută la Poiana Brașov ● Coborîrea din cadrul „Cupei Dinamo" are loc duminică ● Turiștii și monitorii francezi iau parte la „Cupa Dinamo"

Din cauza valului de căldură din ultimele zile a fost schimbat locul de disputare a campionatelor naționale de schi-fond pentru juniori. În loc de Rîșnov, unde fuseseră programate inițial, probele (cele individuale simbătă, ștafetele duminică) se vor desfășura la Poiana Brașovului. În ce privește festivitățile proiectate cu prilejul împlinirii a 40 de ani de la înființarea Societății Sportive Bucegi Rîșnov, ele au fost amînate pentru o perioadă în care vremea va fi favorabilă.

Și la „Cupa Dinamo" (probe alpine), a intervenit o schimbare: slalomul special va avea loc simbătă în porțiunea superioară a pîrtiei Lupului sau pe „zidul mare" de pe Sulinar, iar coborîrea duminică (inițial, ordinea probelor era inversă).

În sfîrșit, o informație de ultim moment ne înștiințează că la întrecerile pentru „Cupa Dinamo" și-au manifestat dorința de a participa și o parte din grupul turiștilor și monitorilor francezi aflați pentru o săptămînă în stațiune. Desigur, prezența acestora la startul probelor nu poate decît să contribuie la sporirea interesului pentru întreceri.

Grupul schiorilor parizieni la Poiana Brașov

Interviu cu dl. GEORGES DESCHAMPS, conducătorul oaspeților

În holul frumosului hotel „Sport" din Poiana Brașov, l-am întîlnit pe dl. Georges Deschamps, conducătorul grupului de schiori francezi veniți să se pregătească și să concureze pe pîrtiile noastre.

După prezentare și amabilitățile de rigoare, am încercat să aflăm mai multe lucruri despre domnia sa și despre clubul pe care-l conduce.

— Iertați-mă, dar numele dv. îmi reamintește de un publicist și autor de manuale de tehnică a schiului. O simplă coincidență?

— *Nu, nu este o coincidență. Sînt, într-adevăr, autorul unei metode de învățare a schiului pentru orbi, publicată în Franța în revistele de specialitate „Ski français" și „Ski magazin". Deși pare dificil, sînt convins că minunile acestui sport — schiul — pot fi revelate și celor fără vedere.*

Nu am mai insistat pe această temă, deoarece ne-am propus ca subiectul să fie tratat mai tîrziu, pe larg, într-o altă discuție.

— Sînteți pentru prima dată în România?

— *Da, atît eu cît și întregul grup.*

— Primele impresii?

— *Excelente! Așteptăm cu nerăbdare să vedem și pîrtiile pe care ne vom încerca puterile.*

— De fapt, ce reprezintă grupul pe care-l conduceți?

— *Este un grup parizian, cunoscut sub numele de „GRUPUL PROFESORILOR DE*

Mihai BÎRA

(Continuare în pag. a 2-a)

ÎN PAG. a 3-a

● Brazilia — 11 virtuoși, Portugalia... o echipă ● Pele n-a fost îngerul salvator ● R.P.D. Coreeană, o formație de amatori, elimină o dublă campioană a lumii

ZBUCIUMATA ISTORIE a „ZEIȚEI"

● Cînd Rattin îl trage de mînecă pe arbitrul Kreitlein

● Anglia — R. F. a Germaniei, o finală de neuitat

ANGLIA SE REGĂSEȘTE LA FINIȘ

Purtat pe brațe de coechipieri, Bobby Moore, căpitanul echipei, arată mulțimii trofeul. Timp de 4 ani, „zeița" va rămîne în țara care a creat fotbalul

SPRINT FINAL LA PATINOAR

Cu 18 zile înaintea deschiderii oficiale a grupei B a campionatului mondial de hochei pe gheață, patinoarul artificial „23 August" din Capitală, care va găzdui întrecerea celor opt echipe din Europa, America și Asia, traversează „purgatoriul" lucrărilor de finisare.

Ieri, dimineață, la ora 8, montarea geamurilor exterioare pe peretele din partea dreaptă a clădirii fusese încheiată. Celălalt perete (dinspre lac) va fi complet acoperit pînă în seara zilei de simbătă.

În incinta clădirii au loc acum operațiuni de curățenie generală. În același timp se tencuiesc fațadele, se vopsesc (în galben) gradenele tribunelor, se văruiesc încăperile rezervate biroului de presă, secretariatului, centrului de calcul etc.

Pe acoperișul clădirii este aplicată o foiță subțire de polistiren urmînd ca instalația definitivă de izolare termică și fonică să se facă ulterior campionatului mondial.

Uzina termică, instalată într-un timp record, a suportat cu succes probele tehnologice și acum caloriferele patinoarului radiază.

În cursul zilei de vineri a fost curățat planșeul de beton al patinoarului, cel peste care se va așterne stratul de gheață. Compresoarele instalației frigorifice sînt gata pentru a fi puse în stare de funcțiune, așteptîndu-se doar o simplă învîrtire de manetă.

Baza materială a sportului din Capitală se îmbogățește astfel cu o instalație remarcabilă prin aspectul și calitățile sale, prin dotarea sa. Patinoarul va arăta foarte frumos. Fostul internațional de hochei Bob Petrovici, care cunoaște și a jucat pe multe arene de gheață din Europa, afirmă că hala hocheiului bucureștean se înscrie printre cele mai reușite. Din păcate însă, darea în exploatare a acestui patinoar se va putea face, practic, abia în preziua începerii turneului Grupei B, adică foarte tîrziu, răpindu-i astfel reprezentativei noastre posibilitatea de a cunoaște bine terenul propriu. În felul acesta, excepțînd desigur publicul, selecționata română se va afla, ca și celelalte reprezentative, în situația de a juca pe un teren... străin!

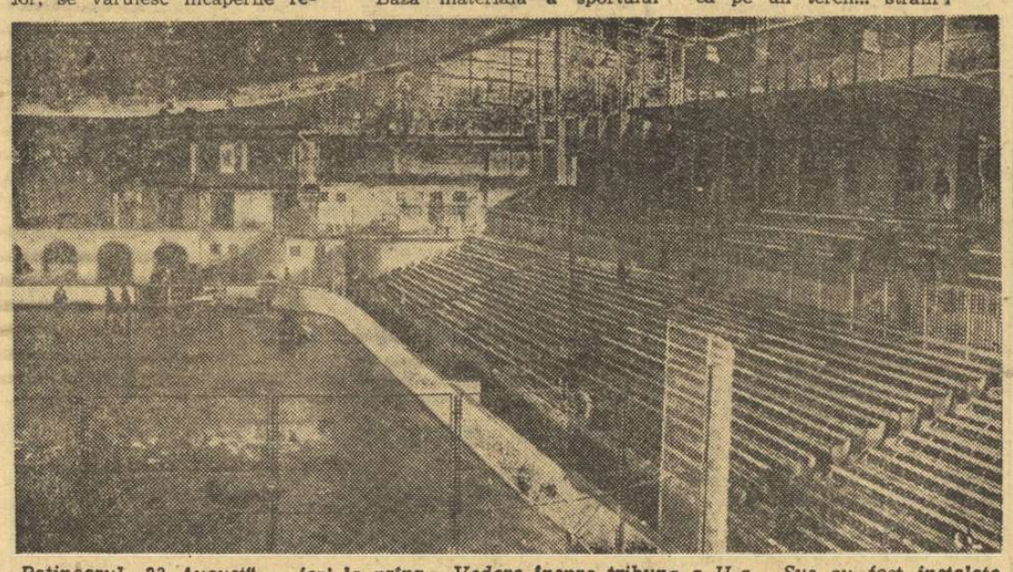

Patinoarul „23 August" — ieri la prînz. Vedere înspre tribuna a II-a. Sus au fost instalate cabinele de radio și televiziune

Foto: V. BAGEAC

ASTĂ-SEARĂ, LA DINAMO MECIUL CUȚOV - PĂPĂLĂU

După cum s-a anunțat, în sala din șoseaua Ștefan cel Mare va avea loc azi, cu începere de la ora 18,30, o nouă reuniune pugilistică în care vor evolua unii din cei mai buni boxeri din țară. În meciul vedetă al galei vor încrucișa mănușile campionul european CALISTRAT CUȚOV și colegul său de club NICOLAE PĂPĂLĂU. Gala va cuprinde 11 partide.

4 înotători români invitați la Atena

Federația de specialitate din Grecia organizează la sfîrșitul săptămînii viitoare, la Atena, un mare concurs internațional de înot. Au fost invitați și 4 sportivi români: Cristina Balaban, Agneta Șterner, Marian Slavic și Eugen Hempel.

PLENARA CONSILIULUI CLUBULUI DINAMO BUCUREȘTI

În cadrul unei ședințe plenare ce a avut loc ieri, consiliul clubului Dinamo București a analizat activitatea desfășurată în anul 1969, precum și obiectivele pe 1970.

Urme pe zăpadă și gheață

O DISCUȚIE VALORÎND CÎT UN MANUAL DE BOB

Am asistat cu plăcere și interes la antrenamentele tinerilor boberi care se pregătesc la Sinaia în vederea Campionatelor Europene de la Königsee (R.F.G.), din 14—15 februarie, iar discuțiile purtate apoi cu Tita Rădulescu, antrenorul lor, au valorat cît un manual de bob. Căci „nea Tita" are de partea sa competența, datorată unei activități sportive de marcă în bobul românesc, dublată de un solid suport teoretic, experiența unei munci perseverente de formare a tineretului și, mai ales, o inimă veșnic tînără.

„Acești băieți pe care i-ai văzut", îmi spune Tita Rădulescu, *sînt a 17-a generație de boberi care-mi trece prin mîini. Există la noi o tradiție și o politică sănătoasă în privința tineretului, care nu ne-a trădat niciodată. Cîndva, beneficiarii au fost Frim, Papană, Anghelescu, eu, apoi Panțuru, Panaitescu, Niculescu și toți ceilalți colegi ai lor. Poate că această experiență va fi utilă și altor discipline sportive. Avem un tineret viguros, făcut pentru acest sport, și tocmai de aceea cred că bobul va căpăta o mare extindere la noi. Abia aștept să aud că la Predeal, Piatra Neamț, Suceava, Vatra Dornei și poate și în alte părți, bobul începe să fie practicat organizat. Nu putem avea pretenția că actualul lot de tineret reprezintă chintesența. Avem aproape 30 echipaje tinere și ieșirea pe gheață ne va permite să descoperim și alte elemente valoroase.*

Inițiativă locală, o mai largă acțiune propagandistică...

Bineînțeles! Amenajarea de pîrtii simple de 4—600 m, reluarea activității pe străzi necirculate de vehicule (Poiștoaca—Predeal, Șoimului, 6 Martie—Sinaia etc.), o mai susținută activitate cu sania, organizarea de competiții simple de sanie și bob, iată excelente mijloace de atragere. Dar atenție! Toată această activitate nu trebuie să se desfășoare la întîmplare, ci sub directa supraveghere a unor foști boberi. Înșeși cele două centre existente, la Comarnic și Poiana Țapului, au nevoie de aportul unor specialiști pentru a deveni adevărate școli ale bobului.

Fără îndoială, dobîndirea unei valori în bob este posibilă numai prin efectuarea unui volum crescut de coborîri și participări la cît mai multe contacte internaționale. Poate tocmai de aceea, problemele pregătirii schimbului de mîine se pune cu și mai multă stringență, calea accelerării obținerii măiestriei sportive fiind posibilă numai în condițiile de mai sus. Lungind activitatea de pregătire pe gheață în țară (dar pentru aceasta pîrtia trebuie pregătită din timp, iar gheața să permită un volum mare de coborîri) și apoi continuînd-o cu antrenamente în străinătate (absolut necesar înaintea competițiilor mai importante), munca noastră ar avea un orizont mai larg. Sînt convins că o pîrtie nouă, modern construită, va rezolva în cea mai mare parte greutățile prezente.

Care ar fi principalele jaloane ale activității cu tineretul?

Cred că tineretul trebuie educat în spiritul participării conștiente și active la procesul de pregătire, al cunoașterii propriilor posibilități, iar autodepășirea să nu însemne sfidarea posibilului, al răspunderii față de sine și coechipieri, căci un echipaj trebuie să însemne un singur suflet, o singură putere de gîndire. Fiecare individ își are personalitatea sa, iar tu, ca antrenor, trebuie să te adaptezi particularităților sale și să acționezi în scopul stimulării personalității, încurajîndu-l, trezindu-i încrederea în posibilități, fără a ezita să-i arăți lipsurile și căile pentru înlăturarea lor. Vechii boberi erau preocupați de continua îmbunătățire a materialelor de cursă, construind chiar boburi originale, pentru a nu mai vorbi de unele inovații aduse sistemului de comandă, patine independente, împingătoare etc. Mulți dintre cei actuali așteaptă totul de-a gata, iar uneori nici nu au grijă de materiale. Apoi, tinerii trebuie deprinși să gîndească orice acțiune. Pornind de la studiul meticulos al traseului, pînă la manifestarea gîndită a curajului, de la simpla observație la menținerea pe toată durata cursei a concentrării atenției etc. Emoțiile pot fi înlăturate, dacă antrenorul are tact, iar uneori nu ezită să uzeze chiar de mici trucuri la start. În fine și, poate, cel mai important este formarea la sportivi a unor caractere puternice."

Discuția noastră a continuat aprinsă mult timp. Spațiul nu ne permite o redare mai amplă. Considerăm că aceste prețioase idei — la care subscriem — vor sluji tuturor celor care se ocupă de munca migăloasă cu tineretul, spre succesul continuu al bobului românesc.

Ion MATEI

Grupul schiorilor parizieni

(Urmare din pag. 1)

EDUCAȚIE FIZICĂ DIN PARIS", care cuprinde, în majoritate, profesori din specialitatea amintită, dar și din alte discipline (franceză, desen, muzică etc). *În fiecare an organizăm stagii de pregătire și antrenament, încheiate cu un concurs care desemnează pe cei mai buni schiori dintre noi și care servește și drept criteriu de clasificare sportivă, concursul figurînd în evidențele F.I.S. A intrat în obicei ca în fiecare an să organizăm micul nostru stagiu în altă țară. Am ales pentru 1970 POIANA BRAȘOV, și ca urmare a recomandărilor făcute de C.N.E.D.R.I.* (centrul național de educație și dezvoltare a relațiilor internaționale). *Anul trecut am fost în Italia. La anul... vom vedea.*

— Din cîte am înțeles, lotul dv cuprinde schiori de prima mînă.

— *În parte. În primul rînd, toți schiază bine. Printre noi sînt și zece monitori diplomați (auxiliar) în schi, care asigură pregătirea după metoda și programa franceză.*

— Aveți elemente valoroase?

— *Desigur, dacă prin aceasta nu înțelegeți neapărat numele sonore din națională noastră în care, prin condiții și posibilități, au acces, în special, fiii Alpilor și ai Pirineilor. Valoarea noastră este regională.*

— Cum veți lucra la Poiana?

— *Pe grupe, conduse de cei 10 monitori dintre noi.*

— Antrenamente de competiție?

— *Recreație, destindere și... antrenamente. Sîntem dornici de schi, căci profesiile noastre și... Parisul ne îngăduie doar 3—4 scurte stagii pe an. Trebuie să folosim timpul din plin.*

Grupul se adunase și, nerăbdător, se pregătea să plece la teleferic și pe pîrtii. Nu-l mai puteam reține...

Unde mergem?

SÎMBĂTĂ

ATLETISM : sala 23 August, ora 15.30 : Concurs rezervat seniorilor.

BOX : sala Dinamo, ora 18.30 : Gală de verificare.

TENIS DE MASĂ : sala Floreasca, orele 9 și 17 : Campionatele internaționale ale României.

NATAȚIE : bazinul Floreasca, ora 19,30 : Steaua — Flota Gdynia.

DUMINICĂ

FOTBAL : stadionul Giulești, ora 8 : Rapid (tineret-rezerve) — Autobuzul ; ora 10 : Rapid — Steaua. Stadion Dinamo (teren III), ora 10 : Dinamo București (tineret-rezerve) — Mașini unelte ; ora 11.30 : Dinamo București — Metalul Tîrgoviște. Stadion Progresul, ora 9 : Progresul (tineret-rezerve) — I.C.A.B. Arcuda ; ora 11 : Progresul — Steaua (tineret-rezerve).

ATLETISM : sala 23 August, ora 8 : Concurs rezervat seniorilor. Sala Floreasca II, ora 9 : Concurs pentru juniori cat. a II-a. Stadionul Tineretului, ora 10 : Crosul de deschidere organizat de secțiile de atletism Progresul, Constructorul și Centrul Armatei.

BOX : sala clubului Grivița Roșie, ora 10 : Gală de verificare a juniorilor.

TENIS DE MASĂ : sala Floreasca, orele 9 și 16 : Campionatele internaționale ale României.

NATAȚIE : bazinul Floreasca, ora 9 : Concurs pentru copii ; ora 17 : Steaua — Flota Gdynia.

Eșalonul atletic de mîine, o garanție

Bucurîndu-se de o masivă participare (peste 200 de concurenți), cea de-a doua ediție a campionatelor republicane de sală ale juniorilor mari, a constituit un bun prilej de verificare a speranțelor atletismului românesc.

Ele au permis specialiștilor să tragă cîteva concluzii importante privind situația eșalonului de mîine, cel puțin în cazul celor 12 probe incluse în program și, poate, prin analogie, și pentru alte probe înrudite.

Spre deosebire de concursul juniorilor mici, întrecerea celor mari a evidențiat un fapt deosebit de îmbucurător : un mare grad de omogenitate la un nivel superior. Pentru a exemplifica, este de ajuns să amintim că la prăjină primii 5 au trecut ștacheta înălțată la 4,20 m, primul clasat înregistrînd și un nou record republican (Adrian Dinu, C.S.M. Sibiu, 4,40 m, Sepp Scheun, C.S.M. Sibiu, 4,30 m ; Ion Dragomir, Ș.S.A. Buc., 4,20 m ; Constantin Idcu, C.S.S. Buc., 4,20 m ; Mircea Voinea, Petrolul Ploiești 4,20 m). Sprintul feminin ne oferă un tablou și mai semnificativ. În finala pentru locurile 1—8 la 50 m plat, primele trei clasate (Eleonora Monoranu — C.A. Roman, Mariana Filip — C.A. Roman, Veronica Anghel — Șc. sp. Ploiești) au fost cronometrate cu același timp : 6,7 s. În finala a II-a, pentru locurile 9—14, cele 6 atlete au înregistrat aceeași medie valorică, primele două fiind cronometrate tot cu 6,7 s. Probele de lungime fete și băieți — în care s-a înregistrat cea mai frumoasă luptă — au adus la start aproape 50 de concurenți. Fetele și-au desemnat pe primele trei, într-un interval de 3 cm (Lucia Jinga — Șc. sp. Ploiești 5,91 m, Maria Ionescu — Lic. Rm. Vîlcea 5,92, Alina Popescu — Steaua 5,91), iar la băieți, pînă în ultima clipă, nu se știa cine va fi campionul.

Cele trei recorduri înregistrate (prăjină — 4,40 Adrian Dinu C.S.M. Sibiu, 50 mg (fete) — 7,3 s și Elena Mîrza — Ș.S.A. București și 50 mg (băieți) 7,01 s. Ion Vasilescu (Liceul 4 Timișoara), precum și recordul egalat al lui Tamaș Szabo (Liceul Satu Mare) în proba de sprint a băieților, au ridicat concursul la un nivel superior, bine integrat chiar pe plan internațional.

După cum ne relata antrenorul federal Nicolae Mărășescu, o serie de rezultate sînt de nivel continental. Recordul Elenei Mîrza pe 50 mg s-a apropiat la numai o zecime de cel mai bun rezultat pe această distanță al campioanei noastre, Valeria Bufanu. Elena Mîrza, eleva profesorului George Stănescu, este fără îndoială, șefa promoției. La cei 18 ani (practică atletismul din 1982), ea se află la cel de-al 19-lea record pe diferite distanțe și probe, în sală sau în aer liber!

Demne de reliefat sînt și exemplele oferite de nivelul la care o serie de antrenori și-au prezentat sportivii. După cum se observă, recordmana junioarelor mici, Eleonora Monoranu, precum și colega ei, Mariana Filip (specialistă la 400 și 800 m!) au monopolizat proba de sprint. Inițiatorul școlii atletice din Roman — care la campionatul republican în aer liber a cîștigat toate probele feminine de alergări — antrenorul emerit Olimpiu Constantinescu-Nehoi — este un exemplu în acest sens. Semnificativ este și faptul că — după cum ne declara — elevele sale sînt pregătite în aer liber, nu în sală. La fel, proba de prăjină, dominată net de elevii profesorului Ahrend Günther din Sibiu, pregătiți tot în aer liber (cu excepția exercițiilor de tehnică) confirmă ideea că pregătirea în sală nu constituie o condiție sine qua non pentru concursurile de sală. De fapt, profesorul Nehoi și-a și exprimat mirarea că pista de alergări a stadionului de atletism din Complexul „23 August" este acoperită de zăpadă.

Menționînd și faptul că proba de triplusalt a fost cîștigată de Ștefan Lenghel, elev al antrenorului Liviu Mereuță (Șc. sp. Brașov), alergător pe 400 m, putem trage concluzia că atletismul românese dispune de o valoroasă pepinieră. Și, ceea ce este îmbucurător, este faptul că provincia s-a prezentat la înălțime. Dacă n-ar fi fost surpriza oferită de antrenorul Nicolae Gurău, care și-a onorat cartea de vizită — cîștigînd cu elevii săi — Viorica Brad și Gheorghe Dumbravă — probele de aruncare a greutății, aducînd clubul Progresul București pe primul loc în clasamentul pe echipe. Capitala ar fi ocupat prin Școala sportivă de atletism abia locul VI, după Liceul 2 Tg. Mureș, Școala sportivă Brașov, Clubul atletic Roman și C.S.M. Sibiu.

Încheind trecerea în revistă a concursului, relevînd talentul lui Csaba Dosa (antrenor Traian Prundaru), al junioarei mici Doina Cătineanu (a stabilit un nou record al junioarelor mici la lungime), precum și cel al arădeanului Mihai Negomireanu, care, talonîndu-l îndeaproape pe Dosa, și-a mărit recordul personal la înălțime cu 7 cm (2,05 m), putem afirma că atletismul românesc se află în ascensiune, oferind îndreptățite speranțe în dobîndirea unor succese de prestigiu.

Gh. ILIUȚĂ

Finala cursei de 50 mg, la sfîrșitul căreia timișoreanul Ion Vasilescu a înregistrat un nou record : 7,0 sec.

Foto : V. BAGEAC

NU CUNOAȘTEȚI UN GEAMGIU?

O invitație pentru conducerea I. E. A. B. S.

Sînt, desigur, cunoscute însemnatele eforturi materiale făcute pentru construirea și amenajarea sălii de atletism de la complexul „23 August", o bază sportivă foarte reușită care, mai ales după extinderea ce-i va fi făcută în acest an, va deveni una dintre cele mai mari săli speciale de atletism din lume.

Practicanții atletismului au primit cu deosebită satisfacție acest frumos și util dar, și că răspuns... au doborît zeci și zeci de recorduri în numai un an cît a trecut de darea în exploatare a sălii.

La „23 August", de dimineața și pînă noaptea tîrziu activitatea nu cunoaște răgaz, fiecare sfîrșit de săptămînă fiind marcat de organizarea unei competiții. Din păcate, există însă și unele neajunsuri, despre care ziarul nostru a scris la momentul respectiv, dar pînă acum n-am putut constata că cineva s-ar fi sesizat pentru îndepărtarea acestor deficiențe. Cel mai recent caz : în timpul antrenamentelor echipei naționale de fotbal au fost sparte cîteva geamuri. Se întîmplă! Prima măsură a I.E.A.B.S. ar fi trebuit să fie înlocuirea geamurilor sparte. Dar n-a fost așa... De atunci au trecut cîteva săptămîni, timp în care antrenamentele și concursurile atleților s-au desfășurat într-o atmosferă glacială. După ce că în sală nu este căldură suficientă (din motive pe care constructorul și poate și beneficiarul ar trebui să le cunoască), prin neînlocuirea la timp a geamurilor sparte, frigul de afară pătrunde în voie, stînjenind antrenamentele și întrecerile sportivilor, în ultimă instanță, periclitîndu-le chiar sănătatea.

Pentru o mai bună lămurire a situației existente în sala de la „23 August", invităm, pe această cale, pe cineva din conducerea I.E.A.B.S. să „tremure" cîteva ore la concursul de astăzi. Îl rugăm însă, ca în sală, să nu stea în palton (nici atleții nu concurează în paltoane!), ci doar în haină, și sîntem convinși că imediat va dispune remedierea acestei situații de netolerat!

N. MIHAIL

CONCURS ÎN SALA „23 AUGUST"

Sîmbătă 7 și duminică 8 februarie va avea loc un concurs de atletism, cu participarea seniorilor și juniorilor mari din Capitală. Întrecerile — organizate de Consiliul municipal pentru educație fizică și sport — se vor desfășura în sala Complexului sportiv „23 August", începînd de la ora 15.30, în prima zi și de la 9.30 în a doua zi.

ADUNĂRILE ANUALE ALE ASOCIAȚIILOR SPORTIVE

(Urmare din pag. 1)

pelor participante în diferite campionate, cu neglijarea multitudinii de forme ce se pot folosi pentru practicarea exercițiilor fizice. În unele asociații se socotește „rezolvată" sarcina educației fizice dacă membrii acesteia participă, din cînd în cînd, la unele concursuri, în care se urmărește doar realizarea unor recorduri de... mobilizare. Lipsite de continuitate, asemenea acțiuni nu pot influența pozitiv dezvoltarea fizică a populației. Pentru a obține eficiența necesară, conținutul și formele educației fizice a maselor trebuie astfel concepute încît să se asigure **angrenarea sistematică a cetățenilor în practicarea exercițiilor fizice, a sportului și turismului.**

Pornind de la sarcinile trasate prin documentele de partid și de stat mișcării sportive, se simte nevoia abordării educației fizice a maselor prin forme cu un grad sporit de eficiență, care să fie cît mai accesibile, să nu necesite investiții materiale costisitoare. În această categorie s-ar situa **gimnastica de înviorare, gimnastica zilnică, exercițiile de dezvoltare fizică (culturismul), ramurile sportive de mare utilitate (atletismul, înotul, schiul), centrele de recreare fizică, excursiile, plăcute și înviorătoare, în zonele de agrement din jurul orașelor etc.**

În mediul sătesc este necesară orientarea activității sportive în direcția cuprinderii maselor largi de tineri țărani în practicarea exercițiilor fizice, promovării cu prioritate a ramurilor sportive cu tradiție și care se bucură de popularitate.

Educația fizică a populației nu este o problemă NUMAI A ASOCIAȚIILOR SPORTIVE, care se realizează DOAR prin participările la activitățile organizate de acestea. Ea este O PROBLEMĂ A FIECĂRUI CETĂȚEAN TÎNĂR ȘI VÎRSTNIC care are grijă de propria lui sănătate și dezvoltare fizică corectă. Aceasta presupune ca fiecare persoană să acționeze și din proprie inițiativă, pentru instruirea sa fizică și recreare, ca o necesitate firească în regimul de viață modernă.

Îndeplinirea în cît mai bune condițiuni a sarcinilor care stau în fața asociațiilor reclamă ca și în domeniul propagandei sportive să se producă îmbunătățiri ale conținutului, calității și eficienței acesteia. Ne gîndim la o propagandă, mai inventivă, sugestivă și concretă, la explicarea argumentată și convingătoare a importanței și utilității acesteia, la instruirea membrilor asociațiilor în vederea folosirii cu pricepere, a formelor și mijloacelor de practicare a exercițiilor fizice, a sportului și turismului.

Dezvoltarea activității sportive depinde, în mare măsură, și de realizarea de terenuri și amenajări sportive simple, unde salariații întreprinderilor, instituțiilor și locuitorii satelor să poată practica exercițiile fizice, individual sau în colectiv, în competiții organizate, sau din proprie plăcere.

Susținerea acestei acțiuni necesită o mai judicioasă gospodărire a fondurilor, în ideea că dacă oamenii își asigură echipamentul de uz personal, asociațiile vor putea dirija mijloacele financiare de care dispun spre amenajarea de baze sportive și dotarea acestora cu instalații și materialele necesare.

În asociațiile în care funcționează și secții de performanță, antrenorii și instructorii trebuie să-și spună cuvîntul despre felul cum se desfășoară pregătirea sportivilor, în vederea reprezentării la diferite competiții, asupra rezultatelor obținute, a muncii educative și a felului cum se comportă sportivii din echipele reprezentative pe stadion, în producție, în viață și societate. **Sportivii înșiși trebuie să fie participanți activi la aceste discuții. Adunările nu trebuie, însă, confundate cu analize ale echipelor reprezentative ale asociației, participante în diferite campionate.**

Un loc important în dările de seamă și în discuții trebuie consacrat analizei stilului și metodelor de muncă ale consiliilor asociațiilor, birourilor secțiilor pe ramură de sport, a modului cum membrii aleși în aceste organe se preocupă de desfășurarea activității sportive.

Scoaterea la iveală a lipsurilor din activitatea asociației și din modul cum se îndeplinesc sarcinile trebuie făcută cu curaj și principialitate. Tonul în această direcție îl poate da o dare de seamă concisă, dar cuprinzătoare, care nu ocolește părțile negative și care, pornind de la condițiile concrete, pune accentul pe modalitățile de rezolvare a greutăților existente, pe perfecționarea formelor de angrenare a maselor în activitatea sportivă și a metodelor de muncă ale activului obștesc.

De la adunările anuale se așteaptă ca ele să poarte un pronunțat caracter de lucru, stabilind măsuri care, aplicate, să dea un puternic impuls dezvoltării activității sportive și sporirii eficacității asociațiilor în educația fizică a populației.

CURIER JUDEȚEAN

GALAȚI

În cadrul Grupului școlar energetic din orașul dunărean au luat ființă de curînd două centre de antrenament, la lupte și haltere. La selecție s-au prezentat peste 700 de elevi, din rîndul cărora antrenorii Șt. Babin, C. Neicu, D. Tomescu și Gh. Gospodinov au selecționat pe cei mai bine dotați. Clubul Dunărea, care patronează aceste centre, a dotat sala de antrenament cu materialele și echipamentul sportiv necesare. O mențiune pentru directorul Grupului școlar, ing. A. Onete, și prof. Gh. Gălățeanu pentru sprijinul pe care îl acordă sportivilor și antrenorilor respectivi.

În cadrul școlii M.I.A. funcționează, cu bune rezultate, un centru de antrenament pentru box. Sportivii sînt îndrumați de fostul boxer Gh. Irimia.

T. SIRIOPOL — coresp.

PRAHOVA

Din inițiativa C.J.E.F.S. Prahova, în comuna Trestieni — Cîmpina a luat ființă, cu trei ani în urmă, un centru de atletism pe lîngă școala generală. Conducerea tehnică este asigurată de entuziastul profesor de educație fizică M. Enache. Acest centru se bucură de bune condiții materiale. Prin muncă voluntară s-au amenajat sectoare pentru sărituri și aruncări, o pistă pentru sprinteri. Rezultatele bune nu s-au lăsat așteptate. Din rîndurile atletelor ce s-au afirmat aici se remarcă Victoria Cristea, recordmană județeană la aruncarea greutății și a discului, Viorica Jitaru, Rodica Bucur, Silvia Crețu, Maria Tocitu, Maria Cojocaru. Echipa feminină de cros din Trestieni s-a situat pe locul I (junioare) în multe concursuri județene.

A. FLORIAN — coresp.

ARGEȘ

Timp de patru zile, pe pîrtia Valea Iașului a avut loc finala pe țară a Spartachiadei vînătorilor de munte la schi. Au participat sportivi din loturile Cozia, Iezer, Lotru, Negoiu, Moldoveanu și Vîlcan. După întreceri echilibrate, spectaculoase, cei mai buni s-au dovedit N. Bulei (coborîre), P. Crăciun (slalom uriaș), I. Coman (combinată alpină), V. Buiuc (fond 10 km), echipa Iezer (ștafeta 4x10 km), A. Beres (biatlon), formația Moldoveanu (patrulă 15 km) și Vîlcan (proba de pluton). În clasamentul general locul I a revenit lotului Vîlcan. Se cuvine a fi subliniată organizarea excelentă și desfășurarea ireproșabilă a întrecerilor.

prof. E. STERESCU — coresp.

CLUJ

Cavalerii fluierului din localitate, a căror activitate n-a cunoscut pauza de iarnă, se pregătesc sîrguincios pentru primăvară, dorind ca arbitrajele lor să fie bine apreciate.

La început, antrenamentele arbitrilor de fotbal au avut loc în sala de gimnastică a Liceului nr. 15, al cărui director nu este altul decît cunoscutul arbitru-prof. Ion Cîmpeanu. De la 15 februarie, ședințele de pregătire sînt efectuate și în aer liber.

V. MOREA — coresp

ORADEA

În orașul de pe Criș, în cadrul asociației sportive Dacia a luat ființă secția de culturism. În prezent, cei 13 membri efectuează cîte trei antrenamente pe săptămînă, sub conducerea inițiatorului acestei activități, prof. Emeric Aruș. Cu sprijinul organelor sportive locale, în perioada următoare vor fi organizate concursuri demonstrative pentru popularizarea acestei forme atît de utile de practicare a exercițiilor fizice.

I. GHIȘA — coresp.

REÎNCEPE CAMPIONATUL DIVIZIONAR

După o binemeritată vacanță, echipele masculine și feminine angajate în campionatul diviziei A reiau azi cursa pentru cucerirea invidiatelor titluri. Iată programul etapei de sîmbătă și duminică :

FEMININ : Laromet Buc.— Voința Buc., Rapid Buc. — C.S.M. Reșița, Voința Cluj— Petrolul Ploiești, Voința Tg. Mureș — Metrom Brașov, U. T. Arad — Voința Constanța, Gloria Buc. — Hidromecanica Brașov.

MASCULIN : Voința Cluj — Rapid Buc., Voința Tg. Mureș — C.F.R. Timișoara, Voința Buc. — Raf. Teleajen, C.S.M. Reșița — Petrolul Ploiești, Olimpia Reșița— Flacăra Cîmpina, Constructorul Buc. — Gaz metan Mediaș.

NOILE NORME DE CLASIFICARE SPORTIVĂ

Datorită creșterii valorii rezultatelor pe plan intern și internațional, vechile norme de clasificare elaborate în anul 1962 și aplicate doi ani mai tîrziu, s-au dovedit a fi depășite. În consecință, specialiștii federației au stabilit noi criterii de acordare a clasificării sportive popicarilor. Iată-le : 100 bile mixte (f) maestre ale sportului : **de la 425 p.d. la 440 p.d.**, cat. I : **390-410**, cat. a II-a : **360—380**, cat. a III-a : **330—360** ; juniore : **310-350.** 100 bile mixte (m) maeștri ai sportului : **465**, cat. I : **430—440**, cat. a II-a : **380—415**, cat. a III-a : **350—375**, juniori : **335—350.** 200 bile mixte (m) maeștri ai sportului : **910—930**, cat. I : **840—865**, cat. a II-a : **785—810**, cat. a III-a : **750—770**, juniori : **720—750.** 2×100 bile mixte (f) maestre ale sportului : **840—880**, cat. I : **780—820**, cat. a II-a : **750—760**, cat. a III-a : **700—720, junioare : 610—660.** 2×200 **bile mixte (m) maeștri ai sportului : 1800—1860**, cat. I : **1670—1730**, cat. a II-a : **1550—1620**, cat. a III-a : **1480—1540 ; juniori : 1430—1500.**

Titlurile de maeștri se vor acorda și în următoarele situații : sportivul respectiv să ocupe unul din primele trei locuri ale probelor individuale sau perechi ale campionatelor mondiale și europene sau să facă parte din reprezentativa țării clasată pe unul din locurile 1—3 la competițiile menționate. Aceste norme au intrat în vigoare.

Înotătorii de la Steaua în prima confruntare internațională

Astă-seară, de la ora 19,30 și mîine după-amiază, de la ora 17, bazinul Floreasca din Capitală va găzdui întîlnirea amicală de înot dintre echipele cluburilor Steaua și Flota Gdynia. Cu această ocazie vor urca pe blocstarturi (în afară de concurs) și alți înotători fruntași din București.

MARGINALII LA CAMPIONATELE NAȚIONALE

POSIBIL ȘI IMPOSIBIL ÎN PATINAJUL DE VITEZĂ

În sezonul 1969—1970, după cîțiva ani de așteptare zadarnică a unui îngheț mai lung, s-a împlinit una dintre marile dorințe ale patinatorilor de viteză : din luna decembrie și pînă în prezent, pista de pe lacul Ciucaș din Tușnad, singura bună de concurs din țara noastră, a fost în permanență practicabilă. La capătul unei serii de concursuri de verificare, viteziștii au luat startul în campionatele naționale, desfășurate într-o organizare superioară anilor trecuți. Fiind cea mai importantă competiție internă, se cuvine să ne oprim puțin asupra ei, încercînd să scoatem în evidență ce s-a făcut și ce urmează să se mai facă pentru binele patinajului.

În primul rînd trebuie spus că aceste campionate n-au devenit un factor de bază în acțiunea de atragere a tinerilor talentați pe inelele de gheață. Aceasta mai ales din cauza lipsei de preocupare a organelor sportive județene pentru amenajarea unor patinoare naturale, care să găzduiască etapele preliminare, menite să angreneze în întreceri un număr crescînd de sportivi de toate categoriile. Deci, campionatele naționale au început și s-au terminat la Tușnad, unde era programată de fapt doar finala pe țară.

Cei peste o sută de seniori, juniori și copii care au luat startul în campionat au luptat cu ardoare pentru un loc cît mai bun, au ținut să-și afirme calitățile, reușind să-i convingă pe specialiștii aflați la Tușnad că sînt capabili de progres.

Dacă cineva ar fi ales, însă, pe seniori și juniorii capabili să facă față cît de cît concursurilor internaționale de talie medie, ar fi reținut doar cîțiva băieți și fete care, beneficiind în cadrul activității din echipa reprezentativă de o pregătire superioară, și-au eclipsat partenerii în campionat. Prin urmare, adversarii lor, poate la fel de dotați, au fost handicapați datorită însă și altor cauze :

— fiind la discreția vremii, mulți patinatori n-au înțeles că trebuie să suplinească lipsa gheții cu un antrenament asiduu pe... uscat. Ocolind, cu sau fără știință, drumul greu, dar obligatoriu, al pregătirilor din timpul verii, sportivii au intrat pe gheață cu o insuficientă capacitate fizică, fără să aibă rezistența pentru probele lungi ale poliatlonului.

— multe dintre deprinderile greșite ale viteziștilor se datoresc unui stil de alunecare defectuos, realizat din imprumutarea întîmplătoare de către cadrele tehnice din experiența altora, ceea ce trădează absența unei linii proprii de antrenament. Și încă ceva : antrenorii nu colaborează, nu se sfătuiesc în privința observațiilor făcute la concursurile la care asistă peste hotare sau asupra discuțiilor purtate cu specialiștii străini, păstrînd pentru ei „secretele" marilor performanțe.

— nefolosirea condițiilor atmosferice prielnice amenajării a cît mai multor piste naturale, pe care să se desfășoare diverse concursuri. Încercările ambițioase ale unor antrenori tineri, în frunte cu prof. Petre Tivadaru din Sibiu, au întîmpinat rezistența unor factori care ar trebui să stimuleze bunele inițiative. Comisiile județene de specialitate, instructorii sportivi și chiar antrenorii care se ocupă de sportivii fruntași nu sînt luați în seamă, patinajul fiind tratat ca un sport „minor".

Cum realizarea unei piste artificiale de viteză nu intră în proiectele viitorului apropiat, sportivii s-ar mulțumi ca la Sibiu, Lacul Sf. Ana (ideal prin poziția sa), Brașov, Cluj, București și alte centre din țară să se amenajeze patinoare naturale, întreținute cu o minimă mecanizare, adică cu o mașină sau un tractor mai vechi, prevăzut cu un plug în față și un raz în spate, care să pregătească o gheață de calitate bună. O dată cu rezolvarea acestei probleme, instruirea continuă și alcătuirea unui program care să asigure o desfășurare ritmică a concursurilor ar permite, în cazul cînd temperatura va fi favorabilă, o activitate competițională de cel puțin 3—4 luni. Numai înviorînd activitatea competițională va fi posibil ca recordurile naționale de seniori și juniori, care în ultima vreme se stabilesc în străinătate, să fie doborîte și pe pistele din țară.

Tr. IOANIȚESCU

ACTUALITĂȚI

● Micii patinatori de viteză **Sanda Frum** și **Victor Ciolacu**, aparținînd asociației sportive Învățămîntul Sibiu, au stabilit, în cadrul unor tentative pe pista lacului Ciucaș din Tușnad, două noi recorduri republicane de copii : **300 m (13—14 ani)** : 35,0 (v.r. 36,6) și, respectiv, **1 500 m (13—14 ani)** : 2:45,6 (v.r. 2:52,3).

● Noul campion absolut al țării, **Andrei Okos, Anelise Stefani, A. Boier** și **L. Căplescu** (toți de la Dinamo Brașov), însoțiți de antrenorul lor **Ernest Urlich**, au plecat la Praga pentru a participa, în zilele de 7—8 februarie, la campionatele internaționale ale Cehoslovaciei.

● Campionatul municipiului București rezervat copiilor și începătorilor a fost cîștigat de următorii patinatori artistici : **Copii I** — Cătălin Ioniță (Șc. sp. nr. 2) și Silvana Suciu (Constructorul) ; **copii II** — Dănuț Tudorașcu (Constructorul) și Mihaela Paraschiva (Constructorul), **începători I** — A. Vasile (C.P.M.B.) și Roxana Stănișor (C.P.M.B.), **începători II** — T. Suciu (Constr.), și Carmen Gancev (Constr.).

● De ieri, patinoarul artificial din Galați găzduiește etapa finală a campionatului republican de patinaj artistic, rezervat copiilor. Își dispută întîietatea concurenții din București, Brașov, Cluj și M. Ciuc.

● Ultima competiție de amploare a sezonului, „Cupa României" la patinaj viteză, va avea loc între 13—15 februarie la Tușnad. În program figurează probe pentru seniori și juniori mari.

Cooperativa „DESERVIREA" București

STR. PICTOR N. TONITZA Nr. 11 — SECTOR 4

EXECUTĂ

pentru sectorul socialist și persoane particulare, cu plata prin virament sau numerar, lucrări de :

TRADUCERI

cu caracter tehnic, științific și beletristic, din și în limbile : rusă, cehă, bulgară, polonă, sîrbă, germană, maghiară engleză, italiană, franceză, spaniolă și turcă.
Informații suplimentare telefon : 16.29.47

DACTILOGRAFIE

în limba română și limbi străine, pe hîrtie, calc, matrițe cerate sau metalice.
Informații suplimentare telefon : 14.16.83

MULTIPLICĂRI

pe matriță cerată la gheștedner.
Informații suplimentare telefon : 13.77.92

HELIOGRAFIE

pe hîrtie ozalid.
Informații suplimentare telefon : 14.15.29

DESEN TEHNIC

copieri pe calc, desen construit etc.
Informații suplimentare telefon : 41.21.71 (3193)

Ancheta SPORTUL

DE CE EXISTĂ UN DECALAJ ÎNTRE REZULTATELE ECHIPEI NAȚIONALE ȘI VALOAREA FORMAȚIILOR DE CLUB?

● Climatul sufletesc, echilibrul au pus în valoare posibilitățile jucătorilor naționalei ● La cluburi, prea mulți sfătuitori ● Atenție, pericol: „Cercul închis" poate submina viitoarele rezultate! ● Să învățăm, dar să nu copiem...

Strîns în chingile frigului, Clujul pare, la acest ceas de iarnă, un bătrîn ce-și poartă anevoie povara anilor. Tinerețea, entuziasmul, exuberanța sa, ou rămas parcă în amintire, acolo în decorul pomilor înfrunziți. Dar totul este doar o părere. Alungat de pe străzile intrate în stăpînirea gerului, a zăpezii și a vîntului, tineretul se află în sălile de sport, în cele ale cinematografelor, în biblioteci, în cofetăriile-cafenele. Clujul are acum un farmec interior, o efervescență care-i păstrează marca de oraș al tinereții. Și fiindcă vremea ne împinge între cei patru pereți ai camerei, să luăm loc la masa discuțiilor despre... fotbal. Interlocutori: NICOLAE MUREȘAN — președintele Consiliului județean pentru educație fizică și sport Cluj și ȘTEFAN CÎRJAN — antrenorul lui „U". Așadar...

ȘTEFAN CÎRJAN: „ACEST DECALAJ NU EXISTĂ..."

După opinia mea, acest decalaj nu există. Rezultatele echipei naționale sînt urmarea firească a valorii echipelor de club, a modului în care campionatul nostru reușește să depisteze talente, să crească jucători de valoare. Aparentul decalaj — subliniez faptul că, în fond, el nu există — are altă explicație. La lotul național, doi oameni **echilibrați** — Angelo Niculescu și Emerich Vogl — au reușit să creeze un **echilibru** psihic în rîndurile selecționaților. Datorită acestui lucru, climatului de înțelegere, lipsit de entuziasm exagerat sau de teamă nejustificată, valorile au ieșit repede în evidență, echipa s-a sudat sufletește, s-a omogenizat, și-a găsit o cale firească de exprimare, pe măsura pregătirii sale, a valorilor pe care le cuprinde. Climatul interior a fost eficient sprijinit de unul exterior și de șansă. Presa nu i-a mai sufocat cu dragostea sa, dar nici nu i-a cufundat în iadul de smoală al cuvintelor grele, uneori insultătoare. Șansa i-a surîs acestei tinere formații reprezentative pe Wembley. Începîndu-și cariera în condiții lejere — meci cu o echipă mare, campioană mondială, pe care dacă-l pierzi este un lucru normal, nu te ceartă nimeni, iar dacă faci „egal" sau cîștigi se cheamă că ai făcut o performanță de răsunet, națională și-a creat o trambulină de pe care — cu ajutorul echilibrului de care vorbeam — a putut aborda cu aplomb întîlnirile oficiale. Lipsiți de nimbul gloriei, care uneori devine apăsător, acești jucători tineri și-au dat seama că au în mînă cartea cea mare, pe care trebuie s-o folosească bine pentru a cîștiga.

În cazurile precedente, privind tot reprezentativa, jucătorii începeau meciurile inhibați. Povara sufletească provenea de la modul inabil în care li se cerea performanța. Suporterii, presa și alții ridicau în înalturi echipa înainte de meci. Apoi... În condițiile unui succes (exmeciul cu Cehoslovacia), fiecare devenea un zeu, se scoteau în evidență calități reale și inventate, se supralicita totul. Dacă pierdeau, nimic nu era bun, totul se făcuse invers decît trebuia, jucătorii erau plafonați, iar fotbalul nostru nu exista. Și, știți dv, începea discuția cu juniorii...

Ce se întîmplă la cluburi? În primul rînd o mare fluctuație de antrenori. N-are timp tehnicianul să se obișnuiască cu echipa, să-i cunoască bine pe elevii săi, că este nevoit să-și ia pălăria și bastonul pentru un nou și scurt stagiu la altă formație. Conducătorii cluburilor, cei ai secțiilor, prea înfocați suporteri impun formația, îi iartă pe cei care greșesc grav, îi învață pe sportivi să speculeze simpatia. Și atunci: cum să se creeze climatul sufletesc, echilibrul necesar punerii în valoare a potențialului real al formației?

NU CREDE ZIARUL „SPORTUL" CĂ AR FI CEL PUȚIN LA FEL DE UTILĂ INIȚIATIVA DE A PUNE ÎN DISCUȚIE PUBLICĂ CONDIȚIILE ÎN CARE SE LUCREAZĂ LA CLUBURILE CU ECHIPE DE FOTBAL DIVIZIONARE, MODUL ÎN CARE SE POATE CREA ECHILIBRUL NECESAR PENTRU CREȘTEREA VALORII FORMAȚIILOR ȘI IMPLICIT A REZULTATELOR?

La Cluj există jucători care ar putea face față nivelului internațional: Solomon, Barbu, Anca. Ei nu pot, însă, să corespundă principiilor tehnicienilor care pregătesc reprezentativa fiindcă sînt jucători care interpretează personal sarcina de joc, ceva în genul lui Dobrin.

În încheiere, cîteva opinii: este necesară multă atenție, deoarece la reprezentativă poate apărea pericolul „cercului închis", cînd jucătorii ajung să facă ei echipa, să nu mai permită schimbări în formație; de asemenea, să nu fie uitat un păcat al tinereții: există un moment cînd ți se pare că știi totul, că nu mai ai nimic de învățat.

O discuție despre fotbal atrage, întotdeauna, ca un magnet. De aceea, asistența la masa rotundă pe tema „De ce există un decalaj între rezultatele echipei naționale și valoarea formațiilor de club?" a fost atît de numeroasă. În fotografie, de la stînga la dreapta: Ioan Lőrincz — vicepreședinte C.J.E.F.S. Cluj, Hristache Naum — redactor la ziarul „Sportul", Nicolae Mureșan — președintele C.J.E.F.S. Cluj, Ștefan Cîrjan — antrenorul lui „U" și C. Cucu — vicepreședinte C.J.E.F.S. Cluj.

Foto: F. Csomafay — Cluj

NICOLAE MUREȘAN: „ECHIPA NAȚIONALĂ — CHINTESENȚA VALORII FORMAȚIILOR DE CLUB!"

Mi-am sintetizat răspunsul în cîteva puncte.

1. Echipa națională este chintesența valorii formațiilor de club. Înțeleg prin aceasta că nu putea exista o reprezentativă de valoare a țării dacă echipele de club n-ar fi avut elemente talentate pe care să le ofere.

2. Afirmația potrivit căreia jocurile din campionatul nostru sînt slabe din punct de vedere calitativ este reflecția pur personală a unor tehnicieni și cronicari. Părerea mea este alta: echipele de club au crescut, au progresat din toate punctele de vedere și dovada acestui salt valoric o reprezintă chiar rezultatele naționale. Interdependența dintre ele este evidentă și cred că nu mai are nevoie de comentarii.

3. Se acordă din punct de vedere material și moral sprijin numai echipelor din prima divizie. Cea secundă, în loc să fie o pepinieră, a devenit loc de refugiu pentru rataților fotbalului (în majoritatea cazurilor). Se ignoră încă activitatea cu copiii și juniorii atît de către federația de specialitate, cît și de către organele sportive locale și cluburi. Antrenorii echipelor din divizia A nici nu știu (sau nu vor să știe) că ar trebui să aibă ceva obligații în acest sens.

4. Secțiile și cluburile dispun de prea multe posibilități de a jongla cum doresc cu tehnicienii. Imixtiunea în treburile care-l privesc exclusiv pe antrenor prejudiciază frecvent calitatea muncii, își pune amprenta — în sens negativ — pe performanțele realizate de unele echipe.

În ceea ce privește contribuția Clujului la alcătuirea actualei naționale de fotbal lucrurile sînt clare. În cei 50 de ani de existență ai săi, orașul nostru a contribuit arareori la formarea reprezentativei. Obligațiile profesionale ale studenților nu permit acestora o activitate suplimentară în fotbal.

În sfîrșit, o ultimă opinie. Se discută mult, foarte mult chiar, dacă fotbaliștii noștri muncesc sau nu cît trebuie. Cine știe însă precis cît trebuie? După ce ne ghidăm în această apreciere? Iată, de pildă, antrenorul Ștefan Cîrjan afirmă — și eu îl cred — că în general activitatea de pregătire (volum, calitate) este bună. Atunci de ce aș lua în seamă părerea unuia sau altuia care — fără să desfășoare zi de zi o muncă practică în cadrul unei echipe — afirmă, în general, că fotbaliștii nu depun un efort suficient de mare? Să dăm credit deplin tehnicienilor noștri, pentru că ei sînt cei care duc greul activității și tot ei sînt cei care asigură realizarea unor rezultate ce ne stîrnesc entuziasmul. Este, firește, bine să învățăm din experiența fotbalului din alte țări. Dar este rău, chiar foarte rău, să copiem niște lucruri care nu ni se potrivesc.

Ferencvaros Budapesta va susține cîteva meciuri în țara noastră

Cunoscuta echipă de fotbal budapestană Ferencvaros va întreprinde un turneu în țara noastră începînd de săptămîna viitoare. Probabil că oaspeții vor evolua pe stadioanele din Tg. Mureș, Cluj, Brașov și Timișoara.

Călimănești — vila „Zorilor". Batem la ușă și — surpriză — „timonierul" dinamoviștilor bucureșteni, *D. Nicolae-Nicușor*, a-piecat deasupra mesei, scria un articol pentru... *Sportul*. Era o zi de repaus, după cum aveam să aflu.

UN „RĂU" UTIL

— Bine ați venit la noi — ne întîmpină simpaticul antrenor. Credeam că, dacă n-am poposit pe Valea Prahovei, ne-ați uitat complet și m-am gîndit să vă trimit un răspuns la ancheta organizată de ziarul dv. Poate că așa vă amintiți și de noi...

— După cum vedeți, nu v-am uitat, așa că, să trecem la subiect. Care e pulsul pregătirilor?

— Nu-mi amintesc să mai fi văzut vreodată la elevii mei atîta dăruire în pregătirile de iarnă ca în acest an. Dimineața, lucrăm pentru pregătirea fizică generală și forță, iar după-amiaza susținem jocuri-școală și șlefuim tehnica individuală. Un adevărat... calvar zilnic, acceptat, însă, de jucători ca un „rău" util. Uneori a trebuit să intervin pentru a le potoli zelul... Remarcări nu pot să fac, dar vreau să subliniez că și pe COMAN și pe PÎRCĂLAB a trebuit să-i „potolesc". Și acest lucru spune destul.

PÎRCĂLAB DEMAREAZĂ ȘI LA... ȘAH

L-am lăsat, pentru moment, pe încercatul antrenor dinamovist cu gîndurile sale și am plecat la clubul din localitate, unde dinamoviștii urmau să evolueze în postură de... șahiști în compania reputatului jucător din localitate *Vladimir Plop* (categoria I de clasificare) într-un simultan. La mese luaseră loc, în ordine, *Sălceanu, Ștefan, Haidu, Stoenescu, Pîrcălab* și *Frățilă*. Deși „ajutat" substanțial de doi spectatori, *Sălceanu...* cedează în mai puțin de 20 de mutări. Îl urmează *Ștefan*. *Frățilă* obține din start un avantaj, dar rătează... cu dezinvoltură. Într-un final dramatic Pîrcălab demarează irezistibil pe extremă și... transformă un pion în regină, obținînd victoria. Un puști nu scapă ocazia și-l fură.. un autograf. *Haidu* și *Nicușor* cedează greu. Doar *Stoenescu* se ține scai, cum o face și pe „tabla verde" cînd are un om în primire, și-și anihilează adversarul: remiză!

Nu i-am uitat nici pe dinamoviștii bucureșteni...

'70 E ANUL NOROCULUI MEU

Narcis Coman și *Lică Nunweiller* (care a primit drept de joc la Dinamo București) preferă, o partidă de... table. Reprezentantul „dinastiei" cedează repede.

— Ce să mai vorbim — spune Narcis — *'70 e anul norocului meu. Acum cîteva zile am cîștigat o mie de lei la loz în plic și la table bat pe toată lumea.*

— Numai să fii norocos și la fotbal...

— Trebuie să fiu. Vreau să prind națională. Și dacă o prind de și BEBE BARBU, fostul meu coleg de echipă de la Pitești, n-o să mai tremur de loc în poartă. Cînd îl am în fața nu-mi mai este frică de nici un înaintaș.

OBSESIA LUI LICĂ NUNWEILLER

Retras într-un colț, Lică meditează.

— La ce te gîndești, Lică?

— La multe. La campionatul care bate la ușă și pe care aș vrea să nu-l mai pierdem. La RADU, despre care am auzit că a început să mai calce și pe alături și pe care îl voi lua sub aripa mea, cînd va reveni de peste ocean. Și... hai să vă spun totuși. Am plecat de la BEȘIKTAS nu numai fiindcă clubul era în preajma falimentului și nu-și putea onora contractul. Poate că aș fi putut juca la o altă echipă în Turcia. Încă de cînd am părăsit țara mă frămînt, însă, un gînd. Visul meu și al lui NELU a fost să participăm la un turneu final al campionatului mondial. Pînă acum n-am avut... norocul lui RADU. În primăvară, vreau s-o înfrunt pe zeița FORTUNA. Voi face totul pentru a fi în MEXIC alături de fratele meu mai mic. Gîndul acesta a devenit o obsesie pentru mine.

SĂGEATA CARPAȚILOR NU MAI FACE DECLARAȚII!

Simultanul de șah a luat sfîrșit. Dinamoviștii se întorc agale spre vilă. Îi ajung din urmă pe *Pîrcălab* și-i atac „dur", așa cum fac, uneori, și fundașii.

— Și pe tine te frămîntă Mexicul, Ioane?

— Nu mai fac declarații! M-am săturat. Voi răspunde numai prin fapte. E vorba de ultima mea carte. Pentru MÜNCHEN voi fi prea bătrîn. Nu merită să renunți la comoditate și distracții ușoare pentru turneul final din Mexic? Iată de ce trag acum cu... ghearele și cu dinții.

— Asta așteptam și... așteaptă toți de la tine!

UN NOU NIKI DUMITRIU?

A doua zi, Dinamo a susținut primul joc de verificare la Drăgășani, cu divizionara C Unirea. Victorie la scor: 9—0! În ultimele 30 de minute, Nicușor a introdus în formație un tînăr firav, care aduce foarte mult cu Niki Dumitriu din „perioada Jiul". Se învîrte ca o sfîrlează printre adversari și, deodată, din plină alergare, șutează fără pendulare. Imediat îi interpelez pe Nicușor: cine-i puștiul?

— Vă spun, dar... să nu scrieți nimic despre el. Este VICTOR PETRE, din echipa noastră de juniori antrenată de Timar. L-am luat împreună cu PAUL ENACHE să se pregătească cu echipa întîia. Din primăvară, vor trece la tineret. O să aveți destul timp să scrieți și despre el.

Aflînd, însă, că e elev în clasa a XII-a la Liceul Gh. Lazăr (coleg cu Radu Ionescu, de la Progresul) și că nu iubește, în afară de fotbal, altceva decît cartea, am considerat că nu e nici un pericol. Sper că și antrenorul Nicușor mă va înțelege...

Dan VLAD

FARUL CONSTANȚA A DEBUTAT VICTORIOS ÎN TURNEUL DIN LIBAN

Echipa de fotbal Farul Constanța și-a început turneul în Liban, evoluînd în compania unei selecționate a cluburilor Mazra și Momenten. Constănțenii au cîștigat această partidă cu scorul de 4—1, prin golurile marcate de Biliboacă 2, Tănase și Ologu.

„EL MUNDIAL '70" POȘTA CONCURSULUI

● *Ne sosesc tot mai multe răspunsuri. Am ajuns la peste 7000. La primele sondaje am constatat, însă, că vom fi nevoiți să anulăm mai multe taloane. De ce? Deși am mai precizat de atîtea ori,* Vlad Livin *din Iași și* M. Ocu *din Broșteni, de pildă, ne-au trimis cupoane confecționate din caietul de matematică sau română și nu decupate din ziare. Și, din păcate, nu sînt singurii care procedează așa.*

● *Am primit plicul dv, tovarășe* Gh. Schiopu *(com. Ripiceni—Botoșani). Trebuie să vă spunem, însă, că răspunsul nu e bun. În sferturi nu se pot califica doar două formații. Citiți cu atenție întrebările de pe cuponul de concurs. Sînt foarte clare. Puteți reveni cu un răspuns complet.*

● *Iată cîțiva dintre performerii ultimelor zile:* M. Tătîndă—Sibiu — *26 de cupoane trimise;* M. Mirescu — Cîmpina *(26),* Constantin Dumitru—Galați *67). Și o cunoștință a tuturor fotbalului: fostul internațional* ing. Mircea David — București. *„Il Dio" ne-a adus la redacție 83 de cupoane completate. Dar despre el cu altă ocazie.*

● *Iată și o altă categorie de... performeri ale căror plicuri au ajuns la destinație (de loc ușor) cu adrese de genul acesta: „Dest. campionatul mondial, str. V. Conta 16* (exp. A. Popescu — Com. Bîled); *„Dest. căsuța poștală, str. Nuferilor 111 (n.n. ghicitor să fii și nu știi unde trebuie dus plicul)* — ex. I. Manga-Pitești; *către F.R. Fotbal* (exp. N. Toma — București, *și nu numai el). Alții expediază plicurile în direcții foarte... precise:* SPORTROM, TIPARUL I. P. INFORMAȚIA, TELEX 180 *și chiar...* TEL. 11 10 05, *sau* INTERURBAN 236!

Repetăm: răspunsurile se primesc la redacția ZIARULUI SPORTUL, *pe adresa:* STR. V. CONTA NR. 16 BUCUREȘTI, *cu mențiunea* „Pentru concurs" *sau* „El Mundial '70". *Altfel, nu știm dacă or să vă găsească... premiile.*

CUPON DE CONCURS

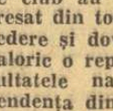

Numele și prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUA CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CÎȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

PRONOSPORT 1 x 2 PRONOSPORT

Ultimele concursuri Pronosport au adus premii de valoare ridicată. Astfel, la concursul Pronosport nr. 1 din acest an, participantul Popescu Ion din Cernavodă a obținut un premiu în valoare de 53 174 lei, iar la concursul nr. 2 din 11 ianuarie 1970, participantul Bujoreanu Eugen din București a cîștigat 53 302 lei.

Concursul Pronosport de mîine este așteptat cu nerăbdare de participanți, întrucît meciurile echilibrate și interesante care alcătuiesc programul de concurs dau posibilitatea obținerii unor premii mari.

Menționăm că astăzi este ULTIMA ZI pentru depunerea buletinelor.

● Programul concursului Pronosport nr. 7 din 15 februarie 1970, este următorul: I: Bari — Bologna; II: Fiorentina — Lazio; III: Internazionale — Cagliari; IV: Juventus — Lanerossi; V: Napoli — Sampdoria; VI: Palermo — Torino; VII: Roma — Milan; VIII: Verona — Brescia; IX: Catanzaro — Catania; X: Livorno — Modena; XI: Monza — Perugia; XII: Piacenza — Atalanta; XIII: Reggina — Pisa.

Înainte de a vă fixa pronosticurile dv. vă recomandăm să consultați „Programul Loto-Pronosport" care cuprinde amănunte asupra meciurilor și echipelor incluse în programul de concurs.

LOTO
NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA DIN 6 FEBRUARIE 1970

Extragerea I:
27 43 73 74 75 55 70 56 69
Fond de premii: 917 909 lei.

Extragerea a II-a:
83 26 14 52 63 40 41
Fond de premii: 883 013 lei.

Plata premiilor va începe în Capitală de sîmbătă 14 februarie pînă la 23 martie; în provincie începînd de la 17 februarie pînă la 23 martie 1970 inclusiv.

ZBUCIUMATA ISTORIE a «ZEIȚEI»

ANGLIA SE REGĂSEȘTE LA FINIȘ

● Brazilia — 11 virtuoși, Portugalia... o echipă ● Pele n-a fost îngerul salvator ● R.P.D. Coreeană elimină o dublă campioană a lumii ● Cînd Rattin îl trage de mînecă pe arbitrul Kreitlein ● Anglia-R. F. a Germaniei, o finală de neuitat

Iată-ne din nou, la patru zile distanță, în tribunele stadionului „Goodison Park" din Liverpool pentru a urmări meciul Brazilia — Portugalia; meciul devenit decisiv pentru dublii campioni mondiali, meciul lui Pelé, pe care Vicente Feola îl arunca acum în luptă în disperare de cauză. Fără el, Brazilia nu contase aproape de loc în fața Ungariei, cu Pelé în echipă mîlle de suporteri veniți din țara cafelei și a sambei aveau dreptul să spere din nou...

Intrarea celor două echipe în arenă parcă i-a dinamitat pe fanaticii susținători ai „verzi-galbenilor". Fiind încă proaspătă umilința la care îi supuseseră fotbaliștii maghiari în precedenta partidă, doreau acum din tot sufletul răzbunarea pentru tot ceea ce suferiseră. S-au ridicat în picioare, ca la o comandă, au început să fluture steagurile și să scandeze numele eroului lor național — Pelé, doar, doar s-o intimida Eusebio, cealaltă perlă a fotbalului mondial aflată și ea pe gazon.

Era o seară plăcută de iulie — nici răcoare, nici cald — cu alte cuvinte un timp ideal pentru joc. În ceea ce ne privește așteptam cu nerăbdare primul fluier de arbitru, pregătiți să-l urmărim 90 de minute pe Pelé într-o „partidă „quitte ou double" pentru Brazilia, în care el, marea vedetă, trebuia să iasă în evidență jucînd numai și numai pentru echipă.

La ora 19.30, stăteau față în față, gata pentru întrecere, următoarele formații: BRAZILIA: Manga — Fidelis, Brito, Orlando, Rildo — Denilson, Lima — Jairzinho, Silva, Pelé, Parana; PORTUGALIA: José Pereira — Morais, Baptista, Vicente, Hilario — Coluna, Graça — Augusto, Eusebio, Torres, Simoes. La ce se gîndise Vicente Feola, menținînd doar doi jucători, pe Lima și Jairzinho, din „11"-le aliniat cu Ungaria? Își pierduse, oare, total încrederea în Gilmar, Djalma Santos, Bellini, Garrincha, pe care de astă dată îi trimisese pe banca rezervelor?

De cealaltă parte, Otto Gloria operase prudent o singură modificare: Baptista, fundaș central dreapta, în locul lui Germano. În rest, aceeași formulă: la mijloc cu duo-ul Graça — Coluna, în față cu Augusto, Eusebio, Torres, Simoes, celebrul careu de ași ai Benficăi. Și jocul a început în nota de superioritate a... Portugaliei, o echipă mai omogenă, care acționa după o idee mai clară de joc. Mîlle de suporteri brazilieni asistau stupefiați la eforturile, neîncununate de succes, pe care le depuneau adoranții lor din teren în dorința de a-și găsi un echilibru în spațiul de joc. Se uitau la Pelé ca la îngerul lor salvator, dar acesta evolua ca un biet... pămîntean, fiind insuficient înțeles de coechipieri și, pe deasupra, prea sever supravegheat de apărătorii-jandarmi ai lui Otto Gloria. Cînd, în min. 15, conform cursului jocului, Manga scotea din plasă balonul trimis acolo de Simoes, un val de tristețe cuprindea tribunele, înțesate, cum

spuneam, de mii de cariocas. Era destul de devreme ca să nu mai spere în nimic, dar nici prea tîrziu să înțeleagă că, de fapt, asistau la amurgul zeilor. N-a trecut mult și, în min. 26, Eusebio a ridicat scorul la 2—0, după care, făcînd un scurt tur de onoare, și-a exprimat imensa lui bucurie bătînd aerul cu pumnul în stilul lui... Pelé; era un gest ce voia parcă să simbolizeze un schimb de ștafetă, una din perle transferind strălucirea ei... celeilalte. Îngenunchiat la modul figurativ, Pelé avea să cadă, la propriu, în min. 30 al partidei, cînd portughezul Morais l-a faultat în mod grosolan, trimițîndu-l pe tușă. Morais îl lovise deliberat, dar arbitrul englez Mc Cabe n-a considerat că e cazul să-l elimine pe jucătorul portughez.

Epoca braziliană se încheia de o manieră cu totul neprevăzută, marele favorit părăsind competiția încă din optimile de finală. O făcea cu nespusă tristețe, dar și cu o splendidă demnitate.

La școala sportului, Brazilia învățase și ea cum trebuie să pierzi fără să urăști... Dar în afară de Brazilia mai erau eliminate din serii și alte formații de marcă: Spania lui Gento, Del Sol, Suarez; Italia (o altă dublă campioană a lumii) lui Rivera, Facchetti, Mazzola.

Feola, Vilalonga și Edmondo Fabri se vedeau de-acum nevoiți să părăsească insula, întrebîndu-se tus-trei încotro s-o pornească de vreme ce în țară la ei fanaticii tifosi le asediaseră locuințele.

Eliminarea fotbaliștilor profesioniști care au alcătuit faimoasa Squadra Azzurra de către echipa de amatori a R.P.D. Coreene, inițial cea mai slab cotată în grupa a IV-a, a fost viu comentată. Jacques Etienne, unul din puținii confrați martori oculari ai surprizei de la Middlesbrough, nota un fapt de o profundă semnificație: **„Acești jucători veniți din fundul Asiei ne-au servit o lecție: în lumea noastră, unde totul nu este decît calcul, unde nu se cunoaște actul dezinteresat și gratuit, unde banul domnește, se mai găsesc încă jucători care să lupte pînă la epuizare pentru un mic cadou. Aceștia sînt fotbaliștii R.P.D. Coreene. Nimic nu-i mișcă mai mult ca bucuria secretă și profundă pe care le-o procură victoria și pe care o repurtează cu armele jocului. Nu credeți că merită să ne ridicăm pălăria în fața lor?".**

...„Sferturile" ne-au prilejuit revederea cu Wembley-ul, care programa un meci de atracție: Anglia — Argentina. În lipsa Braziliei, Argentina părea cea mai autorizată să apere, de aci înainte, onoarea fotbalului sud-american în pasionantul duel cu soccerul european. Jucătorii englezi, adversarii argentinienilor, deși evoluau de la începutul întrecerii numai pe Wembley, nu reușeau să-și găsească cadența. Și publicul londonez, răbdător, aștepta, aștepta marele reviriment care, însă, nu se putea produce și din cauza adversarului, interesat să se califice mai departe, utilizînd anti-jocul. Făcînd apel la tot felul de obstrucții și iregularități, Perfumo, Solari, Artime și Rattin au primit, în serie, avertismente din partea arbitrului vest-german Kreitlein. În min. 33, Bobby Moore avea de executat o lovitură liberă, dar argentinienii n-au fost de acord, îndepărtînd balonul de la locul fixat. Și exact în momentul în care arbitrul a devenit furios, Rattin, căpitanul echipei, dorea să-i adreseze cîteva cuvinte, atrăgîndu-i atenția... trăgîndu-i de mînecă. A fost picătura care a umplut paharul, Kreitlein neezitînd nici o clipă să-l elimine pe Rattin de pe teren. Proteste (la care au participat și conducătorii echipei argentiniene), un circ în toată regula și meciul s-a întrerupt timp de 6 minute și 40 de secunde, după care s-a reluat la fel de nervos precum începuse. Deși cu un om în plus, Anglia n-a reușit să înscrie golul victoriei decît tîrziu, cu 12 minute înainte de finiș, cînd, la o centrare a lui Peters, Hurst a trimis, cu capul, balonul în plasa porții lui Roma.

Din sferturi, vor mai părăsi competiția Uruguay-ul (0—4 cu R.F. a Germaniei), Ungaria (1—2 cu U.R.S.S.) și R.P.D. Coreeană (3—5 cu Portugalia, după ce condusese cu 3—0...).

După consumarea semifinalelor — în care Anglia și R.F. a Germaniei au întrecut cu același scor (2—1) Portugalia și, respectiv, U.R.S.S. — Londra se pregătea să găzduiască ultimul act al turneului final...

„Sîmbătă, 30 iulie. Metrourile, trenul rezervat ziariștilor, mii și mii de mașini, au depus, destul de departe de porțile Wembley-ului, pe fericiții posesori ai biletului de intrare. Finala Anglia — R.F. a Germaniei anunța un spectacol pe măsura evenimentului. Băieții lui Ramsey făcuseră, în sfîrșit, o reușită partidă în compania Portugaliei, elevii lui Schön avuseseră o comportare constant bună în toate jocurile disputate de ei, aici, pe pămînt englezesc. Și, într-adevăr, nimic din toate cîte pot concura la reușita unui spectacol fotbalistic nu i-a lipsit acestei finale: o lovitură de teatru la început (cînd, în min. 13, Haller a deschis scorul pentru formația oaspe), un tempo ridicat în marea majoritate a timpului, un mare suspense, provocat de golul căzut în min. 90 (cu care Weber a obținut prelungirile) și, în sfîrșit, un **gol mai mult decît dubios** (cel al lui Hurst, înscris în min. 100) despre care se vorbește și astăzi.

A fost cu adevărat o mare finală. Se și potrivise ca Bobby Charlton et comp. să încheie întrecerea în apoteoză, obținînd trofeul atît de mult așteptat în patria fotbalului.

Pe insulă, toată lumea uitase de emoțiile prin care trecuse. Din seara finalei și pînă în zori Anglia, întreaga Anglie, a cîntat și a dansat. Era primul succes de răsunet obținut de „Football Association" după mai bine de 100 de ani...

Serialul: ZBUCIUMATA ISTORIE A ZEIȚEI a fost realizat de redactorii noștri G. NICOLAESCU și O. IOANIȚOAIA.

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN TOKIO

JAPONIA – O ECHIPĂ TÎNĂRĂ, DECISĂ SĂ AIBĂ O COMPORTARE BUNĂ LA BUCUREȘTI

Sporturile de iarnă se bucură de o mare popularitate și de o veche tradiție în Japonia. Condițiile climaterice specifice, în special ale insulei Hokkaido, cărora li s-au adăugat în ultimii ani impresionante construcții și investiții (patinoare, pîrtii de schi, trambuline artificiale) permit practicarea disciplinelor „albe" de către un mare număr de tineri și tinere. Centrul principal al sporturilor de iarnă este Sapporo, oraș cu peste 1 milion de locuitori, ales să găzduiască în 1972 Jocurile Olimpice.

Pînă nu de mult Japonia era cunoscută mai ales pentru impetuozitatea patinatorilor săi de viteză, pentru temeritatea boberilor și a schiorilor, pentru măiestria patinatorilor artistici. Mai recent „familia" a crescut, adăugîndu-i-se și hocheiștii, care, deși n-au izbutit pînă acum performanțe cu totul remarcabile, au reușit totuși să pătrundă în eșalonul secund al pucului și crosei. Hocheiștii niponi suplinesc handicapul fizic printr-o excelentă viteză de deplasare pe gheață, prin reacții rapide și printr-o adevărată virtuozitate în mînuirea crosei.

În actualul lot figurează hocheiști din clubunile Oji Paper Co, Iwakura Gumi, Seibu Railway și Meiji University. Cei mai mulți (cîte 7) fac parte din formațiile Oji și Iwakura. Din cei 19 jucători doar 2 (fundașul Kaneiri și atacantul Hoshino) au înălțimea de 1,80 m iar cel mai scund este jucătorul de atac Okajima care nu măsoară decît 1,59 m. Formația care se va deplasa în România este, în general, foarte tînără (cei mai vîrstnici patru jucători avînd 27 de ani) și, deci, lipsită de experiența unor întîlniri grele. Această lipsă de experiență, explicabilă prin uriașele distanțe care despart Japonia de Europa sau de America, unde hocheiul este mai la el acasă, va fi cred contracarată de dorința fiecărui hocheist de a se impune, de a învăța cît mai mult pentru ca, peste doi ani, la Jocurile Olimpice să facă o figură frumoasă. Tocmai de aceea echipa condusă de dl. Isao Ono și-a și prevăzut un stagiu de mai multe zile de pregătire și de jocuri în Europa (Elveția, Cehoslovacia, Iugoslavia) mai înainte de a ajunge la București. Unul dintre antrenorii echipei, dl. Masami Tanabu, declara recent că în capitala României elevii săi vor face totul pentru a avea o comportare cît mai bună și că este convins că reprezentativa va izbuti să facă față cu succes pretențiilor grupei B, chiar dacă anul acesta la întreceri vor participa echipe de renume ale hocheiului internațional, și să confirme astfel aprecierile cucerite pe patinoarul din Skoplje unde a evoluat, în 1969, în cadrul grupei C.

Yoshio NIJIMURA

N.R. Hocheiștii români s-au întîlnit doar de cîteva ori cu cei din Japonia. Ultimele două ocazii le-au fost oferite de Jocurile Olimpice de la Innsbruck și Grenoble, cînd victoria a revenit sportivilor niponi. Deci, atenție!

AGENDĂ

• Crainicii grupei B a C.M. de hochei de la București vor fi fostul internațional Bob Petrovici (un eminent poliglot) și cîntărețul de muzică ușoară Gioni Dumitriu (fost component al echipei campioane Steaua).

• *Federația de hochei din Ungaria a făcut cunoscut organizatorilor că echipa maghiară va sosi în București cu un avion „charter" în ziua de 12 februarie, continuîndu-și imediat drumul spre Galați. Cu aceeași cursă va veni și reprezentativa Danemarcei.*

• Ieri a plecat spre Europa echipa de hochei a Statelor Unite. Jucătorii americani vor evolua în cîteva partide amicale în Elveția și Cehoslovacia, urmînd să sosească la București cu 2 zile înaintea deschiderii grupei B a C.M.

• La 21 februarie este așteptat în Capitală dl. K. Hauser (Elveția), președintele colegiului internațional de arbitri al L.I.H.G.

• *Echipa Elveției și-a anunțat sosirea la București în ziua de 22 februarie la ora 17.*

sportul în lume

Internaționalele de tenis de masă ale României

(Urmare din pag. 1)

mânce. Apoi, în partida următoare, Carmen Crișan a depășit-o pe tenacea Jitka Karlikova printr-un joc mai bine dirijat. De data aceasta, nu am mai văzut la Crișan loviturile ei atît de puternice și cu o frecvență mare. Cît privește meciul de dublu, comportarea jucătoarelor noastre a reprezentat o promisiune pentru evoluțiile viitoare.

Ultimul meci, în compania formației sovietice, a însemnat pentru Maria Alexandru și Carmen Crișan o nouă reușită. Cele două sportive romînce nu au lăsat nici o speranță adversarelor lor, Laima Amelina și Ievdochia Golubkova. Scorul de 3—0 reprezintă fidel raportul de forțe de la masa de joc.

Dintre celelalte componente ale echipelor noastre, singura care se cuvine a fi menționată este Magdalena Lesai, eleva antrenorului arădean, Emil Procopeț. Ea a înscris cinci victorii însemnate, dacă ținem seama de insuficienta experiență competițională a lui Lesai. De ieri, pe lista învinselor jucătoarei noastre figurează Doris Hovestadt (R. D. Germană), Danuta Kalinska și Czeslawa Noworyta (Polonia), Mirijana Resler și Ludmila Stojcici (Iugoslavia).

La băieți, întrecerile s-au încheiat cu succesul formației Iugoslaviei, dar punctul forte al învingătorilor n-a fost campionul țării sale, Istvan Korpa, ci tînărul Milivoi Karakașevici, un jucător dinamic, cu o mare dîrzenie. De la învinși, Amelin s-a arătat același competitor redutabil pe care îl cunoșteam.

Dintre cele patru formații românești care au concurat, doar cele de juniori au avut comportări mai bune. Ele au ieșit învingătoare în fața selecționatei R. D. Germane. Formațiile de seniori însă au constituit adevărate decepții. Mai ales echipa compusă din Giurgiucă, Rethi și Dumitriu nu și-a justificat titulatura de primă reprezentativă.

Întrecerile probelor pe echipe terminîndu-se aseară, azi și mîine, publicul va asista la întîlnirile individuale contînd pentru probele de simplu femei, simplu bărbați, dublu femei, dublu bărbați și dublu mixt. Caracterul eliminatoriu al acestor meciuri ca și disputarea lor după formula „cel mai bun din cinci seturi", constituie tot atîtea plusuri care pot să contribuie la mărirea interesului din partea spectatorilor.

PROGRAMUL ZILEI

Orele 9—10 : meciuri preliminarii și turul I la dublu băieți.
Orele 10—10,30 : meciuri preliminarii de simplu fete.
Orele 10,30—11 : sferturi de finală la dublu băieți.
Orele 11—13,30 : partide de dublu mixt pînă în finală.
Orele 17—18,30 : întîlniri de dublu fete pînă la semifinale.
Orele 17,30—19 : turul I simplu băieți.
Orele 19—20,30 : turul I simplu fete.
Orele 20—20,30 : semifinalele de dublu băieți.
Orele 20,30—21 : semifinalele de dublu fete.

REZULTATE

Echipe femei, seria A : **Cehoslovacia—Iugoslavia 3—0, Ungaria—România junioare 3—0, Iugoslavia—România junioare 3—0, România senioare (A)—Cehoslovacia 3—0** (Alexandru—Vostova 2—1, Crișan—Karlikova 2—1, Alexandru, Crișan—Vostova, Karlikova 2—0) ; seria B : **U.R.S.S.—R. D. Germană 3—2, Polonia—România senioare (B) 3—2** (Noworysa—Lesai 1—2, Kalinska—Ivan 2—0, Kalinska, Noworyta—Lesai, Ivan 2—0, Kalinska—Lesai 0—2, Ivan—Noworyta 0—2.

Echipe bărbați, seria A : **U.R.S.S.—România seniori (A) 3—0, România juniori II—R. D. Germană 3—0** (Ovanez—Drescher 2—0, Macovei—Reschke 2—0, Ovanez, Macovei—Drescher, Reschke 2—0), **România seniori (A)—R. D. Germană 3—0, U.R.S.S.—Cehoslovacia 3—2** (Amelin—Stanek 2—0, Vardanian—Dvoracek 1—2, Amelin, Vardanian—Stanek, Dvoracek 2—0, Vardanian—Stanek 0—2, Amelin—Dvoracek 2—0 ; seria B : **Ungaria—România seniori (B) 3—1, Iugoslavia—România seniori (B) 3—0, Polonia—România seniori (B) 3—1, Iugoslavia—Ungaria 3—0.**

Rezultatele și clasamentele finale pentru locurile 1—10.

Echipe bărbați, 1—2 : **Iugoslavia—U.R.S.S. 3—2** (Korpa—Averin 2—0, Karakașevici—Amelin 2—0, Korpa, Csordas—Amelin, Vardanian 0—2, Korpa—Amelin 1—2, Karakașevici—Averin 2—0) ; 3—4 : **Cehoslovacia—Ungaria 3—2**; 5—6 : **Polonia—România seniori (A) 3—2**, 7—8 : **România seniori (B)—România juniori II 3—1**, 9—10 : **România juniori I—R. D. Germană 3—1.**

Echipe femei, locurile 1—2 : **România senioare (A)—U.R.S.S. 3—0** (Alexandru—Amelina 2—0, Crișan—Golubkova 2—0, Alexandru, Crișan—Amelina, Golubkova 2—0), 3—4 : **R. D. Germană—Cehoslovacia 3—2**, 5—6 : **Polonia—Ungaria 3—0**, 7—8 : **România senioare (B)—Iugoslavia 3—2!** 9—10: **România senioare (C)—România junioare 3—2.**

Iată-l pe Gustavo Thoeni, fotografiat la cîteva clipe după victoria în slalomul uriaș contînd pentru concursul „3-Tre" de la Madonna di Campiglio. Primește sărutul-felicitare al unuia dintre cei mai tineri „tifosi" (cît pe aci să scriem „tifoschi"...), minischiorul... din Veneția, Marco Vianello (6 ani!). Impetuosul și tehnicul schior italian are șanse mari de a mai primi asemenea călduroase felicitări și la Val Gardena...

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Agenda fotbalului stă, în continuare, sub semnul pregătirilor pentru „Mundial '70" : partide amicale, în fapt contacte-tatonări, turnee pe meleaguri (cît mai) îndepărtate etc. Iar întrucît rubricile de resort din toate publicațiile abundă, parcă mai mult ca oricînd, în tot felul de știri, declarații, rezultate și comentarii, le vom lăsa în grijă tinerea în curent a celor interesați.

În centrul atenției se va situa însă, de-a lungul a 10 zile (și, desigur cu comentarii ulterioare pe o perioadă mai lungă), întrecerea celor mai buni schiori „alpini" din lume, în Italia, la Val Gardena. Încă de astăzi lupta pentru medalii și pentru puncte, primele cu însemnele campionatelor mondiale, celelalte contînd în „Trofeul Evian", va ține treaz interesul iubitorilor de sport. Iar dacă pronosticurile par, în general, influentate de clasamentele „Cupei Mondiale", aceasta este consecința faptului că se cam omite caracterul de unică ocazie al fiecărei probe din programul C.M., caracter care determină evoluția la limita superioară a efortului. Iar nu o dată marii favoriți, încercînd să-și valorifice „numele", au pierdut totul dintr-o cădere după cum nu o dată outsiderii, aruncînd totul pe o carte, au eliminat din palmaresul C.M. „nume" de enormă sonoritate. Apoi, chiar dacă reprezentanții Franței domină neașteptat de autoritar sezonul, asta nu înseamnă că vreun sportiv sau vreo sportivă din Austria sau din S.U.A. nu pot cuceri mult rîvniții lauri. Rubrica noastră de specialitate a expus pe larg șansele teoretice ; deci, ne vom limita la a aminti părerea noastră cu privire la numele medaliaților : dintre băieți italianul Thoeni, francezii Russel, J. N. Augert și Bréchu, austriacul Schranz, elvețianul Giovanoli, vest-germanul Vogler ; dintre fete Barbara Cochran, Judy Nagel (S.U.A.), Michèle Jacot, Françoise Macchi, Florence Steurer, Isabelle Mir și Ingrid Lafforgue (Franța), Wiltrud Drexel și Berni Rauter (Austria) — iată spre cine se îndreaptă sufragiile „panoramicului" nostru !

Nordicii, inclusiv biatloniștii, aflați în zilele premergătoare „mondialelor" din Cehoslovacia și, respectiv, Suedia, se află în faza ultimelor verificări și a definitivării selecției. De notat concursurile de sărituri de la Murau (Austria) și Saint Nizier (Franța), precum și concursul internațional de biatlon de la Oberhof (R. D. Germană), acesta din urmă cu participare românească nu lipsită de șanse.

Și competiția supremă (pentru moment...) a sportului cu balonul oval, „Turneul celor cinci națiuni", prevede un „șoc" rugbystic deosebit de interesant. La Cardiff, „XV"-le Țării Galilor, victorios anul trecut, primește vizita reprezentativei Scoției, adversar oricînd capabil să realizeze un rezultat favorabil... francezilor, care au luat un start surprinzător de puternic (două victorii din primele două meciuri — mare performanță !).

Un campionat mondial sub formă de serial, cel al constructorilor (mărcilor) de automobile de raliu, prevede al doilea „episod" (după diabolicul Monte Carlo), anume Raliul Suediei. Dacă în ianuarie, pe șoselele continentale, dar mai ales pe cele din Franța, participanții la raliu au fost cruțați de iarnă, nu credem că acest lucru se va mai repeta în friguroasa și înzăpezita peninsulă Scandinavă. Se pare chiar, după unii comentatori de specialitate de peste hotare, că Raliul Suediei nu este al doilea numai cronologic, ci și în ierarhia dificultăților pe care le „oferă" piloților. Cert este că dacă suedezul Waldegaard a cîștigat prima cursă (pe teren străin) are șanse mari de a repeta victoria (pe teren propriu). Doar dacă... Cine știe ?

G. RUSSU-ȘIRIANU

Trimisul nostru special la C. E. de patinaj artistic, Ovidiu IOANIȚOAIA, transmite:

Surpriza s-a oprit la jumătate: Gaby Seyfert din nou campioană

● Condiția fizică va rezolva, probabil, dilema Nepela sau Pera ● Exercițiile libere au fost nemiloase cu cele 28 de puncte ale lui Beatrix Schuba

LENINGRAD, 6 (prin telefon). — Înainte de a reveni sub cupola sălii „Jubileului", trebuie să amintim, nu fără bucurie, că vineri dimineața — pentru prima oară în acest an, zic leningrădenii — cerul marelui oraș s-a descoperit, albastru, curățat de nori, traversat de un soare stingher și parcă bolnav.

Poate timpul mai puțin aspru (termometrul a arătat, totuși, minus 14 grade), poate faptul că întrecerile au devenit mai interesante, aducînd în arenă marile „vedete" — sau poate amîndouă aceste argumente la un loc — au dat naștere astăzi unei atmosfere mai amicale, mai intime, în „culisele" campionatelor, acolo unde privirile spectatorilor nu pot pătrunde în nici un fel...

Am reușit, astfel, să abordăm pe doamna Jacqueline Vaudecran, fosta antrenoare a doctorului Calmat și actuală profesoară a lui Patrick Perá, cotat cu puține ore înainte, în prezența unui Nepela, slăbit și neantrenat, drept favoritul nr. 1 al probei masculine. Ușor nemulțumită de evoluția elevului său — după două figuri impuse Nepela are un avans de 2 puncte — d-na Vaudecran ne-a declarat : **„Cred că Patrick va cîștiga ! Nepela este un excelent patinator, dar îi lipsește ceva, poate farmecul unui balerin... El nu are ceea ce mi-ar plăcea să numesc elementul picant".**

Mai sceptic în ceea ce privește eventuala izbîndă a compatriotului său, s-a dovedit confratele Hernand Albaret de la ziarul parizian **„L'EQUIPE" : „Pera nu poate să cîștige titlul decît dacă va aborda exercițiile libere cu un avantaj substanțial. Dar, după cum se vede, împotriva așteptărilor, Nepela demonstrează o bună condiție fizică !"**

Într-adevăr, campionul european de la Garmisch Partenkirchen — venit la Leningrad direct de la Bolzano, unde s-a antrenat puțin în condițiile unei gripe prelungite — pare într-o dispoziție deosebită, nelăsînd deocamdată nici o speranță contracandidaților, între care cel mai dezechilibrat se relevă sovieticul Ovcinnikov (256 p!).

În ceea ce-l privește pe Perá, tînărul patinator francez (a împlinit 21 de ani la 27 ianuarie), italian după tată (comerciant de galanterie din Lyon), mare amator de muzică ușoară și automobilist (cu un Renault Alpine intenționează să alerge în tradiționala cursă de la Le Mans), se pare că va trebui să se mulțumească din nou cu medalia de argint... Dacă nu cumva Zöller (R.D.G.) — 310 p — sau sovieticul Cetveruhin (301 p) vor fi de altă părere...

Seara tîrziu, figurile libere au încheiat proba feminină, pe care — reamintim — austriaca Schuba o aborda de pe primul lor, cu 28 p avans față de campioana mondială și europeană Gabrielle Seyfert. Dar avantajul n-a fost suficient pentru eleva Hertei Wächtler, căci Gaby Seyfert s-a dovedit din nou o mare specialistă a exercițiilor libere, refăcînd diferența, purtîndu-și astfel coroana de lauri a continentului ca o veritabilă regină a gheții. Ea a entuziasmat literalmente, obținînd și primele trei note maxime ale acestor campionate. Ora la care transmit mă împiedică să fac comentarii mai ample. ● Amintesc numai că romînca Beatrice Huștiu, cu 2 092,2 p s-a clasat pe locul 22, în timp ce Gheorghe Fazekaș se află după primele două exerciții impuse, pe locul 21. Iată clasamentul final al probei feminine : 1. Seyfert (R.D.G.) 2 793,5 p ; 2. Schuba (Austria) 2 703 p ; 3. Almassy (Ungaria) 2 686,2 p.

Vom reveni cu amănunte.

Învingătorii probei de perechi pe podium : de la stînga spre dreapta, Andrei Șuraikin — Ludmila Smirnova (U.R.S.S.), Aleksei Ulanov — Irina Rodnina (U.R.S.S.), Heidemarie Steiner — Heinz Ulrich Walter (R. D. Germană)

Telefoto : TASS-Agerpres

ÎN COMPETIȚIILE EUROPENE DE BASCHET

În cadrul sferturilor de finală (grupa B) a „Cupei campionilor europeni", la Moscova echipa masculină Ț.S.K.A. a învins cu 83—60 (42—29) pe Ignis Varese (Italia). Returul este programat pentru 11 februarie la Varese. În cadrul aceleiași competiții, la Belgrad, Steaua Roșie a întrecut cu 76—75 (45—43) pe Villeurbanne (Franța). Cel de-al doilea joc va avea loc la 11 februarie la Lyon.

*

La Novi Sad, în meci retur pentru sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni", formația feminină locală Vojvodina a învins cu 69—60 (33—31) echipa Wisla Cracovia.

fotbal meridiane

KINDVALL denumit „omul-gol" al suedezilor este unul dintre cei mai buni fotbaliști europeni la ora actuală. În prezent, el activează în formația olandeză Feyjenoord. Dacă va juca în Mexic, suedezii vor beneficia de un jucător deosebit de valoros

ARSENAL APELEAZĂ LA KILMARNOCK...

— **Arsenal are de îndeplinit o sarcină grea. Băcăuanii sînt puternici, talentați și competenți,** i-a declarat reporterului de la „DAILY MIRROR" antrenorul echipei scoțiene Kilmarnock, învinsă de echipa Dinamo Bacău, în cadrul „Cupei europene a tîrgurilor".

Walter Mc Crae, antrenorul scoțian, a adăugat :

— **Terenul lor este mic și asta i-ar putea deranja pe jucătorii de la Arsenal...**

Pregătindu-se în vederea partidelor cu Dinamo Bacău, conducerea clubului Arsenal s-a adresat echipei scoțiene cu rugămintea de a-i furniza detalii privind jocul băcăuanilor. Kilmarnock a acceptat să satisfacă cererea și a anunțat că va pune în curînd la dispoziția londonezilor informații amănunțite cu privire la fiecare jucător al echipei române.

După cum scrie „Daily Mirror", Arsenal este puțin cam indispusă că trebuie să joace cu o echipă pe care nu o cunoaște. Datorită faptului că în România campionatul este acum întrerupt, nici nu poate fi trimis un „spion", cum sînt numiți în Anglia observatorii delegați să asiste pe alte terenuri la partidele jucate de viitorii adversari. Londonezii sînt nevoiți să se informeze din ziare, să analizeze clasamentul campionatului divizionar și să aștepte informațiile promise de scoțieni. **„Arsenal va juca din fantezie atunci cînd va întîlni în primul meci formația Dinamo",** scrie reporterul de la „Daily Mirror". El citează declarația pe care i-a făcut-o un conducător al echipei din Londra : **„Am fi preferat să jucăm cu Anderlecht, Milan, sau Ajax. Este mai ușor să te pregătești dacă cunoști punctele tari și slabe ale adversarului...".**

UNDE SE ACLIMATIZEAZA BRAZILIENII ?

RIO DE JANEIRO, 6 (Agerpres). — În urma unei ședințe a comisiei tehnice a federației braziliene de fotbal, s-a stabilit ca echipa Braziliei să urmeze un program de aclimatizare la altitudine. S-a prevăzut ca lotul Braziliei să fie cantonat între 8 și 29 aprilie în localitatea mexicană Guanajuato (2 100 m altitudine). În această localitate fotbaliștii brazilieni vor susține cîteva meciuri de verificare. La 30 mai echipa braziliană, în frunte cu celebrul Pelé, va pleca la Guadalajara.

IN TURNEUL U.E.F.A.

În preliminariile turneului U.E.F.A. pentru juniori, la Lisabona Portugalia a învins Spania cu 4—0 (1—0).

CLAY — MECI DEMONSTRATIV LA LONDRA ?

LONDRA, 6 (Agerpres) — Fostul campion mondial de box la cat. grea, americanul de culoare Cassius Clay, a fost invitat să susțină un meci demonstrativ la Londra în compania tînărului Denny McAlinden. Demonstrația ar urma să cuprindă trei reprize a cîte trei minute. Organizatorul acestei întîlniri demonstrative, cunoscutul manager Jack Solomons, a declarat că a luat legătură cu Cassius Clay și că este posibil ca proiectul său să devină o realitate.

LA PHILADELPHIA

NĂSTASE L-A ELIMINAT PE TAYLOR !

Tenismanul român Ilie Năstase a repurtat o frumoasă victorie în turul trei al turneului internațional „open" de la Philadelphia, învingîndu-l cu 6—4, 6—4 pe profesionistul englez Roger Taylor. În corespondențele lor, comentatorii diferitelor agenții internaționale de presă relevă jocul complet prestat de Năstase, care a dominat această întîlnire datorită preciziei în lovituri și tacticii superioare. În ambele seturi, Năstase s-a detașat de la scorul de 4—4, realizînd punctele necesare victoriei în fazele de fileu, unde l-a dominat clar pe jucătorul englez.

În sferturile de finală Rod Laver va juca cu Ilie Năstase.

În turneul feminin Margaret Smith-Court (Australia) a eliminat-o în primul tur cu 6—0, 6—3 pe Rosemarie Casals (S.U.A.).

PERFORMANȚE ATLETICE PE TEREN ACOPERIT

Cu prilejul unui concurs de atletism desfășurat pe teren acoperit la Oklahoma, sprinterul american Earl Harris a parcurs distanța de 60 yarzi (54,86 m) în 5,9. Anul trecut, Harris a realizat pe 10^ yarzi timpul de 9,3.

În cadrul concursului de atletism desfășurat pe teren acoperit la Leipzig, Burghild a realizat la săritură în lungime 6,41 m. Colega sa Karin Schulze a cîștigat proba de săritură în înălțime cu 1,76 m.

LA TENIS DE MASĂ

U.R.S.S. – Ungaria 4-3

La Moscova s-a disputat întîlnirea dintre selecționatele mixte ale U.R.S.S. și Ungariei, contînd pentru „Cupa ligii europene" la tenis de masă. Sportivii sovietici au obținut victoria cu scorul de 4—3.

Iată rezultatele tehnice : (primii sînt trecuți jucătorii sovietici) : Sarkoian — Jöner 0—2 (10—21, 15—21) ; Gomoșkov — Klampar 2—1 (21—18, 11—21, 21—15) ; Rudnova — Harnadi 2—0 (21—13, 21—13); Sarkoian, Gomoșkov — Klampar Jöner 2—1 (21—13, 14—21, 21—17) ; Rudnova, Gomoșkov — Harnadi, Klampar 2—0 (21—11, 21—16) ; Sarkoian — Klampar 0—2 (18—21, 12—21); Gomoșkov — Jöner 0—2 (14—21, 23—25).

★

Campionatele internaționale de tenis de masă ale R. F. a Germaniei vor avea loc în zilele de 21 și 22 februarie la Oberhausen. La competiție și-au anunțat participarea sportivi și sportive din 15 țări. În fruntea participanților se vor afla campionii europeni Șurbek (Iugoslavia) și Vostova (Cehoslovacia).

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

FOTBALIȘTII ROMÂNI AU SOSIT LA LIMA

LIMA 6 (**prin telex, de la Aurel NEAGU, trimisul special al revistei Fotbal**). După o călătorie de o zi, pe o rută aeriană cu escale la Buenos Aires, Asuncion și La Paz, lotul fotbaliștilor români a sosit în capitala peruviană, unde va susține luni seara meciul cu selecționata Perului.

Întîlnirea va avea loc pe stadionul Nacional (50 000 locuri) la ora 21,30, ora locală (n.r. marți, 4,30 ora Bucureștiului). În cursul zilei de vineri, lotul s-a antrenat pe stadionul Cristal timp de 100 de minute. Timpul este excelent, iar seara termometrul înregistrează în jur 20 de grade !

Toți jucătorii noștri sînt valizi și arată o mare poftă de joc. În echipă vor reintra atît Dobrin cît și Dumitrache care vor fi supuși cu acest prilej unui dificil examen. Iată formația probabilă : **Răducanu-Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dinu, Mocanu, Nunweiller, Dumitru, Neagu, Dobrin, Dumitrache, Lucescu.**

În tabăra adversă domnește optimismul. Antrenorul Didi a declarat că, după înfrîngerea din partida cu selecționata Cehoslovaciei, formația peruviană a suferit multe modificări.

Tipografia I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 808 (6242) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 8 februarie 1970

În „Cupa Dinamo" la schi alpin,

M. FOCȘENEANU A CÎȘTIGAT, DAR D. MUNTEANU A IMPRESIONAT

POIANA BRAȘOV, 7 (prin telefon). Așteptată cu mare interes, atît de public, cît și de către schiori, „Cupa Dinamo" la probe alpine a strîns la start peste 100 de concurenți care s-au străduit să dovedească că cît de mult și cît de bine s-au pregătit pînă acum. Deocamdată nu este cazul și nici locul să facem aprecieri asupra pregătirii. Dar slalomul de simbătă ne-a arătat un adevăr elementar: schiorii nu și-au intrat în ritm, nu se regăsesc, nu-și cunosc posibilitățile, din cauza lipsei de concursuri. Marele număr de abandonuri și descalificări (41), în condițiile unei pîrtii acceptabile și a unor trasee frumos marcate, este un indiciu precis al potențialului de concurs în care se află slalomiștii noștri la această oră. Schiul, ca și tenisul, ca și alte sporturi, înseamnă competiții săptămînale, o frecvență regulată a asalturilor. Forma sportivă, valoarea, se dobîndesc urcînd treptele competiționale ale fiecărei săptămîni și nu prin întreceri simbolice, lunare, așa cum, din păcate, se petrece la noi.

În ceea ce privește disputele propriu-zise, vom menționa că la seniori am avut o plăcută surpriză. Dorin Munteanu, tînărul reprezentant al A.S.A. Brașov, și-a devansat adversarii cu aproape șase secunde în două manșe. N-a cîștigat dintr-o neatenție (a omis o poartă) care, oricum, este reproșabilă nivelului său. Dar maniera de abordare a competiției, stilul său agresiv, de continuă accelerare, sînt caracteristici moderne care, fără îndoială, îi vor aduce succese. Evoluția lui Munteanu nu scade, însă, din meritele cîștigătorului, Marin Focșeneanu.

Juniorii și junioarele sînt o grădină de talente. Dar aceasta nu este suficient. Talentul se cultivă prin muncă și metodă, prin teste dificile și nu prin jumătăți de măsură, adică jumătăți de concurs, așa cum s-a petrecut azi (n.r.: ieri), ca și în alte dăți, cînd juniorii și-au disputat întîietatea într-o singură manșă.

În sfîrșit, o prezență agreabilă, inedită, dar nesemnificativă sub aspect valoric, a constituit-o participarea la această competiție a cîtorva reprezentanți ai grupului de schiori prezenți în Poiană.

REZULTATE: seniori: **1. M. Focșeneanu (Cl. sp. Sinaia) 91,4; 2. V. Crețoi (A.S.A. Bv.) 98,5; 3. M. Ene (Dinamo Bv.) 99,1;** senioare: **1. Mihaela Sandu (Dinamo) 73,9; 2. Eva Markos (Dinamo) 78,8; 3. Edith Suteu (A.S.A.) 80,6;** juniori I: **1. P. Ivănescu (Dinamo) 39,4; 2. Al. Bogdan (Șc. sp. Sinaia) 39,9; 3. I. Toitsch (Dinamo) 40,9;** juniori II: **1. N. Stinghie (Creația Bv.) 35,0; 2. C. Nărea (Șc. sp. Predeal) 35,8; 3. Vl. Olaru (Șc. sp. Predeal) 35,9;** junioare: **1. Daniela Munteanu (A.S.A.) 35,1; 2. Nen Simion (Șc. sp. Predeal) 38,1; 3. Maria Roșculeț (Șc. sp. Predeal) 39,8.**

Mihai BÎRA

Antrenorul Virgil Mărdărescu în mijlocul „australienilor", săi, la cîteva momente după aterizarea pe aeroportul Băneasa. Foto: N. DRAGOȘ

„OLIMPICII" S-AU ÎNAPOIAT DIN TURNEUL ÎNTREPRINS LA ANTIPOZI

ECHIPA OLIMPICĂ A ROMÂNIEI — „CEA MAI BUNĂ FORMAȚIE EUROPEANĂ CARE A JUCAT VREODATĂ ÎN AUSTRALIA"

Aeroportul Băneasa, ieri, la ora 13. Peste treizeci de minute trebuia să sosească avionul de Roma, care aducea pe olimpicii noștri din lungul și victoriosul lor turneu la Antipozi. În hol, antrenori, conducători de cluburi, reprezentanți ai federației, fotbaliști și ziariști. Se anunță că avionul are o întîrziere de aproape două ore. Iar acele ceasornicului se mișcă parcă tot mai încet...

În sfîrșit, pe pistă își face apariția un elegant Caravelle al companiei Alitalia. Primul care coboară este **Tufan.** În urma lui, antrenorul **V. Mărdărescu, Ivăncescu, Kallo** et. comp. Alte minute de așteptare pentru efectuarea formalităților vamale. Apariția fotbaliștilor în holul aeroportului stîrnește o agitație neobișnuită. Rude, prieteni, cunoștințe, amatori de fotbal îi iau cu asalt pe cei care se întorc cu... șapte victorii din tot atîtea meciuri. Primul care scapă din îmbrățișări este rapidistul **Angelescu.** Îl rog să-mi spună cîteva cuvinte despre turneu. Emoționat, ezită, se scuză, cere o amînare, dar pînă la urmă cedează: **„În primul rînd m-a impresionat primirea formidabilă care ni s-a făcut peste tot. Cei mai puternici adversari au fost echipa Israelului și selecționata Australiei de Sud. Un turneu lung, obositor, dar extrem de interesant și util".**

De-abia scăpat din brațele prietenilor, îl luăm în primire pe antrenorul **V. Mărdărescu.**

— Ce impresie a lăsat echipa noastră în Australia și ce jucători s-au evidențiat?

— Un ziar din Sydney a scris despre echipa noastră că A FOST CEA MAI BUNĂ FORMAȚIE EUROPEANĂ CARE A JUCAT VREODATĂ IN AUSTRALIA. Cît despre evidențieri: ECHIPA!

— Totuși, vă rugăm să ne dați cîteva nume.

— Deși sînt sgîrcit la note, lui Adamache și Pescaru le-am dat 10 în toate cele șapte partide. Niciodată nu am văzut un portar român apărînd așa de bine. A fost de-a dreptul miraculos. Dar, toată apărarea a jucat excelent...

D. VL.

În curînd, în SPORTUL

TITUS OZON: CRÎMPEIE DIN VIAȚA MEA DE FOTBALIST

- **Mingea a fost păpușa copilăriei mele**
- **Intram pe terenul Unirii Tricolor ca omul invizibil**
- **Am debutat la juniori sub numele de... Petre Sotir**
- **Cîrjan a început lupta cu egoismul meu de copil**
- **La 16 ani înfruntam vedete ca: Simatoc, Marian, Stănescu Valentin, Coco Dumitrescu, Flamaropol, Oană și alții.**

În primul concurs oficial al anului

SLAVIC A ÎNVINS ȘI CELE 55 DE SECUNDE

54,9 în prima cursă oficială a anului — iată o performanță care merită subliniată la un loc de cinste. Autorul ei, multiplul campion și recordman al țării. Marian Slavic, s-a aflat aseară, în prima reuniune a întîlnirii amicale dintre cluburile Steaua și Flota Gdynia, într-o foarte bună dispoziție, fapt pe care ni l-a probat prin remarcabila ușurință cu care a parcurs cele trei lungimi ale probei de 100 m liber. Bucureșteanul a atins peretele de la sosire după 54,9 sec. — cea mai bună performanță românească a unui sprinter din toate timpurile.

Recordul personal al lui Slavic a fost parcă un tonic pentru coechipierii săi, care s-au ambiționat să-și urmeze căpitanul, înscriind în foile de concurs cifre cît mai bune. Cristina Balaban (65.0-100 m liber), E. Hempel (72,1-100 m bras), învingător asupra campionului și recordmanului Poloniei, Josef Klukowski, Gh. Lupu (65,1-100 m spate) și S. Cosmescu (4:28,9-400 m liber) atrag atenția, în acest început de sezon, printr-o serie de rezultate promițătoare.

Iată și cîteva din rezultatele tehnice: 100 m liber **(m): Slavic 54,9, Cosmescu 58,0 (r.p.);** 100 m liber **(f): C. Balaban 65,0, A. Sterner 67,1;** 100 m bras: **Hempel 72,1, Klukowski (Flota) 74,2:** 200 m bras **(f): A. Georgescu 3:00,2;** 100 m spate **(m): Gh. Lupu 65,1;** 200 m spate **(f): M. Petre 2:54,6;** 100 m delfin **(m): A. Adam 66,0;** 400 m liber **(f): C. Balaban 5:04,8, A. Șterner 5:13,7 (r.p.);** 400 m liber **(m): Cosmescu 4:28,9 (r.p.). Întrecerile se încheie astăzi, de la ora 17, la bazinul Floreasca.**

Marian Slavic, la capătul primei „sute" sub 55,0

În internaționalele de tenis de masă de la Floreasca se întrevăd

AZI, FINALE PASIONANTE ÎN TOATE CELE CINCI PROBE

● MARIA ALEXANDRU CANDIDEAZĂ LA TREI TITLURI INDIVIDUALE ● ULTIMA ZI DEBUTEAZĂ CU MECIURI DE MARE SPECTACOL ● DUPĂ-AMIAZĂ: CINCI FINALE ● MAGDALENA LESAI A ÎNVINS-O ȘI PE ASTA GEDRAITITE

FILĂ DE CARNET

Instantanee

În ziua inaugurală a internaționalelor, prima noastră echipă feminină intra în concurs la ora 10,30 împotriva junioarelor române. Un meci ce se anunța, desigur, fără probleme. Totuși, la ora 9, Maria Alexandru se afla la masa nr. 6, schimbînd partenerii de joc pînă la un sfert de oră înaintea începerii partidei oficiale. Adversarele se schimbă, dar jocul rămîne...

În aceeași zi, după-amiază, băieții urmau să joace cu echipierii cehoslovaci. Un meci împotriva lui Stanek *și* Dvoracek *nu este niciodată ușor. Și totuși, Giurgiucă și-a făcut încălzirea cu o relaxare vecină dezinteresului, flegmatic și zeflemist. A pierdut apoi repede la* Stanek, *în maniera antrenamentului, făcînd în ambele seturi mai puține puncte decît cele necesare cîștigării unuia singur. Topspinul n-a putut înlocui, niciodată, conduita unui sportiv...*

Meciul Amelin — Stanek, *cea mai spectaculoasă confruntare a dimineții de vineri. Sosită în mare grabă la Floreasca,* Amelina, *tînăra soție și coechipieră a jucătorului sovietic, se așează în tribună și rămîne acolo nemișcată, timp de două seturi, fără glas, fără un zîmbet. Și doar la sfîrșit, o mîngîiere ca o adiere răcoroasă, peste obrazul încins de efort al învingătorului. Iar cehoslovacul* Stanek, *învinsul, care a ratat ambele finaluri de set în virtutea crezului său ofensiv, nu și-a îngăduit nici un gest de iritare și nemulțumire, deși fața îi trăda adînca dezolare. Decența conștiinței de sine, respectarea valorii și publicului...*

Cornelia Filimon, puștoaica buzoiancă de 13 ani, o întîlnește pe campioana Europei, Ilona Vostova. *Și după ce ajunge la două egaluri — la 15 în primul set și la 17 în cel secund — Cornelia trece, emoționată de ce s-ar putea întîmpla, pe lîngă o mare performanță. Cine știe însă, ce va fi data viitoare?*

Paul SLAVESCU

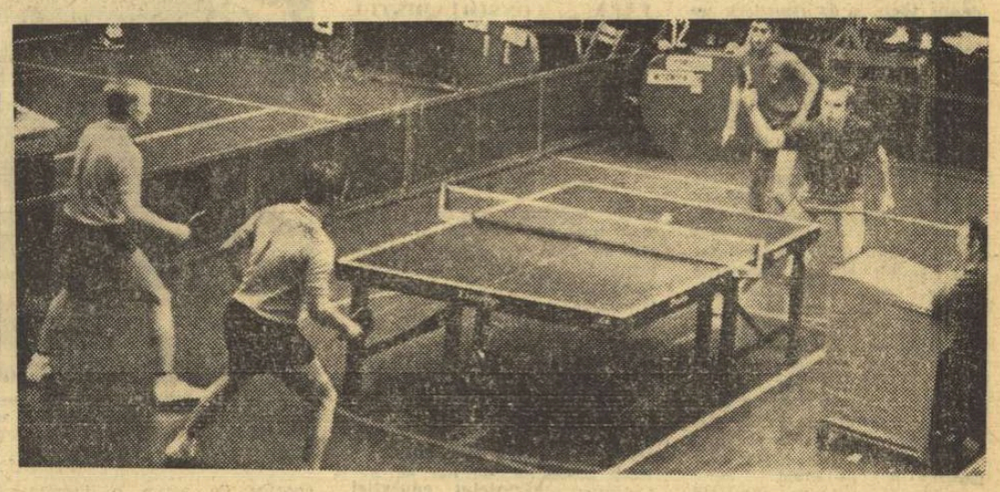

Cel mai disputat meci al zilei: sovieticii Vardanian și Amelin (în față) au învins, în final (3—2), perechea poloneză Domicz—Woznica. Foto: AUREL NEAGU

Sub cupola sălii Floreasca și ieri, spectacolul oferit de concurenții internaționalelor de tenis de masă a fost la înălțime. Iar sistemul eliminatoriu după care se desfășoară probele individuale a mărit nota de dinamism și dirzenie. Caracterul decisiv al fiecărei întîlniri a avut darul să furnizeze publicului partide de mare atracție. De aceea, credem că astăzi, cînd au loc semifinalele și finalele tuturor celor cinci probe, tribunele de la Floreasca vor cuprinde un număr record de spectatori.

Referindu-ne la partidele de simbătă, vom sublinia că cea mai aplaudată și apreciată comportare au avut-o Maria Alexandru și Sergiu Luchian, în proba de dublu mixt, unde au ajuns pînă în finală. Pe parcurs, ei au eliminat perechile Resler—Csordas (Iugoslavia), Vostova—Dvoracek (Cehoslovacia) și Gedraitite—Amelin (U.R.S.S.), urmînd ca meciul decisiv să fie susținut în compania cuplului cehoslovac. Karlikova—Stanek. Cei doi sportivi români au impresionat asistența prin acțiunile variate și incisivitatea loviturilor.

Campioana României a obținut calificarea (împreună cu Carmen Crișan) și în finala de dublu femei. Cele două victorii de ieri sînt meritorii, dar împotriva unor adversare defensive, gen Lottaler—

Constantin COMARNISCHI

(Continuare în pag. a 4-a)

CONFERINȚĂ DE PRESĂ ÎNAINTEA C. M. DE HOCHEI

La Comitetul de pregătire a campionatului mondial de hochei (grupele C și B, de la Galați și București) a avut loc, ieri la prînz, o conferință de presă.

Cu acest prilej, tovarășul **NICOLAE BOZDOG,** președintele Federației Române de Hochei, a făcut un expozeu asupra stadiului pregătirilor în vederea marii întreceri. Președintele F.R.H. și al Comitetului de organizare a declarat că, în MOMENTUL DE FAȚĂ, SÎNT PUSE LA PUNCT TOATE AMĂNUNTELE LEGATE DE BUNA DESFĂȘURARE A COMPETIȚIEI. Patinoarul din Galați este gata să-și primească oaspeții, iar cel din București se află în stadiul lucrărilor de finisare. Comitetul s-a îngrijit, de asemenea, să asigure condiții optime reprezentanților presei (de peste hotare au fost acreditați pînă acum 60 de ziariști) spre a-și putea exercita profesiunea.

În încheiere, tov. N. Bozdog a mulțumit ziariștilor pentru sprijinul acordat acestor campionate, și-a exprimat convingerea că el va fi la fel de consistent în continuare și a răspuns la întrebările ce i-au fost adresate.

FLORIN GHEORGHIU INVITAT LA MAR DEL PLATA

O telegramă sosită ieri pe adresa Federației române de șah anunță invitarea lui Florin Gheorghiu la tradiționalul turneu de la Mar Del Plata (Argentina), între 15 martie și 10 aprilie.

CONCURSUL DE ATLETISM DE LA SALA „23 AUGUST"

- **Participare selectă în prima zi a întrecerilor**
- **Două recorduri naționale egalate**

Sala Complexului sportiv „23 August" a găzduit ieri o reușită întrecere atletică, organizată de Consiliul municipal București pentru educație fizică și sport. Cu aproape trei săptămîni înaintea desfășurării Campionatelor internaționale de sală ale României, atleții cei mai valoroși și-au dat întîlnire la această reuniune, considerată, de altfel, ca o repetiție generală. Au luat startul Viorica Viscopoleanu, Vasile Sărucan, Gheorghe Zamfirescu, Șerban Ciochină și alții. **În această privință, este de reținut faptul că atleții noștri cei mai buni au renunțat la practica, total nefolositoare, a refuzului de a intra într-un concurs în preajma unei întreceri de anvergură, cum se anunță a fi apropiatele campionate internaționale.** Publicul — dornic de spectacole atrăgătoare, dar mai cu seamă dornic să vadă în în-

Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

CUȚOV ÎNVINGĂTOR, BUZULIUC ÎNVINS

Încălziți de un veritabil prolog pugilistic oferit de cele cinci perechi de juniori, numeroșii spectatori care au umplut aseară pînă la refuz sala Dinamo au plecat satisfăcuți. Ropotele de aplauze culese de suita de directe ale micuțului Marin Botea, precum și voința mai rutinatului său coleg Augustin Iacob (Voința), solicitată din plin de dinamovistul Sandu Mihalcea, au creat „atmosfera". Următoarele cinci meciuri de seniori au adus în ring, printre alții, și trei combatanți pregătiți de Victor Alexandru în Orașul Gh. Gheorghiu-Dej. Dintre ei, Octavian Amăzăroale a strălucit.

A urmat mult așteptatul recital. Contrar părerii exprimate de unii sceptici, care afirmau că întîlnirea va fi „ca între colegi de club", meciul de aseară a ținut într-o tensiune maximă toată suflarea din sală. De la început pînă la sfîrșit am asistat la o luptă dezlănțuită, pentru care Păpălău, chiar dacă a pierdut, poate primi o mare diplomă pentru curaj.

Cuțov a fost permanent lucid, a ripostat extrem de puternic, potolind setea de victorie a tînărului stîngaci. Pînă la jumătatea reprizei a doua lupta a purtat amprenta echilibrului. În min. 2 al reprizei secunde, Cuțov expediază biciuitoarele-i upercuturi, atît de numeroase și de puternice, încît Păpălău a trebuit să e încline. A fost un meci de mare uzură și de mare spectacol. Iată rezultatele: 48 kg: Marin Peia (Dinamo) b. ab. II Alexandru Popa (Chimia Or. Gh. Gheorghiu-Dej), Dinu Giugea (Dinamo) — Marin Lumezeanu (Steaua) — meci nul; Cocoș: Ștefan Hîrșu (Dinamo) — Mircea Toni (Chimia Or. Gh. Gheorghiu-Dej) — meci nul; 57 kg: Octavian Amăzăroaie (Chimia Or. Gh. Gheorghiu-Dej) b. p. Constantin Buzuliuc (Steaua); 67 kg: Dumitru Precup (Dinamo) — Constantin Melinte (Steaua) — meci nul; 63,5 kg: Calistrat Cuțov (Dinamo) b. p. Nicolae Păpălău (Dinamo).

Gheorghe ILIUȚĂ

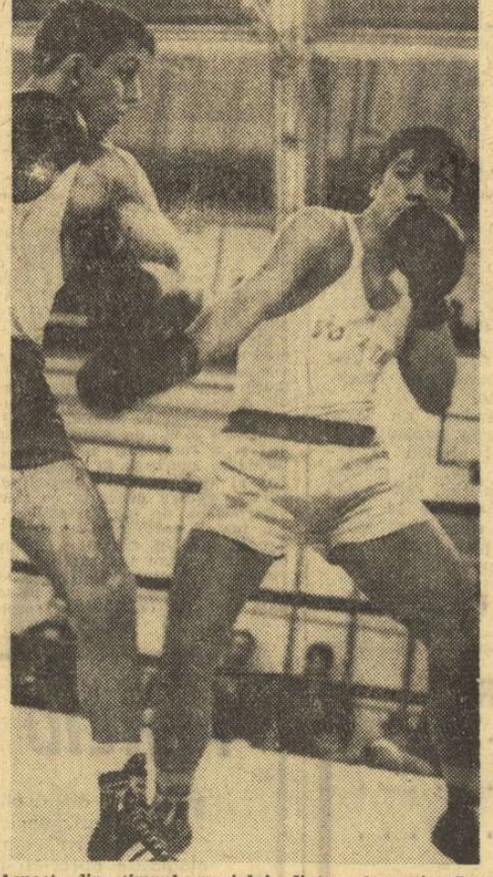

Aspect din timpul meciului dintre Augustin Iacob (Voința) dreapta — Sandu Mihalcea (Dinamo)

DIALOG UTIL

Nu de mult, eșalonul de elită al scrimei noastre a urcat la etajul VIII al clădirii Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport ca să continue o tradiție și să inaugureze o alta.

Ei continuau tradiția întîlnirilor cu diriguitorii forului de specialitate și cu corpul de antrenori al loturilor, întîlniri în care nu fac numai bilanțul unui an de activitate pe planșele din țară și de peste hotare, nu numai o analiză — e drept, concisă, dar esențială — a factorilor care i-au purtat spre rezultate de prestigiu (de foarte multe ori) sau a celor ce i-au împiedicat să se afirme (în unele cazuri), dar își fixează totodată coordonatele pe care priceperea antrenorilor și truda sportivilor țes, cu migală și pasiune de artizan, complicatul proces de pregătire pentru competițiile viitoare.

Consfătuirea de retrospecțiuni și perspective a scrimerilor, desfășurată zilele trecute, a instaurat — totodată — o tradiție în această clădire din care sînt conduse destinele sportului nostru. A afirmat-o însuși președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, prezent în mijlocul scrimerilor împreună cu alți factori de răspundere ai acestui for. Sportivii s-au simțit — fără exagerare — onorați de aceste prezențe care au conferit dimensiuni noi colocviului lor, dialogului lor cu diriguitorii scrimei și ai mișcării noastre sportive.

Considerațiile din raportul de activitate, motivările acțiunilor cuprinse în planul de viitor au ajuns — direct și simultan — la cunoștința celor interesați, de la prima și pînă la ultima treaptă. Iar discuțiile ce au urmat au permis conducerii C.N.E.F.S. să constate ce probleme îi frămîntă pe sportivi și pe antrenori, dacă nu cumva îi atrage mirajul falselor probleme sau dacă bogata recoltă de rezultate prestigioase nu i-a împins sub climatul moleșitor al suficienței.

Spre lauda celor ce și-au exprimat punctul de vedere, n-au existat tendințe de a escamota realități sau de a-și așterne dulce culcuș pe laurii cîștigați. Exceptînd un oarecare convenționalism, manifestat la începutul discuțiilor, vorbitorii și-au manifestat dorința și încrederea în realizări mai frumoase, condiționîndu-le nu atît de rezolvarea unor dificultăți de ordin material, cît de voința de a elimina carențe și de a găsi, împreună, căi noi de perfecționare a procesului de pregătire. S-a vorbit despre pregătirea fizică generală, dar nu s-a omis nici rolul din ce în ce mai important în activitatea de performanță a pregătirii psihologice.

Registrul preocupărilor a fost destul de larg și o dată depășite reticențele sau timiditățile debutului, pe măsură ce fiecare sportiv sau fiecare antrenor se va cufunda mai adînc în sine, cum recomanda poetul Luptei cu inerția, aceste dialoguri își vor dobîndi eficiența așteptată.

Ion F. BACIU

Citiți de săptămîna viitoare în SPORTUL o mare anchetă internațională

PRELUDIU LA „EL MUNDIAL '70"

- **SE POATE FACE ÎN CÎTEVA ZILE AC IMATIZAREA PENTRU MEXIC?**
- **LA ÎNTRECERE CU... COSMONAUȚII!**
- **CAMPIONATE ÎN RITM DE GALOP**
- **SE ÎNTORC COCORII**
- **CINE VA FI DECANUL DE VÎRSTĂ?**

CRONICA SFERTURILOR DE VEAC

...CÎND BUNICII FĂCEAU SPORT

FEBRUARIE

1870 Ziarul **„Românul"** din 22 februarie publică o entuziastă cronică despre **„serata literare, musicale și dramatica a societății de arme și dare la semn"**, la succesul căreia și-au dat concursul printre alții „eminentulu artistu Pascaly, d-na Riureanu, d-ra de Rosella, Wiest" etc. Aplaudînd „din toate puterile" inițiativa primei societăți polisportive din țara noastră, semnatarea cronicii menționează că **la baza organizării seratei a stat „galanta și fără de precedentu ideia a da femeilloru un dreptu fără a le impune vro datorie"** deoarece **„domnii nu cătară erași a ne amuza ametindu-ne cugetările și simțirile cu virtejele valsului"** ci **„se făcu musică și literatură, bună musică și bună literatură".**

Nu putem încheia această primă știre, care confirmă că în țara noastră sportul și arta și-au dat de mult mîna, fără a menționa numele semnatarei cronicii citate : Constanța Dunka, „una din primele femei publiciste române, autoare de piese de teatru jucate în București, deținătoare a unor premii literare la Paris etc.", sora lui Titus Dunka, acel „cavaler rătăcitor pe drumurile libertății", căruia Tiberiu Avramescu i-a închinat meritate pagini în „Magazinul istoric" nr. 7—10/1968.

● Serata atît de apreciată de Constanța Dunka era să-l ...coste cam scump pe inițiatorul ei, V. A. Urechiă, președintele societății, vînător pasionat și, bineînțeles, posesorul unor arme de mare valoare. Să dăm cuvîntul unei cronici din acel timp :

„Aseară, pe cînd dl. V. A. Urechiă cu familia sa se afla la serata musicală a Societății de arme, se prezentă la dumneaiui acasă un domn care se prefăcea că nu știe bine românește. Acesta intră fără să bată la ușe în biroul amicului nostru, unde două servitoare din norocire se aflau lucrînd. Surprins de a nu afla camera deșertă, la întrebarea servitoarei domnișorul înginâ : M-a trimis d-l Urechiă să-mi dați pușca să i-o duc la societate. Inteligența servitoarei scuti pe d-l Urechiă de pierderea armei sale. Ea zise : Nu dau pușca, nu dau nimica fără să vie semn de la domnul, și adause : iacă, să meargă fata cu dumneata la Societate să se încredințeze.

Hoțul fugi la asemenea vorbe și fuge și acum desigur !"

„INFORMAȚIUNILE BUCURESCENE"
din 21 februarie 1870

1895 **„AVIZ AERONAUTILOR. Ascensiunile în baloane devin așa de dese în Austria încît toți, bogați și săraci, vienezii vor să se plimbe prin aer. Lucrul a ajuns atît de departe, încît consiliul comunal din Viena, preocupat de frecvența accidentelor, a emanat următorul decret : ORICINE VA VOI SĂ SE URCE ÎN BALON VA TREBUI SĂ DOVEDEASCĂ, CĂ A FĂCUT UN CURS DE EXERCIȚII AERONAUTICE. ORICE OM ÎNSURAT (CARE) VA DORI SĂ IA PARTE LA O CĂLĂTORIE AERIANĂ NU VA PUTEA SĂ O FACĂ FĂRĂ CONSIMȚĂMÎNTUL NEVESTEI ȘI AL COPIILOR SĂI.** Într-adevăr, trebuie să recunoaștem că consiliul comunal din Viena este unic în felul său !"

„O tempora..." adăugăm noi după 75 de ani...

„UNIVERSUL"
din 1/13 februarie 1895

O SIMPLĂ ȘTIRE. „Au fost puși la pensiune din oficiu pe ziua de 1 aprilie a.c. următorii profesori din învățămîntul secundar : (...) G. Moceanu, maestru de gimnastică la Liceul Sf. Sava din București".

Acum trei sferturi de veac, **George Moceanu, gimnasticul elogiat de Hașdeu și Iorga, apreciat de Caragiale și atîția alții, își încheia cariera profesorală.** Cine și ce mai amintește școlarilor de azi de activitatea **„părintelui educației fizice românești" ?**

Știrea de mai sus a fost publicată de

„UNIVERSUL"
din 12/24 februarie 1895

1920 CONCURSURILE SOCIETĂȚII „SĂNIUȚA" LA BRAȘOV. „În zilele de 6, 7 și 8 februarie au avut loc după o întrerupere de șase ierni o primă reuniune sportivă în împrejurimile Brașovului (...) Sporturile de iarnă pot fi comparate acum cu un om care după o îndelungată boală trebuie cu încetineală să recîștige uzagiul mișcărilor sale (...) Societatea Săniuța pentru sporturile de iarnă, adică **veterana**, căci a fost constituită în iarna 1908—1909, a luat bineînțeles inițiativa pentru reînceperea sporturilor de iarnă (...) De rîndul acesta a fost ales Brașovul ca loc de întîlnire pentru că (...) împrejurimile orașului, foarte variate permit practicarea atît de bine a sporturilor cu skiurile, cu bobsleighurile, cu săniuțele (ludge) cît și patinajul pe gheață. Datorită acestei variațiuni fericite a terenului, s-au înființat încă de acum vreo 40 ani societăți localnice pentru skiuri, precum „Karpathia" și „Skiverein-Siebenburgen", iar anul trecut Societatea sportivă „Brașovia". (...) Toate cursele de boburi, skiuri și săniuțe au fost reușit cinematografiate de un operator pe care Societatea „Săniuța" l-a obținut de la Ministerul de război".

Oare să nu mai existe nici o secvență din acest film

Unul din echipajele participante la concursurile de la Brașov-1920. După cum puteți observa, era un echipaj mixt de 3 persoane. Obișnuit, pe atunci, se concura cu 5 echipieri, dacă... mărimea bobului o permitea !

sportiv de acum o jumătate de veac ?

Știrile sînt citate din

„REVISTA AUTOMOBILĂ"
nr. 2/1920

● RIVALITĂȚI... RUGBYSTICE ! „Mărescu și Manu, primul de la Stadiul Român, al doilea de la Tenis Club (n.n. : echipa sportivilor din protipendadă) s-au întîlnit iarăși ca rivali (n.n. la Paris) în meciul amical Racing-Stade Français, Manu ca Racingman, și Mărescu ca Stadist. Cei doi căpitani din țară s-au luptat ca în vremurile bune la Șosea. De rîndul acesta, Racing a bătut cu 14 la 0. dit nimeni la așa ceva ! Cunoscutul sportsman Mihail Savu ridicase pe vremuri 110 kg. Dar de atunci a mai reușit cineva la noi așa ceva ?".

„VIAȚA SPORTIVA"
nr. 4 din 1 februarie 1920

1945 HOCHEI. „Juventus a cîștigat campionatul, învingînd după consumarea celor trei reprize de joc pe Venus care i-a fost egal, cu 1—0 (1—0 ; 0—0 ; 0—0). Venusiștii au dominat și au ratat, iar Juventus a marcat prin Amirovici. S-au remarcat de la Juventus : Rațiu în mare formă, Sadowsky și Paul Anastasiu. De la Venus, linia de atac : Flamaropol, Racoviță, Dlugosch".

„SCÎNTEIA TINERETULUI"
5 februarie 1945

● FOTBAL. „Confederația Generală a Muncii din România prin Comisia sportivă (...) a hotărît începerea unui campionat de fotbal asociație al tuturor organizațiilor și întreprinderilor sindicalizate din cuprinsul Municipiului București".

● BOX. — „Organizația Sportului Popular organizează un campionat de box rezervat școlarilor din Capitală, fapt care se întîmplă pentru prima oară la noi în țară (...) În fiecare miercuri și simbătă vor avea loc în sala de box a Academiei Naționale de Educație Fizică cursuri și antrenamente de box absolut gratuite, sub conducerea profesorilor de specialitate".

„ROMÂNIA LIBERĂ"
8 februarie 1945

Documentar de :
Dorin ȘTEFLEA

P.S. În revista „Magazin" din 31 ianuarie 1970, prof. Gheorghe Ciul publică un documentat articol despre velocipedul cumpărat în 1880 de Ferdinand Erlich și aflat astăzi la muzeul din Sebeș. Printre altele se afirmă însă că acesta ar fi „una dintre primele biciclete, dacă nu chiar prima, care au putut fi văzute în țara noastră". Ne permitem a reaminti citatul din darea de seamă pe anul 1870 a Societății de arme, gimnastică și dare la semn, menționat în rubrica noastră pe luna ianuarie, din care rezultă existența unei secții de velocipedism încă din 1869. Iar în Transilvania, artistul Ignat Holler făcuse o demonstrație de velocipedism la Arad, în 1870. Și, deși sînt mai vechi cu un deceniu, încă nu sîntem convinși că aceste știri se referă la primele biciclete care au putut fi văzute în țara noastră ! (d. ștef.)

PAGINI DIN LETOPISEȚUL SPORTULUI ROMÂNESC

...Atunci, în anul 1913, cînd patru liceeni au întemeiat întîiul club sportiv românesc „COLȚEA"

„Spectator la meciurile de fotbal care angajau dispute mai mult între sportivii străini, specialiști și tehnicieni aduși de peste hotare pentru a fi folosiți în bruma de industrie existentă pe atunci la noi, mi-am pus o întrebare firească, deși acum îmi dau bine seama, ea păstra un iz de precocitate pentru cel ce gîndea astfel, copilandrul cu șapcă de la Liceul „Sfîntul Sava" : oare de ce se joacă fotbal numai în cluburile străinilor — Bukarester, Colentina și Prahova — și n-ar putea juca și românii, în vreun club alcătuit numai de ei, cu titulatură românească ?

...Și astfel, împărtășindu-mi gîndurile către colegii de clasă, la liceu, și către prietenii de cartier, am întemeiat clubul „COLȚEA", al cărui nume era prezent mereu pe buzele noastre, ca unii ce locuiam în preajma ruinelor turnului Colțea și a așezămîntului spitalicesc din centrul Bucureștiului.

Așa s-a născut clubul „Colțea", înfăptuit de niște puștani care au știut să-i ridice valoarea la semnificația unui simbol și să-i înscrie faptele în paginile de început de letopiseț al sportului românesc".

Astfel a răspuns întrebării noastre profesorul universitar doctor-docent Ionel PAVEL, membru corespondent al Academiei.

...Am în fața ochilor, o broșură. Timpul a îngălbenit-o, adăugîndu-i patina vremii, mărturia anilor trăiți. A văzut lumina tiparului în anul 1923 — și poartă titlul! : CLUBUL SPORTIV „COLȚEA" 1913—1923. Iar în capitolul „IN LOC DE ISTORIC", citim : „...Asistam, trei liceeni, în 1913, pe terenul de la Bolta Rece, la un meci între „verzi" și „roșii", ambele echipe compuse din străini. Nu-mi amintesc decît de Verocsy, cu boneta lui, și de silueta înaltă a paznicului aceleiași echipe. Am plecat de acolo toți trei încîntați de joc și, în același timp, gînditori. Oare nu-i în firea românului acest fel de joc ? Sau, dacă nu e incompatibilitate între român și fotbal, este oare teama insuccesului în întrecere cu acești străini ?

Realizarea practică a planurilor elaborate la „Bolta Rece" se oprea la procurarea unei mingi, care costa 8 lei, și eram 3, și toți săraci. Împărtășind planurile unui al 4-lea, l-am convins să adauge 2 lei la cei 6 ai noștri și... iată mingea. Cu ajutorul acestui al 4-lea, comitetul lua ființă : președintele, un inevitabil vice, un secretar și un casier.

Membri ? Dar a existat vreodată minge fără „membri" ? A noastră mai puțin ca oricare. Au fost de la început atîția, că ne-au prilejuit o triere și o organizare solidă, care tîrziu încă a fost pirghia de rezistență a clubului...".

Clubul Colțea s-a înfiripat, a crescut, s-a dezvoltat, s-a afirmat, s-a impus și a ținut afișul actualității timp de aproape trei decenii. A devenit înjghebare polisportivă, cu secții de fotbal, de atletism, de oină, de schi, de patinaj și a contribuit nu numai la formarea sportivă, în sensul atletic, al desfășurării exercițiului fizic — pentru generații de tineri bucureșteni, de toate vîrstele și din toate cartierele Capitalei — dar a fost un excelent nucleu educativ pentru tot acel tineret pentru care sportul a fost o admirabilă școală, în care principala virtute, cea privind respectarea drepturilor omului, genera însăși lupta, cu recunoașterea adversarului — a omului din fața ta.

...Din acei ani ai sportului activ, de competiție, ne spune în continuare distinsul interlocutor, mi-au rămas prietenii și amintiri care, laolaltă, mi-au asigurat prețioase învățăminte, lecții pentru tot restul vieții mele.

Și desprind acum, din volumul acumulărilor mele spirituale și practice, că sportul este, într-adevăr, o admirabilă școală a înțelegerii, a voinței, a convingerii de sine.

Bunăoară, am să dau două exemple cu personaje cunoscute drept oameni ai curajului : Nae Secăreanu și Alexandru Papană.

Ei bine, atît Nae Secăreanu, masiv, de o înălțime atingînd doi metri, cunoscut drept impetuos și dintre acei fundași în fotbal peste care nu se putea trece ușor, cît și Alexandru Papană, virtuoz aviator-acrobat, întîiul român devenit campion mondial de bob și, în general, un sportiv al vitezei (e posibilă oare practicarea vitezei fără un curaj desăvîrșit ?) erau, în începuturile lor sportive, amîndoi niște fricoși. Pe Nae Secăreanu îl am în față : nu numai că închidea ochii cînd era îndemnat să atace, dar conștiința să... intre spre adversar numai împresurîndu-și figura cu brațele, pentru a-și menaja astfel nasul, ocrotit de coatele sale, de teama durității coliziunii cu omul pe care-l avea în față.

Cu răbdare, cu mijloace educative în care pildele faptelor directe întreținеau cea mai eficientă terapeutică, Nae Secăreanu a înțeles că a ataca e o virtute și că virtuțile nu se practică... cu ochii închiși.

Și astfel a devenit și în sport ceea ce a reușit în muzica de operă, în care e unul dintre marii noștri bași și cel mai de seamă interpret, azi, al lui Don Bazilio.

Alexandru Papană, la fel, avea ezitări, nu din vreo intuiție tactică deosebită, ci pur și simplu din frica de a începe... Se temea de câini, se înfricoșa de bezna nopții, avea fobia insectelor, a gîzelor de toate dimensiunile. Un țînțar îi era dușman de moarte, iar un cărăbuș însemna o catastrofă.

A jucat fotbal la Colțea, elev de liceu fiind, și l-am putut analiza dintr-o bucată : un fricos, un mare nehotărît. Dar cu calități sufletești deosebite, predispuse totuși faptelor excepționale, însă lipsit de educația curajului.

Am în față un document — datează din anul 1923 — care spune cît o placă radioscopică și un întreg dosar cu analize de laborator psihotehnic ! E dactilografiat, cu litere albastre și în trei locuri cu litere roșii : COLȚEA, PAPANĂ ȘI CLUBUL II MULȚUMEȘTE !

Îmi amintesc perfect episodul, de la care au trecut 47 de ani. Papană a făptuit atunci un act de curaj, urcînd noaptea în munte, de unul singur și îndeplinind o misiune pe care și-a asumat-o dintr-un înalt comandament de voluntariat moral. Iată-l în această acțiune în care nimeni, altul nu acceptase să se angajeze, iată-l luptînd cu propriile-i prejudecăți. Îl recunoaștem cu toții — în această acțiune — pe viitorul campion mondial de bob, pe viitorul mare acrobat aviatic de mai tîrziu, pe viitorul as al volanului automobilistic, pe motociclistul luptînd pe coastele carpatine pentru victoria în campionatele în care concura printre protagoniștii vremii sale.

...Acum, la o vîrstă înaintată, filtrez toate acumulările mele și le distribui oricînd, atunci cînd se ivește prilejul, ca pe un bun ce nu-mi aparține personal, ci care e destinat tocmai celor ce vin din urmă. Ei bine, exercițiul fizic se cuvine practicat la orice vîrstă, în tot cursul unei vieți.

Numai că, acum cînd și țara noastră are specialiști cu o înaltă pregătire universitară în materie, cu practică efectivă și cu verificări certe de laborator, fiecare trebuie să-și adapteze exercițiul fizic în mers cu evoluția vîrstei, în așa fel ca în fiecare perioadă a ciclului de viață exercițiul fizic să fie în concordanță cu efortul pe care organismul îl suportă, cu predilecțiile mișcării, în așa fel ca simultan cu compatibilitățile organismului uman mișcarea să satisfacă și necesitățile de divertisment recreativ.

V. FIROIU

Meditații inocente

Mi-a scris nea Teniță... Cine zicea că ne-am înstrăinat, ba mai rău: că ne-am certat ? Așa ceva nu va fi posibil niciînd, ne cunoaștem de prea mult timp, ne unesc legături prea strînse, prea adînci, ca să putem fi supărați. Nu, nu ne-am certat, nu i s-a întîmplat nimic anormal. A plecat la o rudă din nord, pur și simplu să se odihnească. A încuiat bine casa, a pus lacăt și la pivnița unde-și ține murăturile și uneltele de grădinărit, a lăsat cheia lacătului la un vecin amic, să vină din cînd în cînd să-i mai pritocească gogoșarii și pepenașii puși la saramură, s-a suit în rapidul Ștefan cel Mare și, partenza ! Imi scrie o grămadă de nimicuri interesante, de un concurs școlăresc de șăniuțe, de altul de șah între pensionari, de două filme cărora le face o cronică foarte lucidă. Finalul scrisorii este o demonstrație la rece de logică, clarviziune și optimism și, după cum o să vedeți, și cu o surpriză, așa, ca pentru desert, cum s-ar spune :

„...Deci, s-au tras și grupele lui El Mundial de fotbol atît de așteptate. Aici n-avem televizor, iar radioul e stricat de cînd l-a demontat un cunoscut, să-l repare. În simbăta aia eram singur în casă.

La 11 fără 10, ai mei nu se-ntorseseră, era normal, fuseseră poftiți la o onomastică. Știam că în jur de ora asta trebuia să se anunțe rezultatul tragerii de la hotelul Maria Isabel, dar cum să-l aflu ? Nu puteam da telefon, o dată că nici telefon nu există în casă (ce fericire !). Pe urmă, cunoșteam și familia unde se duseseră ai mei și unde fusesem și eu invitat, dar nu m-am dus, ca să citesc în liniște fabulele lui Fedru ; familia e formată din baritoni, bași și tenori amatori, copilul pictează, mama mare brodează fețe de masă și perdele în point de Venise : au contingențe cu fotbalul, cum am eu cu comenzile modulului lunar ! Am ieșit în stradă. Țipenie. Cofetăria de pe strada noastră își trăsese obloanele. Poșta era tocmai la capătul celălalt al tîrgului, telefoanele publice sînt trecute în planul pe '71, după terminarea perițelor de pe stadionul Jalisco, pînă-n centru făceam trei sferturi de oră. Am văzut venind spre mine prin ceață un singur cetățean, am nesigur pe picioare... ce conta ? M-am repezit la el.

— În ce grupă am căzut ? l-am întrebat cu înfrigurare.

— A mai nasoală, nici n-a clipit și mi s-a prăbușit în brațe, răspîndind un afrodisiac miros de turf. De dimineață mi s-a bătut ochiu' și am presimțit nenorocirea. D-aia beau, de atunci. Ai o țigară ?

— Care grupă ? I-am dat țigara, i-am aprins-o iute. Care grupă ?

— Grupa ce. Bobby, Perla neagră, Adamek. Adio și n-am cuvinte. Să-l pună-n națională pă Domide, dom'le, le ia mau' la toți. Cînd o dribla Domide, descompune terenul.

— Și unde jucăm ?

— Cum, unde? În Mexico. La Guara... guala... guajadara. Cha-cha-cha, a mișcat din șolduri, m-a lăsat și s-a pierdut în ceața din noapte, cîntînd tare „Lume-lume".

M-am uitat în atlasul nepotelului și am depistat acel guara-guala-Guadalajara. Citesc în continuare informații zilnice. Vrei să știi părerea mea ? Nu stăm rău de loc. E de preferat să te bată Anglia sau Brazilia (bate te rog în lemn și pentru mine), decît Salvador sau Israel, păi nu ? P-ormă, mai există și șansă, mai există și altele și... cine știe ? Un loc 4 ne strică ? Sau 5? Din toată lumea ? Haida-de, eu găsesc că la o astfel de situație regretul emis de Fănuș Neagu la meciul cu Grecia, (îl cunoști ? Pare băiat dezghețat și inimos — și e și scriitor), cum că ar fi trebuit să petrecem în carnaval trei zile-n șir după acel miraculos 1—1 nu-și are rostul. O să petrecem după un clasament fericit în El Mundial. Iar dacă eștigăm, oh-Dumnezeule, a-nceput să-mi crească pulsul, nici nu știu ce să facem... poate înlocuim parte din statuile stricate de gips din Parcul Aviatorilor, cu altele de bronz ale băieților. Și le punem mai în față și p-ale bătrînilor de la Venus și Ripensia, prea mi-au încîntat tinerețele, mie și atîtor altora, și care, să nu se supere nimeni, dac-ar mai fi în stare acum, am avea mai puține griji cu nefericita, după unii, grupă C. Că-i aerul tare la Guadalajara ? Față de 1 540 de metri altitudine, cabana Gîrbova e la 1 590... cincizeci de metri mai sus, și n-o să-mi spui că băieții din lot n-au suit niciodată acolo, prin Predeal sau Azuga. Toamna mai ales, drumul e de toată frumusețea. Am citit că lotul o să stea-ntr-un hotel de cartier liniștit, (asta-i, domnule, ca în Străuleștii mei !), că am contractat baza sportivă a clubului Deportivo din localitate. Am mai citit că la două ore de mers cu mașina, (București—Sinaia, nu ? Și conducînd lejer, afară de simbăta sau duminica) se află Puerto Villaria, unde s-a plimbat și actorul englez Richard Burton cînd a filmat „Noptile Iguanei". Filmul l-am văzut... mă băieți, păi știți voi ce-nseamnă să calci iarba pe care a călcat-o bărbatul Elizabethei Taylor ? S-aveți grijă să n-amețiți, mai ales cei cu neveste. Burton i-a oferit consoartei un diamant de 69 de carate, cel mai mare din lume, aproape 9 000 000 de franci ! Nu știu dacă l-a cumpărat chiar acolo, în lipsa mia de la Puerto Villaria — dar fotbaliștii noștri să se ferească de ispită ca dracu' de tămîie. Mexicanii sînt buni negustori, fetele sînt ochioase, brunete și temperamentale... o clipă de ulitare de sine și, hait ! v-au plasat diamantul, poate unul și mai mare ca lui Burton — și pe unde scoți cămașa ? Dar să nu ne facem griji anticipate, nu, dacă hotelul e liniștit, dac-or fi avînd și acolo Pepsi, în afară de băuturile alea infernale pe bază de trestie de zahăr sau agua caliente, dacă s-or iniția și antrenamente inteligente, dacă Dumitrache n-o să fie gripat și Tamango enervat din te miri ce, dacă or să se comenteze meciurile așa cum nu s-au comentat deseori de crainicii noștri radio sau tele, dacă or să existe resurse și ambiție, dacă membrii clubului suporterilor naționalei or să știe să suporte și eșecurile acesteia, dacă... Dacă, dacă și iar dacă — și pînă la 2 tunie e timp să se tot scrie, chiar și după terminarea campionatului mai e loc să se scrie. Fiindcă asta-i soarta tuturor campionatelor mondiale, de indiferent ce : să se scrie în continuu, la viitor, prezent și la trecut. Te îmbrățișez cu dragoste".

Bine, o să-mi spuneți : și surpriza ? Unde e surpriza oferită de nea Teniță ? Eh, și aici e un dacă. Un dacă redacțional. Care sper să nu fie invocat, nu de alta, dar baremi să-l servesc și eu o dată pe amicul meu, că el m-a servit întotdeauna cu amabilitate și dezinvoltură.

AL. STRUȚEANU

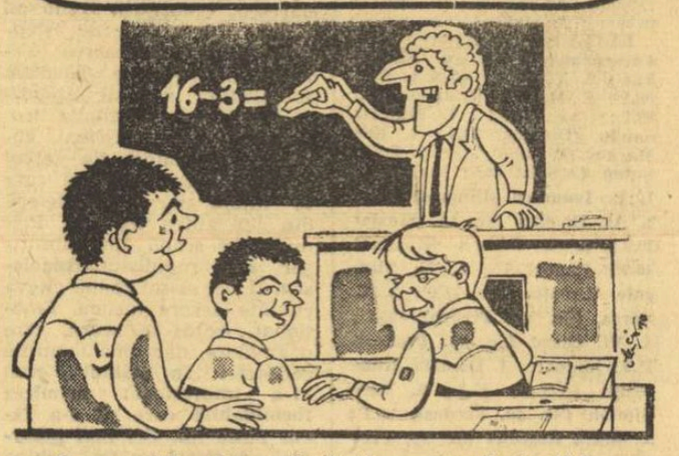

— Ce rezultă, Popescule, dacă scoatem 3 din 16 ?
— Rezultă : mașini, excursii și bani, dacă sînt numere la LOTO !

RĂSPUNDE Don Postaș

M. OANCEA, TG. JIU. **„La viitoarele campionate mondiale de hochei pe gheață, în ce grupă va**

juca echipa Canadei ? Cred că n-ar fi logic să joace tot în „A", ci în grupa C. Nu de alta, dar din moment ce formația clasată pe ultimul loc în „A" retrogradează în „B" și așa mai departe, nu văd de ce și-ar menține locul o echipă care nici măcar n-a luat parte la întreceri". N-aș putea spune că propunerea dv. n-are unele temeiuri, în primul rînd de ordin disciplinar. Dar nu cred că o astfel de măsură ar veni în ajutorul hocheiului. Dimpotrivă, este de dorit ca pînă la viitoarea ediție a campionatelor mondiale de hochei canadienilor să le treacă supărarea și să revină acolo unde le este... locul : în grupa A. Sperăm că, pînă atunci, nici dv. nu veți fi atît de pornit împotriva lor, astfel că lucrurile vor reintra în normal !

DANDU STECIUC, FĂLTICENI. Din repertoriul cinematografic, ați ales mai multe filme potrivite pentru C. M. de fotbal. La rîndul nostru, din filmele trimise de dv. am ales două : Maroc : **NECUNOSCUTUL DIN NORD-EXPRESS** Brazilia, Uruguay și Italia : **GOANA DUPĂ AUR.**

A. DUMITRESCU, TÎRGOVIȘTE. Marcel Roșca (medalie de argint, la pistol viteză, la J.O. din Mexic), este student în anul III la Institutul de teatru. Și, după succesul avut în concursul „Steaua fără nume", se pare că și pe plan artistic ar putea avea o carieră interesantă.

ADRIAN CRISTESCU. Dimensiunile unui teren de tenis fiind cele pe care le-am arătat săptămîna trecută, în aceste coloane, vă dau... locul pentru o precizare binevenită, privitoare la jocurile de simplu : la aceste jocuri, terenul este micșorat cu 1,37 m din fiecare flanc, lungimea rămînînd aceeași. Vă tentează postul de adjunct al acestei rubrici ? Sînt gata să vi-l ofer !

DAN CĂPITANU, TIMIȘOARA. Bineînțeles că aveți dreptate : jocurile din cele 4 grupe, la C.M. de fotbal din Mexic, se dispută în cadrul optimilor de finală ale acestei competiții, în „sferturi" calificîndu-se primele două echipe din fiecare grupă. O dată încheiat micul campionat din grupe, competiția devine eliminatorie. Care pe care !

Ilustrații : N. CLAUDIU

TEORETIC POSIBIL:

CAMPION MONDIAL FĂRĂ NICI O VICTORIE!

Regulamentul de disputare a campionatului mondial de fotbal este supus din partea multor specialiști unei critici foarte aspre. S-a observat astfel, printre altele, că regulamentul dă posibilitate ca titlul suprem de campion al lumii să intre în posesia unei echipe fără ca aceasta să fi cîștigat măcar un singur joc în fața adversarilor din turneul final. Desigur, posibilitatea aceasta este foarte mică, dar totuși reală, iar pentru a dovedi această afirmație, să vă arătăm și modul cum se poate ajunge în această situație.

În grupe, locurile se decid în funcție de punctele realizate. La egalitate de puncte, decide golaverajul. Dacă egalitatea persistă și atunci, decizia se ia prin tragere la sorți. Se poate întîmpla, deci, ca o echipă să obțină trei puncte din trei jocuri egale și să se califice în sferturi fără nici o victorie, avînd doar mai mult noroc la tragerea la sorți.

În sferturile de finală și în semifinale jocurile terminate la egalitate se prelungesc. Dacă nici după prelungiri nu există un cîștigător, decizia se ia tot prin tragere la sorți. Astfel există, cel puțin teoretic, posibilitatea ca o echipă să ajungă în finală fără nici o victorie. Să vedem acum ce se poate întîmpla în finală.

În caz de egalitate, și finala

se prelungește. Dacă nici după prelungiri nu apare un cîștigător, finala se rejoacă. Dacă la rejucare meciul se termină egal, se procedează la prelungiri. Dacă rezultatul rămîne egal și după finala rejucată și prelungită, titlul de campion mondial se atribuie tot prin tragere la sorți. În acest fel s-ar putea să se ajungă la situația să fie desemnată campioană mondială o echipă care să nu fi fost în stare să învingă pe tot parcursul turneului final nici un adversar. E drept că nici ea nu ar fi fost învinsă de nimeni.

Nu ar fi poate lipsit de interes de a vedea care este probabilitatea de a se produce un astfel de eveniment ? Recurgînd la calculul probabilității pentru a afla șansele teoretice de a avea un campion mondial fără victorie, obținem o probabilitate de 1 la 17496.

În această situație, nu este cazul să ne temem de această eventualitate.

Dar, independent de acest caz foarte puțin probabil, ni se pare totuși absurd ca rezultatul unui joc, în oricare fază a competiției, să poată fi decis prin tragere la sorți, degradînd un campionat mondial atît de prestigios la nivelul unei simple loterii.

N. BRAȘOVEANU

Minidicționar sportiv de sezon

CEARA — ..Acceleratorul schiorului !
CROSA — Bagheta magică ...a hocheistului.
MANȘA A II-A — Mai trage o dată !
PIRTIE — Bobo... drom !
PORTAR DE HOCHEI — Personaj... de carnaval sportiv !
PUC — Spiriduș pe gheață!
SĂRITORI LA TRAMBULINĂ — Icari fără aripi !
SCHIOR — „Omul zăpezilor" !

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele : . . . . . .

. . . . . .

Adresa : . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUA CLASATE) ?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL ?

. . . . . .

PENCIU CONTINUĂ SĂ CULEAGĂ ELOGII

Unul din ultimele numere ale cotidianului **„Corriere dello Sport"** din Roma publică elogioase aprecieri la adresa fostului fundaș al reprezentativei noastre de rugby, Penciu.

Angajat de clubul italian **Tossi Mobili** din Rovigo (o mică localitate din apropiere de Veneția), club care joacă în prima categorie a țării, Penciu a reușit ca în puține luni de activitate pe două planuri — antrenor și jucător — să-și cîștige stima coechipierilor, a conducerii clubului și — constatăm acum — a presei sportive italiene.

Sub titlul **„CURA PENCIU A FOLOSIT 15-LUI DIN ROVIGO"** ziarul din Roma scrie printre altele :

„Nici nu mai încape îndoială. Rovigo în mîna lui Penciu este o realitate pozitivă, menită să se dezvolte în anii ce vin, pe măsură ce

La cura Penciu ha giovato

al "quindici" del ROVIGO

antrenorul va putea să-i înlocuiască pe „senatorii" care, deocamdată, pentru interesul echipei sînt menținuți în rîndurile ei".

Referindu-se la evoluția lui Penciu în postură de jucător, ziarul face următoarele aprecieri : **„PENCIU, REVENIT LA POSTUL SĂU TRADIȚIONAL, A ARĂTAT CA CEI 36 DE ANI AI SAI NU-L IMPIEDICA SĂ FIE, ATUNCI CÎND VREA, CEL MAI BUN DE PE TEREN, PRIN JOCUL SĂU INTELIGENT, PRIN VARIETATEA ACȚIUNILOR ȘI FORȚA LOVITURILOR SALE DE PICIOR".**

Trebuie să mai adăugăm că în meciul cu Lazio **evoluția lui Penciu a fost notată de cronicarul cotidianului din Roma cu nota 5 (cea mai mare din cele acordate jucătorilor care au evoluat în această partidă).**

Consemnăm cu satisfacție faptul că **încă unul din reprezentanții sportului nostru solicitați să-și împărtășească experiența pe alte meleaguri face acest lucru într-un mod care i-a atras o binemeritată prețuire.**

DUMINICILE UNUI NESPORTIV

SENSUL POETIC AL VIEȚII

Din clipa cînd s-a înălțat vertical către stelele de pe firmament, omul a căutat să stea de vorbă cu natura. Din dorința de a nu mai trata intimidat cu ea, de pe poziții de inferioritate, a născocit o mie și unul de procedee ca s-o stăpînească sau măcar să i se adapteze. În felul acesta au luat naștere diferitele dexterități asezonate anotimpurilor și potrivite mediilor : vara a înotat în apă, primăvara și toamna s-a cățărat sprinten pe culmi, iarna a adăugat aripi picioarelor sale pentru alunecarea pe zăpadă și gheață, în toate lunile anului a scurtat distanța de la o măgură la alta prin alergare. Treptat, din preocupările practice ale omului s-au înfiripat aspirații tot mai stăruitoare spre o cît mai mare dibăcie, spre demonstrarea în competiție a celei mai mari agilități, a celei mai uimitoare rezistențe, a celei mai desăvîrșite ținute.

Cam asta ar fi mini-istoria sportului în viața omenească sau, dacă vreți, explicația — pe scurt — a genezei lui. Firește, orice sport ar fi fost cu neputință dacă lipsea din noi înclinația continuă spre joacă și ambiția neîntreruptă a întrecerii, idealul calității independente de capriciul întîmplării. Fără să țină socoteală de piedicile existente, cei inteligenți și îndrăgostiți de viață s-au însărcinat să ducă la îndeplinire tot ce poate să facă existența omenească mai ușoară și mai frumoasă.

Mai frumoasă, firește, căci fără năzuința aceasta spre frumos am înțelege doar pe jumătate rostul sportului în viața noastră. De-a lungul anului, vara și iarna, el oferă zeci de posibilități oricui nu numai de a-și exersa corpul, ci și de a urmări, ca într-un fel de halucinație fără obiect precis, care ne poartă pașii într-un zbucium și o căutare neîncetate, frumosul estetic. Cei ce uită elementul armoniei, al echilibrului, al frumosului, care constituie componentele cele mai organice ale sportului, îi trădează rostul și tîlcul. Cine n-a întrezărit scăpărarea lor în picioarele neobosite ale fotbaliștilor, în zborul patinatorilor, în prăvălirea săgetată pe piste a schiorilor, în brazda tăiată cu brațe suple de înotători în piscine, n-a prea înțeles mare lucru din sport.

Meditația aceasta simplă mi-a fost deșteptată la Poiana Brașovului, unde am asistat, deunăzi, la antrenamentul unei mici patinatoare iscusite. Ce tresărire a inimii stîrnește spectacolul transformării materiei, cu lesturile ei de inerție, în vîlvătaie zburătoare ! Ce bucurie să vezi cum, prin sensibilitatea pentru frumos, mișcarea plutitoare pe gheață se preface într-o adevărată operă de artă ! Cîtă satisfacție poate să dea o fată mică, pe patine, lunecînd, lunecînd fără oprire, nu numai fiindcă o mînă ambiția și jocul competiției și-al depășirii de sine, ci și fiindcă o poartă, în volute, însuflețirea lirismului interior !

Numai acest lirism interior desprinde pe sportivi din nebuloasa nediferențiată a simplei veleități competiționale, o dată ce sportul este organizarea, prin nevoia de forță metamorfozată în armonie, a energiei noastre inegale și risipite.

A face sport înseamnă, pe undeva, a spori sensul poetic al vieții !

George SBÂRCEA

ECHIPELE DE SALVARE ÎN MUNȚI S-AU ÎNTRECUT LA ZAKOPANE

Salvarea accidentaților în munți nu are, la prima vedere, un caracter de întrecere, deși oamenii care îndeplinesc o asemenea nobilă misiune duc o aprigă luptă cu dificultățile create de eventualele intemperii, de terenul adeseori foarte frămîntat, așa cum duc o luptă continuă cu timpul, străduindu-se să ajungă la destinație (un simplu punct sanitar, un dispensar sau un spital) cît mai curînd posibil.

În concluzie, cei ce fac parte din echipele de salvare în munți trebuie să dețină o bună condiție fizică și o măiestrie aparte în învingerea dificultăților de pe teren. După acest preambul, nu ne va mai surprinde, desigur, faptul că recent s-a disputat la Zakopane (Polonia) un concurs internațional de salvare în munți. Telegramele ce ne-au parvenit, o dată cu imaginea fotografică alăturată, ne anunță că 23 de echipe au primit calificativul „foarte bine". În imagine, echipa austriacă (Hans Hejduk și Ignaz Gruber) desfășurîndu-și cu succes intervenția.

MINISCHIUL, ABECEDARUL PREFERAT PENTRU LUNECAREA PE ZĂPADĂ

Cînd schiul norvegian a fost adaptat pentru a aluneca pe pante alpine, prima operație a fost scurtarea acestuia pentru a se mula mai bine pe pantele ce prezentau denivelări. Începînd din anul 1966 această idee a fost dusă mai departe de instructorul de schi Martin Puchler, de fel din munții Hinterwalden ai Elveției, cînd a încercat să experimenteze schiuri foarte scurte pentru cursurile de învățare a schiului.

În cei patru ani care au trecut, noua metodă de învățare a fost experimentată cu 15 000 de începători, permițînd o importantă accelerare a procesului de învățare a elementelor fundamentale din mersul pe schiuri.

După metoda lui Puchler, începătorul pornește cu schiuri de 65 cm fără să folosească bețe, trecînd treptat la folosirea unor schiuri din ce în ce mai lungi, la 1 metru, la 130 cm și în final la 160 cm. Tot acest proces nu durează mai mult de 8—10 zile, în care timp cursanții capătă deprinderi care să-i facă apți să rezolve în condiții bune problemele unor pante de dificultate medie. După metodele clasice, acest rezultat nu se obține decît după absolvirea mai multor cursuri, în răstimp de mai multe sezoane. Explicația acestei accelerări a învățării este de natură tehnică dar și de natură psihică, întrucît începătorul nu mai trebuie să învingă în prealabil inhibiția provocată adeseori de dificultățile manevrării schiurilor lungi.

În prezent, 40 din cele 120 de școli naționale de schi ale Elveției au adoptat noua metodă a învățării cu minischiuri. Există cursuri de schi pentru începători după metoda Puchler și la Courchevel (Franța), la Aspen (Colorado-S.U.A.), în Alpii Bavariei (R.F.G.). Se crede că și școlile austriece, aflate în concurență aprigă cu cele elvețiene, vor trebui să-și însușească noua metodă, căci interesul celor ce vor să învețe a schia cu minischiuri este în continuă creștere.

Nu-i de mirare că experimentele cu minischiuri au fost sprijinite de la început de fabricanții de schiuri pentru care o metodă cerînd 4 modele de schiuri pentru învățare reprezintă o importantă lărgire a posibilităților de desfacere. De pe acum, în magazinele elvețiene se găsesc schiuri de toate lungimile pentru cei care învață să schieze după metoda lui Puchler.

Institutul internațional pentru siguranța alergării pe schiuri (există un institut de acest fel cu filiale în țările alpine) s-a pronunțat favorabil față de noua metodă, mai ales că experimentele cu arătat o scădere importantă a accidentelor suferite de cei care folosesc minischiuri în procesul de învățare. Medicul acestui institut, docent dr. Vogel, care a avizat favorabil schiurile scurte, și-a exprimat părerea că nici schiorii avansați nu ar trebui să mai folosească schiuri mai lungi de 160 cm. Schiuri mai lungi nu ar fi utile, după părerea sa, decît pentru sportivii de mare performanță.

N. B.

UNDE ÎNCEPE MĂIESTRIA

Pentru acești copii „joaca" a devenit — pe neștiute — ceva serios. O pregătire pentru marile competiții care consacră campioni ai continentului și ai lumii

Acum vreo douăzeci de ani nu se prea putea vorbi de o școală sovietică a patinajului artistic. Abia în anul 1958, patinatorii sovietici au cucerit primul lor trofeu într-un campionat european : medalia de argint la proba de perechi cu Nina și Stanislav Juk. Ei au repetat acest succes în anii 1959 și 1960. După 1960, excelentele cupluri Ludmila Belousova și Oleg Protopopov, Tatiana Juk și Alexandr Gorelik cuceresc în repetate rînduri titlurile de campioni mondiali.

Au fost, indiscutabil, succese care au înrîurit dezvoltarea acestei discipline sportive în toată Uniunea Sovietică.

Azi se poate vorbi, cu deplin temei, de o școală sovietică a patinajului artistic deoarece succesele dobîndite de Irina Rodnina și Alexei Ulanov, tinerii campioni ai Europei, ai lumii și olimpici la proba de perechi, medaliile de argint cucerite la campionatele mondiale de dans pe gheață de Ludmila Pahomova și Alexei Gorșkov, medalia de bronz obținută la campionatele Europei de Serghei Cetveruhin demonstrează că sportivii sovietici discută, acum, de la egal la egal cu cei mai mari virtuozi ai lumii la toate probele de patinaj artistic.

Aceste realizări au un solid fundament. De exemplu, în U.R.S.S. funcționează, în prezent, peste 30 de patinoare artificiale și alte zeci de patinoare se construiesc sau se vor construi în viitorul apropiat.

Alături de Moscova, Leningrad și Kirov au apărut noi centre de patinaj artistic, dintre ele remarcîndu-se orașul Voskresensk, din apropiere de Moscova. Dezvoltarea patinajului artistic în acest oraș s-a datorat și faptului că aici s-au antrenat, timp de mai mulți ani, Ludmila Belousova și Oleg Protopopov. În acest răstimp, în țară s-au format antrenori cu înaltă calificare, ca maeștrii emeriți ai sportului Stanislav Juk, Igor Moskvin, Tatiana Tolmaciova, Viktor Rijkin, foști în repetate rînduri campioni ai țării. Se pare că într-un viitor apropiat va deveni antrenor și Oleg Protopopov.

Construirea de patinoare, specialiștii de prestigiu, bogatele tradiții ale culturii coregrafice ruse, practicarea în masă a patinajului artistic — sînt elemente determinante în succesele sportivilor sovietici din ultimii ani.

În prezent, cele mai multe asociații sportive au secții de patinaj artistic, care cuprind mii de tineri patinatori. Se preconizează, acum, chiar și organizarea unor școli specializate de patinaj artistic. După părerea lui Stanislav Juk, antrenor emerit al U.R.S.S., aceste școli vor trebui să aibă multe elemente comune cu școlile de coregrafie obișnuite. Aici, începînd de la vîrsta de 6—7 ani, copiii își vor însuși tehnica patinajului artistic, vor face coregrafie ținînd seama de specificul sportului practicat și vor urma cursurile școlii generale. Prima școală de acest fel urmează să ia ființă în cadrul Clubului sportiv central al Armatei.

Cum încep copiii să practice patinajul artistic ? Vom vorbi despre una din cele mai cunoscute secții de patinaj artistic, cea care funcționează la Stadionul pionierilor din Moscova. Aici se pregătesc peste 800 de tineri patinatori. Ca să practice patinajul artistic în această secție trebuie să aibă ureche muzicală, simțul ritmului și o ținută corespunzătoare. La concursul de admitere se prezintă 6—700 de copii în vîrstă de 6—8 ani, dar sînt admiși în clasa întîi a secției pregătitoare doar 100. Antrenorul îi promovează în clasa a doua numai pe cei care își însușesc cu ușurință tehnica și sînt sîrguincioși.

În clasa a doua copiii dau adevărate examene. Cei care promovează devin elevi ai secției de bază. Aici, în cadrul unor mici grupe (de cîte 5—8 oameni), începe o muncă migăloasă, de giuvaergiu. O dată pe săptămînă elevii fac acrobație, de două ori — coregrafie, trei zile sînt rezervate antrenamentului pe gheață (elevii mai mari ies pe gheață de 5 ori pe săptămînă).

Tinerii sportivi participă la concursuri, printre care și la turneul unional de juniori. La vîrsta de 17 ani, cei mai buni patinatori se transferă la școala de înaltă măiestrie sportivă a Asociației sindicale „Trud".

Andrei BATAȘEV

Pentru cicliști schibobul pare deosebit de ispititor cu ghidonul său. Iată, aici, un grup de rutieri (n dreapta, Jan Janssen) distrîndu-se de minune într-o stațiune din Alpii francezi.

SCHI-BOBUL — ACEST MEZIN AL SPORTURILOR DE IARNĂ

Un mezin — extraordinar de simpatic — al sporturilor de iarnă, schi-bobul s-a lansat curajos pe pîrtia succesului de public. Necunoscut încă în stațiunile noastre montane — deși nu vedem de ce n-ar intra în arsenalul sporturilor recreative (măcar !) — schi-bobul și-a cucerit o popularitate care creste, într-adevăr, cu repeziciunea bulgărului de zăpadă rostogolit într-un lung covor de omăt.

Am văzut practicanți ai acestui sport în decorul Alpilor francezi, în Elveția și Austria. Am citit, de curînd, că în faimoasa stațiune de sporturi de iarnă Berchtesgaden s-au amenajat pîrtii speciale pentru schibob ; în Elveția și R.F.G. s-au creat centre de inițiere în acest sport ; ultimul număr al revistei sovietice „Modelist-constructor" îl recomandă iscusinței tineretului care vrea să-și asigure un mijloc plăcut de a-și petrece timpul liber pe povîrnișurile troienite ale dealurilor și munților.

Poate a sosit timpul ca schi-bobul să apară și pe pîrtiile noastre (și nu ca un produs de import). Pentru că ar trebui să reținem un amănunt nu tocmai de neglijat : schi-bobul își organizează de cîțiva ani campionate europene și mondiale, protagoniști fiind pînă acum sportivii din Austria și Elveția.

ELICEA A LUAT LOCUL BASTOANELOR !...

Schiul începe să se mecanizeze ? S-ar părea că da, ținînd seama de succesul de care se bucură în U.R.S.S. aparatul realizat de maestrul sportului Feoktist Maligin, firește nu cu intenția de a-l folosi în competiții sportive, ci în scopuri utilitare sau pur și simplu ca divertisment.

Aparatul este un aeropropulsor de construcție foarte simplă. Într-un cadru de aluminiu sau chiar de placaj este fixat un motor în doi timpi de 4 C.P. Elicea, de a cărei dimensiune depinde viteza de deplasare, este protejată de un colier de metal și o plasă. Aparatul se fixează în spate ca un rucsac.

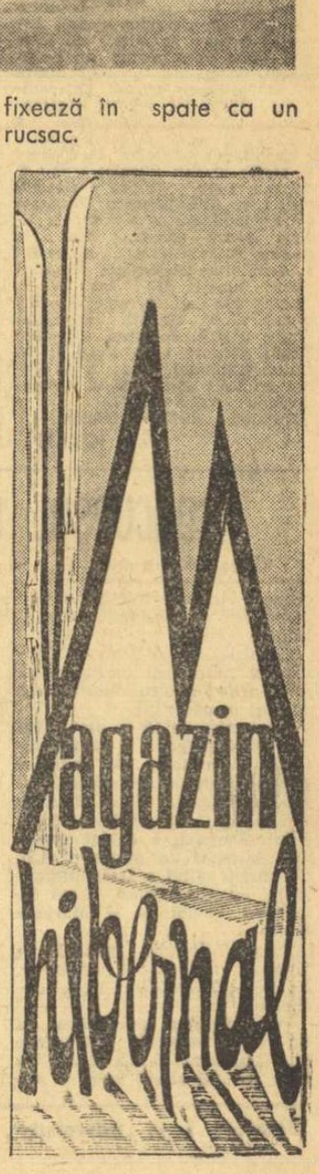

CU UN TELEVIZOR „MIRAJ" VEȚI PUTEA URMĂRI PE MICUL ECRAN DE LA 13 FEBRUARIE 1970 TRANSMISIILE MECIURILOR DE HOCHEI PE GHEAȚĂ DIN CADRUL CAMPIONATULUI MONDIAL

De la 13 la 23 februarie 1970, grupa C, transmisie de la Galați

De la 24 februarie la 5 martie 1970, grupa B, transmisie de la București

Prin calitățile sale televizorul „MIRAJ" vă asigură o vizionare excepțională.

PREȚUL : 4 335 lei. Se poate cumpăra și cu plata în 12—18 rate lunare, cu un aconto de 650—867 lei.

Fără cuvinte... Desen de MATY

sportul în lume

Trimisul nostru special la C.E. de patinaj artistic, Ovidiu IOANIȚOAIA, *transmite:*

LAURENCE DEMMY A AVUT DREPTATE: DANSATORII PAHOMOVA-GORȘKOV SÎNT CEI MAI BUNI DIN EUROPA...

● Medalia de „argint" la fete decisă de... un singur arbitru

● Jacek Sztanderski: „Favoritul meu rămîne Patrick Pera"

LENINGRAD, 7 *(prin telefon).* Vă sînt dator, stimați cititori, cu cîteva amănunte suplimentare pe marginea probei feminine, încheiată vineri noaptea tîrziu, cu confortabila victorie a campioanei mondiale *Gaby Seyfert.* Înainte de toate, însă, iată „argumentul" cel mai inatacabil, clasamentul primelor 6: *1. Gaby Seyfert (R.D.G.) 2 793,5 p — 9 locuri de arbitri; 2. Beatrix Schuba (Austria) 2 703 p — 22; 3. Zsuzsa Almassy (Ungaria) 2 686,2 p — 23; 4. Ritta Trapanese (Italia) 2 578,2 p — 42; 5. Elisabeth Nestler (Austria) 2 554,1 p — 50; 6. Patricia Dodd (Anglia) 2 542 p — 51.*

Dacă izbînda Gabryellei Seyfert (intrată în concurs înaintea austriecei Schuba) se putea prevedea, după excepționala evoluție a patinatoarei din Karl Marx-Stadt neașteptat de strînsă a fost bătălia pentru cel de al doilea loc de pe podium. În cele din urmă, departajarea a rămas la latitudinea unui singur arbitru (rara avis în patinaj), care a avut probabil în vedere faptul că tînăra studentă din Budapesta, Almassy, și-a început programul marcată de emoții, avînd și o căzătură.

Privind clasamentul și comparîndu-l cu ierarhia stabilită după exercițiile impuse, este surprinzătoare, desigur, ascensiunea milanezei Ritta Trapanese (19 ani, 1,54 m, 50 kg, antrenor — austriacul Helmuth Seibt), care a executat la „libere" un program neașteptat de reușit.

Ziua de sîmbătă a găzduit ultimele exerciții impuse ale celei mai urmărite și comentate probe a campionatelor: cea a băieților. Sfidînd majoritatea pronosticurilor, cehoslovacul **Ondrej Nepela** s-a instalat la șefia clasamentului — 1217,1 p (9 locuri de arbitri) față de 1 186,3 (21) ale francezului **Pera** și, respectiv, 1 176,2 p (24) ale patinatorului de 20 de ani din Karl Marx-Stadt, **Günther Zöller** — părînd să fi rezolvat definitiv problema medaliei de aur. Dar speculațiile pe marginea precarei sale condiții fizice bîntuie centrul de presă, de unde 268 de ziariști transmit informații în 17 țări. În virtutea unei asemenea presupuneri, **Jacek Sztanderski**, cunoscutul specialist în patinaj al ziarul polonez **Przeglad Sportowy**, nu s-a sfiit să ne declare că favoritul său continuă să rămînă **Patrick Pera.**

După șase impuse, reprezentantul țării noastre **Gheorghe Fazekas** (antrenor vest-germanul **Walter Hofer** din Füssen) ocupă locul 22 cu 856,8 p.

Seara, s-au consumat și figurile libere ale probei de dans, care n-au făcut altceva decît să confirme clasamentul primelor două cupluri stabilite de „impuse". Pe linia pronosticuui dat nouă de fostul as al gheții, englezul Laurence Demmy, cuplul sovietic Ludmila Pahomova — Alexandr Gorșkov au obținut titlul continental (514,7 p.) cîștigînd astfel prima medalie de aur din istoria dansului sovietic pe gheață. Elevii antrenoarei Elena Ciaicovskaia întrerup, astfel, firul multelor victorii repurtate de școala de dans britanică. Au mai urcat pe podium: frații Angelica și Erich Buck (499.2 p.), studenți din Ravensberg (R.F.G.), și tandemul moscovit Tatiana Voitiuk — Viaceslav Jigalin (486,7 p). Surpriza serii: nici o pereche engleză pe podiumul de premiere, cuplul Getty — Bradshaw clasat pe locul trei după „impuse" coborînd pe treapta a cincea a clasamentului final!

DAN CRISTEA CALIFICAT LA VAL GARDENA

La Val Gardena au început astăzi, pe un timp splendid, deși relativ rece (minus 7 grade), calificările pentru proba masculină de slalom special din cadrul campionatelor mondiale. Au luat startul mai bine de 100 de concurenți din 32 de țări. Dintre români, doar Dan Cristea, clasat al doilea (60,01) în seria I (locul 1 — Giovanoli în 57,25), a obținut calificarea. Gheorghe Vulpe (locul 3 în seria C cu 59,56 și locul 2 în grupa de recalificare G cu 66,75) și Virgil Brenci (locul 4 cu 61,64 în seria 0 și locul 2 în grupa de recalificare O cu 61,64) au fost eliminați.

TONI PREMIAT, TORRES ELIMINAT

Caz unic în istoria fotbalului portughez. Doi jucători, Toni de la Benfica și Estevao de la Belenenses, au fost elogiați în mod public de directorul general al sporturilor, dr. Armando Rocha, pentru că au asigurat protecția unui arbitru în fața unei mulțimi dezlănțuite care încerca să-l... linșeze. Celor doi fotbaliști le-a fost înmînată o scrisoare de mulțumire, în care se arată că *„indiferent de pasiuni și cu riscul de a fi molestați de o mulțime sălbatică ei l-au protejat pe arbitru pînă la vestiare".* Arbitrul în cauză, Joao Nogueira, a declarat într-un interviu acordat ziarului „Diario de Lisboa" că *„Datorită lui Toni și Estevao sînt încă în viață".*

Federația portugheză de fotbal a suspendat terenul clubului Benfica pînă ce va fi întreprinsă o anchetă amănunțită asupra acestui incident. Căpitanul echipei Benfica, Jose Torres, a fost suspendat pe timp de 6 etape, iar fundașul aceleiași formații, Malta de Silva, pe timp de 5 etape. Meciul de campionat dintre Benfica și Belenenses a fost întrerupt în min. 42, cînd suporterii au pătruns pe teren după ce arbitrul Nogueira îi eliminase din joc pe Torres și Silva pentru joc brutal.

Iată-l pe Pelé... încoronat, la Santiago de Chile, unde a fost declarat „regele fotbalului". Într-adevăr, publicitatea și onorurile ieșite din comun care se fac pentru „perla neagră" — după cum comentează unele ziare sud-americane — sînt exagerate.

ZIG-ZAG fotbalistic

TRANDAFIRI (ȘI POATE... CACTUȘI) PENTRU MONICA

Se pare că federația vest-germană este foarte mulțumită cu rezultatele tragerii la sorți a grupelor preliminare și care se datorează fetiței Maria Monica Canedo, în vîrstă de 10 ani. Mulțumirea nu este pur platonică, căci din ziua tragerii la sorți fetița continuă să primească în fiecare zi cîte un buchet de trandafiri, expediat de la cea mai elegantă florărie a capitalei mexicane. Delicata misivă se spune că va fi continuată fără întrerupere pînă la încheierea campionatelor mondiale pe adresa domnișoarei Maria Canedo: Avenida Rivadaria, Nr. 1096, Ciudad de Mexico. Expeditorul este, însă, anonim!

Dacă echipa vest-germană are de ce să fie mulțumită de grupa D în care a nimerit, lucru ce se reflectă — probabil — și sub forma acestei misive florale delicate, echipele componente ale grupei C au mult mai puține motive de mulțumire. Dacă cumva micuța Monica va primi o dată cu buchetul de trandafiri și cîte un ghiveci de... cactuși, se va presupune, desigur, că expeditorul trebuie căutat undeva în grupa C...

O OBSERVAȚIE CU... EFECT

Uneori, comisiile disciplinare ale federațiilor de fotbal se întîlnesc cu cazuri speciale în care este foarte greu de hotărît dacă jucătorul vinovat trebuie sau nu să fie pedepsit. Iată un exemplu: portarul italian Grosso, în timpul jocului, l-a sfătuit pe arbitru să poarte ochelari. Drept urmare, a fost eliminat de pe teren. La sfîrșitul meciului, însă, s-a lămurit faptul că Grosso este proprietarul unui magazin de articole optice și că arbitrul, într-adevăr, posedă o vedere slabă. Totul s-a terminat în modul cel mai fericit: portarul a fost absolvit de pedeapsă, iar arbitrul și-a cumpărat ochelari chiar din magazinul lui Grosso!

LUAȚI-L ÎN CĂSĂTORIE

În ziarul „Stampa" din Torino a apărut nu de mult scrisoarea unei tinere cititoare, în care se scria, printre altele: „Dragă redacție! Ajută-mă, te rog, să-mi rezolv o problemă personală. Doi băieți mă cer în căsătorie. Unul din ei este foarte insistent și curajos, celălalt este modest și mai reținut. Pe care să-l aleg?"

Redacția s-a adresat cititorilor, instituind chiar un concurs pentru cel mai bun răspuns. Premiul I a fost cîștigat de un suporter de fotbal din Torino: „Luați-l în căsătorie, signorina, pe centrul atacant al echipei noastre de fotbal. El și-a pierdut completamente curajul pe teren, iar în timpul luptei pentru minge se ține de-o parte. Dar cînd este vorba despre vreo primă sau premiu acordat de conducerea clubului, el devine și insistent și curajos!".

„BINE I-AȚI FĂCUT!"

Într-una din gazetele franceze a apărut un anunț original: „Mulțumesc din inimă necunoscutului, iubitor al fotbalului, care luna trecută l-a bătut pe soțul meu pe stadionul din Marsilia. Drept urmare, soțul s-a lecuit de psihoza fotbalului. Acum în fiecare duminică stă în sînul familiei și nici nu mai vrea să audă de fotbal... Îi exprim cele mai sincere mulțumiri omului care mi-a readus liniștea. J. B."

TURNEUL DE TENIS DE LA PHILADELPHIA

Cuplul român calificat în „sferturi"

În sferturile de finală ale probei de simplu din turneul „open" de la Philadelphia, tenismanul nr. 1 al lumii, Laver, l-a întrecut pe Năstase cu 4—6, 6—2, 7—6. În optimile probei de dublu, cuplul român Năstase, Țiriac a eliminat cu 2—6, 6—2, 5—3 perechea Richey, Taylor (în acest turneu, pentru evitarea meciurilor—maraton, se scurtează după un sistem special setul decisiv).

Ilona Gusenbauer — 1,87!

Cu prilejul unui concurs desfășurat la Viena, atleta austriacă Ilona Gusenbauer a stabilit cea mai bună performanță mondială pe teren acoperit la săritura în înălțime: 1,87 m. Specialiștii îi acordă șanse mari de a doborî anul acesta recordul mondial al Iolandei Balaș (1,91 m).

INTERNAȚIONALELE DE TENIS DE MASĂ

(Urmare din pag. 1)

Juhos, s-a observat o oarecare dificultate în jocul sportivelor noastre.

Tot într-o probă dublă, dar la bărbați, am reținut evoluția și rezultatul favorabil a doi juniori români, Teodor și Stelian, învingători asupra maghiarilor Timar și Marosffi.

În meciurile de debut de la simplu fete și simplu băieți, nu s-a înregistrat nici un rezultat deosebit, iar favoriții vor intra abia duminică în scenă. De altfel, azi, ultima gală a internaționalelor României, prilejuiește încă de dimineață întîlniri atractive: Alexandru — Stojcici, Amelina — Karlikova, Hovestadt — Noworyta, Crișan — Juhos, Vostova — Lesai. Confruntarea ultimei jucătoare (care a avut pînă acum o comportare remarcabilă cu campioana Europei, Ilona Vostova) este așteptată cu interes. Romînca este o apreciată apărătoare, în timp ce sportiva ossipe, o excelentă atacantă.

La băieți, dintre români sînt în cursă Giurgiucă, Rethi, Luchian, Șindeanu. Cîte ture? Vom vedea azi.

După amiază, competiția oferă cel mai interesant program din toate cele patru zile de pînă acum: semifinalele de simplu la femei (meciuri probabile: Alexandru cu Amelina sau Karlikova și Crișan cu Vostova) și la băieți (Korpa — Vardanian și Amelin — Stanek). Apoi, finalele...

Rezultate tehnice, dublu bărbați, preliminarii: Șindeanu, Covaci — Stamatescu, Panait 3—1, Teodor, Stelian — Gavriș, Papp 3—0, Naftali, Șimandan — Ancel, Macovei 3—0, Gergely, Averin — Bobocică, Colțescu 3—1, Amelin, Vardanian — Antal, Danielis 3—2, Korpa, Csordas — Firănescu, Arjoca 3—0, **turul I:** Șindeanu, Covaci — Woznica, Domicz 2—3, Teodor, Stelian — Timar, Marosffi 3—1, Drescher, Reschke — Naftali, Șimandan 3—1, Gergely, Averin — Luchian, Ovanez 3—1, Giurgiucă, Rethi — Gheorghiu, Șentivani 3—2, Stanek, Dvoracek — Mureșanu, Colțer 3—0, **sferturi de finală:** Amelin, Vardanian — Woznica, Domicz 3—2, Giurgiucă, Rethi — Teodor, Stelian 3—2 Stanek, Dvoracek — Drescher, Reschke 3—1, Gergely, Averin — Korpa, Csordas 3—1, **semifinale:** Amelin, Vardanian — Giurgiucă, Rethi 3—0, Stanek, Dvoracek — Averin, Gergely 3—2.

Dublu mixt, turul I: Lesai, Covaci — Lunțeanu, Danielis 3—1, Crișan, Dumitriu — Feldman, Ancel 3—0, Noworyta, Woznica — Lottaler, Marosffi 3—1, Stojcici, Karakașevici — Toma, Stelian 3—0, Hovestadt, Drescher — Spiridon, Macovei 3—0, Ivan, Giurgiucă — Alexandrescu, Stamatescu 3—0, Kalinska, Domicz — TothfalușI, Papp 3—2, Amelina, Vardanian — Stephan, Reschke 3—0, Juhos, Timar — Hariga, Teodor 3—1, Vostova, Dvoracek — Babiciuc, Șindeanu 3—1, Alexandru, Luchian — Resler, Csordas 3—2. Lupu, Gavriș — Condicaru, Ovanez 3—1, **turul II:** Karlikova, Stanek — Lesai, Covaci 3—1, Noworyta, Woznica — Crișan, Dumitriu 3—0, Stojcici, Karakașevici — Hovestadt, Drescher 3—2, Golubkova, Averin — Ivan, Giurgiucă 3—0, Amelina, Vardanian — Juhos, Timar 3—0, Alexandru, Luchian — Vostova, Dvoracek 3—0, Gedraitite, Amelin — Lupu, Gavriș 3—0, **sferturi de finală:** Karlikova, Stanek — Noworyta, Woznica 3—1, Golubkova, Averin — Stojcici, Karakașevici 3—1, Amelina, Vardanian — Kalinska, Domicz 3—2, Alexandru, Luchian — Gedraitite, Amelin 3—0, **semifinale:** Karlikova, Stanek — Golubkova, Averin 3—1, Alexandru, Luchian — Amelina, Vardanian 3—0

Dublu femei, turul I: Lottaler, Juhos — Condicaru, Spiridon 3—1, Resler, Stojcici — Ivan, Gedraitite 3—1, Stephan, Howestadt — Hariga, Toma 3—0, Kalinska, Noworyta — Babiciuc, Zaharia 3—0, Golubkova, Amelina, — Popescu, Filimon 3—0, Vostova, Karlikova — Coman, Feldman 3—0, **sferturi de finală:** Alexandru, Crișan — Lottaler, Juhos 3—1, Stephan, Hovestadt — Resler, Stojcici 3—0, Kalinska, Noworyta — Golubkova, Amelina 3—1, Vostova, Karlikova — Ilie, Căpriță 3—0, **semifinale:** Alexandru, Crișan — Stephan, Hovestadt 3—0, Vostova, Karlikova — Kalinska, Noworyta 3—2.

Simplu bărbați, turul I: Arjoca — Colcer 3—0, Woznica — Gheorghiu 3—0, Drescher — Naftali 3—2, Danielis — Șimandan 3—2, Gergely — Mureșanu 3—0, Macovei — Papp 3—0, Covaci — Antonescu 3—0, Panait — Dinu 3—1, Șindeanu — Firănescu 3—0, Gavriș — Șentivani 3—0, Marosffi — Ovanez 3—1.

Simplu femei, preliminarii: Filimon — Lupu 3—0, Spiridon — Ilie 3—1, Ivan — Stoian 3—1, Condicaru — Lunțeanu 3—2, Toma — TothfalușI 3—1, Gedraitite — Hariga 3—0, **turul I:** Alexandru — Berekmeri 3—0, Stojcici — Coman 3—0, Amelina — Filimon 3—1, Karlikova — Feldman 3—0, Hovestadt — Alexandrescu 3—1, Noworyta — Spiridon 3—0, Ivan — Lottaler 3—0, Crișan — Zaharia 3—0, Juhos — Condicaru 3—0, Golubkova — Toma 3—0, Resler — Babiciuc 3—0, Kalinska — Toma 3—0, Stephan — Căpriță 3—0, Lesai — Gedraitite 3—2, Vostova — Popescu 3—0.

PROGRAMUL ZILEI

Orele 9—12: meciuri de simplu băieți pînă la semifinale.

Ora 10—12: meciuri de simplu fete pînă la semifinale.

Ora 16: semifinalele de simplu fete.

Ora 16.30: semifinalele de simplu băieți.

Ora 17: finala de simplu fete.

Ora 17.30: finala de simplu băieți.

Ora 18: finalele de dublu fete și dublu băieți.

Ora 18.30: finala de dublu mixt.

Ora 19: festivitatea de premiere.

„Naționalele" de schi-fond (juniori)

POIANA BRAȘOV, 7 *(prin telefon, de la trimisul nostru).* Programate inițial la Rîșnov, finalele campionatelor naționale de schi-fond pentru juniori au fost găzduite de pîrtia amenajată în stațiune, în condiții dificile create și aici de lipsa de zăpadă. Organizatorii au fost nevoiți să completeze anumite porțiuni ale pîrtiei cu zăpadă din pădure și numai astfel s-a putut da startul întrecerilor.

Referitor la dispute, vom aminti mai întîi de cursa junioarelor mici care a fost echilibrată și plină de neprevăzut, iar învingătoarea, sînăianca Maria Tocitu, nu s-a putut desprinde decît în ultima parte a traseului. Menționăm că noua campioană a cucerit, cu numai o săptămînă în urmă, titlul de campioană la copii. La junioare mari, primul loc a fost disputat între trei schioare: Elena Bășea, Rodica Clinciu și Luminița Gheorghieș, clasificate, de altfel, în această ordine. A venit apoi rîndul juniorului de categoria a II-a, Samoilă Tomoș, de a-și adjudeca victoria. Cel mai interesant spectacol l-au oferit însă juniorii mari. Reprezentanții A.S. Armata Brașov, creditați cu cele mai bune performanțe, au greșit tactic și în loc ca unul dintre ei să îmbrace tricoul de campion, acesta i-a revenit dinamovistului Nicolae Dudu care a realizat o excelentă cursă tactică.

Rezultate: *junioare II 3 km:* 1. Maria Tocitu (Sinaia) 13:51; 2. Iuliana Pața (Vatra Dornei) 14:16; 3. Ana Bădescu (Dinamo) 14:18; *junioare I 5 km:* 1. Elena Bășea (Dinamo) 22:21; 2. Rodica Clinciu (Tractorul) 24:07; 3. Luminița Gheorghieș (Rîșnov) 24:17; *juniori II 5 km:* 1. S. Tomoș (Șc. sp. Energia Brașov) 20:13; 2. N. Girnița (Energia) 20:19; 3. Gh. Ionetecu (Dinamo) 21:00; *juniori I 10 km:* 1. N. Dudu (Dinamo) 38:48; 2. V. Dihoi (A.S.A.) 38:52; 3. R. Cristoloveanu (A.S.A.) 39:11.

Duminică au loc ștafetele.

Paul IOVAN

Meciuri internaționale de lupte

Formația iugoslavă de lupte greco-romane Radniki din Sombora se află de cîteva zile în țara noastră. Echipa oaspe a susținut primul meci la Pitești, în compania echipei locale C.S.O., încheiat cu un rezultat de egalitate: 5—5. Următoarele evoluții — la Cîmpulung Muscel (astăzi) și la Slatina (mîine).

CONCURSUL DE ATLETISM

(Urmare din pag. 1)

trecerî virfurile atletismului românesc — a umplut tribunele sălii.

Comisia de atletism a Consiliului municipal merită toate felicitările pentru organizarea acestui concurs.

La proba de 50 m plat, Viorica Viscopoleanu a egalat recordul național de senioare (6,4) deținut de Ecaterina Nourescu, Mariana Goth și Aura Petrescu. La aceeași probă, Alina Popescu a egalat recordul național de junioare (6,5), devenind astfel a treia alergătoare cu acest timp după Eleonora Monoranu și Mariana Goth).

Într-o discuție purtată în timpul desfășurării probelor, Iolanda Balaș-Sôter ne-a declarat:

— Concursul s-a ridicat la un nivel superior. Întrecerile au confirmat forma bună în care se află atleții care ne vor reprezenta la Internaționalele de sală.

Iată rezultatele primei zile de concurs: triplusalt: 1. Antoniu Berbec (Viitorul) 13,36; 2. Virgil Preda (Grupul școlar Ploiești) 13,34; 3. Constantin Nedu (Metalul București) 13,32; 50 m plat fete: 1. Viorica Viscopoleanu (Steaua) 6,4; 2—5. Alina Popescu (Steaua), Ruxandra Marinescu (Dinamo), Aura Petrescu (Steaua), Viorica Enoșcu (Rapid) — toate cu 6,5; 50 m plat băieți finala I: 1. Gheorghe Zamfirescu (Steaua) 5,8; 2. Șerban Ciochină (Metalul) 5,8; 3. Vasile Sărucan (C.S.M. Cluj) 5,8; finala a II-a: 1. Marin Stoenescu (Steaua) 6,0; 2. Ion Negescu (S.S.A.) 6,1; 3. Marin Flăminzeanu (Progresul) 6,1; prăjină: 1. Petre Astafei (Steaua) 4.80; 2. Dinu Pîștalu (Dinamo) 4.70; 3. Marian Sorin (C.A.U.) 4,50.

Întrecerile continuă astăzi, de la ora 9.30.

CLASICA POZĂ DE ALBUM și cuprinde pe reprezentanții schiului alpin elvețian la Campionatele Mondiale de la Val Gardena (unde a și fost înregistrată imaginea). Pot fi recunoscuți (ne asigură legenda acestui telefoto AP-Agerpres...), de la stînga spre dreapta, P. Frei, J. D. Daetwyler, J. Tischhauser, D. Giovanoli, Edith Sprecher, H. Hemmi, E. Bruggmann, K. Schnider, T. Berlinger, T. Grünenfelder și Anneroesli Zryd. Ar fi interesant de făcut, peste o săptămînă, bilanțul „medaliilor" din fotografie...

...ȘI IDOLII S-AU PRĂBUȘIT UNUL CÎTE UNUL!

BILANȚ ÎN BOXUL PROFESIONIST AL ANULUI 1969

Așa a fost dintotdeauna boxul profesionist: o lume pitorească, zbuciumată și aprigă, cînd veselă peste măsură, cînd tristă pe potrivă, o lume aspră în care gloria se cucerește cel mai adesea după luni și chiar ani de trudă, dar se pierde — nemilos și nedrept — într-o singură clipă. Mai mult decît oricare alt sport, în box idolii se nasc greu, într-o vitregă luptă cu ei înșiși, surdă și chinuitoare, mai chinuitoare încă decît „punch"-ul celui mai necruțător adversar...

Se nasc greu și mor ușor campionii boxului profesionist, lăsînd în urma lor, în jurul unor socluri pe care se ridică alții, doar amintiri și regrete. Uneori — rar, o dată la mulți ani — se încalcă regula, dar anul trecut n-a fost așa și, judecat în virtutea unui asemenea adevăr, 1969 a fost departe de a se excepta.

Dincolo de nord-americanii Jimmy Elis și Joe Frazier, posesorii titlurilor mondiale la categoriile cele mai grele, numai trei dintre campionii universului pugilistic — argentinianul Nicolino Locche la „semimijlocie", italianul Nino Benvenuti la „mijlocie", și americanul Bob Foster la „mijlocie mare" — și-au păstrat nestîrbite diamantele coroanei.

Restul campionilor — la a căror succintă trecere în revistă vom proceda acum — s-au văzut nevoiți să coboare nu o dată învinși treptele ringului în cele 25 de meciuri cîte a programat anul în lupta pentru titlul suprem, alungați fiind în uitare sau în focul luptei aceleia, viclene și imposibile, de a recuceri pozițiile pierdute.

Astfel, la categoria cocoș, simpaticul australian Lionel Rose a cedat supremația mexicanului Ruben Olivares, nemilos învingător — prin K.O. în repriza a doua — în fața lui Alan Rudkin și, surprinzător, cele două foruri autorizate ale boxului mondial, WBA și WBC, și-au adus opiniile la același numitor, consfințind o victorie pe care nici... culisele n-o mai puteau pune la îndoială!

La „muscă", însă, sînt vehiculate în continuare două opinii, între care prima înclină spre filipinezul Bernabé Willacampo (strașnic bătut, în decembrie, la Tokio, de Masao Oba!), iar cea de a doua spre mexicanul Alacram Efrem care mulți pretind — guri rele — că are mai mult talent pe... scenă, într-o repriză de „rock", decît între corzile ringului!

În sfîrșit, ultimele „noutăți" ale anului pugilistic 1969: nord-americanii Mando Ramos și Freddie Little (deposedați de centură — Carlos Teolilo Cruz și Sandro Mazzinghi), precum și mexicanul de origine cubană, José Napoles, victorios categoric (prin K.O.) în dubla întîlnire cu un alt reprezentant al Statelor Unite, marinarul Curtis Cokes.

Intenționat, l-am lăsat la urmă pe „il campione di medi", blondul triestin Nino Benvenuti, cel despre care ultimul număr al cunoscutei reviste „Boxe Ring" nu se sfiește să afirme că este „unul dintre cele mai bune produse, dacă nu cel mai bun, al pugilismului italian din toate timpurile" — afirmație riscantă, dacă ținem seama că numai la ora prezentă Italia oferă bătrînei Europe patru campioni de box „pro": Atzori, Zurlo, Galli și Arcari.

Dacă în ceea ce-l privește pe Benvenuti cele două foruri pomenite au căzut de acord, specialiștii au părerile violent împărțite, unii taxîndu-l drept un boxer indeobște „norocos", alții drept un veritabil fenomen... Primii aduc în sprijinul temerarei lor afirmații c opotrivă refuzul lui voalat, de a încrucișa mănușile cu nigerianul Dick Tiger, cît și, mai ales, discutabilul verdict din meciul cu americanul Scott. Ceilalți continuă să-l considere, înțelegători și blînzi, „il campionissimo", marea glorie a sportului italian, argumentînd acest superlativ în special prin aceea că, la aproape 32 de ani, Nino a reușit să depășească cu fruntea sus recentul „moment al adevărului" care a fost pentru el dificila întîlnire cu Luis Rodriguez.

Istoria acestui meci este desigur cunoscută: aflat în repetate rînduri la un pas de a fi înghenunchiat, Benvenuti a găsit spre final resurse nebănuite — împrumutate parcă de disperare — de a ataca și, cu fața tumefiată, cu ochiul drept șingerind peste măsură, l-a trimis pe Rodriguez la podea în repriza a 11-a: K. O.! Ce-a fost pînă atunci, zic admiratorii lui Nino, nu interesează, în viața unui mare sportiv, ca și în viața unui artist, dacă vreți, nu contează în cele din urmă — cum bine scria cineva — decît rezultatele finale...

Și Benvenuti, boxer de geniu sau nu, cu fruntea încărcată de lauri, visează acum, cu un calm olimpian, cu ochii deschiși, la cel de al treilea titlu mondial pe care n-ar fi exclus să-l aducă chiar anul abia început...

Deși — reversul medaliei — s-ar putea să le piardă și pe cele cucerite, căci, în lumea boxului, idolii se clatină mult, dar se prăbușesc o singură dată...

I. Ov.

F.C. ARGEȘ VICTORIOS

Pe stadionul Central din Kinshasa, fotbaliștii de la F.C. Argeș au prestat cel mai bun joc din actualul lor turneu african, întrecînd cu 2—1 (1—1) echipa Dragons, a doua clasată în campionatul congolez. Autorii golurilor: Jercan (min. 38) și Nuțu (min. 81), respectiv Pamoleke (min. 17).

Partida a fost deosebit de spectaculoasă, iar publicul le-a făcut sportivilor români o caldă manifestație de simpatie la sfîrșitul jocului.

FOTBAL — MERIDIANE

Brian Glanville despre C. M.

LONDRA, 7 (Agerpres). — Brian Glanville, cunoscutul publicist sportiv englez, a publicat recent un articol consacrat campionatului mondial, în care scrie printre altele: **„E greu de indicat o formație net superioară celorlalte sau un „unsprezece" de excepție, privit prin prisma unor individualități ieșite din comun. Febrila căutare a unui portar de către brazilieni, care nu mai găsesc astăzi un Barbosa sau un Gilmar, este simptomatică. Apoi, judecînd la rece, echipa lui Didi nu poate avea un rol deosebit în acest campionat. R. F. a Germaniei are o apărare cu picioare cam îmbătrînite, Bulgaria a fost învinsă de Maroc, Italia e plină de talente, însă trebuie mai întîi să ne convingă. Despre Anglia, se poate spune că nu posedă în momentul de față aceiași jucători de mare calibru deși dispune de doi atacanți foarte buni: Francis Lee și Geoff Hurst, dar ei se impun mai mult prin talentul fotbalistului obișnuit de la noi, și nu prin spontaneitatea fotbalistului de geniu. Numai jucătorii de geniu vor da cheia meciurilor în Mexic, pentru că aprecrile vor fi bine zăvorîte!"**

ȘTIRI, REZULTATE

● Celebrul antrenor Helenio Herrera (actualmente la A. S. Roma), a fost suspendat pînă la sfîrșitul lunii de către comisia disciplinară a ligii italiene pentru declarații defăimătoare la adresa arbitrilor de fotbal italieni.

● La Caracas, echipa Botafogo din Rio de Janeiro a învins cu 2—1 (1—0) formația Spartak Trnava.

● Echipele uruguayene Nacional și Penarol au terminat la egalitate: 2—2, într-un meci pentru turneul hexagonal de la Montevideo. În clasament conduce Nacional cu 8 p, urmată de Penarol cu 7 p.

● Supus unui control la clinica oftalmologică din Houston, fotbalistul brazilian Tostao a primit aviz favorabil, astfel că prezența sa în echipa Braziliei la „mondiale" este aproape certă.

ȚARA GALILOR — SCOȚIA 18-9 (5-9) LA RUGBY

Ieri, la Cardiff, în Turneul celor cinci națiuni, rugbyștii Țării Galilor, în mare vervă, au învins cu scorul de 18—9 (5—9) echipa Scoției.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.366

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 809 (6243) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 9 februarie 1970

Citiți de miercuri, în SPORTUL

Preludiu la „El Mundial '70"

● BRAZILIENII SPUN „RAMAS BUN" FAMILIILOR LOR PENTRU DOUA LUNI ● DR. FINI (ITALIA): „FOTBALIȘTII NU VOR LEȘINA CA ATLEȚII LA J.O." ● POFTA DE GOLURI VINE... JUCIND ● INTEGRALIȘTI ȘI RESTANȚIERI ● CU SACUL DE MERINDE ÎN SPINARE ● TRANSLATORII VOR ȘOMA?

Bogată activitate competițională la schi

Ștafetele A.S.A. Brașov (b) și Dinamo Brașov (f) campioane naționale la juniori

Schimb între componenții ștafetei campioane. Foto: V. SECĂREANU, Brașov

Prima coborîre a anului pe pîrtia Lupului

4000 de spectatori la concursul de sărituri de la Borșa

Citiți în pag. a II-a comentariile trimișilor noștri

MARIA ALEXANDRU ȘI ISTVAN KORPA — noii campioni internaționali ai României

● Reprezentanții Cehoslovaciei au cîștigat probele de dublu ● Maria Alexandru a învins-o din nou pe Vostova

Întîlnirea de adio din cadrul actualei ediții a internaționalelor de tenis de masă ale României cu protagoniștii competiției a fost reconfortantă pentru mulțimea spectatorilor de duminică, din sala Floreasca. Atît în reuniunea de dimineață cît și în ultima, rezervată finalelor, concurenții au oferit dispute extrem de dîrze, interesante și de un spectacol apreciabil.

Pînă în finală, Maria Alexandru a eliminat adversare bine cotate ca Laima Amelina, Doris Hovestadt, în timp ce Ilona Vostova a trecut de Lesai (cu destulă dificultate), Stephan și Crișan. În ultima partidă ne-am fi așteptat ca reprezentanta noastră, Carmen Crișan să opună mai multă rezistență și, de ce nu, să și învingă, așa cum s-a mai petrecut de cîteva ori pînă acum. Dar, în fața campioanei europene de senioare, Vostova, deținătoarea titlului continental la junioare, Crișan, a acționat cu prea multă reținere, loviturile ei nu au avut forța necesară. Și, normal, împotriva unei jucătoare dezlănțuite, Crișan a fost nevoită să plece steagul.

În schimb, în meciul decisiv al acelei finale masculine, Stanek își permite, pentru relaxare, chiar un moment de comedie bufă, jucînd, în mijlocul încordării generale, mingea pe picior ca un autentic jongleur!

Seara finalelor a adus la rampă autentici artiști, care au dat viață unui spectacol captivant, cam de mult uitat la noi...

Constantin COMARNISCHI

(Continuare în pag. a 4-a)

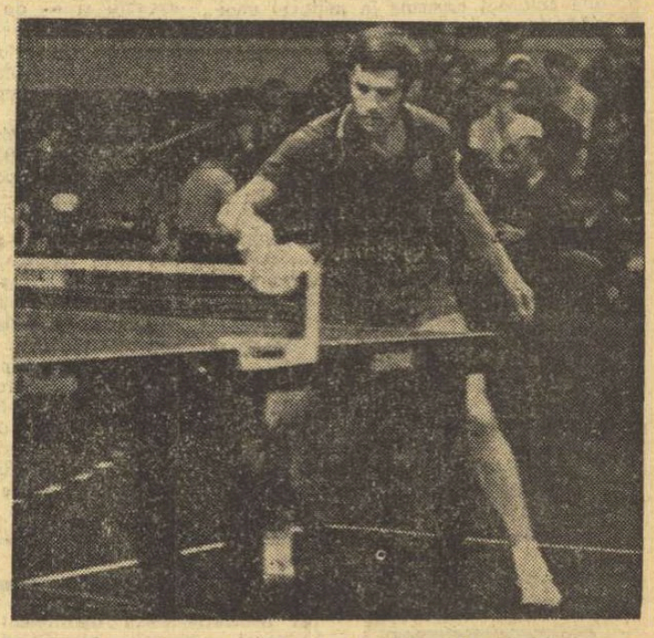

Iugoslavul Istvan Korpa, învingător al unei finale dramatice și spectaculoase

Fiilă de carnet

SUNET ȘI LUMINĂ

De la șase mese de joc s-a ajuns la două, apoi la una. Focar al sălii, magnet al privirilor, reflector pe doi actori. Tic-tacul de metronom al mingii, întrerupt neprevăzut, din cînd în cînd, de un ritm aprig, de o cursă trepidantă contra cronometru. Spectacol de sunet și lumină, doi mimi admirabili, cu o minunată plastică a mișcării, în lumina crudă a trei reflectoare.

O ciudată coincidență în semifinalele probelor individuale: la masa 2, se succed Alexandru-Hovestadt și Korpa-Dvoracek, aduse parcă aci, de aceeași tactică a așteptării savante, de aceeași strategie a păcălirii adversarului prin capcane savant întinse; la masa 4 au evoluat, pe rînd, Crișan-Vostova și Stanek-Karakasevici, sub semnul jocului exploziv, al ofensivei ridicate la rang de principiu.

S-au schimbat replici ca în teatrul absurdului (Maria a remontat incredibil, în primul set al finalei cu blonda Vostova, campioana Europei, de la 6—15 la 21—19, cîștigînd apoi clar, cu 3—0. Oh, lady Mary...), au fost scene pe muche de cuțit, de autentic suspense (la 20—17 pentru Stanek, în meciul final, Korpa își asumă riscul unui flux ofensiv și cîștigă cu 22—20!), iar în setul decisiv al aceleiași finale masculine, Stanek își permite, pentru relaxare, chiar un moment de comedie bufă, jucînd, în mijlocul încordării generale, mingea pe picior ca un autentic jongleur!

Seara finalelor a adus la rampă autentici artiști, care au dat viață unui spectacol captivant, cam de mult uitat la noi...

Paul SLAVESCU

Din nou prima! Maria Alexandru și-a dovedit clasa și în acest concurs

La cîteva secunde după ce a stabilit noul record național de sală la proba de 50 m garduri, Nicolae Perța (stînga) este felicitat de colegii săi de cursă, Viorel Suciu și Carol Corbu.

Foto: AUREL NEAGU

În ziua a doua a concursului de atletism

Nicolae Perța a stabilit un nou record național de sală

Ne vedem obligați să începem cronica întrecerilor de atletism cu un comentariu al unei „probe" nedorite: NEPĂSAREA cu care unii birocrați de la I.E.A.B.S. au tratat problema creării de condiții, cît de cît acceptabile, de a se ajunge la sală. Sportivi, oficiali, spectatori — cu toții — au trebuit să înoate, literalmente, într-un noroi pînă pește glezna pentru a pătrunde în sală. Recunoaștem, nu sînt create încă condiții de a se asfalta căile de acces, dar se puteau pune niște pietre, se puteau transporta cîteva camioane de nisip, se puteau așeza cîteva scînduri pentru ca drumul să devină practicabil. De altfel — datorită, în exclusivitate, acestei inadmisibile neglijențe — duminică concursul a fost urmărit doar de doi-trei spectatori. Se apropie naționalele de seniori, campionatele internaționale de sală și ne întrebăm dacă I.E.A.B.S. nu intenționează să-i „primească" în condiții asemănătoare pe sportivi.

Duminică, proba cea mai viu disputată a fost alergarea la 50 m g băieți. **Nicolae Perța a stabilit un nou record național de sală, cu timpul de 6,6 s, doborîndu-și astfel, propriul record (6,7).** La aceeași probă, Viorel Suciu și-a îmbunătățit recordul personal (6,7 s față de 6,8). Și al treilea clasat al probei, Ervin Sebestyen, a reușit un nou record personal. Menționăm și alte două rezultate bune obținute de Carol Corbu (6,9 la

Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Începînd de miercuri, 11 februarie, un nou serial al ziarului nostru

Titus Ozon își amintește pentru dumneavoastră

Vlaga Unirii Tricolor era entuziasmul

Ciolac compară jocul nostru cu marile demonstrații făcute de Ripensia

VENUS NU NE REZISTĂ

Pe vremea aceea fotbalul nu suferea de maladia ineficacității

Entuziasmul delirant și reprobarea cea mai sarcastică l-au însoțit mereu pe fotbalistul Ozon.

BAZA MATERIALĂ — între realități și deziderate

Ca de obicei, în asemenea prilejuri de analiză a activității de educație fizică și sport, problema bazei materiale a fost pe larg evocată și la recenta plenară a C.N.E.F.S. Atît în raportul prezentat, cît și în discuțiile care i-au urmat, s-au făcut ample referiri cu privire la construcțiile și amenajările destinate sportului de masă și celui de performanță, scoțîndu-se în evidență realizările din ultimii ani, experiența pozitivă rezultată din punerea în practică a unor frumoase inițiative locale, dar — totodată — sublinîndu-se și neajunsurile sau deficiențele care continuă a se manifesta în acest domeniu.

Spre deosebire de alte împrejurări anterioare, cînd problema bazei materiale devenise un adevărat laitmotiv, prin care se încerca justificarea slabelor rezultate din activitatea multor organe sportive, cînd lamentările și văicărelile pe această temă luaseră un caracter obișnuit la astfel de ședințe, favorizînd perpetuarea unei anumite stări de demobilizare și inacțiune, de astă dată modul de abordare al chestiunii în cauză, **conținutul luărilor de cuvînt de la tribuna plenarei ni s-a părut mai aproape de acel spirit al realității uitat sau ignorat adeseori pînă acum.** Chiar dacă plîngerile exprimate cu privire la insuficiența bazelor sportive n-au lipsit cu totul din cuvîntul unor vorbitori, **s-a apreciat, în general, cu mai multă luciditate starea de fapt existentă, recunoscîndu-se progresele realizate pe această linie în ultimii doi ani, eforturile mari ce se depun pentru recuperarea rămînerii în urmă a construcțiilor și amenajărilor destinate sportului în raport cu dezvoltarea luată de această activitate de interes social și cu perspectivele sale imediate.**

După cum convingător s-a subliniat în timpul plenarei, **în ultimii doi ani STATUL A INVESTIT** — prin Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport — **ZECI DE MILIOANE ÎN CONSTRUCȚIA DE OBIECTIVE SPORTIVE, la care s-au adăugat alte sume considerabile din partea Uniunii Generale a Sindicatelor, ca și a Ministerului Învățămîntului. Oficiul Național de Turism a venit, la rîndul său, în sprijinul mișcării sportive prin construcții și amenajări de patinoare, popicării, teleferice, instalație de iluminat a stadionului „1 Mai" din Constanța etc., realizate din fonduri proprii.**

Desigur, ceea ce s-a realizat din 1967 încoace, prin contribuția, mai substanțială sau mai modestă, a tuturor factorilor cu atribuții stabilite prin lege în domeniul sportului, și într-un ritm evident superior celui din anii anteriori, nu poate fi, totuși, considerat ca suficient pentru acoperirea integrală a cerințelor. Rămîn încă multe de făcut ca să ajungem la acest stadiu, **dar faptul că sînt create premise pentru un progres și mai rapid în pri-**

C. FIRANESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

DRAGOSTE NEÎMPĂRTĂȘITĂ

Nu fiindcă februarie cel capricios poate aduce și mîine tradiționala lui încărcătură de frig și de zăpadă, ne-a revenit în minte acest episod trăit cu zece ani în urmă. Acum, iarna ar fi în drepturile ei. Dar, atunci, calendaristic, ea era încă departe și, totuși, adusă de vînturi, a năvălit în plin campionat de fotbal, biciuind obrajii spectatorilor aflați în tribunele stadionului „23 August", la meciul Rapid — U.T.A. În pardesiuri — era abia 1 noiembrie — oamenii înfruntau viscolul, negîndindu-se nici o clipă să părăsească acest colț de iad și să-și caute altundeva mîntuirea...

Nu știm de ce, dar din toate imaginile — și sînt atît de multe — care ar putea ilustra pasiunea pentru sport, din zilele noastre, acesta ne-a impresionat cu deosebire. De multe ori ești chiar tentat să te întrebi dacă anonimul din tribună nu merită și el o medalie, ca și învingătorul, pentru entuziasmul său mereu viu, pentru devotamenul față de sport, pentru statornicia lui.

Dar este apreciat acest entuziasm de către beneficiarii lui, sportivii, antrenorii, conducătorii de cluburi? Avem destule motive să ne îndoim. Cîți sportivi răspund scrisorilor pe care le primesc de la cei ce-i îndrăgesc? Cîți tehnicieni s-au oprit, măcar cîteva momente, asupra sugestiilor primite din mase? Cîți conducători de echipe s-au gîndit să mulțumească celor dispuși să ajute, nu numai moral, ci și material, formația favorită? Nu sînt luați în seamă, avem impresia, nici acei ce-și exprimă dorința de a deveni membri susținători ai unei echipe, de a plăti o cotizație (uneori, de loc de disprețuit), de a fi alături de echipă, sub toate formele.

Nu o dată, aceștia s-au adresat ziarului, manifestîndu-și nemulțumirea pentru modul cum sînt tratați. O astfel de plîngere ne-a parvenit de la un iubitor al sportului din Arad, Liviu Sighete. Constrînși de spațiu, vom reproduce doar cîteva rînduri din lunga și concludenta scrisoare primită: **„Am citit în „SPORTUL" că G. M. Travers, un cetățean din Australia, se roagă de vreun an să fie membru susținător al clubului Rapid și nu a primit nici un răspuns. Nu mă mir că nu i-a răspuns în Australia, din moment ce și eu, care locuiesc în Arad, și vreau tot de un an să devin membru susținător al Rapidului, nu reușesc pentru că pe cei din Giulești prea puțin îi interesează acest lucru".**

Dacă am fi siguri că acest dezinteres față de simpatizanții clubului este doar o manifestare izolată, a Rapidului, poate că am fi încercat soluția unei corespondențe între noi și clubul din Giulești. Dar, știm că astfel de aspecte negative pot fi întîlnite în zeci de cluburi și asociații, dezvăluind, în ultimă instanță, o necunoaștere a propriilor interese. Ca să nu mai vorbim de lucruri mai delicate, de pildă, despre anumite norme de conduită, am zice, elementare...

Jack BERARIU

Eugen Hempel, cel mai talentat brasist al noului val, și-a înscris la activ o victorie (la 100 m) asupra polonezului Josef Klukowski.

Foto: N. DRAGOȘ

În pagina a II-a

SLAVIC LA POARTA CELOR DOUĂ MINUTE

FĂRĂ GALOANE

Nu știu să spun care este raportul exact dintre sportul colectiv și cel individual, dar afirm — și nu numai pentru a-mi scuza neștiința — că nici n-ar fi prea importantă precizarea că el s-a plămădit, mai întîi, în grupuri de oameni ori a reprezentat o îndeletnicire strict particulară. Îndrăznesc să-i întîmpin cu un zîmbet, nu prea respectuos, chiar pe cei mai serioși istorici ai stadioanelor care s-ar strădui să-mi completeze lipsurile mărturisite pentru că, depășind faza în care omul alerga pentru a se hrăni sau pentru a-și conserva viața, și limitîndu-mă la sport ca atare, cred, cu sinceritate, că oamenii s-au avîntat, mai curînd, în cine știe ce joacă devenită, apoi, sport cu reguli și rigori aparte. O simplă bilă colorată aruncată în mijlocul unui grup de copii poate proba și azi, oriunde — chiar și acolo unde nu există ziare și televiziune — simplul adevăr pentru care pledez: micii „cobai" ar lua-o la șuturi și și-ar disputa-o cu o înverșunare... competițională!

Dar, lăsînd la o parte gluma, demonstrația citată vrea să servească unui scop întrutotul serios, acela de a ne face să gîndim, ceva mai atent, la un aspect major al vieții noastre sportive.

De multă vreme se înregistrează preferințele tineretului pentru disciplinele colective, în detrimentul celor individuale. Explicația care se dă, de obicei, susține că efortul necesitat de jocurile sportive este mai redus pentru individ, iar posibilitățile sale de afirmare mai numeroase și mai rapide. Cu toate astea, majoritatea ramurilor înscrise în programul olimpic o formează sporturile individuale, iar oficialitățile de resort încearcă mereu să le reducă pe celelalte. În mișcarea noastră sportivă, preocuparea forurilor de specialitate (mă gîndesc mai ales la conducerea C.N.E.F.S.) se îndreaptă spre probele olimpice, din motive explicabile, dacă ținem seama de tendința mărturisită a C.I.O., dar mai puțin explicabile dacă judecăm din punctul de vedere al interesului nostru, pe plan național.

Într-adevăr, rezultatele bune de la marile competiții (și cu precădere cele de la J.O.) aduc glorie țării dar și... galoane, cum se spune, celor care se ocupă de sport. Numai că disciplinele individuale — cel puțin în momentul de față la noi — oferă posibilitatea depistării unor elemente deosebite și pregătirea lor în... eprubetă. Ele sînt excepții și — de obicei — nu reprezintă altceva decît excepția în sine și, poate, un etalon al talentului latent al tineretului nostru, considerat global, ca și capacitatea unor tehnicieni.

În afara acestui mod de a gîndi sportul și a acestui gen de a-l practica (exemplul poate fi extins și la cîteva discipline colective — hochei, polo etc.) mai există însă și un altul mult mai profund, mult mai generos, dar încă anonim, care nu aduce galoane... Este sportul de masă, asupra căruia atrag atenția insistent și repetat toate documentele politice adresate mișcării sportive, în ultimii ani, fixîndu-l drept principală sarcină și obiectiv de prim ordin al preocupărilor C.N.E.F.S. ca și, într-o măsură proporțională, al celorlalte instituții: U.T.C., U.G.S.R., M.I. etc., implicate în fenomenul sportiv. Toți acești factori cunosc, cît se poate de bine, scopul major al indicațiilor de partid, dar — așa cum a reieșit și din discuțiile recentei plenare a C.N.E.F.S. și cum din păcate rezultă, mai ales, din realitățile sportului nostru — cam toți cei citați sînt preocupați de aspectul performanței, cel care aduce galoane... În schimb, pot fi auzite multe generalități, numeroase teoretizări, opinii neînchipuit de diverse, învinuiri reciproce, repetate (și nerespectate) angajamente, toate avînd ca subiect sportul de masă.

Între atîtea banalități îi vine greu să se descurce acestui sport de mase, după care tînjesc însă sute de mii de cetățeni ai țării, de vîrste și sexe diferite. Chiar și ziarul nostru nu și-a încordat întotdeauna și în măsură corespunzătoare puterile pentru a și le așeza în slujba mult discutatului sport al celor mulți. Și alți confrați, de la publicații legate de mase, cum sînt „Munca", „Scînteia tineretului", „Steagul roșu" sau gazetele județene, ar fi putut-o face cu un succes cel puțin egal cu al ziarului nostru. Pentru că, dacă ne gîndim mai profund, nu se poate să nu înțelegem că sportul, urcînd spre performanțe înalte, este amenințat să devină un atribut cu o arie de răspîndire foarte restrînsă, dînd societății supercampioni separați, ca de o prăpastie, de restul cetățenilor. Or, o asemenea situație nu poate fi de dorit tocmai acum, cînd mișcarea fizică a încetat să mai fie, aproape peste tot și în socialism mai ales, un apanaj de clasă.

Rolul major al sportului nu este cel de a furniza campioni, ci sănătate individuală cît mai frecvent repetată, adică un înalt coeficient biologic național.

Astfel privit, sportul de masă, singurul capabil să realizeze acest deziderat, mai poate fi considerat oare drept o acțiune care nu conferă galoane?

EM. VALERIU

SLAVIC LA POARTA CELOR DOUĂ MINUTE

Pentru a doua oară în decurs de 24 de ore, Marian Slavic stîrnește murmure de admirație în piscina Floreasca. Prezent ieri după-amiază la startul cursei de 200 m, craulistul nr. 1 al țării ne-a impresionat, o dată în plus, prin eleganța și eficiența din ce în ce mai mari ale stilului său aproape fără cusur, fiind pe punctul de a trece limita celor două minute, care marchează consacrarea definitivă pe plan internațional pentru un sprinter.

Elevul prof. Gh. Dimeca și-a calculat cu multă precizie ritmul: 17,0 — 37,0 și 57,5 la capătul primei sute. Apoi, 1:17,0 și 1:39,0 după 166 m. Toate privirile erau ațintite spre cronometre și ușurința cu care Slavic înainta pe ultimii metri ne îndrituia să așteptăm un timp în jurul a 1:59,0. Spre marea sa nesansă, cînd mai avea doar un singur metru pînă la sosire, bucureșteanul a ajuns cu brațul stîng pe culoar și acest moment de ezitare l-a costat 1—2 secunde. Și așa însă, timpul indicat de cele trei cronometre oficiale (2:01,2) este remarcabil pentru actualul său stadiu de pregătire, cu atît mai mult, cu cît antrenorul său i-a prevăzut un prim vîrf al formei sportive abia spre mijlocul lunii martie.

De loc surpins de cifra realizată, Slavic ne declara la sfîrșitul cursei: *„După primele lungimi mi-am dat seama că am resurse pentru un timp neobișnuit în bazinele noastre. Realmente nu am văzut (n.r. nici nu s-ar putea vedea în apa de loc filtrată care există în bazinul Floreasca) că intru în culoar. Am ratat o șansă bună, dar nu-i nimic; poate săptămîna viitoare, la Reșița..."*

În continuă ascensiune, Anca Georgescu a ajuns la 1:21,8 (doar 9 zecimi o mai despart de recordul național) la 100 m bras. Deosebita seriozitate pe care o manifestă această tînără înotătoare (15 ani) la antrenamente și prezența ei regulată — spre deosebire de ceilalți înotători de la Dinamo — în concursurile locale, merită a fi subliniate din plin.

Cu noi recorduri personale și-au încheiat evoluțiile și alte trei speranțe ale natației noastre. Eugen Hempel a înotat ieri 200 m bras în 2:39,2, fiind întrecut, de data aceasta, de justețe, de rutinatul Josef Klukowski (2:38,8), Gh. Lupu, cu 65,0 (100 m) realizat în ștafeta mixtă, și cu 2:23,2 la 200 m, unde l-a învins categoric pe Liviu Copcealău, se apropie amenințător de cei mai buni spatiști ai țării. În sfîrșit, Sebastian Cosmescu și-a confirmat cifra de la 400 m (4:28,8), parcurgînd ieri distanța de 200 m în 2:06,4. Rezultate tehnice:

200 m liber (f): Cr. Balaban 2:24,0, G. Zieland (Flota Gdynia) 2:34,0; *200 m liber* (m): Slavic 2,01,2 (timp superior cu 1,7 sec. rec. național), S. Cosmescu 2:06,4; *100 m bras* (f): A. Georgescu 1:21,8, L. Bancu 1:28,0; *200 m bras (m)*; J. Klukowski (Flota) 2:38,8, Hempel 2:39,2, Săruleanu 2:41,6; *100 m spate* (f): M. Petre 1:20,8; *200 m spate (m)*: Gh. Lupu 2:23,2, L. Copcealău 2:27,4; *100 m delfin* (f): A. Șterner 71,1, G. Cerbeanu 72,4; *133 m mixt* (m): Slavic 1:33,7, Machnicki (Flota) 1:37,0; *133 m mixt* (f): A. Șterner 1:49,6, Biernat (Flota) 1:50,6.

— a. v. —

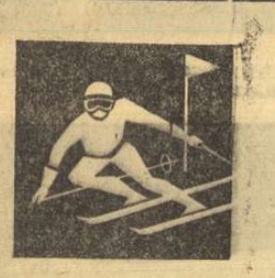

COBORÎRE PE „LUPULUI"

...Și a fost ziua a doua

BRAȘOV, 8 (prin telefon). Duminică 8 februarie am înregistrat prima coborîre a anului cu care, de fapt, s-a inaugurat și pîrtia Lupului, recent amenajată după ultimele recomandări ale F.I.S. E tîrziu și e foarte puțin, mai ales dacă ne gîndim că peste două săptămîni vom găzdui, pe aceeași pîrtie, un mare concurs internațional de schi, sau că juniorii se vor prezenta cu această singură coborîre la startul naționalelor. Puteam avea pretenții? Putem spera la valoare autentică?

Dar, să revenim la coborîre. Pîrtia a fost iute înghețată, dar aptă pentru concurs, ea a solicitat „nervii" concurenților. Poate tocmai de aceea s-au consemnat masive forfaituri la start. Școala sportivă din Predeal a părăsit competiția în bloc, motivînd (nejustificat, după părerea noastră) lipsa schiurilor adecvate și a căștilor de protecție. Și alte cluburi și asociații și-au manifestat aceeași rezervă, sustrăgîndu-se din concurs, cu sau fără motiv, concurenți. De altfel, totalul participanților s-a redicat la jumătatea celui de la slalom.

Dintre curajoșii care s-au prezentat să ia startul, remarcăm din nou pe Dorin Munteanu (A.S.A. Brașov) care a învins la seniori cu peste 6 sec. pe secunzii săi Ioan Bobiț (Dinamo) și Constantin Văideanu (A.S.A. Brașov).

La fete, Mihaela Sandu a punctat suficient ca să-și asigure victoria și să dovedească constanța formei sale, întocmai ca și Daniela Munteanu la junioare. Dintre juniori, care încă nu știu să coboare și să traverseze schimbările de pantă în viteză, am reținut duelul invizibil dintre P. Ivănescu (Dinamo) și Alex. Bogdan (C.S. Sinaia), care a revenit, pe merit, primului, mai sigur și mai decis. În rest, căzături peste căzături la singura dificultate a traseului (de altfel foarte scurt și neregulamentar) — trecerea unui hop în Poienița Cristianului.

În clasamentul la combinată, cîștigată de M. Focșeneanu (C.S. Sinaia), remarcăm suprinzător și merituos pe locul 3 pe Nicolae Dăscălescu (Steagul roșu Bv.), proaspăt promovat din rîndul juniorilor.

Rezultate tehnice: **seniori**: 1. Dorin Munteanu (A.S.A. Bv) 1:52,0; 2. Ioan Bobiț (Dinamo) 1:58,7; 3. Const. Văideanu (A.S.A. Bv) 1:59,1; 4. Beniamin Haidu (A.S.A. Bv) 2:00,4; 5. Ioan Țîrea (Steagul roșu) 2:00,8; 6. Marin Focșeneanu (C.S. Sinaia) 2:01,5; **senioare**: 1. Mihaela Sandu (Dinamo) 48,8; 2. Ghizela Morres (Politehnica Bv) 49,5; 3. Maria Cîmpeanu (Șc. sp. Bv.) 53,4; **juniori I**: 1. Paul Ivănescu (Dinamo) 51,5; 2. Alex. Bogdan (C.S. Sinaia) 52,7; 3. Ovidiu Țuțurea (Șc. sp. Bv.) 54,7; **juniori II**: 1. Cristian Fîntînaru (Dinamo) 59,7; 2. Mihai Dancășiu (Șc. sp. Bv) 59,9; 3. Cristu Cristian (Creația Bv) 1:00,5; **junioare**: 1. Daniela Munteanu (A.S.A. Bv) 49,6; 2. Ioana Bîrsan (Creația) 1:07,5; 3. Cristina Dobnic (Șc. sp. Bv) 1:29,9; **combinata alpină, seniori**: 1. Marin Focșeneanu, 2. Ene Mircea (Dinamo), 3. Nicolae Dăscălescu (Steagul roșu); **senioare**: Mihaela Sandu (Dinamo); **juniori**: Paul Ivănescu (Dinamo); **junioare**: Daniela Munteanu.

Mihai BÎRA

Campionatele europene de tineret, un nou obiectiv al boberilor români

De vorbă cu antrenorul Tita Rădulescu despre pregătiri, condiții de participare și... speranțe

După Panțuru și ceilalți boberi seniori, iată că vine rîndul lotului național de tineret să participe la o importantă confruntare internațională: campionatul european rezervat acestei categorii de concurenți. Evenimentul se va petrece la sfîrșitul săptămînii viitoare, mai precis sîmbătă și duminică, pe pîrtia artificială din stațiunea vest-germană Königsee. În dorința de a informa cititorii asupra acestei importante competiții, i-am solicitat maestrului sportului Tita Rădulescu, antrenorul lotului român, o serie de amănunte, pe care fostul campion național ni le-a furnizat cu multă amabilitate.

— **Au fost stabilite echipajele care ne vor reprezenta țara?**

— În linii mari, da. Piloți vor fi Nicolae Stavarache (25 de ani), Gheorghe Șandru (23 de ani) și Eugen Bogdan (23 de ani), iar împingători Marius Gurgui (26 de ani) și Valerian Juncu (21 de ani). Dintre cei trei piloți, vor fi desemnați la fața locului, în funcție de comportarea avută la antrenamente, cei doi care vor conduce boburile în coborîrile pentru campionatul european de tineret (**n.r.: virsta maximă a concurenților, stabilită de F.I.B.T., este de 28 de ani**). Trebuie avut în vedere că pîrtia artificială de la Königsee, construită pentru întreceri de sănițe, are particularități diferite față de o pistă clasică de bob. Pentru a face față cît mai onorabil, la Sinaia, unde ne-am antrenat pe 5 viraje și, în ultimele zile, pe 8 viraje, ne-am străduit să adaptăm parcurgerea traseului (mai precis, atacarea virajelor) ținînd seama de specificul pîrtiei de la Königsee.

— **Puteți să ne dați cîteva detalii asupra antrenamentelor din țară?**

— Desigur. După pregătirea generală și specifică începută încă din timpul verii, am profitat de căderea primei zăpezi pentru a efectua starturi cu bobul pe zăpadă. Apoi, cînd pîrtia din Sinaia ne-a oferit cît de cît condiții, am continuat pregătirile chiar pe pistă, așa cum am spus la început, mai întîi pe 5 viraje și apoi pe 8. În afara starturilor, m-am străduit să-i învăț pe elevii mei atacarea „la mică înălțime" a virajelor, deoarece pista de la Königsee, fiind construită pentru sănițe, nu are taluzuri înalte și nici strașini, ca pîrtiile de bob.

— **Pe ce boburi se va concura?**

— Vor fi folosite un bob Podar original și un bob tip Podar construit în Capitală.

— **Aveți speranțe pentru un loc fruntaș?**

— Bineînțeles. Dar, înaintea speranțelor, a convingerea că băieții vor face tot posibilul pentru o comportare onorabilă.

d. st.

Astăzi, în sala Dalles, la orele 18

Criterii de apreciere a frumuseții fizice feminine

Centrul de cercetări științifice al C.N.E.F.S., Institutul de educație fizică și sport în colaborare cu Universitatea populară București organizează astăzi, la orele 18, în sala Dalles o conferință cu tema: CRITERII DE APRECIERE A FRUMUSEȚII FIZICE FEMININE. Expunerea va fi făcută de prof. Virgil Mazilu. Va urma filmul franco-italian „La dolce vita".

Ștafetele juniorilor au oferit dispute pasionante

POIANA BRAȘOV, 8 (*prin telefon, de la trimisul nostru*). Duminică dimineața, un soare strălucitor a îmbrăcat Poiana Brașovului.

La ora 9,30 au pornit în cursă primele schimburi ale junioarelor. Sportiva antrenorului Gheorghe Bădescu (Dinamo), Elena Rîmbu, a mers foarte bine, dar Marcela Bădescu (Tractorul) s-a menținut aproape și a predat ștafeta doar cu 20 secunde mai tîrziu. În schimbul doi, Ana Bădescu (Dinamo) a făcut o cursă excelentă (a înregistrat cel mai bun timp al zilei 12:15 pe 3 km) și a asigurat colegei sale Elena Bășea un avans care a scutit-o pe aceasta de orice emoție în privința primului loc. Pentru locurile următoare s-a dat o luptă epuizantă între schioarele de la Școala sportivă Rîșnov, Tractorul Brașov, Școala sportivă Miercurea Ciuc, Constructorul Cîmpulung Moldovenesc și Școala sportivă Vatra Dornei. Mărturie stă faptul că între locul 3 și 6 diferența de timp este doar de 58 secunde! Lămîița Gheorghiesi (Șc. sp. Rîșnov) a înregistrat un timp bun (12:48) și a dus ștafeta rîșnovencelor pe locul secund astfel că echipa Tractorul s-a mulțumit cu locul III.

La băieți, locul I era (ziceau antrenorii) rezolvat dinaintea cursei, prin valoarea constant ridicată a sportivilor de la A.S.A. Brașov. Într-adevăr, (trebuie să recunoaștem), previziunile s-au confirmat. Elevii lui Ion Cîmpoia au „zburat" pe cei 15 km (5 de fiecare) și echipa alcătuită din Nicolae Cristoloveanu, Ion Tudor și Victor Dihoi a depășit ștafeta Dinamo Brașov, clasată pe locul II, cu aproape 3 minute. Pe locul III, o prezență inedită: Școala sportivă Energia Brașov, alcătuită numai din juniori mici. Rezultate: FETE; *3×3 km*: 1. Dinamo Brașov (antrenor Gh. Olteanu) 40:19 — CAMPIOANA NAȚIONALĂ (Elena Rîmbu 14:25, Ana Bădescu 12:15, Elena Bășea 13:39), 2. Școala Sportivă Rîșnov (Lucian Neagu și Nicolae Dogaru) 42;17 (Mariana Andrei 15;18, Elena Ilie 14;11, Lămîița Gheorghiesi 12:48), 3. Tractorul Brașov (Ion Sumedrea) 42;48 (Marcela Bădescu 14;55, Lucia Benga 15:20, Rodica Clinci 12:33); 4. Șc. Sportivă Miercurea Ciuc (Ștefan Borbat) 43;08, 5. Constructorul Cîmpulung Moldovenesc (Orest Frățeanu) 43;39, 6. Școala Sportivă Vatra Dornei (Rodica Pall) 43;46. BĂIEȚI: *3×5 km* — 1. A.S.A. Brașov (Ion Cîmpoia) 59;40 CAMPIOANĂ NAȚIONALĂ (N. Cristoloveanu 20;55, Ion Tudor 19;23, Victor Dihoi 19;22), 2. Dinamo Brașov (Gh. Olteanu) 1h 02;39 (N. Gealepu 22;07, Gh. Ionetecu 20:28, 3. N. Dudu 20:04), 3. Școala Sportivă Energia Brașov (Gh. Pîștea) 1h 03:15 (N. Gîrniță 21;55, F. Foriko 20;15, S. Tomoș 21;05), 4. A.S.A. II 1h 05;07, 5. Tractorul Brașov (Ion Sumedrea) 1h 05;26, 6. Școala Sportivă Vatra Dornei (Rodica Pall) 1h 05;35.

Paul IOVAN

D. Lupu și-a adjudecat „Cupa Federației" la sărituri

BORȘA, 8 (prin telefon). — Deși timpul nu fost tocmai favorabil (a bătut vîntul), iar zăpada înghețată a îngreunat aterizarea concurenților, întrecerea de sărituri de la trambulină, dotată cu „Cupa Federației", s-a bucurat de un deplin succes. Aproape 4000 de spectatori au urmărit pasionantele dispute pentru trofeu, aplaudînd numeroase sărituri foarte reușite. Competiția s-a desfășurat în două „manșe", sîmbătă și duminică, iar clasamentul final a fost alcătuit prin totalizarea punctelor realizate în cele două concursuri. Trofeul a revenit reprezentantului clubului sportiv Dinamo Brașov, Dumitru Lupu, mai constant în sărituri.

Iată, însă, clasamentele: **sîmbătă**: 1. D. Lupu (Dinamo) 221 p (82 m — 79,5 m), 2. A. Biriș (A.S.A.) 212 p (79,5 m — 78,5 m), 3. V. Mărgineanu (Tractorul) 203 p (76 m — 78 m), 4. I. Erös (Dinamo) 190 p (75,5 m — 73 m), 5. M. Suroiu (A.S.A.) 165 p (81 m — 79 m — ambele căzute), 6. V. Morojan (Tractorul) 151 p (64,5 m — 71 m); **duminică**: 1. V. Tamaș (Dinamo) 210 p (80 m — 79 m), 2. D. Lupu 209 p (76,5 m — 80 m), 3. M. Suroiu 184,9 p (83,5 m — 75 m, căzută), 4. V. Mărgineanu 166,9 p (73 m, căzută — 75 m), 5. V. Morojan 165 p (75 m — 66,5 m), 6. I. Erös 163,7 p (77,5 m, căzută — 73 m); **clasamentul „Cupei Federației**: 1. D. Lupu, 2. V. Mărgineanu, 3. A. Biriș, 4. E. Erös, 5. M. Suroiu, 6. V. Mărgineanu.

Săptămîna aceasta se vor desfășura, probabil, „Cupa Borșa" și „Cupa Mureșul", concursuri incluse în calendarul competițional al C.J.E.F.S. Maramureș.

La reluarea diviziei A de popice

Campioanele învinse!

Reluarea campionatului diviziei A a fost, spre bucuria amatorilor de popice, marcată de un evident salt valoric, majoritatea întîlnirilor fiind viu disputate și încheiate cu rezultate superioare, ceea ce dovedește că echipele au folosit judicios pauza dintre tur și retur. N-au lipsit nici surprizele, ele dînd un plus de atractivitate întrecerilor.

MASCULIN

C.S.M. REȘIȚA — PETROLUL PLOIEȘTI 5290—5236 p.d. Campioana țării și lidera turului a fost învinsă de o formație modestă, dar pusă duminică pe fapte mari. Cei mai în vervă popicari s-au dovedit a fi Ion Tismănaru (914 p.d.) și Emil Uță (911), a căror frumoasă comportare a dat aripi colegilor lor. Ploieștenii au avut în Victor Ivan și Toma Nițulescu pe cei mai buni jucători, fiecare doborînd cîte 896 popice. (**I. PLAVIȚU** — coresp.).

OLIMPIA REȘIȚA — FLACĂRA CÎMPINA 5099—5090 p.d. Un joc sub semnul incertitudinii pînă la ultimele bile. Ion Micoroiu (914 p.d.) și Fr. Huber (888), iar de la cîmpineni P. Purje (897) au arătat mai multă precizie în lansarea bilei. (**D. PLAVIȚU** — coresp.).

CONSTRUCTORUL BUCUREȘTI — GAZ METAN MEDIAȘ 5286—5109 p.d. Bucureștenii, cu o echipă mai omogenă, s-au impus ușor. Cei mai buni: C. Rudău (944), A. Ilie (891) de la învingători, I. Tonciu (893) și A. Chirilă (875) de la învinși.

VOINȚA BUCUREȘTI — RAFINĂRIA TELEAJEN 5158—4957 p.d. Cunoscînd particularitățile pistei și arătînd o precizie mai mare în lansarea bilei, popicarii bucureșteni au cîștigat la o diferență categorică în fața unei echipe care, surprinzător, a dovedit multă nesiguranță (trei jucători nu au reușit să depășească nici măcar cifra de 800 p.d.). Cel mai bun jucător al întîlnirii — C. Voicu (Voința) 933 p.d. cu două lovituri în gol. (**AUREL PAPADIE**).

VOINȚA TG. MUREȘ — C.F.R. TIMIȘOARA 5218—4972 p.d.

FEMININ

GLORIA BUCUREȘTI — HIDROMECANICA BRAȘOV 2297 — 2294 p.d. Elevele lui C. Neguțoiu au cîștigat primul joc pe teren propriu. O victorie dificilă, decisă la ultimul schimb, la care și-a adus contribuția Florica Neguțoiu. Deși bolnavă, ea a reușit, în compania unei adversare în mare formă (Maria Rotter — 414 p.d.), să mențină avantajul echipei sale. (**O. GUȚU** — coresp.).

RAPID BUCUREȘTI — C.S.M. REȘIȚA 2484—2463 p.d. Mult schimbată, și la înfățișare și la propriu, echipa antrenorului feroviar Tudor Buzea a învins puternica formație reșițeană, la capătul unui meci de bună factură tehnică. Oaspetele au condus pînă la a patra pereche, ca apoi feroviarele să refacă terenul și în final să cîștige pe merit. Autoarele principale ale victoriei: Elena Cernat (460), Florica Filip (421) și Vasilica Pintea (413). De la C.S.M. s-au remarcat Maria Stanca și Maria Adelman marcate cu 432 și respectiv, 421 p.d.

VOINȚA TG. MUREȘ — METROM BRAȘOV 2406—2276 p.d. Gazdele au evoluat la nivelul posibilităților lor, evidențiindu-se Ana Albert (430), Elena Balogh (412) și Minodora Chețan (411). De la oaspete, Elena Clim (426) și Livia Reșteman (418) s-au detașat mult de colegele lor. (**IOAN PAUȘ** — coresp.).

LAROMET BUCUREȘTI — VOINȚA BUCUREȘTI 2431—2470 p.d. Campioanele au cedat în fața unei echipe redutabile. De menționat faptul că șase jucătoare au depășit granița celor 400 p.d. — C. Moldoveanu (438), C. Szocs (421), M. Petre (412) de la Voința și El. Trandafir (451), S. Andrei (426) și A. Ologoiu (412) de la Laromet.

FL. SANDU

Rezultate bune ale sportivilor de la liceul de gimnastică

Etapa pe județ a campionatelor naționale ale școlilor generale a oferit spectatorilor prezenți, zilele trecute, în sala de gimnastică din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej o întrecere de bun nivel tehnic, la care și-au adus contribuția îndeosebi cele două echipe reprezentînd liceul de gimnastică din localitate. Disputa a fost palpitantă, emoțiile cuprinzînd deopotrivă pe gimnastele începătoare și pe cele cu o mai bogată experiență competițională. Așa cum era de așteptat, pe primele locuri s-au clasat cele două echipe ale liceului de gimnastică din localitate, iar la individual o bună impresie au produs, îndeosebi, Gabriela Trușcă, Tatiana Pruteanu, Nadia Comănici, precum și Luminița Boieru și Elena Toader.

Iată rezultatele: 1. echipa nr. 1 a Liceului de gimnastică Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej 221,80 p; 2. echipa nr. 2 a Liceului de gimnastică Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej 216,25 p; 3. echipa Școlii generale nr. 5 Bacău 189,90 p.

Concursul s-a bucurat de o excelentă organizare, asigurată de organele sportive și de învățămînt din Bacău și din localitate, un aport remarcabil aducîndu-și profesorii și elevele de la Liceul de gimnastică din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Echipelor și gimnastelor clasate pe primele locuri li s-au oferit frumoase premii în cărți și materiale sportive.

prof. Maria RAICU
Orașul Gh. Gheorghiu-Dej

Nicolae Perța

(Urmare din pag. 1)

50 m.g.) și Haralambie Gogoașă (7,12 la săritura în lungime), deși ambii s-au clasat pe locul 4 la probele respective. Celelalte întreceri au fost dominate de atleți bucureșteni bine cunoscuți. Evident, este îmbucurător faptul că aceștia își îmbunătățesc permanent recordurile personale sau stabilesc altele noi. Dar, în aceeași măsură, am fi dorit ca, cu ocazia acestui concurs, să fi apărut și nume noi de atleți. Antrenorii cluburilor și asociațiilor sportive sînt, din acest punct de vedere, deficitari și... datori atletismului și publicului. Este de remarcat, de asemena, faptul că la unele probe au fost înscriși foarte puțini atleți pe foile de concurs și, în plus, nici măcar nu s-au prezentat toți la start.

Se poate afirma (prin prisma rezultatelor obținute) că a fost totuși un concurs care merită aplaudat.

Rezultate tehnice: **înălțime fete**: 1. Lucia Mărgineanu (Progresul) 1,53; **lungime fete**: 1. Viorica Viscopoleanu 6,04, 2. Cornelia Popescu (Rapid) 5,89, 3. Constantina Popa (Dinamo) 5,46; **greutate băieți**: 1. Gh. Dumbravă (Progresul) 13,93, 2. Vasile Mihalcea (Progresul) 13,77, 3. Mihai Ardeleanu (S.S.A.) 13,08; **greutate fete**: 1. Viorica Brad (Progresul) 13,87, 2. Tudora Dinuț (Metalul) 11,13, 3. Elena Dumitrescu (S.S.A.) 10,63; **50 m.g. (b)**: 1. Nicolae Perța (Steaua) 6,6, 2. Viorel Suciu (Petrolul Pl.) 6,7, 3. Ervin Sebestyen (Steaua) 6,8; **50 m.g. (f)**: 1. Viorica Enescu (Rapid) 7,5, 2. Cornelia Popescu 7,7, 3. Viorica Viscopoleanu 7,8; **înălțime băieți**: 1. Vasile Mureșan (Steaua) 1,88, 2. Ion Cherciu (Metalul) 1,88, 3. Anton Dincă (Steaua) 1,85; **lungime băieți**: 1. Doru Bădini (Steaua) 7,29, 2. Vasile Săruican (C.S.M. Cluj) 7,21, 3. Adrian Samungi (Steaua) 7,20.

BAZA MATERIALĂ — ÎNTRE REALITĂȚI ȘI DEZIDERATE

(Urmare din pag. 1)

vința construcției și amenajării de baze sportive nu poate fi contestat de nimeni. Raportul prezentat la plenară a enumerat numai cîteva din obiectivele sportive importante ce urmează a fi realizate — din fonduri centrale — în anii 1970 și 1971 (sălile din Ploiești, Galați și Pitești, bazinele de natație și sărituri din complexul bucureștean „23 August", instalația de nocturnă de la stadionul „23 August", patinoarul artificial acoperit de la Miercurea Ciuc, sala de tenis din București etc.), dar — așa cum s-a desprins și din cuvîntul unor participanți la discuții — devine limpede că acestora li se vor adăuga multe altele, pe întreg cuprinsul țării, ca rezultat al inițiativelor locale, demne de laudă, ce devin tot mai frecvente.

Din acest punct de vedere, **este de remarcat că la ultima plenară a C.N.E.F.S.** (spre deosebire de cele anterioare) **s-a vorbit mai puțin de baza materială a sportului de performanță** (care, oricum, răspunde mai deplin nevoilor stringente ale momentului) **și mai pe larg despre construcțiile și amenajările destinate educației fizice și sportului de masă.**

Cu mult interes au luat cunoștință participanții la plenară de experiența pozitivă acumulată în unele localități și județe cu privire la amenajările de baze sportive, utile și necostisitoare, realizate — în mare parte — din resurse proprii și prin munca voluntară entuziastă a celor dornici să practice exercițiile fizice și sportul. În această ordine de idei, despre o excelentă inițiativă de la Constanța, care a dus la transformarea unui vechi maidan într-un splendid parc sportiv, a vorbit tovarășa Elena Poparad, vicepreședintă a Consiliului Național al Organizației Pionierilor. Un alt vorbitor, Emil Crețu, președintele C.J.E.F.S. Argeș, s-a referit la experiența pozitivă rezultată la Cîmpulung Muscel din colaborarea tuturor factorilor locali cu atribuții în domeniul educației fizice și sportului în direcția amenajărilor de baze sportive. De asemenea, participanților la plenară li s-a reamintit exemplul pe care îl oferă unele comune din județul Dolj în materie de astfel de amenajări.

Din aceste cîteva exemple s-a desprins clar concluzia că **acolo unde se manifestă inițiativă și pasiune din partea organelor sportive, a celorlalți factori cu răspunderi și atribuții în domeniul sportului, unde posibilitățile locale — materiale și umane — sînt mai bine valorificate, SE POT OBȚINE REZULTATE EXCELENTE.** În această ordine de idei, tovarășul Ion Iliescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, **s-a referit pe larg la contribuția deosebită pe care organizațiile de tineret sînt chemate să o aducă la acțiunea — ce trebuie să devină tot mai amplă — și anume aceea a amenajării de baze sportive.**

În legătură cu mai buna valorificare a resurselor locale s-a discutat în cadrul plenarei și despre necesitatea reducerii prețului de cost al construcțiilor destinate sportului, îndeosebi al celor din mediul rural. Referindu-se în această privință la o indicație recentă a conducerii de partid, tovarășul Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, a subliniat că cheltuielile legate de construcția sălilor sportive școlare pot fi mult diminuate printr-un mai chibzuit consum de materiale, prin economisirea forței de muncă plătite, ca și pe calea unui sprijin eficient din partea părinților elevilor.

Punînd în evidență realizările remarcabile obținute în direcția dezvoltării bazei materiale a sportului, experiența pozitivă dobîndită, căile și mijloacele ce trebuie folosite în viitor, dezbaterile plenarei au scos, totodată, **la iveală anumite deficiențe și neajunsuri care se manifestă încă în acest sector vital al activității de educație fizică și sport.**

Atît din raportul prezentat cît și din alte luări de cuvînt a reieșit că **prin unele locuri continuă încă practica nefastă a dezafectării de baze sportive fără respectarea dispozițiilor legale de refacere a lor pe alte amplasamente. Numai Bucureștiul, în ultimii zece ani** — după cum preciza tovarășul Emil Jecu, vicepreședinte al Consiliului municipal pentru educație fizică și sport — **a pierdut în acest mod 80 de terenuri de sport, iar alte cîteva sînt propuse spre dezafectare în anii viitori.** Dar situații asemănătoare pot fi întîlnite și în alte orașe. **Se impune, deci, a se acționa mai ferm față de cei ce, încălcînd legea, distrug bazele destinate sportului — pentru care s-au cheltuit mari sume de bani — fără a oferi altele în loc.**

Participanții la plenară **și-au exprimat, de asemenea, nemulțumirea față de faptul că multe dintre consiliile populare și oficiile de sistematizare manifestă o slabă preocupare în direcția amenajării de baze sportive și locuri de joacă pentru copii, îndeosebi în noile cartiere de locuințe.**

Criticînd aceste deficiențe, care au o repercusiune directă asupra fenomenului sportiv, majoritatea celor ce au luat cuvîntul la tribuna plenarei s-au referit (unii din ei autocritic) în același timp la faptul că nu peste tot se manifestă o grijă suficientă pentru mai buna folosire a bazelor existente. În multe locuri, stadioanele și sălile de sport ale unor asociații și cluburi (chiar și cele aparținînd unor școli) stau ore întregi din zi nefolosite, în timp ce sportivii altor asociații nu au unde se antrena.

Dezaprobînd această stare de lucruri, participanții la plenară s-au pronunțat, totodată, în spiritul indicațiilor conducerii partidului, pentru admiterea accesului gratuit al tuturor copiilor pe bazele sportive.

După dezbaterile fructuoase pe care le-a prilejuit recenta plenară a C.N.E.F.S. este acum de sperat și de așteptat un reviriment în domeniul atît de discutat al bazei materiale — parte inseparabilă a activității de educație fizică și sport.

SCRISOARE NEEXPEDIATĂ

CRUCEA SUDULUI

Tel Aviv... 21 ianuarie 1970... Orele 7... Bungalow-urile hotelului Ramat Aviv dorm încă. Plecăm spre aeroport. In autobuz e liniște. Toți se gîndesc la cei 20 000 de kilometri de zbor spre Australia. Adamache e singurul care-mi zîmbește. Pare foarte sigur de el. A fost în Brazilia... A fost în Japonia... „Am să ajung și în Australia... N-am să refuz nici Mexicul"...

Decolăm... Roțile avionului reintră în burta de oțel, cu un scrîșnet care vrea parcă să ne aducă aminte, acum, deasupra Mediteranei, că pasărea ta, Omule, e mult mai fragilă decît pescărușul care te salută cu mișcări grațioase.

Băieții sînt obosiți. Cociș e palid. Nu îndrăznește să privească prin hubloul avionului. Tufan strînge cu putere brațul fotoliului, ca la dentist. Apoi îmi arată palmele. Sînt ude... Cel mai calm e, din nou Adamache. Își aprinde țigara, cu gesturi largi, aproape teatrale. Îmi face cu ochiul : „Nu știu cîte echipe au bătut Israelul, de două ori, la el acasă".

Zburăm. „Gigi" Tătaru, geograful lotului, strigă pe neașteptate, ca marinarul lui Columb : „Creta !" Într-adevăr, malul sudic al împărăției lui Minos își ondulează golfurile.

Zburăm. Cele trei degete uriașe ale Peloponezului, gata să cuprindă clapele unei decime, rămîn în dreapta. Tătaru încearcă să descopere Olimpia, dar apele riului Alfeu curg la umbra pinilor.

Zburăm. Din cînd în cînd, scame de nori scutură avionul. Ochii negri ai blondului Both se uită speriați spre Pescaru.

Zburăm. Avionul pătrunde în marele golf care desparte tocul de talpa Italiei. Spectacolul e grandios. Peste pămîntul Italiei plutește o pîclă argintie. Picla istoriei... Tătaru descoperă orașul Taranto. Popovici, sceptic, nu crede. „Gigi" solicită arbitrajul stewardesei. „Da. E Taranto".

Zburăm. Nori albi se adună sub noi. Neapole e undeva jos. La orizont, soarele topește cu raze violete imensele icebergi ale norilor.

Am ajuns la Roma. Stewardesa anunță cîntînd, cu mîndrie, că aterizăm pe aeroportul Leonardo da Vinci.

Coborîm. Avionul spre Sydney pleacă abia peste 12 ore, către miezul nopții... Autocar spre centru... Oboseala a pierit ca prin farmec... Intrăm la San Pietro. Bădin rămîne supefiat. Pipăie mozaicul aproape invizibil al tablourilor, ca Toma necredinciosul. Pentru el, San Pietro e mult mai mult decît zborul spre Lună... Intrăm în for. Revenim. Privim îndelung Columna lui Traian. Vînzătorul de ilustrate ni se adresează în românește : „Cumpărați ilustrate !" Băieții sînt surprinși: „Sînteți român ?" „Nu ! Dar îi recunosc pe români după felul în care privesc Columna".

Timpul curge. Din nou pe aeroport. E aproape de miezul nopții. Angelescu își masează glezna. Both își desmorțește articulațiile. Oprea încearcă să doarmă. Și sîntem în punctul cel mai îndepărtat de Sydney.

Plecăm. Urcăm, printre nori, în trepte. Sîntem la 11 000 de metri. „In altă lume". Avionul trimite jeturi roșii spre infinit. Din cînd în cînd, un nor încearcă să opună o rezistență luminii, pentru a pieri imediat. Jucătorii nu-și găsesc locul. Cociș e și acum într-un fel de transă. Tătaru e mereu cu fruntea lipită de hublou. Face calcule cu glas tare : „Jos trebuie să fie pustiul Arabiei".

Zburăm de 6 ore. Se luminează. Se sting becurile. Fețele tuturor lucesc de nesomn. Jos, valurile Mării Arabe se încrețesc ușor. Ne apropiem de Bombay.

Aterizare. „Gobori, Grozea ?" Petrolistul răspunde cu fentă : „Sînt prea obosit ca să nu cobor".

Stewardesa indiană e frumoasă. Un sari albastru se unduie pe trupul ei, în fața echipei olimpice. E cald. Intrăm în tranzit. Aerul condiționat înviorează privirile. In vitrine, elefanți de fildeș, săbii de fildeș, mărgele de fildeș, lei de fildeș.

Am plecat. Pămîntul e roșu. Și vînăt, și galben, și iar roșu. Apoi, apă. Oceanul Indian. Zburăm spre Singapore. Seara vine repede, ajutată de zborul meridianelor. Oblemenco încearcă, și el, să doarmă, dar nu găsește loc pentru picioarele sale lungi. Pescaru a renunțat de mult. Aprinde becul fotoliului și studiază cartonul ilustrat în care se explică pe unde poți ieși dacă avionul se prăbușește în Ocean.

La orizont — Singapore. E noapte. Coborîm. Lumini albastre, bolnave. Miasmele junglei se simt la tot pasul. Asfaltul e fierbinte, deși e noapte.

Intrăm în tranzit. Doi japonezi vînd tranzistoare și aparate de fotografiat. Îl caut din priviri pe barmanul malayez din „Miniaturi", dar nu e nicăieri. Vestitul Singapore din poveștile lui Maugham e acum altul. La „Jucării", un cățel mecanic latră și își mișcă burtica, toropit și el de căldura de afară.

Ochii îmi ard de nesomn. Mă gîndesc cu teamă la primul meci. Am trecut Ecuatorul. Privesc cerul. Caut să găsesc Crucea Sudului. Căutăm în doi. (Cu Gigi Tătaru). Antonescu face calcule. Adună. Scade. Ora Bucureștilor. Meridiane. Sensul acelor de ceasornic. Dar timpul trece greu. Se aprind din nou becurile. Nu mai știi dacă e pentru dejun sau pentru cină. Călătorim de vreo 40 de ore. Stelele sînt parcă mai strălucitoare în emisfera australă. Avionul își continuă canonul de zumzete. Se apropie Australia. Orele trec. Un nou răsărit de soare. Dinspre Pacific... Pe obrajii de copil ai lui Cringașu a crescut barba. Mărdărescu încearcă să-și îmbărbăteze oastea obosită.

Pacificul. O bucăl mare, peste Ocean. Aterizare. Tătaru exclamă : „Iată și Crucea Sudului !" Într-adevăr, la intrarea în aeroport flutură drapelul Australiei...

Ne întîmpină Harry Baitzel, organizatorul turneului. E jovial. Poate pentru că n-ar putea să ne anunțe altfel că primul meci se va juca peste 30 de ore și că, în acest scop, peste două ore, plecăm — CU AVIONUL — la Adelaide. Mă gîndesc dacă mai e cu putință. Mă uit la Mărdărescu. E negru. „Ce zici, Gil ?" Îmi răspunde calm : „Cu cît e mai greu, cu atît e mai bine". Simt, însă, în vorbele lui, doar o uriașă încordare a voinței. Anca doarme, șezînd, pe valiză.

Stăm de o oră la vamă. Valizele celor din fața noastră sînt răvășite. Vameșii caută stupefiante. Așteptăm. Mai trece o jumătate de oră. In sfîrșit ! Valizele noastre sînt cruțate. The soccer team of Rumania. Doar Adamache e pus să-și spele ghetele, de fotbal, pentru ca celebrul merinos australian să trăiască în pace.

Din nou în avion. Adelaide. Hotel Trave Lodge. Nimeni nu poate dormi. Singura soluție — masajul, la baia de aburi. Patru maseuri, ca niște gladiatori, amintesc baia romană. Mușchii de piatră cedează treptat. Revenim la hotel. Unii izbutesc să doarmă. Alții — nu.

A doua zi, la Adelaide, oastea istovită a lui Gil a obținut, poate, cea mai frumoasă victorie a sa. Mai frumoasă, aș spune, decît cele împotriva lui Lubanski sau Spiegel.

Ioan CHIRILĂ

MĂRDĂRESCU
văzut de AL. CLENCIU

NOUTĂȚI DE LA „U" CLUJ

La „U" antrenamentele au început la data de 5 ianuarie, în lipsa comandantului navei, Ștefan Cîrjan, aflat pînă la mijlocul lui ianuarie în concediu, ca șef al sectorului pregătire fizică generală a fost investit prof. Ion Arnăutu, antrenor emerit la atletism, secondat de... secundul Silviu Avram.

Pregătirea fizică generală a început într-un ritm susținut, impus încă din primele ședințe de antrenament și continuat cu intensitate sporită. Explicație există : în toamnă, cînd a început turul, echipa a intrat incomplet pregătită din punct de vedere fizic, fapt reflectat în treimea secundă a turului, cînd în 5 partide „U" a acumulat doar 2 puncte.

Prima ședință de pregătire fizică va rămîne de pomină, într-un fel. Antrenorul emerit a început cu o „porție" de 30 de minute, de genuflexiuni. La capătul lor, jucătorii se mai uitau chiorîș unul la altul și din cînd în cînd spre cel ce comanda exercițiul. A urmat încă o „porție" de 30' după care s-au declarat obosiți. Atunci, antrenorul Ion Arnăutu le-a spus : „Foarte bine. Sînteți obosiți. Deci încă...30". După care, ca... „supliment" încă 5. Asta a fost la început. Acum ți-e mai mare dragul să-i urmărești cum lucrează. Oboseala a fost scoasă din vocabular. S-a lucrat în prima parte a perioadei de pregătire fizică generală în medie cîte 150—180 minute la o ședință de antrenament.

De cîteva zile, mai precis după întoarcerea lui Șt. Cîrjan din concediu, antrenamentul a fost împărțit astfel : 80 la sută pregătire fizică generală, 20 la sută joc cu balonul (afară în aer liber sau în sală). Această proporție va mai dura cîteva zile, după care se va trece la 50 la sută — 50 la sută.

In această a doua etapă a pregătirilor vor intra în circuit și jocurile-școală. De fapt, o „introducere" a și avut loc în compania divizionarei C Dermata. Jucătorii lui „U" au vădit o excelentă dispoziție de joc și poftă de goluri. Au fost înscrise multe și întrucît după înscrierea golurilor jocul nu se relua de la centru am pierdut socoteala lor. Bineînțeles că jocul s-a reluat de la poarta echipei Dermata. Șlefuirea pregătirilor va avea loc după 15 februarie, cînd jocurile-școală și partidele amicale de verificare vor fi, progresiv, tot mai numeroase. Au fost perfectate amicaluri cu Steagul roșu, Petrolul și Metrom Brașov. S-a discutat și despre un eventual meci cu Steaua.

Acestea sînt noutățile de la „U" Cluj. În curînd vești și din cealaltă tabără divizionară clujeană, C.F.R.

Victor MOREA

Loturile arbitrilor divizionari

LOTUL A

București : Aurel Bentu, Constantin Bărbulescu, Constantin Dinulescu, Vasile Dumitrescu, Chevorc Ghemingean, Dumitru Isăcescu, Gheorghe Limona, Victor Pădureanu, Constantin Petrea, Nicolae Petriceanu, Alexandru Pîrvu, Gheorghe Popovici, Andrei Rădulescu.
Bihor : M. Bădulescu, Alexandru Toth.
Brașov : Petre Badea.
Cluj : Sever Mureșan, Vasile Topan.
Constanța : Zaharia Drăghici.
Dolj : Octavian Comșa.
Galați : Grigore Bîrsan.
Iași : Mircea Rotaru.
Mureș : Ion Rus.
Prahova : Nicolae Cursaru, Emil Vlaiculescu.
Satu Mare : Otto Anderco.
Sibiu : Cornel Nițescu, Petre Sotir.
Timiș : Ștefan Birăescu, Iosif Ritter.
Vaslui : Nicolae Rainea.
Vîlcea : Alexandru Alexe.

LOT B, SUSCEPTIBIL DE PROMOVARE

București : Ion Hrisafi, Marin Niță.
Arad : Traian Cruceanu.
Brașov : Gavrilă Pop.
Cluj : Ion Cîmpeanu.
Dolj : Stelian Mataizăr.
Mureș : Nicolae Barna.
Timișoara : Iuliu Boroș.

LOTUL B

București : Mircea Bică, Radu Buzdun, Nicolae Cătănoiu, Mircea Cîțu, Costică Constantin, Ion Dancu, Constantin Dragotescu, Ilie Drăghici, Ion Gheorghiță, Dumitru Ghețu, Francisc Colosi, Ștefan Lazăr, Chiriac Manusaride, Emil Martin, Gheorghe Motorga, Anton Münich, Simion Mîndreș, Alexandru Paraschiv, Gheorghe Retezan, Romeo Stîncan, Vasile Toma, Gh. Vasilescu I.
Arad : Aurel Crișan, Ion Opriță.
Argeș : Ion Chilibar.
Bacău : Cornel Buburuz, Adrian Macovei.
Bihor : Iuliu Erdös, Ștefan Patkos, Aurel Pop, Traian Vecan.
Brașov : Octavian Calugherovici, Roman Miron.
Brăila : Tudorel Leca.
Caraș-Severin : Dumitru Munteanu.
Cluj : Emil Călbăjos, Aurel Pop, Gheorghe Vereș.
Constanța : Ridvan Cocoi, Gheorghe Manole, Stavru Nicolau.
Dolj : Nicolae Mogoroașe.
Galați : Vasile Liga, Gheorghe Ștefănescu, Ovidiu Turcitu.
Gorj : Gheorghe Micu.
Hunedoara : Nicolae Lazăr, Cornel Pop.
Ialomița : Oscar Flondor.
Iași : Valentin Buimistruc, Ion Ciolan, Vasile Pop.
Ilfov : Victor Dumitriu.
Maramureș : Carol Szilaghi, Vladimir Trifu.
Mehedinți : Mircea Biolan, Sever Drăgulici.
Mureș : Zoltan Szecsei.
Olt : Victor Buiculescu.
Prahova : Mihai Marinciu, Mihai Moraru, Emil Păunescu, Mihai Vasiliu.
Satu Mare : Gavril Fărcașu.
Sibiu : Viorel Cioc, Andrei Tudor.
Suceava : Paul Brătănescu.
Teleorman : Ilie Hristea
Timiș : Gabriel Blau, Ion Sana.
Vaslui : Ion Radu.
Vîlcea : Ion Ciucă

LOT C, SUSCEPTIBIL DE PROMOVARE

București : Marcel Buzea. Marin Constantin, George Dragomir, Nicolae Gheorghe, Alexandru Grigorescu, Constantin Iofciu, Ovidiu Maior, Gheorghe Micloș, Gheorghe Olteanu, M. Popescu, Victor Roșu, Silviu Stăncescu, N Suciu, Mihai Teodorescu, Ilie Urdea, Gh. Vasilescu II.
Alba : Ion Barbu.
Bihor : Zoltan Szilaghi.
Brașov : Constantin Ghiță, Nicolae Iliescu, Gheorghe Ionescu.
Buzău : P. Căpățînă, Vasile Pîrvescu.
Cluj : Tiberiu Gabos, Vasile Mezaros, Romulus Sabău.
Constanța : Ion Constantinescu, Gheorghe Tacciu.
Dolj : Alexandru Ene, Constantin Savu.
Galați : Ovidiu Constantinescu.
Hunedoara : Ion Panait.
Mehedinți : Ion Cojocaru.
Mureș : Stelian Marian, Ion Soos.
Neamț : Vasile Lupu.
Prahova : Ion Chiriță, Vasile Neacșu.
Timiș : Aurel Zbercea.
Vîlcea : Constantin Smeureanu, Nicolae Stoiculescu.

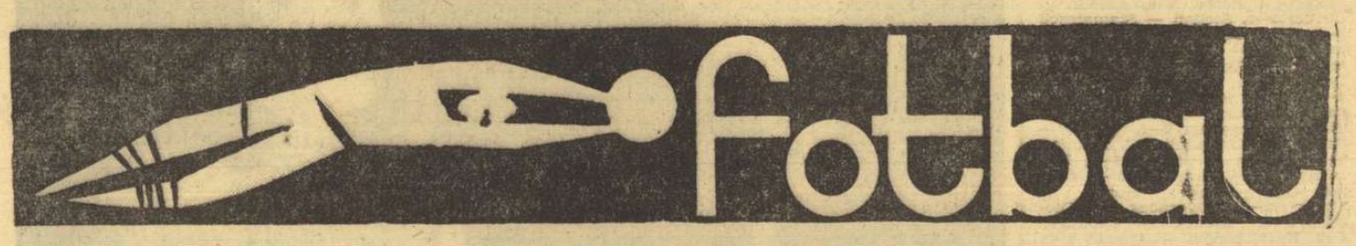

CRONICA „AMICALELOR" DE DUMINICĂ

STEAUA—RAPID 2—0 (0—0)

Nu exagerăm cu nimic afirmînd că întîlnirea amicală de ieri dimineață dintre Steaua și Rapid de pe stadionul Giulești, a fost de o calitate superioară multora din turul campionatului. Atît feroviarii cît și jucătorii Stelei au evoluat dezinvolt, cu o preocupare permanentă de a crea faze frumoase. Chiar din primele minute ale partidei s-a jucat rapid, cu schimburi derutante ale acțiunilor ofensive. În prima parte, jocul s-a menținut echilibrat, Rămureanu și Suciu remarcîndu-se în rezolvarea situațiilor critice de la porțile lor. După pauză, jocul și-a menținut calitatea superioară, iar elevii lui Covaci au arătat mai multă claritate în finalizarea acțiunilor ofensive. În min. 72, Dumitriu III a intrat în careul advers și apoi a centrat pe partea dreaptă, de unde Creiniceanu a reluat, din apropiere, imparabil, deschizînd scorul. După 8 minute, Vigu s-a intercalat între înaintași și de la 25 de m a expediat mingea în plasă, mărind astfel avantajul echipei sale la 2—0.

Arbitrajul lui D. Isăcescu în nota jocului, adică foarte bun.

STEAUA : Suciu (min. 46 Haidu) — Rotaru, Negrea (min. 46 Deheleanu), D. Nicolae, Vigu, Ștefănescu (Negrea), Dumitriu III, Pantea, Iordănescu (Ștefănescu), Voinea, Creiniceanu.

RAPID : Rămureanu — Ștefan, Cojocaru, Mușat, Greavu, Dinu, M. Stelian, Năsturescu, Petreanu (min. 68 Mazurachis), Strat, Codreanu. **(p. v.).**

DINAMO BUCUREȘTI—METALUL TÎRGOVIȘTE 2—1 (0—0)

Atmosferă... londoneză, ieri, pe Dinamo. Prima repriză poate fi comparată cu un... café concert. Minute prelungite de studiu, joc la mijlocul terenului și... nici o diferență între cei doi combatanți. Evident, lipsa celor 6 „mexicani" se resimte acut la echipa din Ștefan cel Mare. Totuși, nu putem trece peste cursele (ca în vremurile de glorie !) lui Pîrcălab, rămase, din păcate, simple artificii datorită „celor din față", care, de fiecare dată, au intervenit pe... „contre pied". După pauză, **Pîrvu** (Metalul Tîrgoviște), a reușit să-l păcălească, ca pe un novice, pe **Cheran** și a șutat puternic de la opt metri. **Coman,** deși pe față, nu a putut reține balonul. **C. Ionescu,** complet liber — unde erau Pîrvu și Ștefan ? — îndeplinește o simplă formalitate : 1—0 pentru Metalul ! **Frățilă** (min. 78) a reușit să fructifice una din nenumăratele situații clare de gol : 1—1. Cînd nimeni nu se mai aștepta, Victor Petre (în ultimul minut de joc) „prelucrează" cu mare finețe o centrare a lui Haidu punîndu-l pe același Frățilă într-o poziție ideală de gol : 2—1 pentru Dinamo.

Nu putem încheia această cronică fără a aminti lecția de arbitraj oferită de N. Petriceanu.

DINAMO : Coman — Cheran, Nunweiller IV, Crăciunescu (Pîrvu), Ștefan, Sălceanu, Moldovan (Dobrău), Pîrcălab, Frățilă, D. Popescu (Victor Petre), Haidu.

METALUL : Stănescu — Buciumeanu, Ciobanu, Stanciu, Baciu, Buzatu, Moraru, (M. Nițescu), C. Ionescu, Pîrvu, Tiron, Turcu.

D. VL.

A. S. A. TG. MUREȘ—GLORIA BÎRLAD 4—0 (3—0)

Tg. Mureș, 8 (prin telefon). Joc spectaculos în prima repriză. După pauză, mureșenii au avut o serie de ocazii, ratate însă de înaintași. Golurile au fost realizate de Gaghi (min. 15, 31, 40) și Trăznea (min. 80).

ANDREI SZABO, coresp.

PETROLUL PLOIEȘTI—C.F.R. CLUJ 0—0

Ploiești, 8 (prin telefon). Meciul s-a disputat pe terenul Vega, pe un timp nefavorabil. Jocul a plăcut prin dinamismul său, notă dată în special de oaspeți. De altfel, feroviarii au fost ceva mai insistenți și mai interesați de rezultat. Petroliștii au avut o apărare bine pusă la punct.

Petrolul : M. Ionescu (Stelian, Vișan) — N. Ionescu, Grecu, Florea, Gruber, Iuhaz (Moraru), Dincuță, Dragomir (Niculescu), Cotigă, Stănescu, Sfîrlogea (Ciucu).

C.F.R. : Mărculescu — Soos, Costea, Dragomir, Roman, Stîncel, Al. Vasile, Popa, Soo, Ionescu (Petrescu), Tegean.

I. TANASESCU, coresp.

STEAGUL ROȘU — POIANA CÎMPINA 5—1 (3—0)

Brașov, 8 (prin telefon). După partida de joi, cu Metrom, disputată pe terenul acesteia (scor 3—1), duminică, Steagul roșu a susținut un nou joc de verificare, al patrulea de la reluarea pregătirilor, avînd ca partener pe divizionara B, Poiana Cîmpina. Meciul, desfășurat pe stadionul Municipal, pe un timp splendid, a prilejuit o nouă posibilitate de verificare a celor două loturi. Deși terenul de joc nu a fost la înălțime (porțiuni de gheață netopită, denivelări), cu toate acestea jocul a fost bun și a corespuns scopului propus. S-a jucat destul de rapid, mingea a circulat cu mai mare siguranță spre partenerul de joc, creîndu-se o serie de faze spectaculoase. Stegarii s-au mișcat bine, au combinat reușit și au tras destul de mult la poartă, dînd prilej portarului Opanschi să-și etaleze cunoștințele. La rîndul lor, jucătorii oaspeți, aflați la al cincilea meci de verificare, au arătat o bună pregătire fizică, multă poftă de joc și... necesitatea intensificării pregătirilor pentru coeziunea între compartimente și finalizare. Au marcat : Florescu (min. 5, 13, 86), Balint (min. 17 din 11 m), Gane (min. 85), respectiv Tr. Popescu (min. 81). A arbitrat Gh. Limona — București.

Steagul roșu : Drăgănoiu (min. 59 Zmeu) — Penzeș, Jenei, Olteanu, Rusu, Kadar (min. 59 Jamaischi), Balint, Necula, Gane, Florescu, Gyorfi (min. 59 Drăgoi).

C. GRUIA, coresp. principal

C.S.M. SIBIU—JIUL PETROȘANI 0—1 (0—1)

Sibiu, 8 (prin telefon). Meciul s-a disputat pe stadionul Voința, pe un teren desfundat care a solicitat foarte mult pe jucători. Antrenorii celor două echipe au rulat toți jucătorii ce-i au la dispoziție. Unicul gol a fost realizat de I. Constantin (min. 44).

IANCU BOȚOCAN, coresp.

DINAMO BACĂU—CHIMIA ORAȘ GH. GHEORGHIU-DEJ 8—1 (3—1)

Bacău, 8 (prin telefon). Jocul a avut loc pe terenul de zgură și, după cum arată și scorul, a fost la discreția dinamoviștilor. Autorii golurilor : D. Ene 3, Tr. Popescu 2, Bălută, Neumaier, Hrițcu, respectiv Nacu.

Antrenorul V. Neagu a folosit următoarea formație : Fugaciu—Comănescu, Nedelcu, (Panait), Velicu, Kis (Dacid), Vătafu (Hrițcu), Dutan, Neumaier, Tr. Popescu, D. Ene, Bălută.

● Și divizionara B Știința Bacău a jucat azi în compania formației Petrolul Moinești, de care a dispus cu scorul de 4—0 (3—0).

I. IANCU, coresp. principal

CUPLAJ PE STADIONUL TINERETULUI

Craiova, 8 (prin telefon). În deschidere, Electroputere Craiova a cîștigat în fața echipei Steagul roșu Plenița cu 4—2 (2—2). Au marcat : Resciuc 2 (unul din 11 m), Stănescu (din 11 m), Chesnoiu, respectiv Dogaru și Ilie Marin.

În partida-vedetă s-au întîlnit Universitatea Craiova și Chimia Rm. Vîlcea. În urma unui joc viu disputat, în care oaspeții au dat o replică dîrză, craiovenii au cîștigat cu 3—2 (1—0). Golurile au fost înscrise de Ivan 3, respectiv Ionescu și Chivu. Universitatea a jucat în următoarea componență : Pilcă — Tană, Bițlan, Mincă, Velea (Ad. Popescu), Strîmbeanu, Ivan, Martinovici, Donose (Tacoi), Dașcu, Bălan.

T. COSTIN, coresp.

RIPENSIA TIMIȘOARA—ELECTROMOTOR TIMIȘOARA 1—0 (1—0)

Timișoara, 8 (prin telefon). În această primă partidă de verificare, antrenorul Toma Jurcă a folosit întregul lot, încheind astfel seria trialurilor, după care se va fixa asupra celor 18 jucători pentru returul campionatului. Terenul greoi a solicitat pe jucători din punct de vedere fizic și nu a permis realizarea unor faze care să mulțumească pe spectatori. Unicul punct a fost înscris de Roman.

A. PETRE, coresp.

C.F.R. TIMIȘOARA — PROGRESUL TIMIȘOARA 4—0 (1—0)

Timișoara, 8 (prin telefon). Pe un teren desfundat, jucătorii au trebuit să depună eforturi serioase pentru a mulțumi pe spectatori. Au marcat : Covaci, Chimiuc, Gorduna și Manolache.

C. CREȚU, coresp.

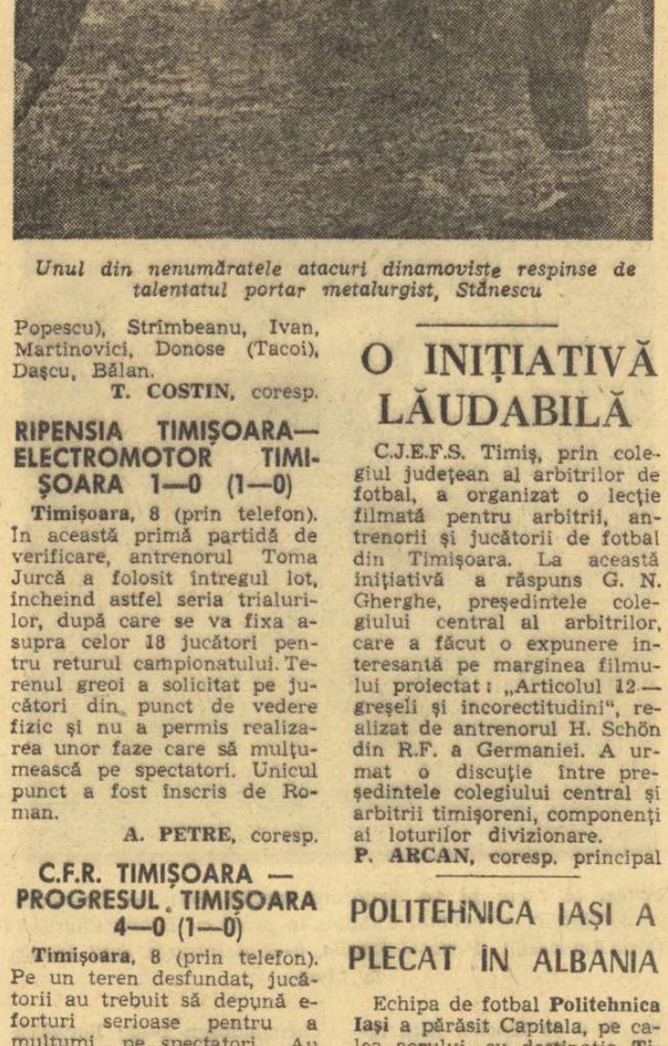

Unul din nenumăratele atacuri dinamoviste respinse de talentatul portar metalurgist, Stănescu

O INIȚIATIVĂ LĂUDABILĂ

C.J.E.F.S. Timiș, prin colegiul județean al arbitrilor de fotbal, a organizat o lecție filmată pentru arbitrii, antrenorii și jucătorii de fotbal din Timișoara. La această inițiativă a răspuns G. N. Gherghe, președintele colegiului central al arbitrilor, care a făcut o expunere interesantă pe marginea filmului proiectat : „Articolul 12 — greșeli și incorectitudini", realizat de antrenorul H. Schön din R.F. a Germaniei. A urmat o discuție între președintele colegiului central și arbitrii timișoreni, componenți ai loturilor divizionare.

P. ARCAN, coresp. principal

POLITEHNICA IAȘI A PLECAT ÎN ALBANIA

Echipa de fotbal **Politehnica Iași** a părăsit Capitala, pe calea aerului, cu destinația **Tirana.** Studenții ieșeni urmează să susțină un turneu de trei jocuri în Albania.

NUME NOI LA STEAUA BUCUREȘTI

După cum sîntem informați, clubul Steaua București a legitimat doi tineri fotbaliști, componenți ai selecționatei naționale de juniori. Este vorba de înaintașul Helvei, de la Victoria Carei, și Marius Purcaru, portar, de la Metalul Tr. Severin.

Pronosport

Așa arată o variantă cu 13 rezultate exacte la Concursul Nr. 6, etapa din 8 februarie 1970.

I. Bologna — Verona	X
II. Brescia — Internazionale	X
III. Cagliari — Fiorentina	X
IV. Lanerossi — Bari	1
V. Milan — Palermo	1
VI. Roma — Napoli	1
VII. Sampdoria — Lazio	2
VIII. Torino — Juventus	2
IX. Atalanta — Reggina	1
X. Catania — Como	1
XI. Foggia — Pisa	1
XII. Mantova — Monza	X
XIII. Perugia — Piacenza	X

Fond de premii 332.501 lei.
Plata premiilor la acest concurs se face astfel: în Capitală, începînd din 13 februarie pînă la 25 martie 1970. În țară : din 17 februarie pînă la 25 martie 1970.

Voinea și Ștefănescu încearcă să depășească apărarea Rapidului

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele : . . . . . .

. . . . . .

Adresa : . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUA CLASATE) ?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL ?

. . . . . .

sportul în lume

Maria Alexandru și Istvan Korpa

(Urmare din pag. 1)

siv, Vostova nu a putut să-și mai desfășoare jocul ei obișnuit, de ofensivă continuă, ea fiind vădit incomodată, fie de loviturile „tăiate" și bine dirijate ale Mariei Alexandru, fie de contraatacurile surprinzătoare ale campioanei românce. În acest fel, Maria Alexandru n-a lăsat nici un set tinerei sale partenere de întrecere, deși Vostova luase avans substanțial în primul (15—6, dar Maria a preluat conducerea cu 19—18) și a condus o dată și în cel de al doilea (14—10).

Finala de simplu masculin a prilejuit o luptă plină de ardoare, cu răsturnări de scor palpitante. După ce Stanek a avut în permanență avantaj în setul întîi, Korpa, cu un finiș mai bun, recuperează și cîștigă. Apoi, Stanek își revine, pune stăpînire pe joc, deține mereu inițiativa și următoarele două seturi îi aparțin. Cînd puțini se mai așteptau, Korpa înscrie un reviriment și Stanek, extenuat, cedează terenul, recunoscîndu-se în cele din urmă învins. A fost un meci al acțiunilor de contraatac, susținute într-un ritm extrem de rapid.

Între timp, pe o masă vecină începuse finala de dublu femei. Deși pornite favorite, Maria Alexandru și Carmen Crișan au pierdut la perechea Vostova-Karlikova. Insuccesul se datorează, în principal, loviturilor slabe și imprecise ale lui Crișan.

Deși vădit obosit, cehoslovacul Stanek a izbutit totuși să țină pasul și chiar să iasă învingător în ultimele două finale de ieri: dublu băieți (împreună cu Dvoracek) și dublu mixt (alături de Karlikova). Dacă în prima, replica lui Amelin și Vardanian a fost deosebit de puternică în finala de mixt, Maria Alexandru, handicapată de un partener aproape sugrumat de emoție (Luchian), n-a putut să întreprindă nimic.

Dintre celelalte evoluții ale sportivilor români, în afară de Magdalena Lesai, se cuvine a fi remarcată și comportarea tînărului Gheorghe Teodor. El l-a eliminat pe maghiarul Gergely și apoi, fără drept de apel, pe campionul țării, Adalbert Rethi. În turul următor, deși a pierdut la cehoslovacul Dvoracek, Teodor a acționat foarte curajos și degajat.

Dar, despre internaționalele terminate aseară vom mai avea ocazia să revenim.

Rezultate tehnice, simplu femei, turul II: Alexandru — Stojcici 3—0, Amelina — Karlikova 3—2, Hovestadt — Noworyta 3—0, Ivan — Baciu, 3—0, Crișan — Juhos 3—0, Golubkova — Resler 3—1, Stephan — Kalinska 3—1, Vostova — Lesai 3—1, **sferturi de finală:** Alexandru — Amelina 3—0, Hovestadt — Ivan 3—0, Crișan — Golubkova 3—2, Vostova — Stephan 3—0, **semifinale:** Alexandru — Hovestadt 3—1 (13, —19, 13, 15), Vostova — Crișan 3—1 (19, —18, 14, 11), **finala:** Maria Alexandru — Ilona Vostova 3—0 (19, 19, 16), **simplu bărbați, turul II:** Korpa — Arjoca 3—0, Woznica — Luchian 3—1, Drescher — Averin 3—2, Timar — Ancel 3—0, Rethi — Danielis 3—1, Teodor —Gergely 3—1, Dvoracek — Macovei 3—1, Vardanian — Colțescu 3—0, Amelin — Covaci 3—0, Stelian — Stamatescu 3—2, Giurgiucă — Panait 3—2, Karakașevici — Sîndeanu 3—1, Dumitriu — Gavriș 3—2, Marosffi-Domicz 3—1, Csordas — Antal 3—0, Stanek — Bobocică 3—0; **turul III:** Korpa — Woznica 3—2, Timar — Drescher 3—1, Teodor — Rethi 3—0, Dvoracek — Vardanian 3—1, Amelin — Stelian 3—0, Karakașevici — Giurgiucă 3—0, **sferturi de finală:** Korpa — Timar 3—1, Dvoracek — Teodor 3—0, Stanek — Dumitriu 3—0, Karakașevici — Amelin 3—0, **semifinale:** Korpa — Dvoracek 3—0 (18, 14, 13), Stanek — Karakașevici 3—0 (20, 17, 16), **finala:** Istvan Korpa — Jaroslav Stanek 3—2 (20, —15, —15, 18, 16); **dublu femei, finala:** Ilona Vostova, Jitka Karlikova — Maria Alexandru, Carmen Crișan 3—2 (19, —12, —6, 17, 15); **dublu bărbați, finala:** Jaroslav Stanek, Josef Dvoracek — Anatoli Amelin, Gegham Vardanian 3—2 (15, —8, 14, —16, 19); **dublu mixt, finala:** Jitka Karlikova, Jaroslav Stanek — Maria Alexandru, Sergiu Luchian 3—0 (7, 16, 8).

Patru luptători români pe locul I în R.D. Germană

ROSTOCK, 8 **(prin telefon).** În sala de sport Marina, din localitate, s-au încheiat duminică la prînz întrecerile tradiționalului concurs internațional de lupte greco-romane al R.D. Germane. Sportivii români prezenți la Rostock s-au comportat excelent. **Gh. Berceanu** (cat. 52 kg), **I. Baciu** (cat. 57), **N. Martinescu** (cat. 100 kg) și **V. Dolipschi** (cat. +100 kg) și-au demonstrat superioritatea clasîndu-se pe primul loc, **M. Vlad** (cat. 74 kg) a ocupat locul II, iar **I. Gibu** (cat. 48 kg) și **P. Husaru** (cat. 68 kg) locul III.

Iată rezultatele tehnice înregistrate de reprezentanții noștri, în cele trei zile ale competiției: **cat. 48 kg I. Gibu** p. p. Stefanski (Polonia), b.p. Ekel, b.t. Wurbs și b.p. Marusch (toți din R.D.G.), **cat. 52 kg. Gh. Berceanu** b.p. Betz (R.D.G.), b.p. Mihalik (Polonia), b.p. Schmidt și Schwartz (R.D.G.) și b.p. Tanczyn (Polonia); **cat 57 kg: I. Baciu** b.p. Radmacker, Benguik și Radskinski (toți din R.D.G.); **cat. 62 kg: I. Popa** p.p. Nitscke, b.t. Werner (ambii R.D.G.) și se accidentează în meciul cu Lipien (Polonia) ocupînd locul V; **cat. 68 kg: P. Husaru** b.p. Rebner, b.p. Brulowski, p.t. Göpfert și p.p. Priem (toți din R.D.G.); **cat. 74 kg: M. Vlad** b.p. Krezinski (Polonia), egal Pohl (R.D.G.), b.p. Zwick și Helbing (R.D.G.); **cat. 100 kg: N. Martinescu** b.p. Orlowski (Polonia), b.p. Albrecht (R.D.G.); b.t. Skrzydlewski (Polonia), egal Klinge (R.D.G.); **cat. +100 kg: V. Dolipschi** b.t. Labjon (R.D.G), lider în turul II și b.p. Wojda (Polonia).

Zilele trecute, la Budapesta, a avut loc decernarea trofeelor acordate de Uniunea ziariștilor sportivi din Ungaria celor mai buni sportivi maghiari ai anului 1969. La bărbați, Cupa a fost acordată multiplului campion la pentatlon modern, Andras Balczo, *iar la femei,* Angelei Ranky-Nemeth, *campioană olimpică la Ciudad de Mexico, la aruncarea suliței.*

CONCURSURI ATLETICE ÎN SALĂ

Cu prilejul unui concurs de atletism desfășurat la Oakland, cunoscutul campion australian Ron Clarke a eșuat în tentativa sa de a corecta cea mai bună performanță mondială pe teren acoperit în proba de 3 mile. El a parcurs această distanță în 13:21,8. Cel mai bun rezultat este de 13:09,0 și aparține americanului George Young. Alte rezultate: înălțime Brown 2,16 m; lungime H. Hines 7,80 m; greutate Steinhauer 19,24 m. În proba feminină de 600 yarzi, Kathy Hammond a fost cronometrată în 1:22,7.

● Tînăra atletă americană Doris Brown a corectat cea mai bună performanță mondială pe teren acoperit în proba de 1 500 m, în cadrul concursului desfășurat la Seattle. Ea a fost cronometrată în 4:21,1. Pînă în prezent cel mai bun rezultat era de 4:33,3 și aparținea aceleiași sportive.

CAMPIONII MONDIALI DE BOB PE LOCUL III!

MÜNCHEN 8 *(Agerpres)* — În cadrul campionatelor internaționale de bob ale R.F. a Germaniei, desfășurate la Königsee, proba echipajelor de două persoane a revenit formației alcătuite din Zimmerer și Utzschneider (R. F. a Germaniei) cu 1:29,81 (au avut loc două manșe). De remarcat că echipajul Floth — Bader (R. F. a Germaniei), care deține titlul mondial, s-a clasat pe locul trei. La campionate participă sportivi din Elveția, Austria, Spania, Cehoslovacia și Suedia.

Del Papa este noul campion european de box la categoria semigrea

MILANO 7 *(Agerpres).* — Boxerul italian Pierro Del Papa este noul campion european profesionist la cat. semigrea, în urma victoriei obținute la puncte în 15 reprize asupra iugoslavului Ivan Prebeg, deținătorul titlului. Disputat la Milano, meciul a decepționat pe spectatori, nemulțumiți de calitatea mediocră a luptei. În repriza a șaptea iugoslavul a primit avertisment pentru box neregulat iar în cea de a opta a alunecat la podea fără a fi numărat. În ultimul rund, Del Papa a trecut la atac și la o reușită combinație de dreaptă-stîngă l-a pus în dificultate pe Prebeg, care a fost numărat în picioare.

BILL RUSSELL, CEL MAI BUN BASCHETBALIST AMERICAN DIN ULTIMII ANI

NEW YORK 8 (Agerpres). — Ziariștii americani de sport au acordat titlul de cel mai bun baschetbalist al S.U.A. din ultimii 10 ani cunoscutului jucător Bill Russell. În cursul carierei sale sportive, Russell s-a afirmat ca unul dintre cei mai talentați baschetbaliști din istoria acestui sport.

ROMÂNIA FAVORITĂ LA C.M. DE HANDBAL

BELGRAD, 8 (Agerpres) — **Antrenorul echipei iugoslave de handbal, Janez Snoj, a arătat că tragerea la sorți a fost favorabilă handabaliștilor iugoslavi, care au șanse mari de a se califica în turneul final programat la Paris. El a declarat că principala favorită a actualei ediții este reprezentativa României. Antrenorul echipei iugoslave a alcătuit un lot de 15 jucători, în frunte cu cunoscuții internaționali Kostic (portar), Popovici, Karalic (pivoți), Lavrnic, Lazarevici, Horvat, (atacanți) și alții.**

MECIURI INTERNAȚIONALE FEMININE LA BASCHET

La Heidelberg a avut loc meciul feminin de baschet dintre echipele Iugoslaviei și R.F. a Germaniei. Oaspetele au repurtat victoria cu scorul de 84—50 (30—18).

● Numeroși spectatori au urmărit la Amsterdam meciul internațional feminin de baschet dintre echipele Olandei și Poloniei. Oaspetele au obținut victoria cu scorul de 59—39 (21—27).

LAVER-ROCHE ÎN FINALA TURNEULUI DE TENIS DE LA PHILADELPHIA

PHILADELPHIA 8 (Agerpres). — Finala turneului internațional „open" de tenis de la Philadelphia va fi disputată între australienii Rod Laver, care l-a eliminat cu 7—5, 6—1, 6—4 pe americanul Ralston și Tony Roche. Acesta din urmă a cîștigat cu 6—0, 6—3, 6—4 în fața lui Newcombe (Australia). În finala probei feminine se vor întîlni Margaret Court (Australia) și Bille Jean King (S.U.A.).

Lotul feminin român pentru europenele de la Moscova

Ieri, biroul federației noastre de tenis de masă a ratificat propunerea colegiului central de antrenori privind lotul feminin român care se va pregăti pentru campionatele europene de la Moscova. Este vorba de Maria Alexandru, Carmen Crișan, Magdalena Lesai și Eleonora Mihalca. Dintre cele patru jucătoare, numai trei vor face deplasarea la Moscova. De asemenea, s-a hotărît ca echipa masculină reprezentativă să nu participe la campionatele europene din aprilie.

fotbal meridiane

Peru învingătoare, Maroc învinsă!

În cel de-al doilea meci amical de fotbal, desfășurat la Lima, reprezentativa Perului a învins cu 2—1 (1—0) o selecționată cehoslovacă. Peruvienii au marcat prin Sotil și Cubillas, iar oaspeții prin... fundașul peruvian Gonzales, care a înscris în propria poartă.

★

Peste 10 000 de spectatori au urmărit, la Sevilla, meciul dintre echipele F. C. Sevilla și selecționata Marocului. Fotbaliștii spanioli au terminat învingători cu scorul de 2—0 (0—0), prin punctele marcate de Acosta și Elcy.

F. C. Santos a cîștigat „Hexagonalul"

Turneul hexagonal de fotbal de la Santiago a fost cîștigat de echipa braziliană F. C. Santos, care în ultimul joc a învins cu scorul de 3—2 (2—1), echipa Universidad Catolica. Jocul a fost marcat de numeroase incidente. Echipa braziliană a terminat partida în 9 oameni, iar gazdele în 10. Pentru brazilieni au înscris Cutinho și Pele (2), iar pentru gazde Sarnari (2). În deschidere Colo Colo (Chile) a învins cu 3—0 (1—0) pe Dinamo Zagreb.

Juventus amenință...

Mult așteptata partidă a etapei de duminică dintre Cagliari și Fiorentina s-a încheiat în avantajul lui... Juventus. Rezultatul de 0—0 consemnat în capitala Sardiniei nu a folosit nici lui Cagliari, nici Fiorentinei. Juventus s-a „debarasat" de Torino printr-un 3—0 obținut în fața unei echipe care a luptat din toate puterile. Așadar, punctul cheie al etapelor viitoare rămîne confruntarea directă dintre Cagliari și Juventus, programată pe 15 martie.

Iată rezultatele și autorii golurilor: **Bologna—Verona** 6—0, **Brescia—Inter** 1—1 (Menichelli, respectiv Boninsegna), **Cagliari—Fiorentina** 0—0, **Lanerossi—Bari** 2—0 (Scala și Facchin), **Milan—Palermo** 1—0 (Rivera — din 11 metri), **Roma—Napoli** 2—1 (Salvori și Cappellini, respectiv Altafini), **Sampdoria—Lazio** 0-2 (Ghio și Chinaglia), **Juventus—Torino** 3—0 (Cuccureddu, Leonardi, Anastasi).

În clasament: **Cagliari** 31 p, **Juventus** 28 p, **Fiorentina** 26 p, **Milan** și **Inter** 25 p, **Napoli** 24 p. Golgeteri: **Riva** 13, **Vitali** 12, **Chiarugi** 10, **Prati** și **Anastasi** 9.

Cesare TRENTINI

Arsenal a terminat la egalitate

În campionatul englez, Arsenal a terminat la egalitate: 0—0 cu Stocke. Alte rezultate: Manchester City — Nottingham Forest 1—1; Southampton — Sheffield Wednesday 4—0; Wolwerhampton — Tottenham 2—2. Celelalte meciuri au fost amînate din cauza timpului nefavorabil.

În clasament conduce Leeds cu 46 puncte, urmată de Everton — 46 puncte și Chelsea — 38 puncte. Arsenal ocupă locul 12 cu 29 de puncte.

Alemannia din nou învinsă

Echipa Alemannia Aachen, în care activează și fotbalistul român Ion Ionescu, a întîlnit pe teren propriu echipa F. C. Köln în cadrul campionatului vest-german. Fotbaliștii din Köln au obținut victoria cu scorul de 3—1. Alte rezultate: München 1860 — Hanovra 3—0; MSV Duisburg — VS Hamburger 0—0; Werden Bremen — Rotweiss Oberhausen 1—1; F. C. Kaiserslautern — Borussia Moenchengladbach 1—4; Rotweiss Essen — Eintracht Frankfurt 1—1.

Turneul de la Viareggio

În semifinalele turneului pentru juniori de la Viareggio echipa Dukla Praga a învins cu scorul de 4—1 (2—0) pe Partizan Belgrad. A. C. Milan a cîștigat cu scorul de 1—0 (0—0) jocul cu Rijeka (Iugoslavia).

Alte rezultate

● În meci retur pentru „Cupa Europei Centrale" la fotbal, echipa Admira Viena a cîștigat cu 2—1 (1—0) jocul susținut la Praga în compania echipei cehoslovace Bohemians. În primul joc fotbaliștii vienezi cîștigaseră cu același scor.

★

● Echipa cehoslovacă Inter Bratislava a jucat la Hong Kong cu o selecționată locală. Fotbaliștii cehoslovaci au obținut victoria cu scorul de 3—0.

Astăzi la Lima se va desfășura meciul Peru — România. In fotografie, peruvianul Cubillas în luptă cu Bobby Charlton (Față din meciul Peru — Anglia, 0—4, desfășurat anul trecut la Lima

Trimisul nostru special la C.E. de patinaj artistic, OVIDIU IOANIȚOAIA, transmite:

„LIBERELE" AU CONFIRMAT IERARHIA: NEPELA, PERA, ZÖLLER

● Și totuși, Nepela n-a strălucit... ● Günter Zöller — pentru prima oară pe podium! ● 5 note de 5,9 pentru leningrădeanul Iuri Ovciniakov

LENINGRAD, 8 **(prin telefon).** După o dimineață liniștită, care nu ne mai adunat lîngă mantinelă, permițîndu-ne să dedicăm cîteva ore Ermitajului, tezaur de cultură ce își deschide în aceste zile porțile cu o impresionantă expoziție Rembrandt, „europenele" de patinaj au programat după-amiază ultimul act al competiției: exercițiile libere băieți.

Fideli afirmației „sfîrșitul încununează o operă", cei prezenți la Leningrad trebuie să se declare mai mult decît satisfăcuți — deopotrivă sub aspect tehnic, cît și sub aspect estetic, dacă vreți — de finalul festivalului pe gheață, evoluția băieților constituindu-se, de departe, în cea mai spectaculoasă și mai gustată probă a campionatelor.

Titlul a fost cîștigat, mai exact spus, păstrat, de viitorul jurist din Bratislava, **Ondrej Nepela,** care fără să strălucească, și-a reconfirmat clasa, adjudecîndu-și proba „liberelor" și acumulînd în final 2 795,1 p. (întrunind unanimitatea arbitrilor) care i-au adus o nouă medalie de aur, a doua după cea îbzutită anul trecut la Garmisch Partenkirchen.

Dacă specialiștii sînt de acord, aproape toți, că Nepela n-a evoluat la nivelul scontat, atunci observații la fel de puțin măgulitoare se fac la ora prezentă și față de cel de al doilea clasat, francezul **Patrick Pera — 2 740,3 p (20) —** care, în afară de un excelent Salchow, n-a arătat mare lucru. În schimb, pe treapta a treia a podiumului apare un debutant în materie de... medalii: **tînărul de 20 de ani din Karl Marx-Stadt, Günter Zöller — 2 722,7 p (27)** care trece, astfel, înaintea campionului sovietic Serghei Cetveruhin, medaliat cu bronz anul trecut. Cetveruhin, care — după propria-i mărturisire — s-a resimțit în urma accidentului la gleznă suferit în decembrie, n-a evoluat în maniera pe care specialiștii sovietici i-o prevedeau...

Excelent s-a prezentat la „libere", leningrădeanul **Iuri Ovciniakov** (antrenor **Igor Moskvin**) care a entuziasmat asistența, primind 5 note de 5,9. El a atenuat, astfel, supărarea gazdelor de a nu-și vedea nici un favorit încununat de lauri.

Reprezentantul **nostru, Gheorghe Fazekas,** a ocupat locul 22, realizînd 2 022,3 p.

Cu aceasta, peste ediția 1970 a campionatelor europene de patinaj artistic a căzut, definitiv, cortina... Au luat sfîrșit succintele noastre relatări de sub cupola sălii „Jubileului" din Leningrad și la ora cînd transmitem aceste ultime rînduri (este ora 21, ora locală), tribunele uriașei arene sînt pustii... Doar undeva, în dreapta sălii, sfidînd obscuritatea, panoul electric, uitat probabil în funcțiune, amintește de evenimentul abia încheiat: **„Leningrădenii urează succes patinatorilor europeni la campionatele mondiale de la Ljubljana!"**

Așadar, această **despărțire** a așilor gheții nu reprezintă decît un „respiro": **între 4—8** martie ei se vor **reîntîlni** într-o altă întrecere, pentru supremația mondială.

La revedere, pe curînd...

VAL GARDENA:

Slalomiștii francezi învingători în prima probă a campionatelor lumii

La Val Gardena, în Italia, s-a decernat duminică primul titlu mondial de schi alpin: slalom special bărbați. Victoria i-a revenit tînărului sportiv francez Jean-Noel Augert (20 de ani), fiul unui hotelier din stațiunea Toussuire, de altminteri renumită pentru pîrtiile sale și pentru concursurile pe care le adăpostește. J. N. Augert a totalizat în cele două manșe 99,47 sec. (51,58+47,39). Au urmat în clasament: 2. Patrick Russel (Franța) — 99,51 (51,36+48,15), 3. William Kidd (S.U.A.) — 99,53 (51,69+47,84), 4. Gustavo Thoeni (Italia) — 100,23 (51,39+48,84), 5. Alain Penz (Franța) — 100,54 (50,87+49,67), 6. Dumeng Giovanoli (Italia) — 102,38 (51,91+50,47), 7. Peter Frei (Elveția) — 103,33 (53,71+49,62), 8. H. Bjoerg (Norvegia) — 103,59 (53,48+50,11), 9. Francisco Fernandez-Ochoa (Spania) — 103,73 (53,04+50,69), 10. Andrzej Bachleda (Polonia) — 103,94 (53,73+50,21).

Jean-Noel Augert (Franța) — primul campion mondial de schi al anului

Simpla citire a rezultatelor tehnice vorbește de la sine despre dîrzenia, dramatismul, superintensitatea luptei pentru fiecare sutime de secundă. Medaliații sînt „înșirați" de-a lungul a numai 6 sutimi de secundă!

O a doua trăsătură caracteristică a probei de slalom o constituie neta înfrîngere a austriecilor de către francezi, care au „plasat" trei oameni în primii 10 clasați, cucerind medaliile de aur și de argint.

Românul Dan Cristea a ocupat în manșa I locul 36, cu timpul de 56,84. În manșa a doua, Dan Cristea a fost descalificat, nemaiavînd dreptul de a lua startul în „finala" de 30 de concurenți.

DE VINERI, MARELE FESTIVAL AL HOCHEIULUI

Lucrările de finisare avansează vertiginos la patinoarul artificial „23 August" din Capitală. De simbătă seara, hala este complet închisă. Fațada se îmbracă în cărămidă aparentă, în timp ce în interior sînt pe punctul de a fi terminate tencuitul și zugrăvitul.

La conferința de presă de simbătă, tov. N. BOZDOG, președintele F.R.H. și al Comitetului de organizare al C.M., a declarat că în circa 10 zile (18 februarie) se va putea patina pe gheața arenei de iarnă din Capitală.

CEAȚA A AMÎNAT SOSIREA ECHIPEI FRANȚEI

Ceața densă care a coborît asupra sudului țării, reducînd aproape la zero vizibilitatea, a împiedicat sosirea echipei de hochei a Franței, așteptată ieri după-amiază. Avionul care urma să-i transporte pe sportivii francezi a plecat abia la ora 14,25 de la București spre Paris. Pînă la închiderea ediției ei nu ajunseseră în Capitală, urmînd să aterizeze fie la Arad, fie la Constanța, de unde își vor continua călătoria spre Galați. Marți și miercuri hocheiștii francezi susțin două partide de antrenament cu reprezentativa de juniori a României.

PROGNOZA TIMPULUI LA GALAȚI

În perioada 13—22 februarie, tov. Mihail CHIRANU, șeful stației meteorologice din Galați, pronostichează: **„vreme închisă, cu temperatură în jur de 0 grade și unele precipitații temporare".**

Tot din Galați, corespondentul nostru, I. Siriopol, comunică:

● **Biletele de intrare la jocuri se pun în vînzare astăzi;**

● **În vitrinele magazinelor și pe principalele artere ale orașului au apărut mari afișe și panouri cu programul competiției;**

● **Operatoarele oficiului P.T.T.R. au promis ziariștilor o deplină operativitate în obținerea legăturilor dorite.** (Le mulțumim anticipat).

AMINTIRI C.M.

La conferința de presă de la Comitetul de organizare am aflat că industria bunurilor de larg consum a pregătit pentru C.M. de hochei **cravate, batiste, fulare, baticuri, brelocuri, pachete de țigări și... mărțișoare cu însemnele marii întreceri pe care o găzduiește țara noastră.**

SURPRIZĂ LA LJUBLJANA

Echipa de hochei a Iugoslaviei, participantă la grupa B, a întîlnit pe patinoarul artificial „Tivoli" din Ljubljana, formația Ungariei, aflată în grupa C. Jucînd excelent, oaspeții au cîștigat cu scorul de 6—4. O victorie care recomandă formația maghiară drept favorită a turneului de la Galați.

Tiparul: I. F. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 810 (6244) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 10 februarie 1970

CAMPIONATELE MONDIALE DE HOCHEI

ECHIPA FRANȚEI A SOSIT IERI ÎN BUCUREȘTI — VIA ARAD — CONTINUÎNDU-ȘI DRUMUL SPRE GALAȚI

● *Ultimele știri din orașul grupei C* ● *Pană și Biro complet refăcuți* ● *Record de acreditări*

După o călătorie cu peripeții, care a început cu avionul, a continuat cu trenul și s-a încheiat cu autocarul, echipa de hochei a Franței a ajuns ieri după amiază la Galați. Pe acest itinerar, tulburat de ceață, formația a făcut escale la Zürich, Arad și București.

Pe primii participanți la grupa C a Campionatului mondial de hochei pe gheață i-am întîmpinat ieri dimineață în Gara de Nord, coborînd din rapidul de Curtici, obosiți, dar — totuși — bine dispuși. Jucătorilor nu prea le ardea de interviuri, ei erau preocupați de bagajele voluminoase, cu care călătoresc de obicei hocheiștii, urmăreau încărcarea pachetelor de crose „Koho", așteptau cu nerăbdare micul dejun, servit puțin mai tîrziu în saloanele hotelului Nord din Capitală. Apoi, un autocar i-a transportat la Galați.

Rubrică redactată de **Valeriu CHIOSE**

(Continuare în pag. a 4-a)

Echipa de hochei a Franței, la Gara de Nord, înainte de a se îmbarca în autocarul care o va transporta la Galați

Foto: B. GABRIEL

CITIȚI DE MÎINE ÎN sportul

O mare anchetă internațională

PRELUDIU LA „EL MUNDIAL '70"

■ ACLIMATIZAREA ESTE SAU NU IMPORTANTA? ■ VOR FI SAU NU ÎNTRERUPTE CAMPIONATELE NAȚIONALE ■ PLANUL DE PREGĂTIRE A ECHIPELOR PENTRU TURNEUL FINAL

Aceste probleme vor fi dezbătute în cadrul anchetei noastre care începe mîine

UN NOU SERIAL:

TITUS OZON:

SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI

■ FAC PRIMELE SCHIMBURI DE LOCURI CU MARIN APOSTOL ȘI BARTHA.
■ ÎN FOTBALUL NOSTRU ÎNCEP SCHIMBARI... DE DRAGUL SCHIMBARILOR
■ AM DAT GOLUL CARE I-A RETROGRADAT PE CEFERIȘTII BUCUREȘTENI
■ CĂ SOȚ ȘI TATĂ, GUSTUL VIEȚII DEVINE ALTUL
■ ECHIPA ÎN CARE AM JUCAT N-A CIȘTIGAT NICIODATĂ CAMPIONATUL SAU CUPA
■ LA OLIMPIADA DE LA HELSINKI, ECHIPA ROMANIEI ERA TOT ATIT DE PUTERNICĂ CA ȘI FORMAȚIA UNGARIEI
■ MAGUL DE LA DINAMO
■ AVENTURA DIN DELTA

Cuplul Năstase—Țiriac victorios la Philadelphia!

Cuplul român Ilie Năstase—Ion Țiriac a cîștigat proba masculină de dublu din cadrul turneului de tenis „open" de la Philadelphia (S.U.A.), întrecînd în finală cu 6—4, 6—3 redutabila pereche americană Arthur Ashe—Denis Ralston. Proba masculină de simplu i-a revenit australianului Rod Laver, învingător cu 6—3, 7—6, 6—2 în fața compatriotului său Tony Roche. Turneul feminin s-a încheiat cu victoria australiencei Margaret Smith—Court, care a dispus cu 6—3, 7—6 de Billie-Jean King (S.U.A.).

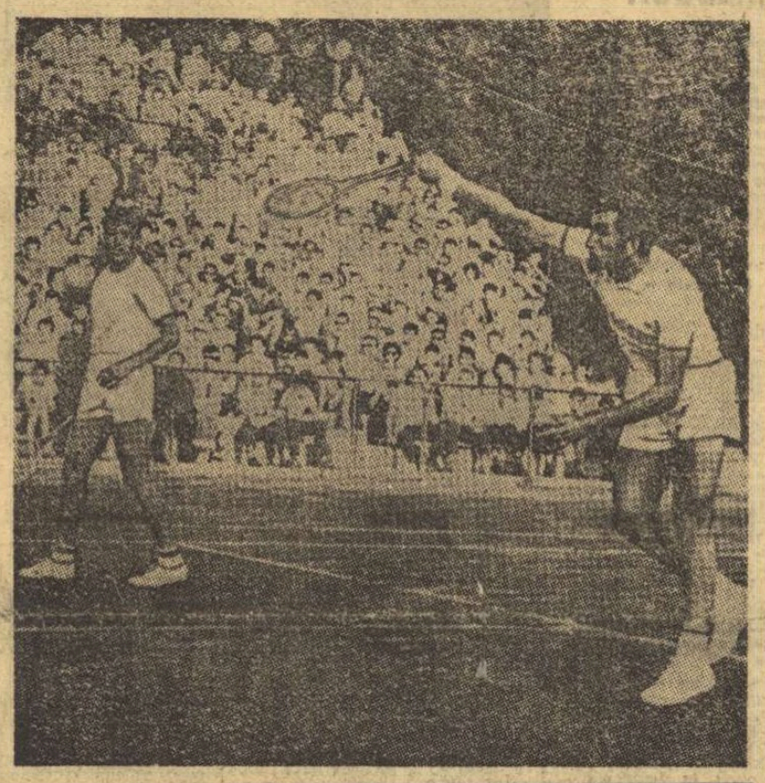

Tandemul Țiriac—Năstase, deseori strălucitor pe terenurile de tenis și-a demonstrat forța de joc și în turneul open de la Philadelphia.

FAPTELE

Nu de mult, de la tribuna celui mai înalt for al țării s-a afirmat că în orice domeniu de activitate din țara noastră ceea ce va conta de aici încolo vor fi faptele. Ele singure vor da măsura exactă a valorii și vor fi termeni absoluți de comparație și etalon. Aceasta înseamnă, cu alte cuvinte, mai puține teoretizări, ședințe, cozerii, analize și mai multă acțiune.

Cred că în sport această problemă este deosebit de actuală. Poate fi dusă o echipă spre vîrful piramidei unei competiții numai prin vorbe, prin ședințe de pregătire sau de analiză? Categoric, nu! Iar în doborîrea unui record, în crearea unui campion, sînt importante talentul și priceperea antrenorului de a alege, dar mai ales puterea de muncă a sportivului și volumul de ore efective de pregătire.

Sportul în școli, universități, sportul și mișcarea de pretutindeni și pentru toți se va întări și dezvolta prin directive teoretice, prin prelucrări sau prin afișare de panouri cu cifre fictive ori prin raportări de realizări hiperbolizate? Nu, categoric nu! Numai realitatea, oricare ar fi ea, numai ea contează. De la ea se poate porni spre ceva mai înalt numai dacă e cunoscută cu sinceritate, nu în mod propagandistic.

Numai omul bine pregătit, la locul lui, numai ideile lui care se transformă în fapte și acțiuni sprijinite și apreciate au valoare. Avem nevoie de buchete de fapte din miile răspîndite pe tot cuprinsul țării:

...un bătrîn dascăl care an de an își ia elevii și, pe biciclete, îi duce prin țară și dincolo de hotarele ei, dezvăluindu-le frumuseți nebănuite;

...un director de școală care nu încrucișează brațele a neputință atunci cînd i se proiectează o școală nouă fără sală de gimnastică, ci — prin fapte — reușește în cele din urmă să o realizeze;

...un activist-veteran pe tărîmul sportului care, fără a fi profesor de educație fizică, instruiește an de an sute de pionieri, prezentînd cu ei irepro-șabile programe de gimnastică;

...un liceu din București în care tradițiile olimpice sînt cultivate cu respect;

...un tînăr absolvent I.E.F.S. care, lucrînd efectiv, sistematic și în perspectivă, reușește, după cîțiva ani, să-și vadă echipa campioană națională școlară sau să dea lotului republican unul sau mai mulți sportivi;

...o școală dintr-un mărunt orășel ardelean în care, prin pasiunea profesorilor de educație fizică, o dată pe săptămînă toți profesorii de celelalte specialități sînt cuprinși într-o activitate sportivă organizată;

...o curte a unui liceu care, prin strădania „dascălilor de mișcare" și prin înțelepciunea directorului, a devenit o splendidă bază sportivă cu terenuri asfaltate, marcate și luminate nocturn.

Fapte, fapte, fapte. Cîteva din miile care există prin ele însele și care se cer imitate, respectate, apreciate. Ele, faptele, reprezintă, atunci cînd au reușit să dovedească ceva, cea mai bună propagandă.

Dorin ALMAȘAN

FINALELE SPARTACHIADEI MILITARE DE IARNĂ AU OFERIT SPECTACOLE VIU APLAUDATE

Timp de trei zile, pîrtiile Predealului au găzduit tradiționalele întreceri finale ale Spartachiadei militare de iarnă a vînătorilor de munte, competiție aflată la cea de a XXI-a ediție. Disputîndu-și întîietatea în probe clasice ale schiului, (coborîre, fond, biatlon), ca și în curse specifice (ștafeta militară, pluton, patrulă), participanții au demonstrat calități deosebite și o bună pregătire de concurs. Deosebit de îmbucurător a fost faptul că 65 la sută dintre participanții la această ediție a Spartachiadei au învățat schiul în armată, ceea ce dovedește aportul favorabil pe care-l au vînătorii de munte în dezvoltarea schiului în țara noastră.

Disputele propriu-zise au fost deosebit de interesante, spectaculoase și echilibrate, ele fiind urmărite și aplaudate de un numeros public aflat în frumoasa noastră stațiune. Îndeosebi, au plăcut probele de patrulă și pluton, în care militarii-sportivi au parcurs distanțe lungi, în condiții foarte dificile create de greutatea echipamentului purtat, diferențele de nivel ale traseului și stratul gros de zăpadă.

Iată acum clasamentele celor mai buni: **ștafeta militară:** 1. Lotul Caraiman (serg D. Curteanu, cap. A. Dincă, cap. Gh. Nistor, sold. N. Flaușa), 2. Postăvaru, 3. Carpați; **coborîre — categoria cadre salariate:** 1. lt. Fl. Trușcă, 2. serg. maj. Alex. Movileanu, 3. maior L. Stoe-

(Continuare în pag. a 2-a)

ÎN PAG. A 2-a:
PLOMBE DE AER

ÎN PAG. A 3-a:
ANCHETA SPORTUL: DE CE EXISTĂ UN DECALAJ ÎNTRE REZULTATELE ECHIPEI NAȚIONALE ȘI VALOAREA FORMAȚIILOR DE CLUB

ÎN PAG. A 4-a:
UN FRUMOS SUCCES AL ȘAHISTELOR NOASTRE LA TURNEUL DE LA BEVERWIJK (OLANDA)

Plutonul lotului Caraiman, înaintea intrării în poligonul de tragere

Foto: ST. IONESCU

INCURSIUNE ÎN TENISUL DE MASĂ INTERNAȚIONAL

Sondaj fulger cu ILONA VOSTOVA, ELLA CONSTANTINESCU, FERENC SIDO, DUSAN OSMANAGIC, FARKAȘ PANETH ȘI VICTOR VLADONE

Festivalul de tenis de masă din sala Floreasca a însemnat, pentru reprezentanții celor șapte țări participante, un nou test în vederea europenelor de la Moscova. Dorind să împărtășim cititorilor noștri cîteva păreri autorizate privind internaționalele României, stadiul în care se află tenisul de masă internațional și ce vor aduce — eventual — campionatele continentale din luna aprilie, am efectuat un sondaj fulger printre personalitățile sportului cu mingea de celuloid, prezente săptămîna trecută la Floreasca. Astfel, am adresat campioanei Europei, Ilona Vostova, antrenorului federal Ella Constantinescu, fostului multiplu campion al lumii, Ferenc Sido, antrenorului echipei Iugoslaviei, Dușan Osmanagic și antrenorilor Farkaș Paneth și Victor Vladone, următoarele întrebări: **1. CARE VĂ SÎNT CONCLUZIILE DUPĂ COMPETIȚIA LA CARE AȚI ASISTAT? 2. CE ESTE TIPIC LA ORA ACTUALĂ ÎN TENISUL DE MASĂ INTERNAȚIONAL ȘI CARE VĂ SÎNT PREVIZIUNILE PENTRU EUROPENELE DE LA MOSCOVA?**

ILONA VOSTOVA (Cehoslovacia): 1. Speram să întîlnesc mai multe nume cunoscute. Cu prilejul acestor întreceri am remarcat numeroși tineri talentați și, referindu-mă la junioarele române cu perspectiva, cred că tehnicienii dv. vor avea de unde să aleagă în viitorii ani. 2. Am impresia că la ora actuală nu se întîmplă nimic deosebit în arena internațională a tenisului de masă. Deoarece la Moscova vor concura numeroase piețe de valoare, îmi va fi greu să-mi mențin titlul cîștigat cu doi ani în urmă la Lyon. Aceasta nu înseamnă că nu voi încerca totul pentru ca să reeditez performanța de la europenele trecute.

ELLA CONSTANTINESCU (România): 1. Verificare utilă pentru fetele noastre și deosebit de edificatoare pentru băieți. Deși nu au fost întrunite toate valorile existente, alura în care au evoluat romîncele mă face să apreciez că ele se află într-o formă bună pentru stadiul actual de pregătire. Băieții, în schimb, într-o companie nu din cele mai puternice, au arătat că nu au valoarea corespunzătoare. 2. Ne aflăm într-un moment de stagnare. Europa își caută virtuozul care să-i asalteze pe jucătorii asiatici, dar nu l-a găsit încă. La europene, nu vor apare noutăți tehnice sau de altă natură. Vom asista la meciuri echilibrate, desfășurate într-un cadru organizatoric bun, iar publicul va avea satisfacția să fie martorul unor victorii ale gazdelor. Poate însă că succesul ne va surîde și nouă la probele feminine.

FERENC SIDO (Ungaria): 1. M-a surprins nivelul slab al băieților dv. Sînt însă și cîțiva tineri talentați: Ovanez, Naftali, Teodor, Gavriș, Macovei. Dintre ei vor fi probabil selecționații viitorii fruntași. Mă mir că antrenorii dv. nu au procedat cu hotărîrea din anii trecuți la întinerirea formațiilor masculine. 2. Prea multe noutăți nu sînt. Topspinul a devenit o lovitură la fel de necesară ca și serviciul, deși anihilarea acestui procedeu tehnic nu mai este un secret. La Moscova, cred că, la băieți, se va produce o schimbare de lider. Este de așteptat că

(Continuare în pag. a 2-a)

Ferenc Sido și Victor Vladone — vechi prieteni și doi dintre apreciații specialiști ai sportului cu mingea de celuloid.

Foto: AUREL NEAGU

Joi: STEAUA — WISMUT GERA, LA BOX

După cum se știe, joi se va disputa în sala Floreasca întîlnirea internațională de box dintre Steaua și Wismut Gera. Antrenorul Chiriac ne-a comunicat echipa pe care o va urca în ring: O. Anderco, A. Dumitrescu (cocoș), N. Giju (pană), C. Bumb, Gh. Pușcaș (semiușoară), L. Mathe (ușoară) Al. Popa, V. Silberman (semimijlocie), V. Frinc, P. Melinte (mijlocie mică), Gh. Chivăr sau Al. Năstac (mijlocie), M. Florea (semigrea) P. Zelinca (grea).

TRATATIVE PENTRU ORGANIZAREA „CUPEI FEROVIARUL" LA BOX

Clubul Rapid duce tratative pentru organizarea „Cupei Feroviarul" la box. Competiția ar urma să înceapă la 21 februarie, cu participarea pugiliștilor de la Steaua, Dinamo, Metalul și Rapid.

E. ALMER 4:25,6 (400 m liber) LA REȘIȚA

La Reșița, în primul concurs de înot al anului, E. Almer a înotat 400 m liber în 4:25,6. Alte rezultate: Ciurasa 64,4 — 100 m spate; Hoholu 59,5 — 100 m liber; D. Coroiu 5:09,3 — 400 m liber (f); Ioana Sporea 1:18,8 — 100 m spate; Rodica Petruică 1:23,0 — 100 m bras; Siegrid Slecian 69,5, Julieta Mirosu (12 ani) 69,8 — 100 m liber; Doina Litaveț 1:27,9 — 100 m bras. **(A. Rudeanu, coresp.).**

Colaborarea — factor important în dezvoltarea educației fizice și sportului

Colaborarea este — în toate domeniile de activitate — un factor important în realizarea unor rezultate pozitive. În sport, rolul ei este la fel de major. Lucrul acesta, îndeobște cunoscut, dar nu întotdeauna pus în practică, a fost scos în evidență, din nou, cu prilejul recentei plenare a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport. Ocupîndu-se de minusurile activității de mase, raportul sublinia că ele au fost generate de faptul că: **„...o perioadă de timp după reorganizarea mișcării sportive unele organe județene ale C.N.E.F.S. au considerat în mod greșit că în noua formă organizatorică răspunderile lor în domeniul sportului de mase au devenit secundare și, în consecință, au neglijat aspectele concrete ale acestei activități. La rîndul lor, organizațiile și instituțiile de stat care au primit prin Lege atribuții în domeniul educației fizice și sportului au avut nevoie de o anumită perioadă pentru a putea să acționeze cu mai multă eficiență".**

Este evident că, dintr-un motiv sau altul, colaborarea între toți factorii desemnați de Legea sportului n-a fost la înălțimea așteptărilor în acești doi ani. Oricare ar fi fost cauzele, punerea în aplicare cu întîrziere, și numai parțial, a unei indicații de partid, a unei obligații stabilite de lege, a adus serioase prejudicii dezvoltării educației fizice și sportului, influențînd negativ contribuția pe care acesta trebuie să și-o aducă la menținerea și întărirea sănătății tuturor cetățenilor, la crearea unor generații armonios dezvoltate. Din fericire, aria lipsei de colaborare în îndeplinirea sarcinilor pe linia dezvoltării educației fizice, izvorîte din documentele de partid și de stat, n-a avut o extindere generală. Ea a fost limitată de deplina înțelegere găsită uneori pe plan local, adică acolo unde colaborarea devine hotărîtoare. Vorbind despre acest aspect, tov. CONSTANTIN CREȚU — președintele Consiliului județean pentru educație fizică și sport Argeș, care pînă acum două luni de zile a fost președintele Consiliului orășenesc pentru edu-

(Continuare în pag. a 2-a)

PLOMBE DE AER

Plomba, termen stomatologic pe care fiecare dintre noi l-a cunoscut din proprie experiență, a trecut, din spațiul limitat al cavității bucale, în urbanistică. Azi, se execută plombe uriașe din beton și schele metalice înlocuind, în fapt, și în metatoră, finețea cimentului dentar și pe cea a metalelor prețioase, pe care le adăpostim în intimitatea (mai mult sau mai puțin vizibilă), a persoanei noastre. Centrele orașelor își astupă spațiile rămase libere ca o consecință a unei mai vechi lipse de preocupare pentru sistematizare și utilitate, sau a războiului, iar constructorii sînt zoriți de locatarii nerăbdători să-și ocupe noile apartamente. Orașele se „plombează" și fenomenul, pozitiv în substanță, este comentat ca și buletinul meteorologic ori rezultatele echipelor de fotbal și de cunoscători și de neinițiați. Indiferența păleste în prezența acestei acțiuni urbanistice, cu multiple semnificații.

Sînt însă și goluri care... dispărînd, ne prilejuiesc regrete și încă dintre cele mai sincere și justificate. În euforia generală, stîrnită de aranjarea și redistribuirea spațiilor publice, sportivii păstrează o rezervă văzînd că nu sînt crutate și locurile (uneori tradiționale) destinate, sau măcar folosite, de către amatorii de mișcare.

Ascultînd cuvîntul unui participant la plenara C.N.E.F.S., de acum cîteva zile, prof. E. Jecu, reprezentînd forul municipal al Capitalei în domeniul sportului, am aflat, cu tristețe, că cca. 200 mii m.p. de spații afectate disciplinelor corporale au dispărut sub greutatea unor noi construcții, fără a fi fost înlocuite cu altele sau strămutate, măcar, prin apropierea celor desființate.

Mărturisesc că tabloul linear al unor fațade înveselite de ferestre ca de adevărați ochi, de flori ca de zîmbetele cele mai proaspete, de imaginația arhitecților ca de un succes personal, nu poate lăsa loc indiferenței. Și, totuși, cifra aceea de 200 mii m.p. anulați din patrimoniul sportului și-al sănătății publice, ne umbrește și ne stopează elanul. Amintirile, nu prea exacte, dar nici foarte îndepărtate de adevăr, îmi spun că, pe o singură stradă, în București, pe Brezoianu, una dintre cele mai aglomerate și acum 20 de ani, existau aproape 20 de terenuri pe care tineretul cartierului respectiv și al celor vecine, își dădea întîlnire, în jurul unei plase de volei, sub două panouri de baschet, sau în apropierea unui ring de box.

Dar nu numai atît: dispar și unele spații din vecinătatea sau apropierea unor școli, în București, și în alte multe orașe ale țării. Noile construcții industriale, cu mii de salariați, nu prevăd nimic pentru prospețimea fizică a celor ce muncesc ore de-a rîndul sub cupolele diverselor hale, iar importante construcții universitare (una pentru 800 de studenți, la Suceava, de pildă), nu are în proiect și nu va avea nici în realitate probabil, un spațiu, cît de mic, pentru destinderea mușchilor și recuperarea forțelor tinerilor după încordarea din timpul studiului, din laboratoare și săli.

Era o vreme cînd marile Combinate industriale, ca și cele mai reduse întreprinderi, își făceau un titlu de onoare din plantarea florilor pe aleile și împrejurul halelor, cînd milioanelor de lei ale producției li se adăugau cele ale firavelor flori. Era o vreme a risipei, ascunsă sub criterii estetice și pe care autoritatea de stat a trebuit s-o repudieze în folosul comun. Dacă pentru încîntarea privirilor — absolut necesară deși mult inferioară interesului față de sănătate — s-au putut găsi preocupări și soluții (uneori chiar cu ignorarea unor criterii elementare de economie și gospodărire) mă întreb de ce pentru sport și educație fizică nu se poate face ceva, mai cu seamă că în această privință legile țării conferă și sprijinul oficial?

În multe domenii, învățăm de la alții și, fără rețineri sau mofturi, tot astfel cum alții învață din experiența autohtonă. În sport, însă, această obișnuință nu și-a găsit epigonii. Pe autostrăzi, între orașe aflate la mari distanțe unele de altele, s-au amenajat stadioane simple, în plină cîmpie sau prin luminișuri, mai generoase, de păduri. Exodul săptămînal al cetățenilor, ușurat de autoturisme și trenuri, îi duce pe oameni departe de oraș, dar și acolo ei găsesc un loc pentru destindere. Sînt împăcate, astfel, două imperioase cerințe ale vieții moderne.

În toate aceste privințe, așa cum s-a înțeles și la recenta plenară a C.N.E.F.S., forul de conducere a mișcării noastre sportive are atribuții și posibilități. El trebuie să și le exercite însă cu seriozitate și regularitate, veghind asupra aplicării legilor, în acele sectoare ce se interferează cu activitatea de care răspunde. Rolul organismelor locale (consilii populare de municipii și orașe), sau centrale (ministere și organizații de masă), mergînd pînă la conducerile unor unități productive din toate domeniile (la orașe sau și la sate) poate fi, de asemenea, foarte important și — adeseori — decisiv.

Cine altcineva să vegheze la integritatea amenajărilor sportive dacă nu cei care beneficiază, în primul rînd, de ele?

Pentru că ei înțeleg cel mai bine un adevăr pe care se impune a-l arăta și altora, și anume acela al necesității, majore, pentru fiecare dintre noi, de a se destinde și mișca în aer liber, în folosul însăși al consolidării valorilor economice ale țării, mai lesne de realizat de un popor robust și obișnuit cu efortul organizat, cu permanenta împrospătare a capacității sale de muncă și gîndire.

Iată de ce, uriașul plămîn al milioanelor de cetățeni are nevoie, pe lîngă altele, și de plombe de aer.

Emanuel VALERIU

CEI MAI MICI CAMPIONI AI GHEȚII

Programarea finalei campionatului republican rezervat copiilor pe noul patinoar artificial din Galați a constituit o fericită inițiativă din partea Federației române de patinaj. Organizatorii s-au străduit — și spre lauda lor au reușit — să asigure condiții foarte bune pentru desfășurarea întrecerilor. În cele 3 zile de concurs, micii sportivi și-au arătat calitățile, demonstrînd că sînt capabili de progres.

CAT. I, băieți: 1. Cătălin Ioniță (Școala sportivă nr. 2 București) 258,6 p; 2. Andrei Maier (I.E.F.S. București) 210,5 p; **fete:** 1. Silvana Suciu (Constructorul București) 317,5 p; 2. Alexandrina David (Dinamo Brașov) 301,0 p, 3. Sorina Sfetcu (Din.) 283,8 p; 4. Olivia Batti (Din.) 274,0 p; 5. Monica Ciorpec (Din.) 263,5 p; 6. Clara Biro (Olimpia Cluj) 262,5 p. **CAT. II: băieți:** 1. Dănuț Tudorașcu (Constr.) 222,7 p; 2. Claus Schell (Petrolul Brașov) 213,9 p; 3. Adrian Georgescu (Șc. sp. 2) 210,6 p; 4. Leonardo Azzola (Olimpia) 207,3 p; 5. Daniel Ginghină (Constr.). 207,3 p; 6. Dan Pleșa (Petr.) 160,3 p. **fete:** 1. Mihaela Paraschiv (Constr.) 275,2 p; 2. Felicia Pelmuș (Constr.) 265,5 p; 3. Liliana Moise (Șc. sp. 2) 258,5 p; 4. Diana Cocefi (Constr.) 239,2 p; 5. Roxana Cebuc (Constr.) 235,0 p.

T. SIRIOPOL-coresp.

AL. MIRODAN

DINCOLO DE FAȚADĂ

Curios lucru, succesele echipei naționale de fotbal au scos în evidență ca niciodată parcă starea mediocră a cluburilor care joacă sau se joacă în divizia A. Curios lucru și îmbucurător. Pentru că, a doua zi după rivnita îndelung și chinuita calificare pentru Mexic, exista în străfunduri primejdia ca victoria echipei lui Angelo Niculescu și Vogl să acopere înfrîngerea echipelor, iar bătălia cîștigată de cîțiva să anuleze războiul pierdut de toată lumea. Or, n-a fost așa. S-ar zice chiar dimpotrivă. Și federația și presa (vezi ancheta din zilele acestea a „SPORTULUI") au tresărit revelate și se întreabă: de unde decalajul între reprezentanți și masă? Chestiune la care încearcă să răspundă antrenorii, jucătorii, șefii de cluburi și chiar persoanele care ar trebui să răspundă. Nu știm la ce concluzii vor ajunge factorii de specialitate. Nu știm nici măcar dacă vor ajunge la vreo concluzie. De altfel, asta nu contează: sensul unor discuții precum aceea la care ne referim îl constituie mișcarea ideilor. A te declara nemulțumit de o anume stare de lucruri este un rezultat mulțumitor.

Ei bine, acestui rezultat vrem să-i acordăm cu plăcere niște aplauze. Prelungite. Pentru că e foarte, foarte important în lumea fotbalului (și poate nu numai a fotbalului) să se cerceteze cu luciditate adevărurile de dincolo de fațadă. Oamenii sînt ispitiți să judece realitatea unui individ sau unui fenomen după fragmentul oferit privirii, dar scormonirea atentă te duce cam adesea la descoperiri stupefiante. De cîte ori n-am întîlnit contemporani ieșind elegant îmbrăcați „în vizită", dar neobișnuind spălatul decît trimestrial și de paște? De cîte ori n-am cunoscut ființe instalate la volanul unui Fiat 1800, dar complăcîndu-se a locui sub-civilizat? Fiecare dintre noi posedă o calitate, o trăsătură sau un obiect pe care-l trimite-n lume ca ambasador, dar nu orice ambasadă își reprezintă țara.

În această lumină, tresărirea bruscă a celor datori să amelioreze condiția fotbalului și pornirea destul de serioasă întru examinarea echipelor din A, B și C, una cîte una, înseamnă, dacă nu greșesc, faptul cel mai semnificativ din viața sportivă a momentului. Observatorii intră în casele „soccerului". Uneori cu mulțumire. Alteori „așa și așa". Alteori cu groază. Dar de fiecare dată cu un plus de cunoaștere.

COLABORAREA — FACTOR IMPORTANT

(Urmare din pag. 1)

cație fizică și sport Cîmpulung Muscel, spunea în cuvîntul său la plenara C.N.E.F.S.:

„La Cîmpulung am reușit să realizăm un lucru care s-ar putea extinde în toată țara: n-am făcut determinări de atribuții. Dacă a fost nevoie să rezolvăm probleme organizatorice, am făcut-o chiar dacă nu intra în atribuțiile noastre. N-am dat niciodată vina pe sindicat sau pe U.T.C. În organizarea competițiilor de masă nu ne-am asumat numai problemele de ordin tehnic. A fost o invitație la colaborare care, în mod firesc, n-a rămas fără ecou. Așa se face că în acest oraș cu 27 000 de locuitori există aproape 100 000 m.p. de baze sportive. Stadionul orașului reprezintă și el o expresie a colaborării. Aproape 2 000 000 lei au fost adunați din contribuția cetățenilor; instituțiile și întreprinderile ne-au sprijinit organizînd zile de lucru pentru brigăzile alcătuite din pasionați ai sportului. În momentul de față se amenajează — tot prin colaborare — o frumoasă bază sportivă pentru Uzina mecanică Muscel. Prin înțelegerea tuturor, Cîmpulungul are create toate premisele pentru a deveni un puternic centru sportiv național. Există aici condiții pentru ca o serie de discipline (atletism, box, lupte) să se dezvolte la nivelul exigențelor, să dea țării sportivi de mare valoare".

Evident, exemplul practic oferit de orașul Cîmpulung este edificator. Inițiativa trebuie să aparțină organului sportiv care, fără a vedea o știrbire a autorității sale, trebuie să creeze premisele colaborării, să vină în întîmpinarea celorlalți factori. Nu problemele de orgoliu să fie în centrul atenției, ci cele de îndeplinire rapidă, în cele mai bune condițiuni, a sarcinilor de dezvoltare continuă a educației fizice și sportului. Cazul orașului Cîmpulung nu este izolat. La Cîmpina, de pildă, îndeosebi la Uzinele mecanice, această colaborare între factorii interesați dă roade dintre cele mai bune. În mare măsură, lucrurile se petrec la fel la Buzău, Focșani și Tulcea.

Este însă greu de înțeles de ce terenul colaborării nu devine fertil într-o serie de orașe mari ale țării, de ce nu este folosită cu maximum de eficiență reuniunea de forțe în răspîndirea sportului la Iași, Cluj, Suceava și în alte locuri.

Indicațiile de partid, Legea sportului, Hotărîrea Conferinței pe țară a mișcării sportive atestă clar necesitatea contribuției continue a tuturor factorilor pentru ca educației fizice și sportului să-i fie create condiții prielnice de dezvoltare. Sportul de mase organizat pe principiile cuprinderii unui număr tot mai mare de oameni ai muncii, îndeosebi a tineretului, în practicarea organizată, continuă, a diferitelor discipline (și nu pe principiul copierii sistemului competițional de performanță), sportul școlar — deosebit de important dacă ținem seama de faptul că întregul tineret al țării se află cuprins în sistemul de învățămînt, angrenajul complex și atît de util al activității competiționale locale — toate acestea și încă altele (gimnastica de înviorare, crosul etc.) trebuie să devină preocupări de seamă ale tuturor organizațiilor și instituțiilor care prin lege au atribuții în acest domeniu. Micile neînțelegeri — izvorîte dintr-o greșită interpretare a rolului pe care îl are fiecare dintre factori — trebuie să dispară, să se creeze climatul favorabil colaborării.

ARIA GEOGRAFICĂ A ÎNOTULUI DE PERFORMANȚĂ ESTE REDUSĂ

În finalul analizelor activității din 1969 vom întreprinde un scurt tur de orizont privind contribuțiile cluburilor fruntașe din Capitală și din județe la dezvoltarea natației noastre. Vom face acest lucru cercetînd rezultatele celor 3 campionate naționale ale țării: de copii, juniori și seniori.

Prima concluzie care se desprinde este aceea că înotul de performanță cuprinde o arie geografică extrem de redusă. În clasamentul de mai jos, alcătuit pe baza punctelor obținute de primii 6 clasați ai fiecărei probe, la toate cele trei mari competiții, se poate observa prezența celor 6 cluburi bucureștene și a unui număr mic de orașe: 11. Surprinde absența din tabelul nostru a reprezentanților orașului Arad (unde există secții de înot și polo). Ca să nu mai vorbim de situația necorespunzătoare în care se complac, de mai mulți ani, centre sportive cu tradiție ca Brăila, Brașov, Iași, Bacău, Craiova, Pitești, unde această activitate pare să constituie o mare necunoscută.

	Copii	Juniori	Seniori	
1. Dinamo	29 — 438 (1)	9 — 290 (1)	9 — 180 (1)	51 p
2. Steaua	4 — 83 (8—9)	11 — 170 (3)	11 — 154 (2)	40,5 p
3. Șc. Sp. 2	8 — 183 (4)	5 — 152 (4)	42 (7)	39 p
4. Reșița	11 — 341 (2)	15 — 150 (5)	18 (9)	38 p
5. Rapid	4 — 88 (8—9)	91 (7)	52 (5)	33,5 p
6. Cluj	4 — 42 (11)	6 — 140 (6)	2 — 54 (4)	33 p
7. C.S. Școlar	7 — 118 (5)	2 — 55 (8)	19 (8)	33 p
8. Șc. Sp. 1	2 — 96 (7)	3 — 174 (2)	—	27 p
9. Timișoara	1 — 37 (13)	2 — 37 (9)	2 — 50 (6)	26 p
10. Sibiu	53 (10)	4 — 36 (10)	14 (10)	24 p
11. Ploiești	8 — 262 (3)	30 (11)	—	22 p
12. Tg. Mureș	—	18 (12—13)	5 — 78 (3)	20,5 p
13. Oradea	3 — 111 (6)	—	—	12 p
14. Galați	41 (12)	6 (14)	—	10 p
15. Mediaș	3 (15)	—	7 (11)	10 p
16. Turda	22 (14)	18 (12—13)	—	9,5 p
17. Cîmpina	1 (16)	—	—	2 p

(În cele 3 coloane, cifrele înscrise reprezintă numărul titlurilor, al punctelor și, între paranteze, locul ocupat la categoria respectivă).

Ce ne demonstrează ordinea ierarhică de mai sus, stabilită prin adițiunea participărilor la cele trei campionate naționale?

În primul rînd, o creștere puternică a grupelor de copii, atît din punct de vedere cantitativ (un număr record de participanți — peste 400), cît și calitativ (numeroase recorduri îmbunătățite). Într-o remarcabilă ascensiune se află centrele Ploiești și Oradea. În schimb, sportivii din Cluj (în ciuda excelentelor condiții de pregătire din timpul iernii), ca și cei din Timișoara, au concurat sub posibilități, iar absența mureșenilor pare total inexplicabilă. Cît privește clubul Steaua, aflat pe locul secund în clasamentul general, performanțele slabe din întrecerile copiilor trebuie să constituie un prim semnal de alarmă.

Clasamentul juniorilor ne pune în fața unui paradox: Școala sportivă nr. 1, fără a dispune de valori deosebite (doar 3 campioni), se află pe locul secund în timp ce Reșița, cu 15 titluri, aparținînd unui număr restrîns de sportivi, ocupă abia locul V.

În sfîrșit, evoluția seniorilor aduce în discuție un caz unic în istoria natației noastre din ultimii cinci ani: este pentru prima oară cînd sportivii reșițeni părăsesc piscina de concurs fără nici un titlu de campion. De altfel, marea majoritate a medaliilor de aur (28 din 29) au luat în 1969 drumul cluburilor Dinamo, Steaua și Mureșul Tg. Mureș. Faptul în sine pune cel mai bine în lumină slaba contribuție a celorlalte centre din țară la mărirea grupului (și așa destul de restrîns) de performeri ai natației. Concentrarea acestora în numai 3 secții duce, implicit, la dispariția CONCURENȚEI și permanentizarea celorlalți factori (plafonarea, acceptarea tacită a mediocrității), care frînează un progres mai viguros al natației noastre.

De altfel, în domeniul strict al performanței (clasamentele pe care vi le oferim mai jos au fost alcătuite pe baza listelor primilor 10 performeri la fiecare probă, atît în 1968, cît și în 1969) există un statu quo. Orașul Timișoara și clubul Rapid au schimbat între ele locurile 8 și, respectiv, 10; au dispărut din clasament două centre, Galați și Turda, și a apărut cel din Ploiești. În rest, nici o modificare, poziții fruntașe ale sportivilor de la Dinamo și Steaua rămînînd în continuare intangibile.

1968 — MASCULIN: 1. Steaua 223 p, 2. Dinamo 86 p, 3. Reșița 79 p, 4. Șc.Sp. 2 78 p, 5. Tg. Mureș 59 p, 6. Cluj 51 p, 7. C.S. Școlar 25 p, 8. Timișoara 25 p, 9. Sibiu 21 p, 10. Rapid 8 p, 11. Șc. Sp. 1 6 p;

FEMININ: 1. Dinamo 266 p, 2. Cluj 93 p, 3. Reșița 82 p, 4. Șc.Sp. 2 80 p, 5. Steaua 50 p, 6. Rapid 38 p, 7. Șc.Sp. 1 27 p, 8. C.S. Școlar 26 p, 9. Galați 20 p, 10. Turda 8 p;

GENERAL: 1. Dinamo 352 p, 2. Steaua 273 p, 3. Reșița 161 p, 4. Cluj 144 p, 5. Șc.Sp. 2 128 p, 6. Tg. Mureș 59 p, 7. C.S. Școlar 51 p, 8. Rapid 46 p, 9. Șc.Sp. 1 33 p, 10. Timișoara 25 p, 11. Sibiu 21 p, 12. Galați 20 p, 13. Turda 8 p.

1969 — MASCULIN: 1. Steaua 204 p, 2. Reșița 102 p, 3. Tg. Mureș 76 p, 4. Timișoara 59 p, 5. Dinamo 58 p, 6. Șc.Sp 2 52 p, 7. Cluj 47 p, 8. Sibiu 22 p, 9. C.S. Școlar 20 p, 10. Rapid 10 p, 11. Șc.Sp. 1 7 p, 12. Ploiești 1 p;

FEMININ: 1. Dinamo 295 p, 2. Reșița 90 p, 3. Steaua 76 p, 4. Cluj 56 p, 5. Șc.Sp. 1 44 p, 6. C.S Școlar 41 p, 7. Șc.Sp. 2 31 p, 8. Rapid 25 p, 9. Tg. Mureș 1 p;

GENERAL: 1. Dinamo 353 p, 2. Steaua 280 p, 3. Reșița 192 p, 4. Cluj 103 p, 5. Șc.Sp 2 83 p, 6. Tg. Mureș 77 p, 7. C.S. Școlar 61 p, 8. Timișoara 59 p, 9. Șc.Sp. 1 51 p, 10. Rapid 35 p, 11. Sibiu 22 p, 12. Ploiești 1 p.

În concluzie, importantele probleme ale repartiției forțelor înotului românesc și ale modului în care o serie de cluburi fruntașe și centre cu vechi tradiții răspund sarcinii de continuă dezvoltare a acestei discipline olimpice, trebuie analizate cu toată atenția, la toate nivelele, și, în primul rînd de către federația de specialitate.

Pentru normalizarea lor, forul de conducere al natației va trebui să facă eforturi mai mari din punct de vedere organizatoric (poate a sosit timpul unei îndrumări precise a cadrelor de tehnicieni și a înființării unor cluburi de înot), stimulînd îndeosebi acele secții în care există elemente cu mari perspective, dar fără posibilități de practicare continuă a acestui sport, și mai ales fără o îndrumare competentă la cel mai ridicat nivel.

Ad. VASILIU

Agneta Sterner, înotătoarea nr. 1 a sezonului 1969

Foto: A. NEAGU

INCURSIUNE ÎN TENISUL DE MASĂ INTERNAȚIONAL

(Urmare din pag. 1)

unii jucători cunoscuți din Anglia, Suedia și Cehoslovacia vor ceda locul altora. Reprezentativa noastră masculină, cu o garnitură întinerită dar și cu o valoare bună, va avea un cuvînt de spus, nu însă înaintea echipelor iugoslaviei și U.R.S.S., evident superioare. La fete, statu quo, deoarece promoția actuală este încă puternică și nu se lasă ușor detronată. Șanse mari la medalii are România. La noi are loc în prezent o schimbare a gărzii, așa că nu scontăm rezultate decît peste doi-trei ani.

DUȘAN OSMANAGIC (Iugoslavia): 1. Consider că principala caracteristică a acestei competiții este aceea că majoritatea federațiilor au trimis echipe masculine întinerite, noi promovați justificînd încrederea. Sînt sigur că cei care au procedat așa au de ce să fie mulțumiți, dar nu cred că și organizatorii, care ar fi preferat mai multe nume sonore. La fete, valoarea a fost mai bună decît la băieți. Făcînd o paralelă, menționez jocul slab al componenților echipei masculine a României și buna comportare a fetelor. Adică invers decît la noi, atît în ce privește concepția cît și calitatea. 2. Tenisul de masă a cîștigat mult în viteză și pentru a face față acestui ritm, e nevoie de o pregătire fizică extraordinară. La noi, există asemenea jucători: Șurbek și Karakașevici. Nu cred că la europene vor apare nume noi. Suedezii, sovieticii și iugoslavii depășesc cu puțin, dar sigur, nivelul unui pluton mai mare de concurenți. S-ar putea totuși, ca printre cei 10—15 jucători consacrați să se impună acum și tinerii Țurai (Cehoslovacia), Klampar (Ungaria). Eu înclin însă pentru Johansson, Schöler, Șurbek și Gomoșkov. La fete, vor lupta pentru locul I, U.R.S.S., România și Cehoslovacia, celelalte competitoare avînd șanse reduse. La individual, opinez pentru Vostova, Alexandru și Rudnova.

FARKAS PANETH (România): 1. Dacă la fete avem motive de satisfacție pentru unele succese, e bine totuși să ne gîndim și la perspective. Există o echipă (Alexandru, Crișan, Mihalca, Lesal), care ne poate reprezenta la europene, dar n-a apărut încă schimbul de mîine. Băieții n-au înregistrat nici un rezultat care să-mi fi schimbat concluziile anterioare. Pentru redresare, e necesar un volum uriaș de muncă. Sîntem în mare întîrziere. 2. Cunoscînd pe toți fruntașii tenisului de masă internațional, apreciez că se tinde spre un joc ofensiv, cu încheieri decisive. Succesele pe care le obțin totuși unii apărători (și grație materialelor folosite), se datorează, în special, faptului că atacanții acționează prea hazardat, în dorința lor de a acumula puncte cu orice preț. De asemenea, jucătorii ofensivi se antrenează prea puțin cu parteneri defensivi. Unui atacant perfect nu i se poate rezista printr-o apărare pură. Este prematur să pronosticăm de pe acum ce va fi la campionatele continentale. Rezultatele din diferitele concursuri nu sînt încă suficient de concludente. Dar la fete avem șanse, iar performanțele de la mondialele 1969, obligă. Depinde însă și de tragerea la sorți.

VICTOR VLADONE (România): 1. Fără a se bucura de prezența exponenților celor mai autorizați ai tenisului de masă european, recentele internaționale ne-au făcut cunoștință cu cîteva elemente tinere, Karakașevici, Golubkova, Stephan, înzestrate cu calități reale. Concursul ne-a prilejuit și constatarea, tristă, a valorii scăzute a jucătorilor noștri tineri, dar mai ales, maturi. Oază-n deșert, comportarea prestigioasă a Mariei Alexandru și jocul bun etalat de Carmen Crișan, sînt singurele noastre bucurii simțite la Floreasca. Păcat că doar cu aceste două flori sperăm să facem primăvara la apropiatele europene. Constatările negative din comportamentul general ne duc la concluzia că pentru a readuce tenisul nostru de masă pe un drum ascendent, este nevoie să reconsiderăm orientarea și modul de lucru cu jucătorii. 2. Avantajată de regulamentul de joc, ofensiva se prezintă ca o tendință aproape generală. Randamentul în jocul pur ofensiv este strict legat de grefarea cunoștințelor tehnice pe un ansamblu de calități fizice și psihice cum ar fi: forța, viteza de deplasare și de lovire, puterea de concentrare pe parcurs lung și acceptarea firească a ideii riscurilor unor acțiuni totalitare în momentele decisive. Noutatea actuală o prezintă faptul că azi, într-o dispută ofensivă între doi jucători cu un nivel superior de automatizare, siguranța în loviturl, pînă acum cîțiva ani, factor hotărîtor în obținerea victoriei, a ajuns să fie subordonată plusului de incisivitate imprimat loviturilor. Și asemenea exemple se află la tot pasul. Un pronostic asupra comportării fetelor noastre la europene este greu de făcut, înainte de a ne cunoaște adversarii, în suita în care urmează să-i întîmpinăm. În tot cazul, pentru o comportare optimă, mai sînt necesare unele retușări, în special la Carmen Crișan. Cu sau fără realizarea lor, închei și eu cu cuvintele lui Joao Saldanha, care comenta astfel tragerea la sorți a Braziliei la campionatul mondial de fotbal din Mexic: „Poate că unii adversari ne vor părea neconvenabili, dar, e sigur, că nici lor nu le va face plăcere să joace împotriva noastră!"

MOZAIC COMPETIȚIONAL

● Pe pîrtia din Valea Albă, de la Bușteni, a avut loc duminică o probă de coborîre la care au participat cei mai buni schiori juniori de la asociația sportivă Caraimanul Bușteni. Primilor clasați li s-au oferit numeroase premii. Rezultate: **fete 7—10 ani:** 1. Elisabeta Stroe, 2. Elena Koe; **11—16 ani:** 1. Lucia Grătej, 2. Tamara Seringă; **băieți — 7—10 ani:** 1. Cornel Enache, 2. Adrian Tudor; **11—14 ani:** 1. Aurel Albert, 2. Mihai Rădulescu; **15—16 ani:** 1. Ion Constantin, 2. Dan Petcu; **17—18 ani:** 1. Traian Oancea, 2. Stelian Lenț. **VICTOR SBARCEA** — coresp.

● Campionii județului Prahova: **slalom seniori:** 1. Marin Focșeneanu (C. S. Sinaia) 1:02,9; **junioare mari:** Maria Supeală (Șc. sp. Sinaia) 1:53,1; **junioare mici:** Mariana Zimmer (C. S. Sinaia) 41,6; **juniori mici:** Ion Neagu (C.S. Sinaia) 35,2; **juniori mari:** Dan Stănescu (Bucegi Sinaia) 1:10,1; **coborîre, junioare mici:** Mariana Zimmer 51,1; **junioare mari:** Maria Supeală 47,1; **seniori:** Constantin Bălan 51,0; **juniori mici:** Marian Burchi (Șc. sp. Sinaia) 41,1; **juniori mari:** Traian Oancea 50,6; **fond 15 km, seniori:** Nicolae Șovăială (C. S. Sinaia) 1 h 09:11; **10 km juniori mari:** Nicolae Mitu (C.S. Sinaia) 46:08; **5 km junioare mari:** Alexandra Cojocaru (C. S. Sinaia) 35:10; **3 km junioare mici:** Maria Tocitu (Teșila) 15,30; **5 km juniori mici:** Dan Pință (Azuga) 24,25; **ștafeta 4x10 km seniori:** C. S. Sinaia 2h 01:45; **3x5 km junioare:** Azuga 57:03; **3x5 km juniori:** C. S. Sinaia 1h 06:52.

● Federația de specialitate ne anunță că întrecerile etapei de zonă a campionatelor naționale de schi alpin pentru juniori, care trebuiau să se dispute la sfîrșitul săptămînii în organizarea C.J.E.F.S. Sibiu, Maramureș și Neamț, au fost amînate pentru zilele de 21—22 februarie.

FINALELE SPARTACHIADEI

(Urmare din pag. 1)

patrula militară: 1. Caraiman (comandant lt. M. Burlacu), 2. Carpați (lt. D. Iacob), 3. Postăvaru (slt. L. Suciu); **pluton:** 1. Caraiman (lt. I. Armășan), 2. Postăvaru (slt. L. Suciu), 3. Carpați (lt. D. Iacob). **Clasamentul pe locuri:** 1. Caraiman 119 p, 2. Postăvaru 82 p, 3. Carpați 79 p, 4. Bucegi 30 p, 5. Lotru 23 p, 6. Paring 12 p.

Cu prilejul festivității de închidere a Spartachiadei, primilor clasați le-au fost oferite cupe, diplome și medalii.

Astăzi, pe pîrtia de la Sinaia,

CONCURSUL INAUGURAL AL SEZONULUI INTERN DE BOB: „CUPA JUDEȚULUI PRAHOVA"

● Joi și vineri, campionatul național ● Maestrul emerit al sportului Ion Panțuru printre participanți

După o perioadă în care vremea a fost extrem de capricioasă, împiedicînd inaugurarea activității boberilor pe pîrtia de la Sinaia, iată că în ultimele zile timpul s-a stabilizat. Temperatura a coborît simțitor, nu a mai nins, astfel că lucrările de finisare a pistei s-au desfășurat în condiții bune, iar boberii au putut efectua antrenamentele programate.

Ca urmare, federația de specialitate și comisia de schi-bob a județului Prahova au putut alcătui programul competițional din această săptămînă. Astfel, concursul inaugural va avea loc chiar astăzi dimineață. Este vorba de „Cupa județului Prahova" la care vor participa toate echipajele prezente la Sinaia. Cu acest prilej, va evolua și maestrul emerit al sportului Ion Panțuru care, reprezentînd Clubul sportiv orășenesc Sinaia, va face echipaj cu coechipierii săi de la „europene" și „mondiale" Nicolae Neagoe sau Dumitru Focșeneanu. După o zi de pauză, cele mai bune 12 echipaje clasate la competiția de marți își vor disputa campionatul național în patru manșe (joi și vineri). Apoi, vor fi programate alte concursuri tradiționale („Cupa Federației", „Cupa Carpați", „Cupa Bucegi" etc.). Întrecerile se vor desfășura pe parcursul a 10 m (8 viraje).

Echipajul Benghiu—Tătuță la un antrenament pe pîrtia din Sinaia.

Foto: I. MATEI — Sinaia

ANCHETA SPORTUL

De ce există un decalaj între rezultatele echipei naționale și valoarea formațiilor de club?

P. STEINBACH,
antrenor:

PREA PUȚINI JUCĂTORI DE CLASĂ

Cu riscul de a mă repeta, voi spune din nou că, în general, insuccesele echipelor noastre de club în competițiile europene (excepție face Dinamo Bacău) nu au altă explicație decît sărăcia în jucători de veritabilă clasă.

Exemplul cel mai recent l-am avut în echipa Steaua care, pornind cu bune șanse teoretice, a pierdut la București calificarea în turul următor al competiției „Cupa Cupelor", deoarece a avut în teren, în acel meci, numai doi jucători de valoare continentală, pe Sătmăreanu și Suciu.

Rapid a capotat, în aceeași zi, din motive similare, așa cum și alții pățiseră în trecut.

S-a remarcat, desigur, că în asemenea competiții adversarii noștri, chiar cînd nu vin cu cine știe ce valori individuale ieșite din comun, prezintă echipe mult mai echilibrate decît ale noastre, cu o bună sudură între compartimente, cu un număr mai mare de jucători apropiați valoric între ei.

La noi, dimpotrivă, decalajul este din acest punct de vedere evident și supărător, constituind un adevărat fenomen al lipsei de omogenitate ca valoare în componența unei echipe.

De obicei, găsim într-o formație de club de a noastră trei categorii de fotbaliști:

— un jucător-doi, cel mult trei, de valoare mai ridicată, adesea foarte buni, uneori chiar excepționali;

— cîțiva jucători de o mediocritate mai mult sau mai puțin acceptabilă;

— restul, submediocri.

Această compoziție eterogenă se reflectă — din păcate! — și în jocurile campionatului intern, prin nivelul lor oscilant și plin de fluctuații, în funcție, în primul rînd, de comportarea celor mai buni. Dar acești „cei mai buni" nu vor fi mereu foarte buni — și uneori chiar nici măcar destul de buni — tocmai datorită faptului că le revin sarcini suplimentare în joc, pentru compensarea decalajului valoric amintit. Or, unor asemenea sarcini suplimentare permanente de joc nu le poate rezista nici cel mai mare fotbalist din lume, mai mult de trei etape la rînd. Situații ca acestea sînt însă mai greu de întîlnit în cluburile străine din țările care posedă un număr suficient de jucători de o anumită clasă și — implicit — mai multe echipe de club cu echilibrul valoric asigurat.

Cu echipa noastră națională este însă cu totul altceva, pentru că, din fericire, toți componenții ei sînt jucători de certă valoare internațională, începînd cu Răducanu și terminînd cu Lucescu, după ordinea numerelor de pe tricou.

Nu putem alcătui, eventual, două echipe naționale de aceeași valoare — ceea ce este încă trist — și în nici un caz o a treia, — dar acei pe care-i avem reprezintă, într-adevăr, un „team" capabil să inspire respect, cum o și face de cîtăva vreme pe stadioanele Europei.

Stăruind puțin, la acest capitol, trebuie să arătăm că semne favorabile s-au mai ivit în ultima vreme. Jucători foarte tineri, de mare talent — craioveanul Popa, rapidistul Dumitru, Both din Satu Mare — de la „tineret" și „olimpici" au pătruns deja în lotul național. S-ar putea chiar ca Gil Mărdărescu să ne mai ofere și alte surprize plăcute, pînă la plecarea Argonauților noștri spre lîna de aur mexicană, fiindcă, poate, timp ar mai fi.

Trebuie să mai adaug ceva, în completarea răspunsului la întrebarea-chestionar a anchetei: în mod sigur, fotbaliștii noștri se mobilizează mult mai bine pentru jocurile echipei naționale decît pentru acelea ale propriilor lor formații de club (vezi jocurile echipei Dinamo după victoria națională asupra Portugaliei și după calificare) ceea ce are, după mine, o singură explicație: noi nu am ajuns încă — desigur și datorită unei serii întregi de cauze obiective, pe care nu le analizez aici — la stadiul ca jucătorii să se poată prezenta, în mod constant, în plenitudinea posibilităților și valorii lor, duminică de duminică sau de două ori pe săptămînă într-o competiție „de cursă lungă" cum este campionatul național.

Sînt, însă, convins că noua organizare, care asigură un plus de autonomie cluburilor, va putea conduce la o creștere sensibilă a valorii echipelor noastre de club, astfel încît, peste un an-doi, o nouă anchetă a ziarului „Sportul" pe această temă să devină lipsită de obiect.

V. STĂNESCU,
antrenorul echipei Steagul roșu:

MERGEM PE O CALE ASCENDENTĂ

Comportarea și rezultatele înregistrate de echipa națională și de formațiile de club în competițiile internaționale oficiale ne-au arătat că există un asemenea decalaj. De ce? Cauzele, după părerea mea, sînt mai multe. Nu spun o noutate afirmînd că în echipa națională sînt selecționați cei mai buni și talentați jucători din întreaga țară, ceea ce constituie un factor important în alcătuirea unei formații redutabile, capabilă să obțină performanțe de prestigiu. Or, antrenorul unei formații de club nu are o asemenea posibilitate, el trebuie să descopere talentele, să le pregătească uneori într-o perioadă îndelungată ca să poată forma o echipă de valoare.

Rezultatele slabe ale unor echipe care au participat în competiții internaționale oficiale au produs, pe bună dreptate, nemulțumiri în rîndurile amatorilor de fotbal, ale tehnicienilor și chiar ale masei de jucători. S-a ajuns la această situație pentru că participarea nu a fost privită cu toată seriozitatea de cluburile în cauză și, deci, nu s-au luat măsurile corespunzătoare pentru prevenirea acestor insuccese. Apoi, pe parcurs, mă refer în special la evoluția în competițiile interne, echipele respective au încercat să se reabiliteze, să recîștige simpatia suporterilor. Exemplu pozitiv în acest sens este Rapidul, care în campionatul național a avut o comportare destul de bună.

Părerea mea este că în edițiile viitoare ale competițiilor europene echipele de club vor avea o evoluție mai bună. Am această speranță deoarece tehnicienii români aplică cu mai multă eficiență noutățile din fotbalul mondial în pregătirea jucătorilor. De altfel, în ultimul timp, nu numai echipa națională a realizat performanțe valoroase, ci și selecționatele olimpică și de juniori. De asemenea, calificarea dinamoviștilor băcăuani în sferturile de finală ale Cupei europene a tîrgurilor ne îndreptățește să credem că fotbalul din țara noastră merge pe o cale bună, ascendentă.

În final, vreau să mă refer la un factor pe care-l consider determinant în obținerea unor performanțe valoroase: JUCĂTORII. Cred că mulți dintre ei nu înțeleg un lucru esențial pentru activitatea lor fotbalistică: că trebuie să renunțe conștient la anumite plăceri, să se pregătească continuu, să muncească ore întregi pe stadion și să ducă o viață extra-sportivă exemplară. Numai în acest fel, un jucător poate face sport de performanță o perioadă mai îndelungată, numai în acest fel echipa din care face parte va putea obține rezultate de prestigiu în confruntările internaționale oficiale.

Sînt convins că pe zi ce trece ne vom afirma tot mai mult pe plan internațional și că la viitoarele campionate mondiale ne vom califica din nou în turneul final.

Desene de AL. CLENCIU

Divizionara C Șoimii Buzău aspiră la primul loc în seria respectivă

Echipa Șoimii Buzău, din campionatul diviziei C (seria a II-a, locul 2), se pregătește intens pentru retur, sub conducerea antrenorilor Dragoș Cojocaru și Gh. Melnic. Întîlnirile amicale au ca scop principal verificarea întregului lot de jucători. În această perioadă au fost transferați Florea II (fost la Metalul Plopeni) și Mircea Popescu (fost la echipa de tineret a lui F.G. Argeș) și se duc tratative pentru Nichifor (de la Flacăra roșie București) și Dobrin (formația de tineret a Progresului București). Aceștia s-au adăugat „veteranilor" echipei: Gheorghiu, Ene, Caloianu, Bădescu, Cornea, Bocșe, Zbranca, Moc, Simion, Mușiu, Chitu, Preda, Pașca și Poting.

Cu acest lot, destul de numeros, și cu jucători talentați, cei doi antrenori speră să termine campionatul pe locul întîi în seria respectivă și să poată participa astfel la barajul pentru promovarea în divizia B.

AL DOILEA ADVERSAR AL UNIVERSITĂȚII CRAIOVA: PARTIZAN TIRANA

Studenții craioveni își cunosc acum ambii parteneri din seria lor a „Cupei Balcanice": federația albaneză a comunicat numele reprezentantei sale, care va fi Partizan Tirana. Urmează acum ca în urma tratativelor dintre Univ. Craiova, Partizan Tirana și Sloboda Tuzla (Iugoslavia) să se stabilească datele meciurilor tur-retur dintre ele.

De asemenea, federația albaneză a confirmat secretariatului permanent al „Cupei Balcanice", de la București, participarea echipei naționale de tineret la „Cupa Balcanică 1970" (în Bulgaria).

SECVENȚE CRAIOVENE

● Toți jucătorii de la Universitatea Craiova se pregătesc intens pentru reluarea campionatului. De la antrenamente și de la meciurile amicale lipsește Deselnicu. Motivul: după cum sîntem informați, a izbucnit un nou conflict între acest jucător și antrenorul Coidum. Antrenorul cere suspendarea lui Deselnicu și nu mai permite acestuia să participe la antrenamente. Urmează ca secția de fotbal a clubului să ia o hotărîre.

● Neagu, jucătorul Universității, este nerestabilit. Pentru vindecarea sa completă este necesar ca el să urmeze un tratament de circa 12 zile la Băile Herculane sau la Govora.

COOPERATIVA „DESERVIREA" BUCUREȘTI
ORGANIZEAZĂ PRIN METODE RAPIDE ȘI EFICACE
MEDITAȚII
DESEN TEHNIC – INDUSTRIAL ȘI DE CONSTRUCȚII
Costul unei ore este de 5 lei.
Cooperativa garantează calitatea predărilor, lecțiile fiind susținute de specialiști cu înaltă pregătire profesională și îndelungată experiență.
Înscrieri și informații zilnic între orele 10—17,30 în str. Filiti nr. 10, telefon 13 54 69.
(3493)

LA RM. VÎLCEA SE PUN BAZELE UNEI NOI ECHIPE

O știre publicată în ziarul nostru cu două săptămîni în urmă anunța că fotbaliștii de la **Chimia Rm. Vilcea** au început pregătirile pentru retur... fără antrenor. Dată fiind situația precară în clasament a acestei echipe, ne-am hotărît să cercetăm, la fața locului, cauzele degringoladei acestei echipe, cîndva fruntașă în divizia secundă.

Întîmplarea a făcut ca în aceeași zi cu noi să sosească și noul antrenor. **Este vorba de craioveanul GH. SCĂIEȘTEANU (antrenor de categoria I!) fostul portar și antrenor al lui F. C. Craiova și, mai tîrziu, al Științei Craiova, creatorul echipei de tineret-rezerve a clubului universitar craiovean, cu care antrenorul C. Oțet a reușit să aducă anul trecut primul titlu în Bănie.**

Am urmărit împreună cele trei antrenamente din acea zi, conduse de prof. N. Dinescu. **Primul (7,45—8,30) — de înviorare, al doilea (10—13) — cros (30 km!) și exerciții de forță cu haltere și, în sfîrșit, al treilea (după-amiază) — un joc-școală de 90 de minute (pe teren normal, dar cu echipe de 6 jucători!). Și acest program s-a desfășurat zilnic în perioada 21 ianuarie—5 februarie!**

„Poate vă surprinde duritatea programului de pregătire — ne spune prof. N. Dinescu, vicepreședintele C.J.E.F.S. Vîlcea — **dar să știți că băieții rezistă... și se simt bine. Toată lumea știe că numai astfel vom putea evita... divizia C. De altfel, dacă se asigura în vară o pregătire fizică așa cum trebuia, azi n-am mai avea „coșmarul retrogradării". Dar, pe Aurică Teodorescu, fostul antrenor, l-a interesat numai obținerea unor venituri cît mai mari după care... ne-a părăsit fără să ne anunțe măcar".**

După-amiază, pe terenul din localitate (mai degrabă un patinoar) un meci de mare atracție, în cadrul unui campionat intern organizat de prof. N. Dinescu, care a împărțit lotul în 3 echipe de 6 jucători. La sfîrșitul meciului urmează un mic „supliment": escaladarea în fugă a... 300 de trepte!

Peste două zile ne întîlnim din nou cu vîlcenii, de data aceasta la ei acasă, unde aveau de susținut o partidă de verificare cu Metalul Hunedoara. Ne surprinde capacitatea de efort a lui **Chivu** și **Mihai**, care, probabil, n-au alergat niciodată atît de mult într-un meci. Nici cînd jucau la U.T.A. și, respectiv, Jiul! Alături de ei, **Strat** (fratele rapidistului) și, un junior, **Crăciun**, se bat pentru fiecare minge. **Tifirel, Sirbu** și **I. Ionescu** iau cîteva acțiuni pe cont propriu, dovedind că... au stofă. **Se joacă într-adevăr într-un ritm îndrăcit** (deși terenul e acoperit cu un strat gros de zăpadă), **dar dezlînat, la întîmplare, fără nici o concepție tactică. Sînt 11 jucători, nu o echipă.**

— O să aveți mult de lucru la această echipă — îi spunem antrenorului **Gh. Scăleșteanu.**

— Știu că sarcina mea nu-i deloc ușoară. O echipă nu se face cît ai bate din palme. Am fost informat că unii jucători sînt certați cu viața sportivă. Le-am atras atenția, încă din prima zi, că nu voi admite nici o abatere. Chiar ieri, însă, jucătorul Gheorghe — care se credea de neînlocuit — **a întîrziat la un pahar de vin pînă spre miezul nopții. Astăzi, conducerea secției a hotărît scoaterea lui din lot. E păcat ca energia fizică** — excelentă de altfel — **realizată sub conducerea prof. N. Dinescu să fie risipită în două-trei zile, mai bine zis nopți. Sînt adeptul unui joc modern, ofensiv, purtat în mare viteză, care supune jucătorii unor eforturi deosebite. Cine nu va înțelege că fotbalul de performanță cere anumite sacrificii se va autoexclude din formație.**

— Ce obiectiv v-ați propus pentru retur?

— Știți proverbul cu mănăstirea și ciuperca. Ce-și poate propune o echipă clasată pe locul 15 la sfîrșitul turului decît „prinderea" în final, cel puțin a locului 14. Dacă voi fi sprijinit de jucători — în fond de ei depinde totul — sincer să fiu, nu mi se pare un lucru prea greu. Vreau, însă, să creez la Rm. Vilcea — unde sînt hotărît să-mi închei cariera de antrenor — o echipă care, peste 3—4 ani, să le aducă suporterilor... „frigurile promovării".

— Succes!

Dan VLAD

Chimia Rm. Vilcea, la Voineasa pentru „ozonificare"

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . . . .
. . . . . .
Adresa: . . . . . .
. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUA CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .
GRUPA B . . . . . .
GRUPA C . . . . . .
GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

MECIURI AMICALE

Iată scurte relatări de la alte partide amicale disputate duminică:

CRIȘUL ORADEA — VICTORIA CAREI 6—0 (3—0). Jocul a fost la discreția orădenilor, care au dovedit o bună pregătire fizică. Au marcat: Ceaușu (min. 22), Arnotchi (min. 24, 27) și Kun II (min. 72, 79 și 83). **(I. Ghișa,** coresp. principal).

OLIMPIA ORADEA — U.T.A. 1—2 (1—0). Terenul desfundat a supus pe jucători la eforturi. În prima repriză, gazdele au dominat, iar după pauză oaspeții au avut inițiativa. Autorii golurilor: Sacaci III (min. 44) pentru Olimpia, F. Dumitrescu (min. 67) și Axente (min. 77). **(G. Ilie,** coresp.)

OȚELUL GALAȚI — POLITEHNICA GALAȚI 3—2 (1—0). Joc plăcut, de un nivel tehnic satisfăcător. Au înscris: Adam (2) și Pac (autogol) pentru Oțelul, Botescu și Bucur pentru Politehnica. **(T. Siriopol,** coresp.)

C.S.M. REȘIȚA — METALUL TR. SEVERIN 1—1 (1—1). Partida a constituit un bun prilej de verificare a potențialului celor două echipe. Golurile au fost realizate de Copăceanu (min. 77) pentru C.S.M. și Constantin (min. 75) pentru Metalul. **(I. Plăvițiu,** coresp.)

OLTUL SF. GHEORGHE — METROM BRAȘOV 0—0. Gazdele au susținut primul lor meci din cadrul pregătirilor pentru retur. Echipele au rămas datoare la capitolul tehnică și tactică. **(G. Briotă,** coresp.)

VITROMETAN MEDIAȘ — INDEPENDENȚA SIBIU 3—1 (3—1). Autorii golurilor: Canattai (min. 10), Togan (min. 25), Munteanu (min. 40), respectiv, Văcaru (min. 75). **(Z. Rișnoveanu,** coresp.)

C.F.R. PAȘCANI — PENICILINA IAȘI 1—1 (0—1). Antrenorii au folosit o serie de jucători noi. Scorul a fost deschis de oaspeți, prin Ciulu (min. 38), iar gazdele au egalat prin Cosma (min. 90 din 11 m). **(C. Enea,** coresp.).

GLORIA BISTRIȚA — FORESTA NĂSĂUD 6—2 (1—1). Golurile au fost înscrise de Ciocan II (3), Dine, Ciocan I, Moldovan (din 11 m), respectiv, Floroaie și Sandu. **(Ion Toma,** coresp.)

TEXTILA BOTOȘANI — DINAMO BACĂU (tineret-rezerve) 2—1 (2—0). Au marcat: Mazga (min. 8), **Lascăr** (min. 43), respectiv, Sănăucean (min. 60). **(T. Ungureanu,** coresp.)

■ MEDICINA TG. MUREȘ — FABRICA DE ZAHĂR 4—1 (1—1).

■ TRACTORUL BRAȘOV — TORPEDO ZĂRNEȘTI 5—2 (4—0).

■ CARPAȚI BRAȘOV — C.F.R. SIGHIȘOARA 3—0 (2—0).

■ CARPAȚI SINAIA — CARAIMANUL BUȘTENI 0—2 (0—0).

AZI, LA SIBIU...

Liderul seriei secunde a diviziei B, C.S.M. Sibiu, susține azi, pe stadionul Voința, un nou joc de verificare. Sibienii vor primi replica echipei Steagul roșu Brașov.

...ȘI MÎINE LA REȘIȚA

Echipa locală, C.S.M., va disputa un meci amical internațional în compania formației M.A.V. Budapesta

BAZIL MARIAN antrenor la F.C. Argeș (tineret-rezerve)

În vederea asigurării unei pregătiri corespunzătoare a echipei de tineret-rezerve a lui F.C. Argeș, consiliul clubului a apelat la serviciile cunoscutului antrenor Bazil Marian, care a acceptat oferta. În acest fel, de la 1 februarie, antrenamentele echipei de tineret-rezerve F.C. Argeș se desfășoară sub conducerea lui Bazil Marian.

ILIE FEȚEANU,
coresp. principal

F.C. Argeș învinsă în Congo

Echipa de fotbal F.C. Argeș, aflată în turneu în Congo, a susținut o nouă partidă amicală, la Kinshasa, în compania formației locale V. Club. Gazdele au cîștigat acest meci cu scorul de 3—1 (1—1). Golurile au fost marcate de Circiumărescu (min. 16) pentru F.C. Argeș, Mavuba (min. 22 din 11 m), Lemos (min. 83) și Didi (min. 87) pentru V. Club.

PETROLUL VIDELE ARE UN NOU ANTRENOR

Formația Petrolul Videle, din campionatul diviziei C, și-a început pregătirile pentru retur cu un nou antrenor. Conducerea asociației a renunțat la serviciile lui C. Rugiubei și în locul acestuia l-a angajat pe antrenorul Vasile Naciu.

RUGIUBEI SUSPENDAT

Biroul secției de fotbal a clubului Dinamo Bacău a luat în discuție comportarea jucătorului Rugiubei, care în ultimul timp a dus o viață nesportivă și a lipsit nemotivat de la antrenamente. El a fost sancționat cu scoaterea din lot pe timp de un an. Hotărîrea va fi trimisă spre ratificare Federației române de fotbal.

De menționat că, pînă la această dată, Rugiubei a mai fost sancționat cu 11 mustrări și două scoateri temporare din lot.

ILIE IANCU, coresp. principal

Antrenamente intense la Prahova Ploiești

De mai bine de o lună, **Prahova Ploiești** și-a început pregătirile sub conducerea antrenorului **Alex. Fronea.** În acest campionat, fostul petrolist și-a propus să obțină cu echipa sa unul din primele șase locuri. Lotul echipei este format din următorii jucători: **Hovirneanu, Constantin, Bucur, Toma, Roman, Andreescu, Colcer, Moroianu, Ciobanu, Tănase, Teacă, Călinescu** și **Ghiță,** cărora li se vor alătura juniorii **Florea** și **Albu.**

ALBU FLORIAN — coresp.

LOTO — PRONOSPORT

SAPTAMINAL LA LOTO, AUTOTURISME, EXCURSII PESTE HOTARE ȘI PREMII ÎN BANI

De vineri 6 februarie a.c. a intrat în vigoare NOUA FORMULĂ la LOTO, care se va aplica și în continuare la toate tragerile săptămînale.

Și la tragerea din această săptămînă, ca și la cele următoare, puteți obține autoturisme DACIA 1100, MOSKVICI 408, SKODA 1000 M.B. la alegerea participantului, excursii în U.R.S.S. pe itinerarul București — Kiev — Soci (durata circa 15 zile), dintre care 12 zile în stațiunea climatericâ Soci, și excursii în CUBA cu avionul (circa 14 zile).

În continuare se mai atribuie premii în numerar de valoare variabilă și premii fixe în bani.

Fondul de premii realizat la tragerea LOTO de vineri 6 februarie 1970, a atins suma de 1.800.922 lei la ambele extrageri, demonstrînd interesul participanților pentru NOUA FORMULĂ care oferă mari avantaje.

● Astăzi este ULTIMA ZI în care vă mai puteți procura biletele pentru concursul Pronoexpres de miercuri 11 februarie 1970, a cărui tragere va avea loc la București în sala Clubului Sindicatelor I.T.B. din calea Dudești nr. 169. Tragerea va fi radiodifuzată. Intrarea liberă.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES Nr. 6 DIN 4 FEBRUARIE 1970:

Extragerea I: Categ. I: 3 variante a 44.907 lei; a II-a: 179,5 a 751 lei; a III-a: 3933,7 a 34 lei.

Extragerea a II-a: Categ. A: 4 variante a 28.800 lei; Categ. B.: 251,5 a 458 lei; Categ. C.: 4511,9 a 26 lei.

sportul în lume

PUGILIȘTII AMERICANI AU SOSIT LA MOSCOVA

MOSCOVA, 9. — Echipa de box a S.U.A. a sosit la Moscova în vederea unor întîlniri amicale pe care le va susține cu pugiliștii sovietici. La sosire, boxerii americani au fost întîmpinați de reprezentanți ai Federației unionale și de un grup de foști campioni sovietici, printre care Valeri Popencenko și Boris Lagutin. Antrenorii echipei americane le-au declarat reporterilor că speră să ofere un spectacol frumos publicului sovietic. Primul meci va avea loc la Moscova, la 11 februarie, iar cel de-al doilea la Minsk, la 14 februarie.

WIRKOLA: 107 ȘI 109 m

OSLO, 9 (Agerpres). — Cunoscutul campion norvegian Bjoern Wirkola a cîștigat concursul de sărituri cu schiurile de la Oslo. Cele mai bune sărituri ale sale au măsurat 107 și 109 m.

SCHRANZ POARTĂ SPERANȚELE AUSTRIECILOR DUPĂ PRIMA MANȘĂ LA „URIAȘ"

Luni, la Val Gardena, C. M. de schi au continuat cu prima manșă a probei masculine de slalom uriaș, pe o pistă de 1 490 m lungime, cu 472 m diferență de nivel și 68 de porți, al cărei dificil traseu a fost desenat de antrenorul elvețienilor, Georg Grünenfelder. Iată clasamentul acestei prime manșe : 1. Karl Schranz (Austria) 2:15,15 ; 2. Werner Bleiner (Austria) 2:15,45 ; 3. Dumeng Giovanoli (Elveția) 2:16,11 ; 4. Jean-Noel Augert (Franța) 2:16,75 ; 5. Jakob Tischhauser (Elveția) 2:16,83 ; 6. Max Rieger (R. F. a Germaniei) 2:16,91 ; 7. Edmund Bruggmann (Elveția) 2:17,25 ; 8. Kurt Schnider (Elveția) 2:17,29 ; 9. Andrzej Bachleda (Polonia) 2:17,40 ; 10. Heini Messner (Austria) 2:17,46 ; 11. Alain Penz (Franța) 2:17,58 ; 12. Sepp Heckemiller (R. F. a Germaniei) 2:17,95 ; 13. Patrick Russel (Franța) 2:17,99 ; 14. Christian Neureuther (R. F. a Germaniei) 2:18,02 ; 15. David Zwillieg (Austria) 2:18,52 ; 16. Henri Duvillard (Franța) 2:18,62. Oricare din acești 16 schiori poate încă aspira la o medalie.

Unul din marii favoriți, italianul Gustavo Thoeni, a căzut și a pierdut practic orice șansă.

Românii au ocupat următoarele locuri : Dan Cristea 52 în 2:26,19, Gheorghe Vulpe 67 în 2:30,20 și Virgil Brenci 88 în 2:42,38.

În clasamentul masculin al „Cupei Mondiale", după disputarea slalomului special din cadrul C. M. (cîștigat de J.-N. Augert), conduc Russel și Thoeni cu cîte 140 p, urmați de Schranz — 123 p, Giovanoli — 116 p etc. În cel pe națiuni, francezii au acumulat 1 306 p, fiind urmați de austrieci — 598 p, de americani — 446 p etc.

Karl Schranz joacă la Val Gardena ultima carte... afară de cazul că, totuși, cumva... Telefoto A. P. - AGERPRES

TELEX

La Linkoeping (Suedia) reprezentativa feminină de handbal a gazdelor a fost întrecută de selecționata R.F. a Germaniei cu 16—8 (9—5).

■

În concursul de călărie din Berlinul Occidental, italianul Graziano Mancinelli (pe „Water Surfer") a cîștigat din nou o probă de obstacole, parcurgînd traseul (370 m, 10 obstacole) în 34,1 (0 p penalizare). El a fost urmat de vestgermanii Hermann Schridde (pe „Wartburg") în 36,8 (0 p p) și Fritz Ligges (pe „Gigant") în 38,3 (0 p p.).

■

Proba masculină de 3 000 m din cadrul concursului internațional de patinaj viteză de la Toensberg (Norvegia) a fost dominată de gazde, care au obținut primele două locuri prin Fred-Anton Maier — 4:34,5 și Per-Willy Guttormsen — 4:39,3. Și proba de 500 m s-a încheiat cu victoria unui norvegian : Bjoern Tveter — 42,2.

■

Belgianul Guido Reybroeck a cîștigat cursa ciclistă desfășurată în împrejurimile Romei, dispunînd la sprintul final de italienii Marino Basso și Luigi Sgarbozza. Toți trei au parcurs cei 102 km cu o medie orară de 47,076 km.

■

La Modena s-a disputat returul meciului dintre echipele feminine de volei FIMI Modena și Dinamo Moscova, contînd pentru „Cupa campionilor europeni". Sportivele sovietice, învingătoare cu 3—1 (1, 5, 7) s-au calificat pentru optimile de finală.

■

Proba feminină de 500 m din cadrul concursului de patinaj viteză de la Davos i-a revenit olandezei Elly Van de Brom cu timpul de 45,6. Au urmat-o Antje Keulen (Olanda), Ludmila Titova (URSS) și Tatiana Scelehova (URSS) — toate cronometrate în 45,7. În proba de 1 500 m olandeza Ans Schut și-a adjudecat victoria în 2:19,2.

■

Disputată în două etape, competiția ciclistă „Marele premiu St. Raphael-Fréjus" a fost cîștigată de rutierul francez Jacques Cadiou.

■

În finala turneului de fotbal (juniori) de la Viareggio : Dukla Praga — Milan 1—0. Pentru locurile 3—4 : Partizan Belgrad — Rijeka 4—0.

Un succes remarcabil al șahistelor noastre

Alexandra Nicolau și Margareta Teodorescu au ocupat locuri fruntașe la Beverwijk

Între competițiile de șah cu faimă mondială, tradiționalele turnee de la Beverwijk ocupă un loc de frunte. În fiecare an, în ianuarie, în acest mic orășel olandez se adună elita șahului. În peste douăzeci de turnee pot fi văzuți în fața tablelor de șah mari maeștri și maeștri din toate țările lumii. Paralel cu turneele masculine se dispută și cîteva concursuri feminine, de asemenea cu o participare de prim rang.

Și anul acesta, pe linia prezenței permanente la această deosebit de importantă întrecere șahistă, țara noastră a fost reprezentată la turneele de la Beverwijk, prin maestrul internațional D. Drimer, care a jucat în turneul masculin B, campioana republicană Margareta Teodorescu, care a jucat în primul turneu feminin și maestra emerită Alexandra Nicolau, care a fost invitată la turneul masculin C (al cărui cîștigător obține dreptul de a juca în anul următor în turneul B).

Rezultatele obținute de reprezentanții noștri în turneele de anul acesta ne-au prilejuit o deosebită satisfacție. Dacă D. Drimer, într-o companie puternică, a obținut un rezultat modest (locul 8 din 16 participanți), în schimb cele două jucătoare au avut o comportare excelentă, ele clasîndu-se fiecare pe locul II în concursurile respective. Margareta Teodorescu, în concursul feminin, a demonstrat că se situează la nivelul celor mai bune șahiste, fiind întrecută doar de campioana URSS, Nana Alexandria. În concursul masculin, Alexandra Nicolau a făcut senzație, clasîndu-se pe locurile 2—3 (după maestrul polonez Witkowski) fără să piardă nici o partidă, la egalitate cu campionul Elveției, A. Lombard (pe care l-a învins într-o partidă bună, în ultima rundă) și înaintea unor jucători cu reputație internațională ca Durao (campionul Portugaliei) maestrul Fuceak (Iugoslavia), Hansen (Danemarca). Este un mare succes care a făcut o deosebită impresie în lumea internațională a șahului.

ALEXANDRA NICOLAU

MARGARETA TEODORESCU

MONEA: CĂLĂTORIE FULGER ȘI VICTORIE NETĂ

După cum se știe, boxerul Ion Monea însoțit de antrenorul Titi Dumitrescu, a fost invitat să susțină un meci în Danemarca. La înapoiere, l-am abordat cu clasica întrebare: cum a fost ?

— Am fost, am învins, am plecat! Joi la ora 14 am sosit la Copenhaga. La aterizare, am fost întîmpinați de reprezentanți ai federației de specialitate care, foarte amabili, m-au invitat la... cîntar. Bine, am spus dar pînă sîmbătă mai este timp (din țară știam că voi boxa sîmbătă); organizatorii ne-au anunțat însă că meciul se va disputa joi seara. Ni s-a spus că gala este programată, că toate biletele au fost vîndute, așa că am plecat imediat la cîntar și apoi la hotel, unde am mai prins cîteva clipe de răgaz. Seara, l-am avut ca adversar pe Jensen, medaliat cu bronz la C.E. de la București. Am făcut, cred, o partidă bună (aplauzele și aprecierile antrenorului stau mărturie), iar după ce l-am expediat la podea, am obținut o clară victorie la puncte. Asta a fost tot. A doua zi, în avion și apoi iarăși printre cei dragi.

TREI LIDERI ÎN TURNEUL DE ȘAH DE LA MALAGA

În runda a 5-a a turneului de șah de la Malaga, marele maestru american Benkö l-a învins pe Cordovil (Portugalia). Kurajița a cîștigat la Lehmann, iar Toran la Torre. S-au încheiat remiză partidele Tatai — Pomar și Bellon — Rossolimo. În clasament conduc Bellon (Spania), Benkö (S.U.A.) și Kurajița (Iugoslavia) cu cîte 4 p.

Trimisul nostru special la C. E. de patinaj artistic, OVIDIU IOANIȚOAIA, transmite :

PRIMELE REFLECȚII DUPĂ MAREA ÎNTRECERE

LENINGRAD, 9 (prin telefon). Acesta a fost întotdeauna paradoxul marilor competiții sportive : în clipa în care întrecerea propriu-zisă își găsește punctul final, stingînd definitiv tumultul de pe stadion sau din sală, se declanșează comentariile cele mai diverse, cu o vitalitate neașteptată, din toate ipostazele, de la spectatorul indiferent (dacă poate exista așa ceva !), pînă la suporter, antrenor sau gazetar.

În această primă corespondență realizată de la Leningrad post-factum, a doua zi după decernarea ultimelor medalii ale ediției 1970, am invitat la cuvînt cîțiva reprezentanți ai presei sportive, prezenți în repetate rînduri la marile confruntări internaționale ale patinajului artistic, specialiști recunoscuți.

CESTMIR SMUTY : „La perechi, regres față de Garmisch Partenkirchen"

Aprecieri pe marginea probei de perechi ne-a făcut trimisul special al Agenției cehoslovace de presă C.T.K. — praghezul Cestmir Smuty : **„La perechi, aceste campionate mi s-au părut în regres față de cele de la Garmisch Partenkirchen. Cuplul campion, Rodnina-Ulanov, a fost din nou cel mai bun, cel mai echilibrat, cel mai tehnic, dar parcă n-a mai avut strălucirea de anul trecut. În rest, toate celelalte perechi — chiar și tandemul leningrădean Smirnova - Șuraikin pe care alții îl laudă atît — și-au bazat exercițiile numai pe ritm și elan".**

FRITZY TAUBER : „Proba feminină, sub semnul reconfirmărilor".

Cîteva cuvinte pe marginea probei fetelor ne-a oferit, cu amabilitate, d-na Fritzy Tauber, reporter sportiv al Radioteleviziunii austriece. Domniasa ne-a declarat : **„Nimic despre Gaby Seyfert pentru că rămîne... die grosse Gaby, adică cea mai bună patinatoare amatoare la ora actuală ! Compatrioata mea Trixi Schuba a pierdut, pe merit, locul 1, pe care-l deținea după «impuse». Dar înțeleg durerea ei, căci ea a prezentat aici poate cel mai reușit program de exerciții libere pe care l-a executat vreodată. Aș vrea să nu fiu malițioasă, dar nu pot spune lucruri deosebite despre Almassy: am impresia că răstimpul petrecut la Richmond, cu antrenorul Gerschwiller, nu și-a arătat roadele. Poate la Ljubljana.**

JANOS SZÖNYI : „Dansul a mai înviorat atmosfera"

Proba de dans ne-a fost comentată de cel mai popular crainic sportiv al Televiziunii budapestane, Janos Szönyi : **„Prin trecerea la profesionism a celebrului cuplu englez Towler - Ford se aștepta ca proba de dans să nu spună mai nimic. N-a fost însă așa. Cel puțin perechile sovietice Pahomova - Gorșkov, Voitiuk - Jigalin și Jarkova - Karpanosov au demonstrat o înaltă clasă.**

WOLFGANG JUCKEL : „Și totuși, Nepela n-a fost în formă"

Pentru a caracteriza evoluția băieților, are cuvîntul confratele vest-german Wofgang Juckel de la „Bild Zeitung" : **„Nu mi-a plăcut Nepela. Mi s-a părut mult mai neinspirat, mai obosit decît anul trecut. Cît despre Pera, el nu este, după părerea mea, un mare patinator și nu va fi niciodată campion al Europei. În schimb, m-au cucerit sovieticii Ovcinikov și Volkov, precum și englezul Oundjian — excelent în figurile libere. Al lor este viitorul, al patinatorilor cu tehnică și imaginație. Și mai este un nume la care trebuie să fim atenți : micuțul Jan Hoffmann din R.D.G.".**

fotbal mediane

● Echipa U.R.S.S. a învins pe Spartak Trnava ● Alte meciuri amicale ● Campionatele în Portugalia, Grecia și Belgia

● **Echipa U.R.S.S. a întîlnit în turneul de la Caracas formația cehoslovacă Spartak Trnava pe care a învins-o cu 3—2 (2—1), prin golurile marcate de Kaplicinii, Gherșkovici și Dobias** (autogol).

● La Plevna, Legia Varșovia a întrecut cu 3—0 (3—0) formația locală Spartak.

● La Madrid, Atletico și Slovan Bratislava au terminat la egalitate : 1—1 (1—0). Golul gazdelor a fost înscris de Luis (min. 41), iar cel al oaspeților de Jokl (min. 74).

● Selecționata Ghanei a învins cu scorul de 2—0 (2—0) reprezentativa Congo (Kinshasa).

CAMPIONATE

PORTUGALIA. În etapa a 18-a, Sporting Lisabona a învins cu 1—0 pe F.C. Porto, iar Benfica a pierdut în deplasare cu 0—1 în fața echipei CUF. Alte rezultate : Barreirense — Braga 5—1 ; Varzim — Boavista 4—1 ; Setubal — Unio Tomar 2—1 ; Guimaraes — Academica 4—0 ; Belenenses — Leixoes 1—0. Pe primul loc în clasament se află Sporting cu 32 p, urmată de Setubal — 24 p, Benfica — 23 p (un joc mai puțin).

GRECIA. (etapa a 19-a). AEK — Olympiakos Pireu 1—0 ; Paok — Panathinaikos 0—1 ; Panionios — Olympiakos Volos 2—0 ; Heraklis — Egaleo 4—2 ; Vyzas — Proodeftiki 0—0 ; Panahaiki — Kavala 1—1 ; Olympiakos Cyprus — Panseraikos 0—0. În clasament conduce Panathinaikos cu 53 p, urmată de Aris și AEK — cîte 47 p etc.

BELGIA (etapa a 21-a). Racing White — Anderlecht 2—0 ; Waregem — Schaerbeck 1—0 ; F.C. Liège — St. Truidense 2—1 ; Standard — La Gantoise 2—1 ; F.C. Bruges — Ostende 3—0 ; Lierse — Beeringen 1—0 ; Beerschot — Charleroi 2—0 ; Beveren — St. Gilloise 1—0. Clasament : 1. Standard — 33 p (din 21 de meciuri) ; 2. F.C. Bruges 29 p (20) ; 3. La Gantoise — 29 p (21).

Atacantul central de la F.C. Sevilla, Acostes, șutează la poarta marocană (Fază din meciul F.C. Sevilla — Maroc 2—0) Telefoto : A. P.—AGERPRES

SVIRIDOV PE LOCUL I LA GENEVA

GENEVA, 9 (Agerpres). — Crosul internațional de la Geneva a fost cîștigat de atletul sovietic Nikolai Sviridov, care a parcurs traseul, în lungime de 8,5 km, în 24:28,0. Pe locul doi s-a clasat Jurgen Haase (R. D. Germană) la 18 sec., urmat de Iuri Nurmekivi (U.R.S.S.) — la 20 sec., Joachim Krebs (R. D. Germană) — la 25 sec. și A. Morozov (U.R.S.S.) — la 29 sec. Pe echipe, primul loc a fost ocupat de U.R.S.S. cu 9 p, urmată de R. D. Germană — 13 p, Cehoslovacia — 33 p, Ungaria — 45 p etc.

EARL HARRIS ÎN MARE FORMĂ

La Fort Worth (Texas), cu prilejul unui concurs atletic de sală, sprinterul american Earl Harris a cîștigat două probe : 60 yarzi în 6,1 și 300 yarzi în 30,3. De remarcat că în proba de săritură în înălțime din acest concurs, cîștigată de Joe Davis cu 2,03 m, campionul olimpic Fosbury a ocupat locul 4.

SHOZO SAIJO ȘI-A PĂSTRAT TITLUL

TOKIO, 9 (Agerpres). — La „Budokan Hall" din Tokio, în prezența a peste 10 000 de spectatori, s-a disputat meciul de box pentru titlul mondial la categoria pană (versiunea W.B.A.) dintre deținătorul centurii Shozo Saijo (Japonia) și Godfrey Stevens (Chile). Pugilistul japonez și-a păstrat titlul de campion mondial, terminînd învingător la puncte în 15 reprize.

Hotelurile „Dunărea" (stînga) și „Galați", unde vor locui sportivii, oficialii și ziariștii participanți la grupa C a campionatului mondial de hochei Foto : C. SATMARI

CAMPIONATELE MONDIALE DE HOCHEI

(Urmare din pag. 1)

În timpul trecerii sale prin București, dl. ANTOINE FAURE, vicepreședintele Federației franceze de sporturi pe gheață, conducătorul delegației, a avut amabilitatea să ne încredințeze o scurtă declarație :

„Mă voi abține de la orice pronostic. Echipa noastră este animată de ambiții, dar nu mă îndoiesc că și celelalte doresc să obțină un rezultat cît mai bun. Prin simpla lectură a rezultatelor înregistrate în partidele de pregătire, apreciez că pentru primul loc vor lupta, în principal, formațiile Austriei, Ungariei și Italiei. În sport însă, și în hochei cu precădere, surprizele nu sînt excluse".

Antrenorul echipei, PETE LALIBERTE, ne-a prezentat echipa care va evolua la Galați : *Sozzi și Rouz (portari), Blanchard, Vuilly, Gentina, Tartarin, Sawyerr (fundași), Faucomprez, Guryca, Lang, Vassieux, Eymaro, Smaniotto, Pourtanel, Liberman, Grando (înaintași), Galland, Francheterre (rezerve).*

După cum se vede, lotul a fost sensibil remaniat în comparație cu acela care a apărat culorile Franței în grupa secundă a turneului olimpic de la Grenoble.

În ziua de 12 februarie este așteptat să sosească și arbitrul francez Pianfetti, care va conduce jocuri în cadrul grupei C.

PREGATIRI LA GALAȚI

Corespondentul nostru T. SIRIOPOL ne transmite că în orașul de pe Dunăre temperatura hocheiului este gata să ajungă la punctul de fierbere.

Complet renovate, hotelurile „Dunărea" și „Galați" își așteaptă oaspeții. Afișe multicolore, panouri, reclame luminoase indică o singură direcție : SPRE PATINOARUL ARTIFICIAL. Gălățenii au făcut, se pare, o pasiune fulgerătoare pentru hochei și nu este lipsit de interes amănuntul că aici a și luat ființă un centru de inițiere pentru copii. *Ne exprimăm speranța că micii jucători vor găsi înțelegerea organizatorilor și vor căpăta posibilitatea de a urmări gratuit întrecerile grupei C.*

De două zile se află în localitate lotul de juniori al României care, astăzi și mîine, va compare în calitate de sparing-partener al echipei Franței. Antrenorul Laliberté deplîngea faptul că formația sa nu a avut posibilitatea să susțină un număr de jocuri de antrenament așa cum ar fi dorit-o el. Prilejul i se oferă acum.

Biletele au fost puse în vînzare luni dimineață și afluența de la case ne face să întrevedem că tribunele se vor dovedi neîncăpătoare. Patinoarul artificial din Galați are o capacitate de 3500 de locuri.

RITM SUSȚINUT LA BUCUREȘTI

Patinoarul artificial din Capitală se apropie cu fiecare zi de imaginea elegantă din macheta sa, „văzută" încă în luna august a anului trecut. Lucrările interioare înaintează. Pînza de brezent care acoperă fațada ne va dezvălui, în scurt timp, întrarea din sticlă și cărămidă aparentă a halei.

Am avut prilejul, astfel, să transmitem vești bune lotului nostru reprezentativ care se pregătește la Kladno, în Cehoslovacia : „BĂIEȚI, VEȚI PUTEA PATINA ȘI LA BUCUREȘTI ÎNAINTEA ÎNCEPERII CAMPIONATULUI MONDIAL".

În acest timp, echipa României își efectuează cu strictețe programul propus. Astăzi este prevăzut un joc de verificare în compania selecționatei de juniori Kladno, iar joi o partidă grea cu formația orașului, care evoluează în prima ligă a campionatului cehoslovac, ocupînd în prezent locul V.

Aflăm de la dr. VIRGIL IGNAT că *starea de sănătate a echipei este bună, Pană și Biro sînt perfect refăcuți, așa că liniile de atac ale formației noastre sînt din nou complete.*

Vom reveni cu amănunte.

BULETINUL SOSIRILOR

Miroslav Subrt, vicepreședinte al L.I.H.G., este așteptat la 11 februarie, urmînd să plece imediat la Galați unde va conduce a doua zi ședința de instruire a arbitrilor. În aceeași zi va veni la București echipa Austriei.

La 12 februarie sosesc formațiile Ungariei, Danemarcei, Olandei, Italiei și Belgiei, ultima — însoțită de arbitrul De Paepe, acreditat la Galați.

Echipa Iugoslaviei s-a anunțat pentru 20 februarie, solicitînd trei ore de antrenament pe zi, o oră și jumătate, dimineața, o oră și jumătate după amiază. Tot la 20 februarie sosește dl Sabetzki, reprezentantul echipei R.F.G., membru al directoratului grupei B de la București.

ACREDITĂRI

De la Biroul de presă ni se face cunoscut că *pînă la această oră s-a primit acreditarea a 155 de ziariști: 50 pentru jocurile grupei C de la Galați și 105 pentru grupa B de la București.*

CALENDARUL ZONEI AMERICANE A „CUPEI DAVIS"

Comitetul american al „Cupei Davis" a publicat calendarul pe anul 1970 al zonei americane (grupele nord și sud). În grupa de sud se vor disputa meciurile Brazilia—Venezuela, Argentina—Chile și Columbia—Ecuador. Echipa Uruguayului intră în competiție din turul doi. Întîlnirile urmează să se dispute înainte de 23 martie, iar finala pînă la 20 aprilie. În grupa de nord vor avea loc partidele Antilele Britanice—Canada și Noua Zeelandă—Mexic, finala grupei urmînd să se dispute pînă la 15 iunie. Cîștigătoarea zonei americane va fi desemnată în cursul lunii iulie.

Tiparul : I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 811 (6245) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 11 februarie 1970

DOUĂ ZILE PÎNĂ LA DESCHIDEREA CAMPIONATULUI MONDIAL DE HOCHEI (GRUPA C)

SCOR EGAL ÎN MECIUL AMICAL DE LA GALAȚI

GALAȚI, 10 (prin telefon). **Cu tot caracterul său amical, de antrenament, întîlnirea dintre formațiile României (juniori) și Franței a suscitat un mare interes printre localnici, care au urmărit un meci dinamic, foarte dirz.**

Rezultatul de 5—5 (1—0, 2—2, 2—3) îi nedreptățește oarecum pe juniorii români care au dominat și au condus pînă aproape de final. Francezii lipsiți de coeziune au acuzat și oboseala.

Au marcat: Bantaș (min. 5), Axinte (23), Mircioiu (39), Malihin (42), Herghelegiu (49), respectiv, Smanioto (26), Pourtanel (44), Lang (30, 52, 59).

Au condus C. Sginică și M. Presneanu.

Miercuri, de la ora 18, va avea loc un nou meci. (T. S.).

Portarul Constantin Dumitraș *(pe care-l vedeți în această imagine surprinsă la meciul București — Ceske Budejovice) aspiră la titlul de cel mai bun goal-keeper al grupei B.*

Foto A. NEAGU

AGENDĂ GĂLĂȚEANĂ...

● *În așteptarea startului în grupa C a campionatului mondial, patinoarul gălățean a îmbrăcat de pe acum hainele de sărbătoare.* Steagurile națiunilor participante au fost arborate în înaltul tribunelor ca și de-a lungul marelui bulevard George Coșbuc.

Hocheiștii francezi, *primii sosiți dintre participanți*, s-au arătat încîntați de ambianța bazei sportive, de calitățile ei tehnice, subliniind starea excelentă a gheții.

● Ziarul județean „VIAȚA NOUĂ" va acorda două cupe, una pentru cel mai eficace jucător, cealaltă pentru cel mai bun arbitru.

● Tov. **Vasile OPRESCU**, director coordonator al T.A.P.L., ne-a informat despre măsurile luate, pe plan organizatoric, pentru asigurarea celor mai bune condiții de cazare și masă. Fiind vorba de competitori din șapte țări, s-a avut în vedere și alcătuirea unor meniuri diferențiate în funcție de bucătăria specifică fiecăreia. Restaurantul hotelului „Dunărea" a fost complet renovat. Pentru o bună deservire, au fost selecționați cei mai calificați ospătari, majoritatea poligloți.

● Barul de noapte va prezenta un program special pe toată durata competiției. Sportivii îl vor putea aplauda, bineînțeles, doar după ce întrecerile se vor încheia...

● Pentru a viziona jocurile grupei C numeroși turiști din Focșani, Tecuci, Brăila și alte localități vor sosi în zilele campionatului la Galați. **(T. SIRIOPOL**, corespondent principal).

...ȘI REPLICA BUCUREȘTEANĂ

Patinoarul bucureștean a scăpat din chingile îndoielilor, întîmpinîndu-ne ieri dimineață cu un zîmbet optimist. Acum este absolut cert că noua sală va putea oferi condiții optime de desfășurare jocurilor grupei B a C.M.

Lucrările interioare au avansat considerabil, tencuielile și zugrăvelile sînt pe punctul de a fi terminate. Ventilatoarele de sub cupolă au trecut cu succes probele tehnologice. S-a încheiat vopsitul gradenelor (tribunele în galben, „masa presei" în roșu) și a mantinelei. Planșeul de beton pe care se va așterne oglinda de gheață prezintă, însă, unele asperități și cîțiva specialiști în ale hocheiului recomandă ca el să fie șlefuit înainte de înghețare. Meșterii de la instalațiile de telefon și telex ne-au dat asigurări că vor sfîrși la timp operația complicată pe care au început-o. În acest timp se desfășoară, în ritm susținut, lucrările de amenajare a căilor de acces către patinoar, de unde trebuie ridicate însemnate cantități de pămînt și moloz. Înaintează, de asemenea, acoperirea cu o foaie subțire

(Continuare în pag. a 2-a)

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE ATLETISM, PE TEREN ACOPERIT

Sîmbătă 14 și duminică 15 februarie se va desfășura Campionatul național de atletism, pe teren acoperit, destinat seniorilor. Întrecerile vor avea loc în sala Complexului sportiv „23 August". La actuala ediție a Campionatului și-au anunțat participarea peste 150 de atleți din întreaga țară.

Vor lua startul atleții noștri cei mai valoroși.

Începînd de azi,

CITIȚI ÎN PAG. A 3-a, NOUL SERIAL

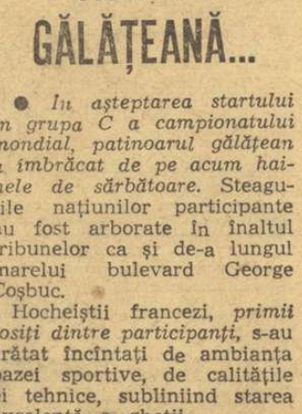

TITUS OZON: „SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI"

TURNEUL FEMININ DE HANDBAL DIN R.D. GERMANĂ

● România în seria I, alături de R.D. Germană, Danemarca și Polonia! ● 18 handbaliste selecționate în lotul nostru ● Pregătirile încep la 14 februarie

Federația de specialitate din R. D. Germană a comunicat distribuirea echipelor în seriile turneului internațional de handbal feminin ce se va desfășura între 4 și 8 martie.

În seria I se vor întrece reprezentativele Poloniei, Danemarcei, ROMÂNIEI și R. D. Germane, iar în seria a II-a cele ale Uniunii Sovietice, Iugoslaviei, Cehoslovaciei și Bulgariei.

A fost fixat lotul handbalistelor noastre ce se vor pregăti pentru acest turneu. El este compus din Irina Naghi-Climovschi, Lucreția Anca, Elisabeta Șimo, Maria Magyari, Rozalia Șoș, Elena Dobîrceanu, Cristina Metzenrath, Iuliana Nedelcu, Doina Furcoi, Aurelia Constandache, Aneta Schramko, Natalia Matache, Petruța Băicoianu, Constantina Ilie, Simona Arghir, Magda Mikloș, Emilia Neghină și Tereza Secheli. Antrenorul lotului este prof. Valeriu Gogîltan.

Jucătoarele vor fi chemate la o scurtă perioadă de antrenament comun începînd din 14 februarie (studentele se vor prezenta la 17 februarie).

Cele două serii își programează jocurile la Neubrandenburg și Potsdam, finalele urmînd să se desfășoare la Berlin.

TURNEU INTERNAȚIONAL DE VOLEI LA GIULEȘTI

Între 19 și 21 februarie, în sala Giulești (de la orele 16,30) se vor desfășura partidele din cadrul turneului internațional de volei, organizat de către clubul Rapid. La turneu participă: Slavia Sofia, Universität Münster (R.F. a Germaniei), Rapid la masculin și Lokomotiv Praga, I.E.F.S., Rapid — la feminin.

Corespondență specială de la AUREL NEAGU

Fotbaliștii peruvieni ținuți în șah pe propriul lor teren:

PERU — ROMÂNIA 1—1 (0—1)!

LIMA, 10 **(prin telex, de la trimisul special al revistei „FOTBAL").** — Așteptat cu mult interes, meciul dintre selecționatele Perului și României a oferit celor 35 000 de spectatori o dispută dîrză, cu multe momente de fotbal bun, abundență în faze palpitante la cele două porți.

Partida — după cum spuneam — a plăcut. Chiar din primele minute fotbaliștii români și-au impus superioritatea printr-o mai bună organizare a jocului, manifestînd un plus de personalitate tactică.

Echipa română, ca urmare a acestei dominări, a deschis scorul în min. 27, cînd Lucescu, după ce a primit o excelentă pasă în adîncime de la Nunweiller VI, l-a driblat pe Chumpitaz și a înscris plasat, în colțul din dreapta.

Jucătorii noștri au avut și în continuare inițiativa, dar AU RATAT CÎTEVA MARI OCAZII DE A MAJORA SCORUL. Dumitrache și Lucescu (acesta a luftat la cîțiva metri de poartă în min.

LUCESCU

50!) AU RISIPIT, ÎNSĂ, SITUAȚII DINTRE CELE MAI FAVORABILE.

În general, se poate spune că **60 din cele 90 de minute ale întîlnirii s-au disputat sub semnul superiorității formației române.**

În min. 56 Leon a pasat în careu lui Cubillas, aflat după opinia noastră în poziție de ofsaid, și acesta a obținut egalarea, printr-un șut sec.

În ultimele 10 minute s-au produs unele modificări în echipa română, locul lui Sătmăreanu (ușor accidentat) **fiind luat de Lupescu** (min. 81), **iar cel al lui Lucescu de Domide (min. 87).**

Arbitrul peruvian Cesar Orozco a condus formațiile:

PERU: Sartor — Campos, Gonzales, Chumpitaz, Salinas, Castaneda (min. 46 Sotil), Cruzado, Baylon (min. 71 Zegarra), Leon, Cubillas, Gallardo.

ROMÂNIA: Răducanu — Sătmăreanu (Lupescu), Hălmăgeanu, Dinu, Mocanu, Dumitru, Nunweiller VI, Neagu, Dobrin, Dumitrache, Lucescu (Domide).

În continuarea turneului pe care îl întreprinde în America de Sud, selecționata României va evolua, cu începere de la 14 februarie, la Rio de Janeiro alături de cunoscutele formații Flamengo, Vasco da Gama și Independiente Buenos Aires.

Dorin Munteanu, unul din puținii juniori care au reușit, în ultimii ani, să se afirme cu hotărîre după ce au trecut în categoria seniorilor

Foto: N. DRAGOȘ

JUNIORILOR ALPINI, DREPTURI DEPLINE!

N-aveam intenția să revenim asupra recentei competiții alpine, „Cupa Dinamo". Ceea ce ne face să scriem din nou sînt o serie de deficiențe administrative și organizatorice în schiul alpin, care, deși semnalate, persistă cu înversunare, spre paguba tuturor.

Ne gîndim, de pildă, că F.R.S.B. ar trebui să supravegheze mai îndeaproape creșterea valorică a tinerei generații. Atenția i-ar putea fi reținută de elementele de pregătire, ce se impun a fi mai complete (la toate probele), de aspectele privind înzestrarea materială (schiuri pe măsură, căști, ochelari etc.), de problemele de calendar. La acest ultim capitol s-a văzut că întrecerile juniorilor, fete și băieți, sînt un apendice al concursurilor de seniori. Programîndu-se competiții pentru toate categoriile de vîrstă, într-o singură zi, întrecerile juniorilor, sînt evident desconsiderate. Așa arar slalomul într-o singură manșă, și aceea cît se poate de scurtă, mini-coborîri ce nu sînt semnificative nici pentru copii, sau eliminarea unor antrenamente de control non-stop, obligatorii, de altfel etc. Această stare de lucruri menține întrecerile la nivelul parodiei și valoarea sportivă la etajul mediocrității. Din cînd în cînd, confruntările internaționale la care participă juniorii ne atrag atenția că acestia nu sînt bine pregătiți, nu sînt echipați corespunzător, dar totul trece, totul se uită.

Mihai BIRA

(Continuare în pag. a 2-a)

Citiți în cuprinsul ziarului:

● **LOZINCI ȘI REALITĂȚI (pag. a 2-a)**
● **POST-SCRIPTUM LA TURNEUL VICTORIILOR (pag. a 3-a)**
● **PRELUDIU LA „EL MUNDIAL '70" / (pag. a 4-a) — anchetă internațională a ziarului „SPORTUL"**

EXPERIENȚEI POZITIVE — CÎMP LIBER DE ACȚIUNE!

Este un fapt evident — și recenta plenară a C.N.E.F.S. l-a recunoscut ca atare — că activitatea de educație fizică și sport a maselor, cu toate condițiile mai favorabile care l-au fost create în ultimii ani (după Conferința pe țară a mișcării sportive, din iulie 1967, și adoptarea legii nr. 29), nu a înregistrat progresul așteptat, rămînînd încă în urma cerințelor. Cauzele sînt, așa cum a reieșit și din lucrările plenarei, multiple. Și fără a ne propune în rîndurile de față o analiză, chiar și sumară, a lor vom menționa — totuși — că nu printre cele din urmă, deci mai puțin importante, figurează: comoditatea, lipsa de pasiune și de inițiativă a diverșilor factori chemați să concure la propășirea acestei activități de interes național.

Fără îndoială, ar fi o greșeală să generalizăm lucrurile, să considerăm că tuturor celor ce activează în acest domeniu al educației fizice și sportului le sînt proprii slăbiciunile menționate. Dimpotrivă, realitatea ne dovedește că nu puțini sînt aceia care — acționînd fie în cadrul unor colective, fie solitari — pun suflet în ceea ce întreprind, se frămîntă permanent în căutarea de noi soluții, de mijloace mai eficiente pentru atragerea pe stadioane, în sălile de sport, la bazinele de înot sau pe cărările munților a cît mai multor oameni, îndeosebi tineri. Deseori, în presă, la radio și televiziune, cu prilejul unor consfătuiri sau plenare de lucru, au fost citate exemple oferite de acei animatori și de acele organe sportive sau organizații obștești care, prin concursurile, prin acțiunile interesante și atractive organizate, chiar fără sprijin de la centru, au făcut să crească sensibil numărul celor îndrăgostiți de exercițiul fizic, de mișcare în general, sau care, prin inițiativele luate pe plan local, au contribuit la dezvoltarea bazei materiale necesare practicării sportului.

La recenta plenară a C.N.E.F.S. s-a vorbit din nou, cu justificată admirație, despre asemenea oameni și colective ale căror frumoase acțiuni și inițiative constituie exemple demne de generalizare.

Dacă de astă dată nu s-a mai amintit de inimosul pedagog Acațiu Feher și de băieții săi, pasionați amatori de excursii pe biciclete (fie din motivul că opinia publică îi cunoaște acum prea bine, fie că entuziasmul lor a mai obosit puțin) s-a vorbit, în schimb, despre directorul, profesorii și elevii liceului din Miercurea Ciuc, despre cei ce, din inițiativă și cu mijloace proprii, au realizat, în chiar curtea școlii, un adevărat complex sportiv, intens folosit în aceste zile de iarnă.

C. FIRANESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

CÎND FLORILE SE OFILESC...

Dintotdeauna, învingătorul sportiv a fost adulat de mulțimea stadionului, răsplătit cu onoruri. Este firesc să fie așa. Talentul, măiestria, deseori cucerită cu atîta trudă, puterea de luptă, încordarea și efortul suprem se cer prețuite, recompensate. Cu atît mai mult atunci cînd finalul unei asemenea întreceri aduce sportivului respectiv titlul sau medalia de campion.

Se întîmplă, însă, de la o vreme în sportul mondial — deci și la noi — un fenomen întristător prin esența și implicațiile lui. Pare-se că epoca — să-i spunem — romantică, acel entuziasm fără margini, acea pasiune și dăruire sportivă total dezinteresată sînt amenințate de înțelegerea profund eronată a onorurilor și recompenselor datorate performerilor. Există, de fapt, o dublă tendință. Pe de o parte, pornind de la diferiți conducători de cluburi sau organe sportive, dispuși să facă o adevărată concurență a... cadourilor, să-i copleșească pe performeri cu tot felul de atenții, să le înlesnească îndeplinirea oricăror dorințe sau nevoi! Pe de altă parte — poate mult mai grav sub raport etic — pornind chiar de la sportivi.

Desigur, nu toți gîndesc așa, dar exemplele sînt suficiente ca să îngrijoreze, ca să cheme la o mai atentă evaluare morală a unor victorii sau rezultate.

Mulți dintre sportivii vîrstnici, cîndva glorii ale stadioanelor — în condiții ce nici nu pot fi comparate cu cele de astăzi — păstrează de ani sau decenii, cu sfințenie, prima diplomă sau insignă care, odată, de mult, le-a răsplătit o victorie; prima fotografie apărută în presă, primele rînduri, culese chiar cu litera cea mai mică, în cronica unui concurs pe care nu-l vor uita niciodată.

Nu doar fostele glorii au știut să iubească sincer această recompensă morală, singura de pură esență etică, a strădaniilor și muncii închinate stadionului. Foarte mulți dintre sportivii fruntași de astăzi gîndesc la fel. Spre lauda și cinstea lor!

Iată, însă, ivindu-se, nu cu sfială, ci cu un tupeu care și el se cere incriminat, purtători ai unei concepții întrutotul străine sportului nostru. Pentru acești sportivi — exemplele ne-ar consuma prea mult spațiu! — aplauzele a zeci de mii de spectatori au devenit ceva banal, fără nici un preț; pentru a primi o diplomă, un fanion sau o insignă aproape că nici nu se deranjează din „fotoliul vedetei". Nici florile nu mai au valoare; buchetele se ofilesc, abandonate din prima clipă după coborîrea de pe podium. Alte „recompense" sînt, sau încep să devină, la modă. Se mai întîmplă chiar ca unii sportivi să dorească și să obțină victoria doar dacă recompensele previzibile îi satisfac, îi stimulează. De ce așa? Poate și pentru că așa au fost învățați. Dar, orice învăț...

Nu este, desigur, ora la care este util să fie stabilite vinovățiile ci, mai degrabă, răspunderile viitoare. Pentru că, din păcate, exemplul cîtorva este molipsitor și aceasta nu numai în lumea performerilor autentici, ci și în cea a mediocrității. Fără „bariere" puse la timp, concepția despre recompensarea de o anumită factură a învingătorului a pătruns și în rîndul sportivilor tineri, al juniorilor. Atenție, deci!

Este păcat ca măcar un singur buchet de garoafe să se ofilească, departe de privirile avide după altceva ale învingătorului.

I. MITROFAN

LOZINCI ȘI REALITĂȚI

Cu ani în urmă, dar în anii noștri totuși, circula o formulă de tip lozincă „trasă" pe sport, cum se zice, și care avea toate defectele unor asemenea clișee de exprimare printre care cel mai important era acela că se rostea doar și nu se concretiza : „Primii în sport, primii în producție". Nu rima ca alte asemenea formule, mai scurte sau mai lungi, dar nici nu se reținea greu și, de aceea, trona pe frontispiciul tuturor arenelor noastre iar, pe alocuri, pe unde oamenii se considerau mai spirituali, înlocuise salutul „de bună ziua", obișnuit din moși strămoși, cu clișeul, mai modern și mai dinamic, de : „Primii în sport, primii în producție".

Formula fusese, în parte, plagiată și pusă de-asupra altor sectoare importante de viață, cum este școala, unde ne întîmpina, prea puțin modificată, aceeași lozincă : „Primii în sport, primii la învățătură".

Departe de mine gîndul de a bagateliza rolul unor astfel de modalități de mobilizare, în special a tineretului. Din două motive : unul — și cel mai important — acela că, într-adevăr, cred în ele și, al doilea, acela că ambele exemple citate s-au devalorizat. Dar nu de la sine, ci din cauza celor care — ani de zile — au crezut, ori s-au străduit să-i convingă pe alții, că rostirea, dintr-o suflare, a lozincilor zilei, înseamnă a face politică, a fi atoșat etc. Însă aceleași persoane făceau totul pentru a scoate de pe băncile școlilor și universităților sportul și a-l introduce, exclusiv, în uzine și fabrici, folosind, ca argument, ideea, falsă, că practica exercițiului fizic printre elevi și studenți ar împiedica proliferarea ei printre muncitori. Și se cerea, acestora din urmă, deci, să bată la porțile performanțelor înalte omițîndu-se bugetul lor de timp, oboseala fizică, după orele de muncă, inegalitatea de condiții față de adversarii cu care urmau să se întîlnească. Se mai uita ceva uluitor de evident : că în licee și universități pătrunseseră fiii oamenilor muncii, cei mai înzestrați și mai tineri dintre aceștia ! Așa se explică, în parte, și penuria de construcții sportive, în școli și facultăți, pe care ne luptăm s-o atenuăm pînă la dispariție, dacă va fi posibil.

Și-acum, să nu vă mire, afirm că „devalorizata" lozincă „Primii în sport, primii în producție" conține în ea un mare adevăr, ca și altele la fel, adevăr pe care demagogia și superficialitatea unor activiști din domeniul respectiv l-au sufocat, cu sau fără (bună) știință mai înainte de a încerca să facă ceva pentru transpunerea lui în practică.

Azi, cînd sportul s-a reîntors printre tinerii elevi și ambițioșii studenți, sîntem în pragul altei erori, comisă de regulă de toți cei obișnuiți să sară dintr-o extremă în alta ori să facă întoarceri, în jurul propriilor călcîie, de 180° (am citit undeva o definiție a oportunismului care aducea cu cazul nostru). Acum, atenția generală, „faza mare", cum ar scrie M. Popescu în „Contemporanul", dacă ar fi vorba de vreo junĕ, este îndreptată spre sportul din școli și universități.

Să încercăm, totuși, să nu repetăm erorile trecutului, la adăpostul așazisei bune credințe de tipul „Vrem să învățăm, să creștem, tovarăși !"

Sportul (ori măcar educația fizică organizată) poate fi un adevărat aliat al producției. Deși lozinca ne aparține, valoarea ei rodește, mai generos și, din păcate, prin alte locuri.

Nu voi repeta idei deja acceptate : că viața modernă înseamnă sedentarism, că mijloacele de transport ne amenință cu uitarea mersului, că aerul orașelor este o rețea de microbi și viruși, că specializarea profesională duce la deformări ale coloanei vertebrale etc., ci voi trece direct la argumente statistice legate, nemijlocit, de producție și pe care studiul lui Maurice Pieron, publicat în revista „Citius, Altius, Fortius", vol. VII, fasc. 3, pag. 327—339, ni le pune la îndemînă.

„...După introducerea programelor de gimnastică, randamentul muncii crește, oricare ar fi metoda de control. Cînd timpul dedicat gimnasticii de pauză este inclus în ziua de muncă, randamentul crește între 3 și 10% ! ...La funcționarii Contului de cecuri poștale din Bruxelles, numărul de greșeli în muncă atinsese, în 1960, media de 2,46%, dar s-a redus, în 1961, în aceeași perioadă, la 1,69%, indicînd un cîștig de 31% ...Pînă să intre în ritmul obișnuit de muncă, lucrătorul parcurge un interval între 60—80 minute ; executînd un program de gimnastică, înainte de a-și începe activitatea, lui îi devin suficiente doar 30 minute, după numai 10 zile, ceea ce echivalează cu o creștere a productivității muncii de 15% !

...Institutul național al asigurărilor, din Paris, indică faptul că, în 1955, asistența socială a înregistrat, pentru 9 milioane de afiliați, pierderea a 83 milioane de zile muncă, echivalînd cu oprirea totală a activității din 7 fabrici de proporțiile uzinelor Renault !

...Cauzele accidentelor de muncă arată că 85—90% se datoresc factorului uman, iar 65%, din totalul lor, căderilor, alunecărilor, ametelilor la înălțime, manipulării obiectelor, toate avînd legături cu starea de sănătate fizică".

Comparînd frecvența accidentelor la sportivi și nesportivi, sovieticul Mokerov constată că dintr-o sută de indivizi doar 3,7% dintre accidentați erau sportivi și că au lipsit 30,3 zile de la lucru, în timp ce nesportivii au furnizat 6,7 procente de accidentați și 72,4 zile de absențe din serviciu.

Aș mai putea adăuga un serios volum de argumente, ținînd de factorii psihologici, de echilibrul fiziologic (Pasuhina observă, într-un alt studiu, o scădere de 7% în frecvența îmbolnăvirilor, după un an, de la introducerea gimnasticii la locul de muncă, iar Marchuk indică o reducere a absențelor, pe motive de boală, într-o uzină textilă sovietică, de la 426,32 zile la 292,44 zile, tot ca o consecință a practicării educației fizice, pe un interval de 5 luni), și voi adăuga doar o observație, notată din primul studiu citat : „Creșterea randamentului, ca o consecință a îmbunătățirii calităților fizice și morale ale angajaților, reglarea producției prin scăderea îmbolnăvirilor și accidentelor, indică efectul pozitiv al introducerii educației fizice în timpul muncii, fără a suferi prejudicii" „...Inițiativa particulară suplinește cîteodată lipsurile datorate statului și organizează, pe cont propriu, formarea fizică a ucenicilor" (exemplul citat este luat de la „Interentreprise de Roubaix--Tourcoing") și se referă la patronul unității respective.

Transcriu aceste rînduri și-mi vin în minte cuvintele colegului Eugen Mandric, rostite la Televiziune, luni seara, în savuroasa și sincer angajata sa cronică politică : **„Mai vinovată decît responsabilul nechemat și chiar decît relațiile lui, este indiferența celor care tac, a celor care nu-și exercită dreptul de stăpîn".**

Drept care am scris aceste rînduri...

Emanuel VALERIU

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN BUDAPESTA

ECHIPA UNGARIEI ASPIRĂ LA GRUPA B

Ce șanse are echipa Ungariei în grupa C de la Galați ? Specialiștii maghiari, bazîndu-se pe rezultatele obținute în perioada de pregătire, au toate motivele să fie optimiști. Din cele 8 partide susținute în ultimul timp, echipa Ungariei a cîștigat 6 și a pierdut două, cu România și o selecționată a Poloniei de Nord. Și golavera-jul este favorabil : 41—32. Din aceste cifre se pot trage cîteva concluzii. Reprezentativa de hochei a Ungariei, mult întinerită, are o bună linie de atac ; a realizat cîteva victorii semnificative : 6—4 cu Iugoslavia la Ljubljana și 6—0 cu Danemarca.

Cei mai puternici adversari ai Ungariei în grupa C sînt considerați jucătorii austrieci și italieni.

Înainte de a pleca la Galați, selecționata Ungariei va susține două meciuri cu reprezentativa Danemarcei.

Iată lotul complet al Ungariei (în paranteză, clubul și vîrsta jucătorilor) :

PORTARI : **Vederes** (Ujpesti Dozsa — 27 de ani), **Kelemen** (Elöre — 26) ; FUNDAȘI : **Palotás** (Ujpesti Dozsa — 28), **Treplán** (Ujpesti Dozsa — 25, **Szélles** (Ujpesti Dozsa — 25), **Gogolák** (Ferencvaros — 22), **Bánkuti** (Ujpesti Dozsa — 29), **Kereszty** (Ferencvaros — 19) ; ÎNAINTAȘI : **Balint** (Ujpesti Dozsa — 22), **Galambos** (Ujpesti Dozsa — 21), **Menyhárt** (Ujpesti Dozsa — 20), **Horvath** (Ferencvaros — 28), **Pooth** (Ferencvaros — 25), **Meszöly** (Ferencvaros — 21), **Palla** (B.V.S.C. — 21), **Bikár** (B.V.S.C. — 25), **Zsitva** (Ujpesti Dozsa — 31), **Ugray** (Ujpesti Dozsa — 19), **Hávrán** (Epitök — 19).

După cum se vede, majoritatea jucătorilor aparțin clubului Ujpesti Dozsa, campioana țării. Antrenorul echipei este fostul internațional Laszlo Jakabházi.

Laszlo NISZKACS
redactor la Népsport, Budapesta

În ajutorul spectatorilor

MODIFICĂRI ALE REGULAMENTULUI

Regulamentul jocului de hochei pe gheață are 84 de articole, iar fiecare text cuprinde numeroase prevederi ce trebuie cunoscute și respectate de arbitri, dar mai ales de jucători, astfel că, pe bună dreptate, se poate afirma că hocheiul pe gheață are cel mai complicat regulament dintre toate jocurile sportive.

Ținînd seama că în zilele următoare în țara noastră se va desfășura campionatul mondial (grupa C la Galați și grupa B la București), ne-am propus să expunem pentru iubitorii acestui sport — spectatori și telespectatori —, unele prevederi ale regulamentului de joc, cu modificările adoptate de Liga Internațională de Hochei pe Gheață la Congresul ținut în luna iulie 1969 în localitatea Crans sur Sierre din Elveția.

D CU PRIVIRE LA TERENUL DE JOC

Pentru o mai bună desfășurare a jocului în spatele porților, linia roșie de poartă se trasează pe gheață la o distanță minimă de 3,50 m și maximă de 4,50 m, față de mantinela de fund. De asemenea, pentru protejarea portarului, cît și pentru înlăturarea fazelor confuze din fața porții, teritoriul acestela se formează prin trasarea pe gheață a unui semicerc cu raza de 1,80 m, centrul semicercului fiind mijlocul liniei porții.

Actuala formă a teritoriului din fața porții duce și la majorarea spațiului exterior, dintre stîlpii porții și linia semicercului care se unește cu linia roșie de poartă (de la 0.50 m la 0.83 m).

Această modificare a teritoriului porții este strîns legată de modificarea regulii degajării interzise, care nu se mai aplică în situațiile cînd pucul trece prin spațiul semicercului, din stînga și dreapta porții, dînd astfel jocului o mai mare dinamicitate.

O altă modificare constă în marcarea pe gheață în fața mesei oficiale a unui semicerc cu raza de 3 m, denumit „teritoriul arbitrilor". În timpul opririlor de joc, cînd arbitrul face comunicări la masa oficială, nici un jucător nu are voie să intre sau să rămînă în acest spațiu, sub sancțiunea unei pedepse de rea conduită (10 minute), cu excepția jucătorului pedepsit care ia loc la banca de pedepse, așezată lîngă masa oficială.

În ceea ce privește numărul de jucători, o echipă are dreptul să prezinte la începutul partidei, un număr de 15 jucători echipați, la care se adaugă portarul titular și portarul de rezervă.

II) CU PRIVIRE LA ECHIPAMENTUL DE PROTECȚIE

Noul regulament prevede obligativitatea pentru jucători să poarte cască de hochei, iar portarii, mască de față. Această măsură, ca și aceea a montării la partea din spate a lamei patinelor, a unor apărători din material plastic, au ca scop reducerea la minimum a eventualelor accidente.

Marcajul unui teren de hochei.

III) CU PRIVIRE LA REGULILE DE JOC

Cea mai importantă modificare constă în admiterea atacului cu corpul pe toată suprafața terenului, nu numai ca pînă acum, în jumătatea proprie de apărare. Acest procedeu tehnic constituie un avantaj esențial pentru echipele care-l vor aplica în mod regulamentar.

De asemenea, s-a dat o nouă redactare a textului privind ridicarea sau mutarea intenționată a porții de către un jucător în apărare. Abaterea este considerată ca un act de întîrziere voită a jocului și se sancționează cu o penalitate de 2 minute.

Dacă în ultima parte a jocului o pedeapsă de 2 minute nu mai poate fi executată integral, ne mai fiind timp pentru aceasta, se va acorda șut de penalitate împotriva echipei în greșeală.

În ceea ce privește șutul de penalitate, se prevede obligativitatea pentru portar de a rămîne în teritoriul din fața porții pînă cînd pucul condus din centrul terenului de către un jucător advers, depășește linia albastră care marchează zona de apărare a echipei în culpă.

În vechea redactare a textului, portarul avea dreptul să părăsească teritoriul din fața porții, îndreptîndu-se spre jucătorul atacant, în momentul cînd acesta lua contact cu pucul, astfel că de cele mai multe ori șutul de penalitate nu se mai putea executa în mod practic, transformîndu-se într-un dribling al portarului.

Precizăm că portarul trebuie să încerce să oprească pucul sau jucătorul, care execută șutul de penalitate, printr-o acțiune regulamentară. În cazul cînd portarul va arunca crosa spre puc se va acorda gol, chiar dacă acesta n-a depășit linia porții.

Nicolae TURCEANU
arbitru internațional

EXPERIENȚEI POZITIVE — CÎMP LIBER DE ACȚIUNE !

(Urmare din pag. 1)

Tot la capitolul inițiativelor în privința amenajării de terenuri complexe și instalații sportive a fost subliniat exemplul școlilor generale din Orțișoara (județul Timiș), Vața (jud. Hunedoara) și Amara (jud. Ialomița), al liceelor „Horia, Cloșca și Crișan" din Abrud, nr. 5 din Iași, 27 și 43 din București, al Institutului Pedagogic din Oradea. Cu interes au luat cunoștință participanții la plenară și despre instituirea, în cadrul Ministerului Forțelor Armate, a „Cupei Apărarea Patriei", care va fi decernată unității militare cu cea mai complexă bază sportivă. Dar poate că cea mai convingătoare pildă o constituie, în materie de amenajări sportive, realizarea vrednicilor activiști de la consiliul județean Constanța al Organizației Pionierilor (un frumos parc pe locul unui fost maidan), despre care am amintit și în articolul de acum cîteva zile consacrat problemei bazei materiale a sportului și căreia îi vom consacra și un reportaj de la fața locului.

În privința organizării, cu bune rezultate, a întrecerilor sportive de masă, au fost citate de la tribuna plenarei exemplele oferite de asociațiile „Metalul" Plopeni (cu campionat de casă la 7 ramuri de sport) și „Partizanul" Bacău (la 5 ramuri) ; un accent deosebit s-a pus și asupra competițiilor școlare desfășurate în județele Bacău, Mehedinți, Arad și Sibiu (sub titulatura de „Olimpiada sportivă a elevilor"), Iași („Elevii pe gazon") și Dîmbovița (cupa „Ghiocelul" la volei).

O bună impresie a făcut asupra celor prezenți experiența împărtășită de fostul președinte al consiliului municipal pentru educație fizică și sport Cîmpulung Muscel, Gh. Crețu, în privința colaborării fructuoase între toți factorii locali, care a stat la baza ridicării acestui oraș în rîndul centrelor sportive de prestigiu.

Seria exemplelor pozitive citate în timpul lucrărilor plenarei C.N.E.F.S. ar mai putea, desigur, continua. Și chiar dacă prezentarea unora a luat proporții oarecum exagerate, ceea ce putea crea o falsă imagine a situației sportului de masă de la noi (din păcate, de la această tendință, intrată probabil în reflex, n-au făcut excepție nici unele persoane din conducerea C.N.E.F.S.), ele rămîn, totuși, demne de luat în considerare.

Ceea ce se cere, acum, cu insistență este ca toți factorii care activează în mișcarea noastră de educație fizică și sport să extindă experiența pozitivă dobîndită, să generalizeze inițiativele și acțiunile ce și-au demonstrat eficacitatea. Căci, așa cum bine s-a spus la plenară, ceea ce s-a putut realiza, cu entuziasm, la Orțișoara și la Vața, ni se pare la fel de posibil în toate celelalte localități din țară, cu puțin mai mult interes și pasiune.

PRINTRE ROȚI ȘI PEDALE

● *Vremea bună din ultimele zile a permis rutierilor să facă antrenamente pe șosele. La diferite intervale de timp, prof. Nicolae Voicu — antrenorul echipei naționale — îi convoacă pe alergătorii selecționați în lot pentru ședințe de pregătire comună. Primul obiectiv important al lunii mai.*

● *Pînă acum, la sediul Comisiei de organizare a celei de a XIX-a ediții a „Turului României" au sosit următoarele confirmări de participare : Cehoslovacia, Bulgaria, Franța, Italia și R.F. a Germaniei. Termenul limită de confirmare este 1 martie.*

● *Organele sportive din Piatra Neamț s-au adresat — din proprie inițiativă — Comisiei de organizare a „Turului României" pentru a cere informații privind lucrările pe care trebuie să le efectueze în vederea organizării startului și mini-etapei contratimp a marii competiții internaționale care va începe la 17 iunie. Socotim că este o inițiativă lăudabilă care va... molipsi și celelalte organe sportive din orașele pe care le va străbate caravana „Turului României".*

● Joi 12 februarie ora 19, la librăria „Mihail Eminescu" din Capitală, autorii lucrării „TOT PE DRUM, PE DRUM, PE DRUM... CU NICOLAE ION ȚAPU" (E. Iencec, Gh. Ștefănescu) și eroul cărții se vor întîlni cu cititorii.

anului — „Cursa Păcii", Praga — Varșovia — Berlin — se apropie. Să sperăm că Vasile Teodor, Constantin Grigore, Nicolae Ciumeti et comp. vor fi în forma sportivă necesară la începutul lunii mai.

BOXERII DE LA WISMUT GERA AU SOSIT

Ieri la prînz au sosit în Capitală — cu o oră întîrziere — boxerii de la Wismut Gera (R. D. Germană) care, după cum am mai anunțat, vor întîlni joi seara, în sala Floreasca, pe reprezentanții clubului Steaua.

Managerul echipei, Harrt Böhland și antrenorul Hans Spatzierer ne-au prezentat pe sportivii oaspeți : Martin Siegfried, Malik Günther (cat. cocoș), Schueler Wolfgang (semiușoară), Sattler Gerhardt (ușoară), Wegner Hans, Ramin Werner (semimijlocie), Beer Rainer (mijlocie mică), Voigtlander Jürgen, Randzus Eckhart (mijlocie), Pögel Karl, Sachse Gerd (semigrea), Hohm Günther, Töpel Olaf (grea). Figura centrală a echipei Wismut este mijlociul Voigtlander, de 4 ori campion al țării sale. Au mai făcut deplasarea arbitrii Sommer Fritz și Döhler Werner, dr. Weidner Dieter și Klette Rudolf.

MECIURI DE 5x2

Sala sportului din Galați a găzduit de curînd o reuniune pugilistică în cadrul căreia s-au întîlnit echipele Oțelul și Rapid București. Prezența în ring a unor boxeri cunoscuți, precum și disputarea meciurilor în 5 reprize a două minute a atras în tribune peste 1 000 de spectatori.

REZULTATE TEHNICE : C. Pometcu (R) b.p. Gh. Bădin ; C. Stanef (R) b.ab. 2 C. Stan ; A. Bădic (R) b.ab. 2 Gh. Tănase ; I. Mageri (R) b.k.o. 1 N. Deicu ; Gh. Bădoi (R) b.p. I. Radu ; M. Săvescu (O) b.p. C. Ghiță ; V. Buti (O) b.ab. 1 C. Nicu ; N. Manița (O) b.ab. 4 V. Tecuceanu.

DOUĂ ZILE PÎNĂ LA DESCHIDERE

(Urmare din pag. 1)

de material plastic izolant a suprafeței exterioare a plafonului.

În cursul zilei de joi vor fi puse în funcțiune compresoarele, așa că, pînă la sfîrșitul săptămînii, vom avea gheață la patinoarul artificial acoperit „23 August" din Capitală

PREȚUL BILETELOR

Pentru jocurile grupei B a C.M. de la București s-au stabilit următoarele prețuri la bilete :

- **15 lei — în tribună**
- **10 lei — locuri în picioare**
- **5 lei — intrarea generală la partidele programate dimineața.**

Biletele se pun în vînzare începînd de vineri 13 februarie.

Din păcate, organizatorii nu au prevăzut încă seturi de abonamente pentru întreaga durată a competiției...

SE EXPUN PREMIILE

Într-o vitrină a magazinului „Romarta", de pe calea Victoriei, vor fi expuse de joi seara numeroase premii ce vor fi oferite celor mai merituoși participanți, celor mai bune echipe.

PENTRU GHEAȚA ȘI PATINE...

Ieri la prînz au sosit în Capitală doi reputați specialiști cehoslovaci, Ladislau Slovak și Valter Kocian, solicitați de Federația română de hochei pentru a ajuta la pregătirea gheții la Galați și București și a conduce extrem de delicata operațiune de ascuțire a patinelor. Slovak și Kocian vor instrui pe tehnicienii români în aceste domenii, de loc neglijat în buna desfășurare a oricărei competiții hocheistice și în care nu se admit improvizații sau diletantism !

REPARTIZAREA VESTIARELOR

Cele opt vestiare de la patinoarul din parcul „23 August" au fost repartizate astfel : la parter, echipelor R. F. a Germaniei, Bulgariei, Norvegiei și Elveției, la primul etaj, formațiilor Japoniei, Statelor Unite, Iugoslaviei și României.

UMBRELA ATLETISMULUI CRESC COPIII

Cresc copiii ! Aceasta a fost părerea unanimă la terminarea campionatelor republicane de sală ale juniorilor mari. Ei realizează, într-adevăr, performanțe mature, rezultate care, cu puțini ani în urmă, reprezentau recorduri ale seniorilor. Folosim prilejul pentru a aminti că zilele acestea se împlinesc două decenii de cînd în „Sala 303" de pe malul Dîmboviței, cu dimensiuni reduse, s-a desfășurat primul concurs de acest gen. An de an au fost îmbunătățite cele mai bune rezultate pe teren acoperit, iar din 1956 se poate vorbi de adevărate concursuri republicane, devenite în ultimii ani campionate.

Juniorii anului 1970 se ridică, prin recordurile lor, la valoarea seniorilor de acum 2—4 ani. În 1967, Zamfirescu a coborît la 6,7 s recordul pe cea mai scurtă distanță de sprint, iar acum Tamaș Szabo a realizat de mai multe ori 5,8 s pe 50 m. În același an, 6,5 s reprezenta recordul senioarelor. Astăzi, performanța aceasta este echivalentă recordului de junioare mici. Cred că nu exagerez, deci, afirmînd că juniorii cresc. Recordul juniorilor la săritura în înălțime este astăzi de 2,11 m. Cu doi ani în urmă, la seniori, 2,10 m era apreciat ca cel mai bun record stabilit în acel campionat „indoor". Elena Mîrza a alergat recent 7,3 s pe 50 m garduri. Cu numai 6 zile înainte, Valeria Bufanu a dus recordul de senioare la 7,2 s, unul dintre cele mai valoroase rezultate pe plan internațional. Mă rezum în aprecierile mele numai la aceste cîteva cifre. Ele spun însă totul în atletism, iar în cazul de față reflectă valori certe. Promoția juniorilor anului '70 reprezintă una dintre cele mai prodigioase garnituri din cîte am avut. Avem adevărați juniori „MARI", ca urmare a unei foarte bune selecții naturale, a unei atente și serioase munci de pregătire.

Concursul a constituit, în ansamblul său, un excelent spectacol atletic. Datorită unui program judicios alcătuit, n-au mai existat pauze inutile, probe-solo, ca solo-prăjină, solo-triplusalt. În permanență s-au desfășurat întreceri în paralel, fără pericol de aglomerație, deși participarea a fost cu mult mai mare decît la concursurile locale din ultimele săptămîni. Din nou, provincia a dominat Capitala ! Mă folosesc de acest prilej pentru a consemna apariția unui nou oraș printre forțele atletice autohtone — Sibiul. Este orașul tînărului antrenor Ahrend. Elevii lui, Dinu Adrian și Sepp Scheun, duc acasă medaliile de aur și argint și recordul țării la săritura cu prăjina. Reapare și Timișoara, prin „hurdlerul" Ion Vasilescu de la Liceul nr. 4.

„Fostul" campion la juniorii mici, Costel Ionescu, s-a clasat în fruntea juniorilor mari, cu un rezultat (7,32 m) care poate fi de bun augur pentru un nou record în următoarele concursuri. O precizare : la lungime avem cel mai „bătrîn" record, datînd din 17 februarie 1962.

Eventul campionatului l-a realizat antrenorul Nicolae Gurău, ai cărui elevi au cucerit titlul la aruncarea greutății la băieți și fete. De altfel, Progresul București, clubul vechiului antrenor Gurău, a primit „Cupa F.R.A." Este cu atît mai semnificativ, cu cît Progresul activează în categoria B a campionatului pe echipe ! După atîtea critici la adresa acestei secții, a venit și vremea laudelor !

Iolanda BALAȘ-SOTER

JUNIORII FONDIȘTI, PROMISIUNI CERTE

După campionatele naționale ale copiilor, iată că, duminică, au luat sfîrșit și întrecerile pentru desemnarea celor mai buni schiori-fondiști juniori. La Poiana Brașov au evoluat peste 150 de sportivi din 11 județe. Lupta pentru cucerirea titlurilor de campioni naționali a dat naștere la dispute extrem de pasionante, de un nivel tehnic bun. Mulți dintre actualii juniori au demonstrat că nu peste mult timp vor asalta porțile marilor performanțe. **Maria Tocitu, Elena Băsca, Ana Bădescu, Iuliana Pața, Rodica Clinci, Lămiița Gheorghiesi, Victor Dihoi, Radu Cristoloveanu, Nicolae Dudu, Ion Tudor, Samoilă Tomoș, Nicolae Girniță, Gheorghe Ionetecu, Ferencz Forikó**, iată doar cîțiva care, dacă vor munci și mai mult pentru sportul lor preferat, vor putea obține rezultate din ce în ce mai valoroase. Elena Băsea, Radu Cristoloveanu, Victor Dihoi sînt talente reale pentru schiul nostru de fond. Ei sînt înzestrați cu calități native deosebite, care trebuie însă cizelate.

Un lucru demn de reținut. Sportivii Școlii sportive Energia Brașov (înființată doar de un an de zile) au reușit să se impună atenției generale, prin comportarea lor excelentă. Profesorul **Gheorghe Pîștea** merită toată stima pentru modul exemplar în care își pregătește elevii, iar aceștia, prin rezultatele obținute, au confirmat că foarte bună inițiativa Ministerului Învățămîntului de a crea pe lîngă școlile profesionale secții pentru schiorii fondiști. Avem speranța că inițiativa se va extinde asupra cît mai multor școli cu asemenea profil.

Trebuie, de asemenea, apreciată ca foarte bună munca depusă de unii profesori-antrenori în centrele de schi inițiate de federația de specialitate sau de cluburile sportive. **Gh. Olteanu, I. Cimpoia, A. Elekeș, Elena Tom, Rodica Pall, O. Frățeanu, V. Carabela, Șt. Borbat** au prezentat, la campionatele recent încheiate, elemente dotate excelent din punct de vedere fizic și tehnic, care pot înregistra, în scurt timp, saltul valoric ce se așteaptă de la schiorii juniori.

Cu toate realizările obținute de către tinerii schiori și antrenorii lor, nu trebuie să se uite însă că la Poiana Brașov au existat, din păcate, și cîteva discordanțe. Cea mai supărătoare a fost diferența de valoare dintre primii și ultimii clasați. Faptul a fost mai pregnant la fete unde, între primele clasate și ultimele, au existat diferențe de 7—8 minute. Trebuie să recunoaștem că pentru o cursă de 3 sau 5 km este foarte mult. Un alt inconvenient l-a constituit, și-l constituie încă, lipsa materialelor, în special a schiurilor și bocancilor. Este adevărat că la Reghin a început fabricarea schiurilor de fond autohtone (denumite sugestiv „Săgeata zăpezii"), dar pe piață se găsește doar o singură dimensiune : 2,10 m. Cînd problema materialelor va fi rezolvată, atunci antrenorii se vor ocupa mai puțin de problemele organizatorice (care, oricum, nu sînt de neglijat) și vor afecta un timp mai mare muncii de instruire.

Paul IOVAN

JUNIORILOR ALPINI, DREPTURI

(Urmare din pag. 1)

Și așa, an de an, decalajul față de schiorii de aceeași vîrstă din alte țări crește, devenind o prăpastie de netrecut, iar noi continuăm să aruncăm valuri-valuri de juniori neformați, în rîndurile seniorilor, unde abia încep ucenicia cînd, de fapt, ar trebui să se realizeze.

E timpul să ne gîndim serios la această problemă. A venit vremea să le creăm condiții reale de creștere, sub toate aspectele, pentru a le putea pretinde și a-i chema la răspunderile constiinței.

Drumul performanței este greu. El este semănat cu eforturi și greutăți ce nu pot fi învinse decît prin muncă enormă, cu obiective finale fixate și urmărite pe parcurs. Altfel, totul nu este decît vacanță, destindere, agrement. Este necesară o mutație în mentalitatea tuturor celor care au contingentă cu schiul. Problemele sale trebuie abordate la modul serios, operativ și sub semnificația responsabilităților.

Soluția „florilor de seră", a experiențelor de laborator nu se dovedește viabilă. Alegînd trei-patru talente și concentrînd asupra lor toate eforturile materiale și morale, toată atenția asupra acestui grup și a cîtorva seniori aflați în aceeași situație, se abandonează de fapt marea masă, grădina în care trebuie cultivate valorile.

Însăși noțiunea de selecție, de emulație, a dispărut. Fericiții „aleși" știu că tot ei beneficiază în continuare de condiții, de întreceri în străinătate, pe cînd ceilalți renunță să se agite, să lupte, pentru că tot degeaba o fac. Și astfel, delăsarea îi cuprinde pe toți, din ambele categorii, dar din motive diferite. Unii de prea bine, alții din descurajare.

„CUPA ROMÂNIEI" LA PATINAJ VITEZĂ — AMÎNATĂ

„Cupa României" la patinaj viteză, care urma să aibă loc la Tușnad între 13—15 februarie, a fost amînată, din cauza dezghețului, pentru o dată care va fi anunțată ulterior cluburilor și asociațiilor sportive.

DIN NOU CĂLDURĂ LA SINAIA

Deoarece ridicarea temperaturii, în cursul zilei de ieri, nu a permis folosirea pîrtiei de bob din Sinaia, concursul dotat cu „Cupa județului Prahova" a fost amînat. Desfășurarea competițiilor programate pentru zilele următoare este condiționată de starea timpului.

Arbitrii sînt propuşi de... arbitri ?

Mai mult sau mai puţin întemeiat, lumea „cavalerilor fluierului" este foarte adesea criticată, suspectată... Nu spunem, de asemenea, nimic nou subliniind faptul că pe marginea diferitelor arbitraje — indiferent de treapta competiţională — au loc cele mai controversate comentarii şi că nu o dată concluziile sau impresiile trec şi dincolo de bariera „sonică" a incompetenţei.

Se vrea acum *(momentul este cel mai bine ales)* să se pună ordine şi totală corectitudine în acest important domeniu al vieţii noastre fotbalistice. *Nu vom enumera măsurile — mai multe şi mai chibzuite ca oricînd — de perfecţionare a cunoştinţelor arbitrilor divizionari, de organizare a diferitelor cursuri, de introducere a unor noi forme de pregătire, de informare mai largă a tuturor „cavalerilor fluierului" ş.a.*

Sînt, toate, lucruri extrem de importante, dar federaţia de specialitate şi colegiul central îşi propun, în acelaşi timp, o mai delicată „chirurgie" într-o anumită mentalitate, urmărind — înainte de toate — însănătoşirea atmosferei generale, eliminarea suspiciunilor, instalarea unui desăvîrşit spirit de fair-play.

Greşeli, uneori grave, uneori cu repercusiuni directe asupra calităţii şi chiar rezultatelor unor meciuri, s-au făcut; ele sînt cunoscute şi au fost — mai mult sau mai puţin echitabil — sancţionate. S-a acţionat, însă, prea puţin, timid, insuficient în PREVENIREA unor asemenea situaţii. *Aceasta poate şi pentru că există — şi există — obstacolele unor norme şi practici necorespunzătoare.* Dar, dacă s-a greşit la început, mai de mult, de ce trebuie perseverat ?

Este vorba, printre altele, de faptul că în componenţa — şi chiar în conducerea — multor colegii judeţene, municipale şi orăşeneşti, figurează numeroşi arbitri ACTIVI.

Ce înseamnă, sau ce poate să însemne acest lucru ? Se ştie că, în special, pentru diviziile „B" şi „C" propunerile de includere în loturile de arbitri pentru diferite jocuri le fac colegiile judeţene. Deci, în asemenea cazuri (pentru exemplificare : în BUCUREŞTI, SIBIU, GALAŢI, MEHEDINŢI ş.a.) arbitrii sînt propuşi de... arbitri ! Sau se AUTOPROPUN (!?).

Iată o sursă de suspiciuni, cu toate implicaţiile ei. Ni se pare mult mai logic ca în colegiile judeţene, municipale sau orăşeneşti SĂ NU MAI FIGUREZE ARBITRI CARE SÎNT ÎNCĂ ÎN ACTIVITATEA COMPETIŢIONALĂ. *O asemenea măsură va duce, fără îndoială, la mai multă încredere şi obiectivitate, va curma multe nemulţumiri sau bănuieli. Inutil să mai spunem, în plus, că în acest fel vor putea fi angrenaţi o serie de alţi foşti arbitri cu experienţă şi că, în general, prestigiul colegiilor locale va creşte considerabil.*

Dacă, după cum se vede, există multe argumente pentru aplicarea unei asemenea măsuri, NI SE PARE IMPORTANT SĂ RECOMANDĂM ADOPTAREA EI IMEDIATĂ, pentru ca — şi sub acest aspect — returul campionatelor naţionale să marcheze o înnoire de mult aşteptată.

Cu atît mai mult cu cît — aşa cum aflăm de la federaţia de specialitate şi de la colegiul central al arbitrilor — din primăvară toate partidele din campionatul de tineret şi de juniori vor fi conduse de arbitri din ORAŞELE GAZDĂ ale meciurilor respective.

Cu două zile în urmă, ziarul nostru a publicat lista arbitrilor divizionari pentru retur. Se observă — la o primă lectură — o selecţie mult mai exigentă ca în trecut (la divizia A, din 50 au rămas 32), instituirea unui lot de perspectivă pentru „A" (formulă inedită şi salutară) etc. Mai rămînea de rezolvat problema definitivării lotului pentru divizia C — stabilit, ca şi la „B", pe baza propunerilor colegiilor locale, deoarece activul federaţiei nu-i poate urmări permanent pe arbitrii din provincie. Dar, poate că începînd cu meciurile din retur arbitrii nu vor mai fi propuşi de... ARBITRI, ci de colegiile respective, în care ar trebui să activeze numai foştii „cavaleri ai fluierului".

Dan GÂRLEŞTEANU

fotbal

POST-SCRIPTUM LA TURNEUL VICTORIILOR

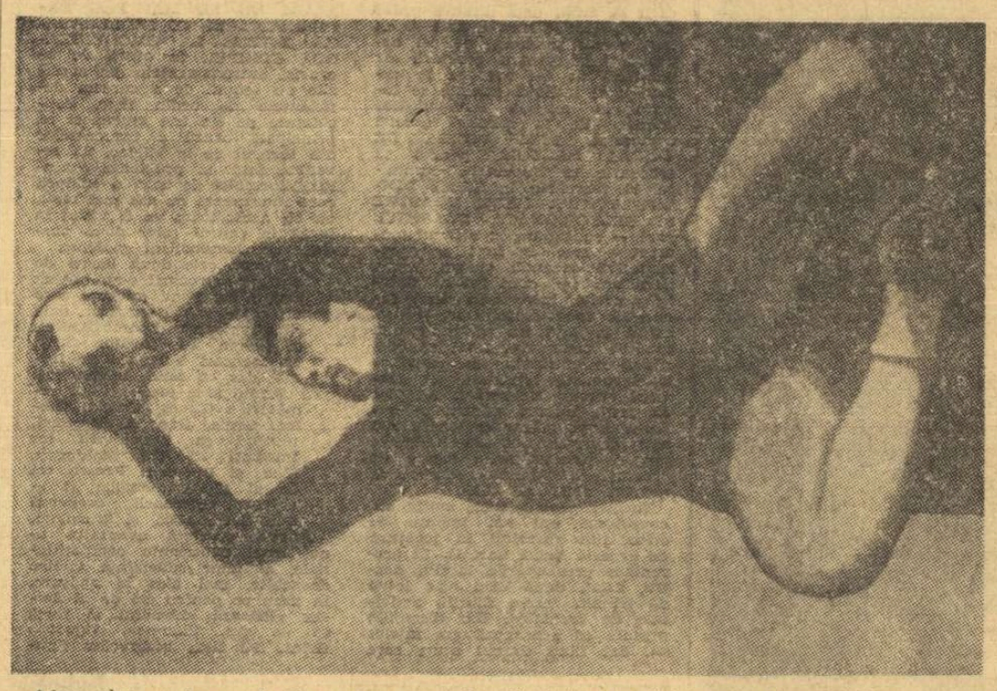

Adamache — la unul din antrenamentele dinaintea meciului cu reprezentativa Australiei de Sud Foto : THE NEWS — Adelaide

Ne-a bucurat, fără rezerve, excelenta evoluţie a „olimpicilor" în Israel şi Australia : 7 MECIURI SUSŢINUTE — 7 VICTORII, 21 de puncte înscrise, doar 5 primite şi, în ansamblu, *o prezenţă sincer şi cu respect aplaudată pe toate stadioanele.*

După cronica celor 7 victorii, semnată de *Ioan CHIRILĂ*, trimisul special al revistei „SPORT", după elogii binemeritate, aduse jucătorilor şi antrenorului Vintilă Mărdărescu se cuvine, credem, un post-scriptum, pe care-l adresăm unor „anonimi" participanţi la cursa non-stop a olimpicilor.

Poate că nu mai este nevoie să spunem că-i avem în vedere pe antrenorii cluburilor care au dat tînărului lot reprezentativ pe cei mai buni jucători, pregătiţi cu grijă şi răspundere.

„Aş vrea să le mulţumesc în mod public tuturor acestor antrenori şi să-mi exprim convingerea că rezultatele „olimpicilor" au răsplătit, în primul rînd, munca celor care se ocupă permanent de pregătirea lor în cluburi" — ne-a declarat *Vintilă MĂRDĂRESCU* la prima convorbire după turneul australian.

Nu numai frumuseţea gestului impresionează ; nu numai firescul act al mulţumirii trebuie reţinut. Am putea găsi aici „secretul" unor performanţe viitoare. Şi, desigur, nu avem în vedere doar echipa care a triumfat în turneul de la antipozi.

Să revenim, însă, la post-scriptum...

Dacă Adamache a apărat de nota 10, dacă Pescaru a obţinut, de asemenea, media maximă, secondat de Ivăncescu, cu un 9 mai mult decît meritoriu — aceasta înseamnă că, la Braşov, *Valentin STĂNESCU*, a „predat" fără greşeală şi cu pasiune întreaga... materie a sezonului şi că a înţeles FONDUL colaborării la nivelul ECHIPĂ DE CLUB — FORMAŢIE REPREZENTATIVĂ. L-am numit pe Valentin Stănescu nu ca un exemplu singular (este ceea ce ni se pare lucrul cel mai important), ci doar pentru că elevii lui au fost cei mai bine notaţi. Victoriile „olimpicilor" nu pot fi desprinse nici de munca antrenorilor C. CERNĂIANU (Grozea 9, Bădin 8, Decu 7), POP ALEXANDRU (Both 8,50), V. VLAD (Popovici 10, Cociş 8) sau ŞT. COVACI (Tătaru II 8).

★

NOUL, exprimat prin înţelegere, răspundere, sinceritate şi muncă, în această colaborare — în care, fără îndoială, V. Mărdărescu îşi are, de asemenea, meritele lui — dă parcă mai multă valoare şi strălucire victoriilor repurtate de „olimpici".

Îi cunoaştem bine, de multă vreme, pe antrenorii care au dat jucători acestei tinere şi talentate echipe reprezentative (îi citărm, din nou, pe antrenorii cluburilor *Steagul roşu Braşov, Petrolul, Farul Constanţa, Olimpia Satu Mare, Rapid, Steaua, Crişul Oradea, „U" Craiova, „U" Cluj)* şi ştim că pentru oricare dintre ei şirul acestor victorii ale „olimpicilor" a însemnat răsplata cea mai de preţ a muncii şi strădaniilor lor. Cu atît mai bine dacă la aceasta se adaugă şi un cuvînt bun, un gînd de mulţumire. Dar, ne întrebăm, *nu ar putea găsi federaţia de specialitate şi cluburile respective şi alte forme de recompensă morală pentru asemenea preţioase contribuţii ale cadrelor tehnice amintite?* Ar fi un lucru meritat pe deplin, de natură să stimuleze şi activitatea altor antrenori, dintre care unii se consideră, cu sau fără motiv, ignoraţi atunci cînd este vorba de ... felicitări.

★

Ieri ne-a vizitat la redacţie şi dr. *Florian ŞERBAN*, care a însoţit lotul „olimpicilor". Ne ruga să mulţumim antrenorilor de cluburi şi din partea sa şi, totodată, să le recomandăm respectarea indicaţiilor de repaus, deoarece dacă după diferenţa de climă, de fus orar şi oboseala călătoriei jucătorii ar fi suprasolicitaţi, se poate crea o stare de oboseală nerecuperabilă în timp util (vezi returul !).

Silviu FLORESCU

CARNET DE „VACANŢĂ"

MIINE, ÎN CAPITALA

În continuarea pregătirilor, echipele bucureştene vor susţine miine partide de verificare. Iată programul acestor meciuri :

- *Stadionul Giuleşti*, ora 13,45 : Rapid (tineret-rezerve) — Sirena Bucureşti ; ora 15,30 : Rapid — Sportul studenţesc.
- *Stadionul Dinamo*, ora 16 : Dinamo (tineret-rezerve) — Alimentara T.V.
- *Stadionul Progresul* (str. dr. Staicovici), ora 15,30 : Progresul — Flacăra roşie Bucureşti.

„U" CLUJ — MINERUL BAIA MARE 0—2 (0—1)

Întîlnirea amicală disputată la Cluj a luat sfîrşit cu victoria jucătorilor de la Minerul Baia Mare. Golurile au fost realizate de Trifu (min. 40) şi Radu (min. 64).

T. TOHĂTAN
coresp. principal

METALUL PLOPENI VREA SĂ NU MAI RATEZE PROMOVAREA !

Dornici ca în acest an să nu mai rateze promovarea în divizia secundă, fotbaliştii de la *Metalul Plopeni* şi-au început pregătirile, efectuînd cîte cinci antrenamente pe săptămînă, sub conducerea antrenorului *Gică Bărbulescu*.

Lotul echipei nu a suferit nici o modificare şi se prezintă astfel : *Şerban, Haman* (portari), *Prunoni, Mosor, Gîbea, Jinga, Giurgiuveanu* (fundaşi), *Plăiaşu, Bogaciu, Huza, Vîrsan, Teodorescu* (mijlocaşi), *Dridea II, Panait, Cristea, Petre, Bulca, Negoiţă* şi *Urlăţeanu* (atacanţi).

F. ALBU, coresp.

O dată cu apropierea deschiderii sezonului fotbalistic şi echipele de tineret-rezerve au început seria amicalelor. Iată în fotografie, un aspect din partida echipelor de tineret-rezerve Steaua — Progresul Bucureşti

FOTBALIŞTII DE LA MARINA MANGALIA SE PREGĂTESC INTENS

Divizionara C, *Marina Mangalia*, şi-a început pregătirile în vederea returului încă de la 17 ianuarie. Antrenorul *Gh. Cacoveanu* a stabilit un program complet de pregătire şi speră ca la sfîrşitul campionatului echipa sa să ocupe unul din primele patru locuri. Pînă la sfîrşitul acestei luni, *Marina Mangalia* urmează să susţină mai multe jocuri amicale cu *Farul Constanţa* (tineret-rezerve), *Portul Constanţa, I.T. Constanţa, Electrica Constanţa, Metalul Mangalia* şi *Callatis Mangalia*.

I. CIOBOATĂ, coresp.

CINCI ANTRENAMENTE PE SĂPTĂMÎNĂ LA C.I.L. GHERLA

Încă de la 12 ianuarie jucătorii de la *C.I.L. Gherla* şi-au început pregătirile. În momentul de faţă ei efectuează cîte cinci antrenamente pe săptămînă sub conducerea antrenorului *Marian Suciu*. În programul de pregătire sînt prevăzute şi cîteva partide amicale cu *Bradul Vişeu, Constructorul Baia Mare, Gloria Bistriţa, Minerul Baia Mare* şi *C.F.R. Cluj*.

AUGUSTIN SABO, coresp.

MĂSURI DISCIPLINARE LA PETROLUL BERCA

Echipa de fotbal *Petrolul Berca*, care activează în divizia C, şi-a început pregătirile de la data de 8 ianuarie 1970. Obiectivul principal al conducerii clubului este rămînerea pe mai departe a echipei în divizia C. Pentru aceasta, fotbaliştii se pregătesc asiduu, cu maximum de seriozitate, muncind foarte mult la antrenamente. Au fost scoşi definitiv din lot jucătorii *L. Fălcutescu, A. Lică, I. Gurău, M. Căpitanu* şi *I. Iliescu*, care erau certaţi cu disciplina, atît în producţie cît şi pe terenul de sport Iată lotul de care dispune antrenorul *I. Mărgineanu : Simionescu, Radu, Tuclea, Neagu, Antonescu, Răileanu, Ioniţă, Ţurcan, Stelian, Ivănuş, Manea, I. Barbu, Rotaru, Angelescu, Gh. Manea, Haram, Baicu*.

M. PLOPEŞAN, coresp.

PREGĂTIRILE ARBITRILOR BACĂUANI...

Marea majoritate a celor 88 de „cavaleri ai fluierului" existenţi în municipiul *Bacău* şi-au reluat pregătirea fizică şi teoretică pentru noul sezon. În perioada 22 ianuarie — 2 aprilie, în baza planului tematic întocmit de Colegiul judeţean Bacău, se va ţine un număr de 17 lecţii teoretice cît şi de pregătire fizică de două ori pe săptămînă. Lecţiile sînt conduse de arbitrul *Adrian Macovei*. De asemenea, un regim special de pregătire, cu un volum de intensitate mai mare îl au arbitrii din lotul republican, care la 1 martie a.c. vor da normele de control.

M. GRIGORE, coresp.

...ŞI ALE CELOR DIN BUZĂU

Ca şi alţi colegi din ţară, arbitrii buzoieni au început de la 21 ianuarie pregătirile în vederea noului sezon.

Arbitrii din lotul republican au terminat vizita medicală şi se pregătesc pentru trecerea probelor de control. Colegiul judeţean de arbitri a fixat o tematică de probleme tehnice ce urmează a fi prelucrate pînă la începutul lunii martie, cînd toţi arbitrii buzoieni vor fi supuşi unei reexaminări privind împrospătarea cunoştinţelor.

S-a stabilit ca arbitrii care nu vor face cu regularitate antrenamente de condiţie fizică, nu vor efectua vizita medicală şi nu se vor prezenta la examen, să nu fie delegaţi la jocuri.

Ştefan PAPADOPOL
preşedintele Colegiului judeţean de fotbal

LOTO — PRONOSPORT

AUTOTURISME, EXCURSII ŞI PREMII ÎN BANI LA TRAGEREA LOTO DE VINERI

Astăzi şi miine aveţi posibilitatea să participaţi la tragerea LOTO din această săptămînă, care se desfăşoară după O NOUĂ FORMULĂ ce oferă mari avantaje participanţilor.

Vă reamintim că şi la tragerea LOTO de vineri 13 februarie a.c., ca şi la cele următoare puteţi obţine autoturisme DACIA 1100, MOSKVICI 408, SKODA 1000 M.B. la alegerea participanţilor, precum şi excursii în CUBA cu avionul (circa 14 zile) şi excursii în URSS pe itinerarul Bucureşti — Kiev — Soci. Se mai acordă premii în numerar de valoare variabilă şi fixă.

joi ultima zi la LOTO

Participarea se face ca şi în prezent, o variantă simplă fiind formată din 3 numere diferite din 90, iar taxa de participare este de 2 lei pentru extragerea I şi de 5 lei pentru extragerile I şi a II-a.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 6 DIN 8 FEBRUARIE 1970

CATEGORIA I : (13 rezultate) 0,5 variante a 83.268 lei.

CATEGORIA a II-a : (12 rezultate) 6,3 variante a 15.860 lei.

CATEGORIA a III-a : (11 rezultate) 121,2 variante a 1.237 lei.

Premiul de categoria I în valoare de 83.268 lei a fost obţinut de către participantul GAVRIL VASILE din comuna Negreşti jud. Vaslui pe un buletin 50%.

Meci amical

C.S.M. Sibiu — Steagul roşu Braşov 1—1 (0—1)

SIBIU, 10 (prin telefon). Stadionul Voinţa a găzduit cea de-a doua partidă amicală a formaţiei locale, C.S.M., disputată în compania echipei Steagul roşu Braşov. După un joc de bun nivel tehnic, meciul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate : 1—1 (0—1). Golurile au fost înscrise de Rotaru (min. 48) pentru C.S.M. şi de Gyorfi (min. 18) pentru Steagul roşu.

Antrenorul Valentin Stănescu a folosit pe următorii jucători : Adamache (min. 46 Drăgănoiu) — Ivăncescu (min. 46 Rusu), Olteanu, Pescaru (min. 46 Jenei), Penzeş, Gane (min. 46 Gane), Kadar, Balint, Drăgoi, Florescu, Gyorfi.

ILIE IONESCU
coresp. principal

CUPON DE CONCURS

Numele şi prenumele : . . . . . .

. . . . . .

Adresa : . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE) ?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPĂ VA CÎŞTIGA CAMPIONATUL MONDIAL ?

. . . . . .

Titus Ozon.

«SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● Mingea a fost păpuşa copilăriei mele ● Ozon de azi l-ar trage de urechi pe copilul de atunci ● Intram pe terenul Unirii Tricolor ca omul invizibil ● Am un nume de corp gazos format din 3 atomi de oxigen ● Ştefan Cîrjan mi-a tras o chelfăneală şi mi-a interzis să mai vin la teren ● Nea Fane primeşte înapoi oaia rătăcită

Cînd redacţia ziarului „Sportul" mi-a propus să-mi depăn amintirile am înţeles că, oricît m-am luptat cu timpul, el tot a ajuns să mă învingă puţin... Dar, cum nimeni nu scapă de această înfrîngere treptată n-are rost să fiu trist. În definitiv, m-am despărţit de jucătorul Ozon. Fostul fotbalist e altcineva decît eu, cel de azi. E în mine, dar nu mai sînt eu ! Titus Ozon e azi antrenor, e altceva şi altcineva decît omuleţul despre care voi începe să vă povestesc. Sper să fac acest lucru cu detaşare, cu discernămînt şi chiar să torn, singur, puţină licoare critică peste unele trăsături ale personajului pe care poate l-aţi iubit cîndva.

M-am născut (sînt aproape sigur că ştiţi) în cartierul Obor, pe strada Spătarul Milescu la nr. 63. Faptul că am venit pe lume într-o zi de 13 (mai) se pare că mi-a purtat şi noroc şi

Printre internii liceului comercial „N. Kretzulescu" se află şi copilul Titus Ozon. Nu vă vom lăsa să osteniţi căutîndu-l printre atîtea fizionomii (deşi mulţi dintre dumneavoastră ar reuşi probabil să-l identifice). Este cel deasupra căruia am aşezat o steluţă.

ghinion, deşi n-am fost niciodată superstiţios. Veţi vedea de ce, la timpul cuvenit. Nu-mi amintesc cum şi în ce împrejurare am jucat fotbal pentru prima oară. N-am avut vreo revelaţie, nu m-a călăuzit cineva anume. Am ajuns în gloata copiilor care loveau cu sete într-o minge de cîrpă, cum ajung fetiţele alături de păpuşi. Reflex. Erau în cartierul nostru atîtea locuri bune de joacă încît era imposibil să nu te prindă magnetul lor. Parcă văd terenurile de la Cetate, lîngă lacul Fundenilor, şi pe cele de la Plantaţia cu duzi, în zona de la Vatra Luminoasă. Erau paradisul nostru. Deseori uitam de casă, dar cînd mă întorceam seara tîrziu din „rai" eram mustruluit de mama, semn că ori de cîte ori omul părăseşte paradisul are de pătimit.

Împlinind 7 ani, am început şcoala primară la „Matei Basarab", vis-à-vis de gara de Est. Recreaţiile erau ale fotbalului şi tot ale lui erau şi cîte o oră, două din program, atîtudine pentru care Ozon de azi l-ar trage de urechi pe copilul de atunci. Cînd ne vedea jucînd fotbal, directorul ne vîna ca pe nişte vrăjitoare, obicei care, trebuie să o recunoaştem, n-a dispărut pe alocuri pînă în ziua de azi. La sfîrşitul anului mă descurcam puţin cam greu cu notele... Atunci înţelegeam că, într-un fel, fotbalul poartă vina şi hotăram să mă văd mai rar cu mingea. Dar, fiindcă de fiecare dată totul se termina cu bine, uitam remuşcările mele de băieţel cuminte şi la anul mă logodeam cu mingile şi mai abitir.

Eram unul dintre puţinii copii care aveau minge adevărată. Mi-o cumpărase tata şi puştimea cartierului mă privea, din acest motiv, cu respect. Nu ieşea din cuvîntul meu. Ciudat, dar mi-amintesc că nu puteam juca desculţ ca ceilalţi. Părinţii mei fiu erau oameni înstăriţi, iar eu le mai împovăram modestul lor buget cu ghete şi cu pantofi rupţi.

Cînd abia împlinisem 9 ani, tata a murit. Deveneam, cum s-ar spune, capul unei familii nevoiaşe. O duceam destul de greu, dar eram mic, nu înţelegeam prea bine ce înseamnă sărăcia şi dacă aveam cu ce să-mi astîmpăr foamea, mă luam cu jocul şi uitam de toate.

Am fost coleg, la primară, cu Gică Bărbulescu şi cu fraţii Turcu. Şi ei au ajuns, mai tîrziu, nişte buni fotbalişti. După orele de şcoală, încingeam nişte miuţe, pe clase, de duduia pămîntul. Am observat că mingea mă asculta mai mult decît pe ceilalţi. Nu ştiu de ce, fiindcă toţi jucam la fel de mult. E drept că eu făceam şi acasă, de unul singur, fel de fel de „fiţe". Dar sînt sigur că şi ei făceau „studiu" în curte sau chiar în odăile locuinţei. Natura a vrut, probabil, să am eu un bob de talent în plus. Eram poate cel mai firav dintre ei. Îmi plăcea să marchez goluri şi eram obligat să nu mă lupt cu cei mai voinici, ci să-i „duc" cu fel de fel de şiretenii.

Terenul „Unirii Tricolor" era aproape. Acolo aveau loc cele mai mari evenimente ale cartierului : meciurile de fotbal ale echipei mari. Intram, ca omul invizibil, peste, prin sau pe sub gard şi vedeam toate jocurile. Cîrjan, Gavat, Rusen, Traian Ionescu, Al. Popescu, Alecu Andrei, Sonny Niculescu, Sucitulescu mi se păreau făcuţi din altceva decît ceilalţi oameni.

Să fi avut vreo 10—11 ani cînd s-a zvonit în cartier că pe „Unirea" va avea loc o selecţie. M-am dus cu toată trupa noastră de copii. Veneau de prin împrejurimi grupuri-grupuri. Ni se dădea o minge şi eram lăsaţi să jucăm cum ne pricepeam. Şi-ncă odată, şi-ncă odată, vreo 3—4 zile la rînd. Nu-mi aduc aminte cine observa pe atunci, cine căuta să-i descopere pe cei aleşi din sutele de candidaţi la glorie. După acest pelerinaj, au fost oprite vreo 30 de mogîldeţe pentru două echipe, printre care Marin Apostol, Gică Bărbulescu, Ovidiu Georgescu, Cherciu, Tudor şi Frăţilă. Ce bucurie pe mine, fiindcă printre altele a fost rostit şi numele meu, acest nume ciudat de corp gazos format din 3 atomi de oxigen după cum am învăţat mai tîrziu la chimie, disciplină care, fie vorba între noi, nu mi-a plăcut de loc.

Am primit chiloţi, tricouri şi ghete, articole de recuzită fotbalistică cu numere mult mai mari decît ar fi trebuit să purtăm noi şi am fost puşi să jucăm la două porţi pe terenul mare, unde scoteam, din cauza distanţelor, limba de un cot.

Cine era însă mai fericit ca noi, mai ales atunci cînd ne simţeam priviţi de fotbaliştii mari care, venind la antrenament ceva mai devreme, aveau timp să se uite la puştime. Încet, încet, am devenit răsfăţatul lor. Am înţeles acest lucru mai ales din faptul că pe mine mă trimiteau cel mai adesea să le cumpăr ţigări... Eram doar atît de fericit să le fac servicii ! Apoi, au început, cînd plecau să joace pe alte terenuri, să mă urce alături de ei în taxiuri, unde trebuia să mă ghemuiesc cum puteam spre a nu fi văzut de nea Fane Cîrjan, sever cu cei mici ca să nu căpătăm niscaiva ifose. Susţinătorii mei cei mai fideli erau Sucitulescu, Boteanu şi Anghelache, iar eu, mereu în preajma lor, aşteptam să le văd în priviri acel „hai cu noi" care mă topea de bucurie.

Un mare rol în formarea mea ca jucător a avut-o Ştefan Cîrjan. Aş putea spune că severitatea sa m-a făcut fotbalist. El a văzut, de la început, că ştiu să fentez bine, că prind repede lucrurile noi. Îi plăcea, probabil, subtilitatea contactelor mele cu mingea. Dar a mai observat, cu siguranţă, că jocul meu presărat spontan cu giumbuşlucuri, place, făcînd din mine un răsfăţat. Această postură în care poate ajunge un copil e singură în stare să-l facă să-şi piardă capul şi să nu şi-l mai găsească niciodată. Aşa că nea Fane a hotărît să mă ţină la distanţă, să mă lase a înţelege că nu-l impresionează îndeminarea mea şi să mă „pişte" de cîte ori greşeam. Desigur, atunci nu-mi plăcea acest tratament, dar mai tîrziu am înţeles ce mult datorez omului de care, pe vremea aceea, îmi era cam teamă. Prima oară mi-a acordat atenţie, atunci cînd a fost să controleze dacă sînt la şcoală. Cred că mama îl sesizase. În ziua aceea sacrificasem şcoala pentru fotbal. Aflînd că rămăsesem şi repetent în primul an de liceu, cînd am crezut că totul se va rezolva cu puţin efort la sfîrşit cum se întîmplase în şcoala primară, nea Fane mi-a tras o chelfăneală strănică şi mi-a interzis să mai vin la terenul „Unirii". Au urmat pentru mine zile de mare suferinţă. O luasem cam razna ce-i drept, poate şi datorită faptului că, pierzîndu-mi tatăl cînd aveam doar 9 ani, am crescut lipsit de severitatea unei autorităţi pe care blîndeţea mamei nu putea s-o compenseze. Acum înţelesem această autoritate ce era necesar să mă domine şi sub presiunea ei am înţeles cum trebuia să mă port mai departe. M-am dus la teren, la papa Cîrjan, sincer spăşit, am cerut iertare, promiţîndu-i să dau şcolii ce i se cuvine. Nea Fane a primit înapoi oaia rătăcită, păstrînd aceeaşi atitudine, adică supraveghindu-mă de la distanţă, fără să-mi dea impresia că e preocupat de mine.

CAPITOLUL URMĂTOR :

■ La 12 ani, clubul Unirea îmi comanda ghete pe picior ■ În fiecare duminică, la 7 dimineaţa, speranţa mă purta spre stadion ■ Am debutat la juniori sub numele de Petre Sotir ■ Cîrjan a început lupta cu egoismul meu de copil ■ ...Între fotbal, liceu comercial şi sărăcie ■ În iarna lui 1943 n-aveam palton

Ancheta internațională a ziarului «sportul»

Preludiu la «EL MUNDIAL '70»

N-a mai rămas chiar atît de mult timp pînă la deschiderea turneului final al celui de-al IX-lea campionat mondial de fotbal. Problemele care mai frămîntă echipele finaliste sînt însă multiple și complexe.

Nicicînd — poate — un campionat mondial de fotbal nu a pus atîtea semne de întrebare cîte stau acum în fața finaliștilor. Firește, **în centrul atenției se află aclimatizarea.** Apoi, **pentru că din această cauză marea competiție obligă la sosirea formațiilor cu două-trei săptămîni mai devreme la locul de desfășurare, se naște o a doua chestiune: OPORTUNITATEA ÎNTRERUPERII CAMPIONATELOR NAȚIONALE.**

Cum sînt toate acestea rezolvate de cei care răspund de pregătirea formațiilor?

Aceste întrebări constituie tema anchetei internaționale lansate de ziarul nostru.

Prin intermediul corespondenților noștri din străinătate, care au stat de vorbă cu personalități de seamă ale vieții fotbalistice din țările respective, am primit răspunsuri la următoarele întrebări:

1. **ESTE NECESARĂ ACLIMATIZAREA? CE MĂSURI LUAȚI PENTRU A O REALIZA ÎN CELE MAI BUNE CONDIȚIUNI?**
2. **ÎN VEDEREA PARTICIPĂRII ÎN TURNEUL FINAL, VEȚI ÎNTRERUPE CAMPIONATUL?**
3. **CE PLAN DE PREGĂTIRE AȚI PREVĂZUT? ÎN PERIOADA URMĂTOARE JUCĂTORII DIN LOT VOR FI UTILIZAȚI DE CĂTRE ECHIPELE DE CLUB?**

CEHOSLOVACIA

- *ACLIMATIZAREA ESTE NECESARĂ*
- *CAMPIONATUL SE VA ÎNCHEIA LA ÎNCEPUTUL LUNII MAI*
- *TESTE IMPORTANTE*

Omul de bază a lui Jozef Marko: jolly-jockerul echipei Cehoslovaciei, VLADIMIR HAGARA de la Spartak Trnava, o veche cunoștință a fotbaliștilor români

În ce privește aclimatizarea, aș putea să compar un sprinter cu un fotbalist. Într-un meci de fotbal, jucătorul sprintează (de mai multe ori, la anumite intervale) și nu face curse lungi ca, de pildă, un alergător de fond. Specialiștii cehoslovaci au apreciat, încă înainte de J.O. din Mexic, că TOȚI SPORTIVII SÎNT NEVOIȚI SĂ FACĂ O ACLIMATIZARE LA ALTITUDINE, **indiferent de ramura practicată.** Numai că, pentru o anumită disciplină sportivă, aclimatizarea trebuie să fie mai lungă, în timp ce pentru altele mai scurtă. Metodiștii și medicii însărcinați cu pregătirea lotului de fotbal al Cehoslovaciei **au apreciat că** O ACLIMATIZARE DE 12—14 ZILE ESTE SUFICIENTĂ. Acum, se va folosi un test practic: **fotbaliștii cehoslovaci vor face un stagiu de acomodare în stațiunea franceză Font Romeu,** situată în munții Pirinei, la peste 2 000 m altitudine. Ei vor rămîne acolo între 12—24 februarie, după care se vor deplasa în Spania, pentru a întîlni formația Sevilla.

2. Campionatul va fi reluat la 8 martie și se va încheia încă înaintea plecării lotului în Mexic. Antrenorul Josef Marko, în colaborare cu antrenorii echipelor din prima ligă și cu colegiul de antrenori de pe lîngă federația de specialitate au stabilit ca întrecerile de campionat să se desfășoare normal, **pentru că ele constituie piatra de temelie a pregătirilor jucătorilor din lot.** Pentru a se încheia campionatul, au fost luate și două măsuri eficiente: **în toamna anului trecut au avut loc două etape din retur, iar pînă la începutul lunii mai, în afară de etapele de sîmbătă sau duminică,** SE VOR INTERCALA ȘI CITEVA ÎN CURSUL SĂPTĂMÎNII. Din trista experiență a campionatului mondial din 1954 **(atunci campionatul național a fost întrerupt în vederea pregătirilor pentru C.M.),** forul de specialitate a tras învățămintele necesare. În turneul final din Elveția, reprezentativa Cehoslovaciei nu marcase nici măcar un gol în cele trei meciuri din grupă! În schimb, în 1962, cînd fotbaliștii cehoslovaci au intrat în finală, pregătirea jucătorilor a fost asigurată, în primul rînd, în cadrul echipelor de club, în timpul meciurilor de campionat. ASADAR, CAMPIONATUL VA STA DE DATA ACEASTA PE PRIMUL PLAN.

Firește, pînă în luna mai reprezentativa va susține numeroase teste importante în compania unor formații de club sau naționale. În februarie, selecționata va întîlni echipa franceză F. C. Nantes. La 8 aprilie, la Atena, este prevăzut un joc cu selecționata Greciei, iar la 12 aprilie, la Viena, unul cu selecționata Austriei. Înainte de plecarea în Mexic, jucătorii cehoslovaci vor primi replica unei formații italiene, probabil Cagliari sau Juventus Torino (9 sau 10 mai). În fine, la 13 mai, Cehoslovacia va întîlni, la Oslo, selecționata Norvegiei, după care va urma plecarea în Mexic, la Guadalajara.

Definitivarea lotului se va face în urma partidelor de campionat și a celor de verificare. În linii mari, LOTUL VA FI ACELAȘI CARE A EVOLUAT ÎN PRELIMINARII, **excepție făcînd doar înaintașul Petras.** Există temeri că el nu va putea fi utilizat în turneul final, fiind, în prezent, suspendat de către F.I.F.A., deoarece a fost eliminat de pe teren în partida cu Ungaria, de la Marsilia.

Frantisek ZEMLA
Jan SOKOL

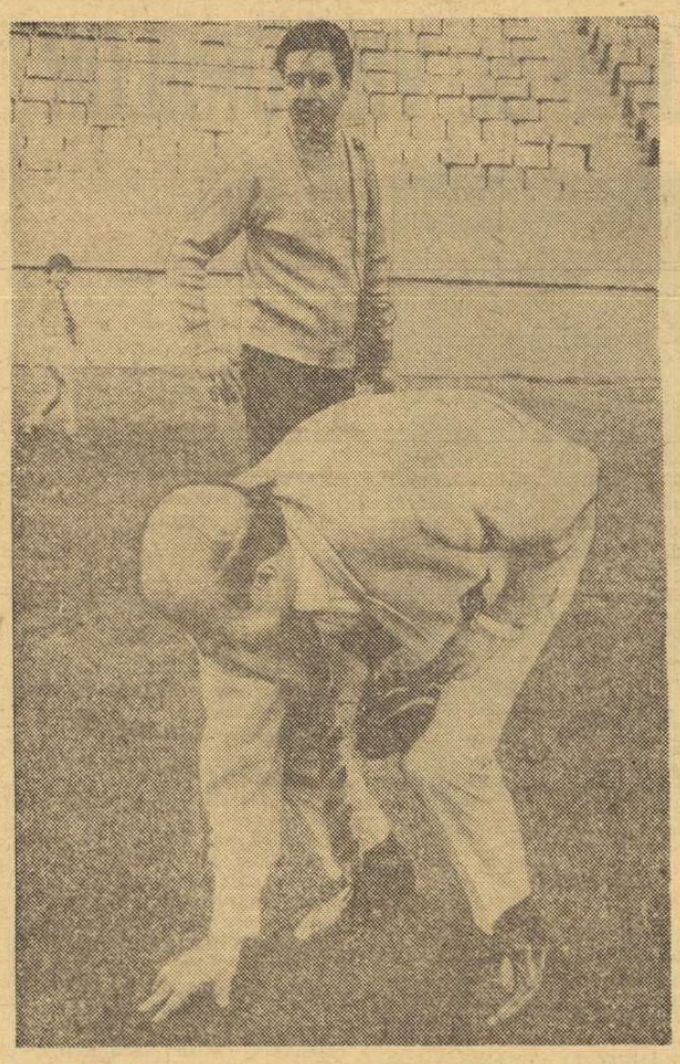

Ca și Sepp Herberger înaintea memorabilei finale din 1954 de la Berna, acum și urmașul său, Helmut Schön, a învățat utilitatea unui control al gazonului Iată-l pe Schön cercetind starea terenului de pe „Estadio Communale" din Leon

R.F. A GERMANIEI

- *ACLIMATIZAREA SE POATE FACE ȘI ÎN CÎTEVA ZILE*
- *CAMPIONATUL SE VA TERMINA LA 2 MAI*
- *OBIȘNUINȚĂ ȘI SUPERSTIȚIE*

Antrenorul Helmut Schön nu este convins de necesitatea unei lungi aclimatizări și susține că, în anumite condiții, 3—4 zile sînt suficiente pentru acomodarea jucătorilor. El a dat drept exemplu turneul efectuat de formația vest-germană în 1968, cînd aceasta a jucat mai multe meciuri în Chile, în Brazilia și în Mexic. **După testele medicilor, în Brazilia și Chile, jucătorii s-au acomodat foarte repede, în timp ce în Mexic perioada maximă de acomodare pentru doi-trei jucători a fost de cel mult 8 zile!** Selecționerul federal consideră neîntemeiată aclimatizarea de durată pentru un motiv de ordin psihologic. **Cantonamentele lungi duc la o plictiseală nedorită, la unele neînțelegeri ivite, din diverse motive, între jucători! „Au fost cazuri — spune Schön — cînd, după un cantonament mai lung, mulți dintre jucători n-au mai vrut să se vadă unul cu altul".**

În cantonamentul de la Leon

- *Jucătorii vest-germani vor consuma pîine neagră, preparată de un brutar din Hanovra.*
- *La hotelul unde vor fi cazați s-a constatat că saltelele paturilor sînt prea moi și prea elastice și ca urmare au cerut schimbarea saltelelor cu altele mai tari.*
- *S-a analizat și apa curgătoare de la hotel, care va fi folosită la dușuri. S-a constatat că apa fiind prea sărată ea trebuie supusă unor purificări.*
- *Apa de băut „Selter" va fi adusă în sticle din R.F.G.*
- *În apropierea cartierului general al vest-germanilor se află numeroase păsări de curte, care în fiecare dimineață „concertează" în stilul lor caracteristic. La cererea viitoarelor gazde, autoritățile locale au hotărît ca toate aceste păsări care aparțin locatarilor din jur să fie vîndute. Cine le va cumpăra? În nici un caz lotul vest-german, pentru că în perioada C.M. fotbaliștii vor consuma în exclusivitate carne importată din Argentina*

Ultima etapă a campionatului va avea loc la 2 mai. Desigur, pentru a încheia această întrecere la termenul fixat va fi nevoie ca unele etape să se desfășoare în timpul săptămînii, în locul meciurilor de cupă prevăzute în calendar. Astfel, se preconizează ca, din optimile de finală, meciurile următoare de cupă să fie programate după terminarea campionatului mondial. Este o excepție de la regulă, dar ea devine necesară pentru că, altfel, pregătirile jucătorilor, meciurile de antrenament (inclusiv cele internaționale) ar avea de suferit.

O primă luare de contact a întregului lot s-a făcut la sfîrșitul lunii ianuarie. Mai exact, între 25 și 28 ianuarie, la centrul de antrenament de la Frankfurt pe Main, unde au fost convocați nu mai puțin de 25 de jucători. N-au lipsit „așii": **Uwe Seeler, Beckenbauer, Willi Schulz, Overath, Weber, Gerd Müller, Vogst,** iar alături de aceștia au fost chemați și cîțiva fotbaliști tineri, care n-au mai fost selecționați încă în echipa națională: **Manglitz, Grabowski, Laumen și Horr.**

Pregătirea jucătorilor se va face în meciurile de campionat. Prin urmare, toți internaționalii vor evolua în echipele lor de club pînă la terminarea campionatului. În zilele cînd echipa națională va susține întîlniri de verificare sau amicale nu va fi programată etapă de campionat. Reprezentativa R.F.G. va susține, pînă la plecarea în Mexic, următoarele jocuri: 11 februarie la Sevilla cu Spania, 8 aprilie (cu un adversar încă necunoscut), 9 mai cu Irlanda de Nord (în R.F.G.) și 13 mai cu Iugoslavia (în R.F.G.).

După terminarea campionatului și înaintea plecării în Mexic, cei 22 selecționați pentru turneul final vor fi cantonați în localitatea Malente (Landul Schleswig-Holstein) pînă la 20 mai. Helmut Schön a ales această localitate din mai multe motive. În primul rînd, pentru confortul de aici (baze sportive, piscine), în al doilea rînd, pentru liniștea pe care o au jucătorii și, în al treilea rînd, dintr-un motiv de... superstiție. Aici a fost cantonat lotul vest-german în 1954 (cînd a cucerit titlul suprem), aici au locuit jucătorii în 1966 (cînd echipa R.F.G. a obținut locul 2) și tot aici a fost cantonat lotul anul trecut, înaintea meciului decisiv cu Scoția.

Wolfgang THIEL
redactor la S.I.D.

sportul în lume

Vineri, în sala Floreasca

HANDBALIȘTII ROMÂNI ÎNTÎLNESC O SELECȚIONATĂ A POLONIEI

DUMINICA, LA SIBIU, ULTIMUL TEST PUBLIC AL REPREZENTATIVEI NOASTRE ÎNAINTEA C. M.

Ultima apariție publică a handbaliștilor români înaintea plecării la C.M., deci ultimul prilej de a le cînta încă o dată și cît mai corect valoarea, de a-i cunoaște sau (pentru amatorii de handbal) de a-i revedea în cadrul unei întîlniri oficiale se înscrie în agenda competițiilor sportive de la sfîrșitul acestei săptămîni. ESTE VORBA DE DUBLA PARTIDĂ (vineri 13 februarie la București, duminică 15 februarie la Sibiu) **DINTRE ECHIPA TĂRII NOASTRE ȘI SELECȚIONATA POLONIEI,** care — constatăm în ultimul moment — este, de fapt, o reprezentativă secundă și nu prima garnitură așa cum fusese stabilit anterior între cele două formule de specialitate. Dar, și așa, avînd în față un adversar mai modest, acest test final al pregătirilor efectuate de handbaliștii români, reprezintă un moment sportiv interesant, așteptat cu mult interes pentru a putea aprecia, măcar cu cîteva zile mai devreme, cît de optimiste pot fi pronosticurile legate de prezența selecționatei române la turneul final al C.M.

Tocmai pentru acest motiv am considerat util ca, înainte de orice alte aprecieri în legătură cu această dublă partidă, să prezentăm preocupările lotului nostru, aflat, după cum este lesne de bănuit, într-o febrilă activitate de pregătire. Din discuțiile purtate cu antrenorii am înțeles că, dat fiind timpul scurt care a mai rămas pînă la primul meci din turneul final al C.M., ACUM NU SE MAI FAC EXPERIMENTĂRI, CI SE LUCREAZĂ INTENS LA OMOGENIZAREA ECHIPEI. **În afară de aceasta, antrenamentele din aceste zile** au scopul de a corecta deficiențele de ordin fizic, considerate de cei trei antrenori ca principală cauză a insucceselor din turneul de la Mielec. **Să revenim, însă, la problema conturării formulei de bază a echipei, care interesează cu atît mai mult, cu cît acest team va fi văzut la lucru în cadrul celor două partide cu handbaliștii polonezi.**

Pentru cele două locuri de portari antrenorii s-au hotărît asupra lui Penu (alegere care nu reprezintă o surpriză, dată fiind valoarea dinamovistului) **și Orban,** un jucător tînăr, cu oarecari fluctuații de formă, dar cu mari perspective.

Primii șase jucători sînt următorii: Guneș, Chicid, Oțelea, Gruia, Gațu și Samungi, urmînd ca înlocuitorii lor imediați să fie Moldovan, Licu și Popescu. **Pentru cel de al 12-lea membru al echipei antrenorii oscilează încă între Nica și Birtolom.**

Primul prezintă avantajul unei mari experiențe competiționale, al unor cunoștințe tactice deosebite, mai ales în apărare, în timp ce pentru cel de al doilea pledează gabaritul și forța sa de șut, tinerețea, vigoarea fizică. Pe lista rezervelor figurează, în ordinea preferinței celor trei tehnicieni: Marinescu, Goran (care așteaptă încă un aviz medical pentru a putea continua pregătirile, în ritmul impus în aceste zile), Bota, Dumitru, Coasă și cel de al treilea portar, Dincă. **Pentru informarea cititorilor noștri, vom preciza că** regulamentul de disputare a C.M. prevede ca fiecare echipă să înscrie și să folosească 16 jucători, anunțînd totodată un portar de rezervă ce urmează să fie acceptat ulterior în caz de accidentarea unuia din cei doi goal-keperi trecuți inițial pe lista de participare.

Oaspeții sînt așteptați să sosească în Capitală în cursul zilei de mîine. Din cei 14 jucători care vor face deplasarea, mai cunoscuți sînt doar trei, care au mai făcut parte din prima garnitură a Poloniei, participînd, printre altele, și la „Trofeul Carpați", disputat în toamna anului trecut la Timișoara. Este vorba de Piechota (BKS Sparta), de Nowakowski (SKS Varșovia), un pivot înalt și foarte eficace și de Sokolowski (Slask Wroclaw).

Să reamintim, în încheiere, că atmosfera de apropiere a C.M. va fi întregită de prezența a doi arbitri din Franța, țară ce va găzdui această mare competiție. Ei sînt Claude Martin și Paul Lopez care vor fluiera începutul primului joc vineri, în sala Floreasca, la ora 18,30.

BULETINUL C.M. DE HANDBAL

SELECȚIONATA FRANȚEI, primul adversar al handbaliștilor români, a fost cantonată după cum am anunțat la Font-Romeu din dimineața zilei de 3 februarie. Reprezentanții „cocoșului galic" vor sta în această localitate montană pînă în preziua partidei cu selecționata țării noastre. Iată și lotul prezent la Font-Romeu: Férignac, Selienet, Druais, Tailleter, Cailleret, Nita, Lelarge, Germain, Bernard, Gaillant, Aggoune, Etcheverry, Laplagne, Caritè. *Din lot lipsesc, în afara lui Réne Richard, fratele acestuia* Michel Richard *și* Brunet *care au abandonat pregătirea și participarea la C.M. din motive de ordin profesional.*

GOLGETERUL *turneului de la Mielec a fost tînărul handbalist cehoslovac,* Krepindal, *care a înscris 21 de goluri în trei jocuri. Krepindal a făcut parte din prima garnitură a Cehoslovaciei la meciul disputat cu echipa României la Ostrava, cînd jucătorii români au învins cu 20—15. Mai interesant ni se pare însă faptul că în ultimul joc al turneului de la Mielec, selecționata de tineret a Cehoslovaciei a învins echipa Poloniei, cîștigătoarea turneului, cu 18—13 (11—6)!*

UNUL DINTRE CEI MAI BUNI *handbaliști francezi,* Réne Richard *s-a căsătorit nu de mult și conducerea tehnică a echipei sale a hotărît să-i acorde o scurtă lună de miere. Ținînd seama de apropierea datei de disputare a primului joc din cadrul C.M. (cu România la Paris), antrenorii francezi au fost foarte zgîrciți și astfel „luna" lui* Réne Richard *s-a rezumat doar la 5 zile...*

La Budapesta, Florin Gheorghiu a învins în prima rundă pe maghiarul Szabo

MARI TURNEE MASCULINE DE ȘAH

BUDAPESTA, 10 (Agerpres). — După disputarea a două runde, în turneul internațional de șah de la Budapesta, conduc Keres (U.R.S.S.), Portisch (Ungaria) cu cîte 2 puncte, urmați de Florin Gheorghiu (România), Barczay (Ungaria) și Ivkov (Iugoslavia), toți cu cîte 1½ puncte etc.

În prima rundă marele maestru român Florin Gheorghiu (cu piesele negre) l-a învins pe maghiarul Szabo, iar în runda a 2-a a remizat cu Barczay (Ungaria). Alte rezultate din runda a 2-a: Holmov (U.R.S.S.) — Szabo (Ungaria) 0—1; Kovacs (Ungaria) — Portisch (Ungaria) 0—1; Suetin (U.R.S.S.) — Keres (U.R.S.S.) 0—1; Radulov (Bulgaria) — Ivkov (Iugoslavia) — remiză; Jansa (Cehoslovacia) — Adorjan (Ungaria) remiză; Csom (Ungaria) — Averbach (U.R.S.S.) remiză.

MADRID, 10 (Agerpres). — În runda a 6-a a turneului internațional de șah de la Malaga, Kurajica l-a învins pe Cordovil, iar Benkö a cîștigat la Medina. Tatai l-a învins pe Toran și Rogoff pe Tore. A fost consemnată remiza în partidele Huguet — Durao, Pomar — Browne și Rossolimo — Schaufelberger. În clasament conduc Benkö (S.U.A.) și Kurajica (Iugoslavia) cu cîte 5 puncte, urmați de Browne (Australia) — 4½ p etc.

LOTUL SCHIORILOR CEHOSLOVACI PENTRU C.M. DIN TATRA ÎNALTĂ

PRAGA, 10 (Agerpres). — **Federația cehoslovacă de specialitate a definitivat lotul de schiori care vor participa la campionatele mondiale — probe nordice, ce vor începe la 14 februarie la Strbske Pleso.**

La startul probelor masculine vor fi prezenți, printre alții, Ladislav Hruby, Julius Lupták, Milan Miluska și Karel Stefl, iar pentru probele feminine au fost selecționate Alena Bartosova, Milena Cilerova, Milena Slumova, Eva Labaskova și Helena Sikolova. Din lotul săritorilor de la trambulină, probă în care gazdele au mari șanse în lupta pentru medalii, fac parte cunoscuții campioni Jiri Raska, Rudolf Doubek, Bohumil Dolezal, Josef Matous și Josef Kraus.

Trimisul nostru special, Ovidiu IOANIȚOAIA, transmite din Moscova:

INTERES ENORM ÎN JURUL MECIULUI DE BOX U.R.S.S.—S.U.A.

● Trei campioni europeni în ring ● Patt Nappy: „Întreaga echipă americană se află într-o formă foarte bună".

MOSCOVA 10 (prin telefon). Pentru a vă informa cît de mare este interesul cu care iubitorii sportului cu mănuși din Moscova așteaptă întîlnirea de box dintre reprezentativele U.R.S.S. și S.U.A. este, poate, suficient să amintesc că deși cele 15 000 de locuri ale sălii de la Lujniki au fost de mult vîndute, cîteva sute de oameni așteaptă încă — probabil, zadarnic — în fața unor case de bilete, ale căror ghișee sînt de mult închise. Și toate acestea pe un ger strașnic, cu multe grade sub zero.

Trebuie spus de la bun început că miile de moscoviți sînt atrași îndeobște de numele sonore prezente pe afișul întîlnirii și mai puțin de rezultatul final al meciului, care interesează în minimă măsură, pentru că la urma urmei această confruntare nu reprezintă decît un „amical", revanșa partidei cîștigate anul trecut de sovietici la Las Vegas în Nevada cu 6—5.

Dacă echipa americană — sosită la Moscova sîmbătă dimineața cu un avion special — va aduce în ring o serie de boxeri necunoscuți dintre care doar „musca" Edward Santiago și „greul" Clarence Jenkins sînt nume mai familiare europenilor, în schimb gazdele au anunțat un team redutabil, avînd în componență trei campioni continentali „încoronați" la București: Frolov, Tregubov, Tarasenkov.

Managerul formației oaspete, Patt Nappy, antrenor al reprezentativei armatei americane, cu care am avut ocazia să schimbăm cîteva cuvinte în holul hotelului „Metropol", ne-a declarat: „În condițiile în care mulți băieți de anul trecut au optat pentru profesionism, am adus la Moscova o formație mai tînără, mai neexperimentată. Trebuie însă să știți că ea este alcătuită din boxeri tehnici și ambițioși și că întreaga echipă se află într-o formă foarte bună".

Din cealaltă tabără am solicitat, telefonic, părerea campionului european Valeri Frolov, căpitanul formației sovietice, aflat împreună cu ceilalți echipieri, sub supravegherea antrenorilor Mihailov, Ogurenkov și Romanov, la centrul Federației sovietice de box, nu departe de Moscova: „Am boxat de trei ori împotriva americanilor și toate meciurile au fost foarte dificile. De data aceasta va fi, neîndoios, la fel... Pentru un pugilist american o victorie pe ringul de la Lujniki înseamnă o șansă în plus într-o eventuală trecere la profesionism".

De altfel, pentru a realiza o imagine mai fidelă asupra ausp icillor meciului de miercuri seara, voi reproduce din ziarul „Sovietski Sport", declarația oferită ziariștilor pe aeroportul Șeremetievo de dl. Donald Hall, directorul Asociației sportului amator din S.U.A.: „Cred că spectatorii moscoviți vor asista la meciuri interesante. Nu-mi place să fac pronosticuri, dar am certitudinea că dacă vom pierde, atunci diferența va fi minimă. Să nu vă surprindă însă dacă vom cîștiga..."

O ultimă informație: gala va începe la ora 19 (ora locală). Iată programul, în ordinea categoriilor: Vladimir Ivanov—William Hawthorne; Viktor Zaporojeț—Edward Santiago: Alexandr Melniko—Georges Cowley Boris Kuznețov—Ray Lunny; Nikola Hromov—Juan Ruiz; Valeri Frolov—Quin Daniels; Oleg Tolkov—Armando Muniz; Valeri Tregubov—Jessy Waldes; Vladimir Tarasenkov—Larry Ward; Vladimir Babarika—Gerry Daniels; Alexandr Vasiușkin—Clarence Jenkins.

MOTTA CONDAMNAT PENTRU DOPAJ ÎN BELGIA

După ce a fost condamnat la 4 000 de franci belgieni amendă și interdicția de a participa timp de două luni la reuniuni cicliste în Belgia, pentru vina de a se fi dopat în cursul omniumului vedetelor mondiale de la Palais des Sport din Anvers (ianuarie 1969), ciclistul italian Gianni Motta a compărut în fața Curții de Apel din Bruxelles, avocatul său cerînd achitarea.

Curtea se va pronunța la 4 martie.

Val Gardena:

SCHIORII AUSTRIECI AU DOMINAT SLALOMUL URIAȘ PRIN SCHRANZ ȘI BLEINER

I-a fost dat „play-boy"-ului... veteran (31 de ani) al schiului alpin austriac, Karl Schranz, să cucerească laurii slalomului uriaș din cadrul C.M. de la Val Gardena. Iar dacă nu folosim expresia consacrată „i-a revenit titlul", aceasta este pentru că Schranz și-a etalat exploziv clasa de mare campion, obținînd și în manșa a doua cel mai bun timp! Alături de el, alt austriac, Bleiner, și-a confirmat „specialitatea", păstrînd locul al doilea în clasamentul general. Și al treilea clasat din prima manșă, elvețianul Giovanoli, s-a menținut, cucerind o binemeritată medalie de bronz. Au retrogradat, în ansamblu, francezii, grupați în clasamentul final pe locurile 8 și 9, oricum sub așteptări. În sfîrșit, de menționat performanța polonezului Bachleda, al cărui loc 6 spune multe.

În general, rezultatele „uriașului" anunță o luptă acerbă pentru locurile pe podium, cu protagoniști scontați — francezii și austriecii —, dar cu șanse în creștere pentru compatrioții lui Schranz: trei oameni în primele 4—5 locuri la slalom uriaș (Messner s-a comportat admirabil) înseamnă un „tir" frumos grupat!

Iată primii 10 clasați: 1. Karl Schranz (Austria) 4:19,19 (2:15,15 + 2:04,04) (număr de start 5); 2. Werner Bleiner (Austria) 4:19,58 (2:15,45+2:04.13) (7); 3. Dumeng Giovanoli (Elveția) 4:21,15 (2:16,11 + 2:05,04) (1); 4—5. Heini Messner (Austria) 4:22,11 (2:17,46 + 2:04,65) (14) și Max Rieger (R.F. a Germaniei) 4:22,11 (2:16,91+2:05.20) (21); 6. Andrzej Bachleda (Polonia) 4:22,76 (2:17,40 + 2:05,36) (4); 7. Kurt Schnider (Elveția) 4:22,81 (8); 8. Patrick Russel (Franța) 4:22.97 (3); 9. Alain Penz (Franța) 4:23,04 (15); 10. Erik Haker (Norvegia) 4:24,49 (9).

Sportivii români s-au clasat astfel: Dan Cristea locul 52 (timp total 4:43,95) și Gheorghe Vulpe 53 (4:52,66).

fotbal meridiane

Otto Gloria — concediat!

Conducerea clubului de fotbal Benfica Lisabona a reziliat contractele antrenorilor Otto Gloria și Fernando Cabrita. Această măsură a fost luată în urma înfrîngerii suferite duminică de echipa Benfica în fața modestei formații C.U.F. Pînă la angajarea altui antrenor, pregătirile echipei vor fi dirijate de José Augusto.

11-le brazilian în pregătire

Antrenorul echipei Braziliei, Joao Saldanha, a anunțat că pentru campionatul mondial va pregăti următoarea formație: Ado — Carlos Alberto, Scalla, Joel, Everaldo, Piazza, Gerson, Jairzinho, Tostao, Pelé, Edu. **Saldanha a declarat că va lucra efectiv, timp de 2 luni, cu această formație, pentru sudarea compartimentelor. „Sînt convins — a spus el — că tinerii vor ști să se încadreze alături de veteranii echipei și că vor da randamentul scontat".**

În campionatul Olandei

În etapa de duminică a campionatului, Feyjenoord a cîștigat în deplasare cu 4—0 în fața formației SVV, iar Ajax Amsterdam a învins cu 4—1 echipa AZ '67. Alte rezultate: Telstar — NWC 1—1; MVV — F.C. Twente 1—3; Sparta — Holland Sport 2—1. Clasament: 1. Feyjenoord — 53 p (din 20 de meciuri); 2. Ajax — 51 p (19); 3. PSV — 40 p (20) etc.

În Cupa Franței

În cadrul „32"-milor de finală ale „Cupei Franței" a fost înregistrată o surpriză: echipa Valenciennes (care activează în prima divizie) a terminat la egalitate 1—1 (după prelungiri) cu formația de amatori Quévilly. Alte rezultate: Nîmes — Olympique Marseille 1—0 (după prelungiri); Angérs — Angoulême 2—1; St. Etienne — St Louis 4—0; Sédan — Chatillon 3—0; Nantes — Lens 6—1; Bastia — St. Quentin 2—0.

Alte rezultate

- Inter Bratislava a jucat la Hong Kong cu o selecționată locală, pe care a învins-o cu scorul de 6—2.
- La Cali (Columbia) meciul amical dintre echipa „Colombiano Deportivo" și Botafogo s-a încheiat cu victoria brazilienilor cu 4—0 (1—0).

TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX

BERLIN, 10 (*Agerpres*). — Concursul internațional de biatlon, desfășurat la Oberhof, a fost cîștigat de schiorii echipei U.R.S.S., care au realizat timpul de 2h 07:32,0. Pe locurile următoare s-au clasat R.D. Germană — 2h 14:52,0 și Polonia — 2h 17:43,0. Echipa României a ocupat locul 4, cu 2h 20:12,0.

- Comisia tehnică a Federației internaționale de handbal, întrunită la Bratislava, a stabilit prin tragere la sorți jocurile semifinale ale „Cupei campionilor europeni" pentru echipele feminine. Iată ordinea meciurilor: S. K. Leipzig—H. G. Copenhaga; Jalghiris Kaunas—Spartak Kiev. Întîlnirile urmează să se dispute cel mai tîrziu pînă la 22 martie
- La Berlin s-a disputat primul meci dintre echipele feminine T.S.K.A. Moscova și S. C. Dynamo, contînd pentru sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni" la volei. Voleibalistele sovietice au obținut victoria cu scorul de 3—0 (1, 12, 10). Returul se va desfășura la 12 februarie, la Moscova.
- Pugilistul Marcel Cerdan jr. a fost desemnat challenger oficial la titlul național al categoriei semimijlocie, deținut de Roger Ménétrey. Cerdan jr., fiul fostului campion mondial decedat într-un accident de avion, este neînvins în carieră.
- Turneul internațional de tenis de la Buffalo a fost cîștigat de jucătorul american Clarck Graebner, care a dispus în finală cu 6—1, 3—6, 9—7 de compatriotul său Bob Lutz. În semifinale, Graebner l-a învins cu 7—9, 6—0, 6—3 pe australianul Carmichael, iar Lutz l-a întrecut cu 6—2, 6—2 pe Gene Scott (S.U.A.).
- Concursul internațional de călărie din Berlinul occidental s-a încheiat prin desfășurarea unei probe de obstacole în care victoria i-a revenit sportivului englez Harvey Smith (pe „Ripcord"), care a parcurs traseul (360 m) în 48,5 (0 puncte penalizare), urmat de olandezul Jan Maathuis (pe „The Saint") — 48,7 (0 p.p.) și vest-germanul Hugo Simon (pe „Fatina") — 49,7 (0 p.p.).
- Competiția ciclistă „Marele premiu Montauroux", disputată pe un traseu în lungime de 87 km, a fost cîștigată de rutierul francez Paul Gutty, cronometrat cu timpul de 2h 09:11,0. Pe locurile următoare sau clasat compatrioții săi Jean Claude, Jean Dumont și Serge Guillaume.
- Rezultate înregistrate în turneul final al campionatului suedez de hochei pe gheață: A.I.K. — Soedertaelje 4—3; Brynaes — Umeaa 9—2; Mora — Vaestra Froelunda 1—5; Modo — Leksand 4—6. Pe primul loc în clasament se află formația Brynaes cu 16 puncte, urmată de Vaestra — 15 p etc.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr 812 (6246) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 12 februarie 1970

ÎN PAGINA A 3-a

TITUS OZON

— atacantul artist —

ÎȘI CONTINUĂ AMINTIRILE

Văzut de Neagu Rădulescu

ILIE NĂSTASE ÎNVINGE PE ASHE

● PRIMUL NOSTRU TENISMAN S-A CLASAT PE LOCUL 3 ÎN TURNEUL DE LA HAWTHORNE (S.U.A.) ● FINALA A FOST CIȘTIGATĂ DE MANUEL SANTANA

NEW YORK, 11. — Desfășurat timp de două zile, turneul internațional de tenis pe teren acoperit de la Hawthorne (New Jersey) a prilejuit o puternică afirmare a rachetelor europene. Primul loc în turneu a revenit spaniolului Manuel Santana, învingător în finală cu 6—5, 6—2 asupra campionului american Stan Smith. În partida pentru locul trei, Ilie Năstase a dispus cu 8—7 de cunoscutul jucător american Arthur Ashe. **În turul anterior, românul pierduse la Smith cu 5—6, după ce învinsese pe Cliff Richey cu 6—4.**

Alte partide: Santana — Koch 6—1; Ashe — Franulovici 6—5. În acest turneu fulger s-a jucat după sistemul seturilor scurte.

● Instructorul român Peter Tömöri printre învingători ● Spirit de cordialitate, noi legături de amiciție — caracteristici ale sejurului

Amănunte în pag. a 4-a

Foto: TH. MACARSCHI

ECHIPA DE ȘAH A LUMII PENTRU MECIUL CU U.R.S.S.

După multe discuții și tratative, fostul campion mondial Dr. Max Euwe, căpitanul „echipei lumii", care va înfrunta la începutul lunii aprilie la Belgrad reprezentativa U.R.S.S., a reușit să alcătuiască formația definitivă. Ea este următoarea: **1. Robert Fischer (S.U.A.); 2. Bent Larsen (Danemarca); 3. Lajos Portisch (Ungaria); 4. Vlastimil Hort (Cehoslovacia); 5. Svetozar Gligorici (Iugoslavia); 6. Samuel Reshevsky (S.U.A.); 7. Wolfgang Uhlmann (R. D. Germană); 8. Milan Matulovici (Iugoslavia); 9. Miguel Najdorf (Argentina); 10. Bora Ivkov (Iugoslavia). Rezerve: Pal Benkő (S.U.A.); Fridrik Olafsson (Islanda); Wolfgang Unzicker, Klaus Darga (ambii R. F. a Germaniei); Larry Evans (S.U.A.).**

Monitorii francezi pe pîrtiile Poienii Brașov

SCHIORI DIN 6 ȚĂRI LA „CUPA POIANA"

Francezii și austriecii printre protagoniști

Săptămîna viitoare, pîrtiile Poienii Brașov vor găzdui cea de a IX-a ediție a concursului internațional de schi alpin dotat cu „Cupa Poiana". La aceste tradiționale întreceri și-au confirmat participarea invitați din șase țări și anume: Franța, Austria, R.F. a Germaniei, U.R.S.S., Cehoslovacia și Iugoslavia. Competiția prevede desfășurarea probelor de slalom special (simbătă) și coborîre (duminică).

COMISIILE LOCALE PE RAMURĂ DE SPORT POT CONTRIBUI LA DEZVOLTAREA ACTIVITĂȚII DE MASĂ

Comisiile locale au un rol deosebit de important în răspîndirea sportului și în continua dezvoltare a activității competiționale. Alcătuite în marea majoritate a cazurilor din iubitori ai sportului entuziaști, competenți, aceste organisme au reale posibilități de a atrage spre exercițiul fizic, spre practicarea regulată a sportului tot mai bogate contingente de tineri și tinere. Organizarea în condițiuni optime a întrecerilor, popularizarea lor temeinică și asigurarea continuității starturilor sînt numai cîteva dintre mijloacele care pot convinge că sportul este nu numai un lucru util, dar și o chestiune de seriozitate deplină.

Este însă necesar ca activitatea acestor comisii locale pe ramură de sport să fie astfel orientată încît să-și aducă direct contribuția la îmbogățirea calendarului competițional și prin aceasta la mărirea ariei mijloacelor de cuprindere a acelora ce doresc să practice o disciplină sau alta. Experiența de pînă acum i-a edificat pe activiștii sportului care anume ramuri sînt agreate în localitatea respectivă. Firesc, spre acestea trebuie îndreptată în mod special atenția. Pentru a obține rezultate pozitive în crearea unei puternice activități de masă, comisiile trebuie să dovedească spirit de inițiativă, inventivitate în alcătuirea programului competițional.

Recenta plenară a Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport a scos în evidență faptul că o serie de comisii se mulțumesc încă să-și alcătuiască calendarul competițional numai cu fazele locale ale campionatelor naționale (acțiune evident formală), adică să copieze datele prevăzute în programul federațiilor. În fapt, aceste întreceri pot constitui un capitol, dar nu cel mai substanțial. Baza activității constă în întrecerile organizate pe plan local din inițiativa comisiilor, a cluburilor și asociațiilor sportive.

Un lucru trebuie bine înțeles: comisiile locale pe ramu-

(Continuare în pag. a 2-a)

SÎMBĂTĂ ȘI DUMINICĂ, LA SALA „23 AUGUST"

CAMPIONATELE ATLETICE DE SALĂ ALE SENIORILOR

Cornelia Popescu, una dintre favoritele apropiatelor campionate naționale de sală, exersînd stilul Fosbury, stil cu care a reușit, recent, acel apreciat rezultat de 1,76 m.

Foto: V. BAGEAC

LA SINAIA, DIN NOU SPERANȚE PENTRU BOBERI

SINAIA, 11 (prin telefon). Ploaia care se pornise marți spre seară a contenit în cursul nopții, iar pînă dimineața temperatura scăzuse considerabil, ceea ce a făcut ca pîrtia de bob — pe care urmau să se dispute antrenamentele — să înghețe. Plini de speranțe, participanții la întrecerile campionatului național și organizatorii s-au îndreptat spre pistă. S-a dat chiar și startul echipajului pilot, alcătuit din cuplul internațional Panțuru — Focșeneanu (Clubul sportiv orășenesc Sinaia), și apoi au mai coborît cinci echipaje. Din păcate, pîrtia nu a rezistat. O spărtură produsă la un viraj a impus întreruperea antrenamentelor și amînarea lor pentru joi dimineață. Mercurul termometrelor se menține sub zero grade, astfel că sînt șanse ca amenajarea celor opt viraje să fie încheiată, iar joi echipajele să poată lua startul la primele antrenamente ale sezonului. În caz că vremea se va menține favorabilă, pista din Sinaia va găzdui, vineri și simbătă, campionatul național de bob 2 persoane.

ASTĂ-SEARĂ, STEAUA — WISMUT GERA ÎN RING

Astă-seară, de la ora 19, se va disputa în sala Floreasca prima întîlnire internațională de box a anului, din Capitală. Vor urca în ring echipele Steaua și Wismut Gera (R. D. Germană). „Capul de afiș", meciul Chivăr — Voigtlander.

„CUPA DE IARNĂ" LA BASCHET

În ultima etapă a „Cupei de iarnă" s-au înregistrat următoarele rezultate: Progresul — Constructorul (f) 64—53 (31—27); Voința — Arhitectura (f) 62—61 (30—28); Politehnica — I.E.F.S. II (m) 106—81 (54—54); Ac. militară — I.E.F.S. I (m) 93—92 (45—42, 83—83).

NON STOP

Industria românească și-a îndreptat atenția și spre doleanțele — de multă vreme și insistent exprimate — ale ciclismului. Vestea că în curînd, poate chiar în acest an, vor intra în fabricație primele biciclete românești de semicurse — Pegas 20 Sport — a pus capăt îngrijorării privind soarta sportului nostru cu pedale.

Ar fi momentul ca bucuria să cuprindă deplin întreaga suflare ciclistă de la noi. Și totuși... bucuria aceasta este umbrită, deoarece organele de circulație susțin o adevărată campanie pentru expulzarea inofensivului vehicul de pe străzile orașelor, de pe șoselele noastre naționale. Un număr impresionant de plăci cu semnul „Interzis pentru biciclete" străjuie arterele centrului Capitalei, îngăduindu-le doar spre periferie, ca și cum ar reprezenta un lucru rușinos. După „exemplul" Bucureștiului (care și-a asfaltat — spre regretul multora — minunatele alei ale bicicliștilor de la Șosea!), alte orașe s-au dovedit receptive la această prigoană. Pînă și la Sebeș sau la Alba Iulia bicicleta trebuie abandonată la... intrare! Firește, lait-motivul este: limitarea accidentelor. Dar, această dorință legitimă se cere a nu fi exagerată. Mergînd pe calea începută, numărul accidentelor va fi desigur redus, dar nu vom avea motive să ne felicităm pentru asta...

În loc să gonim bicicleta, n-ar fi oare mai firesc să-i creăm condiții favorabile: fișii speciale de asfalt la marginea trotuarelor, priorități la treceri etc.? La Paris (în Bois de Boulogne), la New York (în Central Park) bicicleta face parte din decor, în timp ce la noi în parcuri — mici sau mari — accesul ei este interzis.

Pledoaria pentru accesul bicicletei nu ni se pare de loc anacronică ori stupidă. În vremea cînd automobilul devine regele străzilor și al șoselelor, lumea a început să dea o tot mai mare considerație mersului pe două roate. În unele țări nordice, cu orașe mult mai aglomerate ca Bucureștii, pînă și demnitarii se duc la serviciu cu bicicleta, numărul vehiculelor de acest gen este de două ori mai mare decît al populației, în zilele de week-end șoselele intră în stăpînirea bicicletei. America importă din Europa, anual, sute de mii de biciclete, savanții atestă rolul bicicletei în prevenirea bolilor cardiace, în alungarea asteniei, medicii socotesc ciclismul de agrement, alături de tenis, sportul cu cea mai mare pondere în menținerea vigorii.

Avem pînă și o fabrică de biciclete! Dar cui să folosească producția sa cînd bicicleta este alungată, cu o satisfacție abia ascunsă? La Paris, la Copenhaga, la Amsterdam și Londra se poate circula oriunde cu bicicleta, dar la Alba Iulia nu.

Nu vi se par exemplele alese suficiente pentru a provoca un zîmbet? Dar o schimbare a situației?

Hristache NAUM

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI

DE MÎINE — GRUPA C

Amănunte despre pregătirile tricolorilor în Cehoslovacia

M. Subrt — reprezentantul L.I.H.G. — a sosit ieri

Ieri a sosit în Capitală, MIROSLAV SUBRT, vicepreședinte al L.I.H.G., care-l va reprezenta pe dl. J. F. Ahearne în directoratele grupelor B și C ale campionatului mondial de hochei.

În aceeași zi, distinsul oaspete și-a continuat călătoria spre Galați unde a ajuns în cursul serii, fiind întîmpinat de reprezentanți ai Comitetului de organizare și ai C.J.E.F.S.

În cursul dimineții de astăzi, Miroslav Subrt va conduce o ședință a arbitrilor acreditați pentru grupa C. Iar vineri după amiază va deschide întrecerile turneului de la Galați.

Primul antrenament (în Capitală) al tricolorilor la 18 februarie!

După cum se știe, neputîndu-se supune incertitudinilor care au plutit asupra încheierii lucrărilor la patinoarul acoperit din București, lotul nostru a plecat din nou, la începutul lunii, în Cehoslovacia, continuîndu-și programul de pregătire sub acoperișul faimoasei hale de iarnă de la Kladno.

Ieri, antrenorii V. Novacek și I. Tiron, cu care am luat legătură telefonică, ne-au comunicat că totul decurge normal, conform graficului. Echipa a susținut un joc de antrenament cu selecționata de tineret a orașului Kladno, încheiat la egalitate: 4—4. Dar nu scorul a fost scopul acestei întîlniri. Jucătorii se prezintă într-o bună condiție fizică și într-o excelentă stare de sănătate, dar sînt — cum declară dr. Virgil Ignat — plictisiți și puțin anxioși din cauza lungilor absențe din țară. Ultimul joc de verificare va avea loc astă seară, la Karlovy Vary, în compania formației locale care activează în divizia B a campionatului cehoslovac.

Conducerea F.R.H. a comunicat ieri, telegrafic, la Kladno ca *lotul să se întoarcă acasă la 14 sau 15 februarie (în funcție de cursele de avioane). Jucătorii vor fi liberi două zile, urmînd ca la 18 februarie să înceapă „numărătoarea inversă", o dată cu primul antrenament făcut, după aproape un an, în București.*

Ieri după amiază au pornit compresoarele

De ieri după amiază a început amenajarea gheții pe planșeul de beton al patinoarului artificial „23 August" din Capitală. Iată un eveniment care merită aplauze!

Proba... aplauzelor la patinoar

Potrivit tradiției patinoarul acoperit din Capitală va fi supus probei... aplauzelor. 8 000 de oameni vor lua loc sub cupola sa, fiind invitați să facă cel mai mare vacarm de care sînt capabili. Constructorii n-au nici o emoție, dar așa se cere. Noi ne vom număra printre „cobaii gălăgioși"...

David Bauer, la București

Printr-o telegramă venită ieri la Comitetul de organizare, se anunță sosirea la București, ca observator la jocurile grupei B a C.M., a pastorului DAVID BAUER, fostul antrenor al echipei Canadei. Personalitate marcantă în lumea pucului și a crosei, el este socotit un părinte al hocheiului amator canadian, mare animator al acestui sport și un strălucit tehnician. Îl așteptăm cu nerăbdare și plăcere.

Noi oaspeți: echipele Italiei și Austriei

Pe aeroportul internațional Băneasa au sosit ieri echipele de hochei ale Italiei și Austriei. Ele și-au continuat călătoria cu autocarul spre Galați.

În stațiunea de iarnă Queyras, din Alpi, a avut loc, recent, primul campionat mondial al scuterelor zăpezii (simpaticelor vehicule li se mai spune „motoneige" sau „skidoo"). Vreo 50 de concurenți din mai multe țări s-au întrecut dîrz, furnizînd un spectacol nu numai inedit, ci și de un înalt dramatism. Fotografia noastră depune mărturie: iată cum proaspătul campion mondial, francezul Jacques Sangnier (în prim plan), îl depășește pe suedezul Bo Hedenborg.

CITIȚI ÎN PAGINA A 4-a RUBRICA

● CALEIDOSCOP ● CALEIDOSCOP ● CALEIDOSCOP ●

Vedere panoramică a noului patinoar artificial din Galați.

Foto: PAUL POPA

„INDICAȚI-MI SPORTUL!"

Iarna aceasta se dovedește fructuoasă, pentru sport, poate nu atît prin rezultatele reprezentanților noștri sau pentru programul competițional, cît, mai ales, pentru domeniul discuțiilor pe care le-a prilejuit, cu ocazia plenarei C.N.E.F.S., de la începutul lui februarie și continuarea lor în județe și cluburi. Nu m-aș declara prea încîntat de ședințele amintite, deoarece am avut suficient timp să mă satur de ele și fiindcă sportul se face mai puțin în astfel de adunări și mai mult pe teren, adică practic, dacă discuțiile pe care le-am putut urmări în iarna 69/70 nu s-ar fi deosebit de cele de pînă acum. Sînt de părere că, în sfîrșit (!), procentul de formalism și de vorbărie goală, tipic pentru adunările de care ne-am plictisit ani de-a rîndul, a devenit favorabil adevăratelor probleme ce se impun atenției și rezolvării, dacă dorim să împingem sportul pe poziții avansate.

Săptămînile care ne mai despart de primăvară, de pe acum vestită de cei dintîi crainici ai săi, pot fi la fel de utile sportului cum sînt rezervele de apă acumulate de sol pentru griul bogat pe care-l așteptăm. De aceea, pun astăzi în discuție modul în care se realizează colaborarea multiplă dintre medici și antrenori, dintre Ministerul Sănătății și cel al Învățămîntului, la nivelul activității de educație fizică a studenților.

O bună prietenă a sportului, practicînd medicina sportivă de mulți ani și iubind nu numai disciplinele fizice, ci și tineretul chemat (sau nu) să le practice, îmi destăinuia, nu de mult, unele lacune ivite tocmai în punctele de interferență ale intereselor comune și ale colaborării absolut necesare dintre medici și profesori. Astfel, doctorița respectivă descriindu-mi, în desfășurarea sa, procesul prin care un candidat la studenție se întîlnește cu sportul, fixa cîteva jaloane: fișa medicală a viitorului student este menită să ateste capacitatea generală a tînărului respectiv de a susține examenul de admitere și, în principiu, pe aceea de a urma cursurile unei facultăți sau alteia (Politehnica solicită, desigur, un efort superior, sub raport intelectual să zicem, arheologiei, în schimb, aceasta din urmă pretinde deplasări mai numeroase și adeseori anevoioase pe teren, decît cea dintîi). Dar, fișa nu indică, în nici un fel, capacitatea de efort fizic a tinerilor candidați. Intrați pe mîna profesorului de educație fizică, sînt supuși unor norme (după cîte am reținut: o alergare de 1000 m pentru băieți și de 500 m pentru fete), distanțe ce nu par exagerate, dar care nu exclud posibilitatea unor accidente medicale regretabile. Dorind, fără îndoială, să obțină un reper cît mai exact al capacităților fizice ale studenților, unii profesori le atrag atenția că au de îndeplinit niște norme de timp (cu toate că aceasta nu corespunde realității). Tinerii sînt, în general, ambițioși și vor să se impună. Alții, doar temători să nu piardă examenul și „trag" de ei mai mult decît le permite pregătirea fizică anterioară. Ce se petrece cu cel care suferă de o insuficiență cardiacă ori hepatică, afecțiuni care nu-l fac impropriu studiului filozofiei sau istoriei, dar care nu-i pot permite să alerge distanțele cerute?

Dar nu numai atît. Profesorii de educație fizică vor să afle, cît mai curînd, spre ce echipe ale institutului ori facultății îi pot îndrepta pe noii lor elevi, ceea ce-i îndeamnă la diverse teste, de pe urma cărora apar, urgent, două grupe diferențiate: viitorii sportivi (de obicei aceiași care și în liceu au mai practicat vreo disciplină) și restul (cei mai numeroși) care nu-și vor găsi loc în formații. Ei vor fi sacrificați. Din păcate, pentru că tocmai spre ei ar trebui să se îndrepte atenția specialistului în materie de educație fizică, a cărui datorie, nu numai profesională, dar și civică, este aceea de a veghea la vigoarea corporală a celor ce le-au fost încredințați spre îndrumare și supraveghere. Explicația că liceele produc elemente insuficient dotate, sub raportul calităților fizice, poate exprima o realitate, la ora actuală, dar nu trebuie să îngăduie indiferența ce se constată față de ei. La vîrsta studenției, arareori tinerii se mai pot logodi cu sportul, dacă n-au fost pregătiți pentru așa ceva, dar ei își pot corecta, încă, deficiențele fizice, pot deprinde gustul exercițiului trupesc, igiena corporală.

În condițiile abia schițate aici, rolul medicului sportiv din facultăți (ca și al celui școlar) ar deveni mult mai important, mai util. În loc să fie solicitat pentru vize și scutiri (cele mai abundente „exerciții" ale profesiei lor nobile, la etalonul practicii actuale), acești medici ar urma să facă o muncă de îndrumare, fundamentată științific, pe criterii și observații obiective, răspunzînd unei unice întrebări, cea mai logică dintre cele ce i se pot pune, cea mai legitimă, și pentru care, am impresia, că a și fost creat: „Ce sport îmi recomandați, d-le doctor?"

Emanuel VALERIU

LA PLEBICIST!

Așa e: ce a fost — a fost, ce s-a dus — s-a dus, patinajul artistic nu mai e ce știam noi că e, din anii trecuți. Cu dispariția Belousovei și a lui Protopopov, a lui Peggy și a Mașkovei, a lui Danzer și Schwartz, a lui Towler-Ford, am intrat într-un con de umbră. În urmă cu un an, bănuiam ce va urma, dar îmi ziceam că-s profan și cedam specialiștilor care aplaudau entuziasmați triumful forței și realismului. Iată campionatele de la Leningrad, sub semnul forței și vitezei. Poftim — le-ați avut! E vremea regretelor: unde-i Belousova? unde-i visul? unde-i Mașkova? unde-i poezia? unde-s Towler-Ford? unde-i veselia? N-a mai rămas din toată povestea decît Gaby Seyfert. Specialiștii sînt unanimi: nu mai e strălucire, nu mai e bucurie, prea puțină imaginație, prea puțin farmec. Note înalte, progres, ritm susținut — astea nu-s greu de găsit. Dar una e 5.9 pentru Rodnina - Ulanov și alta 5.9 pentru Belousova și prințul ei negru. Nepela — campion, nu însă același lucru cu Danzer — campion, iar „ghinionul" lui Pera, mereu al doilea sau al treilea, e altceva decît zodia rea a lui Calmat. Trei plăceri am avut la acest campionat chinuit: buna transmisie a lui Diamantopol de sîmbătă noapte, cînd încărcînd mai puțin ca niciodată ecranul cu vorbe, a găsit frazele sintetice exacte; evoluția lui Cetveruhin despre care — cum zic criticii literari cînd vor să fie pudici cu favoriții lor — vom mai auzi; în sfîrșit, victoria lui Gaby Seyfert la „libere", după ce Schuba o învinsese la „impuse". Nu vreau să cad în aforism mirodanian — dar de cîte ori omul de la „libere" va ieși mai bine pînă la urmă decît cel de la „impuse", vom avea prilej de bucurie.

În rest — pînă și telegenia acestor campionate a intrat în monotonie și plictis. Cred că și în mormînt vom avea parte de clișeul final al oricărui concurent care face semn cu mîna celor de acasă... Fiecare concurent știe — trăgîndu-și sufletul — că aparatul îl va lua în poză și omul are la îndemînă surîsul, gestul amical, mișcarea mecanică. Greu de găsit ceva mai convențional și mai șablon în domeniul mecanicii sufletești, condiționate de televiziune. Mă gîndesc — diabolic, sastisit — ce s-ar întîmpla dacă o dată, măcar o dată, unul din acești surîzători ar scoate limba sau ar da cu tifla. Ar fi o obrăznicie? Ar fi o revoluție! Fiți pe pace — glumesc!

În ce privește problema esențială — duminică noaptea am ajuns la esență: grupa a treia. Cum ar zice nea Iancu — ce e grupa treia știm, știm și cum s-a ajuns la grupa treia, știm și de ce grupa treia e mai frumoasă decît toate florile de pe pămînt, atunci să trecem la „plebicist". Aici — din două una: ori ne calificăm, ori nu ne calificăm. Din această dilemă nu putem ieși. Restul e pronostic și — să nu se supere nimeni — mai toți sîntem farfurizi în pronosticuri. O luăm de la '48 și nu ne grăbim de loc să venim la '64. Și de ce ne-am grăbi, mă rog? Leafa merge, timpul trece, noi cu drag gîndim... Așa că eu îmi permit doar să atrag atenția asupra rezultatelor și evoluției echipelor cehoslovace în America Latină, ca să nu discut despre juniorii Duklei în Italia. Cehoslovacii n-au trimis naționala, dar echipele lor de club au scos niște scoruri la care stai și te uiți cu degetul în gură. Naționala sovietică abia a învins pe Spartak Trnava, cu 3—2, și oricît de circumspecți am fi cu meciurile astea de verificare, ceva-ceva se ascunde în 3—2-ul ăsta... Mai sînt cîteva scoruri realizate de cehoslovaci care — nu spun multe. Tactica lor de a trimite în prospecție echipele de club fruntașe și nu „naționala" mi se pare inteligentă, demonstrînd nu numai bogăție de idei ci și de forțe capabile. Încît, cum se rostește princiar conu Jenică Barbu de cîte ori constată o mișculație suspectă: ia să fim atenți!

BELPHEGOR

COMISIILE LOCALE

(Urmare din pag. 1)

ră de sport pot și au datoria să contribuie la dezvoltarea activității de masă. Unul dintre mijloace este tocmai acela al organizării unui mare număr de competiții. Întrecerile nu trebuie să copieze sistemul competițional de performanță. Aici nu mai interesează în primul rînd acea piramidă ce-și propune să ducă la promovarea participanților care prin talent și măiestrie pot aspira la cele mai înalte titluri ale sportului mondial. Țelul trebuie să-l constituie cuprinderea tuturor iubitorilor sportului respectiv (sau al majorității lor) într-o activitate organizată, eșalonată pe o mare perioadă de timp. Avînd în vedere acest scop, activiștii comisiilor locale vor găsi (avînd în vedere experiența de care dispun, cunoștințele pe care le au în disciplina sportivă în care activează) un sistem competițional avantajos. În această chestiune trebuie pornit de la principiul că prima fază a competiției trebuie să dureze cît mai mult. În cazul jocurilor sportive, întîlnirile să se desfășoare turneu, tur-retur (de pildă, o întîlnire pe săptămînă), iar în cel al sporturilor individuale după principiul „fiecare cu fiecare" programîndu-se două sau chiar patru tururi (șah, tenis de masă ș.a.). La atletism, natație etc. se pot organiza concursuri săptămînale, clasamentele urmînd să se facă prin adiționarea punctajului acordat la fiecare întrecere: locul I — 100 p, locul II — 95 p, locul III — 90 p ș.a.m.d. La nivelul asociațiilor sportive, sistemul poate fi același, în concurs urmînd să fie admise reprezentativele de ateliere, brigăzi, clase, ani de studii. Această primă fază poate dura pînă spre sfîrșitul sezonului cînd vor avea loc fazele finale, programate pe o perioadă de timp cît mai scurtă. Prioritatea acordată primei faze a competiției pe asociație sau pe localitate prilejuiește atingerea unui dublu scop: angrenarea unui mare număr de participanți în întreceri pe o lungă perioadă de timp și descoperirea veritabilelor talente sportive.

De o importanță majoră în obținerea succesului este modul cum sînt tratate aceste întreceri de masă. Ținerea evidenței la zi, asigurarea desfășurării jocurilor sau concursurilor cu materialul necesar, programarea ritmică a competițiilor, delegarea unor tehnicieni care să sprijine organizarea întrecerilor, desemnarea unor arbitri competenți sînt condiții sine qua non pentru reușită. Mijloacele de propagandă au, de asemenea, o mare importanță. În cazul cînd nu sînt șablon, stereotipe, ele pot mobiliza pe concurenți și spectatori (ce pot deveni ei înșiși participanți) la competiții, amplorea obligîndu-i pe sportivi la o mai atentă pregătire, la o prezentare vestimentară îngrijită, la o atitudine corectă în timpul întrecerilor.

Ceea ce este cert — și trebuie reținut: comisiile locale pe ramură de sport au inestimabile posibilități de a contribui la dezvoltarea activității de masă atît direct, cît și prin sprijinul ce-l pot acorda asociațiilor sportive.

VOR PUTEA FI VĂZUȚI PE PATINOARUL ARTIFICIAL DIN GALAȚI

De mîine începe întrecerea în grupa C a campionatului mondial de hochei. Disputa se anunță deosebit de interesantă și de aprigă prin prisma echilibrului valoric al echipelor participante.

Iată loturile care vor evolua pe gheața patinoarului artificial din Galați:

AUSTRIA

Pregl, Schilcher (portari), **Schager, Felfernig, Hausner, Znenahlik, Starz, Jäger** (fundași), **dr. Kalt, Puschnig, Samonig, Schwitzer, Kirchbaumer, Höller, Zahradnicek, Mörtl, Strieker, Estl** (înaintași). Antrenorii echipei: **Fr. Tikal și J. Köller.**

BELGIA

Bastin, Senden (portari), **Braas, Delrez, Meeus, Molitor, Verstrepen, Waldschmidt** (fundași), **Breueren, Dries, Hanrez, Huybrechts, Marsin, Moris, Paulus, Pluym, Vinken** (înaintași).

DANEMARCA

Hansen, Möller (portari), **Sörensen, J. Jansen, Koch, Andersson, Olsen, Kikkenborg** (fundași), **Kynde, Lauritsen, T. Nielsen, Bugge, Gerber, H. Jensen, Malte-sen, Eriksen, C. Nielsen** (înaintași). Antrenorii echipei: **K. Vestergaard și O. Stenar.**

FRANȚA

Sozzi și Rouz (portari), **Blanchard, Vuilly, Gentina, Tartarin, Sawyerr** (fundași), **Faucomprez, Guryca, Lang, Vassieux, Eymaro, Smaniotto, Pourtanel, Liberman, Grando** (înaintași), **Galland, Francheterre** (rezerve), Antrenorul echipei: **Pete Laliberté.**

ITALIA

Viale, Tigliani (portari), **Kostner, Verocai, Constantini, Brugnoli** (fundași), **Moroder, Rabanser, Uberbacher, Savaris, Rudatis, Mastel, Holzner, Benvenuti, De Toni** (înaintași), **Mair, Gallo, Nogler** (rezerve). Antrenorul echipei: **Brian Whittal.**

OLANDA

F. den Boogaard, de Wit (portari), **van Dommelen, Bolsius, van Dun, Christiaans** (fundași), **Bakker, Gentis, Manuel, Simons, de Groot, van Gool, de Kok, Herijgers, MacDonald** (înaintași), **Rushe, van Gurp, Roomer** (rezerve). Antrenorul echipei: **Jiri Pleticha.**

UNGARIA

Vederes, Kelemen (portari), **Palotás, Treplán, Krasznai, Gogolák, Szeles, Bánkuti** (fundași), **Bálint, Galambos, Menyhárt, Horvath, Bikár, Pooth, Meszöly, Palla, Zsitva, Ugray** (înaintași), rezervă de portar **Molnár.** Antrenorul echipei: **Jakabházi Lászlo.**

GALAȚIUL

ÎN AJUNUL MARII PREMIERE

Pentru oricine, localnic sau simplu vizitator, marele oraș dunărean i se prezintă în aceste zile sub o nouă și grandioasă înfățișare. Se poate ghici ușor că gălățenii sînt în așteptarea unui important eveniment. De la barierele orașului, continuînd cu traseul centru — Țiglina și avînd ca punct terminus marele bulevard George Coșbuc, unde este amplasat modernul patrulater de gheață, ești întîmpinat de o sumedenie de afișe și pancarte multicolore cu inscripția „Bun venit și succes participanților la C.M. de hochei — Galați 1970"

Patinoarul „Dunărea" este de-a dreptul impresionant prin aspectul său. Sute de becuri multicolore, o pădurice de brazi, steagurile tuturor țărilor participante, în mijlocul cărora tronează frumoasa stemă a țării noastre, îți produc o stare de profundă emoție. Începînd cu cazarea și terminînd cu patinoarul, totul este gata pentru startul marii întreceri. Organizatorii locali, avîndu-l în frunte pe neobositul și pasionatul activist ing. Teodor Oprică, au pus totul la punct cu o migală demnă de toată lauda. Inimoșii săi colaboratori aleargă de la un capăt la altul al orașului pentru finisarea ultimelor detalii. Se poate spune, referindu-ne la organizarea acestei ediții, că gălățenii au trecut cu brio de la ... ucenicie la maturitate.

Semnificativă, de altfel, ni se pare declarația d-lui Antoine Faure, *conducătorul delegației franceze, care ne-a spus:* „Totul aici este magnific; și orașul, și organizarea, și oamenii. Ospitalitatea românească nu s-a dezmințit".

Ora mult așteptată se apropie. Galațiul, îmbrăcat în cele mai frumoase haine, își așteaptă ultimii oaspeți. Campionatul mondial poate începe. SUCCES!

T. SIRIOPOL,
coresp. principal

România (juniori) — Franța 5-5

GALAȚI, 11 (prin telefon). — Intr-un meci amical echipa de juniori a României a terminat la egalitate cu echipa Franței: 5—5 (2—1, 3—2, 0—2). Au marcat: Malihin (min. 11). Axinte (18, 33), Herghelegiu (30), Tiureanu (38), respectiv Smaniotto (18), Eymaro (28), Lang (32, 46, 57).

UNGARIA—DANEMARCA 9-0

Reprezentativele Ungariei și Danemarcei s-au întîlnit la Budapesta într-un meci de verificare. Victoria a revenit hocheiștilor maghiari cu scorul de 9—0 (2—0, 5—0, 2—0).

GRUPA C PE MICUL ECRAN

Aflăm că Televiziunea va face prima transmisie de la grupa C a C.M. de hochei de la Galați, miercuri 18 februarie: **o repriză, înregistrată pe film, din jocul Italia — Ungaria.**

Alte 20 de minute de hochei (o repriză) ar putea să apară pe micul ecran duminică 22 februarie, în ultima zi a competiției. Dar aceasta se va hotărî abia astăzi dimineață.

Microstatistică la mantinelă

Dezvoltarea impetuoasă înregistrată de hocheiul mondial în anii din urmă, prezența la campionatele lumii a tot mai multor reprezentative naționale, au determinat forul internațional să intervină în sistemul de desfășurare a competiției supreme și să alcătuiască mai multe grupe valorice.

● **GRUPA C a fost instituită în anul 1961 la campionatul găzduit de Elveția, după ce, în mod experimental, în 1959 avusese loc în Cehoslovacia un criteriu european (România, Austria și Ungaria). La întrecerile desfășurate pe patinoarele din Geneva și Lausanne au participat 6 echipe: România (10 p), Franța (8 p), Iugoslavia (6 p), Olanda (4 p), Africa de Sud (2) și Belgia (0 p). Competiția a fost cîștigată de formația României care a terminat neînvinsă cele 5 meciuri susținute, realizînd un golaveraj excelent: 69—5. În urma acestui succes, reprezentativa României a fost promovată în rîndul formațiilor din grupa B.**

● URMĂTOAREA EDIȚIE a avut loc în martie 1963 la Stockholm. Au participat tot 6 echipe: Austria (10 p), Ungaria (8 p), Danemarca (6 p), Bulgaria (3 p), Olanda (3 p) și Belgia (0 p). Cîștigătoarea întrecerii, Austria, neînvinsă în cele 5 partide, a obținut golaverajul de 62—7.

● **A III-A EDIȚIE, programată în 1966, la Jesenice în Iugoslavia, a înregistrat cea mai redusă participare, doar 3 echipe, motiv pentru care s-a jucat tur-retur. Clasamentul: Italia (8 p 54—8), Danemarca (4 p) și Africa de Sud (0 p).**

● ÎN 1967, PE PATINOARUL DONAUPARK DIN VIENA, și-au disputat întîietatea 5 formații, din rîndul cărora s-a detașat net Japonia (8 p 46—8). Ea a precedat Danemarca (4 p), Bulgaria (4 p), Franța (2 p) și Olanda (2 p).

● **ÎN SFÎRȘIT, EDIȚIA A V-A, în 1969 la Skopje în Iugoslavia, adună echipele a șase țări și prilejuiește dispute de toată frumusețea, fapt care marchează indubitabil creșterea valorică a formațiilor celui de al treilea eșalon al hocheiului mondial. Clasamentul: Japonia (8 p), Elveția (8 p), Ungaria (6 p), Olanda (4 p), Bulgaria (4 p) și Danemarca (0 p). Conform regulamentului L.I.H.G. pentru C.M. din 1970 primele două clasate au promovat în grupa B, locul lor fiind luat de Austria și Italia, ultimele clasate în B-ul de la Ljubljana. Retragerea de ultimă oră a canadienilor din grupa A a determinat o serioasă perturbare a programelor stabilite inițial deoarece Polonia, din B, a acceptat să joace la A, locul disponibil fiind refuzat însă de Austria și Italia, care aveau drepturi mai mari potrivit clasamentului din 1969, ca și de Ungaria. L.I.H.G. a admis însă cererea formației Bulgariei (a V-a la Skopje) ca să evolueze în grupa B la București.**

PROGRAMUL JOCURILOR

VINERI 13

ora 12 **Danemarca — Italia**
ora 18 **Austria — Franța**
ora 21 **Ungaria — Olanda**

SÎMBĂTĂ 14

ora 17 **Franța — Olanda**
ora 20 **Belgia — Italia**

DUMINICĂ 15

ora 17 **Austria — Danemarca**

LUNI 16

ora 10 **Belgia — Olanda**
ora 17 **Franța — Italia**
ora 20 **Austria — Ungaria**

MARȚI 17

LIBER

MIERCURI 18

ora 10 **Austria — Belgia**
ora 17 **Olanda — Danemarca**
ora 20 **Ungaria — Italia**

JOI 19

ora 10 **Belgia — Danemarca**
ora 17 **Franța — Ungaria**
ora 20 **Italia — Olanda**

VINERI 20

LIBER

SÎMBĂTĂ 21

ora 10 **Austria — Olanda**
ora 17 **Belgia — Ungaria**
ora 20 **Franța — Danemarca**

DUMINICĂ 22

ora 10 **Franța — Belgia**
ora 14.30 **Ungaria — Danemarca**
ora 17.30 **Austria — Italia**

GONG

● După o activitate neîntreruptă de 45 de ani, antrenorul emerit Constantin Nour s-a pensionat. Echipa de box Dinamo este pregătită acum de Titi Dumitrescu, împreună cu Eugen Füresz. Nour nu va sta însă departe de sala de box. El a acceptat să ajute — voluntar — puternica secție din Ștefan cel Mare. Vasta sa experiență poate fi, în continuare, de un real folos tinerilor săi discipoli. Pregătirea juniorilor dinamoviști va fi încredințată lui Vasile Mariuțan, care a renunțat definitiv la activitatea competițională. De la Dinamo aflăm, de asemenea, că Mihai Dumitrescu (campion național în anii 1966 și 1967) a spus adio ringului.

● La recenta ședință a Biroului Continental European de box de la Madrid s-au făcut recomandări în scopul pregătirii — din toate punctele de vedere — a pugiliștilor care participă la mari competiții. Arbitrii nu vor mai sta mult pe gînduri și vor trimite la „colț" pe boxerii care nu dovedesc cunoștințe tehnice corespunzătoare. Evitarea k.o.-ului (pe cît posibil) a fost, de asemenea, un punct important în discuțiile ordinei de zi a ședinței de la Madrid.

● Lotul reprezentativ de tineret (din care fac parte și juniori ce vor participa la europenele de la Miskolc), condus de antrenorul Ion Popa, se află, de duminică, la Piatra Arsă. La sfîrșitul lunii martie „tineretul" va întîlni, la București, selecționata similară a Iugoslaviei.

REZULTATE... CLASAMENTE...

Rezultate din etapa a XII-a a diviziei A: Voința Cluj — Petrolul Ploiești 2 284—2 279 p.d. (f). U.T. Arad — Voința Constanța 2 252—2 243 p.d. (f) și Voința Cluj — Rapid București 4 853—4 955 p.d. (m.).

MASCULIN

1.	Voința Tg. M.	12	11	0	1	29 097	34
2.	Voința Buc.	12	11	0	1	29 028	34
3.	C.S.M. Reșița	12	7	0	5	29 217	26
4.	U.T. Arad	12	7	0	5	27 520	26
5.	Rapid Buc.	12	6	0	6	28 794	24
6.	Laromet Buc.	12	6	0	6	28 452	24
7.	Petrolul Pl.	12	6	0	6	27 702	24
8.	Voința Cluj	12	6	0	6	27 698	24
9.	Voința C-ța.	12	4	0	8	27 249	20
10.	Hidromecanica Brașov	12	3	0	9	27 972	18
11.	Metrom Bv.	12	3	0	9	27 055	18
12.	Gloria Buc.	12	2	0	10	27 514	16

MASCULIN

1.	Petrolul Pl.	12	10	0	2	63 054	32
2.	Olimpia Reșița	12	10	0	2	61 410	32
3.	Voința Tg. M	12	8	0	4	61 394	28
4.	Fl. Cîmpina	12	8	0	4	61 393	28
5.	Rapid Buc.	12	6	0	6	62 161	24
6.	Voința Buc.	12	5	0	7	60 922	22
7.	Rafinăria Teleajen Pl.	12	5	0	7	60 468	22
8.	C.F.R. Tim.	12	5	0	7	59 049	22
9.	Gaz metan Mediaș	12	4	0	8	60 642	20
10.	C.S.M. Reșița	12	4	0	8	59 892	20
11.	Voința Cluj	12	4	0	8	59 190	20
12.	Constructorul Buc.	12	3	0	9	59 813	18

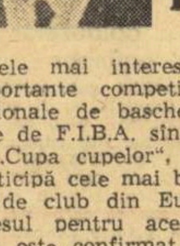

Meditații sub panou

Participare efectivă sau formalitate?

Cele mai interesante și importante competiții internaționale de baschet organizate de F.I.B.A. sînt „C.C.E." și „Cupa cupelor", la care participă cele mai bune echipe de club din Europa. Interesul pentru aceste întreceri este confirmat prin numărul crescînd de echipe (în special la băieți), prin includerea unor jucători de valoare transferați chiar și de dincolo de Ocean și prin numărul mare de spectatori (la Atena în 1967 — record 50 000).

Aceste cupe, organizate chiar în timpul desfășurării campionatelor interne (perioada noiembrie-aprilie), permit tuturor participantelor să se prezinte în formă și să joace la valoarea posibilităților lor.

Țara noastră a fost reprezentată în „C.C.E." încă din 1957. Din păcate, însă, rezultatele nu au fost satisfăcătoare. În cele mai multe cazuri, echipele noastre au trecut de primul tur și au fost eliminate în cel de al doilea de adversari care, de multe ori, nu erau superiori. Am putut constata că și în situația în care în primul joc baschetbaliștii români aveau un avantaj serios de puncte, nu reușeau să facă față în jocul revanșă. Sau, invers, avînd un handicap, nu izbuteau ca acasă să remonteze, chiar dacă diferența era mică! Totdeauna au existat motive: arbitrii, oficialii, indisponibilități, condiții dificile. Numai noi nu aveam nici o vină.

Care este, de fapt, explicația acestor rezultate? Consider că la baza lor se află insuficienta pregătire, din toate punctele de vedere. Principale vinovate sînt chiar cluburile care au cele mai bune condiții de pregătire. În plus, se adaugă ignorarea indicațiilor F.R.B. Echipele fruntașe se mulțumesc cu titlul de campioană sau vicecampioană și să tranșeze o rivalitate tradițională. Cu aceasta se consideră că s-a făcut totul pentru o participare onorabilă la „C.C.E." sau „Cupa cupelor". În schimb, nu se întreprinde nimic deosebit ca după concluziile anului precedent să se schimbe ceva. Aceiași actori, aceeași competiție, aceleași rezultate.

Dacă cercetăm atent situația echipelor noastre de club, comparativ cu cea a echipelor naționale în confruntările internaționale, vom remarca cu ușurință aceeași diferență de talie și de gabarit, față de formațiile străine. Împotriva acestui handicap de centimetri și kilograme există, desigur, mai multe soluții, dar cea mai indicată, cea care dă mai multe șanse de compensare, este aceea a combativității, a agresivității, a mișcării. În această privință, chiar în actuala ediție a „C.C.E." echipa feminină Clermont Ferrand a dat o lecție de felul cum trebuie abordată o partidă în deplasare pentru a apăra un avantaj: presing temporar, după care se retrăgea succesiv în zonă, obligînd în felul acesta formația Rapidului să întîrzie mereu atacul, să paseze mult pînă să-și creeze situația unei aruncări la coș din poziție favorabilă. În schimb, echipa Steaua a arătat cum nu trebuie abordată o partidă în care trebuie să refaci un handicap. A folosit o apărare semiactivă (și mult timp chiar zonă), ceea ce a permis baschetbaliștilor polonezi să imprime un ritm convenabil taliei lor și să valorifice din plin precizia aruncărilor de la semidistanță executate de Novak și Gula precum și rutina lui Piskun. Această manieră nu putea duce decît la scăderea șanselor și apoi la resemnare, așa cum a făcut și Dinamo în jocul cu Racing Malines.

În general, însă, pregătirea apărării este complet neglijată. Ca și în campionatul republican, în meciurile internaționale se mizează mult pe greșeala adversarului, folosindu-se în acest scop apărări pasive sau, în cel mai bun caz, semiactive în care flotarea și aglomerarea sînt la mare preț... Or, în întîlnirile internaționale aceste apărări sînt depășite și creează adversarilor posibilitatea să joace calm, organizat și eficace, cu încredere în propriile forțe.

Cred că este momentul să se înțeleagă că învățarea, perfecționarea și aplicarea de la caz la caz a formelor de apărare agresivo-active, printre care presingul-om la om pe tot terenul, constituie un mijloc excelent pentru perfecționarea tuturor celorlalte apărări, a tehnicii și tacticii individuale, un mijloc de bază al variațiilor de ritm și mai ales pentru perfecționarea pregătirii fizice specifice.

prof. Al. POPESCU
antrenor emerit

fotbal

ANCHETA SPORTUL

De ce există un decalaj între rezultatele echipei naţionale şi valoarea formaţiilor de club ?

Continuăm ancheta întreprinsă de ziarul nostru, „audiind" trei binecunoscute personaje ieşene, antrenorii ŞERBAN JUSTIN (Politehnica Iaşi), CONSTANTIN LAURENŢIU (Penicilina Iaşi) şi MIHAI BIRZAN (coordonator la centrul de copii şi juniori Politehnica Iaşi).

ŞERBAN JUSTIN

— antrenor principal la Politehnica Iaşi :

ÎN 4 PUNCTE...

Sînt unul dintre cei care-mi explic bunele rezultate, din ultimul an, ale echipei naţionale ca efecte directe ale concursului următorilor factori :

1. mai mult ca oricînd, lotul reprezentativ a adunat culmile valorice ale fotbalului românesc ;

2. o pregătire superioară ;

3. o mentalitate nouă (fericită) ;

4. un contact internaţional sporit, ale cărui efecte pozitive au ieşit clar în evidenţă într-un meci decisiv, cu un adversar de marcă, aşa cum a fost echipa Portugaliei.

Mai ales la punctele 3 şi 4, echipele de club — marea lor majoritate — sînt deficitare. În vreme ce la naţională şi-a făcut loc „mentalitatea performanţei", climatul psihologic al performanţei, la multe din echipele noastre se trăieşte de azi pe mîine, de la o duminică la alta...

Aş adăuga că echipele de club resimt lipsa unui strîns contact internaţional, care este întotdeauna folositor — sub toate aspectele — formaţiilor care-l au.

„Ieşind în lume te deştepţi !" — este o vorbă veche şi înţeleaptă, confirmată de... echipa reprezentativă. Ar putea fi şi cazul echipelor de club.

MIHAI BÎRZAN

— antrenor coordonator la centrul de juniori şi copii Politehnica Iaşi :

DISCIPLINĂ „VARIABILĂ" ?

În timp ce la lotul naţional s-au instituit o seamă de reguli aplicate riguros, ştiinţific, de antrenori foarte buni şi de către cei mai înzestraţi fotbalişti ai ţării, la cluburi, viaţa echipelor comportă o sumă de inegalităţi şi lipsuri. Le voi aminti fără o ordine a gravităţii, toate avînd o reală pondere în păstrarea echipelor la stacheta mediocrităţii.

Spre deosebire de lotul reprezentativ, la echipele de club mulţi jucători participă la pregătire cu o flagrantă lipsă de convingere. Dacă la lot există o disciplină unică, la cluburi disciplina este o „variabilă". La lot, jucătorii se află în faţa unui adevărat reflector, fiecare pas fiindu-le urmărit ; la cluburi, fotbaliştii se află în cea mai mare parte din timp în grija... autocontrolului, care la unul este activ şi la zece nu.

Personal, cred că instruirea la club nu respectă în toate perioadele cerinţele marii performanţe.

Ar mai fi o chestiune veche, rămasă şi azi pe tapet : multe echipe nu se bucură de conducerea unei secţii alcătuită din oameni cu experienţă, competenţi. Numai cine n-a jucat fotbal în viaţa lui ignoră importanţa adeseori hotărîtoare a conducerii asupra evoluţiei unei echipe de fotbal.

CONSTANTIN LAURENŢIU

antrenor la Penicilina Iaşi :

SÎNT CUNOSCUTE NUMAI DREPTURILE !

Ca antrenor care am condus o echipă de divizia A, trăindu-i viaţa adeseori zbuciumată, îmi explic decalajul de evoluţie dintre echipa naţională şi cele de club prin carenţele existente la cluburi la cei trei factori determinanţi : jucători, antrenori, conducere.

Jucătorii nu sînt guvernaţi de nici un fel de norme, cunoscîndu-şi (aproape) numai drepturile şi ignorînd îndatoririle pe care ar trebui să le aibă. Aşa stînd situaţia, nu o dată un antrenor, conducerea echipei, ba chiar şi un oraş întreg stau la dispoziţia capriciilor fotbalistului X, care face ce vrea.

Mulţi dintre antrenorii noştri de club nu sînt „la zi" cu noutăţile din fotbalul internaţional, aplicînd în ţară teorii care în străinătate sînt perimate.

Conducerile, multe din ele, sînt alcătuite uitîndu-se principalul criteriu : cel fotbalistic. Alcătuind conduceri de secţii după criterii pompieristice, ajungem să ne întrebăm de ce „există mereu probleme" la cluburi. Păi e limpede ca ziua : omul potrivit la locul... nepotrivit. Şi asta-i o problemă veche, pe care o „redescoperim" în fiecare an.

BALONUL e ROTUND

SĂ NU NE FERIM DE EXPLICAŢII !...

Credem că materialele apărute în ultimul an în presă — emanînd de la specialişti, gazetari şi cititori — în problema arbitrajelor au constituit pentru comisia centrală de arbitri un prilej de meditaţie şi un îndemn pentru îmbunătăţirea activităţii.

Mă refer, în primul rînd, la explicaţiile care se dau prin comunicatele oficiale privind sancţionarea unor arbitri. Prea laconice, explicînd insuficient faptele şi cauzele, lăsîndu-ne să rătăcim în domeniul ipotezelor...

Unul din multele exemple: în finalul campionatului de toamnă, jucătorul Pop de la Rapid a fost suspendat pe timp de două etape în urma comportării sale din meciul cu Dinamo Bacău. Motivul a fost învăluit în oarecare mister, căci este greu de presupus că un jucător poate primi o atît de aspră sancţiune numai pentru că a comis un simplu fault de joc, aşa cum toată lumea a văzut la televizor. Dar ce s-a întîmplat de fapt a fost greu să ghicim, dacă nici arbitrul şi nici comunicatul apărut nu ne-au spus-o atunci.

Arbitrul X sau Y a fost retrogradat în divizia B. Cauza? Ultimul său arbitraj, care a viciat rezultatul unui meci, sau sancţiunea priveşte comportarea sa pe parcursul întregului campionat?

Ş.a.m.d.

Sînt, într-un meci de fotbal, situaţii care apar neclare spectatorilor din tribună sau observatorilor de pe tuşe, momente de joc confuze sau de o vizibilitate discutabilă, dar care pot fi percepute de arbitrul aflat în imediata apropiere a fazei.

În asemenea cazuri, conducătorul de joc ar trebui să clarifice lucrurile imediat după terminarea partidei şi să spulbere dubiul creat.

Asemenea posibilităţi există — sau ar trebui să i se creeze. Un arbitru care se teme să dea explicaţii poate fi suspectat în competenţa şi onestitatea lui.

Propunem ca în asemenea situaţii arbitrii să facă declaraţii scurte şi precise presei. Ne referim, bineînţeles, la acele decizii care au o influenţă hotărîtoare şi determină adesea rezultatul unei partide cum sînt :

— acordarea loviturilor de penalti în faze dubioase;

— golurile înscrise, dar nerecunoscute de unii conducători de joc, în special cele respinse de apărători după ce mingea a depăşit, pe sol sau în aer, linia porţii, aşa cum au fost mai multe cazuri în cursul campionatului de toamnă;

— revenirea, în urma protestelor jucătorilor echipei gazdă (în special), asupra deciziei de gol înscris de către oaspeţi etc.

Trebuie să recunoaştem că există o anumită criză de prestigiu în rîndul conducătorilor de joc de la noi, că nu ne putem lăuda cu prea mulţi Lo Bello în corpul arbitrilor români, că slăbiciunea morală şi lipsa de autoritate a unora dintre aceştia încurajează dezordinea, lupta incorectă şi jocul brutal.

Un arbitru care nu este convins de justeţea deciziilor sale, care discută în contradictoriu cu jucătorii sau revine asupra hotărîrilor luate, intimidat de atmosfera creată — de multe ori ca urmare a propriei sale şovăieli sau nesiguranţe — timorat de presiunile jucătorilor de pe teren sau de ameninţările unor suporteri pătimaşi şi vehemenţi, va transforma întotdeauna meciul într-un spectacol jalnic şi nesportiv.

Este de un interes general — şi în primul rînd pentru reabilitarea noţiunii, cam şifonată la ora actuală, de integritate în arbitraj — ca arbitrii să explice şi să argumenteze unele din deciziile lor. Nu ajunge aprecierea personală consemnată în foaia de arbitraj.

Iar comunicatele să motiveze clar măsurile disciplinare luate.

Punerea în discuţie, la lumina zilei, a tuturor acestor situaţii deosebite va avea numai rezultate pozitive, contribuind substanţial la înlăturarea acelor aspecte nesănătoase care mai persistă pe terenurile de sport şi fac un atît de mare deserviciu cauzei fotbalului.

Petre STEINBACH

LOTO — PRONOSPORT

SUCCESUL NOII FORMULE „LOTO"

- **2 AUTOTURISME „DACIA 1100" plus 509 lei OBŢINUTE PE BILETE SFERT**
- **8.30 PREMII a 36.865 LEI**
- **21 EXCURSII PESTE HOTARE. 7684 PARTICIPANŢI CÎŞTIGĂTORI**
- **2.169 CU 3 NUMERE DIN 16 (DE LA AMBELE EXTRAGERI). PREMII**

REZULTATELE TRAGERII LOTO DIN 6 FEBRUARIE :

Extragerea I : Categ. a II-a : 6,30 variante a 36.865 lei; a III-a : 15 a 10.199 lei; a IV-a : 39 a 3.923 lei; a V-a : 186,65 a 820 lei; a VI-a : 391,60 a 391 lei.

Extragerea a II-a : Categ. A : 2 variante sfert a 55.509 lei fiecare ; Categ. B : 3,55 a 12.985 lei; Categ. C : 21,80 a 5.093 lei; Categ. D : 38,25 a 2.902 lei; Categ. E : 52,35 a 2.121 lei; Categ. F : 107,45 a 1.033 lei.

Ambele extrageri : Categ. Z : 2.169,05 variante a 100 lei.

Premiile de categ. A au fost obţinute de Emil Simion din Cugir şi Petcu Stan din Bucureşti care au cîştigat cîte un autoturism „Dacia 1100" plus 509 lei.

ULTIMA ZI LA LOTO

După succesul înregistrat de prima tragere LOTO la care s-a aplicat O NOUĂ FORMULĂ, astăzi aveţi posibilitatea să vă procuraţi biletele pentru tragerea LOTO de mîine, care atribuie autoturisme DACIA 1100, MOSKVICI 408, SKODA 1000 M.B., la alegerea participantului, excursii în U.R.S.S. şi CUBA, precum şi premii în numerar variabile şi fixe.

Tragerea va avea loc la Bucureşti în sala Clubului Finanţe Bănci din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 19. Ea va fi radiodifuzată şi va fi urmată de un film artistic.

PRONOEXPRES

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL NR. 7 DIN 11 FEBRUARIE :

Extragerea I : 41 15 22 19 13 20
FOND DE PREMII : 429.323 lei.
Extragerea a II-a : 42 21 32 15 14 22 12
FOND DE PREMII : 370.917 lei.

Plata premiilor la acest concurs se va face astfel :

— În Capitală : începînd de la 19 februarie pînă la 9 martie 1970.

— În ţară : începînd de la 23 februarie pînă la 9 martie 1970.

C. S. M. Reşiţa — B. V. C. Budapesta 1—1 (1—1)

REŞIŢA, 11 (prin telefon). Peste 3000 de spectatori au asistat la primul meci al formaţiei budapestane B.V.C., susţinut în compania formaţiei locale C.S.M. Jocul a fost viu disputat şi a luat sfîrşit cu un rezultat de egalitate. Au marcat : Nestorovici (min. 18 din 11 m) pentru C.S.M. şi Takacs (min. 42) pentru B.V.C.

PAUL BOCŞANU, coresp.

A. S. Armata Tg. Mureş — „U" Cluj 0—1 (0—0)

TG. MUREŞ, 11 (prin telefon). Partida amicală dintre A.S. Armata şi „U" Cluj s-a disputat pe terenul cu zgură din parcul „23 August". Unicul gol a fost marcat de Munteanu (min. 56) pentru „U".

A. S. Armata : Bai-Sleam, Szölosi, Dondoş, Hainal, Siko, Ciutac (Dodu), Caniaro, Naghi, Trăznea, Macai.

„U" : Moldovan-Şoptereanu, Pexa, Solomon, Cîmpeanu, Anca, Oprea (Neşu), Uifăleanu, Munteanu, Iordache (Bungău), Barbu (Lică).

C. ALBU, coresp.

C.F.R. TIMIŞOARA ŞI RIPENSIA ÎN PREAJMA UNOR CONFRUNTĂRI INTERNAŢIONALE AMICALE

În cadrul programelor de pregătire, cele două formaţii divizionare B, C.F.R. şi Ripensia, pe lîngă jocurile de verificare cu echipe din campionatele noastre, au prevăzute şi o serie de partide internaţionale amicale. Astfel, feroviarii debutează în noul sezon fotbalistic la 15 februarie, în compania formaţiei budapestane B.V.C., iar o săptămînă mai tîrziu vor juca cu formaţia divizionară A, Szeged, după care, la 23 februarie, vor pleca în R.P. Ungară, pentru a întoarce vizita celor două formaţii maghiare.

Cea de-a doua formaţie timişoreană, Ripensia, întîlneşte la 22 februarie echipa divizionară B, Spartak Subotiţa din R.S.F. Iugoslavia.

P. ARCAN, coresp. principal

F.C. ARGEŞ ŞI-A ÎNCHEIAT TURNEUL ÎN CONGO

Echipa de fotbal F. C. Argeş şi-a încheiat turneul întreprins în Congo, evoluînd, la Kinshasa, în compania formaţiei locale Daring. Jocul a fost viu disputat şi fotbaliştii piteşteni au lăsat o bună impresie celor 50 000 de spectatori, reuşind să cîştige această partidă cu scorul de 3—2 (2—0). Golurile au fost realizate de **Roşu** (min. 17, 39 şi 55) pentru F. C. Argeş, **Muwawa** (min. 48 şi 77) pentru Daring.

BESA DURRES — POLITEHNICA IAŞI 0—0

TIRANA, 11. Politehnica Iaşi şi-a început turneul în Albania, jucînd la Durres cu echipa Besa. În urma unui joc echilibrat, meciul a luat sfîrşit cu un rezultat de egalitate : 0—0.

AZI, CUPLAJ LA CRAIOVA

Stadionul Central din Craiova va găzdui azi un interesant cuplaj fotbalistic. În meciul-vedetă, care va începe de la ora 15, Universitatea Craiova va întîlni pe Dinamo Bucureşti. În deschidere, de la ora 13,15, divizionara B Electroputere Craiova va juca în compania formaţiei Minerul Motru.

ŞT. GURGUI — coresp. principal

REPREZENTATIVA DE TINERET A ROMÂNIEI INVITATĂ ÎN R.D.G. ŞI POLONIA

Pe adresa F.R.F. au sosit două scrisori din partea federaţiilor de specialitate din R.D.G. şi Polonia, prin care reprezentativa noastră de tineret este invitată să susţină la data de 7 iunie, un joc în R.D.G. şi la 16 sau 30 septembrie, altul, în Polonia cu echipele de tineret ale ţărilor respective. F.R.F. urmează să răspundă acestor invitaţii în zilele următoare.

STEAUA CONTINUĂ SERIA AMICALELOR

Continuîndu-şi pregătirile în vederea reluării campionatului, echipa bucureşteană Steaua va susţine în această săptămînă încă două meciuri amicale. Astfel, astăzi, Steaua se va deplasa la Tîrgovişte, unde va întîlni echipa locală Metalul. Partida va începe la ora 14,30.

Duminică, pe terenul Ghencea, de la ora 11, Steaua va juca cu divizionara B — Flacăra Moreni.

METALUL TÎRGOVIŞTE — METALUL BUCUREŞTI 2—1 (1—1)

TÎRGOVIŞTE, 11 (prin telefon). În prima parte, jocul a fost atractiv, dar după pauză evoluţia jucătorilor nu s-a mai ridicat la un nivel bun. Au înscris : Pîrvu (min. 22 şi 60), respectiv Georgescu (min. 43).

M. AVANU, coresp. principal

Duminică, la Ploieşti

PETROLUL — CERNO MORE ODESA

Echipa ploieşteană Petrolul continuă seria meciurilor amicale, susţinînd duminică o întîlnire internaţională. Ploieştenii vor primi replica jucătorilor de la Cerno More Odesa, care în urmă cu puţin timp au evoluat la Constanţa, în compania echipei Farul.

M. SIMA-coresp.

CUPON DE CONCURS

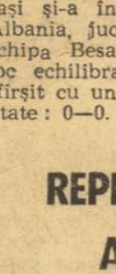

Numele şi prenumele : . . . . . .

. . . . . .

Adresa : . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUA CLASATE) ?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIŞTIGA CAMPIONATUL MONDIAL ?

. . . . . .

Titus Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● La 12 ani, clubul Unirea îmi comanda ghete pe picior ● În fiecare duminică, la 7 dimineaţa, speranţa mă purta spre stadion ● Am debutat la juniori sub numele de Petre Sotir ● Cîrjan a început lupta cu egoismul meu de copil ● ...Între fotbal, liceu comercial şi sărăcie ● În iarna lui 1943 n-aveam palton

Pe vremea aceea, noi, copiii selecţionaţi, aveam acces în templul fotbalului din Obor numai în timpul verii. Toamna ar fi trebuit să ne întoarcem pe maidane. Dar pe mine această perspectivă nu mă mai atrăgea. Noroc că, între timp, cîştigasem simpatia magazinerului de la „Unirea". Nu pentru talentul meu, ci mai degrabă fiindcă îl ajutam de zor la curăţatul ghetelor. He, he, dar cu preţul acestei corvoade aveam cînd voiam o minge de fotbal, grea pentru picioruşele mele subţiri, dar adevărată. Văzut mereu la datorie de către tot „statul major" al „Unirii" şi calificat drept cel mai sîrguincios pitic, iată că într-o bună zi Nae Lucescu, preşedintele clubului, a dat dispoziţie să-mi fie croite ghete pe picior ! Nimeni, dintre cei de o vîrstă cu mine, nu se mai bucura de un asemenea privilegiu.

Şi, încet, încet, iată-mă de 14 ani. Priveam cu jind la partidele de juniori, aşteptînd ca cineva să-mi zică : intră mă şi joacă ! Dar nimic. Cred, într-adevăr, că eram prea mic de statură, destul de firav, în schimb dorinţele mele erau mari, făcîndu-mă să sper şi să sufăr.

Într-o duminică, din primăvara anului 1941, echipa de juniori Unirea Tricolor trebuia să joace pe terenul „Belvedere" cu formaţia Izvorul Nou, la ora 8.30. Era vreme urîtă, ploua. Eu nu fusesem chemat, dar cu toate acestea la 7 dimineaţa eram la stadion. De fiecare dată, duminica, ceva mă scula din somnul cel dulce de dimineaţă şi mă împingea într-acolo. O presimţire mereu neîmplinită. De data asta, probabil datorită vremii, nu s-au adunat pînă la şapte şi jumătate cînd era fixată plecarea, decît vreo 8 jucători. Iritare şi panică printre cei mari. Unirea avea cea mai bună echipă de juniori, dar astăzi putea pierde meciul. Conducătorii formaţiei căutau soluţii, dar ideea pe care o aşteptam a venit tot din partea magazinerului. El m-a recomandat cu încredere. „Bine, bine, a ridicat cineva ultima obiecţiune, dar nu-i legitimat". „Nu contează, va juca pe legitimaţia altuia", a zis unul cu mai puţine scrupule.

Marin Apostol, Gh. Bărbulescu şi Ozon, pe vremea cînd Titus nu împlinise încă 20 de ani.

Drumul spre terenul „Belvedere" mi s-a părut lung şi torturant. Dacă acolo îi vom găsi pe cei lipsă din formaţie şi eu nu voi mai juca ? Dar nu veniseră. Aşa că noi am apărut pe teren în numai 9 oameni, dintre care unul — Petre Sotir — eram eu. Terenul noroios m-a făcut să alerg anevoie, dar mi-am adunat toate puterile ca să nu se observe lipsa mea de vigoare. Am cîştigat la vreo 3 goluri diferenţă. Eu n-am înscris nici unul şi mi-a părut foarte rău. După acest debut neaşteptat la juniori, a doua sau a treia zi, mi s-a spus că voi fi legitimat. Probabil că jucasem binişor. În Obor se zvonise, după meciul acesta, că Ozon are stofă, dar n-am fost titularizat în echipa juniorilor. În meciurile mai uşoare eram introdus, iar după vreo şase luni n-am mai fost dat la o parte. În schimb, jucam mult în cupele organizate ad-hoc în cartierul nostru. Cineva punea la bătaie un butoi cu bere, o minge, sau o sumă de bani şi cîteva echipe de prin vecinătate îşi disputau trofeul. Partidele aveau loc pe terenul Metaloglobus, unde sînt azi uzinele Electromagnetica. 11 la 11 pe viaţă şi pe moarte, dar sportiv — ca între băieţi care ştiau bine „meseria" fotbalului. Participam la multe meciuri. Aşa cred, în fond, că am învăţat jocul. Fiindcă multă vreme nu ne-a antrenat cineva cu vreo grijă sau metodă anume. Făceam o gimnastică stereotipă şi o pregătire fizică superficială. În schimb, partide peste partide. În Obor existau o sumedenie de echipe şi cum n-aveau terenul lor, veneau la „Unirea" unde erau confruntate cu a noastră. Jocurile numeroase, cu adversari diferiţi îi ajută pe învăţăcei, dar pe atunci nu ştiam că obiceiul acesta are virtuţi de metodă ştiinţifică.

De la o vreme încoace, noi, juniorii, am trecut în grija lui Fane Cîrjan. El antrena şi echipa întîi, dar se ocupa îndelung şi de noi. Cîrjan a început lupta cu egoismul meu de copil-jucător care monopoliza mingea. Între noi începuse o înfruntare. Nu-mi mai îngăduia să joc după pofta inimii mele. Imi cerea să fac anumite lucruri şi dacă nu-i respectam voinţa mă scotea pe tuşă. Altă pedeapsă mai drastică nici n-ar fi putut găsi. Începuse să mi se pară nesuferit pentru exigenţele lui şi eram mereu cu frica-n sîn să nu aud formula „Ozon — afară te rog". Dar, mai tîrziu, n-am avut motiv să-i port decît recunoştinţă. Fără el, fără sfaturile, autoritatea şi „pedepsele" lui poate n-aş fi ajuns niciodată fotbalist. Trebuie să recunosc că existau copii şi juniori mai talentaţi ca mine. Am să vă dau cîteva nume : Mircea Popescu, Marin Apostol, Petculescu, Fl. Marinescu, Janda, Mihai Tudor şi alţii. Erau la vîrsta aceea mai bine înzestraţi, mai robuşti, mai iuţi. Eu îi băteam, în schimb, la fente, specialitatea mea. Dar, dacă aş fi fost lăsat să evoluez numai în această direcţie, pericolul de a deveni un simplu „fiţar", un jongler bun numai de exhibiţii m-ar fi înghiţit, iar fotbalistul Ozon n-ar fi existat niciodată.

Imi amintesc că nea Fane nu-mi ierta nimic, chiar şi atunci cînd vreo incorectitudine de a mea avea punct de plecare dragostea pentru fotbal sau pentru echipă. Odată, făcusem o întindere musculară. Şi fiindcă urma să jucăm cu juniorii de la F. C. Colentina, echipă foarte puternică, nu i-am mărturisit că sînt bolnav. Voiam să iau parte la acest meci greu, crezînd că piciorul n-o să mă supere. Dar, n-a fost aşa. Cîrjan a înţeles ce-i cu mine, m-a chemat la el şi mi-a făcut o morală aspră, demonstrîndu-mi că în realitate eu am trădat echipa prin atitudinea mea, în loc s-o ajut. Toate aceste lecţii au servit mult unui copil, care nu ştia, fără voia lui, multe lucruri despre sport şi despre viaţă.

Existenţa mea se desfăşura între fotbal, liceul comercial, pe care acum îl urmam conştiincios, şi sărăcie. Din cauza lipsei de venituri a familiei, la un moment dat am fost nevoit să întrerup şcoala la cursurii de zi. Timp de doi ani voi lucra ca practicant la percepţia a 5-a fiscală. Ziua trecea, înscriind cît puteam mai caligrafic diverse acte în catastifele de evidenţă, iar, după serviciu, mergeam la liceul seral. Cu toate strădaniile mele, în iarna lui 1943, n-aveam palton. Şi cum acest lucru se vede, n-ai cum să-l ascunzi. Nicu Lucescu a făcut o cheţă printre admiratorii Unirii, din cartier. Am primit un palton foarte frumos, dar să vă spun drept, cel mai mult m-a bucurat nu veşmîntul în sine, ci semnificaţia actului. Eram, deci, un fotbalist bun şi oamenilor le plăcea cum joc.

CAPITOLUL URMĂTOR :

● Viaţa Unirii Tricolor era entuziasmul ● La 16 ani înfruntam vedete ca : Simatoc, Marian, Valentin Stănescu, Coco Dumitrescu, Flamaropol, Oană şi alţii ● Imediat mi s-au făcut oferte să trec la „Carmen" ● De ce s-a destrămat o superbă tradiţie ? ● Am cîştigat concursuri de înot ● Unirea Tricolor ajunge în B ● Ciolac compară jocul nostru cu marile demonstraţii făcute de Ripensia ● Venus nu ne rezistă

MONITORII FRANCEZI AU CONCURAT PE PÎRTIILE POIENII BRAȘOV

POIANA BRAȘOV, 11 (prin telefon). După cum se știe, la Poiana Brașov a efectuat un scurt stagiu de pregătire un grup de profesori de educație fizică și monitori de schi parizieni. După cum era de așteptat, o săptămînă de antrenament pe pîrtiile Postăvarului nu se putea încheia mai frumos decît prin disputarea unui concurs, în două probe — slalom și slalom uriaș — organizat în colaborare cu instructorii români de schi angajați ai O.N.T. De altfel, o parte dintre aceștia au și participat la competiție.

Luni s-a desfășurat slalomul special, pe un traseu cu 55 de porți, marcat pe Sulinar între cabana Cristianul Mare și Poiana Doamnei. Disputa a fost dîrză, dinamică, și după consumarea ambelor manșe, pe primul loc s-a clasat instructorul român Peter Tömöri, urmat de monitorii francezi Jean Pradel și Philippe Bataille. La fete, concurînd numai între ele, schioarele franceze și-au ales pe cea mai bună în persoana tinerei profesoare Christine Lecome, urmată de Gabrielle Fortuit și Corine Vialotte.

A doua zi, marți, ziua slalomului uriaș, a însemnat și ziua revanșei. Monitorii și profesorii francezi n-au vrut să uite că sînt reprezentanții unei școli de schi și ai unei metode de o excepțională forță în schiul alpin european. Așa că, cu toată opoziția instructorilor români, slalomul uriaș a revenit monitorului Quic Deschamps, fost campion al Parisului și campion universitar. Pe locurile 2—3, la egalitate, francezul Jean Vabre și românul Ion Borbath. La fete, în aceeași companie ca și în ajun, campioana Parisului, Zilli Morrand, și-a asigurat victoria în fața rivalelor sale Gabrielle Fortuit și Yvonne Fhuot.

Spiritul fair, cordialitatea, perfecta colaborare, ca și legăturile de amiciție stabilite cu ocazia acestui sejur, ne fac să credem că inițiativa O.N.T. nu va rămîne singulară, cu atît mai mult cu cît și oaspeții — foarte mulțumiți de condițiile oferite și de primirea făcută — și-au exprimat intenția de a reveni.

Stagiul de la Poiana Brașov și concursul s-au încheiat cu o festivitate de premiere, în care au fost distinși cîștigătorii. Cu această ocazie, monitorii francezi și români au depănat amintiri, au făcut un schimb de păreri.

În semn de prețuire, Școlii de schi din Poiana i-a fost conferită, de către dl. Georges Deschamps, conducătorul grupului, o frumoasă cupă.

Mihai BÎRA

PÎRTIE TEHNICĂ LA „EUROPENELE" DE BOB PENTRU TINERET

KÖNIGSEE, 11 — **prin telefon).** În primul rînd, trebuie să relatez o surpriză neplăcută : sosiți luni dimineață în stațiune am fost înștiințați că în această zi și a doua zi, marți, pista pe care se va disputa campionatul european rezervat tinerilor boberi este închisă. Deci, nu am putut efectua antrenamente, așa cum, de altfel, nu au putut face nici ceilalți sportivi aflați aici. În schimb, ei au avantajul unei perioade de pregătire efectuată chiar pe această pistă, în luna decembrie.

Pînă simbătă, cînd se vor desfășura primele două manșe ale competiției, sperăm, însă, să putem parcurge de cît mai multe ori cei 980 m ai pîrtiei, cu o diferență de nivel de 152 m. Trebuie să precizez că traseul este foarte tehnic, iar pista excelent amenajată. Pînă acum s-au prezentat în stațiune cîte șase echipaje ale R.F. a Germaniei, Italiei, Elveției, Cehoslovaciei, Austriei și Spaniei, trei ale Franței și cele două ale României. La acest campionat european, fiecare țară poate fi reprezentată de maximum șase echipaje.

Tita RADULESCU
antrenor

sportul în lume

C. M. de schi (probe alpine)

Elveția a avut un cuvînt de spus!

Amatorii de surprize n-au motiv să se plîngă : ieri, la Val Gardena, titlul mondial feminin al probei de coborîre i-a revenit elvețiencei Anneroesli Zryd, schioară de mină întîi, dar fără un palmares convingător. În general, proba a răsturnat multe pronosticuri, nu numai pe cel privind medalia de aur, iar prezența reprezentantelor a 4 țări pe primele 4 locuri spune multe. Fruntașele clasamentului „Cupei Mondiale" s-au comportat sub așteptări, ca și multe alte schioare cu veleități, în special campioana olimpică a probei, Olga Pall. Mai mult decît meritorii locurile ocupate de norvegianca Christiansen, canadianca Culver, englezoaica Hathorn și sovietica Merkulova, care au depășit nume sonore. Spre convingere, iată rezultatele tehnice : 1. Anneroesli Zryd (Elveția) 1:58,34 ; 2. Isabelle Mir (Franța) 1:58,54 ; 3. Annemarie Proell (Austria) 2:00,43 ; 4. Judy Crawford (Canada) 2:00,65 ; 5. Ingrid Gfoellner (Austria) 2:01,00 ; 6. Florence Steurer (Franța) 2:01,25 ; 7. Margarete Hafen (R.F. a Germaniei) 2:01,34 ; 8. Michèle Jacot (Franța) 2:02,17 ; 9. Marilyn Cochran (S.U.A.) 2:02,47 ; 10. Karianne Christiansen (Norvegia) 2:02,60 ; 11. Diane Culver (Canada) 2:02,69 ; 12. Edith Sprecher (Elveția) 2:03,24 ; 13. Olga Pall (Austria) 2:03,31 ; 14—15. Gina Hathorn (Anglia) și Nina Merkulova (U.R.S.S.) 2:03,80.

Recorduri de patinaj viteză

Pe patinoarul din Kolomna (în apropiere de Moscova), Valeri Muratov a stabilit un nou record sovietic pentru patinoarele de șes, parcurgînd 500 m în 39,62 (v.r. Boris Guliaev — 39,90).

În cadrul campionatelor feminine ale Norvegiei, la Hoenefoss, Sigrid Sundby a doborît recordul național al probei de 1000 m cu timpul de 1:33,3.

Trimisul nostru special, Ovidiu IOANIȚOAIA, transmite :

Reeditarea victoriei de la Las Vegas: 9-2 în favoarea pugiliștilor sovietici

MOSCOVA, 11 **(prin telefon).** Precedat de o frumoasă festivitate, meciul de box dintre reprezentativele U.R.S.S. și S.U.A. a debutat furtunos, cele două „semimuște", Vladimir Ivanov și William Hawthorne, aruncîndu-se unul asupra altuia ca și cum ar fi vrut să termine socotelile în cîteva secunde... În cele din urmă, partida a durat... trei reprize și a fost cîștigată de boxerul sovietic, originar din Volgograd, mai bun în lupta de la semidistanță. Veteranul echipei americane (30 de ani), n-a putut astfel să redediteze victoria realizată anul trecut la Las Vegas.

Au urcat apoi în ring doi studenți : new-yorkezul Edward Santiago, de 17 ani, și Viktor Zaporojeț, cursant al facultății de pedagogie din Nicolaev. Meciul a fost fără istoric, sovieticul — participant la J. O. de la Mexic — învingînd lejer la puncte. În cadrul categoriei cocoș, fostul campion al U.R.S.S. la juniori, Aleksandr Melnikov, l-a depășit din toate punctele de vedere pe Georges Cowley, funcționar din Chicago și debutant în reprezentativa americană. Sovieticul a avut meciul la dispoziție, folosindu-se de alonja superioară și obținînd o confortabilă victorie la puncte.

A urmat meciul dintre Viktor Kuznețov și Ray Lunny. Studentul californian de 18 ani a cîștigat la puncte la capătul unui meci confuz, în care izbinda s-a decis abia în ultima repriză. Întîlnirea dintre Nikola Hromov, finalist al campionatelor U.R.S.S., și americanul Juan Ruiz, de două ori cîștigător al turneului „Mănușa de aur", reprezenta revanșa întîlnirii de la Las Vegas adjudecată de american. De data aceasta a învins studentul în pedagogie din Tașkent, care în urma unor necruțătoare directe la figură l-a determinat pe arbitru să dicteze oprirea luptei în repriza a treia.

Entuziasmantă întîlnirea dintre dublul campion european Valeri Frolov și studentul de culoare din Detroit, Quin Daniels. După ce americanul cade la podea în repriza a doua, el are o revenire senzațională, punctează regulat și decis, părînd că a obținut victoria. Doi dintre cei trei arbitri, însă, îl preferă pe Frolov, probabil pentru startul lui mai bun. După ce electricianul din Kiev, Oleg Tolkov învinge la puncte pe Armando Muniz, după o partidă neinteresantă, urmează senzația serii : în meciul său cu Jessy Waldes, campionul european Valeri Tregubov atacă în forță, decis și la începutul reprizei secunde plasează o evidentă lovitură sub centură. Arbitrul sovietic Enghibarian nu ezită nici o clipă și dictează descalificarea studentului din Volgograd. Ultimele trei partide (Vladimir Tarasenkov — Larry Ward, Vladimir Babarika — Gerry Daniels și Aleksandr Vasiușkin — Clarence Jenkins) revin la puncte gazdelor. În general, meciuri neinteresante, presărate cu iregularități, nu numai din partea pugiliștilor, ci și a... arbitrilor, care, impotriva părerii unanime, îl văd cîștigător pe Babarika în dauna lui Daniels !

Așadar, scor final 9—2 pentru reprezentativa sovietică, dar americanii au șanse să-și ia revanșa simbătă, cînd cele două echipe se reîntîlnesc la Minsk.

Noua campioană mondială de coborîre

Cu gura încă ascunsă după flori, veselă, făcînd cu ochiul, strengărește, în semn de victorie („Le-am arătat eu..."), Anneroesli Zryd savurează din plin victoria.

În „Cupa Ligii Europene" la tenis de masă

SUEDIA A ÎNTRECUT R.F. a GERMANIEI

La Hälsingborg (Suedia), în cadrul „Cupei Ligii Europene" la tenis de masă, selecționata Suediei a întrecut-o pe cea a R. F. a Germaniei cu 5—2. Iată rezultatele (primii sînt trecuți reprezentanții Suediei) : Alser — Jansen 2—0 (11, 17), Johansson — Schöller 1—2 (—12, 18, —20), Marita Niedert — Diana Schöller 0—2 (—17, —16), Johansson, Alser — Schöller, Jansen 2—0 (13, 14), Marita Niedert, Bernhardt — Diana și Eberhardt Schöller 2—0 (17, 19), Alser — Schöller 2—1 (20, —15, 17), Johansson — Jansen 2—0 (18, 13).

Buletinul campionatelor mondiale de handbal

GEIR HALSTEINSSON în fruntea „7"-lui islandez

● *Japonia va fi reprezentată* anul acesta la C.M. de o echipă tînără, în plină afirmare. În cursul sezonului trecut, handbaliștii niponi au realizat o surprinzătoare victorie asupra Iugoslaviei (19—18) la „Trofeul Tajmaidan". Selecția celor 16 jucători s-a făcut dintr-un lot de 98 de sportivi aflați într-o pregătire comună de 8 luni. Dintre vechii internaționali au fost reținuți în formație Kino, Takemoto (principalii realizatori), Kondo, Chikamori, Ena și Yida. Lor li s-au mai adăugat portarii Shimozato, Honda, Fukumoto și jucătorii de cîmp Saito, Hayakawa, Higashi, Fujinaka, Nakai, Noda (un veritabil jongler al balonului, care măsoară 1,69 m) și Miraoka. Reprezentativa japoneză va susține — înainte de C.M. — cîteva partide de verificare la Copenhaga, Hamburg, Hanovra și Frankfurt.

● *Geir Halsteinsson*, desemnat ca cel mai bun sportiv al Islandei în 1968, va conduce și în acest an „7"-le național în întrecerile C.M. Echipa sa mai are în componență jucători cunoscuți ca portarul Bjoernsson și S. Einarsson, E. Magnusson, A. Oskarsson și Sigsteinsson. Formația islandeză va fi însoțită la meciurile din cadrul grupei a IV-a (din care mai fac parte Ungaria, Danemarca și Polonia) de un grup de 80 de turiști.

● *La Oslo*, echipele Norvegiei și Suediei au terminat la egalitate : 13—13.

● *Comitetul de organizare a C.M.* a pus în vînzare abonamente pentru toate cele 6 reuniuni ce vor fi organizate la Paris la prețul de 105 franci.

● *Zagmestar*, admonestat serios de federația iugoslavă de specialitate după meciul cu R.F. a Germaniei a fost pînă la urmă selecționat în echipa ce va evolua la C.M.

CALEIDOSCOP

TARZAN REVINE LA NATAȚIE

Celebrul Johnny Weissmüller, fost campion olimpic de înot, devenit nu mai puțin celebrul „Tarzan" în filme din perioada dintre cele două războaie mondiale, a fost numit inspector general de către Federația mondială a înotătorilor profesioniști de maraton. Un reprezentant al federației, care are sediul la Washington, a declarat că, în noua lui calitate, Weissmüller va supraveghea organizarea și desfășurarea curselor nautice pe distanțe lungi înscrise în calendar.

ALF RAMSEY A ÎNCEPUT SĂ AIBĂ COȘMARURI...
(din „ESTO" — Ciudad de Mexico)

ESCHIMOȘI LA C.M.

La campionatele mondiale de schi (probe nordice) de la Strbske-Pleso, în Cehoslovacia, vor lua parte pentru prima dată schiori spanioli și schioare canadiene. De notat că reprezentativa feminină a Canadei este compusă din trei eschimoși și o indiană „Piele Roșie" !

PICASSO JUDOKA !

La deschiderea expoziției de pictură din orașul francez Valory, printre smokingurile și toaletele de seară, o notă aparte a făcut... kimono-ul lui Pablo Picasso. Genialul artist nu a vrut să fie original : pur și simplu, kimono-ul japonez reprezintă pentru el simbolul noului sau „hobby" : judo. La vîrsta de 88 de ani, Pablo Picasso acordă foarte mult timp antrenamentelor, scopul fiind, poate, cucerirea unei cît mai valoroase „centuri" !

CICLIȘTII PE PATINOAR !

Palatul de gheață de la Grenoble, unde în anul 1968 s-au desfășurat întrecerile olimpice ale hocheiștilor și patinatorilor artistici, va fi transformat, în curînd, într-un mare velodrom acoperit. În afara cicliștilor, aici vor putea concura atleți și baschetbaliști.

ASALTUL HIMALAYEI

Nu mai puțin de 13 expediții alpine din Japonia, Anglia, Austria, Olanda și Italia vor participa, în primăvara acestui an, la escaladări ale diferitelor piscuri din munții Himalaya. Membrii unora din aceste expediții au și sosit în capitala Nepalului, Katmandu, pentru a angaja purtători de bagaje din rîndurile băștinașilor. Din Japonia vor sosi opt echipe de alpiniști, două dintre ele avînd în proiect escaladarea Everestului. Dintre cele două echipe britanice, una va urca pe vîrful Annapurna I, austriecii și-au propus să escaladeze vîrful Lhotsé, italienii piscul Dhaulagiri

PE LOCUL I — NATAȚIA

Cel mai îndrăgit sport în rîndurile studenților americani îl constituie natația. Aceasta este concluzia unei anchete întreprinse printre studenții de la „American Athletic Institute". În favoarea natației s-au pronunțat 30 la sută din cei chestionați, 23,4 la sută au declarat că preferă baseball-ul, iar 10,7 la sută — fotbalul american.

UN SPECTATOR K.O. !

Meciul de box disputat, nu de mult, la Roma, între campionul mondial la categoria mijlocie mică, Freddie Little, și Eddie Pace (ambii americani) a prilejuit scene puțin obișnuite. În fluierăturile a 15 000 de spectatori, Little a fost trimis de arbitru în colțul său în repriza a opta și descalificat pentru „refuz de a lupta". Între timp, asupra ringului și în jurul lui s-a abătut un bogat sortiment de fructe, roșii și ouă, aruncate de spectatorii nemulțumiți. Și totuși, a existat un k.o. : o spectatoare care ședea în imediata apropiere a ringului a fost lovită de un măr și nu și-a revenit decît după... 10 secunde !

SPORTUL LUPTELOR PE CONTINENTUL NEGRU

Președintele Confederației africane de lupte, Mustafa Séné (Senegal), a participat de curînd la o conferință de presă ale cărei teme au fost nivelul actual și perspectivele de dezvoltare ale sportului luptelor în țările Africii. El a spus că, actualmente, 13 federații naționale africane fac parte din F.I.L.A., deși nu toate au o activitate internațională susținută. Mustafa Séné a subliniat că la Jocurile Olimpice din 1972 vor participa luptători din mai multe țări africane, și nu numai din Republica Arabă Unită, țară în care sportul luptelor este foarte dezvoltat.

Mare noroc a avut, în pofida aparențelor, matadorul spaniol Curro Vazquez, originar din Sevilla, care, după cum se vede, era cît p-aci să-și lase pielea în coarnele temutului adversar, cu prilejul unei coride desfășurate, recent, în arena „Plaza Mexico" din Ciudad de Mexico. Incredibil, dar... Vazquez n-a fost rănit !

CAMPIONATUL DE SĂRITURI CU SCHIURILE AL CEHOSLOVACIEI

PRAGA, 11 **(Agerpres).** — Titlul de campion al Cehoslovaciei la sărituri cu schiurile de la trambulina mare de 90 m a fost cîștigat, în acest an, de Rudolf Doubek, care a totalizat 232,6 p (cele mai bune sărituri ale sale au măsurat 98 și 104 m). Jiri Raska, medaliat cu aur la Jocurile Olimpice de la Grenoble, s-a clasat pe locul secund cu 229,7 p (97 și 101,5 m). Locul trei a fost ocupat de Rudolf Höhnl — 228,5 p (101 și 101,5 m). Campionatele s-au disputat la Strbske Pleso, locul de desfășurare a viitoarelor campionate mondiale de schi — probe nordice.

ȘAHIȘTII ÎN ÎNTRECERE

La Budapesta, în runda a treia, Radulov a cîștigat la Adorjan, iar Keres la Jansa. Gheorghiu a întrerupt partida cu Portisch (Ungaria). În clasament conduc Keres (U.R.S.S.) și Szabo (Ungaria) cu cîte 3 p, urmați de Portisch — 2 (1) p, Barczay (Ungaria), Ivkov (Iugoslavia) — 2 p, Gheorghiu — 1½ (1) p etc.

La Malaga, după șapte runde, conduc Kurajica (Iugoslavia) și Benkö (S.U.A.) cu cîte 5 (1) p, urmați de Browne (Australia) și Tatai (Italia) — 5 p etc. În runda a 7-a, Tatai l-a învins pe Garcia, iar Huguet pe Rogoff. Browne a remizat cu Toran, iar partidele Benkö—Pomar și Kurajica—Medina s-au întrerupt.

DE PE PISTELE DE ATLETISM

Cu prilejul unor concursuri atletice s-au înregistrat cîteva performanțe remarcabile. În Australia, la Sydney, Sandra Brown a parcurs 400 m în 53,4 sec, în timp ce Caroline Wright a cîștigat săritura în înălțime cu 1,79 m, iar la Perth, triplusaltistul May a ocupat locul 1 cu 16,59 m.

În S.U.A., la Baltimore, într-un concurs de sală, americanul McGrady a cîștigat proba de 600 yarzi în 1:10,6, iar Roberts pe cea de 400 yarzi în 49,8.

SPECIALITATE DEOSEBIT DE DIFICILĂ LA NIVEL DE PERFORMANȚĂ, dar beneficiind de o largă și mereu în creștere popularitate, schi-bobul are un campion mondial pe 1970 în persoana austriacului Sylvio Schauberger, pe care-l puteți vedea, în fotografie, în timpul unui concurs disputat în Cehoslovacia, la Jested, lîngă Liberec. Sîntem convinși că vă tentează așa ceva, dragi cititori, cu precădere pe cei ce petreceți cît mai mult timp pe pantele înzăpezite. Dar sîntem convinși și de faptul că numeroase asemenea schi-boburi mai zac prin magaziile hotelurilor montane de la noi, sau, dimpotrivă, în alte locuri nu sînt destule. Deci...

fotbal mediane

● Dynamo Zagreb la egalitate cu Penarol ● R.A.U. — Ghana 1—1 ● Activitatea echipelor maghiare.

● În primul meci al turneului de la Montevideo, Dynamo Zagreb a terminat la egalitate : 0—0 cu Penarol (Uruguay). La această competiție mai participă echipele Independiente (Argentina) și Nacional (Uruguay).

● În cadrul „Cupei Africii" la Khartum s-au întîlnit selecționatele Republicii Arabe Unite și Ghaneï. La capătul unui joc echilibrat scorul a fost egal : 1—1 (0—1).

● La 28 februarie se deschide noul sezon de fotbal în Ungaria. Primele meciuri ale campionatului programează întîlnirile Vasas — Tatabanya și Dozsa — Diosgyör. În sezonul de primăvară vor avea loc trei meciuri internaționale ale echipei reprezentative : la Belgrad cu echipa Iugoslaviei și la Budapesta cu selecționatele Poloniei și Suediei.

● Csepel Budapesta și-a început turneul în Malaezia jucînd la Kuala Lumpur cu o selecționată locală. Fotbaliștii maghiari au terminat învingători cu 2—1 (0—1) prin golurile marcate de Varga (min. 59 și 75).

La închiderea ediției

Primul test al vest-germanilor

ASEARĂ LA SEVILLA : SPANIA — R. F. A GERMANIEI 2-0

În cadrul pregătirilor pentru turneul final al C. M., echipa R. F. a Germaniei a susținut aseară, la Sevilla, prima întîlnire internațională a anului. Fotbaliștii vest-germani au întîlnit echipa Spaniei. Victoria a revenit gazdelor cu 2—0 (2—0).

În prima repriză spaniolii au fost net superiori, impresionînd prin viteză și pregătire fizică. Tînăra echipă spaniolă a dominat copios în unele perioade, realizînd în prima repriză golurile prin Arieta (min. 17 și 40). În selecționata vest-germană au figurat alături de „italienii" Schnellinger și Haller alți titulari ca Seeler, Müller, Schulz, care n-au dat randamentul scontat. În min. 70 Müller reia o pasă de la Haller și înscrie dar golul este anulat pe motiv de ofsaid. Au asistat 30.000 de spectatori.

Tiparul : I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40 368

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 813 (6247) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 13 februarie 1970

ASTĂZI, PE NOUL PATINOAR ARTIFICIAL DIN GALAȚI

ÎNCEP JOCURILE GRUPEI C A CAMPIONATULUI MONDIAL DE HOCHEI

GALAȚI, 12 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Indiscutabil, marele port dunărean trăiește intens acest eveniment sportiv care este campionatul mondial de hochei — grupa C, după cel de pescuit staționar, al doilea campionat al lumii pe care are cinstea să-l găzduiască. Străzile din centru, împodobite cu steaguri și stegulețe multicolore, cu ghirlande de lumini, vitrinele bogat ornamentate cu te miri ce motive hocheistice, reflectoare care inundă cu lumina lor fațadele hotelurilor Dunărea și Galați, ca și pe cea a patinoarului (ce-și așteaptă nașul să-i dea un nume...) și cîte și mai cîte alte asemenea lucruri plasează evenimentul hocheistic într-un cadru deosebit, pe care, fără exagerare, ar fi invidioase și echipele primului eșalon valoric, cele din A.

Nu știm dacă din acest punct de vedere vreo altă competiție sportivă organizată în țara noastră să se fi bucurat de un asemenea cadru fastuos ca cel asigurat de oficialitățile gălățene acestor întreceri de hochei.

AZI — SUS CORTINA!

După ce toate cele 7 echipe (le reamintim: **Austria, Belgia, Danemarca, Franța, Italia, Olanda** și **Ungaria**) s-au reunit în cursul zilei de joi sub același acoperămînt, al hotelului Dunărea, după ce **Miroslav Subrt**, vicepreședinte al L.I.H.G., a condus lucrările directoratului tehnic și a avut un prim contact cu arbitrii, cortina se va ridica vineri deasupra scenei de gheață a patinoarului gălățean. La ora 12 își vor face apariția jucătorii echipelor Danemarcei și Italiei, a căror întîlnire deschide seria celor 21 de partide

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 2-a)

În apropierea orei de start!

Aeroportul Băneasa a fost în cursul zilei de ieri un mare nod de escală pentru echipele participante în grupa C a campionatului mondial de hochei.

Înainte de amiază un avion special a adus de la Budapesta formațiile Ungariei și Danemarcei. După masă au sosit arbitrul Pianfetti, jucătorii Guryca, Vassieux și Tartarin, din lotul Franței.

În cursul aceleiași zile patru autocare puse la dispoziție de Comitetul de organizare i-au transportat pe oaspeți la Galați. Sînt așteptate să sosească echipele Belgiei și Olandei.

Așadar, turneul poate să înceapă. Iată și programul zilei inaugurale a competiției:

Ora 12: Danemarca — Italia.
Ora 17,30: Deschiderea oficială a turneului.
Ora 18: Austria — Franța.
Ora 21: Ungaria — Olanda

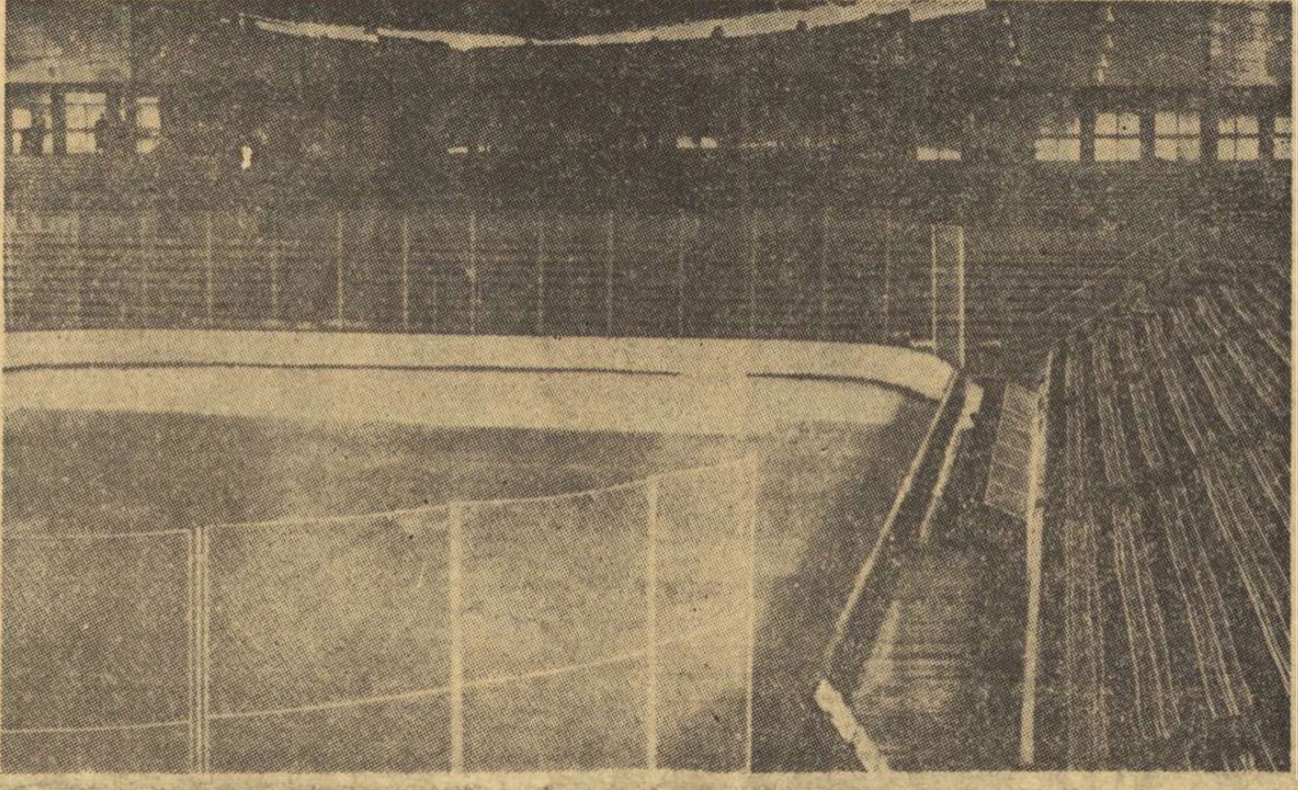

Vremea incertitudinilor a trecut! De ieri, la patinoarul artificial „23 August" din Capitală există gheață. Dar vor mai trece cîteva zile pînă cînd ea va putea primi mult așteptatul botez al patinelor

Premieră a sezonului bucureștean: selecționata masculină de handbal la Floreasca

În această după amiază, selecționata masculină de handbal a României, aflată în pragul dificilului examen al C.M. (Franța, 26 II—8 III) evoluează pentru prima oară în acest sezon în fața publicului bucureștean. La ora 18,30, în sala Floreasca, Oțelea, Gruia, Penu, Samungi, Gațu, Guneș și ceilalți tricolori înfruntă, într-un joc-test de mare importanță, selecționata de tineret a Poloniei.

În pag. a 3-a:

Titus Ozon marele talent al Oborului — în retrospectivă

Evocări... impresii... reflecții...

LOCUL DE JOACĂ

Oricît ar vrea să fie de științifici teoreticienii sportului, preconizînd — de la primul pas în oricare din disciplinele sale — parametri de desfășurare ultramoderni, condiții tehnice ideale, litera „A" în această activitate se scrie (majoritar) pe ceea ce cu toții recunoaștem în așa-numitele „locuri de joacă".

Mai mult decît un simplu termen, locul de joacă este o necesitate care merită deplina considerație a oamenilor maturi și nu numai din motive sentimentale, sintetizate de evocatoarele **„și eu..."**, sau **„la vremea mea..."**

Acolo, la locul de joacă, copilul își caută — după orele de clasă, sau după cele de studiu de acasă — ceea ce oamenii mari numesc „deconectare". Și copiii au nevoie de ea. Poate în primul rînd ei.

Nu puțini părinți se plîng că odraslele lor se lasă captate de micul ecran, care-i reține în casă întreaga după-amiază. Cîți sînt, însă, cei care știu că unul din motivele pentru care copilul nu se dezlipește de lîngă televizor este și acela că, afară, au dispărut — pur și simplu — locurile lor de joacă? Ce să-i mai atragă pe copii afară? Pe peluzele de iarbă, joaca este prohibită și se amendează. În stradă, circulă o groază de mașini. Ați avut vreodată curiozitatea să adunați — după o simplă lectură a rubricii **„Aflăm de la Miliția Capitalei"**, publicată în ziarul „Informația Bucureștiului" — numărul accidentelor de copii surprinși, în joacă, pe stradă de către vehicule?

Acest efect nefericit nu poate fi pus doar pe seama zburdălniciei celor mici. Bine ar fi dacă „cei mari" (recte serviciile de sistematizare ale orașelor) n-ar proceda, de pildă, ca edilii ieșeni care au construit, cu fervoare, cvartale peste cvartale — vezi Păcurari, Tătărași, Cantemir, Nicolina — ignorînd dreptul copiilor la locuri de joacă.

Și asemenea exemple întîlnim în multe din orașele noastre.

Scriind despre un subiect aparent minor, sperăm să nu fim și noi „luați în joacă" de cei cărora li se adresează, cu întemeiată motivare, aceste rînduri.

Locul de joacă — iată o temă foarte serioasă care necesită o grabnică rezolvare.

M. POPESCU

SPORTUL STUDENȚESC SE MENȚINE ÎNCĂ DEPARTE DE CERINȚE

Deși toată lumea este ferm convinsă de rolul compensator pe care îl are exercițiul fizic pentru studenți, totuși de ani de zile se discută, incandescent uneori, despre destinele sportului universitar, situat undeva între realitate și ficțiune. Înființarea cluburilor sportive în fiecare centru universitar a avut drept scop să aducă unele rezolvări pe ambele coordonate — activitate de masă și de performanță. Dar, cu mici excepții, demarajul către realizarea unui sport studențesc cuprinzător și mai ales continuu este îngrijorător de lent.

Nu apar rezolvări satisfăcătoare nici chiar în cazul celei mai accesibile forme de angrenare a studenților în exercițiul fizic — gimnastica de înviorare. La nivelul multor institute și facultăți au existat inițiative menite să vitalizeze o asemenea activitate utilă. Ne amintim, de pildă, cum colectivele unor catedre de educație fizică (din București, Iași, Cluj, Timișoara) au căutat să vină în întîmpinarea unei astfel de acțiuni de masă, întocmind grafice cu exerciții de gimnastică dintre cele mai simple, iar asociațiile studenților le-au multiplicat și difuzat în cămine. Paralel, s-au alocat fonduri pentru procurarea unei aparaturi sumare — gantere, mingi medicinale etc. — și, în funcție de condiții, s-au afectat spații pentru buna desfășurare a acestei activități. Dar, în ciuda unui început promițător, gimnastica de înviorare și-a pierdut, treptat, adepții. Astăzi, doar izolat pot fi întîlniți studenți care să rezerve, din convingere, 5—10 minute din bugetul lor de timp acestei îndeletniciri plăcute și folositoare.

În cele mai multe dintre centrele universitare, activitatea sportivă de masă propriu-zisă este și ea o cenușăreasă. Se motivează absența unei baze materiale adecvate. Dar, chiar și cînd o astfel de bază materială există, ea nu este folosită, valorificată în mod corespunzător. Este o realitate tristă care poate fi întîlnită și în București, dar și în alte centre universitare, la Cluj, Timișoara, Iași ș.a. Nu-i mai puțin adevărat că, atunci cînd sînt proiectate concursuri sau competiții de masă, organizatorii nu caută întotdeauna formele cele mai simple, mai

(Continuare în pag. a 2-a)

Tiberiu STAMA

Vizita în țara noastră a unei delegații sportive din Iugoslavia

La inițiativa Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport din România, o delegație a Uniunii Federațiilor Sportive din R.S.F. Iugoslavia, condusă de tovarășul Miroslav Prelic, președintele Uniunii, face în aceste zile o vizită în țara noastră.

În timpul șederii în România, delegația iugoslavă a purtat convorbiri cu conducători ai mișcării noastre sportive și urmează să viziteze baze și instalații sportive din orașele București și Brașov.

TENISMANI ROMÂNI LA MOSCOVA

Sîmbătă, urmează să plece la Moscova Iudith Dibar, Petre Mărmureanu și Sever Dron. Cei trei tenismani români vor concura la campionatele internaționale de sală ale U.R.S.S., în zilele de 15—22 februarie.

Corespondență specială din Brazilia, de la AUREL NEAGU:

Duminică — primul joc al „tricolorilor" în turneul de la Rio

RIO DE JANEIRO, 12 (prin telex, de la trimisul special al revistei „FOTBAL"). Numeroși amatori de fotbal care urmăresc desigur cu mult interes evoluția „tricolorilor" în turneul sud-american, așteaptă, fără îndoială, amănunte privind jocurile pe care formația noastră urmează să le susțină în zilele următoare. De aceea am să amintesc, în primul rînd, în corespondența de astăzi, programul turneului care începe sîmbătă la Rio de Janeiro. În prima zi, Vasco da Gama va întîlni formația Independiente. Așadar, sîmbătă jucătorii români vor fi spectatori... Ei vor debuta în acest turneu duminică, cînd vor evolua în compania bine cunoscutei echipe Flamengo. Următorul joc al tricolorilor este programat miercuri, 18 februarie, cînd vor avea ca adversari pe jucătorii de la Independiente. În program figurează apoi partidele Flamengo — Vasco da Gama și Flamengo — Independiente. Pînă la ora cînd transmit nu este încă stabilit dacă partida dintre selecționata noastră și formația Vasco da Gama, programată pentru 22 februarie, va mai avea loc, hotărîrea depinzînd de ziua în care echipa noastră va pleca spre țară.

La sosirea în Rio de Janeiro, fotbaliștii români au fost întîmpinați la aeroport de președinții cluburilor Vasco da Gama și Flamengo, precum și de numeroși ziariști. Pentru primul meci al turneului, cel cu Flamengo, programat la ora 17 — ora locală — antrenorul Angelo Niculescu a anunțat următoarea formație probabilă: Ghiță — Lupescu, Hălmăgeanu, Dan, Deleanu, Gergheli, Dinu, Dembrovschi, Domide, Neagu, Lucescu (Nunweiller). Sătmăreanu — indisponibil în urma unei ușoare întinderi — nu va fi introdus în formație, ca și Dumitru, pe care antrenorul vrea să-l menajeze. În schimb, absența lui Dumitrache este explicată printr-un, sperăm de scurtă durată, declin de formă.

Citiți în pag. a 2-a: PANORAMIC SPORTIV INTERN

ATLEȚII SENIORI ÎN FAȚA UNUI SEVER EXAMEN

Aflat în continuă ascensiune, Nicolae Perțea a stabilit săptămîna trecută, într-un concurs de verificare, un nou record de sală, veritabil preludiu al cursei de mîine

După cîteva repetiții generale (facilitate de diferite concursuri de sală) și după avanpremiera de duminica trecută (campionatele municipiului București), atleții noștri fruntași susțin — sîmbătă și duminică — premiera pe 1970: campionatele naționale de sală pentru seniori.

Referindu-se la caracterul lor, unul dintre specialiști, antrenorul C. Dumitrescu (Rapid) apreciază: „Fiind principalul test înaintea campionatelor internaționale ale României și „europenelor" de sală de la Viena, actualele campionate naționale prezintă o importanță deosebită. În ceea ce privește valoarea competiției, îmi permit să anticipez că ea va atinge nivelul cel mai înalt pe care l-au înregistrat, vreodată, întrecerile de sală. Ce mă îndrituiește să susțin aceasta? Faptul că, la majoritatea probelor (garduri, lungime, prăjină, 50 m plat, ca să enumăr numai cîteva), concurenții au valori foarte apropiate, astfel că, dintre cei 3—4 participanți care vor aborda o probă, oricare poate urca pe prima treaptă a podiumului. Văd o luptă foarte strînsă, ale cărei rezultate vor fi... îndeplinirea tuturor standardurilor pentru „europenele de sală de la Viena".

Ca un ecou al cuvintelor despre caracterul strîns al disputelor, atletul N. Perța, proaspătul recordman la 50 mg (6,6 s), mărturisește: „Am o concurență valoroasă și asta îmi dă emoții. Săptămîna trecută, cînd eu am doborît recordul național, ploieșteanul Viorel Suciu a mai rupt o zecime de secundă din propriul său record. Nu mai puțin de temut este, de altfel, și dinamovistul Dan Hidioșanu".

Cornelia Popescu — recenta autoare a acelei aprecîate sărituri de 1,76 m — își îndreaptă atenția spre valoarea performanței pe care — după cum se exprimă ea — „o doresc cît mai înaltă. Intenționez să încerc o săritură de 1,80 m. Și s-o reușesc, în același timp".

Nobile intenții și doleanțe care, în aceste momente, stăpînesc pe fiecare dintre cei aproape 150 de atleți care, mîine, la ora 15, vor aborda ediția '70 a naționalelor de sală.

ATLEȚI POLONEZI DE FRUNTE LA „INTERNAȚIONALELE" DE SALĂ

Delegația atleților polonezi care vor participa la campionatele internaționale ale României, va fi alcătuită — după cum sîntem anunțați — din sportivi de reputație internațională. Din echipa înscrisă de forul de specialitate polonez fac parte, printre alții: Danuta Berezowska (1,78 la înălțime), Danuta Konowska (1,76 m la aceeași probă), Grazyna Rabsztyn (13,9 la 100 m garduri), Tadeusz Olszewski (5,01 la prăjină) și Grzegorz Cybulski (7,66 la lungime). La federația de atletism se așteaptă nominalizarea altor atleți din țările care și-au confirmat participarea anterior.

Steaua — Wismut Gera 13-7, la box

După primele trei meciuri, steliștii nu reușiseră, aseară, să cîștige nici un meci, în întîlnirea revanșă cu Wismut Gera. Anderco a pierdut la Malik, datorită faptului că s-a aruncat în atac fără să gîndească, recepționînd astfel multe drepte la figură. Pregătind prea mult directa de dreapta, Florea i-a dat posibilitate lui Pögel să plaseze prin surprindere lovituri rapide și precise. Stelistul a obosit vizibil începînd din rundul doi, a atacat numai sub nivelul centurii și, în ultima repriză, a fost avertizat de arbitrul Danciu. Blocîndu-se perfect și punctînd precis cu directe de stînga, Sattler a fost superior lui Paraschiv.

Spre deosebire de primele două reprize cînd a acționat timorat și confuz, în cea de a treia Melinte l-a surprins pe Wegner cu un-doi-uri clare la figură, punîndu-l deseori în dificultate. În final, boxerul din Gera a avut o sclipire, nu suficientă însă pentru a obține victoria, care a revenit lui Melinte. Alexandru Popa a fost „vedeta serii". În duelul său cu Ramin, Popa a fost o încîntare. În rundul 2 el a plasat o directă de dreapta, punîndu-l pe Ramin k.o. Tot prin k.o. a cîștigat partida și campionul european, Aurel Dumitrescu. Pușcaș a avut un adversar slab (Schueler), care a fost nevoit să suporte în fiecare repriză numărătoarea arbitrului, pierzînd în cele din urmă prin abandon. Menajîndu-l vizibil pe Beer, Silberman n-a obținut decît un egal. Chivăr, în schimb, a trebuit să lupte cu tenacitate pentru a-l depăși pe Voigtlander (de 4 ori campion al R.D.G.). În ultima partidă a galei, „greii" Zelinca și Sachse au schimbat lovituri surprinzător de rapide pentru greutatea lor. Stelistul l-a pus deseori în dificultate pe Sachse, ca urmare a unor puternice directe la figură. Decizia de „nul" îl defavorizează. STEAUA — WISMUT GERA: 13—7.

Romeo CALARAȘANU

„CUPA FEROVIARUL" LA BOX

În sala Dinamo, din șoseaua Ștefan cel Mare, va avea loc, sîmbătă 21 februarie, cu începere de la ora 18,30, o nouă reuniune pugilistică, în care se vor întîlni boxerii de la cluburile Dinamo și Rapid. Întîlnirea, contînd pentru „Cupa Feroviarul", va cuprinde cîteva partide de mare interes, deoarece în cadrul clubului din Giulești vor evolua cîțiva sportivi recent transferați: C. Stanef, Gh. Bădoi, I. Mageri. Dintre meciuri reținem: Șt. Hîrșu (Dinamo)—G. Pometcu (Rapid), Antoniu Vasile (Dinamo)—Gh. Bădoi (Rapid), P. Dobrescu (Dinamo)—I. Mageri (Rapid).

★

Duminică la ora 10 va avea loc la clubul Grivița Roșie o reuniune de box dotată cu „Cupa 16 Februarie". Se vor disputa 16 meciuri.

Tînărul debutant în formația clubului „Steaua", Nicolae Paraschiv (dreapta) a furnizat în compania lui Gerhardt Sattler o partidă dinamică, echilibrată.

Foto: V. BAGEAC

RAPORTURI NECESARE

În dezvoltarea sa impetuoasă, sportul a reușit să se integreze, definitiv, în societatea modernă, indiferent de profil (amatorism, profesionism), de conținut (spectacol în sine ori competiție dezinteresată, sub raport material), de gen (discipline individuale sau jocuri pe echipe), loc de desfășurare (săli și uriașe stadioane, pîrtii în munți), practicat, atît de bărbați, cît și de femei.

Raporturile sale cu alte domenii de viață s-au înmulțit rapid și nu surprind, astăzi, conexiunile sale cu mai toate științele (pînă și cu cele sociale !), cu economia și politica, pînă și cu Cosmosul !

Cu toată acceptarea unanimă de care se bucură, sportul — la noi, pentru că acesta ne interesează în cel mai înalt grad — nu și-a stabilit, încă, raporturi trainice în toate sensurile către care îl atrag popularitatea și utilitatea sa, deopotrivă.

Știm că există, încă, îngrijorător de mulți părinți care consideră că aportul unei ore de studiu, în plus, este de preferat pierderii pe care o vor avea de suportat copiii lor, în planul capacității lor fizice, de pe urma unei ore de sport, în minus. Discuția aceasta s-a făcut, cred, pe toate fetele, nu o singură dată și va fi necesar să se repete o lungă bucată de vreme, pînă cînd și ultimele rămășițe, ale unui conservatorism desuet, vor ceda

Mai gravă mi se pare, în momentul actual, lipsa totală de raporturi sau extrem de fragilul raport ce există între disciplinele fizice și elementul feminin, în ansamblul său. Țara noastră are cîteva reprezentante glorioase, în palmaresul mondial al sportului : Iolanda Balaș, Lia Manoliu, Viorica Viscopoleanu, Ella Constantinescu, Maria Vicol fiind cîteva dintre dintre acestea, dar prezența femeilor, pe stadioane, este departe de a se numi mulțumitoare.

Desigur, principala explicație a stării de fapte incriminate rezidă în mentalitatea încă retrogradă care separă cultura trupească de feminitate. Acesta este un element care operează individual, dar care se generalizează prin adoptare, devenind concepție.

Este tocmai stadiul de evoluție ce poate fi surprins acum la noi. Cauzele care îl explică stau, după părerea mea, într-o flagrant de insuficientă tratare a problemelor de fond ale sportului feminin.

Atîta vreme cît propaganda nu va fi diferențiată, după vîrste și cu adresanți preciși : băieți, fete, nu se va reuși schimbarea absolut necesară a mentalității unor mame și fete, despre sport. Pentru elaborarea unei propagande științifice intense, în sensul dorit, se impune cunoașterea exactă a adevăratei problematici ridicate pe calea unde ar trebui să se întîlnească femeia cu sportul.

Raporturile reale par a nu fi, din păcate, cunoscute la noi, cu toate că nu văd ce anume le maschează atît de deplin. Se vorbește despre o oarecare jenă, despre unele insuficiențe ținînd de calitățile fizice specifice, dar nu am auzit încă dezbătîndu-se raportul dintre sportul feminin și coeficientul natalității, ori pe cel care există (slab sau poate chiar negativ azi) între același element feminin și productivitatea muncii lui, sau unul și mai simplu, rezultînd din calcularea procentului feminin în populația totală a țării (care este — după cîte știu — nefavorabil elementului masculin) și interpretarea acestui raport după criteriul dezvoltării atît de inegale dintre sportul feminin și cel bărbătesc.

Desigur că, atîta vreme cît nu se vor conecta toate legăturile esențiale ale educației fizice cu cele reale ale elementului feminin, la diverse vîrste, atîta vreme cît se vor ocoli fenomenele fiziologice specifice cărora el trebuie să le facă față, cîtă vreme nu va fi luat în serios aportul de substanță pe care sportul îl poate aduce în rezolvarea unor chestiuni din domeniul sexologiei, pe lîngă aspectul mai general, al sănătății, și cel deja amintit, al natalității, toate extrem de importante, prezența pe stadion a femeii române nu va deveni o realitate convingătoare și — mai cu seamă — utilă.

Nu sînt suficiente obișnuitele prevederi ale regulamentelor care conțin probe mai ușoare, aparate mai puțin grele în competițiile rezervate fetelor, sau lozinci și dispoziții, fie chiar și oficiale, pentru o se înregistra progrese în sportul nostru feminin.

Se cere o preocupare atentă, specializată, permanent îmbunătățită a forurilor responsabile (în sport și în sănătatea publică), o considerare, plenară, a elementelor specifice dezvoltării și vieții femeii, în toate etapele, de la copilărie, pînă la maturitate, cu implicațiile ce decurg din fiecare, cu atenția cuvenită față de cele mai gingașe dintre ele (pubertatea și adolescența), ca și față de cea mai tulburătoare (maternitatea), astfel ca climatul creat să fie unul de cunoaștere și sinceritate, nu de incultură și ipocrizie.

Un prim, dar foarte timid pas, cred că s-a făcut în această direcție, cu prilejul concluziilor la recenta plenară a C.N.E.F.S. Cineva trebuie să-l continue, să impună a fi urmat și de alți pași mai hotărîți în direcția dorită, deoarece dezvoltarea sportului nostru feminin ni se pare a fi imperios necesară și nu numai din rațiuni sportive.

Emanuel VALERIU

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI

CROSE ȘI PATINE...

După exact o jumătate de secol de la ediția inaugurală, campionatele lumii la hochei pe gheață, e drept doar cele rezervate echipelor din grupele B și C, și care, de fapt, au împrumutat titulatura, sînt programate pe patinoarele noastre și încep astăzi pe malul Dunării, la Galați.

Evenimentul își are, desigur, importanța lui chiar dacă „elita" nu va fi prezentă, chiar dacă tricolorii români — după anticipările specialiștilor noștri — nu au prea multe șanse la laurii victoriei și ai calificării în plutonul fruntaș.

Să-i salutăm, deci, pe toți oaspeții, prezenți sau anunțați pentru zilele următoare, să le înlesnim cunoștința cu tradiționala ospitalitate românească. Și să așteptăm rezultatele primelor jocuri ale „mondialelor". Diriguitorii sportivi, antrenorii și chiar sportivii au, însă, mai multe de făcut, în aceste zile, cînd sportul croselor și patinelor domină panoramicul competițional.

Ar trebui, credem, ca cei interesați să caute, în primul rînd, să învețe cît mai mult. Chiar dacă — deocamdată — este vorba de grupa C ! Ar fi, de asemenea, extrem de util un contact cît mai strîns, un larg schimb de experiență cu toți specialiștii străini, oaspeți ai patinoarelor din Galați și București.

Se știe prea bine că hocheiul nostru, din motive care pînă de curînd vizau, înainte de toate, baza materială a acestui sport, nu a progresat pe măsura talentelor și ambițiilor, dar și că — la adăpostul unor insuficiențe — el nu a epuizat toate posibilitățile existente. De aceea, firesc, echipa noastră nu figurează (cît am dori să ne înșelăm !) pe lista favoriților acestei competiții mondiale a „secunzilor".

Disputarea celor două grupe ale ediției 1970 a campionatelor lumii poate aduce, însă, un puternic reviriment în hocheiul pe gheață românesc. Nu ne gîndim, în condițiile amintite, la un rezultat surpriză — deși el nu poate fi exclus — ci, mai cu seamă, la ecoul pe care acest admirabil spectacol sportiv îl poate avea în lumea hocheiului nostru și în afara ei. O știre, de dată recentă, anunță, la Galați, înființarea unui centru de juniori. Este prima victorie — pentru hocheiul nostru — la aceste campionate. Ar fi, însă, prea puțin dacă ecourile s-ar stinge pe malul Dunării.

Experiențe mai vechi sau mai noi au dovedit că desfășurarea — în țară și chiar peste hotare — a unor manifestări de amploare a stimulat, în mare măsură, capacitatea organismelor sportive, entuziasmul cadrelor tehnice, spiritul de inițiativă al unor prieteni ai stadionului.

Iată de ce, așteptînd evoluția echipei noastre și dorindu-i o comportare cît mai bună, ne gîndim nu numai la clasamentul final al grupei ci, totodată, la ce va urma după ce se vor stinge luminile pe patinoarele din Galați și București.

Dan GÂRLEȘTEANU

ÎNCEP JOCURILE GRUPEI C

(Urmare din pag. 1)

ce le vom urmări pînă la 22 februarie.

LA „C", DOAR DOUĂ NECUNOSCUTE

Spre deosebire de celelalte două grupe ale campionatului lumii, aceasta de la Galați nu pune în fața echipelor participante decît problema rezolvării a două necunoscute : locurile 1 și 2 ale clasamentului final, cele care asigură calificarea pentru grupa B, din 1971 ; în timp ce la A și la B se mai pune și problema retrogradării.

Cercetînd rezultatele înregistrate în actualul sezon competițional de către echipele angrenate în întrecere și ținînd seama, bineînțeles, de dezvoltarea hocheiului, de tradițiile sale la fiecare scară, am putut desprinde trei reprezentative care pornesc ca principale favorite. Este vorba de formațiile Austriei, Italiei și Ungariei (am făcut o enumerare alfabetică), care se prezintă cu cele mai mari șanse în disputa pentru locurile aflate în discuție. Fiecare dintre ele a evoluat de mai multe ori în grupa B și are deci experiența necesară pentru partide dificile, este compusă din jucători valoroși și, după cît se pare, se prezintă mai bine pregătită decît celelalte 4 echipe care iau startul pe patrulaterul de gheață de la Galați. În acest sezon, de pildă, Italia a susținut trei meciuri internaționale soldate cu 3 victorii (7—3 și 7—2 cu Bulgaria, 2—0 cu Franța), Austria a jucat 5 partide (3—5 și 2—7 cu Finlanda, 5—3 cu Zvolen și Slavia Bratislava, 7—1 cu juniorii lui Slovan Bratislava), iar Ungaria a învins Iugoslavia și de două ori Danemarca, la scoruri concludente. Aceste trei echipe se vor întîlni direct astfel : luni Austria — Ungaria, miercuri Ungaria — Italia și duminică 22 februarie Italia— Austria.

„Fiind vorba de un campionat mondial — ne-a spus dl. **Ernesto Croti**, fostul internațional italian, astăzi conducător al reprezentativei azzurre, **fiecare echipă își va juca șansele cu toată dîrzenia, așa că pentru favoriți nu vor exista meciuri ușoare și meciuri grele. De aceea, toate partidele trebuie abordate cu aceeași seriozitate, pentru a se evita eventualele surprize. Altfel, riscul devine foarte mare și, în ceea ce ne privește, noi nu dorim să riscăm nimic".**

Să vedem însă ce surprize ne vor fi oferite în aceste zile de ghidușul puc...

P. S. După cîteva zile frumoase de primăvară, începînd de joi, la Galați a venit... toamna. Plouă mărunt, bate vîntul și, bineînțeles, este frig. Calitatea gheții se află în pericol. La ora la care telefonez, din înaltul cerului au început să se cearnă fulgi de zăpadă.

PANORAMIC SPORTIV INTERN

DEZGHEȚ PE TOATĂ LINIA...

După fructuoasele starturi ale juniorilor, atletismul e gata pregătit să înceapă, mîine în sala „23 August", spectacolul de gală : campionatele naționale ale seniorilor. Ce trebuie să așteptăm de la această extrem de importantă competiție ? Ne-a răspuns, ieri, V. Firea, secretarul general al federației de specialitate : „Întreceri foarte echilibrate, dar și performanțe de valoare. Spun aceasta avînd în vedere că, spre deosebire de anii trecuți, atleții din multe orașe (Botoșani, Brăila, Timișoara, Cluj etc) au avut la dispoziție condiții superioare de pregătire — în special noile săli de antrenament".

Optimismul interlocutorului nostru pare justificat. Sîntem gata să operăm (o vom face cu multă plăcere) oricîte modificări pe tabelul recordurilor.

Iată că și natația continuă să semneze cu regularitate în panoramicul nostru. De data aceasta, reține atenția concursul republican de la Reșița — un excelent prilej de verificare a înotătorilor fruntași la sfîrșitul primei perioade de pregătire. Poate că Marian Slavic, Cristina Balaban, Zeno Giurasa sau Zeno Oprițescu ne vor oferi și surpriza unor recorduri.

Cu discreție, dar cu din ce în ce mai multă „priză" la publicul spectator, jucătorii de popice își continuă cursa pentru titlurile naționale și pentru performanțe care să-i recomande selecționerilor. Etapa de simbătă și duminică atrage, de aceea, privirile mai ales spre formațiile care dau jucători echipelor reprezentative : Flacăra Cîmpina, Petrolul Ploiești, Olimpia Reșița (băieți), Voința București, Voința Tg. Mureș, Rapid, Laromet (fete). Pentru că în mai sînt programate, la Bolzano, campionatele lumii.

După cîteva „dușuri" — controversat comentate de specialiști — handbaliștii care se pregătesc pentru mondiale întîlnesc astăzi (la București) și duminică (la Sibiu) echipa de tineret a Poloniei. Nu prin rezultat — sau nu numai astfel — așteptăm ca „7"-le de bază (împreună cu ceilalți selecționați) să risipească îndoielile și îngrijorarea din ultima vreme. Să urmărim, deci, JOCUL echipei noastre.

Simbătă (la Casa de cultură a Sectorului 5) și duminică (la Clubul Grivița Roșie) — gale de box cuprinzînd cîteva preliminarii pentru campionatul național al juniorilor. Cîndva la aceste gale nu se găsea nici un loc liber în „tribune". Poate că și acum...

N-a trecut bine iarna și rugbyștii, fideli unei frumoase (și foarte utile) tradiții se reîntîlnesc în două competiții („Cupa de iarnă" și „Cupa tinereții") cu caracter de pregătire, dar care — de „vină" este pasiunea jucătorilor — întotdeauna rivalizează cu derbyurile oficiale. Așadar, de simbătă și duminică, reîntîlnire cu rugbyștii de la Grivița Roșie, Steaua, Dinamo, Vulcan, Gloria, Olimpia, Aeronautica.

Cum spuneam, dezgheț pe toată linia...

Silviu FLORESCU

„SĂNIUȚA DE ARGINT" ÎNAINTEA STARTULUI FINAL

„Săniuța de argint", competiție sportivă de masă, inițiată de Secția sport a C.C. al U.T.C. și rezervată elevilor, se află înaintea startului final. Acesta se va consuma la sfîrșitul săptămînii — simbătă și duminică — la Poiana Brașov. S-a menționat vechiul traseu: drumul de acces din Poiana Brașov către orașul de la poalele Tîmpei, pornind de la cabana Vînători și pînă la Pietrele lui Solomon.

★

Nu-i lipsit de importanță să prezentăm cititorilor cîteva amănunte legate de organizarea acestui ultim act. Traseul finalei a format în aceste zile obiectul unui control deosebit de atent din partea organizatorilor. S-au luat măsuri speciale de protecție în punctele cu înclinație mare, din zona curbelor (a ultimei curbe mai ales, cea mai dificilă) s-au cercetat grosimea stratului de zăpadă și porțiunile susceptibile să se transforme în gheață în același timp au fost montate stațiile de radio care vor păstra o legătură permanentă cu principalele puncte de control.

★

Cei 84 de concurenți, care vor fi cazați la vilele „Aluniș" și „Orizontul", vor avea prilejul să facă o recunoaștere a traseului, în cursul zilei de simbătă, începînd de la ora 8,30. Ei vor putea efectua 2—3 coborîri de antrenament. Apoi vor reveni pe traseu, la 14,30, ora de start a primei manșe. Primii concurenți vor fi fetele, cu plecări din 30 în 30 de secunde. Vor urma după un interval de 10 minute, băieții, cu plecări la aceleași intervale de timp.

Duminică dimineața, de la ora 9, se va da startul în manșa a II-a, în aceeași ordine ca și în ziua precedentă. Finala propriu-zisă se va încheia în jurul orei 11. O oră mai tîrziu va avea loc festivitatea de premiere. Organizatorii vor decerna medalii și diplome primilor clasați, precum și alte premii-surpriză. De precizat că toți finaliștii vor primi fanioane. De asemenea, federația română de schi și bob ne-a autorizat să anunțăm că primii 10 clasați (băieți și fete) vor fi invitați la campionatele naționale de sănătate rezervate juniorilor, programate o săptămînă mai tîrziu, la Sinaia. Aceeași federație va oferi și plachete primilor trei clasați. Un argument în plus pentru o dispută aprigă.

Și o comunicare de ultim moment: ședința tehnică cu delegații tuturor județelor și municipiilor participante va avea loc vineri 13 februarie, începînd de la ora 19, la sediul Comitetului județean U.T.C. Brașov, din str. Republicii.

PESTE BLOCAJ

Detractorilor mei

Redacția ziarului primește multe scrisori privind voleiul. Cine scrie despre volei, se interesează de acest sport, așa încît afluența de epistole nu poate decît să mă bucure. Unele se adresează semnatarului acestor rînduri. Majoritatea îi sînt favorabile, ceea ce e plăcut ; dar a avea partizani în afirmarea unor adevăruri neplăcute dă o plăcere lipsită de entuziasm. Altele — e drept, puține — nu se limitează la a se declara în dezacord, ci parcurg gama de la insinuări, la neadevărul flagrant pînă la injurie : într-un fel, tot tacimul. Aceste intervenții mă încîntă. Și, pentru cei care au naivitatea să se mire, iată cheia acestui paradox : epistolele injurioase atestă simptomul eficienței. Pe cînd jucam, turnam peste zgîrieturile accidentale apă oxigenată, care, intrînd într-un fel de efervescență, curăța pînă la urmă locul contuziei. Consider deci aceste constatări neelegante, doar un echivalent al efervescenței care — doresc să dau asigurări — nu mă interesează exclusiv. Am căutat — și nu voi renunța, nici măcar cu intervenții — ca materialele publicate, asemenea apei oxigenate, să curețe în final plaga.

Nu doresc să angajez ziarul într-o polemică — lucru pe care calitatea de colaborator extern îl face, de altfel, imposibil — după cum nu voi răspunde, de dragul polemicii, nici unuia dintre incriminatori, fie el din Sighet sau Iași, oricît ar mirii. Voi acorda, totuși, atenție la două intervenții cu un caracter mai special... Una făcută prin viu grai, (metoda convingerii, de la om la om, de către doi profesori de educație fizică, legați, într-un fel sau altul, de volei, iar a doua, document scris și retranscris în caietul de procese-verbale expediat de o comisie dintr-un oraș de munte.

Prima exprimă rezerve la adresa autorului, și nu a articolelor, și ca să folosesc o expresie din fotbal, tovarășii atacă la om, nu la balon. Mă întreb care li se pare a fi avantajul ? Mă cunosc oamenii acestia mai bine chiar decît îmi cunosc materialele ? Neverosimil sau, măcar, greu de crezut.

Pe urmă, în coloanele acestui ziar o serie de alți specialiști (minus cei în cauză și activiștii federației) au afirmat opinii asemănătoare cu ale subsemnatului. Nu sînt, deci, un original agățat de o idee fixă și neimpărtășită. Mai mult, coloanele ziarului au rămas deschise și pentru cei care ar fi putut avea alte opinii. Nu s-a primit nimic.

Au mai argumentat cei doi — oameni față de care, e drept, am niște sentimente amestecate, ținînd seama de aportul pe care l-au adus în mișcarea voleibalistică din ultimii ani — că nu mai sînt legat de volei. Ce e drept, e drept : salariu nu primesc, la baremuri de arbitraj nu aspir, delegări în străinătate nu solicit, alte interese legate de federație nu am. Dar nici nu mi se pare alît de dezavantajos a nu avea alte legături decît pe aceea sentimentală a unuia care a servit acest sport în anii lui de glorie. Legătură din care rezultă totuși și un interes, (în sfîrșit !) presant pînă la obsesie : acela ca jucătorii de acum, și din generațiile următoare, să fie mai buni decît au fost cei din perioada activității mele. De ce să mint, așa ceva mă interesează foarte tare.

Cîteva cuvinte pentru epistola activiștilor voluntari. Sînt de acord că articolele pe care le-am scris și semnat nu au oferit totdeauna soluții. Este o obiecție pe care au făcut-o și alții. Totuși nu încetez să mă întreb : oare salariații federației nu sînt plătiți tocmai ca să găsească soluții ? Oare a prezenta — pentru toată lumea — realități neplăcute, explicînd eventual, și cum s-a ajuns la ele, este un lucru chiar atît de neonorabil și de inutil ?

Cînd am văzut că s-a ajuns pînă la intervenția celor doi profesori din federație, care au sugerat ca suita de comentarii „Peste blocaj" să fie încredințată altcuiva, am arătat redacției că nu aș avea nici o obiecție, deși, între noi fie vorba, rău mi-ar fi părut. Mi s-a răspuns că operația ar fi posibilă dacă ar exista certitudinea că prin schimbarea respectivă se va asigura redresarea voleiului nostru.

De atunci stau și aștept, poate se găsește mîntuitorul. Poate unul din cei doi tovarăși. Poate amîndoi. Poate altcineva...

Deocamdată, rămîn.

Marcel RUSESCU

P. S. Am rugat secretariatul de redacție ca, în mod excepțional, rubrica de azi să fie intitulată „Sub blocaj" (deși mai cinstit era să i se zică „sub centură"). În fine...

SELECȚIONATA DIVIZIONARĂ A — J. S. K. SLAVIA SOFIA, LA VOLEI

În cadrul programului de pregătire pentru viitoarele campionate mondiale, Selecționata divizionară A de volei (masculin) va întîlni, vineri și simbătă în sala sporturilor din Suceava, pe lidera campionatului bulgar, J.S.K Slavia Sofia.

FINALA PATINATORILOR ÎNCEPĂTORI

În zilele de 13, 14 și 15 februarie, la patinoarul Floreasca vor avea loc finalele concursului republican de patinaj artistic, rezervat începătorilor. Își dispută întîietatea concurenții din Cluj, Brașov, Miercurea Ciuc și București.

SANCȚIUNI DICTATE DE F. R. BASCHET

În ultima ședință a biroului F.R. Baschet au fost ratificate două sancțiuni propuse de comisia de disciplină :

— T. Tarău (Steaua) — suspendat o etapă pentru atitudine ireverențioasă față de arbitri la meciul Universitatea Cluj—Steaua :

— R. Martinescu — avertisment pentru proteste repetate la deciziile arbitrilor în meciul Politehnica Galați —Rapid.

ABATERI ȘI SANCȚIUNI

Regulamentul jocului de hochei prevede peste o sută de situații care constituie abateri și pe care arbitrii pot să le sancționeze. Acestea se calculează în timp efectiv de joc, pot fi aplicate și cînd meciul este oprit, și unele cazuri chiar după terminarea jocului, însă înainte ca hocheiștii să fi părăsit gheața.

Potrivit regulamentului, pedepsele se împart în 7 categorii, după gravitatea abaterilor săvîrșite.

1. *Pedeapsa minoră* constă în eliminarea de pe gheață a unui jucător pe timp de 2 minute fără a fi permisă înlocuirea. Printre cele aproape 50 de abateri sancționate cu această pedeapsă sînt și următoarele: lovirea, bararea, împiedicarea cu crosa, lovirea cu cotul, ținerea adversarului cu mîna sau cu crosa, blocarea pucului în mantinelă fără adversar, continuarea jocului cu o croșă ruptă (cu excepția portarului).

2. *Pedeapsa minoră de bancă* înseamnă eliminarea de pe gheață — fără înlocuire — pe timp de 2 minute, în cazuri ca: schimbul defectuos de jucători care are ca urmare participarea la partidă a mai mult de 5 hocheiști (exclusiv portarul); folosirea unui limbaj necuviincios de către antrenor sau aruncarea pe gheață de către acesta a unui obiect în timpul unei opriri de joc.

3. *Pedeapsa majoră* constă în eliminarea de pe gheață pentru 5 minute a unui jucător, fără a fi permisă înlocuirea, pentru atac incorect cu corpul, duritățI excesive, loviri cu crosa, care au ca rezultat rănirea neintenționată a adversarului.

4. *Pedeapsa de rea conduită* constă în eliminarea din joc pentru 10 minute a unui jucător, — cu drept de înlocuire imediată.

Sancțiunea se aplică pentru proteste, folosirea unui limbaj necuviincios sau gesturi insultătoare față de arbitri, oficiali sau spectatori.

În cazul în care abaterile prevăzute de aceste 4 categorii de pedepse sînt săvîrșite de portar, executarea lor se va efectua de alt jucător desemnat de căpitanul echipei în greșeală.

5. *Pedeapsa de meci pentru rea conduită* constă în eliminarea pentru tot restul jocului a celui vinovat, cu înlocuirea imediată.

Pedeapsă se aplică pentru insultarea oficialilor de către jucătorul aflat pe banca de pedepse, insulte repetate la adresa arbitrilor sau alte manifestări de rea conduită.

6. *Pedeapsa de meci* constă în eliminarea pentru tot restul jocului, a celui vinovat, cu drept de înlocuire după 10 minute, timp în care echipa sa joacă în inferioritate numerică.

Sancțiunea se aplică pentru abateri foarte grave constînd în rănirea cu intenție a unui adversar, oficial, antrenor sau spectator.

7. *Șutul de penalitate* se aplică în anumite cazuri expres prevăzute de regulament, cum sînt căderea intenționată pe puc în teritoriul din fața porții a unui jucător în apărare, aruncarea crosei în zona de apărare spre puc sau faultarea din spate a unui jucător în atac aflat în fața numai cu portarul, fiind astfel împiedicat să tragă la poartă.

În cazul în care nu are o șansă rezonabilă de a înscrie, șansă care să fi fost pierdută în urmă faultului comis, nu se va acorda șut de penalitate, ci se va aplica o altă sancțiune împotriva jucătorului vinovat.

Nicolae TURCEANU
arbitru internațional

REPERE PENTRU SPECTATORI

ACTIVITATEA SCHIULUI SPRE VÎRFUL PIRAMIDEI

De azi, numeroase concursuri cu caracter republican

Hotărît lucru, schiul a intrat în perioada cea mai intensă de activitate, atît pe plan intern, cît și internațional.

În țară, pîrtiile acoperite cu ninsoarea proaspăt căzută vor găzdui importante întreceri cu caracter republican. Astăzi, de pildă, alpinii seniori își dispută la Poiana Brașov cursa de slalom special din cadrul tradiționalului concurs „Cupa Postăvarul", urmînd ca mîine să parcurgă non-stopul, iar duminică coborîrea din cadrul aceleiași competiții. Concomitent, dar în organizare diferită, au loc campionatele județene de juniori, care, ținînd seama de valoarea tinerilor schiori brașoveni, echivalează cu o semifinală a campionatelor naționale.

Tot în aceste zile, dar la Săcele, clubul sportiv Steagul roșu Brașov organizează o întrecere la care sînt invitați cei mai talentați copii din județul Brașov.

Un alt important eveniment se va petrece la Predeal, unde biatliniștii juniori își vor disputa, simbătă și duminică, titlurile de campioni naționali la probele individuale și la ștafetă. Fondiștii, seniori și juniori, vor concura la Poiana Brașov în cadrul „Cupei Tractorul", competiție cu o veche tradiție, iar săritorii, aflați la Borșa, vor încerca din nou să atingă oficial granița celor 90 de metri, de astă-dată stimulentul fiindu-le oferit de „Cupa Borșa".

BULETINUL ZĂPEZII

Serviciul Prevederi de scurtă durată, din cadrul Institutului meteorologic, ne-a dat ieri vești bune pentru amatorii de schi : în ultimele zile a nins și, ca urmare, stratul de zăpadă avea joi dimineață următoarea grosime : Predeal 27 cm, Sinaia — Cota 1500 47 cm, Vf. Omul 90 cm, Parîng 41 cm, Păltiniș 20 cm, Fundata 17 cm, Semenic 98 cm, Cuntu 57 cm, Vf. Țarcu 56 cm, Rarău 113 cm, Ceahlău 42 cm, Băișoara 54 cm, Iezer 60 cm. Zăpada este umedă.

La sfîrșitul săptămînii, precipitațiile se vor mișora și vor căpăta un caracter local : temperaturile maxime vor urca puțin peste 0 grade iar cele minime vor fi cuprinse între —10 și —12 grade ; vîntul va sufla potrivit.

SPORTUL STUDENȚESC SE MENȚINE

(Urmare din pag. 1)

puțin costisitoare, cum ar fi întrecerile atletice — crosul îndeosebi ; ei se ambalează în acțiuni de anvergură, veritabile divizii, mai ales la jocuri sportive, care presupun și terenuri, și echipament mai pretențios, uneori și cheltuieli de deplasare.

O tot mai slabă perpetuare a tradiției se manifestă și în cazul unor competiții pe specialități de studii — Geografiada, Istoriada, Geologiada etc., care, doar cu cîțiva ani în urmă, se bucurau și la Cluj, și la Timișoara, și la București și, desigur, și în alte orașe, de o largă prețuire. Acum, doar „Cupa anilor I" (primii organizatori studenții de la I.M.F. București) reușește cît de cît să rețină atenția, competiția îmbrăcînd, ce-i drept, un caracter mai amplu, de masă. Ea constituie — totodată — și o modalitate de a realiza o primă depistare a unor elemente talentate pentru activitatea de vîrf din cadrul cluburilor universitare. În general, trebuie spus că în puținele activități sportive de masă elementul feminin este ca și inexistent.

Cît privește sportul de performanță, nici acesta nu se situează la nivelul cerințelor, acolo unde ar trebui să se afle dacă ținem seama de calitățile biologice ale tineretului nostru. Este adevărat că unele rezultate obținute de către echipele universitare (fotbal — Univ. Craiova și „U" Cluj, handbal — Univ. Timișoara (f) și „U" Cluj (b), baschet — „U" Cluj (b), volei — „Pol." Galați (b), rugby — „Pol." Iași s.a.) se găsesc în prim planul principalelor competiții interne — campionatele naționale. Însă, **ceea ce interesează în principal este dacă prezența studenților sportivi de la noi în loturile naționale și îndeosebi în cele olimpice reprezintă un coeficient satisfăcător.** Or, **realitățile sînt cu totul altele. Aceasta spre deosebire de multe alte țări, unde studenții dețin o majoritate aproape absolută în loturile naționale.**

Fără discuție că existența cluburilor sportive universitare reprezintă o măsură salutară, bine gîndită. Din păcate, conducerile tehnice ale unor asemenea cluburi, manifestînd o optică greșită, nu înțeleg să-și concentreze toate eforturile către întărirea a trei sau patru secții, a acelor secții care au rezultate remarcabile. Ele acceptă cu prea multă ușurință existența altora, fără perspectivă, un fel de secții-balast. De aici nu pot rezulta decît o risipire de forțe și cheltuieli fără acoperire.

Iată, în linii mari, cîteva aspecte din actualitatea sportului universitar, unele dintre ele abordate cu prilejul lucrărilor plenarei C.N.E.F.S. S-a recunoscut cu această ocazie necesitatea de a se realiza o cotitură și în acest important domeniu de activitate. S-au dat și unele soluții. De pildă, să fie valorificate și extinse experiențele pozitive. După noi, una dintre acestea ar fi cea a Institutului pedagogic din Oradea, care și-a amenajat cu forțe proprii un complex sportiv și unde activitatea sportivă de masă și de performanță depășește toate așteptările. Apoi : în cluburi să existe o muncă organizatorică mai bine orientată, mai concretă, mai legată de practică, tot mai perfecționată. În sfera activităților sportive de masă vor trebui incluse, în primul rînd, competițiile ușor accesibile, cele atletice (și dintre acestea crosul) și turismul, pe cărări de munte — după exemplul pionierilor — care oferă posibilitatea de a face mișcare în aer liber și de a se valorifica niște surse de sănătate. Elementul feminin nu va putea lipsi de la astfel de acțiuni, ci, dimpotrivă, el va fi atras tot mai mult, convins de utilitatea exercițiului fizic. În orice caz, grija față de organizarea timpului liber al studenților trebuie să aibă un caracter permanent, să nu se manifeste doar în vacanțe, prin intermediul unor excursii sau tabere.

Pe firul performanței, atenția principală să fie îndreptată către acele elemente care oferă certe garanții de reușită într-o activitate competițională de anvergură și care aspiră îndreptățit la promovarea în loturile naționale sau olimpice.

În esență, se recomandă ca activitatea sportivă a studenților să se facă tot mai simțită, să iasă definitiv din sfera fictiunii. Fiindcă numai astfel poate exista garanția creșterii unui tineret robust, armonios dezvoltat, apt mîine să rezolve cu succes obligațiile ce-i revin în procesul de perfecționare continuă a economiei naționale, a tuturor sectoarelor vieții sociale.

SE SIMTE APROPIEREA RETURULUI !

ÎN CIUDA VREMII, „AMICALE" DE CALITATE

Duel Mazurachis (Rapid) — Rădulescu (Sportul studențesc)
Foto : B. GABRIEL

Ieri după amiază au continuat, pe mai multe stadioane de fotbal, jocurile amicale de pregătire în vederea reluării campionatelor naționale. Vremea n-a fost peste tot favorabilă, dar aceasta nu i-a împiedicat pe jucători să arate că lunile de iarnă n-au trecut degeaba...

RAPID — SPORTUL STUDENȚESC 3—0 (1—0)

Meci de verificare în Giulești. De obicei, despre o astfel de partidă se spune că a fost utilă. De data aceasta, fără voia noastră, trebuie să ne abținem în a da vreun calificativ. Un joc desfășurat în asemenea condiții atmosferice, cu totul vitrege, nu te poate edifica asupra stadiului de pregătire (pe cupluri, în ansamblu) a unei echipe. Despre buna sau slaba formă a unor jucători iarăși nu poți spune nimic. Partida Rapid — Sportul Studențesc, scor 3—0 (1—0), pentru ceferiști, s-a desfășurat pe terenul de zgură de lîngă Podul Grant. A avut ca deschidere „tineretul" Rapidului și Sirena (1—3). Astfel, cei... mari au intrat pe un teren gata... frămîntat. La o combinație, la al doilea pas, mingea se oprea în apă, se lipea pur și simplu de cleiul din preajma careului sau pleca din picior ca un bolovan colțuros. Jocul a debutat totuși într-un ritm rapid. Ba, 10—15 minute, am asistat și la cîteva contacte ce se apropiau de duritățl. Atmosfera „caldă" l-a cuprins mai mult pe portarul Ion Vasile foarte bun în intervenții, dar deosebit de irascibil, pus pe hartă cu arbitrii. În min. 15 Mazurachis a deschis scorul. Studenții acuzau ofsaid la Apostol, fără să-și dea seama că era pasiv. După pauză, deși Rapid se schimbă în corpore, „divizia A" se detașează prin joc și prin golurile lui Petreanu (min. 62) și Strat (min. 83). A arbitrat C. Ghemingean, iar Rapidul a folosit următorul lot : Rămureanu — Ștefan, Cojocaru, Mușat, Greavu, Dinu, M. Stelian, Năsturescu, Apostol, Mazurachis, Codreanu și după pauză Pop, Petreanu, Anghelescu, Adam, Strat și Iordan. **(AL. C.).**

STEAGUL ROȘU BRAȘOV — TRACTORUL BRAȘOV 2—1 (1—1)

BRAȘOV, 12 **(prin telefon).** Zăpada căzută în cursul zilei a făcut terenul impracticabil, influențînd calitatea jocului. Cu toate acestea, au fost create o serie de faze destul de reușite la ambele porți, înscrlindu-se și 3 goluri : **Drăgol** (min. 41) și **Mănescu** — autogol (min. 90), pentru Steagul roșu și **Vătafu** (min. 43), pentru Tractorul. Partenerul de joc al stegarilor s-a dovedit demn de locul pe care îl ocupă în seria a VIII-a a diviziei C, punînd probleme apărării imediate și în special lui Adamache. Scor final 2—1, pentru Steagul roșu

Steagul roșu a evoluat în următoarea formație : Adamache — Ivăncescu, Jenei, Olteanu (Jamaischi), Penzeș (Rusu), Pescaru, Cadar (Gane), Drăgoi, Florescu, Balint, Gyorffy.

● Duminică Steagul roșu va întîlni **A.S. Armata Tg. Mureș.**

C. GRUIA—coresp. principal

PROGRESUL BUCUREȘTI — D.R.T.A. BUCUREȘTI 1—0 (1—0)

Din nou timpul nefavorabil a împiedicat pe antrenorii ambelor echipe să-și formeze aprecieri cît mai complete despre stadiul de pregătire atins de elevii lor. Terenul de zgură acoperit pe alocuri cu apă, pe care a avut loc amicalul dintre Progresul și D.R.T.A., a constituit un obstacol destul de dificil în crearea unor faze frumoase. Majoritatea încercărilor jucătorilor de a construi unele acțiuni ofensive s-au destrămat după două sau trei pase.

În prima parte a meciului, ca și după pauză, jucătorii de la Progresul au avut mai mult timp inițiativa, dar Matei și Năstase au ratat cu multă ușurință ocaziile avute la poarta adversă. Totuși, în min 31, după executarea unei lovituri libere de la 20 m, D. Georgescu a reușit să înscrie unicul gol al meciului.

În repriza secundă, aspectul meciului a rămas același. Elevii lui Victor Stănculescu au dominat, însă nu au mai putut marca nici un gol, cu toate că înaintarea Progresului a avut de cîteva ori această posibilitate.

Iată „11"-le Progresului : Manta — Ad. Constantinescu, Mândoiu, Grama, Dumbravă, D. Georgescu, Beldeanu, Petrescu. Matei, Năstase, Filipescu.

UNIVERSITATEA CRAIOVA — DINAMO BUCUREȘTI 1—1 (0—0)

CRAIOVA, 12 **(prin telefon).** Cei peste 9 000 de spectatori au urmărit un joc plăcut, antrenant, punctat cu multe faze de gol la ambele porți. În prima repriză, deși craiovenii au dominat, dinamoviștii au avut o „bară" prin Haidu (min. 30). La reluare, dinamoviștii leagă mai mult jocul și ratează două mari ocazii, prin Frățilă (min. 46 și 52). În min. 85, **Doru Popescu**, scăpat pe contraatac, deși flancat de Ad. Popescu, înscrie pe lîngă Papuc. În minutul următor, **Strimbeanu** reușește să egalizeze, înscrlind la o învălmășeală în fața porții lui Coman : 1—1. Am reținut poftă de joc a lui **Oblemenco** și dorința de afirmare a juniorului **Donose**, de la craioveni, iar de la dinamoviști forma foarte bună manifestată de **Coman Nunweiler IV, Pircălab** și **Frățilă.**

DINAMO : Coman. — Cheran, Nunweiller IV, Pîrvu, Ștefan, Crăciunescu, Săiceanu, Pircălab, D. Popescu, Frățilă, Haidu

UNIVERSITATEA : Oprea (Pilcă și Papuc), Țanâ (Ad. Popescu), Mincă, Bitlan, Velea, Strimbeanu, Ivan, (Tacoi), Nițâ, Donose (Martinovici), Oblemenco (Dașcu). Bălan (Țarălungă).

● Duminică, la Craiova, **Universitatea** va întîlni **Jiul.**

Ștefan GURGUI — coresp. principal

METALUL TÎRGOVIȘTE — STEAUA BUCUREȘTI 2—7 (0—1)

TÎRGOVIȘTE, 12 **(prin telefon).** Bucureștenii au practicat un joc dinamic, înaintașii finalizînd majoritatea acțiunilor ofensive. Jucătorii de la Metalul au avut un potențial fizic mai scăzut. Golurile au fost marcate de Tătaru (min. 15, 61, 78), Voinea (min. 66, 69), Ștefănescu (min. 50, 83), respectiv Tiron (min. 56, 71).

Steaua : Suciu (Haidu) — Rotaru, Ciugarin (Deheleanu), D. Nicolae, Vigu, Dumitriu III (Negrea), Ștefănescu, Tamas, Voinea, Tătaru, Creiniceanu.

M. AVANU, coresp. principal

LOTUL ARBITRILOR DIVIZIONARI C

BUCUREȘTI : Grigore Anghelută, Ion Bănică, Hari Bezen, Constantin Bizinichi, Constantin Caramitru, Aurelian Chiriței cu, Ștefan Constantinescu, Mihai Crețescu, Nicolae Dima, Ion Doncea, Ion Dumitrescu, Gheorghe Dumitru-Metz, Ștelian Ene, Guido Fodor, Martin Haimovici, Marcel Hanganu, Petre Iofciu, Constantin Ioniță I, Constantin Ioniță II, Mircea R. Ion, Dumitru Iordache, Tănase Istrate, Victor Gh. Ivanovici, Gh. Lupaș, Ion Mayer, Stan Marin, Miron Matei, Radu Mărgărit, Ștefan Mincă, Vasile Murgășan, Vasile Navrovschi, Gh. Negoițescu, Constantin Niculescu, Traian Onicel, Mircea Ovesea, Ion Petculescu, Aurel S. Petre, Petre Poagă, Mihai Popa, Mircea Popescu-Nestor, Ilie Pula, Constantin Raica, Jenică Roibănescu, Ilie Roșoga, Iosif Simion, Emanoil Svitlek, Calomfir Șerban, Valeriu Teciu, Dan Theiler, Dumitru Tischiler, Marin Tudor, Alexandru Vădu vescu, Alexandru Voinea.

ALBA : Ion Călărașu, Ion Filip, Mircea Grecu.

ARAD : Cornel Ardeleanu, Teodor Budiu, Gheorghe Brădeanu, Radu Dumitrică, Iacob Lăcătiș, Ștefan Mosneag, Iosif Rașca, Alexandru Rotaru, Ion Sekel.

ARGEȘ : Ion Constantin, Mircea Dinu, Nicolae Marinescu, Gheorghe Popa, Virgil Radian, Ion Răileanu, Emanoil Steresc u, Gheorghe Voicu.

BACĂU : Dumitru Antohi, Vasile Băruță, Iancu Frășin, Alexandru Ghigea, Jan Popa, Alexandru Preda, Ioan Storoj, Constantin Tărucă, Ilie Toma, Nicolae Vasiliu.

BIHOR : Ludovic Bodoni, Ovidiu Ciuclea, Ilie Cioară, Iosif Knok, Florian Pitiș, Alexandru Szike, Oscar Uihely, Tiberiu Vas, Ion Zare.

BISTRIȚA : Teodor Cîmpeanu.

BOTOȘANI : Tiberiu Grosaru, Gheorghe Nicuță, Petre Popoviei, Constantin Prusac, Nicolae Prusac.

BRAȘOV : Mugurel Diaconu, Henric Cristof, Tiberiu Ladani, Nicolae Lihaci, Constantin Mihăilescu, Traian Moarcăș, Ștefan Mușat, Gheorghe Racz.

BRĂILA : Constantin Apostolescu, Paul Căprită, Tomiță Podaru, Mihai Popa, Mircea Soceanu.

BUZĂU : Iosif Kosuth, Petre Păunescu, Alexandru Șerbănescu, Nicolae Stănescu.

CARAS-SEVERIN : Ioan Bălu ț, Eugen Călinescu, Tiberiu Gutu, Ion Haidu, Marin Nicolaescu, Matei Pîrvu, Ion Piev, Virgil Tarlă, Valentin Vasiloni.

CLUJ : Ion Astaloș, Francisc Berger, Ion Dulău, Carol Henger, Ion Joldoș, Ernest Palko, Ionel Păcuraru, Victor Popescu, Constantin Rădulescu, Iosif Rusu III.

CONSTANȚA : Dumitru Grosu, Alexandru Grozavu, Nicolae Iordache, Gheorghe Ispas, Victor Matei, Andronic Pilosian, Constantin Tone.

COVASNA : Ion Bumbu, Ernest Kis, Karoly Kovacs.

DÎMBOVIȚA : Mihai Badea, Constantin Penciulescu, Ștefan Moisescu, Ion Stoian.

DOLJ : Sandu Abagiu, Nicolae Cristian, Ion Croitoru, Ion Digă, Vasile Grigorescu, Dumitru Heker, Traian Ilie, Florian Voiculescu.

GALAȚI : Gheorghe Botezatu, Nicolae Cambanache, Stelian Georgescu, Nicolae Micu, Victor Paladescu, Gheorghe Rusu, Teodor Trofin, Constantin Tifrea.

GORJ : Dumitru Carigoiu, Nicolae Fometescu, Dan Ofemberg.

HARGHITA : W. Prizibislavschi.

HUNEDOARA : Francisc Barna, Nicolae Florea, Nicolae Găman, Mircea Ostaficiu, Aron Ștefan, Ilie Ștefăniță, Ion Veian.

IALOMIȚA : Leonida Coleașcă, Mircea Ionescu, Ion Rusen.

IAȘI : Constantin Cănură, Petre Mărășescu, Valentin Naumcef, Teodor Nițescu, Teodor Oniga.

ILFOV : Mihai Birsan, Constantin Blaj, Cristache Corbu, Dumitru Ilinca, Petre Suruglu, Eugeniu Voicu.

MARAMUREȘ : Petre Bodea, Adalbert Meheș, Ștefan Moldovan, Ion Necșea, Karol Faisz, Gavril Pop.

MEHEDINȚI : Ion Bobia, Virgil Cilibia, Alexandru Flintă.

MUREȘ : Iosif Barta II, Ion Bogdan, Constantin Cîmpeanu, Gheorghe David, Iosif Kelemen, Ludovic Kis, Elek Lukaks, Andrei Mathe, Dumitru Marghidan, Francisc Moseș, Liviu Pastor, Dumitru Răduț, Sandor Vamoș.

NEAMȚ : Ion Angheliu, Constantin Corbu, Valeriu Dumea, Gheorghe Duțu, Nicolae Isachie, Eugen Matei, Socrate Mihai, Ion Orghidan, Nicolae Toma.

OLT : Nicolae Cenea, Șerban Dumitriu.

PRAHOVA : Remus Avramescu, Emil Bening, Anton Damian, Ion Dolniceanu, Constantin Dragu, Vasile Gligorescu, Nicolae Moroianu.

SATU MARE : Vasile Catană, Martin Doroghi, Mircea Pop, Zoltan Revesz, Gheorghe Weber.

SIBIU : Ion Banciu, Alexandru Costea, Dumitru Jiga, Vasile Matei, Mihai Molnar, Costache Muha, Ion Munteanu, Ionel Palade, Ionel Petculescu, Ion Rațiu, Jorj Sternițki, Miron Steva, Ion Vasiu, Ion Vințan.

SUCEAVA : Gheorghe Arhire, Victor Gherasim, Gheorghe Nițâ.

TELEORMAN : Nicolae Crețu, Alexandru Decu, Alexandru Popescu, Pavel Popescu.

TIMIȘ : Nicolae Balintfi, Ion Bogdanov, Coloman Braun, Gheorghe Cristea, Romulus Duracu, Francisc Kis Ergy, Edgar Kreipli, Ion Marcu, Constantin Moldovan, Ovidiu Miclăuș, Ion Popa, Marin Sofronie, Mihai Stehan, Vasile Vilcu.

TULCEA : Valeriu Tonea.

VASLUI : Gheorghe Apostol, Adrian Gheorghian.

VÎLCEA : Dumitru Constantinescu.

VRANCEA : Petre Enache, Marin Faniciu, Ion Oprișan.

FAROL CONSTANȚA A OBȚINUT DOUĂ VICTORII ÎN LIBAN

În cadrul turneului pe care-l întreprinde în Liban, **Farul Constanța** a obținut două victorii. În primul meci a întrecut formația **Nijmi** cu 4—2, iar în cel de-al doilea pe liderul campionatului libanez, **Racing Beirut**, cu 2—1.

Portul Constanța — Cernomoreț Odesa 3—0 (1—0)

Constanța, 12 (prin telefon). Constănțenii au repurtat o victorie de prestigiu în fața echipei Cernomoreț, un adversar redutabil (locul VIII în prima divizie a Uniunii Sovietice). Jucătorii de la Portul au manifestat o bună poftă de joc, obținînd o victorie categorică și pe deplin meritată. Au înscris : **Mahera** (min. 4), **Caraman** (min. 60) și **Strimbeanu** (min. 80). A condus foarte bine GH. MANOLE.

C. POPA — coresp. principal

Cititorii ziarului au înțeles, desigur, că noua noastră rubrică își propune să lărgească tema dialogurilor sportive, răspunzînd — în continuare — diferitelor întrebări (atît cît va fi cu putință, în spațiul rezervat), dar, în același timp, dezbătînd probleme generale sau particulare, inclusiv cazuri sau situații personale, DIN TOATE SPORTURILE. Așteptăm, deci...

CUM A AJUNS BOTH LA DINAMO ?

Dr. Bujor Oancea, din Vaslui, I. Aruneanu din București... etc. își exprimă nedumerirea în legătură cu legitimarea jucătorului sătmărean Both la Dinamo București, amintindu-ne că rubricile de sport — inclusiv rubrica de fotbal a ziarului nostru — au anunțat că inițial talentatul mijlocaș semnase pentru Rapid !

L-am căutat pe Both imediat după înapoierea din turneul australian. Iată explicația lui, furnizată unui reporter al ziarului : *„Este adevărat că am semnat inițial pentru Rapid, dar acest club n-a putut obține dezlegarea mea. A obținut-o, în schimb, Dinamo București și astfel îmi văd împlinită o mare dorință — aceea de a juca în divizia A. Pentru mine este lucrul cel mai important. Așa am ajuns la Dinamo. Dacă Olimpia Satu Mare își dădea consimțămîntul la prima cerere de transfer, acum mă pregăteam să apăr culorilor Rapidului".*

Am ținut, în plus, să cunoaștem și punctul de vedere al Rapidului. În esență, tov. P. Capră, președintele clubului, ca și tov. D. Zaharia, vicepreședinte cu probleme de fotbal, ne-au declarat că pentru ei lucrurile sînt foarte clare, că nu au nici o pretenție în „cazul" Both și că e firesc, în aceste condiții, ca el să joace la Dinamo și — dacă va merita — în... națională !

S.O.S. DIN GOLEȘTI

Să mulțumim, în primul rînd, cititorului nostru Constantin Niță pentru frumoasele cuvinte prin care subliniază eficiența ziarului în rezolvarea unor probleme, care altfel... Dar, să vedem ce se poate face și în urma unui adevărat „S.O.S." pe care corespondentul rubricii îl lansează din Golești.

Pare, poate, o problemă măruntă, dar dacă tot vorbim despre importanța sportului de masă s.a.m.d...

Despre ce este vorba ? Tinerii din Golești și-au amenajat, fără absolut nici un sprijin, o frumoasă bază sportivă — teren de fotbal, volei și handbal, unde se desfășura o intensă activitate. Acum Goleștii „țin", însă, de Ștefănești și — ca o primă măsură — baza sportivă a fost împărțită „neregulamentar" în spații pentru construcția de case rezervate noilor căsătoriți ! Cititorul nostru înțelege lucrurile și urează fericire deplină tinerilor căsătoriți. Dar, adaugă dînsul : noi unde, și cînd, mai facem sport ? Pînă la Ștefănești sînt vreo 5 km, iar „terenul" e mai degrabă izlaz de vite !

Și — conchide cititorul Constantin Niță — dacă ar fi vorba doar de mine, n-ar conta prea mult. Dar toți tinerii din Golești vor să practice sportul.

Să sperăm că pînă la urmă (de fapt ne gîndim că pînă la... primăvară) organele locale vor găsi soluția corespunzătoare. Există, de altfel, și dispoziții pentru asemenea cazuri...

ÎNTRE NOI, SPORTIVII...

TELEGRAME...

Ileana DORIAN — Reghin : „SPORTUL" a publicat la timpul cuvenit tabloul general al turneului final al C.M. de fotbal. Reținem, însă, desfășurătorul complet trimis de dv, pe care-l vom folosi în apropierea meciurilor de la Guadalajara.

Traian GIRBORAN—Sibiu : „Da, vom transmite, cu primul prilej, „tricolorilor" lunga dv scrisoare de încurajare. Să știți că astfel de vorbe merg la inimă...".

Constantin TĂNĂSESCU—București : „Poate că, într-adevăr, nu este bine să mai răscolim ce-a fost înainte de calificarea pentru turneul final și să „ținem pumnii strînși" la meciurile din grupa C. E bine, însă, să nu ne facem nici prea multe iluzii. Să cîștigăm și pe urmă...".

DE CE NU ȘI MINI-HANDBAL ?

Competițiile școlare au în vedere, de regulă, mai mult pe elevii din clasele mari. De aceea, numeroși copii (între 10 și 12 ani, mai ales) rămîn... spectatori. Prof. L. Boskoș, de la Liceul nr. 2 din Galați, s-a gîndit să extindă „moda-mini" și în handbal. Experimentul — făcut pe un teren cu dimensiuni reduse (30/15 m) a avut succes și acum profesorul gălățean pregătește un festival de mini-handbal la care au fost invitați și elevi din București, Constanța, Ploiești, Brașov, Piatra Neamț.

Pînă la consemnarea primelor rezultate, notăm pasiunea și inițiativa profesorului gălățean și-i invităm pe colegii lui la... meditație.

„EL MUNDIAL '70"

POȘTA CONCURSULUI

● **Tov. C. Constantinescu — București.** Am primit corespondența dv. cu rezultatele ce se vor înregistra în turneul final din... Mexic. După dv. n-ar mai trebui să se țină competiția. În situația respectivă, nici concursul nostru n-ar mai avea rost. Totuși, pentru reușita lui, vom ține în secret scrisoarea, ca nu cumva să dezvăluim numele reprezentativelor care se vor califica în sferturi.

● **Tov. K. Chezigbazian — Constanța.** Este prea devreme ca să vă putem spune ceva precis. Dacă am răspunde la toți participanții la concurs (pînă în prezent am primit aproape 10 000 de plicuri) vă închipuiți cît timp ne-ar trebui. Or, mai avem și alte treburi.

● Printre cei mai... sîrguincioși participanți și-au înscris numele **A. Avram — București** (99 de cupoane), **R. Weingastner — Sibiu** (71), **C. Banca — Sibiu** (77), cărora le răspundem că nu contează ordinea primelor două formații din grupe, **Florin Mihăescu — Constanța**, care într-o săptămînă ne-a trimis 146 de cupoane, **V. Pîrlog — Iași** (114), **A. Pîslaru — Cernavodă** (140 de cupoane în două „transporturi").

● **Tov. N. Boguț — Bihor.** Plasarea cuponului în pagină depinde de aspectul grafic. Propunerea dv. nu se poate, deci, realiza.

● Noi participări de peste hotare : **J. Nanas din Kaunas** și **Al. Kondur din Moscova**, care ne spune că este și un mare amator de fotbal și fervent cititor al ziarului nostru.

● **Tov. Gh. Căicea — Moinești.** Am crezut că problema e lămurită. Expediați cupoanele pe adresa ziarului (fără a trece numărul telefonului, al telexului etc.) cu mențiunea : „El Mundial '70". Numărul de cupoane nu este limitat.

● **I. Mihai — elev din com. Buseni.** Un cupon bun, celălalt anulat pentru că o singură echipă trebuie indicată la întrebarea a doua.

● **Tov. Vl. Negulescu — București.** Dacă ne mai trimiteți vreun plic, vă rugăm să scrieți pe el doar adresa. Poșta știe ce trebuie făcut.

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele : . . . . . .

. . . . . .

Adresa : . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE) ?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL ?

. . . . . .

LOTO-PRONOSPORT

Astăzi și mîine mai aveți posibilitatea să vă depuneți buletinele pentru concursul Pronosport nr. 7 de duminică 15 februarie 1970.

Pentru a veni în sprijinul celor care doresc să-și completeze pronosticurile, publicăm ultimele rezultate dintre echipele incluse în programul de concurs : I. Bari — Bologna 1969—70 = 1—1 ; II. Fiorentina — Lazio 1969—70 = 1—5; III. Internazionale—Cagliari 1967—68 = 0—2 și 2—3 ; 1968—69 = 4—0 și 0—1; 1969—70 = 1—1 ; IV. Juventus — Lanerossi 1967—68 = 1—0 și 2—0; 1968—69 = 1—0 și 0—0; 1969—70 = 0—1; V. Napoli — Sampdoria 1967-68 = 1—1 și 1—1; 1968—69 = 0—3 și 2—0; 1969—70 = 0—0; VI. Palermo — Torino 1969—70 = 1—1 ; VII. Roma—Milan 1967—68 = 1—1 și 0—3; 1968—69 = 1—1 și 0—1 ; 1969-70 = 3—2; VIII. Verona — Brescia 1969—70 = 0—0 ; IX. Catanzaro — Catania 1967—68 = 1—1 și 3—1; 1968—69 = 1—0 și 0—1; 1969-70 = 2—2 ; X. Livorno — Modena 1967—68 = 0—0 și 1—1 ; 1968—69 = 2—0 și 0—2; 1969—70 = 1—2; XI. Monza—Perugia 1967—68 = 1—2 și 1—1 ; 1968—69 = 0—0 și 0—1; 1969—70 =0—2; XII. Piacenza — Atalanta 1969—70 = 0—4; XIII. Reggina — Pisa 1967—68 = 0—0 și 2—2; 1969—70 = 0—3.

● Tragerea LOTO de astăzi va avea loc la București în sala Clubului Finanțe-Bănci din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 19.

Tragerea va fi radiodifuzată și urmată de un film artistic. Intrarea liberă.

Titus Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

Vlaga Unirii Tricolor era entuziasmul ● La 16 ani infruntam vedete ca : Simatoc, Marian, Stănescu Valentin, Coco Dumitrescu, Flamaropol, Oană și alții ● Imediat mi s-au făcut oferte să trec la „Carmen" ● De ce s-a destrămat o superbă tradiție ? ● Am cîștigat concursuri de inot ● Unirea Tricolor ajunge în B ● Ciolac compară jocul nostru cu marile demonstrații făcute de Ripensia ● Venus nu ne rezistă.

Din această întîmplare, și din alte multe, se poate deduce cît de mult își iubeau oborenii echipa. Fiindcă Unirea Tricolor a fost o echipă de cartier. Cu posibilități modeste, dar bazată pe un sentimentalism sportiv foarte puternic. Jucătorii simțeau afecțiunea majorității cetățenilor acestui colț de București. Iar noi iubeam fotbalul și ne iubeam între noi. Nici unul nu ridica problema condițiilor materiale și n-ar fi plecat în altă parte, dacă acolo i s-ar fi oferit posibilitatea să cîștige mai mult. Cu timpul, însă, această atmosferă romantică avea să se risipească și la locul cuvenit voi reveni asupra semnelor ei de amurg.

În 1944, echipa întîi a fost supusă unui proces de remaniere generală. Cîrjan lansa atunci 7 juniori (Nanculescu, Ianda, Cioboată, Mihai, Simionescu, Marin Apostol și Ozon) în locul unor nume reputate : Lulu Mihăilescu, Gioni Dumitrescu, Teodor Marinescu, Florea, Cricitoiu, Sonny Nicolescu, Boteanu și Cîrjan. La data aceea competiția celor mai bune echipe din Capitală purta un nume de tristă amintire : „Cupa sinistraților". Tînăra noastră garnitură urma să se întrecă în compania echipelor Venus, Juventus, Carmen, Sportul Studențesc, Lares.

Așadar, iată-ne înfruntînd, în condiții egale, jucători ca Humis, Ene, Simatoc, Bonațiu, Marian, Panait, Drăgan, Stănescu Valentin, Coco Dumitrescu, Naciu, Flamaropol, Oană, Gorgorin și alții, unii dintre ei oameni pe care, pînă de curînd, îi privisem cu sfială și respectul propriî adolescentului, față de cineva înabordabil prin vîrstă și strălucire. Nimeni, adică nici măcar noi, nu acorda Unirii Tricolor vreo șansă în această întrecere. În fond, Cîrjan făcea o simplă încercare, temerară ce-i drept, pentru a vedea dacă poate conta pe falanga tineretului. Noi ne cunoșteam bine, jucam de mulți ani împreună, eram prieteni la cataramă și ne mișcam foarte relaxat, convinși că mai aveam de învățat pînă să ne gîndim la victorii. Poate din aceste motive făceam partide bune. Să bați pe Carmen la vremea aceea era o mare performanță. Și am învins-o, cu toată opoziția lui Fabian, Fekete, Marian și a celorlalți fotbaliști de primă mărime. Pînă la urmă, toată lumea a rămas paf ! Unirea a cîștigat competiția ! În ultimul meci, Venus și Juventus au terminat la egalitate, rezultat care ne-a ajutat să rămînem pe primul loc. Vă închipuiți bucuria Oborului ! Imediat, mi s-au făcut oferte să trec la Carmen, dar nici conducerea Unirii, nici eu nu ne-am gîndit vreodată să dăm curs acestei propuneri.

Maestrul fentei, pe care deseori adversarii se temeau să-l atace. Cînd Ozon era în vervă îi aducea pînă în pragul ridicolului

Popularitatea mea era în creștere. „Microbiștii" din Obor începuseră să mă invite la tot felul de agape, stropite cu vin din belșug, dintr-acelea care au răpus multe talente mari pe la noi. Dar eu mă țineam deoparte, fiindcă nu mi-a plăcut niciodată să beau, iar Cîrjan mă imuniza, vorbindu-mi mereu despre primejdiile unei vieți dezordonate.

Între timp, absolvisem la seral 6 clase de liceu comercial. La un moment dat, am făcut greșeala să-mi întrerup studiile, fiindcă începusem să cîștig bine și, derutat, am crezut că pot să mă ocup un timp numai de fotbal. Abia mai tîrziu am reușit să termin liceul.

Mi-amintesc, tot din această perioadă, că exista în București o competiție între echipele de fotbal ale liceelor. Interesa publicul poate tot atît de mult ca și meciurile dintre echipele cu nume cunoscut. E drept că în reprezentativele de liceu vedeai jucînd fotbaliști de talia lui Marian, Nicușor, a fraților Voinescu, Titi Popescu, Marius Berăru, Mircea Popescu, Petculescu etc. Dar cu această ocazie apăreau și multe talente încă necunoscute, care erau selecționate și lansate, mai apoi, de ciuburile serioase. Meciurile se disputau într-o atmosferă superbă, entuziasmul cuprinzîndu-i deopotrivă pe jucători, sutele de elevi și corpul didactic. Profesori de toate specialitățile ne sprijineau și erau alături de noi. Păcat de această tradiție lăsată să se destrame !

Poate nu știți, dar într-un timp, paralel cu fotbalul, mă ocupam serios și de natație la Șrandul Obor. Eram în lotul de craulîști al Stadiului Român. Am cîștigat și niște concursuri pe 33 și 50 m, primind diplome. Pînă cînd, într-o bună zi, Fane Cîrjan mi-a interzis înotul, fiindcă observase că veneam vlăguit la antrenamente și exista pericolul să mă surmenez.

În anul competițional 1945—1946, echipele bucureștene jucau între ele o competiție tranzitorie, în timp ce se discuta mult despre reînființarea campionatului național. În ianuarie 1946 fuseseră inaugurate 4 centre pe țară (București, Cluj, Arad, Timișoara), pentru trierea celor mai buni fotbaliști, în vederea alcătuirii echipei naționale. La centrul de pregătire, de la București, am fost invitat și eu, alături de Tr. Ionescu, Sadovschi, V. Stănescu, Panait, Șiclovan, Torjoc, Marian, Fabian, Cernea, Mihai, Marin Apostol, Anghelache, Negrescu, Moisescu, Humis, Oană, Drăgan, Lungu, Eugen Iordache, Tănăsescu, Radu Florian și alții.

Primăvara anului 1946 a fost pentru Unirea un sezon cam infructuos. După un 1—1 cu Juventus, în prima etapă, eram învinși de Carmen cu 2—1 (după ce noi conduceam la pauză), de Venus și de Ciocanul. Ulterior, am învins pe Sparta, Universitatea București, C.F.R. și B.N.R., dar n-am reușit să ocupăm, la sfîrșit, decît locul 5. Astfel, încît, la 19 iulie, cînd a fost anunțată noua formulă a Diviziei A, din București nu figurau decît 4 echipe : Carmen, Ciocanul, C.F.R. și Juventus. Unirea Tricolor urma să joace în prima serie a diviziei secunde.

Aveam să ne dovedim mult superiori unora dintre partenerii noștri și să cîștigăm numeroase partide la scoruri mari, încît deseori, presa vremii scria că, de fapt, Unirea Tricolor ar fi meritat să rămînă în prima divizie. După primele cinci partide, realizasem 10 puncte, iar, după meciul cîștigat la Timișoara, în fața echipei Electrica, Ciolac declara că nu mai văzuse o echipă atît de bună de la marile demonstrații făcute de Ripensia. Lumea vorbea foarte mult despre mobilitatea, fantezia și soluțiile spectaculoase ale atacului nostru, în care jucam alături de Marin Apostol, Petculescu, Rugiubei, Fl. Marinescu, Mircea Popescu sau Crafcescu.

Un ziarist de pe vremea aceea mi-a dedicat un articol apărut în Gazeta Sporturilor din 17 octombrie 1946. După ce mă considera un băiat minune, scria următoarele : „...Mingea îl ascultă și pleacă pe cele mai ciudate traiectorii, pe lîngă fundașul stupefiat și ajunge precis la colegul de echipă, dacă nu este trimisă în plasa ospitalieră a porții"... A fost poate prima recunoaștere publică a talentului meu și, firește, m-a bucurat foarte mult.

La un moment dat, se credea că în divizia B vom avea de luptă din greu cu Venus. Dar, în primul meci, am învins-o cu 4—1, deși tocmai atunci David reintrase în poartă după o absență mai îndelungată și apărase într-adevăr dumnezeiește... I-am marcat în jocul acela două goluri, din postul de extrem dreapta. Fără reflexele lui fantastice, Venus ar fi fost bătut rău de tot în ziua aceea, fiindcă echipa noastră manifestase o vervă strălucită.

CAPITOLUL URMĂTOR : ● În retur facem ravagii ● Fotbalul nu începuse să sufere de maladia ineficacității ● Un val de oboreni la Jiul ● Corabia Unirii trozește din încheieturi ● Cîrjan și Anghelache își dau demisia ● Clubul oborean fuzionează cu echipa Prefecturii poliției Capitalei ● Se înființează echipa Armatei ● Intrăm în vrie ● Se nasc Dinamo A și B.

sportul în lume

Fotbaliştii cehoslovaci la Font Romeu

LA LIMA: Peru—Gornik Zabrze 2—2

PRAGA, 12 (Agerpres). — Selecţionata de fotbal a Cehoslovaciei, care se pregăteşte pentru turneul final al campionatului mondial, a părăsit Praga, plecînd în localitatea franceză de altitudine Font Romeu. Lotul echipei cuprinde pe următorii jucători: Viktor, Vencel, Flesar (portari), Pivarnik, Horvath, Migas, Hagara, Hrivnak, Zlocha (fundaşi), Polak, Geleta, Hrdlicka (mijlocaşi), B. Vesely, F. Vesely, Petras, Jurkanin, Stratil, Jökl, Capkovici (înaintaşi). La Paris s-au alăturat lotului Dobias (fundaş), Kuna (mijlocaş) şi Adamec (atacant).

★

Continuîndu-şi pregătirile în vederea campionatului mondial de fotbal, selecţionata statului Peru a susţinut un meci de verificare la Lima cu formaţia poloneză Gornik Zabrze. La capătul unui joc echilibrat, scorul a fost egal: 2—2 (0—2).

TH. GHIŢESCU PE LOCUL II ÎN TURNEUL DE LA REYKJAVIK

Reprezentantul ţării noastre, maestrul internaţional Theodor Ghiţescu, a înregistrat un frumos succes în turneul de categoria 2A, disputat recent la Reykjavik în Islanda. El s-a clasat pe locul al doilea, la jumătate de punct de învingător (şi de norma de mare maestru !), întrecînd o serie de jucători bine cunoscuţi, dintre care este suficient să menţionăm pe marii maeştri Milan Matulovici şi Fridrik Olafsson, selecţionaţi în „echipa lumii", care urmează să întîlnească la începutul lunii aprilie formaţia U.R.S.S., la Belgrad.

Rezultatul lui Ghiţescu este meritoriu nu numai sub aspect sportiv. Partidele pe care le-a jucat la Reykjavik au fost deosebit de bune şi asupra lor vom reveni în comentariile noastre tehnice.

Rezultatul final al concursului a fost următorul : 1. G. Sigurjonsson (Islanda) 12 ; 2. Th. Ghiţescu 11½ ; 3. B. Amos (Canada) 11 ; 4. V. Pidevski (Bulgaria) 10 ; 5—6 F. Olafsson (Islanda) şi V. Hecht (R.F.G.) cu 9½ ; 7—8. M. Matulovici (Iugoslavia) şi B. Torsteinsson cu 8½ (16 participanţi).

Situată deasupra staţiunii Stary Smokovec, casa de odihnă de la Hrebienok constituie unul dintre cele mai solicitate puncte de plecare în excursii şi în „partide" de schi. În planul al doilea, vîrful Prostredny Hrot (2 440 m)

TUR DE ORIZONT ÎNAINTEA „MONDIALELOR" DE PROBE NORDICE ÎN SCHI

LA POALELE TATREI, „ICARII" ZĂPEZII ÎŞI IAU ZBORUL

Incepînd cu Tullin Thamas, cel care, prin 1924, reuşea din instinct şi experienţă să sară 70 m, săriturile cu schiuri au o evoluţie spectaculoasă şi pasionantă, o contribuţie importantă avînd studiile de aerodinamică aplicată la sărituri ale elveţianului R. Straumann şi realizările în materie de construcţie a trambulinelor ale inginerului S. Bludec, care deschideau noi porţi spre salturi de peste 150 m. Dar cei care împing înainte acest sport sînt înşişi temerarii săritori. Nordicii, îndeosebi norvegienii, au meritul de a fi primii deschizători de drumuri şi autorii revoluţionărilor în domeniul tehnicii din anii 1900 şi 1924. Trei mari personalităţi domină săriturile între anii 1929—1948 : fraţii Ruud (Norvegia). În special Birger Ruud, deţinătorul unui palmares impresionant (de două ori campion olimpic, de şase ori medaliat cu aur şi argint la campionatele mondiale), dovedind o multilateralitate ieşită din comun, ceea ce i-a permis să strălucească şi în probele alpine, cîştigînd coborîrea din cadrul Jocurilor Olimpice de la Garmisch în 1936, rămîne, fără îndoială, cel mai complet schior din toate timpurile. După război, apariţia noului stil de zbor, lansat de şcoala finlandeză prin Antti Hyvarinen şi Aulis Kalakorpi, găseşte străluciţi adepţi şi realizatori în germanii Harry Glass, Max Bolkart şi Helmut Recknagel (campion olimpic în 1964 pe trambulina mare) şi norvegianul Bjoern Virkola (campion mondial în 1966 pe ambele trambuline). În arena internaţională îşi fac apariţia, treptat, noi forţe ce zdruncină din temelii un mit care făcea din nordici stăpînii incontestabili ai trambulinelor. Se poate vorbi chiar de adevărate şcoli : germană, sovietică sau cehoslovacă şi, poate, în curînd, vom putea discuta de cele franceză şi austriacă. Ce a favorizat aceasta? Pe de o parte, tradiţionalismul şi conservatorismul nordic, devansat de mobilitatea unor concepţii mai puţin conformiste în adoptarea noului, pe de altă parte condiţiile materiale create în aceste ţări pentru promovarea continuă a schiului. Poate nu ar fi lipsit de interes să arătăm că Cehoslovacia posedă 132 trambuline, dintre care cele de la Strbske-Pleso, Liberec, Banska-Bystrica sînt de 90 m, iar alte cinci, la Harrachov, Spindleruv Mlyn şi Plavy sînt de 70 m. Pentru activitatea pe timpul verii, săritorii au la dispoziţie şapte trambuline din masă plastică. Ultima ediţie a Jocurilor de la Grenoble a marcat un răsunător succes de partea „noului val" în care cehoslovacii, prin J. Raska, şi sovieticii, prin V. Belousov, au strălucit.

Actualele campionate mondiale de la Vysoke Tatry, plasate la jumătatea drumului spre Sapporo, sînt în măsură să consolideze unele poziţii, dar şi să lanseze noi valori, de care nu duc lipsă nici nordul, centrul sau răsăritul Europei şi nici reprezentanţi ai altor continente. Trecînd în revistă confruntările acestui sezon, se poate afirma că trei mari personalităţi sînt capabile să-şi adjudece titlurile supreme : **Jiri Raska** (Cehoslovacia), foarte constant, a cîştigat pînă acum „Marele premiu al naţiunilor", învingînd de fiecare dată pe trambulinele de la St. Moritz, Chamonix sau Cortina, figurînd printre premiaţi la toate competiţiile la care a participat ; **Manfred Queck** (R.D.G.) clasat în primii 5 la J. O. de la Grenoble, cîştigă în acest an „Turneul celor 4 trambuline" (Oberstdorf, Garmisch, Innsbruck, Bischofshofen) şi este prezent şi cu alte ocazii pe podiumul învingătorilor ; **Bjoern Virkola** (Norvegia), supranumit „Vulturul din Trondheim", marele învins la Grenoble, de trei ori consecutiv învingător în „Turneul celor patru trambuline" (la actuala ediţie pe locul 2), manifestă în prezent o formă bună, iar experienţa sa va cîntări greu. Dar, alături de ei, o pleiadă valoroasă de tineri bate la porţile afirmării.

Cele două trambuline pe care se vor desfăşura întrecerile, excelent cotate de către specialişti, vor oferi, cu siguranţă, întreceri de o înaltă ţinută, răsplătind din plin eforturile organizatorilor. Echilibrul de forţe existent la ora actuală ne împiedică să ne hazardăm în pronosticuri. Să aşteptăm întrecerile.

Ion MATEI

Ancheta internaţională a ziarului «sportul»

Preludiu la «EL MUNDIAL'70»

Fostul recordman mondial de atletism, Derek Ibbotson (cu bluză albă) în mijlocul fotbaliştilor

ANTRENAMENT DE ATLEŢI OLIMPICI PENTRU FOTBALIŞTII ENGLEZI

CHARLTON, BALL, PETERS = ALERGĂTORI PE 800 m

1 Reprezentativa Angliei nu face nici o pregătire specială pentru aclimatizare. Totuşi, problema aceasta nu l-a lăsat indiferent pe Sir Alf Ramsey, antrenorul lotului. El a fost la Ciudad de Mexico, în 1968, la turneul olimpic şi a studiat, împreună cu specialiştii, rapoartele medicale realizate cu acel prilej.

De altfel, echipa care va apăra titlul mondial, în iunie, a susţinut două jocuri amicale, anul trecut, în Mexic. Sir Ramsey intenţionează, de asemenea, să-şi ducă reprezentativa în America de Sud pentru cîteva meciuri-test, înainte de 11 mai cînd urmează să sosească în Mexic. După părerea specialiştilor, o perioadă de aclimatizare de 20 zile va fi suficientă. Şi, bineînţeles, Ramsey se va folosi de clauza regulamentară (care prevede, începînd cu această ediţie a C.M., înlocuirea a doi jucători) pentru a introduce în teren forţe proaspete din rîndul jucătorilor de rezervă.

Este de reţinut, de asemenea, faptul că în procesul de pregătire a fotbaliştilor se acordă acum o mare importanţă condiţiei fizice. Se şi spune că, în viitorul C.M., echipa Angliei va fi într-o formă excelentă. Şi nu numai echipa reprezentativă dar şi echipele de club angrenate în competiţiile europene promit să alcătuiască un front greu de trecut de adversarele lor. Ce stă la baza acestor afirmaţii ? Iată un exemplu : formaţia Manchester City a cîştigat Cupa Federaţiei (Football Association) în 1969, dovedind o remarcabilă condiţie fizică. Şi aceasta fiindcă a beneficiat de o atentă pregătire generală asigurată de fostul recordman mondial pe o milă, Derek Ibbotson. De asemenea, Leeds United, care a cîştigat campionatul primei divizii, cunoscînd doar două eşecuri în cele 42 meciuri susţinute şi care joacă rolul de protagonistă a actualului campionat, se află în această fericită postură datorită faptului că posedă cea mai bună condiţie fizică din cîte au cunoscut vreodată echipele engleze.

Importanţa deosebită pe care o are pregătirea fizică a fotbaliştilor urmează a fi subliniată de o interesantă dizertaţie pe care o va ţine în cadrul şcolii de antrenori a lui Football Association, Dennis Watts, cel ce a pregătit echipa olimpică a Angliei şi este totodată unul din cei mai buni antrenori de atletism din lume. Observaţiile sale făcute asupra fotbaliştilor în timpul olimpiadei mexicane sînt considerate acum deosebit de utile pentru pregătirea celor ce vor lupta pentru păstrarea Cupei Rimet ca şi pentru pregătirea tuturor marilor echipe de pe insulă.

L-am întrebat pe Watts în ce fel contribuie programul său de pregătire generală la ameliorarea condiţiei fizice a jucătorilor de fotbal. Ne-a răspuns :

„Este evident că jucătorii din compartimentul de mijloc, ca Bobby Charlton, Martin Peters, Alan Ball, trebuie să parcurgă distanţe mari în timpul celor 90 de minute. Or, pentru a face faţă acestei sarcini, ei trebuie să posede o rezistenţă fizică la cel mai înalt grad. Îi putem asimila cu alergătorii de 800 metri, care trebuie să fugă şi mult, şi repede. De fapt ei trebuie să aibă o rezistenţă mai mare decît aceşti alergători, deoarece sînt solicitaţi pe o perioadă mult mai mare de timp, chiar şi atunci cînd simt că au picioare de plumb. Această senzaţie de epuizare se accentuează dacă îi ducem pe jucători de la nivelul mării la 2 133 m altitudine, cît are Ciudad de Mexico.

Fireşte, nu sînt eu cel indicat să spună fotbaliştilor cum să conducă balonul, nici ce tactică să adopte, dar îi pot face să reziste mult mai bine la eforturile unui meci greu sau la schimbarea de altitudine. Eu consider că antrenamentul — similar cu cel al alergătorilor de 800 m — pe care l-am făcut cu componenţii echipei olimpice a Angliei este foarte bun atît pentru fotbaliştii care se pregătesc să joace la altitudine, cît şi pentru cei care, în mod obişnuit, îşi dispută întîlnirile aproximativ la nivelul mării. John Bauter, din echipa olimpică făcea patru curse rapide de 200 m cu pauze de numai 15 secunde între ele. După cinci minute de odihnă, el făcea din nou patru curse de 200 m în acelaşi ritm ca şi primele. Coechipierul său John Davies avea un program diferit : făcea 16 sprinturi pe 137 metri, cu o pauză de un minut între ele".

2 În Anglia nu poate fi vorba de întrerupere, desfăşurarea meciurilor de ligă constituind osatura tradiţională a sistemului competiţional, a ierarhizării valorice. Totuşi, campionatul se va termina cu trei săptămîni mai repede ca de obicei, pentru a lăsa timp pregătirilor în vederea C.M.

3 După încheierea meciurilor de ligă, reprezentativa va evolua în turneul celor patru naţiuni, alături de Scoţia, Ţara Galilor şi Irlanda de Nord. Selecţionabilii se vor întîlni de două sau trei ori în acest interval, ei pregătindu-se în principal la cluburi.

Sir Alf Ramsey a anunţat de pe acum un lot de 30 de jucători pentru meciurile internaţionale care preced plecarea în Mexic. Proxima întîlnire va fi cea cu echipa Belgiei, şi ea participantă la turneul final al C.M. Evident, însă, că nu tot acest lot va face deplasarea la Guadalajara, ci numai acei jucători care-i vor dovedi exigentului Ramsey că sînt apţi de a apăra titlul cucerit la World Cup '66.

Stan LEVENSON

ÎN SFERTURILE DE FINALĂ ALE „C.C.E." LA BASCHET

Întrecerile baschetbalistice dotate cu „Cupa campionilor europeni" continuă. Astfel, în sferturile de finală ale competiţiei masculine, la Varese, echipa locală Ignis a obţinut o surprinzătoare performanţă, întrecînd pe Ţ.S.K.A. Moscova cu 79—59 (41—29), iar reprezentanta Franţei, A.S. Villeurbanne, a dispus de Steaua Roşie Belgrad cu 75—73 (39—39).

Şi campioana feminină a Franţei a obţinut o victorie pe teren propriu : U.C. Clermont Ferrand — Sparta Praga 70—59 (44—24).

Marginalii la meciul de box U. R. S. S. — S. U. A.

PAT NAPPY N-A AVUT DREPTATE DECÎT PE JUMĂTATE...

MOSCOVA, 12 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Aşadar, în meciul internaţional de debut al sezonului, miercuri seara, sub cupola de la Lujniki, pugiliştii sovietici i-au surclasat pe colegii lor americani, ceea ce ne-a determinat să credem că afirmaţia simpaticului antrenor al team-ului american, Pat Nappy — „am deplasat o foarte tînără echipă care se află într-o formă deosebită" — n-a fost adevărată decît pe jumătate... Dacă din motive mai mult sau mai puţin lesne de înţeles Nappy a prezentat în ring, temerar, patru debutanţi în echipa reprezentativă (Lunny, cei doi Daniels, Jenkins) şi tot atîţia boxeri aflaţi sub vîrsta majoratului (Edward Santiago — 17 ani, Ray Lunny, Larry Ward, Jessy Waldes — 18 ani), în schimb formaţia sa nu s-a dovedit în mare formă, aşa cum managerul ne promisese.

De altfel, rămînînd fideli adevărului, trebuie să recunoaştem că în amintitele condiţii de vîrstă era cel puţin exagerat să fi pretins americanilor — altfel, nu lipsiţi de palmares — Juan Ruiz şi Quin Daniels fiind deţinătorii prestigiosului trofeu newyorkez „Mănuşa de aur", iar Jessy Waldes numărîndu-se printre medaliaţii Jocurilor Panamericane 1969 — să dovedească maturitate, experienţă şi, în ultimă instanţă, să concureze de la egal la egal cu chibzuita şi echilibrata formaţie sovietică, prezentă între corzi cu trei campioni ai Europei şi cu numeroşi alţi pugilişti de recunoscută valoare internaţională (Zaporojeţ, Melnikov, Vasiuşkin).

Făcînd o radiografie a meciurilor, vom menţiona că pugiliştii americani n-au fost pe parcursul primelor două reprize o pradă dintre cele mai uşoare pentru gazde, şi că în general ultimele trei minute au înclinat definitiv balanţa în favoarea sovieticilor. Americanii au arătat că nu posedă, pînă la amănunt, decît armele apărării. Unul dintre antrenorii federali sovietici, Iuri Radoniak, observa că americanii evită pe cît posibil tradiţionalul pas înapoi, căutînd să execute cel mai adesea parade — ei cedînd în permanenţă iniţiativa gazdelor. Cu excepţia a doua meciuri Lunny — Kuznetov şi Gerry Daniels — Babarika, în care oaspeţii s-au dovedit mai decişi în a ieşi la atac — în rest, elevii lui Pat Nappy au lăsat, într-o manieră parcă temperată, iniţiativa adversarilor, abandonîndu-şi soarta (citiţi decizia) bunei lor condiţii fizice. Ceea ce s-a dovedit prea puţin, şi ceea ce a permis boxerilor sovietici să conducă aproape în permanenţă lupta, controlînd „ostilităţile" şi cîştigînd, deseori cu uşurinţă, la puncte.

Iată, de altfel, şi opinia despre boxerii americani a unuia dintre arbitrii întîlnirii, fostul campion european şi olimpic, Vladimir Enghibarian: **„Pugiliştii de dincolo de Ocean au demonstrat o bună condiţie fizică şi o deosebită ambiţie. Am remarcat tendinţa lor spre atacurile la corp, purtate de la semidistanţă. Din păcate, echipa este prea fragedă, lipsită de experienţă competiţională..."**

În ceea ce priveşte calitatea spectaculară a meciurilor, — dintre care, reamintim, două s-au terminat înainte de limită: abandonul lui Ruiz şi descalificarea, meritată, a campionului european Tregubov — trebuie menţionat că acestea au devenit tot mai palide după primele trei întîlniri, zbuciumate, atractive, şi că ultimele confruntări ale galei, confuze, traversate de schimburi neclare de lovituri şi fragmentate de desele intervenţii ale arbitrilor, s-au consumat într-o atmosferă de nemulţumire, pe fundalul sonor al unor tribune care scandau „box-box".

Aşadar, viitorii noştri adversari, pugiliştii americani reprezintă la ora aceasta o echipă ambiţioasă, cu un suficient bagaj tehnic, grevată însă de puţinătatea experienţei competiţionale a componenţilor ei. Dar — să nu uităm — cele două meciuri contra reprezentativei Uniunii Sovietice au, desigur, darul să-i călească pe pugiliştii americani, care vor fi prezenţi la Bucureşti cu încă două meciuri internaţionale, foarte dificile, în palmares.

Ovidiu IOANIŢOAIA

BULGARIA: O primă aclimatizare în munţii Rodopi

Campionatul se va întrerupe

La 13 mai se pleacă în Mexic

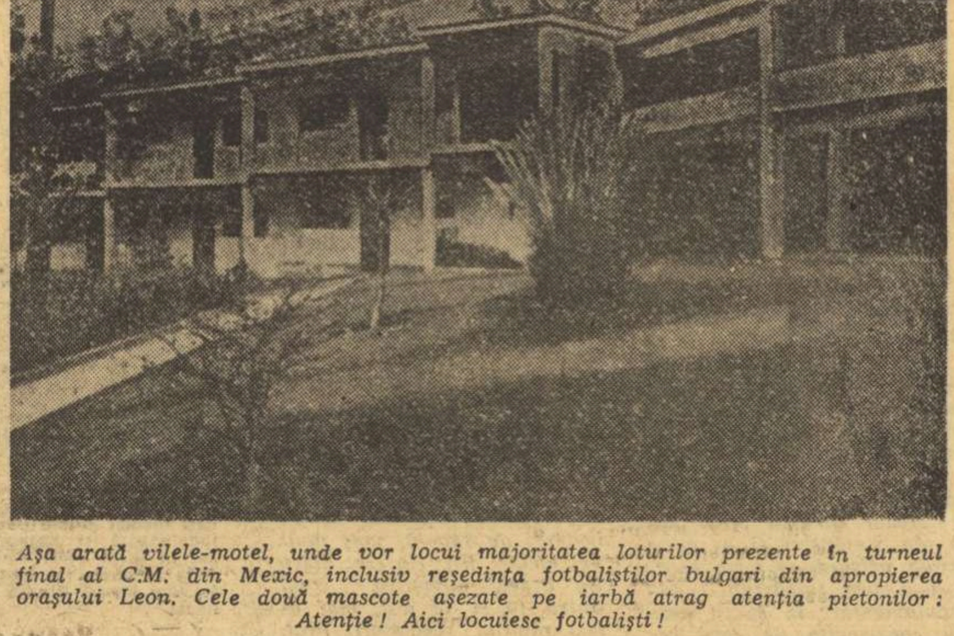

Aşa arată vilele-motel, unde vor locui majoritatea loturilor prezente în turneul final al C.M. din Mexic, inclusiv reşedinţa fotbaliştilor bulgari din apropierea oraşului Leon. Cele două mascote aşezate pe iarbă atrag atenţia pietonilor : Atenţie ! Aici locuiesc fotbalişti !

1 După o scurtă vacanţă de iarnă, lotul naţional al Bulgariei, alcătuit din 30 de jucători, a fost convocat la Sofia, de unde, la mijlocul lunii ianuarie, a plecat la baza de antrenament de la Belmeken, din munţii Rodopi. Această staţiune climaterică este situată la o altitudine de 2 050 metri, adică aproape atît cît cea a oraşului Leon, unde selecţionata Bulgariei îşi va susţine partidele din turneul final. Deci, o primă aclimatizare, o primă etapă de concluzii privind modul în care jucătorii s-au acomodat cu altitudinea a fost prevăzută de antrenorul principal Ştefan Boşkov, şi de adjunctul său, Ioncio Arsov. De fapt, antrenorul Ştefan Boşkov acordă o mare atenţie pregătirilor la altitudine. Îl consideră că problema adaptării organismului la înălţimi de peste 2000 metri este foarte importantă şi ca atare ea va putea juca un rol hotărîtor pentru majoritatea finalistelor, mai cu seamă că unele sînt obişnuite să joace în asemenea condiţii (Peru, Mexic). **Mai mult ca oricînd, azi cînd pregătirii fizice îi revine un rol atît de important în întrecerea sportivă, adaptarea organismului pentru eforturile la mari înălţimi trebuie studiată şi privită cu o mare răspundere.** În momentul de faţă, o brigadă de specialişti studiază în cantonamentul de la Belmeken influenţa pe care o are altitudinea asupra jucătorilor în condiţiile eforturilor obişnuite la antrenament.

2 Meciurile din turul campionatului vor începe la 8 martie. La 27 aprilie, el se va întrerupe şi va continua după terminarea campionatului mondial.

3 Planul de pregătire, dinaintea turneului final, prevede mai multe etape. Prima, imediat după întreruperea campionatului, include încă un cantonament la Belmeken. Aici, fotbaliştii bulgari se vor antrena în comun cu lotul U.R.S.S., iar înainte de plecarea ambelor selecţionate spre Mexic ele se vor întîlni într-un meci de verificare.

Altă etapă de pregătire o constituie meciurile amicale. Tratativele pentru meciul Franţa—Bulgaria, fixat la 8 aprilie (probabil la Paris), au fost încununate de succes. În prezent, este în curs de perfectare un meci cu selecţionata Italiei.

În fine, a treia şi ultima etapă este cea din Mexic, unde fotbaliştii bulgari vor fi prezenţi cu începere din ziua de 13 mai. Bineînţeles, în toate partidele de pregătire echipele de club vor renunţa la jucătorii din lot.

Toma HRISTOV

BUDAPESTA: FL. GHEORGHIU PE LOCUL 6

BUDAPESTA, 12 (Agerpres) — După disputarea a 4 runde, în turneul internaţional de şah de la Budapesta, conduc marii maeştri maghiari Portisch şi Szabo cu cîte 3½ p, urmaţi de Keres (U.R.S.S.) — 3 (1) p, Ivkov (Iugoslavia) — 3 p etc. *Florin Gheorghiu (România) ocupă locul şase cu 2 puncte.*

În runda a 4-a, Ivkov a cîştigat la Kovacs, Florin Gheorghiu (cu piesele albe) a remizat cu Lengyel, rezultat consemnat şi în partidele Jansa — Averbach, Portisch — Szabo şi Holmov — Adorjan. Restul partidelor s-au întrerupt.

În partida întreruptă din runda a 3-a, Florin Gheorghiu a pierdut la Portisch.

TELEX-TELEX-TELEX-TELEX

Echipele de hochei pe gheaţă ale Ungariei şi Danemarcei s-au întîlnit la Budapesta într-un nou meci de verificare. Şi de data aceasta victoria a revenit hocheiştilor maghiari, învingători cu scorul de 9—4 (1—2, 4—2, 4—0).

■

În turneul feminin de tenis de la New York, Margaret Smith Court a învins-o cu 6—0, 6—0 pe Françoise Durr, iar Ann Jones a dispus cu 6—4, 9—7 de Valerie Ziegenfuss. Într-o altă partidă, Virginia Wade a întrecut-o cu 4—6, 6—1, 8—6 pe Billie Jean King.

■

Renumitul atlet american Randy Matson a aruncat greutatea la 20,00 m în concursul internaţional de la Los Angeles. Cu trei zile mai înainte, cu prilejul reintrării sale, Matson obţinuse 20,08 m.

■

După 8 runde în turneul de şah de la Malaga conduce marele maestru igoslav Kurajiţa cu 6½ p, urmat de Benkö (S.U.A.) — 6 p, Browne (Australia), Schaufelberger (Elveţia) şi Tatai (Italia) — toţi cu cîte 5½ p etc.

Tiparul : I. P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

40 368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 814 (6248) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Sîmbătă 14 februarie 1970

Atac... solitar al italienilor la poarta daneză: în fața unei apărări masive, Savari (nr. 14, în echipament închis) își dispută pucul cu J. Jensen (nr. 4), în timp ce portarul Mork e gata să intervină. Foto. Aurel NEAGU

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA C

PRONOSTICURILE AU FOST CONFIRMATE ÎN PRIMA ZI A ÎNTRECERILOR; DAR NU FĂRĂ EMOȚII...

Emoțiile, provocate joi de brusca înrăutățire a timpului și perspectivele puțin plăcute privind desfășurarea ulterioară a grupei C a campionatului mondial de hochei — 1970, au fost, din fericire, risipite, ca prin farmec, de tot atît de brusca schimbare a lui. De unde joi a plouat și a nins, vineri — în ziua de debut a competiției — am avut parte de o vreme splendidă, cu soare cald și strălucitor, ca într-o zi de primăvară.

După-amiază, la ora 17,30, a avut loc festivitatea oficială de deschidere a întrecerilor. După intonarea Imnului de Stat al României, au luat cuvîntul Th. Oprică, președintele C.J.E.F.S. Galați și Miroslav Subrt în numele L.I.H.G. Vicepreședintele forului hocheistic internațional a adus mulțumiri pentru eforturile făcute la construirea acestui patinoar — care va asigura deplina reușită a competiției — apreciind că noua bază sportivă contribuie la lărgirea ariei geografice a hocheiului mondial. În încheiere, tov. Bucur Bloanca, vicepreședinte al Consiliului popular județean, președintele comisiei de organizare, după ce a urat bun sosit conducătorilor și sportivilor echipelor participante la competiție, a declarat deschise întrecerile.

LA MANTINELĂ

● **Numeroase premii vor răsplăti cele mai bune echipe și pe cei mai merituoși dintre jucătorii participanți la competițiile de la Galați. Printre acestea: CUPA TRANSMISIBILĂ, acordată de L.I.H.G. formației cîștigătoare, și o CUPĂ DEFINITIVĂ, oferită de Comisia de organizare. Jucătorilor formațiilor clasate pe primele trei locuri li se vor da ca amintire medaliile confecționate de o monetărie elvețiană. De asemenea CUPELE pentru cel mai bun portar, fundaș și înaintaș, CUPA FAIR-PLAY, oferită de A.S. Loto-Pronosport, CUPELE ZIARULUI JUDEȚEAN „VIAȚA NOUĂ" pentru cel mai eficace jucător și pentru cel mai bun arbitru.**

● **Forurile sportive locale l-au solicitat pe Nicolae Turceanu, președintele Colegiului de arbitri al F.R.H., să conducă în timpul desfășurării turneului o ȘCOALĂ DE ARBITRI cu cursanți selecționați din rîndul localnicilor. O măsură binevenită, care are în vedere viitoarea activitate hocheistică din orașul de la Dunăre. Gălățenii doresc să-și organizeze cît de curînd o echipă, aflîndu-se în tratative pentru angajarea unui tînăr antrenor bucureștean.**

● **Printre antrenorii celor 7 echipe participante se află cîteva mari glorii ale hocheiului. Este vorba, în primul rînd, de cehoslovacul Frantisek Tikal, managerul echipei Austriei, care cu ani în urmă a fost fundaș (în linie cu nu mai puțin celebrul Karel Gut), susținînd peste 100 de jocuri în echipa națională a țării sale. De pregătirea formației italiene se ocupă fostul profesionist canadian Whittal Bryan, care a evoluat sub culorile echipei „Regina", jucînd în Anglia, în Austria și în Italia. Tot un canadian, Pete Laliberté, conduce echipa Franței la întrecerile grupei C.**

● **În formația franceză, un punct de atracție îl constituie mulatrul Patrik Sawyerr, originar din Martinica, de profesie desenator tehnic. El face parte din clubul „Metro"-Paris. Tatăl său a fost timp de 10 ani campion de box al Franței la amatori.**

● **Congresul L.I.H.G., care va avea loc la Stockholm, în timpul desfășurării întrecerilor grupei A, și-a înscris pe ordinea de zi o problemă foarte delicată. Prin forfaitul canadienilor la ediția din acest an a campionatului mondial, locul lor în grupa A a fost luat, după cum se știe, de formația poloneză. Se pune întrebarea: care va fi viitorul statut al echipei Canadei în caz că ea va dori să participe în 1971 la C.M.? Hotărîrea definitivă se va lua în capitala Suediei, bineînțeles, după ce canadienii își vor preciza intențiile.**

ITALIA—DANEMARCA 3—1 (0—0, 0—0, 3—1)

GALAȚI, 13 (prin telefon de la trimisul nostru). — Iată că Ernesto Croti s-a dovedit un bun cunoscător al pulsului care caracterizează un campionat mondial (chiar dacă este vorba de grupa C) echipa sa, Italia, una dintre favoritele competiției, fiind nevoită să lupte din greu pentru a măcina rezistența blonzilor danezi. În această partidă de debut, pe care anticipările o indicau a fi doar o formalitate pentru azzuri, dată fiind mai îndelungata lor experiență competițională, danezii s-au dovedit mai periculoși și mai lucizi.

Mai lentă în ansamblu, ce-i drept, formația Danemarcei a izbutit să contracareze, totuși, avantajul italienilor, printr-un joc mai organizat tactic (majoritatea timpului și-au asigurat o apărare după formula 3—2), mai gîndit, mai realist. Datorită acestui fapt, timp de două reprize, danezii și-au ținut în șah adversarii, reușind să mențină egalitatea de 0—0 pe tabela de marcaj, deși a stat în puterea lor ca scorul să le fi fost chiar favorabil.

N-o să vorbim de toate ocaziile ratate de o parte și de cealaltă, ci de cea mai mare: șutul de penalitate (min. 32) acordat reprezentativei daneze, pentru faptul că fundașul Brugnoli aruncase cross spre puc. Gerber, executantul șutului, n-a reușit însă să-l păcălească pe portarul Viale. În ultima treime a partidei, italienii au combinat mai atent și au înscris trei goluri prin Rabanser (min. 43), Mastel (min. 47) și Gallo (min. 58). Singurul punct al echipei Danemarcei a fost marcat de Gerber (min. 50). Deci, scor final

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 4-a)

SOSIRI PENTRU GRUPA B

Iată graficul sosirilor pentru grupa B de la București, așa cum ni se comunică de la Comitetul de organizare:

20 februarie: **echipele Japoniei și Iugoslaviei;**

21 februarie: **arbitrul elvețian K. Hauser;**

22 februarie: **echipele Elveției, Norvegiei și S.U.A., arbitrul norvegian Peer Wold;**

23 februarie: **echipele R.F.G. și Bulgariei, arbitrul austriac W. Valentin.**

ASTĂZI LA GALAȚI

Ora 17: FRANȚA — OLANDA

Ora 20: BELGIA — ITALIA

Astăzi și mîine, în campionatul republican de sală,

ATLEȚII SENIORI ÎN FAȚA BAREMULUI EUROPEAN

Așadar, astăzi și mîine, în sala complexului sportiv „23 August" se va desfășura cea de a II-a ediție a campionatelor republicane de sală ale atleților seniori. După ce săptămînile trecute juniorii mici și mari ne-au oferit un reușit prolog atletic, actualele întreceri ale celor peste 160 de concurenți înscriși, se anunță pasionante. Pentru a ne sprijini afirmația, socotim oportun a prezenta iubitorilor atletismului cîteva exemple care — după părerea specialiștilor — vor constitui „momentele" întrecerilor.

Din cele 12 probe înscrise pe agenda concursului (7 pentru băieți și 5 pentru fete), la 6 se așteaptă doborîrea recordurilor. La 50 m plat, cei trei sprinteri — Gh. Zamfirescu (Steaua), Alex. Munteanu (C.A.U.), Șt. Lăzărescu (C.A.U.) — toți cu același rezultat, vor reuși, poate, de data aceasta, să-și tranșeze rivalitățile. La 50 mg, Nicolae Perța (Steaua) a stabilit săptămîna trecută un nou record, și multora li s-a părut că era deosebit de relaxat... ceea ce poate pune pe gînduri pe adversarii săi din concursul actual. Recordmana alergării pe garduri, Valeria Bufanu, se simte prea îndeaproape talonată (o zecime de secundă) de junioara Elena Mîrza și speră să-și corecteze acel 7,2 s, stabilit în prima ediție.

Întreceri pasionante se anunță la probele de înălțime și lungime.

Ceea ce mobilizează cel mai puternic, însă, pe concurenți, este ÎNDEPLINIREA BAREMURILOR STABILITE ÎN VEDEREA INCLUDERII ÎN LOTUL REPREZENTATIV CARE, LA 14 ȘI 15 MARTIE, VA LUA STARTUL LA VIENA, ÎN CADRUL CAMPIONATELOR EUROPENE DE SALĂ.

IATĂ PROGRAMUL ÎNTRECERILOR: astăzi, de la ora 15 — prăjină, 50 m plat (b — serii, finală), 50 m plat (f — serii, finală), triplusalt, lungime (f), înălțime (b), greutate (f); mîine, de la ora 9,30 — 50 mg (f — serii, finală), 50 mg (b — serii, finală), înălțime (f), lungime (b), greutate (b).

Viorica Viscopoleanu a sărit și va „ateriza", probabil, și de astă dată pe locul I...

Foto: V. BAGEAC

În pag. a 3-a:

OZON ȘI AMURGUL UNIRII TRICOLOR

BOBERII ROMÂNI ÎN S.U.A., LA „MEMORIALUL KENNEDY"

Cunoscuta stațiune americană Lake Placid, unde s-au disputat în 1969 campionatele mondiale de bob, va găzdui săptămîna viitoare „Memorialul Kennedy", în cadrul căruia se vor desfășura întreceri de bob, schi, hochei, săniuș și patinaj. PRINTRE PUTINELE ȚĂRI EUROPENE CARE AU AVUT CINSTEA DE A FI INVITATE LA CONCURSURILE DE BOB, SE AFLĂ ȘI ROMÂNIA (celelalte sînt Italia — pilot Prigo, R.F.G. — pilot Pitka, Elveția — pilot Wicki, cărora li se adaugă echipaje din S.U.A. și Canada).

Competiția de bob se va desfășura în zilele de 19—20 februarie (proba de 2 persoane, în 4 manșe) și 22 februarie (proba de 4 persoane, în 2 manșe).

România va fi reprezentată de Ion Panțuru (pilot), Dumitru Focșeneanu, Ion Zangor, Dumitru Pascu, Nicolae Neagoe (împingători) și Hariton Pașovschi (antrenor).

Lotul român va părăsi Capitala duminică dimineață, urmînd ca marți să efectueze primele antrenamente pe pista de la Lake Placid.

LOTUL REVINE ASTĂZI

Astăzi, în jurul orei 14, este așteptat să sosească la Aeroportul Băneasa, lotul de hochei al României, care a efectuat un stagiu de pregătire în Cehoslovacia.

Hocheiștii, urmează să susțină la 18 februarie primul antrenament pe patinoarul „23 August".

Tînărul LAURENȚIU IORDAN se impune tot mai mult ca un om de bază al naționalei. Vitalitatea, forța și puterea de pătrundere îl recomandă ca un element de șoc al înaintării noastre

PROGRAMĂ ȘI MANUAL

Teoretic, fiecare profesor de educație fizică este liber ca, în funcție de prevederile programei, să-și conceapă cît mai variat lecția, în așa fel încît ea să corespundă pe deplin atît condițiilor materiale existente în școală, cît și colectivului clasei respective. Spuneam teoretic, pentru că am avut nenumărate prilejuri să asistăm la diferite analize făcute cu ocazia unor inspecții de îndrumare și control care incriminau pe profesorul ce „îndrăznise" să se abată de la litera „legii". E drept că cei mai mulți dintre inspectorii în cauză erau specialiști în alte domenii și, probabil, obligați prin alte prescripțiuni regulamentare să facă de toate. Dar prin aceasta, cu sau fără voie, lecția de educație fizică pierdea din calități.

Insuficienta experiență a unor cadre sau pregătirea didactică necorespunzătoare a altora (ne referim la absolvenții de liceu care devin peste noapte profesori) a dus în multe școli la o interpretare eronată, considerînd programa ca pe ceva imuabil. Și aceasta în detrimentul calității.

Aplicarea experimentală a noii programe de educație fizică va constitui fără îndoială un pas înainte. Flexibilitatea ei se cerea „legiferată" și, — după opinia noastră — în forma propusă ea corespunde mult mai bine cerințelor din toate punctele de vedere. Este necesar acum, ca toți cei ce vor fi chemați s-o aplice să caute a o valorifica din plin, folosindu-se tocmai de această larghețe, pentru a reuși obținerea unor rezultate la nivelul cerințelor actuale.

Studiul celorlalte obiecte de învățămînt stabilește o strînsă concordanță între programă și manual. Educația fizică beneficiază de o programă, dar nu dispune de un manual.

O nu prea veche anchetă întreprinsă de ziarul nostru, printre numeroase cadre didactice cu experiență, sublinia necesitatea existenței unui astfel de manual, care ar fi un excelent ghid adresat atît profesorului (metodica editată este insuficientă) cît și elevilor.

El nu trebuie însă să devină un instrument de supraîncărcare teoretică a școlarilor, ci unul de facilitare a înțelegerii unor noțiuni, reguli, tipuri de exerciții propuse de profesor, în felul acesta ei devenind mai buni practicanți, mai buni cunoscători ai diferitelor discipline sportive.

Modalitățile de alcătuire a acestuia sînt diverse și multiple. Realizarea — mai întîi experimentală — ar reliefa — după părerea noastră — aspecte deosebit de interesante privind ridicarea pe o treaptă superioară a lecției de educație fizică.

Școala este chemată să creeze, prin cele mai moderne mijloace, oameni multilateral pregătiți. Educația fizică — prin conținutul său — nu poate să lipsească din rîndul lor.

Emanuel FANTANEANU

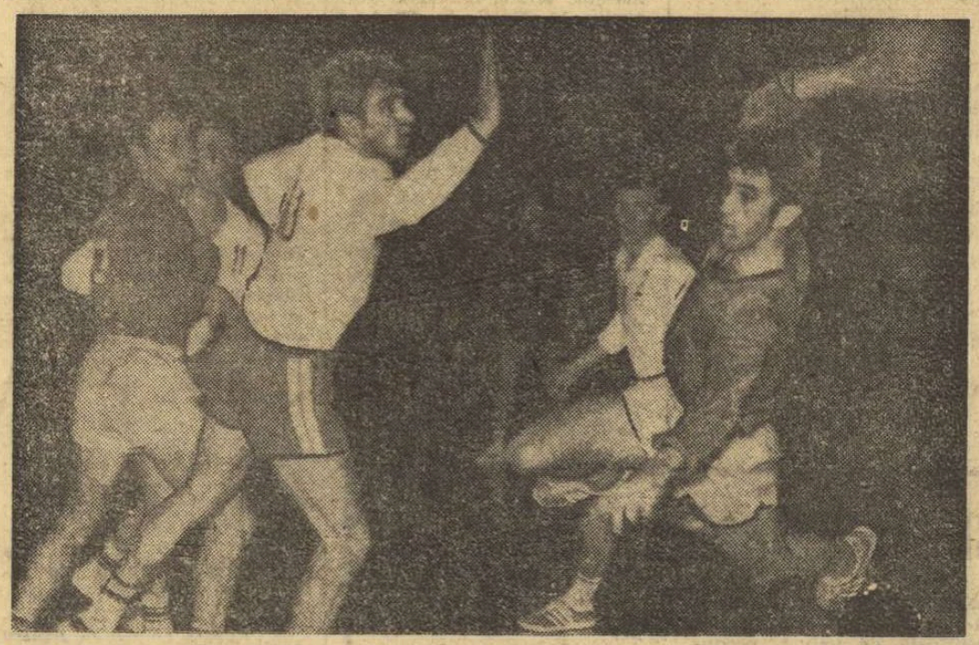

O dublă fentă, Nowakowski și Strozik au rămas „înfipți" în podea și Cristian Gațu — ieri în vervă — înscrie spectaculos.

VERITABIL „GALOP DE SĂNĂTATE" AL HANDBALIȘTILOR ROMÂNI, IERI, ÎN SALA FLOREASCA

Nu numai apropierea campionatului mondial ne îndreptățește, atunci cînd vorbim despre partida de handbal dintre reprezentativa masculină a țării și o selecționată a Poloniei, să ocolim implicațiile cifrice ale categoricei victorii obținute de jucătorii români. Există și alte motive care ne îndeamnă să ne oprim mai puțin asupra minutelor de dominare, asupra fazelor mai palpitante sau asupra evoluției scorului. Unul dintre aceste motive este și acela că, ținînd seama de replica palidă, complet șteasră dată de adversar, modul în care s-a conturat rezultatul de 31—12 (14—6) este foarte puțin important.

Esențial considerăm a fi felul în care selecționata română s-a mișcat în teren și, mai ales, dacă poate fi întrezărit un reviriment în joc la majoritatea componenților lotului. Pentru că — se știe — nu de mult, la un turneu în Polonia, echipa a suferit două surprinzătoare și supărătoare înfrîngeri. Deci, pe scurt: putem fi mulțumiți de stadiul actual al pregătirilor? În linii generale, da. În primul rînd, a plăcut ritmul impus de jucătorii români, pe care ei au continuat să-l mențină chiar și în partea a doua a întîlnirii cînd oaspeții erau evident marcați de efort și cînd scorul a luat proporții. Fără să se lase nici o clipă furați de o eventuală tendință de relaxare provocată de o facilă victorie, handbaliștii români au ținut pînă în ultimul minut de joc piciorul pe „accelerator" dînd partidei viteză, viață și, de foarte multe ori, culoare — prin fantezia execuțiilor tehnice. Este, de asemenea, îmbucurător faptul că cei doi portari au corespuns, cu o mențiune specială pentru Dincă ce dovedește o revenire în forma care l-a consacrat, arătîndu-se un serios concurent pentru Cornel Penu. Acesta din urmă a apărat bine timp de 40 de minute, după care a avut o cădere fizică, mult prea aspru sancționată vocal de unii spectatori, absurzi și fără pic de înțelegere pentru ceea ce se poate întîmpla pe teren. Din echipa de bază au lipsit în acest meci Samungi, Goran, Marinescu și Nica. Primul a fost cu destul succes suplinit de tînărul Bota, care continuă să urce încet, dar sigur, treptele consacrării. A fost folosit, tot cu scopul verificării lui, și Birtolom, a cărui forță de șut nu aduce nici lui și nici antrenorilor satisfacții din cauza unei excesive și inexplicabile nervozități a acestui real talent.

Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

CONCURS DE BOB LA SINAIA!

■ **Echipajul lui Panțuru a cucerit „Cupa județului Prahova"**
■ **Mîine, campionatul național**

SINAIA, 13 (prin telefon). — După repetate amînări provocate de starea nefavorabilă a timpului, pe pîrtia de la Sinaia s-a putut disputa, în sfîrșit, primul concurs de bob al anului: „Cupa județului Prahova". Vremea a fost splendidă, permițînd celor 12 echipaje să-și dispute întîietatea în condiții optime.

După cele două manșe, desfășurate pe parcursul a opt viraje, cel mai bun timp a fost realizat de echipajul Clubului sportiv orășenesc Sinaia, pilotat de maestrul emerit al sportului Ion Panțuru, care l-a avut ca împingător în prima manșă pe Neagoe, iar în cea de a doua pe Focșeneanu. Timp obținut: 1:02,12. Pe locurile următoare s-au clasat: 2. C.S.O. II (Stoian — Panaitescu) 1:03,83; 3. C.S.O. III (Stoica — Papadopol) 1:03,98; 4. C.S.O. IV (Niculescu — Mîinea) 1:05,14; 5. Voința Sinaia (Vulpe — Eftimie Pascu) 1:06,75; 6. Bucegi Sinaia (Benghiu — Tătuță — Pascu) 1:07,61.

Duminică dimineața se va desfășura, în două manșe, campionatul național.

PRODUCȚIA DE ECHIPAMENT ȘI MATERIALE SPORTIVE ÎN ROL — ÎNCĂ — DE CENUȘĂREASĂ

Nu spunem, desigur, o noutate afirmînd că una din cauzele care stînjenesc încă destul de serios dezvoltarea activității de educație fizică și sport din țara noastră o constituie insuficiența — atît cantitativă, cît și calitativă — a echipamentului și materialelor necesare practicării diferitelor ramuri de sport. De ani și ani de zile această chestiune a făcut obiectul unor discuții interminabile între factorii răspunzători (Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, Ministerul Comerțului Interior, Ministerul Industriei Ușoare), dar care s-au dovedit, din păcate, puțin fructuoase, soluțiile și rezolvările stabilite nefiind în măsură a determina revirimentul general așteptat. Pentru a respecta întrutotul realitatea, trebuie, firește, să recunoaștem că în ultima vreme s-au înregistrat unele progrese (mai ales sub raport cantitativ) în producția de echipament și materiale sportive (valoarea sa globală a ajuns să depășească 900 milioane lei), dar că ele sînt încă departe de a răspunde cerințelor mereu mai mari pe care le ridică mișcarea noastră de educație fizică și sport, aflată, la rîndul ei, într-un proces de revitalizare, de continuă ascensiune.

Aceasta fiind situația, ni

C. FIRANESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

„ALCHIMIA" GHEȚII...

Miile de spectatori, care în ziua de 24 februarie vor asista la ceremonia deschiderii întrecerilor grupei B a campionatului mondial de hochei, nici nu vor bănui că oglinda superbă de gheață care se așterne la picioarele lor a necesitat zile și nopți de osteneală, rețete savante, deslușite în ani mulți de încercări, căutări, eșecuri și succese.

A pregătit-o specialistul cehoslovac Ladislau Slovak, care a învățat toate secretele de la un bătrîn meșter suedez și apoi — la rîndul său — le-a împărtășit colegilor români.

„Placa" aceasta alunecoasă cuprinde în grosimea ei de numai TREI CENTIMETRI cîteva straturi așezate anume, ca foile unei plăcinte.

Mai întîi, temperatura tuburilor a fost coborîtă pînă la minus 17 grade. Nici o „centimă" mai mult, nici una mai puțin! Este, ceea ce se cheamă, „frigul optim". Apoi, pulverizîndu-se apă, ore în șir, s-a aplicat planșeului de beton o „peliculă inițială". Oricît vi s-ar părea de ciudat, gheața trebuie... vopsită. Albul ei orbitor se realizează cu un strat de lapte de var și cretă. Urmează un nou strat, pe care se aplică marcajul, liniile roșii și albastre, cercurile, punctele de angajare, teritoriile porții și ale arbitrilor. (Culorile le-a avut cu el maestrul Slovak). În sfîrșit, ultimul este „stratul de uzură", pe care se patinează, și a cărui toaletă revine mașinii „Rolba". Ea îi șterge ridurile lăsate de patine, redîndu-i prospețimea unui obraz de adolescent.

Valeriu CHIOSE

(Continuare în pag. a 4-a)

La patinoarul din București:

SPORTUL ȘI DELICVENȚA

Cu ani în urmă, circula o glumă pe care chiar unii activiști mai dogmatici o înghițeau, poate nu cu plăcere, sau fără s-o înțeleagă măcar în substanța ei. În fine, era o glumă pe care își puteau permite s-o asculte și — ca un act mai liberal ceva — s-o și povestească. Nu-i prea lungă, dar n-am s-o reproduc, totuși, ci mă voi mărgini, doar, să notez că îi cam lua peste picior pe acei tovarăși ce se credeau atotștiutori, indiferent de domeniul adus în discuție, prezentîndu-i drept cunoscători chiar și în materie de... sobe ! Se rîdea, cum se rîde și la alte astfel de glume, nici mai bune, nici mai proaste, dar zîmbetele, atunci cînd nu erau acre, te făceau să pricepi că cel ce-o asculta nu surprinsese că șuvoiul de umor amar izbucnea tocmai pentru că între „erou" și „sobe" nu exista nici un fel de legătură.

De ce, totuși, citez chiar și în modul acesta destul (sper) de mascat o glumă... civilă, într-un ziar de sport ? Pentru că, cei cărora li se adresa nu-și puneau niciodată întrebarea : „oare nu cumva poate fi vorba și despre mine ?". Nu vedeau, prin urmare, legătura sau nu voiau s-o facă...

Rostul introducerii mele este acela de a încerca o apropiere între fapte care, aparent, n-au nici o legătură deși —uneori — sînt apropiate pînă la intimitate. Tot așa cum activistul nostru — cam limitat — după cum cred că s-a înțeles (fie din cauza unghiului obtuz în care se posta cînd asculta relatarea glumei, fie din pricina perdelei de infatuare, care-i ascundea fondul acesteia), unele categorii de cetățeni nu realizează anumite raporturi existente între sport (de care nu sînt străini, dar nici prea preocupați) și alte domenii ale vieții de fiecare zi. Într-un număr recent al ziarului, încercam să luminez, puțin, o astfel de relație : între educația fizică și femeie.

Azi, gîndul mi se oprește asupra unui fenomen îngrijorător remarcat și la noi : creșterea delicvenței printre tineri. Presa, de diferite profile, încearcă adesori să tragă semnalele de alarmă cuvenite, folosind exemple tragice din țări în care fenomenul a devenit cronic, punînd în luptă arma satirei ș.a.m.d. Mari rar avem însă prilejul să aflăm și cauzele care duc la astfel de situații (la noi bineînțeles), ca și remediile ce pot fi folosite în îndreptarea stării actuale.

Îmi permit să afirm că sportul poate apărea și la un capitol și la celălalt : în primul, ca o explicație : ignorînd terenul întrecerii sportive, tinerii și tinerele nu au o altă ocazie de a-și cheltui surplusul de energie, nu-și echilibrează logic bugetul de timp liber, ocolesc astfel, și poate inconștient, căile care consolidează importante trăsături morale cum sînt : voința, onestitatea, curajul, demnitatea, spiritul de întrecere, respectul față de semeni (și de cei mai slabi, firește) ; la capitolul secund, al remedierii stării de delicvență, printre cei tineri. Nu o dată, sportul a constituit, pentru părinți și pentru profesorii cu tact, o pîrghie eficientă de corectare a unor deficiențe morale ale copiilor și elevilor lor. Ziarul nostru a informat asupra introducerii lui printre metodele de care uzează, în școlile pentru delicvenți minori, reeducatorii acestora. Filmul „Singurătatea alergătorului de cursă lungă" și altele, mai vechi sau mai noi, au folosit o temă asemănătoare, cu o mare forță de convingere. Cu toate acestea, întîlnim zilnic, în mai toate orașele și satele prin care ne poartă pașii meseriei noastre, părinți care disprețuiesc sportul, pedagogi care-l ignorează, copii care nu-i cunosc binefacerile, delicvenți minori care îi fac cunoștința după ce se află dincolo de ferestrele zăbrelite ale școlilor de corecție.

Sugerăm, de aci, forurilor responsabile — atît celor din învățămîntul public, cît și celor din sport, din domeniul sănătății publice și organizațiilor de masă pentru tineret, să mediteze, laolaltă, asupra relației care există între cultura fizică și delicvența minorilor, dar, mai cu seamă, asupra raportului care ar trebui să existe.

Nu de alta, dar n-aș vrea ca cineva să facă vreo legătură între partea atît de serioasă a rîndurilor de față și gluma care le-a precedat...

Emanuel VALERIU

REINTRARE ÎN ACTUALITATE

● Pe linia frumoasei tradiții de a asigura echipelor bucureștene de rugby un program de activitate înaintea deschiderii sezonului oficial, comisia de specialitate a C.M.E.F.S. București organizează și în acest an două competiții (**„Cupa de iarnă"** și **„Cupa tinereții"**), rezervate divizionarelor A și B, precum și lotului național de juniori. La prima competiție vor participa următoarele formații : **Dinamo, Grivița Roșie, Steaua** și **Vulcan** (seria I) și **Gloria, Olimpia, Aeronautica** și **Steaua-tineret** (seria a II-a). Trofeul **„Cupa tinereții"** și-l vor disputa **Lotul național de juniori, Rapid, Progresul** și **Constructorul.**

Prima etapă a acestor două competiții va avea loc în ziua de 15 februarie, după următorul program : **„CUPA DE IARNĂ"** — seria I : **Dinamo — Grivița Roșie** și **Steaua — Vulcan** ; seria a II-a : **Gloria — Steaua (tineret)** și **Olimpia — Aeronautica. „CUPA TINERETII": Constructorul — Rapid** și **Progresul — Lotul național de juniori.**

● Pînă acum, la F.R.R. au fost depuse următoarele cereri de transfer : **A. ISTUDOR** (Dinamo București), **FL. CONSTANTIN** (Olimpia București) și **A. NICOLESCU** (Rapid București) pentru **Grivița Roșie, T. BĂLAN** și **G. MARKUS** (Știința I.M.P.) pentru **Știința Petroșani, T. CRISTESCU** (Constructorul București) pentru **Aeronautica București** și **C. DUMITRESCU** (Universitatea Timișoara) pentru **Agronomia Cluj.**

Reamintim că perioada de transferări se va termina în ziua de 25 februarie.

CONCURSUL DE LA REȘIȚA

Piscina de 25 m din Reșița, recunoscută unanim pentru calitățile sale, găzduiește astă-seară și mîine dimineață primul concurs de amploare al anului, la care și-au dat întîlnire cei mai buni înotători ai țării. Excepțîndu-l pe timișoreanul V. Costa, aflat în plină sesiune de examene, vor urca pe blocstarturi toți campionii și recordmanii noștri, reuniți pentru un prim examen înaintea unor importante confruntări internaționale programate în această primăvară.

Întrecerile craulîștilor, cu Slavic, Almer, Cosmescu și Naghi în rolurile principale, constituie punctul de atracție al concursului. Cu mare interes este așteptată confruntarea celor doi spatiști reșițeni, Giurasa și Hohoiu, cu tînărul înotător bucureștean Gh. Lupu, ca și evoluția lui A. Covaci (cu o pregătire mai bună în lunile de iarnă, față de anii trecuți) în probele de delfin.

VIRGIL LUDU

FOTOGRAFIA SPORTIVĂ

Imaginea este astăzi, mai mult ca oricînd, convingătoare. Memoria omului contemporan este o memorie vizuală și nimeni nu se mai îndoiește de aceasta.

Nu numai filmul ispitește, seduce, argumentează, ci și fotografia, mai ales dacă este artistică. Deci, de la arta mișcării la arta reprezentării ei fotografice. La toate saloanele fotografice din lume și la saloanele internaționale organizate în țara noastră, fotografia sportivă a fost permanent prezentă. Ea se caracterizează prin inedit, originalitate și, uneori, chiar prin noi procedee tehnice.

Recent Timișoara a avut ideea inspirată a unei expoziții de fotografii sportive. Mult apreciată și vizitată, expoziția a fost amintită și în coloanele ziarului „Sportul". Și Brașovul, consacrat pentru frumusețile și dinamismul său, a organizat acum cîțiva ani o expoziție asemănătoare, firește cu accent pe turism, alpinism, schi, care a putut fi admirată și într-un jurnal cinematografic.

În străinătate sînt foarte frecvente concursurile pentru premierea celor mai bune fotografii sportive. Ne amintim, între altele, jerba de spumă, în evantai, a unui schior pe apă, un schif 8+1 lunecînd pe ape albastre (totul privit de sus), faze de fotbal în care mingea „acoperă" capul jucătorului, patinatoare sau gimnaste concurînd în măiestrie balerinele.

Noi avem o veche și valoroasă tradiție a artei fotografice sportive. Crescută în redacțiile Sportul și Stadion, emancipată la O.N.T. și Meridiane, maturizată prin cărțile editurii de specialitate, ea a format fotografi sportivi care s-au dovedit nu o dată adevărați artiști ai imaginii. S-a recunoscut adesori, chiar de fotografii vîrstnici și din alte domenii, că fotografia sportivă solicită altfel pe autor, cere alte calități, alt ochi, altă vibrație lăuntrică. Am văzut excepționali fotografi artistici, realizînd mediocre fotografii pe stadioane și pîrtiile de schi. Aici legile mișcării sînt altele și ele se cer cunoscute nu numai din cărți sau dintr-un anumit domeniu.

A 8-a ARTĂ

Pentru a surprinde, poetic sau dramatic, zborurile săritorilor la trambulină, în schi sau înot, o fază de rugby sau handbal, o săritură cu prăjina sau o trecere peste garduri, un salt la gimnastică, nu trebuie să fii numai un bun fotograf, ci și un artist.

Fotografiile de mai ieri ale lui Ion Peteu, Gh. Epuran, Fritz Brandrup, Gh. Corcodel nu erau fotografiile unor pricepuți profesioniști, ci ale unor adevărați îndrăgostiți de natură și mișcare. Mai țin minte și acum excepționala fotografie a Irinei Nagy, ani nesfîrșiți portarul naționalei de handbal, prinsă într-un salt superb — fotografie realizată inspirat de fostul jucător, și de handbal, Gh. Epuran, fotografie premiată în unanimitate.

Dovada cea mai bună că arta mișcării inspiră arta fotografică o găsim și în faptul că din nici o expoziție de fotografii, de amatori sau profesioniști, obișnuit, nu lipsește, pentru frumusețea și dinamismul ei, fotografia sportivă.

La expozițiile medicilor, arhitecților, profesorilor de desen, arta și mișcarea sînt prezente într-o fericită simbioză. Sînt chiar pictori și sculptori pe care fotografia sportivă îi inspiră în arta lor.

În numărul din 4 ianuarie 1970 al ziarului „Sportul" au fost reproduse fotografii, cu titluri foarte sugestive : Ca valerul, Miniaturi, Diferența Să nu fii superstițios ? Autorii lor : Paul Romoșan, Aurel Neagu Ne-ar bucura mult dacă și fotograful-artist Ion Miclea ar poposi măcar o dată în lumea sportului, care, sigur, nu-l va dezamăgi.

Undeva, între grafică și film, timidă, dar plină de calități și entuziasm, fotografia artistică sportivă susține și ea, cu credință, ideea noastră : sportul a opta artă.

GIMNAȘTII AU LUAT STARTUL ÎN 1970

Luna februarie marchează reluarea activității competiționale la gimnastică, prin organizarea de către comisia de competiții a Consiliului municipal pentru educație fizică și sport al Capitalei, a unei întreceri devenită tradițională, **concursul pe aparate.** Început acum o săptămînă cu evoluția la sol a gimnaștilor, întrecerea bucureșteană continuă mîine cu sol-fete și sărituri-băieți, aparate la care și-au anunțat participarea peste 100 dintre cei mai buni gimnaști din București. După cum se știe, acest concurs se organizează pe categorii de clasificare, el fiind deschis atît sportivilor de categoria a IV-a, cît și celor de la candidați maeștri și maeștri. Mîine, gimnaștii vor evolua la sala de la „23 August", cu începere de la ora 9.

Iată cîteva dintre rezultatele înregistrate cu o săptămînă în urmă, la sol băieți : **cat. a IV-a :** Cristian Buzoianu (Șc. sp. 2) 9,05 p, Eugen Rus (Steaua) și Cornel Popescu (Steaua) 9 p ; **cat. a III-a :** Octavian Oprescu (Șc. sp. 2) și Cristinel Leoampă (Șc. sp. 2) 9,40 p, Gh. Iliescu (Șc. sp. 2) 9,35 p ; **cat. a II-a :** Gabriel Popescu (Lic. 35) 9,20 p, Marian Badea (Șc. sp. 2) 9,15 p, Nicolae Vasilescu (Cl. sp. șc.) 8,25 p ; **cat. I** și **cat. candidați maeștri :** Nicolae Oprescu (Dinamo) 9,40 p, Liviu Mazilu (Dinamo) 9,20 p, Mihai Borș (Cl. sp. șc.) 8,70 ; **maeștri :** Dan Grecu (Dinamo) 9,45 p, Adrian Stoica (Steaua) 9,05 p, Constantin Petrescu (Dinamo) 8,75 p.

UNDE MERGEM ?

SIMBATA

RUGBY : Teren Constructorul, ora 17 : **Constructorul — Rapid.**

ATLETISM : Sala Complexului sportiv „23 August", ora 15,30 : **Campionatul național de seniori în sală.**

DUMINICA

FOTBAL : Stadion Giulești, ora 9.15 : **Rapid** (tineret-rezerve) — **Metalul Tîrgoviște** ; ora 11 : **Rapid — C.F.R. Cluj** ; Stadion Progresul (str. Dr. Staicovici), ora 9 : **Progresul — Metalul București** (tineret-rezerve) ; ora 10,45 : **Progresul — Metalul București** ; teren Ghencea, ora 11 : **Steaua — Flacăra Moreni** ; Stadion Dinamo (terenul III), ora 9,30 : **Dinamo** (tineret-rezerve) — **Sirena** ; Stadion Politehnica, ora 10 : **Sportul studențesc — Electronica Obor.**

RUGBY : Stadion Constructorul, ora 9 : **Gloria — Steaua** (tineret) ; ora 10,10 : **Steaua — Vulcan**, ora 11,20 : **Grivița Roșie — Dinamo** ; ora 12,30 : **Olimpia — Aeronautica** ; teren Ghencea, ora 10 : **Lotul național de juniori — Progresul.**

INOT : Bazinul Floreasca, ora 9,30 : **Concurs pentru copii.**

ATLETISM : sala Complexului sportiv „23 August", ora 9.30 : **Campionatul național de seniori în sală.**

BOX : de la ora 10 la clubul „Grivița Roșie" : reuniune dotată cu „Cupa 16 Februarie".

ȘEDINȚA ANUALĂ A COMITETULUI FEDERAL LA HANDBAL

Duminică, 22 februarie 1970, orele 9.30, va avea loc ședința anuală a Comitetului federal al Federației române de handbal, cu următoarea ordine de zi : Informarea asupra activității F.R.H. pe anul 1969 ; Planul de măsuri al F.R.H. pe anul 1970 ; Calendarul sportiv intern și internațional pe 1970—1971 ; Bugetul Federației române de handbal pe anul 1970 ; Probleme organizatorice.

GONG

PARADA-RIPOSTA

DISCUȚII, DECLARAȚII = OBLIGAȚII

● Un nume nou printre arbitrii noștri de box : constănțeanul Vasile Neagu, fost campion al țării în 1962, participant la J.O. de la Roma. Deși a îmbrăcat de curînd costumul alb, Neagu se remarcă prin competența cu care conduce și judecă meciurile în ring. El a fost pregătit de arbitrul AIBA, Ali Rișat.

● Ieri ne-a vizitat la redacție antrenorul din Buzău, Marin Dumitru. Cu acest prilej, am aflat că va înscrie în campionatul de juniori 8 pugiliști. După opinia sa, șanse de a obține rezultate bune au C. Dumitrașcu (pană, vicecampion în 1969), F. Manea (semimuscă), C. Manea (cocoș), M. Aldea (cocoș).

● Astă-seară, la Constanța se va disputa meciul internațional Farul — Wismut Gera. Antrenorul constănțenilor, Nicolae Buză, prezent joi seara în sala Floreasca, la meciul Steaua — Wismut, ne-a comunicat că va urca între corzi următoarea echipă : Șoșoiu, Manole (Rușit), Iliescu, Simionescu, Dinu, Baciu, Kerim, Preda, Pîrvu, Bursuc. Gala va începe la ora 19.

● Simbătă 21 februarie, în perspectivă un meci de mare atracție : Constantin Stanef — Octavian Amăzăroaie. Se știe că, recent, ultimul, elev al lui Victor Alexandru, l-a întrecut într-o manieră categorică pe stelistul C. Buzuliuc. Duelul Stanef — Amăzăroaie va avea loc în cadrul reuniunii dotate cu „Cupa Feroviarul".

La unul din concursurile săptămînii trecute l-am antrenat într-o discuție pe secretarul federal, Dionisie Tepșan, abordînd patru din problemele stringente ale scrimei noastre : arbitraje, organizări de competiții, cadre și materiale. Apreciind răspunsurile ca interesante, ele exprimînd orientarea activității oficiale, le consemnez în speranța că vor fi binevenite spre liniștirea unor spirite poate prea pătimașe :

1 Problema arbitrilor rămîne una din dificultățile federației, deoarece aceștia sînt recrutați, prin forța lucrurilor, dintre sportivii și antrenorii activi, fapt ce creează, inerent, suspiciuni și animozități. Dar e foarte adevărat că, într-o lipsă de preocupare a colegiului central, a colegiilor locale precum și a antrenorilor, nu s-au organizat, în ultimii ani, cursuri sau alte forme de pregătire, iar arbitrii neavînd la dispoziție nici un material documentar, s-au mărginit doar la practica de concurs. Acum, însă, avem în lucru un statut al arbitrilor de scrimă, care, pînă la sfîrșitul lunii martie, sperăm să ajungă la cluburi. Se preconizează, totodată, liste pe categorii, examinări, și cursuri scurte pentru împrospătarea cunoștințelor arbitrilor. Sîntem în așteptarea noului regulament internațional pe care-l vom transmite, cu maximum de rapiditate, în țară, deoarece și în această direcție a existat pînă acum o lipsă de preocupare, care se repercutează asupra calității arbitrajelor.

2 În privința organizărilor de competiții, remarc că, prin înmulțirea considerabilă a concursurilor interne și internaționale, calendarul este extrem de încărcat. Densitatea competițiilor face ca pregătirea lor (în special a celor locale), să fie privită cu oarecare ușurință, la aceasta contribuind și numărul restrîns de organizatori. Biroul federal și-a propus să sprijine organizarea competițiilor iar eu personal, voi căuta să stimulez comisia municipiului București, care are un rol însemnat în realizarea calendarului competițional. Nu pot trece cu vederea faptul că la nereușita organizărilor contribuie și lipsa unei săli corespunzătoare, pentru obținerea căreia biroul federal depune toate eforturile. Sperăm să obținem și sprijinul C.N.E.F.S.

3 În privința pregătirii cadrelor, singura cale care ne poate scoate din impas rămîne specializarea I.E.F.S., cu ciclu de 4 ani (inclusiv cursul de bază). Federația a sprijinit înființarea secției de performanță pe lîngă institut și pregătește o discuție la nivelul conducerii, prin care să se pună, cît mai curînd, bazele acestei acțiuni. Pînă atunci, se vor organiza, în continuare, consfătuiri ale antrenorilor și, în plus, cu ocazia marilor competiții interne, unde sînt concentrați de regulă toți antrenorii, se vor organiza prelegeri, informări, comunicări pe baza cercetărilor etc. E regretabil faptul că, în Capitală, nu s-au luat pînă în prezent asemenea inițiative, deoarece aici activează mai bine de 50% dintre antrenori.

4 Cea mai delicată problemă este cea a materialelor. Vreau să remarc sprijinul acordat de către conducerea C.N.E.F.S. federației noastre, cu toate dificultățile ce le implică importul, asigurîndu-se materiale în măsură suficientă pentru loturi, și aproape suficientă pentru secțiile din cluburi. Faptul că sîntem tributari importului ne pune într-o situație de inferioritate față de celelalte discipline sportive și fată de adversarii direcți pe care-i avem de înfruntat pe plan mondial. Pentru confecționarea în țară a unor materiale de specialitate, ar fi necesar un atelier specializat în materiale sportive (cantități reduse), care ar putea rezolva aceste necesități, fără a se apela la mari întreprinderi, legate de obligații de plan

★

Subscriu întrutotul la ideea unui atelier specializat în producția materialelor sportive, de serie redusă, care ar umple multe goluri din activitatea scrimei și a altor discipline sportive

Din declarațiile făcute aci, cît și din punctele de vedere exprimate, tot prin ziarul „SPORTUL", de președintele federației, remarc aceeași orientare spre activitatea loturilor reprezentative. Profit de ocazie să amintesc că chezășia succeselor echipelor reprezentative o constituie activitatea fructuoasă din cluburi și asociații, căreia ar fi necesar să i se *acorde o atenție, pe MĂSURA PRETENȚIILOR, din partea biroului federal.*

Cornel GEORGESCU

Selecționata divizionară — J. S. K. Slavia Sofia 3-1

UN REUȘIT TEST AL VOLEIBALIȘTILOR

SUCEAVA, 13 (**prin telefon, de la trimisul nostru**). Sala sporturilor din localitate a fost asaltată de un public numeros, dornic să fie martor la cea dintîi confruntare cu caracter de verificare pe care au susținut-o voleibaliștii noștri fruntași după prima etapă de pregătire în vederea competițiilor internaționale ale acestui an. Selecționata divizionară (lipsită de cîțiva jucători de bază pentru a putea purta denumirea de reprezentativă națională) a primit replica formației bulgare **J.S.K. Slavia Sofia.** Meciul, care a prilejuit antrenorilor **T. Tănase** și **G. Cherebețiu** posibilitatea unui control al comportării selecționaților, s-a încheiat cu victoria echipei române cu scorul de 3—1 (9, 12, —13, 11).

Formația bulgară, deși fără individualități de talia voleibaliștilor de la T.S.K.A. (deținătoarea „C.C.E.") s-a remarcat prin omogenitate și prin siguranță în execuții, opunînd selecționatei divizionare o rezistență deosebită.

Dintre jucătorii români care au evoluat în acest meci, ridicătorii **Stamate** și **Drăgan** s-au remarcat în mod cu totul deosebit, prin dirijarea inteligentă a atacului și prin participarea eficientă la acțiunile ofensive. De asemenea, trăgătorii **Crețu, Codoi** și **Rotaru** au arătat o sensibilă creștere valorică față de evoluțiile anterioare. Au mai jucat : Costea, Porosnicu și Duduciuc.

Din echipa bulgară s-au remarcat Stoianov, Gavrilov și Trenev.

Au arbitrat Gh. Ionescu și Al. Alexov.

A. BREBEANU

POSTĂVARUL ÎN PLINĂ ACTIVITATE

BRAȘOV, 13 (**prin telefon**). Teama că vom agăța schiurile în cui s-a spulberat. Căldura și vîntul nu mai alungă zăpada prin văi și coclauri, la adăpostul umbrei, ci un soare strălucitor dar rece privește neputincios și distant întrecerile schiorilor desfășurate într-un decor de autentică iarnă. Anotimpul a intrat în drepturi.

În mod paradoxal, însă, astăzi (n.r. ieri), în slalomul special desfășurat pe Sulinar (între cabana Cristianul Mare, Poiana Doamnei și Poiana Ruta), zăpada, atît de mult așteptată, a fost un redutabil adversar. Sosită brusc și așternută peste un strat de gheață inițial, ea a transformat slalomul dintr-o luptă deschisă într-o cursă de urmărire prin „tranșee", în care cuvîntul de ordine nu a fost „să cîștige cel mai bun", ci „să scape cine poate". Cu toate eforturile arbitrilor, timpul prea scurt de la căderea ninsorii nu a permis amenajarea traseului pînă la acea compactitate care să asigure o evoluție normală și apropiată de maximumul posibilităților pentru toți concurenții. Ca urmare, deși în principiu sîntem împotriva abandonurilor și descalificărilor, de astă-dată am găsit o explicație numeroșilor concurenți aflați în această situație. Tot atît de adevărată rămîne, însă, și realitatea că noi nu avem schiori care să știe să meargă prin taluzuri. Pentru aceasta, se cere o tehnică specială pe care, la urma urmei, concurenții sînt datori să și-o însușească, atît pentru întîmplări ca cea de acum, cît, mai ales, pentru starturi internaționale, unde participăm cu numere și în categorii mari.

REZULTATE : seniori („CUPA POSTĂVARUL") : **1. C. Văideanu (A.S.A.) 82,1 ; 2. I. Bobiț (Dinamo) 83,4 ; 3. M. Ene (Dinamo) 84,0 ; 4. S. Cojocaru (Șc. sp. Bv.) 88,1 ; 5. I. Bălan (A.S.A.) 89,3 ; 6—7. C. Teșileanu și D. Ionescu (ambii St. roșu) 91,2;** senioare : **1. Mihaela Sandu (Dinamo) 92,0 ; 2. Ioana Belu (A.S.A.) 94,4 ; 3. Eva Markos (Dinamo) 97,0 ; 4. Gizela Mores (Polit. Bv.) 98,0 ;** juniori I (**CAMPIONATUL JUDEȚEAN**) : **1. P. Șoiu (Dinamo) 86,2 ; 2. N. Barbu (Energia) 92,6 ; 3. I. Troitsch (Dinamo) 92,9 ;** juniori II : **I. St. Adăscăliței (St. roșu) 76,2 ; 2. I. Gheorghe (Dinamo) 76,5 ; 3. Fl. Barbu (Șc. sp. Predeal) 78,2 ;** junioare I : **1. Daniela Munteanu (A.S.A.) 94,1 ; 2. I. Birsan (Creația) 110,3 ; 3. Minodora Zerman (Șc. sp. Predeal) 112,3 ;** junioare II : **1. Nela Simion 80.0 ; 2. Maria Degeratu 81,4 ; 3. Maria Roșculeț 84,7 (toate trei de la Șc. sp. Predeal).**

Duminică are loc proba de coborîre.

Mihai BÎRA

PRODUCȚIA DE ECHIPAMENT ȘI MATERIALE

(Urmare din pag. 1)

s-a părut normal ca problema materialelor și echipamentului sportiv să ocupe un spațiu atît de larg în dezbaterile prilejuite de recenta plenară a C.N.E.F.S. Și poate la fel de firesc a fost ca modul ei de abordare să se facă dintr-un unghi aproape exclusiv critic.

Un prim aspect dezbătut l-a constituit absența din comerț sau punerea în vînzare în cantități foarte mici a unor articole de sport — consecință directă a neproducerii lor sau a producției încă restrînse de asemenea articole.

Concret, tovarășa Elena Poparad, vicepreședintă a Consiliului Național al Organizației Pionierilor, s-a referit la lipsa — în chiar plin sezon — a unor materiale necesare practicării sporturilor de iarnă (îndeosebi schiuri), ca și a saltelelor de gimnastică. La rîndul ei, antrenoarea federală Ella Constantinescu a subliniat absența — în perioade destul de mari — din magazinele cu articole sportive a paletelor pentru tenis de masă, ceea ce împiedică, în ultimă instanță — după cum aprecia însăși vorbitoarea — efectuarea unei propagande eficiente în favoarea acestui sport. Criticînd faptul că multe din sălile de lupte nu sînt utilate corespunzător, antrenorul federal Ion Corneanu arăta că nu se găsesc de vînzare în cantități suficiente materialele necesare antrenamentelor luptătorilor.

În mai multe luări de cuvînt s-a menționat că însăși procurarea de mingi constituie o problemă greu de rezolvat uneori. Cineva spunea, cu destul năduf, că dacă s-ar lua acum măsura de a se da fiecărei școli din București fie și numai cîte o singură minge, comerțul (și, firește, în spatele său industria) n-ar putea onora integral solicitările.

Numeroase critici au fost exprimate, pe bună dreptate, de la tribuna plenarei și la adresa calității materialelor și echipamentului livrate de întreprinderile producătoare. Tot reprezentanta Consiliului Național al Organizației Pionierilor spunea că cele 16[illegible] de corturi achiziționate în anul trecut pentru taberele școlarilor n-au putut fi folosite decît un singur sezon, după care rezistența lor la ploaie a cedat cu totul. Antrenoarea Ella Constantinescu a scos, de asemenea, în evidență, precaritatea meselor de ping-pong fabricate la Reghin, iar alți vorbitori s-au referit la slaba calitate a pantofilor de tenis, a unor tricotaje și a altor articole.

Căutînd explicațiile acestor deficiențe, participanții la plenară au apreciat că mai puțin poate fi vorba de o incapacitate a sectorului productiv (de altfel, prin comparații sugestive, ei au subliniat — ceea ce cunoaștem bine cu toții — că industria națională produce numeroase alte mărfuri, deosebit de complicat de realizat, la nivelul tehnicii mondiale) și mai mult de o tratare cu ușurință a problemei articolelor de sport, de o situare a ei pe undeva pe la periferia preocupărilor economice. De altfel, se pare că unele întreprinderi producătoare au căutat, în ultimii ani, și pe alocuri au reușit să se degajeze de obligația producerii materialelor destinate sportului. În consecință, s-a ajuns la situația complet anormală de a se importa anumite produse care erau realizate altă dată în țară (legături și ceară de schi, unele articole pentru scrimeri etc.). În afara faptului că se face astfel o risipă nejustificată de valută, produsele importate sînt — în unele cazuri — de o calitate mai slabă decît cele realizate anterior în țară.

În aceeași ordine de idei, vii critici au fost aduse în plenară Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport care, deși este investit prin lege cu îndatoriri speciale în acest sens, nu și-a îndeplinit, așa cum era de așteptat, rolul său de coordonator al acțiunii de producere și desfacere a echipamentului și materialelor sportive. Consiliul Național și organele sale județene nu au întreprins — cum era necesar — o investigație amplă și sistematică — pe fiecare ramură de sport — a cerințelor reale de materiale și echipament, care ar fi putut conduce la concluzii mai certe în privința planificării producerii acestora. O astfel de investigație, mai bine zis un studiu amănunțit asupra situației actuale și cerințelor în perspectivă de articole sportive a devenit absolut necesar, după cum ca foarte oportună a fost apreciată de către participanții la plenară și o consfătuire — convocată sub egida C.N.E.F.S. — a tuturor factorilor interesați și competenți în producerea și desfacerea materialelor și echipamentului de sport.

Însușindu-și indicația recentă a conducerii de partid, plenara C.N.E.F.S. s-a pronunțat pentru o descentralizare a producției articolelor sportive, pentru atragerea întreprinderilor industriei locale și a unităților cooperației meșteșugărești la realizarea — potrivit necesităților pe planul fiecărui județ — de materiale și echipament destinat practicării sportului. Totodată, a fost subliniată utilitatea unor noi măsuri pe care Ministerul Comerțului Interior le-ar putea lua în vederea îmbunătățirii desfacerii acestor produse.

Acum, nu ne rămîne decît să sperăm că cele discutate la plenară, soluțiile și recomandările date, vor conduce la ieșirea definitivă din rolul de cenușăreasă a producției de echipament și materiale sportive, care trebuie să se apropie cît mai repede de nivelul necesar acoperirii integrale a cerințelor, în concordanță cu dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului în țara noastră.

fotbal

Ancheta SPORTUL

De ce există un decalaj între rezultatele echipei naţionale şi valoarea formaţiilor de club?

DUMITRU NICOLAE-NICUŞOR — antrenor al echipei Dinamo Bucureşti:

SĂ NU ARĂTĂM CAUZELE DIN SIMPLE PRESUPUNERI, CI SĂ LE CONSTATĂM PRACTIC

La întrebarea care face obiectul anchetei ziarului „Sportul" îmi voi permite un răspuns mai amplu. Personal, consider că:

— rezultatele foarte bune ale echipei naţionale se datoresc faptului că s-a reuşit să se formeze o echipă echilibrată din toate punctele de vedere, iar cunoştinţele celor doi antrenori, Angelo Niculescu şi E. Vogl, au permis o bună orientare în greleie cazuri ivite pînă la reuşita calificării la C.M.;

— jucătorii depun toate eforturile la antrenamente, iar în jocuri se dăruiesc total, aşa cum este normal în cazul unor componenţi ai „unsprezecelui" care reprezintă România într-un joc amical sau oficial;

— căldura publicului în felul de a-şi încuraja echipa în momentele grele ale jocurilor;

— pregătirea în perioada premergătoare jocurilor făcută de presă, televiziune, precum şi prietenia ce domneşte în cadrul lotului.

De ce jucătorii nu se comportă şi la club atît de bine ca şi la echipa naţională? CAUZELE SÎNT MULTIPLE. Am să încerc să le enumăr pe cele mai importante:

1. Precizarea aproape matematică a „unsprezecelui" reprezentativ cu multe săptămîni înaintea unui joc internaţional. Conturarea din timp a echipei este, desigur, un lucru bun. În acest fel, însă, **randamentul la club scade, UNII JUCĂTORI ŞTIIND-SE SENATORI DE DREPT AI NAŢIONALEI.** Or, dacă la naţională sînt titulari, la echipa de club... Consider că dacă jucătorii n-ar fi atît de siguri, dacă şi-ar ordona mai bine viaţa particulară, dacă ar munci cu mai multă conştiinciozitate la antrenamente, randamentul lor ar fi mult superior la echipa de club, cît şi la naţională.

2. **Randamentul după jocurile susţinute în cadrul echipei naţionale.** De regulă, după jocul susţinut în echipa naţională, la primul sau chiar la mai multe meciuri de campionat randamentul selecţionabililor — cu mici excepţii — este foarte scăzut. Exemplu: după meciul cu Portugalia, la 6 zile jucătorii dinamovişti au evoluat slab cu Univ. Craiova, după care au urmat alte două partide foarte

bune, cu Farul şi U.T.A. După meciul cu Grecia, la jocul cu Rapid, programat la numai 4 zile (joi) ei au avut o comportare nesatisfăcătoare, continuată duminică, cu C.F.R. Cluj, apoi la Iaşi (după o săptămînă).

Mi-am pus întrebarea: Este o problemă de pregătire, sînt alte cauze? Am ajuns la următoarele concluzii:

— programarea unor jocuri la intervale foarte scurte la sfîrşitul campionatului este nepotrivită;

— consumul fizic, psihic acumulat pe parcursul campionatului intern plus efortul din jocurile atît de importante din cadrul campionatului mondial se reflectă direct şi imediat, bineînţeles, negativ;

— viaţa ordonată dinaintea meciurilor internaţionale face ca după terminarea lor să urmeze zile de relaxare sau preocupări cotidiene rău înţelese de unii jucători;

— sărbătorirea prelungită a succesului fără ca jucătorii să se mai gîndească că mai au obligaţii şi la echipa de club.

3. **Componenţa lotului actual.** — Lotul actual este încă deficitar; în cazul a 2—3 posturi există o diferenţă mare ca valoare.

— O mare parte dintre jucătorii lotului nostru nu muncesc cu destulă seriozitate la antrenamente, complăcîndu-se în situaţia de rezerve.

4. **Practicarea jocului dur în meciurile interne în scopul intimidării sau chiar scoaterii din joc a celor din naţională, lucru ce-i face pe aceştia să se ferească şi în mod normal să nu poată da un randament superior la echipă** (ex. accidentarea lui Dumitrache, Ghergheli).

5. Desigur, că nu numai acestea sînt cauzele. La ele se adaugă şi unele greşeli făcute de mine — la echipa mea — în diferite cazuri.

Totuşi, ca unul care am trăit aproape zi de zi lîngă aceşti jucători nu mi se pare un paradox felul cum ei se comportă la naţională şi la club. Faptul că la naţională se dăruiesc şi dau un randament sporit este un lucru îmbucurător. **VOR PUTEA SĂ JOACE TOT ATIT DE BINE ŞI LA CLUB DACA VOR ÎNŢELEGE SĂ MUNCEASCĂ LA ANTRENAMENTE, SĂ RENUNŢE LA NOPŢILE PETRECUTE ÎN COMPANIA UNOR AŞA-ZIŞI PRIETENI.**

De ce a obţinut Dinamo Bacău rezultate atît de bune? Cunosc în oarecare măsură această echipă şi de aceea îmi permit să fac unele aprecieri. Lotul echipei este compus din jucători fără pretenţii, care sînt, însă, CONVINŞI CĂ SUCCESUL SE OBŢINE NUMAI PRIN MUNCĂ, MODESTIE, CORECTITUDINE, VIAŢĂ ORDONATĂ. În plus, la conducerea echipei se află un om îndrăgostit de meseria de antrenor, cinstit, conştiincios şi plin de modestie.

Consider extrem de folositoare ancheta ziarului „Sportul" pentru a elucida unele dintre semnele de întrebare existente în cadrul echipelor noastre de club, cu speranţa că în viitor ele vor dispare complet.

POLITEHNICA IAŞI LA AL DOILEA SCOR EGAL ÎN ALBANIA

Echipa de fotbal Politehnica Iaşi a susţinut al doilea meci în Albania. Jucînd la Elbasan cu echipa Labinot din localitate, studenţii ieşeni au terminat la egalitate, 1—1.

I. Bălănescu, la Reşiţa

Conducerea clubului reşiţean ne-a informat că antrenorul Ion Bălănescu a preluat conducerea tehnică a echipei de fotbal C.S.M., care activează în divizia B, seria a II-a. Antrenorul Ion Bălănescu a mai pregătit această echipă în urmă cu cîţiva ani.

P. BOCŞANU, coresp.

DINAMOVIŞTII BUCUREŞTENI ÎN R. D. GERMANĂ

Echipa Dinamo Bucureşti va pleca luni în R. D. Germană, unde va susţine trei partide amicale. Programul întîlnirilor va fi definitivat la sosirea fotbaliştilor bucureşteni în Berlin.

„U" CRAIOVA ÎNTREPRINDE UN TURNEU ÎN IRAN

În şedinţa de aseară a Biroului Federaţiei de fotbal s-a aprobat ca echipa Universitatea Craiova să efectueze un turneu în Iran, între 6 şi 16 martie a.c.

S-a stabilit ca jocurile sale cu „U" Cluj (din 8 martie) şi cu Crişul (din 15 martie), din cadrul returului Diviziei A, să fie amînate pentru datele de 25 martie şi 1 aprilie.

CA SĂ RĂMÎNĂ PE PRIMA „SCENĂ"...

...Noroi pînă deasupra gleznelor, bălţi de apă, provenite din topirea zăpezii, întinzîndu-se peste aproape tot terenul, „uscatul" apărînd ici-colo, în chip de insule, şi în acest decor 22 de fotbalişti ieşeni angajaţi într-o încleştare surdă, impresionantă din multe puncte de vedere. Impresionantă, pentru că nu se poate să nu te mişte nişte tineri care joacă un „amical" în care nu numai că nu se amuză, dar se bat pentru fiecare minge, pe care unii abia o zăresc de sub masca de noroi care le acoperă faţa. Aşa cum nu se poate să nu-ţi stîrnească un sentiment de... milă, dar şi de admiraţie, înfăţişarea lor de gladiatori cenuşii — culoarea echipamentului pe jumătate muiat într-o combinaţie de apă şi noroi. Dă, aceasta este o faţă a fotbalului, o faţă care nu se arată întotdeauna lumii.

Pregătirea fotbaliştilor... Pregătirea în sezon mort. Aşa se cheamă în carnetele tehnicienilor activitatea respectivă. *„Acum se încarcă bateriile"* — spun specialiştii. Pentru a le încărca, nici un efort, nici un sacrificiu chiar, nu este prea mare. Şi pentru a nu pierde nici o zi de pregătire, fotbaliştii ieşeni se antrenează în condiţii aproape imposibile.

Amintind şi faptul că meciul amical prilejuieşte divizionarilor C, de la Nicolina, o confruntare cu „vedetele din A", jucîndu-se cu o ambiţie dezlănţuită (pe muchie de crampon!), vă închipuiţi că orice element coregrafic — care-şi mai face din cînd în cînd loc în fotbal — este reprimat şi înlocuit cu lupta fără menajamente.

Privesc, alături de ŞERBAN JUSTIN, antrenorul Politehnicii, această încleştare care îl sperie din cînd în cînd — şi atunci strigă *„Uşor, mă băieţi!"*, *„uşor, să nu vă loviţi!"*, *„ai grijă Relule (sau Costică) la portar, sari peste el, dă-l încolo de gol!"* — pentru ca în momentul următor să-mi spună la ureche: *„aşa se călesc!, angajamentul acum, pe arătura asta, îi va ţine în formă fizică pînă la vară"*.

O nouă fază foarte „ascuţită" îl va speria, însă, iarăşi. Oasele sînt totuşi oase, nu-s de cauciuc... Şi pentru Politehnica Iaşi, victima din toamnă a plecărilor lui Ştefănescu şi Deleanu, a indisponibilităţii totale sau parţiale a lui Stoicescu, Ianul şi Marica, un titular pierdut acum poate însemna la primăvară un pas spre divizia B.

Cu excepţia gleznei lui Ianul *(„care iar ne-a dat emoţii")*, antrenamentul se încheie cu bine.

Urmează una din zecile de discuţii — pe aceeaşi temă — pe care le-am avut cu antrenorul Justin în numai două zile! Întinderea acestor discuţii — cuprinsă întotdeauna între... literele A şi B. Laitmotivul introductiv şi final: *„nu cădem din A!"*

Impresionantă forţa de convingere — aproape obsesivă — a antrenorului ieşean. *„Băieţii împing antrenamentul pînă la pragul suferinţei pentru a reuşi să rămînă pe prima scenă fotbalistică a ţării"*.

Să-l crezi pe Justin?
Noi l-am crezut.
Rămîne să-l creadă şi C.F.R. Cluj et comp...

M. POPESCU

C. F. R. Timişoara — Electromotor Timişoara 5-0 (4-0)

Feroviarii au susţinut — cu Electromotor Timişoara — o utilă partidă de verificare înaintea întîlnirii internaţionale cu B.V.C. Budapesta. Golurile au fost realizate de Periatu 3, Manolache şi Flores.

P. ARCAN coresp. principal

MÎINE, ÎN GIULEŞTI

Feroviarii bucureşteni, în continuarea pregătirilor pentru reluarea campionatului, vor susţine mîine o nouă partidă amicală în compania formaţiei C.F.R. Cluj. Meciul va avea loc pe stadionul Giuleşti şi va începe la ora 11.

În deschidere, de la ora 9,15: Rapid (tineret-rezerve) — Metalul Tîrgovişte.

DESPRE UNELE ASPECTE DIN ACTIVITATEA COLEGIULUI CENTRAL AL ARBITRILOR

Problemele actuale şi de perspectivă ale arbitrajului stau permanent în atenţia F.R.F., ele fiind abordate în ansamblul măsurilor iniţiate pentru desfăşurarea în bune condiţiuni a activităţii fotbalistice din ţara noastră. Asigurarea jocurilor cu arbitri competenţi, bine pregătiţi tehnic şi fizic, hotăriţi să sprijine mersul înainte al fotbalului, constituie obiectivul fundamental al Colegiului central al arbitrilor, care a întreprins acţiuni meritorii pentru realizarea sarcinilor stabilite de federaţie în acest domeniu. Îmbunătăţirea arbitrajelor în prima parte a campionatului a fost apreciată — pe bună dreptate — de majoritatea antrenorilor echipelor din divizia A, de observatorii federali sau de cei ai Colegiului central al arbitrilor, prezenţi la jocuri. În presa de specialitate, de asemenea, au fost relevate progresele obţinute, făcîndu-se totodată sugestii pentru perfecţionarea activităţii în acest domeniu.

După cum este lesne de înţeles, greul muncii Colegiului central al arbitrilor se duce în sfera activităţii de pregătire tehnică a arbitrilor, de uniformizare a aplicării regulamentului, de educare a arbitrilor în spiritul corectitudinii exemplare, al curajului în luarea deciziilor, indiferent de situaţia echipelor, de atitudinea unei părţi a publicului etc.

Pentru informarea celor interesaţi, amintim că, sub îndrumarea F.R.F., mai mult decît în trecut, Colegiul central al arbitrilor se preocupă de problemele tehnice, de pregătirea multilaterală a arbitrilor, de îndrumarea colegiilor judeţene. Se editează cu regularitate, de către Colegiu, Buletinul informativ al arbitrilor, ÎN CARE SÎNT PUBLICATE LECŢII, MATERIALE DE INTERPRETARE, TRADUCERI DIN REVISTELE DE SPECIALITATE DE PESTE HOTARE etc.; a fost tipărit recent manualul-ghid pentru şcolile de arbitri (lecţiile, activităţile practice etc.), o broşură în tiraj de masă pentru uzul spectatorilor („Ce trebuie să cunoaştem despre unele prevederi ale regulamentului jocului de fotbal"), precum şi alte materiale de acest gen.

Sarcinile tot mai grele ce revin arbitrilor în complexul activităţii noastre fotbalistice reclamă din partea Colegiului central o selectare judicioasă a arbitrilor la toate nivelele. Venind în întîmpinarea unor sugestii exprimate şi în presă, BIROUL FEDERAL A HOTĂRÎT REDUCEREA NUMĂRULUI DE ARBITRI DIN LOTUL „A" LA 32 (ajunsese la peste 40), reducerea vîrstei arbitrilor din lotul „C" şi introducerea în acest lot a unor arbitri tineri, de perspectivă. Este doar un început; reaşezarea loturilor după criteriul valoric va fi încheiată după terminarea returului. Precizăm că MENŢINEREA SAU PROMOVAREA ARBITRILOR DIN LOTUL REPUBLICAN ESTE O CHESTIUNE DE COMPETENŢĂ EXCLUSIVĂ A F.R.F., care însă va lua în consideraţie şi aprecierile făcute arbitrilor din lot cu privire la comportarea şi contribuţia acestora la activitatea fiecărui colegiu judeţean.

Problemele de conţinut ale muncii de perfecţionare continuă a arbitrajelor trebuie să constituie preocuparea de bază a tuturor colegiilor teritoriale. La unele colegii, această activitate este încă nesatisfăcătoare. Pe alocuri, muncii serioase şi corecte care să aibă în vedere problemele mari ale arbitrajului, i-a luat locul spiritul îngust, revendicativ, faţă de care F.R.F. va lua măsurile ce se impun.

O sarcină importantă a Colegiului central o constituie delegarea arbitrilor la jocuri. Sub îndrumarea şi controlul Biroului federal, Colegiul central a depus în acest domeniu un mare volum de muncă (săptămînal sînt delegaţi peste 300 de arbitri). Colegiul este îndrumat SĂ ELIMINE DEFINITIV SISTEMUL „ROTAŢIEI" ÎN DELEGĂRI (pe bună dreptate criticat în presă), sistem perimat după care toţi arbitrii ar trebui să aibă un număr egal de jocuri de-a lungul unui campionat.

Acordînd toată încrederea arbitrilor, cinstei şi competenţei lor, Biroul federal a hotărît ca la jocurile din campionatul de tineret şi din cel al juniorilor, să fie delegaţi arbitri republicani chiar din localitatea respectivă, ceea ce va avea ca efect eliminarea deplasărilor şi reduceri importante de cheltuieli.

În legătură cu delegarea arbitrilor români peste hotare, precizăm că PENTRU TOATE JOCURILE INTERNAŢIONALE OFICIALE (inter-ţări, inter-cluburi etc.) FEDERAŢIILE NAŢIONALE DE SPECIALITATE AU OBLIGAŢIA SĂ DELEGE NUMAI ARBITRI ÎNSCRIŞI PE LISTA F.I.F.A., să la în consideraţie rapoartele primite de F.R.F. de la F.I.F.A. şi U.E.F.A. în legătură cu calitatea arbitrajelor prestate de arbitrii români în străinătate. ACEASTA ESTE CAUZA PENTRU CARE O SERIE DE ARBITRI ROMÂNI SÎNT PROGRAMAŢI CU PRECĂDERE LA UNELE JOCURI DIN STRĂINĂTATE.

În vederea clasificării cît mai obiective a arbitrilor pe criteriul valorii — pentru delegarea la meciuri — s-a lărgit acţiunea de observare a lor, astfel că la toate jocurile din divizia A şi la numeroase meciuri din diviziile B şi C au fost trimişi în fiecare etapă observatori ai F.R.F. şi ai Colegiului central. De mare folos în aprecierea arbitrajelor s-a dovedit presa de specialitate, ale cărei relatări competente au corespuns — în general — cu opinia observatorilor federali. Pe această linie, F.R.F. cere în continuare sprijinul cronicarilor sportivi, care pot contribui cu cea mai mare eficacitate la acţiunea de îmbunătăţire a arbitrajelor. În acest fel, considerăm că se conjugă eforturile tuturor factorilor care luptă pentru îmbunătăţirea în ansamblu a calităţii fotbalului nostru.

Colegiul central al arbitrilor a analizat la timp calitatea arbitrajelor, evidenţiind ceea ce a fost pozitiv şi sancţionînd cînd a fost cazul. Biroul federal apreciază că, ÎN ANSAMBLU, SANCŢIUNILE DICTATE AU CORESPUNS GRAVITĂŢII GREŞELILOR ŞI ABATERILOR SĂVÎRŞITE DE DIVERŞI ARBITRI. Judecarea cazurilor s-a făcut pe baza prevederilor regulamentului de disciplină al arbitrilor, parte integrantă a Regulamentului F.R.F. (Capitolul XII, Abateri şi sancţiuni, cuprinzînd articolele 229—240 inclusiv).

Precizăm că acest Regulament, aprobat recent de Biroul F.R.F., conţine sancţiuni, suspendări între anumite limite pentru fiecare greşeală de arbitraj, iar diferenţele între pedepsele acordate unor arbitri se datoresc unei analize mai ample a fiecărui caz în parte. La gradarea pedepselor, în limitele prevăzute, se au în vedere şi alte elemente decît greşeala propriu-zisă: VALOAREA ARBITRAJULUI LA JOCUL RESPECTIV, COMPETENŢA, CORECTITUDINEA, PROFILUL MORAL AL ARBITRULUI etc. În acest caz, se consideră că sancţiunile date au un caracter educativ.

Iată un exemplu: sînt arbitri care în timpul unei activităţi de 10—15 ani n-au absentat de la conducerea nici unui joc la care au fost programaţi. Alţii, abia introduşi de un an în lot, au şi absentat nemotivat de la conducerea jocurilor, motiv pentru care au fost suspendaţi de Colegiul central.

În legătură cu unele observaţii critice referitoare la examenele medicale la care sînt supuşi arbitrii de fotbal la începutul fiecărui an sportiv, trebuie arătat că „baremul indicatorilor biologici şi funcţionali necesari avizului medico-sportiv al arbitrului de fotbal" a fost întocmit de către Centrul de medicină sportivă — Bucureşti în colaborare cu Comisia medicală centrală a F.R.F.

În măsura în care specialiştii acestor organisme vor considera — pe baza observaţiilor critice — că unele probe medicale sînt de prisos, Colegiul central va trece imediat la eliminarea probelor medicale respective.

Biroul federal a îndrumat, de asemenea, Colegiul central să ia cele mai severe măsuri pentru stîrpirea manifestărilor necorespunzătoare din rîndurile arbitrilor: bîrfa, intervenţiile şi maşinaţiunile de tot felul, tendinţele revendicative, să creeze un climat favorabil de muncă, o atmosferă etică şi loială în rîndul arbitrilor.

Totodată, Biroul federal a hotărît să se treacă de urgenţă la aplicarea unei hotăriri mai vechi, care prevedea formarea colegiilor judeţene, orăşeneşti şi municipale, NUMAI DIN ARBITRI CARE NU MAI SÎNT ÎN ACTIVITATE. Arbitrii activi, capabili şi competenţi, trebuie folosiţi în comisiile tehnice ale colegiilor teritoriale.

Periodic, Biroul federal va analiza şi în continuare activitatea Colegiului central al arbitrilor, făcînd publice concluziile sale.

Ion ALEXANDRESCU
secretar al F.R.F.

LOTO — PRONOSPORT

CONCURS SUPLIMENTAR PRONOSPORT C.M. HOCHEI — 25 FEBRUARIE 1970

Cu prilejul campionatului mondial de hochei pe gheaţă grupa B care se dispută la Bucureşti în organizarea ţării noastre, A.S. Loto-Pronosport organizează un concurs suplimentar Pronosport, alcătuit din cele mai interesante meciuri ale campionatului. Dar iată programul acestui concurs: I România — Iugoslavia; II Japonia — R. F. a Germaniei; III Elveţia — Norvegia; IV S.U.A. — Iugoslavia; V R. F. a Germaniei — Elveţia; VI România — Japonia; VII R. F. a Germaniei — S.U.A.; VIII Norvegia — Iugoslavia; IX România — Elveţia; X Elveţia — Iugoslavia; XI România — S.U.A.; XII Iugoslavia — Japonia; XIII România — R. F. a Germaniei.

Depunerea buletinelor la concursul suplimentar Pronosport C.M. „Hochei" se face începînd de luni 16 februarie 1970 şi se încheie marţi 24 februarie 1970. Amănunte în agenţiile Loto-Pronosport.

● Astăzi este ULTIMA ZI pentru depunerea buletinelor la concursul Pronosport de duminică 15 februarie 1970. Înainte de a vă fixa pronosticurile dv., vă recomandăm să consultaţi „Programul Loto-Pronosport" de marţi 10 februarie a.c. care cuprinde amănunte asupra meciurilor incluse în programul de concurs.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA LOTO DIN 13 FEBRUARIE 1970

Extragerea I: 25 54 37 15 32 57 41 29 62

Fond de premii: 770 673 lei.

Extragerea a II-a: 2 27 68 6 38 46 71

Fond de premii: 716 320 lei.

Plata premiilor pentru această tragere se va face astfel:

În Capitală, cu începere de la 21 februarie, pînă la 30 martie 1970.

În ţară, de la 23 februarie, pînă la 30 martie 1970.

CUPON DE CONCURS

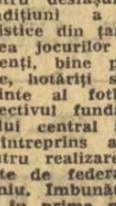

Numele şi prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUA CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIŞTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

Ţiţus Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● În retur facem ravagii ● Fotbalul nu începuse să sufere de maladia ineficacităţii ● Un val de oboreni la Jiul ● Corabia trozneşte din încheieturi ● Cirjan şi Anghelache îşi dau demisia ● Clubul oborean fuzionează cu echipa Prefecturii poliţiei Capitalei ● Se înfiinţează echipa Armatei ● Intrăm în vrie ● Se nasc Dinamo A şi B

În prima etapă a returului am mers la Timişoara să jucăm cu Poli, situată numai la două puncte în urma noastră. Toată lumea credea că acolo se va hotărî soarta campionatului. Am fost învinşi cu 2—0, prin golurile lui Andrei Rădulescu şi Meghle, timişorenii egalîndu-ne la numărul de puncte şi depăşindu-ne la golaveraj. Dar bucuria lor a durat puţin, fiindcă Unirea a jucat excelent tot returul, cîştigînd unele meciuri şi la scoruri de 10—1 (cu C.F.R. Simeria şi „23 August"—Lugoj), învingînd din nou pe Venus cu 6—3 şi pe AMEFA Arad cu 4—0, echipă care conducea, la un moment dat, în clasament datorită golaverajului. După aceste ravagii era firesc să cîştigăm campionatul cu patru puncte avans faţă de Poli şi AMEFA şi cu un golaveraj de 113—34! Precum vedeţi, pe atunci fotbalul nu începuse să sufere de maladia ineficacităţii, înaintaşii erau vicleni şi buni şuteri, iar apărătorii nu deveniseră nişte gorile, gata să te urmărească, ca o umbră şi să se arunce asupra ta cu furie dacă ai reuşit să-i fentezi.

Campionatul diviziei A 1947—1948 avea să se dispute cu 16 echipe: U.T.A., Carmen, C.F.R. Timişoara, Juventus, C.F.R. Bucureşti, Ciocanul, Ferar Cluj, Libertatea Oradea, Universitatea Cluj, Dermagand Tg. Mureş, Oţelul Reşiţa, Jiul, Unirea Tricolor, F. C. Ploieşti, Dermata Cluj, Karres Mediaş. În august 1947 se anunţă înfiinţarea „Asociaţiei Sportive Centrale a Armatei"

Ce mult am iubit această sferă de piele!

(A.S.C.A.), care conta din plecare, printre alţii, pe jucătorii: Lăzăreanu, Traian Ionescu, Farmati, Demeter, Panait Cataná, Gică Popescu, Aştileanu, Fl. Marinescu, Fătu. Ea avea să fie introdusă în seria I, a diviziei B, în locul Spartei Bucureşti, dar cum în scurt timp după aceea Carmen a fost exclusă din divizia naţională, în locul rămas vacant era promovată echipa militară sub numele de A.S. Armata.

Între timp, existenţa Unirii Tricolor devenea din ce în ce mai grea, elanul trecut scădea, jucătorii nu mai resimţeau entuziasmul de odinioară. O parte dintre ei, Costică Marinescu, Ruţiubei, Paraschiva, au plecat să joace la Petroşani, aparînd în noul campionat sub culorile Jiului. După un timp, ei m-au chemat şi pe mine. Am stat la Petroşani vreo 3 luni, dar Unirea nu mi-a acordat dezlegarea şi n-am putut fi transferat. Apăruseră atîtea zvonuri în legătură cu revenirea, transferarea sau suspendarea mea, zvonuri contradictorii care se anulau reciproc de la o zi la alta, încît presa scria aproape zilnic despre „cazul Ozon". Să fiu sincer, iubisem mult Unirea Tricolor, dar îmi dădeam seama că vechea atmosferă de prietenie dintre jucători nu va mai reveni niciodată şi cum am fost şi am rămas întotdeauna extrem de sensibil la ambianţă, aş fi vrut să joc în altă parte. Clubul oborean a cerut federaţiei să ratifice suspendarea mea pe timp de 1 an, Comitetul federal a mai cîntat cîteva zile şi apoi a dat un comunicat, avertizîndu-mă că în cazul cînd nu voi reveni la Bucureşti va omologa hotărîrea clubului.

În aceste săptămîni de fierbere, Unirea Tricolor evolua foarte slab în campionat. Potenţialul echipei scăzuse prin plecarea jucătorilor şi diminuarea voinţelor. Învinsă de Ciocanul cu 4—1, de Universitatea Cluj cu 4—0, de I.T.A. cu fantasticul scor de 11—1, pînă şi de F.C. Ploieşti (2—1) şi Dermagand, la Bucureşti (5—1), echipa ajunsese pe locul 16, după vreo 7 etape. Antrenorii ei, Cirjan şi Anghelache, neputînd împiedica scufundarea corabiei şi-au înaintat demisiile. În această situaţie disperată, clubul oborean a primit o propunere salvatoare şi anume să fuzioneze cu echipa Prefecturii poliţiei Capitalei. Totodată conducerea clubului fuzionat a hotărît să nu-mi acorde dezlegare. Era împede că trebuia să mă întorc. Şi astfel, la 19 octombrie 1947, apăream din nou pe terenul din Obor în meciul Unirea Tricolor — Juventus. Cînd m-au revăzut spectatorii Oborului şi-au manifestat mulţumirea foarte zgomotos. Rezultat 0—0, dar speram să remontăm în continuare deficitul de puncte. În continuare n-avea, însă, să ne meargă prea bine. Pierdem cu 5—0, meciul cu C.F.R. Bucureşti, reuşim un 2—2 la Cluj, cu Ferrar, batem pe Jiul, la Bucureşti (4—2), ne mai întoarcem cu un punct şi de la Oradea. (Libertatea — Unirea 2—2) şi după ce Dermata ne învinge la limită (1—0), urmează partida cu A.S.A. Bucureşti. Avea să se termine cu 5—4 pentru ei şi mai ales cu scandal. Arbitrul a scăpat de la stadion, travestit în marinar. ANEF-ul a fost suspendat pe timp nelimitat, pînă la imprejmuirea cu sîrmă. Iarna ne găseşte pe locul 16. Returul va fi dramatic. Echipa noastră se va numi în continuare Unirea M.A.I., la un moment dat se vor întoarce foştii oboreni C. Marinescu, Rugiubei, M. Popescu şi Paraschiva; în formaţie, va apare şi Valentin Stănescu; vom lupta din răsputeri, dar întrasem în vrie şi nu ne-am mai putut reechilibra. Pierdem cu Universitatea, la Bucureşti, cu 5—4 după ce condusesem cu 3—1, precum şi derbiul lanternei roşii cu Oţelul roşu (2—3). Soarta ne fusese pecetluită.

Tot pe atunci am fost introdus în echipa naţională B, care la 6 iunie 1948 avea să piardă la Bucureşti, cu 0—3, în faţa formaţiei similare a Ungariei. Eu am evoluat slab, dar nici ceilalţi coechipieri n-au făcut mare lucru. Hidekuti a reuşit atunci un hack trick, dar, mai presus de asta, jocul său a fost strălucit.

Campionatul s-a terminat. Noi, situaţi pe locul 15 vom retrograda. Pentru sezonul următor, Dinamo A (fostă Ciocanul) urma să evolueze în prima divizie, iar Dinamo B (fostă Unirea Tricolor), în seria a II-a a diviziei secunde cu sediul la Braşov.

CAPITOLUL URMĂTOR:

■ Entuziasmul delirant şi reprobarea cea mai sarcastică m-au însoţit mereu ■ Picuram venin din vîrful buzelor, dar sufletul nu mi-a fost niciodată rău sau ranchiunos ■ Selecţionata Bucureştiului învinge naţionala cu 8—5 ■ Nu mă acomodez cu atmosfera de la Dinamo ■ Fac primele schimburi de locuri cu Marin Apostol şi Bartha ■ La Sofia înscriu 5 goluri din 8 ■ În fotbalul nostru încep schimbări... de dragul schimbărilor ■ Eu şi boxerul Melan

Cu 48 de ore înaintea meciului pentru titlul mondial la toate categoriile:

FRAZIER: „VOI CÎȘTIGA PRIN K.O.!"

ELLIS: „...BA EU VOI CÎȘTIGA PRIN K.O.!"

Corespondență specială pentru SPORTUL

Așadar, luni seara, în elegantul ring al celebrei arene newyorkeze „Madison Square Garden", va fi desemnat campionul mondial la toate categoriile. Pentru înaltul titlu vor lupta, pe distanța de „15 x 3", doi pugiliști americani de culoare, Joe Frazier, campion mondial neoficial (recunoscut de organizațiile sportive a 5 state și declinat de altele), cu Jimmy Ellis, purtător al altei centuri neoficiale, cea atribuită de W.B.A.

În legătură cu acest mare eveniment sportiv, corespondentul nostru din New York, PAUL WHITE, ne-a trimis prin telex următorul reportaj:

Pe drumul pietruit al unei suburbii din Louisville, dimineața la ora 5, Jimmy Ellis și suita sa semnează condica de prezență, începînd programul de „footing". Viitorul adversar al

JOE FRAZIER:
„Nici o clipă de răgaz"

lui Frazier își pregătește cu atenție meciul vieții, care i-ar aduce nu numai titlul de campion mondial oficial, ci și o frumoasă sumă de bani, foarte necesară viitorului numeroasei sale familii. Trebuie să știți că Ellis are șase copii: Jamesseta (11 ani), James (9 ani), Inez (7 ani), Mary (6 ani), Sonia (4 ani) și Jeffries (1 an și 8 luni).

După ce execută ședința de cros, Ellis se duce acasă, face încă un dus, iar apoi soția sa, Mary Etta, îi servește micul dejun constînd dintr-un biftek cu două ouă moi, pîine prăjită, salată verde, fructe și o felie de cozonac. Apoi, timp de două ore, Ellis joacă golf sau se plimbă cu urmașii săi. După 2 ore de somn, el pleacă la sala de antrenament, unde, în funcție de programul zilei, lucrează două sau trei ore, pregătindu-și serios condiția fizică. În unele cazuri fostul sparring-partner al lui Cassius Clay susține chiar 6—7 reprize la mănuși cu diferiți adversari, aleși special pentru a-i crea numeroase probleme tactice. Nu e de mirare, deci, că întors acasă, după antrenamente istovitoare, Ellis preferă o odihnă totală. În general, doarme 8—9 ore pe noapte.

Jimmy Ellis, acum în vîrstă de 30 de ani, care s-a remarcat o dată cu dispariția din arenă a lui Clay, are mare încredere în forțele sale. De altfel, el a declarat că nimeni nu-i va putea sta în calea spre titlul de campion al lumii, chiar dacă l-ar chema Cassius Clay. Ellis a reamintit că, amator fiind, l-a învins o dată la puncte pe Clay și îi cunoaște foarte bine stilul de luptă. *„În ceea ce-l privește pe Joe Frazier,* a spus Ellis, *m-am cam plictisit de declarațiile lui. El spune că mă va face k.o. La rîndul meu, trebuie să-i răspund că cu sînt acela care va cîștiga prin k.o.!".*

★

În fiecare dimineață vizavi de locuința sa din Philadelphia unde a văzut lumina zilei, fostul măcelar Joe Frazier, campion olimpic la Tokio, transpiră serios tăind lemne sau alergînd distanțe pînă la 3 000 m. Neînvins în cariera de profesionist, puncherul pare a fi marele favorit al publicului și, mai ales, al specialiștilor, care se bazează mult în aprecieri pe „forcingul" său. Foarte discret, Joe Frazier nu le împărtășește zarzaliștilor nici regimul alimentar, nici metodele de antrenament. În fiecare seară se pregătește cu porțile închise în sala gimnaziului din localitate.

Frazier (26 de ani) are doi copii. Și el face parte dintr-o familie numeroasă: are 7 frați și surori! În timpul liber, Frazier urmează un curs de muzică ușoară. Criticii muzicali au consemnat, de altfel, rînduri frumoase despre el, arătînd că are o voce plăcută și că ar putea face o frumoasă carieră în „easy-music". Frazier mai are și altă mare pasiune: automobilismul.

Ca orice mare campion care dorește să facă o carieră serioasă, Frazier duce o viață cumpătată, legată de familia sa. În legătură cu

JIMMY ELLIS:
„Voi reuși, oare, luni seara?"

viitorul său meci, Frazier ne-a declarat: *„Jimmy Ellis nu-i boxerul capabil să mă stopeze din cursa pentru centură. El nu va face față loviturilor mele dure, așa că vă pot spune că voi cîștiga înainte de limită, exact în maniera în care l-am învins pe Jerry Quarry. Voi fi campion al lumii în seara zilei de 16 februarie".*

sportul în lume

C. M. de la Val Gardena:

INGRID LAFFORGUE — LOCUL I LA SLALOM!

Vineri, în C.M. de schi (probe alpine), s-a înregistrat încă o surpriză: proba feminină de slalom special a fost cîștigată de Ingrid Lafforgue (Franța), a cărei carieră nu anunța chiar un asemenea succes. Evoluția ei a fost, însă, revelatoare, dovadă faptul că a realizat cel mai bun timp în ambele manșe și, în consecință diferența față de a doua clasată (1,85 sec!) a ieșit din limitele obișnuitului. Iată rezultatele tehnice: 1. Ingrid Lafforgue (Franța) 100,44 (49,07+51,37), număr de start 6; 2. Barbara Cochran (S.U.A.) 102,15 (50,45+51,70) 14; 3. Michèle Jacot (Franța) 102,20 (50,37—51,83) 15; 4. Gertrud Gabl (Austria) 102,26 (49,88+52,38) 4; 5. Judy Nagel (S.U.A.) 102,93 (50,65+52,88) 10; 6. Marilyn Cochran (S.U.A.) 103,34 (50,05+53,29) 8; 7. Florence Steurer (Franța) 103,55 (50,74+52,81) 12; 8. Betsy Clifford (Canada) 105,78 (51,33+54,45) 7; 9. Berni Rauter (Austria) 105,84 (51,80+54,04) 13; 10. Gina Hathorn (Marea Britanie) 106,26 (52,50+53,76) 5.

OPEN-UL DIN NOU ÎN DISCUȚIE

PARIS, 13 (Agerpres). — Doi ani după introducerea sistemului „open", raporturile dintre federațiile naționale de tenis organizatoare ale unor mari turnee tradiționale și grupările profesioniste au devenit din ce în ce mai încordate. ESTE POSIBIL SĂ SE AJUNGĂ LA O RUPTURĂ DEFINITIVĂ. Astfel, în cercurile sportive pariziene se crede că mari turnee, cum sînt cele de la Rolland Garros și Forest Hills, se vor desfășura anul acesta fără participarea profesioniștilor. *În fața acestei amenințări, federația franceză a propus o reuniune în care forurile naționale să adopte o atitudine comună față de jucătorii profesioniști, ale căror pretenții materiale sînt tot mai mari.*

BOBBY FISCHER „FORFAIT" ÎN ECHIPA LUMII?

BELGRAD, 13 (Agerpres). — **Evenimentul șahist al anului 1970 — meciul dintre selecționata U.R.S.S. și echipa restului lumii — programat la sfîrșitul lunii martie la Belgrad, continuă să suscite un mare interes. În echipa mondială, formată de Max Euwe, care cuprinde 10 mari maeștri, pare să fi survenit o importantă fisură. Toți cei selecționați (printre care Larsen, Gligorici, Reshewsky, Najdorf) au confirmat participarea lor la meci, cu excepția jucătorului de la prima masă, americanul Bobby Fischer, care nu s-a decis încă.**

TUR DE ORIZONT ÎNAINTEA „MONDIALELOR" DE SCHI — PROBE NORDICE

ATLEȚII ZĂPEZII ÎN AȘTEPTAREA CONFRUNTĂRILOR

Într-o recentă alocuțiune, Vladimir Paci, președintele Comisiei tehnice de schi-fond a F.I.S., răspunzînd tuturor celor care prevăd un viitor nu prea roz fondului, ca urmare a tentației irezistibile pe care o exercită schiul alpin asupra omului modern, se exprima foarte plastic: *„Există lucru mai frumos ca mișcarea liberă în natură, pe zăpadă, ca lupta contra timpului pe pistele de fond, ca lupta contra oboselii, adversarilor și chiar contra naturii? Mișcarea activă în plin aer, în natură, ne ajută să recîștigăm ceea ce pierdem ca urmare a ritmului rapid al vieții moderne. Apoi, prieteniile legate în timpul antrenamentelor și competițiilor creează valori de care societatea modernă are nevoie pentru a promova înțelegerea între națiuni. Iată pentru ce eu sînt convins că fondul nu va înceta să se dezvolte".*

De fapt, optimismul robust al lui Vladimir Paci se baza pe o realitate obiectivă. Fondul de masă, ca și cel de competiție, cunoaște o dezvoltare aproape analogă în cursul ultimilor ani. Se pot da ca exemple Spania și Turcia, țări fără tradiție în fond, dar care depun eforturi pentru promovarea acestui sport și afirmarea lui pe plan internațional. *Interesul pentru probele nordice începe să crească, de asemenea, în S.U.A., Canada și Japonia, ca și în Europa centrală,* UNDE SE ÎNREGISTREAZĂ O RIDICARE SENSIBILĂ A PERFORMANȚELOR. Alături de excelenții schiori italieni, aflăm buni alergători în Elveția, R.D.G. și Cehoslovacia. Nu putem să nu menționăm marele succes repurtat de competițiile de masă, Vasalopp, și altele organizate în Finlanda, Norvegia, U.R.S.S., R.D.G., Cehoslovacia etc.

În țările alpine, unde fondul se desfășoară mai ales acolo unde există mijloace mecanice de urcare și pîrtii pentru schiul alpin, cum ar fi Elveția, Franța și R.D.G., funcționează chiar centre pentru probele nordice. Unele competiții cu caracter regional (Cupa Kurikkala, Campionatele Balcanice și altele) își aduc și ele o importantă contribuție la dezvoltarea probelor nordice. Așadar, după acest tur de orizont nu ne rămîne decît să privim cu optimism în viitor.

Organizarea campionatelor mondiale de către CEHOSLOVACIA este o recunoaștere a efortului făcut de această țară pentru promovarea schiului. Competiția constituie un excelent prilej de evaluare a potențialului actual de care dispune fiecare țară, dar și de a constata dacă „asediul" la care este supusă „reduta" nordului va lărgi breșele făcute mai de mult de sovieticul Kuzin, de componenții ștafetei 4X10 km a U.R.S.S., campioni olimpici la Cortina, și mai recent de vest-germanul Franz Keller, campion olimpic la combinată, și italianul Franco Nones, cîștigător la Grenoble al cursei de 30 km. Dar marile puteri în fond rămîn totuși Norvegia, Suedia, Finlanda și U.R.S.S.

Dintre acestea, NORVEGIA și-a apărat cu succes poziția de lider atît la campionatele mondiale din 1966, cît, mai ales, la J.O. din 1968, unde a cîștigat patru medalii de aur.

SUEDIA, aureolată de attea ori în trecut datorită prestigioșilor Nils Karlsson („Mora Nisse") și Sixten Jernberg, a pierdut la Grenoble poziția fruntașă la băieți, dar a descoperit în Toini Gustaffson o mare campioană. Speranțele lor se leagă de posibilitățile de înalt nivel ale lui Jan Halvarsson, Gunnar Larsson, Bjarne Andersson la băieți și ale Barbarei Martinssen sau Britt Standberg la fete.

FINLANDEZII au avut un trecut glorios datorită unor sportivi excepționali, Veikko Hakulinen și Eero Maentyranta, campioni olimpici. Acum, ei au devenit antrenori ai loturilor japoneze. Dar Kalevi Laurila, Hannu Taipale, Kalevi O'Karainen, Senja Pusula și Maryatta Kajosmaa sînt capabili să-i redea strălucirea.

SOVIETICII, vizînd Sapporo, nădăjduiesc ca aceste campionate mondiale să le redea sufletul de mult pierdut și certitudinea că Valeri Tarakanov, Vladimir Dolganov, Anatoli Akentiev, Fedor Simasov, Rota Acikina, Galina Piliușcenco și Semezova merg pe un drum bun. Ei își pun mari speranțe și în Viaceslav Driaghin, la combinata nordică. Italienii, bine pregătiți de suedezul Bent Nilsson, vor încerca din nou să spulbere mitul invincibilității nordice prin Nones, Blanc și Custner. Poate și japonezii vor reuși să-i întrecă pe nordici tocmai cu armele acestora, căci experiența lui Hakulinen și Maentyranta valorează cît o mină de aur. Americanii au și ei o echipă puternică: Galagher, Gray, Elliot, Barbara Brith, Marta Rockwell. Nu trebuie să uităm pe reprezentanții R.D.G., Schneidel și Fischer, pe cei ai țării gazdă, Kucera la combinată, K. Stefl la fond, pe polonezul Josef Gasienica la combinată, elvețianul Josef Haas, vest-germanul Franz Keller (campion olimpic la combinată) și încă mulți alții care bat la porțile marii performanțe.

Actuala ediție a campionatelor mondiale se desfășoară sub semnul unui puternic asalt al tineretului și poate tocmai datorită acestui fapt se așteaptă întreceri deosebit de pasionante.

Ion MATEI

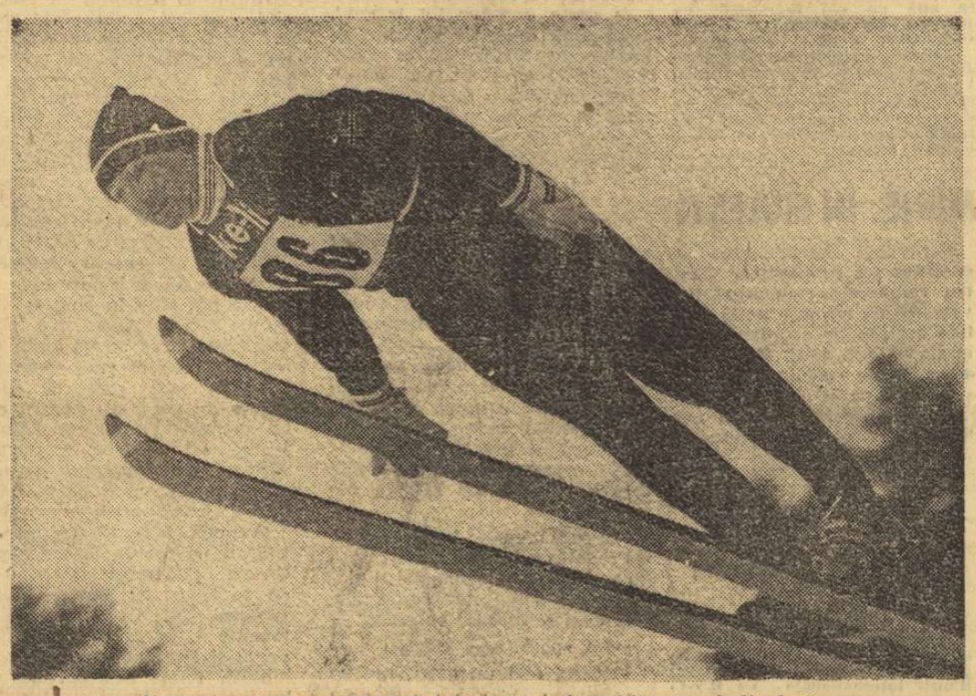

Norvegianul Bjoern Wirkola, unul din favoriții „trambulinelor"

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

ford (Canada), Nova Levante și Moena (Italia), Vail și Bogus Basin (S.U.A.), Saalbach, Saalfelden și Zell am See — „Memorialul Toni Mark" (în Austria) — iată doar cîteva din punctele de reper ale săptămînii.

Febra apropierii „mondialelor" crește serios în sălile de handbal. Nu este nimic surprinzător — primul fluier al arbitrilor va răsuna în cursul viitorului... panoramic. În linii mari, pentru toate formațiile ce-și dispută titlul masculin faza este a retușurilor de ultimă oră. Gazdele, spre exemplu, au ales o dublă întîlnire amicală drept prilej de ultimă verificare pe toate planurile: la Paris, vor avea loc două întîlniri Franța — Olanda.

În zilele ce urmează va mai fi însă pus în joc un titlu mondial, indiscutabil sub semnul interesului general. Anume, acela al pugiliștilor profesioniști de categorie grea, practic, așa cum se mai spune, titlul mondial la toate categoriile.

„Frazier sau Ellis?" — „Cassius Clay!" răspund mulți...

G. RUSSU-ȘIRIANU

TELEX

La Zagreb, în meci pentru „Cupa cupelor", la baschet (masculin), echipa italiană Fides Neapole a învins cu scorul de 89—80 (41—37) formația Lokomotiv Zagreb. În meci retur pentru C.C.E., la Bruxelles, Racing Bell Malines a învins cu scorul de 89—82 formația Real Madrid. Prima întîlnire revenise baschetbaliștilor spanioli cu 80—70.

■

Cu prilejul unei reuniuni de box desfășurată la Copenhaga, campionul european la categoria mijlocie, danezul Tom Bogs, a făcut meci egal, în zece reprize, cu americanul Don Fullmer.

■

Tim Wood și-a păstrat titlul de campion la patinaj artistic al S.U.A. și este gata să-și apere titlul mondial în campionatele ce vor avea loc la Ljubljana. La feminin, primul loc a revenit tinerei patinatoare Janet Lynn (16 ani), care a primit la figurile libere de șase ori 5,9.

■

Celebrul atlet sovietic Igor Ter Ovanesian și-a reluat activitatea, participînd la un concurs de sală la Moscova. Campionul european la lungime a sărit doar 7,55 m.

Azi și mîine, la Königsee [R. F. G.],

„EUROPENELE" TINERILOR BOBERI

KÖNIGSEE, 13 (prin telefon). Tinerii boberi prezenți în această frumoasă stațiune s-au pregătit cu multă pasiune pentru ca, simbătă și duminică, să obțină rezultate cît mai bune în cadrul campionatului european rezervat lor. În ultimele zile, profitînd de starea bună a timpului și a pîrtiei, ei au făcut numeroase coboriri de antrenament, în cadrul cărora performanțele au marcat o îmbunătățire treptată.

În cele trei coboriri efectuate joi, de pildă, recordul pistei a fost corectat de tot atîtea ori: Austria I (pilot Waldach) 49,6, R.F. a Germaniei III (pilot Heiss) 47,40 și, din nou, Austria I cu 46,63.

Echipajele noastre, **Stavarache - Juncu și Șandru - Gurgui, au obținut timpi promițători, între primii 12 din cele 26 de echipaje prezente la Königsee** (Austria 6, Elveția 3, Italia 6, România 2, Franța 2, Spania 1, R.F. a Germaniei 6).

Menționăm că, în prima zi, antrenamentele au avut loc numai pe jumătatea inferioară a pîrtiei care cuprinde cele mai dificile porțiuni, printre care un „S" lung și două viraje strînse. Joi, în schimb, a fost dată în folosință toată pista.

După antrenamentele de pînă acum, se pare că locurile fruntașe vor fi disputate între echipajele R.F.G. și Austriei, dar și italienii, datorită excelentelor boburi noi Podar, păstrează șanse.

Tita RADULESCU
antrenor

AUSTRIA — FRANȚA 7-2 (1-0, 2-2, 4-0)

Dacă de dimineață Italia a decepționat prin jocul său, după-amiază, în schimb, Austria — o altă pretendentă la un loc în grupa B în 1971 — s-a prezentat incomparabil mai bine. Principala caracteristică a austriecilor a fost jocul colectiv, aerisit, desfășurat în viteză, cu angajarea rapidă în atac a aripilor. Datorită acestei maniere de a acționa, ei au izbutit să înfrîngă neașteptat de dîrza rezistență a francezilor. După cele două evoluții din această săptămînă, în compania juniorilor noștri, puțini dintre localnici și-ar fi putut închipui ca echipa Franței să înregistreze un asemenea salt de calitate. Timp de 10 de minute francezii au fost adversari redutabili, impresionînd prin tehnica bună a patinajului, prin viteza atacurilor și a replierilor. În ultimele 20 de minute ei s-au văzut însă întrecuți de o echipă, evident superioară, care a prezentat linii apropiate ca valoare, care a știut să profite de ezitările defensivei franceze și să transforme în goluri cîteva din multele ocazii avute. Au înscris: Kirchbaumer (min. 19), Zahradnicek (min. 31), Puschnig (min. 35), Kalt (min. 43), Schwitzer (min. 49), Mörtl (min. 50), Stricker (min. 57), pentru austrieci, respectiv Lang (min. 22) și Francheterre (min. 24). Penalizări: Austria — 4 min., Franța — 2 min. Au condus J. Bjeregaard (Danemarca) și N. Tuțceanu (România).

★

La încheierea ediției, rezultatul după două reprize în partida Ungaria — Olanda era 4—1 (1—1) (3—0).

DUPĂ MECIUL SPANIA — R.F.G. (2—0):

„FĂRĂ UN PORTAR ÎN ZI BUNĂ SCORUL AR FI LUAT PROPORȚII"

„Jubileul celui de al 50-lea meci internațional al antrenorului Helmut Schön nu s-a bucurat de succes. Prima apariție din acest an a reprezentativei de fotbal a R. F. a Germaniei s-a încheiat cu un eșec. La Sevilla, formația lui Schön a pierdut fără drept de apel cu un meritat 0—2 meciul cu Spania". Așa își începe comentariul, trimisul special al agenției S.I.D., Wolfgang Thiel, la partida-test de miercuri. În continuare, ziaristul vest-german scrie:

„Echipa R. F. a Germaniei a fost întrecută de o formație tînără, care a excelat prin viteză, dribling și o vitalitate deosebită. Greoaia apărare vest-germană nu s-a putut descurca în fața inventivilor atacanți spanioli, și dacă portarul Manglitz nu ar fi prins o zi bună, scorul ar fi putut lua proporții. Spaniolul Arieta a fost un „argint viu" și grație agilității sale a putut marca cele două goluri. La al doilea, el l-a driblat în mod ridicol pe Schnellinger și a înscris nestingherit. De altfel, trebuie să remarc că randamentul „italienilor" Schnellinger și Haller a fost minim în această întîlnire. Se pune întrebarea dacă Schön îi va menține în continuare în lotul pentru Mexic, pentru că

Încă un atac nereușit al vest-germanilor: Libuda, în posesia balonului, luptă zadarnic cu fundașul Eladio (fază din meciul Spania — R.F.G.)

Telefoto: A.P.—AGERPRES

după forma actuală, ei nu mai merită această cinste.

Chiar și stilul de joc al vest-germanilor a lăsat de dorit. Cu acțiuni lente, cu greșeli elementare în apărare, cu atacuri construite la întîmplare, nu se poate cîștiga un meci. Partida de la Sevilla, cu învățămintele sale a fost binevenită, pentru că atît jucătorii cît și Helmut Schön vor trage concluziile necesare. Un lucru este cert. Dacă în Mexic echipa va juca atît de blazată ca și la Sevilla, ne putem aștepta la surprize și mai mari. Fără îndoială, lipsa lui Beckenbauer și a lui Overath s-a făcut mult simțită.

Găsim interesant de reprodus și punctul de vedere exprimat de antrenorul echipei spaniole, fostul internațional Kuvala: „Nu m-am așteptat să obținem victoria pe care o consider un miracol. În ciuda înfrîngerii, echipa R. F. a Germaniei mi-a lăsat impresia unei formații redutabile, care va avea un greu cuvînt de spus în campionatul mondial".

Iată și formațiile utilizate în acest meci condus de francezul Rene Vigliani: SPANIA: Iribar — Sol, Gallego, Costas, Fladio, Arieta, Violeta, Uriate, Amancio, Garate, Rojo. R.F.G.: Manglitz — Vogts, Weber, Schultz, Schnellinger, Haller, Netzer, Libuda, Müller, Seeler, Grabowski.

SALDANHA CONTRA ARBITRILOR!

Antrenorul brazilian Joao Saldanha a criticat, într-un interviu recent, criteriul adoptat pentru selecționarea arbitrilor ce vor conduce meciurile C.M. din Mexic. „Ar fi fost mai oportun — a subliniat Saldanha — să fie aleși cei mai buni arbitri, fără ca F.I.F.A să se preocupe de neutralitatea lor. Un arbitru este prin definiție neutru, important este să fie capabil și de caracter. Dacă ar trebui să jucăm împotriva echipei U.R.S.S., bunăoară, cu aș prefera un bun arbitru sovietic decît unul neutru și prost".

● **La Khartum (Sudan), în Cupa Africii: Coasta de Fildeș — Etiopia 4—1; Sudan — Camerun 2—1.**

„ALCHIMIA" GHEȚII...

(Urmare din pag. 1)

Cum vă spuneam, această „compoziție" nu depășește TREI CENTIMETRI. **Dacă gheața este mai groasă, atunci compresorul nu mai are forța să dea „stratului de uzură" duritatea necesară; dacă este mai subțire, există pericolul ca o frînă mai violentă să oprească patina în planșeul de beton.**

Milimetru cu milimetru, dedesubtul țevilor încărcate cu amoniac, gheața patinoarului din Capitală se apropie de nivelul optim. MIERCURI, NAȚIONALA NOASTRĂ O VA SUPUNE PROBELOR PRACTICE.

ALTE AMĂNUNTE

● Fațada și fundalul patinoarului au fost gata ieri. Schelele s-au mutat acum pe părțile laterale ale clădirii.

● Se apropie de sfîrșit acoperirea părții exterioare a plafonului cu stratul izolant (provizoriu) de material plastic. Ploaia de ieri a venit, parcă, la comandă. Prin cîteva locuri, lîngă ventilatoare, apa curgea înăuntru. Defecțiunile au fost pe loc remediate.

● Avansează lucrările de finisare a vestiarelor; au fost montate cabinele arbitrilor de poartă; au fost reparate scările de beton pentru locurile în picioare.

● Excavatoarele și un mare număr de muncitori ridică pămîntul și molozul de pe căile de acces spre noua bază.

● În această primăvară se vor planta la temelia contraforturilor de beton mii de tulpine de iederă cățărătoare. Astfel, patinoarul se va îmbrăca... în verdeață.

BILETELE SE PUN ÎN VÎNZARE ASTĂZI

De la I.E.A.B.S. ni se anunță că biletele de intrare la jocurile grupei B de la București se pun în vînzare începînd de astăzi, la casele speciale din str. Smirdan 13 și la Stadionul „23 August" din Bd. Muncii. Reamintim prețurile:

● **Tribună — 15 lei**
● **Locuri în picioare — 10 lei**
● **La meciurile de dimineață — INTRARE GENERALĂ 5 LEI.**

VERITABIL „GALOP DE SĂNĂTATE" AL HANDBALIȘTILOR

(Urmare din pag. 1)

lent al handbalului nostru. În rest, echipa obișnuită, pe care spectatorii au primit-o cu o deosebită căldură la prima lor întîlnire din acest sezon. Este de menționat, în plus, verva și siguranța în joc a lui Gațu, Guneș, Moldovan și Oțelea, precum și poftă de șut a lui Gruia.

Partida nu a avut istoric. Echipa română a luat un start rapid (min. 5, 4—0), după care — pe fondul unei opoziții mai serioase — a luptat să se detașeze. A reușit acest lucru abia în repriza secundă, cînd, într-un veritabil „galop de sănătate" a rotunjit scorul, prin faze spectaculoase, spre încîntarea tribunelor. Oricît ne-au plăcut aceste momente, nici o clipă, însă nu trebuie să uităm că la C. M. adversarii vor fi alții...

Arbitrii PAUL LOPEZ și CLAUDE MARTIN (Franța) s-au achitat foarte bine de sarcina de a conduce următoarele formații:

ROMÂNIA: Penu (Dincă) — Gațu (1), Gruia (11), Chicid (2), Guneș (4), Oțelea (2), Moldovan (3), Birtolom (1), Bota (1), Popescu (3), Licu (3).

POLONIA: Nowinski (Kaminski) — Gagala, Gasior (1), Iurczyga, Nowakowski (2), Popielarski, Strozyk (6), Wrembel, Sobczak (2), Kryger (1).

Campionatul mondial de hochei, grupa C

(Urmare din pag. 1)

3—1 (0—0, 0—0, 3—1) pentru formația azzură. Penalizări: 8 min. — Danemarca, 6 min. — Italia. Au condus C. Șgincă (România) și S. Rancz (Ungaria).

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368

Redacția și administrația : str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 815 (6249) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 15 februarie 1970

PATINOARUL ARTIFICIAL DIN BUCUREȘTI ÎȘI PREGĂTEȘTE TOALETA DE GALĂ

Lotul de hochei s-a înapoiat ieri din Cehoslovacia

Ieri dimineață, patinoarul artificial din Capitală ne-a întîmpinat vesel, lăudîndu-se cu superba sa suprafață de gheață, marcată regulamentar, cu toate liniile, cercurile și semicercurile desenate, voind parcă să spună : **„Iată cum arată un teren de hochei pe care se va desfășura grupa B a campionatului mondial".**

Toată onoarea și admirația pentru amenajatori, care vineri spre sîmbătă au făcut o noapte albă, fiindcă aflaseră că lotul vine cu o zi mai devreme și au dorit cu tot dinadinsul ca și primul antrenament să poată avea loc înaintea termenului stabilit. Ceea ce le va răpi jucătorilor o zi de odihnă cu totul meritată. Așadar, „botezul gheții" va avea loc nu miercuri, cum prevăzusem inițial, ci marți.

★

În acest timp înaintează și celelalte lucrări. Sînt aproape gata vestiarele, cel rezervat echipei române fiind primul finisat și mobilat.

Stratul izolator de vinilin acoperă în întregime suprafața exterioară a plafonului. Ultimele două deschizături (la fațadă și fundal) au fost și ele astupate cu un „burduf" de tablă, așa că acum vor putea intra în funcțiune aparatele de contracurenți, cele însărcinate să facă o „pernă" de aer sub plafon spre a împiedica condensarea vaporilor. Constructorii ne asigură că nici o picătură de apă nu va cădea în incinta patinoarului.

Ieri s-au făcut ultimele legături la centrala telefonică și cea de telex. De la patinoar se vor putea efectua simultan 10 convorbiri cu cele mai îndepărtate colțuri ale lumii.

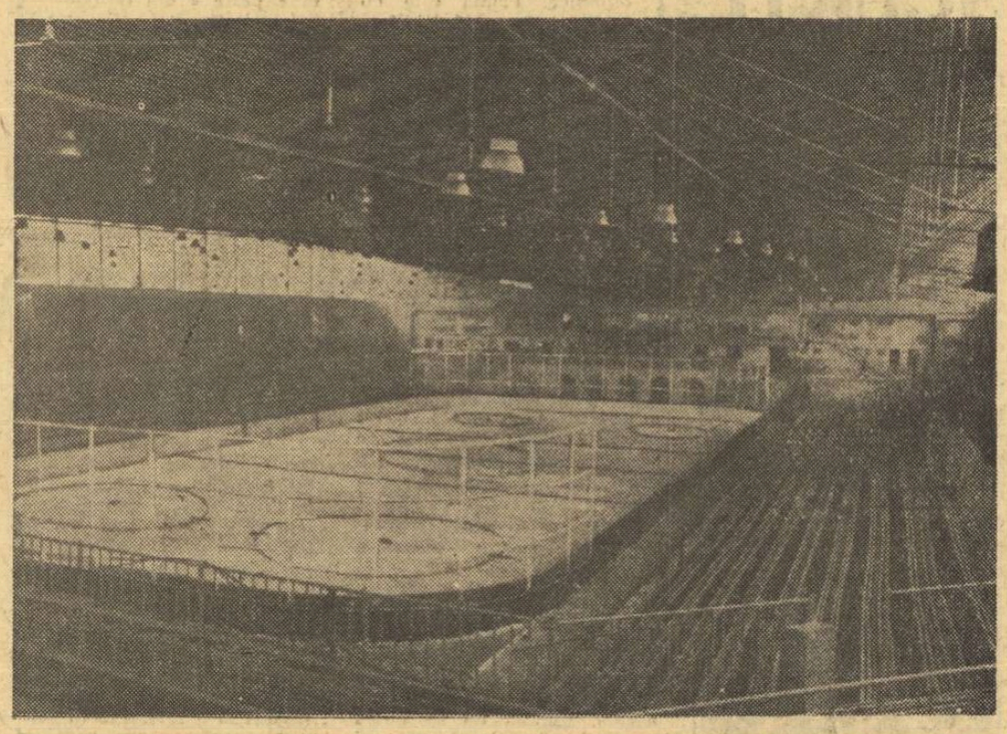

Tot sîmbătă a început montarea panourilor de publicitate care vor da nu numai un aspect plăcut interiorului, dar vor aduce și beneficii proprietarilor bazei.

★

Lotul național de hochei este, în sfîrșit, acasă. Echipa s-a înapoiat ieri din Cehoslovacia și prima întrebare pe care a pus-o fiecare jucător a fost : „Care este situația de la patinoar ?"

— Situația este bună ! Marți, primul antrenament. Succes băieți ! (V. CH.).

Patrulaterul de gheață al patinoarului artificial din București este gata să-și primească oaspeții

Foto : B. GABRIEL

În pag. a 4-a :

cronicile și comentariile grupei C a campionatului mondial de hochei pe gheață

Marian Slavic — 54,4 s la 100 m liber... în bazin de 25 de metri

REȘIȚA, 14 (prin telefon, de la trimisul nostru). Azi a început în localitate concursul de verificare a înotătorilor din loturile reprezentative. Deținînd o bună formă sportivă și valorificînd avantajul pe care-l conferă bazinul scurt (25 m), virfurile natației noastre au obținut o serie de rezultate demne de luat în seamă, urmînd ca ele să fie confirmate la concursurile următoare în bazinele lungi, „cîmpul adevărului" în natația de performanță.

Primul performer al zilei a fost craulistul Marian Slavic, care la sfîrșitul probei de 100 m liber a fost cronometrat în 54,4 s — cea mai bună performanță românească în bazin de 25 m. Elevul antrenorului Gh. Dimeca coborîse prima oară sub 55 de secunde cu puține zile în urmă la bazinul de la Floreasca, cînd parcursese distanța în 54,9 s. Sosit pe locul II, cu timpul de 57,2 s, Șerban Cosmescu a realizat cea mai bună performanță la categoria juniori I. Reșițenii, prezenți în mica tribună a piscinei acoperite, au aplaudat călduros victoria repurtată de concitadinul lor Eugen Almer, care, înotînd 400 m liber în 4:20,3 a ameliorat cea mai bună performanță — ce-i aparținea tot lui — la această probă.

Rezultate valoroase în bazin scurt au mai obținut Anca Georgescu (Dinamo Buc.) — 1:20,4 la 100 m bras, Zeno Giurasa (Olimpia Reșița) — 1:02,6 la 100 m spate, Gh. Lupu (C.S.S.) — 1:03,6 la 100 m spate juniori II, N. Teodor (Din. Buc.) 1:06,5, la 100 m delfin (copii A), Marian Slavic (Steaua) — 2:17,5 la 200 m mixt și Cristina Balaban (Dinamo Buc.) — 4:56,8 la 400 m craul. Concursul continuă.

G. NICOLAESCU

Andrei Rădulescu printre cei 30 arbitri desemnați pentru Mexic

În cursul zilei de ieri a fost anunțată oficial lista celor 30 de arbitri internaționali care vor conduce partidele turneului final al C.M. din Mexic. Printre aceștia se află și arbitrul român ing. **Andrei Rădulescu.** În lista fixată de F.I.F.A se află nume foarte cunoscute în lumea fotbalului ca : **Roger Machin** (Franța), **Ortiz de Mendebil** (Spania), **F. Marschall** (Austria), **Gyula Emsberger** (Ungaria), **Tofik Bahramov** (U.R.S.S.), **J. Taylor** (Anglia), **Kurt Tschentscher** (R.F.G.).

În pag. a 3-a :

Controversatul Ozon dă o replică opiniilor despre el

În finala probei de 50 m plat Eleonora Monoranu s-a clasat pe primul loc.

Foto : V. BAGEAC

În campionatul de sală al seniorilor

Eleonora Monoranu — revelația primei zile a întrecerilor

Cu mai puțin de o lună în urmă, la campionatele republicane ale juniorilor mici de la Cluj, Eleonora Monoranu (C.A. Roman) a doborît recordul național, realizînd pe 50 metri plat un rezultat de 6,5 s. Continuînd linia ascendentă a evoluției sale, atleta din Roman a repurtat ieri — în cadrul campionatelor republicane ale seniorelor — o nouă victorie, realizînd în seriile probei **6,4 s — nou record de junioare și record de senioare egalat** — iar în finală 6,3 s, un NOU RECORD REPUBLICAN DE JUNIOARE ȘI SENIOARE.

Un alt rezultat de valoare a fost acela al lui Șerban Ciochină, care, în proba de triplusalt, și-a doborît propriul record, de sală, reușind să obțină cu 16,49 m titlul de campion „indoor" pe anul 1970.

Alte rezultate înregistrate în întrecerile primei zile a campionatelor : 50 M PLAT (b) : **seria I — Al. Munteanu (C.A.U.), 5,9 ; seria a II-a**—C. Rizon (C.A.U.) 5,9 **seria a III-a** Gh. Zamfirescu (Steaua) 5,8 ; **Seria a IV-a** — M. Vosminschi (Progresul Buc.) 5,8 ; **finala :** 1. M. Vosminschi 5,7 (record național de seniori egalat), 2. A. Munteanu (C.A.U.) 5,8 , 3. Gh. Zamfirescu 5,8 ; 50 M PLAT FETE : **Seria I** — Aurelia Petrescu (Steaua) 6,5 **seria a II-a** — Eleonora Monoranu 6,4, **seria a III-a** — Valeria Bufanu (Rapid) 6,4, **seria a IV-a** — Viorica Viscopoleanu (Steaua) 6,4 ; **finala :** 1. Eleonora Monoranu 6,3 (nou record național de junioare și senioare), 2. Viorica Viscopoleanu 6,4, 3. Veronica Anghel (Șc. sp. Ploiești) 6,5. TRIPLUSALT : 1. Șerban Ciochină (Metalul) 16,49 — nou record național de seniori) 2. Carol Corbu (Steaua) 16,48, 3. Vasile Dumitrescu (Dinamo) 15,90. GREUTATE FETE : 1. Ana Sălăgean (Tractorul Brașov) 15,20, 2. Elic Elena Moldoveanu (Metalul) 14,63, 3. Lucreția Mărgineanu (Dinamo) 14,35, LUNGIME FETE : 1. Viorica Viscopoleanu 6,30, 2. Alina Popescu (Steaua) 6,03, 3. Lucia Jinga (Șc. sp. Ploiești) 5,94, ÎNĂLȚIME BĂIEȚI : 1. Ioan Șerban (C.A.U.) 2,12, 2. Mihai Negomireanu (Sc. sp. Arad) 2,04, 3. A Popescu (Rapid), 1,95, PRĂJINĂ : 1. Dinu Tănase Pîstalu (Dinamo) 4,80, 2. Nichifor Ligor C.A.U. 4,70 3. Cristian Ivan (Dinamo) 4,60.

Întrecerile continuă astăzi în sala 23 August, începînd de la ora 9,30 cu probele : **50 m g băieți și fete, înălțime fete, lungime băieți și greutate băieți.**

E TIMPUL SĂ REDEFINIM UNELE CONCEPTE DIN DOMENIUL SPORTULUI

declară dl. MARCEAU CRESPIN, directorul educației fizice și sportului din secretariatul de stat pentru tineret, sport și recreere al Franței

— Admiteți existența unei relații de proporționalitate între dimensiunea excepțională a performanțelor sportive actuale și potențialul fizic general al omenirii ?

— Nu. Performanțele cresc, în timp ce capacitatea fizică medie stagnează sau chiar scade. Marii atleți ai epocii noastre sînt exemplare provenite dintr-un mediu sedentar, plasate și crescute în condiții diferite de ale celorlalți oameni. E o realitate ce nu trebuie acceptată. Nu este admis să ne împăcăm cu ea. În Franța încercăm să o combatem. Din 1969, Ministerul educației naționale și Ministerul pentru tineret și sport au hotărît să introducă în programul săptămînal al tuturor școlilor 6 ore de educație fizică și de mișcare în aer liber. După război, și consecutiv lui, oamenii au rămas cu un fel de repulsie pentru cultura fizică. Firească, într-un fel. Dar se cuvine combătută, fiindcă ființei acestei activități s-a modificat în esență. Încercarea noastră de a face o realitate din ideea celor 6 ore de educație fizică va contribui și la integrarea mai deplină a copiilor în viață, începînd de la o vîrstă cît mai fragedă.

— Accentuarea continuă a spiritului competitiv în sportul de performanță nu vi se pare că ar conține și primejdii latente, printre care cea a deteriorării principiului olimpic „important este să participi, nu să cîștigi" ar fi una dintre cele mai grave ?

— Sportul ar trebui înțeles, în principal, ca o întrecere a individului cu el însuși. S-au produs multe și serioase denaturări. Cînd o echipă pierde, se consideră că a pierdut clubul. E o greșeală. Cînd o echipă națională învinge sau e înfrîntă, se afirmă că evenimentul adaugă sau scade din prestigiul țării. Prejudiciantă eroare, pe care o comit publicul, presa, responsabilii sportului. România, Franța sau alte țări nu ies cu prestigiul șifonat dacă vreuna dintre echipele lor au pierdut o întrecere sportivă. Optica deformată a răzbit prin multe locuri. Sport-

(Continuare în pag. a 4-a)

Romulus BALABAN

FĂRĂ RĂSPUNS !...

La 3 februarie 1970, în cadrul Plenarei C.N.E.F.S., antrenorul emerit Ion Corneanu făcea cunoscut înaltului for de acțiune a sportului nostru o situație gravă : **luptătorii fruntași nu au o sală în care să-și poată îndeplini programul de pregătire.** Aceea folosită anul trecut a fost afectată Centrului de medicină sportivă și transformată în cabinete și laboratoare. Instituția, menită să vegheze asupra stării de sănătate a campionilor noștri, și să-i facă pe alți sportivi aoți de mari performanțe, avea nevoie de ea. „Dezafectarea" a fost — deci — pe deplin justificată. Să fie clar : fosta sală de antrenament a luptătorilor n-a devenit depozit de mere, bar de zi, nici măcar o anticameră pentru audiențele fără efect, ci un lăcaș al științei, pusă în slujba sportului, și o luptelor, în mod implicit.

Dar, și aici începe durerea, luptătorii au rămas pe dinafară, fără casă, la discreția unor soluții în disperare de cauză.

S-a oferit sala de scrimă, dar ea este prea îngustă pentru a face loc saltelelor de antrenament ;

S-a propus ca sala de gimnastică de la Centrul „23 August" să fie împărțită în două și folosită de ambele loturi, în detrimentul evident al amîndurora ;

S-a sugerat ca pregătirea acestui lot chemat să facă față examenelor drastice ale „mondialelor" și „europenelor" să se mute — provizoriu — în sala Constructorul (fosta Recolta), ceea ce ar costa cam 1000 de lei pe zi și ar stînjeni antrenamentele și competițiile altor echipe ;

S-a emis, în sfîrșit, părerea „salvatoare" a închirierii unei săli bucureștene (care, de fapt, nu există !).

Din păcate, ofertele, propunerile, sugestiile și părerile nu rezolvă nimic, iar luptătorii **știu absolut precis că la 4 martie vor trebui să înceapă un stagiu de pregătire centralizată. UNDE ?**

Luptele reprezintă, în sistemul nostru de educație fizică, o ramură sportivă de mare rezistență. „Atleții saltelei" aduc titluri, medalii, victorii, puncte, cu care se mîndrește o întreagă națiune și din care — culmea ironiei — se înfruptă și niște oameni absolut impasibili la necesitățile elementare și stringente ale acestei discipline fruntașe.

La 3 februarie 1970, antrenorul emerit Ion Corneanu readucea în discuție o chestiune gravă (sesizată de ziarul nostru încă în toamna anului trecut)...

La 15 februarie 1970, apelul său nu primise încă nici un răspuns.

Oferte... propuneri... sugestii păreri...

Totul, cu excepția SĂLII !

Valeriu CHIOSE

Farul — Wismut Gera : 11-9 la box

CONSTANȚA, 14 (prin telefon). Peste 2 000 de spectatori au aplaudat victoria, meritată, a localnicilor. Din cele 10 partide programate, cinci s-au încheiat înainte de limită. Iată rezultatele tehnice : 57 kg — P. Manole b.k.o. II G. Malik, 60 kg — A. Iliescu b.ab.I W. Schuler, 63,5 kg — A. Simionescu b.p. R. Werner, 63,5 kg — Gh. Anton b.k.o.I G. Sattler, 67 kg — I. Dinu — H. Wegner — meci nul, 71 kg — B. Rainer b.p. G. Negip, 75 kg — I. Voigtlander b.k.o.I Gh. Brumă, 81 kg — K. Pogel b.p. Gh. Preda, 81 kg — K. Pogel b.p. G. Sachse, +81 kg — T. Olaf b. ab. II P. Bursuc.

C. POPA — coresp. principal

Voleibaliștii români din nou învingători

Codoi găsește o breșă în blocajul echipei J.S.K. Slavia Sofia

Foto : ION MINDRESCU

Aseară, în sala sporturilor din Suceava s-a desfășurat partida revanșă dintre selecționata divizionară A de volei (masculin) și formația sofiotă J.S.K. Slavia. Ca și în seara precedentă voleibaliștii români au obținut victoria cu 3—1 (13—15, 15—6, 7, 7). S-au remarcat : Fieraru, Costea și Iorga (Selecționata divizionară), respectiv Gheorghiev și Savaliov de la oaspeți. Au arbitrat : Alexandr Alexov (Sofia) și Mihai Teodoriu (Suceava).

C. ALEXA, coresp. principal

PRIMUL MECI DE RUGBY AL SEZONULUI

Pe stadionul Constructorul s-a desfășurat ieri primul meci de rugby din actualul sezon. S-au întîlnit echipele bucureștene Rapid și Constructorul, în cadrul „Cupei tineretului". Scor 11—8 (3—5) pentru Constructorul. (OCTAVIAN GUȚU—coresp.)

Citiți în pag. a 2-a : MAGAZIN OLIMPIC

O certitudine : MÜNCHEN — 1972

Un articol în exclusivitate de la primarul general al orașului, dr. Hans-Jochen Vogel

O candidatură : SION — 1976

Un reportaj de la trimisul nostru special Victor BANCIULESCU

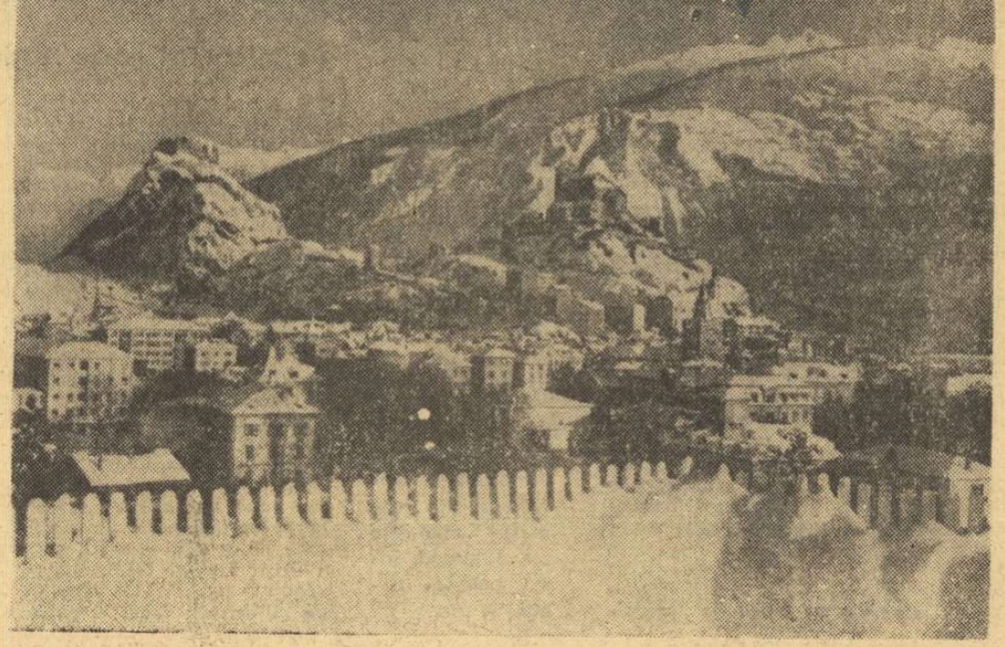

Înscrierile la Dacia 1300 încep la 2 martie

Potrivit circularei afișate la ghișeele C.E.C., înscrierile pentru autoturismul Dacia 1300 încep pe ziua de 2 martie.

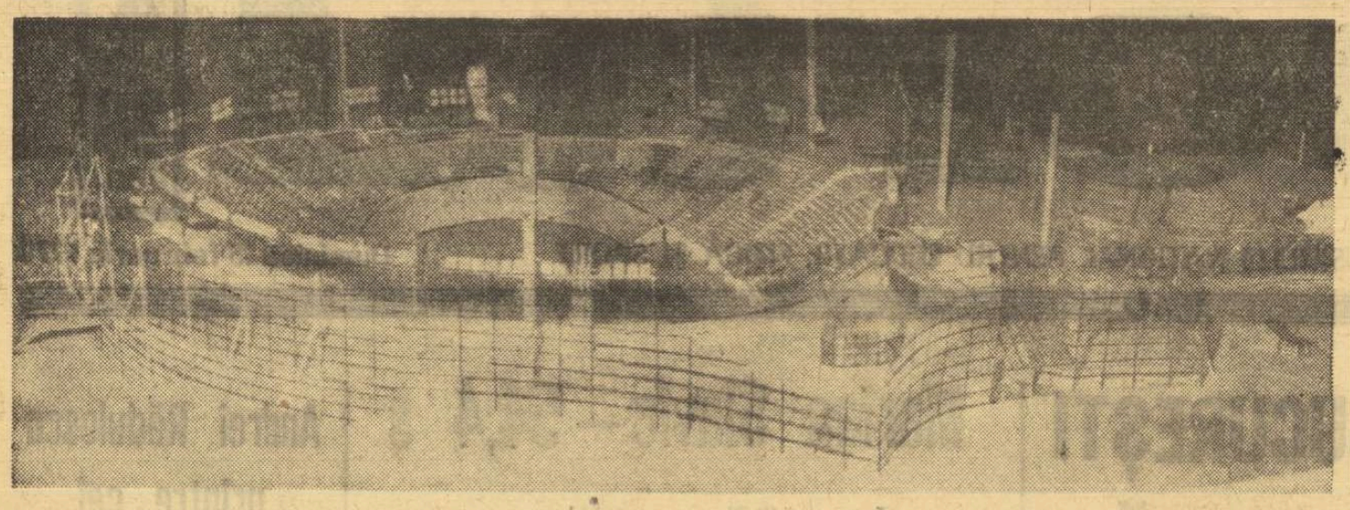

Iată macheta viitoarei săli a sporturilor (cu 12 000 de locuri) de la Oberwiesenfeld.
Foto: KEYSTONE

În exclusivitate pentru **sportul**

OLIMPIADA DRUMURILOR SCURTE

de dr. Hans Jochen VOGEL, primarul general al orașului München

La 26 aprilie 1966, cu ocazia celei de a 64-a sesiuni a C.I.O. de la Roma, i s-a atribuit orașului München organizarea J.O. 1972. De atunci a trecut mai mult de jumătate din timpul de pregătire a Jocurilor celei de a XX-a Olimpiade, care vor avea loc între 26 august și 10 septembrie 1972. München, de departe cel mai dinamic oraș al R. F. a Germaniei, s-a transformat într-un timp în cel mai mare șantier al țării. Toți cei angrenați în această operă sînt convinși că prima și cea mai grea disciplină olimpică este pregătirea propriu-zisă a Jocurilor.

Lucrările au trecut încă de vara trecută din stadiul de plan în faza de realizare: la 14 iunie 1969, printr-un act simbolic, s-a așezat prima cărămidă a construcțiilor, care se întind pe o suprafață de 3 milioane mp, de la Oberwiesenfeld și care vor deveni centrul olimpic al Münchenului. Aici se va construi stadionul olimpic, care va avea 80 000 de locuri, sala cea mare a sporturilor (12 000 de locuri), bazinul olimpic acoperit (8 500 de locuri), un velodrom, o sală de volei, centrul de radio și televiziune, satul olimpic pentru 12 000 de atleți și antrenori, precum și centrul presei pentru 4 000 de ziariști, cu o suprafață de 16 000 mp.

Un turn de televiziune cu o înălțime de 290 m și o altă sală de sport (8 000 de locuri) erau construite. În München va apare astfel o panoramă olimpică în care stadioanele și celelalte construcții sportive vor fi încadrate formînd astfel o unitate veselă, armonioasă. Aceasta este ideea de bază care reunește trei principii:

1. Toate construcțiile și instalațiile sportive se vor afla pe o rază de 1 km, fiind astfel ușor accesibile fără folosirea mijloacelor de transport. Acest lucru economisește timp, putere și nervi. Pe drept cuvînt se poate vorbi despre J.O. ale „drumurilor scurte". Această noțiune nu se referă numai la centrul olimpic, întrucît și distanța pînă la centru este de numai 4 km.

2. Concentrarea stadioanelor, a satului olimpic, a centrelor de radio și de televiziune, precum și a centrului de presă într-un singur complex ca un „oraș olimpic", duce la trăirea densă și reflectarea fidelă a evenimentelor.

3. Prin formarea unor coline și a unui lac cu o suprafață de 83 000 mp, încadrate de parcuri, se va amplifica această atmosferă, dîndu-li-se tuturor evenimentelor un cadru festiv. Natura creată de mîna omului va fi dominată de turnul de televiziune, ușor vizibil chiar și din apropierea orașului, și de un acoperiș uriaș în formă de cort, care, avînd suprafața de 80 000 mp, se va întinde peste partea de vest a stadionului, marea sală sportivă și bazinul olimpic.

Desigur, această idee (ca și, de fapt, întreaga concepție arhitectonică), operă a arhitectului prof. Günter Benisch din Stuttgart, este un proiect îndrăzneț.

Jocurile Olimpice din 1968 au arătat că sporturilor de sală trebuie să li se acorde o atenție deosebită. Mai sînt necesare în perimetrul parcului de expoziție a orașului încă 5 săli — pentru box, haltere, scrimă și pentru turneul de baschet. Patru din ele există, a cincea va fi construită. Întrucît distanța pînă la satul olimpic (6 km) poate fi străbătută cu autobuzul în 15 minute, s-a putut respecta și aici principiul „drumurilor scurte".

Același lucru se poate spune și despre celelalte baze care nu se află în perimetrul centrului olimpic — pista de canotaj și caiac-canoe, poligonul pentru tir cu arcul (în grădina englezească), instalațiile sportive pentru pentatlon modern, baza hipică pentru concursul de dresaj (în parcul castelului Nymphenburg) și, în sfîrșit, poligonul de tir, care, probabil, va fi construit în partea nordică a orașului. Nici traseul pentru slalomul nautic (care abia la ședința C.I.O. de la Varșovia a devenit probă olimpică) nu a fost încă stabilit. Competiția va avea loc fie pe rîul Isar, în perimetrul orașului München, fie pe rîul Lech în orașul Augsburg, unde, de fapt, există un asemenea traseu (care a găzduit campionate mondiale).

Performanțele sistemului de transport

Concentrarea majorității instalațiilor sportive la Oberwiesenfeld necesită, în mod logic, înființarea unui sistem de transport eficace, capabil să-l lege de centrul orașului, de împrejurimile atrăgătoare ale acestuia și de marile artere de circulație naționale și internaționale. În oraș, nu numărul de kilometri constituie un indiciu, ci durata în care poate fi parcursă această distanță. Münchenul construiește în acest scop un sistem combinat de transporturi, format din metrou, tren urban, rețea de străzi, linii de tramvai și autobuz, care vor putea transporta 100 000 persoane într-o oră, într-o singură direcție, de la și spre centrul olimpic.

Inima acestui sistem o formează metroul și trenul urban. Münchenul a început încă în anul 1965, deci independent de Jocurile Olimpice, construcția unui circuit de metrou lung de 12 km, care va fi completat cu un traseu lung de 4 km pînă la centrul olimpic. Căile ferate germane au început în 1967 construcția unui tren urban subteran (traseul are 4 km), care leagă gara centrală de gara de est, totodată legînd între ele 13 linii suburbane (de circa 400 km) și făcînd, de asemenea, legătura cu centrul olimpic.

Cele două sisteme vor fi legate între ele printr-un nod subteran sub piața Marienplatz, încît se formează un sistem unic legînd orașul München și împrejurimile pe o distanță de circa 40 km. Astfel, în 1972 distanța între centrul olimpic și centrul orașului va fi parcursă în numai 10 minute, iar distanța pînă la lacul Starnberg, din partea de sud-vest a orașului, în 22 de minute. Practic, acest lucru înseamnă că vizitatorii „olimpici" nu vor fi obligați să locuiască în oraș, ci vor putea fi găzduiți și la poalele Alpilor — regiune deosebit de pitorească prin locurile și pădurile sale —, fiind totuși în măsură să ajungă pînă la centrul olimpic la capătul unei călătorii rapide și confortabile. Trenul urban cît și metroul vor fi date în folosință în primăvara anului 1972.

Concepția care a dat naștere acestui sistem izvorăște din învățămintele trase cu ocazia J.O. din Mexic. În 1968, lipsa mijloacelor de transport pe șine a dus adesea la perturbații ale traficului urban în direcția stadioanelor, unii sportivi fiind forțați să coboare din autobuz și să meargă pe jos pentru a ajunge la timp la locul competiției. De altfel, în centrul olimpic și în imediata lui apropiere vor mai fi construite și 7 000 de parkinguri.

Investiții cu bătaie lungă

J.O. nu duc numai la dezvoltarea mijloacelor de transport urban și a instalațiilor sportive ale orașului, ci încurajează (și grăbesc) construcția de hoteluri. Orașul München va beneficia pînă în 1972 de încă 4 000 de locuri în hoteluri de talie internațională. Într-un perimetru de 50 km vor mai exista 60 000 locuri la pensiuni și hoteluri.

Suma totală a investițiilor se va ridica la 870 milioane de mărci, dintre care numai aproximativ jumătate va fi folosită la construcția bazelor sportive, cu toate că, în contrast cu Tokio și Ciudad de Mexico, toate instalațiile sportive vor fi noi. Suma este fără îndoială considerabilă, dar organizarea J.O. constituie o sarcină colectivă, încît povara se sprijină pe mulți umeri. Cam jumătate din cheltuielile totale vor fi acoperite cu ajutorul unei Loterii Olimpice, în colaborare cu concursurile de pronosticuri și loteriile, ca și din emiterea unei monezi comemorative de 10 mărci. Cîte o treime din restul banilor vor fi acordați de guvernul R.F. a Germaniei, landul Bavaria și primăria orașului München.

Este interesant de remarcat faptul că după J.O. toate construcțiile vor continua să aducă venituri statului. Astfel, satul olimpic și satul presei vor fi transformate în cartiere de locuințe; centrul de presă va deveni un magazin universal, iar centrul de radio și televiziune va fi transformat într-o bază centrală a sportului universitar.

Orașul München va fi astfel nu locul de desfășurare, ci gazda primitoare a Jocurilor Olimpice, a tineretului din toată lumea care, în acest cadru festiv, se va întrece la diferitele ramuri sportive. Va fi sărbătoarea întîlnirilor fără deosebiri de graniță, păreri sau concepții, în folosul înțelegerii omenirii întregi și al păcii.

Un trofeu pentru un gest

Trofeul orașului Tokio, instituit în anul 1964, se decerne sportivului (sau unui grup de sportivi) al cărui comportament în timpul Jocurilor Olimpice poate fi citat ca exemplu de fair-play excepțional, indiferent de rezultatele sale sportive.

Spre sfîrșitul anului trecut, la Londra, în cadrul unui dejun oferit de asociația ziariștilor sportivi britanici, Avery Brundage, președintele C.I.O., a remis prețiosul trofeu patinatorului englez David Bodington, pentru sportivitatea și nobilele trăsături sufletești manifestate la jocurile de iarnă de la Grenoble. În proba de 500 m patinaj viteză, la ieșirea din prima turnantă, Bodington conducea pe pista exterioară, dar concurentul său, olandezul Jan Bols, a căzut, alunecînd pe celălalt culoar. Pentru a nu-l răni cu lama de oțel a patinelor sale și vrînd să-l evite, Bodington s-a aruncat spre marginea pistei, rănindu-se el însuși grav: un braț fracturat și trei cusături chirurgicale la picior l-au împiedicat pe englez să mai participe la celelalte probe. Mai norocos Bols a avut încă posibilitatea să se claseze al 8-lea la 5 000 m și al 13-lea la 10 000 m.

Eroul întîmplării a declarat ulterior reporterului ziarului „The Guardian" din Manchester: **„Nu știu cu precizie ce m-a făcut în acea clipă să mă arunc într-o parte. Probabil din instinct. În orice caz, îmi aminteso că, la prima mea evoluție pe un patinoar acoperit, lansîndu-mi brațul puternic înainte, așa cum trebuie să faci ca să obții un spor de viteză, am atins cu mîna tăișul patinei ridicate a concurentului de lîngă mine și rana pe care mi-am produs-o a necesitat 19 copci!"**

Gestul lui David Bodington de la Grenoble trebuie pus și în legătură cu faptul că el s-a pregătit luni de zile înainte de jocuri în Olanda. Pentru a putea fi în preajma celebrelor patinoare olandeze el s-a angajat ca muncitor calificat într-o uzină.

În ciuda nesansei sale de la Grenoble, David Bodington nădăjduiește să poată fi prezent la startul jocurilor de la Sapporo. De altfel, primul care l-a felicitat telegrafic pentru obținerea trofeului, a fost Hanji Aoki, președintele Comitetului olimpic japonez.

În fotografie: *Momentul înmînării trofeului*

POST-SCRIPTUM LA FAMILIILE OLIMPICE

Probabil că niciodată o listă completă a marilor familii olimpice nu va putea fi întocmită. Mereu se ivesc date noi, întregind un palmares deschis.

Aflăm astfel că alergătoarea Jutta Stöck, astăzi membră a Asociației olimpice din R.F.G., clasată a 8-a în finala pe 200 m la Mexico și componentă a ștafetei vest-germane clasată pe locul 6 la 4 x 100 m, este fiica învingătorului probei de aruncare a suliței și medaliatului cu bronz la aruncarea greutății de la J.O. din 1936 de la Berlin: Gerhard Stöck.

Australia ne oferă alte două exemple de dinastii olimpice. Prima este cu totul excepțională. William Roycroft, participant la concursul complet de călărie, obține — în ciuda unei căderi la ultimul obstacol al probei de fond — locul 11 în clasamentul individual și o medalie de bronz cu echipa Australiei la J.O. de la Roma (1960). Peste 4 ani, la Tokio, își reprezintă din nou țara și ocupă de două ori locul 7 (individual și pe echipe). La ultimele jocuri, de la Mexico, în echipa de 3 călăreți a Australiei, medaliată cu bronz, figurează nu numai tatăl, ci și fiul său de 22 de ani Wayne Roycroft!

Membru al echipei de baschet a Australiei (clasată a noua) în 1964, la Tokio, Ken Watson devine peste 4 ani antrenorul selecționatei olimpice australiene, în care îl promovează pe fiul său Ray Watson. Din păcate tînăra echipă nu a reușit să treacă faza meciurilor de calificare pentru Jocurile de la Mexico...

NU SÎNT CE PAR A FI...

● *Jesse Owens, cvadruplu campion olimpic în 1936, a fost numit președinte al unei comisii consultative (pentru secția masculină) pe lîngă Comitetul olimpic al S.U.A.*

● *Medaliat cu bronz la triplu salt, la jocurile de la Mexico, Giuseppe Gentile va ocupa funcția de responsabil pentru relații publice pe plan internațional al Comitetului olimpic italian (C.O.N.I.).*

● *Liesl Prokop, recordmană mondială de pentatlon, medaliată cu argint la Mexico și campioană europeană la Atena, a declarat că renunță la sportul de competiție „pentru a se consacra în întregime sarcinilor sociale". Aleasă în Dieta Austriei Inferioare, ea se va ocupa în mod special cu problemele sportive ale regiunii din jurul Vienei.*

● *Campioană olimpică la săritura în lungime în 1964, Mary Rand este autoarea unei cărți autobiografice „Mary, Mary" (apărută la Londra) în care-și povestește cariera sportivă de la „adolescența de băieței" pînă la triumful olimpic. Dacă zvonurile se confirmă, atunci fosta doamnă Bignal va deveni în curînd doamna Bill Toomey (campion olimpic de decatlon la Mexico).*

50 DE ANI DE OLIMPISM ÎN IUGOSLAVIA

Mișcarea sportivă iugoslavă a sărbătorit — recent — un mare jubileu: jumătate de veac de cînd, prin strădania profesorului Bucear din Zagreb, a luat ființă Comitetul olimpic iugoslav.

Primii sportivi iugoslavi care au participat la Jocurile Olimpice au fost fotbaliștii. La Jocurile Olimpice din 1920, ce s-au desfășurat la Anvers, fotbaliștii iugoslavi au fost învinși categoric (7-0) de echipa Cehoslovaciei. Pe atunci, nimeni nu se putea gîndi la faptul că urmașii acestei generații de fotbaliști vor aureola sportul iugoslav cucerind la Roma, în 1960, medaliile olimpice de aur.

La J.O. de la Paris din 1924, micul gimnast Leon Stukelj a adus sportului iugoslav două medalii de aur. Un asemenea succes au obținut, patru ani mai tîrziu, **Primojici și Dernanț. Aceștia** sînt primii eroi ai mișcării olimpice iugoslave.

Stukelj a participat la marea sărbătoare a olimpismului iugoslav care a avut loc la Zagreb. Deși purtînd mulți ani pe umerii săi și are părul argintiu, el este o imagine fidelă a ambițiosului concurent olimpic. Foarte dinamic, Stukelj urmărește toate actualitățile sportive și citește cu regularitate presa sportivă. S-a considerat foarte onorat atunci cînd a fost invitat la o reuniune în compania acelora care, ca și el, și-au înscris numele cu litere de aur în istoria sportului iugoslav. Campionii de azi l-au primit cu toată cinstea, așa cum se cuvine unui membru mai în vîrstă al comunității lor.

Aniversarea mișcării olimpice iugoslave a fost sărbătorită în orașul Zagreb. Aici a avut loc ședința festivă care a fost transmisă de televiziune și tot aici a fost deschisă o expoziție grandioasă cu documentele olimpice strînse de-a rîndul anilor și pe care posesorii lor le-au împrumutat organizatorilor pentru acest eveniment.

Aici au putut fi văzute, pe lîngă medaliile amintite ale lui Leon Stukelj, medalia de argint cucerită în 1936 la Berlin, medaliile de argint ale națională iugoslave de fotbal și ale atletului Ivan Gubijan dobîndite în 1948 la Londra, medaliile de aur obținute de echipajul de 4 al clubului nautic Gusar din Split, apoi medaliile de argint la polo pe apă și fotbal din 1952, la Helsinki, trei medalii de argint din 1956 (la Melbourne) cucerite de atletul Franjo Mihalici, de poloiști și fotbaliști. Patru ani mai tîrziu, în 1960, la Roma precum și în 1964, la Tokio, au cucerit medalii olimpice gimnastul Miro Cerar, luptătorii Branko Martinovici și Branislav Simici, fotbaliștii și poloiștii. Ca o încununare a tuturor succeselor de pînă acum sportivii iugoslavi s-au înapoiat de la J.O. din Mexic cu cele mai multe medalii: înotătoarea Giurița Biedov, luptătorii Ștefan Horvat și Branislav Simici, boxerul Zvonko Vuin, națională de polo și baschetbaliștii.

Președintele Republicii, I.B. Tito, a decorat Comitetul olimpic iugoslav, presa a publicat amintirile marilor sportivi, iar pe clădirea în care a avut loc prima ședință a Comitetului olimpic iugoslav s-a pus o placă comemorativă. Pe mormintele marilor campioni și ale marilor conducători sportivi au fost depuse coroane de flori. Săptămîna olimpică a lăsat într-adevăr o adîncă impresie.

Peste 700 de sportivi iugoslavi au participat în această jumătate de veac la Jocurile Olimpice. Cuceritorii medaliilor au intrat în istoria sportului acestei țări; unii au devenit figuri de legendă.

Drago MAROVICI
„Sportske Novosti"-Zagreb

PREGĂTIRI LA SAPPORO '72

● Planurile Comitetului de organizare a Jocurilor Olimpice de iarnă de la Sapporo cer ca cele 14 locuri de concurs să fie gata cu un an înainte de deschiderea Jocurilor, pentru a putea fi folosite în timpul unei Săptămîni internaționale a sporturilor. Se așteaptă ca aceste piste să fie folosite și în timpul unei săptămîni internaționale a sporturilor de iarnă. S-a calculat că bugetul necesar pentru construirea acestor instalații se ridică la 25,4 milioane dolari și că 16 la sută din acest total (adică mai mult de 4 milioane) a fost folosit pentru a acoperi cheltuielile de proiectare și de amenajări preliminare.

● **Majoritatea probelor de schi alpin cît și cele de săniuțe și bob vor avea loc pe muntele Teine (1 023 m). Această regiune cît și cea de la Mokoto manai, vor fi centrul de atracție a Jocurilor Olimpice de la Sapporo. S-au terminat lucrările de degajare preliminară pentru pîrtiile de slalom și slalom uriaș. Au început lucrările de construcție a teleschiurilor și telefericelor.**

● Pitorescul munte Eniwa (1 319 m), care se înalță în mijlocul frumosului Parc național, la 25 km sud de satul olimpic, răsună de ecoul vocilor omenești și de zgomotul mașinilor, căci lucrările de construire a pîrtiilor de coborîre pentru bărbați (2 584 m) și pentru femei (2 104 m) sînt pe terminate.

● **Pista de săniuțe de la Fujino va atrage atenția publicului în timpul Jocurilor Olimpice de iarnă. Construcția acestei piste, care a început în octombrie 1967 și a fost terminată în decembrie 1968, a costat 275 000 dolari. Este prima pistă de săniuțe construită în Japonia și se află la 15 km sud-vest de centrul orașului, adică la numai 8 km de satul olimpic. Nu s-a socotit necesar să se instaleze un sistem de țevi de răcire, pista fiind instalată pe o față nordică. Cînd pista a fost terminată, a fost acoperită cu gheață și la cele 14 viraje s-au construit ziduri de gheață, făcute din blocuri de 28 x 35 x 13 cm (cîntărind în total 100 de tone); părțile în linie dreaptă au fost amenajate, folosindu-se zăpadă și gheață. Parcursul este iluminat de 83 lămpi cu sodiu de 400 și 150 wați. Deci, pista va fi foarte bine iluminată la orice oră, din primele momente ale dimineții, pînă noaptea tîrziu.**

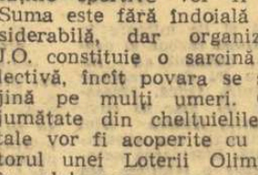

CANDIDATURI OLIMPICE 1976

SION ȘI MONTANA-CRANS PE VALEA RONULUI

● Unde schiază Lollobrigida ● Coborînd din virful Bella-Lui ● Pe urmele lui Panait Istrati

La 12 mai, ora 17, în sala mare a Centrului internațional al congreselor din Amsterdam, sesiunea plenară a Comitetului Internațional Olimpic va decide, prin votul membrilor, locurile de desfășurare a Jocurilor Olimpice (de iarnă și de vară) din 1976. Candidaturile — mai mult sau mai puțin ferme — se cunosc: Moscova, Montreal, Los Angeles și Florența — pentru jocurile estivale, Sion, Denver, Vancouver, Lahti și Granada — pentru jocurile hivernale.

Vom încerca, pînă la sorocul votului, să vă prezentăm principalele candidaturi. Sezonul ne invită, firește, să începem cu cele de iarnă.

De la trimisul nostru special, VICTOR BĂNCIULESCU

Bouby Rombaldi, desăvîrșit cicerone, amabil, neobosit și discret, ne-a purtat pe coclaurile Alpilor bernezi, pînă la stația terminus Cry-d'Err a telecabinei de 4 persoane, precum ne-a coborît în elegantele saloane ale magazinului său din Crans, aparent fără ginduri publicitare. Ne-a arătat, firește, fotografiile și autografele celor mai fideli vizitatori ai stațiunii: Gina Lollobrigida, Michèle Morgan, Bourvil, Gilbert Bécaud, Bernard Blier, dar ceea ce a prevalat a fost imensa sa dragoste de munte. Să nu uităm că Bouby a fost pînă nu de mult antrenorul echipei naționale feminine de schi a Elveției, care a urcat recent, la Val Gardena, în vîrful podiumului pe Annerösli Zryd. El este, de altfel, cel ce a trasat, cu schiurile pe zăpadă și cu cerneala roșie pe hărțile panoramice, viitoarele pîrtii olimpice: cele feminine în regiunea Chetseron, cele masculine în regiunea Vermala (cu o superbă pistă de coborîre, la vedere, care pleacă din vîrful Bella-Lui la 2520 m și se oprește, după o ședere de nivel de 990 m, în dreptul giganticului hotel Super Crans cu aproape 20 de etaje; pîrtia se coboară vertiginos în peste 2,20 min., ceea ce implică nu numai examinarea vitezei concurenților, ci și capacitățile lor tehnice și de rezistență).

Această primă cunoștință cu muntele trebuie completată cu zecile de posibilități sportive pe care le oferă proaspăta, dar înfloritoarea stațiune Montana Crans. Compozitorul și ziaristul Bob Astor ne povestea că pe aici și-a plimbat cu ani în urmă pașii obosiți de boală Panait Istrati. De atunci însă stațiunea a cîștigat în celebritate. Surplombînd, de la nord, valea Ronului, Montana-Crans e limitată în perspectiva spre sud de singura limită acceptabilă, aceea a superbei panorame semicirculare a Alpilor valezani, cu 19 vîrfuri de peste 4000 m., de la Mont-Blanc pînă la Cervino. Vastul platou, situat la 1500 m altitudine, este excelent înzestrat cu mijloace mecanice de circulație, cu zeci de pante defrișate pentru schi, cu pîrtii deja jalonate pentru bob și săniuțe, cu o trambulină pentru sărituri. Fără a mai vorbi de numeroasele patinoare, piste de curling, pîrtii de ski-bob, manejuri de echitație, terenuri de golf, piscine, grădinițe de copii schiori etc. — cu care se mîndresc justificat directorii oficiului de turism, Vital Renggli și Lelio Rigassi.

Dar de ce tocmai Sion, capitala cantonului Valais? La această întrebare încearcă să răspundă un fost medaliat olimpic cu bronz, partenerul din 1952 al lui Fritz Feierabend în bobul elvețian de 4, dinamicul și întreprinzătorul André Filippini, constructor de blocuri de locuit și fabricant de rachiu cu fructul cules pe terasele Ronului claustrat în butelie! „Sion — pentru că de data aceasta populația cantonului a fost de acord. Tentativa noastră similară de a candida în trecut a fost ratată din cauza unei diferențe de numai 40 de voturi la plebiscitul din 1963. Acum, chiar împotriva concurenței stațiunii St. Moritz, Comitetul olimpic elvețian ne-a preferat. Sion — nu numai pentru că aci vor fi centrul și satul olimpic, marea trambulină și stadionul de gheață, ci și pentru că celelalte instalații, de la Montana-Crans, se află la doar 30 de minute de drum cu mașina. Și apoi, avem una din cele mai însorite regiuni ale Elveției, cu condiții climatice hivernale — inclusiv zăpadă — foarte favorabile în lunile ianuarie — martie. Și mai avem o ospitalitate tradițională, dincolo de vestita uzanță hotelieră elvețiană".

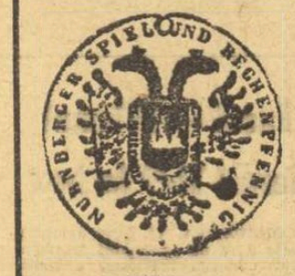

MISTERUL UNEI MEDALII

Elevul Ion Durdan de la Liceul agricol Halinga a găsit în toamna anului 1964 o medalie de bronz într-o carieră de piatră din satul Valea Mare, comuna Samarinești, județul Gorj. Bănuind, după cuvîntul german „Spiel" imprimat pe medalie, că este vorba de o veche medalie sportivă, tînărul s-a adresat redacției noastre, cu rugămintea de a lămuri misterul.

Versul și reversul medaliei prezintă aceeași imagine, cu inscripția: „Nürnberger Spiel und Rechenpfennig". Pentru elucidarea semnificației acestui text, ne-am adresat, la rîndu-ne, Școlii superioare de sport din Köln. În răspunsul său, prof. Körbs, șeful Seminarului de istorie, apreciază astfel mulajul grafic pe care l-am trimis: „Mostra este reproducerea unui așa-numit «Rechenpfennig» (în engl. **counter**, în franceză **jeton**). Asemenea discuri metalice, similare cu monezile, slujeau în Evul Mediu drept mijloace de calcul. Ele erau manevrate într-o parte și în alta pe scînduri liniate de calcul sau chiar pe fișii de pînză. Asemenea monezi de Nürnberg sînt cunoscute încă de la sfîrșitul sec. 16. Mostra prezentată lasă însă impresia a fi ceva mai tîrzie (probabil din sec. 18)".

Așadar, nu este vorba — cum credea Ion Durdan — de o medalie olimpică. Cu toate acestea, îi sfătuim pe tînărul elev să o păstreze ca pe un lucru prețios, fiind vorba de un element material al istoriei omenirii.

SPORTUL magazin

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL ÎMPLINEȘTE 40 DE ANI!

Sperăm să nu fiți surprinși, dar aceasta este realitatea (mai mult sau mai puțin cunoscută): la 16 februarie 1970, Federația română de fotbal împlinește patru decenii de activitate.

De fapt, biografia forului conducător al fotbalului autohton începe din 1909, cînd reprezentanții cluburilor „Olimpia" și „Colentina" din București și „United" din Ploiești au semnat actul de naștere al „Asociației Sporturilor Atletice din România". Pe atunci, la celebra cafenea a timpului, „High-Life", secretarul asociației, Lazăr Brayer, făcea pe interpretul membrilor „conducerii", deoarece unii vorbeau engleza, alții germana și prea puțini „o rupeau" pe românește. De altfel și procesele-verbale ale ședințelor se redactau în cele trei limbi!

Oricum, însă, activitatea fotbalistică a început să capete un caracter organizat, disputîndu-se primele „cupe" (una dintre ele va deveni campionatul național de azi), angajîndu-se întîlniri internaționale (inclusiv un meci cu echipa Turciei) etc.

La 1 decembrie 1912 a luat ființă Federația Societăților Sportive din România, în cadrul căreia au fost constituite comisii (mai tîrziu „centrale") de atletism, rugby, tenis, scrimă, ciclism, tir, sporturi de iarnă, canotaj, natație, gimnastică, oină și — bineînțeles — de fotbal. (Comisii pentru celelalte sporturi urmau să fie „alcătuite în măsură ce se va resimți nevoia"). Din F.S.S.R. nu puteau face parte decît sportivii amatori, adică „oricare persoană care nu a luat parte niciodată în public la o cursă, la un concurs sau la o reuniune deschisă tuturor, care nu a concurat pentru premii în bani provenind din intrări — sau ca profesioniști și care nu a fost, la nici o epocă a vieții sale, profesor sau monitor, salariat de sport sau de exerciții fizice".

După primul război mondial, pentru o scurtă perioadă, activitatea fotbalistică este condusă de o serie de federații regionale (cea din Ardeal și Banat înființată la 13 octombrie 1919 la Cluj, cea bucovineană, constituită la 7 ianuarie 1920, cea din Banat, cu sediul la Arad, începînd de la 8 septembrie 1920 etc.). La 21 iunie 1921, conducerea fotbalului este centralizată în cadrul Comisiei centrale de specialitate din cadrul F.S.S.R.

O nouă lege, cea din 5 august 1929, statutează desființarea F.S.S.R. și constituirea Uniunii Federațiilor Sportive din România (U.F.S.R.).

Conform prevederilor legale, U.F.S.R. nu putea lua ființă decît în condițiile existenței a cel puțin două federații sportive recunoscute ca „persoane morale și juridice". Federația de tenis (care și-a aniversat la 1 noiembrie 1969 cele patru decenii de activitate) îndeplinea această condiție; federația de box (mai veche cu patru ani) ar fi fost și ea... aptă pentru a solicita înființarea U.F.S.R., dar s-a renunțat la aportul ei din motive subiective (legate de existența profesionismului); mai trebuia deci încă o federație!

Deși termenul pentru înființarea U.F.S.R. sosise, „cea mai desăvîrșită ignoranță domnește atît în lumea noastră sportivă, cît și chiar în mintea celor mai proeminenți conducători federali în ce privește procedura după care se va naște", nota la 8 februarie 1930 „Gazeta sporturilor". Data constituirii U.F.S.R. se amînă și, între timp, încep manevrele de culise.

În aceeași perioadă, se anunță data constituirii Federației Române de Football Asociație fixată pentru 16 februarie 1930. Era un eveniment așteptat cu nerăbdare. Încă de la 21 ianuarie 1930, „Gazeta sporturilor" anunța că „noua reorganizare a sportului de soccer în România trebuie să aducă un suflu nou în sportul cel mai popular din țara noastră și să-i dea prilejul să recîștige timpul pierdut în anii cînd, din cauza încadrării în federația polisportivă, a progresat cu iuțeala... melcului".

Dar lucrurile nu au fost prea ușoare. O serie de cluburi nu au putut participa la constituire și atunci s-a apelat la acordarea unor procuri, prilej de mașinațiuni pentru o serie de „doritori să ocupe fotolii". Este grăitor, în acest sens, următorul citat din același ziar de specialitate: „În țara noastră(...) nu se mai poate concepe cuvîntul alegeri fără să fie acompaniat de cuvintele: ingerințe, abuz, fraudă". Ca exemplu, se arată că „forurile regionale din capitala Moldovei refuză omologarea procurilor care nu sînt pe numele unei anumite persoane"!

La 16 februarie 1930, Federația Română de Football Asociație ia totuși ființă, datorită, în special, acordului deplin care a domnit între marile grupări fotbalistice din cele mai importante centre ale țării. În felul acesta ia sfîrșit „o stare haotică", ceea ce permite să se privească spre „viitorul fotbalului românesc cu cel mai mare optimism. F.R.F.A. nu mai este o experiență, este un sistem care a dat roade în alte părți".

Interesant însă că, deși fără „personalitate juridică" (oficial acordată abia la 10 aprilie 1930), federația de fotbal devine fondatoare a U.F.S.R., alături de federația de tenis, la 15—16 februarie 1930, deci cînd exista numai în „lucrările de cancelarie"! De altfel, constituirea U.F.S.R. i-a făcut pe mulți cronicari să-și amintească de scenele din „O scrisoare pierdută". Iată numai un citat exemplificativ:

„Convocate pentru o adunare generală extraordinară, aceste delegații, venite de la sute de kilometri, cheltuind bani numai de dragul de a vedea născînd o nouă eră pentru prosperitatea sportului românesc, s-au văzut puse în fața unui fapt împlinit(...) în fața tuturor regiunilor s-a jucat o comedie!" („Gazeta sporturilor" din 18 februarie 1930).

Dar să revenim la F.R.F.A. Fără îndoială, multe aspecte ale activității sale de început sînt criticabile, dar nu este mai puțin adevărat că, în scurt timp, s-a putut trece la organizarea campionatelor naționale divizionare, a luat ființă „Cupa României", s-a participat la marile competiții internaționale (F.R.F.A. a fost admisă provizoriu în F.I.F.A. de la 5 iunie 1930 și afiliată de la 14 martie 1931).

Coincidența face ca în acest an al aniversării a patru decenii de activitate fotbalul românesc să trăiască un moment emoționant și, mai ales, plin de speranțe: participarea la turneul final al Campionatului mondial. Cu patruzeci de ani în urmă, fotbalul nostru participa la prima ediție a Campionatului mondial, disputată tot pe noul continent!

Dorin ȘTEFLEA

Titus Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● Entuziasmul delirant și reprobarea cea mai sarcastică m-au însoțit mereu ● Picuram venin din vîrful buzelor, dar sufletul nu mi-a fost niciodată rău sau ranchiunos ● Selecționata Bucureștiului învinge națională cu 8-5 ● Nu mă acomodez cu atmosfera de la Dinamo ● Fac primele schimburi de locuri cu Marin Apostol și Bartha ● La Sofia înscriu 5 goluri din 8 ● În fotbalul nostru încep schimbările... de dragul schimbărilor ● Eu și boxerul Melan

Eram la începutul carierei, dar încă de atunci se profilau două aspecte care aveau să definească existența mea de jucător. Mai întîi, opiniile despre jocul meu începuseră să fie, și așa au rămas, foarte contradictorii. Cînd se spunea că am fost sclipitor, că fentele și imaginația mea au zdrobit apărarea adversă, că fără mine echipa n-ar fi purtat o ofensivă inteligentă, cînd eram creștat pînă la os și acuzat că sînt un individualist feroce, care joacă numai pentru el, pentru tribune, pentru artă, dar numai pentru echipă nu. Se mai făcea aluzie și la lipsa mea de forță și cu asta sentința era gata: Ozon e un măscărici. Entuziasmul aproape delirant și reprobarea cea mai sarcastică au fost punctele extreme de vedere, cotele limită ale reputației mele timp de atîția ani. În vreme ce eu eram mereu același. Stilul meu de joc se consolidase de mult. Evoluam mereu la fel. Cînd aveam o zi bună, cronicarii scotoceau prin toate buzunarele limbii române ca să găsească cuvintele cele mai impresionante. Cu aceeași ma-

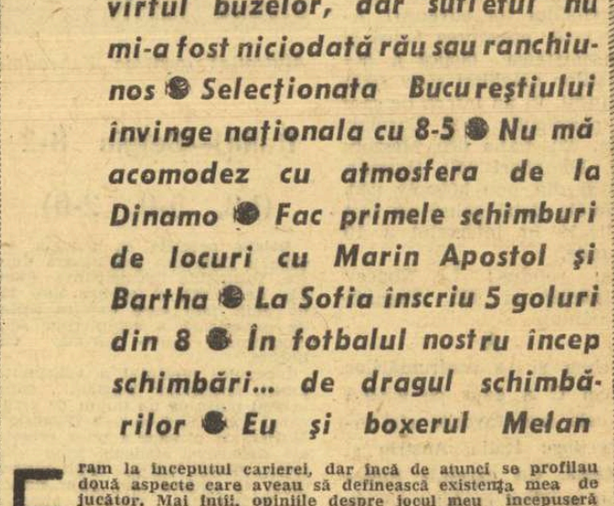

Ozon a trecut de sute de ori prin cleștele format de doi adversari

nieră de joc, într-un meci cînd nu-mi mergea prea bine, fie că nu eram în formă, fie datorită unui adversar mai bun ca mine în ceasul acela, deveneam pentru unii un egoist monstruos. Cu timpul am început să suport bine acest tratament, nu numai fiindcă intervenise obișnuința, dar și pentru că devenisem puțin mai înțelept, învățînd că de la adorație la ură drumul e foarte scurt.

A doua trăsătură, oarecum constantă, a jucătorului Ozon a fost impulsivitatea fără sfîrșit. Îmi amintesc că, de cînd eram mic, mă enervau frecvent acțiunile frînte, blocate, ocaziile ratate, în special din comoditate sau neștiință. De aici, a fost foarte simplu să mă aleg cu nesuferitul obicei de a-mi admonesta colegii. Mai pe șleau, aveam o gură rea, care melița și producea o atmosferă de iritare în timpul jocului. Scriu cu ață lipsă de surdină despre acest defect, consolat de adevărul că sufletul nu mi-a fost niciodată rău sau ranchiunos. Picuram venin din vîrful buzelor, nu din suflet și toți băieții, alături de care am împărțit binele și răul pe terenul de fotbal înțelegeau acest lucru, trecînd cu vederea țăcăneala mea de soacră. Imediat ce mă cunoșteai, cît de cît, îți dădeai seama că țepii mei se topesc repede. După meciuri, aveam grijă să cer scuze celor pe care îi muștruluisem mai tare și prietenia dintre noi rămînea nealterată.

Să ne întoarcem la campionat. În vara lui 1948 s-a făcut o selecție între jucătorii lui Dinamo A și B. Eu am fost reținut pentru lotul primei echipe. La puțin timp după aceea, Dinamo București avea să joace primul său meci internațional cu echipa Zelesniciare. Am cîștigat cu 4—1, prin golurile înscrise de Bartha (2), Ozon și Petculescu, eu fiind utilizat o repriză extremă stînga și alta inter dreapta. Îl aveam antrenor pe Cibi Braun, iar lotul nostru promitea performanțe, în special prin valoarea înaintașilor Farcaș, Bartha, Moisescu, Naciu, Marin Apostol, Petculescu.

În octombrie, urma să se joace la Chorzow meciul Polonia — România. Înainte de plecare, echipa națională a fost verificată în compania unei selecționate a Bucureștiului, în care fusesem inclus și eu. Am învins națională cu 8—5, eu fiind în formă mare și înscrînd 3 goluri. După 0—0 realizat în Polonia, urma la 26 octombrie, tripla întîlnire România — Ungaria. Plec la Budapesta cu echipa B, care avea să fie învinsă cu un scor sever, 0—4.

În echipa de club nu fac parte la fiecare meci din formație. Pe undeva nu mă acomodam și nu-mi plăcea atmosfera dintre jucători. Poate să fi fost bună, dar nu era pe gustul meu. Terminăm turul campionatului pe locul 4.

Pentru retur vom avea alt antrenor: Ștefan Wetzer. În vremea acea începuse să se încerce și la noi faimoasa armă tactică a schimbului de locuri. Împreună cu Marin Apostol, cu Bartha, încercam și eu. Apărările, obișnuite cu imobilismul WM-ului, ne contracarau greu, dar nici noi nu făceam manevra cu prea multă dibăcie. O dată însă ne-a reușit grozav, contra lui I.C.O. pe Giulești. Orădenii aveau o echipă foarte solidă, dar așa am reușit să-i derutăm în ziua aceea, încît i-am învins cu 5—2.

În iunie 1949, Dinamo București pleacă la Sofia pentru două partide amicale. Echipa a funcționat ca un ceasornic: 6—2 cu T.D.N.A. și 2—0 cu Spartak. Am dat 5 goluri din cele 8, realizînd o sumedenie de acțiuni spectaculoase și eficace. Pe vremea aceea mai eram superiori încă fotbaliștilor bulgari!

În campionat, echipa se comporta totuși inegal. Din vremea aceasta au început marile derbiuri Dinamo — C.S.C.A. Cu 3—3 s-a încheiat jocul dintre noi în acest retur de campionat, calificat drept cel mai spectaculos al sezonului. Terminăm abia pe locul 9, avînd pe I.C.O. drept echipă campioană.

După o vară de concediu la mare și de meciuri amicale, aflăm că, în viitor, campionatul se va desfășura pe sistemul primăvară-toamnă-retur, începînd acel șir de modificări formale, care n-a adus decît prejudicii fotbalului nostru. Pînă la sfîrșitul anului 1949 urma ca echipele să joace o competiție tranzitorie intitulată „Cupa de toamnă" la care trebuia să participe amestecate, formațiile de A și B. Ne cam plictisim în această toamnă. Singurul eveniment cu adevărat remarcabil și pasionant era începerea construirii stadionului Dinamo, din care va rezulta un cochet templu al sportului.

Trecem pragul anului 1950 și ne pregătim pentru noul campionat, tot pe terenul din Obor. Echipa noastră: Ivan — Ambru, Novac, Băcuț, Teodorescu, Șiclovan, Farcaș, Bartha, Ozon, Nicușor, Titi Popescu e plină de speranțe, dar se va comporta inegal. Reușim meciuri bune (1—1 cu C.S.C.A., 2—3 cu C.S.U. Timișoara în deplasare, cînd am înscris un gol fentîndu-i pe rînd pe toți apărătorii), dar capotăm în fața marelui „cui" denumit acum Locomotiva București (în loc de Rapid), și ne bate ultima clasată, Locomotiva Sibiu (1—0)!

În retur, aveam să debutăm cu o victorie, pe cinste, în fața echipei Armatei, denumită acum C.C.A. și ne revanșăm, cu 3—1 în deplasare, în fața Locomotivei Timișoara, care în prima parte ne învinsese cu același scor la București. Eu, cînd sînt, cînd nu sînt în formație. Dar mai bine eram rezervă la meciul cu I.C.O. din 17 octombrie, programat pe stadionul Republicii din Capitală. Pierdem cu 2—0, iar între mine și orădeanul Melan are loc un incident grav. La o fază am încercat să-l faultez, dar un fault din acelea obișnuite de joc. În replică, el m-a lovit cu pumnul în față, într-un moment cînd nu eram cîtuși de puțin pregătit să mă feresc. Mi-a scos cîtiva dinți. O întîmplare ca aceasta te face să-ți fie lehamite de fotbal. Poate n-am fost un jucător de o sportivitate exemplară, și voi arăta singur de ce, mai încolo, dar niciodată nu m-am purtat față de vreun adversar cu asemenea brutalitate. În schimb, am fost deseori molestat de fotbaliști care nu găseau antidot fentelor mele. Să lăsăm mai bine uitării asemenea momente...

După ultima etapă, Dinamo București s-a clasat pe locul 8 cu 21 de puncte. Era încă o echipă de pluton, cu toate valorile din lot, poate pentru că personalitățile acelea, bine conturate, se armonizau greu. Am spus că nu-mi pria atmosfera. Nu eram prieteni, ci doar simpli coechipieri. Ceea ce nu va fi niciodată de ajuns, dacă vrei să devii o mare echipă.

CAPITOLUL URMĂTOR: ■ Plec la Dinamo Brașov ■ Am dat golul care a retrogradat pe Locomotiva București ■ Ca soț și tată gustul vieții devine altul ■ Echipa în care am jucat n-a cîștigat niciodată campionatul sau Cupa ■ Petschovschi a fost cel mai mare fotbalist al nostru ■ Debutez în Națională A împotriva Cehoslovaciei ■ La Olimpiada de la Helsinki echipa României era tot atît de puternică ca și formația Ungariei

meditații inocente

Într-o scrisoare primită din Agnita, cel care-mi scrie răsare dintr-odată din cețurile unor amintiri peste care au trecut, ca-n vis, douăzeci și cinci de ani. Ei, Doamne... douăzeci și cinci de ani! Pentru cîteva momente, sfertul acesta de secol mi-a aruncat viața înapoi, mi-a dat altă strălucire ochilor, vocii, sufletului; m-a îmbrăcat într-o uniformă militară de rezervist, mi-a agățat de umăr un pistol-mitralieră, m-a ghemuit în dosul unor scorburi peste care ploaia răpăie încetișor, la fel cum răpăie și pe întinderea galbenă cu miros de solzi de pește a Tisei, înfiorată de toamnă și de țipetele triste ale gîștelor sălbatice. Dincolo de apă și de ploaie, pusta se zguduie sub loviturile necruțătoare ale războiului, iar băiatul de atunci fumează o țigară de mahorcă proastă, își numără păduchii, scrisorile de acasă și mult-puținele zile cîte le mai are de trăit.

...Totuși, băiatul a trăit, dragul meu M.I., fiindcă asta i-a fost soarta, kismet-ul lui care putea fi curmat printr-un glonte sau o schijă de obuz. N-a fost curmat, spre nepăsarea prietenilor și bucuria sumbră a celor care-i văd filmele de cinema, scrise fără substanță. (Expresia aparține cronicarilor de specialitate. Personal, le-am scris cu un pix negru, cu multă pastă). Asta-i situația. Sînt nespus de flatat că ți-ai adus aminte de mine. Bine-înțeles, că, așa cum îmi scrii, nu mai port grenade, revolver și pistol-mitralieră. Port în schimb, ca pe vremuri, barbă. (Nu cred că asta te va face să-ți pară rău de rîndurile trimise). Prin prisma celor douăzeci și cinci de ani trecuți, mă vezi poate un pic deformat, îmi atribui vițiile și locuțiuni de care, citindu-le în recenta dumitale scrisoare, am roșit emoționat: să fi fost chiar așa? Nu mă confunzi? Eram eu chiar atît de blind, înțelept și brav la vîrsta aceea? Desigur, cuvintele dumitale vin să-mi întărească o splendidă biografie, dar... negurile războiului nu ți-au voalat fotografia ce-o păstrai despre mine în memorie? Vezi că în ani, mai ales memoria începe să îmbătrînească. Indiferent de toate astea, eu îți mulțumesc pentru scrisoarea dumitale de sărbători. La mulți ani, fruntașule de odinioară. Nu știu dacă baia de amintiri stîrnită de dumneata mi-a făcut bine sau rău. Mi-a redeschis în schimb o altă amintire. Îmi scrii că prima oară ai fost rănit la Iszaség... sigur că da: pădurea aceea sfîrtecată de obuze, întîia ninsoare, atacul cu tancuri... nu-ți amintești? Se pare c-a făcut înconjurul întregului regiment povestea mea. Nu mai țin minte precis: înainte, după Iszaség, pe linia ferată Szolnok — Cegléd — Kispest am căzut într-o cursă. Nemții ne-au atras în atacul unor ferme, apoi ne-au picat în spate. Existau două soluții „strategice": să te predai sau să... fugi. (Citește: să te retragi, chiar în amintiri eufemismele au farmecul lor, mai ales tipărit). În

calitate de comandant de pluton am ales cea de-a doua alternativă, socotind-o, conform unui binecunoscut proverb, că este din toate punctele de vedere mai sănătoasă, în afară de faptul că nici nu mă mai puteam înclești de inamic, frontul se rupsese. N-aveam ce face. În fața fermelor, la liziera unei păduricei de salcîmi, ne bătuse o armă automată. O depășisem — dar prin apariția nemților în spatele nostru, plutonul era împins mult spre dreapta: dacă la-nceput arma automată bătea de la 200—300 de metri, acum însemna că-i veneam într-o bătaie directă de 10—15 metri. Nu era de ales, ori-ori. Am virit un încălcător nou în pistol, mi-am făcut cruce din vîrful limbii (cred că vițeii mei olteni au făcut același lucru) ne-am întors 180° și... ne-am retras în goană. Vi-roaga de unde se declanșase focul inamic s-a apropiat rapid, am intrat în ea brusc, așa cum mă așteptam, la liziera păduricii a apărut dușmanul... dar cu brațele ridicate în sus, cu armamentul stivuit la picioare și acoperit de batiste albe. Trei grupe vinjoase, în uniforme kaki și feldgrau amestecate.

— Prizonieri! Prizonieri! — strigau cu multă convingere.

...Ne puteam opri noi măcar o singură secundă, fruntașule? Nu ne puteam. Nu ne puteam, fiindcă ar fi fost prăpădul lui Dumnezeu. Îți dai seama.

— Luați-vă după noi, le-am strigat și eu și ne-am continuat retragerea. După vreun kilometru ne-am oprit. Ei bine, în spatele nostru, ținînd distanța reglementară, veneau cele trei grupe să se predea. Aliniați, suflînd cuvîncios, cu tot armamentul în spinare! Dacă ar fi vrut, ne-ar fi secerat cu armamentul lor ca pe niște pui de găină. N-au făcut-o, băieții vroiau doar să se predea și atîta tot. Și s-au predat, iar la divizie au căzut lați cînd, în harababura momentului dificil de pe front, le șosea o astfel de pleașcă, plus trei feldwebeli germani grași, eleganți și destul de bine dispuși.

Așa, dragul meu M. I. Vezi, asta nu mi-ai amintit-o în scrisoarea dumitale. Ca să nu mă întristezi, probabil. Nu m-ai fi întristat nicicum: obișnuit, un război îți rezervă și situații mai speciale, doar sîntem oameni, nu? Ca să fiu sincer, hai să-ți fac o mărturisire: m-am gîndit întotdeauna la chestia de atunci, cu o dulce melancolie cuibărită în suflet. Am alergat eu atît de mult, pe un teren accidentat? *Că de cînd mă știu, în sportul pe care l-am făcut în viața mea, să zicem că mai zvîrleam o minge într-o poartă de handbal, alta într-un coș de baschet sau peste o plasă de volei așezate în curtea liceului Sf. Sava, am mai înotat, am jucat chiar și ping-pong (eu așa-i spun), bătut la scoruri severe și inamabile de amicii Comarnischi sau Micodin; dar de alergat n-am reușit s-alerg niciodată satisfăcător peste baremul mediocru, spre marea mea durere. Dar în clipa aceea, am alergat, fruntașule, înțelegi? Am* alergat *ca pe un stadion olimpic, ca un sprinter sau fondist de performanță. Da. M-am gîndit întotdeauna la chestia de atunci, cu o dulce și orgolioasă melancolie cuibărită-n suflet, combinată cu o la fel de dulce părere de rău: că un cronometror oficial (un elvețian neutru, de exemplu) nu mi-a înregistrat plecarea și sosirea de atunci Sînt sigur că neozeelandezul Snell nu și-ar mai ține nasul atît de sus, cu ale sale 1:44,3 pe 800 de metri. S-auzim de bine.*

Al. STRUȚEANU

Duminicile unui nesportiv

Citindu-l pe Sadoveanu

Dacă iarna nu este pentru pasionații sporturilor estivale și ai turismului anotimpul cel mai ideal, le poate oferi în schimb compensații substanțiale prin lectură. E de la sine înțeles ca în lunile mohorîte de iarnă — chiar cînd amăgirile primăverii se ivesc în plin februarie, cum s-a întîmplat în cîteva zile ale săptămînii trecute — să ne lăsăm atrași de plăcerea liniștită și sănătoasă a cititului. În pacea căminelor și a sufletelor curate, cartea aduce ecouri puternice de viață, fie și numai pentru cîte un mic sfert de oră. Chiar și pentru cei ce sînt antrenați cu întreaga lor energie clocotitoare în îndeletnicirile sportive.

Mă gîndesc, de astă dată, la surprizele infinite ce le rezervă pentru amatorii de sporturi opera lui Mihail Sadoveanu, ale cărui cărți s-ar putea traduce, una cîte una, într-un limbaj sportiv, fiindcă ele sînt pline de personaje caracterizate printr-o sprinteneală fizică și manifestă un interes continuu față de relațiile dintre energia omenească și rezistența ce i-o opune propria constituție, ca și mediul fizic. Pe urmă, umorul acela acidulat care colorează fraza lui Sadoveanu, descrierile sale, trezind simpatia pentru oameni și natură, toate țin de atitudinea pe care o numim sportivă. Ceea ce acest mare povestitor al nostru a realizat în scrierile sale, din punct de vedere al sportului, mi se pare unic nu numai în literatura noastră, ci și în literaturile străine.

De pildă, în *Împărăția apelor*, el ne oferă una dintre cele mai complexe și mai poetice imagini, cu descripții de meșteșug duse pînă la amănuntele tehnice cele mai fine, ale pescuitului. În *Măria Sa Puiul Pădurii*, *Țara de dincolo de negură*, într-o sumedenie de povestiri mai scurte, găsim o extraordinară antologie a vînătorii, a codrului și coclaurilor de șes, a vînatului de sol și văzduh ce mișună prin ele, cu comportamentul și specificul lui de sezon. În căpitanul Ilie Turculeț din *Zodia Cancerului*, care izbește scurt cu pumnul drept ceapa „în culoarea racului fiert", zdrobind-o fulgerător, dar mai izbește și zdrobește asemenea pe adversarii lui, recunoaștem îndată pe temutul campion la karaté. În *Baltagul*, *Uvar*, *Nopțile de Sînziene* și atîtea altele, dacă nu chiar în toate, sînt ispite fără număr la drumeția turistică, în natura potolită sau în natura dezlănțuită, și nu numai aceea de la noi, fiindcă în unele scrieri, cum ar fi de pildă și *Uvar*, scriitorul ne poartă în peisajele exotice ale tundrei asiatice.

Iată literatura care poate să deschidă mai ușor, pentru sportivi, ușa spre a distinge cu o cît mai mare vizibilitate nuanțele ce se ascund în umbră ale naturii și ale farmecului cu care ea proporționează și umanizează marile ambiții competiționale ale sportivilor.

George SBÂRCEA

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

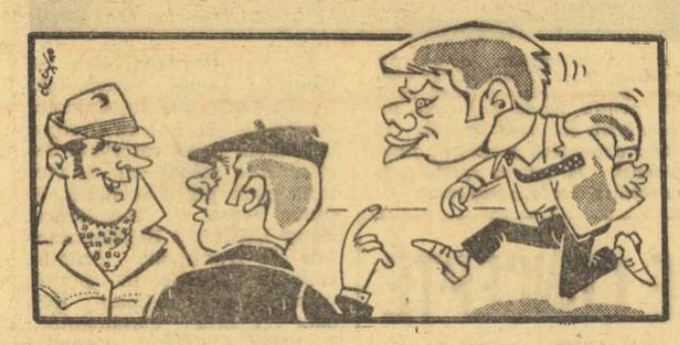

PÎRCĂLAB — „SĂGEATA CARPAȚILOR"
— Aleargă la lot?
— Nu! La... Loto!

răspunde Ion Poștașu

F. IUFCOV, COMUNA VINGA. 1) Numai meciurile INTER-ȚĂRI ale PRIMELOR reprezentative aduc fotbaliștilor mult rîvnitele trese de internațional. Partidele disputate sub alte titulaturi — selecționată divizionară, lotul A etc. — nu figurează nici în palmaresul echipei naționale, nici în cel al jucătorilor, chiar dacă în fapt pe teren au apărut primele reprezentative. Un exemplu în acest sens: întîlnirea București — Budapesta, de acum doi-trei ani. Disputată sub acest nume, partida nu poate fi trecută decît cel mult în evidența... orașelor respective, deși, de o parte și de alta, fuseseră aliniate primele formații. E clar? 2) Vreți să știți dacă există fanioane și insigne ale Clubului suporterilor echipei naționale? Deocamdată, există numai entuziasm! Probabil însă că, nu peste mult timp, vor exista și fanioane, fotografii, autografe, insigne etc.

CONSTANTIN GUGOASE GALAȚI. Nu e o poveste. Așa s-a întîmplat! În campionatul anului 1956, C.C.A. (Steaua) a învins pe Dinamo Bacău, pe terenul acesteia, cu 8—0! Asta, în tur. În retur, la București, C.C.A. a... reușit să piardă cu 1—0, în fața formației pe care o surclasase la Bacău. De-ale fotbalului!

CONSTANTIN POPESCU, TULCEA. E vorba de meciul România — R.D. Germană, disputat la 12 mai 1969, în București. Oaspeții au condus la pauză cu 2—0! După pauză, fotbaliștii noștri au întors soarta meciului, înscriind trei goluri prin Pavlovici (min. 49), Haidu (min. 84) și Pîrcălab (min. 89). Noi am aliniat atunci următoarea formație: Datcu — Popa, Ivan — Jenei, Nunweiller III (Dan Coe, din min. 30), Nunweiller IV — Pîrcălab, Varga, Manolache (Pavlovici, din min. 46), Raksi și Haidu.

IACOB ZAHAN, SLOBOZIA. Ludovic Sătmăreanu, fundașul lateral dreapta al echipei Steaua și al reprezentativei noastre de fotbal, a fost în... tinerețe centru înaintaș. Și azi, în unele meciuri, e mai mult înaintaș decît fundaș! Înainte de a veni la Steaua, el a jucat la A.S.A. Tg. Mureș.

NICOLAE BULUCEA, REȘIȚA. **„În discuțiile avute referitor la cîștigarea definitivă a „Cupei Jules Rimet", de către echipa care cucerește de trei ori, fie consecutiv, fie alternativ, acest trofeu, s-a ridicat problema că această echipă trebuie să plătească noua cupă ce va fi pusă în joc. Există această obligație?" Credeți că aceasta este motivul pentru care fotbaliștii noștri n-au vrut, pînă acum, să cîștige „Cupa Jules Rimet"? Măcar de am ajunge vreodată în această situație. Fac eu rost de*

bani! Bineînțeles, însă, că nu există obligație în acest sens, problema decernării unei noi cupe nepunînd în pericol bugetul F.I.F.A.-ei. Discuția a pornit, probabil, de la faptul că brazilienii au anunțat că, în cazul cînd intră în posesia „Cupei Jules Rimet", pun în joc ei altă cupă.

I. GHINESCU, COMUNA BOTENI. **„Ce-ar fi dacă la sfîrșitul anului, „Poșta" dv. ar da un premiu pentru „cele mai multe și mai bune epigrame trimise de cititori?"** Să vă spun drept: n-am curaj. Și așa sînt bombardat cu zeci de epigrame, cele mai multe slabe. Vă închipuiți ce ar fi pe capul meu, dacă am acorda și premiu! În ceea ce vă privește, vă felicit că dețineți locul I, deocamdată, pe anul 1970, cu două epigrame, publicate. Dv. ați așteptat, desigur, să spunem: cu trei! Dar, ultima dv. producție este mai puțin reușită. Se întîmplă și la case mai mari...

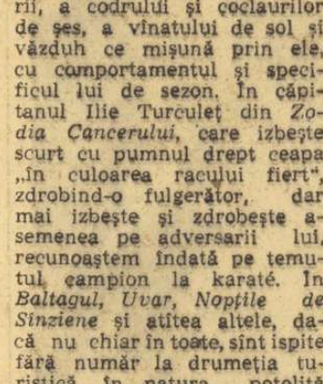

Ilustrații: N. CLAUDIU

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA C

„Squadra azzurra" la a doua victorie

GALAȚI, 14 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Dată fiind ora tîrzie la care s-a încheiat cel de al treilea meci al programului de vineri, am rămas datori cititorilor cu amănuntele asupra întîlnirii dintre echipele Ungariei și Olandei, încheiată cu scorul de 7—1 (1—1 3—0, 3—0) în favoarea celei dintîi.

Partida a debutat furtunos, cu atacuri ale tinerilor hocheiști olandezi care, nelăsînd timp adversarilor să-și organizeze defensiva, au deschis scorul prin Paul Rushe, cînd nu trecuseră nici 70 de secunde de la fluierul de începere. Bucuria lor a fost însă de scurtă durată pentru că, doar după 44 de secunde, Bikar a readus egalitatea pe tabela de marcaj. Pînă la pauză olandezii au rezistat curajos și onorabil mai puternicilor lor adversari. Apoi, însă, pregătirea fizică și superioritatea tactică a hocheiștilor maghiari și-au spus cuvîntul. Ei au înscris de șase ori consecutiv prin Gogolak (min. 32), Palla (35), Meszoly (39), Menyhart (47), Horvath (58) și din nou Meszoly (58). Ultimele două goluri au fost realizate în intervalul a 10 secunde.

Au condus: L. Noncev (Bulgaria) și Gh. Tașnadi (România).

★

Prima zi a confruntărilor grupei C a adus pe gheață pe cele trei favorite ale întrecerilor: Italia, Austria și Ungaria. Cu excepția italienilor, a căror evoluție de vineri n-a fost întrutotul concludentă, celelalte două selecționate au lăsat o foarte bună impresie, mai ales Austria, care a întîlnit în reprezentativa franceză o echipă de mare dîrzenie. Se profilează, așadar, un prim derby, luni seara, partida Austria — Ungaria.

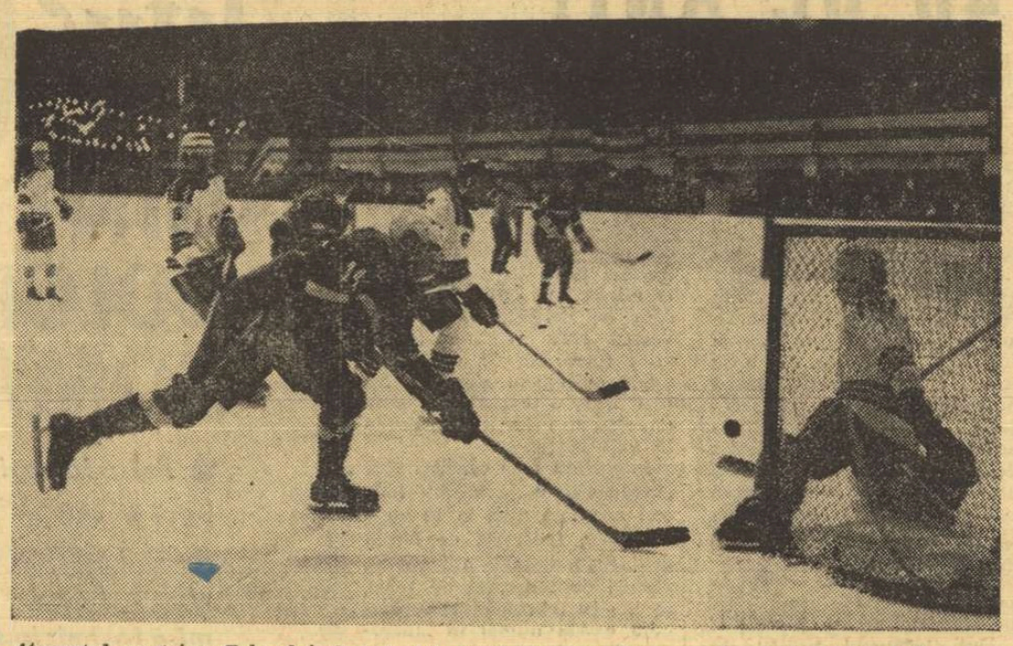

Atacantul austriac Zahradnicek (nr. 14) pune din nou în pericol poarta echipei franceze.
Foto: Aurel NEAGU

Italia — Belgia 8-2

(1-2, 5-0, 2-0)

Belgia prezintă la actuala ediție a C.M. cea mai tînără dintre formațiile participante (media de virstă a echipei sub 21 de ani), fapt care explică lipsa de experiență a echipierilor săi, hotărîtoare într-o partidă de hochei.

Începutul meciului a aparținut, totuși, sportivilor belgieni, care în mai puțin de un minut (5) s-au văzut conducînd cu 2—0 (Braas și Moris), ca urmare a unor greșeli ale defensivei italiene. Pînă la prima pauză italienii n-au reușit decît să reducă din scor (min. 12, Benvenuti), portarul advers, Van Der Wee, arătîndu-se foarte inspirat, iar „azzurrii" întrecîndu-se, parcă, în a rata.

Era evident, însă, că rezistența tinerilor hocheiști belgieni avea să cedeze. Italienii au luat jocul pe cont propriu, supunîndu-și partererii unei presiuni din ce în ce mai accentuată, concretizată prin nenumărate acțiuni de atac din care au înscris de 7 ori, prin: Savaris (min. 21), Gallo (min. 29 și 34), Verocai (min. 32), Constantini (min. 37), Nogler (min. 44) și Benvenuti (min. 54).

Au condus Van de Ven (Olanda) și C. Sgincă (România).

ASTĂZI de la ora 17 se joacă meciul AUSTRIA - DANEMARCA

FRANȚA — OLANDA

9-2 (6-0, 2-0, 1-2)

Revelația de pînă acum a întrecerilor a fost, fără nici o discuție, reprezentativa Franței care, mai ales sîmbătă seara, a practicat un joc de toată frumusețea, într-o continuă mișcare, realizînd o suită de combinații deosebit de spectaculoase. În ciuda scorului foarte sever — cel mai mare după două etape — danezii au evoluat totuși bine, în special în reprizele a doua și a treia.

Au înscris: Gurica (min. 3 și min. 7), Eymard (min. 3 și min. 39), Gentina (min. 13), Smaniotto (min. 13), Pourdanel (min. 16), Tartarin (min. 31), Grando (min. 56) pentru francezi, respectiv Gentis (min. 44) și Bakker (min. 46).

Au condus De Paepe (Belgia) și Fl. Gubernu (România).

Romeo VILARA

La mantinelă

● *În cursul dimineții de simbătă, membrii directoratului tehnic, delegați ai echipelor participante, membri ai comisiei de organizare a întrecerilor grupei C, ziariști străini și români au făcut o vizită la Consiliul popular al municipiului Galați. Oaspeții au fost salutați de Alecu Stan, prim vicepreședinte al comitetului executiv al Consiliului popular, după care ing. Petre Iorda, vicepreședinte al Consiliului popular municipal, a înfățișat aspecte din istoria orașului, dezvoltarea sa actuală și de perspectivă.*

● *Printre hocheiștii prezenți la Galați am întîlnit doi veterani ai competiției. Este vorba de Viktor Zsitva, căpitanul reprezentativei Ungariei, și Josef Puschnig din echipa Austriei, amîndoi aflați la a 7-a participare în grupele B și C ale C.M. Zsitva face parte din clubul Ujpesti Dozsa, are 31 de ani, fiind cel mai virstnic jucător al națională maghiare și unul dintre puținii participanți trecuți de „bariera" celor trei decenii. Puschnig este membru al echipei din Klagenfurt, de mai multe ori campioană a Austriei, și numără doar 24 de ani, fiind socotit la prima sa evoluție în cadrul campionatelor mondiale drept un „copil minune" al hocheiului.*

● *Conform tradiției, pucurile care sar peste mantinelă rămîn drept amintire spectatorului care le-a culeș. La Galați, însă, tradiția n-a fost respectată. Organizatorii dispun de un număr limitat de pucuri (ne întrebăm, de ce?) și asistăm la scene neplăcute, cînd arbitrii așteaptă lîngă mantinelă să le fie restituit pucul.*

● *S-a pus în vînzare setul de timbre dedicat campionatului mondial de hochei — grupele B și C. Oaspeții au dat o foarte bună apreciere acestei „serii".*

● *La partida dintre Austria și Franța și-a făcut remarcată prezența un grup masiv de suporteri ai formației austriece. Este vorba de turiști veniți din Graz pentru a urmări jocurile.*

sportul în lume

Selecționata română de hochei — două victorii în Cehoslovacia

În ultimele două jocuri de verificare susținute în Cehoslovacia, reprezentativa de hochei a României a obținut două victorii: 6—3 cu selecționata de juniori a Cehoslovaciei și 7—1 cu o combinată a orașului Kladno.

La ultimul joc, Biro a căzut lovindu-se din nou la cotul stîng pe care și-l fracturase la Budapesta. Din fericire, de data aceasta este vorba numai de o contuzie care se va rezolva pînă la începerea grupei B a campionatului mondial.

★

Echipa Japoniei a susținut un joc de verificare în Elveția cu o selecționată locală, pe care l-a pierdut cu 6—3. În prima partidă desfășurată în cadrul stagiului de pregătire efectuat în Cehoslovacia, hocheiștii niponi au învins cu 6—2 o reprezentativă de tineret a țării gazdă.

Trimisul nostru special la C.M. de schi, ION MATEI, transmite:

TATRA ÎNALTĂ — FERICITĂ ALEGERE

STRBSKE PLESO, 14 (prin telefon). — Ceea ce izbește la primul contact cu locul de desfășurare a C.M. nu este numai atmosfera specifică unei competiții de anvergură, ci mai ales minunatul cadru natural și excepționalele instalații sportive și auxiliare. Impresia e copleșitoare, cu atît mai mult cu cît putem face o comparație cu ultimele ediții ale J.O. (Seefeld — Austria și Autrans — Franța). Interesul stîrnit aici este enorm: peste 50 000 de turiști, în mare parte străini, aproape 500 de ziariști (Norvegia — 52!), 25 de națiuni din diferite colțuri ale globului (Spania, Turcia, Japonia sau Australia), peste 400 de sportivi, sînt cifre pe care nu le intuim decît pentru Val Gardena eventual...

Zilele premergătoare startului s-au scurs sub semnul unor bătălii acerbe pentru selecție. Incertitudinea alegerii celor mai bune soluții a domnit mai ales în tabelele „marilor puteri" și s-a răsfrînt evident chiar în evoluția de azi a săritorilor. Așa se face că puțin a lipsit ca stele de prim rang să rămînă în afara echipelor. A fost cazul campionilor olimpici Jiri Raska (Cehoslovacia) la sărituri și Olle Elefstaetter (Norvegia) la 50 km, devansați de coechipierii lor și numai creditul experienței a decis selecționarea lor.

Proba de sărituri a încheiat în apoteoză această ceremonie unică. Jiri Raska a avut dreptate, pronosticînd că se va bate recordul trambulinei normale (81,5 m) și săritura sa de încercare măsurînd 81,5 m deschidea șirul unor salturi nebănuite. Într-adevăr, după prima săritură în concurs, japonezul Yukio Kasaya stupefia pur și simplu asistența cu un salt de 84,5 m, urmat de Johansson (Suedia) cu 84 m, Pavlusiak (Polonia) 83,5 m, Ingold (Norvegia) 82 m, Hohul (Cehoslovacia), Grini (Norvegia) cîte 81 m, precum și de alți șapte „zburători" peste 80 m! Mai este de semnalat evoluția sub posibilități a favoriților Raska Matous, Quick și Wirkola. Manșa a II-a a debutat cu o lovitură de teatru: Napalkov, care sărise în prima manșă doar 78,5 m, a realizat un salt de 84 m, în timp ce Kasaya, sărind numai 76 m, rata locul 1!

Clasament: 1. Napalkov (U.R.S.S.) 240,6 p (78,5+84 m); 2. Kasaya (Japonia) 237,7 p (84,5+76); 3. Grini (Norvegia) 234,6 p (81+81,5); 4. Hohul (Cehoslovacia) 233,4 p; 5. Johansson (Suedia) 231,9 p; 6. Belousov (U.R.S.S.) — același punctaj.

MARGARET COURT ÎN SERIE

Australianca Margaret Smith Court (28 ani), consacrată anul trecut din nou ca prima jucătoare de tenis a lumii, și-a confirmat pe deplin forța în cadrul recentului turneu internațional feminin de la New York, dotat cu „Cupa Vanderbilt". Ea s-a impus în fața întregului lot al tenismanelor fruntașe profesioniste și amatoare, cîștigînd finala în fața englezoaicei Virginia Wade la scor net: 6—3, 6—2. De notat că în ultima semifinală, Wade eliminase pe compatrioata sa Ann Jones (8—6, 6—3).

Acum, vedetele tenisului feminin participă la „Memorialul Maureen Connolly" de la Dallas. Iată primele rezultate: Court — Hogan 6—4, 5—7, 6—3; King — Casals 6—0, 6—4; Durr — Wade 9—7, 7—5; Jones — Eisel 6—2, 6—4.

Al 27-lea k. o. al lui Urtain

HAMBURG 14. — Boxerul spaniol de cat. grea Jose Manuel Ibar „Urtain" a obținut cea de-a 27-a victorie consecutivă prin k.o. În reuniunea internațională desfășurată la Hamburg „puncherul" spaniol, în greutate de 89 kg, l-a scos din luptă în prima repriză pe canadianul Leslie Borden. Urtain se pregătește în vederea meciului pe care-l va susține la 18 martie la Valencia în compania vest-germanului Peter Weilland, campionul european la categoria grea. În caz de victorie, Urtain îl va provoca pe Joe Frazier (S.U.A.).

MONTEVIDEO

Nacional pe locul 1

Turneul internațional de fotbal de la Montevideo a fost cîștigat de echipa Nacional Montevideo, care a totalizat 3 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat echipele Dynamo Zagreb — 2p., Penarol — 1 p. și Independiente Buenos Aires — 0 p. În ultimul meci al competiției, Dynamo Zagreb a terminat la egalitate: 2—2 (2—2) cu Nacional.

Schimbări în federația maghiară de fotbal

BUDAPESTA 14 (Agerpres). În urma unei ședințe, a fost reorganizată federația maghiară de fotbal. Președinte al acestui for a fost numit Andras Terpitko. Ca selecționer al echipei reprezentative a fost desemnat Jozsef Hoffer. Acesta a fost între anii 1953—1966 antrenorul echipei naționale de juniori. Din anul 1950, Hoffer deține postul de șef al serviciului de sport al agenției maghiare de știri „MTI" — Budapesta.

ASHE S-A REVANȘAT!

În sferturile de finală ale turneului internațional de tenis de la Richmond (Virginia), la care iau parte o serie de puternice rachete americane și europene, Arthur Ashe a reușit să-l elimine pe Ilie Năstase, după o partidă foarte strînsă: 8—6, 8—6.

C.E. DE TINERET ALE BOBURILOR DE 2

SUB SEMNUL ECHILIBRULUI DE FORȚE

KÖNIGSSEE, 14 (prin telefon). Sîmbătă au început în localitate campionatele europene de tineret ale boburilor de 2 persoane, la care au luat startul 25 de echipaje din 7 țări. Se aștepta ca echipajele vest-germane, italiene și austriece să domine net primele două manșe, cu atît mai mult cu cît aceste trei țări au cîte 6 echipaje înscrise în probă. Dar „socoteala de acasă...". În clasamentul încă neoficial (cronometrajele nu au fost omologate la ora transmisiei) primul loc a fost ocupat de echipajul austriac condus de Lochen, al doilea de cel elvețian al lui Meierhans și al treilea de italianul Campagnoli. Românii au avut o comportare surprinzător de bună, ocupînd locul 8 prin Stavarache — Juncu și locul 15 prin Șandru — Gurgui. Iar dacă folosim termenul surpriză, aceasta pentru că aproape toate echipajele prezente au circa 60—80 de coboriri de antrenament efectuate, iar românii doar 6 și acelea incomplete...

De amintit că, oricum, echilibrul de forțe nu permite nici acum pronosticuri: primele 10 echipaje, se pare, sînt înșirate de-a lungul a 40 de sutimi de secundă, iar echipajul român Juncu — Gurgui se află la mai puțin de o secundă de primii clasați!

Evident, ziua de duminică va fi agitată...

Tita RADULESCU
antrenor

SEZONUL ATLETIC „INDOOR" CONTINUĂ

● **CLARKE ÎNVINS LA LOS ANGELES**

La Los Angeles atletul american Randy Matson a aruncat greutatea la 20,27 m. Australianul Kerry Pearce a cîștigat proba de 2 mile în 8:36,6 înaintea compatriotului său Ron Clarke. Dick Railsback a sărit 5,20 m cu prăjina, Proctor a cîștigat lungimea cu 7,69 m, iar Lundmark (Suedia) a sărit 2,16 m la înălțime.

● **CEA MAI BUNĂ PERFORMANȚĂ MONDIALĂ PE 600 Y**

La Inglewood (California), proba de 600 y a fost cîștigată de Martin Mcgrady cu timpul de 1:08,7 (cea mai bună performanță mondială în sală). Pe locul doi s-a clasat Lee Evans, urmat de canadianul Doubell. Proba feminină de 500 y a revenit lui Katty Hammond în 1:06,3.

● **APROAPE DE 20 M LA GREUTATE**

Cu prilejul unui concurs de atletism desfășurat pe teren acoperit la Berlin, tînărul Hartmut Briesenik (21 de ani) a aruncat greutatea la 19,77 m — cea mai bună performanță europeană a sezonului.

În meci revanșă: U.R.S.S. — S.U.A. (la box): 8-3

Ieri s-a disputat la Minsk meciul revanșă dintre echipele de box ale U.R.S.S. și S.U.A. Victoria a revenit, și de data aceasta, boxerilor sovietici, învingători la scorul de 8—3. În primul meci, victoria fusese repurtată cu 9—2.

Biatloniștii în întrecere

Tradiționalul biatlon internațional desfășurat în localitatea Reit-im-Winkl (R.F. a Germaniei) a fost cîștigat de schiorii echipei secunde a Italiei, care au realizat timpul de 2h05:46. Au urmat în clasament echipele Franței — 2h06:11 și Cehoslovaciei — 2h06:13.

C. M. DE SCHI:

SERIA SURPRIZELOR A CONTINUAT: LA „URIAȘ" BETSY CLIFFORD...

Surprize-nesurprize, ordinea cronologică va fi respectată: iată, deci, pentru astăzi o clipă fericită pentru Ingrid Lafforgue (în fotografie), joi după amiază, la cîteva clipe după premiere: titlul mondial la slalom special îi aureolează acum palmaresul.

La Val Gardena, iețele se încurcă! După neașteptata Ingrid Lafforgue în slalomul special de joi, iată că și cursa de slalom uriaș rezervată fetelor s-a soldat cu o victorie prea puțin scontată, anume aceea a canadiencei Betsy Clifford! Reprezentantele de frunte ale Franței, care au urmat-o, în pluton compact, au rămas fără „aur"... Iată clasamentul: 1. Betsy Clifford (Canada) 1:20,46 (număr de start 2); 2. Ingrid Lafforgue (Franța) 1:20,53 (12); 3. Françoise Macchi (Franța) 1:20,60 (13); 4. Michèle Jacot (Franța) 1:20,62; 5. Gertrud Gabl (Austria) 1:20,85 (5); 6. Marilyn Cochran (S.U.A.) 1:21,17 (7); 7. Rosi Mittermeier (R. F. a Germaniei) 1:21,19 (6); 8. Florence Steurer (Franța) 1:21,30 (8); 9. Barbara Cochran (S.U.A.) 1:21,76 (9); 10. Divina Galica (Marea Britanie) 1:21,92 (22).

În combinata alpină feminină, clasamentul este acum următorul: 1. Michèle Jacot 30,31 p; 2. Florence Steurer 37,69; 3. Marilyn Cochran 41,84; 4. Barbara Cochran 51,78; 5. Rosi Mittermeier 77,98; 6. Annemarie Pröll (Austria) 78,36; 7. Gina Hathorn (Marea Britanie) 84,73; 8. Karianne Christiansen (Norvegia) 94,19.

Campionatele lumii la probe alpine se încheie cu probele de coborîre, care vor avea loc duminică.

ZIG ZAG fotbalistic

TAURII ÎN AJUTORUL ÎNVINȘILOR...

Se știe că spaniolii sînt mari amatori de „corrida". Pînă nu de mult, totuși, luptele cu tauri nu avuseseră loc în cuplaj cu meciurile de fotbal. Iată, însă, că o asemenea „premieră" a avut loc recent în orașul Fuente. Echipa locală susținea un meci cu cea a clubului „Goncha" și, după 5 minute, scorul devenise 2—0 în favoarea oaspeților. Deodată, pe teren a apărut un... taur, după care au urmat al doilea și al treilea. Jucătorii și arbitrul, care nu posedau măiestria matadorilor, s-au împrăștiat într-o panică de nedescris, urmați de o mare parte a publicului. Taurii, rămași stăpîni pe „cîmpul de luptă", au „arat" bine terenul, după care s-au retras. Bineînțeles, că jocul a trebuit amînat.

Secretul apariției taurilor a fost repede dezvăluit: un fanatic suporter al echipei locale, văzînd că protejații săi sînt pe cale să mănînce o bătaie zdravănă, s-a gîndit că i-ar putea salva dînd drumul taurilor pregătiți pentru corrida de a doua zi...

CONFRATELE „TIFOSILOR"

În viață este foarte important să nu-ți pierzi niciodată sîngele rece. Iată un adevăr de care s-a convins arbitrul italian de fotbal Enzo Barbaresco. În timp ce conducea meciul Bologna — Atalanta, la o învălmășeală, a rămas fără... fluier, care i-a fost călcat în picioare de către jucători. Fără să se emoționeze, în fazele următoare, signor Barbaresco a continuat să fluiere cu ajutorul... degetelor, spre marea bucurie a suporterilor, care-și găsiseră un... confrate!

UN MUZEU FOTBALISTIC

În curînd, la Sofia se va deschide un muzeu în care va fi oglindită evoluția fotbalului bulgar în cei 60 de ani de existență. Printre exponate figurează o colecție de aproximativ 200 de fanioane ale echipelor străine cu care a jucat, în decursul anilor, reprezentativa bulgară, medaliile olimpice de argint cucerite la Ciudad de Mexico și cele de bronz de la Melbourne, Cupa Europei pentru echipele de tineret ș.a.

Documente de un interes deosebit vor fi, fără îndoială, cele legate de campionatul țărilor balcanice (Bulgaria l-a cîștigat în 1932 și 1935), precum și cele care vorbesc despre fotbaliștii fruntași în această țară, ca de exemplu Asparuhov și recentul laureat al „Ghetei de aur", Peter Jekov. Inaugurarea muzeului este așteptată cu deosebită nerăbdare de iubitorii fotbalului bulgari.

KOPA DIN NOU ACTIV?

La vîrsta de 39 de ani, fostul idol al fotbalului francez, Raymond Kopa, a hotărît să-și reia activitatea competițională. El a declarat că ar prefera să activeze în vechea sa echipă profesionistă, Reims, care joacă în divizia secundă.

Dar unde sînt zăpezile de altădată?...

UN DOPING ORIGINAL

Un doping neobișnuit au născocit pentru fotbaliștii lor conducătorii echipei suedeze „Falköpping Kamraterna". Ei au împodobit vestiarele cu tăieturi din ziare și reviste care conțineau critici la adresa echipei lor. Pasajele mai „tari" erau subliniate sau puse în mici chenare. În legătură cu acest experiment, președintele clubului a făcut următoarea declarație: *„Efectul a fost extraordinar. La început, fotbaliștii s-au supărat. Mai tîrziu, ei au început să mediteze asupra justeței criticilor, ajungînd la concluzia că o bună parte din ele sînt fondate. Iar de-aici a mai rămas un singur pas pînă la îmbunătățirea disciplinei și conștiinciozității la antrenamente și, implicit, obținerea unor rezultate mai bune".*

PESIMISM BĂNOS

Un iubitor de fotbal din Suedia a cîștigat la un concurs de pronosticuri suma de 570 000 de coroane. El a indicat exact rezultatul meciului dintre Franța și Suedia din preliminariile campionatului mondial, meci cîștigat, după cum se știe, de către francezi cu categoricul scor de 3—0. Un pesimism bănos — *comenta presa suedeză.*

O poză din arhiva noastră fotografică revine puternic în actualitate: două vedete ale C.M., fostul antrenor vest-german Sepp Herberger și actualul „coach" al peruvienilor Didi, surprinși cîndva într-un duel de baloane aeriene.

E TIMPUL SĂ REDEFINIM UNELE CONCEPTE

(Urmare din pag. 1)

tul de performanță interpretat în strînsă legătură cu numele țărilor pune bazele unui subiectivism autohton.

— În condițiile actul sportiv semnifică un act de cultură?

— Cînd atletul se luptă cu limitele sale. Cînd, în afara întrecerilor propriu-zise, tinerii care încheie o competiție merg împreună la un concert simfonic și discută apoi despre muzică.

— La ce distanță reală se află în prezent conceptele de sportiv amator și profesionist?

— Din ce în ce mai mică, spre binele sportului. Pentru mine definițiile acestea n-au fost niciodată precise. Un ghid de munte e un sportiv profesionist. Dacă unul dintre oamenii pe care îi conduce se află la un moment dat în primejdie, pleacă imediat să-l salveze. Cu mari riscuri pentru el, riscuri la care îi obligă datoria. Profesionismul sau amatorismul trebuie înțelese ca stări de spirit, ca atitudini lăuntrice convergente, pe cînd oamenii le-au interpretat drept sisteme sau definiții inflexibile. Comoditatea și rutina îi fac pe oameni să se ascundă după definiții, să-și confecționeze tabu-uri de care nu se mai ating, nu le mai cercetează. În realitate, nu există decît oameni care practică sportul. Definițiile le-am făcut noi, ele n-au existat și imobilismul gîndirii noastre l-am **transferat asupra propriilor formulări. Pierre de Coubertin ne-a lăsat la începuturile mișcării olimpice niște delimitări necesare și compatibile cu substanța sportului la vremea aceea. Noi le-am pietrificat ulterior, ignorînd marile deosebiri care s-au acumulat între timp. Sportul de performanță la 1890 era cu totul altceva decît cel pe care-l vedem acum sub ochii noștri. A venit cam de mult momentul să reanalizăm și să redefinim totul, dacă vrem să nu se producă mari frămîntări, rupturi bruște, invazia ipocriziei și crize greu reversibile.**

— În ce raporturi considerați că se află sportul cu instinctul de violență? În ce măsură violența începe să amenințe atmosfera disputelor sportive?

— Printre atîtea virtuți, sportul are și pe aceea de a permite eliberarea energiilor într-o modalitate umană. Confruntarea virilă la care invită se realizează obligatoriu în raport cu un cod al onoarei și exclude ideea de răzbunare. E drept că exacerbarea dorinței de competitivitate a început să cultive în ultima vreme o anumită înclinație spre violență. Fenomenul e grav prin conținutul său antimoral. Lupta împotriva violenței trebuie să unească pe toți: sportivi, conducători, ziariști, public. **Nimeni nu are dreptul să apere pe sportivul care a fost brutal cu partenerul de întrecere sau cu arbitrul. Toți tinerii care practică sportul trebuie crescuți în spiritul respectării principiilor și moralei sale. Atmosfera din cluburi are mare importanță în acest sens.**

— Apreciați că sportul are valențe care să facă din el un mijloc pentru combaterea simptomelor de criză manifeste la o parte a tinerei generații? E în măsură să contribuie la integrarea tinerilor în organismul social?

— Tineretul a constituit întotdeauna o problemă dificilă. În epoca noastră, criza tineretului are resorturi multiple. Printre ele, afirm violentarea atmosferei căminelor prin mijloacele informării moderne. De la o vîrstă fragedă, tinerii văd și ce n-ar trebui văzut, comportări și fapte pe care n-au discernămînt să le aprecieze și care invită la imitație. Sportul are virtuți corective. Chiar foarte multe. Formează deprinderi, modelează voința, propune o morală. Conferă bărbăție și te învață să acționezi. Beatnicii, hippy-es și alte specii de tineri care cred că protestează lăsîndu-și plete, umblînd murdari și adorînd pasivitatea, ajung la antipodul bărbăției pe care sportul o cultivă. Exercițiile fizice, viața sportivă îmi par excelenți agenți terapeutici, împotriva acestor stări morbide, dacă sînt introduse în viața tinerilor, devreme, cînd criza n-a apărut încă. Ele o pot preveni. Trebuie inoculată tinerilor voința de a se dedica sportului.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368

Redacția și administrația : str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 816 (6250) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 16 februarie 1970

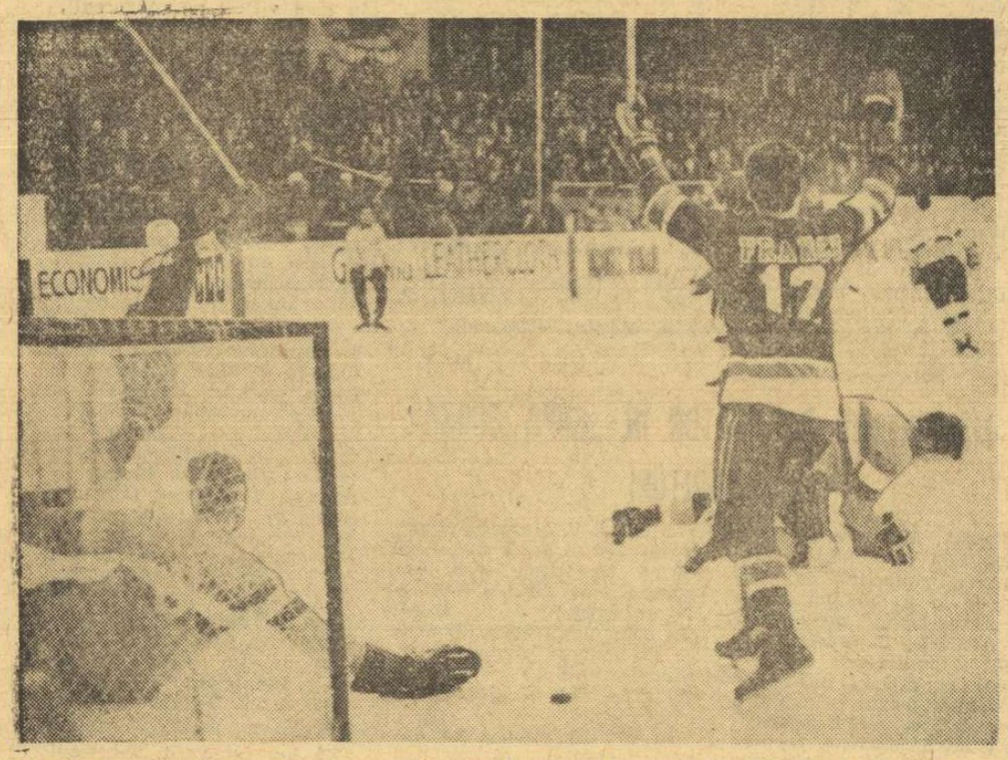

Francezii înscriu al 6-lea gol în meciul cu hocheiștii olandezi. Pucul a ricoșat din poartă.

Foto: AUREL NEAGU

Citiți în pagina a 4-a

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA C

● COMENTARII ● CRONICA MECIULUI DE IERI ● LA MANTINELĂ

Din nou victorie comodă, dar nu de aceeași proporție, a handbaliștilor noștri

SIBIU, 15 **(prin telefon de la trimisul nostru).** — Se poate spune că pitorescul oraș de la poalele Făgărașilor n-a mai cunoscut de mult, cu atîta intensitate, un eveniment sportiv ca jocul internațional de handbal dintre reprezentativa României și o selecționată poloneză.

În fond, veritabilul asalt pe care sibienii l-au dat sălii Armatei era justificat. În primul rînd pentru că în acest oraș handbalul are o veche și trainică tradiție, și în al doilea rînd pentru că apropierea campionatului mondial a stîrnit curiozitatea amatorilor de sport, dornici să vadă pe viu echipa noastră națională. Din nefericire meciul, cîștigat fără emoții de jucătorii români, cu 21—13 (10—2) n-a fost chiar așa de frumos, oferind doar cîteva porții mici, cu lînguriță am zice, din spectaculozitatea și dinamismul acestui sport. Acest lucru se poate observa ușor și din faptul că s-au înscris mai puține goluri ca în partida precedentă de la București. Principalul motiv a fost acela că echipa română n-a forțat ritmul decît în primele 30 de minute, după care, în repriza secundă s-a mulțumit să practice un joc economic, de conservare a unei diferențe comode. În afară de aceasta, oaspeții au adop-

C. ANTONESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

FEDERAȚIA

de **Mircea ANGELESCU**

Puțini din milioanele de iubitori ai fotbalului știu că azi Federația noastră de fotbal împlinește 40 de ani de la înființare. Și poate că evenimentul ar fi fost trecut cu vederea, în mod regretabil, chiar de către conducerea federației, dacă zilele trecute decanul de vîrstă și competență al fotbalului românesc, Octav Luchide, nu ne-ar fi pomenit de întrunirea proiectată azi a celor care, răzbătînd prin greutățile de mult uitate, au semnat acum patru decenii actul de constituire și au hotărît afilierea la forul internațional.

Jubileul federației nu este marcat de vreo festivitate anume. Poate pentru că nu e o cifră rotundă sau, mai sigur, pentru că federația nu și-a recîștigat pe deplin identitatea și încrederea în sine. Și mai cred că e și teama de a nu reapare ideea că se încearcă acoperirea goliciunii fotbalului nostru cu acte de paradă.

Ceea ce nu ne împiedică să observăm că între cele două momente ale fotbalului românesc, cel din '30 și cel de azi, există cîteva similitudini semnificative.

În 1930, la cîteva luni de la înființarea federației, echipa națională traversa Atlanticul pentru a participa la primul campionat mondial din Uruguay. Acum, după 40 de ani, ne pregătim pentru temerara încercare din Mexic.

În 1930, înființarea federației constituia punctul de plecare pentru avîntul fotbalului din deceniul al patrulea. Aniversarea de azi coincide, cel puțin în intențiile noastre, cu o acțiune sistematică și profundă de regenerare a acestui sport.

Desigur, paralela ne înfățișează și diferența de condiție a fotbalului de ieri și de azi. Înființarea federației însemna un act de curaj în ambianța dezinteresului oficial, în timp ce procesele înnoitoare din prezent decurg din politica ocrotitoare și stimulatoare a statului față de sport.

Cu un asemenea prilej, ar fi bine să se spună, alături de lucruri frumoase, și adevăruri din cele care nu mîngîie auzul, ci irită vanitatea. Pentru că le-am spus adesea, voi reaminti numai că fotbalul nu se termină o dată cu turneul din Mexic și, de aceea, trebuie neapărat să clădim cu migală și modestie ceea ce cu bună știință a fost ignorat ani de-a rîndul.

Aniversarea ne îndeamnă să reafirmăm, o dată mai mult, hotărîrea federației de a dovedi că fotbalul nostru a lăsat în urmă preocupările de suprafață și practicile neprincipiale, că este un sport sănătos, care merită din plin dragostea tineretului, încrederea părinților și sprijinul dascălilor.

În pag. a 3-a

TITUS OZON:

la Helsinki echipa României era tot atît de forte ca și formația Ungariei

Rezultat remarcabil al tinerilor boberi:

Locul IV la campionatul european

KÖNIGSEE, 15 **(prin telefon).** — Echipajul român Stavarache-Juncu a reușit, în ziua a doua a campionatelor europene de bob rezervate tineretului, ca după cele 4 coborîri să se claseze pe locul IV, la foarte mică distanță de primul loc. Trebuie reținut faptul că boberii români au întrecut 4 echipaje austriece, 5 din R.F. a Germaniei, 4 din Elveția, 4 din Italia. Echipajul Șandru-Gurgui, cu toată defecțiunea suferită la bob, a obținut un meritoriu loc 14 din 25 de echipaje.

Peste 5 000 de spectatori au aplaudat frumoasa comportare a sportivilor români. Performanța este remarcabilă dacă ținem seama că reprezentanții noștri au concurat pe boburi vechi față de ceilalți sportivi care, majoritatea, au întrebuințat noile modele Podar. Comitetul de organizare a felicitat călduros delegația română pentru evoluția și comportarea avută în timpul campionatelor europene. Rezultate: 1. Austria I (Rohler-Oberhauser) 3:01,44; 2. Italia I (Compagnoni-Bonison) 3:01,53; 3. R.F. a Germaniei IV (Hensing-Helpeter) 3:02.09; 4. **România I** (Stavarache-Juncu) 3:02,10; 5. Italia V (Almera-D'Andrea) 3:02,44; 6. Elveția I (Neihan-Vi...owski) 3:02,94.

Tita RADULESCU
antrenor

Lotul național de hochei începe mîine „numărătoarea inversă"

● *Marți după amiază, primul antrenament la București* ● *Cu Biro — nimic grav* ● *„Nu i-am văzut pe japonezi"*

După zile îndelungate de pregătire aspră, de turnee, meciuri și stagii de antrenament, membrii lotului național de hochei au petrecut ieri o duminică în sînul familiilor lor. O duminică, de bunăseamă, emoționantă, dar care li s-a părut jucătorilor foarte scurtă. Pentru astăzi este prevăzută, de asemenea, odihnă, urmînd ca mîine dimineață lotul să se reunească la patinoar și să efectueze spre seară, cînd gheața va fi perfect lustruită, un prim antrenament.

Și astfel începe „numărătoarea inversă", înaintea marii confruntări hocheistice din cadrul grupei B a campionatului mondial.

Ultimul stagiu desfășurat în Cehoslovacia a fost, după părerea antrenorilor, a mediculuí și a jucătorilor, util, deși greu, mai ales sub aspectul rezistenței nervoase a sportivilor. Echipa a evoluat bine în cele trei jocuri de verificare susținute. Hocheiștii regretă faptul că n-au reușit să-i vadă pe japonezi, aflați și ei în Cehoslovacia, care se anunță un „team" redutabil, capabil să furnizeze mari surprize.

Jucătorii noștri apreciau, de asemenea, că trebuie privite cu foarte multe rezerve lamentările elveților — cum că echipa n-ar fi de loc în formă — mai ales după victoria cu 7—4 obținută în fața Statelor Unite, la Lake Placid. Se formulează părerea că exceptînd Bulgaria și, poate, Iugoslavia, toate celelalte formații participante pot aspira la șefia grupei, deși nici una nu are curajul să o declare.

Biro, accidentat din nou la cotul sting, se simte bine și va putea participa cu toate resursele sale fizice la sprintul final în acest lung program de pregătire al naționalei de hochei. **(V. Ch.).**

Campionatele republicane de atletism pe teren acoperit

1,81 M — O EXCELENTĂ PERFORMANȚĂ A CORNELIEI POPESCU

Trecînd ușor peste ștacheta ridicată la 1,74 m și 1,78 m, Cornelia Popescu — revelația sezonului în proba de înălțime — a încercat o săritură de 1,81 m pe care, în aplauzele dezlănțuite ale sălii, a realizat-o cu succes. Stimulată de acest excepțional rezultat, ea a solicitat ridicarea ștachetei la 1,87 m, doborînd-o de puțin.

Faptul că a sărit 1,81 m. și a atacat apoi recordul Iolandei Balaș (1,86 m), ne dă garanția că această probă, la care ani de-a rîndul am deținut supremația mondială, are o ideală continuatoare, tot într-o atletă românca.

Cornelia Popescu — adoptînd stilul de săritură Fosbury — a obținut excelentul rezultat de 1,81 m.

Făcînd o sinteză a celor două zile de disputate întreceri, trebuie relevat faptul — îmbucurător, de altfel — că au fost realizate 20 de recorduri republicane (9 egalate și 11 doborîte).

Rezultatele ultimei reuniuni: **50 m g. (f):** 1. Valeria Bufanu (Rapid) 7,2, 2. Viorica Viscopoleanu (Steaua) 7,4, 3. Anamaria Vitalyos (CAU) 7,5; **50 m g. (b):** 1. N. Perța (Steaua) 6,6, 2. D. Hidioșanu (CAU) 6,7, 3. V. Suciu (Petrolul Ploiești) 6,7; **înălțime fete:** 1. Cornelia Popescu (Rapid) 1,81, 2—3. Olga Fulias (Inst. ped. Oradea) și Draga Comșa (Lic. N. Bălcescu Cluj) 1,60; **lungime băieți:** 1. D. Bădini (Steaua) 7,55, 2. V. Sărucan (CSM Cluj) 7,49, 3. V. Jurcă („U" Cluj) 7,45; **greutate băieți:** 1. A. Gagea (Dinamo) 16,54, 2. C. Crețu (Metalul Buc.) 15,22, 3. Gh. Suha (CAU) 14,62.

În clasamentul general, pe primele patru locuri, s-au situat: Steaua (3 medalii d' aur, 4 argint, 1 bronz), Dinamo (2, 0, 3), Rapid (2, 0, 1) și C.A.U. (1, 3, 2.).

Nușa MUSCELEANU
Ion GAVRILESCU

În pagina a II-a: FESTIVAL ATLETIC de Iolanda Balaș-Söter

PUȚINI PARTICIPANȚI LA „NAȚIONALELE" BIATLONIȘTILOR JUNIORI

PREDEAL, 15 (prin telefon). Campionatele naționale de biatlon pentru juniori nu s-au bucurat, din păcate, de o participare prea bogată. Au lipsit, de pildă, ștafetele Dinamo Brașov, Școala sportivă Gheorghieni și Școala sportivă Rîșnov. În plus, nici pregătirea multora dintre participanți, în special la trageri, nu a fost bună. Ne referim, mai cu seamă, la sportivii de la Dinamo care, în ciuda condițiilor bune de antrenament, s-au prezentat slab pregătiți. În contrast, biatloniștii de la Școala sportivă Energia Brașov, deși au beneficiat numai de o săptămînă de antrenamente la trageri, au realizat rezultate superioare. În rest, vom menționa frumosul spectacol creat de întrecerea juniorilor mici, între care s-au și înregistrat rezultate foarte strînse.

Rezultate: **juniori I, 12 km** (2 trageri de la 150 m): 1. I. TUDOR (A.S. Armata Brașov) 72:06 (4 min. penalizare), 2. V. Dihoi (A.S.A.) 73:54 (5), 3. N. Cristoloveanu (A.S.A.) 76:20 (9), 4. Gh. Catrici (Constructorul Cîmpulung Moldovenesc) 79:26 (5), 5. N. Mitru (C.S.O. Sinaia) 80:05 (12), 6. N. Andrei (Constr. C.-lung) 81:53 (10); **juniori II, 10 km** (2 trageri de la 50 m): 1. D. CLINCIU (C.S.O. Sinaia) 55:28 (2), 2. I. Catargiu (Constr. C.-lung) 56:07 (4), 3. Gh. Duca (Constr. C.-lung) 56:09 (5), 4. A. Mocanu (Energia Brașov) 57:12 (7), 5. S. Tamaș (Energia) 58:36 (8), 6. St. Urs (Tractorul) 59:32 (8); ștafete (alcătuite din cîte 2 juniori II care au parcurs 5 km cu o tragere și cîte 2 juniori I — 7,500 km cu 2 trageri): 1. A.S.A. BRAȘOV (Gh. Bobeș, I. Gheiser, I. Tudor, V. Dihoi) 2h42:10 (10 ture a cîte 150 m penalizare), 2. C.S.O. Sinaia 2h43:02 (17 ture), 3. Constructorul Cîmpulung Moldovenesc 2h44:50 (12 ture), 4. Tractorul Brașov 2h54:42, 5. Steagul roșu Brașov 2h58:09.

Ștefan STĂICULESCU
antrenor

Steaua pleacă azi în Liban

Azi, fotbaliștii de la Steaua vor pleca în Liban, pentru un turneu de 8 zile. La Beirut, Steaua va întîlni mai pe Racing Club (campioana țării gazdă), miercuri pe Homedmen, sîmbătă pe... Farul Constanța (se știe că și Farul se află în turneu în Liban), iar duminică, în ultima partidă, Steaua va juca cu Selecționata armatei siriene.

Întreceri sportive dotate cu „Cupa 16 Februarie" ÎN CAPITALĂ

CROS

Ieri dimineață, în Parcul Copilului din Capitală, peste 200 de concurenți s-au aliniat la startul celor șase probe disputate în cadrul „Crosului 16 Februarie" (a 20-a ediție), organizat de clubul sportiv Rapid. Alături de bucureșteni au participat atleți din Craiova și Ploiești. Iată rezultatele tehnice: junioare I, 800 m: 1. Cornelia Holub (Metalul), 2. Victoria Țicu (Steaua), 3. Constanța Barbu (Dinamo); clasament echipe: 1. Metalul 31 p, 2. Steaua, 3. S.S.A.; categoria juniori II, 2000 m: 1. Gh. Ghibu (Metalul), 2. Iulian Hliban (Șc. sp. Atletism), 3. Alexandru Ivan (Metalul); clasament echipe: 1. Metalul 35 p, 2. Rapid, 3. Energia; categoria I fete, 1500 m: 1. Natalia Andrei (Atletul Craiova), 2. Sofia Cîmpulungeanu (Viitorul), 3. Gherghina Iordache (Metalul); clasament echipe: 1. Metalul 43 p, 2. Viitorul, 3. Rapid; juniori I 3000 m: 1. Cornel Dima (Metalul), 2. Florea Șandru, 3. Ilie Orășanu (toți de la Metalul); clasament echipe: 1. Metalul 15 p, 2. S.S.A., 3. Rapid; senioare 2000 m: 1. Ana Pavel (Petrolul Ploiești), 2. Maria Lincă (Metalul), 3. Calița Preoteasa (Rapid); clasament echipe: 1. Metalul. Seniori 7000 m: 1. Orvin Schaible (Rapid), 2. Stelian Marcu (Steaua), 3. Ion Rusnac (Steaua). Cupa oferită de clubul Rapid a revenit atleților de la Metalul.

NICULAE D. NICULAE
corespondent

BOX

Ca în fiecare an, asociația sportivă Grivița Roșie a organizat tradiționala gală de box dotată cu „Cupa 16 Februarie", rezervată juniorilor mici și mari din cluburile și asociațiile bucureștene. Reuniunea s-a bucurat de o mare afluență de public, sala clubului Grivița Roșie fiind arhiplină. Tinerii boxeri care au urcat treptele ringului au fost bine pregătiți oferindu-ne meciuri deosebit de pasionante. Iată rezultatele tehnice: juniori mici cat. 48 kg: D. Mateescu (Viitorul) b.p. St. Ilina (Olimpia); cat. 51 kg: Gh. Ștefănescu (Viitorul) b. ab. II D. Ilie (Rapid), cat. 54 kg: I. Vasile (C.S.S.) b. p. Al. Lică (Progresul), cat. 63,500 kg: N. Ursu (Olimpia) b.p. P. Stroe (Steaua), St. Barbu (Progresul) b. p. Gh. Răducanu (Universitatea); cat. 71 kg: M. Florea (Energia) b. ab. III I. Ioniță (Rapid); juniori mari cat. 51 kg: Gh. Ștefănescu (Steaua) b. ab. II C. Nedea (Constructorul); cat. 54 kg: V. Stan (Rapid) b. p. I. Preda (Energia); cat. 57 kg: N. Stoenescu (Energia) b. p. C. Șerban (Steaua); cat. 60 kg: A. Ristea (Viitorul) b. p. R. Văcaru (Grivița Roșie); cat. 63,500 kg: M. Mogoș (Gr. Roșie) b. ab. I I. Mitu (Universitatea); cat. 75 kg: M. Culineac

(Continuare în pag. a 2-a)

„Gard viu" în jurul dreptunghiului de zgură. Pe terenul Steaua, de la Ghencea, ieri dimineață a fost lume multă. Cei ce iubesc fotbalul au venit la întîlnirea cu Steaua și cu Flacăra Moreni pentru a asista la partida lor de verificare. Și drumul n-a fost făcut degeaba. Iată o fază din acest joc în care Gigi Tătaru și la fel de tînărul Ștefănescu, autori a 4 din cele 7 goluri, au pus în derută apărarea adversă.

Foto: V. BAGEAC

FOTBALUL REVINE CU PAȘI REPEZI ÎN ACTUALITATE

CITIȚI ÎN PAG. A 3-a „CRONICA" MECIURILOR AMICALE

ÎNAINTEA C. M. LA HANDBAL MASCULIN

Handbaliștii „Tre Kronor" și noul lor antrenor Roland Matsson sînt optimiști

După ce reputatul tehnician, **Curt Wadmark**, membru al Comisiei tehnice a federației internaționale, a fost ales președinte al forului de specialitate suedez, locul lui la „cîrma" echipei „Tre Kronor" a fost luat de **Roland Matsson**, celebrul portar al anilor 1950—1954. Inalt, brun, cu alura unui star de cinematograf, **Roland Matsson** și-a început activitatea cu același calm și cu aceeași siguranță cu care apăra buturile reprezentativei suedeze. El a procedat metodic la construirea unei echipe ce nu poate fi numită chiar nouă, dar care are altă personalitate decît cea prezentată la ultima ediție a C.M. (1967, Suedia — locul V).

In primul rînd, noul antrenor al reprezentativei Suediei, înțelegînd că azi inerentul examen al partidelor grele, cu miză mare, nu poate fi trecut din punct de vedere fizic decît de handbaliști tineri, viguroși și ambițioși, a renunțat la cîțiva dintre cunoscuții jucători suedezi, apreciați pentru calitățile lor tehnice, dar deficitari sub raport fizic. El a scos din lot pe celebrii **Kämpedall, Kärström, Jarlenius, Segerstad,** care nu mai puteau face față ritmului de joc impus astăzi în partidele internaționale. A acceptat, totuși, revenirea pe primul plan a unui reprezentant din „vechea gardă" : **Gösta Karlsson,** apreciat pentru forța șutului său și pentru capacitatea sa fizică, superioară celorlalți.

Nu trebuie neapărat înțeles că noua formulă de echipă preconizată de Roland Matsson are ca principal mijloc de exprimare forța în joc, preferința spre un handbal rapid și cu un pronunțat angajament fizic. Jucătorii suedezi au un anumit stil, imprimat adînc în concepția lor despre handbal : cu accent tehnic, spectaculos, cu finalizări de mare finețe. Numai că acestui stil i-a fost „grefată" o nouă tendință. Este vorba de o mai mare rapiditate în circulația mingii, de o mai bună rezistență în apărare.

In acest scop, alături de handbaliști mai vechi **(Lennart Eriksson** — conducător de joc inteligent, care poate finaliza foarte bine de la semi-distanță, **Koch, Nedvall, Hodin** — un adevărat artist în minuirea balonului, **Gösta Karlsson)** au fost promovați cîțiva jucători care s-au și impus pe plan internațional. Mai întîi, trebuie citat în această categorie portarul **Frank Strom,** înalt, cu reflexe uimitoare, dar pe care îl trădează uneori nervii. De asemenea, sînt azi titulari în echipa Suediei **Kjell Kürbgoran,** un tehnician remarcabil, **Einar Jakobsson,** beatels-ul echipei, un Best al handbalului suedez, mărunțel dar foarte activ în joc, și pivotul **Dan Eriksson,** excelent în duelurile de pe semicercul advers.

Noua formulă de echipă a... căzut cu brio la primul examen, tradiționala „Cupă a Mării Baltice", — organizată chiar în Suedia — unde după ce a pierdut în seria A jocurile cu Polonia (14—17) și Danemarca (12—15), s-a clasat pe ultimul loc al competiției, fiind învinsă la limită (13—14) de reprezentativa secundă a... Suediei. După scurt timp, însă, handbaliștii „Tre Kronor" și-au răscumpărat greșelile, terminînd într-o companie valoroasă pe locul secund în „Trofeul Carpați" (în finală au fost învinși de România cu 19—15).

La campionatul mondial sarcina echipei lui Roland Matsson este extrem de dificilă, deoarece ea face parte din seria A, alături de selecționatele **Uniunii Sovietice, R.D. Germane** și **Norvegiei.** Din această serie calificarea în sferturile de finală reprezintă de fapt o performanță.

Dar, Roland Matsson și băieții lui speră mai mult...

Karl ANDERSSON

Din nou victorie comodă

(Urmare din pag. 1)

tat la început metoda de a prelungi cît mai mult atacurile, încercînd astfel să ofere cît mai puțin timp mingea handbaliștilor români.

Concludent în această privință este faptul că în timp ce la București tabela de marcaj arăta scorul de 4—0 pentru selecționata română, numai după cinci minute de la începerea disputei, la Sibiu, același scor era înregistrat abia după scurgerea a 12 minute. În prima repriză, echipa română a evoluat bine în apărare, a închis la timp culoarele de acces spre semicerc, a acoperit spațiul porții iar ultimul apărător, portarul Penu, a fost excelent scoțînd cîteva mingi ce se duceau parcă, inevitabil, în plasă.

La reluare, cum arătat mai înainte, formația noastră a scăzut ritmul și astfel adversarii scăpați de înclestare s-au mișcat mai lejer. Nu ne-a mirat deci faptul că după ce o întreagă repriză (30 de minute) jucătorii polonezi n-au putut înscrie decît două goluri, la începutul părții secunde ei au marcat 3 puncte în numai 8 minute... Comportarea generală a selecționatei noastre, de fapt principalul obiectiv al celor două dispute, ne-a arătat și în meciul de la Sibiu cam aceleași lucruri : o mare prospețime fizică, o revenire în formă, o mai bună coeziune în formațiile folosite pe diferite perioade. Totuși, rămîne un fapt evident, și anume acela că există încă lacune în jocul handbaliștilor români : momente de neatenție în apărare, lipsă de promptitudine în declanșarea cotraatacurilor, o oarecare tendință de a finaliza numai prin centru. Acestea pot fi însă retușate în scurtul răgaz ce a mai rămas pînă la plecarea la Paris. Arbitri : Claude Martin și Paul Lopez (Franța) au condus corect următoarele formații : ROMÂNIA : Penu (Orban), Gațu (2), Samungi (4), Licu (1), Chicidt (3), Oțelea (1), Nica (3), Popescu (4), Moldovan (1), Birtolom (1), Gruia (1), Marinescu, Goran. POLONIA : Kaminski (Skutnik), Strozkyk (3), Novak, Jurczyga, Novakowski (3), Gagala (2), Popielarski (3), Gasior (1), Krygel (2), Wrembel, Sobczak.

În „Cupa Postăvarul", mini-coborîri!

BRAȘOV, 15 (prin telefon). — Oamenii de la munte își amintesc cu mare greutate de o iarnă atît de schimbătoare ca cea pe care o trăim. Capriciile sicîitoare ale unui anotimp nedefinit se adaugă, în mod nedorit, stînjenitor, grijilor de concurs ale schiorilor.

Simbătă, ziua controlului non-stop, pîrtia Lupului era într-o stare excepțională pentru concurs. Bine acoperită de zăpadă, bătută din margine în margine, foarte alunecoasă, a fost o invitație și un avertisment pentru întrecere. Poate tocmai de aceea (viteza mare), organizatorii competiției, C.J.E.F.S. Brașov și Comisia județeană de schi, s-au lăsat înduplecați de intervențiile antrenorilor (!) și au redus, iarăși, ca în atîtea alte împrejurări, coborîrea seniorarelor și a juniorilor — băieți și fete — la dimensiuni neregulamentare. Motive, aceleași dintotdeauna : lipsa de pregătire pe pîrtie, teama de accidente, apel la o prudență înțeleaptă etc.

Duminică, totul s-a schimbat. Concurenții au luat startul într-o ceață deasă și sub rafalele unui viscol puternic, au traversat o zonă a „linistii" din Poienița Cristianului și pînă în „S"-ul mare, pentru ca la Săritoarea Albastră și pînă în sosire să suporte dușul rece al unei ploi, din cînd în cînd, torențiale.

Un grup de arbitri inimoși — aceiași — după ce au opus ploii toată răbdarea posibilă, s-au retras în cabănita fără uși și ferestre rezervată arbitrajului și cronometrajului electric, de unde și-au continuat merituoasa lor activitate.

Tot răul este spre bine, zice un vechi proverb românesc. Vremea călduroasă, ploaia și ceața, care au făcut coborîrea foarte ușoară, a-broape o cursă în care a contat exclusiv „ceruitul", i-au ajutat pe juniori și pe antrenorii lor să se convingă că Valea Lupului este o pîrtie ce poate fi abordată de la cap la cap, de toate categoriile de vîrste. Dacă trebuie temperată viteza, acest lucru se poate face în mod regulamentar, prin porți.

Mai avem o nedumerire. Poate știe cineva să ne răspundă. De ce s-a construit o variantă nouă, pentru sosirea coborîrii pe Valea Lupului, dacă niciodată, la antrenamente, în concursuri oficiale, nu este folosită ? O păstrăm numai pentru „internationale", ca să avem conditii egale" cu străinii ?

Rezultatele „Cupei Postăvarul" la coborîre : **seniori :** 1. Dorin Munteanu (A.S.A.) 1:56,1, 2. Beniamin Haidu (A.S.A.) 1:58,9, 3. Gheorghe Bălan (A.S.A.) 2:01,2, 4. Constantin Văideanu (A.S.A.) 2:02,9, 5. Marin Focșeneanu (C.S. Sinaia) 2:03,4, 6. Ion Țirea (Steagul roșu) 2:04,6 ; **senioare :** 1. Ioana Belu (A.S.A.) 54,3, 2. Mihaela Sandu (Dinamo) 55,5, 3. Eva Markos (Dinamo) 56,4, 4. Gisela Morres (Politehnica Brașov) 56,9, 5. Maria Cîmpeanu (Șc. sp. Brașov) 59,0, 6. Dorina Munteanu (Șc .sp. Brașov) 1:11,0 ; **juniori I :** 1. Paul Ivănescu (Dinamo) 59,2, 2. Ștefan Văcaru (A.S.A.) 1:01,3, 3. Ovidiu Țuțurea (Șc. sp. Brașov) 1:02,0, **junioare I :** 1. Daniela Munteanu (A.S.A.) 48,5, 2. Cristina Dobnik (Șc. sp. Brașov) 53,5, Adriana Furnică (Șc. sp. Brașov) 54,0 ; **juniori II :** 1. Mihai Danchășiu (Dinamo) 50,1, 2. Cristian Cristu (Creația) 50,5, 3. Valer Dumitrescu (Dinamo) 53,1 ; **junioare II :** Nela Simion (Șc. sp. Predeal) 1:01,2, 2. Nuți Degeratu (Șc. sp. Predeal) 1:04,7, 3. Maria Roșculeț (Șc. sp. Predeal) 1:36,4 ; **combinata alpină seniori :** 1. C. Văideanu (A.S.A.), 2. Ion Bobit (Dinamo), 3. Mircea Ene (Dinamo) ; **senioare :** Ioana Belu (A.S.A.), 2. Mihaela Sandu (Dinamo) 3. Eva Markos (Dinamo).

M. B.

V. MĂRGINEANU ÎNVINGĂTOR ÎN „CUPA BORȘA" LA SĂRITURI

BORȘA, 15 (prin telefon). Organizată de C.J.E.F.S. Maramureș, competiția de sărituri de la trambulină dotată cu „Cupa Borșa" nu s-a putut desfășura în condiții normale. Temperatura ridicată, ploaia și zăpada moale au influențat negativ lungimea săriturilor și însuși spectacolul creat de sportivi. De altfel, rezultatele înregistrate sînt evident inferioare celor obținute cu numai o săptămînă în urmă, în cadrul „Cupei Federației".

Trofeul a fost cîștigat de reprezentantul clubului sportiv Tractorul Brașov, V. Mărgineanu. El a realizat în prima săritură 71 m, iar în cea de a doua 78 m, acumulînd 213,9 p. Pe locurile următoare s-au clasat : 2. I. Erös (Dinamo) 200,3 p (68 m — 77,5 m), 3. V. Moruzan (Tractorul) 200 p (69,5 m — 70 m), 4. M. Suroiu (A.S. Armata Brașov) 167,1 p (71 m — 75 m, căzută), 5. St. Buretea (Dinamo) 147,2 p (65 m — 81 m, ambele căzute), 6. V. Birsan (A.S.A.) 129,5 p (70 m — 77,5 m, ambele căzute).

În caz că vremea va deveni favorabilă, săritorii își vor continua antrenamentele, astfel ca la apropiatele campionate naționale să aibă o comportare cît mai bună.

În sfîrșit, cursă de 30 km

BRAȘOV, 15 (prin telefon). — Întrecerile de fond dotate cu „Cupa Tractorul" s-au bucurat de o vreme și zăpadă foarte bune, precum și de o reușită organizatorică.

De reținut că, pentru prima dată în această iarnă, se organizează o cursă de 30 km fond, distanță ce a solicitat în mod vizibil pe concurenți, obligîndu-i la mari eforturi.

Nu comentăm rezultatele individuale. Remarcăm, totuși, că la ștafeta 3×5 km fete pe locul 1 s-a clasat echipa clubului Tractorul care a învins pe linia de sosire pe schioarele clubului Dinamo. Nu prezentăm și felicitări, deoarece, din cît se pare, această victorie a fost obținută și prin amestecul, nesportiv, în desfășurarea cursei a unui schior de la clubul Tractorul.

Rezultate : **30 km seniori :** 1. Gheorghe Bădescu (Dinamo) 1h 56:53 ; 2. Gheorghe Cincu (A.S.A.) 1h 58:06 ; 3. Ion Țeposu (Dinamo) 1h 58:40 ; 4. Petre Dinu (Dinamo) 1h 58:47 ; 5. Stelian Drăguș (A.S.A.) 1h 59:19 ; **10 km tineret :** 1. Nicolae Cojocaru (Dinamo) 40:48 ; 2. Vasile Nan (Dinamo) 41:31 ; 3. Iosif Urs (Tractorul) 41:40 ; **10 km fete :** 1. Marcela Leampă (Dinamo) 43:16 ; 2. Adriana Barabaș (Tractorul) 44:56 ; 3. Paraschiva Cojocaru (Politehnica Brașov) 45:39 ; **ștafeta 4×10 km băieți :** 1. A.S.A. 2h 43:25 ; 2. Dinamo 2h 49:54 ; 3. Tractorul 2h 56:42 ; **ștafeta 3×5 km fete :** 1. Tractorul 1h 31:03, 2. Dinamo același timp, 3. Școala sportivă Rîșnov 1h 49:58.

Festival atletic

Din nou, Eleonora Monoranu ! Întîi, la Cluj, apoi de două ori consecutiv la București (în cadrul campionatelor naționale de junioare II, junioare I și senioare) a cucerit titlul național la cele trei categorii de vîrstă — ea făcînd parte din cea mai mică : 16 ani. Eleonora Monoranu s-a instalat astfel în fruntea celor mai bune sprintere din țară, cu un rezultat de-a dreptul excepțional : **6,3 s, timp superior învingătoarei ultimei ediții a campionatelor europene de sală de la Belgrad.**

Șerban Ciochină — redivivus ! Atletul care nu-și vinde ieftin pielea ! Văzîndu-se detronat din postura de recordman al probei în sală (rezultat cu care a stabilit, în 1966, la Dortmund, un record european) a găsit resurse pentru a-l învinge pe reprezentantul tinerei generații, Carol Corbu, cu un centimetru „mare", ducînd recordul țării la 16,49 m. Așadar, la Viena, se pare că vom avea doi săritori de triplusalt cu pretenții serioase la locuri fruntașe.

Viorica Viscopoleanu, din nou așa cum o cunoaștem de mai mulți ani : atleta care, indiferent dacă se perindă pe la alte probe, stabilind recorduri (pentru ea minore), revine la lungime și sare mult. Cu 6,30 m ea a obținut cea mai bună performanță realizată la noi în țară, anunțîndu-se o pretendentă serioasă pentru aurul vienez. O plăcută surpriză a furnizat junioara Alina Popescu, care a stabilit recordul fetelor la 6,03 m, rezultat obținut în trei sărituri consecutive.

Mihai Vosminschi — cel mai rapid sprinter pe distanța de 50 m plat — a egalat recordul țării cu 5,7 s, cifră devenită un „zid" pentru această distanță. Este al cincilea atlet care poartă titulatura de recordman la cea mai scurtă probă de alergare. Ioan Șerban — la săritura în înălțime — a obținut un rezultat, care, deși nu este un record republican (2,12 m), reprezintă norma de participare la campionatele europene ce se vor desfășura peste exact patru săptămîni.

O confirmare deosebit de promițătoare : juniorul Mihai Negomireanu.

În ziua a doua, „naționalele" — cu același public, surprinzător de interesat față de atletismul în miniatură (de sală) — au fost pe măsura așteptărilor. La fete, Valeria Bufanu, egalînd recordul național (7,2), stabilit acum două săptămîni, a obținut dreptul de participare la campionatele europene de sală.

N. Perța a alergat pentru a doua oară, în acest sezon, 50 m g. în 6,6 s **(cea mai bună performanță europeană din actualul sezon), ceea ce ne face să privim cu optimism spre Viena.**

La săritura în înălțime fete, o satisfacție deosebită mi-a produs evoluția Corneliei Popescu, care prin rezultatul ei (1,81 m), devine **recordmană mondială a stilului Fosbury.** Felicitări din inimă, și succes mai departe !

Surpriză la lungime : recordmanul nostru, Mihai Zaharia (8,01 m), a fost întrecut de Doru Bădini, care și-a păstrat astfel titlul cucerit anul trecut.

La juniori a căzut cel mai vechi record la lungime : autor Costel Ionescu.

Pînă în prezent, pentru „europenele" de sală și-au înscris candidatura : Eleonora Monoranu (50 m plat), Viorica Viscopoleanu (lungime), Cornelia Popescu (înălțime), Nicolae Perța (50 m g.), Șerban Ciochină și Carol Corbu (triplusalt), Ioan Șerban (înălțime) și Valeria Bufanu (50 m g.).

Iolanda BALAȘ-SOTER

Campionatele de bob amînate din cauza ploii

Din cauza ploii, care nu a contenit toată ziua de duminică și care a făcut impracticabilă pîrtia din Sinaia, campionatele naționale de bob 2 persoane, programate aici, au fost amînate.

Debut promițător

Luptă acerbă pentru balon, la o tușă, în meciul Dinamo—Grivița Roșie

Așadar, sezonul oficial de rugby a început ! Prima competiție a anului — care angrenează echipele bucureștene — dotată cu „Cupa de iarnă" a debutat într-o ambianță de... primăvară. Atrași, poate, și de soarele de aprilie, peste 300 de iubitori ai jocului cu balonul oval au venit ieri pe terenul Constructorul pentru un prim contact cu favoriții lor. Cu unele greșeli, inerente și scuzabile pentru această perioadă, toate echipele au demonstrat că posedă o bună pregătire fizică și, ceea ce merită într-adevăr subliniat, o tendință evidentă spre un joc constructiv-ofensiv. Iată scurte relatări de la partidele de ieri :

GLORIA — STEAUA (tineret) 8—3 (5—3). Dată fiind prezența multor juniori în formația Gloriei, se poate spune că am asistat la o partidă dintre două echipe de tineret. În aceste condiții, pe teren a existat un echilibru aproape perfect. De remarcat că toate cele 11 puncte au fost realizate numai din încercări.

STEAUA — VULCAN 41—0 (19—0). **Braga, Durbac** și mai ales **Ciobănel** au încîntat asistența prin finețea execuțiilor lor tehnice, realizînd faze de mare spectacol. Vulcan, deși învinsă la scor, are meritul de a nu fi închis nici un moment jocul, contribuind, astfel, la realizarea unui joc plăcut. Elevii antrenorului D. Manoileanu au arătat multe lucruri noi. Au înscris : **Braga** (2 încercări), **Durbac** (2 încercări și 3 transformări și o lovitură de pedeapsă), **Popa** (2 încercări), **Călărașu** (o încercare și o lovitură de picior căzută), **Ciobănel** și **Achim** (cîte o încercare) și **Mateescu** (o transformare). Bun arbitrajul prestat de **P. Niculescu.**

DINAMO — GRIVIȚA ROȘIE 10—3 (5—0). Meci de uzură, ambele echipe angrenîndu-se într-o luptă acerbă pentru rezultat. Elevii lui Titi Ionescu au cîștigat această partidă datorită a două greșeli copilărești — „la indigo" — săvîrșite de tinerii jucători de la Grivița chiar în fața propriilor buturi exploatate de fiecare dată cu promptitudine de **Baciu** și transformate de **Nica.** În repriza secundă, cînd antrenorul de la Grivița Roșie a introdus în teren tot ce are mai bun la ora actuală, partida a căpătat mai multă culoare datorită jocului liniei de treisferturi grivițene. [illegible] și **Nica** (2 transformări) pentru Dinamo, respectiv, **Țibuleac** (o încercare). A condus bine **FL. Tudorache.**

OLIMPIA — AERONAUTICA 12—0 (9—0).

D. VL.

PROGRESUL BUCUREȘTI — LOTUL NAȚIONAL DE JUNIORI 8—3 (8—0). Juniorii nu s-au arătat cu nimic inferiori rutinaților lor adversari, care au reușit să cîștige numai datorită surplusului de experiență. (O. GUȚU — coresp.)

„Joc în viteză, pregătire fizică excepțională — iată caracteristica tenisului de masă actual"

— declară Neboisa Ciorkovici (Iugoslavia)

Președintele Federației de tenis de masă a R.S. Serbia, NEBOISA CIORKOVICI, este un bun cunoscător al sportului cu paleta. De aceea, o parte din discuțiile purtate cu dînsul privind acest frumos sport vi le aducem la cunoștință și dv. :

„Ping-pong-ul european — ne spunea interlocutorul — *se orientează în prezent spre un joc în viteză de-a dreptul debordantă, pe tot parcursul meciului sau al întîlnirilor dintr-un concurs. Pentru a rezista ritmului, un jucător trebuie să aibă o condiție fizică excepțională. Iar dacă pregătirea fizică este dublată de o tehnică bună, atunci succesele sînt posibile. Exemplul jucătorilor noștri Șurbek, Korpa, precum și al tînărului Karakașevici este edificator în acest sens".*

— Sînteți pentru prima oară prezent în România la internaționale. Ce v-a impresionat ?

— *Am fost surprins de tinerețea concurenților echipelor prezente în sala Floreasca. Consider că este un lucru bun. M-a impresionat, de asemenea, numărul mare de fete prezentate în concurs de către gazdele noastre. Printre ele foarte multe talente autentice. În schimb... regresul din ultimii ani al băieților dv. nu mi-l pot explica.*

— Și Iugoslavia a trimis la București o echipă tînără ?

— *Da. Tînără, dar destul de valoroasă, cred eu. Internaționalele de la București au fost considerate de noi ca o etapă în pregătirile pentru europenele de la Moscova. Am sosit la București după un lung turneu în Anglia și Cehoslovacia. La internaționalele dv. trebuia să fie prezent și Șurbek dar, accidentîndu-se la Bratislava, el a fost nevoit să plece acasă. Tînărul Stipancici are examene la liceu și nu a putut veni nici el. În schimb s-a impus, după acest turneu, Karakașevici. Gîndindu-mă și la Vecko și Csordas, ne va fi destul de greu să stabilim formația care va evolua la Moscova. Cred că Istvan Korpa va fi în formă maximă atunci, deși a jucat bine și la Floreasca.*

— Vor aduce campionatele de la Moscova o schimbare în ierarhia tenisului de masă european ?

— *Numai o surpriză de proporții poate modifica actuala „ordine" la echipe. Cred că viitoarea campioană europeană va fi aleasă dintre Suedia, U.R.S.S. sau Iugoslavia. La individual se cunosc doar candidații potențiali, aproximativ 10—15 jucători, printre care și reprezentanții noștri Șurbek, Korpa, Stipancici. E greu, foarte greu de prevăzut cine va fi noul campion al Europei...*

Mulțumindu-i pentru amabilitatea cu care a răspuns întrebărilor noastre, l-am rugat pe tov. Ciorkovici să transmită jucătorilor iugoslavi urări pentru o comportare frumoasă la campionatele continentale.

Gh. GLISICI

„Săniuța de argint" — un succes de... aur

BRAȘOV (prin telefon). — Sînt destul de puține competiții sportive de masă care să se fi bucurat de un asemenea entuziasm și participare printre elevi, cum a fost Săniuța de argint, inițiată de secția sport a C.C. al U.T.C. Pornită de la simple întreceri pe clase și traversînd etapele de școală, de municipiu și județ, sîmbătă și duminică, în două manșe, s-a consumat faza de încheiere : **finala republicană a celei de a doua ediții.**

Cu numai cîteva zile înainte, vechiul drum al Poienii Brașov, de la cabana Vînătorul la Pietrele lui Solomon, era uscat. În ajun, un strat de zăpadă de 40—50 cm făcea imposibilă orice înaintare pe săniuțe. Și totuși, ca și în atîtea alte împrejurări, tinerii utecîști au dovedit că sînt în stare să realizeze, uneori, chiar imposibilul. 4—500 de elevi entuziaști, ajutați de tineri militari ai unității de vînători de munte brașovene, și sub îndrumarea competentă a unor profesori de educație fizică și activiști ai U.T.C., au călcat cu picioarele și [illegible] care, în competiție, s-a prezentat în mod impecabil.

O stație de amplificare mobilă, montată pe un microbus, legături telefonice paralele cu pîrtia și contacte radio permanente între punctele de plecare și sosire au desăvîrșit, sub aspect organizatoric, o competiție care, și fără aceste aspecte, se acoperise de prestigiu. Pentru ținuta concursului organizatorii merită să fie invidiați și copiați și de alte discipline înrudite, schiul, bunăoară. 39 de județe și 3 municipii — București, Brașov și Petroșani — calificate în finală și-au trimis cîte doi reprezentanți, un băiat și o fată, să le apere renumele. Ambiția unora a fost atît de mare încît și-au pregătit victoria sau locurile de frunte din clasament încă de acasă, din atelierele școlilor, prin construcția unor săniuțe de forme și dimensiuni speciale, în cadrul limitelor regulamentare. Poate nu veți crede, dar în însăși conducerea săniuțelor am deslușit formele incipiente ale unei tehnici viitoare. Unii conduceau săniuța prin mișcările corpului, prin alternarea greutății de pe o tălpică pe alta, alții pilotau cu ajutorul picioarelor, după cum cei mai îndrăzneți căutau poziții aerodinamice. Desigur, mulți cititori vor fi dispuși să creadă că totul nu a fost decît o joacă, un divertisment. Să știți că se înșeală ! A fost, de fapt, o competiție, un concurs, cu emoțiile, cu isprăvile, cu învingătorii și învinșii săi.

Pe cei mai merituoși i-au așteptat numeroase premii, oferite într-un cadru festiv de către C.C. al U.T.C., C.N.E.F.S., F.R.S.B. și I.C.R.M. Brașov. De asemenea, primii 10 clasați (băieți și fete) [illegible] finala campionatelor naționale de săniuțe de la Sinaia rezervate juniorilor. În încheiere nu putem spune decît că o competiție atît de reușită obligă și în viitor la repetare în aceleași fericite coordonate.

Iată primii clasați : fete — 1. Lőrincz Hajnal (Brașov) 5:45,19, 2. Sunonski Georgeta (Botoșani) 5:50,1, 3. Fenila Antonina (Alba) 5:51,2 ; băieți — 1. V. Baciu (Cluj) 8:08,3, 2. C. Ianaș (Bacău) 8:42,2, 3. E. Ioniță (Neamț) 8:45,0.

Mihai BÎRA

„CUPA 16 FEBRUARIE"

(Urmare din pag. 1)

(Viitorul) b. ab. I V. Georgescu (Energia).

„Cupa 16 Februarie" a fost atribuită celui mai tehnic boxer, N. Stoenescu (Energia).

A. PĂPADIE și FL. SANDU-coresp.

LUPTE

Peste 60 de tineri luptători bucureșteni de la Progresul, Dinamo, Metalul, Viitorul, Șc. sp. Energia și Rapid au participat ieri la întrecerile prilejuite de **„Cupa 16 Februarie"**, competiție tradițională organizată de clubul Rapid. Pe cele două patrulatere amenajate în sala Giulești, juniorii mari și mici, majoritatea aflați la ora debutului într-o confruntare oficială, au luptat cu deosebită ardoare pentru întîietate. Rapidiștii (colectivul de antrenori : **M. Belușică, V. Pătrașcu** și **V. Caraș**) au dominat concursul, cucerind „Cupa 16 Februarie" și nu mai puțin de 12 locuri I pe categorii. Dar iată primii clasați : **greco-romane,** juniori mari : cat. 48 kg **M. Tofan** (Progresul), cat. 52 kg **G. Nica** (Rapid), cat. 56 kg **P. Mandea** (Dinamo), cat. 60 kg **M. Ciutan** (Rapid), cat. 65 kg **N. Constantinescu** (Rapid), cat. 70 kg **I. Fiscuteanu** (Viitorul) ; juniori mici : cat. 48 kg **M. Opecenic** (Rapid), cat. 52 kg **I. Tache** (Rapid), cat. 60 kg **D. Mizileanu** (Rapid) : libere (juniori mici) : cat. 48 kg **V. Rapauzu,** cat. 52 kg **V. Barbu** ; juniori mari : cat. 60 kg **N. Dorobanțu,** cat. 70 kg **R. Dumitrache,** cat. 81 kg **A. Bălăianu** ; cat. 87 kg **St. Popescu** (toți de la Rapid). Pe cluburi : **1. Rapid 38 p., 2. Dinamo 22 p., 3. Progresul 14 p.**

LA SIBIU

SIBIU, 15 (prin telefon). În sala Școlii sportive din Sibiu s-a desfășurat, timp de două zile (14 și 15 februarie), turneul de volei feminin dotat cu **„Cupa 16 Februarie".** Voleibalistele de la C.S.M. Sibiu au cucerit trofeul pus în joc, întrecînd în finală, destul de greu, pe Ceahlăul P. Neamț (la rîndul lor neînvinse pînă la acest meci) cu 3—2 (—13, 11, 10, —7, 13). Pentru locurile 3—4, Drapelul roșu Sibiu — Voința M. Ciuc 3—1 (4, —6, 13, 14).

ILIE IONESCU-coresp. principal

LA TIMIȘOARA

În organizarea clubului C.F.R. Timișoara, în localitate au avut loc competiții la box, atletism, lupte și șah. La box, de pildă, au luat parte 36 de sportivi de la C.F.R. Timișoara, U.M.T., Crișul Oradea și Metalul Bocșa. Cîteva partide, îndeosebi Iovănescu (U.M.T.) — Bojidar (C.F.R.) și Ban (Oradea) — Jitcovici (U.M.T.), au fost de un bun nivel. Cupa „16 Februarie" la box a fost cîștigată de sportivii de la Crișul Oradea.

ST. MARTON-coresp.

LA ORADEA

În organizarea foarte bună a comisiei județene de atletism și a Școlii sportive, în orașul de pe Criș au avut loc competiții de cros dotate cu „Cupa 16 Februarie", la care au luat parte peste 70 de atleți de la Crișul, Școala sportivă și I.C.O. Iată și numele învingătorilor : 400 m — Ileana Ghicea ; 600 m — Ana Hamza, 800 m — Ileana Sălăjan (la fete) ; 500 m — St. Szas ; 1000 m — I. Corodi ; 1500 m — O. Popa ; 2500 m — I. Cudaci.

AL. JILAU-coresp.

LA ROȘIORI

În localitate a avut loc o competiție de fotbal dotată cu „Cupa 16 Februarie", la care au luat parte formațiile de divizia C Comerțul Alexandria, Chimia Tr. Măgurele, Petrolul Videle și echipa din campionatul județean C.F.R. Roșiori. La sfîrșitul întrecerilor, pe locul întîi s-a clasat Comerțul Alexandria, urmată de C.F.R. Roșiori.

T. NEGULESCU-coresp.

Eugen Almer — performerul zilei la Reșița

Și în ziua a doua a concursului lotului republican — rezervat aproape în exclusivitate sprintului prelungit — înotătorii noștri fruntași au obținut cîteva performanțe optime în bazine scurte.

Seria a deschis-o înotătoarea dinamovistă Cristina Balaban, care a parcurs distanța de 200 m liber în timpul de 2:20,5, trecînd la 100 m în 66,5 s. Recordul în bazin de 50 m (2:20,8) îi aparține tot ei. A urmat cursa băieților, pe care Marian Slavic își propusese s-o străbată sub limita celor 2 minute ale consacrării. El a plecat cu 12,5 s la 25 m, apoi a înotat uniform (în jur a 15 s) următoarele lungimi de bazin și pînă la 150 m (1:27,5) lucrurile se desfășurau cum scrie la carte. Dar Slavic a slăbit ritmul (17 s pe penultima porțiune), și, la sfîrșitul probei, cronometrele au indicat doar 2:00,8, totuși cea mai bună performanță în bazin scurt.

Mai plin de perspectivă ni se pare însă rezultatul obținut în aceeași cursă de reșițeanul Eugen Almer (în vîrstă de 16 ani) : 2:02,1 — cea mai bună performanță în bazin scurt, categoria juniori I. Dar mările resurse pe care le posedă elevul piceputului și harnicului antrenor Ioan Schuster ne-au fost desemnate cu prisosință de finalul reuniunii, cînd E. Almer a coborît sub granița celor 5 minute în proba de 400 m mixt. Timpul său — 4:58,0, (cea mai bună performanță de seniori și juniori I).

Promițătoare a fost și evoluția tînărului Gh. Lupă (14 ani) care, înotînd distanța de 200 m spate în 2:20,0, a realizat cea mai bună performanță de sală la juniori categoria a II-a.

Învinsă cu o zi înainte de Georgeta Cerbeanu și Anca Groza, delfinista Agneta Sterner și-a luat astăzi revanșa, cîștigînd detașat proba de 200 m. Cronometrele, atît la 100 m cît și la 200 m delfin ne indică însă perspective deosebite pentru G. Cerbeanu (1:10,2 — cea mai bună performanță de sală categ. juniori I) și, mai ales, pentru foarte tînăra Anca Groza (1:10,6 — 100 m și 2:39,8 — 200 m). De altfel, talentata înotătoare dinamovistă a obținut un timp remarcabil și la sfîrșitul probei de 200 m mixt : 2:42,5.

Rezultate tehnice din cele două zile de concurs : FEMININ : 100 m liber — 1. Cristina Balaban (Dinamo Buc.) 1:04,6, 2. G. Sovago (Cluj) 1:08,6, 3. L. Radu (Dinamo Buc.) 1:09,1 ; **100 m bras** — 1. Anca Georgescu (Dinamo Buc.) 1:20,4, 2. R. Petruică (S.S.E. Reșița) 1:22,5, 3. A. Mihăescu (Dinamo Buc.) 1:24,3 ; **100 m spate** — 1. Clara Kokai (Cluj) 1:17,2, 2. R. Hocher (S.S.E. Reșița) 1:18,6, 3. I. Sporea (S.S.E. Reșița) 1:19,0 ; **100 m delfin** — 1. Georgeta Cerbeanu (C.S.S. Buc.) 1:10,2, 2. A. Groza (Dinamo Buc.) 1:10,6, 3. A. Sterner (Steaua) 1:11,0 ; **400 m liber** — 1. C. Balaban 4:56,8, 2. D. Coroiu (Șc. sp. Reșița) 5:05,0 ; **200 m mixt** — 1. Anca Groza 2:42,5, 2. R. Petruică 2:44,4 ; **200 m liber** — C. Balaban 2:20,5, 2. D. Coroiu 2:26,6, 3. L. Radu 2:30,8 ; **200 m bras** : A. Georgescu 2:57,7, 2. R. Petruică 2:58,5, 3. A. Mihăescu 3:04,0 ; **200 m spate** — 1. R. Hocher 2:47,9 ; **200 delfin** — 1. A. Sterner 2:36,1, 2. A. Groza 2:39,8, 3. G. Cerbeanu 2:46,5 ; **200 m mixt** — 1. C. Balaban 2:38,4 ; MASCULIN : **100 m liber** — 1. M. Slavic (Steaua) 54,4, 2. S. Cosmescu (Steaua) 57,2, 3. Z. Oprițescu (Cluj) 57,4 ; **100 m bras** — 1. E. Hempel (Șc. sp. Buc.) 1:11,7, 2. O. Resler (Steaua) 1:12,6, 3. Gh. Pop (Rapid Buc.) 1:12,8 ; **100 m spate** — 1. Z. Giurasa (Olimpia Reșița) 1:02,6 ; **100 m fluture** — 1. A. Petelei (C. S. Mureșul) 1:02,2 ; **400 m liber** — E. Almer 4:20,3 ; **200 m mixt** — M. Slavic 2:17,5 ; **200 m liber** — M. Slavic 2:00,8 ; **200 m bras** — E. Hempel 2:35,8 ; **200 m spate** — 1. Z. Giurasa 2:19,2, 2. Gh. Lupu 2:20,0 ; **200 m delfin** — A. Covaci (C. S. Mureșul) 2:20,9 ; **400 m mixt** — E. Almer 4:58,0 ; **200 m mixt** — Gr. Săruleanu (Steaua) 2:32,0.

Gh. NICOLAESCU

fotbal

DUPĂ SALTUL „OLIMPICILOR" LA ANTIPOZI

● Dincolo de ineditul şi exotismul turneului ● O nuanţă polemică ● V. Mărdărescu: „Pescaru, Adamache şi Tufan — apţi pentru Mexic!" ● Două obiective: întăriri pentru lotul campionatului mondial şi Balcaniadei de tineret

Imagine din „laboratorul" unde s-a pregătit succesul fotbaliştilor noştri în Australia.

În pofida unui lot eterogen — unii jucători ce au fost cîndva „reprezentativi", iar alţii cumulînd titulatura „olimpicilor" şi „tineretului" —, a nesiguranţei care a planat asupra perfectării turneului în Australia, premiera fotbaliştilor români la Antipozi, continuare a succeselor din Israel, a prilejuit, dincolo de suita victorioasă a meciurilor şi de ineditul expediţiei, cîteva constatări interesante pe planul afirmării sportului românesc pe meridianele globului.

Porniţi la drum pentru un turneu de aproape o lună de zile (12 ianuarie — 7 februarie) sub titulatura olimpică (de fapt reprezentativa secundă a ţării), cei 17 fotbalişti erau consideraţi, în comparaţie cu confraţii lor deplasaţi în America de Sud, drept nişte turişti. Bineînţeles că raportat la adversarii brazilieni şi peruvieni, ai echipei naţionale, bilanţul din Israel şi ţara cangurilor (7 jocuri — 7 victorii, golaveraj: 21—5) impune o doză de modestie, o exprimare reală. Dar sublinierea că acest turneu n-a însemnat, de fel, o simplă plimbare, se impune de la început.

Cîteva întrebări s-au pus în legătură cu efectuarea acestui turneu: a) caracterul „exotic", de contactare a unui teren necunoscut, era cel precumpănitor sau acela de pregătire?; b) urmăreau antrenorii acestui lot amalgamat anumite obiective concrete?; c) cum vor suporta jucătorii marile diferenţe de fus orar şi temperatură?

Acum, apelînd şi la relatările antrenorului Vintilă Mărdărescu, aceste întrebări şi-au găsit răspunsul.

„Orice turneu în ţări cu climă favorabilă pregătirii în timpul iernii este folositor dacă se ţine seama de două condiţii: să se efectueze în prealabil o pregătire fizică de bază şi apoi, în timpul turneului, să se atace simultan pregătirea fizică, tehnică şi tactică. Or, turneul nostru a urmat tocmai o asemenea traiectorie".

Iar exotismul itinerarului a servit, în primul rînd, nu drept decor fotografiilor (au fost şi acestea, ca de pildă cea a lui Cringaşu, Cociş şi Miss Australia, apărută în ziare...), ci efectuării unei pregătiri corespunzătoare, ce eluda capriciile iernii şi terenurile impracticabile din ţară. Aşa încît, în afara celor 18 jucători aflaţi pe continentul proximei ediţii a campionatului mondial, un alt eşalon de jucători apţi de confruntări internaţionale îşi verificau în ce măsură au la zi arsenalul competitiv. Prin această prismă, turneul avea implicit o nuanţă polemică. El urma să aducă noi dovezi că fotbalul românesc nu se limitează la buchetul de talente, al campaniei mexicane: Dumitrache, Dobrin et. comp. şi că epoca fatalismului privind meciurile disputate în străinătate aparţine istoriei. Şi chiar dacă echipele întîlnite nu numărau fotbalişti ca Pele şi Tostao şi nu erau antrenate de vreun Moreira sau Didi, selecţionatele Australiei de sud şi statului Victoria aveau, totuşi, jucători profesionişti de primă ligă din Anglia, Scoţia, Italia, Iugoslavia, în timp ce reprezentativa Israelului, calificată la turneul final al C. M., nu suferise două eşecuri consecutive, pe teren propriu, în faţa altor echipe redutabile ca cele ale Uruguayului, Suediei şi Greciei. Luciditatea şi dirzenia cu care s-a jucat în ambele meciuri din Israel, înclinînd tactic o balanţă ce nu se arăta favorabilă, apoi dezinvoltura cu care s-a evoluat în Australia, etalîndu-se mai pregnant latura spectaculară, au acreditat fotbalul nostru pe meleagurile respective. Prin comparaţie cu fotbalul atletic, bazat pe acţiuni individuale (care, ce-i drept, place publicului, dar eşuează în pripeală) antrenorii lotului român au putut verifica, încă o dată, importanţa organizării jocului.

Interesant de urmărit în acest turneu a fost şi simbioza jucătorilor tineri, neconsacraţi (Oprea, Cringaşu, Bădin, Popovici, Both, Anca, Cociş, Tătaru) cu cei care au mai evoluat în diverse reprezentative (Adamache, Ivăncescu, Tufan, Kallo, Grozea). Şi au fost asemenea experienţe inedite: Bădin — Popovici, alături de Adamache — Ivăncescu — Pescaru şi trio-ul Angelescu — Both — Tătaru, împreună cu Tufan—Grozea—Kallo. Rezultatul acestora poate fi considerat pozitiv dacă ne referim la forma excelentă dovedită de Pescaru, Adamache şi Tufan, care îi recomandă, conform aprecierilor lui V. Mărdărescu, pentru Mexic, sau la revenirea pe primul plan valoric a lui Ivăncescu, Grozea şi Kallo, care au vrut să infirme aşa-numita lor plafonare. Iar dacă Anca, Oblemenco şi Antonescu n-au corespuns, în schimb tinerii jucători Popovici, Tătaru, Both, Angelescu, Bădin şi-au confirmat talentul, dovedind reale perspective.

Iată, deci, că antrenorii V. Mărdărescu şi Gh. Nuţescu au urmărit prospectarea „eşalonului de rezervă" al echipei naţionale vizînd, în primul rînd, necesităţile lotului ce se va deplasa la turneul final al campionatului mondial şi apoi cele ale lotului de tineret, chemat să reprezinte România la ediţia următoare a Balcaniadei de la Sofia (6—16 iunie).

Această prospectare a avut loc în condiţiile unui fus orar schimbat, ale unor mari diferenţe de temperatură, nu numai faţă de cea a iernii de acasă, ci şi între locurile şi orele de desfăşurare a meciurilor pe continentul australian. Astfel, după ce echipa a evoluat la Adelaida, la ora 20, pe o temperatură de 20 de grade, a jucat a doua zi, după o deplasare de peste 1 000 km, la Melbourne, la ora 17 şi pe o temperatură de 40 de grade! Totuşi, datorită unei recuperări adecvate şi unui control medical riguros (dr. Florian Şerban avea deja o bună experienţă în asemenea lungi turnee) nu s-a înregistrat nici un accident, nici o îmbolnăvire. Ba mai mult, Both şi Angelescu, care au plecat traumatizaţi, au revenit complet refăcuţi şi avînd destule jocuri în picioare.

Saltul „olimpicilor" la Antipozi s-a dovedit util. Pentru că dincolo de ineditul său a impus din nou atenţiei fotbalul românesc, aflat astfel, în lunile de iarnă, într-o confruntare internaţională pe două continente.

Paul SLAVESCU

SOCCER REVIEW

THE VOICE OF SOUTH AUSTRALIAN SOCCER

Vol. 5, No. 2 — FRIDAY, JANUARY 23, 1970 — PRICE 10c

Opinions expressed in this paper are not necessarily those of the S.A. Soccer Federation — Chief Editor.

Rumanians were most impressive

Judged by their performance in the 7-2 defeat of Northern NSW, the Rumanians may be one of the strongest sides to have visited Australia in the last decade.

„Românii au lăsat cea mai bună impresie" — scrie revista „Soccer Review", referindu-se la echipele care au vizitat Australia în ultimul deceniu.

Meciuri fără... clasamente

STEAUA — FLACĂRA MORENI 7—2 (4—1)

Deci, la cîteva zile după amicalul de la Tîrgovişte, Steaua repetă scorul. De data aceasta 7—2 cu Flacăra Moreni, una din formaţiile bune ale diviziei secunde. În primele 30 de minute oaspeţii nu numai că au jucat de la egal la egal cu adversarii, dar, uneori, i-au depăşit în acurateţea paselor, în organizarea jocului la mijlocul terenului. Ei se găseau parcă mai uşor şi îşi pasau mai cu adresă. Steaua a avut un start greoi, motivat de unii componenţi prin duritatea zgurei de pe terenul II de la Ghencea. Dar acţiunile lor au eşuat inexplicabil exact în faza cînd experienţa competiţională trebuia să-şi spună cuvîntul — în zona careului de 16 m (Tătaru, Ştefănescu, Voinea, Dumitriu) sau din cauza insistenţei extremelor Pantea şi Creiniceanu de a rezolva situaţii din unghiuri mai puţin favorabile.

După ce Tătaru a „semnat" golurile 2 şi 3, Steaua „şi-a intrat în mînă" şi a început să fie... Steaua. Flacăra Moreni n-a mai putut opune rezistenţă deoarece pe centru schimburile Ştefănescu — Tătaru erau derutante, pentru că extremele deschideau flancurile, centrau şi golurile veneau unul după altul, unele foarte frumoase (primul gol al lui Ştefănescu, apoi cel al lui Tătaru — ambele cu capul, al lui Voinea — şut din 16 m, bară aproape de vinclu şi gol). Echipa militară — a cărei eficacitate nu se dezminte — a terminat jocul mai aproape de potenţialul ei şi regretul spectatorilor că meciul se termina era justificat. **Au marcat:** Ştefănescu (min. 6 şi 85), Tătaru (36 şi 39), Voinea (43), Creiniceanu (61 din 11 m), Dumitriu III (65), respectiv Drăgan (min. 12) şi Dănilă — o extremă cu o excelentă viteză şi dribling debordant (59). Arbitrajul lui E. Martin — bun. Steaua a folosit efectivul: Suciu (Haidu) — Cristache (Rotaru), Ciugarin, D. Nicolae (Deheleanu), Vigu, Dumitriu III, Voinea (Negrea), Pantea, Tătaru, Ştefănescu, Creiniceanu. În deschidere, Steaua (tineret) — TAROM 0—0. **(AL. C.)**

RAPID — C.F.R. CLUJ 3—0 (1—0)

Şi în amicalul de ieri dimineaţă, de pe stadionul Giuleşti, feroviarii bucureşteni au repurtat victoria. De data aceasta, ei au întrecut pe colegii lor din Cluj, în urma unui joc frumos, cu multe faze de gol. În general, bucureştenii au arătat că au atins — în prezent — un nivel acceptabil în pregătire, imprimînd aproape tot timpul un ritm ridicat, linia de înaintaşi dovedindu-se destul de incisivă. O menţiune în plus merită Năsturescu, care a creat, aproape la fiecare incursiune a sa, panică în rîndurile apărării adverse. Clujenii au legat bine jocul la mijlocul terenului, însă antrenorul Rădulescu mai are încă de lucru cu elevii săi pentru a elimina deficienţele din finalizarea acţiunilor ofensive.

Din primele minute, jocul a fost vioi, cu faze la ambele porţi. Scorul a fost deschis în min. 17, cînd Greavu, de pe partea dreaptă, a centrat în careu, şi Cojocaru, intercalat şi el în atac, a reluat, cu capul, în poartă: 1—0 pentru Rapid. Pînă la pauză, Soo (min. 22, 35 şi 40) şi, respectiv, Mazurachis (min. 39) au ratat bune ocazii de a modifica tabela de marcaj. În repriza secundă, oaspeţii au dat semne de oboseală, iar bucureştenii au mai înscris de două ori. Autori: Dinu (min. 70) şi Adam (min. 89).

A arbitrat foarte bine A. Bentu, ajutat de St. Lazăr şi Al. Paraschiv.

RAPID: Rămureanu — Ştefan (min. 46 Pop), Cojocaru, Muşat, Greavu (Ştefan), Dinu, Angelescu (min. 46 M. Stelian), Năsturescu, Mazurachis (min. 46 Strat), Apostol (min. 46 Adam), Codreanu (min. 46 Petreanu).

C.F.R.: Cristea (min. 46 Mărculescu) — Costea, Soos, Dragomir, Cojocaru, Bretan, Stîncel (min. 46 Al. Vasile), Tegean, Soo, Petrescu (min. 46 Damian), Ionescu.

În deschidere: Rapid (tineret-rezerve) — Metalul Tîrgovişte 0—1 (0—0). **(p. v.).**

Greavu (Rapid), conducînd balonul, în cearcă să-l depăşească pe Soo (C.F.R. Cluj). Foto: D. GABRIEL

MINERUL BAIA MARE — „U" CLUJ 3—4 (1—3)

BAIA MARE, 15 *(prin telefon).* Astăzi s-a disputat în localitate meciul de pregătire dintre divizionara B, Minerul, şi divizionara A, „U" Cluj. Peste 2 500 de spectatori au ţinut să asiste la acest joc, care i-a satisfăcut în bună măsură, jucătorii făcînd evidente eforturi de a se impune în faţa publicului şi, mai ales, a antrenorilor.

Clujenii au făcut dovada unei mai bune pregătiri fizice, obţinînd astfel victoria, prin golurile înscrise de Adam (min. 13 şi 26), Munteanu min. 32) şi Barbu (min. 60). Pentru localnici au înscris: Trifu (min. 25), Redeş (min. 50) şi Doboş (min. 75).

„U" a folosit în acest joc următorii jucători: Negru — Şoptereanu, Pexa, Solomon, F. Lazăr, Anca, Bungău (Neşu), Uifăleanu, Munteanu, Adam, Barbu.

N. Tohătan, coresp. principal

C.S.M. REŞIŢA — U.T.A. 1—5 (0—1)

REŞIŢA, 15 *(prin telefon).* Jocul a fost viu disputat şi scorul cu care a luat sfîrşit partida este explicat prin greşelile grave ale apărătorilor de la C.S.M. Textiliştii au acţionat variat şi eficace, iar Axente a fost cel care a finalizat două dintre acţiunile ofensive. Golurile au fost marcate de Axente (min. 35 şi 84), Dembrovschi (min. 46), Sima (min. 49), Moţ (min. 87), respectiv Tarcu (min. 51).

U.T.A.: Gornea — Birău, Bacoş (Lereter, min. 46), Pojoni, Broşovschi, Petescu, Lereter (min. 46 Sima), Dobai (min. 75 Moţ), Dembrovschi, Axente, Fl. Dumitrescu.

P. Bocşanu, coresp.

DINAMO BACĂU — ŞTIINŢA BACĂU 0—0

BACĂU, *15 (prin telefon).* Şi de astă dată, amicalul dintre cele două echipe locale a avut o desfăşurare dîrză, însă limita sportivităţii n-a fost depăşită. Dinamoviştii au fost mai buni în jocul de cîmp, s-au apropiat mai des de careul advers, însă n-au putut străpunge apărarea studenţilor, uneori supranumerică.

Dinamo: Fugaciu — Comănescu, Nedelcu, Velicu, David (min. 46 Kis), Vătafu, Duţan, Neumaier, Tr. Popescu, D. Ene, Băluţă.

I. Iancu, coresp. principal

● Dinamo Bacău (tineret-rezerve) — Celuloza Călăraşi 3—2 (2—2).

C. F. R. Timişoara — B. V. C. Budapesta 4-1 (1-1)

TIMIŞOARA, 15 (prin telefon). — În prima partidă internaţională a anului desfăşurată în localitate, feroviarii au reuşit să obţină o victorie clară în faţa unui adversar care a jucat, îndeosebi în prima repriză, destul de dur. În partea a doua a meciului spectatorii au avut însă posibilitatea să urmărească un joc atractiv, un fotbal plăcut. Au marcat: Periatu (min. 2), Chimiuc (min. 51), Cioroparu (min. 77) şi Covaci (min. 89) pentru gazde şi Takacs (min. 10) pentru oaspeţi. A arbitrat St. Bîrăescu (Timişoara).

P. ARCAN
coresp. principal

Turneul echipei Cernomoreţ Odesa în ţara noastră

În continuarea turneului pe care îl întreprinde în ţara noastră echipa Cernomoreţ Odesa a mai susţinut două întîlniri amicale.

După cum ne-a transmis corespondentul nostru N. COSTIN, oaspeţii au dispus vineri, la Brăila, de formaţia locală Progresul cu scorul de 2—1 (2—0). Golurile au fost realizate de Bocatov (min. 32), Bosîi (min. 43) pentru Cernomoreţ, Iancu (min. 67) pentru Progresul Brăila.

Ieri, Cernomoreţ Odesa a evoluat la Ploieşti, în compania formaţiei Petrolul. După un joc viu disputat, aşa cum ne-a relatat corespondentul nostru I. TĂNĂSESCU, partida a luat sfîrşit cu rezultatul de 2—1 (1—0) în favoarea ploieştenilor. Autorii golurilor: Moraru (min. 25), Grozea (min. 76), respectiv Mihailin (min. 60).

PRONOSPORT

Aşa arată o variantă cu 13 rezultate exacte la Concursul nr. 7, etapa din 15 februarie 1970:

I.	Bari — Bologna	2
II.	Fiorentina — Lazio	1
III.	Inter — Cagliari	1
IV.	Juventus — Lanerossi	1
V.	Napoli — Sampdoria	2
VI.	Palermo — Torino	1
VII.	Roma — Milan	2
VIII.	Verona — Brescia	x
IX.	Catanzaro — Catania	x
X.	Livorno — Modena	1
XI.	Monza — Perugia	1
XII.	Piacenza — Atalanta	x
XIII.	Reggina — Pisa	2

Fond de premii: 365.301 lei.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel:

În Capitală cu începere de la 20.II pînă la 1 aprilie 1970.

În ţară de la 24.II pînă la 1 aprilie 1970.

CUPON DE CONCURS

Numele şi prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIŞTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

Ţiţus Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● Plec la Dinamo Braşov ● Am dat golul care a retrogradat pe Locomotiva Bucureşti ● Ca soţ şi tată, gustul vieţii devine altul ● Echipa în care am jucat n-a cîştigat niciodată campionatul sau Cupa ● Petschowschi a fost cel mai mare fotbalist al nostru ● Debutez în Naţionala A, împotriva Cehoslovaciei ● La Olimpiada de la Helsinki echipa României era tot atît de forte ca şi formaţia Ungariei

Fiindcă nu mă simţeam în apele mele aici, am cerut să fiu transferat pentru campionatul următor la Dinamo B, care cîştigase una din seriile diviziei secunde, promovase în A şi îşi mutase sediul la Braşov. Acolo jucau Badea, Fruth, Frăţilă, Cioboată, Ignat, Garbelotti, Sîrbu, Marin Apostol, Aurică Teodorescu, Voinescu II, Neagu, Mihai şi alţii, iar antrenor era Gică Teodorescu, omul pe seama căruia se povestesc cel puţin cîteva sute de anecdote. Echipa era „subţire", dar băieţii de treabă şi ambiţioşi.

Am început furtunos pentru o echipă nou promovată, învingînd pe C.S.U. Timişoara la ea acasă cu 2—1. La un moment dat, ajunsesem pe locul al treilea, după C.C.A. şi Dinamo Bucureşti. Eram în formă şi-mi amintesc de un gol pe care l-am marcat în meciul cu Flacăra Bucureşti (fostă Juventus), după ce am driblat toţi jucătorii şi toate... umbrele pe care le-am întîlnit de la centrul terenului pînă în poarta lui Negru. Mişu Flamaropol a încercat cu disperare să evite golul, dar tocmai din picioru lui mingea avea să ricoşeze în plasă. La jumătatea campionatului eram pe locul 4, dar în retur echipa noastră a fost inconstantă, pierzînd puncte importante pe teren propriu.

În Cupa României am ajuns pînă în semifinală, dar am fost eliminaţi, cu 2—0, de Flacăra Mediaş.

În anul acela, Locomotiva Bucureşti s-a prăbuşit, oarecum inexplicabil pentru mine, deşi avea nişte jucători excelenţi. Aş putea spune că ultima ei speranţă pentru evitarea retrogradării eu le-am risipit-o. În penultima etapă, giuleştenii au venit la Braşov. Jucau pe viaţă şi pe moarte, ultima lor carte. Dacă ne învingeau s-ar fi salvat, dar şi noi începusem să privim cu frică la clasament. Meciul a fost foarte strîns, ei reuşind să ne conducă. Dar am egalat, printr-un şut de la 16 m, gol care semna sentinţa lor pentru divizia B. Dinamo Braşov avea să termine pe locul 9, cu 19 puncte.

În anul cît am stat la Braşov (1951) viaţa mea personală a căpătat alte dimensiuni. M-am căsătorit şi s-a născut fetiţa mea Corina. Aveam acum o familie completă şi sentimentele de soţ şi de tată au operat în mine transformări importante. Începeam să văd lumea şi activitatea de fotbalist cu alţi ochi.

Dinamo Bucureşti îmi propune să revin în rîndurile sale şi accept. Voi juca la această echipă pînă în 1955, răstimp în care am avut o formaţie foarte bună, dar într-un fel cam urmărită de ghinioane. Cu toată capacitatea ei, n-am reuşit să cîştigăm, în perioada la care mă refer, nici campionatul, nici Cupa. Eram mereu abonaţi la locul al doilea, ca o fatalitate, deşi reuşeam s-o învingem, aproape cu regularitate pe noua noastră rivală, aflată într-o epocă de aur, C.C.A. De fapt, în toată cariera n-am izbutit să am vreodată satisfacţia de a juca într-o echipă campioană sau cîştigătoare de Cupă. E ciudat, e tare ciudat, dar aşa s-a întîmplat. Am ajuns de mai multe ori în finala Cupei, iar în două rînduri, o dată cu Dinamo (în 1955), altădată cu Rapid, am pierdut trofeul în faţa unor echipe, pe care, fără exagerare, într-o zi bună le-aş fi învins aproape singur, cum se spune: C.S.M. Reşiţa şi Arieşul Turda. Vă mai amintiţi, probabil, aceste meciuri de pomină, delicioase pentru spectatori, cărora le place, de cînd e lumea, să vadă cum David îl învinge pe Goliath. Eh, dar aşa a fost să fie! Ce să mă mai amărăsc şi acum, retrospectiv, cînd, drept să vă spun, am fost tare cătrănit la vremea aceea.

Ca soţ şi tată gustul vieţii devine altul.

Deşi în 1948 am evoluat, pentru prima oară, într-o echipă naţională (B), abia 4 ani mai tîrziu aveam să joc în prima echipă a ţării. Purgatoriul a fost cam lung, dar asta şi din cauza faptului că în epoca aceea şi după ea meciurile internaţionale au fost puţine pentru reprezentativa României.

În partidele de verificare, dinaintea meciului cu Cehoslovacia de la 11 mai 1952 sînt rezerva marelui Petschowschi. Eu voi considera mereu că Peci a fost cel mai mare fotbalist al nostru. Am jucat alături de el de nenumărate ori şi pot spune că n-am simţit niciodată o personalitate mai copleşitoare. Mai ales la data aceea nu puteam emite pretenţia să fiu preferat acestui mare dispărut. Cu toate acestea în meciul cu cehii aveam să joc. Am fost introdus în min. 73, în locul lui Bodo, deci pe post de inter dreapta, între Penigă Moldoveanu şi Vaczi. Scorul era 1—1 cînd am intrat. Fără falsă modestie am avut un sfert de oră de mare vervă. Din pasa mea, Serfőző a înscris golul prin care am luat conducerea. Apoi, în ultimul minut de joc, am făcut o cursă lungă printre adversari, la capătul căreia am înscris pe sub portarul Jonak, care ieşise să-mi închidă unghiul. România — Cehoslovacia 3—1, mare rezultat, trebuie să recunoaştem, nerepetat de atunci încoace. Dar cine ştie, poate tocmai acum la Mexic, urmaşii noştri la cinstea de tricolori vor lega victoria de atunci de alta nouă.

Cu toată recunoaşterea generală a contribuţiei mele la victoria împotriva Cehoslovaciei, peste două săptămîni nu voi face parte din unsprezecele care avea să înceapă la Bucureşti partida cu Polonia. Sînt introdus după pauză în locul lui Vaczi. În această parte vom înscrie unicul gol al partidei, golul victoriei de altfel, prin Paraschiva, căruia i-am trimis o pasă într-o poziţie extrem de favorabilă.

Era anul Olimpiadei de la Helsinki, se punea problema definitivării şi formării echipei naţionale. Pentru o verificare fină s-a organizat o cupă între patru echipe: selecţionata I, II, C.C.A. şi Dinamo. În primul meci apar în selecţionata secundă, apoi sînt trecut în reprezentativa nr. 1, într-o linie de atac: Paraschiva, Mercea, Ozon, Petschowschi, Suru. Rămîn titular şi, în drum spre Finlanda, întreprindem un turneu prin U.R.S.S. Mai întîi pierdem în faţa echipei T.S.K.A. unde jucau Bobrov şi Netto (3—1). În pofida rezultatului, 100 000 de spectatori sînt încîntaţi de jocul echipei române. După 4 zile, terminăm la egalitate cu Dinamo Moscova (1—1), eu fiind realizatorul golului nostru. Ni se propune încă o întîlnire cu aceeaşi echipă, acceptăm şi din nou rezultat nedecis (1—1). Publicul începe să ne preţuiască foarte mult, iar Kacialin, antrenorul reprezentativei sovietice, face aprecieri măgulitoare la adresa capacităţii liniei noastre de atac.

Ajungem în Finlanda, după acest turneu excelent, şi întîlnim Ungaria la Turcu într-un meci memorabil. Adversarii aliniază o formaţie care avea să devină, în scurt timp, celebră dacă nu era deja: Grosics — Dalnoki, Lorant, Lantos, Kovacs I, Bozsik, Budai II, Kocsis, Hidegkuti, Puskas, Czibor. Iar noi un unsprezece omogen şi nu mai puţin puternic: Voinescu — Zavoda II, Covaci, Farmati, Călinoiu, Serfőző, Paraschiva, Iordache, Ozon, Petschowschi, Suru. A fost o înfruntare titanică, cu momente de fotbal excelent şi cu secvenţe dure. Sîntem conduşi cu 1—0 la pauză, dar Lantos a avut în faţă o intervenţie miraculoasă la un moment dat, evitînd un gol, făcut, cum s-ar spune, pe trei-sferturi. Ca o curiozitate, îmi aduc aminte că la J.O. ediţia 1952, meciurile de fotbal erau conduse de patru arbitri. Exista, în plus faţă de cei 3 obişnuiţi, un arbitru judecător, consultat ori de cîte ori se ivea o situaţie controversată. Dar inovaţia nu avea să prindă. Şi în repriza secundă avem numeroase ocazii favorabile dar Eugen Iordache, Paraschiva sau eu le ratam milimetric. Ungurii vor mai înscrie un punct, iar noi vom reduce scorul în min. 85 prin E. Iordache. Stau şi mă gîndesc cît de apropiate valoric erau în momentul acela echipele noastre, ce carieră avea să facă a lor, ce criză prelungită avea să cuprindă fotbalul nostru. Nu pot înţelege cum de a fost posibil aşa ceva. Numai enormele şi repetatele greşeli petrecute în conducerea fotbalului nostru pot argumenta logic tot ceea ce a urmat.

CAPITOLUL URMĂTOR:

● Ozon şi arbitrii! ● Magul de la Dinamo Bucureşti ○ Am făcut parte dintr-o generaţie de excelenţi fotbalişti care n-a putut să se afirme ● Pentru Dinamo din vremea aceea fatalitatea se numeşte C.C.A.

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA C

Austria — Danemarca 4-3 (2-3, 2-0, 0-0)

GALAȚI, 15 *(prin telefon, de la trimisul nostru).* Iată că ambițioșii hocheiști danezi au reușit să-i țină în șah și pe austrieci, alți favoriți ai campionatului, după ce vineri rezistaseră onorabil în fața francezilor.

PROGRAMUL DE ASTĂZI

Ora 10 Belgia-Olanda
Ora 17 Franța-Italia
Ora 20 Austria-Ungaria

La mai puțin de un minut de la începerea partidei Puschnig a adus echipa Austriei în avantaj, dar Danemarca a egalat în min. 7. (Andersson). Din nou iau conducerea austriecii (min. 15 — Puschnig) de data aceasta, însă, în condiții dubioase: după părerea noastră, înainte de a intra în poartă pucul a fost lovit cu piciorul.

Danezii controlează mai bine jocul, egalează în min. 16 (Peterssen), și-și asigură avantajul de un gol în min. 23 prin Lauritsen.

Repriza secundă a fost a ploii. La propriu și la figurat. A plouat din cer, cu fulgere și tunete, ca vara, a plouat și cu... eliminări — 9 pe 2, 5 și 10 minute, care au ridicat la 29 de minute timpul total în care echipele au fost pe gheață cu unul, sau doi jucători mai puțin.

În această parte a meciului austriecii au întors rezultatul în favoarea lor (Kirschbaumer — min. 31, Zahradnicek — min. 37) în momente în care adversarii aveau pe banca pedepsiților unul sau doi jucători. Într-o situație asemănătoare s-a aflat și Austria, dar danezii n-au putut concretiza avantajul superiorității numerice.

Au condus, un meci greu, Fl. Gubernu (România) și L. Noncev (Bulgaria).

Romeo VILARA

LA MANTINELĂ

● În autobuzul care a adus echipa Belgiei de la București la Galați, vechiul internațional român, Costi Țico, a recunoscut printre conducătorii oaspeților pe un fost adversar al său de acum trei decenii și mai bine. Revederea a fost, bineînțeles, emoționantă. Este vorba de ing. De Ridder, acum în vîrstă de 67 de ani, care a făcut parte din națională belgiană la C.M. de la Davos din 1935 (întrecută de reprezentativa României cu 2-1), și din formația „L'étoille du Nord" care a evoluat la București în 1938 în compania echipei Telefon-Club (scor 7—4 pentru români). Dl. Ridder a jucat hochei între 1920 și 1943, a participat la J.O. din 1924 și 1928, iar apoi, în 1936, a făcut parte — de asemenea la J.O. — din bobul de două persoane al Belgiei, care s-a clasat pe locul IV. El n-a abandonat însă hocheiul. Dovadă: prezența sa, aici, la Galați.

● *Înaintea fiecărei partide pe care o susține Olanda, hocheiștii din „țara lalelelor" împart spectatorilor nu flori, ci steguțe tricolore. În meciul de sîmbătă, însă, galeria a agitat fanioanele primite dar a încurajat echipa... Franței. În fond, culorile naționale ale celor două țări sînt aceleași: roșu, alb și albastru*

● *Belgienii, în schimb, au fost bucuroși — după spusele lor, că au limitat la 2—8 scorul înfrîngerii în fața Italiei.* „Echipa noastră — *declara dl. Jef Lekens, secretarul federației belgiene de specialitate* — a venit la Galați ca să învețe. Băieții sînt foarte tineri și simt nevoia unei asemenea competiții, extrem de instructivă pentru ei. Hocheiul este destul de puțin dezvoltat în Belgia. Avem doar trei patinoare artificiale și tot atîtea echipe. În viitorul apropiat vom mai construi încă trei terenuri artificiale de gheață".

Corespondență specială pentru „SPORTUL"

ECHIPA ELVEȚIEI PESTE OCEAN

● 7-4 în primul meci cu S.U.A.!

La ora cînd apar aceste rînduri, reprezentativa de hochei pe gheață a Elveției se află în S.U.A., printre participantele la „Memorialul Kennedy", de la Lake Placid. Aici, sportivii elvețieni au pierdut cu 4—0 în fața unei selecționate canadiene, dar au învins cu 7—4 formația Statelor Unite. Peste cîteva zile vor avea loc alte două partide între cele două echipe, de data aceasta în Elveția, după care se va pleca spre București.

Înaintea zborului peste Ocean, hocheiștii elvețieni au susținut trei partide cu selecționata Japoniei, aflată în Europa. Bilanțul a fost nesatisfăcător: *două înfrîngeri și o victorie.* În primul meci, japonezii au cîștigat cu 6—1. Niponii au deschis scorul. În repriza secundă elvețienii au egalat, dar oaspeții au luat din nou conducerea. În ultima treime, japonezii au dominat categoric, înscriind de patru ori. Vinovatul principal al înfrîngerii a fost portarul Clerc (introdus în formație în locul titularului Rigolet), care a primit cel puțin trei goluri ușor parabile.

O nouă întîlnire a avut loc la Chaux de Fonds. Surprinzător, elvețienii au învins cu 8—2! În fine, în al treilea meci japonezii au triumfat din nou, cîștigînd cu 9—4 întîlnirea susținută la Geneva.

Ce se poate spune după aceste partide? Echipa Elveției nu posedă încă o pregătire fizică corespunzătoare unui turneu de anvergura grupei B; ea are o apărare penetrabilă și doar cu un portar inspirat (Rigolet). Cel mai eficace jucător este tînărul Wittwer (20 de ani), o adevărată mașină de goluri. Dar, cu o floare...

Henri SCHININ
redactor la S.I.Z.

VAL GARDENA: BERNHARD RUSSI CAMPION MONDIAL LA COBORÎRE

ROMA, 15. Seria surprizelor înregistrate la campionatele mondiale de schi alpin de la Val Gardena s-a încheiat cu o veritabilă „bombă": titlul suprem a revenit unui schior care nu își întîlnise pînă acum numele printre fruntașii marilor competiții internaționale — elveția-nul Bernhard Russi! Pe cei 3750 m ai pîrtiei, cu o diferență de nivel de 839 m, Russi a totalizat 2:24,57 întrecîndu-l la distanță minimă pe austriacul Karl Cordin, cronometrat cu 2:24,79. Medalia de bronz a revenit celui care a produs marea surpriză la începutul sezonului (cînd a cîștigat coborîrea „Criteriului primei zăpezi"), australianul Malcolm Milne (2:25,29). Veteranul Karl Schranz, considerat printre marii favoriți ai cursei, a ocupat locul patru cu 2:25,46. Cu totul neașteptată absența dintre medaliați a reprezentanților Franței, despre care se poate spune că, în general, la această ediție a C.M. au suferit un grav eșec.

În această cursă, reprezentanții României s-au clasat pe următoarele locuri: 67. V. Brenci 2:40,63; 68. D. Cristea 2:41,18; 70. Gh. Vulpe 2:42,49.

Titlul de campion mondial la combinata alpină a fost atribuit americanului Bill Kidd cu 21,25 p, urmat de francezul Patrick Russel.

sportul în lume

Trimisul nostru special la C. M. de schi — probe nordice, ION MATEI, transmite:

Sovieticul Vedenin a produs surpriza: locul I la 30 km

STRBSKE PLESO, 15 *(prin telefon).* Cursa de 30 km a infirmat previziunile care indicau un succes al nordicilor. Breșa făcută la Grenoble de italianul Franco Nones a fost mărită de reprezentantul Uniunii Sovietice, Viaceslav Vedenin, urmat în clasament de Gerhard Grimmer (R.D.G.). Marele absent al probei, norvegianul Eggen, triplu campion mondial în 1966 și cîștigător al întrecerilor de 15 km și 30 km disputate anul trecut aici, nu a greșit afirmînd că pîrtia este extenuantă, dar magnifică. Ea a impresionat atît prin varietatea traseului, cît și prin gradul înalt de tehnicitate care a solicitat complex pe alergători. Zăpada căzută în ajun a amplificat dificultățile, implicînd probleme de ceruire și tactici speciale de cursă. Era evident că schiorii plecați din start în primele 30 de locuri vor avea de suportat handicapul unui traseu insuficient consolidat.

Sovieticul Napalkov, noul campion al lumii la sărituri de la trambulină.

Așa se face că, după primii 10 km, în frunte erau instalați alergători aflați în poziția a doua: Grimmer (32:49,16). Vedenin (32:58,25). Martinsen — Norvegia (33:03,55), Klause — R.D.G (33:09,15) și Simasov — U.R.S.S. (33:18,46). După 20 km, Vedenin ia conducerea, pe care nu o mai cedează pînă la sosire. Fiind plecat ultimul din start, el a putut controla întreaga cursă. Finalul probei nu a mai adus decît o modificare, Tyldun (Norvegia) fiind depășit de Klausen, după ce la 20 km Klausen avea de remontat un handicap de 11 secunde. De semnalat absența campionului olimpic al probei, Franco Nones, bolnav, ca și a lui Eggen și a norvegienilor Grönningen, Harvigen și Ellefseter, clasați mai slab la cursele de selecție.

Învingătorul readuce fondul masculin sovietic în fruntea ierarhiei mondiale, deținută cîndva prin Kuzin. Cu totul remarcabilă comportarea reprezentanților R.D.G, care au reușit să plaseze doi alergători în primele cinci locuri.

Clasament: 1. V. Vedenin (U.R.S.S.) 1 h 39:48,01; 2. G. Grimmer (R.D.G.) 1 h 40:25,58; 3. Martinsen (Norvegia) 1 h 41:04.42; 4. D. Paal (Norvegia) 1 h 41:11,10; 5. D. Klausen (R.D.G.) 1 h 41:32,99; 6. A. Lars (Suedia) 1 h 41:46,98

★

Ceața a stînjenit desfășurarea probei de sărituri pentru combinata nordică, ceea ce a determinat juriul să anuleze cele 36 de sărituri ale primei manșe, după ce T. Kucera (Cehoslovacia), zburînd cu un curaj ieșit din comun într-un val de ceață, a sărit 83,5 m și a căzut, fără a se accidenta. După două ore de întrerupere, concursul a fost reluat, fiind în continuare influențat de condițiile atmosferice.

Primii clasați: 1. J. Kojulin (U.R.S.S.) 211,5 p (75 m — 75 m), 2. J. Katsuro (Japonia) 206 p (73 m — 70 m), 3. E. Damolin (Italia) 201,8 p (73,5 m — 70 m).

Luni au loc cursele de 5 km fete și 15 km pentru combinata nordică.

★

În întrecerea săritorilor de la trambulina mijlocie, sportivii români s-au clasat pe următoarele locuri: 63. A. Biriș 148,3 p (63,5 m — 61 m), 64. D. Lupu 146 p (63,5 m — 60,5 m). Au luat parte 66 de concurenți.

ÎN C. M. DE PATINAJ VITEZĂ

UN NOU TRIUMF AL LUI ARD SCHENK

OSLO, 15 (Agerpres). — Disputată timp de două zile, sîmbătă și duminică, ultima ediție a campionatului mondial de patinaj viteză a prilejuit un nou triumf pentru proaspătul campion european, olandezul Ard Schnek.

Lupta pentru supremație a început cu o surpriză de proporții, proba de sprint pur — 500 m — revenind tînărului reprezentant al gazdelor, norvegianul Magne Thomassen — 40,15. Învins, marele specialist vest-german Erhard Keller, cronometrat în 40,26. Ard Schenk s-a clasat al treilea — 40,30. Olandezii au dominat net a doua probă a zilei — 5000 m: 1. Jan Bols 7:28,6; 2. Kees Verkerk 7:30,0; 3. Ard Schenk 7:37,0.

A doua zi, cea decisivă, a debutat cu o victorie la limită a lui Schenk în proba de 1.500 m, socotită ca marea sa specialitate — 2:04,4. Au urmat Verkerk — 2:04,6 și Thomassen — 2:06,1. În ultima probă, cea de 10.000 m, noul campion mondial a reușit să reziste onorabil, clasîndu-se printre primii zece. În frunte: Jan Bols 15:22,6; Thomassen 15:27,2; Verkerk 15:28,6.

În clasamentul general, Ard Schenk ocupă primul loc cu un nou record al campionatelor — 173,487 p (vechiul record: Fred Anton Maier 176,340). Al doilea — Magne Thomassen 173,893 p, iar pe locul trei — Kees Verkerk.

În foto: *Ard Schenk.*

Gimeno înaintea tuturor la Hollywood Beach

Finală Ashe — Smith, la Richmond

NEW YORK, 15. — Tenismanul spaniol Andres Gimeno (recentul învins al lui Ilie Năstase), este marele laureat al turneului internațional de la Hollywod Beach (Florida), rezervat profesioniștilor. În finală, Gimeno l-a învins pe asul australian Ken Rosewall după o partidă-maraton: 3—6, 6—2, 3—6, 7—5, 6—3. În semifinale, cîștigătorul realizase una din surprinzătoarele sale victorii dispunînd de racheta nr. 1 Rod Laver cu 4—6, 11—9, 7—5. Rosewall s-a calificat în fața lui Tony Roche: 9—7, 2—6, 6—2. Anterior, Gimeno învinsese pe olandezul Okker cu 3—6, 6—4, 6—0.

În turneul internațional de tenis de la Richmond (Virginia), finala se dispută între americanii Arthur Ashe și Stan Smith. Semifinalele au furnizat următoarele rezultate: Smith l-a eliminat cu 4—6, 6—1, 6—4 pe Clark Graebner, iar Ashe l-a învins cu 7—5, 6—4 pe Jim Mc. Manus.

În continuarea sezonului „indoor" american de tenis, toți jucătorii invitați, profesioniști și amatori, se vor reuni la Salisbury (Maryland), pentru disputarea campionatelor pe teren acoperit ale S.U.A.

Keres conduce la Budapesta

BUDAPESTA, 15 **(Agerpres).** — După consumarea a 6 runde, în turneul internațional de șah de la Budapesta, conduce marele maestru sovietic Paul Keres cu 5½ p, urmat de maghiarul L. Szabo 5 p. Marele maestru român Florin Gheorghiu a remizat în runda a 5-a cu Szabo, rezultat obținut și în runda a 6-a în partida cu Csom. Gheorghiu a acumulat pînă acum 3 puncte. (N.R. **În prima rundă, Gheorghiu l-a învins pe maghiarul Kovács, și nu pe Szabo, cum s-a publicat anterior dintr-o eroare de transmisie).**

fotbal meridiane

Noutăți mexicane

Cupa „Jules Rimet" a fost transportată în orașul Leon, unde va fi expusă pentru public cu prilejul meciului amical dintre echipele Mexicului și Bulgariei. Cupa va fi adusă pe stadion de fostul portar al echipei mexicane, Antonio Carbajal, participant la 5 ediții ale C.M.

★

Începînd de la 1 aprilie, stadionul „Azteca" din Ciudad de Mexico va fi închis timp de 45 de zile, pentru recondiționarea gazonului.

★

Componenții lotului brazilian de fotbal vor fi supuși în această lună unei serii de teste medicale. După cum se știe, echipa Braziliei va pleca în Mexic la 6 aprilie, cu opt săptămîni înaintea deschiderii C.M., pentru aclimatizare.

★

Fostul internațional argentino-spaniol Di Stefano a declarat recent: **„In Mexic tactica va fi un element secundar. Condiția fizică va domina dezbaterile pe înaltele platouri".**

★

Argentinianul Labruna (considerat odinioară ca unul din cei mai buni jucători din lume) nu crede în reușita echipelor europene în Mexic. El consideră că echipele din Europa sînt redutabile la „domiciliu", dar își pierd din forță cînd evoluează pe alte continente.

PERU — U.R.S.S. 0—0

Selecționatele U.R.S.S. și Perului au susținut la Lima, în fața a 42 000 de spectatori, un meci de verificare care s-a încheiat cu un scor alb (0—0). Gazdele au dominat în repriza a doua și au avut ocazia să deschidă scorul în minutul 88, cînd mingea expediată puternic de mijlocașul Sotil a întîlnit bara.

O NOUĂ REMIZĂ A LUI ARSENAL

În Anglia s-au disputat numai cinci meciuri, toate încheiate la egalitate: Burnley-Derby County 1—1; Everton-Arsenal 2—2; Manchester United 1—1, Stoke — Wolver-Tottenham Hotspur-Leeds United 1—1, Stoke — Wolverhampton 1—1. Restul partidelor s-au aminat din cauza zăpezii. În clasament conduce Leeds cu 49 p (din 33 jocuri).

CAGLIARI ÎNVINS DE INTER

Etapa de ieri a campionatului italian a înregistrat apropierea lui Juventus de Cagliari, datorită victoriei clare pe care „bătrîna doamnă" a obținut-o în fața lui Lanerossi Vicenza și a înfrîngerii liderului de către Inter. Remarcabile victoriile în deplasare ale Sampdoriei, Bolognei și Milanului.

Iată rezultatele și autorii golurilor: **Bari — Bologna** 0—2 (Savoldi și Muieșan), **Fiorentina — Lazio** 2—0 (Amarildo, Ferrante), **Inter — Cagliari** 1—0 (Boninsegna), **Juventus — Lanerossi** 4—0 (Cuccureddu 2, Salvadore, Anastasi), **Napoli — Sampdoria** 0—2! (Salvi, Fotia), **Palermo — Torino** 1—0 (Pellizzaro), **Roma — Milan** 0—1 (Rivera), **Verona — Brescia** 0—0. In clasament: Cagliari 31, Juventus 30, Fiorentina 28, Milan, Inter 27 etc. Golgeteri: Riva 13 goluri, Vitali 12, Chiarugi și Anastasi 10.

ALEMANNIA AACHEN PE ULTIMUL LOC!

Din cauza timpului nefavorabil, în campionatul vest-german s-au desfășurat doar 6 meciuri: **S.V. Hamburg — München 1860 0—1, Bayern München — Eintracht Braunschweig 5—1, Borussia Mönchengladbach — Borussia Dortmund 4—2, F.C. Köln — Hertha BSC 5—1, Eintracht Frankfurt — F.C. Kaiserslautern 2—1, VfB Stuttgart — Rot Weiss Essen 4—1.** In clasament conduce Borussia Mönchengladbach cu 31 p (20 jocuri). Alemannia Aachen este pe ultimul loc cu 14 p (21 j.)

ALTE REZULTATE

● **În semifinalele celei de-a 7-a ediții a „Cupei Africii": Ghana — Coasta de Fildeș 2—1, Sudan — R.A.U. 2—1.**

● La Djakarta, Csepel Budapesta și selecționata Indoneziei au încheiat la egalitate 1—1 (1—1). Anterior, formația maghiară învinsese cu 6—0 o selecționată a orașului Djakarta.

● În turneul internațional de la Mostar (Iugoslavia), Zelezniciar Sarajevo a învins cu 4—3 Honved Budapesta după executarea loviturilor de la 11 m. Într-un alt joc, Velez Mostar a întrecut cu scorul de 2—0 pe Vojvodina Novi Sad.

Arsenal Londra în impas?

Presa londoneză acordă atenție viitoarelor partide Arsenal — Dinamo Bacău din C.E.T.

După cum anunță ziarul londonez „DAILY MIRROR", suporterii Arsenalului sînt extrem de nemulțumiți de ultimele rezultate ale echipei lor favorite și amenință să o boicoteze. Amenințarea este cuprinsă într-o petiție semnată de aproximativ 2 000 suporteri ai clubului, posesori de tichete permanente de intrare, care evocă posibilitatea de a nu mai asista la nici una din partidele pe care Arsenal le mai susține în actualul sezon.

Revolta, care mocnea de mai multă vreme, a izbucnit după meciul nul cu Stoke City (0—0) și în petiție este adusă acuzația că echipa merge încet spre coada clasamentului. Se cere de asemenea înlocuirea managerului Bertin Mee.

Într-o convorbire cu **Nigel Clarke**, reporterul sportiv al ziarului „DAILY MIRROR", Mee a declarat că nici el nu consideră satisfăcătoare comportarea Arsenalului și performanțele actuale nu concordă cu prezența echipei printre primele opt clasate în „Cupa europeană a tîrgurilor" (în care, după cum se știe, Arsenal va întîlni Dinamo Bacău). Mee a replicat criticilor săi că ei nu țin seama de unele împrejurări speciale care l-au silit să recurgă la improvizații și a subliniat că **„tinerilor din echipă li se oferă acum șanse de afirmare, ceea ce necesită timp".** El a arătat că își pune mari speranțe în Peter Martinello, care va da probabil maximum de randament în viitorul sezon. **„Dați-mi timp pentru ca Arsenalul să ajungă iar mare!"** a solicitat în încheiere Mee suporterilor echipei.

În legătură cu viitoarele partide Arsenal — Dinamo Bacău, cunoscutul comentator sportiv **Geoffrey Green** de la ziarul „TIMES" scrie că ele stîrnesc interes la Londra și datorită faptului că Anglia și România joacă în aceeași grupă a finalei C.M. din Mexic. **„În sezonul trecut,** scrie Green, **oamenii lui Sir Alf Ramsey au făcut un meci egal 0—0 la București și un altul 1—1 la Wembley. Orice va putea face acum Arsenal, pentru a aduce la zi informațiile despre jocul viitorilor adversari ai Angliei din finala din Mexic, va fi binevenit pentru noi. Mai bine decît atît: a învinge pe Dinamo acum ar fi și o lovitură psihologică adusă în rîndurile redutabililor arcași români..."**

TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX

Reprezentanții comitetelor olimpice a 26 de țări din Europa, întruniți la München, au respins proiectul organizării „Jocurilor europene", motivînd că scena sportivă internațională este și așa destul de încărcată.

■

În cadrul campionatelor de atletism de sală ale R.D. Germane, campioana europeană Karin Balzer (31 ani) a egalat cea mai bună performanță mondială la 55 m garduri, cu rezultatul de 7,6. Klaus Beer a terminat învingător la lungime cu 7,96 m.

■

La Londra, în meciul de rugby dintre Anglia și Irlanda, pentru „Turneul celor cinci națiuni", rugbyștii englezi au terminat învingători cu 9—3 (3—0).

■

Fostul campion mondial Rolf Wolfshohl (R.F.G.) a cîștigat ciclocrosul de la Hachenburg acoperind 20 km în 56:55. Actualul campion, belgianul Eric de Vlaeminck, a ocupat locul 2 în 58.00.

■

Boxerul Jose Manteguilla Napoles și-a păstrat titlul mondial la cat. semimijlocie, învingînd prin k.o. tehnic în repriza a 15-a pe Ernie Lopez. Meciul s-a disputat la Inglewood (S.U.A.) și a prilejuit o luptă foarte dură.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 817 (6251) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 17 februarie 1970

Tov. Tudor Vasile ne relatează despre un posibil

DIALOG SPORTIV ROMÂNIA—AUSTRALIA

● Fotbalul românesc a făcut o excelentă impresie la Antipozi ● Rugbyul, tenisul și alte discipline vor continua dialogul ● Pamela Kilborn și Ron Clarcke trebuie să apeleze la cheile publice...

ce. Australia are o puternică activitate sportivă, reflectată și în arena internațională. Favorizînd schimbul de delegații, nu vom face decît să contribuim reciproc la dezvoltarea unor ramuri sportive.

— Înțeleg din cele relatate de dv. pînă acum că s-au perfectat o serie de întîlniri sportive România — Australia...

(Continuare în pag. a 4-a)

Pamela Kilborn și Peter Norman au acceptat cu plăcere să pozeze pentru ziarul „SPORTUL"
Fotografii de: TUDOR VASILE

O călătorie în Australia devine realitate pentru foarte puțini dintre cei care o visează. În mod firesc, cînd întîlnești un om care a reușit să realizeze voiajul la Antipozi îl asaltezi cu întrebări. Deși ai citit numeroase reportaje despre țara cangurilor, deși l-ai însoțit pe Thor Heyerdal în lunga sa călătorie prin rezervațiile aborigenilor, deși îți mai răsună și acum în ureche acordurile Imnului Olimpic, intonat cu 14 ani în urmă la Melbourne — rămîi la fel de avid de informații. Este și explicația pentru care n-am scăpat prilejul de a-l aborda pe tov. TUDOR VASILE, președintele C.M.E.F.S., București, membru al Comitetului Executiv al C.N.E.F.S., care de curînd a făcut, în calitate de conducător al fotbaliștilor olimpici români, o lungă și interesantă călătorie în Australia.

— Eliminînd obișnuita introducere — „drum obositor, cu peripeții, teamă deasupra Oceanului cînd stewardesa repetă mecanic instrucțiunile privind întrebuințarea prafului pentru rechini" — v-am ruga să pătrundeți direct pe teritoriul Australiei.

— Vizita unei delegații sportive din România a constituit un real eveniment în Australia. Presa, radioul și televiziunea s-au ocupat intens de echipa olimpică de fotbal a României. Interviurile, transmisiile în direct și, în primul rînd, evoluția reprezentanților fotbalului din țara noastră — a cărui cotă a crescut evident prin calificarea echipei naționale la turneul final din Mexic, — au constituit o fericită reluare a relațiilor sportive stabilite în 1956, cu ocazia participării la Jocurile Olimpi-

CELE MAI REUȘITE CAMPIONATE ATLETICE DE SALĂ

- **Cornelia Popescu merge sigur spre... 1,87 m!**
- **„Metronomul" Viscopoleanu**
- **Ciochină — Corbu, un cuplu de talia lui Țiriac — Năstase**
- **Putem spera chiar la mai mult**

A intrat de mult în obiceiul ziarului să depisteze din noianul rezultatelor unui campionat național *recordul* pentru a-l ridica la rangul de cap de afiș. Citind și recitind rezultatele ultimului campionat, privind cele 20 recorduri stabilite de harnicii noștri atleți, la cele trei categorii de virstă, *incep să cred că RECORDUL A DEVENIT, DE ASTĂ DATĂ, UN FAPT DIVERS... Lucrul este de natură să bucure pe orice iubitor al atletismului și nu constituie motivul pentru care îmi voi începe comentariul cu o performanță ce nu se înscrie în sfera recordurilor, ACEL EXCELENT 1,81 m AL CORNELIEI POPESCU LA SĂRITURA ÎN ÎNĂLȚIME.* Putem vorbi de un prim pas spre marea performanță, fiindcă *încercările la 1,87 m AU TRĂDAT POSIBILITĂȚILE NEEXPLOATATE ALE ATLETEI. Aș fi* — vă rog să mă credeți — *cea mai fericită dacă actualul meu record mondial ar fi îmbunătățit tot de o atletă română și ar rămîne, astfel, în familie.* Și nu exagerez cînd reactualizez tema recordului mondial la săritura în înălțime căci stă în puterea Corneliei să-l realizeze. Menționez, de asemenea, țăria antrenorului ei de a introduce flop-ul în rîndurile săritoarelor noastre.

La triplusalt, *Ciochină—Corbu constituie în prezent un cuplu cu prestanța celui alcătuit din Țiriac și Năstase, care impune respect.* Și pentru că aschia nu sare departe, fratele mai mic, Crăciun Corbu, calcă cu pași mari pe urmele „bătrînului" Carol.

Școala antrenorului Nehoi a mai lansat un talent, poate cel mai de seamă al Romanului. Se pare că Mariana Goth a primit în persoana Eleonorei Monoranu o parteneră de valoarea ei. *Deocamdată Eleonora s-a instalat cu autoritate în fruntea concurentelor pe 50 m, iar rezultatul de 6,3 secunde o îndreptățește să concureze de la egal în oricare întrecere continentală.*

Încet, dar sigur, reapare cunoscutul „metronom" Viscopoleanu, devenit celebru în lumea atletică. 6.30 m este pentru ea trambulina de lansare spre 7 metri, performanță pe care este mai sigură ca oricînd.

Urmărindu-l pe Nicolae Per-

Iolanda BALAȘ-SOTER

(Continuare în pag. a 2-a)

BIATLONIȘTII AU PLECAT LA CAMPIONATELE MONDIALE

Ieri dimineață au plecat la Östersund (Suedia), pentru a participa la campionatele mondiale, biatloniștii C. Carabela, Gh. Vilmoș, D. Soiu, V. Fontana (seniori), V. Papuc, N. Horga, N. Veștea, C. Șovăială (echipa de tineret), însoțiți de antrenorii M. Stuparu și N. Burchi. Întrecerile se vor desfășura joi (proba individuală de 15 km pentru tineret), vineri (ștafeta 3 x 7,5 tineret), sîmbătă (20 km individual seniori) și duminică (ștafeta 4 x 7,5 seniori).

Cornelia Popescu a trecut cu ușurință peste ștacheta ridicată la 1,81 m
Foto: SILVIU DUMITRESCU

LOTUL NAȚIONAL ÎȘI REIA ASTĂZI PREGĂTIRILE

● Antrenamente tari, dar de scurtă durată ● Incertitudini în privința lui Biro ● Echipa s-a omogenizat ● Condiția fizică — atuul de bază

După două zile de repaus, lotul național de hochei se reunește, din nou, astăzi dimineață. Iată componența lui, stabilită ieri de către conducerea tehnică a federației:

Dumitraș, Crișan, I. Dumitru (portari);

Varga — Ioniță, Făgăraș — Fl. Sgîncă, Scheau — P. Sgîncă (fundași);

I. Szabo — Calamar — G. Szabo, Pană — Florescu — Bașa, Gheorghiu — Hutanu — Ștefanov, Fodorea — Biro — L. Iordan (înaintași).

Pentru următoarele zile s-a prevăzut programul de pregătire, după cum urmează:

MARȚI după-amiază — vizionarea filmului jocurilor susținute la Galați, cu formația Ceske Budejovice;

MIERCURI — după amiază de la ora 19,30, antrenament pe gheața patinoarului artificial din Capitală;

JOI și VINERI — cîte două antrenamente pe zi, dimineața de la ora 10, după-amiază de la ora 19,30;

SIMBĂTĂ și DUMINICĂ — program cultural, vizionarea unui spectacol de varietăți și a unui film;

LUNI — patinaj de agrement.

Antrenorii Novacek și Ti-

(Continuare în pag. a 4-a)

Antrenorii Novacek și Tiron, împreună cu dr. Ignat, au făcut ieri un prim „consult" gheții patinoarului artificial acoperit. Rezultatul: doar după ce „Rolba" îi va șterge toate asperitățile.

Foto: V. BAGEAC

RUGBY ȘI FAIR PLAY...

Poate e adevărat că în sezonul trecut cronicarii au folosit abuziv termenul de „fair-play" și de aici cele cîteva reproșuri ale specialiștilor în lingvistică. Iată, însă, că începem să înregistrăm, la scurtă vreme, și alte ecouri, de fapt cele pe care le așteptam.

Ne bucură. Mai ales că prima inițiativă a pornit din lumea rugbyului, adică de acolo unde spiritul sportului a rămas, în ciuda unor caracteristici și particularități ale jocului, nealterat, unde respectul pentru adversar și spectator se află la loc de cinste. Dar, pentru că ici, colo fair-play-ul era încă ignorat sau uitat la vestiare, federația de specialitate a inițiat atribuirea unui trofeu pentru sportivitate. Este cu atît mai lăudabil cu cît, dacă tot s-a ajuns acum la o asemenea concluzie, lucrurile n-au fost tărăgănate (așa cum se întîmplă în atîtea alte cazuri), nu s-a așteptat o nouă ediție a campionatelor, ci s-au luat rapid toate măsurile corespunzătoare.

Pentru că ne gîndim (am sugera chiar) la extinderea acestei inițiative și în alte discipline unde absența fair-play-ului este mai alarmantă, ni se pare util să remarcăm faptul că trofeul sportivității depline pus în joc de F.R.R. nu se apreție la divizia A, ci cheamă, deopotrivă, la instaurarea spiritului sportiv toate echipele participante în campionatele naționale, deci și pe cele din categoria B și din competiția juniorilor.

Mai multe criterii și norme reglementează modul de alcătuire a clasamentelor pentru „Cupa fair-play". Dintre ele atrage atenția precizarea că în aprecierea comportării echipelor va fi inclusă și sportivitatea dovedită de antrenori. Iată o idee, o sursă încă insuficient folosită pentru stăvilirea unor atitudini nesportive ale antrenorilor, de regulă rămase nepenalizate. Și, în plus, o contribuție la viabilitatea unor raporturi directe, pe toate planurile, care trebuie să existe între jucători și antrenori. Pentru că, împreună, ei alcătuiesc, de fapt, ECHIPA.

Rugbyul românesc, multă vreme lipsit de sprijin eficient, și-a propus în acest an să rezolve cîteva probleme fundamentale, hotărîtoare pentru progresul său viitor. Este bine că s-a început cu fair-play-ul. Aceasta va ajuta la răspîndirea rugbyului, va descoperi mai multor spectatori frumusețile jocului cu balonul oval, va chema pe stadion mai mulți tineri.

Apoi, va fi mai ușor...

Dan GARLEȘTEANU

În pag. a 3-a

TITUS OZON:

Recunosc că n-am fost un jucător comod pentru arbitri.

Campionatul mondial de hochei — grupa C

DANEZII ȘI HANDICAPUL NEȘANSEI

Reprezentativei Danemarcei sorții i-au hărăzit ca din primele partide să întîlnească Italia și Austria, două dintre favoritele calificării, pentru grupa B a anului 1971, nedîndu-i, astfel, posibilitatea rodării în meciuri ceva mai ușoare. Cu toate acestea, danezii s-au dovedit adversari la fel de redutabili pentru italieni, ca și pentru austrieci, cărora le-au cedat doar la capătul unor partide aprig disputate și la scoruri strînse: 3—1 cu Italia și 4—3 cu Austria. De fiecare dată echipa Danemarcei a arătat că-și cunoaște bine posibilitățile, acționînd așa cum cereau situațiile și, mai ales, în funcție de calitățile jucătorilor săi. Hocheiștii danezi n-au un patinaj prea rapid, dar, în schimb, pucul circulă foarte repede, ei știu să-și organizeze bine rîndurile în momentele de ofensivă ale adversarilor, participarea atacanților fiind, din acest punct de vedere, extrem de eficientă. Așa cum și-au organizat jocul în meciul cu Austria, cum au știut să contracareze superioritatea inițială a favoriților, danezii ar fi meritat, fără discuție, satisfacția unui rezultat de egalitate, mai ales că al doilea gol înscris de Puschnig pentru austrieci a fost, după cum arătam și în cronică, neregulamentar, iar cel decisiv, primit cînd se aflau cu doi jucători mai puțin pe gheață.

În meciul de duminică, arbitrii au avut foarte mult de lucru deși partida n-a fost încîlcită sau dură, după cum s-ar putea crede, avînd în vedere cele 41 de minute de eliminare. Infracțiunile care au necesitat eliminarea a nu mai puțin de 15 jucători, au fost, în general chestiuni simple de joc, cu excepția celor două ale valorosului atacant Puschnig care a stat pe bancă de pedeapsă o dată 10 minute (disciplinar) și altă dată 5 minute pentru rănirea adversarului. În felul acesta, austriacul s-a instalat ferm în fruntea clasamentului... penalizaților.

Așteptăm, deci, cu interes evoluția reprezentativei Danemarcei în următoarele partide pe care le mai are de susținut.

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 4-a)

ATLEȚII ROMÂNI VOR EVOLUA ÎN ITALIA

Federația italiană de atletism a stabilit datele unor întreceri prevăzute în calendarul său pe acest an și care vor aduce la start și pe sportivii români. Este vorba despre patrulaterul de decatlon și pentatlon Italia — Finlanda — Franța — România, care se va desfășura la Pistoia în zilele de 28 și 29 iunie, precum și despre un meci bilateral de juniori Italia — România care va avea loc în ziua de 15 august la Bergamo.

ÎN PRIMUL MECI AL TURNEULUI DE LA RIO FLAMENGO A ÎNTRECUT ECHIPA DE FOTBAL A ROMÂNIEI CU 4-1!

(Citiți cronica meciului în pag. a 3-a)

TRAGEREA LA SORȚI A „CUPEI GALEA" TENISMANII NOȘTRI ÎN TURNEE

(în pag. a 4-a)

PADAR MONDIAL

LUNA FIERBINTE A SCHIULUI

Va fi „excomunicat" schiul din marea familie olimpică?

Această a doua lună a anului a adus schiul în centrul atenției generale nu numai prin competițiile de maximă importanță programate în decursul ei — mai întîi campionatele mondiale alpine de la Val Gardena și apoi cele pentru disciplinele nordice, în Tatra cehoslovacă — dar și prin discuțiile ce au loc acum — în cadrul consiliului Federației internaționale de specialitate și, imediat după aceasta, în reuniunea Comitetului executiv al C.I.O.

Principala problemă, pe ordinea de zi, a ambelor reuniuni este una și aceeași: clarificarea situației schiorilor de performanță în raport cu normele actualului statut al sportivilor olimpici. Ar fi de prisos să mai amintim schimburile de scrisori dintre președintele F.I.S., Marc Hodler, și președintele C.I.O., Averry Brundage, pe această temă. Ceea ce trebuie reținut este doar faptul că nu s-a putut realiza un acord între cei doi diriguitori sportivi și că, din această pricină, dl. Brundage este dispus să-i excomunice pe schiori din marea familie olimpică.

Situația din acest sport al întinderilor imaculate este, într-adevăr, destul de complicată la ora actuală. Se știe, de exemplu, că noul regulament adoptat de F.I.S. în primăvara trecută la Barcelona și care stabilea normele de colaborare dintre federațiile naționale și fabricanții de echipament sportiv ba chiar și raporturile — pur tehnice se spune — dintre fabricanți și sportivi nu a fost respectat de nici o federație din țările dezvoltate

Sebastian BONIFACIU

(Continuare în pag. a 4-a)

PROPAGANDA SPORTIVĂ ARE NEVOIE DE PROPAGANDĂ!

În vara anului trecut, ziarul „Sportul" organiza la Cluj o masă rotundă, propunînd drept temă de dezbatere PROPAGANDA SPORTIVĂ, mai fidel spus PROPAGANDA PENTRU SPORT. A fost o dimineață tulburătoare prin sinceritatea discuțiilor, încărcate de idei constructive, de propuneri interesante. S-au emis, atunci, păreri inedite, s-au făcut adevărate profesiuni de credință.

Mai înainte, cînd Timpa nu-și lepădase căciula zăpezii, se publicau — la un interval scurt — două pagini din Brașov, cu tematică oarecum asemănătoare și care — de fapt — pregătiseră colocviul clujean.

Bineînțeles că materialele au rămas fără ecou. Într-o serie întreagă de probleme cruciale ale destinelor mișcării sportive — și în ceea ce privește educația fizică a maselor cu precădere — inerția și imobilismul stăruie, retează elanurile, invită la somnolență.

Cu riscul de a face aici o cugetare puerilă, vom spune că propaganda PENTRU SPORT nu se poate face decît PRIN INTERMEDIUL SPORTULUI. Oamenii consumă sardele „Robert" și beau „Pepsi-Cola" fiindcă le-au gustat și s-au convins că sînt bune. Plicurile de staniol cu produsele „Supco" zac în rafturi fiindcă n-au gust.

Spre a aduce masele pe terenul de sport este absolut necesar să li se dezvăluie, mai întîi teoretic — prin viu grai, cuvînt scris sau imagine — frumusețea și utilitatea exercițiului fizic, apoi să li se demonstreze practic că tot ceea ce au au-

Valeriu CHIOSE

(Continuare în pag. a 2-a)

DECENIILE SCURTE

Sigur că cititorul de presă experimentat, cel care nu-și poate refuza gazeta preferată, ca pe un medicament indispensabil (dar și plăcut, sperăm noi, cei ce facem să apară un cotidian) va zîmbi la citirea titlului și-și va zice, ca pentru sine: „Nu se mai lecuiesc ziariștii ăștia de tentația senzaționalului, de goana lor după „găselnițe" și va întoarce pagina, căutînd știri proaspete la rubrica „Telex". Cum să-l fac să înțeleagă că, de data asta, nu sînt vinovat, că nu calc pe potecile — recunosc — atît de bătătorite, ale nobilei noastre profesii și să-l determin să-și lase privirile să alunece în josul coloanei tipărite, încercînd să mă însoțească pînă la cel de pe urmă semn tipografic?

Argumentele invocației mele nu țin de matematici, ci de... realități. Din nou, îl asigur pe cititorul (posibil) al acestor rînduri, că nu umblu, cu luminarea, după sursele de epatare pe care le mai căutăm uneori și că afirmația mea are acoperire în fapte. Matematica limitează durata unui deceniu la cei 10 ani, cărora limbajul obișnuit le-a conferit un nume cu adînci rădăcini istorice.

În sport, însă, excepția își reclamă, și de această dată, prezența și nu numai din pricini subiective, ci — vai! — cît se poate de obiective. Pentru lumea arenei, ritmul anilor mai cunoaște încă o dimensiune, intervalul olimpic de 4 ani, a căror succesiune nu epuizează deceniul, ci îl leagă, unul de altul, dăruindu-se, de două ori și... jumătate, fiecăruia. În acest fel, vedem născîndu-se, de milenii, un puls viguros, specific, vital pentru întreaga suflare sportivă a lumii civilizate, tributară — în acest domeniu — celei antice.

Nici nu se stinseseră încă acordurile uriașei orchestre de mariaci, pe Stadio Universitario, din Mexic, și lumea întreagă se și gîndea la München și, implicit, la anul 1972. Așa se petrecuse și la Roma, și la Tokyo, pretutindeni unde Jocurile poposiseră, în calea lor de nobil nomad.

Națiunile au deprins noul puls și faptul este atestat de străduințele care se depun, cu mult timp înainte, pentru obținerea dreptului favorizant și de mare prestigiu internațional, de gazdă a unei ediții olimpice. În prezent, orașul bavarez, din inima Europei, și excentricul Sapporo japonez au și intrat pe versantul pasiv al istoriei sportive, întrucît au fost, deja, desemnate drept orașe ale Olimpiadelor anului 1972. Pentru J.O. de vară 1976 au intrat în competiție cîteva candidaturi, printre care cea a Moscovei a produs o mare impresie, dar alături de care figurează și alte orașe înscrise mai de mult pe lista de așteptare a multiplului eveniment quadrienal: Florența, Los Angeles, Montreal.

Pentru J.O. de iarnă, canadienii din Vancouver, deși încă neinvestiți cu onoarea de oraș olimpic, au și tipărit afișe cu cele 5 cercuri divers colorate, pe fondul unei superbe imagini a orașului străjuit de munți cu zăpezi îmbietoare, dar ca și ei aspiră, la aceeași distincție, Sionul elvețian, Montana-Cransul din Valea Ronului, care reunesc nu numai cîteva baze sportive remarcabile, dar și o frumoasă tradiție în disciplinele hivernale.

Încă un interval olimpic și iată-ne pășind în cel de al optulea deceniu al secolului nostru! Pînă în mult discutatul an 2.000 vor fi nu mai mult de 6 Olimpiade (fără cea din 1972) și lista pe pretendenți s-a și conturat pînă dincolo de 1980: Praga și-a depus ferm candidatura, iar discuțiile au abordat, în principiu, și alte propuneri vizînd cel de a 8-lea deceniu.

Iată, prin urmare, că deceniile se dovedesc într-adevăr scurte, cînd este vorba să fie împerecheate cu sportul și că perspectiva, abordată cu mari intervale de timp înainte, le consumă cu un apetit demn de legendare personaje.

Calculele acestea, aparent lipsite de legătură cu mișcarea noastră sportivă, sînt, totuși, ancorate de fenomenul autohton al disciplinelor fizice.

În tabloul general al realizărilor țării noastre, acordate cu perspectivele cele mai îndrăznețe, generația actuală, a celor angrenați în fenomenul sportiv, nu se înscrie cu un proiect pe care copiii de azi, constructorii de mîine ai țării, să-l preia ca pe un bun pe măsura cerințelor și aspirațiilor lor. Un astfel de dar ar putea fi acontarea unei ediții olimpice (de vară sau de iarnă) pentru unul din orașele României socialiste. Avem nu numai o astfel de datorie, dar și posibilități care nu vor întîrzia să se concretizeze, dacă primele măsuri nu vor întîrzia peste măsură. Pentru Olimpiadele deceniului 8 lista a fost deschisă. În cel de al 9-lea, altă generație ne va fi luat locul și nu ne va ierta pentru egoismul sau lipsa noastră de prevedere. De aceea, reînnoim mai vechea noastră propunere de a iniția acțiunile preliminare, de perspectivă și totuși de strîngentă actualitate, în scopul obținerii, pentru România, a unei programări olimpice, încă în anii '80 ai secolului nostru.

Credeți-ne, dragi tovarăși de la C.N.E.F.S., deceniile au devenit scurte, mai ales în lumea noastră, a sportivilor. N-ați băgat încă de seamă?

Emanuel VALERIU

ÎNAINTEA C.M. DE HANDBAL

ECHIPA ROMÂNIEI PREZINTĂ ÎNCĂ UNELE CARENȚE, DIN FERICIRE UȘOR DE REMEDIAT

Cele două partide susținute recent de handbaliștii români la București și Sibiu au constituit ultimele teste, mai serioase, înaintea dificilei confruntări de forțe care este cea de a VII-a ediție a campionatului mondial. Firește că, ținînd seama de importanța competiției din Franța, ar fi fost de dorit ca aceste teste să pună echipa noastră în fața unui adversar mai valoros, cu o capacitate de ripostă tehnică, tactică și fizică superioară celei a selecționatei poloneze. În această situație este sigur că solicitările la care ar fi fost supusă selecționata română ar fi determinat concluzii mult mai nete, mai sigure în ceea ce privește alcătuirea programului de pregătire pentru ultima perioadă.

Dar, situația aceasta fiind, nu ne rămîne decît să privim lucrurile așa cum sînt și să încercăm, păstrînd tot timpul o rezervă impusă de replica palidă a adversarilor, să apreciem în ce măsură echipa noastră este gata de start. Vom lăsa, cu evidentă intenție, deoparte lucrurile care au plăcut și plac încă în jocul echipei noastre. Sînt destule și au adus în ultimul sezon o recoltă bogată în victorii selecționatei tricolore. Ele determină, pe de altă parte, ca reprezentativa țării să fie pe primul loc la cota pronosticurilor pentru apropiatul turneu final al C. M.

Acum să ne oprim mai bine atenția asupra unor aspecte negative care ar putea diminua (unele chiar destul de mult) șansele echipei în lupta pentru primele locuri. Esențial în această privință este faptul că sistemul defensiv al selecționatei, excelent pe perioada de 20—25 de minute — cu precădere la începuturile partidelor — devine penetrabil, incoerent, fără sudură în celelalte minute. Aici nu-i vorba de căderi catastrofale, deoarece trecerea nu-i bruscă. Am putea spune că 10 minute echipa se comportă excepțional în apărare, 5 minute foarte bine, alte 5 sau 10 bine, pentru ca apoi nivelul calitativ al jocului să coboare pînă sub satisfăcător. De asemenea, contraatacurile, altădată arma ofensivă preferată a jucătorilor români, sînt azi lipsite de decizie. Se declanșează greu, apar bîlbîieli, se renunță cu ușurință la continuarea fazei, iar omul plecat înainte nu este sprijinit. Un aspect negativ este și acela că finalizarea a devenit schematică, preferîndu-se încercarea porții adverse mai ales de către jucătorii înalți și cu deosebire prin centrul apărării. Nu exagerăm dacă spunem că aproape s-au uitat combinațiile pe extreme, care apar rar și numai în fața unor adversari mai docili.

Desigur că nu ne aflăm în fața unor carențe irremediabile. Sînt doar chestiuni destul de facil de retușat, lucru pe deplin posibil dacă avem în vedere acumulările de cunoștințe tehnice și tactice de care jucătorii lotului dispun.

Călin ANTONESCU

Werner Vick, antrenorul handbaliștilor vest-germani, declară:

„Victoria asupra Iugoslaviei ne dă aripi noi"...

„Neașteptata victorie obținută asupra Iugoslaviei, în propriul fief al acesteia, relansează șansele noastre la apropiatul Campionat mondial și confirmă candidatura la una din medaliile ce vor fi puse în joc. Dacă îi vom învinge pe români, în grupa noastră, putem deveni campioni mondiali..."

Afirmațiile îi aparțin cunoscutului antrenor al formației R.F. a Germaniei, Werner Vick, care (se pare) a devenit optimist după rezultatul (21—20), cu totul reconfortant, obținut de elevii săi în fața valoroșilor handbaliști iugoslavi, unii dintre principalii pretendenți la coroana supremă ce va fi atribuită în seara de 8 martie la Paris.

Conform principiilor sale, Vick nu a modificat prea mult echipa prezentată anul trecut la „Cupa Națiunilor", deși poate că unele contraperformanțe (înfrîngeri în fața Cehoslovaciei, Norvegiei, un rezultat egal cu Olanda) ar fi trebuit să-l pună pe gînduri. Singura problemă care-i frămîntă la ora actuală este absența din formație a lui Munck (indisponibil), coechipierul celebrului Herbert Lübking, de la C. W. Dankersen, căruia, deocamdată, nu i-a găsit un înlocuitor; încercarea făcută cu Finkelman de la R.F. Berlin nu a dat rezultatele scontate.

Pe ce jucători va conta la C.M. reprezentativa R.F. a Germaniei? Bode (29 de ani) de la S.V. Hamburg și Rathjen (27 de ani) de la F. Göppingen; pentru cel de al treilea post de portar, Vick va alege între cei doi apărători ai butului echipei VfL Gummersbach (campioana țării), Podak și Kater.

H. Lübking (peste 500 de goluri în 105 meciuri internaționale) a primit și de data aceasta investitura de căpitan al echipei. Alături de el vor mai evolua J. Brand (26 de ani), Feldhof (27), Schmidt (28) de la Gummersbach, Bucher (23), Müller (25) de la Frischauf Göppingen, Neuhaus (23) de la TUS Wellinghofen, Wehnert (23) de la Dietzenbach, Ahrendsen (22) de la THW Kiel și Moeller (23) de la Eintracht Dortmund. Singurii debutanți vor fi Rogge (21) și Goertz (24) de la Bad Schwartam.

Cartea de vizită a reprezentativei R.F. a Germaniei, țară în care activează 450 000 de jucători legitimați: 93 de victorii și 10 meciuri egale în cele 142 de partide internaționale susținute pînă la această oră.

SE PREGĂTESC VIITOARELE PERFORMANȚE

Au mai rămas puține zile pînă cînd lotul de pentatlon modern al țării va inaugura suita de concursuri — interne și internaționale — programate în acest an. Și nu sînt de loc puține: trei întreceri interne („Cupa primăverii", Campionatul național și Concursul republican individual) și șase cu caracter internațional, între care și campionatul mondial din Franța. Iată de ce încă de la începutul anului pregătirile pentatloniștilor fruntași se desfășoară într-un ritm intens, obiectivul central al anului fiind depășirea locului cinci ocupat anul trecut la mondiale și, bineînțeles, comportări cît mai bune în competițiile interne și internaționale la care sportivii vor lua startul.

Sub conducerea antrenorului Gheorghe Tomiuc, pentatloniștii au efectuat în luna ianuarie un stagiu de pregătire la munte (Poiana Brașov), accentul punîndu-se pe pregătirea fizică generală, îndeosebi a forței mîinilor și picioarelor și pe ridicarea capacității de efort, avîndu-se în vedere programul intens de pregătire și competițional încărcat din timpul anului. S-a lucrat, de asemenea, pentru tehnică la proba de scrimă.

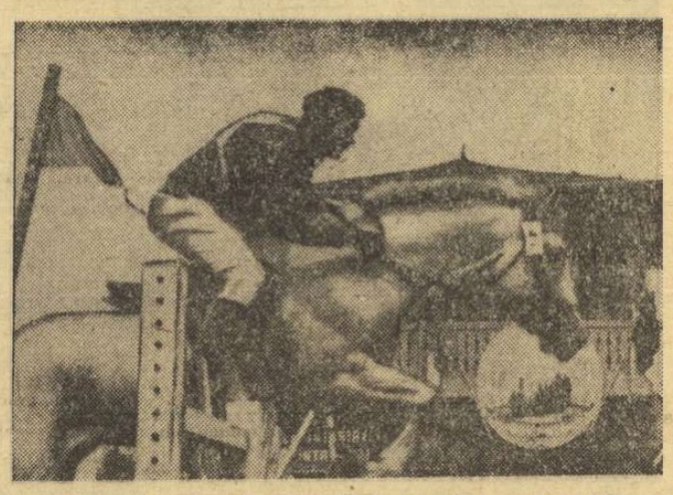

C. Zamfir (Steaua) un pretendent serios pentru echipa națională

În această perioadă, pe bazele sportive ale Capitalei, pentatloniștii își continuă activitatea de pregătire, pe primul plan aflîndu-se, de data aceasta, latura tehnică (mai ales la probele de călărie, scrimă și tir) și antrenamente de rezistență, la natație și atletism. Există speranțe certe că la prima întîlnire oficială cu... cronometrele (10 martie) sportivii se vor afla într-o formă bună, care să le permită să abordeze cu succes sezonul competițional.

Modul cum Marian Cosmescu, Ivan Banet, Dumitru Spîrlea, Constantin Zamfir, Constantin Călina, Florin Mureșanu, Andrei Naghi și Constantin Toma au răspuns pînă acum la programul de antrenament impus de antrenor este o garanție că și activitatea lor competițională va cunoaște o reușită deplină.

PĂLTINIȘUL — UN DIAMANT NEȘLEFUIT

La nici 40 de km de Sibiu, sus în inima muntelui Cibin, plasată în mijlocul unei păduri de brad, stațiunea Păltiniș ar putea să fie prin frumusețea peisajului și, mai ales, prin condițiile ce le oferă, un rai adevărat pentru iubitorii sporturilor de iarnă. Spun ar putea, deoarece, în momentul de față, Păltinișul este aidoma unui diamant de primă calitate, scos din adîncurile pămîntului și aruncat într-un colț oarecare, neșlefuit, și, deci, lipsit de posibilitățile de a-și etala întreaga strălucire.

O stațiune cu aproape 1 000 de locuri, (fără a mai aminti de salba de cabane din jur, și ele cu peste 600 de locuri) și cu o pîrtie — Onceștii, la numai 1 km distanță de centrul stațiunii, care dispune de un schi-lift, poate fi considerată un loc ideal pentru schiori. Și, totuși, **la Păltiniș nu se face schi! Și e normal să fie așa, atîta timp cît cei veniți la odihnă nu-și pot procura echipamentul necesar, iar schiliftul, deși în bună stare, nu funcționează.**

Am căutat să aflu de la șeful stațiunii, **Ion Popescu**, de ce Păltinișul a devenit o stațiune de... pensionari, cu toate că majoritatea oaspeților sînt tineri. **L-am rugat să-mi explice de ce tot inventarul sportiv se rezumă la cele 10 perechi de schiuri și 11 săniuțe, cîte are în momentul de față centrul de închiriere a materialelor sportive din Păltiniș. Răspunsul primit, că la Păltiniș nu sînt amatori de schi și că cei ce vor să schieze vin cu echipamentul propriu, a fost infirmat chiar de funcționara care, în afara obligațiilor de serviciu, se ocupă și cu închirierea schiurilor și săniuțelor.** La întrebarea noastră dacă n-ar fi necesar să se găsească și bocanci de schi, pantaloni și hanorace pentru închiriat, **ni s-a răspuns că ar fi mai mult decît necesar, deoarece zilnic primește zeci de asemenea cereri, pe care nu le poate onora.** Această situație a fost recunoscută în fapt și de șeful stațiunii, cînd ne-a declarat că a solicitat asemenea materiale centralei din Sibiu, dar că a fost refuzat pe motiv de nerentabilitate.

Paradoxal ni se mai pare și faptul că schi-liftul de la Oncești este proprietatea O.N.T.-ului, care nu dispune de nici o unitate la Păltiniș. Să ne mai mire că funcționarea lui rămîne la bunul plac al mecanicului și că se încearcă justificarea acestei anomalii prin faptul că nu sînt... amatori?

Aceeași indiferență o manifestă și C.J.E.F.S. Sibiu care a organizat pînă acum un singur concurs de schi la Păltiniș!

Tot ce ne-a încîntat la Păltiniș, în afara peisajului montan, bineînțeles au fost planurile de dezvoltare în viitor a stațiunii, oferite de șeful stațiunii. Astfel, am fost informați că se va prelungi pîrtia de la Oncești pînă la vîrful muntelui, urmînd să aibă o lungime de 1 700 m, cu o diferență de nivel de 300 m. Pentru începători se va amenaja, în continuarea acestei pîrtii de la cabana Oncești, o alta de cca. 300 de m. Ambele pîrtii urmează să fie dotate cu un teleschi, iar pe platoul de la capătul pîrtiei să se construiască un elegant hotel cu 10 etaje.

Toate acestea sînt doar planuri de viitor. Ce fac însă în prezent cei care vin la Păltiniș și vor să schieze? Poate că cei ce răspund de această problemă vor ieși din hibernarea care i-a cuprins. Dar cît mai repede, pînă nu se sfîrșește sezonul de iarnă.

Dan VLAD

BULETIN C.M.

● În ziua de 24 februarie va avea loc, într-unul din saloanele hotelului Orly-Hilton, ședința Comisiei tehnice a F.I.H. care va discuta și va stabili maniera unitară de arbitraj. Această reuniune a forului tehnic internațional este așteptată cu multă nerăbdare deoarece, în ultimul timp, s-a semnalat o îngrijorătoare creștere a tendinței de folosire abuzivă a faulturilor și, în general, a jocului neregulamentar. Să sperăm că încercarea Comisiei tehnice va fi încununată de succes...

● În lipsa d-lui Emil Horle, președintele Comisiei tehnice, de coordonarea activității acestui for tehnic în prima perioadă a C.M., se va ocupa, în conformitate cu o decizie a F.I.H., conf. univ. Ioan Kunst-Ghermănescu, reprezentantul țării noastre. El va fi acela care va face instruirea arbitrilor în ziua de 25 februarie, explicîndu-le cum trebuie interpretate precizările regulamentului, în special în direcția reprimării jocului dur. Cu acest prilej va fi prezentat un film special făcut în sprijinul arbitrilor și realizat de F.I.H cu concursul federației române de specialitate și al echipei noastre Steaua. Regia filmului este semnată de cunoscutul cineast Tiberiu Olasz.

● Campionatul mondial ce va avea loc în Franța acordă nu numai obișnuitele trei medalii, confecționate din metale cu grad de prețiozitate diferit. Organizatorii vor onora cu un premiu special echipele clasate pe primele 8 locuri. Este vorba de calificarea în turneul de handbal ce va avea loc în cadrul Jocurilor Olimpice de vară de la München. Așa încît, calificarea în sferturile de finală ale C.M. aduce automat și biletele de tren pentru München. Într-un anumit fel, handbaliștii vor fi primii participanți, siguri.

CAMPIONATUL DIVIZIEI A LA POPICE

● La Reșița scorul etapei ● Jucătoarele din Tg. Mureș, în serie ● Meciuri pasionante la băieți

Campionatul diviziei A la popice a continuat sîmbătă și duminică cu desfășurarea etapei a XIII-a. În majoritatea meciurilor, victoria a revenit gazdelor.

FEMININ

METROM BRAȘOV — VOINȚA CLUJ 2 275—2 217 p.d. Gazdele au obținut — grație excelentei comportări a Liviei Rești, marcată cu 422 p.d. — o prețioasă victorie în cursa pentru evitarea retrogradării. Dar tot atît de bine puteau pierde, din cauza neașteptatei căderi a Elenei Clim (355 — iată unde duce lipsa de seriozitate în pregătire) și a Elisabetei Deak (348) fără veleități pentru ultimul schimb. Situația precară în care se află echipa brașoveană, nu-i permite antrenorului Gh. Rești să facă astfel de experimente. (Tr. I.).

HIDROMECANICA BRAȘOV — U.T. ARAD 2 347—2 267 p.d. Un succes meritat, principalele lui realizatoare fiind Margareta Rotter (434) și Viorica Orghidan (425). Din echipa arădanelor, am reținut comportarea Voichiței Babuțiu: 416 p.d. (CAROL GRUIA — coresp. principal).

C.S.M. REȘIȚA — VOINȚA BUCUREȘTI 2 569—2 472 p.d. Cinci din cele șase sportive ale echipei gazdă au înregistrat rezultate peste 400 p.d., stabilind scorul etapei. Maria Stanca și Iuliko Zsisik au doborît fiecare cîte 456 popice, iar de la bucureștence s-au remarcat C. Petrușa și Cornelia Grecescu cu 440 și, respectiv, 438 p.d. (D. PLAVIȚU — coresp.)

VOINȚA CONSTANȚA — VOINȚA TG. MUREȘ 5 107—5 134 p.d. Imprecizia lui Gh. Mircea (776) i-a costat scump pe localnici. Cei mai buni: Gh. Silvestru (R) — 931 și St. Ördög (V) — 903. (FL. ALBU — coresp.).

GAZ METAN MEDIAȘ — OLIMPIA REȘIȚA 5 288—5 241 p.d. Meci de mare tensiune, cîștigat datorită unui plus de precizie. S-au remarcat: I. Tontscu (944), A. Chiriță (940) de la învingători, I. Micorotu (959) și I. Băiaș (910) de la reșițeni. (Z. RÎȘNOVEANU — coresp.).

CONSTRUCTORUL BUC. — VOINȚA CLUJ 5 052—5 030 p.d. Cunoscînd mai bine particularitățile arenei, bucureștenii au cîștigat, dar nu fără emoții, la o diferență de numai 22 p.d. Cele mai bune rezultate: D. Deneș — 883, I. Popescu — 886, D. Ilie — 855, A. Popescu — 843 de la Constructorul și, respectiv, Gh. Szabo — 877, V. Fritz — 876 și St. Szabo — 851 p.d. (FL. SANDU).

PETROLUL PLOIEȘTI — VOINȚA BUCUREȘTI 5 195—4 827 p.d. Partidă fără istoric, în care ploieșteanul C. Vînătoru a dat dovadă de o mare precizie în lansarea bilei: 955 p.d. (I. TANASESCU — coresp.).

FLACĂRA CÎMPINA — C.S.M. REȘIȚA 5 114—4 913 p.d. O victorie comodă. P. Purje (877), Al. Vartic (872), C. Dumitru (864) de la gazde, I. Tismănaru (877) și C. Cristoi (840) de la oaspeți au fost cei mai siguri jucători. (C. VIRJOGHIE — coresp.)

C.F.R. TIMIȘOARA — RAPID BUCUREȘTI 4 981—5 037 pd. Deși au condus, sperînd într-o victorie, timișorenii au pierdut la ultimele schimburi. S-au evidențiat Lupa — 872, Szücs — 842, Raba — 842 (C.F.R.), Mîntoiu — 859, Petru — 852, Tudor — 849 de la Rapid. (C. CREȚU — coresp.).

GLORIA BUCUREȘTI — LAROMET BUCUREȘTI (amînat).

MASCULIN

RAFINĂRIA TELEAJEN — VOINȚA TG. MUREȘ 5 107—5 134 p.d. Imprecizia lui Gh. Mircea (776) i-a costat scump pe localnici. Cei mai buni: Gh. Silvestru (R) — 931 și St. Ördög (V) — 903. (FL. ALBU — coresp.).

GAZ METAN MEDIAȘ — OLIMPIA REȘIȚA 5 288—5 241 p.d. Meci de mare tensiune, cîștigat datorită unui plus de precizie. S-au remarcat: I. Tontscu (944), A. Chiriță (940) de la învingători, I. Micorotu (959) și I. Băiaș (910) de la reșițeni. (Z. RÎȘNOVEANU — coresp.).

CONSTRUCTORUL BUC. — VOINȚA CLUJ 5 052—5 030 p.d. Cunoscînd mai bine particularitățile arenei, bucureștenii au cîștigat, dar nu fără emoții, la o diferență de numai 22 p.d. Cele mai bune rezultate: D. Deneș — 883, I. Popescu — 886, D. Ilie — 855, A. Popescu — 843 de la Constructorul și, respectiv, Gh. Szabo — 877, V. Fritz — 876 și St. Szabo — 851 p.d. (FL. SANDU).

PETROLUL PLOIEȘTI — VOINȚA BUCUREȘTI 5 195—4 827 p.d. Partidă fără istoric, în care ploieșteanul C. Vînătoru a dat dovadă de o mare precizie în

SANCȚIUNI DICTATE DE FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE HALTERE

Recent, Biroul F.R. Haltere a analizat munca desfășurată în cadrul unor cluburi fruntașe, a unor antrenori ai lotului republican și a unor sportivi fruntași luînd măsuri corespunzătoare.

Pregătirea în cluburi a fost apreciată drept total necorespunzătoare în ultima vreme, datorită faptului că obiectivele privind îndeplinirea performanțelor superioare nu au fost realizate. La unii sportivi fruntași, rezultatele au înregistrat un regres. În consecință, Biroul federal a hotărît retrogradarea antrenorilor Ștefan Achim (Steaua) și Alexandru Cosma (Dinamo) de la categoria I la categoria a II-a pe timp de trei luni, cu începere de la 1 martie a.c.

Pentru comportare ireverențioasă față de forurile superioare și nesupunere față de dispozițiile date de federație, sportivii Vasile Bădescu și Emeric Covaci au fost excluși din lotul republican.

CELE MAI REUȘITE CAMPIONATE ATLETICE DE SALĂ

(Urmare din pag. 1)

ța în ultimele două evoluții ale sale am revăzut o copie la scară a lui Eddy Ottoz. Maturitatea în concurs, cursivitatea în alergarea peste garduri, siguranța și relaxarea în cele două curse de 6,6 sec în răstimpul de șapte zile, la numai 0,2 sec de recordul mondial al celebrităților americane, mă face să cred că, la garduri, Perța pășește în rîndurile atleților de clasă mondială. Rămînem la garduri, căci *Valeria Bufanu realizează pentru a treia oară în acest scurt sezon indoor 7,2 sec, REZULTAT „CU PRETENȚII" LA VIENA.*

În evidentă revenire de formă se află Ioan Șerban. Siguranța cu care a trecut ștacheta la 2,12 m (normă românească pentru campionatele europene), dar mai ales dorința vădită de afirmare pe plan mondial, constituie lucrul cel mai important.

În această întrecere a „seniorilor", copiii s-au strecurat și ei, nu fără a fi băgați în seamă. Pornind de la Monoranu, care a dominat sprintul, Costel Ionescu și Alina Popescu, ambii cu noi recorduri la lungime, Dumitru Scrab și Gh. Șuha în alte două probe cu noi recorduri, putem considera că *tînăra generație a completat excelent spectacolul atletic.*

Pe scurt, *un campionat republican de sală care, prin performanțele sale* (au fost și unele mici excepții), SE POATE ÎNCADRA PERFECT ÎN SERIA MARILOR CONFRUNTĂRI ATLETICE DIN LUME.

Referitor la performanțe, aș dori totuși să fac o precizare. Cred că pista de zgură din sala 23 August și cea de tartan de pe stadionul Karaiskakis din Atena au un singur lucru comun: culoare roșie. Or, este știut că *întrecerile „europenelor de sală" se vor desfășura pe piste de lemn și de tartan, deci în condiții mai bune decît cele oferite atleților noștri în prezent la complexul sportiv „23 August". Aceasta dă actualelor performanțe UN PLUS DE TĂRIE, iar sportivilor noștri încrederea fermă că acolo, la Viena, POT FACE CHIAR MAI MULT DECÎT SE SPERĂ DE LA EI. Le doresc succes.*

STEAUA VA LIPSI DE PE AFIȘUL CAMPIONATULUI REPUBLICAN PE ECHIPE?

La 7 martie se va da startul într-o lungă competiție pugilistică de amploare: Campionatul republican pe echipe.

Pînă la această oră, s-au înscris următoarele echipe: Progresul Brăila, P.A.L. + Voința Brăila, Voința Satu Mare, Motorul Arad, Crișul Oradea, Dinamo Brașov, U.M. Timișoara, Electroputere Craiova, Voința București, A.S. Armata Tg. Mureș, Rapid București, Metalul Plopeni, Metalul București, Dinamo București, Metalul Bocșa Română, C.S.O. Baia Mare, Ind. sîrmei C. Turzii, C.S.M.-Voința Cluj, A. S. Armata Cluj.

După cum se poate observa, o serie de cluburi fruntașe nu figurează în lista înscrierilor. Este vorba de cluburile bucureștene Steaua și Progresul, de cele din Galați sau Constanța. Se așteaptă ultima clipă sau, într-adevăr, aceste echipe vor lipsi de pe agenda întrecerilor?

Oricum, astăzi, la ora 17, cu ocazia tragerilor la sorți, care vor avea loc la sediul Federației, se va cunoaște lista definitivă a participanților.

Scrisoare din Brașov

VICTORIA, ADICĂ ADEVĂRUL SPORTIV

Belphegor este aspru dar drept atunci cînd ne dirijează spre ideea că un tele-comentator sportiv care se respectă și care ne respectă, s-ar cuveni să simtă pe umeri plăcuta povară a împlinirii atît a unor cerințe telegenice cît și a altora, mai de adîncime, „telegenetice". Am în vedere nu numai disponibilitățile culturale în genere, ci și acea calificată și pasionată aplecare spre fenomenul sportiv, totdeauna definitoriu pentru ființa umană — homo ludens. Dacă viața savantului este armată de binecunoscuta deviză „cuget — deci exist", opțiunea sportivului: „pot, deci exist" nu este mai puțin bogată în semnificații. Amintiți-vă de acel superb „Bravo, Năstase!" prin care, în fața unui Wimbledon stupefiat, Năstase, cel din afară, îl elogia lapidar pe Năstase — lăuntricul, adevăratul învingător. Aceste două egal de nobile tentative omenești — a ști și a putea — nu sînt în esență contradictorii și nici măcar divergente: reușitele lor superioare, specia le consemnează și le salută cu același cuvînt-poem: Evrika!

În această perspectivă, comentatorul sportiv este chemat să compună, împreună cu beneficiarii săi direcți, o veritabilă traiectorie euristică la capătul căreia victoria celui mai bun să capete irizațiile de metal prețios ale adevărului. O traiectorie, firește colorată, fiindcă, cel puțin în principiu, adevărul sportiv — victoria — se realizează sub auspiciile artei.

Belphegor și noi, ceilalți, nu cerem decît posibilul, cuvenitul. Și poate nu am fi siguri că rămînem totuși realiști, dacă slalomul plin de savoare al scrisului chirilic, ca și volutele comentariului oportun și grațios întrerupt, amintind de o... cristiană (ce vreți, sînt brașovean) nu ne-ar sfîșia, periodic, pînza îndulgenței printr-un simplu dar teribil de convingător: „Ei da, iată că se poate..."

Florin FELECAN

P.S. În aceste rînduri din urmă am „numit" doar pe doi dintre depozitarii stimei noastre de prieteni sinceri ai sportului. Fără cel mai mic efort mnezic aș putea prelungi lista preferaților pînă la zece. Printre care — riscînd să-l dezamăgesc pe Belphegor — l-aș trece fără ezitare și pe Radu Cosașu...

PROPAGANDA SPORTIVĂ ARE NEVOIE DE PROPAGANDĂ!

(Urmare din pag. 1)

zit, au citit sau au văzut este adevărat. Uimitor de simplu!...

Dar complicațiile propagandei sportive încep tocmai de la simplitatea ei aparentă. După părerea noastră, greșeala cea mai mare care se face în acest domeniu este faptul că — aproape fără excepție — se confundă PARTEA cu ÎNTREGUL.

Și atunci sarcinile propagandei pentru sport sînt socotite rezolvate dacă:

● A fost pavoazat un stadion;

● S-a editat setul de afișe „Copii, practicați înotul!", difuzate și la mare, dar și la munte;

● În fața lotului de fotbal care pleacă — să zicem — în Cambodgia a fost citită o conferință, aceeași pe care au ascultat-o popicarii invitați în Suedia;

● La postul de radio Bucuresti a fost schimbat — după 6 ani — programul de gimnastică de înviorare și înlocuit cu acela, poate, de acum 12 ani! (Și exemplele ar putea continua).

Lăsînd la o parte mica ironie, devine clar că — de fapt — toate acestea, și încă multe altele, se înscriu în aria propagandei pentru sport, că numai din îmbinarea lor armonioasă, făcută cu discreție dar și cu inteligență, se poate sconta într-un succes REAL și nu numai într-unul de DARE DE SEAMĂ.

În general, scuza principală care se aduce în explicarea slabei eficiențe a propagandei sportive (refrenul, laitmotivul — dacă doriți — multor luări la cuvînt sau referate întocmite în această problemă) o constituie baza materială precară — un fenomen într-adevăr real în sportul românesc. Dar, a reduce la aceasta totul, a aștepta stadioanele, bazinele de înot, sălile, patinoarele artificiale, ski-lifturile etc. și apoi a începe o acțiune energică de atragere a populației către activitățile sportive, ni se pare nu numai foarte simplist, dar de-a dreptul antidialectic.

În toate domeniile activității materiale și spirituale (și atunci, de ce nu și în sport?) propaganda este motorul așezat în față care trage după el uriașul vehicul al societății. Lipsa unor amenajări, în număr suficient, pentru practicarea exercițiilor fizice nu poate fi total ignorată (și mișcarea sportivă nu trebuie să se resemneze în fața ei), dar și în aceste condiții caracterul formal pe care îl are în multe cazuri propaganda pentru sport nu poate scăpa atenției.

Din păcate, la recenta Plenară a CNEFS majoritatea discuțiilor pe această temă s-au învîrtit tot în jurul bazei materiale, fără ca cineva să încerce să pătrundă, chiar și sumar, în universul de structură al problemei.

Propaganda sportivă are drept prim obiectiv invitarea omului la mișcare. Pentru care nu este neapărat nevoie de uriașe stadioane, ci doar, uneori, de un geam deschis dimineața în dormitor, de aleea unui parc, de o cărare. Ne gîndim că printr-o bună propagandă se poate dezvolta gustul pentru cartea sportivă, pentru filmul sportiv, se poate decapita concepția stupidă, care persistă încă în multe minți, cum că sportul ar fi o indeletnicire primară. Cui altuia decît propagandei sportive trebuie să-i revină misiunea nobilă de a convinge că o națiune aptă pentru Sport este apt pentru sănătate, progres și prosperitate!

Actualele mijloace folosite la noi sînt, însă, învechite, demonetizate prin repetare, depășite de viață, stîrnesc fie indiferența, fie zîmbete. ...Un afiș... un pliant... o conferință... zece steaguri în loc de patru...

Pe deasupra se poate constata că cei însărcinați cu propaganda pentru sport au fost, în foarte rare cazuri, ei înșiși sportivi și deci nu cunosc sportul și, probabil, nici nu-l iubesc. De aceea asistăm de regulă la pledoarii uscate, neconvingătoare, în care sînt date foarte multe citate, dar foarte puțină experiență personală.

Nu vom ignora, desigur, aportul încă insuficient al presei, radioului, televiziunii, al caselor de cultură, al filialelor Consiliului pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice în acțiunea de atragere a maselor spre educație fizică și sport.

Iată de ce ni s-a părut că titlul pe care l-am ales acestor însemnări răspunde ideii noastre: PROPAGANDA SPORTIVĂ ARE NEVOIE DE PROPAGANDĂ. Și, de sigur, încă de multe altele. Dar, despre aceasta altădată.

fotbal

Ancheta SPORTUL

De ce există un decalaj între rezultatele echipei naţionale şi valoarea formaţiilor de club?

R. COSMOC — antrenorul echipei Farul

SĂ AJUTĂM MAI MULT CLUBURILE

În condiţiile actuale pe care le are echipa naţională la dispoziţie este firesc ca „tricolorii" să obţină performanţe superioare. Reprezentativa a reuşit performanţele ce ne sînt cunoscute datorită unei

selecţii realizată în decursul unei perioade mai îndelungate. Comisia respectivă a făcut nu numai o selecţie tehnico-tactică, ci şi una a caracterelor, a pasiunii pentru fotbal. În toată această perioadă, unii jucători au venit la lot, alţii au plecat, dar au fost şi reveniri şi aducerea altora, fiind respinşi jucătorii blazaţi. O dată stabilit lotul, antrenorul Angelo Niculescu a făcut un lucru interesant: COMPORTAREA ACESTOR JUCĂTORI ÎN CAMPIONAT NU A MAI FOST PUSĂ ÎN BALANŢĂ; LOR LE-A FOST SCHIŢATĂ PERSPECTIVA (de exemplu: următoarea partidă din preliminariile C.M.).

O asemenea situaţie ar trebui s-o găsim şi la cluburi. Dar, paradoxal, lucrurile se petrec invers. Echipele nu au un obiectiv de perspectivă. Doar puţine formaţii au posibilitatea ca într-o anumită perioadă să se întreacă cu o echipă mai valoroasă de peste hotare, ca în acest fel să-şi verifice potenţialul valoric atins la un moment dat. După cum se ştie, majoritatea echipelor din divizia A au într-un an doar unul sau două meciuri amicale internaţionale şi atunci au ca partenere de întrecere formaţii modeste. **Situaţia actuală se datoreşte faptului că ÎN PREZENT CLUBURILE NU AU POSIBILITATEA SĂ-ŞI ÎNTOCMEASCĂ SINGURE UN CALENDAR INTERNAŢIONAL.** Dar şi slăbiciunile cluburilor sînt multe. După părerea mea, **nu se poate vorbi despre un club puternic, care să aibă o echipă redutabilă, fără să dispună, de o bază materială bună.** În prezent, sînt foarte multe **cluburi cu echipe în divizia A, care nu au terenul lor pentru ca să-şi dispute meciurile oficiale.** Nu mai vorbim de faptul că nu există terenuri de antrenament. Chiar clubul Farul nu are ca proprietate nici un teren, nici o sală de sport!

Tot referitor la viaţa cluburilor, mai ridic un aspect din activitatea pe care ar trebui s-o aibă şi care ar putea avea o influenţă foarte mare în construcţia unei echipe valoroase. **La multe, dacă nu chiar la majoritatea cluburilor, nu se acordă atenţia cuvenită suporterilor. În general, SUPORTERII NU SÎNT ATRAŞI ŞI NU SÎNT INFORMAŢI DESPRE ACTIVITATEA CLUBULUI, pentru ca astfel să se întărească legătura dintre suporteri şi sportivi.** Dacă s-ar face acest lucru sînt sigur că ar creşte responsabilitatea jucătorilor pentru apărarea culorilor clubului, că sportivii s-ar pregăti cu mai multă conştiinciozitate şi, firesc, performanţele lor ar fi mai valoroase.

V. MĂRDĂRESCU, antrenor federal

SĂ NE FERIM DE GENERALIZARE

Nu ştim cu ce poate fi demonstrat acest decalaj, iar dacă el există, nu poate fi generalizat. Rezultatele „per-global" ale echipei naţionale sînt foarte bune fiindcă ne-am calificat, dar (0—3 cu Portugalia şi 1—1 cu Grecia) ele sînt mai puţin agreabile.

Iată, deci, că fotbalul îşi păstrează curiozităţile şi la nivelul competiţiilor internaţionale, ca şi în cele interne. Cu alte cuvinte, în fotbal se pot vedea şi jocuri bune şi slabe, iar media comportării o dă locul în clasamentele finale, clasamente care exprimă, pe o durată oarecare, modul cum au fost îmbinate mai multe elemente şi în ce măsură ele au fost materializate.

Făcînd deci o comparaţie între valoarea rezultatelor echipei naţionale şi valoarea echipelor de club, nu avem suficienţi termeni sau parametri cu acelaşi numitor comun. Dar putem pleca de la o premisă logică şi anume că atunci cînd selecţia este judicios făcută echipa naţională trebuie să reprezinte o adevărată chintesenţă a valorilor din cluburi şi o chintesenţă a jucătorilor din cele mai valoroase formaţii de club.

Dacă sîntem de acord cu această premisă, naţionala noastră a obţinut rezultate bune fiindcă selecţia a fost bună şi, pe deasupra, a fost sprijinită de omogenizarea naturală creată prin forma de schelet (6—7 fotbalişti de la Dinamo Bucureşti) împănat cu jucători uşor omogenizabili în acţiunile centralizate.

Pe lîngă prima noastră garnitură, cea de olimpici şi cea de tineret au avut — la rîndul lor — comportări meritorii, ceea ce dovedeşte că „sucul" valorilor fotbalistice nu este chiar aşa de sărac, cum încearcă unii să ne convingă.

Aruncîndu-se o privire şi asupra valorii actuale a formaţiilor de club, se filtrează prin lupa constatărilor noastre mai multe aspecte destul de diferite, care se explică diferit.

La polul cu plus se află

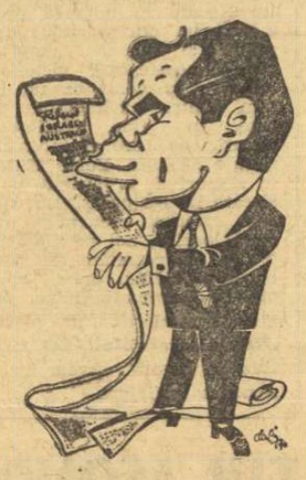

Rapidul, formaţie incontestabil valoroasă, care a dat trei jucători la lotul A şi 5—6 la cel olimpic şi de tineret. Comportarea acestora la loturi a împins performanţele selecţionatelor naţionale, iar în campionat a urcat Rapidul pe primul loc în clasamentul de toamnă!

Tot la acest „pol" — dar cu mai puţină convingere decît în cazul Rapidului — putem include pe Dinamo Bacău (Ghiţă, Dembrovschi), F.C. Argeş (Dobrin), Steagul roşu (Ivăncescu, Pescaru, Adamache) şi pe Univ. Craiova (Oprea, Iulică Popa, Oblemenco), care au dat jucători la loturi, dar au obţinut şi comportări bune în campionat, pe măsura valorii globale a formaţiilor respective.

La polul cu minus — în mod surprinzător — se află Dinamo Bucureşti, care prin valoarea necontestată a lotului său a dat echipei naţionale 10 jucători, dintre care şase au contribuit nemijlocit la calificarea României în Mexic. La club, însă, aceşti „vibratori de precizie" nu au mai reprezentat valoarea lor intrinsecă, şi la sfîrşitul turului...

Sătmăreanu şi Hălmăgeanu, alţi doi titulari, neînvinşi la lot şi club, nu au putut polariza în jurul lor alte valori certe, ca Pantea, Voinea, Negrea, Dumitriu III etc. şi deci Steaua, deşi cu un lot „greu", nu a reuşit să se impună în campionat.

Alte echipe au loturi omogene în creştere, dînd ceea ce au putut pentru loturi.

Cauze pentru aceste aşazise decalaje sînt destule, dar ele trebuie căutate şi plivite ca buruienile chiar în ograda echipelor în cauză, căci acolo totdeauna se vede mai clar.

Desene de AD. CLENCIU

Azi, în Bucureşti

PROGRESUL BUCUREŞTI — TRACTORUL BRAŞOV

Elevii antrenorului Victor Stănculescu continuă seria jocurilor de verificare.

Astăzi, pe stadionul Progresul (str. dr. Staicovici), de la ora 15.30, Progresul Bucureşti va primi replica formaţiei Tractorul Braşov.

LOTO-PRONOSPORT

CONCURSUL EXCEPŢIONAL PRONOEXPRES DIN 22 FEBRUARIE 1970

100.000 LEI PE UN BILET 50% LA PRONOEXPRES

Ne aflăm în plină vînzare a biletelor pentru concursul excepţional Pronoexpres din 22 februarie a.c. (primul din acest an) care atribuie: autoturisme „DACIA 1300", „DACIA 1100", „MOSKVICI 408", „SKODA 1000 M.B." în număr NELIMITAT; 100 excursii Moscova — Leningrad (circa 5 zile) prin tragere la sorţi; premii în numerar de valoare variabilă şi premii fixe în bani.

Amănunte puteţi afla la orice agenţie LOTO — PRONOSPORT.

● Biletele colective şi variantele jucate 50% s-au dovedit foarte utile aducînd participanţilor premii de valoare.

Astfel, la Pronoexpres, un succes remarcabil a realizat participantul Brăzdău Ion din Ploieşti care pe un bilet 50% a cîştigat 100.000 lei la concursul din 28 ianuarie 1970, bilet pe care vi-l prezentăm alăturat. (biletul cîştigător Pronoexpres).

● Aveţi posibilitatea să participaţi şi dv. pe asemenea bilete la concursul Pronoexpres de miercuri 18 februarie 1970. Nu uitaţi! Astăzi este ULTIMA ZI.

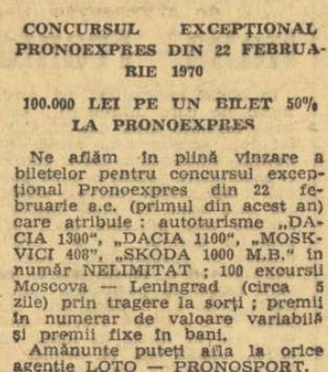

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 7 DIN 11 FEBR.

EXTRAGEREA I: Categ. I: 2,2 variante a 65.049 lei; a II-a: 169,2 a 846 lei; a III-a: 4.152,4 a 34 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categ. A: 2,2 variante a 56.200 lei; Categ. B: 328,5 a 376 lei; Categ. C: 5521,1 a 22 lei.

Premiile întregi de categoria I au fost obţinute de Bălteanu Sever din Reşiţa şi Sumcevschi Constantin, din Bucureşti.

Premiul întreg de categ. A a fost obţinut de Ungureanu Jenică din Iaşi.

Titus Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● Ozon şi arbitrii! ● Magul de la Dinamo Bucureşti ● Am făcut parte dintr-o generaţie de excelenţi fotbalişti care n-a putut să se afirme ● Pentru Dinamo din vremea aceea fatalitatea se numea C.C.A.

În campionatul din anul 1952 echipa merge bine, cu de asemenea şi terminăm turul pe locul întîi, depăşind pe C.C.A. la golaveraj (ambele 17 puncte). Toamna echipa noastră obţine numeroase succese. Învingem, în luptă directă, pe C.C.A. (eu am înscris unicul gol al meciului), dar campionatul ne scapă printre degete, poate fiindcă Locomotiva Tg. Mureş, avea să ne prindă într-o zi neagră şi să ne dea, nici mai mult, nici mai puţin, 5 goluri!

Cupa, n-am ce zice, am pierdut-o pe mîna noastră. Jucînd în semifinală cu C.C.A., pe un teren ca o mlaştină, am cedat cu 3—2. Pe un astfel de cîmp de joc, am fost întotdeauna anulat de faptul că arma tehnicii nu mai funcţionează.

Fiindcă îmi amintesc acum nişte întîmplări cu arbitri, permiteţi-mi să-mi întrerup povestirea pentru o paranteză — Ozon şi cavalerii fluierului. Recunosc că n-am fost un jucător comod pentru arbitri. Jucînd atîţia ani în divizie şi eu şi eu ne cunoşteam foarte bine. Ei îmi ştiau şiretlicurile, eu aveam „fişa" fiecăruia, cu menţiuni ca: intransigent, fricos, slujitor al gazdelor etc. E drept, uneori, mai ales la început, le-am jucat cîte o festă. Dar să vă spun de ce a fost nevoie să procedez astfel. Am remarcat că arbitrii noştri nu sancţionează cu lovitură de la 11 m un fault absolut evident, dacă victima nu cade spectaculos în careu. Am fost un fotbalist contracarat deseori brutal în spaţiul de pedeapsă. Fentele mele îi iritau pe apărători şi mulţi, lipsiţi de mijloace tehnice pe măsură, ajungeau la ieftina concluzie că Ozon trebuie „cosit" fără menajamente. Dar, mai ales în deplasare, arbitrii se făceau că nu văd asemenea momente. Atunci, am hotărît să mă adaptez, căzînd ceva mai spectaculos, după ce eram dezechilibrat. Şi uneori, am obţinut astfel ceea ce pe drept mi s-ar fi cuvenit. De aici şi pînă la unele exagerări nu mai era decît un pas şi deseori l-am făcut. Dar, ulterior, presa mă pişca, iar arbitrii credeau întotdeauna că simulez, iar cei ce mă faultau nu mai erau penalizaţi nici în situaţii flagrante. Nu mă mai credeau arbitrii şi pace. Dacă eu l-am păcălit de „n" ori, apoi, pînă la sfîrşit, ei m-au frustrat de „n" ori + 100.

O dată jucam cu „U" Cluj pe Dinamo. Arbitra C. Mitran. La un moment dat am făcut un dribling, mingea a sărit, am luat-o cu mîna, am început din nou să controlez balonul şi am în-

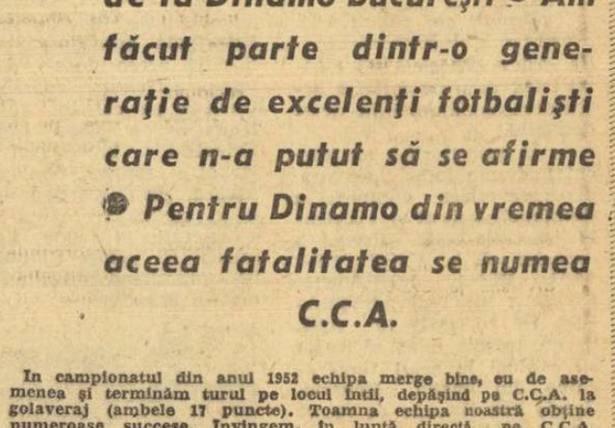

Pentru Dinamo din vremea aceea, fatalitatea se numea C.G.A.

scris gol. Tuşierul a semnalat henţ, dar Mitran nu văzuse. Clujenii au protestat şi au vrut să-l ducă spre consultare la tuşe. Mitran pornise într-acolo, tocmai cînd eu mă întorceam spre centru. Trecînd pe lîngă el, i-am şoptit: Nea Costică nu te duce, că te-ncui. Mitran a făcut stînga împrejur şi a dictat gol. Sper să nu-mi luaţi în nume de rău sinceritatea. Cred că nu există jucător care să nu fi umblat uneori în carieră lui cu astfel de mişculanţe. Numai că unii n-au puterea să o recunoască, nici mai tîrziu, cînd îşi scriu memoriile, cum fac eu acum. Eram uneori recalcitrant, vorbeam pe teren, am dat destulă bătaie de cap arbitrilor. Şi nu fac un act de rutină autocritică, afirmînd că regret acum. Unii arbitri nu meritau să mă port altfel cu ei şi legile sportivităţii nu sînt compatibile cu aşa ceva. Spun aceste lucruri, în speranţa că jucătorii tineri vor reţine părerea mea de rău. Dar au existat arbitri care te obligau aproape să te porţi astfel, fiindcă în activitatea lor au fost lipsiţi de onestitate. Faţă de ei nu-mi cer scuze.

Pînă nu mă îndepărtez prea mult de începuturile echipei Dinamo Bucureşti, am să povestesc o întîmplare din primul ei an de existenţă. Aveam la club un conducător nepriceput în ale fotbalului. Noi băieţii am băgat repede de seamă. Cum era, pe deasupra, şi foarte plin de el ne invita parcă la farse. O dată, la un antrenament cu o echipă extrem de slabă i-am spus că vom marca goluri cînd ne va comanda el de pe tuşe. I-am argumentat că voinţa şi hotărîrea lui ne mobilizează. Omul ne-a crezut. Se scula de pe bancă, venea la marginea careului şi cu braţul ridicat, ca un baston de mareşal, ne striga: „acuma!!". Noi, după două-trei pase înscriam un punct, fiindcă aveam nişte adversari papă-lapte. Şi tot aşa, „acuma, acuma" le-am dat vreo 14 goluri. Omul nostru era în culmea fericirii. Vasăzică, asta era secretul, şi-o fi zis. De el depinde jocul echipei, victoria şi scorul. Iată cît este el de important, iată ce putere, ce autoritate are asupra noastră. După antrenamentul cu pricina ne-a felicitat, subliniind cît de bine colaborăm, cît am devenit de disciplinaţi şi la ce lucruri mari duce disciplina.

Duminică, la meciul oficial, omul nostru credea în continuare că are virtuţi de mag, venea la marginea terenului şi striga disperat: „acuma". Noi, nimic. Nu că n-am fi vrut să marcăm. Dar vă închipuiţi, aveam în faţă un adversar ca lumea, nu o echipă de nevinovaţi. Întîmplarea a făcut să şi pierdem meciul în ziua aceea. La sfîrşit, magul era furios şi livid. Ce scandal ne-a făcut că nu l-am ascultat. Cît a urlat că ne-am pierdut disciplina în decurs de 3 zile. Nu ştiu pe unde o mai fi, dar cred că el a rămas convins multă vreme că poate face o echipă disciplinată să marcheze goluri atunci cînd vrea dumnealui.

Anul 1953 mi-a rămas în memorie ca anul febrilelor pregătiri pentru „Festival" şi al desfăşurării acestuia. Lucrările pentru ridicarea complexului 23 August erau în toi. Şi noi fotbaliştii am muncit acolo. Campionatul avea să ne producă o nouă decepţie. Echipa era bună, veniseră şi fraţii Băcuţ, reuşeam partide spectaculoase, dar la sfîrşitul turului eram pe locul al III-lea, după C.C.A. şi Armata Cîmpulung Moldovenesc. Nu fac parte nici din echipa naţională în acea perioadă (meciurile cu Cehoslovacia, de la Praga şi cu Bulgaria de la Bucureşti, programate în cadrul preliminariilor C.M.).

Campionatul se reia la sfîrşitul lui august, după încheierea Festivalului. La un moment dat, trecem în fruntea clasamentului, învingînd în deplasare la Oradea pe Progresul, batem, în sfîrşit, pe Locomotiva Griviţa Roşie, dispunem şi de C.C.A. cu 3—1, şi se părea că, de această dată, campionatul va fi al nostru.

La 11 octombrie fac parte din echipa naţională care întîlneşte, în revanşă, la Sofia, formaţia Bulgariei. Învingem cu 2—1 (atacul Ozon, Paraschiva, Ene, Serfőző, Suru), o echipă care, ulterior, avea să ne lase mult în urmă prin rezultate comparative pe plan internaţional. Iată, deci, că în această perioadă aveam destui jucători valoroşi şi puteam prezenta o naţională şi cîteva echipe de club destul de puternice. Una din marile greşeli care au făcut să nu se afirme atunci pe plan internaţional o generaţie de fotbalişti foarte înzestrată a fost contractarea unui foarte mic număr de jocuri cu echipe de peste hotare. Neavînd posibilitatea să ne dezvoltăm capacităţile prin confruntări cu valoarea şi experienţa altora, încet, încet ne-am complexat, ne-am plafonat şi de aici avea să înceapă fenomenul de criză, de comportare mediocră în faţa unor adversari cu renume, fenomen care abia acum a început să se atenueze, fiindcă în ultimii ani jucătorii noştri au evoluat în toată lumea şi au primit la ei acasă un mare număr de echipe străine. Desigur, fenomenul de decădere la care mă refer nu acceptă doar această explicaţie unilaterală.

După o scurtă digresiune voi reveni la campionat. Lansată atît de bine la începutul returului, Dinamo Bucureşti avea să piardă din avans, făcînd acasă două meciuri nule cu Locomotiva Timişoara şi Minerul Petroşani (1—1 şi 3—3). Din nou am început să simţim în ceafă respiraţia fierbinte a echipei C.C.A. care, fatalitate, avea să ne sufle din nou titlul de campioană. Şi cum în Cupă ne eliminase Ştiinţa Cluj, nouă nu ne mai rămînea nici o consolare. În acest răstimp aveam să cîştigăm în Capitală un amical cu Dinamo Tbilisi (2—1), una dintre cele mai spectaculoase partide jucate de mine. Dar asta nu putea îndulci amarul bilanţ pe anul acela, în timp ce presa recunoştea că atacul echipei noastre extaziase deseori tribunele prin combinaţii scîlpitoare.

CAPITOLUL URMĂTOR: ● Portarul Henni mă priveşte cu respect ● La Budapesta, după eşecul maghiarilor ● Fotbal cu... carceră ● Metalul Reşiţa ne toarnă venin în suflet ● Aventura din Deltă

---

40 DE ANI DE EXISTENŢĂ A FEDERAŢIEI ROMÂNE DE FOTBAL

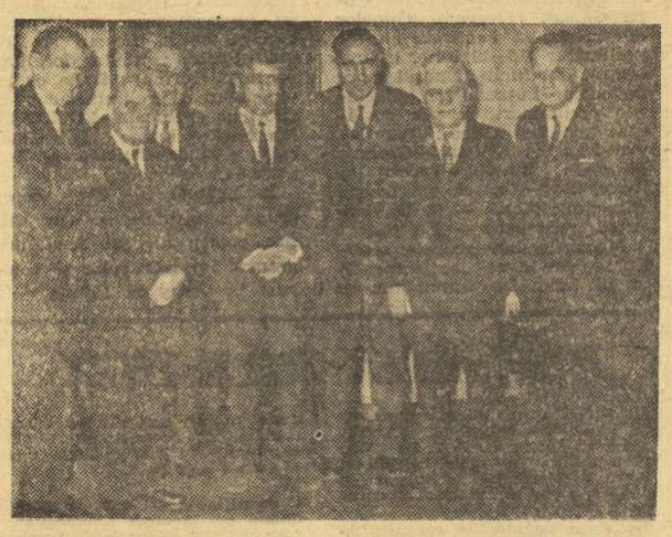

Preşedintele Federaţiei române de fotbal, Mircea Angelescu, (al patrulea din stînga), în mijlocul unora dintre participanţii la constituirea Federaţiei de fotbal: dr. I. Minciulescu, Costel Rădulescu, Virgil Economu, Octav Luchide, Iancu Ceaureanu şi Al. Căpăţînă.

• Aseară, Biroul F.R.F. s-a întrunit, într-o şedinţă lărgită, pentru a sărbători împlinirea a 40 de ani de la înfiinţarea Federaţiei române de fotbal. La această festivitate au participat: tov. **Emil Ghibu**, vicepreşedinte al C.N.E.F.S., membrii biroului federal, vechi activişti ai mişcării fotbalistice, semnatari — în urmă cu 40 de ani — ai actului de constituire a Federaţiei, ziarişti.

După un cuvînt introductiv al tovarăşului **Mircea Angelescu**, preşedintele F.R.F., cei prezenţi au ascultat interesante şi emoţionante evocări ale cunoscutului pionier al fotbalului românesc, **Octav Luchide**, şi apoi amintiri şi gînduri exprimate de alţi participanţi la acţiunea de constituire a federaţiei: **Al. Căpăţînă, Costel Rădulescu, Iancu Ceaureanu, I. Minciulescu.**

În numele conducerii C.N.E.F.S., tov. **Emil Ghibu** i-a felicitat călduros pe conducătorii de ieri şi pe cei de astăzi ai Federaţiei române de fotbal, exprimîndu-şi convingerea că acest sport va continua frumoasele rezultate din ultima vreme.

CARNET DE VACANŢĂ

CUPLAJ LA CRAIOVA

CRAIOVA. În prima partidă, Electroputere Craiova a fost întrecută, fără drept de apel, de divizionara C Victoria Tg. Jiu cu scorul de 4—1 (2—1).

În meciul vedetă s-a înregistrat același rezultat final: 4—1 (1—1), favorabil Universităţii Craiova în faţa Jiului Petroşani. Craiovenii au fost mai buni în prima parte a întîlnirii. La pauză, antrenorii au efectuat o serie de modificări în formaţii. Au marcat: Donose, Oblemenco 2, Daşcu, respectiv Peronescu.

UNIV.: Oprea (Papuc, Pilcă) — Niculescu (A. Popescu), Mincă (Tană), Bitlan (Deselnicu), Velea (Bitlan), Strîmbeanu, Tacoi (Donose), Martinovici, Donose (Daşcu), Oblemenco, Bălan (Ţarălungă).

JIUL: Ştan (Florea) — Talpai, Georgevici (Mihalcic), Georgescu, Popescu, Popa (Cotormani), Sandu (Nădăşan), Peronescu, I. Constantin (Stamanichis), Achim (Marinescu), Naidin.

N. PASTRAMAGIU, coresp.

PROGRESUL BUCUREŞTI — METALUL BUCUREŞTI 1—0 (1—0)

Cele două team-uri bucureştene au oferit duminică dimineaţa, pe stadionul din str. dr. Staicovici, o reuşită partidă de verificare. Meciul a fost în general plăcut, cu faze interesante, create în special de jucătorii Progresului, care au controlat mai mult jocul. Un lucru îmbucurător: ambele echipe s-au arătat bine pregătite din punct de vedere fizic. Unicul gol al partidei a fost înscris de Şoangher, în min. 5.

În deschidere Progresul (tineret) — Viscoza 3—2 (0—1).

AUREL PĂPĂDIE, coresp.

SPORTUL STUDENŢESC — ELECTRONICA OBOR 0—1 (0—1)

În meciul de antrenament de pe stadionul Politehnica, echipa divizionară B Sportul studenţesc a avut ca sparing partener formaţia de divizia C, Electronica Obor. După un joc viu disputat, cu multe faze frumoase ce au alternat de la o poartă la alta, au cîştigat fotbaliştii de la Electronica. Unicul punct al partidei a fost realizat cu cîteva minute înainte de pauză de Enache, din lovitură de la 11 m.

FLORIAN SANDU, coresp.

PROGRESUL BRĂILA — OŢELUL GALAŢI 4—0 (4—0)

BRĂILA. Brăilenii au practicat un joc dinamic, înaintaşii lor finalizînd patru acţiuni ofensive. Gălăţenii au avut un potenţial fizic mai scăzut. Golurile au fost înscrise de Angheluţă (min. 20), Plugaru (min. 22), Stoian (min. 25) şi Gheorghiţă (min. 35).

I. BALTAG, coresp.

CHIMIA RM. VÎLCEA — GLORIA BÎRLAD 2—0 (1—0)

RM. VÎLCEA. Cu toate că terenul a fost desfundat, jocul s-a ridicat la un bun nivel tehnic. Jucătorii au arătat şi o bună pregătire fizică. Golurile au fost realizate de Tifirei (min. 25) şi Preda (min. 88).

P. GIORNOIU, coresp

CUPON DE CONCURS

Numele şi prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIŞTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

Corespondenţă specială din Brazilia, de la AUREL C. NEAGU

ÎNFRÎNGERE CATEGORICĂ (4-1) ÎN MECIUL CU FLAMENGO

RIO DE JANEIRO, 16 (prin telex, de la trimisul special al revistei FOTBAL). Reprezentativa de fotbal a României a avut un debut slab în turneul internaţional care a început în acest oraş, pierzînd categoric, cu 4—1 (2—1), în faţa formaţiei braziliene Flamengo. Partida s-a disputat pe stadionul Maracana, în prezenţa a 80 000 de spectatori, care au avut prilejul să aplaude jocul bun al gazdelor. În schimb, fotbaliştii români, pe care rezultatele anterioare îi anunţau ca adversari periculoşi, nu au contat în acest meci, fiind întrecuţi din toate punctele de vedere de către brazilieni. Este adevărat că selecţionata noastră a suferit o restructurare radicală, ea prezentînd în acest meci nu mai puţin de şase schimbări faţă de echipa aliniată în jocul cu Peru. Şi, se pare, modificările nu au fost inspirate.

Dar să vă anunţ care a fost formaţia ţării noastre în partida cu Flamengo. Iat-o: Ghiţă — Lupescu, Hălmăgeanu, Dan, Deleanu, Ghergheli, Nunweiller VI (din min. 46 Dinu), Dembrovschi, Dobrin (din min. 46 Lucescu), Neagu, Domide. Această echipă, deşi a început jocul cu destulă timiditate, a reuşit să deschidă scorul în min. 17, prin Domide, care a reluat de la 10 m pasa primită de la Neagu. 12 minute mai tîrziu, însă, tabela de marcaj arăta un scor egal, Arilson reuşind să transforme o lovitură liberă de la 20 m, ca urmare a zidului defectuos făcut de apărarea echipei noastre. În min. 42, după un corner, Doval marchează pe lîngă Deleanu şi Ghiţă. După pauză, gazdele înscriu alte două goluri prin Dionisos (min. 57) şi Arilson (min. 68).

Partida a fost la discreţia gazdelor, echipa noastră nereuşind aproape în nici un moment să desfăşoare acţiuni organizate, periculoase. În plus, a trebuit să asistăm la un gest nesportiv al lui Dinu, care l-a lovit pe arbitrul meciului, Vieira. Cei mai slabi jucători români au fost Ghergheli, Deleanu şi Hălmăgeanu. De asemenea, nici Ghiţă nu a făcut partida aşteptată.

Următorul meci va avea loc miercuri seara, cu Independiente.

Bowling-ul (pe iarbă), în decorul vegetației luxuriante, este un sport reconfortant care atrage mii și mii de participanți

DIALOG SPORTIV

(Urmare din pag. 1)

lia. Vă rugăm să aveți amabilitatea de a ne înfățișa activitatea desfășurată în acest domeniu.

— În primul rînd, am discutat despre fotbal. Aceasta, deoarece **echipa olimpică a României a făcut o excelentă impresie acolo. Presa a apreciat că A FOST CEA MAI BUNĂ FORMAȚIE CARE A VIZITAT AUSTRALIA ÎN ULTIMII 10 ANI. Și nu trebuie uitat că acolo au evoluat în acest timp echipe din Anglia, Ungaria, Grecia etc.** Forurile de resort s-au arătat încîntate să găzduiască în iarna viitoare echipe de club din țara noastră. **Federația de rugby studiază posibilitatea organizării în 1971 a unui turneu al echipei României.** De asemenea, **echipa Australiei ar urma să evolueze în România. O serie de atleți de mare renume (între care Ron Clarcke, Pamela Kilborn, Peter Norman s.a.) s-au declarat de acord să participe la competiții în România,** în perioada cînd se află în Europa. **Ilie Năstase, Ion Țiriac și un alt tenisman român vor evolua în Australia în anul 1971.** Și alte întîlniri — **la natație, de exemplu — sînt în curs de perfectare.** Oricum, dialogul sportiv România — Australia se anunță interesant, poate chiar palpitant.

— **După această primă parte introductiv-informativă așteptăm impresiile...**

— Dacă, chiar le doriți, ele nu vor însemna nici incursiuni în istoria Australiei, nici în literatura sau geografia ei. Ele vor rămîne în domeniul propriu nouă : sportul. Imensa țară pe care am vizitat-o iubește sportul. **Principala preocupare actuală este aceea de a-i angaja într-o activitate sportivă atractivă pe cei ce au pătruns în a doua tinerețe.** Criket-ul, bowling-ul (pe iarbă), tenisul, alergarea ușoară, prin parcuri — într-un cuvînt recrearea prin sport este la modă. **Familii întregi își petrec timpul liber practicînd diferite discipline sportive.**

Interlocutorul nostru de vorbă cu Ron Clarcke

Am stat de vorbă cu o serie de sportivi fruntași ai Australiei, printre care și cu atleții Pamela Kilborn și Ron Clarcke. Deși atletismul în Australia cunoaște o puternică dezvoltare, aceste vedete ale pistei trebuie să se întîlnească și cu rivalii de pe alte continente. Dar, **participarea la un concurs în America sau în Europa presupune eforturi materiale susținute. Și-atunci se apelează la chete publice.** Cînd se strîng fondurile necesare (uneori acest lucru nu se realizează) atleții australieni se prezintă la starturile concursurilor de pe celelalte continente. Cînd nu se strîng... Alături de nenumăratele școli de tenis, mai multe decît oriunde, se află cluburi de surf-riding (într-o traducere liberă „călărirea valurilor") și de salvatori de la înec (Oceanul face în fiecare an numeroase victime). **Există în Australia un spirit sportiv care impresionează. Tineretul** — convins de utilitatea efortului fizic — **își procură singur echipamentul necesar practicării sportului preferat și cu o ritmicitate demnă de invidiat vizitează bazinul, terenul de tenis, pista de atletism sau terenul de rugby.** Evident, extinderea de masă căpătată de sport asigură Australiei și descoperirea de mari talente, de individualități remarcabile, care impun îndepărtatul continent în marile confruntări internaționale cum ar fi Jocurile Olimpice, „Cupa Davis", campionate mondiale.

sportul în lume

Trimisul nostru special la C.M. de schi — probe nordice, ION MATEI, transmite:

G. KULAKOVA ȘI L. RYGL ÎNVINGĂTORI ÎN ZIUA A TREIA

NOBILA INCERTITUDINE A SPORTULUI

STRBSKE PLESO, 16 (prin telefon). Superba formulă a lui Henry Desgrange, „nobila incertitudine a sportului", găsește și aici, la Strbske Pleso, așa cum spunea Michel Clare despre probele alpine de la Val Gardena, aplicarea sa exactă. Nimic nu este sigur și totul este minunat. Sîntem în a 3-a zi de concurs și favoriții în jurul cărora se băteau tam-tam-uri nu au confirmat, ca și legendele care au făcut din Nord un mit. Cei copleșiți în primele zile de răspunderea evoluțiilor în ochii compatrioților lor, cînd atît de ușor puteau fi glorificați sau repudiați, nu-și găsesc cadența, cîștigînd, în schimb, răsplata înțelegerii unui public care știe ce înseamnă victoria sau înfrîngerea. Ar fi putut reacționa acesta altfel, cînd Kucera, cu un curaj dincolo de limite, plonja într-un abis de ceață? Exclamații de uimire, strangulate parcă de o mînă invizibilă la aterizarea sa dincolo de 83 m, urmată de o căzătură, făcea să plutească pe întreg stadionul o liniște ireală. Transfigurarea hotărîrii din ochii lui Kucera la reluarea probei a fost un omagiu adus demnității și omeniei. Apoi această neașteptată victorie a lui Rygl a venit ca un balsam pentru amărăciunile trecute. În fine, copilărească bucurie pe care o încerca la fiecare săritură Yukio Kasaya, în zboruri de o puritate unică, și care nu l-a părăsit nici după ce a ratat cu prea multă ușurință locul I, noi neștiind dacă trebuie să regretăm sau să ne bucurăm alături de el, aplaudîndu-l din toată inima. Bacquet spunea atît de plastic: **„Sportul are virtuți, dar virtuți care se învață".** Avem aici asemenea prilejuri.

In cea de a treia zi, timpul a fost mai galant cu fetele, soarele fiind compagnonul lor pe toată durata întrecerii. Proba de 5 km a fost deosebit de atractivă, condițiile de concurs fiind identice pentru toate concurentele. Traseul foarte tehnic și dificil a reliefat forța deosebită a sportivelor sovietice Galina Kulakova, Galina Piljusenko și Nina Feodorova, clasate în această ordine pe primele 3 locuri, singurele lor adversare de temut, Kajosmaa, Pusulaa și Takalo din Finlanda, Engler din R.F. a Germaniei și Fischer din R.D. Germană neputînd face față ritmului infernal impus chiar din plecare. Cîștigătoarea a impresionat atît prin calitățile fizice și tehnice, cît și prin știința cu care și-a dozat eforturile. De altfel, sovieticii au aici o echipă numeroasă de tehnicieni și mijloace dintre cele mai moderne necesare controlului și îndrumării concurenților.

Sovieticul Viaceslav Vedenin în cursa care i-a adus titlul de campion mondial la 30 km

Cea de a doua cursă a zilei — 15 km din cadrul combinatei nordice — a prilejuit o luptă îndîrjită, deoarece ea avea să decidă asupra clasamentului final al probei. Puternic încurajat de compatrioții săi, cehoslovacul Ladislav Rygl a făcut o cursă inteligentă și curajoasă, impunîndu-se în fața unor adversari renumiți.

Rezultate tehnice: 5 km fond (f): 1. G. KULAKOVA (U.R.S.S.) 18:07,89 — campioană mondială, 2. Piljusenko (U.R.S.S.) 18:27,91, 3. Feodorova (U.R.S.S.) 18:28,51, 4. Kajosmaa (Finlanda) 18:34,37, 5. Engler (R.F. a Germaniei) 18:43,0, 6. Pusulaa (Finl.) 18:52,46; 15 km fond pentru combinată: 1. L. Rygl (Cehoslovacia) 50:29,75, 2. Nogovicin (U.R.S.S.) 51:10,48, 3. Mytinen (Finl.) 51:17,78, 4. Kilponen (Finl.) 51:20,94, 5. Drjaghin (U.R.S.S.) 51:32,14, 6. Luck (R.D.G.) 51:43,89; Combinată nordică: 1. RYGL 410,50 p — campion mondial, 2. Nogovicin 407,36 p, 3. Drjaghin 407,02 p, 4. Mytinen 402,40 p, 5. Tamolin (Italia) 400,44 p, 6. Luck 393,68 p.

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA C

OLANDA — BELGIA 7—1 (1-1, 4-0, 2-0)

Întîlnirea a marcat, de fapt, un simplu galop de sănătate pentru hocheiștii olandezi, care și-au întrecut lejer mai vechii lor adversari, deși în prima repriză belgienii n-au fost cu nimic sub valoarea acestora. Exact în minutul 6, extrema Vinken a deschis scorul, primind o pasă excelentă de la Moris. Reacția olandezilor a fost promptă, dar egalarea n-a survenit decît după 10 minute (Rushe). Repriza a doua a aparținut integral reprezentativei Olandei, ai cărei hocheiști au majorat scorul la 5—1 ca urmare a punctelor realizate de Simons (min. 21 și 31), Gentis (min. 30) și Van Dommelen (min. 37).

Ultimele 20 de minute ale partidei au avut, în general, aceeași înfățișare, de dominare — uneori netă — a hocheiștilor olandezi, care au mai înscris de două ori prin Simons (min. 44) și Bakker (min. 48).

Au condus Pianfetti (Franța) și Rancz (Ungaria).

Italia — Franța 4-1 (0-1, 2-0, 2-0)

În ciuda indicațiilor de ordin tactic pe care antrenorii celor două formații le-au dat hocheiștilor lor, aceștia n-au reușit să devină dintr-odată elevi cuminți și ascultători, jucînd o bună parte din timp pripit, nervos, dovada cea mai bună că miza meciului acționa mai puternic decît propria lor dorință de a evolua eficace și spectaculos. Aceasta explică într-o foarte mare măsură faptul că pucul n-a ajuns acolo unde ar fi dorit cel care pasa, că s-a greșit foarte mult, mai ales în fazele de atac. De altfel, unicul gol al primei reprize a fost tot rezultatul unei greșeli, al unei gafe copilărești a portarului italian Viale. Pucul — expediat de la linia albastră de fundașul Blanchard (min. 14) — s-a rostogolit pe o muche, intrînd în poartă printre apărătorile lui Viale.

Pauza a fost însă un sfetnic bun pentru hocheiștii italieni (în mai mică măsură pentru cei francezi) care, din repriza a doua, au acționat cu mai mult elan, cu mai mult aplomb. Primele minute au aparținut integral italienilor. Ei au știut să profite de superioritatea numerică pe care o aveau și au egalat (min. 23, prin De Toni), după ce pucul fusese greșit respins de portarul Sozzi. Dominarea lor se accentuează și, după patru minute, Benvenuti înscrie al doilea gol. Francezii echilibrează oarecum jocul și partida devine din ce în ce mai interesantă. Scorul de 4—1 a fost decis, în ultima repriză, de Rabanser (min. 53) și de Constantini (în min. 60), atunci cînd formația italiană se afla în inferioritate numerică (!). Au condus Van de Ven (Olanda) și Gh. Tașnadi (România).

AUSTRIA — UNGARIA 3—2 (3—1, 0—0, 0—1)

Formația Austriei a cîștigat primul dintre derbiurile acestei competiții, pentru că, după părerea noastră, a știut să se impună printr-un joc colectiv, în timp ce echipa Ungariei (cu nimic inferioară ca patinaj, pregătire fizică și tehnică) a abuzat de acțiuni individuale. Au marcat: Znenahlik (min. 8), Morti (8 și 20), respectiv Bicar (20) și Horvath (43).

La mantinelă

● *Marți, în ziua de odihnă, cazpeții vor face o excursie cu vaporul pe Dunăre și vor vizita Combinatul siderurgic Galați.*

● *Niciodată nu poți ști ce se ascunde în dosul unei măști! De pe marginea terenului de joc, asistînd la atîtea partide, începi să te obișnuiești cu figura fiecărula dintre jucători și oamenii pe care-i vezi poate pentru prima oară îți devin, încetul cu încetul, familiari. Cu portarii de hochei însă, este cu totul altceva. De la vestiare ei apar... mascați și pînă în finalul partidelor nu-și scot nici o clipă masca protectoare din plastic. De aceea, nimeni nu știe cum arată Pregl, Viale, Sozzi, Vederes sau oricare altul dintre portarii pe care-i aplaudăm pentru intervențiile lor, de foarte multe ori salutare. Toată lumea așteaptă finalul de partidă ca ei să-și scoată masca și să le vadă chipul, așa cum se așteaptă mezul nopții la un bal mascat pentru a-i cunoaște pe cei cu care am stat la masă. Una dintre aceste măști este și cea a portarului francez Jean-Claude Sozzi, un tînăr cu adevărat încîntător căruia i-am solicitat o scurtă declarație: „Am debutat la campionatul mondial din 1962, la Colorado Springs. De atunci am mai participat la C.M. de la Stockholm — 1963, Viena — 1967 și am apărat poarta echipei mele la J.O. de la Grenoble. Cea mai mare emoție am avut-o la Olimpiada de acum doi ani, pentru bunul motiv că jucam în fața publicului meu. Trebuie să vă spun, că deși sînt parizian, în ultimii ani, după ce am devenit profesor de educație fizică, am fost angajat în orașul care a găzduit jocurile, unde fac parte din formația de hochei Grenoble. În afara hocheiului, ador schiul și aștept cu nerăbdare să se încheie competiția de la Galați pentru a-mi pune din nou bocancii și a mă avînta pe pîrtiile albe. În săptămînile care au precedat C.M. n-am avut curajul să fac acest lucru, pentru a nu risca un accident". *Sozzi are 26 de ani și a apărat în peste 80 de partide internaționale.*

● *Cu prilejul unei recepții oferite de comitetul de organizare, arbitrul internațional Cornel Sgincă, s-a produs cîntînd din nai. Gurile rele spun că el cîntă mai bine decît... fluieră.*

TENISMANII NOȘTRI ÎN TURNEE

La Salisbury (Maryland S.U.A.) au început campionatele de tenis pe teren acoperit ale S.U.A. În turul doi Ion Țiriac l-a eliminat cu 14—12, 6—2 pe francezul Bernard Paul. Peste 2 ore a durat meciul dintre francezul Jauffret și indianul Lall. Campionul francez a cîștigat cu 16—14, 6—8, 6—4.

La Moscova au început întrecerile turneului internațional de tenis pe teren acoperit. În proba masculină de simplu, Vladimir Palman (U.R.S.S.) la învins cu 8—6, 6—3 pe Sever Dron (România). În proba feminină, Anna Eremeva (U.R.S.S.) a cîștigat cu 6—2, 6—4 jocul cu Judith Dibar (România).

LUNA FIERBINTE A SCHIULUI

(Urmare din pag. 1)

în materie de schi. Aceasta pentru că nu le-a fost ușor să renunțe la anumite dispoziții anterioare acestui regulament și nici să anuleze acordul dat unor schiori fruntași în ceea ce privește relațiile dintre ei și fabricanții de materiale sportive. Urmarea acestei stări de lucruri a fost că — pînă una alta — fabricații trag din plin foloase publicitare de pe urma campionilor și a titlurilor cîștigate de ei, fără să fie nevoiți să obțină acordul prealabil al federațiilor naționale.

Marc Hodler și cei 16 colegi ai săi din consiliul F.I.S. se află, așadar, în fața unei mari dileme. Sau se vor încumeta să dicteze o serie de sancțiuni împotriva unor vedete (fie că ele se află aproape de sfîrșitul carierei sportive), sau se vor menține pe poziția actuală, lăsînd Comitetul Internațional Olimpic să-și bată capul cu găsirea unei soluții.

Agențiile de știri ne-au oferit, în ultima vreme, cîteva noutăți care au o strînsă legătură cu frămîntările din lumea schiului. B. Kjellström, vicepreședinte al F.I.S., a demisionat din funcția de președinte al comitetului de admitere, dezavuînd, se pare, în felul acesta, politica dusă de M. Hodler. Pe de altă parte, unul din membrii consiliului F.I.S., R. Grinnel (Canada) a adresat o scrisoare d-lui Hodler, criticîndu-l vehement pentru modul în care s-a preocupat de problema relațiilor federații-sportivi-fabricanți.

Firește, este greu de presupus spre ce soluție se va orienta F.I.S. Sperăm, însă, că nu va reveni la ideea lansată de M. Hodler, cu ani în urmă, aceea de a retrage schiul din competițiile olimpice.

O altă problemă, mai puțin spinoasă, dar care va da loc, probabil, la discuții aprinse, va fi aceea a revizuirii formulei de participare la campionatele mondiale. Conform normelor în vigoare, fiecare țară — indiferent dacă are acest sport mai mult sau mai puțin dezvoltat — poate înscrie maximum patru concurenți la fiecare probă. Țări ca Austria, Franța, Elveția pretind să se majoreze la 5 numărul de participanți, fie chiar cu unele corective: sistemul să se adopte deocamdată numai pentru probele masculine; cel de al 5-lea schior să fie o rezervă la care să se apeleze numai în cazul indisponibilității unui titular; primii 30 de schiori din clasamentul anual al F.I.S. să se claifice în mod automat pentru C.M. iar în afara lor fiecare țară să mai aibă dreptul să înscrie încă doi concurenți.

Formula pe care vor s-o impună „marile puteri ale schiului" n-ar fi, desigur, privită cu ochi buni de celelalte țări. Dar tocmai pentru a se obține și acordul acestora s-a preconizat ca, în compensație, să se prevadă organizarea unui campionat mondial pentru schiorii de categoria a doua.

Formula adoptată de forul suprem al hocheiului — care, după cum se știe comportă trei categorii de echipe în campionatele mondiale — va face oare prozeliți și în sportul zăpezii?...

LOTUL NAȚIONAL ÎȘI REIA PREGĂTIRILE

(Urmare din pag. 1)

ron, deși mulțumiți de stadiul în care se prezintă echipa după deplasarea făcută la Kladno, au socotit necesar să stabilească acest program, care unora ar putea să li se pară foarte încărcat. Dar, nivelul de pregătire fizică atins îngăduie echipei să susțină, în cele mai bune condițiuni, acest veritabil sprint final. Mai ales că ea are nevoie de acomodare cu gheața noului patinoar, cu mantinelele. Antrenamentele vor fi de durată mai scurtă, dar de intensitate puternică, strict individualizate, desfășurate pe linii de atac, pe cupluri de fundași, exersîndu-se cu precădere șutul la poartă, capitol la care antrenorii apreciază că echipa ar mai fi deficitară.

Medicul lotului, dr. Virgil Ignat, este satisfăcut de starea de sănătate a „pacienților săi". Singurul care îi dă griji este Biro. Atacantul nostru, după fractura de la cotul sting făcută la Budapesta, a suferit, după cum se știe, o contuzie în același loc. El urmează un tratament de fizio și röntgenterapie, verdictul definitiv urmînd să se dea vineri. Dr. Ignat este, însă, optimist.

În privința ultimului stagiu efectuat în Cehoslovacia, cei doi antrenori îl socotesc util. Echipa s-a omogenizat, are capacități de apărare sporite și resurse de atac mai mari.

Din cele trei jocuri susținute, două au fost în compania unor selecționate de juniori și rezultatele nu i-au preocupat pe antrenori, concentrați asupra unor retușuri tactice. În ultimul, adversara României a fost formația orașului Kladno, o echipă valoroasă, dar mai slabă decît Ceske Budejovice. Rezultatul se cunoaște: 7—1 în favoarea hocheiștilor români, dar partenerii lor nu s-au întrebuințat la maximum.

Le-am cerut antrenorilor un ultim pronostic. Novacek și Tiron au ezitat să se pronunțe, dar a răspuns în locul lor dr. Ignat:

„Apreciez că după pregătirea fizică pe care o deține echipa, ea poate lupta cu succes pentru unul din primele trei locuri".

Să așteptăm, deci, puternicul turneu al grupei B a campionatului mondial de hochei.

(V. CH.)

Tragere la sorți în „Cupa Galea" 1970

În primul joc, România întîlnește Suedia

PARIS, 16 (Agerpres). — În cadrul unei ședințe a comitetului organizator, s-a stabilit ca, la actuala ediție, competiția internațională de tenis „Cupa Galea", rezervată echipelor de tineret, să cuprindă un tur preliminar (16—19 iulie, în trei orașe), dat fiind numărul mare de echipe înscrise (25). Meciurile preliminarii se vor desfășura astfel: Atena: **Iugoslavia—Iran și Austria—Grecia;** Pescara: **Brazilia—Turcia și Luxemburg—Ungaria;** Leysin (Elveția): **Mexic — R. D. Germană și Monaco — Elveția.**

Meciurile din grupele semifinale vor avea loc între 23 și 26 iulie. În primul tur se întîlnesc: Heidelberg (**R.F. a Germaniei**): **Franța** cu învingătoarea din preliminariile de la Pescara și **U.R.S.S.—R.F. a Germaniei**; Barcelona: **Anglia** cu învingătoarea zonei preliminare de la Leysin și **Belgia — Spania**; Biella (localitate de lîngă Torino): **Italia** cu învingătoarea preliminariilor de la Atena și **Suedia—ROMÂNIA**; Marianske Lazne (Cehoslovacia): **Olanda—Polonia** și **Bulgaria—Cehoslovacia.**

Învingătoarele din aceste grupe semifinale se vor califica pentru turneul final, programat între 30 iulie și 4 august la Vichy în Franța.

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

In finala turneului de tenis de la Richmond (Virginia), Arthur Ashe l-a învins cu 6—2, 13—11 pe Stan Smith. În finala de dublu, Ashe și Pasarell au dispus cu 9—7, 6—2 de Smith, Machmanus.

■

In „Cupa campionilor europeni" la volei, la Madrid, echipa cehoslovacă Zetor Brno a învins cu scorul de **3—0** formația Atletico Madrid.

■

In cadrul unei tentative pe velodromul din Anvers, ciclistul belgian **Theo Verschueren a stabilit** un nou record mondial al orei cu antrenament mecanic. El a parcurs **64,546 km.** (Vechiul record — **63,736 km — Peter Post).**

■

Turneul internațional de spadă de la Londra a fost cîștigat de francezul C. Cebirad cu **4 victorii și o înfrîngere.** Pe locurile următoare **s-au clasat** Opgenroth (**R.F. a Germaniei**) și J. Noel (**Anglia**).

■

In cadrul concursului atletic de la Houston (S.U.A.), Gerald Tinkler **a egalat** cea mai bună performanță mondială de sală în proba de **100** yarzi cu timpul de **9,4.**

■

Schioara austriacă Heidi Zimmermann a cîștigat slalomul special la Bolzano. Ea a realizat în cele două manșe **1:28,89.** Pe locurile următoare: Jacqueline Rouvier (Franța) — **1:29,47** și Julia Spetti (Austria) — **1:29,59.**

■

Competiția ciclistă internațională, dotată cu „Trofeul Laigueglia", a fost cîștigată de italianul Dancelli, care a parcurs **163** km în **4h 02: 09** (medie orară **39,644** km). Francezul Guimard **s-a clasat** pe locul doi urmat de Casalini (Italia) și Ritter (Danemarca). **G. Petterson** (Suedia), care și-a făcut cu această ocazie debutul **ca profesionist, s-a clasat pe locul 16.**

■

Crosul internațional de la Madrid a revenit scoțianului **Jim Stewart,** care a parcurs **9 000 m** în **29:48,2.** Tunisianul Zaddan **s-a clasat** pe locul doi, urmat de spaniolul Fernandez.

■

După 12 etape, în turneul de șah de la Malaga în fruntea clasamentului se află Kurajita (Iugoslavia) și Benko (SUA) cu **cîte 9 p.**

■

Fostul campion mondial de box la cat. ușoară, dominicanul **Theo Cruz,** și-a pierdut viața într-un accident de avion. Cruz urma să-l întîlnească la 2 martie pe deținătorul centurii, Mandos Ramos (SUA).

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN SUEDIA

ÖSTERSUND ÎN AȘTEPTAREA CELOR MAI BUNI BIATLONIȘTI

Anul acesta, orașului suedez Östersund i-a revenit cinstea de a găzdui campionatele lumii de biatlon. Și, cu toate că cititorii unui ziar de sport sînt interesați în primul rînd de latura — să-i zicem — tehnică a sportului, o scurtă prezentare a Östersund-ului, constituind, de fapt, o scurtă expunere a motivelor principale pentru care s-a ajuns la această alegere, ni se pare de rigoare.

Östersund — 30 000 de locuitori, amplasat lîngă granița cu Norvegia și aproape de Cercul Polar — reprezintă un nume mare în sportul suedez, și poate nu numai în cel suedez. Östersund a constituit întotdeauna un izvor de performeri. Dispune, de altfel, de excelente baze sportive pe care și-au făcut ucenicia într-ale exercițiului fizic nume sonore. Îi vom pomeni, spre exemplificare, doar pe Stein Erikssen, campion mondial de schi (probe alpine), pe Adolf Wiklund, primul campion mondial de biatlon (Saalfelden — Austria, în 1958) și pe „secundul" său în acea competiție, Olle Gunnerinsson.

Eveniment al sezonului zăpezii, disputa fondiștilor-trăgători stîrnește un mare interes, nu numai printre localnici. Se fac pronosticuri, se manifestă speranțe. În general, specialiștii sînt unanimi în a-i include printre cei mai îndreptățiți aspiranți la medalii, fie în cursa individuală, fie în ștafetă, pe sportivii sovietici, norvegieni și suedezi. Norvegienii au folosit din plin ultimele 5 săptămîni, antrenîndu-se chiar la Östersund! Și reprezentanții R. D. Germane, primi outsideri, sînt de mai bine de trei săptămîni în Suedia, la Göddede, localitate situată în preajma Östersund-ului. Printre oaspeții timpurii îi vom cita și pe biatloniștii japonezi care se află la fața locului de la începutul lunii.

Și alte federații naționale, care tind să-și facă intrarea în înalta societate a biatlonului, au recurs la măsuri ieșite din comun, în cazul de față la angajarea unor antrenori străini, respectiv suedezi și pe italieni îi pregătește Herman Nilssen (același care a contribuit la marea surpriză olimpică din 1968 a probelor de fond, victoria lui Franco Nones în cursa de 30 km), iar pe japonezi, Bo Bostrand, care a declarat că fantezia elevilor săi (de ce tocmai fantezia, oare?) va juca un mare rol într-o evoluție surprinzătoare. Rămîne de văzut...

În numeroasa tagmă a iubitorilor acestui sport din Suedia, numele românilor sînt departe de a fi necunoscute, ei fiind considerați, din principiu, oricînd gata să-și adjudece locuri de onoare, în pofida condițiilor climaterice de acasă (adeseori defavorizante). Și chiar dacă, exceptîndu-i pe Vilmos și Carabela, numele vor fi, pentru mulți, necunoscute, românii sînt apreciați drept redutabili outsideri, reprezentanți ai celui de-al doilea pluton din elita mondială, alături de biatloniștii din R. D. Germană și de cei polonezi.

Östersund-ul își așteaptă oaspeții!

Ingemar MARKUSSEN

fotbal meridiane

MEXIC—BULGARIA 1—1

Selecționata Bulgariei a susținut la Ciudad de Mexico un meci amical în compania echipei țării gazdă. Jocul, care a fost urmărit de peste 55 000 de spectatori, s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1—1 (1—0). Gazdele au marcat în min. 7 prin Diaz, iar oaspeții au egalat cu 8 minute înaintea fluierului final prin Marakinov.

CAMPIONATE...

AUSTRIA — După 16 etape, lideră este Austria Viena cu 26 p, urmată de Wiener Sport Club și Wacker Innsbruck — cu cîte 20 p. Cîteva rezultate: Wacker Vienna — F.C. Austria 4—2; F.C. Wien — Rapid 1—0; Salzburg — Wiener Sport Club 1—1.

BELGIA — În etapa de duminică, Standard a învins cu 4—2 pe Charleroi, totalizînd 35 p. Locul doi este ocupat de La Gantoise cu 31, urmată de F. C. Liège cu 30 p.

SPANIA — Real Madrid a învins cu 3—0 pe Real Sociedad. Alte rezultate: Coruna—Atletico Bilbao 1—1; Valencia — Granada 1—0; Elche — Sabadell 1—1; Barcelona — Sevilla 1—0; Majorca — Celta 0—0; Pontevedra — Las Palmas 0—0. Atletico Bilbao are 31, Atletico Madrid — 30, Real Madrid 29 p. etc.

GRECIA — Panathinaikos a pierdut pe teren propriu (0—1) în fața echipei A.E.K. dar continuă să conducă în clasament avînd 54 p. Urmează A.E.K. cu 50 și Olimpiakos cu 49 p.

★

Turneul internațional de la Mostar (Iugoslavia) a fost cîștigat de Zelezniciar, care în finală a învins cu 2—1 pe Mostar. Pentru locurile 3—4 Honved Budapesta și Vojvodina Novisad au terminat egal: 2—2.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 818 (6252) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 18 februarie 1970

Azi, în sala Giulești

ÎNCEPE TURNEUL INTERNAȚIONAL DE VOLEI

Tradiționalul turneu internațional de volei, organizat de clubul bucureștean Rapid, în cinstea zilei de 16 februarie, începe astăzi, la ora 16,30, în sala Giulești, cu partida feminină Rapid — I.E.F.S. La turneul de fete participă și o invitată de peste hotare, Lokomotiv Praga. Joi, debutează și turneul masculin, la care participă formațiile Rapid București, Universitäts Münster (R.F.G.) și J.S.K. Slavia Sofia.

● Ieri, la Galați, echipa sofiotă J.S.K. Slavia a dispus de Politehnica cu 3—2 (11, 11, —14, —6, 12), după ce, cu o zi mai înainte, formația oaspe întrecuse la Brăila, pe Unirea Tricolor cu 3—1 (13, —7, 12, 8).

— Ce gust pe secretarul de redacție să așeze desenul pe verticală!!!...
Desen de MATTY

REUNIUNEA COMITETELOR OLIMPICE EUROPENE

MÜNCHEN, 17 (Agerpres). — Delegații comitetelor olimpice europene, întruniți la München, s-au declarat în favoarea unei cooperări cît mai strînse, respectînd în același timp independența fiecărui comitet. Constituirea într-o Asociație a comitetelor olimpice naționale a fost aprobată de delegați, ca președinte fiind ales contele Jean de Beaumont (Franța). Secretar general a fost ales Jean Weymann (Elveția).

Discutîndu-se problema candidaturii orașelor europene pentru organizarea Jocurilor Olimpice, adunarea s-a declarat în favoarea alegerii orașului Moscova ca gazdă a Olimpiadei de vară din anul 1976. Viitoarea reuniune a Asociației comitetelor olimpice europene se va ține la Viena în anul 1971.

În campionatul republican pe echipe la box:

Zarurile au fost aruncate...

Aseară, în prezența delegaților celor 23 de echipe înscrise în campionatul republican pe echipe la box, a avut loc tragerea la sorți. Împărțite în două divizii — A și B —, echipele își vor disputa la 7 martie primele întîlniri ale turului. **ÎN CADRUL DIVIZIEI A** (8 echipe grupate în 2 serii), la București, **STEAUA** se va întîlni cu **METALUL BUCUREȘTI**, iar la Galați, **OȚELUL** va primi replica echipei **DINAMO BUCUREȘTI. ÎN CADRUL DIVIZIEI B** (15 echipe împărțite în 4 serii), se vor disputa următoarele întîlniri: **C.S.O. Baia Mare — U.M. Timișoara, C.S.M. Reșița — Motorul Arad, Muscelul C. Lung — Ind. sîrmei Cîmpia Turzii, Dinamo Brașov — A.S.A. Cluj, C.S.M.-Voința Cluj — Voința Satu Mare, Metalul Bocșa Română — Crișul Oradea, Metalul Plopeni — Voința București.**

Fază din meciul Olanda — Belgia (7—1): unul dintre rarele atacuri ale învinșilor, surprins de fotoreporterul nostru AUREL NEAGU

În pag. a 2-a:

Comentariile pe marginea turneului grupei C a C.M. de hochei

32 DE ȚĂRI LA C.E. DE FOTBAL

BERNA 17 (Agerpres). — 32 de țări, printre care și România, s-au înscris la campionatul european de fotbal interțări, al cărui turneu final va avea loc în anul 1972. Tragerea la sorți pentru preliminarii se va efectua în primăvara acestui an, la Roma.

Cei 30 de „cavaleri ai fluierului" pentru Mexic

Iată lista completă a arbitrilor desemnați de F.I.F.A. pentru a conduce meciurile campionatului mondial din Mexic. Dintre aceștia, 12 au fost desemnați de țările calificate pentru turneul final.

Diego de Leo, Arturo Yamasaki Maldonado, Abel Aguilar Elizalde (toți din Mexic); **Vital Loraux** (Belgia); **Kurt Tschenscher** (R. F. a Germaniei); **Antonio Sbardella** (Italia); **Keith John Taylor** (Anglia); **Ramon Barreto Ruiz** (Uruguay); **Vieira Airton de Moraes** (Brazilia); **ANDREI RADULESCU** (ROMÂNIA); **Abraham Klein** (Israel); **Tofic Bahramov** (U.R.S.S.); **Holley Robert Davidson** (Scoția); **Rudolf Scheurer** (Elveția); **Roger Machin** (Franța); **Jose Maria Ortiz de Mendibil** (Spania); **Laurens van Ravens** (Olanda); **Drago Horvat** (Iugoslavia); **Rudi Glöckner** (R. D. Germană); **Gyula Emsberger** (Ungaria); **Rafael Diaz Hormazabal** (Chile); **Norberto Angel Coerezza** (Argentina); **Guillermo Velasquez** (Columbia); **Hussein Aly Kandil** (R.A.U.); **Seyum Tarekegn** (Etiopia); **Henry Landauer** (SUA); **Keith Dunstan** (Bermuda); **Ferdinand Marschall** (Austria); **Yoshiyuki Maruyama** (Japonia); **Antonio Ribeiro Saldanha** (Portugalia). Rezerve: **Johan Einer Bostrom** (Suedia); **Price Iorwerth Jones** (Țara Galilor); **Bohumil Smejkal** (Cehoslovacia); **Todor Batcirov** (Bulgaria).

Popicarii români în fața unor importante verificări

Paralel cu evoluțiile din divizia A, jucătoarele și jucătorii vizați pentru C.M. de popice vor participa la o serie de concursuri cu caracter de verificare. Astfel, sîmbătă și duminică selecționabilii vor fi convocați la Ploiești, pe arena Rafinăriei Teleajen, unde își vor disputa întîietatea la probele clasice. Apoi, în luna martie ei vor susține, pe teren propriu, o dublă întîlnire cu reprezentativele Ungariei, iar în zilele de 11 și 12 aprilie vor juca la Bratislava în compania selecționatelor Cehoslovaciei. La 24 aprilie echipele noastre naționale vor pleca într-un turneu de cîteva jocuri în Iugoslavia și R.D. Germană, după care se vor definitiva formațiile pentru C.M. de la Bolzano.

Hajnal Lörincz (Brașov) și Vasile Baciu (Cluj), fericiții cîștigători ai celei de-a II-a ediții a „Săniuței de argint" Foto: G. BACKSI

CROSUL REINTRĂ ÎN DREPTURI

Consemnăm o frumoasă inițiativă. Aparține Școlii sportive de atletism din Capitală: în dorința de a stimula gustul pentru alergare, colectivul profesorilor și antrenorilor de aici a lansat o întrecere de cros la care a invitat școlile sportive din Ploiești și Constanța. Ulterior și-au manifestat dorința de a fi prezente la startul unei astfel de întreceri și reprezentanții cluburilor sportive Petrolul Ploiești și Farul Constanța, iar mai recent, elevii Școlii sportive din Galați.

Protocolul prevedea inițial trei concursuri, în trei etape, programate în localități diferite. Dar, față de noile prezențe, inițiatorii au mărit numărul etapelor la patru.

Așadar, o competiție de cros. Cît timp să fi trecut de la ultima acțiune de proporții în această probă atletică, cea mai accesibilă pentru activitatea de masă sau de performanță și, parcă tocmai de aceea, cea mai neglijată? Zece ani, dacă nu mai mult! Și iată acum perspectiva repunerii în drepturi a acestui aliat uitat pare să fie foarte aproape. Fiindcă inițiativa Școlii sportive de atletism din București promite să nu rămînă izolată.

Pînă atunci, cîteva rînduri despre această primă acțiune de revitalizare a crosului. În cele două etape programate la Constanța și Sinaia au răspuns prezent mai bine de 150 de concurenți (80 fete). Sînt mulți? Sînt puțini? Pentru început cifra, chiar dacă nu are dimensiuni spectaculoase, este — totuși — remarcabilă, mai ales că este vorba de participanți care au depășit faza de masă, vizînd — în timp — performanțe înalte. Faptul că, în toate cazurile, concurenții au fost elevi, juniori, recomandă optimism, nădejdi, generează un sentiment de încredere.

Competiția a ajuns, deci, la jumătate, etapele următoare fiind programate la Ploiești (29 martie) și Galați (11 aprilie). Dar, aprecierile asupra reușitei acestei inițiative sînt de pe acum pozitive. Antrenori și profesori dintre cei mai apreciați, cu o îndelungată și recunoscută experiență, au ținut să sublinieze că actuala competiție de cros a reușit să stimuleze participarea la antrenamente, obținîndu-se, față de etapa corespunzătoare anului 1969, o pregătire mult mai sistematică, mai eficientă. În unanimitate este punctată valoarea inițiativei căreia i-au răspuns atîtea școli și cluburi, interesate desigur, în aceeași măsură, să obțină o înviorare a activității în probele de alergări pe distanțe medii și lungi. Ceva mai mult, cîștigă credit ideea că actuala competiție ar putea să prefigureze o DIVIZIE ȘCOLARĂ ȘI DE JUNIORI LA CROS, cu o participare și mai largă, pe zone geografice, cuprinzînd mai multe județe. Rămîne de studiat. În orice caz, atletismul ar avea mult de cîștigat.

Iată de ce împărtășim fără rezerve un asemenea punct de vedere și supunem federației de resort, Ministerului Învățămîntului și secției sport a C.C. al U.T.C. o astfel de sugestie pe care o găsim deosebit de interesantă.

Tiberiu STAMA

„RELAȚIILE SPORTIVE ROMÂNO-FRANCEZE AU UN CARACTER CONSTRUCTIV ȘI MULTILATERAL"

Interviu cu PROF. UNIV. LEON TEODORESCU, vicepreședinte al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport

După cum se știe, la finele lunii ianuarie ne-a vizitat țara, pentru reînnoirea protocolului de schimburi de delegații sportive dintre România și Franța, dl. MARCEAU CRESPIN, directorul educației fizice și sportului din cadrul Secretariatului de stat al tineretului, sportului și recreației de pe lîngă Președintele Consiliului de Miniștri al Franței. În legătură cu tematica discuțiilor purtate, cu protocolul stabilit, am solicitat un interviu profesorului universitar LEON TEODORESCU, vicepreședinte al C.N.E.F.S., rectorul Institutului pentru educație fizică și sport, reprezentantul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport din România la aceste tratative.

— Care este semnificația actualului protocol privind schimburile de delegații sportive dintre România și Franța și ce perspective oferă el în contextul relațiilor dintre cele două țări ca și în acela al colaborării internaționale?

— Țin să subliniez din capul locului că tratativele pentru stabilirea protocolului cu privire la schimburile de delegații sportive dintre România și Franța pe anul 1970 se înscriu pe linia cooperării multilaterale tot mai intense, mai rodnice, mai diversificate care caracterizează dezvoltarea relațiilor dintre țările noastre. De altfel, intensificarea circuitului de valori materiale și spirituale dintre România și Franța, precum și climatul de înțelegere, sinceritate și respect reciproc în care se dezvoltă cooperarea româno-franceză au fost reliefate și în alocuțiunile președintelui C.N.E.F.S., tovarășul Anghel Alexe, și ambasadorului Franței la București, dl. Pierre Pelen, rostite cu ocazia întîlnirii protocolare la care au fost invitate cele două delegații.

Este de remarcat, de asemenea, că spiritul de înțelegere și prietenie în care se dezvoltă cooperarea româno-franceză pe plan sportiv reprezintă o contribuție importantă la întărirea prieteniei și colaborării dintre popoarele noastre, la cauza păcii pe continentul nostru și în lume. Iar protocolul de schimburi de delegații sportive la care ne referim constituie aplicarea în domeniul sportului a programului de schimburi culturale, științifice și tehnice dintre România și Franța pe anul în curs.

— Dacă ne amintim bine, dv. ați semnat și protocolul unor schimburi de delegații sportive bilaterale anterioare între România și Franța, în 1969. În acest sens, cum apreciați rezultatele înregistrate în anul care s-a încheiat?

— De fapt, aranjamentele de cooperare în domeniul sportu-

Interviu realizat de
T. BRĂDETEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

În pagina a 3-a:

TITUS OZON: UN TRANSFER DE ALTĂ DATĂ

Țintași români concurează la „Criteriul european de arme cu aer comprimat"

Astă seară, urmează să părăsească Capitala plecînd la Przemysl (Polonia), reprezentativa României care va participa la prima ediție a „Criteriului european de tir cu arme cu aer comprimat". Vor face deplasarea Petre Șandor, Marin Ferecatu, Ilie Codreanu, Veronica Stroe, Marina Vasiliu (probele de pușcă seniori, senioare și juniori), Anișoara Matei și Neagu Bratu (probele de pistoale seniori și juniori), însoțiți de antrenorii Mihai Toader și Tadeus Jeglinschi. Întrecerile sînt programate timp de trei zile: 21—23 februarie.

A XIX-a EDIȚIE A „TURULUI ROMÂNIEI"
NORVEGIA A CONFIRMAT PARTICIPAREA
CANADA VA FI PREZENTĂ LA START?

Federația norvegiană de ciclism a anunțat Comisia de organizare a „Turului României" că acceptă cu plăcere invitația și că, în consecință, reprezentativa sa va fi prezentă la startul acestei întreceri internaționale. Este cea de a 6-a echipă care confirmă participarea la „Turul României", întrecere ce se desfășoară între 17 și 28 iunie.

Forul de specialitate canadian și-a manifestat dorința de a trimite la startul celei de a XIX-a ediții a „Turului României" o reprezentativă. Comisia de organizare a comunicat în cursul zilei de ieri acordul său.

EXCURSIE LA „MONDIALELE" DE BASCHET MASCULIN

Mîine este ultima zi de înscriere pentru excursia organizată de F.R.B. și B.T.T. cu prilejul campionatului mondial de baschet masculin (Ljubljana, 16—26 mai 1970). Antrenorii, arbitrii, jucătorii și activiștii în domeniul acestui joc sportiv, domiciliați în Capitală, se pot adresa telefonic federației de specialitate.

NOI MAEȘTRI AI SPORTULUI LA CAIAC-CANOE

Într-un cadru festiv, la Poiana Brașov, a avut loc decernarea titlului de maestru al sportului unui număr de 11 caiaciști și canoiști, care au obținut rezultate deosebite și normele respective în anul competițional 1969. Au primit această distincție: Ion Iacob (Dinamo), Rocco Rujan (Dinamo), Eugen Botez (Dinamo), Ilie Suhov (Steaua), Mihai Zafiu (Dinamo), Cuprian Macarenco (Dinamo), Demetra Anghelescu (Steaua), Afanase Butelchin (Dinamo), Vasile Simiocenco (Steaua), Fănică Ditcov (Steaua), Harpena Evdochimov (Steaua).

SÎMBĂTĂ, DINAMO — RAPID LA BOX

Sîmbătă, de la ora 18,30, va avea loc în sala Dinamo o atractivă reuniune pugilistică, în cadrul „Cupei Feroviarul". Disputa Dinamo—Rapid programează următoarele partide: D. Giugea (D)—N. Petrescu (R), Șt. Hîrșu (D) — G. Pometcu (R), P. Dobrescu (D) — I. Mageri (R), A. Vasile (D) — Gh. Bădoi (R), Gh. Ene (D) — A. Bădică (R), C. Ghiță (D) — N. Boteanu (R), I. Olteanu (D)—V. Tecuceanu (R), M. Constantinescu (D) — P. Cojocaru (R).

SCHIORUL AUSTRIAC KURT RECHER DIN NOU LA POIANA BRAȘOV

Primii care și-au anunțat sosirea la concursul internațional de schi alpin „Cupa Poiana" sînt sportivii austrieci și cehoslovaci. Din Austria vor sosi Kurt Recher și Ludwig Riml. Primul este cunoscut amatorilor de schi din țara noastră, deoarece a cîștigat edițiile 1968 și 1969 ale tradiționalei competiții. Din Cehoslovacia și-au anunțat participarea Jaroslav Basta și Gregor Sinay.

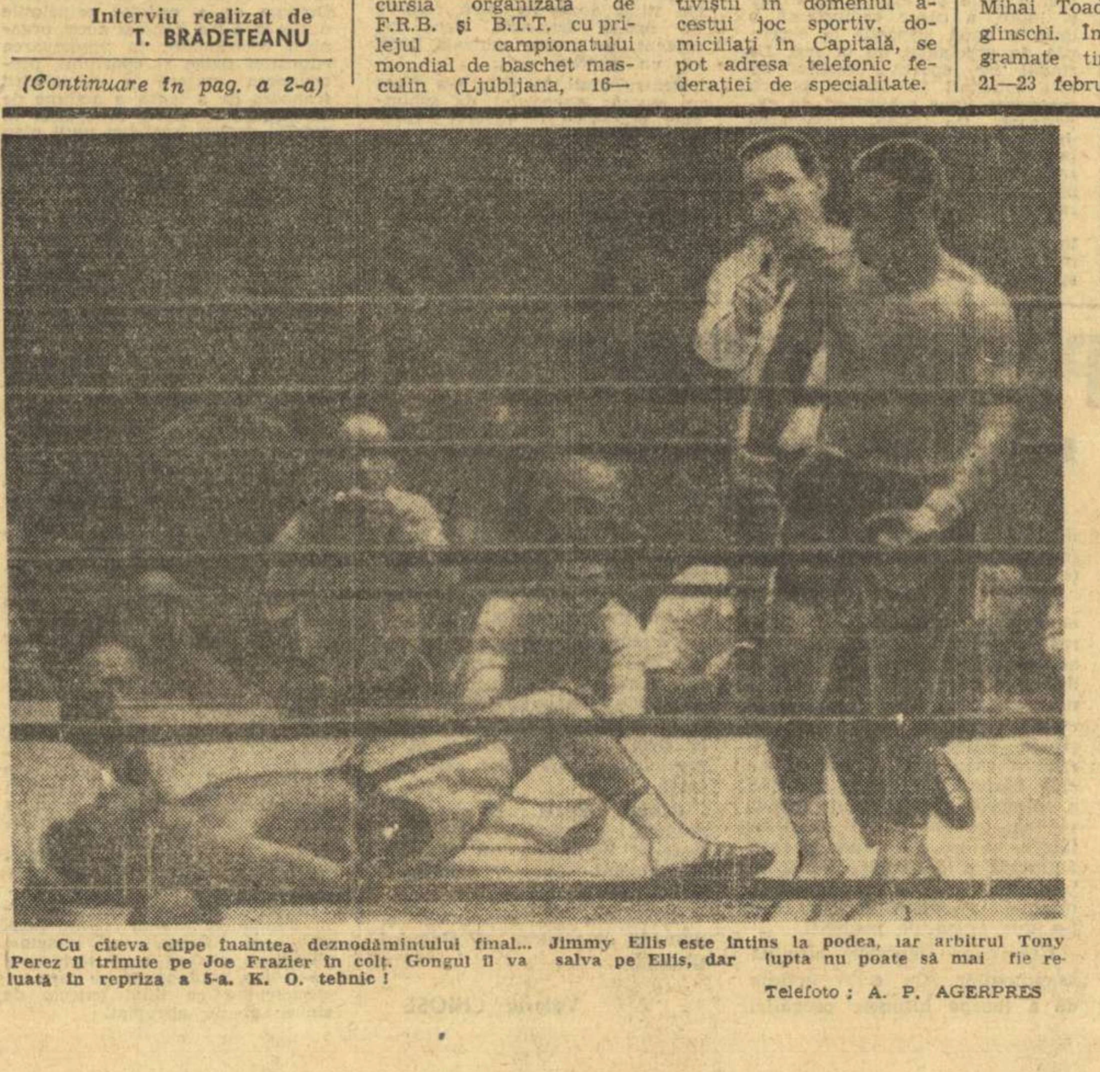

Cu cîteva clipe înaintea deznodămîntului final... Jimmy Ellis este întins la podea, iar arbitrul Tony Perez îl trimite pe Joe Frazier în colț. Gongul îl va salva pe Ellis, dar lupta nu poate să mai fie reluată în repriza a 5-a. K. O. tehnic!

Telefoto: A. P. AGERPRES

sportul în lume

JOE FRAZIER A AVUT DREPTATE!...
Ellis făcut k.o. după 4 reprize, la Madison Square Garden

Boxerii americani de culoare Joe Frazier și Jimmy Ellis, fiecare campion mondial la categoria grea, primul recunoscut doar în șapte state americane, al doilea campion al organizației W.B.A., s-au întîlnit la Madison Square Garden din New York pentru a tranșa definitiv problema acestei supremații în boxul profesionist. Aproape 18 000 de spectatori au asistat la un meci de numai patru reprize fără strălucire, în care fostul campion olimpic Joe Frazier și-a pus în valoare rezistența și forța puțin comună a loviturilor sale.

Încă din repriza a treia, Ellis a început să se clatine, acuzînd vizibil croșeurile și swingurile expediate cu viteză de Frazier. Spre sfîrșitul reprizei, Ellis își revine, plasează cîteva stîngi la corp, dînd iluzii suporterilor săi. Dar, în repriza a patra, Frazier lovește din toate pozițiile Ellis, se refugiază în corzi, apoi cade la podea, se ridică, însă Frazier, cu o stîngă la bărbie, îl doboară din nou. Arbitrul numărase pînă la șapte cînd gongul l-a salvat pe Ellis, dar acesta groggy, nu mai reia lupta, victoria fiind atribuită prin k.o. tehnic lui Joe Frazier, care devine campion mondial absolut la categoria grea.

În cadrul aceleiași gale, tot la categoria grea, George Foreman, un posibil adversar al lui Frazier, l-a învins la puncte în 10 reprize pe argentinianul Gregorie Peralta.

● Relatările trimișilor noștri speciali la mondialele de biatlon și de schi fond ● Ancheta internațională a ziarului Sportul: Preludiu la „El mundial '70" ● Alte știri și comentarii din sportul internațional

IN PAGINA A 4-a

CĂLCAȚI PE IARBĂ !

Nu, dragi cititori, nu este nici o greșeală ! N-am rătăcit vreun material de astă vară, prin sertare sau tipografie, și nici nu sînt victima capriciilor vremii care — acum 48 de ore — ne îmbia să admirăm mugurii plini de sevă pentru ca, apoi, să albească întregul decor cu zăpada abia uitatelor zile de iarnă. Este vorba despre un articol la zi, actual și — nu numai atît — dar cu pretenții de a ținti și spre viitor. Nu spre unul foarte îndepărtat, pe care prea puțini dintre cei de vîrsta mea, vor avea șansa să-l vadă devenind prezent, ci unul atît de apropiat și de irevocabil încît îl simt cum bate la prima ușă a timpului. Acest viitor se cheamă primăvara și vara următoare. Deci, vă invit de aci, în numele meu, deocamdată, să întreprindeți un act care vă va face, fără îndoială, plăcere : călcați pe iarbă, tovarăși ! Nu neapărat pe cea a stadioanelor rezervată (așa cum cred unii că este firesc) sportivilor calificați — deși nici asta n-ar fi prea rău — ci pe iarba parcurilor și peluzelor existente pretutindeni în orașele noastre. Nu îndrăzniți ? Vă cred, pentru că de mulți ani de zile sînteți invitați la inacțiune, de severitatea — sprijinită administrativ cu amenzi amenințătoare — plăcuțelor plantate, uneori cu mai multă sîrguință decît florile : „Nu călcați pe iarbă !"

Ce ne facem ? Pe cine ascultați ? Pe cei investiți cu putere de admonestare sau pe mine, cel lipsit de argumente... pecuniare ? Pentru moment, vă recomand neutralitatea, dar vă invit să ascultați ceea ce propun edililor noștri. Hotărîrea o veți lua, după aceea, dv. însivă.

Dragi gospodari de așezări omenești, iarba face parte din uriașul element al naturii cu care ea ne-a înfrumusețat viața de fiecare zi, spre bucuria ochilor noștri, a respirației tuturor celor de-o asemănare cu noi. S-o respectăm deci și să-i mulțumim, sincer, naturii pentru bucuria proaspătă a oricărui petec de verdeață întîlnit în cale, a întinderilor firești, ca și a celor pe care am învățat să le cultivăm, să le înmulțim și să le fortificăm. Dar de ce să păstrăm acea teamă religioasă, obscură, nemotivată în fond, pe care o datorăm lucrurilor neînțelese, cînd — cel puțin în privința ierbii — fiecare dintre noi are o imagine reală a ceea ce ele reprezintă ? De ce oare, în zilele de repaos, sau în clipele libere ale fiecărei zile, să ne mărginim a privi, doar de la distanță, covoarele de iarbă ale așezărilor noastre ? De unde acest „respect" sobru, fals și inutil — pînă în cele din urmă ? Oare iarba parcurilor este menită să rămînă sacră pentru oameni, în vreme ce alte viețuitoare ale Domnului o invadează, fără rezerve sau, pur și simplu, o pasc cu poftă ? (Se pare chiar că cea mai bună mașină de tuns pentru iarbă este gura lacomă a ovinelor, care o regenerează, mai dihai ca orice suport chimic produs în complicate combinate moderne).

Și-atunci ?

Vă mărturisesc sincera mea întristare ori de cîte ori văd tăblițele amenințătoare, avertizînd, cu ajutorul unei grafici opulente și al unor severe semne de exclamație, asupra interdicției de a fi călcată iarba, sau împrejmuirile dușmănoase ale sîrmei ghimpate, străjuind, ca pe ostateci, suprafețele clorofilate ale gazonului. Nu cred să fiu singurul suferind în fața acestui spectacol. Îmi amintesc, de fiecare dată, de obiceiul repudiat astăzi, al slugilor bine plătite de țari, care — pentru a bucura privirea trecătoare a stăpînilor lor, împietriți acum în istorie ca niște blesteme — plantau, pentru o zi sau o clipă doar, lungi kilometri de șosea cu pomi singuratici meniți să ascundă alte goliciuni ale peisajului rus, al unor timpuri apuse.

De ce fac astfel de asocieri, cînd este clar că iarba noastră e liberă la... privirea oricui ? Pentru că ipostaza aceasta, străjuită de interziceri sau de grilaje ghimpate, nu-mi sună prea bine... Știu că verdeața este fragilă, știu că ea se întreține cu cheltuieli și precauțiuni amintind de conservarea frumusetii feminine, dar mai știu că rostul ei, primordial, este acela de a gîdila tălpile copiilor și pe ale adolescenților, de a invita la joc și sbenguială, la mișcare și sport. Ne plîngem perpetuu de lipsa bazelor sportive și așteptăm noi și mari stadioane în București și în alte orașe, cu toate că, nu o dată, s-a spus și demonstrat, că atît Capitala, cît și alte localități din țară sînt, din acest punct de vedere, bine cotate la respectiva bursă europeană. Dar carența cea mare, cea dureroasă și reală este a locurilor mici și cît mai răspîndite, pe care să se poată arunca și prinde o minge. De curînd „Sportul" a publicat o fotografie, adusă din Australia, în care, pe o suprafață de iarbă (putea fi chiar într-un parc) cîțiva vîrstnici practicau un sport local. În Franța, tot pe peluze de iarbă, se joacă „la boulle", sau „petanque", la New York și Paris, pe malul lacurilor din Hamburg și Zürich copii și tineri se agită în jurul sferelor de piele, iar vîrstnicii se odihnesc, pur și simplu, sustrăgîndu-se duritătii neprietenoase a asfaltului străzilor. Mai ușor este să interzicem decît să educăm, sînt de acord, dar asta nu înseamnă să nu încercăm măcar. Să ne străduim a-i face pe oameni să nu distrugă, să nu infesteze suprafețele verzi ale parcurilor, dar să nu-i lipsim de bucuria deplină a acestei întîlniri, de imensa plăcere a destinderii, pe oricare petec de natură reprezentat de verdele proaspăt al ierbii.

Dragi edili ai scumpelor noastre cetăți moderne, înlocuiți interzicerea cu invitația. Aștept să văd apărînd, pretutindeni, plăcuțe îmbietoare pe care să citesc : „Călcați pe iarbă !" Se poate ? Ne puteți convinge chiar din primăvara ce se apropie.

Emanuel VALERIU

UMBRELA ATLETISMULUI PARALELISM

De cîteva săptămîni rubrica de atletism este monopolizată, în mod firesc, de concursurile pe teren acoperit. La ora aceasta, săriturile, sprintul și alergările peste garduri pe mini-distanțe, ca și aruncarea greutății sînt „en vogue". Se întrevede clar saltul calitativ din vară la unele probe cum sînt alergările peste garduri, săritura în înălțime femei ș.a. Se folosesc concursurile „indoor" ca o trambulină extrem de eficace. Oamenii atletismului știu bine acum că cei care strălucesc în concursurile de sală vor avea și un puternic sezon în aer liber. Principiul metodic al atacării simultane a tuturor factorilor antrenamentului, elaborat în mai 1966, și-a demonstrat justețea și eficacitatea încă din anul olimpic mexican.

Să ne întoarcem la atletism. Vorbeam despre saltul pe plan intern și internațional al probelor care, prin modul lor de desfășurare, „încap" într-o sală, oricît de modestă ar fi ea. Nu trebuie considerată o simplă întîmplare că în probe cum sînt săriturile (înălțime și lungime, femei și bărbați), alergările peste garduri (bărbați și femei), și chiar aruncarea greutății femei (prin Ana Sălăgean), adică tocmai acele probe care își găsesc la noi un acoperiș (să nu spun umbrelă) pe timpul iernii, avînd asigurată continuitate în pregătirea tehnică și competițională, ne afirmăm mereu pe plan european și chiar mondial. Fără să fie forțată o concluzie, există aici un adevăr.

Urmărind întrecerile de sală din alte țări, cu atletism dezvoltat, remarcăm faptul că sînt programate probe de alergări pe distanțe ce ni se par nostime. Peste Ocean, distanțele cele mai frecvente sînt cele de 600, 880 sau 1 000 yarzi, o milă și două mile, sau oricare altă distanță la care se pretează inelul de lemn al sălii respective. În 1965 am întreprins un turneu în Statele Unite pe timpul iernii. Acolo i-am revăzut, în afară de Brumel, Boston, Ter-Ovanesian, Pennell, pe Ron Clarke, Jim Ryun, Peter Snell, Schull , Odlozil, adică elita mondială a demifondului și fondului. Am rămas uimită de cursele electrizante furnizate de acești ași. Firește, rezultatele au fost oarecum deformate de condițiile neobișnuite (turnante „ac", pistă de alergare îngustă), dar concluzia era aceea că toți concurenții sînt bine pregătiți. În ultima vreme citim în ziar despre aceleași concursuri înverșunate, în care se joacă aceeași piesă cu alți actori : campionii olimpici Doubbell, Keino, campionii europeni Wheton sau Board.

Revin pe meleagurile noastre și pun întrebarea : ce fac la ora aceasta campionii noștri Damaschin, Scheible, Lupan, Ileana Silai sau Rafira Fița ? Auzim de sutele de kilometri parcurși săptămînal, care au rostul lor suprem, că aleargă pe Hoia, pe coclaurile din împrejurimile Capitalei, printre nămeții dealurilor subcarpatice. Ei sînt însă departe de „esența problemei", de esența probei care le-a adus consacrarea. Și îmi mai aduc aminte de dificultățile mari pe care le au majoritatea demifondiștilor noștri în așa-zisele etape precompetiționale. Din experiența anilor trecuți știm că de multe ori această „precompetițională" s-a prelungit peste tot sezonul în aer liber. Lor le lipsește, deocamdată, trambulina concursurilor de sală, acea legătură dintre două sezoane de vară.

În momentul de față nimeni nu poate fi acuzat pentru situația existentă. Știm că pînă la sfîrșitul anului 1970 sala din Parcul „23 August" va deveni un stadion acoperit, cu pistă circulară pentru alergări. Totul este ca o dată posedînd această pistă, ea să fie folosită la maximum pentru cursele de demifond.

Iolanda BALAȘ-SOTER

PADELE-PAGAE PROBA PASIUNII...

E încă iarnă și s-ar părea că în sportul nostru nu sînt prea multe de făcut. Poate că simpla prezență la unul din antrenamentele lotului ar risipi — ea singură — o asemenea impresie. Dar, nu despre OBIȘNUITA muncă, grea, asiduă, din timpul lunilor de iarnă, este vorba. Niciodată ca pînă acum federația de specialitate (în fapt toți cei care ACTIVEAZĂ în sportul caiacului și canoei), n-a avut atîtea griji, atîtea probleme NOI de rezolvat. Pentru că, după cum cititorii rubricii au aflat la timp, se încearcă în această iarnă, cu eficiență rapid înregistrată, dezvoltarea acestui sport pe coordonate majorate, un accent principal punîndu-se pe sporirea numărului de centre nautice și pe continua îmbunătățire a calității muncii desfășurate — mai ales în rîndul juniorilor și tineretului.

Este, cred, inutil să mai subliniez că INDEPLINIREA INTEGRALĂ a obiectivelor propuse reclamă eforturi sporite din partea noastră a tuturora — activiști, antrenori, arbitri, medici de specialitate s.a. **Avem, oare, forțele necesare pentru a realiza tot ce dorim cu atîta ardoare, spre înflorirea și temeinicul progres al acestui sport ?** Iată un prilej — poate întîrziat — de a aminti de numeroșii specialiști, dar și de „anonimi", cărora caiacul și canoea le datorează multe, chiar și faptul că ocupă de atîtia ani un loc de frunte în ierarhia mondială. Lăudabile, desigur, consecvența și grija cu care federația de specialitate a știut să-și apropie un mare număr de cadre — salariate sau voluntare — cu experiență, competență și, întotdeauna, cu statornică pasiune pentru această ramură a sporturilor nautice.

Dar, **pentru ceea ce ne-am propus nu este suficientă doar o „ACOPERIRE" DE MOMENT, ci este necesară atragerea TUTUROR celor care pot sprijini — și ce diversitate de mijloace există ! — rezolvarea importantelor obiective ale apropiatului sezon competițional.**

Am în față lista maeștrilor emeriți și a maeștrilor sportului. Este, într-un fel, o invitație la interpretarea cîtorva cifre și — de aici — la adoptarea unor măsuri corespunzătoare. Iată, din 27 de maeștri emeriți, 15 sînt în activitatea competițională, 3 au devenit antrenori iar 9 (o treime !) au... dispărut. Din vina lor sau a altora. Acum mi se pare important altceva decît să „despicăm firul în patru", să aflăm cine a greșit, de ce... **Esențial este ca cei 9 maeștri emeriți ai sportului să revină, cu toată experiența și priceperea lor, în familia caiacului și canoei, să nu mai rămînă simpli spectatori.** Mai ales că printre ei se numără dublul campion olimpic LEON ROTMAN, campioni și medaliați la campionatele mondiale, cum sînt : D. ALEXE, AL. IACOVICI, A. SIDOROV, M. ANASTASESCU, A. IVĂNESCU, A. CALENIC s.a. Și, mai departe. Din 59 de maeștri ai sportului, 26 nu mai fac, de multă vreme, nimic pentru sportul care le-a adus atîtea satisfacții. Acestora li se adaugă o serie de sportivi fruntași, din București și din provincie, care, deși n-au obținut clasificări superioare, au, neîndoielnic, mari posibilități de a sprijini acțiunea de lărgire a bazei de masă, de impulsionare a secțiilor și centrelor nautice etc.

Iată UNDE trebuie să privim la această oră a grelelor starturi. La rîndul lor, foștii sportivi ar trebui să asculte o asemenea chemare și să-i răspundă, trecînd — dacă este cazul — peste falsele bariere ale unor ambiții mai vechi sau mai noi, peste prăpastia creată o dată, de o vorbă aruncată de cineva...

Îi așteptăm, deci, cu căldură pe cei care, cîndva, ne-au fost colegi de întrecere sau elevi pe tot drumul parcurs spre cele mai mari performanțe. PROBA PASIUNII începe — să hotărîm împreună— chiar de astăzi...

Radu HUȚAN

RELAȚIILE SPORTIVE ROMÂNO-FRANCEZE

(Urmare din pag. 1)

lui prin intermediul unor schimburi de delegații au fost realizate inițial în 1968, în țara noastră. Anul trecut acest protocol a fost reînnoit și semnat la Paris. Acum se află din nou în actualitate discutat și perfectat în capitala țării noastre.

Cît privește schimburile stabilite pentru anul care a trecut, trebuie să remarc, în primul rînd, amploarea și diversitatea întîlnirilor, reflectate prin nu mai puțin de 40 de concursuri și competiții bilaterale, care au angajat peste 450 de sportivi la discipline ca rugby, volei, canotaj, fotbal, ciclism, tenis de cîmp și scrimă. Toate acestea, în afara altor concursuri încheiate la nivelul federațiilor și al căror volum nu este nici el de neglijat. Prin intermediul unor astfel de schimburi, România a fost vizitată de către lotul tinerilor voleibaliști francezi, care au făcut o pregătire comună foarte utilă în compania lotului similar al țării noastre. La fel au fost oaspeții României o serie de arbitri de rugby și lupte, a căror competență a lăsat o bună impresie în cercurile de specialiști de la noi. La rîndul lor, sportivii români au fost solicitați în Franța pentru realizarea unor schimburi de experiență. De pildă, jucătoarea de tenis de masă Carmen Crișan. În Franța au mai făcut deplasarea o serie de arbitri de fotbal din România, care s-au bucurat de sincere aprecieri.

Schimburile pe anul 1969 au îmbrățișat însă un caracter mult mai larg, vizînd și publicații de specialitate. Voi folosi un singur exemplu, cel mai convingător : în prezent se află sub tipar, în traducere, lucrarea d-lui MAURICE HERZOG, strălucit alpinist, fostul secretar de stat pentru problemele tineretului, sportului și recreației, consacrată cuceririi unuia dintre cele mai semețe vîrfuri ale Himalayei, Anapurna (peste 8 000 m). Ca observație de ordin general : ambele părți au constatat cu satisfacție roadele colaborării româno-franceze, care se consolidează continuu, capătă noi valențe.

— Înțelegem de aici că, dat fiind succesul acestor schimburi, anul 1970 va aduce conținutului lor o diversificare sporită, evident în folosul ambelor părți...

— Ca și în anii precedenți, într-adevăr, este de subliniat atmosfera sinceră, de înțelegere și colaborare dintre delegațiile țărilor noastre, ideea generoasă ca relațiile sportive româno-franceze să îmbrace permanent un caracter constructiv și multilateral. Ca date calendaristice, schimburile prevăzute în acest an corespund integral cerințelor metodice stabilite de federațiile și colegiile de antrenori de la noi, ele fiind acceptate fără rezerve de partea franceză. Ceea ce, evident, nu poate echivala decît cu un succes.

Pentru anul în curs s-a fixat un număr apreciabil de schimburi bilaterale la nivelul reprezentativelor naționale și al cluburilor la sporturi ca box, ciclism, schi, rugby, scrimă etc. În același timp, vor mai avea loc schimburi în domeniul publicistic de specialitate, al filmelor cu conținut metodic. Aș vrea să menționez cu acest prilej, că dl. Crespin a fost oaspetele Expoziției cărții sportive românești, rămînînd impresionat de varietatea tematicii, de ideea organizării unei asemenea acțiuni.

O altă subliniere necesară : ambele părți au căzut de acord ca protocolul stabilit să aibă doar un caracter minimal. Cu alte cuvinte, acest protocol poate să fie amplificat prin stabilirea unor contacte bilaterale între federațiile de specialitate.

Și, în fine, trebuie să semnalez faptul că s-au luat în discuție și perspectivele colaborării pe anul 1971, în sensul împlinirii unor deziderate legate implicit de participarea sportivilor români și francezi la ediția jubiliară a J.O.

— Cu ocazia prezenței d-lui Marceau Crespin în România, în capitala țării noastre, acesta a avut amabilitatea să facă și o expunere în fața unor specialiști ai federațiilor și unor ministere cu atribuții în domeniul sportului. Poate că ar fi util să ne sintetizați punctele de vedere exprimate cu acest prilej de oaspetele francez...

— Dl. Crespin a făcut un expozeu pluridimensional, insistînd asupra realizărilor pe anul 1969. Domnia sa a reliefat principiile după care s-a condus acest organism coordonator în promovarea educației fizice și sportului, preocuparea majoră a oficialității franceze de a lansa o acțiune de construcții sportive, în special în mediul școlar, conform unui plan de perspectivă foarte larg. Asemenea acțiuni sînt conjugate cu intensificarea pregătirii cadrelor de specialitate. În unele cazuri, s-a recurs chiar la specialiști din alte țări, inclusiv din România : cazul antrenorului de volei Nicolae Sotir. La fel, oaspetele țării noastre a semnalat extinderea bazei științifice privind teoria și, mai ales, metodica sportivă, realizată prin reuniuni științifice naționale și internaționale. La unele dintre acestea au participat și specialiști din țara noastră, lucru subliniat de dl. Crespin, care a avut cuvinte elogioase la adresa reprezentanților României. Domnia sa a scos în relief contribuția valoroasă a acestora la elucidarea unor probleme de ordin științific. Ceva mai mult dl. Crespin a emis și o invitație de principiu la un colocviu în probleme de antrenament sportiv și de medicină sportivă. Acest colocviu urmează să aibă loc în 1971, la Vitel, principalul centru de pregătire a olimpicilor francezi pentru J.O.

În încheierea dialogului nostru, prof. universitar Leon Teodorescu a ținut să creioneze personalitatea d-lui Marceau Crespin, fost sportiv — rugbyst, pilot, automobilist (este posesorul unui premiu pentru traversarea Africii de la nord la sud, în 1938), mai recent un virtuoz vînător. În această ultimă ipostază dl. Crespin și-a manifestat dorința de a reveni în țara noastră pentru a cunoaște frumusețile inedite ale Deltei, munții României, într-un cuvînt, pentru a-și forma o imagine complexă asupra unei țări pitorești și a unui popor pe care l-a caracterizat ca fiind extrem de sincer și de apropiat.

UN PRELUDIU NEDORIT

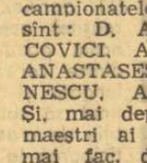

Gheorghe Huțanu — erou al unui scandal la... barul „Melody"

O gravă abatere disciplinară a întunecat atmosfera senină și optimistă care domnea în cadrul lotului național de hochei. Autorul ei — tînărul GHEORGHE HUȚANU — 19 ani — (membru al clubului Dinamo), unul dintre cei mai dotați jucători, element de bază în liniile de atac ale reprezentativei.

Iată ce fapte s-au întîmplat :

Sîmbătă seara, după întoarcerea din Cehoslovacia, Huțanu s-a hotărît să-și petrecă seara liberă la barul „Melody", deși promisese ferm, la despărțire, antrenorului Novacek că va sta acasă, în mijlocul familiei.

La bar, el a găsit compania unui specimen cunoscut sub denumirea plastică, deși eufemistică, de „pasăre de noapte".

Din motive pe care nu le cunoaștem, „pasărea" a zburat la o altă masă unde se aflau trei indivizi. Au urmat discuții și, pentru că părțile nu erau cu mintea limpede, cearta a degenerat în scandal și în bătaie. În încăierarea care a avut loc, Huțanu a ochit bărbia unui adversar dar a nimerit cu pumnul într-o vitrină, provocîndu-și o plagă tăiată, adîncă, la mîna dreaptă (suturată a doua zi). Afară în fața barului bătaia a continuat, a intervenit miliția, care l-a dus acasă pe hocheist.

Gravitatea faptelor elimină argumentele. Cu o zi înainte de a începe ultimele pregătiri pentru participarea la o competiție de cea mai mare responsabilitate, Gheorghe Huțanu face ceea ce v-am relatat. Și nu pentru prima oară !...

Socotim că, în acest fel, el s-a pus singur în afara lotului, prezența lui în echipa care va purta ecusonul tricolor fiind nedorită, oricîte greutăți ar crea aceasta, mai ales că și participarea lui Biro este incertă.

Biroul F.R.H. va acționa, credem, principial, pentru a pedepsi exemplar un element recalcitrant și a da astfel o probă de fermitate.

Așteptăm, de asemenea, și punctul de vedere al clubului Dinamo.

Valeriu CHIOSE

Campionatul mondial de hochei – grupa C

INTERMEZZO STATISTIC

GALAȚI, 17 (prin telex, de la trimisul nostru). — După nouă partide disputate, cele mai multe cu o deosebită ardoare, pe programul întrecerilor din grupa C a campionatului mondial de hochei pe gheață figura pentru marți — pauză. O pauză mai mult decît binevenită pentru refacerea forțelor competitorilor, pentru stabilirea unor noi tactici în vederea abordării restului de partide ; o pauză la fel de binevenită și pentru spectatorii gălățeni, deveniți, „peste noapte", pasionați — în adevăratul sens al cuvîntului — ai acestui sport cu crosa și pucul ; în fine, o zi binevenită, dacă ne permiteți, și pentru noi, minuitorii condeiului. Totuși, trebuie s-o spunem, pentru ziariști această zi de marți n-a adus odihna deplină ci a oferit doar cîteva ceasuri de liniște și răgazul pentru a putea fi frunzărite foile cu însemnări, pentru a putea face alte... însemnări. Firește, din cauza orelor tîrzii din noapte la care s-au încheiat programele zilnice n-am avut încă posibilitatea de a prezenta cititorilor noștri o serie de statistici semnificative, unele amănunte legate de diferitele clasamente care se întocmesc în mod obișnuit la o asemenea competiție hocheistică. De aceea, vă vom face cunoscut acum, în primul rînd, clasamentul întrecerilor, la mijloc de turneu, după consumarea a 9 partide :

1. Italia	3	3	0	0	15— 4	6
2. Austria	3	3	0	0	14— 7	6
3. Ungaria	2	1	0	1	9— 4	2
4. Franța	3	1	0	2	12—13	2
5. Olanda	3	1	0	2	10—17	2
6. Danemarca	2	0	0	2	4— 7	0
7. Belgia	2	0	0	2	3—15	0

După cum se poate vedea, Austriei nu i-a fost suficientă victoria asupra Ungariei pentru a trece pe primul loc al clasamentului, din cauza golaverajului inferior față de cel al reprezentativei Italiei. Primul loc urmează să fie decis de meciurile Ungaria—Italia (miercuri) și Austria—Italia (duminică, la încheierea competiției), dacă nu cumva alte echipe nu vor încurca socotelile. În ceea ce privește ultimul loc, după toate probabilitățile se pare că el va reveni națională belgiene care, în mod normal, nu poate emite pretenții la o victorie în nici una din partidele ce le mai are de susținut.

CINE VA CÎȘTIGA CUPA EFICACITĂȚII ?

O luptă și mai strînsă decît în clasamentul pe națiuni se dă pentru obținerea cupei care-l va cinsti pe cel mai eficace jucător al grupei. Pînă la această oră, pe primul loc se găsesc nu mai puțin de 5 hocheiști, toți cu cîte 3 goluri înscrise. Este vorba de Simons (Olanda), Gallo (Italia), Puschnig (Austria), Benvenuti (Italia) și Morti (Austria). Alți 10 jucători figurează cu cîte 2 goluri marcate. De asemenea, ni se pare interesant de arătat că cele 67 de puncte înscrise în nouă partide au fost realizate de 44 de jucători, alți 15 contribuind prin pasele lor la marcarea unora dintre ele. Dintre aceștia din urmă, șefia o deține francezul **Wassieux**, care deși n-a înscris nimic, a contribuit din plin la marcarea a trei goluri. În **clasamentul realizatorilor**, întocmit oficial de către centrul de calcul al comisiei de organizare, primul loc este deținut de **olandezul Simons**, cu 5 puncte (3 goluri marcate + 2 pase de gol).

BELGIA... PE PRIMUL LOC

Ultima din clasamentul pe națiuni, Belgia conduce, în schimb, în cel al **fair play**-ului, și încă într-un mod detașat : 1. **Belgia** 8 minute de penalizare, 2. Italia 21 min. (între care o penalitate de 5 min.), 3. Franța 22 min., 4. Ungaria 27 min. (una de 5 min), 5—6 Olanda și Danemarca — cîte 28 min., 7. Austria 41 min. (una de 5 min. și alta de 10 min.).

Pînă la meciul derby cu Austria, Ungaria se afla pe primul loc al clasamentului, cu 6 min., emițînd serioase pretenții la **cupa pentru sportivitate**, oferită de Administrația de Stat Loto—Pronosport. De luni seara însă...

În ceea ce privește situația jucătorilor care au stat cele mai multe minute în... recule-gere, pe **banca de pedepse**, ea se prezintă astfel : **Puschnig** (Austria) 15 min., Vuilly (Franța) 8 min., Moroder (Italia) și Bankuti (Ungaria) cîte 7 min., Kikkenborg (Danemarca), Nielsen (Danemarca), Simons (Olanda), Gentis (Olanda), Schäger (Austria), Eymaro (Franța) și Kalt (Austria) cîte 6 min. Pînă acum au fost penalizați un număr de 51 de hocheiști, adică cu 7 mai mult decît cei care au marcat goluri. Din totalul de 540 de minute de joc, echipele au evoluat fără efective complete nu mai puțin de 167 de minute (penalizarea de 10 min a lui Puschnig, din meciul cu Danemarca, a fost o pedeapsă personală, de rea conduită, el fiind înlocuit în joc).

O altă statistică interesantă este aceea care se referă la **penalizări acordate pentru fiecare meci** și la **golurile înscrise în perioadele în care echipele s-au aflat pe gheață în inferioritate numerică**. Iată cum arată și acest tablou : Austria—Franța 6 min. (0), Olanda—Belgia 6 min. (1), Italia-Franța 11 min. (2, dintre care unul înscris de echipa pedepsită), Italia—Belgia 12 min (3—2, ambele ale belgienilor, marcate cînd se aflau în 4 jucători), Italia—Danemarca 14 min (0), Ungaria—Olanda 18 min. (0), Franța—Olanda 30 min. (5—3), Austria—Ungaria 37 min. (1), Austria—Danemarca 41 min. (3). Deci, în 167 de minute de penalizare au fost înscrise numai 16 goluri, ceea ce ni se pare foarte puțin. „Recordul" de **ineficacitate** îl deține formația Ungariei căreia echipa Austriei i-a dat replica în 3 rînduri cu cîte 2 oameni mai puțin pe gheață și totuși n-a primit nici un gol (!).

În concluzie, acest total, ca și numărul jucătorilor penalizați ni se pare foarte mare, aproape nefiresc de mare. Să fi uitat oare jucătorii ce este aceea sportivitate ? Ne-ar place să credem că nu : că suita aceasta de pedepse și de pedepsiți n-a fost decît ceva pasager pentru actuala ediție a C.M. — grupa C. Partidele următoare o vor dovedi-o...

Romeo VILARA

PROGRAMUL DE ASTĂZI :

Ora 10 : Austria—Belgia
Ora 17 : Olanda—Danemarca
Ora 20 : Italia—Ungaria

DUPĂ PRIMUL DERBY

La cîteva ore după desfășurarea meciului dintre Austria și Ungaria, primul dintre derby-urile actualei ediții a C.M. de hochei — grupa C, aici la Galați ecourile sale s-au făcut simțite din plin. Am cerut, desigur, și părerea a doi dintre principalii angajați, conducătorii loturilor respective, **Hans Külbelbeck**, secretarul federației de hochei din Austria, și **György Pasztor**, fostul internațional maghiar. Probabil satisfăcut de victoria echipei sale, specialistul austriac a fost extrem de concis: **„Rezultatul de 3—2 în favoarea noastră s-a datorat jocului bun prestat în fiecare repriză și felului inteligent cu care băieții au știut să se apere în următoarele 40 de minute".** Pe de altă parte György Pasztor, în ciuda ofului de-l avea pe inimă sau poate tocmai de aceea, a fost mai volubil : **„Indiscutabil, în prima repriză Austria a fost superioară. Formația maghiară a jucat prea nervos și de aceea foarte crispat, mai cu seamă în apărare, unde a comis cîteva greșeli flagrante, hotărîtoare pentru soarta meciului. În următoarele două reprize, reprezentanții noștri au avut superioritatea în joc, dar aceasta ca și superioritatea numerică n-au putut fi fructificate prin goluri. Hocheiștii maghiari au comis și o mare greșeală tactică : aceea de a fi insistat aproape exclusiv pe intrările prin centru, în loc să se fi căutat ca printr-un joc pe aripi să fie destrămată apărarea austriacă".**

★

Cu 6 minute înaintea sfîrșitului partidei, cel mai bun jucător austriac, înaintașul Puschnig, a fost lovit violent în mantinelă, suferind o luxație acromio-claviculară dreaptă, care după opinia medicului Grigore Birsan (arbitru internațional de fotbal) va trebui operată de îndată. De altfel, Puschnig va părăsi orașul în cîteva ore, cu destinația Viena.

Un alt accidentat, italianul Mastel, a suferit o întindere a ligamentelor claviculare, dar există speranțe ca el să joace în zilele următoare.

„NU SE POATE !"

Răspunsul neașteptat al conducerii Liceului industrial de petrol din Ploiești

Cum educația fizică și sportul din țara noastră se adresează și școlarilor — dacă nu lor în primul rînd — e normal ca unele hotărîri ce privesc sistemul de organizare a rețelei de învățămînt să aibă tangență și cu activitatea sportivă, inclusiv orele de educație fizică. După apariția unei astfel de instrucțiuni pe toate treptele ierarhice, de la nivelul forurilor centrale — minister, departamente — și pînă la unitățile de bază — în cazul de față școlile generale și licee — cei răspunzători de transpunerea în viață a acestor indicații alcătuiesc colective din cadrele cele mai competente și pornesc la lucru cu dorința de a obține rezultate cît mai bune.

În urma aplicării Hotărîrii Consiliului de Miniștri nr. 1934 din 3 octombrie 1969, *în structura inspectoratelor școlare au intervenit unele modificări. Pentru cei ce lucrează în învățămînt lucrurile sînt foarte clare. Se știe că atribuțiile inspectorilor cu educația fizică au fost preluate de către colective alcătuite de cîrnd în județe, care activează pe lîngă inspectoratele respective și sub îndrumarea organelor sportive — în speță C.J.E.F.S. Aceste colective au misiunea (și li se dă acest drept prin H.C.M. și Instrucțiunile M.I.) de a controla și îndruma activitatea de educație fizică din școli.*

La Ploiești, ca în toate județele țării, în acest colectiv au fost cooptați profesori de specialitate care să îndrume activitatea sportivă școlară pe raza orașului și județului, să ia parte activă la organizarea competițiilor sportive. „Acestor cadre didactice — se spune în H.C.M. amintită mai sus — li se vor asigura, prin orarul școlii la care lucrează, una-două zile pe săptămînă pentru activitatea de îndrumare".

Pe această bază legală, C.J.E.F.S. Prahova a solicitat conducerii Liceului industrial de petrol Ploiești *să nu plănifice sîmbăta după-amiază orele de educație fizică ale profesorului Octavian Velicu, pentru a i se asigura timpul necesar de a participa la activitatea colectivului respectiv, îndeosebi de a lua parte la competițiile sportive școlare care se desfășoară, în genere, sîmbăta după-amiază și duminica. Nimic ilegal, nici un temei care să facă cererea nerealizabilă. Activiștii de la C.J.E.F.S. Prahova nici nu-și puneau probleme în acest sens, mai ales că activitatea sportivă a elevilor interesează (sau ar trebui să intereseze) atît organele sportive cît și conducerile școlilor și liceelor.*

Ce a răspuns conducerea liceului în cauză ? Transcriem, cuvînt cu cuvînt, adresa nr. 8 din 14 ianuarie 1970: „Ca răspuns la scrisoarea dv. nr. 63 din 13 ianuarie 1970 *(n.n. ați observat cît de operativ a venit răspunsul).* VĂ FACEM CUNOSCUT *(n.n. deși nu era necesar fiindcă cei din conducerea C.J.E.F.S. știau despre cine e vorba)* CĂ TOV. VELICU OCTAVIAN ESTE PROFESOR CU FUNCȚIA DE BAZĂ LA LICEU ȘI TREBUIE SĂ-ȘI ÎNDEPLINEASCĂ ÎN PRIMUL RÎND SARCINILE CE-I REVIN CA PROFESOR AL LICEULUI *(sublinierea noastră).*

Programul orar nu se poate modifica în funcție de celelalte activități *(n.n. obștești, cerute de organele superioare, de H.C.M., și tot în folosul sportului)* ale profesorului". Semnează : director, Ing. DOINA CONSTANTIN; secretar-șef, STELA CEAUȘ *(s.n.)*

Deci, scurt pe doi ! Nu se poate ! Un răspuns mai nefericit nici că se putea.

În fața acestei încălcări flagrante a unor instrucțiuni oficiale, credem că forurile superioare, cu autoritatea pe care le-o reclamă însăși existența, vor interveni energic. Și nu numai în cazul de la Ploiești, ci peste tot unde, din păcate, s-ar putea să mai apară asemenea poziții ciudate.

Constantin ALEXE

fotbal

MECIUL DINAMO BACĂU — ARSENAL LONDRA VA FI CONDUS DE O BRIGADĂ DE ARBITRI DIN UNGARIA

La 11 martie, la Bacău, Dinamo va primi replica formației Arsenal Londra în prima manșă a sferturilor de finală ale „Cupei europene a târgurilor". Federația română de fotbal a fost înștiințată de către U.E.F.A. că meciul va fi condus de o brigadă de arbitri din Ungaria. Partida va începe la ora 14,30.

Progresul București — Tractorul Brașov 2-3 (2-1)

O surprinzătoare, dar pe deplin meritată, victorie a jucătorilor de la Tractorul (divizia C) în fața liderului seriei I a diviziei B, Progresul. În amicalul disputat ieri după amiază, pe terenul de zgură din str. dr. Staicovici, brașovenii s-au acomodat mai bine cu condițiile de joc, dovedind, în primul rînd, o pregătire fizică superioară partenerilor lor de întrecere. De-a lungul celor 90 de minute de joc, brașovenii au acționat lejer, iar cînd desfășurarea fazelor a cerut-o, ei au imprimat un ritm alert, depășind astfel de multe ori apărarea adversă.

Elevii lui Victor Stănculescu au încercat să realizeze unele faze ofensive, dar majoritatea lor au fost lente și ușor destrămate de fundașii brașoveni. Punctul nevralgic al formației Progresul l-a constituit linia de apărare, care s-a repliat cu greutate și a făcut multe greșeli. Golurile au fost marcate de Năstase (min. 10 și 21) pentru Progresul, Budai (min. 12, 65), Matei II (min. 58) pentru Tractorul. A arbitrat foarte bine M. Niță.

„CUPA FEROVIARULUI"

În organizarea asociației sportive C.F.R., duminică a avut loc la Roșiori un turneu de fotbal, dotat cu „Cupa feroviarului". Partidele s-au disputat pe distanța a două reprize de cîte 30 de minute.

În semifinale, Comerțul Alexandria a învins pe Chimia Tr. Măgurele, iar C.F.R. Roșiori (din campionatul județului Teleorman) pe divizionara C Petrolul Videle. Cupa pusă în joc a revenit jucătorilor de la Comerțul, care au dispus în meciul final cu 1—0 (1—0) — a marcat Modunio, în min. 18 — de C.F.R. Roșiori.

VIOREL NICOLESCU
elev la Liceul din Videle

STEAGUL ROȘU BRAȘOV — A.S. ARMATA TG. MUREȘ 1—1 (0—0)

BRAȘOV. Nici duminică Steagul roșu n-a avut șansa să joace pe un teren mai bun. Partida sa amicală cu A.S.A. Tg. Mureș s-a desfășurat pe stadionul Tineretului, pe ploaie și, deci, pe un teren foarte greu, care a solicitat jucătorilor eforturi sporite. Antrenorii celor două formații s-au declarat după joc mulțumiți, mai ales în ce privește buna pregătire fizică a fotbaliștilor. Echipele — îndeosebi cea locală — au construit o serie de acțiuni, unele chiar frumoase, aplaudate de cei aproape 2 000 de spectatori care au înfruntat ploaia măruntă și deasă. După rezultatul final s-ar părea că jocul a fost echilibrat. Realitatea este că gazdele au dominat, au supus la grea încercare apărarea mureșenilor și în special pe portarul Bai. Au marcat: Florescu (min. 67) pentru Steagul roșu și Caniaro (min. 85), pentru A. S. Armata. A arbitrat M. Roman (Brașov).

C. GRUIA-coresp. principal

La 30 septembrie

POLONIA — ROMÂNIA (tineret)

În programul din acest an al selecționatei de tineret (23 de ani) a României figura și o întîlnire cu echipa similară a Poloniei. Zilele trecute a fost definitivată data acestei partide: 30 septembrie.

POLITEHNICA IAȘI ÎNVINSĂ LA TIRANA

TIRANA, 17. Continuîndu-și turneul în Albania, echipa Politehnica Iași a jucat la Tirana cu formația locală Partizan. Fotbaliștii albanezi au obținut victoria cu scorul de 4—2 (1—2).

TURNEUL ECHIPEI DINAMO BUCUREȘTI ÎN R.D. GERMANĂ

După cum am mai anunțat, echipa Dinamo București a plecat în R. D. Germană, unde va susține mai multe meciuri amicale. Dinamoviștii vor susține astăzi prima întîlnire, în compania formației Union Berlin. În ziua de 21 februarie, bucureștenii vor juca cu Hansa Rostock. Ultimele două partide vor avea loc în organizarea clubului Dinamo Berlin, în zilele de 23 și 26 februarie.

Au făcut deplasarea, printre alții, Pircălab, Frățilă, Ștefan, Coman, Haidu, Pîrvu, precum și tinerii Cavai (portar), Dobrău, Doru Popescu și Moldovan.

F.C. ARGEȘ — PRIMA ECHIPĂ ROMÂNEASCĂ ÎN GHANA

UN TURNEU FRUCTUOS ȘI UTIL

F. C. Argeș a întreprins între 20 ianuarie și 12 februarie un turneu în Africa, susținînd 5 jocuri în Ghana și 3 în Republica Democratică Congo.

Prezența echipei noastre în Ghana, prima formație românească de fotbal care vizita această țară, a stîrnit un viu interes. Acest lucru a și determinat ambasada României la Accra să organizeze o conferință de presă.

Programul jocurilor s-a desfășurat astfel: 22 ianuarie —Accra, cu Great Olimpics, echipă clasată pe locul III (rezultat: 2—1); 25 ianuarie — Accra, cu Black Star (naționala Ghanei), cîștigătoare a două ediții ale „Cupei Africii" (1966 și 1968), calificată și în turneul final al ediției actuale, care s-a desfășurat, recent, la Khartum (rezultat: 2—2); 29 ianuarie, cu Kotoko Ashante Kumasi, campioana Ghanei (rezultat: 0—1).

După această suită de jocuri, am plecat la Kumasi, cel mai mare oraș de provincie din Ghana, situat la o distanță de cca. 300 km de Accra, și avînd o veche tradiție fotbalistică. Am plecat cu avionul, dar ne-am întors cu autobuzul, întrucît șoseaua trece prin mijlocul junglei și băieții noștri au ținut neapărat s-o traverseze... La Kumasi, am jucat, la 1 februarie, cu Hearts of Oak (Inimile de stejar), echipă clasată pe locul doi în campionatul ghanez, pierzînd cu 1—2. Această echipă din Kumasi deține în Ghana cel mai bun palmares internațional, printre care și un 2—2 în compania lui F. C. Santos, cu Pele în formație. Apoi, la 3 februarie, am disputat ultimul joc al turneului din Ghana, cu Susubiribi, echipă clasată pe locul 4 (scor final: 3—2).

Fotbalul practicat în această țară se caracterizează, în special, pe jocul în forță și viteză, dar și pe un bun control al balonului. Este demnă de remarcat pasiunea pentru fotbal a majorității populației. Forurile de conducere sportive ghaneze și-au manifestat dorința de a dezvolta legăturile sportive cu țara noastră, apreciind schimbul de experiență efectuat de noi cu antrenorii echipei naționale ghaneze, precum și antrenamentul comun cu Black Star, înaintea plecării acesteia la turneul „Cupei Africii" de la Khartum (Sudan).

În continuarea turneului, echipa noastră a susținut trei jocuri în Republica Democratică Congo, participînd la turneul triunghiular din Kinshasa („Cupa Federației de fotbal"). Astfel, ea a jucat la 6 februarie cu Dragon, echipă clasată pe locul doi în campionatul congolez (rezultat: 2—1); la 8 februarie (în afara turneului) cu V. Club, campioana țării (rezultat: 1—3) și la 10 februarie, cu Daring, echipă clasată pe locul trei (rezultat: 3—2).

În urma acestor rezultate, F. C. Argeș a cîștigat turneul. Și, în prezența a peste 80 000 de spectatori, într-un cadru festiv, în care o fanfară a orașului Kinshasa a intonat Imnul de stat al României, primul adjunct al ministrului de externe al Republicii Democratice Congo a înmînat cupa jucătorului Barbu, căpitanul echipei noastre.

Fotbaliștii noștri au fost profund impresionați de interesul deosebit și de atmosfera favorabilă sportului cu balonul rotund, de temperamentul spectatorilor, care depășește, credem, pe cel sud-american.

Avînd în vedere stadiul incipient de pregătire al echipei noastre — doar 10 zile de antrenament pînă la susținerea primului joc — considerăm că acest turneu a fost nu numai fructuos, dar și foarte util pentru noi.

Puiu RAPAPORT
vicepreședinte al F.C. Argeș

O fază din meciul dintre F. C. Argeș și V. Club, disputat la Kinshasa

Tricourile aceluiași club, Steagul roșu, însă adversari. Sleam (A. S. Armata Tg. Mureș, în tricou alb) controlează balonul cu toată intervenția lui Pescaru (Steagul roșu). (Fază din meciul amical Steagul roșu Brașov — A. S. Armata Tg. Mureș disputat la Brașov.

Foto: S. BRAȘOVEANU

MÎINE, LA ORADEA

Divizionara B Olimpia Oradea va susține mîine, în cadrul pregătirilor pentru returul campionatului, o nouă partidă amicală. Formația orădeană va primi replica echipei C.F.R. Cluj.

LOTO-PRONOSPORT

La 22 februarie a.c. Loto-Pronosport organizează primul concurs excepțional al anului 1970, concurs care se prezintă cu numeroase premii.

În primul rînd, se vor acorda, în număr NELIMITAT autoturisme: DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 și SKODA 1000 M. B.

O atracție deosebită o constituie cele 100 de excursii la Moscova și Leningrad (circa 5 zile). Excursiile vor fi atribuite prin tragere la sorți între variantele cîștigătoare la categoria a V-a.

Se mai acordă premii în numerar de valoare variabilă și premii fixe în bani.

Se cîștigă și cu 3 numere din 7 extrase.

Se efectuează 5 extrageri de cîte 7 numere din 45, în două faze. În total se extrag 35 de numere.

La acest concurs se participă pe bilete: seria N — 30 lei cu drept de participare la toate cele 5 extrageri; seria M — 18 lei cu drept de participare numai la cele 3 extrageri de la faza I și seria P — 12 lei, cu drept de participare numai la cele 2 extrageri de la faza a II-a.

Simbătă 21 februarie a.c. este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor.

● Tragerea concursului Pronoexpres de astăzi va avea loc la București în sala Clubului Finanțe Bănci din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 19. Tragerea va fi radiodifuzată după care va urma un film artistic — Intrarea liberă.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 7 DIN 15 FEBR.

CATEGORIA I: (12 rezultate) 2,7 variante a 33.836 lei.

CATEGORIA a II-a: (11 rezultate) 59,3 variante a 1.849 lei.

CATEGORIA a III-a: (10 rezultate) 572,9 variante a 287 lei.

CUPON DE CONCURS

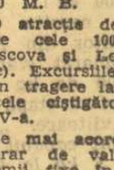

Numele și prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

RECURS

N-au trecut prea multe zile de cînd binecunoscutul club bucureștean Progresul a dat publicității ceea ce s-ar putea numi o știre-șoc: Țarălungă a fost suspendat din activitatea sportivă pe timp de doi ani! *Asortată cu o expunere de motive — clasice în asemenea spețe (viață nesportivă, abateri repetate), plus unul particular, fuga la alt club — suspendarea atacantului bucureștean am fi trecut-o, totuși, cu vederea dacă n-ar fi reușit să proiecteze, ca pe un ecran, cîteva din malformațiile fotbalului nostru, la nivelul cluburilor și al jucătorilor.*

Să ne explicăm. Jucător de talent, Țarălungă, „solist" incontestabil în echipa bancarilor, și-a permis în trecutul mai mult sau mai puțin îndepărtat destule libertăți cu caracter extra și antisportiv. I-au fost trecute toate cu vederea, după „principiul": „e omul nostru!" (cel mai bun, sau printre cei mai buni). Deși ar fi meritat — la timpul respectiv — să fie suspendat! Dar asta face parte dintr-o binecunoscută „politică" de club...

Ce s-a întîmplat cu Țarălungă? Acest fotbalist — poate singurul om al Progresului cu cotă valorică de lot național — și-a luat geamantanul și a plecat. A plecat să învețe la facultate la Craiova („să fie un păcat așa de mare că vreau să învăț?" — declară el, impresionant, unui coleg ziarist). Să credem că dorul de învățătură l-a mînat pe Țarălungă la Craiova, deși nu cu mult înainte încercase să se transfere la U.T.A. (nefiind, atunci, vorba de facultate) și deși și în Capitală sînt destule facultăți. „Mi-a fost frică de examenul de admitere de la București" mărturisește, aceluiași confrate, Țarălungă. Nu ne îndoim de sinceritatea răspunsului, mai ales că Progresul nu este echipa vreunui institut superior, nu este echipă studențească ca Universitatea Cluj, Politehnica Iași sau Universitatea Craiova... A nu se înțelege că am insinua „ceva, cumva", vorba mult simpaticului actor Toma Caragiu. Nu. Dimpotrivă. Am fi chiar foarte încîntați dacă Țarălungă s-ar număra (în viitor) printre cei doi-trei la sută fotbaliști-tudenți excepționali la carte, gen Andrei Rădulescu, Mircea Luca, Ivansuc etc.

Să revenim, însă, la FUGĂ, sau la DESPĂRȚIRE, cum vreți să-i ziceți — dacă sînteți cu oltenii, tăiați primul substantiv, dacă țineți cu Progresul, tăiați-l pe al doilea — și să urmărim reacțiile celor două „părți".

Clubul Progresul își aduce subit aminte de toate „fărădelegile" lui Țarălungă, îi dresează un act de învinuire cu numeroase capete de acuzare, îl judecă în contumacie și-i aplică o pedeapsă exemplară: doi ani de suspendare! Cum spuneam, simptomatic (și caracteristic) este faptul că abia acum, cînd e ca și plecat de la clubul Progresul, se descoperă la Țarălungă o sumedenie de păcate. (Așa cum, vă mai amintiți, tovarăși de la Universitatea Craiova, s-a mai întîmplat și la dv. cu Sfîrlogea, cînd a plecat din Bănie. Rolul vă este, deci, cunoscut). Toată principialitatea unei secții arde (abia acum) ca o torță de dragul adevărului și al dreptății. S-ar putea să fie așa, tovarăși de la Progresul, dar reacția dv. atît de întîrziată începe să aducă nu a dreptate, ci a răzbunare. Mai ales că ați avut inima să-l pedepsiți pe Țarălungă cu nu mai puțin de doi ani suspendare. Se mai găsesc chiar unii care să pretindă că ați avut în vedere, la „gradarea pedepsei", principiul neonorabil (activ încă, din păcate, în fotbalul nostru): „nu vrea să joace la noi, să nu joace nicăieri!"

Judecîndu-l atît de aspru și, mai ales, atît de tardiv, pe Țarălungă, am simțit nevoia să facem „recurs" la hotărîrea dv.

Țarălungă merită să fie suspendat dar, să fim serioși, nu pe doi ani! Asta în ceea ce-l privește pe Țarălungă. Cît despre „politica" cluburilor în materie de relații principiale cu jucătorii, mai sînt destule de spus. O să încercăm să le spunem (și cu altă ocazie.

Marius POPESCU

Titus Ozon:
«SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● Portarul Henni mă privește cu respect ● La Budapesta, după eșecul maghiarilor ● Fotbal cu... carceră ● Metalul Reșița, ne toarnă venin în suflet ● Aventura din Deltă

1954, un sezon bun. Dinamo avea doi centri înaintași: Ene și eu. Dar cum el nu putea juca în alt post, iar eu mă acomodasem destul de bine cu toate, am fost fixat interstinga. Îmi mergea jocul, observam un continuu proces de maturizare tactică și înscriam goluri multe. Dinamo învinge echipa belgiană La Gantoise într-un amical (2—0), iar la 2 mai jucam, în reprezentativa Bucureștiului, la Praga, cu selecționata orașului în care evolua și cel ce va deveni mai tîrziu marele Masopust. Am fost în excelentă vervă, în prima repriză mai ales, dar n-am reușit să marchez nimic. Am pierdut cu 3—2 dar onorabil. În schimb, puțin mai tîrziu, echipa României avea să întreacă la Berlin echipa R.D. Germane, prin golul înscris de mine, prezent în linia de atac alături de Zavoda I, Nicușor, Ene și Suru.

Dinamo va juca cu Dozsa Budapesta, o partidă amicală pe „23 August". Cîștigăm cu 3—1, eu înscriind toate golurile noastre și băgînd puțin spaima în portarul Henni. A doua zi, presa publica declarația aceluiași jucător maghiar care mă considera „profesorul" atacului și aprecia fentele mele de corp, dribling-ul scurt și, în special, viteza cu care urmăream mingea. Ce-i drept, fusesem în mare formă.

La 19 septembrie, jucăm cu echipa Ungariei la Budapesta. Trecuse puțin timp de cînd echipa lui Grosics pierduse memorabila finală de la Berna. Publicul maghiar era încă tare afectat de înfrîngere, își admonesta echipa cu severitate, iar fotbaliștii maghiari luptau în fiecare meci cu multă ardoare pentru reabilitare. Am fost conduși cu 1—0, dar numai după 1 minut am egalat. Pînă la urmă am cedat cu 1—5. Aveau o mare echipă, nu putea fi neutralizată și mă întreb ce stare psihică ciudată o fi stăpînit-o în ziua meciului decisiv pentru titlul suprem, de a putut să piardă?

Începem bine returul campionatului, Dinamo București reușind să cîștige și două meciuri în deplasare la Hunedoara și Brașov. Dar vine bomba stagiunii. Toată echipa merge slab și pierdem la București meciul cu Știința Timișoara. După 57

Aici, în prima linie a echipei, m-am simțit întotdeauna cel mai bine

de minute sînt înlocuit cu Neagu, iar, după meci, la club iese scandal mare pentru această înfrîngere. Printre cei mai incriminați mă aflu și eu. Cineva din mai marii clubului hotărăște să mă pedepsească consemnîndu-mă sever să nu ies dintr-o cameră 2x2 m timp de 10 zile. După trei, patru zile își dă seama de gafa comisă și trimite să fiu anunțat că dispoziția a fost revocată. Eu nu accept și voi continua să stau izolat în încăperea cu pricina pînă la împlinirea sentinței. Ciudate concepții mai aveau unii despre sport, despre victorii și despre înfrîngeri! Mi s-a părut întotdeauna că cel ce nu știe să admită însuccesul, ca o alternativă a vieții sportive, este un om străin de principiile elementare ce guvernează sportul și viața, un rătăcit care ar trebui pus să lucreze numai cu mașini, nu cu oameni. Aveam să nu mai joc cîteva săptămîni. Mi-era lehamite de fotbal. Am reintrat abia într-un meci amical internațional, cu echipa suedeză Djurgarden pe care Dinamo l-a pierdut, pe drept, cu 3—2. Campionatul avea să fie cîștigat de către U.T.A., urmată de C.C.A. și de noi, la cîte un punct diferență. Dar comedia fotbalistică a anului s-a petrecut în Cupă. Trecem în semifinală de Flacăra Ploiești (4—1), în timp ce C.C.A. este eliminată cu 1—0 de către Metalul Reșița, echipă modestă, din a doua divizie. Credeam, în sfîrșit, că am ajuns în pragul unei victorii, într-una din cele două mari competiții interne. Dar, știți ce s-a întîmplat. Ceva, care pe mulți dintre dumneavoastră i-a uluit la vremea aceea. Am fost învinși cu 2—0 prin golurile marcate de Seleș (min. 30 și 40). Ratările noastre, forma bună a portarului reșițean Zarici, forța lor de luptă exemplară, precum și greșelile apărării dinamoviste au făcut din Metalul Reșița prima echipă din divizia B care avea să cîștige „Cupa României". La sfîrșitul sezonului 1954 am vrut să mă transfer.

Cînd am anunțat că plec de la Dinamo București (ceream dezlegarea printr-un memoriu) s-a întîmplat ceva ce azi ni se pare incredibil și imposibil dar atunci nu era. Cuiva de la club i-a venit ideea să mă trimită din București în perioada transferărilor cu un pretext oarecare. Și iată că, deși eram în concediu, mă trezesc chemat și inclus, chipurile, într-o brigadă de control, ce trebuia să execute niște inspecții. Eu și cu un căpitan sîntem trimiși imediat, restul componenților comisiei urmînd să vină peste cîteva zile. Ajungem noi la locul cu pricina, undeva prin Deltă și stăm. Trebuie să-i așteptăm pe ceilalți, mi se spune. Eu am început să pricep stratagema, să înțeleg că fusesem „dislocat" aici pînă expira perioada transferărilor și onorat cu gardă personală. Atunci, mă duc la un medic și fac rost de un certificat medical. Se menționa în el că am dizenterie. Spun însoțitorului meu că trebuie să mă întorc de urgență la București fiind bolnav. El începe să-mi vorbească despre pericolele care mă amenință în cazul cînd voi pleca din timpul misiunii. Eu îi dau într-una că am certificat medical. În noaptea următoare hotărîsem să plec. Există un vaporaș care trecea zilnic pe la 4 dimineața spre Galați. Îmi fac bagajele și le vîr sub pernă. Toată seara am de suportat insistența binevoitorului meu însoțitor care mă tot invita să jucăm table și mai ales să bem. Eu n-aveam chef de nimic, iar de băut am refuzat, invocînd afecțiunea de care sufăr. Știind că n-am ceas, și cum la vreme de iarnă, la 4 dimineața întunericul are intensitatea smoalei, amicul și-a dat ceasul în urmă cu vreo 3 ore, lăsîndu-l în fața mea ca să mă deștepte. Și s-a culcat liniștit. Dar eu fusesem mai precaut decît își închipuia dumnealui, împrumutînd un ceas de la cineva. Cu o oră înainte de sosirea vaporului am ieșit tiptil-tiptil din cameră și l-am așteptat, plimbîndu-mă sub cerul liber. Așa s-a terminat episodul acesta à la Hitchcok. Desigur, asemenea abuzuri sînt astăzi irepetabile.

În anul următor aveam să joc la Progresul București, echipă atunci promovată. Avea un lot modest, cu regretatul Gică Nicolae antrenor, dar te simțeai bine între băieții aceia care munceau mult, conștienți că e singura soluție pentru ei. Cosma, Gică Andrei, Paraschiv, Bratu, Soare, Dragomirescu, Tănase, Șîrbei, Lăzărescu, Smărăndescu, Iordan, Fusulan și Ciocea erau noii mei coechipieri.

Poate fiindcă nimeni nu ne lua prea în serios, am început tare. Victorii în deplasare la Reghin (0—1), la Tg. Mureș (1—3), meciuri nule la Petroșani și Timișoara cu Știința, o reușită de pomină în fața echipei C.C.A., au făcut din noi o revelație pînă la sfîrșitul turului, cînd aveam să ne clasăm pe locul al treilea.

CAPITOLUL URMĂTOR: ● Învingem Norvegia, pierdem în fața Suediei ● Carré, stoperul Belgiei, declară că l-am fost un adversar tot atît de dificil ca și francezul Kopa ● Apolzan, jucătorul de care n-am trecut aproape niciodată ● Progresul e în suferință ● 1—1 cu echipa U.R.S.S., dar trebuia să cîștigăm

sportul în lume

GH. RUSSU-ȘIRIANU, transmite din Suedia:

Peripeții pe drum și —37 de grade

ÖSWERSUND, 17 (prin telefon). — *Formularea „călătoriei obositoare", care însoțește uneori relatarea privind deplasarea sportivilor spre locul de întrecere, a căpătat, în cazul biatloniștilor români, un conținut nou. Într-adevăr, călătoria pe ruta aeriană București — Berlin — Copenhaga — Stockholm — Sundvaal — Östersund a constituit o suită de peripeții și eforturi cu totul ieșite din comun. De altfel, pe aeroportul din Ostersund, la 12 ore după prima din cele cinci decolări ale zilei, ei încă nu se puteau considera ajunși la capăt. Au mai „beneficiat" de 90 de minute de așteptare în deplină necunoștință de cauză asupra celor ce trebuiau să urmeze: nimeni nu i-a întîmpinat, nici un fel de mijloc de transport pînă în oraș (12 km) nu apărea la orizont, nimeni din personalul aeroportului (4 persoane) nu știa nimic. Cu chiu cu vai, către miezul nopții, au ajuns la locul de cazare. Dar pentru ei, cel mai serios impediment, încă la primul contact cu pîrtia și poligonul ce vor găzdui campionatele mondiale, avea să fie altul decît simpla oboseală sau enervarea, la urma urmei foarte firești pentru un asemenea voiaj. Este vorba pur și simplu de frig.*

Multora le poate părea curioasă afirmația. Dar aici, la Östersund, mercurul ne arăta marți la ora 9 în poligon minus 37 de grade! Cifra scutește comentariile, dar vă voi mai arăta că antrenamentul văzut trebuia filmat: am „remarcat" sportivi sosind în goana mare pe poligon, după cîțiva kilometri, plini de promoroacă, iar o dată ajunși, în loc de a încerca să-și recapete respirația, săreau, fugeau, își dădeau camaraderește pumni în spate, pe scurt — făceau tot posibilul ca să se încălzească puțin!

Evident, dacă alergarea pe schiuri a mai „mers" cumva, în schimb tragerea a fost aproape pentru toți a-landala. Nici muniția nu se mai comportă normal în asemenea condiții, iar brațele trăgătorilor numai ferme nu pot fi. Mai mult încă (și motivul va determina, probabil, modificări de program), s-au înregistrat degerături pînă și la concurenții care s-au antrenat. Rămîne, desigur, ca cei în drept să hotărască pe parcurs, în funcție și de evoluția termometrului Culmea este că, marți seara, stația meteorologică a anunțat că frigul se va accentua, putînd atinge minus 45 de grade!

Pentru moment, în rîndul sportivilor români toată atenția e îndreptată spre o cît mai rapidă recuperare și spre adaptarea la condițiile de aici. De altfel, indiferent de ce se va petrece la C.M. de biatlon, vom reveni asupra acestui subiect, abordat chiar și la modul general. Optimismul moderat și calmul sînt trăsături pe care le-am remarcat la Vilmos, Carabela și ceilalți, iar acest lucru ne dă speranțe într-o comportare onorabilă.

De la trimișii noștri speciali

ION MATEI, transmite de la C.M. de schi:

Suedezul Aslund învingător la 15 km

STRBSKE PLESO, 17 **(prin telefon).** Interesul pentru cursa de 15 km a crescut considerabil după ce, în cele trei probe anterioare, nordicii nu au putut face față reprezentanților U.R.S.S., R. D. Germane și Cehoslovaciei și cu atît mai mult cu cît această întrecere a fost considerată întotdeauna o specialitate a scandinavilor.

În plus, declarația făcută de norvegianul Martinsen după desfășurarea cursei de 30 km a părut multora surprinzătoare și puțin încurajatoare pentru ai săi: **„Pîrtiile sînt excelente, dar foarte dificile pentru norvegieni. Dacă campionatul ar fi fost organizat în Scandinavia, am fi cîștigat noi".**

Și, totuși, azi **(n.r.: ieri),** pe un timp superb, nordicii s-au revanșat, ocupînd primele două locuri prin Lars Goran Aslund (Suedia) și Odd Martinsen (Norvegia). Mezinul echipei suedeze, în vîrstă de 25 de ani (care după sezonul 1969 nu figura în punctajul F.I.S. nici în primii 20), a dominat cursa de la plecare, beneficiind și de un număr de start excelent. La km 5, Aslund a trecut cu multă dezinvoltură primul, fiind înregistrat cu 13:50,56 și urmărit îndeaproape de Klause (R.D.G.) — 13:59,46, Simasov (U.R.S.S.) — 14:05,47, Tarakanov (U.R.S.S.) — 14:06,08 și Martinsen — 14:09,40. Cursa a fost decisă de cea mai dificilă porțiune a traseului, aflată între km 4 și km 8. De altfel, Martinsen a declarat, la încheierea întrecerii, că acolo a pierdut șansele pentru primul loc. La km 10, Aslund a trecut din nou primul (31:38,26), urmat de Martinsen (32:09,08), Klause (32:12,19), Simasov (32:16,13) și norvegianul Tyldun (32:23,51), acesta din urmă mizînd totul pe o carte: la km 5 se afla pe locul 12, a forțat, ajungînd pe locul 5, dar nu a mai putut menține ritmul, ca de altfel și Klause. Sfîrșitul disputei a marcat o revenire a lui Simasov, dar insuficientă pentru a periclita pozițiile lui Aslund și Martinsen. Învingătorul a avut cîteva atu-uri pe care nu a ezitat să le arate după terminarea cursei, cînd a declarat: **„Am avut o excelentă dispoziție datorită timpului foarte frumos, calității zăpezii, temperaturii, formei sportive și cunoașterii traseului** (n.n.: în 1967 a cîștigat pe același traseu o cursă de 15 km). **Am intuit victoria și doar vremea nefavorabilă din ziua desfășurării cursei de 30 km nu mi-a permis să-mi etalez posibilitățile și în această dispută".**

Din nou s-au remarcat reprezentanții R.D. Germane, care au ocupat două locuri din primele zece, în vreme ce italienii, cu toată prezența lui Franco Nones, sînt departe de pozițiile fruntașe.

Clasamentul (au luat startul 74 de concurenți): 1. Aslund (Suedia) 47:04,71; 2. Martinsen (Norvegia) 47:38,19; 3. Simasov (U.R.S.S.) 47:49,00; 4. Klause (R.D.G.) 47:50,36; 5. Tyldun (Norvegia) 48:01,67.

Miercuri are loc cursa de 10 km pentru senioare.

Corespondență specială pentru „SPORTUL"

HANDBALIȘTII ELVEȚIENI AȘTEAPTĂ CU ÎNGRIJORARE JOCURILE DIN CADRUL C.M.

Echipa de handbal a Elveției se prezintă la campionatul mondial din Franța, fără prea mari pretenții. Dacă avem în vedere palmaresul cu totul nesatisfăcător din ultimii ani, ne vom da lesne seama că misiunea sportivilor din țara cantoanelor va fi extrem de dificilă. După ce între anii 1966 și 1968 din cele 18 întîlniri, reprezentativa Elveției nu a cîștigat nici una (!), se credea că întinerirea formației va aduce revirimentul mult așteptat. Acest lucru nu s-a produs, însă. În ultimii ani, selecționata nu a cîștigat decît două partide, cu modesta echipă a Luxemburgului: 11—10 și 22—9 — în preliminariile C.M. În rest, numai înfrîngeri suferite din partea unor formații slab cotate pe plan european, ca aceea a regiunii Saar (11—15) și a Spaniei 7—18 și 10—18!

Cu echipa României (două înfrîngeri cu 10—22 și 12—14) elvețienii nu au emis nici măcar pretenții.

Acum, înaintea C.M., Elveția se prezintă cu un bilanț nesatisfăcător.

Pregătirea selecționatei este încredințată antrenorului iugoslav Jirislav Dolenec, care a început o muncă asiduă cu tînăra sa formație, dar pînă în prezent, timpul scurt pe care l-a avut la dispoziție nu i-a permis obținerea unor succese. **„Păcat că „mondialele" nu sînt cu un an mai tîrziu** — spune Dolenec — **pentru că, în acest caz, reprezentativa Elveției ar fi fost cu totul alta decît cea de acum".**

Cantonamentul de scurtă durată de la Maglingen (21—25 februarie) nu poate oferi multe îmbunătățiri, mai cu seamă că unii jucători nu pot răspunde acestei invitații, și din motive profesionale, nici nu pot participa la C.M. Absența lui Jean Aeschbach (unul din jucătorii de bază ai echipei), care a suferit recent o fractură a antebrațului drept, se va face desigur remarcată. Nu se emit, deci, pretenții nici în ultimul meci de verificare, de la 21 februarie, cu echipa Ungariei.

Iată de altfel lotul celor 16 pentru mondiale:

PORTARI: Felix Eisen (Pfadi Winterthur, 26 de ani, 9 ori internațional), **Michael Funk** (Grasshopers, 29, 39), **Peter Kiener** (GG Bern, 27, 3).

JUCĂTORI DE CÎMP: Fritz Blaser (Tsg Berna, 23, 2), **Luzi Dubs** (Pfadi Winterthur, 19, 2), **Hans Grundmann** (Tv Suhr, 25, 7), **Hansruedi Gygax** (Tv Shur, 28, 22), **Oswald Kron** (Atv Baselstadt, 22, 14), **Heinz Mahrer** (Tv Moehlin, 22, 6), **Hansruedi Meier** (Atv Baselstadt, 25, 14), **Reto Morell** (Amicitia Zürich, 23, 3), **Peter Notter** (St. Otmar St. Gallen, 25, 28), **Hans-Juerg Rudolf** (Bsv Berna, 24, 16), **Roland Santini** (Btv Aarau, 23, 16), **Ueli Schweingruber** (Bsv Berna, 26, 22), **Rudolf Wagner** (Atv Baselstadt, 21, 10).

Henri SCHIHIN
redactor la S.I.Z.

BULETIN C.M.

● „Echipa de handbal a S.U.A. vine la campionatul mondial din Franța cu ambiții limitate și mai ales pentru a cîștiga experiență internațională", a declarat președintele federației de specialitate din S.U.A., dr. Peter Buhning. Handbalul este un sport nou în țara noastră, a adăugat el, fiind practicat mai ales în zona New Yorkului și în Florida. Dintre cei 16 jucători, ce vor face deplasarea în Franța, cel mai valoros este Emery Jackson, care este și antrenor secund al formației. La sfîrșitul acestei săptămîni, echipa S.U.A. va susține două meciuri de verificare cu selecționata Islandei, la Reykjavik.

● Federația daneză de specialitate a făcut cunoscut comisiei de organizare a C.M. lotul celor 16 jucători pe care îi va deplasa în Franța la C.M. El are următoarea componență: **Joergensen** și **Bengt Mortensen** (portari), **Haase Pedersen, Arne Andersen, Kjeld Andersen, Gert Andersen, Christiansen, Frandsen, Graversen, Heidemann, Bengt Joergensen, Lund, Max Nielsen, Palle Nielsen, Jurgen Pedersen** și **Svedsen.**

● S-a stabilit ca în programul jocurilor turneului final, atît de riguros alcătuit de organizatorii francezi, să se facă totuși o modificare. A fost introdus un meci în plus! Este vorba de partida dintre echipa ziariștilor străini și cea a celor francezi, care va avea loc în ziua finalei (duminică 8 martie) în sala Handbalului de la Porte d'Ivry. Jucătorii și, mai ales, arbitrii au intrarea gratuită...

PATINATORI SOVIETICI VIZITEAZĂ S.U.A.

MOSCOVA, 17 (Agerpres). — Un grup de patinatori sovietici cuprinzînd cunoscuții campioni V. Muratov, B. Guliaev, Ludmila Titova și Tatiana Sidorova, a plecat în S.U.A. pentru a lua parte la o serie de concursuri. Delegația este condusă de redactorul-șef al ziarului **„Sovietski Sport"**, R. Kiselev și însoțită de antrenorul Evgheni Grișin, fost campion olimpic.

Ancheta internațională a ziarului «sportul»

Preludiu la «EL MUNDIAL '70»

1. Este necesară aclimatizarea? Ce măsuri luați pentru a o realiza în cele mai bune condițiuni?

2. În vederea participării la turneul final, veți întrerupe campionatul?

3. Ați prevăzut un plan special de pregătire pentru jucătorii din lot?

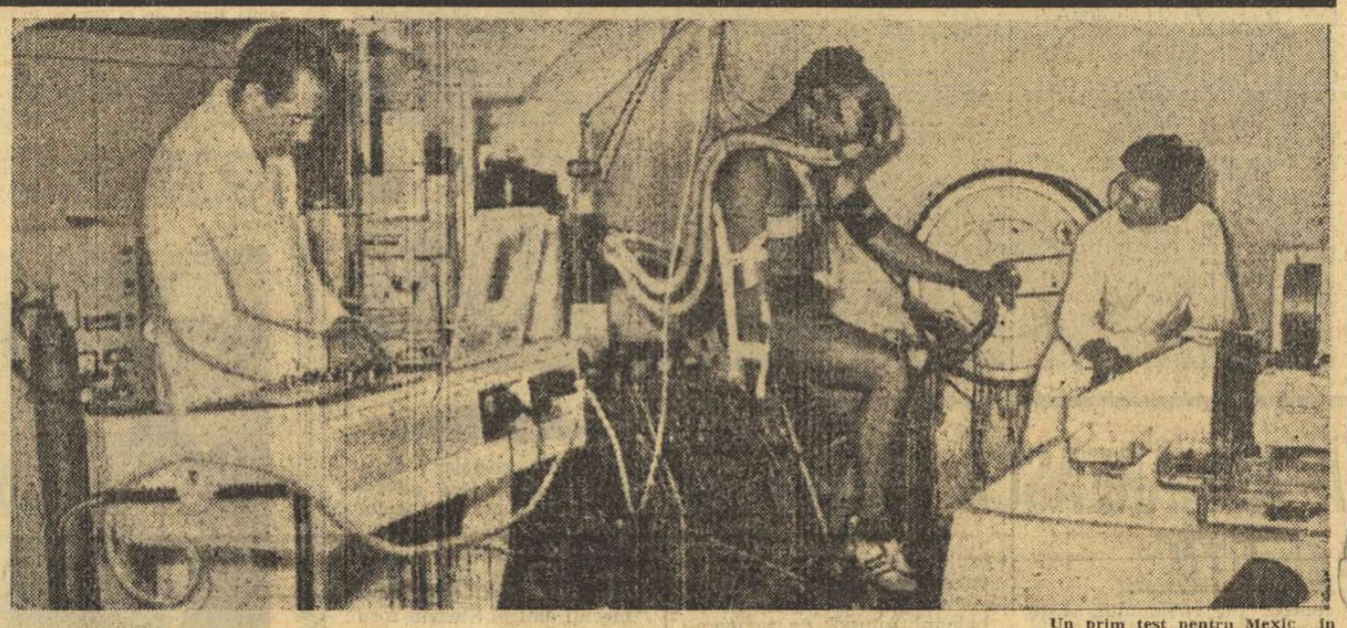

Un prim test pentru Mexic în laborator. După ce prin acest laborator au fost examinați membrii lotului italian pentru J.O., acum este rîndul fotbaliștilor.

ITALIA: 3—4 ZILE AJUNG PENTRU ACLIMATIZARE... ȘI TOTUȘI, SQUADRA AZZURRA VA PLECA LA 15 MAI ÎN MEXIC!

● Campionatul se încheie la 26 aprilie ● Pînă după C.M.

transferurile vor fi înghețate

O recentă întrunire la Florența a conducătorilor „expediției italiene" în Mexic ne-a oferit posibilitatea primirii unor răspunsuri autorizate purtînd girul personalității celor care au dezbătut problemele legate de pregătirea pentru turneul final al C.M. Dintre acestea, extragem pe cele care interesează ancheta ziarului „SPORTUL".

1 Poate spre uimirea cititorilor români, problema aclimatizării nu preocupă prea mult, cel puțin în vorbe, pe Valcareggi și pe colaboratorii săi, ei considerînd că aceasta se poate face în cîteva zile. Și totuși, echipa Italiei va ajunge în Mexic cu două săptămîni înainte de C.M.! Medicul lotului, dr. Fini, a spus la întrunirea amintită că în 3—4 zile jucătorii vor găsi echilibrul ritmului biologic în Mexic. **„Am citit** — a precizat el — **că fotbalul este asemănat cu semifondul. Nimic mai greșit. Semifondistul înșeală după un concurs puternic la altitudine, fotbalistul nu! Fiindcă acesta din urmă face, într-adevăr, eforturi mari, dar beneficiază și de pauze în care se odihnește, recuperează".** Nici regimul alimentar nu-l impacientează pe dr. Fini: **„Cred că vom găsi acolo alimentele adecvate. Am constatat acest lucru. Așa că vom lua din Italia cît mai puțin posibil".**

2 Pregătirea pentru „mondiale" se va face paralel cu campionatul, care **se încheie la 26 aprilie.** De atunci încolo lotul se va reuni pentru antrenamente comune, de omogenizare, ce nu necesită perioade de pregătire exagerat de lungi, avînd în vedere faptul că în peninsulă nu sînt maniere, concepții și stiluri de joc divergente.

3 O nouă surpriză: „squadra azzurra" nu va disputa decît două meciuri importante: **la 21 februarie** cu Spania și la 10 mai cu Portugalia. La întîlnirea „la nivel înalt" de la Coverciano s-au luat unele hotăriri importante în ceea ce privește pregătirea pentru Mexic. Astfel, se va recurge la jucători cu o mai mare experiență internațională (în general, cei care au luat parte la meciurile de calificare), cu toate că, în ultima vreme, campionatul a adus în prim planul scenei (și poate va mai aduce) mulți fotbaliști tineri. Ni se pare, de asemenea, interesant de reținut că, cu prilejul reuniunii amintite, s-a hotărît ca în perioada premergătoare plecării în Mexic (în jurul datei de 15 mai) și pe timpul turneului final să fie prohibită transferarea jucătorilor selecționați. Măsura are menirea de a instaura în tabăra albaștrilor o atmosferă liniștitoare. Jucătorii nu trebuie demoralizați sau chinuiți de gîndul că în lipsa lor li s-a făcut o transferare neconvenabilă, nu trebuie să stea în tensiune, în teama pentru viitorul lor — incert — în regimul profesionist din Italia.

Naționala italiană, ce va cuprinde 22 de jucători (deci, mai puțin decît se pare că va îngădui F.I.F.A. — 25), se va întruni, în limitele permise de campionat și de competițiile internaționale în care sînt angrenate cîteva echipe de club, al căror program va fi respectat.

Așadar, programul depinde și de cei ai cluburilor, care își vor putea utiliza jucătorii selecționați în partidele pe care le au de susținut: Fiorentina („C.C.E."), Roma („Cupa cupelor"), „Inter" („Cupa europeană a tîrgurilor"). Hotărîrea are un temei. Pînă acum se susținea că echipa Italiei este neomogenă și obosită în luna mai, din cauza programului internațional al echipelor de club. Dar în 1966, înainte de a pleca în Anglia, de pildă, Fabbri a supus „Squadra azzurra" unei serii de confruntări severe: cu Bulgaria (14 iunie), cu Austria (18 iunie), cu Argentina (22 iunie), cu Mexic (29 iunie) și cu selecționata orașului Copenhaga. Echipa s-a pregătit mult împreună, a susținut multe meciuri de verificare, toate cîștigate de manieră categorică. Și totuși, în Anglia... Catastrofa, însă, nu se va mai repeta!

Cesare TRENTINI

Englezii se pregătesc pentru cantonamentul de la Guadalajara

Delegația fotbaliștilor englezi va fi alcătuită din 28 jucători, managerul Alf Ramsey, antrenorii Harold Shepherdson și Lee Cocker, un medic și alți opt oficiali. Plecarea spre Mexic va avea loc cu o lună înaintea începerii turneului, fiind programate patru meciuri de verificare în Columbia și Ecuador. La hotelul Hilton din Guadalajara unde vor fi găzduiți fotbaliștii englezi, urmează să fie instalat un serviciu special de pază care să-i ferească pe jucători de vizitatori nedoriți.

Vor fi aduse și însemnate cantități de alimente din Anglia astfel încît jucătorii să nu fie nevoiți să-și schimbe regimul de hrană. Din bagajele delegației vor face parte 488 tricouri, 310 chiloți, 258 perechi ciorapi și cîte patru treninguri pentru fiecare jucător.

EL SALVADOR: „CURĂ DE ALTITUDINE" LA 2500 m

● Campionatul continuă fără jucătorii din lot... dar cu străini

● „Vom ieși cu fruntea sus" — declară Bundio

1 Conducerea federației de fotbal din El Salvador a ținut ca jucătorii săi din echipa reprezentativă să nu fie handicapați de diferența de altitudine. San Salvador se află la numai 825 m față de nivelul mării așa încît s-a decis ca, în cursul lunii februarie, lotul selecționabililor să facă o „cură de altitudine" într-o localitate situată la numai 80 km de capitala țării dar la o cotă foarte apropiată și cu o climă asemănătoare celei din Ciudad de Mexico. Așadar, Pippo Rodriguez, Mon Martinez și coechipierii lor își petrec luna februarie la 2 500 m altitudine făcînd pregătire fizică generală și susținînd cîteva jocuri de antrenament.

2 Campionatul țării pe anul acesta a început la 11 ianuarie și va lua sfîrșit la 30 noiembrie. Cu toate că selecționabilii au intrat la 1 februarie într-un lung cantonament (pînă la începerea campionatului mondial), jocurile de campionat se vor disputa conform calendarului stabilit. Firește, cîteva echipe ca Alianza, Fas, Atlante, Aquila, Adler și Universidad vor fi lipsite de aportul celor mai buni jucători ai lor. Conducerile cluburilor au consimțit la acest sacrificiu în interesul reprezentativei. Nu e mai puțin adevărat că acestor cluburi li s-a dat dreptul să utilizeze patru jucători străini în loc de trei cum prevede regulamentul de desfășurare a campionatului național.

3 Primul meci-test important din perioada pregătitoare a salvadorienilor va fi cel ce va opune, la San Salvador, formația antrenată de argentinianul Gregorio Bundio, reprezentativei Uniunii Sovietice. Acest meci este programat pentru 19 februarie și — bineînțeles — a stîrnit un interes deosebit în rîndul pasionaților acestui sport. În cursul lunii viitoare urmează să se dispute întîlniri amicale cu echipele reprezentative ale Columbiei și Ecuadorului iar pentru luna aprilie au și fost perfectate trei meciuri în Brazilia: la Rio, Manao și în Amazonia.

La 1 mai, lotul lui El Salvador va pleca în Mexico unde Bundio speră să-și opună „ciracii" unor reprezentative europene, excepîndu-le pe cele care fac parte din aceeași grupă cu echipa acestei țări, în speță U.R.S.S. și Belgia.

„Sîntem conștienți de poziția noastră și de posibilitățile noastre — a declarat presei G. Bundio — **dar nu vom da înapoi din fața niciunui obstacol. Sîntem siguri că vom ieși de pe această scenă mondială a fotbalului tot cu fruntea sus, așa cum am și pășit pe ea".**

Alejandro MARTINEZ

„600 DE KILOGRAME REPREZINTĂ DOAR O PRIMĂ ETAPĂ"

— declară noul recordman mondial la haltere

VASILI ALEKSEEV

Cele 595 de kg ridicate recent de Vasili Alekseev au stîrnit senzație în lumea sportului. O altă limită a cărei depășire părea de-a dreptul incredibilă în urmă cu cîțiva ani începe să se clatine serios. Nu va trece mult timp și vom sublinia cu majuscule numele primului om din istorie care va ridica, în trei mișcări, peste 600 kg!

Încurajat de reușita sa, inginerul silvicultor din Arhanghelsc a declarat ziariștilor că cele 600 de kg nu vor fi decît o primă etapă în activitatea sa viitoare. *„De pe acum mă simt capabil să mai adaug cîte 5 kg la fiecare stil și să trec de această limită. Vă veți putea convinge de acest lucru în luna martie, la concursul internațional de la Minsk".*

Întrebat asupra perspectivelor recordului mondial, Alekseev a răspuns fără nici un fel de ezitare: *„Un calculator electronic a precizat că în anul 2000 recordul va ajunge la cifra de 660 kg. Ei bine, eu cred că acest rezultat va fi atins mult mai devreme, poate chiar pînă la J.O. din 1976. În obiectivele mele pentru J.O. de la München figurează următoarele cifre: 220 kg la împins, 180 kg la smuls și 230 kg la aruncat; mai precis, un total de 630 kg. Pentru aceasta voi ridica zilnic zeci de tone, voi face atletism* (să nu uităm că Alekseev a alergat 100 m în 11,0 și a sărit în înălțime 1,80 m) *și voi juca volei...".*

SALISBURY: ILIE NĂSTASE LA PRIMA VICTORIE

NEW YORK, 17. — În ziua a doua a campionatelor internaționale de tenis, pe teren acoperit ale S.U.A., care se desfășoară la Salisbury, jucătorul român **Ilie Năstase** l-a învins cu 4—6, 7—5, 6—1 pe vest-germanul **Joachim Plötz.** Prima mare surpriză a turneului a fost realizată de cehoslovacul **Jan Kukal,** învingător cu 6—3, 1—6, 8—6 în fața profesionistului american **Marty Riessen.** Într-o partidă foarte disputată, **Clarck Graebner** (S.U.A.) a dispus în trei seturi cu 4—6, 6—4, 6—4 de iugoslavul **Nikola Pilici.**

Alte rezultate: **Emerson** (Australia) — **Barth** (S.U.A.) 9—7, 6—4; **Ashe** (S.U.A.) — **Guzman** (Ecuador) 6—1, 6—2; **Roche** (Australia) — **Parun** (Noua Zeelandă) 9—7, 6—2; **Richey** (S.U.A.) — **Carmichael** (Australia) 6—4, 6—4; **Santana** (Spania) — **Jauffret** (Franța) 6—2, 6—4; **Mc Manus** (S.U.A.) — **Kodes** (Cehoslovacia) 10—8, 3—4 (abandon); **Taylor** (Anglia) — **Koch** (Brazilia) 13—11, 6—1; **El Shafei** (Republica Arabă Unită) — **Fairlie** (Noua Zeelandă) 6—2, 6—4; **Okker** (Olanda) — **Loyo Mayo** (Mexic) 6—2, 6—3.

TELEX-TELEX-TELEX-TELEX

După 8 runde în turneul de șah de la Budapesta conduce Keres cu 6 p, urmat de Portisch 5½. Fl. Gheorghiu, care a remizat cu Ivkov și Suetin, a acumulat 4 p.

■

În cadrul turneului de tenis de la Moscova, cupiul sovietic Anna Eremeeva—Valeri Pescianko a învins cu 5—7, 9—7, 6—1 perechea română Iudit Dibar—Petre Mărmureanu. Alte rezultate: Helga Niessen (R. F. G.), Lihaciov (U.R.S.S.)—Ekaterina Kriucikova, Samoilov (U.R.S.S.) 6—2, 9—7; Joyce Williams, David Lloyd (Anglia)—Zaita Iansone, Lamp (U.R.S.S.) 5—7, 6—2, 7—5.

■

În cursul unei gale de box desfășurate la Paris, pugilistul francez Marcel Cerdan jr. l-a învins prin k.o. tehnic în repriza a 2-a pe americanul Pablo Lopez.

Cupa Africii la fotbal a fost cîștigată de echipa Sudanului, care a învins în finală cu scorul de 1—0 echipa Ghanei.

■

Antrenorul echipei engleze de fotbal, sir Alf Ramsey, a dezmințit știrile potrivit cărora s-ar afla în tratative cu clubul portughez Benfica Lisabona. „Nu știu nimic despre o asemenea ofertă — a spus Ramsey. Este-o invenție a ziariștilor. Deocamdată am o singură preocupare, aceea de a pregăti o echipă cît mai bună pentru turneul final al C.M. din Mexic".

■

Comitetul de urgență al F.I.F.A. a hotărît să reducă de la 12 luni la 9 luni suspendarea aplicată internaționalilor peruvieni Ramo Mifflin și Nicolas Fuentes în urma incidentelor din meciul Bolivia—Peru. Cei doi jucători vor putea juca începînd de la 10 mai.

DISENSIUNI ÎN RÎNDURILE REPREZENTATIVEI VEST-GERMANE...

După cum transmit agențiile internaționale de presă, în lotul de fotbal al R.F. a Germaniei s-au ivit neînțelegeri, pricinuite de atacantul central Gerd Muller, care nu înțelege **să împartă postul cu el s-a atribuit cu Uwe Seeler. „În Mexic, ori eu, ori Seeler!",** a declarat Muller.

Antrenorul Helmuth Schön se află, evident, în dilemă, întrucît el ar fi avut nevoie de ambii jucători în dificila confruntar din Mexic. Un alt nemulțumit este Günther Netzer, criticat sever după înfrîngerea suferită de fotbaliștii vest-germani în fața echipei Spaniei. Netzer a declarat că renunță să mai facă parte din reprezentativa vest-germană.

În ceea ce îl privește, antrenorul Schön a declarat că nu se va lăsa influențat de presiunile unor jucători, indiferent cine ar fi aceștia, exprimîndu-și speranța că timpul va atenua acest nedorite conflicte.

Tiparul I. E. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 819 (6253) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 19 februarie 1970

FILMUL F.I.H. VA FI PREZENTAT ASTĂZI LA BUCUREȘTI

Astăzi, la orele 18,30, va avea loc în sala de ședințe a C.N.E.F.S. din str. Vasile Conta nr. 16, etajul VIII, o consfătuire la care sînt invitați a participa arbitrii și antrenorii de handbal din Capitală. Cu acest prilej se va prezenta filmul despre arbitraj realizat de Federația română de handbal, la solicitarea Federației Internaționale.

4 ÎNOTĂTORI ROMÂNI LA CONCURSUL DE LA ATENA

În cursul zilei de mîine vor pleca la Atena, pe calea aerului, Cristina Balaban, Agneta Sterner, Marian Slavic și Eugen Hempel. În capitala Greciei, sportivii români vor participa sîmbătă și duminică la un concurs internațional cu invitați din mai multe țări europene. Înotătorii noștri sînt însoțiți de antrenorul Gh. Dimeca.

Virgil Brenci va reprezenta A. S. Armata Brașov la concursul internațional „Cupa Poiana" Foto: N. DRAGOȘ

LA „CUPA POIANA",

DOUĂ SPERANȚE ALE SCHIULUI FRANCEZ

● Amenajări speciale pe pîrtiile Postăvarului ● Programul concursului internațional ● Întrecerile interne de la sfîrșitul săptămînii

Ieri am aflat și numele schiorilor care vor reprezenta Franța, la cea de-a VII-a ediție a concursului internațional de schi alpin dotat cu „Cupa Poiana". Este vorba de doi talentați tineri, Pont Arpin și Lucien Seigneur, despre care cunoscutul antrenor francez Réné Sulpice a declarat antrenorului nostru federal, prof. Ion Berindei (cu prilejul „mondialelor" de la Val Gardena), că **„sînt reale speranțe ale schiului francez"**. Cum numele austriecilor și cehoslovacilor le-am anunțat deja, rămîne ca astăzi, cînd vor sosi în Capitală, să-i cunoaștem și pe reprezentanții U.R.S.S., R. F. a Germaniei și Iugoslaviei.

Toți oaspeții vor pleca imediat către Poiana Brașov, urmînd ca mîine dimineață să facă primele antrenamente pe pistele de concurs. Acestea, datorită măsurilor luate de forul organizator, C.J.E.F.S. Brașov, au fost supuse, în ultimele zile, unor amenajări speciale, impuse și de ninsoarea masivă căzută recent. După toate probabilitățile, slalomul se va desfășura sîmbătă pe pîrtia „sub teleferic", iar coborîrea duminică pe pîrtia Lupului. Non-stopul a fost programat pentru sîmbătă după-amiază.

Cîteva cuvinte despre competițiile republicane de la sfîrșitul acestei săptămîni. Juniorii alpini își vor disputa etapa de zonă a campionatelor naționale, la Pălținiș, Mogoșa sau Izvoare și la Predeal. Participarea la aceste zone condiționează startul juniorilor la finalele care vor avea loc peste o săptămînă, la Poiana Brașov. Fondiștii seniori vor lua parte la tradiționalul concurs „Cupa Tractorul", găzduit sîmbătă și duminică pe pîrtiile Poienii, iar cei mai buni juniori, tot fondiști, își vor disputa întîietatea în „Cupa Rarău", pe pîrtiile pitorescului orășel Cîmpulung Moldovenesc. În sfîrșit, săritorii vor continua la Borșa seria competițiilor de verificare dinaintea campionatelor naționale.

Foto: TH. MACARSCHI

Temă de examen: VACANȚA

● 3 000 de studenți în 30 de tabere alpine ● Etapa a II-a a „Cupei U.A.S.R.", la schi ● Numeroase surprize ● La Sinaia, a început campionatul național studențesc de șah

După o sesiune de examene — sîntem convinși — deloc ușoară, studenții au căpătat o nouă și binemeritată vacanță. Spre deosebire de prima, această perioadă de odihnă are cîteva elemente care-i sporesc farmecul și atractivitatea.

În 30 de cabane montane, cîștigătorii primei etape a „Cupei U.A.S.R." la schi, după o perioadă de pregătire, vor căuta să obțină calificarea în marea finală de la Predeal. Se pare că numărul amatorilor de schi a sporit într-un singur an de aproape trei ori, de vreme ce acum se află pe pîrtii peste 3 000 de schiori. Firesc, aceasta nu poate decît să ne bucure. Numeroase cupe și alte surprize — asupra cărora păstrăm încă secretul — vor răsplăti pe cei mai buni. Pînă atunci, pregătirile sînt în toi. Începătorii de ieri vor să devină consacrați. Așa că... pîrtie!

La Sinaia, o dată cu începerea vacanței, s-au pus în mișcare și ceasurile de control care marchează timpul în campionatul național studențesc de șah. Își vor disputa mult rîvnitul titlu, peste 70 de șahiști și șahiste.

Și, pentru că marele gong al veseliei a sunat, urăm tuturor: vacanță plăcută!

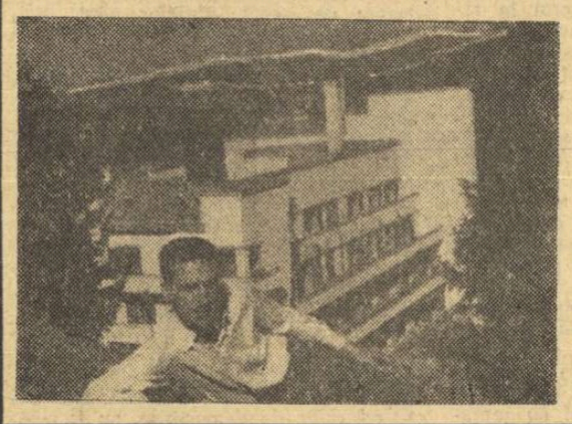

În pag. a 3-a:

TITUS OZON:

Stoperul belgian Carré — despre mine, eu — despre Apolzan

EFICIENȚA BUGETARĂ — SUBIECT DE ACTUALITATE ȘI ÎN DOMENIUL SPORTIV

Deși, la recenta plenară a C.N.E.F.S., „Raportul cu privire la execuția preliminată a bugetului pe anul 1969 (n.r. al Consiliului Național) și la prezentarea proiectului de buget pe anul 1970" a făcut obiectul unui punct aparte pe ordinea de zi și a oferit — după opinia noastră — o bună bază de discuție asupra unor aspecte financiare deosebit de importante ale activității de educație fizică și sport — cu atît mai mult cu cît acest raport, împreună cu proiectul planului de măsuri, a fost înmînat participanților spre un studiu prealabil — a trecut aproape neluat în seamă. Foarte puțini au fost cei ce, în cuvîntul lor, s-au referit — critic sau autocritic — la chestiunile ridicate în acest raport și, am putea spune, nu întîmplător. De ani și ani de zile, în ocazii asemănătoare de dezbatere a bugetului, cei prezenți s-au mulțumit, de obicei — fiind puși în fața unui fapt ca și împlinit — să la doar act de cifrele enunțate și să le dea, printr-un vot automat, o aprobare formală.

Ni se va replica probabil — ceea ce, de altfel, nici nu contestăm — că înainte de a ajunge în acest stadiu cvasifinal bugetul este discutat amănunțit cu fiecare factor interesat, pornindu-se de la o analiză exigentă a realizărilor din anul precedent și căutîndu-se soluții cît mai eficiente pentru noul an. Dar de ce ar fi fost inutil — chiar și în acest ultim stadiu, cînd orice modificare ar fi devenit, poate, inoperantă — să-i auzim și de la tribuna plenarei pe reprezentanții consiliilor județene, ai federațiilor și cluburilor, cum justifică depășirea substanțială a cheltuielilor sau nerealizarea, uneori integrală, a veniturilor și cum înțeleg ei să acționeze, în viitor, pentru o mai bună gospodărire a fondurilor repartizate de C.N.E.F.S. sau provenite pe diferite alte căi?

Poate că n-ar avea sens să insistăm asupra acestei stări de inerție dacă ea n-ar fi determinată și de faptul că sînt încă destui activiști sportivi care nu privesc, cu seriozitatea cuvenită, problemele financiare, care dacă se zbat pentru ceva o fac numai în scopul de a primi subvenții cît mai substanțiale, dar pe care nu-i interesează, tot atît de mult — iar pe unii chiar de loc — să-și sporească propriile venituri.

Se știe că bugetul Consiliului Național este format din următoarele surse: dotații de la bugetul de stat (ca urmare a preocupării a-

C. FIRANESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

LA SINAIA AU ÎNCEPUT „NAȚIONALELE" TINERILOR BOBERI

SINAIA, 18 (prin telefon). După nesfîrșite amînări, provocate de capriciile vremii, miercuri s-au desfășurat primele două manșe ale campionatului național de bob pentru echipajele de tineret.

Clasament după două manșe: 1. C.S.O. Sinaia (Stoian—Panaitescu) 1:42,45; 2. Bucegi I Sinaia (Burbea — Turea) 1:44,46; 3. Bucegi II Sinaia (Benghiu—Tătuță) 1:46,50; 4. Voința I Sinaia (Vulpe — Eftimie) 1:46,99; 5. Carpați Sinaia (Dragomir II—Iosif) 1:47,46; 6. Voința II Sinaia (Bilă — Stanciu) 1:48,13.

M. BOTA-coresp.

În pagina a 4-a:

CRONICILE ȘI COMENTARIILE GRUPEI C A CAMPIONATULUI MONDIAL DE HOCHEI

Nunweiller VI și Lucescu coboară din avion la Belo Horizonte (Foto: Revista „Manchete"-Brazilia)

Aseară, la patinoarul artificial acoperit

Primul antrenament al lotului național de hochei

După o absență atît de îndelungată, hocheiștii au ieșit vineri seara vădit emoționați pe proaspăta gheață bucureșteană. Primul antrenament în Capitală... Vor urma încă patru și apoi marele examen al „mondialelor".

Lecția nu este prea lungă, dar condensată. Hocheiștii nu se menajează. Perechile de fundași și tripletele înaintașilor pun la punct scheme tactice de atac și apărare sub supravegherea atentă a antrenorului V. Novacek. În acest timp, colegul și secundul său I. Tiron pune la încercare vigilența portarilor.

La patinoar se mai lucrează, deși hala în principiu este gata și arată foarte cochet.

În fund se toarnă asfalt, este fum, spre disperarea fotoreporterului nostru Theo Macarschi, care dorește o imagine cît mai clară.

În tribune au reușit să se strecoare cîțiva dintre copiii cartierului, urmărindu-și, cu respirația întretăiată, idolii. Hocheiul este sportul numărul 1 în acest perimetru.

Vineri seara este programată repetiția generală a deschiderii campionatului, după care va avea loc un meci între selecționatele A și B organizat în cinstea constructorilor patinoarului.

V. CH.

Cuplul nostru de fundași nr. 1 Ioniță (în prim plan) — Varga exersează...

Scrisoare din Brazilia — Jurnal de călătorie

MIRCEA LUCESCU

Cu destulă întîrziere, cauzată deopotrivă de distanță, cît și, probabil, de încetineala cu care a circulat pe itinerarul poștal, am primit zilele trecute — conform unei ferme promisiuni — o scrisoare din Brazilia, semnată de căpitanul echipei naționale de fotbal, Mircea Lucescu.

La rugămintea noastră, el a încercat (și, desigur, continuă și la această oră) să întocmească un „jurnal de bord" al turneului sud-american, jurnal din care vă putem pune la dispoziție primele episoade.

„În sfîrșit, după un zbor obositor, cu neașteptat de multe goluri de aer — parcă data trecută traversarea Oceanului s-a făcut pe nesimțite — ajungem pe aeroportul din Rio de Janeiro. E cald, să tot fie vreo 25—28 de grade. Ne lăsăm hainele în avion, coborîm în cămăși. Surprinzător, pe aeroport nu este prezent nici un ziarist...

Peste o oră, iarăși ne îmbarcăm, de data asta spre Belo Horizonte. Ajunși, cumpărăm primele ziare: Steaua roșie Belgrad a pierdut cu 0—4 la Penarol și cu 0—6 la Gorinthias! Toată lumea se miră... Pe pagina următoare: Mexic — Spartak Trnava 4—2. Parcă-i mai normal, dar, oricum Adamec, Hagara, Kabat, Kuna reprezintă ceva... Se aude vocea lui Dan: „Vă spuneam eu că fotbalul prin părțile astea e în mare ascensiune!", dar nimeni nu găsește nici un cuvînt de răspuns...

Așadar, gîndim: vreo treipatru echipe cehoslovace și cam tot atîtea din Iugosla-

(Continuare în pag. a 3-a)

În turneul internațional feminin de volei

Rapid — I.E.F.S. 3-2

Turneul internațional feminin de volei, organizat de clubul Rapid, a debutat ieri în sala Giulești cu meciul dintre formațiile bucureștene Rapid și I.E.F.S., de altfel singurul în prima zi. Puținii spectatori prezenți la această partidă (într-un fel și o verificare în vederea reluării campionatului) au putut urmări un joc frumos și de bun nivel tehnic, care atestă pregătirea superioară a ambelor echipe și, în primul rînd, a studentelor. Acestea, deși lipsite de trăgătoarea Carmen Marinescu, în schimb cu exdinamovista Elisabeta Nodea, au dat o replică neașteptat de hotărîtă rapidistelor — învingătoare pînă la urmă cu 3—2 (7, 7, —9, —12, 5).

Dacă în primele două seturi I.E.F.S.-ul a rezistat doar la începutul lor cînd a și condus cu 5—3, 6—4 (în setul I) și 4—2, 6—3 (în setul II), pierzînd apoi clar datorită lipsei de insistență în joc și execuțiilor neglijente ale unor jucătoare, în următoarele două seturi studentele au arătat că nu sînt mai prejos decît adversarele lor. Setul decisiv a aparținut însă Rapidului, echipă mai familiarizată cu finalurile de miză.

S-au remarcat: Baga, Bălășoiu și Moraru — de la învingătoare, Ioneci și Șchiopu — de la învinse. Au arbitrat foarte bine N. Mateescu și V. Voicu.

Astăzi, de la ora 16.30, tot în sala Giulești, turneul feminin continuă și începe cel masculin.

A. B.

Să nu ne mințim...

Ultima consfătuire a antrenorilor centrelor de fotbal de copii și juniori, discuțiile purtate în cadrul ei, proiectele și obiectivele de viitor (născute în fructuoase dezbateri), au reprezentat — credem că nu exagerăm — un moment de sinceritate și de seriozitate în viața fotbalului nostru.

Binecunoscute vedete ale soccerului român de acum 10—20 de ani, azi antrenori ai generațiilor noi, au recunoscut că, pînă nu de mult, vlăstarele tinere ale fotbalului nostru creșteau „cum dădea Dumnezeu", șansa sau nesansa selectînd sau înlăturînd talentele. Fotbaliști au crescut, unii dintre ei au atins chiar o ridicată cotă valorică, dar nimeni nu poate pretinde că procesul lor de formare a avut un caracter organizat, științific. Azi, toată lumea știe că fotbalul — de la selecție pînă la instruire și apoi la înaltă calificare — a căpătat un caracter „industrial" (vezi creșterea tinerilor fotbaliști în Italia, Anglia, U.R.S.S., Iugoslavia, R. F. a Germaniei etc.), livrînd, an de an, o adevărată „producție" de acest tip, impresionantă prin cantitate și prin valoare.

La amintita consfătuire, antrenorii au arătat că optica față de creșterea „puieților" fotbalului nostru s-a modificat substanțial în bine. „Mai sînt, totuși, destule de făcut!" — iată opinia tuturor celor care au discutat nivelul pregătirii cadrelor fotbalului nostru.

Fără a minimaliza importanța concluziilor la temă exprimate de această consfătuire — interesante, realiste, curajoase — ne vom opri la una exprimată pe marginea lucrărilor de către președintele Federației Române de Fotbal, Mircea Angelescu, referitoare la situația generală a fotbalului românesc actual. Deși naționala țării a obținut un succes marcant, calificîndu-se la turneul final al campionatului mondial, deși echipa Dinamo Bacău a reușit să urce cîteva trepte într-o competiție europeană, situația structurală a fotbalului nu s-a schimbat deocamdată prea mult — spunea președintele F.R.F. Și continua: „A ne închipui că aceste reușite sînt fructele unor transformări de esență în fotbalul nostru — care a făcut, este adevărat, cîțiva pași înainte — înseamnă a ne minți singuri".

Vă lăsăm pe dumneavoastră să apreciați realismul și seriozitatea acestei opinii-idee, care ar trebui — credem noi — să fie una din premisele obligatorii ale întregii munci din fotbalul nostru, de aici înainte.

Poate în mai mare măsură acum, cînd echipa reprezentativă și cea de tineret au reușit în turnee peste oceane unele rezultate favorabile, pericolul supraestimării forțelor proprii, al pierderii contactului cu pămîntul, este de (imediată) actualitate.

Să nu ne mințim...

Marius POPESCU

● Dan doarme fără întrerupere 19 ore! ● În vederea zborului peste Cordilieri, Dobrin se antrenează cu... liftul! ● Radu Nunweiller refuză mîncarea ● Uluitorul spectacol al tribunelor

NOILE IPOSTAZE

În continua sa evoluție, societatea noastră cunoaște, de cîțiva ani, o nouă ipostază, prezentă în toate sectoarele sale vitale: cercetarea științifică, riguros organizată. Urcînd această treaptă, care duce spre poziții tot mai avansate (unele vizibile de pe acum, altele încă ascunse sau neidentificate) este absolut indubitabil că ni se impun adaptări, restructurări (chiar a unor poziții — poate tradiționale — dar depășite de evenimente), noi unghiuri de vedere, o reîmprospătare, în adîncime și deopotrivă în aspirații, astfel ca efortul lucid, dirijat de partid și de stat, să poată fi racordat tuturor sectoarelor cărora li se adresează și să găsească mediul fertil desfășurării sale optime.

Mișcarea sportivă nu a fost exclusă din acest peisaj revitalizat și are, de 28 de luni, un centru propriu de cercetări științifice. Anonimatul, relativ, al noului for de gîndire și creație în domeniul activităților fizice poate fi pus în seama unor insuficiențe la nivelul presei noastre de specialitate (inclusiv ziarul „Sportul") dar, mai ales, în sarcina acelor stări, atît de dăunătoare, de neîncredere, de rezistență față de elementul novator, de inadaptabilitate cu care sînt, adeseori, întîmpinate măsurile proaspete, menite să ne scoată din tiparele de gîndire și acțiuni obișnuite. În sport, nu mai puțin decît în alte sectoare de viață, există tradiții dar și șabloane (chiar la nivelul gîndirii), experiență dar și fetișism, față de acele metode care s-au confirmat (cîndva), tendințe spre înnoire dar și sclerozare în limitele unor satisfacții considerate suficiente. Pe scurt, cercetarea științifică a păsit mai greu în templul zeului Sport, decît în altele. Necesitatea sa se făcuse însă resimțită mai de mult și activitățile unor mari cluburi (Dinamo, Steaua, Rapid etc.) în direcția studierii științifice — prin intermediul cabinetelor metodice — a complexului fenomen sportiv, activități declanșate la sugestia conducerii acestui sector, cu 5 ani în urmă, atestă acest adevăr cu vechime, impus cu autoritate în alte țări.

O explicație este, fără îndoială, aceea a greutăților proprii oricărui început dar — nu mai puțin reale — ni se par și altele de care ne vom ocupa acum.

Sportul, dinamic și actual prin însuși conținutul său, este considerat în raport cu rezultatele sale concrete, cu performanțele la care asistăm, sau dorim să asistăm. Mai mult chiar decît în economie, deși nu cu aceeași pondere față de dezvoltarea societății noastre, în sport se caută și se urmăresc cifrele, confruntările directe cu alții, recolta de victorii înregistrate. Deși ne fac plăcere, deși ne flatează și gîdilă orgoliul personal, aceste reușite, ale momentului, nu se pot lipsi de cercetarea științifică, pentru că nu există gust mai contagios decît cel al succesului, care nu se poate repeta fără o pregătire prealabilă, deci de perspectivă, fundamentată pe criterii ferme. Dar acesta nu poate fi un rol exclusiv al căutărilor științifice în sport. Aș zice, chiar, că el nu reprezintă nici măcar nucleul lor. Ascultînd cuvîntul unor participanți la o recentă ședință a Comitetului Executiv al C.N.E.F.S., am reținut interesante puncte de vedere exprimate de prof. universitar Leon Teodorescu, rectorul I.E.F.S., Mircea Angelescu, secretar al C.C. al U.T.C., conf. universitar Emil Ghibu, N. Gavrilescu, reprezentant al U.G.S.R., Elena Poparad, reprezentantă a C.N.O.P., Ion Balaș, vicepreședinte al F.R.F., care conturau, de fapt, largul perimetru oferit cercetării științifice de fenomenul sportiv autohton, acuta sa actualitate.

Așa, de pildă, M. Angelescu considera că, printre temele forului de specialitate în materie de sport, ar trebui să figureze însăși aceea a organizării cît mai moderne și conforme cu societatea noastră, a mișcării sportive, în amănunt și în ansamblu, întrucît Legea sportului nu face altceva decît să jaloneze, pentru o perioadă, anumite direcții ce pot deveni, la un moment dat, anacronice. Profilul educației fizice a școlarilor, sau chiar mai mult decît atît, al unui posibil sistem național de educație fizică, raportul concordant dintre pregătirea etică și cea sportivă a tineretului nostru, cel dintre productivitatea muncii și capacitățile fizice ale celor angrenați direct în procesul creării bunurilor, cu ideea novatoare (la noi) a unor experimente de genul „stațiilor pilot" din industrie, diferențierea logică a asistenței științifice de cercetarea propriu-zisă au reprezentat cîteva idei fertile. Toate aceste discuții au demonstrat, în ciuda timpului insuficient care li s-a afectat și a nerăbdării unor participanți (știința, ce-o mai fi și asta?), că sportul nu se poate lipsi de aportul activității cerebrale superioare, mai ales, prin calificare și specializare, făcîndu-ne să regretăm întîrzierea cu care a ajuns pe agenda C.E. al C.N.E.F.S. activitatea centrului său de cercetări (prima, după doi ani și jumătate de existență). Rutina (chiar și cea beneficiind de rezultate) nu poate fi opusă tamponului reprezentat de investigația științifică, tot astfel cum alte practici, ținînd chiar de democrație, nu trebuie angajate irațional, în relații antagoniste, cu cercetarea. Ce s-ar întîmpla, dacă i-am obliga pe oamenii de știință să accepte luarea unor decizii prin aplauze sau majoritate de voturi, convinși că aplicăm un principiu democratic. Cred că democrația are unelte specifice pentru fiecare domeniu de manifestare umană și ele nu pot fi strămutate sau confundate, ci riguros respectate. În cazul tratat, procedeul profund democratic este respectarea criteriului obiectiv, cercetat și demonstrat de oamenii științei.

Emanuel VALERIU

C.M. DE HANDBAL — „SCURTĂ ISTORIE"...

În anul în care Franța se pregătea să organizeze — în mijlocul unui interes general — cea de a III-a ediție a campionatului mondial de fotbal, cîțiva inimoși iubitori a handbalului vedeau împlinită ceea ce mulți numeau, pe bună dreptate, o temerară încercare: un campionat al lumii în acest sport cu o dezvoltare firavă, cu o răspîndire limitată. Aceasta cu atît mai mult cu cît era vorba de varianta redusă a handbalului. Așadar, în luna februarie a anului 1938, 18 000 de spectatori s-au înghesuit în tribunele lui „Deutschlandhalle" din Berlin pentru a putea fi martorii primei dispute mondiale a handbalului de sală, practicat de echipe compuse din 7 jucători.

Modest, mai mult ca o timidă încercare — așa a început lupta pentru supremația pe plan mondial în acest dinamic și spectaculos joc sportiv. La startul ediției inaugurale s-au aliniat patru reprezentative de țări și... doi arbitri, iar competiția s-a organizat doar în două zile (5 și 6 februarie), după sistemul turneu. Firește că, știind cum se joacă azi handbalul, mulți dintre cititori se vor întreba cum s-au putut juca șase partide în două zile. Foarte simplu: meciurile aveau atunci durata unei... reprize de azi, adică erau compuse din două părți a cîte 15 minute. Iată și rezultatele înregistrate: **Germania—Danemarca 11—3 (4—3); Austria—Suedia 5—4 (2—2); Suedia—Danemarca 2—1 (1—1); Germania—Austria 5—4 (4—2); Austria—Danemarca 7—2 (3—0); Germania—Suedia 7—2 (3—1).** Învingătoare a fost echipa Germaniei, care a acumulat în trei jocuri maximum de puncte: 6.

Au trebuit să treacă multi ani, mai precis 16 ani, și pe răbojul competițiilor handbalistice s-a înscris o nouă ediție a C.M. de handbal masculin în 7. Numai că acum nu mai era vorba de o timidă încercare, de un experiment care să ajute, eventual, la sondarea interesului

pentru acest sport. Handbalul „mic", la concurență cu cel „mare", cîștiga bătălie după bătălie, solicitînd tot mai mult atenția și căpătînd tot mai pregnant un caracter universal. Tocmai de aceea nu s-a mai mirat nimeni că la această competiție s-au înscris 11 selecționate naționale, ceea ce a obligat Comisia tehnică a F.I.H. să organizeze jocuri de calificare, deoarece se stabilise anterior că la turneul final, ce urma să aibă loc în Suedia, nu vor putea participa decît 6 echipe. Țara gazdă, Suedia, fiind calificată din oficiu, celelalte 10 formații au disputat 5 întîlniri de baraj, care s-au încheiat cu următoarele rezultate: **R.F.G.—Finlanda 21—10; Cehoslovacia—Ungaria 13—8; Norvegia—Danemarca 11—26; Elveția—Austria 15—11; Franța—Spania 23—11.**

Cele 6 echipe ajunse în turneul final al întrecerii au fost împărțite în două serii. După disputarea partidelor respective clasamentele se prezentau astfel: SERIA I: **1. Suedia, 2. Cehoslovacia, 3. Danemarca**; SERIA A II-a: **1. R.F.G., 2. Elveția, 3. Franța.** În jocurile finale s-au obținut următoarele rezultate: (locurile 5—6) **Danemarca—Franța 23—11**; (locurile 3—4) **Cehoslovacia—Elveția 24—11**; (locurile 1—2) **Suedia—R.F.G. 17—14.** Titlul mondial a revenit, deci, handbaliștilor suedezi.

Doar după patru ani, în 1958 (acest scurt interval pînă la ediția următoare este edificator în ceea ce privește răspîndirea handbalului!) 16 reprezentative naționale sînt prezente în R.D. Germană la cea de a III-a confruntare de forte pe plan mondial. Acum cuvîntul „mondial" este pe deplin justificat, printre cele 16 participante numărîndu-se și echipa Braziliei. De asemenea, a aliniată la start și reprezentativa României, debutantă în această competiție. S-au alcătuit patru serii, încheiate cu următoarele clasamente: SERIA A: **1. Suedia, 2. Polonia, 3. Spania, 4. Finlanda**; SERIA B: **1. Germania (echipa unită), 2. Norvegia, 3. Franța, 4. Luxemburg**; SERIA C: **1. Cehoslovacia, 2. Ungaria, 3. Islanda, 4. România** (rezultate: cu Ungaria 16—16, cu Islanda 11—13, cu Cehoslovacia 13—21); SERIA D: **1. Danemarca, 2. Iugoslavia, 3. Austria, 4. Brazilia.** Primele două clasate din fiecare serie s-au calificat în grupele semifinale, care după două zile de dispute (au contat și rezultatele din serii) se înfățișau astfel: GRUPA I: **1. Cehoslovacia, 2. Germania (echipa unită), 3. Norvegia, 4. Ungaria**; GRUPA A II-A: **1. Suedia, 2. Danemarca, 3. Polonia, 4. Iugoslavia.** Jocurile finale, disputate în zilele de 7 și 8 martie în Werner-Seelebinderhalle s-au încheiat cu rezultatele: (locurile 1—2) **Suedia—Cehoslovacia 22—12**; (locurile 3—4) **Germania (echipa unită)—Danemarca 16—13**; (locurile 5—6) **Polonia—Norvegia 20—18**; (locurile 7—8) **Ungaria—Iugoslavia 24—16.** În acest fel, selecționata Suediei și-a apărat titlul, devenind pentru a doua oară campioană a lumii. Vor repeta și la ediția următoare handbaliștii din echipa „Tre Kronor" performanța? Nu, pentru că va începe „seria" jucătorilor români...

NENABABII

Originala idee a tovarășilor Țopescu Cristian și Bădescu Gabriel de a începe telesportul duminical cu meciul Frazier — Ellis, mă incită la a scrie despre loviturile sub centură. Firește, tovarășii Țopescu Cristian și Bădescu Gabriel nu s-au gîndit la ce mă gîndesc eu, căci între ei doi sau între ei și lumea mare asemenea lovituri nu există! Tovarășii respectivi au adus în prim-plan meciul acela pentru că sănătosul lor instinct de teleaști (zilele trecute cineva îmi spunea că ar exista și teleconștiință...) le-a șoptit că lupta de a doua zi pentru titlul mondial este o problemă de mare actualitate.

TELE-CRONICA

Puternicul lor instinct de teleaști nu-i înșeală prea des și, în general, acești tovarăși nu pot fi bănuiți că nu știu ce e și ce nu e actualitate. Numai că foarte des, dacă nu mai întotdeauna, ce șoptește instinctul e una și ce strigă rațiunea e alta. Lucrurile ajung din cînd în cînd la a urma sau a fi silit să urmezi machiavelicul sfat al diabolicului diplomat Talleyrand: „Nu asculta de primul instinct — el e întotdeauna cel bun..." Și fiindcă țin și eu ca tot omul la rațiune, fiindcă și pentru mine strigătele rațiunii sînt impresionante — voi scrie neted că loviturile sub centură îmi displac. Așa că nu voi lovi sub centură.

Dar voi susține că meciul Frazier-Ellis, în pofida actualității sale, în pofida originalității cu care a fost adus în prim-plan și chiar în pofida excelentelor imagini cu care a fost ilustrat, nu constituie problema nr. 1 a actualității noastre sportive. Nu sîntem noi acei nababi, acei maharadjahi ai teleinformațiilor mondiale care să ne permitem — știind tot, văzînd tot ce mișcă pe mapamondul sportului — a ne desfăta regește cu minunații lăudăroși de peste ocean. Eu, cel puțin, recunosc deschis că nu-s un asemenea nabab — deși îmi place la nebunie cum se autolaudă, de la Clay citire, acești maeștri ai pumnului de fier. Aș sta și i-aș asculta nopți întregi cu ce artă își anunță unul altuia sfîrșitul, cu ce uimitoare siguranță precizează minutul exploziei finale, cu ce curaj își acordă superlativele. Numai între tinerii scriitori români am mai găsit atîta dezinvoltură în preamărirea propriului geniu. Cînd citesc conferințele de presă sau confesiunile marilor boxeri contemporani mă simt la Casa Scriitorilor, noaptea, la un vinuleț, în tovărășia prozatorilor noștri tineri... Dar pentru calitatea mea de nenabab, actualitatea stringentă e mai modestă: eu aș fi vrut pe ce loc e A.S.A. și cine e extrema dreaptă a Steagului roșu, orientîndu-și memoria spre Rio și Lima — de ce le-aș cere-o tovarășilor de la TV? Nenabab, eu m-aș ocupa insistent de campionat. Dar nu pot lovi sub centură. Țopescu-Bădescu n-au car (de reportaj), n-au căruță, poate că nici teleguță. Nici dînșii nu-s nababi, de aceea dumnealor mănîncă, din cînd în cînd, cozonac în loc de pîine, adică Frazier-Ellis, în loc de Steaua — Morenii...

Noi, nenababii, trebuie să ne susținem, nu să ne lovim dubios. Există o solidaritate a nenababilor la care eu subscriu.

Flamengo? Care Flamengo? De ce mă loviți sub centură?

BELPHEGOR

Erată la cronica săptămînii trecute; se va citi, la un moment dat: „mai sînt cîteva scoruri realizate de cehoslovaci care-mi spun multe..." și nu „care nu spun multe..."

CE VA ALEGE SLAVIC?

54,4 (100 m) și 2:00,8 (200 m) — iată două cifre înscrise recent în foile de concurs ale unei competiții cu caracter intern. Cu numai doi ani în urmă, cei mai buni craulești ai țării realizau performanțe în jurul a 57 de secunde, iar o cursă de 200 m sub 2:05,0 stîrnea o deosebită senzație. La ora actuală, cînd tritonii natației noastre se află de-abia în faza de acumulare, performanțele lui Marian Slavic sînt de natură să surprindă.

Rezultatele subliniate mai sus (chiar și în condițiile unui bazin de 25 m) îl apropie pe decanul sprinterilor români de performerii continentului, și exprimă practic marele progres al înotătorului bucureștean. Explicația ne-a oferit-o chiar el, la Reșița, după cursa în care ratase de puțin un timp sub două minute pe distanța de 200 m: **„Pînă anul trecut consideram înotul ca o pură distracție. Mă amuza întrecerea pe distanțe scurte cu adversarii mei și, cam atît. Nici prin cap nu-mi trecea că aș putea într-o zi să ajung la performanțe de valoare, poate și la un record european. Cele cîteva succese obținute anul trecut (Syracusa, Kiev, Izmir), fără o pregătire ieșită din comun mi-au deschis însă apetitul. Am început să simt pe umeri și obligația (morală cel puțin) unor titluri și recorduri naționale. Iată de ce am abordat pregătirea din această iarnă, cu altă optică, convins fiind că antrenorul meu, prof. Gh. Dimeca, care mă considera în permanență un poet al natației, avea dreptate. Nu am mai lipsit de la antrenamente, m-am pregătit și de două ori pe zi, ajungînd la rezultate mulțumitoare. Singurul lucru ce-mi doresc acum — cît mai multe concursuri în companii dintre cele mai selecte. Restul va veni de la sine".*

Fără îndoială, chiar și pentru cei ce îl cunosc foarte bine pe acest întîrziat al natației noastre (și-a început activitatea competițională la 20 de ani), Slavic se prezintă mult schimbat. Ni s-a părut, în aceste prime evoluții ale anului, mai decis și mai ambitios, dîrz luptător cu acele cronometrelor, stăpînit de sentimentul și dorința unei continue autodepășiri. Detașîndu-se tot mai evident de apăsătorul complex creat prin marea diferență ce desparte, pe planul performanței, pe înotătorii români, de marii campioni, Slavic — lucru demn de subliniat — începe să fie preocupat de accesul în cercul elitei.

Problema care se pune acum pentru înotătorul nr. 1 al țării este alegerea probelor pe care le va pregăti pentru „europene". Acel 2:17,5 realizat la Reșița în cursa de 200 m mixt, fără o pregătire specială, îi creează perspective multiple și fac mai dificilă hotărîrea. **„Cursele de sprint îmi oferă posibilitatea valorificării unui avantaj conferit de constanța pe care o am într-o probă cu serii, semifinale și finale. Timpul obținut în întrecerea tetratlonului mă apropie însă mai mult de cei mai buni specialiști ai continentului. Și cum nu vreau să fug după mai mulți iepuri, cred că în aprilie, după „internaționale" și meciul cu Cehoslovacia, vor fi în măsură să mă decid"** — ne-a declarat în final Marian Slavic.

Adrian VASILIU

ETAPA DE IARNĂ (DECISIVĂ) ÎN CAMPIONATELE DE ALPINISM

Începînd cu anul competițional 1969—1970, etapa de iarnă a fost stabilită ca episod final în campionatele de alpinism ale țării. Aceasta, pentru că adevărata selecție a concurenților se face iarna, pe trasee care prin duritatea lor și prin problemele tehnice multiple pe care le pun alpiniștilor, ierarhizează mai strict valorile, dacă nu prin punctajul realizat în mod cert, prin diferențele de timp.

Pentru echipele de tineret și feminine finala se va desfășura în masivul Ciucaș între 19—21 februarie, iar pentru seniori între 11—15 martie, în masivul Retezat.

În întrecerea finală va conta foarte mult pregătirea fizică și tehnică, gradul de antrenament, orele de lucru în sala de forță, pe terenurile de alergări, pe pîrtiile de schi sau pe gheața pereților verticali, în antrenamentele de cățărare.

Devansarea datei de desfășurare cu 10 zile față de anii precedenți sporește dificultatea parcurgerii traseelor din Retezat, la acea dată iarna fiind în drepturile ei atît pe crestele de peste 2000 de metri altitudine ale masivului, ca și pe pereții verticali ai colților Pelegei sau ai vîrfului Bucura. De asemenea, atingerea vîrfurilor, pe cele mai grele căi de acces, cu întregul material și echipament purtat continuu pe spate, va contribui la îngreuierea parcurgerii traseului așa încît nu cred că el va mai putea fi parcurs în mai puțin de 30 de ore de mers efectiv.

În finala echipelor de tineret, lucrurile nu sînt mult mai simple, cu toate că masivul Ciucaș este mai puțin dificil din punct de vedere tehnic decît alți masivi muntoși din țara noastră. În sprijinul acestei afirmații, voi aminti faptul că în comparație cu anii precedenți și aici dificultățile traseului au crescut: mai întîi va exista un vîrf care va trebui urcat pe drumul de acces cel mai dificil, adică prin cățărare pe stînci; apoi va trebui, în mod obligatoriu, purtat tot timpul rucsacul cu material, echipament și alimente în spate și, în plus, traseul nu se va mai parcurge „în circuit", ca pînă acum, ci numai pe linia de creastă, cu intrarea și ieșirea prin golul alpin. Aceasta va face, cu siguranță, ca durata de parcurgere să crească în așa fel încît pentru tinerii alpiniști se vor pune probleme noi, dintre care cea mai importantă mi se pare a fi alegerea locului pentru bivuacul de noapte și înnoptarea în cort.

În competiția rezervată fetelor nu sînt modificări față de anii precedenți, în afară de faptul că echipa campioană va fi cunoscută după această etapă, și nu la începutul competiției.

P. BOGOIU
antrenor

ÎNTRECERI LA SOL ȘI SĂRITURI ALE GIMNAȘTILOR BUCUREȘTENI

În sala de gimnastică de la complexul „23 August" a continuat competiția — pe aparate — organizată de comisia de specialitate a C.M.E.F.S. București. Ca și în prima etapă, concursul s-a bucurat de participarea a numeroși sportivi (120), de data aceasta intrînd în întrecere și fetele. Duminică, băieții au evoluat la sărituri, în timp ce gimnastele și-au disputat întîietatea la sol. Iată primii clasați: **BAIEȚI: cat. IV**—I. Stoica (C.S.Ș.) 9,70, C. Pelepcu (Steaua) 9,30, A. Georgescu (Șc. sp. 1) 9,10; **cat. III**—V. Grecu (Șc. sp. 2) 9,25, N. Mihai (C.S.Ș.) 9,05, Al. Pislea (Șc. sp. 1) 8,90; **cat. II** — M. Badea (Șc. sp. 2) 8,80, E. Rob (C.S.Ș.) 8,60, G. Popescu (Lic. 35) 8,60; **cat. I** — V. Cașali (Steaua) 8,60, A. Filimon (Șc. sp. 1) 8,55, C. Răcăreanu (Șc. sp. 2) 8,55; **cat. maeștri**—L. Mazilu (Dinamo) 9,40, D. Grecu (Dinamo) 9,20, N. Oprescu (Dinamo) 9,15; **FETE: cat. IV**—Gabriela Uzum (Șc. sp. 2) 9,20, Elena Radu (Viitorul) 9,20, Cristina Catană (Unirea) 9,15; **cat. III**—Florica Ceaușel (Șc. sp. 2) 9,20, Ana Teglas (Șc. sp. 2) 9,20, Mariana Loghin (Șc. sp. 1) 9,15; **cat. II**—Mihaela Mihai (Șc. sp. 1) 9,30, Victoria Rabassi (Șc. sp. 1) 9,20, Liliana Brechner (C.S.Ș.) 9,20; **cat. I**—Liliana Vasiliu (Viitorul) 9,45, Maria Alexandru (Viitorul) 9,20, Luminița Ionescu (Șc. sp. 1) 9,10; **cat. maestre** — Florica Grigore (Dinamo) 9,40, Marcela Miu (Viitorul) 9,35, Veronica Potecă (Viitorul) 9,25.

B. KÖNIG: „Am fi mulțumiți cu medaliile de bronz"

Toate încercările lui Bedrich König de a face o infuzie de tineret în lotul campionilor mondiali au dat în cele din urmă greș. Debutanții, unii dintre ei cu reale posibilități, s-au acomodat foarte greu într-un mecanism bine rodat de ani de zile. Pe de altă parte, nici senatorii de drept nu au privit cu ochi prea buni apropierea celor mai tineri, manifestînd o rezistență tacită. Numai astfel ne putem explica șirul de rezultate contradictorii pe care „7"-le cehoslovac le-a înregistrat de la ultima ediție a C.M. și pînă astăzi. După părerea majorității specialiștilor s-a greșit enorm în 1967, cînd după victoria de la Västeras nu s-a trecut la o remaniere serioasă a lotului, impusă de vîrsta respectabilă a unora dintre cei ce au purtat culorile naționale aproape un deceniu. Încercările ulterioare destul de timide, au fost firesc sortite eșecului. Și iată-l pe König apelînd din nou la Havlik, Duda, Herman, Kranat, Arnost și Mareș.

În ce formulă vor evolua handbaliștii cehoslovaci în turneul din Franța? Karger a fost preferat lui Skarvan pentru a-l dubla pe Arnost în buturile echipei. În teren, Voiteck Mareș, care la 34 de ani rămîne unul dintre marii tehnicieni ai handbalului mondial, Havlik, Duda, Bruna, Konecny și Klimcik rămîn oamenii de bază, iar într-un eșalon imediat următor, Podrygala, Kranat Herman și A. Lukosik. Singurii reprezentanți ai noului val care au reușit totuși să se alăture acestui lot sînt Katusak și Krepindall.

La ultimul joc de verificare susținut în compania formației Dukla Praga (21—14), König declara ziariștilor: „În mod normal nu ne putem compara la ora actuală cu forța de joc a românilor sau iugoslavilor, și nici nu cred că am avea prea mare succes în vreo confruntare cu echipele U.R.S.S. și R.F. a Germaniei. Sper, totuși, să trecem de serii și să ajungem în semifinale. Apoi totul va depinde și de puțină șansă. Personal, aș fi mulțumit cu medaliile de bronz".

Jiri DVORJAK

ÎNTRECERILE CELOR MAI MICI PATINATORI

La patinoarul artificial Floreasca s-au desfășurat întrecerile finale ale concursului republican de patinaj artistic rezervat începătorilor. Printre cei 20 de micuți patinatori, care au evoluat în fața arbitrilor și a publicului, aș ieși în evidență o serie întreagă de reale talente.

Iată numele cîștigătorilor (băieți și fete): categoria I (sub 10 ani) — **Vasile G. Adrian și Roxana Stănișor** (ambii de la A.S.C.P.M.B.); cat. II (sub 7 ani) — **Tiberiu Suciu și Carmen Gancev** (ambii Constructorul).

B. H.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

La A.S.A. Tg. Mureș se încearcă revirimentul

În ziarul Sportul din 5 decembrie, în materialul intitulat **„De ce deține A.S.A. ...lanterna roșie?"** se critica slaba evoluție a fotbaliștilor din orașul de pe Mureș. Materialul respectiv, după cum declarau tov. I. Bogdan, președinte al C.J.E.F.S., și tov. Florescu, președintele consiliului asociației sportive, a făcut obiectul unei analize temeinice, căreia i-au urmat unele măsuri menite să ducă la îmbunătățirea activității echipei, a jocului și... la salvarea de la retrogradare. S-a amintit necesitatea depunerii unui efort susținut din partea tuturor factorilor — jucători, antrenori, medic — pentru o pregătire în cele mai bune condiții în vederea luării unui start reușit în retur. S-a procedat la îmbunătățirea procesului de instruire, la mărirea volumului de antrenament. S-au făcut eforturi pentru îmbunătățirea bazei materiale. Din vechiul lot au fost scoși cîțiva jucători care nu mai făceau față primei divizii, cum sînt Balasz, Lungu, Lokodi, Aldea. Au fost promovați cîțiva juniori din centrul de copii și juniori al asociației. Au fost analizate cu simț de răspundere problemele de ordin disciplinar, s-a combătut mentalitatea că echipa nu mai poate fi salvată și se apreciază că starea de spirit atît a conducerii cît și a componenților lotului este bună. Cu toții așteaptă cu nerăbdare returul, pentru a fructifica roadele muncii desfășurate în această perioadă.

C. ALBU — coresp.

Păltinișul nu va mai fi neglijat

În materialul **„Vacanță la Păltiniș"** se critica dezinteresul manifestat față de această stațiune în privința difuzării presei, îndeosebi cea sportivă. Se spunea atunci că se ignoră faptul că în această perioadă aici veneau la pregătire sportivi (mai multe echipe de fotbal, schiori), la care se adăugau oamenii muncii aflați la odihnă. Șeful serviciului difuzarea presei din cadrul municipiului Sibiu, tov. V. Georgescu, remarca unele greșeli în comenzile efectuate în luna decembrie, în instabilitatea numărului de exemplare repartizate în stațiune. Acum avem asigurarea că în perioada ce urmează difuzarea presei se va desfășura în condiții optime în stațiunea Păltiniș. În acest sens, agenția P.T.T.R. a primit indicații precise.

I. IONESCU — coresp.

★

N. R. Desigur, cele relatate de corespondenții noștri C. Albu — Tg. Mureș și I. Ionescu — Sibiu arată că organele respective și-au însușit, dacă nu total, parțial cele arătate în materialele apărute în ziar și care se refereau la o serie de minusuri în domeniile respective de activitate. Nu înțelegem însă de ce organele și tovarășii în cauză au așteptat o nouă vizită a redactorilor sau corespondenților ziarului pentru a ne face cunoscute măsurile întreprinse. Se știe că există hotărîri pe linie de partid și de stat ca cei vizați să răspundă ziarului într-un termen bine stabilit. În această situație se află mai multe organe sportive, asociații și cluburi, instituții de învățămînt care au cam uitat să ne răspundă. Cu alt prilej îi vom aminti nominal pe cei ce datorează ziarului — de fapt nu ziarului, ci opiniei publice, în primul rînd — un răspuns prompt și competent.

(Urmare din pag. 1)

tente pe care partidul și guvernul o manifestă față de activitatea de educație fizică și sport), subvenții din partea sindicatelor, beneficii realizate din Pronosport și Pronoexpres, încasări din manifestații sportive, alte venituri (printre care și beneficiile vărsate de ziarul „Sportul", celelalte publicații sportive, editura C.N.E.F.S. și I.E.A.B.S.). Deși partea de contribuție directă la buget a Consiliului Național, a consiliilor județene și a cluburilor (reprezentată prin ultimele două capitole: încasări din manifestații sportive și alte venituri) este mai mică decît sumele provenite din celelalte surse, ea se realizează, în general, cu dificultate. Deoarece dacă — așa cum s-a întîmplat și în anul trecut, cînd planul de venituri propriu s-a îndeplinit în proporție de sută la sută — unele consilii sportive județene (Galați, Mureș, Sibiu, Hunedoara, Timiș, Dolj), și cluburi (Rapid, Constructorul, Dunărea Galați, Muresul, Sinaia, Cimpulung Muscel) și-au realizat și depășit veniturile planificate, multe altele au avut rezultate total nesatisfăcătoare.

În ansamblu, veniturile din manifestații sportive s-au realizat numai în proporție de 76% (procentul, în cazul federațiilor sportive, este și mai mic — 55%). Pare greu de crezut, dar federațiile de ciclism, lupte, călărie, hochei, gimnastică, patinaj, rugby și-au îndeplinit planul de venituri în procente ce se situează doar între 1 și 11%!

EFICIENȚA BUGETARĂ

La rîndul lor, consiliile județene Mehedinți, Iași, Bacău, Bistrița-Năsăud, Maramureș și cluburile din Piatra Neamț, Brăila, Baia Mare și Pitești n-au realizat decît procente între 7 și 50%.

Deși prevederile erau minime, cu mult inferioare posibilităților reale, o slabă execuție s-a înregistrat și la capitolul contribuții de la susținători — 67,7%. În mod aproape paradoxal, cele mai slabe realizări la acest capitol au fost înregistrate de cluburile cu echipe de fotbal: Ceahlăul P. Neamț — 0%, Crișul și Farul — 28%, F. C. Argeș — 31%, Progresul Buc. — 42%. În schimb, aceleași cluburi apelează, cu regularitate, la subvenții suplimentare.

Nu-i mai puțin adevărat, însă, că prin unele locuri realizările sînt slabe și din cauza ilegalităților, a fraudelor care se comit (neînregistrarea în evidența contabilă a tuturor sumelor provenite din contribuția membrilor susținători și din vînzarea biletelor, dar mai ales a programelor) și care rămîn, de obicei, nedescoperite, banii astfel rezultați fiind folosiți pentru racolarea de jucători sau în alte scopuri nelegale (bineînțeles, nefăcîndu-se excepție de la zicala: „cine-mparte, parte-și face").

Dar dacă, în ceea ce privește veniturile, sînt încă destule consilii județene, federații și cluburi cu o slabă și chiar foarte slabă preocupare, în privința cheltuielilor practica este tocmai inversă, dîndu-se dovadă, adeseori, de o crasă irresponsabilitate, manifestîndu-se încălcări și abateri de la disciplina financiară și de plan.

Astfel, unele federații au întocmit nejudicios calendarul intern, prevăzînd — deși nu era cazul — competiții cu finală pe țară, sau competiții care obligă la deplasări pe distanțe mari, peste 250 000 lei, s-au produs la consiliile județene Caraș—Severin, Alba, Bistrița—Năsăud, Olt, Argeș, Sibiu, Vaslui și la cluburile Progresul Buc, Constructorul Buc., Ceahlăul, Sinaia etc. Mari sume de bani au fost imobilizate în materiale ce nu sînt folosite, cum este și cazul prelatei pentru acoperirea terenului de joc de la stadionul „23 August", care a necesitat o jumătate de milion lei.

În altă ordine de idei, s-a constatat că unele consilii județene (Alba, Argeș, Bistrița—Năsăud, Botoșani) și cluburi (Farul, Ceahlăul, C.S.M. Sibiu, Dinamo Bacău) au deturnat fondurile de la o ramură de sport la alta, cheltuind, pentru fotbal, sumele alocate prin plan pentru box, lupte, haltere, atletism, gimnastică, handbal și baschet, ceea ce a prejudiciat dezvoltarea acestora din urmă.

Toate aceste exemple și, desigur, multe altele care mai pot fi date dovedesc că disciplina financiară, respectarea întocmai a spiritului și conținutului prevederilor legale nu sînt încă proprii tuturor activiștilor sportivi. Dar acei dintre ei care nu au înțeles sau nu vor să înțeleagă că și în domeniul sportiv trebuie să existe o anumită eficiență (de altă natură, firește, decît pe planul economiei) a cheltuielilor masive care se fac, că și aici (ca și în oricare alt sector de activitate) este necesară o politică de economii paralel cu una de creștere, pe toate căile, a veniturilor proprii, pot fi aduși la realitate. Și trebuie să fie aduși!

Ancheta SPORTUL

De ce există un decalaj între rezultatele echipei naţionale şi valoarea formaţiilor de club ?

ANGELO NICULESCU, antrenorul echipei naţionale

CONDIŢII DIFERENŢIATE DE JOC

Într-adevăr, există un decalaj între rezultatele obţinute de echipa noastră reprezentativă şi cele ale echipelor de club, angajate în competiţiile europene.

Echipa reprezentativă a reuşit, într-o competiţie dificilă, jocurile preliminare din grupa I — disputate pe o durată de 18 luni — să se claseze pe primul loc, întrecînd pe Portugalia, Elveţia şi Grecia. În acelaşi timp, echipele noastre de club au fost eliminate din primul tur al competiţiilor europene — excepţie făcînd Dinamo Bacău.

După părerea mea, cauza constă în lipsa de perfecţionare a jocului de fotbal.

Jocul de fotbal are anumite cerinţe majore, care trebuie îndeplinite, dar pe care jucătorii noştri le trec cu vederea, într-o mare măsură, iar antrenorii sînt foarte îngăduitori. Astfel, în meciurile internaţionale, fotbaliştii întîlnesc unele condiţii de joc cu totul aparte faţă de cele din campionatul nostru intern. Spre exemplu :

— marcajul om la om, faţă de care nu găsesc mijloace corespunzătoare de rezolvare a jocului — deci condiţii mult îngreunate ;

— viteză sporită de deplasare şi de joc, faţă de care sînt surprinşi şi depăşiţi în unele faze ;

— folosirea forţei corporale — în limitele regulamentului, dar cu toată intensitatea.

Acestea sînt numai unele din condiţiile diferenţiate de joc cu care jucătorii noştri se întîlnesc şi în faţa cărora au dificultăţi de rezolvare.

O parte din aceşti jucători, care activează la cluburi, sînt totuşi selecţionaţi şi în cadrul lotului ei joacă altfel — spune presa. Eu, în calitate de antrenor al echipei reprezentative, nu am intenţia să vorbesc despre acest decalaj, tocmai pentru că sînt antrenor al lotului, dar în instruirea jucătorilor selecţionaţi am urmărit obiective foarte puţine, însă principale : să dau încredere jucătorilor în forţele proprii şi, mai ales, să le dezvolt spiritul de iniţiativă. Totul trebuie înţeles pentru a răspunde cerinţelor practice ale jocului şi nu pentru a respecta cu stricteţe preceptele sistemului, care îngrădesc posibilităţile de manifestare ale jucătorilor.

M. BĂRBULESCU antrenorul echipei Rapid Bucureşti

LIPSA EXPERIENŢEI INTERNAŢIONALE SE RESIMTE LA ECHIPELE DE CLUB

Decalajul s-a manifestat cu mai multă pregnanţă în ultimul an. În această perioadă, selecţionata naţională a repurtat succesele cunoscute în confruntările internaţionale oficiale, care au avut ca rezultat final calificarea în turneul Campionatului mondial din Mexic. În acelaşi timp, echipele de club angrenate în competiţiile europene, cu excepţia lui Dinamo Bacău, n-au reuşit să aibă o comportare pe măsura aşteptărilor iubitorilor sportului cu balonul rotund din ţara noastră.

Cum s-a ajuns la o asemenea situaţie nedorită atît de cei care activează în domeniul fotbalului, cît şi de suporterii şi spectatorii lui ? În rîndurile ce urmează voi încerca să arăt cauzele principale ale decalajului existent între performanţele echipei naţionale şi valoarea slabă a formaţiilor de club.

Factorul principal care a determinat, după părerea mea, această diferenţă este răspunderea mult mai mare, aş spune chiar absolută, ce o au jucătorii atunci cînd apără culorile ţării. Toţi componenţii reprezentativei naţionalei au avut o comportare generală bună în jocurile din preliminariile C.M., peste nivelul evoluţiilor lor la formaţiile de club.

O altă cauză care a condus la realizarea unor performanţe slabe de către echipele de club o constituie faptul că în prezent există prea puţini jucători de valoare internaţională. Astfel îmi explic o situaţie de loc plăcută din fotbalul românesc, aceea că nu avem echipe puternice de club.

În altă ordine de idei vreau să arăt că antrenorii lotului naţional au reuşit, bineînţeles pe parcursul unei anumite perioade de timp, să creeze o puternică sudură sufletească între jucători. Sportivii cluburilor Dinamo Bucureşti, Steaua, Rapid, U.T.A., F.C. Argeş şi Dinamo Bacău, selecţionaţi în reprezentativa naţională, au format un colectiv închegat, şi spre deosebire de anii trecuţi, s-au ajutat între ei pe teren pentru ca să obţină un rezultat favorabil.

Rezultatele negative înregistrate în competiţia oficială internaţională în care a participat echipa Rapid se datoresc, în general, lipsei de experienţă în jocurile internaţionale. De altfel, această lacună este caracteristică tuturor echipelor din campionatul diviziei A. De aceea, consider că este bine să urmăm exemplul celorlalte ţări, cu fotbal mai avansat decît al nostru, care asigură majorităţii echipelor anumite programe de meciuri internaţionale. Pentru formaţiile divizionare din primul eşalon sînt organizate diferite turnee inter-cluburi, la toate nivelurile (juniori, tineret, seniori). În acest sens, voi da un singur exemplu. În R. F. a Germaniei au loc anual cel puţin 4—5 turnee rezervate echipelor de tineret şi un număr similar de competiţii internaţionale pentru juniori, iar echipele de club din prima ligă participă la numeroase întîlniri internaţionale.

Desene de AL. CLENCIU

Duminică, în Giuleşti

Rapid — F.C. Argeş

În continuarea pregătirilor pentru reluarea campionatului diviziei A, feroviarii bucureşteni vor susţine duminică, pe stadionul Giuleşti, o nouă întîlnire amicală. Rapidul va avea şi de astă dată un adversar puternic, pe formaţia piteşteană F. C. Argeş.

Iată programul de duminică, de pe stadionul Giuleşti : ora 9,30 : Rapid — F. C. Argeş (tineret-rezerve) ; ora 11,30 : Rapid — F.C. Argeş.

„CUPA PRIMĂVERII"

CONSTANŢA. În organizarea comisiei de sport a Consiliului judeţean al sindicatelor şi cu sprijinul comisiei C.J.E.F.S., a început la Medgidia şi Constanţa întrecerea fotbalistică dotată cu „Cupa primăverii". Iată rezultatele din prima etapă a acestei competiţii, care se desfăşoară sistem turneu, tur-retur : I.M.U. Medgidia — Farul (tineret) 4—0, Portul Constanţa — I. T. Constanţa 2—2, Electrica Constanţa — Cimentul Medgidia 1—2.

E. PETRE
coresp.

Flacăra roşie Bucureşti - Gloria Bucureşti 6—1 (3—1)

Echipa Flacăra roşie Bucureşti a întîlnit într-un util meci de verificare formaţia Gloria, din campionatul categoriei „onoare". Partida a luat sfîrşit cu scorul de 6—1 (3—1) pentru Flacăra roşie. Au marcat : Matră 2, Iozu 2, Cucunea şi Firăţeanu, respectiv Diţă.

O. GUŢU
coresp.

Antrenorii de fotbal bucureşteni îşi reiau activitatea

Colegiul municipal al antrenorilor de fotbal îşi reia activitatea, organizînd vineri, de la ora 18, la sediul C.M.E.F.S. (str. Biserica Amzei nr. 6) prima consfătuire din acest an cu antrenorii din Capitală. Cu acest prilej, antrenorul federal Dincă Schileru va vorbi despre *„Construcţia unei echipe de fotbal de performanţă"*.

Titus Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● Învingem Norvegia, pierdem în faţa Suediei ● Carré, stoperul Belgiei, declară că i-am fost un adversar tot atît de dificil ca şi francezul Kopa ● Apolzan, jucătorul de care n-am trecut aproape niciodată ● Progresul e în suferinţă ● 1—1 cu echipa U.R.S.S., dar trebuie să cîştigăm

Pe timpul verii sînt din nou chemat în lot. La 12 iunie eram la Oslo ca să întîlnim echipa Norvegiei. Atacul nostru era compus din Tătaru, Petchowschi, Ozon, Georgescu şi Suru. Avea fineţe şi forţă. După o combinaţie între Călinoiu şi „Peci", mingea ajunge la mine şi nu-mi rămînea decît să-l driblez pe fundaşul Svenssen şi să trag. Şutul a fost puternic şi plasat jos lîngă bară, aşa încît portarul Aronsen n-a avut nici o vină. Şi astfel am învins cu 1—0. Hann, antrenorul norvegienilor a subliniat îndeosebi jocul lui Apolzan şi al meu, dar adevărul e că toată echipa noastră jucase bine. Peste cîteva zile, ne aflam la Göteborg unde urma să întîlnim formaţia Suediei, care peste alte trei avea să ajungă în finala C. M. Am jucat împotriva unor mari vedete ca Hamrin, Gustavsson, Bergmark etc. şi am fost învinşi cu 4—1. Noi am ratat cam mult, adversarii fiindu-ne, însă, evident superiori.

Anul acela, Festivalul Tineretului şi Studenţilor avea loc la Varşovia. România participa la competiţia de fotbal cu echipa naţională, în care erau lansaţi cîţiva tineri înzestraţi : Copil, Georgescu, Ţircovnicu. Am învins selecţionata Sofia cu 1—0, apoi în semifinală am întrecut selecţionata oraşului gazdă cu acelaşi scor. În finală întîlnim selecţionata Budapestei. Meci greu, echilibrat, cu adversari care ştiu meserie. Împreună cu Petchowschi şi Georgescu aveam să dăm mereu motive de nelinişte portarului maghiar Ilku. Toată echipa noastră a luptat exemplar. Am învins cu 1—0, gol înscris la capătul unei acţiuni începute de extrema stîngă Mihai. El a făcut o cursă lungă, a şutat năpraznic, Ilku a plonjat dar n-a putut bloca balonul, iar eu am ţîşnit dintre doi apărători şi am trimis mingea într-un colţ unde nu mai putea fi ajunsă. România s-a întors de la acest turneu cu medalia de aur.

Începe returul, dar la 18 septembrie 1955 un nou meci România — R. D. Germană la Bucureşti. Pierdem cu 2—3, iar presa ne flagelează pe stereotipul motiv că ne-am fi subestimat adversarul. Noroc că a urmat repede partida amicală cu Belgia. Cîştigăm cu 1—0, după un joc foarte frumos în formaţie Voinescu — Pahonţu, Androvici, Szökö, Călinoiu, Băcuţ I. Copil, Nicuşor, Ozon, Georgescu, Mihai. Îmi reuşeşte tot şi mă plimb prin apărarea belgienilor ca pe marile bulevarde. Un mare comentator de fotbal, Jacques Lecocq, prezent la meci, va scrie după meci în Les Sports : „Din echipa română mi-au plăcut Androvici şi Ozon, despre care stoperul nostru Carré a spus că i-a fost un adversar tot atît de greu ca şi francezul Kopa".

Entuziasmul general de după această victorie scade puţin cînd obţinem doar 1—1 cu Bulgaria la Bucureşti şi apoi ne cufundăm iarăşi în aventura campionatului. Progresul se comportă la fel de bine, pierde puţine puncte şi rămîne definitiv pe locul III, excelentă performanţă dacă ne gîndim la vremea scurtă în care o formaţie, abia urcată din B, s-a omogenizat şi maturizat.

Ulterior, unii jucători au fost scoşi din lot pe motive de vîrstă, au fost aduşi mulţi oameni noi, mai puţin experimentaţi şi, în anul următor, a trebuit să luptăm din greu pentru evitarea retrogradării.

În sezonul plin de griji şi de emoţii care a urmat pentru noi, am avut doar satisfacţia unei comportări excelente în partidele cu echipele bucureştene. Au existat cîteva zile excepţionale pentru Progresul, cînd am învins pe Locomotiva Bucureşti (3—1 — tur), am făcut meci nul cu C.C.A. (1—1), unul din puţinele jocuri cînd am reuşit să-l depăşesc pe Apolzan, am învins pe Dinamo Bucureşti (3—2 — retur) cu o linie de atac mititică ca statură, dar încărcată şi plină de fantezie. Şi, fiindcă veni vorba de Apolzan, aş vrea să spun cîteva cuvinte despre acest fotbalist unul dintre cei mai mari din lume, la vremea aceea, după părerea mea. Era înzestrat cu toate calităţile, în plus juca extrem de corect şi de elegant. Rareori am reuşit să trec de el. Întotdeauna îmi ghicea intenţiile, nu se repezea, nu mă ataca brusc şi mă descumpănea. Nu cădea în capcana fentelor mele, iar ca să-l depăşesc în lupta directă nu era posibil, fiind dotat cu viteză mai mare decît mine. Cînd eram la Dinamo şi urma să întîlnim echipa C.C.A., ceream să fiu trecut inter, ca să nu-l am adversar direct. Acolo în zona lui era un zeu. I-am purtat întotdeauna o mare stimă.

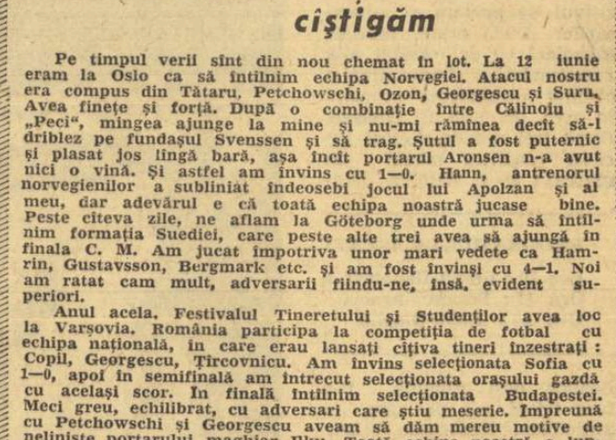

Cînd luam „faţa" adversarului era foarte greu să mai fiu deposedat altfel decît prin fault.

În 1956, mai mult n-am făcut parte din echipa naţională decît invers. Voi fi din nou inclus în meciul de la Sofia cu Bulgaria, cînd naţionala noastră s-a comportat slab, iar eu am fost străşnic păzit de Manolov. Am pierdut partida cu 2—0.

Iarna plec cu echipa Bucureştiului într-un turneu prin Grecia. Primul joc : Olympiakos Pireu — Bucureşti : 1—1 ; următorul Atena — Bucureşti 2—1 ; ultimul joc : Panathinaikos — Bucureşti : 1—2. Am înscris cîte un gol în toate cele trei partide. Presa greacă mă elogiază intens. În continuare, voi merge cu echipa C.C.A. într-un turneu prin Turcia, ca jucător împrumutat pentru această ocazie.

Între timp, în ţară se hotărăşte să revenim la formula de campionat toamnă—primăvară, adică se repară ceea ce se stricase cu 3 ani în urmă din lipsă de pricepere şi... şira spinării. O cupă de primăvară face interimatul, ca să mai pună surdină nemulţumirii echipelor pentru aceste pseudo-inovaţii care le vin pe cap.

După sezonul precar din anul 1956, lotul Progresului este din nou primenit şi efectiv întărit de astă dată : Birtaşu, Mîndru, Gh. Toma, Ioniţă, Dobrescu, Soare, Ciocea, V. Mihăilescu, Ştirbei, Oaidă, M. Smărăndescu, Gh. Ionescu, V. Mateianu, Dinulescu, Caricaş, P. Moldoveanu, Banciu şi subsemnatul. Antrenor principal : Ion Lupaş. Nu ne merge prea bine în acest sezon neoficial, de fapt, nici nu prea interesa decît construirea unei noi formule de echipă, dar cu toate acestea cîştigăm un turneu în Grecia, cu două victorii şi o înfrîngere (4—0 cu Panathinaikos, 1—0 cu Olympiakos, 0—2 cu A.E.K.). Aveam să las în această ţară o impresie mai bună decît cu cîteva luni în urmă, cînd fusesem acolo cu selecţionata Bucureştiului.

La 26 mai, revanşa meciului România—Belgia, la Bruxelles. A fost cel mai slab meci al echipei noastre naţionale, din cîte văzusem pînă atunci. Toţi am fost o apă şi un pămînt. S-a propus, pe loc, scoaterea mea din lot şi a altora pentru lipsă de formă. Dar nu mai era posibil. Fiindcă din capitala Belgiei am plecat direct la Moscova, unde, la 1 iunie, era programat meciul cu echipa U.R.S.S. Formaţie foarte puternică, care pe deasupra învinsese de curînd, cu 3—2, echipa R. F. a Germaniei, la ora aceea campioană mondială. Şi nu trecuseră decît 5 zile de la evoluţia noastră lamentabilă !

În fotbal, previziunile bazate pe antecedente găsesc terenul cel mai neprielnic. Iată că la Moscova realizăm o partidă strălucită. Rezultat egal (1—1), dar ar fi trebuit să cîştigăm. Faza din care aveam să deschidem scorul porneşte de la Bone. După ce vine cu balonul din jumătatea noastră de teren Tibi îmi pasează. Îl scot din joc pe Krijevski prin două fente fulgerătoare şi trimit lui Ene I, bine plasat în mijlocul careului, pe la 10 m de poartă. A urmat un şut foarte puternic. Nu ştiu dacă Iaşin o fi văzut sau nu mingea, dar a trebuit să o scoată din plasă. Era 1—0 pentru noi, cînd în min. 67 am avut o ocazie formidabilă. Iaşin era ieşit din poartă, iar eu numai la vreo 4 metri de bare. De ce n-oi fi tras mai puternic, nu m-am dumirit nici pînă acum. Poate poarta aceea goală să-mi fi diminuat energiile ? Am lovit balonul prea încet şi Kuznețov scos cu disperare în corner. La 2—0, nu ne-ar mai fi egalat. Dar eu n-am majorat scorul, iar Streltov a reuşit, în minutul 90, să egaleze. Iată ce comportări diametral opuse sînt posibile din partea unei echipe sau a unor jucători în decurs de cîteva zile !

CAPITOLUL URMĂTOR :

■ Arbitrul Grill îmi anulează un gol prin care ne-am fi calificat la mondiale ■ Progresul — echipa în care am jucat cel mai bine ■ Antrenorii pe care i-am stimat cel mai mult ■ Nu mi-a plăcut să-mi ridiculizez adversarii ■ În jurul meu au crescut întotdeauna jucători tineri ■ Adversarul meu preferat : echipa C.C.A.

SCRISOARE DIN BRAZILIA

(Urmare din pag. 1)

via colindă continentul sud-american, în timp ce noi, românii — care, la urma urmei, ne-am calificat într-o grupă tare grea — abia reuşim să trimitem în turneu echipa naţională !

Iată-ne, la hotelul „Normandy". O masă frugală şi repede în pat ! Ne trezim abia după ora 18, la bătăile insistente ale masorului Tudose. Ne pregătim de plimbare, dar constatăm că Dan şi Lupescu lipsesc. Gineva încearcă să-i scoale. Inutil. A doua zi aveam să aflăm că Dan dormise fără întrerupere 19 ore !

...A început, ca din senin, o ploaie plictisitoare, de toamnă. Răducanu şi Deleanu îşi iau primii inima în dinţi, repezindu-se sub picăturile reci cu o umbrelă uriaşă, care stîrneşte hazul trecătorilor. Apar, în sfîrşit, şi primii ziarişti ai marilor cotidiene. Unul dintre ei, un blond cu ochelari, se tot uită la Răducanu, cînd dintr-o parte, cînd dintr-alta, apoi îl întreabă, discret : „Spune-mi, dumneata nu cumva provii dintr-o familie braziliană ? !" Toată lumea rîde, bine dispusă, uitînd de ploaie.

...Plecăm să vedem, în cartierul Pampilha, stadionul. Ne conduce un tînăr profesor de franceză, mare amator de fotbal, care ştie cîte ceva despre noi şi care ne avertizează că meciurile cu Cruzeiros şi Atletico nu vor fi de loc uşoare... Ajungem la stadion. La prima impresie, să tot aibă vreo 100 000 de locuri. Nu, ne-am înşelat : are 150 000. Gazonul este, în ciuda ploii, foarte bun. De altfel, reţinem cuvintele interlocutorului nostru : „Aici, în Brazilia, stadioanele sînt uneori mult mai bine utilate decît... spitalele !"

...A doua zi, de dimineaţă, facem un scurt antrenament. De fapt, am început noi înşine, şi cînd a ieşit antrenorul din cabină eram aliniaţi, ca la paradă. Ne-am încălzit niţel, apoi am trecut la o „miuţă". Nu ştiu de unde, dar în tribune se adunaseră vreo 1000 de torcedores... *Unul dintre ei, român de origine, ne-a spus despre Cruzeiros, cu o voce sfătoasă : „Băieţi, echipa asta practică un fotbal academic. O să aveţi ce învăţa !" Dobrin s-a uitat la el ca de pe altă lume şi i-a dat un răspuns care l-a lăsat pe brazilian fără vorbe : „Mai ştii, s-ar putea să înveţe şi ei de la noi..."*

Pentru că tot veni vorba de Dobrin, trebuie să vă spun că el, care se teme din cale-afară de zborurile cu avionul, a început să se gîndească deja, îngrijorat, la drumul spre Lima. Nu ştiu cine i-o fi spus că acest zbor va fi foarte dificil, întrucît trecem peste Cordilieri, şi de atunci Dobrin nu mai are linişte. Ba mai mult, ieri a făcut şi un antrenament în... liftul hotelului, care urcă şi coboară cu o viteză ametitoare.

...Afară-i tare cald şi temperatura pare să crească. Bem foarte multă apă şi doctorul Tomescu s-a văzut obligat să ne reducă porţia zilnică la o singură sticlă de persoană. În prima seară se băuseră 48 de sticle ! Destul de mult, dar, oricum, departe de recordul pe care echipa noastră l-a stabilit, cu doi ani în urmă, în Congo : 124 de sticle în 14 ore !

Astăzi. Radu Nunweiller n-a mîncat nimic. Să nu se îngraşe. A împachetat peştele, friptura şi cîteva fructe şi i le-a dat unui lustragiu, un copil aflat pe trotuar. De atunci, puştiul, care şi-a prins în piept şi o insignă „Dinamo", opreşte pe toată lumea care trece pe stradă şi invită cu un gest generos : „Ştiţi, în acest hotel stau jucătorii români..."

După-amiază am făcut o nouă plimbare prin oraş. Belo Horizonte, cu cca. 1 300 000 de locuitori, e unul din marile centre ale Braziliei. Ne-a surprins, în special, o biserică uriaşă, construită într-o viziune modernă, pe malul lacului Pampilha. În exterior — un perete de vreo 100 de metri reprezintă un mozaic, în culori ţipătoare, care nu are nici în clin nici în mînecă cu religia. În interior — zeci de tablouri reprezentînd scene biblice, o muzică discretă, redată de un magnetofon, multe difuzoare în care se aude, probabil, vocea celui care predică. Acum este, însă, o atmosferă de veritabil muzeu. Şi nu trece mult pînă să aflăm că dincolo de cucernicii care vizitează biserica nu puţini amatori de pictură poposesc aici. Tablourile sînt, într-adevăr, interesante. Ni se spune că fiecare valorează între 3 şi 4 000 de dolari.

Notăm numele arhitectului : Condi do Pontilari, acelaşi care a dirijat construirea celebrei fresce „Război şi Pace", de la Palatul Naţiunilor Unite, din New York.

...În sfîrşit, ziua primului meci. Plouă din nou. Jucăm în nocturnă, în meci vedetă. Ajungem la stadion cam la jumătate de oră după ce Atletico şi Sparta Praga au început jocul... N-am avut nici un moment de răgaz pentru a ne arunca privirile spre gazon, atît sîntem de uluiţi de spectacolul tribunelor. Petardele izbucnesc una după cealaltă, la interval de secunde. Toată lumea cîntă, ca atunci cînd Wembley-ul sărbătorea victoria englezilor la „mondiale". Tribunele acoperite fac ca muzica să nu se împrăştie, creîndu-ţi impresia că te afli într-un templu. Ba mai mult, în ritmul muzicii — care mi se pare a fi o samba — brazilienii se leagănă, ca şi cum ar fi bătuţi de un vînt necrîtător. Din cînd în cînd, muzica se opreşte şi oamenii scandează, parcă în delir, numele marilor favoriţi ai fotbalului brazilian, Pelé, Didi, Vava, Tostao...

Poate că mă înşel numai, dar am impresia că pe gazon jucătorii brazilieni păstrează ei înşişi ceva din ritmul tribunelor, care astfel sînt parcă dirijorii ostilităţilor din teren.

Dar, a venit timpul să ne echipăm..."

★

Aici se sfîrşeşte primul episod din „jurnalul de bord" al căpitanului tricolorilor. Dar, vă putem asigura, el n-a fost şi ultimul...

CUPON DE CONCURS

Numele şi prenumele : . . . . . .

. . . . . .

Adresa : . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE) ?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIŞTIGA CAMPIONATUL MONDIAL ?

. . . . . .

LOTO — PRONOSPORT

ROADELE NOII FORMULE LA LOTO

Marele succes înregistrat de prima tragere obişnuită LOTO din 6 februarie a.c., la care s-a aplicat o nouă formulă, oglindeşte din plin marile avantaje oferite de aceasta. S-au înregistrat peste 7.000 cîştigători.

Doi participanţi : Emil Simion din Cugir şi Stan Petcu din Bucureşti au obţinut fiecare cîte un autoturism la alegere pe bilete sfert ; la capitolul premii în bani, vom menţiona în primul rînd cele 8 premii de la categoria a II-a, extragerea I, în valoare de 36.865 lei fiecare ; alţi 25 de participanţi au obţinut cîte o excursie în U.R.S.S.

Iată numai cîteva din premiile oferite la prima tragere după noua formulă, care se oferă în continuare şi la celelalte trageri.

Menţionăm că şi la tragerea LOTO de mîine puteţi cîştiga : autoturisme, excursii peste hotare şi premii în bani. Astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor.

NUMERE EXTRASE LA CONCURSUL PRONOEXPRES Nr. 8 DIN 18 FEBRUARIE 1970

Extragerea I : 16 22 19 36 17 18

FOND DE PREMII : 439.150 lei.

Extragerea a II-a : 16 21 40 9 27 12 43

FOND DE PREMII : 383.934 lei.

Plata premiilor va începe în Capitală de la 26 februarie pînă la 4 aprilie 1970 ; în provincie de la 2 martie pînă la 4 aprilie 1970 inclusiv.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 13 FEBRUARIE 1970 :

Extragerea I : Categ. I : 1,45 variante a 88.591 lei ; a II-a : 8,50 a 15.113 lei ; a III-a : 35,55 a 3613 lei ; a IV : 62,5 a 2070 lei ; a V-a : 251,95 a 510 lei ; a VI-a : 494,35 a 260 lei.

Extragerea a II-a : Categ. A : 0,25 variante a 89.983 lei ; Categ. B : 3 a 29.994 lei ; Categ. C : 16,90 a 5.324 lei ; Categ. D : 20,85 a 4.316 lei ; Categ. E : 34,25 a 2.627 lei ; Categ. F : 41,75 a 2.155 lei.

Ambele extrageri : Categ. Z : 1764,70 variante a 100 lei.

Premiul de categ. A sfert a fost obţinut de VASILESCU PETRACHE din oraşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, judeţul Bacău, care a cîştigat un autoturism „Dacia 1100" plus 34.983 lei.

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA C

De la trimisul nostru, Romeo VILARA

AUSTRIA — BELGIA 11-0 (3-0, 3-0, 5-0)

Un meci anost, desfășurat — cea mai mare parte a celor 60 de minute de joc — doar la o singură poartă, cea a belgienilor. Cu acest prilej a fost înregistrat scorul record al campionatului și sîntem convinși că proporțiile sale ar fi fost încă și mai mari dacă austriecii i-ar fi scos și mai des pe adversari din propria lor treime, destrămîndu-le apărarea. Cunoscînd forța de atac a învingătorilor (chiar și fără Puschnig, accidentat), belgienii s-au rezumat la o apărare disperată, atacînd doar rareori; și atunci preocupați mai mult de... defensivă.

Cele 11 goluri au fost realizate de: Schwitzer (min. 2, 22 și 53), Estl (min. 6), Strieker (min. 9 și 59), Felfernig (min. 21), Mörtl (min. 37), Höller (min. 42 și 59), Kalt (min. 46). Raport de șuturi: pe poarta Austriei — 51, pe a Belgiei — 91.

Au condus S. Rancz (Ungaria) și Gh. Tașnadi (România).

Danemarca — Olanda 3-3 (0-0, 2-1, 1-2)

Întîlnirea, importantă pentru stabilirea ordinii în partea de mijloc a clasamentului, a stat o bună vreme sub semnul unui evident echilibru de forțe. Apoi, însă, danezii au menținut mai mult controlul pucului și, prin combinații reușite, au izbutit să se infiltreze în dispozitivul de apărare al adversarilor. După prima repriză, încheiată cu un rezultat alb, reprezentativa Danemarcei a obținut deschiderea scorului în min. 25, prin C. Nielsen. După trei minute același jucător modifica tabela de marcaj: 2—0. Replica olandezilor, deși promptă, n-a fost totuși cea pe care o anticipam. Reducerea scorului s-a produs de abia în min. 38, și autorul ei a fost tot un... danez. Fundașul Sörensen, aflat în posesia pucului, vrînd să ocolească poarta, a înscris nestingherit, driblîndu-și și portarul. Deoarece în jocul de hochei nu se socotesc autogolurile, pe foaia de arbitraj punctul a fost trecut în dreptul lui Gentis, ultimul dintre olandezi care atinsese pucul. A treia repriză a aparținut olandezilor. Ei au egalat (min. 43, Bakker) și au preluat conducerea (min. 53, van Dommelen). Dar, cu 6 min. înainte de sfîrșit danezii au egalat, prin Eriksen. Arbitri: Pianfetti (Franța) și de Paepe (Belgia).

PROGRAMUL DE ASTĂZI

Ora 10: Belgia-Danemarca
Ora 17: Franța-Ungaria
Ora 20: Italia-Olanda

Ungaria — Italia 6-3 (3-1, 1-0, 2-2)

O adevărată întîlnire derby, desfășurată într-un ritm alert, de un bun nivel tehnic, poate cea mai frumoasă partidă de pînă acum. Ungurii, în net progres față de meciul cu Austria, și-au dominat adversarii, mai cu seamă prin jocul colectiv.

Autorii punctelor: Horvath (min. 5 și 49), Palla (min. 9), Menyhart (min. 17), Poth (min. 31) și Bikar (min. 57), respectiv, Benvenuti (min. 16 și 55) și Gallo (min. 44).

Au arbitrat Van den Ven (Olanda) și C. Sgîncă (România).

CLASAMENT

1. Austria	4	4	0	0	25—7	8
2. Italia	4	3	0	1	18—10	6
3. Ungaria	3	2	0	1	15—7	4
4. Olanda	4	1	1	2	13—20	3
5. Franța	3	1	0	2	12—13	2
6. Danemarca	3	0	1	2	7—10	1
7. Belgia	3	0	0	3	3—26	0

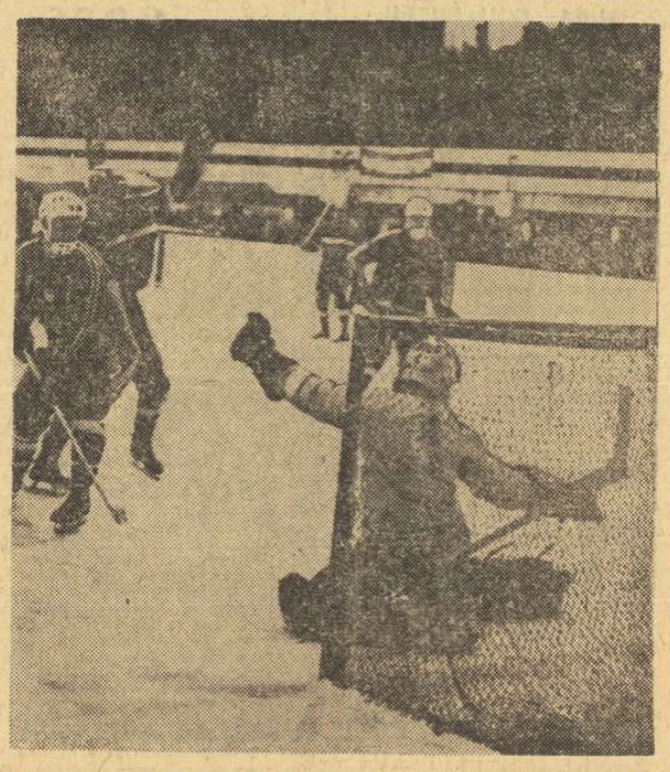

Satisfacție în tabăra austriacă: Mörtl a înscris. Față din meciul Austria — Ungaria

Foto: Aurel NEAGU

PE LÎNGĂ MULTE LUCRURI BUNE...

Capriciile vremii au făcut și vor face desigur încă multe feste organizatorilor competițiilor hocheistice programate să se desfășoare pe patinoare artificiale descoperite, aici, la Galați. Ploaia și apoi zăpada au fost principalii inamici. Marți, de pildă, zăpada s-a depus într-un strat apreciabil pe dreptunghiul de gheață. În această situație, s-a decretat imediat stare de alertă și, sub conducerea ing. M. Florescu, aproape 100 de oameni, înarmați cu toate cele trebuincioase, au degajat patinoarul, muncind fără răgaz ore în șir. Miercuri dimineață, la ora 9, cînd era planificat antrenamentul echipei Franței, toate lucrurile au fost în perfectă ordine. Nu-i mai puțin adevărat, însă, că ninsoarea se oprise și soarele și-a arătat din nou fața.

Ceva mai complicate sînt lucrurile atunci cînd plouă, cum a fost cazul duminică, la meciul Austria—Danemarca, arbitrii văzîndu-se puși în situație să fluiere începutul ultimei reprize cu o întîrziere apreciabilă.

Instalația de iluminat a patinoarului a făcut cîteva feste organizatorilor. Cea mai neplăcută s-a întîmplat în repriza a treia a meciului Austria—Ungaria, cu puțin timp înaintea schimbării porților, cînd s-a ars siguranța uneia din cele patru coloane de becuri deasupra gheții. Cu toate eforturile imediate ale electricienilor, lumina n-a vrut să se aprindă și meciul a fost întrerupt.

Față de aceste situații ivite în desfășurarea competiției de la Galați, directoratul tehnic a stabilit următoarele:

„Cînd arbitrii constată că condițiile de desfășurare ale unui joc sînt total neregulamentare vor decide: **1. Dacă meciul nu poate începe la ora fixată în program, se așteaptă cel mult o oră, după care partida va fi reprogramată la o altă oră sau într-o altă zi care vor fi fixate de directoratul tehnic; 2. În cazul în care un meci a început, întreruperea lui poate fi de cel mult 30 minute. Dacă în acest timp nu pot fi făcute remedierile situației ivite, jocul se anulează și va fi reprogramat; 3. Dacă întreruperea se dovedește necesară în ultimele 5 minute ale reprizelor I sau a II-a se acordă pauza regulamentară de 10 minute. Dacă acest timp se dovedește insuficient, pentru remedierea situației, se mai acordă cel mult 30 de minute, după care partida se anulează și va fi reprogramată. În cazul în care întreruperea de joc se produce în ultimele 5 minute ale reprizei a III-a se procedează la acordarea a maximum 30 de minute, apoi la anularea meciului și la reprogramarea sa.**

★

O altă „mască" care se dovedește un plăcut interlocutor este și portarul titular al echipei italiene, Franco Viale, un băiat frumos ca un star de cinema. Viale apără poarta „Squadrei azzurra" din 1964 și de atunci a fost mereu prezent pe gheață dirijînd cu competență defensiva echipei sale. **„Aici la Galați formația noastră are o sarcină ceva mai dificilă, deoarece selecționerii au renunțat la serviciile unora dintre vechii jucători, apelînd la o serie de hocheiști tineri cărora le lipsește experiența partidelor grele. Personal sînt mulțumit de cum s-au mișcat băieții și o vor face, sînt convins, din ce în ce mai bine".**

FOTBAL MERIDIANE

● INTERESANTE INIȚIATIVE LUATE DE FEDERAȚIILE DIN IUGOSLAVIA ȘI ANGLIA ● ORAȘELE TURNEULUI OLIMPIC '72 ● LUCRĂRILE COMITETULUI U.E.F.A. ● LOTUL ANGLIEI PENTRU MECIUL CU BELGIA

Un interesant turneu se dispută anual înaintea începerii campionatului iugoslaviei. Iau parte numai echipe care au cucerit în trecut campionatul național, indiferent în ce ligă joacă actualmente. Primul turneu, la care au luat parte 6 echipe, a luat sfîrșit cu victoria actualei campioane, Steaua Roșie Belgrad.

Inițiativa iugoslavă a fost preluată și de federația engleză. Dar, întrucît ar fi fost prea mulți concurenți, organizatorii au găsit o ieșire din această situație: vor participa numai echipe care au fost cel puțin de 5 ori campioane! Și în Anglia sînt vreo jumătate de duzină...

★

Comitetul de organizare a J.O. de vară din 1972 a primit în principiu aprobarea F.I.F.A. ca meciurile preliminarii ale turneului olimpic să se desfășoare în orașele vest-germane München, Nürnberg, Augsburg, Passau, Ingolstadt și Regensburg. În aceste orașe sînt programate meciurile celor 16 echipe care se vor califica. Sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., va inspecta aceste stadioane la sfîrșitul lunii martie.

★

La Atena s-au desfășurat timp de două zile lucrările Comitetului economic al U.E.F.A. Cu acest prilej, s-a luat în discuție și organizarea unui nou seminar cu arbitri europeni. De asemenea, s-au aprobat o serie de măsuri organizatorice privind pregătirea viitoarei Adunări generale a U.E.F.A., care va avea loc la Dubrovnik (Iugoslavia).

★

Antrenorul Angliei, Alf Ramsey, a selecționat un lot de 16 jucători în vederea meciului cu echipa Belgiei, care va avea loc la 25 februarie la Bruxelles. Lotul cuprinde pe **Banks, Bonetti** (portari), **Cooper, Hughes, Wright, J. Charlton, Hunter, Labone, Bobby Moore, Mullery** (fundași-mijlocași), **Astle, Ball, B. Charlton, Hurst, Lee, Peters** (atacanți).

sportul în lume

GH. RUSSU-ȘIRIANU transmite de la C.M. de biatlon

Astăzi, juniorii intră în focul întrecerilor

ÖSTERSUND, 18 *(prin telefon)*. Ziua de miercuri a stat sub semnul febrilității. Desigur, apropierea concursului, cu tot ce implică ea, a avut o contribuție serioasă în acest sens, dar din nou trebuie amintit frigul ca element ce ridică serioase probleme. Previziunile meteorologilor de la stația centrală a regiunii Jämtland, a cărei capitală (de altfel, unic oraș...) este Östersund, s-au confirmat în cea mai mare parte. Termometrul a arătat la ora nouă minus 39 de grade, iar binecunoscuta expresie „local mai coborîtă" a însemnat pentru poligon minus 44 grade! Chiar și localnicii, orice s-ar spune, antrenați în privința frigului, se plîng de asprimea gerului. Privit pe geam din casă, pe imensul lac Storsjon (la drept vorbind o mare interioară a Suediei) se poate observa tot timpul aburul specific zilelor extrem de friguroase și intens senine.

Repercusiunile amenință să fie dintre cele mai serioase. Mai întîi, pentru că regulamentul întrecerilor de biatlon interzice desfășurarea curselor dacă temperatura zăpezii în zona poligonului este sub minus 20 de grade, sau dacă cea a aerului, la rîndul ei, scade sub minus 25 de grade. Pe bună dreptate, de altfel, întrucît, lucru verificat de noi trei zile la rînd, gerul este de-a dreptul năpraznic, mușcă mai abitir ca un cîine rău, face ca în pofida clarității atmosferei vizibilitatea țintelor să joace feste participanților. În orice caz, organizatorii au împins ora de disputare a întrecerilor pe toate cele patru zile de concurs, chiar cu riscul apariției amurgului, care pe aici este remarcabil de timpuriu, în această parte a anului.

Am avut însă prilejul să întîlnim și antrenori oarecum mulțumiți de aceste condiții. Printre ei se află și Marcel Stuparu, care ne-a spus în... secret (teama că SPORTUL ar putea ajunge aici în timp util pentru a ne da de gol nu ne frămîntă...) că de la J.O. din 1964 de la Innsbruck lotul român nu a mai avut norocul de a putea lupta pe o zăpadă „pulver", singura care îl poate favoriza. Pînă la startul probelor vremea se scurge pentru concurenți în nota obișnuită: acomodare, dar mai ales pregătirea „instrumentelor". Reglajul armelor este în prim plan, dar o mare importanță se acordă și ceruirii schiurilor sau adaptării — cum este cazul lui Carabela — cu schiurile noi.

Seara, în sala de sport a orașului Östersund, remarcabilă podoabă arhitectonică și inginerească, a avut loc ceremonia festivității de deschidere, cu tot ritualul obișnuit, iar participarea însuflețită a concurenților ne-a permis să intuim marea prietenie care îi leagă pe membrii familiei biatloniștilor. La ora transmisiei are loc tragerea la sorți a numerelor de concurs și a paturilor din standul poligonului. Iar joi starterul va chema la întrecere pe juniori, care-și vor disputa titlul mondial al probei individuale.

C. M. de schi — probe nordice

Alevtina Oliunina (U.R.S.S.), campioană a lumii la 10 km

Din cauza deranjamentului circuitului telefonic, ieri seară nu am putut lua legătura cu trimisul nostru special la campionatele mondiale de schi-probe nordice, Ion Matei. Prin intermediul Agerpres, am aflat, însă, rezultatele cursei feminine de 10 km. Titlul a fost cucerit de reprezentanta U.R.S.S., Alevtina Oliunina cu timpul de 36:19,00. Pe locurile următoare s-au clasat finlandeza Marjata Kajosmaa (36:40,05) și sovietica Galina Kulakova (37:06,04).

În campionatele „indoor" ale S. U. A.

Năstase întîlnește pe Ashe în 8-imi de finală

NEW YORK, 18 (Agerpres). — Campionatele internaționale de tenis ale S.U.A. pe teren acoperit au continuat la Salisbury (Maryland). **Tenismanul român Ilie Năstase a obținut o aplaudată victorie în fața englezului Gerald Battrick de care a dispus cu scorul de 15—13, 6—0.** Jocul a fost spectaculos în primul set, cînd Battrick a luptat de multe ori de la egal la egal cu Năstase. În setul următor condiția fizică și-a spus cuvîntul și Năstase a cîștigat fără emoții la un scor concludent.

Un rezultat surprinzător a realizat englezul Peter Curtis care l-a eliminat cu 6—3, 6—4 pe cunoscutul jucător australian Roy Emerson.

Alte rezultate: Smith — Franulovici 6—4, 6—3; Gorman — Spear 6—2, 6—4; Ashe — Barany 6—2, 6—4; Roche — Buding 6—4, 6—4; Richey — McManus 6—1, 6—3; Osborne — Kukal 6—3, 6—3.

În optimile de finală ale turneului de simplu, Năstase întîlnește pe cunoscutul jucător american de culoare A. Ashe.

FLORENȚA RENUNȚĂ LA J.O.

Președintele Comitetului olimpic italian, Guido Onesti, a anunțat că orașul Florența a hotărît să-și retragă candidatura pentru organizarea Jocurilor Olimpice de vară din 1976, ca urmare a imposibilității obținerii acordului guvernului de a garanta fondurile necesare. Onesti a precizat că o asemenea competiție necesită sume importante de bani, iar — pe de altă parte — Florența nu ar fi avut șanse prea mari de succes în cererea sa, deoarece Roma a organizat J.O. din 1960.

Ca urmare a retragerii candidaturii Florenței, Congresul C.I.O., ce va avea loc în luna mai la Amsterdam, va trebui să aleagă gazda Olimpiadei din 1976 dintre orașele Montreal, Los Angeles și Moscova.

BETSY imortalizată la 16 ani

Schioara canadiană **Betsy Clifford** (16 ani), pe care o vedem aci jubilînd după marea sa victorie din slalomul uriaș al C.M. de la Val Gardena, va fi cea mai tînără... statuie din „Templul marilor vedete" de la Toronto. Aci sînt reunite sculpturile celebrităților din lumea artelor, științelor și sportului. Tînăra Betsy se va număra printre acestea.

Corespondență telefonică din S. U. A.

Boberii români au început antrenamentele pentru „Memorialul Kennedy"

LAKE PLACID, 18 *(prin telefon)*. Primele antrenamente, desfășurate pe pîrtia din această stațiune în vederea concursului internațional de bob „Memorialul Kennedy", s-au bucurat de condiții foarte bune, datorită atît stării pistei, cît și timpului favorabil. Boberii români au efectuat cinci coborîri, în cursul cărora maestrul emerit al sportului Ion Panțuru i-a folosit pe toți cei trei frînari: Nicolae Neagoe, Ion Zangor și Dumitru Focșeneanu. Deși coborîrile nu au fost cronometrate, s-a putut constata că sportivii români s-au acomodat repede cu pîrtia (de altfel, ei, mai puțin Zangor, au mai concurat aici anul trecut, cu prilejul campionatelor mondiale).

În aceeași zi au mai făcut coborîri echipajele Elveției (piloți Wicki și Stadler), R. F. a Germaniei (Pitka), Italiei (D'Andrea și Frigo), S.U.A. (în frunte cu Lamey care, recent, a cucerit titlurile de campion al țării la bob 2 și bob 4) și Canadei.

Competiția este așteptată cu mult interes de numeroșii turiști aflați în stațiune. De altfel, aceștia au asistat în număr mare și la coborîrile de antrenament. Programul concursului prevede ca vineri, de la ora 10 (ora locală) să se dispute întrecerile la bob 2 persoane (patru manșe într-o singură zi), iar duminică la bob 4 persoane (două manșe).

Hariton PAȘOVSCHI
— antrenor —

CALEIDOSCOP

CLAY ÎȘI SCRIE BIOGRAFIA

Cartea pe care o scrie în prezent Cassius Clay nu are încă nici un titlu, dar promite să devină un „best-seller". Deși memoriile fostului campion mondial de box la toate categoriile vor apare abia la sfîrșitul anului, Clay a ținut să facă cunoscute unele pasaje mai semnificative cu prilejul unei conferințe de presă ținută recent la New York. El își începe cartea cu primele sale meciuri de box susținute în echipa școlii sale din Louisville. „Intenționez să demasc totul — a declarat pugilistul. Felul în care în S.U.A. învingătorii unor meciuri sînt cunoscuți încă înainte ca partida să fi avut loc, lupta pentru controlul boxerilor dusă între diferiții manageri". Clay intrevede, de asemenea un viitor strălucit campionului olimpic de la Tokio, George Foreman"... deoarece el boxează într-un stil asemănător celui practicat de mine".

Autobiografia lui Cassius Clay va avea trei volume, pugilistul fiind ajutat la scrierea ei de ziaristul și dramaturgul de culoare Richard Durham.

FILM DIDACTIC PENTRU... ARBITRI

F.I.F.A. a anunțat că va folosi diferite secvențe ale unor filme înfățișînd partide din campionatul englez pentru realizarea unui „film didactic" ce va fi prezentat echipelor și arbitrilor participanți la campionatul mondial din Mexic. După cum a explicat un reprezentant al acestui for, filmul va avea scopul de a unifica diferitele concepții privind arbitrajul. Vor fi înfățișate scene în care arbitrii au intervenit în mod corect pentru a penaliza unele infracțiuni, scene unde arbitrii nu au apreciat just infracțiunile și altele din care va reieși ce fel de atacuri asupra jucătorilor adverși sînt permise. „Intenționăm să arătăm jucătorilor și arbitrilor ce este și ce nu este fair — a spus purtătorul de cuvînt. Considerăm că un asemenea film spune mai mult decît zeci de regulamente".

UN „DUEL" MODERN

Profesorul Maier de la Universitatea din Viena, citind în gazeta studențească un articol pe care l-a socotit jignitor la adresa sa, l-a provocat pe redactorul șef la... duel! Profesorul a propus adversarului să se întreacă pe schiuri pe o distanță de 42 km, adică exact vîrsta sa. S-a luat hotărîrea ca la start și la sosire să asiste colegii redactorului și fotoreporteri, iar ziarul să scrie amănunțit despre rezultatul duelului, publicînd fotografia învingătorului. Cel provocat era mai tînăr decît profesorul cu 16 ani și a acceptat fără nici o frică aceste condiții. La finiș, spre marea surpriză a tuturor, profesorul a fost primul, iar studentul abia-abia a terminat cursa. După cum fusese stabilit, fotoreporterii nu au făcut economie de peliculă...

EXEMPLUL LUI PETER BUCHER

La vîrsta de 22 de ani, Peter Bucher a jucat de 24 de ori în echipa de handbal a R.F. a Germaniei. El este una dintre vedetele reprezentativei vest-germane, participantă la apropiatele campionate mondiale din Franța. Într-un interviu acordat ziarului „Stuttgarter Zeitung", Bucher a apreciat că cele mai mari șanse de a cuceri titlul mondial le are echipa României. La întrebarea privind jucătorul pe care-l admiră cel mai mult, Peter Bucher a răspuns: „Mai înainte au fost Bernhard Kempa, Edwin Vollmer și Horst Singer. Astăzi, românul Gruia reprezintă pentru mine un exemplu, întrucît la ora actuală el nu are egal".

Înaintea executării unei lovituri de la 11 m, consultați cu atenție buletinul Pronosport...

(din „SPORTOWIEC" — Varșovia)

BABY — HOCHEY

O echipă franceză de hochei pe gheață din orașul Charentonle-Pont (Franța) a plecat în Canada pentru a întreprinde un turneu sub denumirea de „Francezii zburători". Particularitatea acestei formații este că din ea fac parte copii pînă la vîrsta de 14 ani. Primul meci susținut în compania echipei canadiene de copii „Pee Wee" din Quebec s-a încheiat cu un rezultat nedecis: 1—1. Cel mai bun de pe teren a fost portarul formației franceze, Carol Christini, care nu a împlinit încă 12 ani. Explicînd secretul comportării meritorii a băieților săi, conducătorul echipei, Phillippe Lacarriere, a declarat că ea se datorează, printre altele și faptului că acești hocheiști beau numai... lapte!

JOE FRAZIER ȘI ALEGE ADVERSARUL

În cadrul unei conferințe de presă, care a avut loc la New York, campionul mondial de box la categoria grea, americanul de culoare Joe Frazier, a declarat că își va pune titlul în joc probabil în cursul lunii septembrie, în fața lui Foster (S.U.A.), Cooper (Anglia) sau Patterson (S.U.A.). „Dintre ei, a spus campionul, cele mai mari șanse de a-mi deveni challenger le are Mac Foster, care a cîștigat prin k.o. toate cele 24 de meciuri susținute pînă în prezent".

TELEX-TELEX-TELEX-TELEX

În proba de dublu bărbați a turneului internațional de tenis pe teren acoperit de la Moscova perechea sovietică Kakulin—Pescianko a învins cu scorul de 3—6, 6—4, 8—6 pe Mărmureanu—Dron (România).

■

În meci retur pentru „Cupa cupelor" la baschet, echipa J. A. Vichy a învins cu scorul de 78—53 (33—20) echipa Standard Liège și s-a calificat pentru semifinalele competiției. În primul meci, cele două echipe terminaseră la egalitate: 95—95. În semifinale, Vichy va juca cu învingătoarea partidei Juventud Badalon—AEK Atena.

■

La Alma Ata, în optimile de finală ale „C.C.E." la volei (masculin), echipa locală Burevestnik a învins formația franceză Racing Paris cu scorul de 3—0 (15—5, 15—5, 15—5).

După 14 runde, în turneul internațional de șah de la Malaga, în frunte continuă să se afle Kurajița (Iugoslavia) și Benko (S.U.A.), care totalizează acum cîte 11 puncte.

■

Cu prilejul unui concurs de patinaj viteză, la Trondheim (Norvegia), olandezul Jan Bols a stabilit un nou record al pistei în proba de 3 000 m cu timpul de 4:28. Cursa de 500 m a revenit norvegianului Bjorang în 41,5.

■

În competiția ciclistă „Cursa de 6 zile" de la Milano, după 96 ore, conduce cuplul belgian Eddy Merckx—Juliens Stevens cu 230 p. Urmează Motta (Italia)—Post (Olanda) cu 258 p.

■

Selecționata feminină de handbal a Danemarcei a întîlnit la Copenhaga într-un meci amical echipa S.K. Kiev. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 10—9 (6—4).

O consultație dentară la marginea pistei de gheață de la Inzell... Patinatorul de viteză japonez Keichi Suzuki (dreapta) apelează la cunoștințele medicale ale colegului său de întrecere, sprinterul vest-german Erhard Keller, care este student la facultatea de dentistică din Frankfurt. O mînă de ajutor între vechi rivali, fapt obișnuit în lumea sportului.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 22—25, București

40.368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 820 (6254) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 20 februarie 1970

Corespondență specială din Brazilia, de la Aurel C. NEAGU

ROMÂNIA—VASCO DA GAMA 2-0 (0-0)

RĂDUCANU A APĂRAT O LOVITURĂ DE LA 11 METRI

RIO DE JANEIRO, 19 (prin telex, de la trimisul special al revistei FOTBAL). **În prezența a 70.000 de spectatori, pe stadionul Maracana, echipa României a întrecut pe Vasco da Gama cu scorul de 2—0 (0—0), în urma unui joc schimbat în bine în comparație cu evoluția din partida cu Flamengo. De astă dată, formația noastră și-a recăpătat personalitatea, și-a impus jocul în fața adversarilor, a dominat și a acționat în partea a doua a meciului cu multă dezinvoltură. În prima repriză, jocul a fost calm, fotbaliștii români și-au studiat adversarii. Totuși, în min. 9, Dumitrache a avut o mare ocazie de a deschide scorul, însă de la 10 m a șutat pe lîngă poartă. În min. 24, selecționata română a trecut prin mari emoții: Hălmăgeanu a faultat în careu pe Kosilek. Tiao a executat penaltyul pe jos, în stînga, Răducanu a sesizat, a plonjat, mingea i-a lovit mîna și apoi bara, de unde a revenit în teren; a urmat o centrare a unui atacant de la Vasco, însă de data aceasta Răducanu a reținut. După pauză, jucătorii noștri au dominat net. În min. 47, Dumitrache, la 6 m de poartă, se încurcă**

DUMITRACHE

cu balonul, ca apoi peste 3 minute să înscrie primul gol.

Fundașul Mocanu, primind o pasă de la Dobrin, a făcut o cursă pe extremă, a centrat în careu, unde Dumitrache a sărit la cap, împreună cu Orlando și Rossi, pe care îi întrece și de la 12 m înscrie cu capul un gol splendid.

În continuare, jucătorii români au acționat cu calm, au pasat mult și cu opt minute înainte de fluierul final au majorat scorul la 2—0 în favoarea lor.

Lucescu, pe partea dreaptă, în duel cu Eberval, driblează, este faultat, dar arbitrul lasă avantaj. Lucescu a continuat cursa pînă la tușa de poartă, de unde a centrat și Neagu, pe fază, a marcat.

Meciul a fost condus de arbitrul Fose Mario Vinha.

ROMÂNIA: Răducanu — Sătmăreanu, Hălmăgeanu (min. 46 Lupescu), Dinu, Mocanu, Dumitru, Nunweiller, Neagu, Dobrin (min. 76 Ghergheli), Dumitrache (min. 78 Domide), Lucescu. Hălmăgeanu a fost schimbat la pauză fiind accidentat.

VASCO DA GAMA: Andrada — Fidelis, Rossi, Orlando, Eberval, Alcir, Villi, Benetti, Luis Carlos, Kosilek, Tiao.

În deschidere, Flamengo a învins pe Independiente cu scorul de 6—1.

Citiți în pag. a 3-a:

TITUS OZON:

NU MI-A PLĂCUT SĂ-MI RIDICULIZEZ ADVERSARII

AU SOSIT PRIMII OASPEȚI LA CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE SCHI „CUPA POIANA"

Așteptați ieri la aeroportul Băneasa, schiorii anunțați să participe la cea de a VII-a ediție a concursului internațional „Cupa Poiana" ne-au produs două surprize nu prea plăcute: Kurt Recher, sportivul austriac care cîștigase competiția în 1968 și în 1969, nu a putut face deplasarea (din motive personale). În locul lui a venit Reinhard Dorner, însoțit, așa cum se anunțase inițial, de Ludwig Riml. A doua surpriză a fost așteptarea zadarnică a reprezentanților R. F. a Germaniei, care sperăm, totuși, că-și vor face apariția în cursul zilei de azi.

Tot ieri au venit și francezii Arpin Pont și Lucien Seigneur. Cei patru sportivi s-au îmbarcat imediat într-un microbuz, plecînd spre Poiana Brașov, unde, după-amiază, au venit și reprezentanții U.R.S.S.: Saso Naskidașvili și George Cicioev.

Cu toții vor efectua azi antrenamente de acomodare cu pîrtiile Postăvarului, unde vor avea loc întrecerile, sîmbătă și duminică. Desigur, confruntarea este așteptată cu justificat interes de schiorii români, reprezentanți ai secțiilor fruntașe Dinamo, A. S. Armata și Steagul roșu Brașov și Clubul sportiv orășenesc Sinaia. În aceste zile, Dan Cristea, Gh. Vulpe, V. Brenci, Dorin Munteanu, Gh. Bălan, N. Iovici, M. Focșeneanu și ceilalți pretendenți la locurile fruntașe au fost nelipsiți de pe pîrtie, mai cu seamă că starea timpului și a zăpezii i-a ajutat la efectuarea în bune condiții a antrenamentelor.

Micul grup al schiorilor francezi și austrieci în fața microbuzului cu care s-au deplasat la Poiana.

Foto: V. BAGEAC

ECHIPAJUL DE TINERET C.S.O. I SINAIA (Stoian-Panaitescu) CAMPION NAȚIONAL LA BOB

AZI O NOUĂ COMPETIȚIE

SINAIA, 19 (prin telefon).— Ultimele două manșe ale campionatului național de bob rezervat echipajelor de tineret s-au bucurat de condiții și mai bune decît primele, disputate miercuri. Excepțînd primul loc, cîștigat detașat de echipajul Stoian—Panaitescu, reprezentant al Clubului sportiv orășenesc Sinaia, pentru celelalte s-a dat o luptă strînsă, ordinea fiind stabilită la diferențe minime. O remarcă pentru pilotul Mihai Dragomir (fiul „veteranului" C. Dragomir) care, deși s-a răsturnat după trecerea liniei de sosire în manșa a III-a (suferind, din fericire, numai ușoare contuzii), a insistat să concureze și în ultima manșă, pe care a parcurs-o în condiții bune.

Titlul a revenit, așa cum spuneam mai sus, echipajului Stoian—Panaitescu, aflat în vervă deosebită în toate cele patru manșe. Niculescu, pilotul echipajului cîștigător al titlului în 1969, a fost nevoit să abandoneze după o răsturnare produsă în prima manșă, dar el va concura la următoarele competiții.

CLASAMENTUL FINAL: 1. **C.S.O. I SINAIA (Stoian—Panaitescu)** 2:04,04 (manșa a treia 50,79, manșa a patra 50,80), 2. Bucegi I Sinaia (Benghiu — Tătuță) 2:09,47 (51,50 — 51,47), 3. Bucegi II (Burbea — Turea) 2:09,55 (51,20 — 53,89), 4. Voința I Sinaia (Vulpe — Eftimie) 2:09,80, 5. Carpați Sinaia (Dragomir II — Iosif) 2:13,11, 6. Voința II Sinaia (Bilă — Sereș) 2:14,28, 7. C.F.R. Brașov (Toader—Depner) 2:18,61, 8. Voința București (Dima — Căpitanu) 2:22,75.

Vineri se dispută, în două manșe, „Cupa orașului Sinaia"

MIHAI BOTA — coresp.

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA C

Fundașul maghiar Gogolak a căzut peste pucul pe care căuta să-l joace italianul Savaris. Foto A. NEAGU

ATRACTIVUL CARUSEL AL FAVORITELOR

A doua dintre întîlnirile directe ale favoritelor, partida Ungaria — Italia, s-a detașat — cum se spune — cu un cap peste celelalte meciuri urmărite pînă miercuri seara, avînd sumumul caracteristicilor unui adevărat derby. S-a jucat în mare viteză, dîrz, spectaculos, ambele echipe făcînd risipă de energie. Pentru frumusețea spectacolului oferit, un sincer bravo hocneiștilor unguri și italieni. Au învins hocneiștii maghiari pentru că, spre deosebire de partida anterioară, cu Austria, au știut să joace la cîștig, calitățile individuale ale fiecărui component al formației fiind bine puse în valoare într-un tot omogen, o mașină de măcinat rezistența adversarilor, care se numește joc colectiv.

Ungaria a înscris 6 goluri în poarta lui Viale, fiecare dintre ele fiind rezultatul unei combinații de atac și nu al unor șuturi puternice, dar întîmplătoare, al unor acțiuni individuale. De pildă, Horvath, excelent în acest meci, a marcat de două ori din acțiuni de ansamblu și de alte două ori s-a marcat din pasele sale. În plus, Ungaria a avut și avantajul de a fi prezentat pe gheață trei linii bine sudate, bătăioase, egal pregătite fizic și chiar tehnic. Italia, care a făcut unul dintre cele mai bune jocuri ale sale la actuala competiție, a greșit totuși destul de grav, după părerea noastră, recurgînd (în aceeași manieră ca Ungaria în meciul cu Austria) la unele atacuri stereotipe, orientate cu precădere prin centrul terenului, la acțiuni individuale, bine conduse, ce e drept, de Benvenuti sau de Rabanser), dar lipsite de consistență, de grad dorit de periclitate. Sesizînd această schemă tactică a italienilor, ungurii reușeau, de regulă, o dată cu atacantul advers, pe centrul liniei lor ofensive, care căuta să-l deposedeze de puc, să-l întîrzie în acțiune. În caz de nereușită, îi lua în primire alt jucător. Atunci cînd „albaștrii" au jucat mai combinativ, folosind și aripile, au izbutit cîteva acțiuni de toată frumusețea, care au pus în încurcătură defensiva maghiară (au și înscris astfel două din cele trei goluri), supunînd unui tir greu pe portarul Vedres, excelent în intervenții de ultimă fracțiune de secundă. Numai că italienii n-au fost consecvenți, sau poate că n-au putut să fie, ca să acționeze mai mult pe această linie. Oricum, sîntem convinși că spectatorii gălățeni, în ciuda frigului, nu vor uita prea repede această atractivă partidă din caruselul favoritelor.

Cronici, comentarii și informații transmise de Romeo VILARA și Valeriu CHIOSE

Citiți alte amănunte în pag. a 2-a

ANI PIERDUȚI...

Totul a început a fost o simplă impresie, mai apoi au apărut elemente-simptom, după care — în timp — s-a cristalizat, dureros, fenomenul: în polo-ul nostru nu mai apar — decît izolat, fortuit — jucători cu reale perspective de dezvoltare.

Este drept, un Zahan, un Grințescu, un Bădiță, un Kroner nu se nasc în fiecare zi, la tot pasul, dar este prea mare prăpastia, de ordin valoric, ce s-a deschis între ultimele generații de poloiști pentru ca faptul să nu devină îngrijorător.

Ne amintim cît de ușor, cît de imperceptibil (aproape organic, am zice) se efectuaseră, în trecut, acele simbolice predări de ștafetă între promoția lui Stănescu, Iordachi și Török și aceea a lui Simon, Novac și Nețu Patrichi, care, la fel de lin și de sigur, au transmis destinele polo-ului românesc generației lui Zahan et comp.

Și, iată, deodată, schimbul a încetat să mai funcționeze ca lumea, nevăzutul băț de ștafetă rostogolindu-se și dispărînd undeva pe invizibila pistă; exact în momentul în care pentru polo-ul nostru se creaseră condiții mai prielnice de progres: bazine acoperite mai multe (asigurînd desfășurarea procesului de instruire pe întreg cursul anului), competiții mai numeroase, pe plan local și național, eșalonate pe o perioadă mai mare, antrenori cu o destul de bună calificare, proveniți din foști jucători, și — în sfîrșit — stimulentul de necontestat adus de desele confruntări internaționale, în țară și peste hotare.

Ce anume a contribuit la acest evident paradox? Nimic altceva decît o măsură mai veche, de aproximativ 10 ani, luată de Federația de natație, prin care jocul de polo era complet separat de înot, apreciindu-se că o strictă specializare (încă de la copii) — de o parte polo-ul, de cealaltă înotul — va înlesni performanța la ambele discipline sportive.

Dar bunele intenții ale forului de specialitate n-au fost validate de practică: lipsiți de singurul stimulent concret în pregătirea la înot — concursul... cronometrat — micii poloiști (orientați de antrenorii lor), au neglijat antrenamentul de bază — înotul, concentrîndu-și atenția spre elementele specifice jocului de polo. Și, cum unii dintre tinerii poloiști nici n-aveau aptitudini pentru jocul de polo (selecției lipsindu-i... criteriile), ei n-au făcut decît să-și piardă anii în bazin, ratîndu-se pentru ambele ramuri ale natației: polo-ul și înotul.

Timpul demonstra tuturor că o separare netă, de la o fragedă virstă, în aceste două sporturi surori constituie o eroare.

Se pare că, învățînd din greșeli, membrii unei comisii tehnice care activează pe lîngă federația de specialitate au căzut de acord să unească din nou — prin regulament — jocul de polo de sportul înotului.

Ce ne facem, totuși, cu anii pierduți? Așa cum spuneam, un Zahan, un Bădiță, un Kroner nu se nasc în fiecare zi, la tot pasul. Dar în cei 10 ani, cîți s-au scurs de la măsura cu pricina, vreo trei-patru ca ei (cel puțin!), mai puteau să apară...

G. NICOLAESCU

ÎN TURNEUL INTERNAȚIONAL DE VOLEI

I.E.F.S. A ÎNVINS PE LOKOMOTIV PRAGA CU 3-1

Ieri, în sala Giulești a continuat turneul internațional feminin de volei dotat cu „Cupa 16 februarie". În cea de a doua partidă din cadrul competiției s-au întîlnit echipele I.E.F.S. București și Lokomotiv Praga. Studentele au confirmat stadiul avansat în care se află în ceea ce privește pregătirea pentru retur cîștigînd meciul cu 3—1 (11, 3, —9, 12). Totuși, bucureștencele au manifestat, ca și în meciul cu Rapid, unele deficiențe de ordin tactic, care duc la diminuarea potențialului real al echipei.

Au arbitrat bine Em. Costoiu și M. Bolintineanu.

Turneul masculin, care a început ieri, a programat partida Rapid București — Universitäts S.C. Münster (R.F.G.). Superiori atît în atac, cît și în apărare, giuleștenii au cîștigat ușor, cu 3—0 (8, 4, 6). Bun arbitrajul cuplului D. Medianu — V. Vrăjescu.

Turneul masculin continuă astăzi, cînd intră în concurs și formația J.S.K. Slavia Sofia, iar cel feminin se încheie cu meciul Rapid — Lokomotiv Praga. Jocurile încep la ora 16,30.

PATINOARUL ACOPERIT „23 AUGUST" ESTE GATA!

● 630 000 de ore de muncă — uneori eroică — pentru Palatul de gheață ● I.C.M. 2 se specializează în lucrări sportive ● Astăzi, la ora 19,30, în avanpremieră pentru constructori: Lotul A — Echipa de tineret

Temerile noastre s-au risipit: patinoarul acoperit „23 August" este gata să-și primească oaspeții. Ieri, la ora amiezii, în hala cu pardoseală de gheață se consumau ultimele minute de forfotă. Se finisau interioarele la cabinele de transmisie radio și televiziune, se montau telefoanele la centrul de presă și se conexa telexul, se revopsea lemnăria ștearsă de... hainele neglijenților. Dar, chiar și în condițiile în care harnicii muncitori făceau aceste retușuri, patinoarul arbora un aer solemn, de construcție gata pentru o festivitate. Steagurile celor 8 țări participante la grupa B a campionatului mondial de hochei, tabela tele-lux cu licuricii săi, jocul înfocat al minuitorilor crosei și grupurile de spectatori ocazionali marcau, de fapt, inaugurarea acestei veritabile bijuterii a sportului românesc.

Dar, pentru ca noi să ne bucurăm că avem gata hala cu o săptămînă înainte de începerea întrecerilor, a fost necesar un real eroism din partea celor peste 250 de muncitori, tehnicieni și ingineri ai șantierului deschis de I.C.M. 2 — întreprindere prestigioasă care „șlefuiește" și alte bijuterii ale Capitalei: Teatrul Național și Hotelul Intercontinental. Pentru a monta cele 72 de tone de tablă ale acoperișului, pentru a întinde cei 3 km de cablu (12 tone) și pentru a turna cei 5 000 mc de betoane au fost necesare 630 000 de ore de muncă, desfășurată uneori în condițiile luptei cu frigul necruțător, cu ninsoarea și ploaia, cu vîntul năpraznic. Poate că unii dintre muncitori, de pildă montorii Andrei Veltz, Ștefan Bucă, Constantin Chiriac și Dumitru Cioacă, au dovedit și înalte calități de sportivi. Ce părere aveți: lucrul — de finețe evident — executat pe

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 2-a)

Fericiți că, în sfîrșit, se pot antrena în voie pe „teren propriu", hocheiștii noștri au asaltat ieri la amiază dreptunghiul de gheață de la „23 August". Foto: Vasile BAGEAC

GRUPA B PE MICUL ECRAN

Studioul de televiziune ne-a comunicat datele numeroaselor transmisii afectate C.M. de hochei — grupa B, care va începe săptămîna viitoare în Capitală. Iată datele acestui bogat program al emisiunii sportive: marți 24.II. ora 17,45 R.F. a Germaniei—Iugoslavia (reprizele a II și a III-a, transmisie directă); ora 21,00: România—Norvegia; joi 26.II. ora 21,00: România—Iugoslavia; vineri 27.II. ora 18,30: Statele Unite—Iugoslavia; ora 21,00: România—Japonia; sîmbătă 28.II, ora 21,00: Statele Unite—R.F. a Germaniei; luni 2.III. ora 21,00: România—Statele Unite; miercuri 4.III. ora 15,30: România—R.F. a Germaniei (repriza a III-a, înregistrarea meciului de dimineață), ora 16,30: Bulgaria—Iugoslavia; joi 5.III. ora 16,30: R.F. a Germaniei—Norvegia; ora 19,00: România—Bulgaria. În afara celor două partide menționate, transmisiile vor fi efectuate în direct și numai de la repriza a III-a. Comentator: Constantin Diamantopol.

Campionatele de tenis „indoor" ale S.U.A.

ȚIRIAC ȘI NĂSTASE AU ÎNVINS PE TOM OKKER ȘI A. ASHE

NEW YORK, 19 (Agerpres). — Jucătorii români de tenis ILIE NĂSTASE ȘI ION ȚIRIAC CONTINUĂ SĂ SE AFIRME LA CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE DE TENIS PE TEREN ACOPERIT ALE S.U.A. CE SE DESFĂȘOARA LA SALISBURY (Maryland).

ȚIRIAC A FURNIZAT UNA DIN MARILE SURPRIZE DE PÎNĂ ACUM, eliminînd în două seturi 6—3, 7—5 pe olandezul Tom Okker, cap de serie și unul din favoriții turneului. Românul, scrie comentatorul agenției UNITED PRESS International, care nu este cunoscut ca un specialist al terenurilor rapide, acoperite cu plastic, a jucat excelent de data aceasta derutîndu-și adversarul printr-un joc variat și servicii cu efect.

A doua victorie a culorilor românești a fost obținută de ILIE NĂSTASE, care ÎNTR-UN MECI DE MARE SPECTACOL L-A ÎNVINS ÎN TREI SETURI 8—6, 5—7, 6—2 PE AMERICANUL ARTHUR ASHE.

Reprezentanții noștri s-au calificat astfel în sferturile de finală ale probei de simplu.

Alte rezultate: Cliff Richey — Manuel Santana 7—5, 6—3; Roger Taylor — Stan Smith 8—6, 2—6, 6—3; Ismail el Shafei — Clark Graebner 12—10, 6—3; Tony Roche — Tom Gorman 7—5, 6—4; Jim Osborne — Peter Curtis 3—6, 6—2, 6—3; Rod Laver — Torben Ulrich 6—4, 6—1.

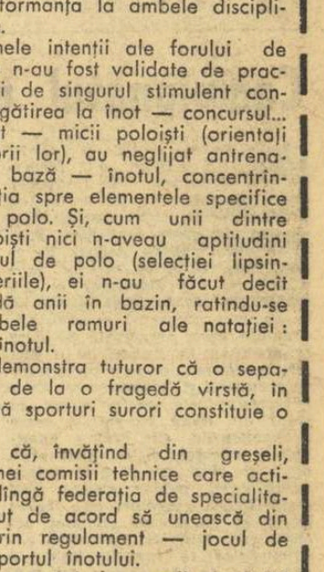

ION ȚIRIAC

MORALITATE FRACTURATĂ

Sportul conferă numeroase subiecte de discuție și cred că nu există vreun fenomen, cît de mărunt, care să nu incite la pasionante dueluri orale atunci cînd el aparține lumii atît de temperamentale a stadionului. Mi se pare firesc să fie așa întrucît, pe terenul opiniilor, se întîlnesc, în cazul nostru, două pasiuni specific omenești: cea a dialogului contradictoriu și cea a sportului și mult mai numeroase slăbiciuni, cu atît mai subiective cu cît „victimele" lor încearcă să ne convingă că sînt... obiective. Totuși, subiectele noastre pot fi înscrise într-o ordine preferențială (care suportă orice analiză statistică fără a ne dezice), în primul plan situîndu-se cele cu conținut tehnic (inclusiv arbitrajele), iar pe poziții inferioare cele privind moralitatea sportivilor. Curioasă nu mi se pare situația de fapt, ci raportul egal existent între preferințele marelui și diversului public sportiv și preocupările forurilor tehnice și de specialitate, căci și acestea dovedesc o predilecție pentru acele subiecte care nu se apropie prea mult de etică.

Capitolul educației sportivilor nu constituie, din păcate, pentru cele mai multe federații, cluburi și asociații un permanent și activ punct pe ordinea de zi a preocupărilor celor mai consecvente ce revin forurilor sportive citate. Mi se întîmplă, grație profesiei, să vin în contact cu un important volum de fapte ce pot fi gradate de la simple acte ireverențioase (față de arbitru, adversar, coechipier, public etc.) pînă la manifestări huliganice produse în limitele spațiului de joc, la meciuri oficiale și la antrenamente, în viața particulară a vedetelor sportului, ca și a celor ce aspiră la postura respectivă. De fiecare dată, dar absolut de fiecare dată, contactele cu antrenorii, cu președinții cluburilor și asociațiilor, cu reprezentanții federațiilor, se desfășoară după un tipic demn de cel mai conservator protocol: respectivii apar la redacție (de regulă pentru prima oară) și, agitați pînă la precipitare (sau invers, precipitați pînă la agitație), încep să debiteze scuze (adică motivări) pentru gestul nesportiv al elevilor lor. Din memorie, redau cîteva clișee. Un șef de club, serios, respectabil, cu muncă importantă în viața de toate zilele, este gata să se jure (și o și face, deși la serviciul său ar zîmbi dacă i s-ar aduce un astfel de argument... mistic) că jucătorul de baschet Diaconescu nu l-a pălmuit pe adversarul său gălățean; la telefon, reproșurile sînt și mai lesnicioase: „Tovarășe, îți mulțumesc pentru ce scrie azi în ziar". Mă gîndesc că, în sfîrșit, editorialul a fost citit și înțeles, dar sînt departe de adevăr. Ministrul adjunct care m-a apelat se referă la două rînduri și-un sfert din cronica de fotbal, în care Dumitrache este mustrat că și-a lovit adversarul căzut la pămînt și sfătuit să nu repete gestul pentru că el, jucător fragil, poate deveni foarte ușor victimă. „Nu puteați trece peste asta pînă după ședința Comisiei de disciplină? Nu știați că duminică jucăm cu Steaua, ori ați făcut-o special?". Cînd boxerii din lot se bat într-o cîrciumă deochiată ni se argumentează: „Ce vroiai dom'le, să se lase ciopîrțiți?", dar „avocații" respectivi nu se întreabă ce căutau oamenii lor în mediul infestat al unei astfel de „bombe"?

Recent, am auzit (și nu numai pe culoarele sediului C.N.E.F.S., ci chiar prin birouri bine mobilate, în care mai erau însă și oameni), strecurîndu-se o idee ce se vroia „umană": „Stau băieții, cine știe cît, departe de casă și de oraș și cînd revin vor și ei să bea un pahar, să meargă la un local, să iasă cu o fată... Oameni sînt, ce dracu!"

Așa este, numai că respectivii sînt un anume gen de oameni: sportivi adică și care s-ar cuveni să știe că viața pe care și-au ales-o (de bună voie ori — unii — de... nevoie) impune unele obligații deosebite față de cele ale oamenilor de rînd. Desigur că ei pot frecventa localurile, cu prieteni sau prietene, dar nu trebuie s-o facă la ore tîrzii, în plină perioadă de antrenamente sau competițională, abuzînd de alcool și stîrnind scandaluri.

Să zicem că ei, tineri fiind, mai au lipsuri. Însă cei care-i conduc, antrenorii lor, președinții, activiștii federațiilor, nu pot uza de asemenea motivări. Iată, recent, tînărul Gh. Huțanu a provocat un incident, regretabil, la un bar. Nu doresc să reiau discuția în ceea ce-l privește, înțelegînd unele comandamente ale momentului (iminența turneului seriei B a C.M. de hochei), însă nu pot trece cu vederea o situație de care am luat cunoștință. Primind vizita (așteptată de altfel în astfel de situații, după cum v-am informat în debutul articolului de față) aflu, de la șefii sportivi ai lui Huțanu, că de fapt el n-a aparținut clubului, în acest an, timp de 9 luni, perioadă în care a stat la dispoziția lotului național. Cum să se poată lucra asupra moralității sale? În plus, băiatul a fost bătut măr de cei trei adversari din bar și și-a luat o binemeritată lecție. Și încă ceva: în omul acesta s-a investit muncă, și nu numai muncă, de cînd a fost promovat la lot, așa că, știți... eficiența ne obligă!

Toate sînt adevărate și altele multe, la fel, dar ce căuta subiectul nostru la 4 dimineața la bar pare să nu se întrebe nimeni. Un test amuzant a efectuat colegul Valeriu Chiose, în ziua următoare, (mergînd să verifice întîmplarea cu Huțanu), cu Gh. Șuteu, antrenorul campionului mondial de lupte Gh. Berceanu pe care redactorul nostru îl întîlnise la bar, tot la o oră cam deochiată. Întrebat unde fusese elevul său în noaptea cu pricina (a doua după situația cu Huțanu) antrenorul l-a asigurat că dormise în patul lui și că el îl controlase personal!

Toate aceste fapte readuc în discuție preocuparea față de moralitatea sportivilor, căreia nu i se pot conferi decît calificativele: insuficientă, formală, nesinceră, atît la nivelul cluburilor (interesate doar de rezultatele seci ale membrilor săi, indiferent de calea obținerii lor), cît și la cel al loturilor. Conferințele plicticoase, învechite, subiectele infantile, s-au dovedit falimentare. Doar exemplul personal al tuturor activiștilor sportivi, frontul comun al celor de la club și federație, pot opri ofensiva imoralității care-i amenință, din păcate, chiar pe unii dintre cei mai buni sportivi ai țării. Îngăduința, în astfel de situații, coincide cu infiltrarea unui dușman în propriile linii ale celor obligați să apere reduta moralei. Cînd cineva poate afirma (și s-o dovedească cu fapte) că odată ajunși în lotul național, sportivii ies din zona lor de influență pozitivă, neprimind, probabil, altceva în schimb, înseamnă că moralitatea este fracturată.

Așa ceva însă nu se poate accepta! Nefiind primul caz, se impune sesizarea și activizarea forurilor celor mai responsabile ale sportului, nu neapărat pentru pedepsirea unui tînăr de 19 ani cum este Gh. Huțanu, ci pentru evitarea perpetuării unei stări nefirești de fapte.

Emanuel VALERIU

break!stop!...box!

STÎNGACII

În box, ca în multe alte discipline sportive, stîngacii sînt considerați întotdeauna adversari incomozi. Loviturile acestora pornesc din cu totul alte poziții ale corpului față de cele cu care ești obișnuit, iar țintele, pentru care, — prin antrenamente — ți-ai format reflexe în aplicarea anumitor procedee tehnice, nu le mai găsești „la locul lor". Mișcarea în ring și — în general — tactica într-un meci împotriva unui boxer cu gardă inversă, diferă esențial de cea adoptată în mod frecvent în meciurile cu adversari a căror gardă este normală. În plus, datele statistice confirmă că majoritatea stîngacilor sînt în același timp și puncheuri redutabili. S-ar putea ca această calitate să fie întrucîtva favorizată și de faptul că punctele vulnerabile sînt atinse de stîngaci din alte poziții decît cele „obișnuite", iar efectul să fie legat și de acest lucru (medicii noștri sportivi își pot propune „subiectul" spre cercetare), dar cert este că N. Linca, V. Mariuțan, Puiu Nicolae, Virgil Badea, Mihai Stoian, Ștefan Cojan, Gh. Chivăr (ca să vorbim numai de cîțiva) au cîștigat înainte de limită o mare parte din meciurile susținute.

Pe plan internațional, în ultima vreme, se manifestă un aflux de boxeri cu gardă inversă. La J.O. din Mexic stîngacii au reprezentat un procent de 33 la sută din numărul boxerilor participanți, la campionatele europene de la București 36 la sută, iar în turneul întreprins de selecționata României în Franța, Irlanda și Scoția, din 31 de adversari întîlniți, boxerii noștri au avut în față nici mai mult nici mai puțin decît 17... gărzi inverse.

„Fenomenul" nu este străin nici ringurilor noastre. Comentînd în ziarul „Informația Bucureștiului" una din recentele competiții pugilistice municipale, D. Porumbacu semnala faptul că ea a fost marcată de prezența unui număr foarte mare de boxeri stîngaci și în același timp ridica unele probleme de pregătire pentru ei și... împotriva lor. Aceasta este realitatea! Ceva se întîmplă prin sălile de antrenament, ca urmare a preocupărilor antrenorilor și selecționerilor. Ce anume, nu este greu de sesizat: crearea unor dificultăți în plus adversarilor, cu nuanțe de surpriză, îndeosebi pe plan internațional.

Această „armă", însă, prezintă mai multe „tăișuri". Cei ce intenționează a o folosi trebuie să țină seama că o mînuire mai puțin dibace o transformă sigur într-un... bumerang!

A impune unui boxer începător sau avansat o gardă inversă atîta vreme cît el „nu mănîncă și nu bate cu ciocanul cu stînga" — cum spunea regretatul antrenor Zamfir Popazu — înseamnă a-i diminua calitățile pugilistice și posibilitățile. A miza prea mult pe surpriza ce o produce un stîngaci adversarului și a-l pregăti numai în acest scop, înseamnă a uita că adversarul poate să nu fie chiar atît de „sensibil" la surprize și a nu lua în seamă faptul că și alții pot avea... gardă inversă!

A crede, în momentul de față, că în sălile de antrenament o mare parte din timpul de pregătire a boxerilor nu este destinat însușirii procedeelor de „luptă" împotriva stîngacilor, este ca și cum nu ai cunoaște că Pometcu l-a învins pe Gîju, că Monea nu se mai „intimidează" în fața unor adversari ca Schultz, că la cele patru medalii de aur cucerite de pugiliștii români la „europenele" 1969 au concurat și vreo 22 de boxeri cu... gardă inversă!

Ceea ce credem, însă, este că evoluția boxului amator, îmbunătățirea continuă a conținutului lui, pretind astăzi preocupări la un nivel mult mai înalt, diferitele speculații privind surprizele produse de stîngaci aparținînd astăzi doar trecutului.

Constantin CHIRIAC

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA C

FRANȚA — UNGARIA 4-2 (2-0, 0-1, 2-1)!

Parcă lipsea acestui turneu al grupei C puțină sare. Totul se desfășurase pînă acum după un ritual prestabilit, favoritele impunîndu-și superioritatea și acumulînd puncte, cu eforturi mai mari sau mai mici. Uneori, chiar, fără eforturi. Și după ce două din cele trei derbyuri (prezumtive) ale competiției se consumaseră, cînd nu mai rămăsese, teoretic, decît unul singur (programat grijuliu de organizatori în ultima zi), iată că **echipa Franței a furnizat marea surpriză a întrecerilor**, pe care le-a revitalizat.

În întîlnirea cu hocheiștii maghiari, jucătorii francezi au avut de la început superioritatea teoretică a celor care nu au nimic de pierdut, ceea ce le-a dat posibilitatea să privească meciul cu dezinvoltură, dacă nu chiar cu oarecare neseriozitate. Dar această „neseriozitate" s-a dovedit a fi foarte... serioasă.

Lovitură de teatru chiar în repriza I, cînd pe fondul unei dominări maghiare constante, pe alocuri deosebit de insistente, „cocoșii" au putut striga de două ori „cucuriguu!". Franța conduce cu 2—0! Nu le vine să creadă nici unuia dintre jucători. Cu toată maturitatea de care dispune, formația Ungariei își pierde cumpătul. Iar faptul că, la începutul reprizei a II-a, reduce din handicap, n-o ajută să-și regăsească echilibrul. Jucătorii unguri atacă dezordonat, inegal, greșesc mult. Nu-i vorbă că și portarul francez, Sozzi, etalează măiestrie și o inspirație de zile mari. Nu numai că respinge totul, dar el dirijează cu o rară clarviziune apărarea echipei sale. În repriza a III-a, cînd tribunele socoteau combustibilul francez pe terminate, outsiderii au un strașnic reviriment, ridică scorul la 4—1 și pecetluiesc soarta unui meci care a încălzit tribunele înghețate. Au marcat Guryca (min. 4), Francheterre (min. 10, 48) și Lang (min. 45) pentru învingători, respectiv Menyhart (min. 22, 56) pentru învinși. Au arbitrat: Bjerregaard (Danemarca) și Van de Ven (Olanda).

În ultimul meci al reuniunii de aseară Italia a întrecut Olanda cu 6—1 (3—0, 2—1, 1—0).

Cîștigătoarea turneului va fi decisă de rezultatul meciului **Austria — Italia**, prima formație fiind avantajată, deoarece deține două puncte avans și are un golaveraj mai bun.

Astăzi, la Galați, a doua zi de odihnă.

DANEMARCA — BELGIA 11-4 (4-1, 2-1, 5-2)

Un meci de slabă factură tehnică desfășurat aproape la o singură poartă, cu rare contraatacuri — dar foarte periculoase — ale belgienilor.

Autorii punctelor: Lauritsen (min. 1, 40 și 59), C. Nielsen (min. 4, și 57), T. Nielsen (min. 54), Malténsen (min. 5), Kikkenborg (min. 10), Jensen (min. 31), Gerber (min. 44), Eriksen (min. 48) pentru Danemarca, respectiv, Pluym (min. 19), Moris (min. 22 și 58), Hanrez (min. 53).

Au condus: Pianfetti (Franța) și Rancz (Ungaria)

ARTA MIȘCĂRII

CINE SE ÎNSCRIE ÎN ECHIPA NAȚIONALĂ ?

Gata. Am intrat în horă trebuie să jucăm pînă la sfîrșit, pînă la ultima notă a muzicii pe care ne-am făcut-o, pe care ne-au făcut-o și alții, indiferent dacă sincronizarea nu este perfectă. Important este să jucăm și să cîntăm bine pînă la urmă, ca să nu mai apucăm a fluiera în van. Timpul este drămuit iar treaba pe care o mai avem de făcut ne solicită din plin.

Se lucrează în București, se lucrează în Orașul Gh. Gheorghiu-Dej, se lucrează peste tot unde s-a stabilit ideea că gimnastica trebuie și poate să revină pe linia de plutire.

Toți ochii sînt îndreptați spre cele două loturi din care vor fi alese cele mai bune. Un lot reprezintă tinerețea, avîntul, perspectiva, celălalt experiența, ambiția, antecedente sportive remarcate la timpul potrivit; amîndouă însă vor trebui să lupte de la egal la egal pentru marea selecție cînd punctul pe i va fi pus numai de acele gimnaste care vor dovedi constanță în rezultate bune, exerciții de calitate și formă sportivă ideală.

Numeroasele concursuri interne și internaționale premergătoare „mondialelor" vor fi tot atîtea examene pentru candidatele la echipa națională. Fiecare concurs va reprezenta o trambulină de pe care vor sări numai cele care vor avea forța și rezistența dată de o pregătire superioară.

Dacă la ora actuală este foarte greu să alegem cu aproximație pe cele cîteva gimnaste pentru echipă, asta se explică prin faptul că valorile arătate la concursurile anterioare sînt sensibil egale și aproape nici o gimnastă n-a reușit încă să ne convingă că posedă atîta stăpînire încît să nu ne producă surprize neplăcute de proporții îngrijorătoare.

Fără nici o supărare, trebuie să spunem că cele șase locuri ale echipei sînt deocamdată libere și-și așteaptă ocupantele abia de acum încolo, asta nu pentru că n-ar avea cine să le ocupe, ci pentru că (în sfîrșit) pretențiile noastre au crescut.

Întrecerea dreaptă și pasionantă pentru ocuparea unui loc în echipa reprezentativă începe de acum. La acest start fără titulare autorizate se prezintă tot ce are gimnastica feminină mai bun și, slavă domnului, acum avem de unde alege.

Favoritele ni le vom preciza pe măsură ce se vor consuma concursurile viitoare, rămînînd ca în toamnă disputa să se dea numai între favorite.

Alerta a început și sîntem gata să consemnăm fiecare realizare demnă de laudă și încredere în viitor.

Viitorul gimnasticii noastre feminine este legat de acest campionat mondial și tocmai din această cauză ne punem în gardă de acum pentru a nu lăsa să se strecoare în munca noastră greșeli ireparabile.

Gimnastele trebuie să știe că, în ultimă instanță, de ele depinde realizarea visului nostru de acum zece ani — un loc pe podium — deci interesul lor și al nostru este ca cele mai bune, cele mai capabile să traducă în realitate acest vis și de ce să n-o spunem de la început, acum cînd pentru noi toate gimnastele sînt egale, unicul și supremul argument pe care-l vom alege în desemnarea celor șase va fi superioritatea privită din toate punctele de vedere (tehnică, competițională, psihică etc.).

Deci, spor la treabă și succese în concursuri.

Elena LEUȘTEANU

Baschetbaliștii fruntași revin în scenă

PARTIDA „U" CLUJ-DINAMO

După o lungă, mult prea lungă perioadă de întrerupere, Rapid și I.C.H.F. vor asigura sîmbătă seara, în fief-ul giuleștenilor (ora 18,45), preludiul etapei inaugurale a returului, celelalte 5 partide fiind programate duminică dimineața.

Din program se desprinde autoritar confruntarea din palatul sporturilor de la Cluj, unde Universitatea și Dinamo București vor susține o partidă de mare atracție. Gazdele vor încerca, desigur, să demonstreze că victoria lor asupra liderului nu a fost întîmplătoare, în timp ce bucureștenii, cu suficiente probleme în alcătuirea formației (Diaconescu este suspendat, iar participarea la joc a lui Novac incertă), vor juca o carte decisivă.

● Clasamentul la reluarea întrecerii arată astfel:

1. Steaua	11	10	1	957—774	21
2. Dinamo	10	9	1	787—690	19
3. „U" Cluj	11	8	3	770—728	19
4. „U" Tim.	10	8	2	779—709	18
5. I.C.H.F.	11	5	6	785—861	16
6. Rapid	11	5	6	839—815	16
7. I.E.F.S.	11	5	6	750—767	16
8. „Poli" Buc	11	5	6	715—695	16
9. „Poli" Bv.	11	4	7	750—843	15
10. Comerțul	11	3	8	731—808	14
11. „Poli" Gl.	11	3	8	816—847	14
12. Voința	11	0	11	713—855	11

● Programul complet al etapei: Rapid — I.C.H.F. (sîmbătă, de la ora 18,45 în sala Giulești); Voința — Comerțul, I.E.F.S. — Politehnica Galați, Politehnica București — Universitatea Timișoara (duminică, de la ora 9 în sala Floreasca); Universitatea Cluj — Dinamo și Politehnica Brașov — Steaua.

● CLASAMENTUL „CUPEI SPORTUL", trofeu ce va fi atribuit echipei cu cea mai mare eficacitate, are următoarea formă:

1. Steaua 107 p, 2. Dinamo 81 p, 3. Universitatea Cluj 81 p, 4. Universitatea Timișoara 74 p, 5. Politehnica Buc. 57 p, 6. Rapid 56 p, 7. I.E.F.S. 53 p, 8. I.C.H.F. 44 p, 9. Politehnica Galați 40 p, 10. Politehnica Brașov 36 p, 11. Comerțul 33 p, 12. Voința 16 p.

● Restanța dintre Dinamo și Universitatea Timișoara este programată marți 24 februarie, la ora 18, în sala Dinamo.

La mantinelă

● Sînt cîțiva oameni care trebăluiesc activ pentru buna organizare a acestei competiții hocheistice și care, din toate meciurile desfășurate pînă acum, abia de au putut urmări cîteva faze. Doar atît. Și asta, în camerele de sub tribună, ascultînd printre picături, vocea crainicului, care anunța schimbările de scor sau fiecare pedeapsă dictată de arbitru. Ei însă cunosc pulsul jocului după sumedeniile de însemnări făcute în tot felul de fișe, de către oficialii partidelor, le centralizează și, la cîteva minute după încheierea unei reprize sau a unei zile de competiții, prezintă directoratului tehnic, delegaților sportive, ziariștilor, fel de fel de buletine informative, unul mai interesant decît celălalt. De aceea, amintim aici, cu plăcere și cu recunoștință, numele acestor anonimi: ing. Gh. Mihale, Viorel Păunescu, ing. Petre Nicolae, de la centrul de calcul, dactilografele Anișoara Teaci, Tanța Ceapragă, Smaranda Bărzieru și Gh. Ionescu — specialist în utilizarea mașinii.

● Miercuri seara, la ora cînd sportivii își făceau primul somn, s-au adunat în jurul unei mese cîțiva dintre veteranii campionatului mondial de hochei: Jef Lekens (Belgia), Antoine Faure și Calixte Pianfetti (Franța), Jan Van der Heiden, Antonius Van den Ven (Olanda), Costi Tico, Bob Petrovici, Vivi Petrescu, Nicolae Turceanu (România), György Pasztor (Ungaria), foști jucători, conducători sau arbitri la C.M. A fost o discuție foarte antrenantă, „rubiniul" de Bujoru dezlegînd mai repede baierele sacilor cu amintiri. Van der Heiden, de pildă, își amintea de „mondialele" din 1938, cînd echipa Olandei a terminat competiția pe locul secund (o tempora!) și de turneul în „țara lalelelor" al echipei României, cînd a trebuit să facă față pe teren, la doi dintre comesenii de miercuri, Petrovici și Petrescu. „La Haga v-am învins întîi cu 7—5, am pierdut la Amsterdam cu 6—7, și din nou la Haga". „Nu, a intervenit Bob Petrovici, în al treilea meci a fost 5—5". „Da, dar cu un arbitru român", a completat dl. Van der Heiden, în hohotele de rîs ale celor prezenți. Secretarul federației de hochei din Belgia, dl. Jef Lekens, își amintea că în 1950, la Londra, echipa sa — pornită fără nici o șansă — a întrecut Franța și Olanda, ultima venind pregătită ca pentru expediția la Pol (cu lapte, unt, șuncă, sardele aduse de acasă). Amintiri, amintiri...

Campionatul mondial: „SCURTĂ ISTORIE"

Și a venit ediția a IV-a! Ediție în care o formație ce debutase în întrecere doar cu trei ani în urmă, va produce — în ciuda acestui fapt — una din cele mai mari surprize ale disputei. Atunci, în anul 1961, privirile tuturor tehnicienilor, ale ziariștilor și ale amatorilor de handbal — din ce în ce mai numeroși — erau îndreptate spre pregătirile pe care le efectuau în liniște, cu o discreție diplomatică, reprezentativele Suediei și Cehoslovaciei. Erau reprezentativele ce polarizau în jurul lor toate simpatiile, toate pronosticurile. Cît despre handbaliștii români, ei nu prea erau amintiți cînd se vorbea despre șanse, nici măcar atunci cînd după două meciuri de baraj (9—12 și 18—13) au eliminat selecționata Uniunii Sovietice, calificîndu-se la turneul final ce urma să se desfășoare în R.F. a Germaniei.

În ziua de 3 martie 1961, în Pfalzhalle din Hassloch, reprezentativa României debuta în cea de a IV-a ediție a C.M., făcînd parte din aceeași serie preliminară cu selecționatele Japoniei și Cehoslovaciei. În această zi handbaliștii români au învins echipa Japoniei cu 29—11 (14—7). Era un început bun, promițător. Însă în partida următoare, adversarul a fost altul. Mai precis, chiar una dintre favoritele întrecerii: Cehoslovacia, care s-a impus în cele din urmă, dar mult mai greu decît se anticipase (13—8). Este de menționat, ca un element interesant, că după scurgerea primei reprize scorul era egal: 3—3. În sfîrșit, acumulînd două puncte formația României s-a calificat într-una din cele două grupe semifinale, evoluînd alături de Danemarca, Germania (echipa unită) și Norvegia. În cealaltă grupă semifinală ajunseseră formațiile Suediei, Cehoslovaciei, Franței și Islandei. Lesne de imaginat că „eroinele" tuturor comentariilor ce au precedat aceste grupe semifinale au rămas tot Suedia, Cehoslovacia și Germania (echipa unită). Selecționata română a răsturnat însă toate pronosticurile realizînd o suită de excelente victorii, adevărate surprize. În „serie" handbaliștii români înving, parcă mai siguri pe ei de la un meci la altul; Danemarca cu 15—13 (6—7), apoi echipa unită a celor două state germane (ai cărei antrenori declarau cu 24 de ore înaintea jocului: „Fiți liniștiți! Am studiat bine această echipă a surprizelor și nu vom pierde partida...") cu 12—9 (7—5) și, în ultima confruntare, Norvegia cu 16—14 (9—6). Stupoare în lumea tehnicienilor handbalului: „România în finala campionatului mondial"! Titlurile de acest gen, toate speculînd excelența și deloc previzibila performanță a selecționatei române, ocupau spații mari în paginile ziarelor.

În cealaltă grupă semifinală, infernala cursă a calificării dintre Cehoslovacia și Suedia a revenit handbaliștilor cehoslovaci, care erau astfel viitorii pretendenți la titlu, alături de noile stele ale handbalului mondial, jucătorii români.

Finala, disputată în ziua de 15 martie la Dortmund a fost unul dintre cele mai echilibrate, mai aprig disputate jocuri de handbal. Cele două echipe au fost tot timpul egale, avantajul infim de un gol alternînd, pasionant, cînd de o parte, cînd de cealaltă. La pauză: 4—4, iar la încheierea timpului regulamentar de joc: 7—7. Au urmat prelungirile. Două reprize a cîte 5 minute, care însă nu au rezolvat nimic, deoarece nici una dintre formații nu a reușit să înscrie vreun gol! Deci... din nou prelungiri. Jucătorii, cu nervii întinși gata să plesnească și cu resursele fizice epuizate, au încercat în cele 10 minute hotărîtoare să facă totul. Au învins jucătorii români cu 9—8 (4—4, 7—7). Golul victoriei a fost înscris de Costache II, doar cu cîteva secunde înainte de final. Și astfel România și-a înscris pentru prima — dar nu și pentru ultima oară — numele pe soclul cupei campionilor mondiali. Iată și pe cei 15 jucători care au realizat această mare performanță: Redl, Bogolea, Bulgaru *(căpitanul echipei)*, Telman, Bădulescu, Covaci, Hnat, Ivănescu, Nodea, Moser, Costache II, Coman, Costache I și Oțelea. *Antrenorii echipei au fost* Oprea Vlase *și* Nicolae Nedef.

În celelalte partide finale s-au înregistrat următoarele rezultate: *(locurile 3—4)* Suedia — Germania 17—14 (8—9); *(locurile 5—6)* Danemarca — Islanda 14—13 (7-8); *(locurile 7—8)* (Norvegia—Franța 13—11 (7—7, 10—10).

După alți trei ani, în 1964, ediția a V-a se organiza în Cehoslovacia, deci pe terenul propriu al uneia dintre cele mai bune selecționate din lume, care fusese de cîteva ori la un pas de titlul suprem. Handbaliștii români aveau, așadar, o sarcină dificilă, încercînd să-și apere titlul. Dar...

PATINOARUL ACOPERIT „23 AUGUST" ESTE GATA!

(Urmare din pag. 1)

cablurile suspendate la 16 m înălțime nu este, în fond, și o performanță sportivă (sau a sportului)?

Firește, totul se exprimă acum la timpul trecut, în afara bucuriei prezentă plenar. Se respiră liniștit, se poate zîmbi (chiar și aparatului fotografic), se poate privi înapoi cu mîndrie (și nu cu... minie). Și fiindcă toate sînt bune și la locul lor, ne permitem să-l oprim pe șeful șantierului, ing. Pantelimon Păsdîrcă, pentru a-l ruga să ne răspundă la o întrebare:

— Dacă i-ar veni cuiva ideea să alcătuiască un tablou de onoare al constructorilor, ce nume credeți că ar trebui să figureze pe el?

— **În primul rînd cele ale proiectanților — ing. Nicolae Laszlo, șef de proiect și ing. Dorin Lazăr, ale dulgherilor Aurel Ungureanu și Ion Manolache, ale montorilor Andrei Veltz, Ștefan Bucă, Constantin Chiriac, Dumitru Cioacă, ale maiștrilor Gabriel Armășel, Sandu Cristea, Anghel Nuțu, Ion Antonescu, al ing. Nicolae Georgescu — care s-a ocupat de partea metalică, al directorului tehnic de la I.C.M. 2, ing. Octavian Hărăguș, ale nenumăraților muncitori și tehnicieni de la I.E.A.B.S.**

I.C.M. 2 a realizat acum prima lucrare de amploare pentru sport. S-o socotim examen de specializare și să sperăm că le va realiza la fel de bine (și în același ritm) și pe celelalte din vastul plan prevăzut de stat pentru d[illegible]area sportului.

Sportivii, antrenorii și activul C.N.E.F.S. își îndreaptă cu respect recunoștința față de anonimii muncitori care prin munca lor entuziastă au consolidat prestigiul sportului românesc — ca gazdă și organizator al marilor manifestații — și în lumea pucului și crosei. Și o primă manifestare, emoționantă, va avea loc astăzi: începînd de la ora 19,30, Lotul A și Echipa de tineret a României vor juca pe patinoarul „23 August" o partidă în onoarea constructorilor. Inaugurarea, avanpremiera campionatului mondial, aparține celor ce n-au precupețit nici un efort pentru a realiza Palatul de gheață!

ÎN DRUMUL SPRE AUR — DOUĂ VALORI CERTE: MARIA ALEXANDRU ȘI CARMEN CRIȘAN

● **Participarea la europene a Eleonorei Mihalca sub semnul incertitudinii**

● **Cînd va lua sfîrșit „toboganul" paletelor noastre masculine ?**

Am fi dorit ca unul dintre cele mai importante teste dinaintea europenelor de la Moscova, de fapt antepenultimul (vor urma campionatele internaționale ale Angliei și campionatele țării noastre), internaționalele de tenis de masă ale României, să ne fi oferit evoluții convingătoare din partea unui număr cît mai mare de concurenți români. Iată însă că rezultatele înscrise, comportarea majorității sportivilor noștri ne obligă să ne restrîngem cu mult sfera aprecierilor pozitive, ele oprindu-se doar la trei jucătoare: maestra emerită a sportului Maria Alexandru, maestra sportului Carmen Crișan și Magdalena Lesai.

Prima s-a dovedit aceeași competitoare valoroasă și dîrză, posesoare a unui amplu bagaj tehnic și tactic. Cele două victorii realizate în dauna actualei campioane continentale, cehoslovaca Ilona Vostova, ca și comportarea generală a Mariei Alexandru au demonstrat din nou înalta ei clasă, faptul că ea rămîne o protagonistă redutabilă în orice întrecere internațională.

Fără a străluci ca altă dată, tînăra Carmen Crișan, a arătat, totuși, marile ei posibilități care au situat-o în eșalonul superior al ierarhiei tenisului de masă internațional feminin. Cu loviturile ei ofensive, în care încheierile decisive trebuie să capete preponderență, Carmen Crișan trezește justificate speranțe, iar unele scăderi din jocul ei de acum își au o singură explicație: 1970 reprezintă pentru eleva antrenorului emerit Farkaș Paneth nu numai anul europenelor de tenis de masă, ci și anul bacalaureatului și al examenului de admitere la universitate. Carmen Crișan este o școlăriță eminentă și dacă ea nu acordă întotdeauna prioritate pregătirii sportive față de cea școlară, nu trebuie dojenită. Crișan este o fată inteligentă și conștiincioasă și toată lumea știe că întregul ei travaliu pendulează între învățătură și sport, orice suspectare de ușurință neavînd vreun temei. De altfel, rezultatele de la școală și sport ale lui Carmen Crișan reprezintă expresia deplină a corelării între cele două activități. Titulara echipei naționale de tenis de masă a României este o demnă succesoare a foștilor tricolori, Radu Negulescu și Gheorghe Cobîrzan, azi, unul medic, iar celălalt inginer, care au reușit la timpul lor să îmbine atît de armonios activitatea școlară cu cea sportivă.

Cu modestie și perseverență, arădeanca Magdalena Lesai și-a făcut loc în reprezentativa țării. Deși privită de unii cu neîncredere, sportiva antrenorului Emil Procopeț s-a impus prin frecvența rezultatelor bune ca, de pildă și cele de la internaționalele de la București. Magdalena Lesai nu este un talent excepțional, dar prin străduințele cu care se pregătește, ca și prin ardoarea cu care își apără șansele, ea dă celor care o urmăresc siguranța că nimic nu este precupețit pentru reușită. Ceea ce, să recunoaștem, nu este puțin lucru. Toate aceste calități au fost luate în considerare — probabil — și de biroul federației de specialitate care a inclus-o, îndreptățit, pe Magdalena Lesai în lotul vizat pentru Moscova.

Din formația de patru jucătoare, din care trei vor evolua la campionatele continentale, face parte și Eleonora Mihalca. Fiind bolnavă, ea n-a putut juca la Floreasca. Gîndindu-ne că pînă la europene mai sînt doar cinci săptămîni, că de la München și pînă în prezent volumul și intensitatea antrenamentelor ei n-au avut procentajul cuvenit, prezența Eleonorei Mihalca la Moscova apare incertă.

La băieți, situația este de-a dreptul dezolantă. Din vechea garnitură, Giurgiucă și Rethi au ajuns simpli figuranți, iar dintre juniori, nici unul nu justifică încă selecționarea, pentru a lua startul la vreun concurs, fie și de valoare medie. Bine s-a orientat forul de resort cînd a decis neînscrierea echipei masculine la europene. Cu atît mai puțin probabilă va fi participarea la mondialele din anul viitor, de la Nagoya, în îndepărtata Japonie.

Este sigur că tenisul nostru de masă masculin trece prin cel mai greu impas din ultimii ani. Și, din păcate, nici o licărire, de nicăieri. Oare cu ce s-or fi ocupînd antrenorii? Că de pregătirile sportivilor, în nici un caz. A fost suficient ca mașina de campioni a lui Farkaș Paneth să aibă cîteva rateuri și, gata, băieții nu mai contează în eșichierul internațional. Dar ceilalți tehnicieni ce fac? Doar își ridică chenzinele? A, un mare campion se crește greu! Refrenul acesta îl auzim de ani de zile. Și apoi nici nu se pretinde fiecărui antrenor să producă un supercampion. Dar, din cînd în cînd, un jucător — nu doi — de talia lui Giurgiucă, Negulescu, Cobîrzan, e posibil? Credem că da. Și unde sînt aceștia pentru că în sala Floreasca n-am văzut nici urmă.

În definitiv, cine îndrumă și controlează procesul de instruire, dacă se poate numi astfel ceea ce (nu) fac antrenorii de tenis de masă: biroul federal, colegiul central de antrenori, antrenorul federal etc. Avem impresia că nimeni, pentru că altfel, dacă n-am avea sportivi, măcar să fi luat cunoștință de unele sancțiuni (retrogradări, amenzi etc.) aplicate celor care se complac în inactivitate. De ce nu intră în funcțiune prevederile Codului Muncii, ca în orice alt sector de activitate.

Cît privește atribuțiile antrenorului federal Ella Constantinescu, se pare că ele sînt confuze și dificil de îndeplinit. Ella Constantinescu pregătește efectiv lotul republican, activitate care îi răpește tot timpul. Apoi, ea este solicitată și cu niște treburi administrative și e de-a dreptul imposibil ca ea să facă față și obligațiilor ce-i incumbă funcția de antrenor federal. De altfel, această dualitate de sarcini care revine unei singure persoane (antrenor federal — antrenor de lot) nu este de bun augur nici la alte sporturi.

Dacă nu se va găsi cineva care să facă ordine printre antrenori, actuala penurie de jucători va persista. Și atunci, pentru a se opri, în continuare, căderea pe tobogan a celor mai precare înfrîngeri, se vor găsi poate unii să apeleze la soluția distrugerii... toboganului! Un de va duce însă o asemenea „rezolvare", este lesne de înțeles.

Constantin COMARNISCHI

IMBOLD PENTRU ARBITRI

Zilele trecute a avut loc, la Paris, ședința comisiei de arbitri F.I.F.A., care s-a întrunit cu scopul de a desemna pe cei 30 de arbitri internaționali ce urmează să conducă partidele din cadrul turneului final al campionatului mondial de fotbal din Mexic.

Printre arbitrii aleși, a căror triere s-a făcut în trei etape, este — după cum s-a anunțat în presă — și arbitrul român Andrei Rădulescu. Participarea pentru prima oară a unui arbitru român la turneul final marchează un moment remarcabil pe drumul afirmării arbitrilor noștri. Ridicarea prestigiului arbitrilor și păstrarea lui la un nivel corespunzător constituie una din preocupările de bază ale Colegiului central. De aceea succesele obținute pe plan internațional le dorim extinse și pe plan intern.

Aceste succese trebuie să constituie un imbold pentru munca de pregătire a arbitrilor, pentru prestarea de arbitraje de bună calitate, imparțiale și curajoase. Nu trebuie să uităm nici un moment că în timpul jocului arbitrul este personajul asupra căruia sînt ațintite toate privirile.

Majoritatea spectatorilor nu vor contesta niciodată faptul că cel mai autorizat și competent „judecător" în joc este arbitrul. Lui trebuie să i se acorde în primul rînd credit, pentru că este competent și cel mai apropiat de fază, vede cel mai bine o infracțiune. Sînt aspecte de interpretare, de fapt cele care dau naștere la discuții.

Returul campionatului, care va începe la 8 martie, trebuie să-i găsească pe arbitri bine pregătiți sub raport fizic și tehnic. Jocul nu trebuie să sufere din cauza arbitrajului.

Desigur, vom mai întîlni greșeli în arbitraj și de-acum înainte. Sperăm însă că vor fi cît mai puține ca număr și cît mai neînsemnate ca importanță.

Observațiile pozitive și negative făcute de către diferiți tehnicieni și de către presa de specialitate ne-au fost de un real folos în munca noastră.

Dorim ca „momentul 1970" să constituie, într-adevăr, un imbold în plus pentru arbitri pe calea consolidării unui prestigiu din plin meritat.

George N. GHERGHE
președinte al Colegiului central al arbitrilor

Jucătorii Progresului București au susținut ieri o nouă partidă amicală în compania formației T. U. G. București. Fotoreporterul nostru V. Bageac vă prezintă un aspect din acest meci, terminat cu rezultatul de 1—1 (0—0)

UNIVERSITATEA CRAIOVA — C.S.M. REȘIȚA 1-0 (1-0)

CRAIOVA, 19 (prin telefon). Desfășurat pe un teren acoperit cu zăpadă, înghețat, meciul amical dintre Universitatea Craiova și C.S.M. Reșița s-a încheiat cu scorul de 1—0 (1—0) în favoarea echipei gazdă.

Singurul gol al partidei a fost realizat de Bălan, care a transformat, în minutul 4, o lovitură liberă de la 25 m.

Echipa reșițeană, antrenată de Ion Bălănescu, a jucat bine, făcînd dovada unei bune pregătiri fizice.

ȘTEFAN GURGUI-coresp. principal

A.S. Armata Tg. Mureș — C. S. M. Sibiu 3-2 (1-2)

Joc frumos, terminat cu victoria la limită a echipei A.S. Armata. În prima repriză, sibienii au reușit să deschidă scorul (Stoicescu, min. 34) și apoi, după ce au fost egalați (Șiko, min. 39), să reia conducerea (Laufceag, min. 44). După pauză, mureșenii au acționat mai hotărît și au înscris de două ori. Autori: Șiko (min. 70 din 11 m) și Dodu (min. 75).

Antrenorul Bone a folosit următorii jucători: **Bai — Sleam, Dondoș, Toth (Szolosi), Hainal, Șiko, Ciutac (Dodu), Caniaro, Naghi, Dodu (Trăznea), Trăznea (Macai).**

Duminică, la Tg. Mureș, A.S. Armata va întîlni pe Steagul roșu Brașov.

C. ALBU — coresp.

STEAGUL ROȘU BRAȘOV VA EVOLUA LA BEIRUT

Echipa de fotbal Steagul roșu Brașov, a primit o invitație din partea clubului Homenetmen Beirut de a susține trei partide amicale la Beirut.

Fotbaliștii brașoveni vor întreprinde acest turneu între 23 februarie și 3 martie.

DINAMO BACĂU — CEAHLĂUL P. NEAMȚ 2—0 (2—0)

În amicalul ce a avut loc miercuri, la Bacău, dinamoviștii au controlat jocul în cea mai mare parte a timpului, au creat numeroase ocazii de a marca, însă înaintașii au fructificat doar două dintre ele. Jucătorii ambelor formații au arătat o bună pregătire fizică. Golurile au fost înscrise de **D. Ene** (min. 16) și **Tr. Popescu** (min. 45).

Duminică, Dinamo Bacău va evolua la Iași, în compania formației Politehnica.

V. NENIȚĂ, coresp.

EPILOG LA CAZUL ȚARĂLUNGĂ

În ședința ținută aseară, la sediul Federației române de fotbal, comisia centrală de competiții și disciplină a analizat cazul fotbalistului Țarălungă. După ce au fost ascultați delegații cluburilor Progresul București și Universitatea Craiova, precum și jucătorul în cauză, comisia a adoptat următoarele măsuri:

— a respins cererea clubului Progresul de ratificare a suspendării pe timp de doi ani a jucătorului Țarălungă;

— a aprobat cererea de transfer a jucătorului Țarălungă de la clubul Progresul București la clubul Universitatea Craiova în baza articolului 3 din Regulamentul de transferări. În acest fel, Țarălungă va avea drept de joc la Universitatea Craiova începînd cu data de 14 ianuarie 1971.

În aceeași ședință, Comisia centrală de competiții și disciplină a aprobat cererea de transfer a jucătorului Lică Nunweiller de la clubul Besiktas Istanbul la clubul Dinamo București.

Comisia nu a luat nici o hotărîre în cazurile jucătorilor Iancu (Foresta Fălticeni), Guran și Iliescu (ambii de la Petrolul Berca), pentru care asociațiile sportive respective ceruseră ratificarea suspendării pe cîte doi ani, deoarece aceștia nu s-au prezentat în ședința de aseară. Cele trei cazuri vor fi analizate în ședința din 26 februarie a comisiei.

PANORAMIC SPORTIV INTERN

NU NUMAI HOCHEI ȘI SCHI...

Astăzi — zi de odihnă pe patinoarul gălățean. Apoi, finișul grupei C, cu ultimele șase partide pe care le urmărim cu interes, dar fără emoții, în așteptarea startului bucureștean al „secunzilor", printre ei numărîndu-se și reprezentanții hocheiului nostru.

Firească, din multe motive — inclusiv brusca revenire a iernii — prezența bogată a sporturilor de sezon în panoramicul acestui sfîrșit de săptămînă.

De pildă, schiul...

Pe pîrtiile Postăvarului este programat un important (l-am dori și foarte util) concurs internațional la probele alpine, cu participarea reprezentanților unor cluburi din Austria, Franța, Uniunea Sovietică, Iugoslavia, R.F. a Germaniei, Cehoslovacia și, bineînțeles, România (Dinamo, A.S.A. Brașov, Steagul roșu Brașov, C.S.O. Sinaia). Parcă nici nu mai sînt necesare alte comentarii! Fondiștii își dispută „Cupa Tractorul", iar săritorii vor fi prezenți la ultimul concurs dinaintea campionatelor naționale.

Sînt principalele competiții, dacă avem în vedere criteriul valoric și al performanțelor. Dar, poate mai puțin cu adresă la obișnuiții spectatori ai întrecerilor de schi, aflăm că la sfîrșitul săptămînii, pe pîrtiile din jurul cabanei Bunloc se va disputa și cea de a 7-a ediție a „Cupei Codruța". Este, poate, cea mai intimă competiție a schiului nostru, exprimînd inițiativa și pasiunea cabanierului Gh. Iacob, fost schior de performanță. Iar Codruța este numele fetiței cabanierului...

Hocheiul și schiul nu „consumă", însă, toate filele agendei competiționale. Rămîn, deci, destule altele în care (fără a mai aminti „amicalele" de fotbal) amatorii de sport pot găsi interesante puncte pentru... programul de simbătă și duminică.

Se reia campionatul național de baschet! Cursa Steaua — Dinamo, echipe aflate pe primele două locuri ale clasamentului și direct angajate în lupta pentru titlu, continuă. Pentru binele baschetului nostru s-ar cere — încă din prima etapă a returului — ca această dispută să nu rămînă singurul punct de atracție al campionatului.

La popice — etapă întreruptă. În schimb, loturile naționale (feminin și masculin) au, la Teleajen, un dificil examen pentru obținerea unor rezultate valoroase care să mărească optimismul înaintea apropiatelor concursuri internaționale și — fără îndoială — înaintea mondialelor de la Bolzano.

De săptămîna trecută amatorii de rugby și-au reocupat locurile în tribune, urmărind tradiționalele competiții de... primăvară. În ultimele zile a nins mult, dar rugbyștii — chiar și cei tineri — nu se prea sperie de acest obstacol, așa încît „Cupa de iarnă" și „Cupa tinereții" continuă. Din program, reține atenția derbyul (cu tot caracterul amical, de pregătire a meciului) Steaua — Dinamo, echipe învingătoare în prima etapă.

Boxului i-a fost greu, cum se vede, începutul. De cîteva săptămîni consemnăm cu plăcere o anumită consecvență în programarea săptămînală a diferitelor gale. Simbătă, la Dinamo, gazdele primesc replica pugiliștilor de la Rapid, într-un meci (programat la ora 18,30) care se anunță deosebit de atractiv. Desigur și pentru că printre „vedete" se numără Gabriel Pometcu, Vasile Antoniu, Gheorghe Ene, Ion Olteanu.

În alte două gale (simbătă și duminică) juniorii bucureșteni își dispută, în continuare, calificarea pentru campionatele naționale.

Deci, nu numai hochei și schi. Și, în plus, mai este atît de puțin pînă începe și fotbalul oficial...

Silviu FLORESCU

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPĂ VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

LOTO — PRONOSPORT

PRONOSTICUL FOSTULUI INTERNAȚIONAL DORIN DRON PENTRU CONCURSUL SUPLIMENTAR PRONOSPORT C.M. HOCHEI DIN 25 FEBRUARIE 1970

CONCURSUL EXCEPȚIONAL PRONOEXPRES DIN 22 FEBR. 1970

Începînd de marți 24 februarie a.c. pe patinoarul „23 August" din București se vor desfășura meciurile din grupa B a campionatelor mondiale de hochei pe gheață.

După cum se știe, în grupa B concurează și reprezentativa țării noastre.

Pentru a marca acest eveniment, Administrația de Stat Loto-Pronosport organizează cu acest prilej, un concurs suplimentar Pronosport „HOCHEI" cu cele mai atractive partide din grupa B.

Pentru a veni în sprijinul participanților în ceea ce privește fixarea pronosticurilor am cerut părerea fostului internațional de hochei, Dorin Dron actualmente actor la Teatrul Municipal, care ne-a dat următorul pronostic: I. România — Iugoslavia 1; II. Japonia — R.F. a Germaniei 2; III: Elveția — Norvegia X; IV: SUA — Iugoslavia 1; V: R.F. a Germaniei — Elveția 1; VI: România — Japonia 1, X; VII: R.F. a Germaniei — S.U.A. 1; VIII: Norvegia — Iugoslavia 1; IX: România — Elveția 1; X: Elveția — Iugoslavia 2; XI: România — S.U.A. X, 2; XII: Iugoslavia — Japonia X, 2; XIII: România — R.F. a Germaniei 2.

● Astăzi și mîine sînt ULTIMELE ZILE în care vă mai puteți procura biletele pentru concursul excepțional Pronoexpres de duminică 22 februarie 1970.

După cum am mai anunțat, acest concurs atribuie autoturisme Dacia 1300, Dacia 1100, Moskvici 408, Skoda 1000 M.B. în număr NELIMITAT; 100 excursii pe ruta Moscova — Leningrad (5 zile) prin tragere la sorți și numeroase premii în bani.

Cu 30 lei puteți participa la toate extragerile cu șanse mari de cîștig.

Titus Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● Arbitrul Grill îmi anulează un gol prin care ne-am fi calificat la mondiale ● Progresul — echipa în care am jucat cel mai bine ● Antrenorii pe care i-am stimat cel mai mult ● Nu mi-a plăcut să-mi ridiculizez adversarii ● În jurul meu au crescut întotdeauna jucători tineri ● Adversarul meu preferat: echipa C.C.A.

Particip, mai departe, la pregătirile pentru meciul cu Grecia, programat la Atena, în preliminariile campionatului mondial. Cu linia de înaintare: V. Anghel, Constantin, Ene, Ozon, Tătaru îi învingem la ei acasă, prin golurile înscrise de Ene și de subsemnatul. Șansele noastre se deschid și urmează să fie probate în două partide împotriva iugoslaviei, care avea, la vremea aceea, o echipă cu nume mari de tot. Primul meci, la București. Nu știu dacă stadionul „23 August" va mai fi vreodată plin ca în ziua aceea. Ni s-a spus că de la 7 dimineața oamenii dădeau tîrcoale porților și cum nu exista televiziunea mulți au rămas, veniți poate de la Baia Mare sau Suceava, fără să vadă partida. O echipă cu Beara, Belin, Zebec, Boskov, Raikov, Miliutinovici, Mitic, Mujic și Pasic nu putea fi decît mare, iar atacul nostru Petschovschi, Ene II, Ozon și V. Anghel, evident cam timorat, n-a reușit să o învingă. Au deschis scorul prin Mujic, iar noi am egalat prin Ene II. La scorul de 1—1, eu am marcat un gol, dar arbitrul austriac Grill l-a anulat pe motiv că oprisem o fracțiune de secundă mingea între genunchi. Poate o fi avut dreptate, poate nu. Știu, însă, că dacă am fi cîștigat atunci, noi am fi mers în Suedia, chiar dacă iugoslavii ne-ar fi învins în partida retur, pe care de altfel au și cîștigat-o cu 2—0. După meciul de la București, am fost scos din lot pentru „comportare tehnică și tactică necorespunzătoare". E și asta un punct de vedere...

Progresul se va afla la sfîrșitul turului pe locul 6, cu 12 puncte, tot atîtea cît și C.C.A., în timp ce, în fruntea clasamentului, apare un nume nou, Petrolul Ploiești.

În fotbalul nostru începe să devină evidentă și neliniștitoare lipsa unor înaintași de clasă și presa subliniază această carență inciplentă, subliniind că doar Petschovschi, Ozon, Nicușor și Constantin mai fac excepție.

Vom termina campionatul pe locul 4, dar în Cupă avea să urmeze un mare pocinog. Ultima etapă a campionatului 1957—1958 jucam cu Știința Timișoara la București, iar peste o săptămînă aveam de disputat tot cu echipa bănățeană, finala Cupei. Dacă ei ar fi cîștigat meciul aveau șanse să cucerească campionatul. Vine meciul și le administrăm timișorenilor o bătaie soră cu moartea 7—0!

Peste șapte zile ne prezentăm în finala Cupei, în fața aceluiași adversar, pe un tron de optimism. Meciul s-a jucat la o singură poartă, a lor, iar noi am tras cîteva bare, dar n-a ieșit nimic. Ei au echilibrat jocul doar vreo 10 minute și au avut o singură acțiune, în cursul ei Cădariu avea să înscrie unicul gol al partidei. Și astfel, ne-au luat Cupa, lăsîndu-ne noua amarul. Ce să mai zici?

Dacă e să mă gîndesc bine la cei trei ani (1955—1957) cît am jucat la Progresul ar trebui să spun că ei au reprezentat anii mei de randament maxim. E bizar, poate, că apogeul carierei mele avea să apară în echipa cea mai puțin valoroasă din cîte am jucat. Explicația ar putea fi găsită, totuși, în faptul că în această echipă toți jucătorii mă ascultau, se subordonau într-un fel jocului meu, atitudine, care departe de a fi dăunătoare a dăt în 1955 rezultate excelente. Dacă în anul următor nu s-ar fi operat remanierea aceea masivă, poate necesară, sînt convins că succesul imediat nu ne-ar fi ocolit.

Din august 1958, pînă în iunie 1959 voi fi suspendat, împreună cu alți jucători. Desigur, că purtam o vină, dar cred că a fost la mijloc și multă invidie, denigrare și exagerări. Atîta mi s-a reproșat că aveam mașină, de parcă îmi cumpărasem un avion de bombardament. Bine că ulterior s-au limpezit lucrurile.

Voi deschide în relatarea mea o mare paranteză, înainte de a continua pe firul timpului, din iunie 1959, mai departe. Vreau să însemnez acum o serie de impresii despre unele aspecte care compun existența fotbalistului.

Am avut mulți antrenori. Cred că n-am fost un om prea comod pentru ei. Mai ales pentru faptul că vorbeam mult în teren și fiindcă nu mi-a plăcut niciodată să mă las încorsetat în scheme tactice. Dar, sper că toți și-au dat seama cît de mult am iubit fotbalul. N-am dat nici unuia prilej să fie îngrijorat că nu mă pregătesc sau că duc o viață boemă. Am fost întotdeauna cumpătat, am știut cum să mă odihnesc, să mă hrănesc și să mă relaxez ca să-mi pot face, cum trebuie, meseria. Mulți dintre ei m-au onorat cu o încredere totală, oferindu-mi libertate, acceptînd să nu stau prea mult în cantonamente (mod de viață pe care nu-l suportam mai mult de 7 zile), și să-mi fac, singur, un program aparte. Această încredere nu le-am dezamăgit-o niciodată. Din lungul șir al tehnicienilor care m-au pregătit, am rămas cu aprecieri excelente pentru Cîrjan, Braun, Ronay, Roșculeț, Baratki (de la care am învățat arta executării loviturilor libere, atît de prezentă, precum vă amintiți în cursul carierei mele) și Petrică Rădulescu.

S-a spus și s-a scris deseori că îmi plăcea să-mi ridiculizez adversarii. Nu-i adevărat. Jocul meu putea să ducă la această concluzie falsă, deoarece se baza mult pe mișcări înșelătoare și abilitate tehnică. Eu n-am fost un fotbalist robust și asta era singura soluție pentru mine. Cu excepții, fiindcă aproape nu există fotbalist care în cariera lui să nu fi avut și atitudini nesportive față de partenerii de întrecere, eu m-am purtat corect, fără duritați, și fără ranchiună cu ei. Am primit destule lovituri din partea unor jucători care uzau de forță ca să mă anihileze (Covaci, Szaloki, Melan și alții). În țară am avut de luptat cu mulți apărători excelenți. De Apolzan am mai vorbit, dar și Ritter și Covaci și Androvici au fost mari jucători în fața cărora mă descurcam greu și îi respectam mult pentru asta. Dintre fotbaliștii străini, împotriva cărora am jucat, cei mai mari mi s-au părut Boșkov (de la sîrbi și de la bulgari), Krijevski, Lorant (deși era foarte dur) și Manolov.

Am avut mulți prieteni buni printre băieții alături de care jucam. Că să enumăr numai o parte dintre ei, voi aminti pe Nicușor, Bartha, Ene I, frații Băcuț, Suru și Neagu de la Dinamo, pe Mișu Smărăndescu, Ciocea, Știrbei și Mateianu de la Progresul, pe Georgescu, Ene II, Greavu, Dan Coe, Dumitriu și Ionescu, din perioada cît am jucat la Rapid. Lîngă mine au crescut și s-au impus întotdeauna fotbaliștii tineri. N-am fost unul dintre cei care au făcut vreodată obstrucții fățișe sau subtile celor ce încercau să se consacre. Ba, cred că l-am și ajutat, dîndu-le încredere și ajutîndu-i în meciurile atît de grele din perioada debutului. Sper ca în sinea lor, să nu fi uitat sprijinul moral pe care l-au primit din partea lui „nea Titus". La „națională" am legat strînse prietenii cu Petschovschi, cu V. Zavoda, care în ciuda faptului că a fost un jucător nesimpatizat de public, era un om cu un suflet minunat, cu Voinescu și Apolzan, marele meu adversar, dar bunul meu amic.

Retrospectiv, m-am mai gîndit la ceva: împotriva cărei echipe am jucat cu aproape întotdeauna excelent? Cred că în fața C.C.A.-ului, Steaua de azi. Indiferent că eram la Dinamo, Progresul sau Rapid, cu Steaua jucam aproape întotdeauna excelent. E greu să explic acest fapt. Și cînd juca Apolzan (atunci evoluam pe alt post, mai departe de el) și după retragerea lui, împotriva acestei echipe mă simțeam cel mai bine. Printre cele mai reușite partide ale mele, aș cita meciurile cu Rapid (Viena) și Admira în deplasare, cu U.R.S.S. și cu R. D. Germană (cînd am învins cu 1—0 în deplasare) și cu formația Belgiei, la București. În genere, în toate meciurile internaționale între echipe de club, disputate la București, jucam foarte bine. Probabil, fiindcă adversarii nu-mi cunoșteau jocul, iar publicul era foarte generos cu mine. În schimb, trebuie să recunosc, că în cel puțin 80% din toate partidele jucate în deplasare (de campionat sau internaționale) evoluam slab. N-am fost un fotbalist bun în deplasare. Jocul meu era, în sine, iritant pentru adversari, se enervau, nu eram atît de solid încît să mă lupt cu ei corp la corp și gata, nu mai realizam mare lucru. În echipa națională am făcut rareori partide mari. Fiindcă pe vremea aceea se făceau puține meciuri pregătitoare de omogenizare, iar formula de echipă se modifica fără întrerupere. De aici proveneau nesincronizările dintre coechipieri și, implicit, randamentul slab.

Pe seama mea au circulat multe opinii false. Printre care și aceea despre așa-zisul egoism al lui Ozon. Dacă ar aduna cineva cîte sute de ocazii excelente am creat coechipierilor mei, numărul celor ce au marcat goluri după ce eu îi ajutam să rămînă în poziții ideale, ar deveni ultraevident că, în fond, jucam pentru echipă. Mi-au plăcut enorm contactul cu balonul și cascadele de fente. De aceea cădeam uneori într-un șoi de transă cu mingea la picior, nu fiindcă aș fi urmărit să mă remarc în detrimentul echipei, așa cum se scria deseori, fără discernămînt. În realitate, nu resimțeam nici un fel de satisfacție cînd jucam excelent, dar echipa mea pierdea. Se crease, e drept, o lozincă în care credeau unii ziariști și fotbaliști: „joacă bine Ozon, merge echipa". Sau invers. Nu era întemeiată decît pe observații superficiale. A avea un mare rol într-o echipă e cu totul altceva decît a substitui o echipă printr-un om. Nici nu e posibil. Sînt convins că mai mult de jumătate din rezultatele carierei mele sportive le datorez coechipierilor pe care i-am avut. La rîndul meu, i-am ajutat cît am putut, pe ei și echipele în care am evoluat. Deși eram un impulsiv, m-am străduit într-una să fiu un bun coechipier. Îi apostrofam pe teren, dar la sfîrșit îmi ceream scuze și ei simțeau că nu sînt un om rău și că furia mea fusese doar o ploaie de vară.

CAPITOLUL URMĂTOR: ● N-am ce spune, se pricepeau la psihologie! ● Am arătat publicului că fotbalul nu înseamnă numai luptă, ci și fantezie, inteligență, invenție ● N-am cunoscut decît un singur conducător adevărat ● Fotbalul s-a schimbat mult în ultimele două decenii ● Sînt golgeterul campionatului românesc ● Dacă ar fi să joc acum...

Între noi... SPORTIVII...

Înregistrăm cu satisfacție faptul că, după numai cîteva apariții, noua noastră rubrică a început să rețină atenția a numeroși cititori, care se adresează redacției cu diferite probleme, solicitînd — de la caz la caz — răspunsuri, precizări sau soluționări.

De-aici și rugămintea pe care o adresăm corespondenților noștri ca în viitor să menționeze pe plicurile trimise redacției: PENTRU RUBRICA „ÎNTRE NOI, SPORTIVII"...

GURA MAHALALEI!

La 18 octombrie 1969 „SPORTUL" publica — sub semnătura trimisului său special — un comentariu critic pe marginea evoluției (și, în general, a comportării) voleibaliștelor la campionatul european de junioare de la Riga și Tallin. S-au spus, atunci, multor lucruri pe nume, poate în cuvinte grele, dar grele erau și faptele: nerespectarea intenționată a indicațiilor antrenorului, a normelor vieții sportive, a cerințelor impuse de prezență și participarea, sub culorile reprezentativei, la o competiție internațională. Atunci și acolo unde se simțea nevoia unor exemple au fost amintite numele jucătoarelor Rodica Popa, Venera Zaharescu, Eva Klein, Mariana Baga, Ana Iambric.

N-a fost, desigur, plăcut pentru nici una din voleibaliste (nici pentru noi), dar cititorii aveau dreptul la explicații reale, complete. În sfîrșit — mai ales că biroul federației de specialitate a luat și măsurile corespunzătoare — „cazul" a fost considerat închis, redacția nutrind convingerea că observațiile critice amintite vor pune pe gînduri, în primul rînd, pe jucătoarele vizate. Poate că așa s-a și întîmplat.

Dar, iată că la un moment dat intervine mahalaua...

★

Primim la redacție vizita părintelui uneia dintre tinerele voleibaliste — tov. Sigismund Klein, om cu remarcabilă înțelegere a lucrurilor, care ne face, însă, cunoscut și un alt ecou, imprevizibil și nedorit de nimeni.

„Eva a privit, poate surprinsă la început, dar apoi cu tot mai multă automustrare, în oglinda faptelor și întîmplărilor. A renunțat și la scuza exagerării, a lipsei de preciziune, în cazul ei. Și, cred că a înțeles că a greșit, atît și așa cum ea știa cel mai bine.

Alții au înțeles, însă, altceva. Și au reținut numai acest altceva care, în situația unei fete de 18 ani, înseamnă lucrul cel mai dureros: acuzația de imoralitate (!?). De-atunci, în diferite împrejurări, abundă trivialitățile, insinuările, categorisirile josnice — cu toate implicațiile lor".

Elevă, în ultimul an, la un liceu bucureștean, Eva Klein a intrat în gura mahalalei, a acelei lumi minoritare pentru care hrana cea mai rîvnită este bîrfa, a acelei lumi căreia nu-i pasă niciodată de rănile morale pe care le provoacă, de altfel cu bună știință.

O tînără sportivă este astfel stigmatizată, fără motive reale și care depășesc reprosurile pe care le merita (am avut, de altfel, în față certificatele medicale legale de specialitate — de dată recentă — eliberate la cererea Evei Klein și Venerei Zaharescu) și, firesc îngrijorat, tatăl ne întreabă ce este de făcut?

Se spune că nu te poți pune cu gura mahalalei. Poate, însă, rîndurile înșirate azi vor reuși cîte ceva...

NU NUMAI 32.000 !...

Din Tg. Mureș, cititorul Arpad Csatlos ne scrie cu sinceritate că, după ce a jucat fotbal... fără prea mare succes, s-a îndrăgostit de judo și că, împreună cu mai mulți tineri de la fabrica de conserve „Mureșeni" dorește foarte mult să practice acest sport. Dar unde, cum, sub îndrumarea cui? — iată întrebări fără răspunsuri (solicitate forurilor sportive locale de mai bine de două luni).

Ce să vă spunem, tovarășe Csatlos? Clubul „Medicina" nu poate fi făcut vinovat. Sîntem convinși că nu poate satisface nici cerințele studenților, membri ai clubului. De altfel — reamintim — că federația de specialitate a înregistrat peste 32 000 de solicitări din rîndul studenților din diferite centre universitare și rezolvarea lor — din motive care țin, mai ales, de baza materială — merge destul de încet.

Dar, dv. — și colegii de fabrică — aveți dreptate. Într-un fel, trebuie să găsiți posibilitatea de a practica judo-ul. Noi credem că posibilitățile locale n-au fost epuizate. Poate cu un cadru tehnic îndrumat spre dv. de organele sportive, poate cu o sală amenajată în incinta fabricii sau închiriată (am înțeles că doriți și o asemenea rezolvare) se va putea face, totuși, începutul. Ne-ar bucura.

„TELEGRAME"...

● **Paul Tacu — București:** „Am primit și alte ecouri la materialul publicat sub semnătura arbitrului Șt. Constantinescu. Recent, a apărut și un articol cuprinzînd aprecieri mai largi asupra Colegiului central al arbitrilor (semnat de I. Alexandrescu, secretar al F.R.F.).

Să punem, deci, punct și să așteptăm... returul!

● **Nicolae Godeanu — lector universitar, Timișoara:** Am primit ieri articolul dv. intitulat „Să nu ne jucăm cu eforturile mari!". Vă rugăm să ne lăsați puțin timp pentru verificarea unor date.

● **Z. Moldovan (Timișoara), V. Sovîrneanu (Arad), dr. M. Vucea (Mehedinți), M. Maksai, asistent universitar, antrenor al echipei „Sportul studențesc" (București) etc.** Vă mulțumim pentru opiniile exprimate cu privire la cauzele decalajului existent între rezultatele echipei naționale și valoarea formațiilor de club. Ele ne-au parvenit, însă, cînd — și pentru că ne zorește returul — am publicat ultimele răspunsuri ale anchetei noastre pe această temă. Reținem ideile principale pentru concluzii. Și, poate că vom mai avea prilejul să discutăm despre raportul valoric dintre echipa națională și formațiile de club.

● **Iosif Gere — Hunedoara:** Vă numărați printre cîștigătorii concursului nostru pentru desemnarea celor mai buni 10 sportivi ai anului 1969 și v-ați pierdut speranța că veți intra în posesia premiului cuvenit (!?).

Ce ne facem însă, tov. Gere, pentru că premiul dv — o foarte frumoasă bicicletă (a admirat-o și autorul rubricii) vă așteaptă, cu o etichetă care vă poartă numele! Deci, totul este în regulă. Dacă nu aveți drum prin București, o veți primi prin poștă în cîteva zile, la domiciliu. Să ne scrieți cum a fost prima plimbare...

Dan GÂRLEȘTEANU

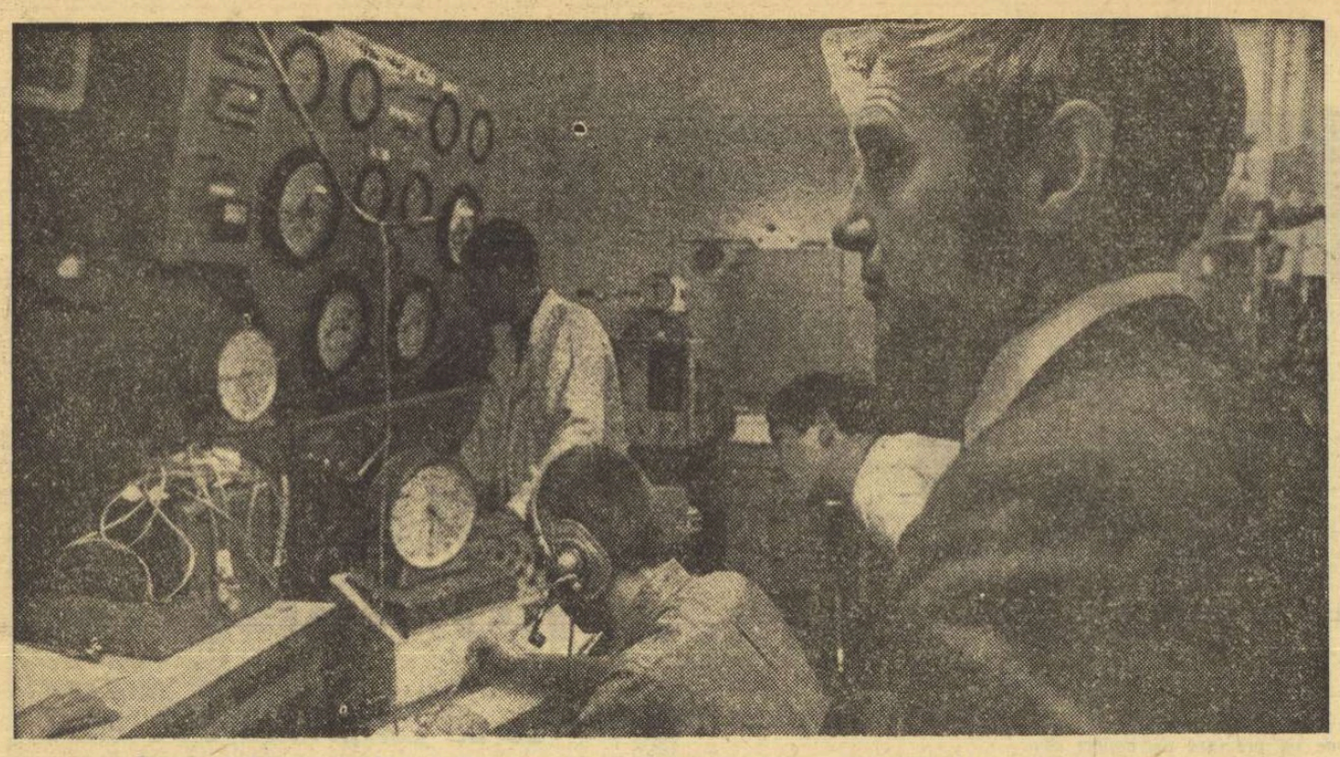

Pentru fotbaliștii suedezi, aclimatizarea cu altitudinea începe cu teste efectuate în barocameră

Ancheta internațională a ziarului «sportul»

PRELUDIU LA „EL MUNDIAL '70"

SUEDIA

- **PRIMA ACLIMATIZARE ÎN „BAROCAMERĂ"**
- **CAMPIONATUL FĂRĂ INTERNAȚIONALI**
- **CINCI SUEDEZI DIN „LEGIUNEA STRĂINĂ" SELECȚIONAȚI ÎN NAȚIONALĂ**

1 Problema aclimatizării stă în centrul atenției specialiștilor suedezi. S-ar putea spune că pentru rezolvare au fost mobilizate forțe remarcabile. Oameni de știință, profesori, medici și antrenori au studiat metodele cele mai eficiente de aclimatizare. Jucătorii din lotul național au fost supuși unor teste eficiente. Ei s-au antrenat în condiții de efort într-o cameră de presiune, iar, pe de altă parte, un creier electronic a stabilit, cu mare exactitate, scăderea forței fizice și a rezistenței sportivului în condițiile unui efort la altitudine. Această primă experiență cu computerul a fost făcută la o mare intensitate de efort, ca și cea a schiorului fondist Sixten Jernberg. Dar, pentru că s-a constatat că un fotbalist, în decurs de 90 de minute, nu depune un efort atît de mare ca un schior fondist, intensitatea antrenamentului în barocameră a fost mai mică și, ca, urmare, creierul electronic a înregistrat o oboseală fizică mai redusă decît în cazul unei activități intense. După primul antrenament, organismul fotbaliștilor nu a manifestat decît o foarte mică oboseală. De aici și o primă concluzie trasă de specialiștii suedezi: dacă deplasarea în Mexic s-ar face pentru un singur meci, nu ar fi nevoie de nici o aclimatizare. Dar, pentru că turneul este de mai lungă durată, aclimatizarea la altitudine este necesară, fapt care a reieșit după experiențele repetate făcute în camera de presiune, cînd organismul a dat semne de oboseală după primele 3—4 zile de pregătire. Apoi, după cîteva săptămîni de antrenament în barocameră, organismul și-a revenit (s-a acomodat), avînd funcțiuni normale. Așadar, aclimatizarea s-a făcut abia după cel puțin două săptămîni — timp pe care-l consideră acum necesar specialiștii suedezi.

Lotul Suediei va pleca în Mexic pînă la 15 mai, deci cu aproape trei săptămîni înainte de primul joc, perioadă pe care oamenii de specialitate o consideră suficientă pentru o bună adaptare a organismului la altitudine.

2 În Suedia, sistemul de desfășurare a campionatului este specific celui din țările nordice. Turul campionatului începe la sfîrșitul lunii aprilie și se încheie în iulie, iar returul începe în august și se încheie în noiembrie. Din cauza climei (ierni lungi), nici în acest an nu se pot face excepții. Campionatul va începe deci, ca de obicei, la finele lunii aprilie, dar de data aceasta jucătorii din lot nu vor putea juca în echipele lor de club decît, cel mult, două etape. El va continua fără titularii naționalei și acest lucru nu a produs nici un fel de păreri contradictorii din partea cluburilor, care au înțeles că o altă soluție nu există.

3 Pregătirile pentru turneul final au început mai de mult. Antrenorul Owe Bergmark, secondat de profesorul Arne Vye, au pus un accent deosebit pe pregătirea fizică a fotbaliștilor, aceștia antrenîndu-se mai mult în săli, făcînd exerciții de gimnastică, haltere și ușoare alergări. Îndată ce timpul va permite, jucătorii vor ieși pe teren și vor susține cîte două meciuri de antrenament pe săptămînă. Sînt prevăzute mai multe jocuri internaționale, printre care ultimul, și cel mai important, este cel de la Budapesta, înaintea plecării echipei spre Mexic, unde reprezentativa Suediei o va întîlni pe cea a Ungariei.

O dată ajunși în Mexic, fotbaliștii suedezi vor să se simtă ca acasă. **Spun acest lucru pentru că medicii federației, care s-au deplasat la Puebla și la Toluca, au fost însărcinați să caute pensiuni particulare „pe specific suedez", cunoscut fiind faptul că temperamentul nordicilor nu se acomodează cu forfota și aglomerația marilor hoteluri. Dar, o singură pensiune care să găzduiască întreg lotul nu a fost găsită, încît s-a ajuns la soluția să se închirieze mai multe locuințe particulare (gen vile) din apropierea orașului Toluca.**

Federația de specialitate din Suedia a primit acordul clubu-rilor din străinătate în care activează jucători suedezi pentru ca aceștia să fie cedați, pe perioada campionatului mondial, naționalei Suediei. Este vorba de **Kurt Hamrin** (în prezent jucător la F.C. Napoli), care, în ciuda vîrstei (37 de ani), va fi foarte util echipei „Tre Kronors", de **Kindvall** (Feijenoord), de **Magnusson** (Marseille), **Grahn** (Grasshopers) și **Persson** (Glasgow Rangers). Prin urmare, cinci oameni noi (față de preliminarii) extrem de valoroși, care, alături de cei de acasă, pot avea un cuvînt de spus la marea întrecere din Mexic.

Ingemar MARKUSSEN

1 ESTE NECESARĂ ACLIMATIZAREA? CE MĂSURI LUAȚI PENTRU A O REALIZA ÎN CELE MAI BUNE CONDIȚII?

2 ÎN VEDEREA PARTICIPĂRII LA TURNEUL FINAL, VEȚI ÎNTRERUPE CAMPIONATUL?

3 AȚI PREVĂZUT UN PLAN SPECIAL DE PREGĂTIRE PENTRU JUCĂTORII DIN LOT?

ISRAEL

- ***Aclimatizarea este imperios necesară!***

1 Pentru reprezentativa Israelului, debutantă în turneul final al C.M., aclimatizarea la altitudine este considerată, îndeobște, ca absolut necesară. Aceasta deoarece, în primul rînd, naționalii noștri vor evolua în localitățile cu cele mai mari înălțimi, Toluca (2650 m) și Pueblo (2140 m). Apoi, știm prea bine că avem adversari foarte puternici în grupă, în special cele două foste campioane mondiale, Italia și Uruguay.

La noi, se consideră că adaptarea la un joc de 90 de minute, în condiții de mare altitudine, nu va fi o treabă ușoară. Iată de ce, antrenorul federal Schäffer a cerut (și obținut) un program special de pregătire în „regim mexican". **În martie, națională va efectua un stagiu de antrenamente în capitala Etiopiei, dat fiind că Addis Abeba se află la o altitudine de peste 2000 m.** Aci, Israelul va susține două jocuri de verificare cu reprezentativa țării gazdă. **Un al doilea stagiu de pregătire este programat în preajma întrecerilor din Mexic, naționalii israeliți urmînd să se deplaseze la Denver (Colorado, S.U.A.), tot în decor montan. IN URMA ACESTOR DOUĂ ETAPE DE PREGĂTIRE SE VA FACE SELECȚIA DEFINITIVĂ PENTRU C.M., fiind reținuți în lot doar cei care prezintă garanții de rezistență în jocurile la altitudine.**

2 Încă nimic precis în privința desfășurării campionatului. E drept, **după programul tradițional al întrecerii noastre interne, o suprapunere propriu zisă cu C.M. nu poate surveni, noi încheind de obicei jocurile la începutul lui mai.** Dar și așa, pentru a asigura o mai bună pregătire pentru echipa națională, este posibil că programul campionatului se va comprima — cu două etape pe săptămînă — astfel ca în loc de 9 mai, data terminus a actualei ediții, să putem încheia mai devreme, la 2 mai sau chiar 25 aprilie.

În general, după opinia predominantă aci, campionatul dăunează pregătirilor de lot și invers. Așa că **diriguitorii noștri au căzut de acord ca să separe, pe cît posibil, cele două activități, pentru a putea ridica valoarea națională.** Mai ales că lupta foarte strînsă care se dă pentru locurile fruntașe ale campionatului, în care sînt angajate tocmai echipele ce dau majoritatea naționalilor (pe locurile 4—8 sînt 5 echipe cu același număr de puncte), obligă la aceasta.

Toate acestea sînt motivate și de slaba evoluție a naționalei în ultimele sale apariții. JOCURILE NESATISFACATOARE CU „OLIMPICII" ROMÂNIEI ȘI CU ECHIPA OLANDEI SÎNT MOTIVATE ÎN PARTE DE NUMEROASELE INDISPONIBILITĂȚI DIN FORMAȚIA NOASTRĂ. E de sperat că împotriva Etiopiei și a formației vest-germane Borussia Moenchengladbach, 11-le israelit să se arate mai aproape de forma cerută pentru o competiție de anvergura celeia din Mexic. Se mai vorbește de jocuri cu o echipă engleză de club și apoi cu reprezentativa Argentinei.

3 Cu cele de mai sus am intrat și în domeniul ultimei dv întrebări. În afara jocurilor de verificare, **echipa noastră urmează mai de multă vreme un program special de pregătire. El fusese conceput inițial sub forma unor cantonamente săptămînale, durînd de duminică (la noi etapele au loc simbăta) și pînă joi. Dar protestele conducătorilor de cluburi, ca și numeroasele accidentări care au pretins o relaxare a pregătirilor, au modificat acest program. Acum naționalii noștri se reunesc de două ori pe săptămînă sub conducerea antrenorului Schäffer.**

El lucrează numai antrenamente individuale cu 10—14 jucători din totalul de 26, cîți sînt pentru moment reținuți în lot. Numărul acestora se va micșora pe măsură ce echipa trece de importantul test al jocurilor de verificare, susținute la altitudine.

Moshe AGMON
redactor sportiv la ziarul „Viața noastră"

sportul în lume

Gheorghe RUSSU-ȘIRIANU
transmite de la C. M. de biatlon

Locuri modeste pentru concurenții români, după o dispută dramatică

ÖSTERSUND, 19 **(prin telex).** — Prima zi de concurs a campionatelor mondiale de biatlon nu a început sub cele mai bune auspicii pentru români. Într-adevăr, iată că frigul, acest neîmpăcat dușman al concurenților de la Östersund, a numărat printre victime și pe unul dintre cei mai cu speranțe concurenți români, anume pe V. Papuc. El a suferit încă din prima zi de antrenament de dureri acute la degetele piciorului stîng, iar miercuri seara, în urma unui consult medical ad-hoc, a trebuit să fie internat grabnic în spital: degerăturile nu l-au iertat. Se speră, însă, că sportivul român se va restabili în cîteva zile.

Desigur că, în aceste condiții, echipa noastră nu mai avea pretenții la rezultate de marcă, eventual la reeditarea celui cu care Gheorghe Cercel făcuse să apară o rază de soare în micuța ogradă a biatlonului românesc. Dar ca să fim sinceri, nici noi, nici antrenorii și desigur nici concurenții nu se așteptau ca rezultatele să scadă chiar într-atît. În orice caz, va trebui să se facă ceva pentru ca această contraperformanță — căci numai așa pot fi socotite locurile modeste ocupate de români — să nu mai apară în palmaresul viitor al reprezentanților noștri.

În ce privește desfășurarea cursei, trebuie arătat în primul rînd că ea s-a caracterizat printr-un succes meritat de asistență, de altfel foarte greu de imaginat pentru obișnuiții sporturilor de iarnă de la noi. Vom arăta, de altfel, că tinerii biatloniști s-au dovedit la înălțime, furnizînd o dispută de un dramatism splendid și de un nivel tehnic remarcabil, ba poate chiar cu nimic mai prejos decît al seniorilor cei mai buni. Ei au fugit excelent la fond și — în ce-i privește pe primii clasați — au tras excelent. Au ieșit în evidență prin valoarea deosebită sovieticii, suedezii și norvegienii care au dominat întrecerea.

Rezultatele tehnice: **juniori, cursa individuală de 15 km**: 1. Gheorghi Baranov (U.R.S.S.) — număr de start 18 — 1h 04:46,8 (penalizare un minut, deci total 1h 05:46,8); 2. Bengt Stattin (Suedia) — 15 — 1h 08:41,9 (2 min. penalizare); 3. Tommy Bjoernadal (Norvegia) — 22 — 1h 09:17,6 (3); 4. Knut Loevasen (Norvegia) — 12 — 1h 10:07,7 (4); 5. Tinu Piaesuki (U.R.S.S.) — 20 — 1h 10:08,0 (4); 6. Lubos Hacek (Cehoslovacia) — 25 — 1h 10:16,9 (3)... 21. Nicolae Horga (România) — 8 — 1h 18:52,6 (6 penalizări, patru la prima culcat, două la picioare, zero la a doua culcat)... 24. Nicolae Vestea (România) — 24 — 1h 18:52,6 (opt penalizări dintre care în ordine una, cinci, două)... 26. C. Șovăială. Au luat startul, în total, 27 de concurenți.

ION MATEI transmite de la C. M. de schi — probe nordice:

Ștafeta U.R.S.S.: învingătoare la potou!

ȘTRBSKE PLESO, 19 **(prin telefon).** Mult așteptata ștafetă 4x10 km băieți nu s-a dezmințit. Trecînd peste momentul startului, de o mare spectaculozitate, cursa a prilejuit o dispută inedită și nu lipsită de dramatism. Ea a stat sub semnul incertitudinii pînă pe ultimii 300 m dinaintea sosirii, cînd sovieticul Viaceslav Vedenin s-a desprins irezistibil de reprezentantul R.D. Germane, Dittmar Klause, aducînd o nouă victorie U.R.S.S. Locurile doi și trei au fost ocupate, în ordine, de R.D. Germană (ceea ce constituie o mare surpriză) și Suedia.

Întrecerea a început furtunos. În primul schimb s-a remarcat un ușor avantaj de partea Norvegiei. Astfel, la km 8, ordinea concurenților era: Martinsen (Norvegia), Lestander (Suedia), Voronkov (U.R.S.S.), Oikarainen (Finlanda), Geesr (Elveția). La capătul celor 10 km, primul a schimbat ștafeta Martinsen — 31:59,89, urmat de Voronkov — 32:00,99, Oikarainen—32:04,42, Lestander 52:06,10 și Geesr — 32:39,04. Al doilea schimb a marcat ascensiunea ștafetei U.R.S.S., în special datorită tăriei lui Tarakanov, care a reușit să depășească momentul dificil intervenit între km 6 și km 8. La km 8, în frunte a trecut suedezul Halvarson, urmat de Groeningen (Norvegia), Tarakanov (U.R.S.S.), Hatunen (Finlanda). Tarakanov și-a revenit însă imediat și a parcurs ultimii doi kilometri excelent, predînd primul ștafeta cu timpul de 31:31,38. Îl urmează Halvarson — 31:36,40, Groeningen — 31:56,64, Lesser (R.D.G.) 31:22,31 (a făcut o cursă excelentă) și Primus (Italia) — 32:22,14. În următorul schimb s-a înregistrat lovitura de teatru. Norvegienii au pierdut treptat poziția, în vreme ce ștafeta R.D. Germane a trecut pe primul loc, prin Grimmer, nu însă înainte de km 8 și după o luptă aprigă. La km 8, ordinea era: Simasov (U.R.S.S.), Samstron (Suedia), Grimmer (R.D.G.), Tyldun (Norvegia), Kalin (Elveția). În continuare, Grimmer a mers din ce în ce mai bine și a terminat cei 10 km în 30:46,76 (cel mai bun timp al zilei). În continuare, au schimbat Simasov — 31:56.73, Samstron — 31:48,68 m, Tyldun — 31:37,05 și Kalin 32:11,63. Se părea că victoria nu poate scăpa ștafetei R.D. Germane, care avea în ultimul schimb pe cel mai bun om, Dittmar Klause. Acesta a condus pînă la 300 m de sosire, dar, nemaiputînd menține ritmul, a fost întrecut de Vedenin (campion mondial al probei de 30 km) cu aproape 30 m. La km 8, ordinea schiorilor era: Klause, Aslund (Suedia), Vedenin, Steneide (Norvegia), Hanser (Elveția). Pînă la urmă, linia de sosire a fost trecută în următoarea ordine: Vedenin — 31.07,37, Klause 31:23,37, Aslund — 31:25,62, Steneide — 32:42,49, Hanser — 32:30,65.

Clasamentul final: **1. U.R.S.S. 2h06:36,47; 2. R.D. Germană 2h06:50,59; 3. Suedia 2h 06:56.60; 4. Norvegia 2h08:16,07; 5. Finlanda 2h08:58,59; 6. Italia 2h:10,10.**

Pînă acum, în fruntea clasamentului, neoficial, pe medalii se află reprezentanții U.R.S.S.: 5 de aur, 2 de argint și 4 de bronz. Îi urmează: 2. Suedia 1—0—1; 3. Cehoslovacia 1—0—0; 4. R.D. Germană 0—2—0; 5. Norvegia 0—1—2; 6—7. Italia și Japonia 0—1—0.

HOCHEIȘTII JAPONIEI LA PRAGA

PRAGA, 19. — **În cadrul turneului pe care îl întreprinde în Europa, reprezentativa de hochei pe gheață a Japoniei a susținut două meciuri în Cehoslovacia cu selecționata de juniori a țării gazdă. În primul joc, tinerii hocheiști cehoslovaci au terminat învingători cu scorul de 6—2 (0—1, 3—0, 3—1), punctele echipei japoneze fiind marcate de Onotuba. În partida revanșă, juniorii cehoslovaci au cîștigat cu 5—4 (3—1, 2—2, 0—1). Cei mai buni jucători ai oaspeților în acest meci au fost Kurokawa și Homma**

„Secvență" surprinsă pe ringul moscovit de la Lujniki, la meciul de box dintre reprezentativele Uniunii Sovietice și Statele Unite: pugiliștii ultimei categorii: Aleksandr Vasiușkin (în dreapta) și Gerry Daniels... După cîteva secunde de la fixarea pe peliculă a acestei imagini — realizată în ultima repriză —, arbitrul va ridica mîna boxerului sovietic, stabilind astfel și scorul final al întîlnirii 9—2 în favoarea gazdelor.

Foto: TASS

SPRE O EXCLUDERE A R.S.A. DIN „CUPA DAVIS"

MELBOURNE, 19. — **Federația de tenis de cîmp din Australia a hotărît să susțină o moțiune a federației similare din S.U.A prin care se cere excluderea din „Cupa Davis" a echipei Republicii Sud-Africane. După cum se știe, recent autoritățile sud-africane au refuzat să acorde viză de intrare cunoscutului jucător de culoare american, Arthur Ashe.**

TERENUL DIN COSENZA (Italia) SUSPENDAT

Comisia de disciplină a Ligii de fotbal italiene a suspendat pînă în luna iulie 1971 terenul echipei Cosenza, unde s-au petrecut incidente grave cu prilejul unui meci susținut de echipa locală împotriva formației Inter din Neapole.

din presa străină

Înainte de a pleca peste Ocean, asemenea altor tenismeni valoroși ai Europei, pentru a participa la marile turnee găzduite în această perioadă de diferite orașe nord-americane, jucătorul nr. 1 al tenisului spaniol MANUEL SANTANA, a acordat ziarului de specialitate „AS" din Madrid un interviu în care exprimă o serie de opinii pe marginea noii ediții a „Cupei Davis". Reproducem, aici, pe cele ce prezintă interes pentru cititorii noștri.

— Ce părere ai despre primul meci al echipei Spaniei?

— Cred că va fi destul de dificil, mai ales dacă Lundquist va face parte din echipa Suediei. Ultima dată cînd m-am întîlnit cu el, l-am întrecut greu cu 6—4 în setul al cincilea.

— Și dacă Lundquist nu va juca?

— Fără el nu vom mai avea probleme. Dar, după cîte știu, va juca și el.

— Punctul slab al echipei spaniole este, ca și în ediția trecută, dublul. Vezi vreo soluție?

— Juan Gisbert mi-a spus că va evolua în Circuitul Caraibilor, dar eu am căutat să-l conving să vină și el în S.U.A. ca să jucăm împreună, măcar în trei turnee. La Richmond, Salisbury și Macon. Ar fi o soluție pentru viitoarea Cupă Davis. Orantes va rămîne să joace numai la simplu.

— Dar cu cine te înțelegi mai bine, în dublu?

— Cu Jose Luis Arilla. Am jucat mult timp împreună și ne cunoaștem bine rolul fiecare din noi.

— Care ar fi principalii favoriți ai zonei europene?

— România va fi una dintre finalistele grupei A, a zonei, pentru că, în semifinale, va trebui să treacă, în mod normal de echipa iugoslaviei, care nu mai contează decît pe Franulovici.

— Va fi Spania cealaltă finalistă?

— E posibil. Dar numai dacă îi învingem pe suedezi. Apoi vom juca cu învingătoarea dintre Turcia și Bulgaria, pe terenul nostru, ceea ce nu ne va crea probleme și, în semifinale, cu Franța, la Roland Garros, ceea ce va fi mai greu, căci francezii sînt acum superiori englezilor care nu mai contează pe Cox și Stilwell, deveniți profesioniști.

— Pînă unde ar putea ajunge echipa Spaniei?

— Dacă vom cîștiga grupa A, putem ajunge pînă în finala zonei europene. Șansele sînt însă, minime. ROMÂNIA VA FI CA UN URS ÎN BIRLOGUL LUI. Acum doi ani AM REUȘIT SĂ CÎȘTIGAM ABIA CU 3—2, dar atunci Năstase nu avea valoarea de azi...

— Folosești anul acesta o rachetă metalică?

— Da. M-a sfătuit un prieten că ar fi mai potrivită pentru mine. Am auzit, însă, că în S.U.A. a apărut o rachetă făcută dintr-un material special, care respinge mingea cu multă putere. O voi încerca și pe aceea...

— Ce preocupări mai ai în momentul de față?

— M-am apucat să scriu. Lucrez la o carte, în mare parte autobiografică, pe care o va edita foarte luxos redacția revistei „Life". Titlul ei: „Ceea ce știu eu despre tenis"...

Santana: ROMÂNIA — SPANIA O FINALĂ POSIBILĂ

GRANDOARE ȘI DECADENȚĂ

Ziarul „SPORT" din Hamburg publică un articol privid destinul unui mare fotbalist: *Lenart „Nacka" Skoglund*, fost internațional suedez, care a avut o carieră strălucită în țara sa și apoi în Italia și Danemarca.

„L-ați văzut jucînd vreodată pe Nacka Skoglund? Orice suporter al sportului cu balonul rotund care n-a avut prilejul să-i admire talentul poate avea suficiente motive de regret aflîndu-i situația actuală. Înaltul extrem sting manevra balonul cu un deosebit simț, poseda o viteză uimitoare și un șut debordant. La campionatele mondiale din Suedia, unde echipa țării sale a cucerit locul al doilea, Skoglund a fost unul din eroii echipei. Despre el se spune că este mai eficace decît Hamrin, mai sobru decît Bergmark și mai tehnic decît Persson. Iată de ce calificarea Suediei în finala C.M. din '58 se datorează în mare parte și aportului blondului Nacka Skoglund, atunci în vîrstă de 28 de ani.

Poate că succesele repurtate de acest mare fotbalist nu au fost apreciate întocmai de... el. Altfel nu se explică decăderea sa morală în care s-a lăsat atras în ultima vreme. Cîștigînd sume fabuloase de pe urma talentului său, Skoglund nu a știut să aprecieze valoarea banului, lăsîndu-se pradă unor prieteni interesați, vieții de noapte, de huzur și imoralitate.

Nu de mult, Skoglund, jucătorul despre care cu puțini ani în urmă ziarele din țara sa, din Italia sau din Suedia, scriau cu litere majuscule, a abandonat complet sportul „căruia i s-a dedicat și care în tinerețe l-a consacrat. Dus de virtejul unei vieți imorale, el n-a fost capabil să-și dea examenul de antrenor pentru care era solicitat și nici să-și găsească o altă ocupație onorabilă. În asemenea condiții, Skoglund a fost părăsit de așa zișii prieteni de odinioară și chiar de soție cu cei doi copii ai săi.

Acum Nacka Skoglund este șomer, suferind, fiind o povară pe umerii bătrînilor săi părinți! Grandoare și decadență..."

La Leon: MEXIC — BULGARIA 2-0

CIUDAD DE MEXICO, 19 (Agerpres). — **Selecționatele de fotbal ale Bulgariei și Mexicului s-au întîlnit pe stadionul din orașul Leon în prezența a 30 000 de spectatori. Fotbaliștii mexicani au prestat un joc remarcabil, obținînd victoria cu scorul de 2—0 (0—0) prin golurile marcate de Ribas și Basaguran. După cum s-a anunțat anterior, prima întîlnire dintre cele două formații se terminase nedecis: 1—1.**

TELEX • TELEX • TELEX • TELEX • TELEX • TELEX

După consumarea a 9 runde, în turneul internațional de șah de la Budapesta conduce marele maestru sovietic Paul Keres cu 6½ (1) puncte. Șahistul român Florin Gheorghiu, care în runda a 9-a a remizat cu Adorjan, ocupă locul 6 cu 4½ puncte.

■

Concursul de sărituri cu schiurile de la Sapporo, locul de desfășurare a viitoarei Olimpiade albe, a fost cîștigat de japonezul Masakaku Asari cu performanța de 105 m.

■

Desfășurat în condiții atmosferice vitrege, Raliul automobilistic al Suediei s-a încheiat cu victoria cunoscutului as al volanului B. Waldegaard, care a pilotat o mașină „Porsche".

■

La Perth, echipa de fotbal Dinamo Moscova a învins cu scorul de 5—0 (1—0) o selecționată australiană, în meciul disputat în fața a 10 000 de spectatori.

■

Echipa poloneză de fotbal Gornik Zabrze, a întrecut la Santiago de Chile cu 4—1 (1—0) formația Colo Colo.

■

Turneul internațional de șah de la Malaga s-a încheiat cu doi învingători: Kurajița (Iugoslavia) și Benkö (SUA) care au totalizat cîte 11½ puncte din 15 posibile. Australianul Browne și italianul Tatai și-au împărțit locurile 3—4 cu cîte 10½ p.

■

Tradiționala competiție ciclistă „Marele premiu al orașului Cannes", desfășurată în circuit a revenit în acest an rutierului francez Paul Gutty.

La Ankara, în Cupa campionilor europeni la volei (masculin), Legia Varșovia a întrecut cu 3—1 formația Muhafizgucu. Învingători și în primul joc, voleibaliștii polonezi s-au calificat pentru turul trei.

■

Echipa de fotbal a Cehoslovaciei, care se află într-un stagiu de aclimatizare la Font Romeu (în Munții Pirinei), s-a deplasat la Sevilla unde a susținut un meci de verificare cu echipa locală. Fotbaliștii cehoslovaci au cîștigat cu scorul de 2—1 (2—0).

■

Disputat la Reggio Calabria, meciul amical de fotbal dintre echipele de tineret (jucători sub 21 de ani) ale Poloniei și Italiei s-a încheiat la egalitate: 0—0.

■

Selecționata de fotbal (juniori) a Austriei a susținut un meci amical în localitatea Las Palmas cu o selecționată locală. Întîlnirea s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1—1.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 821 (6255) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Sîmbătă 21 februarie 1970

Echipa Japoniei, la sosire pe aeroportul Băneasa

Foto: THEO MACARSCHI

Primii oaspeți ai C.M. de hochei — grupa B

HOCHEIȘTII IUGOSLAVI ȘI JAPONEZI AU SOSIT IERI ÎN CAPITALĂ

● Cea mai grea ediție a grupei B, opune echipe de forțe apropiate

● Japonia dorește să joace în „B" și anul viitor, în Elveția

● Americanii vizează primul loc la București, deci calificarea în grupa A

● Ultimul joc de antrenament al echipei României

Nu am ieșit încă din atmosfera întrecerilor grupei C a campionatului mondial și, de ieri, am început să trăim febra apropiatelor dispute ale eșalonului valoric superior al hocheiului. Pe aeroportul internațional Băneasa un Boeing al Lufthansei a adus ieri după amiază pe primii oaspeți ai competiției care va începe marți în Capitală. Este vorba de hocheiștii reprezentativelor Iugoslaviei și Japoniei.

În legătură cu apropiatul eveniment sportiv am cerut părerea antrenorilor celor două echipe:

KLINAR (Iugoslavia): — „Participăm la cea mai grea dintre edițiile de pînă acum ale grupei secunde a campionatului lumii, care reunește echipe, în general, de forțe apropiate. Este poate pentru prima oară cînd la această competiție nu mai sînt echipe foarte puternice și echipe slabe. De aceea, nici nu îndrăznesc să fac vreun pronostic. Băieții se prezintă într-o stare de sănătate bună și dacă am fi avut, în prealabil, mai multe zile pentru o pregătire în comun, echipa ar fi putut atinge un nivel de antrenament cu mult superior. Oricum, aștept jocurile cu emoție, dar și cu încredere"...

TANABU (Japonia) — „Echipa noastră vine din grupa C, urmarea succesului de anul trecut din Iugoslavia. De aceea, cu excepția Elveției și Bulgariei, cu care am jucat în 1969 la Skopje, pe celelalte participante la grupa B nu le cunoaștem iar cu unele dintre acestea n-am jucat niciodată (S.U.A., Norvegia ș.a.). Mi-e greu deci să spun pe ce loc vom termina întrecerea. În orice caz, dorim să rămînem și anul viitor în grupa B. Am adus la București o echipă tînără, pe care o pregătim pentru Jocurile Olimpice de la Sapporo".

ÎNTR-O DECLARAȚIE făcută reprezentanților presei americane, Murray Williamson, antrenorul echipei de hochei a S.U.A. a declarat că **la București elevii săi vor încerca să ocupe primul loc pentru a juca anul viitor în grupa A a C.M.** Antrenorul american a subliniat că în România va deplasa o formație tînără (media vîrstei 24 de ani), alcătuită din jucători rapizi, hotărîți, dornici de afirmare.

ASEARĂ, în fața constructorilor patinoarului „23 August", au evoluat într-un meci demonstrativ echipele Selecționata divizionară A — Selecționata de tineret. Scor: 9—2 (3—0, 3—2, 3—0) pentru prima reprezentativă.

Luptă dîrză pentru puc, din meciul Danemarca — Olanda, singurul încheiat la egalitate.

Foto: A. NEAGU

La Galați — în grupa C

AUSTRIA SAU ITALIA?

Am început pînă acum comentariile noastre prin a acorda un spațiu larg ultimului joc al serii anterioare, de la care — datorită orei tîrzii de încheiere — nu putem oferi cititorilor decît scorul final și, pe fugă, cîteva amănunte. De data aceasta vom proceda altfel; și nu pentru a plăti tradiționalul bir nonconformismului. În reuniunea de joi a grupei C, „vedeta" n-a constituit-o meciul care a început după căderea nopții. Partida „clou" a fost aceea a după-amiezii, dintre echipele Franței și Ungariei.

Singurul lucru care merită să fie adăugat la întîlnirea Italia — Olanda este doar recordul trist al eliminărilor stabilit cu prilejul ei. Suma

Valeriu CHIOSE

(Continuare în pag. a 4-a)

În turneul internațional de volei

U.S.C. MÜNSTER A ÎNTRECUT CU 3-0 (!) PE J. S. K. SLAVIA SOFIA

Aseară, în sala Giulești, a luat sfîrșit turneul internațional feminin de volei dotat cu „Cupa 16 Februarie" la care au participat formațiile I.E.F.S., Lokomotiv Praga și Rapid. În ultima partidă, echipa giulești eană a dispus cu 3—0 (10, 5, 11) de Lokomotiv și a cucerit trofeul pus în joc. Pe locul al doilea s-a clasat I.E.F.S., iar pe al treilea Lokomotiv Praga. În continuare, s-a desfășurat partida din cadrul turneului masculin dintre Universitäts S. C. Münster și J.S.K. Slavia Sofia, lidera campionatului bulgar. Spre surprinderea tuturor celor prezenți în sală, campionii R.F.G., făcînd o partidă excelentă, au învins cu 3—0 (10, 7, 14). Blocajul prompt și atacurile formidabile ale lui Herman și Zitranski au determinat, în principal, succesul. Slavia a avut, însă, o evoluție sub posibilități, datorată în special lipsei de formă a dirijorului Metodev și a trăgătorului Stoianov.

Turneul masculin se încheie astăzi cu meciul Rapid — J.S.K. Slavia, ce va începe la ora 17, în sala Giulești.

(A. B.)

PATRU TENISMANI ROMÂNI EVOLUEAZĂ LA LYON

Duminică vor pleca în Franța patru tenismani români: Petre Mărmureanu, Sever Dron, Sever Mureșanu și Ion Santeiu. Jucătorii noștri vor lua parte la turneul open pe teren acoperit de la Lyon, după care vor concura la o suită de competiții pe Coasta de Azur.

ÎNCEP CAMPIONATELE REPUBLICANE DE TENIS ÎN SALĂ

În timp ce luni la București (sala Steaua, ora 9) vor fi desemnate campioanele de senioare și junioare, băieții își vor disputa întîietatea în sala Constructorul din Hunedoara

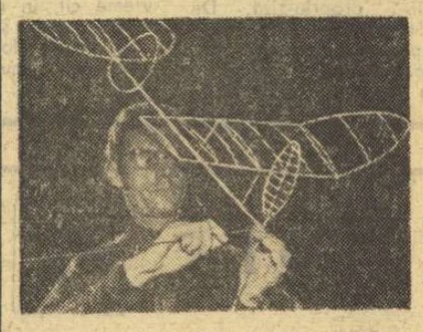

MICROMODELELE ZBOARĂ SUB PĂMÎNT

Otto Hintz își pregătește aparatul, în greutate de 0,35 gr, pentru un nou zbor

Foto: G. CRA

In pag. a II-a cronica campionatelor naționale.

Sîmbătă și duminică în sala „23 August"

„CUPA STEAUA" LA ATLETISM

Sîmbătă (de la ora 15.30) și duminică (de la ora 9), în sala „23 August" se va desfășura concursul de atletism „Cupa Steaua", deschis tuturor categoriilor de vîrstă: seniori, juniori I și II, copii.

Și-au anunțat participarea atleți de la cluburile Dinamo, Constructorul, Școlarul, Metalul, Cutezătorii, Rapid, Progresul, C.A.U., Școala sportivă Viitorul și Școala sportivă de atletism din București, Petrolul și Școala sportivă din Ploiești și clubul organizator, Steaua.

AZI ȘI MÎINE, LA POIANA BRAȘOV,

Concursul internațional de schi „CUPA POIANA"

La antrenamentele de ieri, oaspeții au subliniat calitatea pîrtiei Lupului

Mircea Ene (Dinamo) specialist la „special", proba de azi a „Cupei Poiana"

Foto: N. DRAGOȘ

POIANA BRAȘOV, 20 (prin telefon). Vineri dimineață, schiorii francezi, austrieci, sovietici și iugoslavi se aflau, împreună cu sportivii români, pe pîrtiile Postăvarului, efectuînd primele antrenamente de acomodare cu pistele pe care vor concura sîmbătă și duminică, în cadrul competiției internaționale dotată cu „Cupa Poiana". De fapt, trebuie să spunem despre oaspeți că doar prima coborîre pe pîrtia Lupului a fost de tatonare propriu-zisă. După ce au parcurs traseul „la pas", memorînd punctele cheie, ei au urcat din nou la locul de start și au pornit la vale într-o coborîre foarte apropiată de cea de concurs. lucru care dovedește înalta pregătire a oaspeților și, implicit, valoarea lor. Referitor la cei ce s-au aflat pe pîrtia Lupului, trebuie să consemnăm aprecierea lor pentru gradul de dificultate a coborîrii și modul ireproșabil în care a fost amenajată această pistă.

Sportivii români, mai precis cei înapoiați recent de la campionatele mondiale din Italia (Cristea, Vulpe, Brenci), absentînd destul de mult din țară, au fost și ei nevoiți să facă antrenamente de acomodare cu pîrtia „Lupului". Ceilalți, în schimb, în frunte cu Dorin Munteanu (în care vedem unul din favoriții coborîrii, datorită calităților sale fizice și înclinației spre această probă), și-au continuat pregătirile și sînt deciși să atace cu tot curajul locurile fruntașilor.

Vineri a fost stabilit și programul: sîmbătă se va desfășura slalomul special, pe porțiunea cuprinsă între ultima parte a „Sulinarului", pe sub teleferic, pînă în apropierea stației viitoarei telecabine. Startul se va da la ora 9.30, iar după încheierea probei, mai precis la ora 15, va avea loc non-stopul în vederea coborîrii de duminică (pe pîrtia Lupului, la ora 11.30).

Mihai BÎRA

ROCA LUNARĂ

Cineva, privind roca lunară expusă la București, exclamă pentru sine și, în același timp, pentru nimeni: „Ce banal! O piatră oarecare, cenușie, atît de... terestră!"

Se întîmplă în acel moment, cu persoana respectivă, un transfer ciudat de gîndire, o amnezie care adeseori ne încearcă după ce am obținut ceva, fie chiar foarte prețios. Aflîndu-ne deja în posesia acelui **ceva**, începem să uităm efortul uman care l-a precedat, adeseori inestimabil, încordarea, îndîrjirea, îndoiala și căutarea care, nu de puține ori, l-au creat, l-au scos la lumină. Sîntem tentați să dăm uitării pînă și entuziasmul momentelor fierbinți ale realizării. Și să depreciem astfel, din obișnuință, prin coborîre în banal, chiar și performanța cea mai înaltă.

Este adevărat că timpul, inexorabil, modifică scara valorilor, dar niciodată treapta de mîine n-a putut fi construită sărindu-se peste cea de astăzi. De aceea, ni s-au părut total deplasate exclamațiile necunoscutului de lîngă noi pentru că, printr-o impietate, încerca să transforme în scrum un diamant, nu prin intermediul unor magice creuzete, ci printr-o blamabilă amenzie care voia să-i răpească strălucirea. Mima, individul, obișnuința noastră mult prea terestră, cu marile și pașnicele cuceriri ale omului care, chipurile, nu ne-ar mai putea emoționa decît pe laturile lor spectaculare, deci momentane. Este acesta un fenomen care își găsește cîmp de manifestare și în sport. Se vestejesc astfel, înainte de vreme, recorduri și performanțe numai pentru că retina a constituit singurul aparat înregistrator. Memoria unora nu le înregistrează și ceața uitării le răpește culoarea, substanța, relieful, nuanța afectivă. Iar performanța, recordul, actul sportiv în sine, devin simple elemente de statistică, forme fără fond, atunci cînd nu mai sînt asociate esenței lor umane: efortul conștient de depășire a unor limite, a unor bariere virtuale, ce aparțin realității înconjurătoare sau sferei subiective a sportivului.

Acest efort, circumscris activității fizice, ascunde adeseori vibrația morală a omului, angajat într-o luptă titanică cu condiția sa efemeră. Numai eludînd acest resort intim putem să credem că și adevărata performanță, dincolo de rezultatul în sine, durează, cum spunea Malherbe: „l'espace d'un matin". Pentru că, de fapt, ea are rezistența rocii lunare, valoare de simbol.

Paul SLAVESCU

Buletinul ZĂPEZII

Serviciul Prevederi de scurtă durată, din cadrul Institutului meteorologic, ne-a comunicat că ieri dimineață stratul de zăpadă avea următoarea grosime în zonele de munte: **Predeal 62 cm, Brașov 10 cm, Sinaia—Cota 1500 50 cm, Vf. Omul 90 cm, Cîmpeni 30 cm, Vlădeasa 25 cm, Băișoara 60 cm, Semenic 106 cm, Vf. Cuntu 79 cm, Paring 54 cm, Păltiniș 53 cm, Ceahlău 54 cm, Rarău 60 cm, Rodnei 40 cm.**

În acest sfîrșit de săptămînă, vremea se va încălzi, influențînd și starea zăpezii care va deveni umedă. Cerul va fi mai mult acoperit, vor cădea precipitații temporare, iar vîntul va sufla potrivit.

În pag. a 3-a:

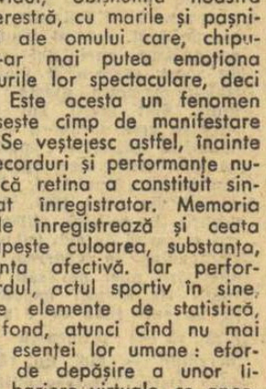

TITUS OZON: dacă ar fi să joc acum...

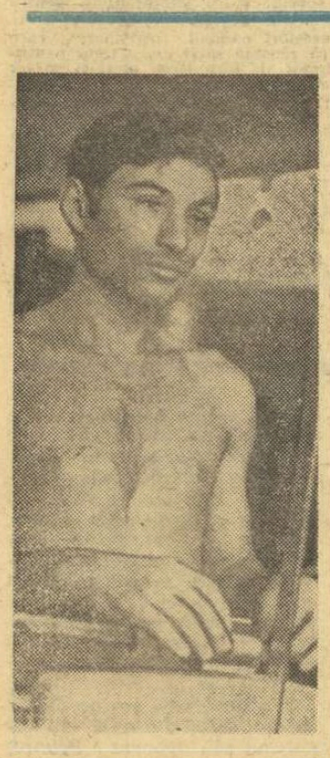

„PROBĂ DE CÎNTAR", IERI, LA DINAMO

Iată-l pe rapidistul Gh. Bădoi (mulțumit că este în limitele admise) care va încrucișa mănușile cu fostul său coleg de club, dinamovistul Antoniu Vasile.

ȘEDINȚA ANUALĂ A COMITETULUI FEDERAȚIEI DE HANDBAL

Mîine, începînd de la ora 9 va avea loc la sediul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, în sala de ședințe de la etajul VIII, conferința anuală a Comitetului Federației de handbal. Vor participa delegați ai comisiilor județene, antrenori, arbitri și numeroși activiști din provincie și din Capitală. Cu acest prilej vor fi discutate Raportul de activitate pe anul 1969, proiectele planului de măsuri și a bugetului pe anul 1970, precum și unele măsuri organizatorice.

BOB 2 PERSOANE

15 echipaje în concursurile de la Sinaia

— SÎMBĂTĂ ȘI DUMINICĂ — CAMPIONATUL NAȚIONAL, ÎN 4 MANȘE

SINAIA, 20 (prin telefon). 15 echipaje au luat parte la concursul de bob 2 persoane dotat cu „Cupa clubului sportiv Sinaia". Printre participanți s-au aflat și boberii înapoiați de la Königsee, unde s-au desfășurat campionatele europene de tineret. Rezultate — **seniori:** 1. Stoica—Papadopol (Cl. sp. Sinaia) 1:43,61 2. Vulpe—Hancaș (As. sp. Voința) 1:45,40 3. Dragomir—Moiceanu (As. sp. Carpați) 1:46,08; **tineret:** 1. Stoian—Panaitescu (Cl. sp. Sinaia) 1:41,18, 2. Bogdan-Mîinea (Cl. sp. Sinaia) 1:41,60 3. Stavarache—Gurgui (Cl. sp. Voința Buc.) 1:44,04.

Pîrtia excelentă și vremea propice au favorizat desfășurarea în bune condiții a întrecerilor, urmărite de un mare număr de spectatori.

În continuarea concursurilor, sîmbătă și duminică se va disputa, în patru manșe, campionatul național de seniori, la care și-au anunțat participarea peste 40 de boberi.

Cursele pe sănii cunosc o veche tradiție în U.R.S.S. De 150 de ani, în localitatea Dusetos, din nord-estul Uniunii Sovietice, se organizează asemenea întreceri, care în acest an au fost urmărite de 25 000 de spectatori

Foto: TASS

A FOST ALCĂTUITĂ COMISIA DE CULTURISM DIN CADRUL FEDERAȚIEI DE HALTERE

A luat ființă comisia de culturism de pe lîngă Federația română de haltere. Cu acest prilej, s-a hotărît ca denumirea federației de haltere să fie schimbată în **Federația română de haltere și culturism.** Președinte al comisiei de culturism a fost ales Ștefan Petrescu iar secretar, Dumitru Hîtru.

O primă acțiune a noii comisii de culturism este înființarea unui centru de inițiere în Capitală, care-și va deschide porțile de la 2 martie a.c. Lecțiile de antrenament vor avea loc la „Ateneul tineretului" din str. Aleea Alexandru nr. 36, în fiecare zi, în patru serii, dimineața de la ora 9 și după amiază de la ora 17.

Relatările trimișilor noștri speciali la mondialele de biatlon și schi — probe nordice

În pagina a 4-a

ITINERARUL MORALITĂȚII

Preocuparea față de profilul moral al sportivilor apare, la nivelul forurilor de dirijare a acestui gen de activitate, în funcție de evenimente și — mai cu seamă — de cele neplăcute, din care ne vedem constrînși să tragem concluzia că bunele moravuri au fost ultragiate. Că situația se prezintă așa și nu altfel, avem prilejul, nedorit, să ne convingem adeseori, dar sîntem convinși că la urechi ne ajung doar foarte puține informații, cele mai grave și petrecute în public, față de numărul celor reale.

Principala carență, în materie de etică sportivă, este, după părerea mea, lipsa de continuitate în efortul de influențare a tineretului care frecventează stadionul. Mediile din care se recrutează viitorii prieteni ai disciplinelor fizice sînt extrem de diverse, iar cei ce vin în contact cu noua lor viață aduc cu ei carențele educației din familie, ale unor caractere încă neslefuite ori malformate, serioase lipsuri de cultură, manifestări, adeseori, antisociale, inadaptabilități de naturi diferite. Pentru fiecare element în parte se impun metode adecvate de educare sau de reeducare și, tocmai de aceea, sportul este considerat drept un factor extrem de activ și plural prin posibilitățile sale de a înlesni realizarea deziderateior țintind profilul moral al unor largi mase de cetățeni ai țării, comandament depășind, evident, aria interesului limitat doar la activitate sportivă propriu-zisă. De altfel, mobilurile care-i apropie pe oameni de templul culturii fizice sînt, la rîndul lor, foarte diferențiate și nu puțini ajung pe stadioane dintr-o dorință nu prea clară pentru ei chiar, de a se descătușa de unele incapacități afective de care sînt vestejiți : dorința de luptă nu totdeauna fundamentată etic, de răzbunare, aceea de a lovi sau de a fi lovit, de a domina, de a simți inferioritatea celuilalt, de mirajul gloriei ori chiar (adeseori) de o sete sanguină. În general, domeniul complexelor omenești (de inferioritate sau de superioritate) prezintă aspecte cu o gamă bogată și de sensibilă labilitate, punînd, tocmai de aceea, pentru fiecare caz în parte, probleme cu multe necunoscute. Desigur, nu vreau să se înțeleagă, din cele scrise, că lumea sportului este populată de anormali, deoarece nu acesta ar fi adevărul, însă acum ne ocupăm de acele laturi mai puțin luate în considerare de cei ce au de răspuns, în fața societății, pentru profilul tinerilor ce li se încredințează în vederea șlefuirii lor ca sportivi, dar și ca membri ai societății noastre. Considerăm drept bun obiceiul de a se da exemple în dimensiuni mărite, spre a obține justa proporție a realității, de fapt.

Atrăgînd luarea aminte asupra mozaicului uman care compune lumea sportului nu doresc altceva decît a decide declanșarea unui tir cu obiectiv îndepărtat în acțiunile privind moralitatea în sport.

Prima condiție mi se pare aceea ca mediul oficial, către care se îndreaptă un viitor sportiv, să fie pur și echilibrat, din punct de vedere etic. Atîta vreme cît, în cluburi și asociații (mai ales în cele școlare), în federații cu osebire, va domni o atmosferă infestată moral, nu se pot aștepta rezultate pozitive la capitolul etică. Cît timp profesorii se vor război între ei pentru a obține adeziunea unui elev la secția de care se ocupă, forțînd asentimentul acestuia prin manevre de culise, oferind avantaje de orice fel, atîta vreme cît un tînăr va fi recrutat grație unor acțiuni neprincipiale, nu există nici o șansă de a se realiza, mai tîrziu, o redresare morală a celui o dată corupt. Cînd o echipă știe că victoria din teren se datorează trecerii pe la casieria clubului lor a arbitrului sau a unora dintre adversari, care trebuiau să-și apere corect șansa, nu i se mai poate pretinde acestuia nici măcar un procent de minimă moralitate, cu un alt prilej. Cînd jucătorii unei formații sînt îndemnați să cedeze, fără luptă, o partidă spre a face jocul meschin al unor interese sau spre a se „achita" de un serviciu asemănător, morala este asasinată în colectivul respectiv, ca și în conștiința fiecărui sportiv, în parte.

Scriu astăzi aceste rînduri deoarece într-o ședință, de altfel plicticoasă prin lipsa de participare afectivă și intelectuală a unora din cei prezenți, la care am asistat recent, am reținut o scurtă declarație — diamant de sinceritate, adevăr și putere incisivă. Unul dintre cei prezenți, încă netocit de rutină și automulțumire (și al cărui nume nu-l fac public tocmai spre a-i respecta deplin frumusețea morală dovedită) afirma, referindu-se la fotbal (de care nu este tocmai străin) : „Educația jucătorilor decurge, de fapt, din moralitatea fotbalului nostru".

Realizați, acum, desigur mai bine, cîtă dreptate conține afirmația anonimului citat. Doresc s-o poată realiza integral și cei care, la diferite nivele, răspund de sinuosul drum al sportului românesc, drum ce se impune a deveni perfect rectangular, spre a răspunde total multiplelor sale misiuni de interes național.

Emanuel VALERIU

NOTE

JUBILEE NEDORITE

SUITĂ DE NEGLIJENȚE...

Recent, Administrația bazelor sportive școlare și universitare a Ministerului Învățămîntului a anunțat hotărîrea de a reprofila sala de box de la stadionul Tineretului — una dintre cele mai bune din Capitală — pentru pregătirea fizică a celor cîteva sute de atleți și canotori care nu mai reușeau să-și împartă minutele și centimetrii într-o singură sală afectată lor. Sub raport numeric, hotărîrea pare justificată, deși două secții de performanță — ah, și cîtă nevoie are boxul de ele — sînt condamnate astfel la desființare. Este vorba de secția de box a Clubului sportiv școlar și cea a Școlii sportive „Energia", singurele secții pugilistice școlărești din țară. Mai mult decît atît, în condițiile în care boxul românesc a ocupat prima treaptă a ierarhiei continentale și în măsura în care toți iubitorii ringului sînt conștienți de eforturile pluridirecționale ce se impun pentru menținerea prestigiului cucerit, dispariția unei săli de box — profilată tocmai pe creșterea eșalonului de mîine — produce îngrijorare. Am aflat, însă — directorul Administrației, Ioan Albon, ne-a arătat un dosar care conține zeci de memorii adresate C.N.E.F.S.-ului — că, de fapt, spațiul pentru amenajarea unei noi săli de sport, precum și materialele necesare există de mult. Sînt mulți ani de cînd în acea incăpere s-au depozitat materiale sportive ocazionale care aparțin Consiliului Municipal. Începînd din anul 1961. Administrația solicită eliberarea magaziei de sub tribuna stadionului, în vederea amenajării unei noi săli de sport. De atunci, memoriile au curs timp de 9 ani, fără să se primească — incredibil — nici un răspuns. Datorită intervențiilor făcute de Ministerul Învățămîntului — în calitate de proprietar al bazei — s-a dispus ca Întreprinderea de exploatare și administrare a bazelor sportive să elibereze magazia, indicîndu-i-se și spațiul necesar, aflat la numai cîteva sute de metri, în incinta strandului Tineretului. Cu „amabilitate", I.E.A.B.S.-ul evaluase operațiunea la două luni. Dar, de atunci au mai trecut încă trei ani ! Oare trebuie să se aniverseze un deceniu — nu mai e decît un an pînă atunci — al tergiversărilor, cînd s-ar fi putut dărui tineretului încă o sală de sport, nu cu devizuri speciale, nici cu subvenții voluminoase, nu prin eforturi materiale deosebite, ci numai cu puțină solicitudine ? ! De fapt, aceasta ar fi fost prețul unei noi săli de sport.

Gheorghe ILIUȚA

Din punct de vedere tehnic, cel de al doilea campionat național de sală al atleților s-a situat la înălțime. Performanțele excelente, subliniate și comentate de **Iolanda Balaș**—Söter în țiarul nostru, au făcut să adie în sala de la „23 August", acum în pragul „europenelor" vieneze, un aer de optimism reconfortant. Și ne-ar fi plăcut ca aceasta să fie singura concluzie. Dar, concurenții și, îndeosebi, antrenorii lor au ținut să fie, în același timp, „capul de afiș" al unor regretabile neglijențe. Despre ce este, în fond, vorba ?

Printr-o hotărîre mai veche, reactualizată de regulamentul fiecărui concurs, participanții la întrecerile oficiale sînt obligați să prezinte juriului viza medicală la zi. Ratiunea acestei prevederi, sîntem convinși, nu are nevoie de nici un comentariu. Cu toate acestea, la **campionatele naționale**, peste 30 de atlete și atleți de frunte ai țării s-au prezentat fără această viză. Printre ei : Ioan Șerban, Ligor Nichifor, Alex. Munteanu (C.A.U.), Viorica Enescu și Aurel Popescu (Rapid). Cum este posibil ca antrenorii acestor atleți, cluburile din care fac parte să nu fi cunoscut regulamentul și să nu fi luat din vreme măsuri ? Și, mai ales, cum a putut federația să dovedească clemență într-o situație care reclamă deplină fermitate în aplicarea hotărîrii C.N.E.F.S. și Ministerului Sănătății, admițînd participarea sportivilor fără viză medicală la campionate ?

În suita de neglijențe se înscrie și faptul că 56 de concurenți nu și-au comunicat numerele de concurs pentru a fi înscrise pe programul editat cu atîta grijă de organizatori. Sfidînd munca altora, atleții, antrenorii și conducerile secțiilor de la Șc. sp. de atletism București, Farul Constanța, Cl. sp. școlar București, Tractorul Brașov, Dinamo București, Șc. sp. Craiova, C.S. Oradea, Metalul București, C.S.M. Iași au uitat de această prevedere regulamentară, bucurîndu-se de indulgența arbitrilor.

În sfîrșit, de mai multă vreme iese în evidență la concursurile noastre de atletism un aspect de loc plăcut : foiala antrenorilor în jurul concurenților înainte, în timpul și după terminarea probei. Acest permanent du-te-vino (interzis la oricare concurs internațional oficial) ce vrea să demonstreze de fapt : incapacitatea atleților de a-și rezolva problemele puse de concurs sau dorința antrenorilor de a se evidenția cu orice chip ? Evident răspunsurile, oricare ar fi ele, nu-i avantajează nici pe unii, nici pe alții.

Poate însă că federația va găsi soluțiile necesare pentru a elimina cauzele care declanșează aceste întrebări.

Hristache NAUM

La 120 m adîncime

AU ÎNCEPUT NAȚIONALELE DE MICROMODELE

SLĂNIC, 20 (prin telefon, de la trimisul nostru). — În mina din localitate a început ieri cel de-al 28-lea campionat național de micromodele (Indoor). Sportivii au coborît în subteran la ora 9, aducînd în valize lor uriașe aparatele ce vor evolua în concurs. Ajunși la locul denumit „Mina lui Mihai" — un splendid palat săpat în sare — competitorii au început operațiunea dinaintea oricărei mari întreceri : centrajul aerodinamic. Atmosfera sărbătorească, modelele de mare performanță prezentate în concurs ne purtau cu gîndul în urmă cu aproape 30 de ani, cînd „naționalele" se desfășurau în sala unui cinematograf de cartier, cînd micromodelele erau învelite în foiță de țigară cîntărind între 5 și 7 gr. Azi, greutatea lor fiind sub o jumătate de gram !

Startul s-a dat către ora 3 după-amiază, prima zi de întrecere programînd doar două din cele șase lansări oficiale ale concursului. S-a evoluat, într-adevăr, la... înălțime, „naționalele" din acest an fiind un ultim test înaintea campionatelor mondiale de micromodele (Indoor) pe care le vom găzdui la începutul lunii aprilie, aici la Slănic.

Cea mai mare „cotă" specialiștii o acordă sportivilor din Tg. Mureș. De curînd, la un concurs de verificare în mina Praid, maestrul emerit al sportului, **Otto Hintz**, și-a depășit toți adversarii. Iar mai recent, un elev al său... elevul **Aurel Popa** a realizat o excepțională performanță : 33 minute și 57 secunde — nou record național ! Vechiul record al țării : 27'42". Dar, ca la orice întrecere sportivă, surprizele se pot produce oricînd.

Alături de seniori, ieri și-au început spectaculoasele evoluții și juniorii micromodeliști. Dintre aceștia, reținem atenția **Vasile Nicoară** și **Eugen Hollier** — doi tineri talentați care, pentru frumoasele lor performanțe, au fost distinși cu titlul de maestru al sportului.

Vasile TOFAN

● „N-avem boxeri de valoare la categoriile cocoș și pană", ne relata deunăzi, cu supărare, antrenorul dinamovist Titi Dumitrescu. „Intrăm în campionate, la aceste categorii, cu Găureanu și Hîrșu, tineri pe care, deocamdată, nu putem conta..."

● La 1 martie va avea loc la Zagreb turneul internațional denumit „Ringul de aur". Au fost invitați cîte doi boxeri din Bulgaria, Cehoslovacia, Italia, Polonia, România, Ungaria, U.R.S.S. și, bineînțeles, din Iugoslavia. Boxul nostru va fi reprezentat de Antoniu Vasile sau Nicolae Păpălău și Ilie Dascălu. Ieri a sosit o nouă telegramă de la forul de specialitate din Belgrad, în care se exprimă dorința ca încă doi pugiliști români să participe la această competiție S-a hotărît — în principiu — să facă deplasarea Gabriel Pometcu și, probabil, Constantin Stanef. Au fost invitați, de asemenea, la „Ringul de aur", N. Nikiforov-Denișov (U.R.S.S.), R. Lisovski (Polonia) — vicepreședinți ai A.I.B.A., Ed. Pospisil (Cehoslovacia), membru în comisia de arbitri A.I.B.A., precum și președintele F. R. Box, Gheorghe Guriev.

● La 29 martie se va disputa în țara noastră (într-o localitate ce urmează a fi stabilită) meciul între selecționatele de tineret ale României și Iugoslaviei.

CAMPIONATUL MONDIAL DE HANDBAL MASCULIN

„SCURTĂ ISTORIE"

Așadar, cea de a VI-a ediție a C.M. avea ca loc de desfășurare mai multe orașe din Cehoslovacia, evenimentul fiind așteptat cu un deosebit interes. Și aceasta din mai multe motive. În primul rînd, toți amatorii de handbal erau dornici să vadă dacă jucătorii echipei gazdă, clasați de două ori pe locul secund și o dată pe locul III, vor reuși acum să-și vadă încununate năzuințele de a cuceri laurii învingătorilor. În al doilea rînd, se sconta pe replica țărilor nordice deoarece atît Suedia, de două ori campioană a lumii, cît și Danemarca, socotită pe drept cuvînt una din cele mai valoroase formații europene, nu se mulțumeau cu poziția de „outsideri". În sfîrșit, era așteptată, cu o firească curiozitate, evoluția echipei României, toată lumea întrebîndu-se dacă această formație va confirma sau nu excelenta performanță de la ediția anterioară. Cu alte cuvinte, se spera în primirea unui răspuns la întrebarea : a fost un accident sau nu ?

Selecționata României era repartizată în seria D (joc de desfășurare orașul Pardubice) alături de reprezentativele *Uniunii Sovietice*, *Norvegiei* și *Japoniei*. Celelalte serii erau astfel alcătuite (echipele sînt în ordinea clasamentului) : SERIA A : 1. *R. F. a Germaniei*, 2. *Iugoslavia*, 3. *R. D. Germană*, 4. *S.U.A.* ; SERIA B : 1. *Suedia*, 2. *Ungaria*, 3. *Islanda*, 4. *R.A.U.* ; SERIA C : 1. *Cehoslovacia*, 2. *Danemarca*, 3. *Norvegia*, 4. *Japonia*. După cum se vede, campionatul devenise într-adevăr mondial, la turneul final participînd și selecționate de pe alte trei continente în afară de Europa.

În seria de la Pardubice, jucătorii români s-au „încălzit" mai greu și în primul meci au cîștigat, nu fără oarecare dificultăți, întîlnirea cu redutabila selecționată a U.R.S.S., care conducea la pauză. Scor final : 16—14 (7—8). În partida următoare echipa și-a revenit și a trecut ușor de Norvegia : 18—10 (11—7), iar în ultima confruntare preliminară a învins categoric Japonia cu 36—12 (16—7).

Din fiecare serie s-au calificat în grupele semifinale primele două clasate. Aceste grupe semifinale aveau următoarea alcătuire : GRUPA I (clasament final) : 1. *Suedia*, 2. *R.F. a Germaniei*, 3. *Iugoslavia*, 4. *Ungaria* ; GRUPA A II-A : 1. *România*, 2. *Cehoslovacia*, 3. *Uniunea Sovietică*, 4. *Danemarca*. În această grupă jucătorii români au învins în primul meci, reprezentativa Danemarcei cu 25—15 (10—7), iar apoi au avut în față pe cea mai autorizată pretendentă la titlu, selecționata Cehoslovaciei. Meciul a fost extrem de îndîrjit, la începutul reprizei secunde echipa română detașîndu-se net (12—7, 16—10). A urmat o infernală cursă de urmărire, dar handbaliștii cehoslovaci au... ajuns prea tîrziu. A învins România cu 16—15 (9—7).

În meciul final, echipa noastră a făcut din plin dovada calităților sale tehnice și mai ales tactice, învingînd după un joc care a rămas în istoria handbalului, ca frumusețe, corectitudine, ritm și evoluție a scorului, celebra formație „Tre Kronor". Cînd arbitrul H. Schneider (R.F.G.) a fluierat sfîrșitul meciului se înregistra scorul de 25—22 (14—13) pentru România, care cucerea a doua oară consecutiv medaliile de aur. În celelalte partide finale s-au înregistrat rezultatele : (locurile 3—4) *Cehoslovacia — R.F.G. 22—15* (8—7) ; (locurile 5—6) *U.R.S.S. — Iugoslavia 27—18* (13—9) ; (locurile 7—8) *Danemarca — Ungaria 23—14* (8—6).

Următoarea ediție a C.M. a fost găzduită de Suedia, partidele finale urmînd să aibă loc în orașul Västeras. Echipa României, calificată din oficiu, a făcut parte din cea mai grea grupă preliminară, alături de reprezentativele *R.D. Germane*, *Uniunii Sovietice* și *Canadei*. Ca și la ediția precedentă jucătorii români au început nesigur și... au remizat cu R.D.G. : 14—14 (7—7), după care au învins comod Canada cu 27—3 (9—1), iar în ultimul meci, decisiv, au întrecut reprezentativa Uniunii Sovietice cu 15—13 (7—9), făcînd vădite eforturi în repriza secundă. Așa că din această serie s-au calificat în sferturi de finală România și U.R.S.S. (învingătoarea asupra echipei R.D.G.). Iată și clasamentele din celelalte serii : SERIA A : 1. *Iugoslavia*, 2. *Suedia*, 3. *Polonia*, 4. *Elveția* ; SERIA B : 1. *R.F.G.*, 2. *Ungaria*, 3. *Japonia*, 4. *Norvegia* ; SERIA D : 1. *Cehoslovacia*, 2. *Danemarca*, 3. *Franța*, 4. *Tunisia*.

În sferturi de finală, echipa română a depășit — din nou greu — selecționata Ungariei cu 20—19 (13—12), urmînd să întîlnească în semifinale selecționata Cehoslovaciei. De această dată victoria a revenit handbaliștilor cehoslovaci cu scorul de 19—17 (11—10), după un joc în care formația noastră a ratat 4 aruncări de la 7 m ! În finala C.M. reprezentativa Cehoslovaciei a cîștigat în fața Danemarcei (calificată surprinzător în dauna echipei U.R.S.S.) cu scorul de 14—11 (8—8). Pentru locurile 3—4 România a învins Uniunea Sovietică, după prelungiri cu 21—19 (8—11, 18—18), cucerind medaliile de bronz.

DIN TABĂRA TRICOLORILOR

De la Sibiu, corespondentul nostru **Ilie Ionescu** ne informează că handbaliștii români au susținut în sala Armatei din localitate cîteva jocuri de verificare, ultimele înaintea deplasării la C.M. Astfel, miercuri 18 februarie echipa reprezentativă a întîlnit o repriză (scor 18—5) pe **A.S.A. Sibiu** din campionatul județean și două reprize, scor 29—9 (14—5) pe **Independența Sibiu** din divizia B. A doua zi, selecționata a avut, pe durata a trei reprize, trei adversari diferiți, în ordine : **Textila Cisnădie** (divizia B) scor 18—5, **Metalul Copșa Mică** (divizia B) scor 13—4 și **Independența Sibiu** scor 16—6.

În cursul zilei de ieri lotul s-a deplasat la Predeal. Marți 24 februarie, va pleca spre Paris unde va disputa prima partidă din cadrul C.M. (cu Franța) în ziua de 26 februarie.

LA RADIO ȘI PE MICUL ECRAN

Sîntem azi în măsură să anunțăm că au fost perfectate transmisiile de radio și televiziune ce se vor efectua în perioada campionatului mondial de handbal. Iubitorii acestui sport pot fi mulțumiți. Cu ajutorul aparatelor de radio și a celor de televiziune ei vor putea urmări „pas cu pas" evoluția — să sperăm bună ! — a echipei române. Iată programul acestor emisiuni de la C.M. de handbal :

La radio : JOI 26 FEBRUARIE, ORA 22,15 : România—Franța (repriza a doua), transmisiune directă de la Paris ; **SÎMBĂTĂ 28 FEBRUARIE,** ora 22,45 : România—Elveția (repriza a doua), transmisiune directă de la Amiens ; **DUMINICĂ 1 MARTIE, ORA 18,45 :** România—R.F.G. (repriza a doua), transmisiune directă de la Caen ; **MARȚI 3 MARTIE, ORA 22,15 :** sferturi de finală (repriza a doua), transmisiune directă de la Orleans sau Paris.

La televiziune: JOI 5 MARTIE, ORA 23 : semifinala de la Bordeaux sau Lyon ; **SÎMBĂTĂ 7 MARTIE, ORA 23 :** meciul pentru locurile 3—4, transmisiune directă de la Paris ; **DUMINICĂ 8 MARTIE, ORA 17,30 :** finala campionatului mondial, transmisiune directă de la Paris.

Toate aceste transmisii vor fi comentate de **Cristian Topescu** — trimisul special al Radioteleviziunii la această competiție.

BULETIN C.M.

● Comisia de organizare a anunțat că peste 200 de ziariști, în afara comentatorilor de radio și televiziune, vor urmări partidele din cele 25 de orașe ale Franței. În ziua de 25 februarie reprezentanții presei vor lua parte la un cocktail în saloanele primăriei arondismentului XIII din Paris, pe teritoriul căruia se află „Hale de Handball".

● Cu ocazia turneului final al C.M., în Franța va avea loc și o reuniune a Consiliului Federației internaționale de handbal. Această reuniune este programată în ziua de 6 martie, la Paris.

● Nu de mult, la Linköping, în Suedia, a avut loc o partidă amicală între selecționata țării gazdă și reprezentativa Danemarcei. Victoria a revenit jucătorilor suedezi cu scorul de 15—12. Dar nu acest lucru este important. Dintre toți handbaliștii care au evoluat cu acest prilej, o excelentă impresie a lăsat tînărul jucător suedez Andersson. El are 19 ani, este la al treilea joc internațional și impresionează prin forța și prin gabaritul său. Andersson are 2 m înălțime și cîntărește 100 de kg !!!

Sondaj la Fabrica de antibiotice Iași

O „CHEIE" A SPORTULUI DE MASĂ: SĂ VREI!

La kilometrul 7 al șoselei Iași — Roman trăiește un mare aliat industrial al sănătății oamenilor — s-ar putea începe prezentarea renumitei fabrici românești de antibiotice cunoscută îndeobște în vorbirea curentă a milioane de oameni sub numele de „Penicilina". De aici, de la km 7, se expediază zilnic, de 15 ani, sănătate și viață concentrate în sticluțe albe, cu care am ajuns să ne obișnuim într-atît încît aproape că nici nu le mai luăm în seamă.

Cu legitima curiozitate a omului interesat de un asemenea obiectiv industrial, sporită de veșnica sete reportericească, am pătruns la „Penicilina" și cu ideea unui sondaj în rîndul „autorilor industriali de sănătate" vizavi de propria lor sănătate. Acceptînd adevărul că educația fizică, sportul de masă, sînt, de fapt, importante mijloace prin care omul modern încearcă consolidarea și păstrarea propriei sănătăți, ne-am propus investigarea activității care dă viață acestor mijloace.

Mărturisim că, la început, aveam intenția fermă de a-i întreba pe toți cei peste 2 000 de salariați ai fabricii dacă fac sport, dacă acordă o cîtime din bugetul lor de timp. educației fizice. Am renunțat, nu din relativa dificultate pe care o reprezenta o asemenea investigație, ci din cauza răspunsurilor-șablon pe care le-am primit de la majoritatea celor 50 de persoane cărora ne-am adresat cu întrebarea : FACEȚI SPORT ?

Un „nu" foarte net am auzit de la 38 de oameni, care și l-au argumentat, aproape toți, prin „n-am timp" și „n-am unde".

Nuanțe suplimentare la acest NU ne-au oferit următorii :

ALEXANDRINA MATEI (31 de ani — biolog) : „Știu, toată lumea știe, că educația fizică este o necesitate. Știu că ea ne conservă sănătatea și ne prelungește viața... N-am însă nici timp, nici unde s-o fac".

ANGELA COCUZ (21 de ani — laborantă) : „Nu fac nici un fel de sport. Din comoditate".

CLAUDIA ȚABARA (22 de ani — laborantă) : „N-am timp pentru sport. Am început, totuși, să fac puțină educație fizică pentru slăbire..."

ANA FILON (31 de ani, operatoare) : „Din cînd în cînd, rar, fac puțină mișcare pentru a slăbi..."

Am reprodus aceste răspunsuri nu pentru doza lor de umor, ci pentru a ilustra concepția despre educația fizică, despre sport în general, a unor tinere care cunosc binefacerile activității sportive dar o ignoră în fapt, pînă în clipa în care apar mici dezagremente, cum ar fi excesul de greutate care le supără ochiul (și pe al altora, poate).

S-ar putea, însă, crede că problema problemelor — timpul și spațiul — rămîne, judecînd majoritatea NU-urilor, un prag de netrecut, chiar dacă ar exista și oameni animați de o concepție s-o numim fericită, sănătoasă, favorabilă.

Tot la „Penicilina" am întîlnit o contraargumentație — foarte solidă — a NU-ului aparent greu de zdruncinat. Această contraargumentație — de fapt soluționarea aceleiași probleme de către mai mulți subiecți — ne-au oferit-o, printre alții :

MARIA SABAIDUC (operatoare) : „În timpul lucrului sînt nevoită să am o poziție statică, puțin comodă. Am început să fac, zilnic, gimnastică de dimineață. Înainte mă simțeam fizic destul de rău, o anumită rigiditate și cîte-un junghi supărîndu-mă. De cînd fac serios gimnastică, nu-i vorba — bineînțeles — de gimnastica de performanță, mă simt, vă spun sincer, foarte bine".

— Aveți, deci, timp pentru practicarea ei ?

— Îmi fac timp pentru ea. Am simțit, pe propria-mi piele, cum se spune, cît îmi este de utilă.

MIHAI GAVRILESCU (inginer, șef de secție) : „Fac și voi face toată viața sport. Iarna — patinaj, vara — fotbal, în tot timpul anului — gimnastică".

— Nu vă supărați, tov. inginer, am auzit că, de regulă, veniți la fabrică dimineața, și plecați seara. Asta nu înseamnă că pun la îndoială spusele dv...

— Este, într-adevăr, programul meu obișnuit, dar fac tot posibilul pentru a-mi găsi timp și pentru sport.

TULA LAMBRINI (laborantă) : „Îmi place sportul. Îi simt nevoia. Fac regulat sport. Joc chiar și fotbal...".

(Fără comentarii).

TATIANA APĂVĂLOAIE (operatoare) : „Îmi place sportul și-mi găsesc timp pentru el. Fac gimnastică zilnic, joc volei...".

Tuturor acestor oameni „pro-sport", care ne-au spus că reușesc să-și aloce timp pentru ei, le-am adresat și întrebarea unde-și găsesc loc, în ce condiții materiale ?

„Dacă vrei cu adevărat să faci sport, educație fizică, găsești și loc de practicare — a fost răspunsul — factor comun pe care l-am primit. Într-o pauză de lucru, la sfîrșitul programului, pe terenul de sport al fabricii, dimineața chiar, dacă te scoli cu un sfert de oră mai devreme. Nu este vorba, de bună seamă, de sport de performanță. Facem sport pentru noi. Pentru divertisment. Pentru sănătate".

Dacă vrei ! Aceste două cuvinte exprimă, într-un mare procent, un început de rezolvare a problemei sportului de masă.

Să vrei !

M. POPESCU

COMPARÎND ȘI ANALIZÎND...

Cineva, din sală, a lansat o părere („**lucrurile nu sînt chiar așa de roz cum lasă să înțeleagă raportul**"), un altul, aflat la tribună, i-a răspuns că „**nu-i de loc de acord**" și, uite așa, la sfîrșitul ședinței comitetului federal, în „duelul" pe tema „**E sau nu înotul în progres ?**" exista... balotaj.

Primul, persoană neutră, se străduia să argumenteze cu date concrete, celălalt, antrenor, chiar la lotul reprezentativ, invoca niște plusuri la cifre-record, raportînd totul la condițiile materiale „**mai vitrege la noi în momentul de față**" — spunea dînsul ; așa încît în cele din urmă confuzia era evasi generală.

Fiind un subiect de interes major (progresul sau regresul unei ramuri sportive în care se investesc, anual, importante sume de bani), ne-am pus și noi întrebarea : cine are dreptate ? Preopinentul din sală sau vigurosul său oponent ?

Drept care — în dorința de a mai lămuri lucrurile — am căutat și noi să analizăm și să comparăm, raportînd totul la etalonul internațional, singurul criteriu în stare să ne arate măsura exactă a valorii sau a non-valorii. Ce-am constatat, așadar ?

Că la sfîrșitul anului 1969 nici unul din înotătorii români nu figura în probele individuale pe listele celor mai buni zece performeri europeni ; că doar Costa se află, oarecum, mai bine plasat în ierarhia europeană (locul 11 la 100 m bras), în timp ce celelalte vîrfuri ale natației noastre (Marian Slavic, la 100 m liber și 200 m mixt, Anca Andrei, la 100 m spate, și Agneta Sterner, la 100 și 200 m delfin) se află undeva între cei mai buni 20 de specialiști ai probelor respective.

Prin urmare, la acest capitol situația nu-i roză de loc, dat fiind faptul că, într-un trecut nu prea îndepărtat, natația românească avea o serie de performeri bine cotați pe plan mondial : Alexandru Popescu, finalist olimpic, la 200 m fluture, în 1956 la Melbourne, Adrian Ganță și Mihai Mitrofan, clasați în 1958 printre primii 6 din lume, la 200 m bras, Marica Both și Eva Banfi, aflate printre cele mai valoroase spatiste europene, Sanda Iordan și Zoe Reznicenco, la 100 m și 200 m bras ș.a.m.d.

Dar nici pe planul rezultatelor de ansamblu, realizate de echipa națională de înot, nu prea sînt motive de satisfacție chiar dacă în perioada la care ne referim (anul 1969) s-a obținut locul 1 la Balcaniadă. În competiția — Cupa Europei — în care înotătorii și înotătoarele noastre s-au întrecut, într-adevăr, cu adversari redutabili, n-au reușit să se califice în faza finală. În grupa de la Dubrovnik, fetele noastre au ocupat locul 7 (din 8 reprezentative participante), clasîndu-se în urma Iugoslaviei, Cehoslovaciei, Italiei, Finlandei și Poloniei. Formația masculină, este drept, s-a comportat la un nivel acceptabil, depășind în „seria varșoviană" selecționatele Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Italiei, Finlandei și Austriei. Insatisfacția apare, însă, în momentul în care aflăm că — în dauna sportivilor noștri — s-a calificat echipa Poloniei care — cu 12 ani în urmă — părăsea învinsă la scor (România 169 — Polonia 99) bazinul de 50 de metri de la „Tineretului"...

Și atunci, cine are dreptate? Preopinentul din sală sau vigurosul său oponent ? Primul, firește, care, stabilind mai exact locul natației noastre în ierarhia europeană și mondială îi dădea, implicit, și un prețios... ajutor.

În ceea ce-l privește pe oponentul de la tribună, care raporta totul la „**condițiile materiale mai vitrege, la noi, în momentul de față**", doar un lucru ar mai trebui să rețină. Și anume : în acel an (1958) de vîrf al înotătorilor noștri, natația românească dispunea numai de un singur bazin acoperit, iar acum cînd regresul este evident, numărul piscinelor de iarnă a atins cifra 7. După cum se observă, o cifră invers proporțională cu realizările...

G. NICOLAESCU

Unde mergem

AZI

BOX. Sala Dinamo, ora 18,30: Dinamo—Rapid ; sala Casei de cultură a Sectorului 5 (cal. Șerban Vodă), ora 18,30 : gală de juniori — faza pe municipiu a campionatului național (preliminarii).

RUGBY. Stadionul Constructorul, ora 15 : Steaua—Dinamo și Grivița Roșie—Vulcan, în cadrul „Cupei de iarnă", etapa a doua (div. A).

BASCHET. Sala Giulești, ora 18,45 : Rapid—I.C.H.F. (m)

MÎINE

BOX. Sala Clubului Grivița Roșie ora 10 : gală de juniori — faza pe municipiu a campionatului național (preliminarii).

RUGBY. Stadionul Constructorul, ora 10 : Gloria—Aeronautica și Olimpia—Steaua (tin.), în cadrul „Cupei de iarnă" (div. B+tin.) ; stadion Ghencea, ora 10 : Lot R.S.R. juniori-Constructorul.

BASCHET. Sala Floreasca ora 9 : Voința—Comerțul (m) I.E.F.S.—Politehnica Galați (m) Politehnica București—Universitatea Timișoara (m).

ÎNOT. Bazinul Floreasca, ora 9 : Concurs pentru seniori și juniori.

FOTBAL. Stadionul Giulești, ora 9,30 : Rapid—F. C. Argeș (tineret-rezerve), ora 11,30 : Rapid—F.C. Argeș ; stadionul Dinamo, ora 10,30 (terenul 3) : Dinamo—București (tineret-rezerve) — Mașini Unelte ; stadion Progresul (dr. Staicovici), ora 14 : Șc. sp. nr. 2 București—Șc. sp. Sibiu (juniori), ora 15,30 : Progresul—Steagul Roșu Brașov.

VOLEI : Sala Dinamo, de la ora 8 : Viitorul—Lic. M. Basarab (m.J), Dinamo—Șc. sp. 1 (m. J), Dinamo—Farul Constanța (f.A), Medicina—Rapid (f.A), Dinamo—Șc. sp. Ploiești (f.J) ; sala Giulești, de la ora 8 : Rapid—Viitorul (f J), C.P.B.—C.S.M. Sibiu (f A), I.E.F.S.—Penicilina (f A), Rapid—Steaua (m J) ; sala Progresul, de la ora 8 : Șc. sp. 3—Cuțezătorii (f J), Șc. sp. 2 M. Basarab—Constructorul (f J), Șc. sp. 2—Progresul (m J), Șc. sp. 3—Cl. sp. școlar (m J).

Concluzii la ANCHETA SPORTUL

De ce există un decalaj între rezultatele echipei naționale și valoarea formațiilor de club ?

Primită la început cu reținere, cu suspiciuni chiar, tocmai acolo (numim astfel federația de specialitate) unde se dorea, în primul rînd, eficiență, ancheta noastră pe tema : „De ce există un decalaj între rezultatele echipei naționale și valoarea formațiilor de club ?" s-a bucurat de un real interes în lumea specialiștilor, deschizînd în unele cazuri ferestre multă vreme închise și făcînd astfel loc unuia din acele schimburi de opinii de care fotbalul, ca și celelalte sporturi de la noi, are atîta nevoie !

Au răspuns solicitărilor redacției, sau din proprie inițiativă, marea majoritate a antrenorilor care lucrează în cadrul federației, la lotul național și la formațiile de divizia A. Nu vom enumera întreaga listă a celor care — răspunzînd cu amabilitate temei pusă în discuție de ziarul SPORTUL — și-au exprimat punctele de vedere ; ne mulțumim doar să subliniem faptul că ancheta noastră, începută la 29 ianuarie a.c., a avut ecoul pe care noi l-am dorit, opiniile enunțate venind din partea unor cadre tehnice de autentică specialitate și cu o bogată experiență în munca de pregătire a echipelor la diferite nivele.

Este, de altfel, prima dintre concluziile pe care le consemnăm la sfîrșitul acestei anchete, subliniind totodată că, în afara răspunsurilor publicate, la redacție au sosit numeroase alte scrisori în care diferiți antrenori, activiști din domeniul fotbalului sau chiar suporteri își exprimau părerile, furnizînd răspunsuri și soluții la întrebarea anchetei noastre (le mulțumim, asigurîndu-i că ținem la dispoziția federației toate opiniile exprimate).

Înainte de a ne opri asupra altor concluzii, ni se pare corect să facem precizarea că nu toți participanții la acest dialog, în care era pusă spre dezbatere una dintre importantele probleme ale fotbalului nostru, au împărtășit punctul de vedere al redacției că realmente există un decalaj între rezultatele echipei naționale și valoarea formațiilor de club. Stimăm aceste păreri și nu negăm — chiar după confirmarea majoritară a ideii — posibilitatea ca pe undeva în negarea temei pusă în discuție să existe un sîmbure de adevăr. Ceea ce ni se pare lucrul cel mai important este faptul că indiferent de acceptarea sau neacceptarea existenței decalajului, absolut toți cei care au răspuns anchetei noastre au fost de acord cu cîteva probleme esențiale pentru progresul trainic și de calitate al fotbalului românesc.

Avem, în primul rînd, în vedere părerea generală (cărela ne asociem întru totul) că în majoritatea cluburilor sportive — dacă nu chiar în toate — se muncește încă în totală neconcordanță cu posibilitățile existente, cu obiectivele spre care — din această cauză cu puține șanse de realizare — țintesc, în special, diriguitorii acestor organe sportive. În ciuda unor îmbunătățiri substanțiale aduse bazei materiale, calendarului competițional, a reglementării mai judicioase a transferurilor etc., majoritatea cluburilor sportive (ne referim la cele cu echipe în campionatul diviziei A) au continuat să păstreze elemente ale unui stil de muncă îndepărtat de spiritul de inițiativă, de răspundere, de rezolvare a problemelor fundamentale, de perspectivă. Se urmărește încă, aproape exclusiv, evoluția echipelor de la o etapă la alta și pentru un probabil rezultat favorabil (de multe ori finalul este cu totul altul) se fac concesii de tot felul, începînd cu cele aparținînd capitolului pregătire și terminînd cu cele care țin de domeniul respectării normelor vieții și eticii sportive.

De aici, lungul cortegiu al lipsurilor semnalate de aproape toți cei care au răspuns anchetei noastre : preocupare insuficientă pentru copii și juniori, promovările greoaie — mai mult în cazurile de forță majoră — ale tinerilor cu talent și posibilități de afirmare, numărul redus de jucători de certă valoare în formațiile divizionare A, comportări inconstante în campionat și mai ales în competițiile internaționale oficiale.

Interesant ni se pare și faptul că majoritatea participanților la ancheta noastră și-au exprimat părerea că, spre deosebire de lotul național, jucătorii nu se simt legați sufletește în echipele de club în care activează, că nu alcătuiesc de fapt, decît uneori, ceea ce se cheamă O ECHIPĂ. Or, dacă așa stau lucrurile (și din păcate așa stau) este greu de presupus că valoarea diferitelor formații divizionare poate atinge nivelul dorit, spre progresul general al fotbalului românesc.

O altă concluzie, desprinsă din studierea răspunsurilor primite, se referă la faptul că, atunci cînd îmbracă tricoul reprezentativei, fotbaliștii noștri fruntași trăiesc cu adevărat sentimentul răspunderii și fac totul — sau în orice caz se străduiesc mult mai mult decît în alte împrejurări — să onoreze prezența lor în echipa națională. Adevărul este indiscutabil și el face cinste oricăruia dintre „tricolori". Nu vedem însă în această înțelegere a lucrurilor, profundă și bogată în valențe morale, o atitudine, o concepție care n-ar putea fi conjugată armonios cu dorința jucătorilor de a reprezenta cît mai bine și culorile cluburilor din care fac parte.

A mai fost dezbătută o reală sau presupusă diferență între condițiile de pregătire la lotul național și cele de la echipele de club. Sînt desigur diferențe, cele mai multe vizînd posibilitățile mult mai largi de selecție și de verificare a stadiului de pregătire în condițiile unor întîlniri internaționale, mai numeroase și cu adversari redutabili. În general, însă, problema diferențelor de condiții pare mai mult o încercare de a ascunde unele insuficiențe de conducere, organizare și pregătire a echipelor de club. Pentru că, unde dacă nu la club se poate crea o omogenizare, superioară pe toate planurile, a echipei ? Doar aici, în cadrul clubului, jucătorii se cunosc cel mai bine, se pot apropia mai mult decît oriunde, învață sau ar trebui să învețe să se ajute unul pe celălalt, să lupte împreună pentru obținerea victoriei. Să recunoaștem că așa ceva se realizează mai greu, și nu întotdeauna pe măsura nevoilor, în cele două-trei săptămîni de pregătire centralizată în cadrul lotului național.

Direct sau indirect, punînd în discuție deficiențe și neajunsuri în activitatea echipelor de club, antrenorii respectivi și-au recunoscut propriile slăbiciuni, uneori lipsa de fermitate în instaurarea unei discipline în pregătirea și conduita jucătorilor. Expunîndu-și însă punctele de vedere critice și în bună măsură... autocritice, ei ne-au convins că știu unde și de ce lucrurile nu merg așa cum trebuie. Aceasta ne face să credem că, mai ales după o discuție publică, antrenorii echipelor din divizia A (concluzia vizează însă și pe toți tehnicienii care pregătesc formațiile din diviziile B și C) știu ce au de făcut și vor încerca mai consecvent și mai curajos ca pînă acum să lichideze decalajul valoric care a constituit laitmotivul anchetei noastre.

S-a mai spus (ne menținem tot la conținutul părerilor exprimate de specialiști), direct sau mai pe ocolite, că la lotul național lucrurile sînt de o factură deosebită, că se face o pregătire cu nuanță de laborator, în condițiile unei totale concentrări de condiții și eforturi și că aceasta explică în mare măsură diferența (în special din ultima vreme) de rezultate. Este în această o mare doză de adevăr, ca de altfel și în cazul multor altor echipe reprezentative din diferite țări ale lumii. Sînt însă binecunoscute atîtea alte exemple (pînă nu de mult existente și la noi) cînd valoarea unor echipe de club nu se diferenția — și în orice caz nu într-o măsură alarmantă — de aceea a unor selecționate. La urma-urmei, de ce nu se poate să avem concomitent echipe reprezentative (seniori, tineret, juniori) de certă valoare și formații de club redutabile ? Cu atît mai mult cu cît afirmația noastră nu se bazează pe o simplă dorință, ci pe realități, care ne reamintesc faptul că unele cluburi dispun de mijloace materiale și de excelente condiții de pregătire pentru a se putea situa în afara unui decalaj valoric față de echipa națională.

Ne oprim aici cu cele cîteva concluzii desprinse din analiza punctelor de vedere exprimate în ancheta noastră, sugerînd Federației române de fotbal studierea lor atentă în vederea adoptării unor măsuri corespunzătoare, care să ducă la îmbunătățirea sub toate aspectele a muncii din cadrul echipelor de club și, implicit, la eliminarea decalajului existent la ora actuală. În așteptarea acestor măsuri, ca și a inițiativelor pe care le dorim pornite de la toate cluburile, considerăm discuția noastră încheiată doar într-o primă etapă.

SPORTUL

U.T.A. — CRIȘUL ORADEA 2—1 (1—1)

Joc viu disputat, în care s-au ratat cîteva ocazii de gol. Scorul a fost deschis de orădeni, în urma autogolului lui Pojoni (min. 28). În min. 41, tabela de marcaj a arătat egalitate, datorită tot unui autogol : E. Naghi. Spre sfîrșitul partidei, în min. 80, arădenii au marcat golul victoriei. Autor : Lereter (11 m).

I. OROSZHEGYI, coresp.

PETROLUL PLOIEȘTI — ȘTIINȚA BACĂU 3—1 (0—0)

Cu toate că terenul Columbia din Ploiești a fost desfundat, cele două echipe au furnizat un joc atractiv, iar la sfîrșitul partidei antrenorii s-au declarat mulțumiți de evoluția elevilor lor. Golurile au fost marcate în repriza secundă de Cotigă, Dincuță și Grozea pentru Petrolul, Telea pentru Știința Bacău.

A. VLĂSCEANU
coresp. principal

GLORIA BISTRIȚA — MINERUL BAIA MARE 3—2 (2—1)

Echipa Gloria Bistrița, din campionatul diviziei C, a reușit să întreacă într-un meci amical pe divizionara B Minerul Baia Mare. Scor : 3—2 (2—1) în favoarea Gloriei Bistrița.

ION TOMA, coresp.

COLOROM CODLEA — STEAGUL ROȘU BRAȘOV 2—4 (1—2)

Elevii lui V. Stănescu s-au deplasat la Codlea, unde au întîlnit formația locală Colorom. Brașovenii au terminat învingători cu scorul de 4—2 (2—1). Golurile au fost înscrise de Florescu, Necula, Györfi, Jamaischi pentru Steagul roșu, Martin și Lupu pentru Colorom.

N. SECELEANU, coresp.

OLIMPIA ORADEA — C.F.R. CLUJ 0—0

Meciul s-a disputat pe stadionul Voința din Oradea. Orădenii, cu toate că au dominat, n-au reușit să înscrie.

ILIE GHIȘA
coresp. principal

Titus Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● N-am ce spune, se pricepeau la psihologie ● Am arătat publicului că fotbalul nu înseamnă numai luptă, ci și fantezie, inteligență, invenție ● N-am cunoscut decît un singur conducător adevărat ● Fotbalul s-a schimbat mult în ultimele două decenii ● Sînt golgeterul campionatului românesc ● Dacă ar fi să joc acum...

Deși am jucat atîția ani, emoțiile continuau să-mi muște sufletul la fiecare meci. Indiferent de adversari și de importanța lui. Pînă la un punct tracul e chiar util. Te pregătește pentru luptă, pentru înfruntarea publicului. Cine susține altfel, acela n-a fost sportiv. Eram marcat de emoții numai primele 5-10 minute. Calitatea jocului mea se hotăra atunci, după cum îmi reușeau sau nu cele dintîi acțiuni. Dacă la primele contacte cu balonul izbuteam să trec de adversar, să pasez, să șutez, totul era mai departe O.K. Înaintea meciurilor cu miză mare, nu dormeam toată noaptea. Pe vremea aceea, conducătorii echipei naționale comiteau o mare greșeală, vorbindu-ne pînă ne plesnea capul despre importanța fiecărui meci. Parcă noi nu știam, trebuia să ne mai spună și ei. Era o dovadă de nepricepere. Apoi lăsau să se înțeleagă că va fi tare rău dacă vom pierde, de parcă asupra întregii țări s-ar abate vreo nenorocire. Firesc, noi ne înhibam, sau deveneam surescitați la culme. N-am ce spune, se pricepeau la psihologie... Unul, măcar, nu înțelegea că în perioada premergătoare unui meci avem nevoie de bună dispoziție. Unul nu catadixea, măcar, să ne spună că are încredere în noi, și că dacă vom pierde nu va fi nimic, fiindcă sportul presupune și alternativa înfrîngerii. Pe mine, eșecurile mă dureau enorm. De cîte ori nu rămîneam să plîng în cabină după ce plecau ceilalți.

Cred că publicul m-a iubit. După meciuri, mai ales, am observat, de multe ori, că era totuși obiectiv. Suporterii echipei în care jucam, în caz de victorie mă ovaționau. Dacă simpatizau cu echipa pe care o învinsesem, aveau deseori puterea să spună : „Ne-a bătut Năsel, dar jos pălăria". Publicul a ținut la mine, fiindcă l-am destins, arătîndu-i că fotbalul nu înseamnă numai luptă, crispare, ci și fantezie, inteligență, invenție. Cu toate acestea, atunci cînd jucam, nu mă gîndeam să fac ceva anume pentru el. Maniera mea era deseori spectaculoasă și asta îi plăcea. El adora execuțiile fine. E adevărat că atunci cînd simțeam satisfacția tribunelor față de jocul meu, asta îmi dădea curaj. Cînd îmi era ostil, nu mă timora însă. Este aproape normal ca o parte din public să nu te aprecieze, mai ales atunci cînd joci împotriva echipei pe care o susține. Evoluînd în trei echipe bucureștene (Dinamo, Progresul, Rapid), rînd pe rînd, aproape toate eșaloanele publicului din Capitală m-au susținut, unele rămînîndu-mi mereu atașate. Îmi amintesc că, la primul meu meci, după ridicarea suspendării (jucam la Rapid, împotriva lui Dinamo București) mi s-a făcut o manifestație de simpatie extraordinară. Ce ovații, ce îmbulzeală, încît aproape să nu pot intra pe teren. Vedeți, lumea simțea, sau știa, că nu fusesem prea vinovat...

Spectatorii au uneori și manifestări de domeniul anecdotei. Iată, pe scurt, una (garantez autenticitatea) întîmplată după un meci Rapid—Steaua, în care echipa din Giulești învinsese, iar eu jucasem foarte bine, fiindcă nu s-a întîmplat aproape niciodată să nu fiu în formă împotriva Stelei. La sfîrșit, cînd dam să ies de pe teren, un spectator s-a repezit la mine și mi-a pus în brațe o găină. „Ia-o nea Ozoane, am cumpărat-o din piață, în pauza meciului, pentru dumneata, fiindcă ai fost grozav", mi-a spus pe un ton înflăcărat acest anonim, îmbolnăvit de aromele fotbalului.

Trebule să mă gîndesc și la conducătorii de echipă pe care i-am avut. Sau, mai degrabă, nu i-am avut. Adevărul (trist ca multe dintre adevăruri) e că n-am cunoscut decît un singur conducător adevărat : pe Nae Lucescu, de la Unirea Tricolor. Restul (adică foarte mulți) au fost niște funcționari, incluși pe statul de plată ca să îndrume, să înțeleagă și să iubească o echipă de fotbal sau alta. Vă închipuiți că dragoste adevărată nu poate exista în sport numai în funcție de statul de salarii. Nici pasiune, nici pricepere, nici înțelegere. De aceea, poate, nu mai avem conducători atașați trup și suflet și la bine și la rău, care să știe să vorbească la fel (fără accente extreme) după un meci cîștigat sau pierdut, oameni în stare să prețuiască un fotbalist atît cît se cuvine și să fie aspri și refractari la compromisuri, atunci cînd e necesar. Poate nici nu e prea ușor să aibă cineva asemenea calități și o astfel de conduită. Dar, fără ele, nu se poate. Este motivul pentru care am intrat, cred, deseori în conflict cu diriguitorii fotbalului nostru.

Am jucat o perioadă de aproape 20 de ani. Jocul s-a schimbat mult în aceste două decenii. Cînd am început, domnia WM-ului era încă puternică. Viteza jocului era mai mică, soarta înaintașilor mai bună, apărările mai penetrabile și nu urmăreau să ne distrugă jocul. Marcajul se făcea lejer, nu eram urmăriți de gardieni interesați să nu ne lase prin orice mijloace să primim mingea. Articulația dintre apărători era mai slabă, cu puțină abilitate puteai să găsești și să creezi multe culoare printre ei. Cînd reușeai să fentezi apărătorul direct, atacul tău se afla, cu siguranță, în superioritate numerică. Nu exista rețeaua apărărilor aglomerate unde puteai dribla și depăși mulți adversari dar zadarnic, de parcă numărul lor era interminabil. Atacanții erau superiori fundașilor, mai iuți și mai tehnici. Este curios, dar adevărat, că tocmai în perioada cînd condițiile jocului erau mai puțin dificile pentru ofensivă, aveam înaintași care loveau foarte bine (precis și puternic) mingea de la 18—20 de metri. Iar, acum, cînd șutul din afara careului e mult mai recomandabil nu mai apar din păcate un Baratki, un Dobai, un Bodoia sau Marian. Pe vremea aceea se marcau mai multe goluri și spectatorul era incomparabil mai satisfăcut. Eu sînt golgeterul campionatului românesc cu 173 de goluri, iar în toate meciurile cred că am marcat vreo 7—800. După cum se joacă azi recordul meu va fi greu depășit.

Treptat, tactica fotbalului s-a înăsprit. Rezultatul a devenit zeul căruia i se sacrifică totul (fair-play, spectacol etc.). Paza înaintașului bun s-a dublat și triplat. Prin aglomerarea masivă, în faza defensivă, avantajul înaintașilor a dispărut. Acum 15—20 de ani un jucător cu tehnică bună ar fi putut să se descurce excelent. Același atu, astăzi, nu mai e suficient. Fără mare rezistență, forță și viteză, tehnica devine un suport minor. Dacă fotbalul ar fi rămas ca atunci, aș fi jucat, probabil pînă azi, fiindcă tehnica mi-ar fi permis, și doar că nu se alterează cu trecerea anilor. Sistemul actual se axează mult mai mult, decît cel vechi, pe calitățile jucătorilor : coordonatori, virfuri de atac, cărăuși etc. Numai fotbaliștii mari pot juca pe tot terenul (Bobby Charlton, Di Stefano). Azi jucătorul complet este, în primul rînd, necesar la mijlocul terenului, unde se cere, însă, un efort supraomenesc.

Dacă ar trebui să joc acum aș avea nevoie de o mai mare capacitate de efort și ar fi necesar să dau drumul mingii mai repede. Nu m-ar deranja marcajul om la om, dar calitățile mele fizice mai slabe ar face improprie utilizarea mea ca atacant de primă linie. Ar fi necesar să joc mai retras, dar în această postură gîndirea și intuițiile mele ar face minuni, fiindcă adversarul trebuie momit și scos din dispozitiv. Eu mă pricepeam foarte bine să pun astfel de capcane.

Obsesia rezultatului și a jocului închis, bazat pe apărări ermetice, a cuprins întreaga Europă. Doar unele echipe sud-americane n-au renunțat la ideea fertilă a spectacolului și, de aceea, acolo tribunele sînt pline. Cred că și noi ar trebui să fim impacientați de evoluția acestei idei denaturatoare, cu rezultat ogîndit de scăderea numărului de spectatori. Una e să joci în fața a 20 000 sau 50 000 de spectatori și alta să evoluezi în fața cîtorva sute. Renașterea ideii de spectacol sportiv ar trebui să se producă în optica conducătorilor, antrenorilor și presei, fiindcă marelui public îi este mult mai apropiată, mai dragă.

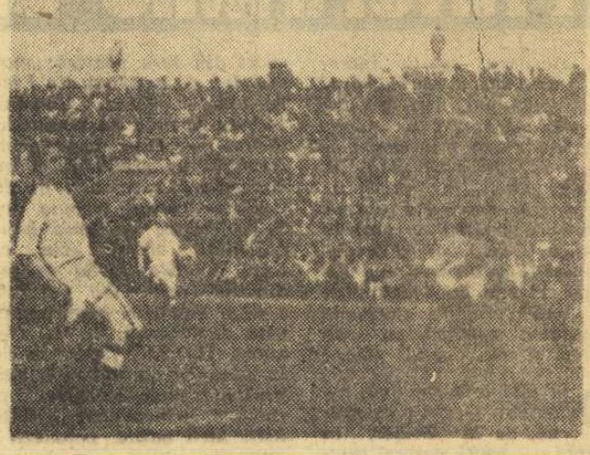

Tare mi-a plăcut să mai „execut" portarii !

CAPITOLUL URMĂTOR :
- Noroc de pasiunea unor scriitori...
- După suspendare — la Rapid
- De ce s-a enervat Top Voinescu ?
- Cînd tot Giulești era să moară de inimă rea !
- În spatele cuplului Ionescu—Dumitriu

UN LOT, DOUĂ LOTURI...

Un lot de tineret, un altul olimpic — titulaturi diferite dar, în fond, unul singur, cu foarte puține excepții aceleași nume de jucători, același antrenor. Totuși, viitorul sezon internațional solicită pe planuri diferite acest lot : Balcaniada de tineret (noua ediție se va desfășura între 6 și 16 iunie, la Sofia) și preliminariile pentru turneul olimpic de la München '72, ce vor începe în toamna acestui an.

O concluzie logică se impune: lotul trebuie diversificat, conform celor două obiective competiționale. Pentru a afla care este situația „la zi", ca și intențiile de viitor ale forului de resort, în acest sens, ne-am adresat antrenorului federal V. Mărdărescu. Iată răspunsul primit:

„Turneul recent din Australia, în care lotul deplasat a constituit o „mixtură", n-a constituit un scop în sine, el impunîndu-ne o atenție specială tocmai în vederea... „demixtării" cît mai eficace, pe care ne-o solicită cele două obiective concrete ale „tineretului" și „olimpicilor". Aceasta nu înseamnă că acțiunea respectivă se va desfășura azi-mîine, pentru că nu urmărim o scindare care să răspundă doar numeric necesităților de jucători apți pentru confruntări internaționale, cu perspective imediate. De aceea vom separa cele două loturi după C.M., atunci cînd Balcaniada se va fi terminat și cînd, de asemenea, vom ști pe cine putem conta, dintre jucătorii nefolosiți la mondiale, pentru preliminariile olimpice.

Întrucît ne interesează, în primul rînd, Balcaniada echipelor de tineret, acest lot va avea în viitorul apropiat prioritate. Sînt prevăzute în calendar meciuri de verificare și omogenizare în R.F. a Germaniei, R.D. Germană, Cehoslovacia, Suedia, precum și trei jocuri în țară, cu reprezentative străine similare. În ceea ce privește componența acestui lot, pe lîngă cei 8 jucători cu vîrstă sub 23 de ani care au efectuat turneul din Australia : Oprea, Crînașu, Bădin, Popovici, Anca, Both, Cociș, Tătaru, vor fi incluși cîțiva din promoția juniorilor U.E.F.A. '69: Aricu, Broșovenu, Beldeanu, Caniaro și, probabil, unii din actuala echipă națională de juniori: Sătmăreanu II, Hajnal, Gherghelt, Helvei.

Lotul olimpic, al cărui obiectiv este mai îndepărtat, n-are un calendar aparte, meciurile urmînd să fie angajate pentru perioada post-Mexic C.M. El va apela la serviciile unor jucători din lotul de tineret, ale celor din prima reprezentativă care n-au evoluat la campionatul mondial și, desigur, ale fotbaliștilor care vor avea o formă foarte bună în perioada respectivă".

— p. sl. —

PE UN DRUM CARE NE-A ADUS SATISFACȚII

Deși rîndurile de față nu-și propun a constitui un răspuns la ancheta ziarului „Sportul" privind decalajul existent între rezultatele echipei naționale și valoarea formațiilor de club de la noi, ele au fost inspirate totuși — în bună măsură — de această anchetă. Doresc numai să dau glas cîtorva considerații cu privire la echipa noastră din Bacău, care vor contribui — sper — la afirmarea ideii că și la nivelul cluburilor — acolo unde se muncește cu pasiune și seriozitate — se pot obține rezultate bune.

Clubul Dinamo Bacău — care împlinește 16 ani de existență — este mai tînăr decît multe alte grupări sportive din țară, dar el a devenit cunoscut și apreciat atît pe plan național, cît și în străinătate, datorită, indeosebi, echipei sale de fotbal. Desigur, drumul spre afirmare al acestei echipe, reprezentînd un oraș fără o prea mare tradiție fotbalistică, n-a fost de loc ușor. Au trebuit să treacă ani și ani de muncă intensă pentru ca formația din Bacău să-și creeze o personalitate distinctă, să capete experiența și maturitatea necesară nu numai pentru a juca un rol de frunte în campionatul intern, ci și pentru a face față onorabil în confruntările internaționale în care s-a aflat angajată.

Deși n-am putea spune că a atins apogeul, fiind convinși că posibilitățile sale sînt mai mari decît cele dovedite pînă acum, Dinamo Bacău a adus suporterilor și susținătorilor ei — mai ales în ultimii ani — reale satisfacții, s-a înscris prin performanțele sale — fie-mi iertată lipsa de modestie — în rîndul formațiilor din primul eșalon valoric al fotbalului românesc. Este — cred — convingător să amintim că în ultimele două ediții de campionat ea s-a situat în prima parte a clasamentului (locul 6 în ediția 1967/68 și locul 5 în ediția 1968/69), iar în partidele internaționale susținute, — din păcate, încă puține la număr — a obținut rezultate remarcabile (0—1 cu naționala A a Poloniei și 1—0 cu reprezentativa B a aceleiași țări, ambele în deplasare, 2—1 cu formația braziliană Bonsucceso, victorii pe toată linia în recentul turneu din Liban etc). Dar cea mai prestigioasă performanță din scurta istorie a acestei echipe rămîne, fără îndoială, calificarea în sferturile de finală ale „Cupei europene a tîrgurilor", competiție în care ea n-a cunoscut pînă acum înfrîngerea.

Aceste rezultate își au explicațiile lor și asupra cîtorva doresc să mă opresc foarte pe scurt. Mai întîi, ar trebui subliniat că echipa a beneficiat de serviciile unor valoroși tehnicieni, cum au fost, de pildă, C. Teașcă și D. Nicușor și cum sînt în prezent V. Neagu și C. Rădulescu. Fiecare din ei, acționînd într-o deplină libertate de inițiativă și cu sprijinul substanțial din partea conducerii clubului și a organelor locale, și-a avut sau își are partea sa de contribuție la făurirea succeselor echipei. Dinamo Bacău a devenit un colectiv puternic sudat sufletește, omogen, aici s-a creat și menținut un climat de seriozitate și exigență în pregătire, de respectare riguroasă a disciplinei și a normelor vieții sportive. Jucătorii noștri — cu puține excepții — au, ca urmare a educației ce li se face, o mentalitate sănătoasă, depun multă străduință la antrenamente, luptă cu ambiție în timpul jocurilor. Mențiuni speciale s-ar cuveni lui Ghiță, Nedelcu, Vătafu, Dembrovschi, Comănescu. Cei ce n-au înțeles să facă la fel s-au eliminat singuri din lot, sau au avut de suportat corectivele corespunzătoare, cum s-a întîmplat recent cu Rugiubei, suspendat de conducerea clubului pe timp de un an.

N-aș putea spune că în activitatea noastră am fost lipsiți de sprijinul federației, dar, ca și alte echipe provinciale, simțim, adeseori, că el nu este încă la nivelul și proporțiile celui oferit formațiilor din Capitală sau care sînt mai aproape de București. Mă refer la faptul că echipei noastre i s-au dat, de-a lungul anilor, mai puține jocuri internaționale, că în privința transferărilor de jucători nu ne-am bucurat de înțelegerea necesară. Aș mai putea adăuga aici că, cu toate insistențele noastre, federația nu a găsit încă nici o soluție pentru perfectarea unui turneu peste hotare în această perioadă, deși echipa băcăuană — pregătindu-se pentru dubla confruntare cu Arsenal — ar fi trebuit să aibă prioritate față de alte formații cărora li s-au înlesnit jocuri amicale în diferite țări.

După cum se știe, echipa noastră se află acum înaintea unui foarte greu examen pe care îl va susține (în două etape — la 11 și 18 martie) în fața cunoscutei formații engleze Arsenal Londra. Conștienți de răspunderea pe care o avem cu toții — jucători, antrenori, conducători — ne vom strădui să pregătim cît mai bine cele două partide. Avem motive să credem că și de această dată Dinamo Bacău se va comporta la nivelul așteptărilor și dorințelor tuturor iubitorilor de fotbal din țară.

Aurel Ilie CALIMANDRIC
președinte de onoare al clubului Dinamo Bacău

● Mai întîi să notăm că am primit alte cupoane de peste hotare. Din BULGARIA (10 cupoane), din TORONTO — CANADA (8) din OHIO — S.U.A. (6).

● Participări consistente am înregistrat din partea **tov. B. Vass — Cluj (59 cupoane), Gh. Ioan — Brăila (51), Gr. Prăzaru — Tîrgoviște (56), V. Ardeleanu — Bacău (68).**

● Primul jucător de fotbal înscris în concurs este tînărul **A. Beldeanu** de la Progresul București. Debutul lui și al colegilor de sport este însă destul de slăbuț — două cupoane, dintre care (facem o indiscreție) unul a fost completat chiar în redacție. Poate că fotbaliștii pregătesc ceva scheme ! Altfel nu ne explicăm reținerea lor. Cel puțin pînă acum !

● **Ion Stan — Călărași :** Am mai răspuns și altor amatori de clasamente... senzaționale. Concursul continuă chiar dacă dv. cunoașteți (?) ce rezultate se vor înregistra în Mexic. Întrebarea a doua nu v-a cerut să indicați primele patru echipe. Doar campioana !

● **Un grup de cititori din București :** Păstrați cupoanele. Cînd dispunem de spațiu vom ține seama de dorința dv.

● **C. Marin, elev din Reșița :** O muncă inutilă. Cupoanele confecționate de dv. sînt anulate. Costul unui cupon de-al nostru ? 30 de bani, adică exact contravaloarea ziarului.

● **Gh. Găină — București :** Pentru dv. a fost simplu, ați trecut doar „El Mundial", uitînd că mai trebuie și adresa redacției (str. Vasile Conta nr. 16). Și nu sînteți singurul care procedează așa. Numai că oficiul poștal continuă să întîmpine dificultăți datorită acestui mod de expediere a plicurilor.

● **I. Negulescu — Timișoara :** E imposibil să răspundem fiecărui participant (pînă acum aproape 11 000) că am primit plicul, că a completat bine cupoanele, că a scris adresa exactă...

● **W. Knauka — Sinnicolaul Mare :** Cupon sau ce altceva ați vrut să ne trimiteți ? Plicul dv. a plecat de acasă... gol.

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele : . . . . . .

. . . . . .

Adresa : . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE) ?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

EL MUNDIAL '70 POȘTA CONCURSULUI

AZI, ULTIMA ZI LA CONCURSUL EXCEPȚIONAL PRONOEXPRES

Aveți la dispoziție încă o zi, cea de astăzi, pentru a vă putea procura biletele la concursul excepțional Pronoexpres de mîine 22 februarie a.c.

Concursul excepțional Pronoexpres, primul din acest an, oferă participanților premii valoroase : autoturisme DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 și SKODA 1000 M.B. în număr NELIMITAT ; 100 excursii la Moscova și Leningrad (circa 5 zile) prin tragere la sorți ; premii în numerar de valoare variabilă și premii fixe în bani.

Pentru atribuirea acestor premii se vor efectua 5 extrageri de cîte 7 numere din 45, în două faze. În total se vor extrage 35 numere.

La acest concurs se poate participa pe bilete, seriile N = 30 lei, M = 18 lei, P = 12 lei.

Rețineți ! Cu biletele de 30 lei puteți participa la toate extragerile cu șanse mari de cîștig.

● Tot astăzi este și ULTIMA ZI pentru depunerea buletinelor la concursul Pronosport nr. 8 din 22 februarie 1970.

Programul acestui concurs cuprinde 13 meciuri interesante și echilibrate din campionatul italian, seria B.

● Amintim participanților că marți 24 februarie a.c. este ULTIMA ZI de depunere a buletinelor la concursul suplimentar Pronosport C.M. „Hochei" din 25 februarie 1970.

LOTO

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA DIN 20 FEBRUARIE 1970

EXTRAGEREA I : 71 75 63 80 37 40 84 64 25

Fond de premii : 746.341 lei

EXTRAGEREA A II-a : 79 30 89 87 31 90 85

Fond de premii : 687.441 lei.

Plata premiilor va începe în Capitală de simbătă 28 februarie pînă la 6 aprilie 1970 inclusiv ; în provincie va începe marți 3 martie pînă la 6 aprilie 1970 inclusiv.

Campionatul mondial de hochei grupa C

(Urmare din pag. 1)

minutelor de penalizare (67) a întrecut-o pe aceea a timpului efectiv de joc, acordat prin regulament unui meci de hochei. Tonul brutalităților l-au dat olandezii, dar nici italienii — cu temperamentul lor meridional, latin — nu au găsit de cuviință să rămînă datori. Fundașul Christiaans (altfel, un jucător dotat și valoros), după ce a efectuat o pedeapsă de 10 minute, pentru rea conduită, s-a răzbunat pe arbitrul Fl. Gubernu, amenințîndu-l cu crosa. Bineînțeles că a fost eliminat de pe gheață și invitat la vestiar. Dar el a preferat bufetul și consolarea cu un „balon" de coniac cinci stele...

Franța — Ungaria a fost, prin contrast, un meci care merita să fie văzut. În ambele echipe s-a petrecut joi o metamorfoză. Francezii, caracterizați drept individualiști (mai mult prin definiție), au adoptat un joc colectiv. Și au făcut bine. Hocheiștii maghiari, după eșecul din prima repriză, au recurs la pătrunderi individuale spre poarta lui Sozzi, dar au procedat rău. Duelul dintre colectiv și individ a dat celui dintîi un strălucit cîștig de cauză. Și nici nu putea să fie altfel pentru că hocheiul... este prin excelență un joc de asociație. Echipa Ungariei, prin driblingurile și pătrunderile spectaculoase ale unor virtuozi, ca Menyhart, Balint, Palla sau Gogolak, a lăsat tot timpul impresia că domina. Echipa Franței, în schimb, dominată aparent, a țesut o pînză savantă de pase, prin care a pus în valoare calitățile individuale ale lui Guryca și Lang, jucători de o înaltă calificare, care își găsesc locul în orice formație de marcă. Antrenorul Laliberté, care i-a folosit cu inteligență, menajîndu-i și odihnindu-i cu grijă, a dat — la începutul ultimei reprize — frîu liber imaginației lor.

Pentru a înțelege pe deplin secretul acestei surprinzătoare victorii franceze, trebuie să plasăm în contextul ei jocul senzațional al lui Jean Claude Sozzi, nu numai un portar de mare clasă, dar și un desăvîrșit strateg, un mare organizator de joc.

Prin subtilitățile sale, hocheiul uimește și surprinde, mai ales pe cei tentați să-l asemuiască cu fotbalul. Aflat în împărăția vitezei el are, însă, alte legi ale atacului și ale apărării, le contrazice pe acelea obișnuite în fotbal. Ca să ataci trebuie să știi să te retragi, să-ți ademenești adversarul, să-l chemi spre tine, să-i dai iluzii. Cineva spunea că în hochei cel mai bun atac este apărarea : și nu făcea un calambur, un simplu joc de cuvinte. Meciul Franța — Ungaria a dezvăluit încă o dată virtuțile concepției colective într-un sport care se pretează cel mai mult la exhibiția individuală.

Ziua de joi a produs, deci, o primă clarificare în grupa C — pentru primul loc luptă acum doar două echipe : Austria și Italia, care se vor întîlni duminică într-o partidă decisivă. Italienii au neapărat nevoie de victorie ; austrieciilor le este de ajuns și un scor egal.

Regulamentul prevede ca în cazul unei egalități de puncte în clasament să decidă rezultatul direct. Asta, pentru a scuti echipele de calcule complicate și a le feri de tentații pe adversarele lor.

CLASAMENT

— CU 2 ZILE INAINTE DE FINAL —

1. Austria	4	4	0	0	25—7	8
2. Italia	5	4	0	1	24—11	8
3. Franța	4	2	0	2	16—15	4
4. Ungaria	4	2	0	2	17—11	4
5. Danemarca	4	1	1	2	18—14	3
6. Olanda	5	1	1	3	14—26	3
7. Belgia	4	0	0	4	7—37	0

AU MAI RĂMAS DE JUCAT

Azi : ora 10, Austria — Olanda; ora 17, Belgia — Ungaria; ora 20 Franța — Danemarca.

Mîine : ora 10, Franța — Belgia; ora 14.30, Ungaria — Danemarca; ora 17.30 **Austria — Italia.**

LA MANTINELĂ

TOTUL DEASUPRA ORICAREI CRITICI

Conducătorul echipei Franței, dl. Antoine Faure, *avea toate motivele să fie mulțumit joi seara. Emulii săi obținuseră o strălucită victorie în fața Ungariei, ceea ce le asigura locul III în clasamentul grupei C. Dar nu numai succesul echipei constituia prilej de satisfacție.* „Ne simțim minunat aici, la Galați, în mijlocul unor oameni deosebit de curtenitori și ospitalieri. Organizatorii — sfidînd lipsa de experiență a unei competiții de asemenea anvergură — își interpretează rolul cu pricepere, cu măiestrie chiar. Se cunoaște mîna unor lucrători sportivi calificați", *a ținut să ne declare dl Faure, care — să precizăm — a văzut foarte multe mari întreceri de hochei*

„MAI BINE CA ACASA..."

Elogios ne-a vorbit și șeful delegației italiene, volubilul Ernesto Crotti: „Galați ? O. K. ! Lăsînd la o parte organizarea ireproșabilă, mă voi referi la acest public cu inimă fierbinte, ca și a noastră Italienii au aici o galerie mai înfocată ca acasă Ce-i drept, în tîmpinăm și concurența celorlalți latini dintre oaspeți, francezii. Dacă duminică seară ne vom afla pe primul loc în grupă, atunci triumful va fi deplin. Oricum, vom pleca din pitorescul dv. oraș cu cele mai frumoase amintiri și vom reveni totdeauna cu plăcere".

sportul în lume

Gh. RUSSU-ȘIRIANU transmite de la C.M. de biatlon

Tihonov din nou cel mai bun

Românii nu au reușit nici de data aceasta să se concentreze

ÖSTERSUND 20 (prin telefon) — Vineri dimineață, proba individuală de 20 km din cadrul campionatelor mondiale de biatlon a furnizat minitragedii și răsturnări de situații cum rareori se pot vedea pe pîrtiile de schi. Pînă în ultimele clipe nu s-a putut cunoaște învingătorul, acesta fiind decis de rezultatele la trageri. Astfel, Dieter Speer (R.D. Germană), care a condus mai mult de 19 km din cursă, a pierdut titlul din cauza celor 3 minute de penalizare de la ultima tragere. În schimb, sovieticul Tihonov, extrem de constant și de dîrz, și-a adjudecat din nou titlul mondial.

Printre surprizele furnizate nu numai de rezultatele finale se numără, desigur, locul V al francezului Claudon și chiar locul XIV al japonezului Shibuya. N-a lipsit mult ca printre oamenii zilei să se numere și românul Soiu, care figura în poziție splendidă pe tabelul de rezultate provizorii. Ce păcat însă că la ultima tragere, emoționat probabil de apariția unei perspective, poate unice în cariera sa, s-a grăbit, a tras prost și, deși păstrînd încă șanse, s-a zăpăcit atît de mult — am putea spune chiar nepermis de mult — a greșit traseul la ultima buclă (făcînd aproape doi kilometri în plus !), fapt care i-a atras descalificarea.

Nici ceilalți concurenți români nu au realizat prea mult, dar, ce e drept, excepțînd poate rezultatele sub așteptări ale lui Vilmoș, reproșuri nu am putea face. Epuizarea care se citea după finiș la Carabela și la Fontana nu reprezenta decît proba depunerii tuturor eforturilor, omenește posibile, într-o asemenea întrecere.

Nu același lucru s-ar putea spune despre talentatul Soiu. El a mers excelent și timpii intermediari, ca și rezultatele foarte bune de la primele trageri (la un moment dat se număra printre cei 5—6 concurenți cu zero penalizări și figura pe tabelul provizoriu în poziția a VI-a), îl anunțau ca pe un serios pretendent, poate chiar la medalie ! Și totuși din nou rezultate mediocre consființesc cursele efectuate de reprezentanții noștri. **Rezultate tehnice :**

1. Al. Tihonov (U.R.S.S.) 1 h. 23 : 42,1 (2) — campion mondial, 2. T. Svendsberget (Norvegia) 1 h. 24 : 36,1, 3. V Mamatov (U.R.S.S.) 1 h. 25 : 00,4 (2), 4. D. Speer (R.D.G.) 1 h. 25 : 56,1 (4), 5. D. Claudon (Franța) 1 h. 26 : 31,7 (1), 6. E. Gjelten (Norvegia) 1 h. 26 : 33,6 (2)... 30. C. Carabela 1 h. 33 : 34,5 (2),... 42. V. Fontana 1 h. 35 : 43,1 (5),... 47. G. Vilmoș 1 h. 36 : 45,3 (9).

ION MATEI transmite de la C.M. de schi — probe nordice:

VICTORIE NETĂ A ȘTAFETEI SOVIETICE

STRBSKE PLESO, 20 (prin telefon). Înaintea plecării în cursa de ștafetă 3x5 km fete, favorită era formația U.R.S.S. Schioarele sovietice dovediseră în probele de 5 și 10 km că posedă la ora actuală o echipă feminină omogenă, de o forță excepțională. Dar nu puțini erau și acei care, stimulați de succesul suedezului Aslund din proba de 15 km băieți, sperau că și la fete nordicii își vor lua revanșa, cu atît mai mult cu cît acum, după scurgerea a 5 km, prima ștafetă care a efectuat schimbul este cea a Finlandei, prin Pusula Senja. Dar, cele două secunde care o despărțeau de sovietica Nina Teodorova nu puteau alimenta un foc de paie. Sovieticele restabilesc imediat situația, mergînd impetuos spre victorie. Ele reeditează succesul din 1966 de la C. M. de la Oslo. Primii 5 km au fost parcurși în ordine de Pusula Senja (Finlanda) 18:46,60, Nina Teodorova (U.R.S.S.) 18:48,12, Gabriele Haup (R.D.G.) 18:49,14, Inger Aufles (Norvegia) 18:56,08, Monica Marklaf (R. F. a Germaniei) 19:16,54.

Schimbul doi marchează asaltul ștafetei sovietice, talonat de reprezentantele R. D. G., care predau ștafeta ultimului schimb cu un avans de 300 m asupra Cehoslovaciei, Bulgariei, Norvegiei. Timpii înregistrați la acest schimb sînt : Kulakova (U.R.S.S.) 17:58,01, Fischer (R.D.G.) 18:03,30, Sikolova (Cehoslovacia) 18:28,56, Vasilieva (Bulgaria) 18:33,65, Aufles (Norvegia) 18:42,50.

În schimbul trei, Kajosmaa (Finlanda) a făcut o cursă extraordinară în 17:44,01 (cel mai bun timp al zilei), dar nu a putut urca în clasament decît pe locul 3, fiindcă Oliunina (U.R.S.S.) beneficiind de avantajul cu care a pornit nu mai forțează în final și trece relaxat linia de sosire cu un avantaj de 300 de metri în 17:46,05, urmată de Unger (R.D.G.) 18:17,21, Kajosmaa (Finlanda) 17:44,01, Lamel (Norvegia) 18:50,29 și Krumova (Cehoslovacia) 18:55,52.

Specialiștii consideră că față de dificultățile traseului timpii înregistrați de fete sînt excepționali. Sovieticele și sportivele din R.D.G. își explică succesul printr-un antrenament foarte bine dirijat, în timp ce finlandezele își motivează poziția actuală printr-o insuficientă acomodare cu altitudinea și dificultățile traseului.

În fiecare zi, caruselul zborurilor peste 100 de metri la trambulina mare oferă un spectacol mult gustat de public. De altfel, săriturile realizate la antrenamente sînt elocvente : Belousov (U.R.S.S.) 114 m, Kasaya (Japonia) și Grinni (Norvegia) 102 m. Napalkov (U.R.S.S.) și alții 100 m. Săritorii noștri, în continuă acomodare, sar de la zi la zi mai bine. Biriș 83 m, Lupu 75 m. Azi vor avea loc săriturile de la trambulina mare. **Rezultatele ștafetei de 3x5 km fete :** 1. U.R.S.S. (campioană mondială) 54:32,18, 2. R. D. Germană 55:09,65, 3. Finlanda 55:33,76, 4. Norvegia 55:38,87, 5. Cehoslovacia 56:45,95, 6. R. F. a Germaniei 57:16,02.

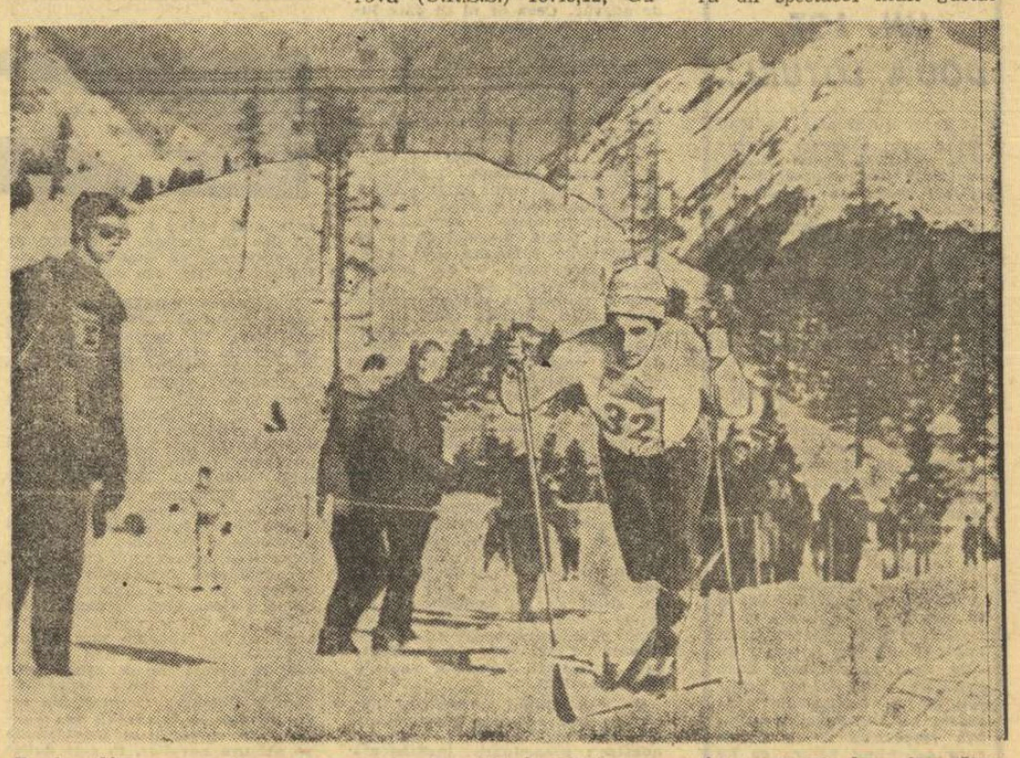

Feodor Simasov a adus un aport considerabil la cîștigarea ștafetei 4 × 10 km de către schiorii sovietici

AZI ÎNCEP LA LAUSANNE LUCRĂRILE COMITETULUI EXECUTIV AL C.I.O.

LAUSANNE 20 (Agerpres). — De cîteva zile se află la Lausanne președintele Comitetului olimpic internațional, Avery Brundage. El va prezida, între 21 și 23 februarie, lucrările Comitetului executiv al C.I.O. Pe ordinea de zi figurează, printre altele, prezentarea rapoartelor privind programele Olimpiadelor de iarnă și de vară din 1972 de la Sapporo și respectiv München. De asemenea, se vor studia noile propuneri de schimbare a regulilor amatorismului la călărie, hochei pe gheață, schi și patinaj.

PROGRAMUL TURNEULUI INTERNAȚIONAL DE HANDBAL FEMININ DIN R.D. GERMANĂ

● Echipa României joacă în grupa A de la Neubrandeburg împreună cu reprezentativele Danemarcei, Poloniei și R. D. Germane

Echipa feminină a României, care participă la un mare turneu internațional de handbal în R.D. Germană va juca în grupa A (la Neubrandeburg).

Iată programul acestei grupe : 4 MARTIE — ROMÂNIA — DANEMARCA, Polonia — R.D.G. ; 5 MARTIE — R.D.G. — Danemarca, ROMÂNIA — POLONIA ; 6 MARTIE — R.D.G. — ROMÂNIA; Polonia — Danemarca.

In grupa B (la Potsdam) se desfășoară următoarele întîlniri : 4 MARTIE — Bulgaria — Iugoslavia, Cehoslovacia — U.R.S.S.; 5 MARTIE — Bulgaria — U.R.S.S. : Cehoslovacia — Iugoslavia; 6 MARTIE — Bulgaria — Cehoslovacia ; U.R.S.S. — Iugoslavia.

Finalele vor avea loc la 8 martie, la Berlin, după următoarea formulă : pentru locurile 1—2, echipa clasată pe locul 1 în grupa A cu formația de pe locul 1 în grupa B, pentru locurile 3—4; 2 A cu 2 B; pentru locurile 5—6: 3 A cu 3 B; pentru locurile 7—8: 4 A cu 4 B.

ACTUALITATEA LA ATLETISM

● Cu prilejul unui concurs de sală, disputat la Briansk, Valentin Gavrilov a cîștigat proba de săritură în înălțime cu performanța de 2,13 m. Proba feminină de 50 m plat a revenit Ludmilei Samotesova cu 6,2.

● Fostul campion olimpic la proba de săritură în lungime, englezul Lynn Davies, a anunțat că nu va participa la campionatele europene pe teren acoperit care vor avea loc în zilele de 14 și 15 martie la Viena. Davies a suferit, în cadrul unui concurs disputat la Madrid, o luxație la piciorul drept. În locul său la Viena va participa tînărul Stewart Atkins, în vîrstă de 18 ani.

MECIURI INTERNAȚIONALE DE FOTBAL

LA GENOVA : Italia — Spania (meci între echipe de tineret) 1—0 (0—0).

LA MULHOUSE : Franța — Austria (între echipe de amatori) 2—0.

LA SINGAPORE : F. C. Magdeburg — Singapore 5—1 (4—0).

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Calendarul sportiv internațional al următoarei săptămîni, deși cantitativ mai sărac ca de obicei, este compensat prin cîteva evenimente de prim plan. La Strbske Pleso, în Cehoslovacia, vor fi desemnați ultimii campioni mondiali în probele nordice la schi, iar de la Östersund (Suedia) vom cunoaște pe cei mai buni biatloniști ai lumii care, în afară de rivalitatea sportivă, au de luptat și cu... gerul polar !

Din altă arie sportivă, așteptăm — chiar de mîine, de la Zolder, în Franța — vești despre campionatele mondiale de ciclocros, rezervate atît amatorilor cît și profesioniștilor. Dacă în prima categorie favoritul este greu de indicat, la profesioniști prima șansă pare că aparține tot veteranului specialist în materie — italianul Renato Longo.

Dar, evenimentul central al săptămînii viitoare este marcat de o competiție care polarizează atenția tuturor iubitorilor de sport din țara noastră: „mondialele" de handbal din Franța, unde echipa României trebuie să aibă un cuvînt hotărîtor — după cum decretează în unanimitate cei mai competenți specialiști ai disciplinei. Totuși, trebuie avut în vedere că misiunea handbaliștilor noștri este extrem de dificilă. Să ne gîndim la concurența puternică a altor favorite, reprezentativele Iugoslaviei, R. D. Germane, U.R.S.S., Cehoslovaciei. În plus, se anunță redutabilă prezența unor outsideri periculoși, printre care handbaliștii țării gazdă, polonezii și ungurii.

Să nu omitem nici fotbalul, urmărit și acum cu un deosebit interes pe toate meridianele. Cu toate că iarna nu cedează pasul nici în vestul Europei, echipele angrenate în pregătirile pentru turneul final al C.M. din Mexic își respectă programul stabilit. Nici viscolul și nici terenurile acoperite de zăpadă nu constituie o piedică în fața formațiilor participante la „El Mundial". Dar, despre acest subiect un spațiu mai larg în rubrica noastră de astăzi.

Sir Alf Ramsey, cu băieții săi, va avea o misiune dificilă miercuri, la Bruxelles, în partida de verificare, împotriva Belgiei. Deși amical, jocul dintre campionii mondiali și „diavolii roșii" se anunță foarte atractiv, pentru că orice rezultat este posibil. Englezii au arătat un evident impas în prima repetiție a anului, în compania Olandei, pe Wembley. Desigur, acum ei vor căuta reabilitarea într-o partidă evident mai dificilă.

Deși mai aproape ca dată calendaristică (azi, la Madrid) meciul dintre Spania și Italia se situează, oarecum, pe planul al doilea. Motivul este lesne de înțeles. Numai una dintre cele două combatante va fi prezentă la marea confruntare din Mexic. Deci, jocul acesta trebuie privit mai mult prin prisma comportării italienilor, care întîlnesc un adversar victorios în urmă cu cîteva zile asupra reprezentativei vest-germane. Echipa lui Kubala este pusă pe fapte mari și parcă vrea să demonstreze că ar fi avut un loc printre cele 16 la „El Mundial". Rămîne de văzut dacă bătrînul Valcareggi, cu suita sa, dintre care nu vor lipsi Albertosi, Burgnich, Facchetti, Riva, Rivera, Mazzola, De Sisti și Anastasi, va putea da replica cuvenită ibericilor.

În următoarele zile, în America de Sud au loc alte teste fotbalistice ale formațiilor europene. Echipa României își va încheia turneul de la Rio în compania foștilor campioni intercontinentali, Independiente, din Buenos Aires — sperăm tot cu un rezultat onorabil — în timp ce formațiile Bulgariei și U.R.S.S. vor juca cu Peru și, respectiv, cu Mexic.

În plină iarnă europeană și vară sud-americană, experiențele pre-mexicane continuă...

Ion OCHSENFELD

★ ★ ★ ★ ★ ★

Primul sfetnic al „bătrînului" Valcareggi nu e nimeni altul decît... Helenio Herrera. Cel puțin așa atestă imaginea surprinsă în cantonamentul fotbaliștilor italieni de la Coverciano

ILIE NĂSTASE S-A CALIFICAT ÎN SEMIFINALELE DE LA SALISBURY

În sferturile de finală ale campionatelor de tenis pe teren acoperit ale S.U.A. de la Salisbury (Maryland), Ilie Năstase **(România) a obținut calificarea prin neprezentarea australianului Tony Roche care, suferind de o rupere de mușchi la brațul drept, a devenit indisponibil pentru o perioadă de 3 luni. Ilie Năstase va juca în semifinalele campionatelor. Tot pentru semifinale s-a calificat și englezul Taylor, care l-a învins cu 11—9, 6—1 pe Ion Țiriac (România). Celelalte două meciuri din cadrul sferturilor de finală urmează să se dispute între Laver (Australia)—Shafei (R.A.U.) și Richey (S.U.A.)—Osborne (S.U.A.).**

O NOUĂ REMIZĂ A LUI FLORIN GHEORGHIU

În runda a 10-a a turneului internațional de șah de la Budapesta, Gheorghiu (România) a remizat cu Jansa (Cehoslovacia). Keres (U.R.S.S.) a făcut remiză cu Adorjan (Ungaria), iar Ivkov (Iugoslavia) a întrerupt cu Averbach (U.R.S.S.). În clasament, pe primul loc se află Keres cu 7 p și o partidă întreruptă, urmat de Szabo (Ungaria) 6½ (1) p, Portisch (Ungaria)6 p. Suetin (U.R.S.S.) 5½ p etc. Gheorghiu are 5 puncte.

Tur de orizont în baschetul mondial

SE PROFILEAZĂ FINALISTELE ÎN C.C.E.

Pregătiri intense pentru C.M.

Se profilează grupul finaliștelor în cea de a XII-a ediție a „Cupei campionilor europeni", competiție ce polarizează atenția iubitorilor baschetului pe toată durata iernii. Din cele două plutoane aflate în cursă s-au desprins patru formații după al căror sprint final vom cunoaște noua campioană a continentului.

De reținut că toate cele 4 echipe dispun de jucători excelenți, ale căror evoluții reprezintă autentice recitaluri. Luyk, la Real Madrid, mexicanul Raga la Ignis—Varese sau portoricanul Theo Cruz la Racing Bell—Malines sînt nu numai punctele forte ale formațiilor respective, dar de prezența lor în teren este legată, de cele mai multe ori, realizarea unor rețete consistente. În această companie, **T.S.K.A.**— Moscova (osatura formației reprezentative) va încerca să păstreze trofeul cucerit anul trecut, după finala de la Madrid, mărind la cinci numărul succeselor clubului sovietic în această tradițională întrecere.

6 MECIURI DE VERIFICARE ÎN 15 ZILE

Medaliați cu argint la ultimul turneu olimpic, baschetbaliștii iugoslavi vizează acum supremația mondială pe care vor încerca s-o dobîndească în întrecerile C.M. din luna mai. Ranko Zeravica a alcătuit un lot de 20 de jucători, din care nu lipsesc Daneu, Țvetkovici, Ciosici, Skansi, Cermak și Solman, pe care l-a verificat într-un șir de 6 întîlniri internaționale (Italia, Austria, R.F. a Germaniei și Argentina) desfășurate în 15 zile.

Și echipele sud-americane, competitoare de frunte în această mare competiție, se află într-o fază avansată a pregătirilor. Argentinienii au și luat un prim contact cu sălile din Sarajevo și Ljubljana în care vor juca. Team-ul brazilian a anunțat un turneu asemănător în luna martie și el va fi urmat imediat de cel al Uruguayului. În schimb, în Statele Unite continuă parlamentările. Diriguitorii baschetului american fac eforturi din cele mai mari pentru a integra în selecționată și stelele formațiilor universitare, fără de care se consideră că șansele campionilor olimpici vor fi mult reduse în turneul de la Ljubljana. O decizie definitivă va fi luată la 10 martie, după încheierea campionatelor (studențesc și sindical) S.U.A.

— a. v. —

ÎN COMPETIȚIILE CONTINENTALE

În această săptămînă s-au desfășurat cîteva partide în cadrul competițiilor continentale : TSKA Moscova — Villeurbanne Lyon (m) 109—70 (48—31) ; Akademik Sofia — Sparta Praga (f) 60—59 (27—24) ; Real Madrid — Akademik Sofia (m) 97—83 (44—41) ; Racing Malines — Slavia Praga (m) 78—70 ; TTT Daugava Riga — Vojvodina Novisad (f) 93—61 (46—26) pentru „Cupa campionilor europeni" ; Fides Neapole — Lokomotiv Zagreb 102—84 (57—33) și Dinamo Tbilisi — Polonia Varșovia 92—82 (37—39) pentru „Cupa cupelor".

LJUBLJANA AȘTEAPTĂ PE CAMPIONII GHEȚII

120 de patinatori și patinatoare din 15 țări vor fi prezenți între 3 și 8 martie la campionatele mondiale de patinaj artistic găzduite de sala „Tivoli" din Ljubljana. Cele mai mari delegații vor fi prezentate de U.R.S.S. și S.U.A. — cîte 16 patinatori. Din R. D. Germană sînt așteptați 15 participanți, iar alți 11 vor reprezenta R. F. a Germaniei. Întrecerile pentru titlurile supreme ale patinajului cuprind probele individuale (masculin și feminin), cele de perechi și dansuri.

TOMASSO GALLI ȘI-A PĂSTRAT TITLUL

Boxerul italian de cat. pană Tomasso Galli și-a păstrat titlul de campion al Europei, învingîndu-l la puncte pe spaniolul Manuel Calvo. Meciul, care a avut o desfășurare interesantă, a fost urmărit de peste 5 000 de spectatori.

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

În „Memorialul Kennedy", după două manșe, Panțuru pe locul patru

LAKE PLACID, 20 **(prin telefon).** Concursul internațional de bob **„Memorialul Kennedy"** nu a început sub cele mai bune auspicii pentru sportivii români. În prima manșă bobul condus de Panțuru a înregistrat al 10-lea timp. Se părea că orice șansă pentru ocuparea unui loc fruntaș a fost ratată ; dar în manșa a doua echipajul nostru a parcurs traseul impecabil, înregistrînd cea mai rapidă coborîre, fapt care l-a plasat după două manșe pe locul patru în clasament. Deocamdată pe primul loc se află echipajul Italiei, condus de D'Andrea, urmat de cel al S.U.A., condus de Lamey.

Pînă la ora cînd închidem ediția, nu ne-au parvenit rezultatele ultimelor două coboriri, care urmează să definitiveze clasamentul probei de **bob**let.

Duminică urmează să se dispute proba de bob 4, care este programată, în cadrul acestei competiții comemorative, doar în două manșe.

Hariton PAȘOVSCHI
— antrenor —

Tiparul : I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 17.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 822 (6256) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Duminică 22 februarie 1970

Corespondență specială din Brazilia, de la AUREL C. NEAGU

AZI, ULTIMUL MECI AL TURNEULUI

RIO DE JANEIRO, 21 (prin telex, de la trimisul special al revistei FOTBAL). — Duminică, fotbaliștii români vor susține ultima partidă din cadrul lungului turneu efectuat în America de Sud. După cum am mai transmis, „tricolorii" vor avea ca adversari pe jucătorii de la Independiente, o echipă binecunoscută în lumea întreagă, mai ales pentru calitățile tehnice ale componenților ei, unii fiind adevărați jongleri ai balonului rotund. Partida va avea loc la ora 17, în deschiderea cuplajului care va avea ca meci-vedetă întîlnirea Flamengo — Vasco da Gama.

În meciul cu Vasco da Gama, Hălmăgeanu s-a accidentat (entorsă la gleznă) și deci nu va fi folosit, dar medicul echipei speră că el se va reface pînă la reluarea campionatului diviziei A.

Vineri la amiază a avut loc o conferință de presă la legația României din Rio de Janeiro. Au participat un mare număr de ziariști și reporteri de radio și televiziune. Printre ziariști s-a aflat și... Joao Saldanha, antrenorul echipei Braziliei, comentator al postului de radio și televiziune „O globo". Cu acest prilej, Florea Tănăsescu, secretar al Federației române de fotbal, a împărtășit celor prezenți impresiile delegației noastre în turneul din Brazilia, antrenorul Angelo Niculescu a expus unele considerații tehnice, iar jucătorii au răspuns la întrebările ziariștilor.

În pag. a 3-a:

TITUS OZON:
Cînd tot Giuleștiul era să moară de inimă rea!

CAMPIONATELE NAȚIONALE DE MICROMODELE

NOTAȚII

SLĂNIC, 21 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Neîndoielnic, oamenii care lucrează în adîncuri au mare dragoste pentru înălțimi. Ne-au convins de acest lucru minerii de la Slănic Prahova, gazdele actualei ediții a campionatelor naționale de micromodele. Să ne explicăm. Într-o veche mină, loc de desfășurare a acestor întreceri, sportivii au găsit sala ideală pentru concurs: temperatură constantă, înălțime 54 de metri, iluminație fluorescentă etc. Urmărindu-le evoluțiile, însă, primitoarele gazde își notau unele „observații personale" care, la viitoarea întrecere, se vor concretiza în instalarea unor noi reflectoare, a unor noi spații de antrenament. Ultimele „observații" s-au referit, probabil, la locul propriu-zis de lucru al concurenților, la atelierele micromodeliștilor, unde se încearcă și se montează aparatele înainte de a fi lansate.

Notații personale își fac și specialiștii prezenți la concurs, campionatul național fiind un util prilej de verificare a sportivilor care se pregătesc pentru întrecerea supremă. Notații își face și reporterul sportiv, urmărind evoluția prezumtivului lot care ne va reprezenta la viitoarele mondiale. Criteriul este performanța, timpul de zbor realizat de fiecare competitor. Cel care pînă acum s-a detașat de „pluton" este tînărul Aurel Popa (Voința Tg. Mureș). Silitorul elev (cl. XII) a reușit în primele două lansări zboruri de peste 80 de minute. Rezultate bune a înregistrat și decanul de vîrstă în aeromodele prof. Otto Hintz (24:25 în prima lansare și 83:18 în cea de a doua).

V. TOFAN

● Iugoslavii și japonezii au luat primul contact cu patinoarul

HOCHEIȘTII DIN BULGARIA, ELVEȚIA, NORVEGIA ȘI S.U.A., AȘTEPTAȚI ASTĂZI ÎN CAPITALĂ

Hocheiștii iugoslavi la antrenamentul de aseară pe patinoarul „23 August"
Foto: Theo MACARSCHI

Pulsul apropiatelor întreceri ale grupei B bate tot mai rapid, tot mai puternic. El se simte nu numai pe aeroport, în orele de sosire ale aeronavelor care-i aduc pe viitorii competitori, la sediul Federației române de hochei, unde este o agitație continuă de dimineață și pînă tîrziu în noapte, la hotelul Ambasador, unde sînt cazați oaspeții, în redacția noastră, dacă vreți, cît mai ales pe patinoarul din parcul sportiv „23 August".

Scăpați de obsesia acelei adevărate curse contra-cronometru, de a încheia în timp util amenajarea bazei sportive, mulți dintre constructorii acestei impunătoare hale au luat loc, vineri seara, în tribunele patinoarului pentru a-i vedea la lucru pe cei care, începînd de marți, ne vor face să gustăm și noi spectatorii din cupa cu nectar a victoriei, ne vor prilejui, fără doar și poate, emoții, ne vor face să trăim, cu repeziciunea caracteristică hocheiului, bucuria și amărăciunea (am prefera însă să fim mai mult bucuroși !...) și ropote de aplauze au salutat primul gol înscris pe noul patinoar, de către Iuliu Szabo în minutul 1,15 !

La ora aceasta, la noul „palat al gheții" se pun la punct ultimele mărunțișuri organizatorice. În acest timp însă, au trecut mantinelele hocheiștii din Iugoslavia și Japonia care au făcut antrenamentele obișnuite de acomodare. Impresiile oaspeților: excelente !

În cursul după amiezii de ieri a sosit în Capitală dl. Kurt Hauser (Elveția) președintele comisiei de arbitri din L.I.H.G. care, în zilele următoare, va avea mai multe ședințe de lucru cu cavalerii fluierului desemnați să conducă cele 28 de partide ale actualei ediții a grupei B. Să sperăm că arbitrii vor fi și ei la înălțimea așteptărilor.

Astăzi sînt așteptate să sosească reprezentativele Bulgariei, Elveției, Norvegiei și Statelor Unite. Hocheiștii din R.F. a Germaniei au anunțat că vor fi în București luni la amiază.

Printre oaspeții marii confruntări hocheistice bucureștene, se disting cu pregnanță ambasadorii sportului cu crosa de peste

(Continuare în pag. a 4-a)

ÎN PAG. A 4-A
CRONICILE GRUPEI C A CAMPIONATULUI MONDIAL DE HOCHEI

EXAMENUL A ÎNCEPUT!

Dincolo de orice altă semnificație, anul 1970 rămîne pentru voleiul românesc piatra de încercare, anul efortului de a veni la suprafață, anul încordării maxime, dar nu disperate. Amintirile recente și triste pentru iubitorii, acestui sport trebuie, așadar, să rămînă amintiri, să nu penduleze amenințătoare ca sabia lui Damocles asupra celor chemați la acest examen fixat pentru toamna viitoare: campionatele mondiale. Loturile naționale au început în prima lună a anului pregătirile, și le-au început cu... dreptul. Constatarea noastră sinceră, așa cum avem pretenția că am făcut-o întotdeauna, chiar dacă sinceritatea și adevărul au produs nemulțumiri — reflectă o realitate ultimă care nu poate decît să bucure. Examenul din septembrie a început așadar de-acum. Aproape aceiași „studenți restanțieri" în 1969 au înțeles — ca și dascălii lor, care nu îi pregătiseră la un nivel satisfăcător — că se impune o nouă atitudine față de națională și s-au dedicat cu stăruință, într-o primă etapă de pregătire, muncii serioase și nedisimulate. În sălile din Piatra Neamț, București sau Sucevа a curs multă transpirație în perioada vacanței competiționale. Dar cu folos ! Desigur, ar fi insuficient, însă, dacă toate etapele următoarelor 6 luni nu vor fi tratate cu aceeași seriozitate. Căci, într-un asemenea caz, voleibaliștii români s-ar prezenta ca în alte dăți numai cu un curs-două învățate și, deci, examenul promovării s-ar reduce la un joc al întîmplării. Nu trebuie uitat că acest examen a început o dată cu noul an și că în Bulgaria trebuie dat răspunsul rămînerii sau nu în circuitul mondial.

Returul campionatelor, care încep acum, am vrea să adopte și el atmosfera de examen.

Antrenorii tuturor echipelor să-și prezinte, cu acest prilej, candidați cît mai bine pregătiți și cît mai multi pentru loturile „deschise", astfel încît cei ce vor purta în final culorile reprezentativei să primească note bune, să ne ofere satisfacții la Sofia sau Varna. Nu ne vom sfii să le apreciem acestor utili colaboratori — pe parcursul returului — orice strădanie sau să-i mustrăm pentru indiferență. Participarea lor la efortul comun este nu numai o datorie, ci și o dovadă a dragostei pentru acest sport. Și — firește — așteptăm de la campionatul intern meciuri cît mai bune, mai de valoare, saltul pe care-l dorim cu toții în anul campionatelor mondiale.

Aurelian BREBEANU

FRANCEZUL RENÉ ARPIN A CÎȘTIGAT SLALOMUL SPECIAL ÎN „CUPA POIANA"

POIANA BRAȘOV, 21 (prin telefon). Încă de la primele cristianii de încălzire, cele cîteva sute de spectatori și-au dat seama că victoria se va hotărî între cei 3—4 schiori români — detașați valoric de ceilalți — și tinerii reprezentanți ai schiului austriac și francez.

Pîrtia a fost ușoară, prea puțin înclinată și atunci organizatorii au căutat o compensație de dificultate în lungimea traseului (400 m) și aranjamentul porților (57 în prima manșă, 61 în a doua). Vremea frumoasă, însorită, dar rece, a menținut o zăpadă uniformă, de o calitate constant bună, astfel că ierarhia stabilită în clasament nu mai are, ca în alte împrejurări, scuze organizatorice.

„Ostilitățile" au fost deschise de schiorul iugoslav Kostelic. Ca toți cercetașii, el a studiat prea atent terenul (căutînd să descopere eventualele capcane) și fiind atent la traseu n-a mai supravegheat cronometrul. Adevăratul semnal de luptă l-a dat austriacul Rimi. Extrem de mobil și concepînd slalomul ca un atac permanent, Rimi s-a năpustit ca un uragan prin pădurea de fanioane. Pe unele le-a doborît, pe altele le-a ocolit, cîteva, totuși, s-au răzbunat așezîndu-i-se în cale și obligîndu-l să renunțe la cursă.

Au urmat Dan Cristea și Dorin Munteanu. Coborîrea lor a împrumutat ceva din temperamentul concurentului precedent. Ei au realizat o cursă frumoasă, dinamică, plină de vigoare și ambiție, concretizată în cei mai buni timp ai manșei. Gheorghe Vulpe i-a imitat, dar n-a reușit să se ridice la evoluția superioară și abilitatea celorlalți. Virgil Brenci, deși și-a impus același ritm, prin cîteva deficiențe tehnice s-a văzut proiectat în afara traseului. A venit rîndul francezului René Arpin. Printr-o strecurare acrobatică și elegantă, el și-a fixat în clasamentul primei manșe poziția a 3-a, la numai o zecime de timpii lui Cristea și Munteanu.

A venit manșa a II-a. Ordinea plecărilor s-a inversat. Ca și în prima, tonul luptei l-a dat tot un austriac... dar istoria s-a repetat și a fost descalificat. Ceilalți concurenți trec aproape neobservați în așteptarea francezului Arpin, care-și dispută primul loc cu Munteanu și Cristea. El a înțeles că luptă cu doi adversari și s-a hotărît să joace cartea riscului. A făcut o manșă splendidă, decisă, impresionantă prin precizie și fluiditate. Schiorul curgea efectiv printre porți și obstacole, căutînd permanent linia ideală. La sosire, avea cel mai bun timp. Munteanu, stimulat de prezența străinilor și de rivalitatea coechipierilor săi întorși de la Val Gardena, a găsit (în sfîrșit) soluția tehnică de a încheia cu bine un slalom. Locul doi, la diferență de o zecime față de primul clasat, este foarte meritoș. Cristea, gîtuit de emoție, împovărat de titlul de cel mai bun slalomist român, înhibat de Arpin și Munteanu, s-a mișcat greoi, neinspirat, cu întîrziere și căzătura a fost inevitabilă. Locul trei obținut de Gh. Vulpe răsplătește eforturile unui tînăr ce trudește spre supremație. Rezultate tehnice: 1. Arpin (Franța) 99,04, 2. Munteanu 93,05, 3. Vulpe 100,08, 4. Naskidașvili (U.R.S.S.) 105,09, 5. Cicioev (U.R.S.S.) 106,08, 6. Gh. Bălan 107,01, 7. Puhak (Iugoslavia) 107,05, 8. Davor (Iugoslavia) 108,01, 9. B. Haidu 108,06, 10. Mircea Ene 113,06.

Duminică, de la ora 11.30, pe pîrtia Lupului, va avea loc spectaculoasa probă de coborîre.

Mihai BÎRA

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE BOBLET

SINAIA, 21 (prin telefon, de la trimisul nostru). Mica familie a boberilor, aflată în stațiune pentru a-și disputa întîietatea în concursurile sezonului, a avut simbătă zi festivă. S-a dat startul în campionatul național, competiție în care văd nu numai realizarea unei satisfacții sportive, ci și prilejul de a urca o treaptă spre performanțele lui Panțuru.

Întrecerile s-au desfășurat în condiții ideale: ger (dar nu prea mare spre mulțumirea publicului), vreme liniștită, fără vînt sau ninsoare. Lupta propriu-zisă a fost strînsă în această primă zi, însă echipajele pilotate de trei tinere talente (Bogdan, Stoian și Stavarache) au reușit totuși să se detașeze, ceea ce ne dă certitudinea că titlul nu poate reveni decît unuia dintre ei. Deocamdată, primul loc este deținut de echipajul Bogdan-Mîinea, a cărui regularitate în parcurgerea manșelor a fost puțin obișnuită: 50,21 — 50,23. Stoian — Panaitescu, echipaj cîștigător al concursurilor precedente, a avut o primă manșă mai deficitară, probabil și din cauză că a fost nevoit s-o repete (o neînțelegere între oficialii de la start și sosire, a dus la neînregistrarea timpului). Dar, pentru că a venit vorba de acest lucru trebuie să ne exprimăm totalul dezacord cu „cronometrajul la mînă" folosit la acest campionat național. Unica stație de cronometraj electric din Sinaia este defectă, dar acest lucru nu poate fi o scuză nici pentru federația de specialitate și nici pentru C.J.E.F.S. Prahova, care se ocupă direct de organizarea competiției. Clasament după două manșe: 1. C.S. I Sinaia (Bogdan — Mîinea) 1:40,44, 2. C.S. II Sinaia (Stoian — Panaitescu) 1:41,22, 3. Voința București (Stavarache — Gurgui) 1:41,25, 4. C.S. III Sinaia (Niculescu — Juncu) 1:42,02, 5. C.S. IV Sinaia (Stoica — Papadopol) 1:42,24, 6. Bucegi Sinaia (Burbea — Țurea) 1:43,61, 7. Voința Sinaia (Bilă — Stanciu) 1:44,81, 8. Carpați Sinaia (Dragomir I — Moiceanu) 1:45,51, 9. C.S. V Sinaia (Petre — Pătru) 1:45,57, 10. Carpați II Sinaia (Dragomir II — Cofaru) 1:45,79.

D. STĂNCULESCU

NE-A SCRIS ION ȚIRIAC

ILIE NĂSTASE PUTEA SĂ-L ÎNVINGĂ PE ROD LAVER!

● *Victorioși în cel mai mare turneu de dublu la care am concurat vreodată* ● *La Philadelphia au luat parte toate vedetele tenisului mondial* ● *Ce sînt „sportturf" și „uniturf" — noile suprafețe de joc*

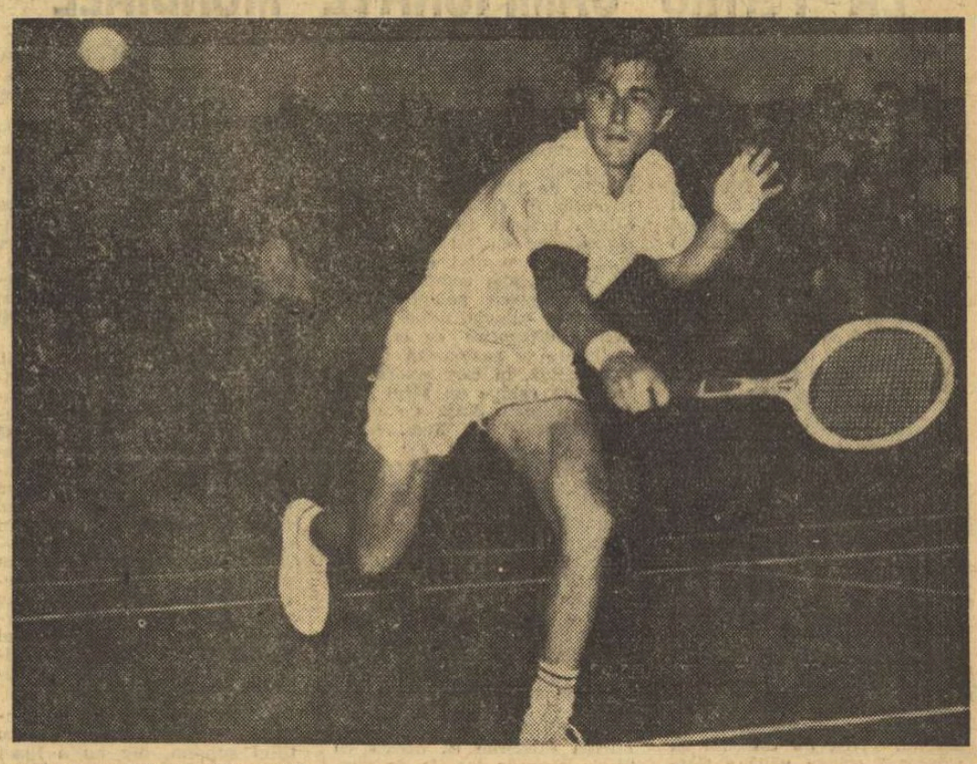

Prin intermediul „SPORTULUI", cititorii noștri sînt puși la curent cu toate rezultatele (și unele dintre ele, deosebit de frumoase) pe care le obține Ion Țiriac și Ilie Năstase, de aproape o lună, de cînd iau parte la întreaga suită de confruntări a vedetelor sportului alb, departe, în S.U.A. și Caraibe. Alături de știrile succinte, avem acum prilejul să furnizăm iubitorilor tenisului o serie de amănunte ale acestei peregrinări sportive, datorită unei scrisori care ne-a parvenit, cu o respectabilă întîrziere, de la Țiriac. Să dăm glas... rîndurilor primite.

„După o pauză de circa o lună și zece zile de antrenament la Floreasca, a început, practic, noul sezon pentru noi, o dată cu primul turneu indoor de la Omaha (Nebraska). Prima acomodare pe ciment lent. Concursul s-a disputat în Auditorium, o sală cu întrebuințări multiple (patinoar, teren de baschet sau tenis, scenă de spectacole etc.). Deasupra cimentului a fost așezată o platformă de lemn acoperită cu o pîslă. Suprafața se numește „sportturf" și este foarte rapidă, iar mingea

(Continuare în pag. a 4-a)

RAPID BUCUREȘTI A CÎȘTIGAT „CUPA 16 FEBRUARIE"

Cu partida Rapid — J.S.K. Slavia Sofia, disputată aseară în sala Giulești, a luat sfîrșit turneul internațional de volei dotat cu „Cupa 16 Februarie". După „dușul" rece din ajun, cînd au fost întrecuți de U.S.C. Münster, oaspeții au desfășurat de data aceasta un joc foarte bun și au reușit ca după o oră și jumătate să obțină o victorie meritată cu scorul de 3—0 (16, 12, 12). Cum cele trei echipe au terminat cu același număr de puncte în clasament și cu același setaveraj, cîștigătoarea a fost declarată la punctaveraj și aceasta a fost formația rapidiștilor bucureșteni. Clasament: 1. Rapid 85:66, 2. J.S.K. Slavia Sofia 79:86, 3. U.S.C. Münster 64:76.

AU ÎNCEPUT „UNIVERSITARELE" DE ȘAH

La Sinaia, în saloanele Casei de cultură din localitate, sînt în plină desfășurare întrecerile campionatelor universitare de șah (masculin și feminin). Participă 48 de șahiști și 20 de șahiste, din majoritatea centrelor universitare. Se joacă după „sistem elvețian", pe distanța a 10 runde. Cu deosebit interes este urmărită evoluția deținătorilor titlurilor de campioni pe anul trecut, Dan Zara (București) și Gertrude Baumstark (Timișoara).

G. IRIMINOIU, coresp.

STEAUA - METALUL ÎN RINGUL DE LA FLOREASCA

Joi 26 februarie se va disputa în sala Floreasca o interesantă reuniune pugilistică, în cadrul căreia se vor întrece echipele Steaua și Metalul. După cum se știe, cele două formații vor încrucișa din nou mănușile la 7 martie, în prima etapă a campionatului național. Programul galei de joi este următorul: M. Lumezeanu — I. Mihăilescu, V. Drăgan — Gh. Cristea, C. Gruiescu — Șt. Constantin, A. Dumitrescu — I. Lungu, O. Anderco — R. Ivanciu, A. Isai — Gh. Popa, N. Paraschiv — M. Niculescu, C. Melinte — N. Niculae, V. Frîncu — N. Enciu. În plus, patru meciuri de juniori.

VEDETA GALEI DE BOX DE ASEARĂ: GABRIEL POMETCU

Frecvența galelor din ultimul timp i-a adus pe pugiliștii bucureșteni într-o formă sportivă din ce în ce mai bună. Și aseară, disputa Dinamo — Rapid, din cadrul „Cupei Feroviarul", a oferit un spectacol atractiv. Semimusca N. Petrescu (R), foarte rapid în serii de aproape, l-a punctat deseori pe D. Giugea, deși acesta din urmă a căutat să evite, prin deplasări, contactul cu adversarul. Avertizat în rundul 3 pentru țineri, Giugea și-a semnat singur înfrîngerea. G. Pometcu (R) și Șt. Hîrșu au dat loc unei dispute pasionante. Rapidistul, același puncher redutabil, a plasat excelente serii la plex și la figură, dar de la jumătatea reprizei secunde situația s-a mai echilibrat, ca urmare a un-doiurilor plasate de dinamovist. În min. 6 ambii boxeri au fost în situația de groggy, iar în ultimul rund rapidistul și-a primit adversarul cu contre de mare precizie, obținînd victoria pe merit. Pometcu a cîștigat de altfel „Cupa Feroviarul".

P. Dobrescu (D), o adevărată mașină de pumni, nu l-a lăsat pe I. Mageri nici să respire. O stîngă la ficat, l-a expediat pe rapidist la podea în finalul primei reprize. Mageri a încercat, în continuare, cîteva contre anemice, a boxat mult cu capul înainte, fiind avertizat. Firește, învingător Dobrescu. Penalizat just, în repriza întîi, pentru țineri, Gh. Bădoi (R) a reușit, în continuare, să plaseze surprinzătoare directe, punîndu-l în derută pe Antoniu Vasile. Pentru inițiativa manifestată de-a lungul celor trei reprize, pentru acțiunile mai bine finalizate, Bădoi ar fi meritat măcar un meci nul, dar arbitrii l-au preferat pe Antoniu. CELELALTE REZULTATE: Gh. Ene (D) b.p. A. Bădică, C. Ghiță (D) b.p. G. Badea, I. Olteanu (D) b.p. V. Tecuceanu — decizie discutabilă, M. Constantinescu (D) b.ab. 3. P. Cojocaru.

R. C.

RAPID - I.C.H.F. 74-70 (32-31)

Aseară, în sala Giulești, a avut loc meciul de baschet, din cadrul primei etape a returului campionatului național, dintre echipele bucureștene, RAPID și I.C.H.F. La capătul unui meci viu disputat feroviarii au obținut victoria cu scorul de 74—70 (32—31).

P. PEANA, coresp.

V. Ciuraru (dreapta) și I. Stelian, în amicalul de aseară

ÎNTRECERILE PATINATORILOR BUCUREȘTENI

În Capitală, pe gheața patinoarului Floreasca, se desfășoară campionatul bucureștean de patinaj artistic (juniori și seniori). Întrecerile seniorilor încep azi dimineața și continuă mîine după-amiază

CONCURSUL DE ATLETISM DOTAT CU „CUPA STEAUA"

Sala „23 August" a găzduit ieri întrecerile de atletism ale celei de a VIII-a ediții a „Cupei Steaua". Au participat atleți — seniori, juniori și copii — ai cluburilor bucureștene și din țară. La săritura în lungime, Alina Popescu de la clubul Steaua a stabilit un nou record de junioare I: 6,13 m. Rezultatele reuniunii de ieri: **prăjină:** 1. C. Ivan (Dinamo) 4,60 m, 2. P. Astafei (Steaua) 4,60 m, 3. M. Voinea (Petrolul Pl.) 4,00 m; **lungime fete:** 1. Alina Popescu 6,13 m, 2. Cornelia Popescu (Rapid) 6,03 m, 3. Maria Salamon (Steaua) 5,89 m; **50 m g (b):** 1. N. Perța (Steaua) 6,7, 2. V. Suciu (Petrolul Pl.) 6,8, 3. E. Sebestyen (Steaua) 6,8; **50 m g (f):** 1. Viorica Viscopoleanu (Steaua) 7,3, 2. Valeria Biduleac (Constructorul) 7,6, 3. Livia Ionescu (C.A.U.) 7,9; **greutate (f):** 1. Mariana Constantin (S.S.A.) 13,47, 2. Felicia Drăgoiu (Progresul) 10,39, 3. Tudorița Costin (Rapid) 9,81; **lungime (b):** 1. D. Bădini (Steaua) 7,46, 2. L. Szabo (Steaua) 6,86; 3. H. Gogoașe (Metalul) 6,84; **înălțime (b):** 1. M. Zară (S.S.A.) 1,75, 2—3. F. Corbu (Dinamo) și C. Cîrstea (Steaua) 1,65.

Întrecerile continuă astăzi de la ora 9.

I. Gv.

La ceasul amintirilor...

Să discutăm cu onestitate. Pentru că handbalul nu este sportul „rege" și — în ciuda galoanelor sale autentice — nici nu urcă pe podiumul popularității, ne amintim rareori de el în măsura cuvenită și, aproape fără excepție, mai ales în ajunul bătăliilor pentru titluri sau medalii.

Dar, atunci — e, totuși, un semn bun — o facem răsfoind cu atenție și stimă pagini de istorie, exprimînd gînduri și speranțe, identificîndu-ne, am spune, intim cu acest sport al forței și măiestriei.

Și, atunci, ne amintim de dascălul de educație fizică Carl Schelenz, pare-se inventatorul jocului de handbal, de faptul că încă în 1922 peste 2 000 de spectatori asistau, la Sibiu, la prima întîlnire — demonstrativă, în deschidere la un meci de baschet — din fața semicercului, că în 1933 era decernat, la noi, primul titlu de echipă campioană, că în 1936 jucătorii români își făceau, victorioși, debutul în arena internațională...

Este, însă, acum vremea handbalului „mic", redus, de sală — poate și cu alte denumiri date de specialiști sau gazetarii sportivi. Și sîntem aproape, foarte aproape de startul ediției franceze a campionatelor mondiale.

Prilej, printre altele, de retrospectivă, de meditație.

Dacă tot sîntem la ora amintirilor, ce-ar fi să vedem —atît cît permit niște reflecții sumare — cum și unde a ajuns handbalul românesc (acum vorbim, desigur, de cel în „7") în puținii ani de cînd i s-a încredințat misiunea onorantă de a urca grelele trepte ale consacrării?

Nu ne propunem nici măcar o micro-istorie (am făcut-o cu alt prilej) dar, poate, ar trebui să începem prin a spune că în 12 ani de prezență la campionatele lumii de handbal în 7, tricolorii români s-au înapoiat de două ori victorioși — campioni mondiali — de la Dortmund și Praga, iar, o dată, la ultima ediție, au cucerit medalia de bronz, performanță de asemenea meritorie, dar „taxată", credem, prea critic la vremea cuvenită.

Ce s-a mai întîmplat de-a lungul acestor puțini ani de istorie a handbalului „mic"?

Am spune, fără teama de a greși, încă multe lucruri care egalează deseori strălucirea medaliilor: palmaresul echipei naționale consemnează sute de victorii internaționale (!), succese de prestigiu în „Cupa campionilor europeni" (Dinamo, Steaua — referindu-ne doar la băieți)...

Cum spuneam, de la debutul naționalei în campionatele lumii (27 februarie 1958 — meciul cu R.P. Ungară) s-au petrecut multe alte afirmări care reținatenția cronicarului.

Au fost ani în care handbalul a cuprins tineretul din aproape toate județele țării, ani în care numeroși tehnicieni români au fost solicitați să ajute la pregătirea diferitelor echipe de peste hotare (Nicolae Nedef în Japonia, Ion Schuster în Suedia, Ion Kunst Ghermănescu în Danemarca, P. Ivănescu, V. Hnat, I. Moser în R.F. a Germaniei, H. Firan și C. Popa în Tunisia etc), ani în care mulți jucători români s-au impus atenției și stimei celor mai exigenți specialiști ai handbalului mondial.

Iată ce ni se pare că trebuie de fapt apărat la cea de a 7-a ediție a „mondialelor" din Franța, înainte chiar de obsedantele titluri ale anilor trecuți (1961 și 1964) și de medalia de bronz din Suedia. Este, deci, vorba de a face totul pentru ca un complex bilanț, extrem de valoros tocmai prin această complexitate, să cîștige în consistență și strălucire.

O dorim, o cerem, împreună cu toți ceilalți iubitori ai handbalului, ai sportului — în general, acestei talentate generații '70 care-i reunește pe Gațu, Goran, Marinescu, Samungi, Moldovan, Nica, Guneș (aproape toți împreună de la „juniori") ca și „speranțelor" '72 (Orban, Chicidt, Bota, Birtolom). Așa cum, poate n-ar trebui s-o mai spunem, o cerem și celor trei antrenori ai tricolorilor.

În elita handbalului mondial echipa României își menține la ora actuală cota cea mai înaltă a șanselor. O știu și jucătorii și antrenorii. Este, ni se pare, o obligație în plus...

Dan GARLEȘTEANU

meditații inocente

M-am uitat lung la pachetul expediat de nea Teniță, mărturisesc cinstit, oarecum dezamăgit. M-așteptam să-mi trimită, de-acolo din nord, ceva mere bucovinene, nuci sau magiun, pe pachet sta scris foarte prozaic: IMPRIMATE. Imprimate... ce imprimate? Acasă, am desfăcut pachetul și am dat de cîteva reviste ale fostului Colegiu Național Sf. Sava, din 1935 și 1936. Și un bilețel:

„Unul din cei de aici a învățat la „Sf. Sava", mult mai mic ca dumneata, dar te cunoaște. Au fost niște seri în care am răsfoit revistele... Sînt grozave! Citește cu atenție ultimele pagini și ai să înțelegi de ce ți le trimit. Poate ai și dumneata exemplarele, oricum am găsit că merită să ți le canalizez atenției, fie și pe această cale. Sînt de mare actualitate".

M-am conformat dorinței lui nea Teniță, beneficiind și de o insomnie rebelă oricărui sedativ, o mărturisesc iarăși ca fel de cinstit: nu am aptitudini de arhivist, chiar fiind vorba de niște publicații la care am colaborat și eu cîndva; iar strigătele triumfător-melancolice de Et in Arcadio ego mă lasă de mult rece, părul cărunt și frenezia tocită a vieții de toate zilele m-au învățat să mă cam domolesc cu strigătele. (Nu de alta, dar e bine știut că „acel cocoș ce cîntă mai tare intră cel dintîi în oala cu fiertură"). În sfîrșit, considerentele filozofice n-au fost niciodată latura mea forte, așa că s-o lăsăm încurcată și să revenim la oile lui nea Teniță. Ei da, m-am uitat în revistele trimise — și am înțeles ce a vrut și de ce mi le-a trimis. O re-discuție este în curs cu sportul de masă. (A cîta?). O alta se ocupă cu problema sportului în școală. Vor veni desigur alte și alte re-discuții, și o să facă impresia că sînt noi, că se dezbat în pas cu vremea — ceea ce într-un fel așa și este — dar poate e bine să reamintim și noi că Lavoisier învățat pe băncile acelui „Sf. Sava" încă nu s-a perimat de tot. Oh, sînt sigur că nea Teniță nu vrea să concureze pe nimeni trimițîndu-mi recomandat revistele, vrea omul doar să cînte un pic mai tare și să intre deliberat întîiul în oala... resentimentelor. Îl servesc pe bază de amiciție — deci îmi asum, implicit, oala lui. Bineînțeles, revistele de la „Sf. Sava" sînt literare, deci am să trec peste numele celor ce semnau simplu: foști elevi ai Colegiului sau ai celor ce erau încă — și n-am să-i pomenesc nici pe Notca, pe Petru Comarnescu sau I. Petrovici, pe G. Macovescu, cum n-am să pomenesc nici desenele în peniță ale lui Horia Damian, (dintr-a „III-a B"), nici caricaturile lui Neagu Rădulescu sau tezele lui Eugen Ionescu. Nu. Am să mă mărginesc să citez din ultimele pagini ale numărului festiv pe anul 1936 (10 ani de apariție). Și ce găsim în aceste ultime pagini de revistă școlărească, compusă și condusă de elevii înscriși într-o societate de lectură „Ion Heliade Rădulescu", de acum treizeci și patru de ani?(!).

Întîi un titlu mare: **Sportul și rosturile sale**, semnat de profesorul de gimnastică Ion Dobre. „Incontestabil, sportul a devenit o funcțiune socială, care, în ultima vreme, trăiește o viață intensă. Cînd o reuniune sportivă reușește să adune treizeci-patruzeci de mii de spectatori, în majoritate tineri, școala, instituție de îndrumare a tineretului, trebuie să ia o atitudine față de sport" etc., și articolul se-ncheie: „...Folosit cu pricepere, ca mijloc de educație, sportul poate contribui cu prisosință la realizarea „omului-forță dinamică", exprimat prin disciplină, sănătate și putere de creație". Foarte frumos, nu? Iar după acest articol, pe două pagini, Evenimentele sportive sînt împărțite în capitole: foot-ball, (grafia anilor, și eu o găsesc perfect adecvată), tennis, oină, tir, rugby, hockey, atletism — toate numai între elevi de liceu. Aflăm, astfel, că a început la foot-ball cupa C.N.S.S., cupa Colegiului Național Sf. Sava, fiecare liceu putea înscrie cîte două echipe. Licee înscrise: Lazăr, Cantemir, Sf. Gheorghe, Șc. Normală, Șincai, Libros, M. Eminescu, A. Vlaicu etc. Aflăm că au început campionatele interșcolare de tennis și cele de oină, că la tir, în cupa „V. Nițescu", C.N.S.S. s-a clasat al treilea între 40 de concurenți, cu 90% punctaj; aflăm de asemenea că în match-ul de rugby dintre cele două echipe ale Colegiului, (echipa întîi și „noile speranțe"), rezultatul a fost favorabil primilor, cu 8—6 și asta pentru că arbitrul Gh. Fintineanu (Sp. Studențesc) i-a ajutat vizibil pe cei din echipa întîi. Cine jucau? Pomescu, Țăranu, Ghica, Marinescu... le recunoașteți numele? La atletism, ni se comunică, cu insuflețire, că Romulus Popescu își încearcă șansele la disc — a și devenit campion național de juniori în 1938, iar Jan Cristorian pare să se fi stabilit definitiv la aruncarea ciocanului. Ni se mai spune că Johnny Dumitrescu dintr-a V-a B și Gică Popescu dintr-a VI-a A promit să devină niște excelenți foot-ball-iști, cum au și fost: primul la Unirea Tricolor, al doilea la Sportul Studențesc. Mai sînt în reviste și alte nume: Gică Petrescu (basket), Radu Tillea și Florin Popescu (hockey), Tipărescu și Drăgănescu. Există și o cronică a meciului de fotbal România—Iugoslavia din 10 mai 1936, contînd pentru Cupa balcanică: 3—2, în ultimele rînduri subținiată viguros de nea Teniță cu un creion roșu: „...Vom mai învinge desigur pe bulgari și pe greci și vom cuceri „Cupa balcanică". Însă foot-ball-ul românesc trebuie să aibe orizonturi mai largi și, pentru a obține în concertul european locul pe care ni-l dorim cu toții, trebuie să ne pregătim cu grije și tragere de inimă"...; bravo, Pappla dintr-a VII-a științifică, autorul articolului; păcat că nu te-ai făcut comentator sportiv de profesie, cu stilul tău elegant, lapidar și direct la obiect, de o premoniție surprinzătoare pentru virsta-ți fragedă de atunci!

— ...Nu? mi-a șoptit de departe vocea lui nea Teniță. Merita sau nu să re-citești aceste pagini? Dovedim, negru pe alb, că făcliile aprinse de acești tineri au continuat să ardă pînă-n zilele noastre. Fiindcă și ei le primiseră de la alți entuziaști. Care n-aveau nici stadioanele, nici dotarea cluburilor de azi. Care făceau sport „pă Federație", la „Viforul" sau la „Venus", (cu o întreagă mentalitate potrivnică zvirlită împotrivă-le de către unii), dar făceau sport, totuși, după-amiezele și în vacanțe — fiindcă diminețile învățau latina și greaca, ecuațiile cu trei necunoscute, versurile lui Horațiu, și-i citeau pe Ibsen, Tacitus sau Einstein, își dădeau bacalaureatul și examenele la universitate, care nu neapărat era un institut de educație fizică, ci: o politehnică, o arhitectură, medicina, literele sau dreptul. Fiindcă toți aceștia (sau majoritatea), vedeau în sport ceea ce vedea profesorul de gimnastică Ion Dobre de acum 34 de ani, ceea ce ar trebui să vadă neapărat și tinerii sportivi de astăzi: încununarea strădaniilor spre devenire a acelui „om-forță dinamică", exprimat prin disciplină, sănătate și putere de creație. Prin performanță. Prin calitate.

— Vorbești ca la carte.

— Mersi, a șusurat mai depărtat vocea — și s-a pierdut.

Iar eu am rămas visător pe paginile revistelor, gîndindu-mă că nea Teniță ăsta al meu e un incorigibil și dulce vrăjitor de ocazie.

Al. STRUȚEANU

HANDBAL Magazin

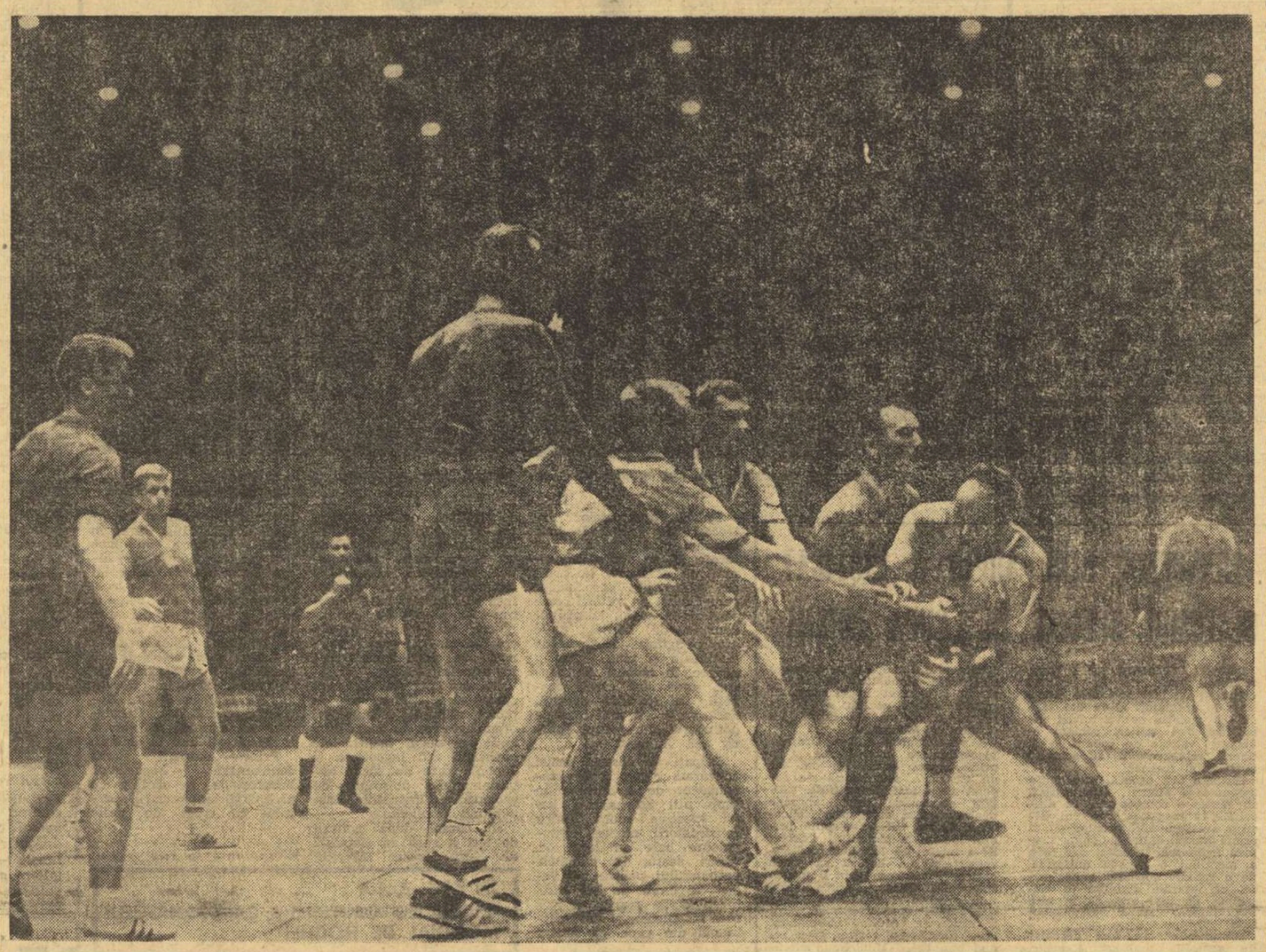

Dramatica semifinală a C.M. din 1964, cînd handbaliștii români, în imaginea noastră în apărare, au învins reprezentativa Cehoslovaciei, țara gazdă. Iacob și Mareș într-un aprig duel pentru balon, urmăriți de privirile lui Gregor, Kavan, Gruia, Duda și Oțelea.

ALĂTURI DE HANDBALIȘTII ROMÂNI LA PATRU CAMPIONATE MONDIALE

În februarie 1957, la Zagreb („Cupa Națiunilor"), a fost semnat actul de naștere a echipei naționale. Douăsprezece luni mai tîrziu, tricolorii debutau în C.M. într-un joc cu Ungaria; Redl în poartă, Bulgaru, Ivănescu, Telman, Covaci și alții. Draw-ul (16—16) smuls pe atunci unei formații redutabile a creat în mijlocul nostru o stare de euforie. Era cel de al 4-lea joc al naționalei și păsisem cu dreptul în competiția supremă. Au urmat însă două eșecuri în fața Islandei (11—13) și Cehoslovaciei (12—21) care ne-au adus la realitate. Am devenit simpli spectatori ai competiției și partida dintre Suedia și Danemarca (13—12) — adevărata finală — a însemnat o veritabilă lecție pentru cîțiva „școlari" ce aveau să se dovedească în anii ce au urmat extrem de sîrguincioși. Maltsson și Ahrlenius, inepuizabilul Petersen, ne-au demonstrat atunci adevăratul handbal în 7, dîndu-ne de înțeles cît de departe este acest joc față de handbalul în 11 pe care noi îl străm utasem de fapt în sală, pe un teren redus.

...Martie 1961 — din nou la marele rendez-vous al handbalului. Presa nu contenea să slăvească echipa unită a Germaniei, formația Suediei, de două ori campioană a lumii, sau pe cea a Cehoslovaciei, mai pregătită ca oricînd pentru marele asalt. Noi ne-am fi mulțumit cu un loc în primii șase, știind bine că avem încă mult de învățat. Programul ne-a avantajat și după un „galop de sănătate" în fața Japoniei și o înfrîngere onorabilă (8—12) din partea Cehoslovaciei am intrat în caruselul ce avea să ne poarte departe, spre cununa învingătorilor. Mai în glumă, mai în serios, Provaznik îmi spunea atunci: „Ne vom întîlni din nou în finală". M-am amuzat de previziunea jucătorului cehoslovac, mai ales că nici nu mă puteam gîndi la un asemenea succes. Mi-o va aminti cîteva zile mai tîrziu, la Dortmund, în prologul unei finale ce avea să fie urmărită de 12 000 de spectatori, decepționați de a nu-și vedea echipa favorită în partida decisivă, dar curioși peste măsură de a urmări echipa română, revelația competiției.

Mi-ar trebui pagini întregi pentru a reînvia acele 80 de minute dramatice de crîncenă încleștare și pasionantă dispută sportivă, în care actorii celor două echipe au făcut apel și la ultimul dram de energie. Îl revăd pe Redl, sobru și curajos, scoțînd din minți pe celebrii Trojan, Mareș și Havlik; pe Covaci, Bulgaru, Nodea, Hnat sau Ivănescu luptînd pînă la epuizare. La un moment dat, Telman, cu o unghie aproape smulsă, a venit la bancă strîngînd din dinți și cerînd un bandaj. După cîteva clipe a reintrat în focul luptei, rezistînd pe baricade pînă la fluierul final. Minutele celor 4 reprize de prelungire mi s-au părut o veșnicie. Aproape că nici nu-mi mai simțeam răsuflarea și golul lui Mircea Costache II, înscris cu 90 de secunde înainte de sfîrșit, ne-a descătușat dintr-un lanț de emoții, proiectîndu-ne în paradis. Plîngeam ca niște copii, urmărind înălțarea steagului tricolor pe cel mai înalt catarg. Echipa română devenise campioană a lumii.

La ediția din 1964 sarcina noastră devenise infinit mai grea. Aveam de apărat un titlu, iar handbaliștii cehoslovaci pregătiseră revanșa cu toată grija. Calificarea nu a fost lipsită de emoții. La Pardubice, în serii, „7"-le U.R.S.S. ne conducea la scor în repriza secundă; aveam doi jucători mai puțin în teren și perspectivele deveniseră destul de sumbre. Moser și Nodea au înscris însă goluri miraculoase, îndreptînd cadența echipei spre un marș triumfal.

După demonstrația (25—15) din meciul cu Danemarca am fost asaltați la hotel de o armată de ziariști din Nord: **„Cînd vom putea vedea echipa la un antrenament?"** Răspunsul mucalit al lui Redl avea să stîrnească multe zîmbete: **„Veniți mîine seară** (n.a. meciul semifinal cu Cehoslovacia) **la Palatul sporturilor; veți putea afla tot ce doriți!"**

Ce a urmat știți cu toții. După 50 de minute de joc, tricolorii conduceau pe marii favoriți cu 15—9 și 16—10, obligînd faimoasa galerie cehă să plonjeze într-o liniște mormîntală. Două zile mai tîrziu, într-o superbă finală, învingeam și Suedia (25—22), demonstrînd tuturor valoarea handbalului românesc. La scorul de 22—22, Ivănescu a cerut insistent să intre în teren. Cîteva secunde mai tîrziu, ghiuleaua sa se oprea în plasa porții adverse. Încă două „evitări" ale lui Hnat și elevii lui Curt Wadmark se înclinau în fața campionilor mondiali.

...Ianuarie 1967. Ne prezentam încoronați de două ori cu titlul suprem, dar nu a lipsit mult să părăsim scena întrecerii după partidele din serii. Formația R. D. Germane ne-a condus cu 14—13 și păstra mingea în ultimele 60 de secunde. Un moment de uluire al lui Petzold (care a pasat în aut), cîteva pase și un șut imparabil de la 15 metri al lui Gruia au salvat în extremis echipa de la o situație penibilă. Și din nou în semifinale cu Cehoslovacia. Am condus cu 5—1, dar ne-am permis luxul de a rata 4 penaltiuri. Băieții au privit cu prea mare ușurință un adversar destul de bine înarmat, primind o lecție severă. Cel puțin de le-ar folosi în dificilele confruntări ce-i așteaptă peste cîteva zile, în turneul din Franța...

prof. Lucian GRIGORESCU
secretar general
al F. R. Handbal

CORNEL PENU (Dinamo Buc.)	23 ani, inginer	1,90 m	85 kg 56
ȘTEFAN ORBAN (Univ. Buc.)	20 ani, student	1,86 m	80 kg 14
ALEX. DINCĂ (Steaua)	24 ani, ofițer	1,81 m	78 kg 28
CORNEL OȚELEA (Steaua)	29 ani, prof. educ. fizică	1,80 m	84 kg 83/142
GHEORGHE GORAN (Steaua)	25 ani, prof. educ. fizică	1,79 m	75 kg 58/ 51
VALENTIN SAMUNGI (Dinamo Buc.)	27 ani, inginer	1,83 m	76 kg 53/ 88
CRISTIAN GAȚU (Steaua)	24 ani, inginer	1,78 m	73 kg 50/ 88

CEI 16 TRICOLORI

ROLAND GUNEȘ (Polit. Timișoara)	25 ani, student	1,97 m	95 kg 53/108
GHEORGHE LICU (Dinamo Buc.)	24 ani, funcționar	1,86 m	87 kg 47/ 87
MIHAI MARINESCU (Steaua)	25 ani, prof. educ. fizică	1,78 m	72 kg 39/ 25
TITUS MOLDOVAN (Dinamo Buc.)	24 ani, funcționar	1,74 m	69 kg 40/ 46
ION POPESCU (Steaua)	27 ani, funcționar	1,80 m	77 kg 41/ 98
GABRIEL CHICIDT (Univ. Buc.)	21 ani, student	1,94 m	92 kg 35/ 43
ȘTEFAN BIRTOLOM (Met. B. Mare)	21 ani, muncitor	1,94 m	95 kg 10/ 10
GHEORGHE GRUIA (Steaua)	29 ani, ofițer	1,92 m	89 kg 75/395
CEZAR NICA (Dinamo Buc.)	29 ani, prof. educ. fizică	1,87 m	85 kg 59/ 77

*) Cifrele din ultima coloană reprezintă numărul selecționărilor în echipa națională și cel al golurilor înscrise în meciurile interțări.

PALMARES

Palmaresul naționalei române cu 14 din cele 15 finaliste.

— CEHOSLOVACIA	15	9	2	4	238—220	
— DANEMARCA	9	7	0	2	144—113	
— ELVEȚIA (*)	6	6	0	0	125— 71	
— FRANȚA (*)	7	7	0	0	135— 76	
— R.D. GERMANĂ	8	5	2	1	122—104	
— R.F. a GERMANIEI (*)	9	6	0	3	166—149	
— ISLANDA	5	4	0	1	90— 74	
— IUGOSLAVIA	16	6	2	8	221—263	
— JAPONIA	4	4	0	0	114— 44	
— NORVEGIA	9	8	0	1	153—108	
— POLONIA	4	2	0	2	69— 66	
— SUEDIA	5	3	1	1	92— 81	
— UNGARIA	11	6	1	4	174—150	
— U.R.S.S.	11	8	1	2	179—148	

● **Handbaliștii români nu s-au întîlnit pînă acum cu formația S.U.A., cea de a 16-a finalistă.**

● **Echipele cu asterisc sînt partenere de întrecere ale formației române în cea de a 3-a grupă.**

HANDBALUL LA J.O.

Prima mare competiție internațională a handbalului a avut loc cu prilejul Jocurilor Olimpice din 1936 de la Berlin. La acest turneu olimpic a participat și echipa României care a pierdut în seria preliminară jocurile cu Austria (3—18) și Elveția (6—8), dar în disputa pentru locurile 5—6 a învins selecționata Statelor Unite cu 10—3 (4—0). O precizare: se juca handbal în 11.

La München, în 1972 J.O. vor avea din nou în program un turneu de handbal, dar de data aceasta de handbal în 7.

CURIOZITĂȚI DIN LUMEA HANDBALULUI

● Foarte puțini sînt acei care știu că handbalul pe teren mic, așa cum este astăzi răspîndit în lumea întreagă, a apărut mult înaintea confirmării sale oficiale ca sport, adică prin anii 1930—1932. Se cunosc azi date după care, în Danemarca, profesorul de educație fizică *Holger Nielsen* a experimentat la școala sa încă din 1898 un gen de joc sportiv aproape identic cu handbalul de sală. În 1904 el a prezentat public acest sport, căruia i-a dat numele de *„Haandbold"*. De asemenea, există documente care atestă că un alt profesor de educație fizică, *Vaclav Karas*, a pus bazele jocului de „hazena", și el asemănător handbalului, încă din 1892 la școala din Smichov, unde funcționa.

● Una din cele mai interesante date din istoria handbalului nostru este cea care atestă că Oborul nu a dat sportului românesc numai pe Steinbach, Cîrjan, Sonny Niculescu sau Ozon. Acest cartier bucureștean este, într-un anumit fel, și „patria" handbalului în 7. Iată ce scria în numărul său din 10 septembrie 1934 ziarul „Sportul zilnic": *„Un match feminin de hazena astăzi în Obor!"* Rezultatul nu l-am aflat, dar important este că atunci două echipe feminine *(Unirea Tricolor* și *Stăruința)* jucau handbal pe teren redus. Nu se poate spune că Oborul nu are o tradiție... polisportivă!

● *Congresul la care s-au pus bazele Federației internaționale de handbal a avut loc la 4 august 1928, cînd Federația internațională de atletism a renunțat să se mai ocupe și de problemele jocurilor sportive. De notat că printre membrii primului consiliu al F.I.H. (președinte F. P. Lang — Germania) se afla și* Avery Brundage, *actualul președinte al C.I.O.!*

● *Handbalul a pornit, de curînd, la asaltul patriei fotbalului și rugbyului. Insula britanică era un teritoriu absolut „nedefrișat" din punct de vedere handbalistic pînă recent, cînd doi entuziaști profesori de educație fizică,* Jeff Rowland și Phil Holden, *au întreprins cîteva acțiuni concrete în acest sens. Ei au obținut sprijinul lui* „Central Council of Physical Recreation", *apoi handbalul a fost recunoscut de puritana* „British Olympic Association", *iar de curînd una din promoțiile de la Colegiul pentru educație fizică din Liverpool a primit primele lecții de handbal. A avut loc și un turneu rezervat echipelor universitare, unde în finală* Herriot Watt University *din Edinburgh a învins* Newcastle University cu 11—5. *După cum se vede, un început de bun augur...*

Goluri, goluri, goluri...

● Golgeterii echipei naționale la cele 4 ediții ale C.M.: 1958: Ivănescu 11; 1961: Ivănescu 24; 1964: Moser 32 (primul loc în clasamentul golgeterilor); 1967: Gruia 35 (locul secund în clasamentul golgeterilor).

● Recordul celor mai multe goluri înscrise într-un singur meci (12) aparține japonezului Yibata (meciul Japonia—Ungaria din 1967) și compatriotului nostru Gh. Gruia (partida România—U.R.S.S. 21—19 din 1967).

● Cele mai multe puncte marcate într-un singur meci: 65 (R. F. a Germaniei—Japonia 38—27 în 1967).

● În cele 6 ediții precedente ale C.M. s-au desfășurat 302 întîlniri în care s-au înscris 4941 de goluri.

CUPON DE CONCURS

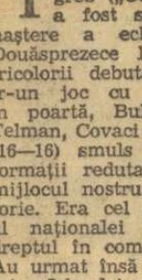

Numele și prenumele: .....

.....

Adresa: .....

.....

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A .....

GRUPA B .....

GRUPA C .....

GRUPA D .....

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

.....

HOCHEI magazin

CÎTEVA IPOTEZE PE TEMĂ ISTORICĂ

Nu-i de mirare că americanii aspiră la întîietate în această materie. Nu oare în noul continent sînt vestitele echipe canadiene? Dar, ce este de făcut că de vreo două decenii a apărut o altă pretendentă la întîietate : CHINA ? Faptul s-a ivit cu prilejul evoluției unei formații cehoslovace de hochei în China, acum aproape douăzeci de ani. Jocul acesta le-a plăcut foarte mult chinezilor, care nu au omis să precizeze că „ceva asemănător s-a jucat deja de pe timpul dinastiei Fi sau Li". Așadar, hochei în China cu mai bine de un mileniu în urmă !... Surprinzător, desigur. Dar, urmează ceva și mai surprinzător.

Nu de mult a apărut tratatul unui cunoscător în ale olimpismului și vechii Elade, referitor la începuturile acestui joc în Grecia antică.

Așadar, o țară cu climat mediteranean — Grecia — își pune candidatura pentru primatul în istoria hocheiului, în vreme ce Islanda tace. Este... suspect, nu? Mai ales că ea este mult mai aproape de gheață, frig și hochei decît... Grecia. La fel și Groenlanda este foarte... taciturnă. Oare vikingii nu au jucat și ei cîndva, de mult, un joc asemănător cu cel de astăzi, — după cum susține Erik Rudovous ?

Și, atunci, care să fie adevărul ?

Cert este că există mărturii că hocheiul a fost practicat — competițional — de acum aproape un veac, mai precis din anul 1879.

Că americanii sînt arhicunoscuți în materie de hochei iar este cert. În ceea ce privește Canada, majoritatea cercetătorilor îi acordă prioritate în disputa istorică. Dar și în Canada există o înverșunată rivalitate istorică între orașele Kingston și Halifax, fiecare susținînd că este locul natal al sportului pe dreptunghiul de gheață, mărginit de mantinele.

O „ceartă" pasionantă.

Dar ce se poate spune despre soldații din fortul Kings Bay, care, măturînd gheața de pe lac, s-au apucat să gonească cu tîrnurile cutiuțe de vacs, pretinzînd că au jucat — cîndva — hochei ?! O glumă, desigur.

Dar, cercetătorii nu se iau după deducții fanteziste, glume sau presupuneri, ci caută izvoare serioase. Și le-au găsit în Montreal...

O veche gravură olandeză care atestă că ceva asemănător cu hocheiul bandy a existat în Țările de Jos, cu mulți ani în urmă

Este vorba de un tînăr, William F. Robertson, care a studiat la Universitatea Mc Gill din Montreal. În anul 1879, el a plecat în vacanță în „buna și bătrîna Anglie". Era, pe atunci, la noii locuitori ai Canadei, o adevărată modă să-și trimită copiii să cunoască patria părinților. De reținut că Robertson era sportiv.

În Anglia ar fi văzut, pentru prima oară, un joc de hochei pe iarbă. Jocul l-a atras. S-a apucat să-i învețe regulile și cînd s-a întors la Montreal a căutat posibilitatea de aplicare a acestui joc pe gheață.

Astfel, vizita întîmplătoare a tînărului canadian în Europa a dus la descoperirea jocului care, în cîțiva ani, a cuprins toată partea de nord a continentului.

Robertson, împreună cu prietenul său R. F. Smith — același Smith care a fondat în anul 1880, la Montreal, Hockey Amateur Association — a conceput regulile jocului și chiar în iarna lui 1879 a organizat primul meci. Echipele trebuiau să aibă cîte 9 jucători, dar se juca, totuși, de ambele părți în cîte 15, cu întreaga echipă, nimeni nevoind să renunțe la joc.

Pucul era o plăcuță de lemn, cu patru laturi. Porțile erau marcate de două bare, înalte de 1 metru. Bîrna transversală nu exista. Nu era voie să se facă înlocuiri. Dacă totuși un jucător era nevoit să părăsească terenul (lovitură sau ruperea patinei, de pildă), atunci ieșea și un jucător advers.

Din păcate, rezultatul acestui prim meci nu s-a păstrat.

Jocul s-a lansat, totuși, iar în același sezon, Universitatea Mc Gill a întreprins un turneu de hochei cu studenții săi.

Un an mai tîrziu s-a micșorat numărul jucătorilor la 7 și abia în 1910, hocheiștii profesioniști au definitivat numărul jucătorilor la 6.

Dar, am intrat în perimetrul specialiștilor și nu aceasta era intenția noastră în prezenta lapidară istorie a unei discipline sportive care astăzi cunoaște o amploare crescîndă. O disciplină născută — de fapt — în Europa, „prelucrată", sau dacă vreți transpusă pe gheață, în America și apoi exportată în vechiul continent.

Emil IENCEC

Duminicile unui nesportiv

BUȘLA

Vom avea și noi hocheiștii noștri, echipele locale și naționale de hochei. Și de ce nu le-am avea, o dată ce sportul acesta nu este unul de import, fiind o țară în care iarna gătește citeva luni pe ani apele cu pojghițe sticloase de gheață, încît îmbie la toate jocurile de îndeminare și agilitate pe cei tineri ?

Pot aduce personal mărturie, în ciuda nesportivității mele, că hocheiul are la noi vechi tradiții populare, chiar dacă i s-a spus altfel și chiar dacă se juca cu obiecte primitive, ceea ce nu-i scădea însă interesul, nici pitorescul, ci dimpotrivă.

În tîrgul Topliței, cu două școli primare și trei rîuri îmbinate lîngă stația de cale ferată, unde am copilărit, băieții mai răsăriți jucau hochei acum patruzeci și cinci-cincizeci de ani, spunîndu-i „bușlă". Nu cunosc etimologia cuvîntului, pe care, de altfel, nu l-am găsit în nici un dicționar sau glosar de regionalisme. Dacă nu evocam, deunăzi, anii de vis ai vîrstei de început cu un fost coleg de abecedar, poate uitam și eu de bușla asta, care nu era altceva decît hocheiul de azi. Fiindcă, de cum dădea al doilea îngheț, cel de după Anul Nou, peste valea tîrgului, și Mureșul, șerpuind pe sub perdele de sălcii plîngătoare, își acoperea unda cînd lină, cînd săltăreață, cu o platoșă solidă, se porneau copiii către rîul încremenit, care cu sănițele, care cu patinele, care cu țeșturile de schi, care, în fine, cu bușla năzdrăvană. Ea era, de fapt, o tăblie de scîndură cam de mărimea unei palme de voinic, căzută de pe la joagărele primitive ce tăiau bușteni în felii netede, înnegrită cu păcură dintre șinele drumului de fier, ca să se vadă deslușit pe oglinda de gheață, albă ca floarea prunilor sălbatici de prin mărunțele livezi ale așezării de munte. Se formau îndată două tabere, una care apăra malul sting, alta care apăra malul drept ; cu niște bețe lungi, provenite din aceeași sursă a joagărelor sau șterpelite din gardul vreunei vecine vădane, „discul" era manipulat, cu mare iuțeală și dibăcie, de echipierii cu patine în picioare, întocmai ca la hochei. Nu mai țin minte dacă tăblia înnegrită se chema bușlă sau jocul purta acest nume nostim. Țin minte doar strigătele vesele ale băieților care izbuteau să izbească tăblia în malul apărat de tabăra adversă : asta se chema a băga golul în poartă ! Le mai văd mîinile și buzele vinete de frig cuprinse de agitația victoriei, obținută într-o aprigă întrecere.

Nu era în tîrgul acela, închis iarna între zările de munte, nici cinematograf, nici vreun club sportiv, ca mărunții topliteni de-acum o jumătate de veac să fi avut prilejul de a vedea sau de a învăța hocheiul. Ei îl jucau fiindcă așa făcuseră, în iernile de altădată, și copiii din generațiile care îi precedaseră.

Iată o informație, care poate să iște niște cercetări mai sistematice asupra antecedentelor folclorico-etnografice ale hocheiului în țara noastră și să confere pasiunii pentru acest sport un colorit de autenticitate.

George SBARCEA

TRICOLORII — GATA DE START !

Douăzeci și trei de hocheiști români trăiesc cu emoție apropierea evenimentului sportiv nr. 1 pe care țara noastră îl găzduiește în acest an. Întrecerile eșalonului secund al hocheiului mondial. Între aceștia se află cîțiva sportivi experimentați (Varga, Calamar, frații Szabo) care au participat, începînd din 1961, la toate campionatele mondiale la care a fost prezentă echipa României și la două „Olimpiade albe" (Innsbruck și Grenoble), alți cîțiva hocheiști care n-au lipsit din formația care a evoluat la ultimele ediții ale C.M. și o serie de tineri aflați acum la primul lor campionat al lumii.

Întrucît echipa definitivă urmează să fie stabilită abia în cursul zilei de mîine, la ședința tehnică de validare, care precede în mod obișnuit o astfel de competiție, iată în întregime lotul tricolorilor :

PORTARI : Constantin Dumitraș (Dinamo) — născut la 23.1.1946, 64 kg, 172 cm, funcționar, căsătorit (1 copil), de 3 ori prezent la C.M. și o dată la J.O. ; **Anton Crișan** (Steaua) — 11.1.1942 ; 74,5 kg, 180 cm ; funcționar, necăsătorit ; de 3 ori la C.M. ; **Iordan Dumitru** (Dinamo) — 30.9.1949 ; 74 kg, 176 cm ; funcționar ; necăsătorit ; debutant.

FUNDAȘI : Dezideriu Varga (Steaua) — **căpitanul echipei** ; 14.5.1939 ; 80 kg, 179 cm ; funcționar ; căsătorit ; de 5 ori la C.M. și 2 ori la J.O. ; **Ion Ioniță** (Steaua) — 9.1.1951 ; 77,5 kg, 177 cm ; funcționar ; necăsătorit ; o dată la C.M. ; **Zoltan Făgăraș** (Dinamo) — 11.1.1942 ; 81 kg, 185 cm ; profesor de educație fizică ; căsătorit (1 copil) ; 3 ori la C.M. și o dată la J.O. : **Florea Sgincă** (Dinamo) — 17.5.1949 ; 77 kg, 177 cm ; funcționar ; căsătorit ; o dată la C.M. ; **Răzvan Scheau** (I.P.G.G.) — 17.10.1944 ; 80 kg, 185 cm ; medic stomatolog ; căsătorit ; o dată la J.O. ; **Petre Sgincă** (Steaua) — 16.10.1946 ; 76 kg, 180 cm ; șofer ; necăsătorit ; debutant.

INAINTAȘI : Iuliu Szabo (Avîntul Miercurea Ciuc) — 1.12.1940 ; 70 kg, 164 cm ; croitor ; căsătorit ; de 5 ori la C.M. și de 2 ori la J.O. ; **Alexandru Calamar** (Steaua) — 20.6.1941 ; 72 kg, 175 cm ; profesor de educație fizică ; căsătorit (1 copil) ; de 5 ori la C.M. și de 2 ori la J.O. ; **Geza Szabo** (Steaua) — 1.12 1940 ; 68 kg, 164 cm ; funcționar ; căsătorit (1 copil) ; de 5 ori la C.M. și de 2 ori la J.O. ; **Eduard Pană** (Dinamo) — 28.5.1944 ; 76 kg, 171 cm ; student ; căsătorit ; de 3 ori la C.M. și o dată la J.O. ; **Iulian Florescu** (Dinamo) — 23.10.1943 ; 70 kg, 178 cm ; profesor de educație fizică ; căsătorit ; de 3 ori la C.M. și o dată la J.O. ; **Ion Basa** (Avîntul M. Ciuc) — 4.6.1944 ; 74 kg, 177 cm ; student I.E.F.S. ; căsătorit ; de 3 ori la C.M. și o dată la J.O. ; **Valentin Ștefanov** (Steaua) — 4.10.1944 ; 70 kg, 177 cm ; funcționar ; căsătorit ; de 3 ori la C.M. și o dată la J.O. : **Anton Biro** (Steaua) — 30.9.1939 ; 78 kg, 182 cm ; medic stomatolog ; căsătorit (2 copii) ; de 5 ori la C.M. și o dată la J.O. ; **Gheorghe Hutanu** (Dinamo) — 17.6.1950 ; 63 kg, 169 cm ; elev ; necăsătorit ; o dată la C.M. ; **Nicolae Fodorea** (Steaua) — 16.2.1947 ; 63,5 kg, 172 cm ; funcționar ; necăsătorit ; debutant ; **Aurel Moiș** (Dinamo)-29.7.1949 ; 76 kg, 183 cm ; student la stomatologie ; necăsătorit ; de 2 ori la C.M. și o dată la J.O. ; **Ion Gheorghiu** (Steaua) — 5.3.1947 ; 68 kg, 174 cm ; funcționar ; căsătorit ; o dată la C.M. și o dată la J.O. ; **Laurențiu Iordan** (Steaua) — 29.9.1946 ; 64 kg, 167 cm ; strungar ; căsătorit ; debutant.

De pregătirea echipei s-au ocupat **Vitezslav Novacek** (pentru al doilea an la conducerea tehnică a reprezentativei), **Ion Tiron** (fost internațional, din 1959 prezent alături de băieți la toate competițiile de amploare la care au participat) și medicul **Virgil Ignat**, aflat la al doilea C.M. cu echipa.

Celor ce vor fi aleși dintre hocheiști să îmbrace tricoul echipei României, un călduros SUCCES !

PATINOAR

Noului patinoar artificial din orașul Galați.

Efulgurații proaspete de bal,
un bal de nea, ca-n primii ani de școală.
Se-ntorc, pe rînd, pe umedul cristal,
iluzii dintr-o vîrstă ideală —
cu nasu-n vînt și cu mănuși de lînă.
Înțeapă gerul — transparent arici.
Perechile se string, în zbor, de mînă,
truveri din Evul Mediu și pitici,
ușoare zîne, paji cu suple linii:
în fiecare-i întrupat un vis.
Patina-nscrie-n gheață lungi actinii
pe-un „dublu-Axel" încă indecis;
ar vrea cu-ncondeieri de balerină
să-i dea zăpezii-o grație, un sens.
Nici îngerii nu uită, albi, să vină
pe căi de-omăt în constelații dens :
ori poate nu-s decît zorite grupuri
de-ncepători, cu aripi sub tricou.
Ca un mercur le umblă spaima-n trupuri.
Alunecă. Și rid. Și-ncep din nou
un pas dintr-o gavotă a zăpezii,
a tinereții, — a zborului pe-oglinzi.
...Vezi, dacă fiica blondă a amiezii
va eșua un „Rittberger", s-o prinzi!

Valeriu GORUNESCU

Pregătire...
Desen de LAURENȚIU CONSTANTINESCU

MICROSTATISTICĂ LA MANTINELĂ

● Hocheiștii români au fost prezenți, pentru prima oară la campionatul lumii la ediția a IV-a, cea de la Krynica din 1931, cînd s-au clasat pe ultimul loc, 10. De atunci, participarea lor a fost concretizată în următoarele locuri : 1933 (Praga) locul IX din 12 echipe, 1934 (Milano) locul X din 12, 1935 (Davos) locul XII din 15, 1937 (Londra) locul IX din 11, 1938 (Praga) locul XIV din 14, 1947 (Praga) locul VII din 8, după care echipa României a evoluat în grupele C și B. În 1959 (Plsen) a cîștigat criteriul european, reeditînd succesul și în cadrul grupei C în 1961 (Lausanne-Geneva). Apoi, reprezentativa țării a jucat numai în grupa B : 1963 (Stockholm) locul III, 1964 (J.O. de la Innsbruck) locul IV, 1966 (Zagreb) locul II, 1967 (Viena) locul II, 1968 (J.O. de la Grenoble) locul IV și 1969 (Ljubljana) locul VI.

● *Cel mai frumos succes de pînă acum a fost cel înregistrat în 1967 la Viena, cînd echipa României s-a clasat a II-a, la egalitate de puncte cu Polonia, cîștigătoarea grupei, fără să fi cunoscut înfrîngerea*

● La Praga în 1947 a evoluat pentru ultima oară în echipa națională la C.M. și Eduard Pană, tatăl actualului jucător al reprezentativei noastre... Eduard Pană !

● Pentru prima oară în istoria acestei competiții, la întreceri iau parte formații din trei continente : America, Asia și Europa.

LOTO — PRONOSPORT

CELE MAI ATRACTIVE MECIURI ALE CAMPIONATULUI MONDIAL DE HOCHEI, GRUPA B, ÎN PROGRAMUL CONCURSULUI PRONOSPORT

Iubitorilor de sport din țara noastră le este rezervat un nou și interesant concurs Pronosport, alcătuit din meciuri ale grupei B din campionatul mondial găzduit de țara noastră între 24 februarie și 5 martie a.c.

În programul **concursului suplimentar Pronosport**, pe care îl publicăm în continuare, apar cele mai atractive întîlniri ale campionatului, ceea ce promite o participare numeroasă și premii de valoare. Programul **concursului suplimentar Pronosport C.M. hochei** este următorul : I. România — Iugoslavia ; II. Japonia — R. F. a Germaniei ; III. Elveția — Norvegia ; IV. S.U.A. — Iugoslavia ; V. R. F. a Germaniei — Elveția ; VI. România — Japonia ; VII. R. F. a Germaniei — S.U.A. ; VIII. Norvegia — Iugoslavia ; IX. România — Elveția ; X. Elveția — Iugoslavia ; XI. România — S.U.A. ; XII. Iugoslavia — Japonia ; XIII. România — R. F. a Germaniei.

● Tragerea concursului excepțional Pronoexpres de astăzi 22 februarie a.c. va avea loc la București în sala Clubului Finanțe-Bănci, din str. Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18,45. Tragerea va fi radiodifuzată, după care va urma un film artistic. Intrarea liberă.

La Viena, în 1967, ca și anul trecut la Skopje, hocheiștii japonezi și bulgari au fost adversari în grupa C. La București ei se reîntîlnesc în cadrul grupei imediat superioare, participarea la B fiind o „premieră" pentru ambele reprezentative. În fotografie, un aspect de la meciul din 1967, de la Viena, încheiat cu netul succes al niponilor (8—2)
VOTAVAFOTO

Titus Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● Noroc de pasiunea unor scriitori... ● După suspendare — la Rapid ● De ce s-a enervat Top Voinescu? ● Cînd tot Giulești era să moară de inimă rea ! ● În spatele cuplului Ionescu — Dumitriu

Am fost jucător într-o perioadă cînd presa sportivă era cenușie, plată, rezumîndu-se la informații și comentarii insipide. Activitatea noastră, a fotbaliștilor de atunci, nu era reflectată inteligent, nuanțat, atractiv în ziare. Presa nu mărea apetitul publicului pentru fotbal și dragostea lui pentru marii fotbaliști, iar pe noi nu ne ajuta să ne clarificăm personalitatea. De aceea, numai din ultimii ani ai activității am oprit o serie de articole pe care le voi reciti cu mare plăcere, la bătrînețe. Noroc de pasiunea unor scriitori care s-au apucat acum vreo 6—7 ani să scrie despre fotbal : Eugen Barbu (cel care m-a botezat Năsel), Fănuș Neagu, Alexandru Mirodan, Ion Băieșu, Dan Deșliu și alții. Ei au înviorat-o, redînd lumii fotbalului culorile ei fascinante. Apoi, după acest început, presa de specialitate a căpătat și ea mai multă vervă și curaj. Mai ales în ultimii 2—3 ani avem un ziar de sport excelent, dar pentru jucătorii din generația mea revirimentul a fost tîrziu. Invidiez, din acest punct de vedere, actualele promoții de fotbaliști care sînt urmărite și comentate mult mai bine, mai frumos, mai profund în coloanele ziarelor. Eu n-aș fi avut motive să mă tem de condeiul ascuțit al unor gazetari, fiindcă n-am avut nici un fel de inclinație pentru viața nesportivă. Acum, însă, atenția pe care presa o acordă fotbalului îi obligă foarte mult pe jucători și unii dintre ei mai fac încă destule gafe, pe care e drept să nu le trecem sub tăcere ci să le prezentăm spre judecată opiniei publice.

Cînd mi-am reluat activitatea, după suspendare, Rapidul era programat să joace cu Dinamo, în Cupă, pe Republicii. Se zvonise că voi apare în echipa giulești și cînd am ajuns cu autobuzul la stadion, publicul mi-a făcut o manifestație de nedescris. Eram copleșit și n-am s-o uit niciodată. Meciul a fost deosebit de frumos și desfășurat într-o atmosferă de caldă

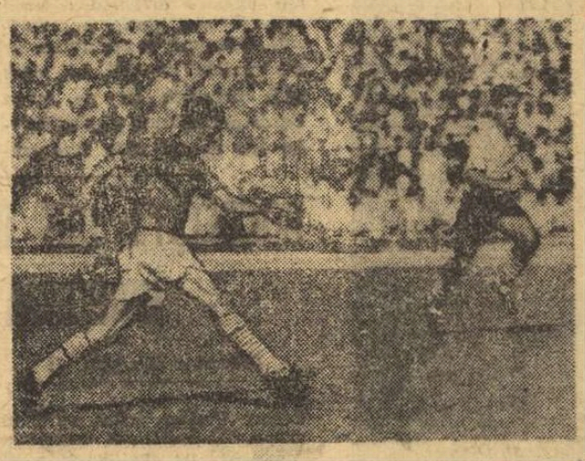

Deseori adversarii mă lăsau să trec nestingherit peste mijlocul terenului și încercau să mă atace numai după ce se adunau mai mulți

simpatie pentru mine. Dinamo avea să cîștige cu 5—3, dar, după o asemenea partidă, mai că nu-ți pare rău chiar dacă pierzi.

Rapidul era în vremea aceea o echipă tînără. Băieții s-au atașat repede de mine și eu de ei. Mă acomodasem minunat după o asemenea primire. Simțeam că „minjii" vroiau să mă copleze șau, în orice caz, să-și modifice jocul în concordanță cu al meu. Erau, din ce în ce mai puțin timorați, cu toată lipsa lor de rutină. Eu încercam să fiu cît mai mult în serviciul lor și n-am uitat că în același an, la un meci cu Farul, cîștigat de noi cu 7—1, am creat tuturor atîtea ocazii încît a reușit să marcheze fiecare înaintaș. Simțeam la ei un fond bun și mult respect față de mine. Și Copil și Georgescu și Ene II și Văcaru, erau foarte înzestrați, dar cred că toată această promoție pregătită și ridicată în formația „Casa Scînteii" a fost promovată prea repede într-o competiție dificilă, ca divizia A, ceea ce avea să le influențeze, în parte negativ, evoluția ulterioară.

Din perioada cît am jucat la Rapid am să relatez cîteva crîmpeie, oarecum disparate, dar interesante în sine. Cu această echipă aveam să pierd a doua finală de Cupă din cariera mea (cît de mult operează uneori hazardul în fotbal !). Vă închipuiți, probabil, că fac aluzie la meciul cu Arieșul Turda. Cu un an înainte ne disputam trofeul cu Steaua. Eram conduși cu 1—0 și egalez, dintr-o lovitură liberă, care merită a fi menționată. Eu executam astfel de lovituri cu piciorul drept. Numai cu piciorul drept. Portarii știau acest lucru. Și Voinescu cunoștea amănuntul. În acest meci trebuia să trag dintr-un unghi fără speranță, foarte închis. Ce-m veni în timp ce potriveam balonul ? Să trag o dată și cu stîngul, mi-am zis. În atîția ani, merită să încerc o dată. Loveam mingea și cu piciorul sting destul de bine, dar nu aveam aceeași precizie. Top Voinescu se pregătise și anticipase cam unde aș putea trimite mingea din colțul acela cu dreptul. Avea să rămînă uluit văzînd mingea peste cîteva clipe în plasă, expediată cu stîngul, în colțul care nu intra în presupunerile sale. N-a putut schița nici o mișcare. Parcă-l văd. A făcut imediat gestul său prin care își tot ridica inutil pantalonii scurți de portar, s-a uitat la mine, de parcă voia să mă culce la pămînt cu privirea și-a pornit în direcția mea, enervat la culme. După 2—3 pași s-a oprit, fiindcă eu ajunsesem deja departe. Așa era Top. Se înfuria cumplit pentru două-trei clipe, cînd îi marcai un gol umilitor, după părerea lui.

Pînă la urmă, aveam să fim învinși cu 5—1, dar asta n-a fost aproape nimic pe lîngă ce avea să se întîmple anul viitor cu Arieșul.

Cînd s-a aflat că vom juca cu formația din Turda în finală, tot Giulești era în flăcări. Acum n-o să ne mai scape Cupa nici dacă adversarul va juca în 15 oameni. Am zis și eu, în sfîrșit Ozoane a venit vremea să cîștigi și tu o competiție. Și pe cinstea mea, adversarul avea o echipă slăbuță. Eu făcusem o întindere musculară mică. Mă jena puțin și n-am vrut să spun antrenorilor. Ce mi-am zis ? Meciul nu va fi greu, iar atît cît trebuie voi face față. Cînd îmi trece prin minte filmul jocului nu pot să înțeleg nici astăzi cum de am ratat atîtea ocazii ? Balint, Văcaru, Georgescu și cu mine am transformat în cenușă zeci de ocazii și zeci de mii de inimi. Parcă era ceva trucat, sau noi parcă eram niște Chaplini care fac totul pe dos. Piciorul mă durea, nu puteam să sprintez sau să șutez puternic. De aceea, fugeam de răspundere și pasam tot timpul. Băieții observînd că Ozon joacă atît de prost s-au timorat și ei. Oaspeții au avut un curaj excepțional și s-au luptat ca lei în ciuda inferiorității lor, pe care o simțeau la tot pasul. Poarta lor era apărată de un fel de înger subțire și elastic, minunat în ziua cu pricina. Purta un nume necunoscut : Suciu, care avea să se lanseze, în fond, de pe rampa meciului acela. Din cîteva contraatacuri, jucătorii lor Ursu și Bălușiu l-au perforat pe Dungu de două ori. Rapidul a pierdut cu 2—1 un meci pe care dacă l-ar mai fi jucat de 100 de ori, pariez că l-ar fi cîștigat de fiecare dată. Mai că îți vine după asemenea tărășenie să te întrebi decă nu cumva te urmărește vreun blestem ?

Aș vrea să spun cîte ceva despre cuplul Ionescu-Dumitriu, cel ce avea să subjuge inima Grantului și nu numai pe a lui. Mai întîi, la Rapid, a venit Ionescu. Cînd a apărut și Dumitriu, la început, nu se înțelegeau. În schimb, mergeau bine și unul și celălalt cînd jucau alături de mine. Mă ascultau, iar eu le înțelegeam jocul, fiindcă eram, cum s-ar zice, de același stil. Forța de improvizație a lui Niki mă impresiona. Dar cînd jucam amîndoi, ieșea deseori prea multă comedie. Vedeți, lui Dumitriu nu-i plăcea golul. El, de dragul giumbușlucurilor pierdea ocazii rarisime, ca să mai facă o fentă în plus decît era nevoie. Soluțiile alese de el erau șchipitoare, dar nu se soldau și cu goluri.

Rar am văzut un fotbalist cu renume care să lovească mingea atît de defectuos ca Ionescu. În schimb, tot ce făcea se transforma în goluri, așa cum tot ce fac unii se preschimbă în bani. Puiu marca din cele mai imposibile situații. El nu era bun pentru combinații, ci trebuia pus în condiții favorabile. Randamentul lui depindea mult de cel al partenerilor mai apropiați. De aceea, cred, că ar fi rămas un fotbalist oarecare dacă nu m-ar fi avut pe mine și mai tîrziu pe Dumitriu lîngă el. Mi-a plăcut mult să joc cu amîndoi, mi-au fost prieteni și mi-au rămas foarte dragi.

CAPITOLUL URMĂTOR :

● Am început să simt în jurul meu un vînt rece ● ...Ozon nu mai trebuie să joace într-o echipă muncitorească ! ! ● În ce împrejurări am făcut cel mai bun meci din carieră ● Ultimele prezențe în echipa națională ● „Spiluri" pentru executarea loviturilor libere

sportul în lume

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA C

De la trimisul nostru, VALERIU CHIOSE

INAINTEA DISPUTEI HOTĂRITOARE

GALAȚI, 21 **(prin telefon).** — Simbătă a fost o zi calmă în grupa C a campionatului mondial de hochei. Zarurile fiind — oricum — aruncate, deasupra turneului mai plutește o singură incertitudine : Austria sau Italia ? Bănuind — parcă — deznodămîntul, organizatorii au așezat în ultima zi (duminică) acest joc. Or, poate, cele două echipe cunoscînd programul s-au străduit să-i confere întîlnirii lor toate prerogativele unui derby. Oricum, Galațiul așteaptă cu nerăbdare acest meci, care, promițînd totul, s-ar putea să nu dea pînă la urmă nimic. Rămîne de văzut. Nici o zi nu ne mai desparte de spectacolul final. Pînă atunci, iată, pe scurt, cronicile pe ultimele zile.

PROGRAMUL DE AZI

Ora 10 : Franța — Belgia
Ora 14.30: Ungaria — Danemarca.
Ora 17,30 : Austria — Italia
Televiziunea a programat o transmisie în direct de la acest ultim și decisiv meci al grupei C, între orele 19,15—20.15.

AUSTRIA — OLANDA 9—2 (3—1, 4—0, 2—1)

Matineul hocheistic de simbătă a reușit să umple tribunele noului patinoar gălățean, în timp ce la București acest joc ar fi trecut cu totul neobservat. Menajîndu-i în unele situații pe olandezi, austriecii s-au menajat de fapt pe ei înșiși, gîndindu-se, desigur, la marele calvar de duminică. În ciuda diferenței evidente de clasă, partida a plăcut, pentru că... patinajul este estetic ca atare. Să ne facem datoria, comunicînd numele autorilor golurilor : Znenahlik (2), Schager, Mörtl, Kirchbaumer, Felfernig, Höller, Schwitzer, Strieker, respectiv de Kok și Simons. Au arbitrat Pianfetti (Franța) și Raucz (Ungaria).

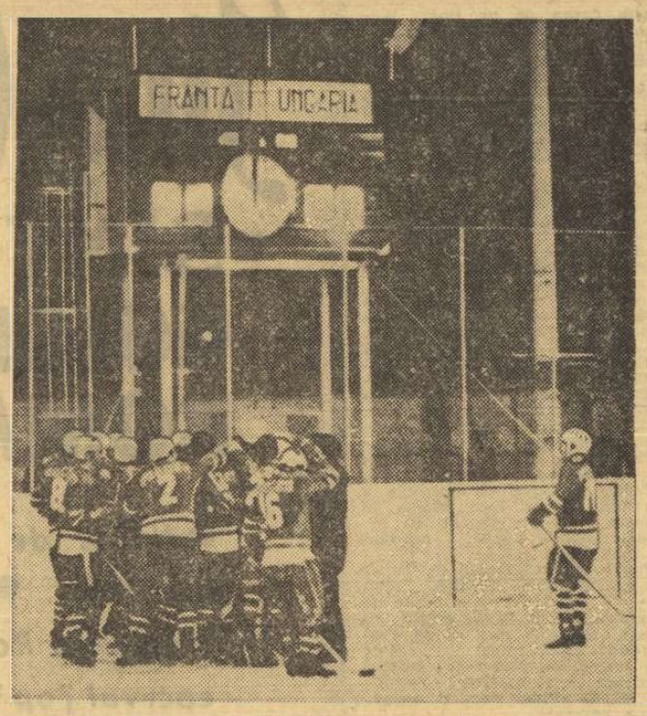

Minutul 60 de joc efectiv : Franța — Ungaria 4—2 ! Entuziasmul hocheiștilor francezi este evident
Foto : AUREL NEAGU

UNGARIA — BELGIA 15—2 (5—1, 3—0, 7—1)

Meciul a constituit o simplă formalitate, care urma să completeze două căsuțe pe tabela turneului și să rotunjească clasamentul. În ciuda diferenței de scor și de clasă, belgienii și-au apărat uneori destul de bine și, în general, foarte sportiv... șansa (sau, mai exact, nesansa) în această întîlnire. Cele două goluri pe care le-au marcat au fost însoțite de adevărate explozii de entuziasm. Au înscris Bikar (3), Balint (3), Zsitva (2), Meszoly (2), Galambos, Poth, Palotas, Horvath, Palla pentru învingători, respectiv Verstrepen și Brueren.

FRANȚA — DANEMARCA 2—0 (0—0, 1—0, 1—0)

Aflați încă sub impresia victoriei senzaționale obținute în fața Ungariei, hocheiștii francezi s-au trezit tîrziu în fața unei apărări daneze ferme și deosebit de hotărîte. Ei au învins totuși cînd nimeni nu se mai aștepta.

Au marcat : Vassieux și Guryca. Au arbitrat Tașnadi (România) și De Paete (Belgia).

LA MANTINELĂ

● *Teatrul muzical din Galați a prezentat vineri un spectacol de gală în cinstea participanților la campionatul mondial de hochei — grupa C. A fost o seară admirabilă, care a relevat marea vigoare artistică a unui colectiv mai puțin popularizat. Neavînd posibilitatea de a-i aminti pe toți cei care prin prezența lor pe scena Casei de cultură a sindicatelor au onorat arta interpretativă românească, vom cita doar cîțiva dintre soliștii de vineri seară : Boby Barta, Maria Giuglea, Teddy Munteanu și Valeriu Silion, ultimul un cîntăreț și un artist înzestrat cu toate darurile care lipsesc — din păcate — chiar și unora cu vechi state de serviciu în fața microfonului. Ne gîndim că făcîndu-l cunoscut marelui public pe Valeriu Silion, televiziunea n-ar avea decît de cîștigat.*

Incercatul portar Carl Wetzel (fost la „Minnesota North Stars") va apăra pentru a treia oară buturile echipei S.U.A. în cadrul campionatului mondial

HOCHEIȘTII DIN BULGARIA, ELVEȚIA, NORVEGIA ȘI S.U.A.

(Urmare din pag. 1)

Ocean. Pentru prima oară în grupa B, hocheiștii americani încearcă pe patinoarul „23 August" recucerirea dreptului de a reveni în lupta directă pentru titlul mondial, la care au fost pînă acum participanți tradiționali.

Cei 18 „băieți" ai antrenorului Murray Williamson sînt în parte purtători de nume consacrate în hocheiul amator din S.U.A. Notăm, astfel, pe portarul **Carl Wetzel** (profesionist reamatorizat), pe fundașii **Don Rossa, Bruce Riutta, Green Bay** și înaintașii **Len Lilyholm, Larry Stordahl, Keith Christiansen, Gary Gambucci, Pete Markle.** Ceilalți provin din generația nouă de hocheiști americani, în frunte cu centrul **Henry Boucha,** care la numai 18 ani este deja o mare vedetă a gheții. Iată-i pe ceilalți purtători ai tricourilor roș-albastre : **Mike Curran** (portar) ; **Jim McElmury, George Konik** (fundași) ; **Bryan Grand, Bob Lindberg, Austin „Ozzie" O'Neill, Craig Patrick** (atacanți).

Căpitanul echipei este „veteranul" fundaș **Herb Brooks,** care susține la București a șaptea serie de apariții în cadrul C. M. În drum spre București reprezentativa S.U.A. a făcut o escală la Geneva pentru a susține un joc de antrenament cu reprezentativa Elveției. Partida s-a încheiat cu scorul de 5—2 (1—1, 3—0, 1—1) în favoarea hocheiștilor americani.

★

Selecționata de hochei a R.F. a Germaniei a întîlnit, la München, echipa Norvegiei pe care a învins-o cu scorul de 8—1 (0—0, 4—1, 4—0).

Gh. RUSSU-ȘIRIANU transmite de la C.M. de biatlon

SURPRIZĂ LA ÖSTERSUND : NORVEGIA — CAMPIOANĂ MONDIALĂ LA JUNIORI

ÖSTERSUND, 21 **(prin telex).** Am urmărit din nou o cursă pasionantă și de un înalt nivel tehnic, cu mult dramatism și răsturnări de situații pe parcurs, și din nou nu i-am putut găsi pe reprezentanții noștri printre pretendenți, dacă nu la un loc pe podium, măcar la unul de onoare. De data aceasta însă a fost mult prea evident, încă de la început, că 1970 va trebui să se rezume, pentru cei în care speră biatlonul românesc, la un an de învățăminte și încă dintre acelea plătite cu rezultate slabe, cu dezamăgiri sau, pentru a fi mai plastic, cu dușuri reci.

Încă din primul schimb, Nicolae Horga a debutat la tragere cu două ture de penalizare, iar la a doua tragere cu unul. În acest moment s-a pierdut contactul cu echipele cu veleități autentice și, în pofida faptului că în ultimul schimb Irimia, Șovăială a făcut eforturi supraomenești pentru a recupera, și încă eforturi cu eficiență (n-a făcut nici o tură de penalizare), totul era deja pierdut. Ștafeta de juniori a României a trebuit să se mulțumească în final cu locul VII în ierarhia mondială a anului și trebuie să subliniem de la bun început că la ora concursului aceasta este valoarea celor ce ne-au reprezentat. Nimeni nu are dreptul de a le face imputări excesive, pentru că a fost evidentă iarăși dorința lor aprigă de a face ceva. Dar, din păcate, tinerii noștri biatlonișt nu sînt nici primii și nici ultimii care greșesc poate tocmai din dorința de a face ceva peste puterile lor.

În general, cursa a scos în relief importanța deosebită a preciziei la tir. Faptul nu are desigur nimic nou și cu atît mai puțin nimic surprinzător. Întrebarea firească ce se naște este însă dacă se știe de către toți cei în drept acest lucru. după cum se mai pune și întrebarea dacă eforturile depuse atît în antrenamente, cît și în concurs, ca să nu mai vorbim în general de cele materiale în sprijinul pregătirii, au fost bine dozate și dirijate. Dar despre toate aceste probleme cu o altă ocazie.

În completarea celor privind desfășurarea ștafetei de 3 x 7,5 km trebuie consemnat semieșecul juniorilor sovietici, care porneau mari favoriți. Aceștia s-au aflat la un moment dat pe poziția a VI-a, fiind nevoiți să depună eforturi mari pentru a avansa în clasament. Întrecerile au fost dominate de norvegieni și suedezi, foarte buni îndeosebi la tragere. Clasament :

1. NORVEGIA K. Loevasen (1), B. Sirijord (1), T. Bjoernadal (1) 1h.45:29,7. 2. Suedia B. Holmberg (3). B. Stattin (0). E. Gustavson (0)) 1h.45:46,6, 3. U.R.S.S. T. Piaeiuki (4), A. Bogdanov (0), G. Buranov (1)) 1h.46:28,3, 4. Polonia 1h.46:48,2, 5. R. D. Germană 1h. 48:48,2, 6. Cehoslovacia 1h.52:32,4, 7. România N. Horga (3), N. Vestea (3), I. Șovăială (0) 1h. 54:42,0.

Memorialul Kennedy

BOBUL ROMÂNIEI — PE LOCUL 4

NEW YORK, 21 (Agerpres). — Proba de bob două persoane, desfășurată la Lake Placid în cadrul jocurilor „Memorialul Kennedy", a fost cîștigată de echipajul Italia I, condus de Oscar d'Andrea. În patru manșe boberii italieni au realizat timpul de 4:35,82, fiind urmați în ordine de S.U.A. I 4:36,63 ; S.U.A. II 4:38,84 ; **România** (conducător Ion Panțuru) 4:40,01 ; S.U.A. III 4:41,54 ; Elveția 4:42,08 etc.

Ion MATEI transmite de la C.M. de schi — probe nordice :

Apoteoză la poalele Tatrei

Garij Napalkov dublu campion mondial la sărituri

STRBSKE PLESO, 21 **(prin telefon).** Săriturile la trambulina mare au constituit întotdeauna clou-ul competițiilor. Această probă a fost așteptată cu mare nerăbdare aici nu numai de gazde, care doreau cu ardoare o victorie, sau de miile de turiști scandinavi cărora la trecutele C. M. din 1966 Wirkola le dăduse atîta satisfacție, ci și de specialiști, pe care antrenamentele desfășurate zilnic mai mult i-a derutat, fiindcă pe de o parte aria favoriților se mărise, iar pe de alta Raska, Wirkola, Queck, Belousov au avut fluctuații de formă de la o zi la alta.

La ora 13, pe un timp superb, în prezența a peste 40 000 de spectatori, 68 de săritori au început cele trei serii de sărituri care aveau să dureze două ore și jumătate, ceea ce constituie un record în materie și denotă o organizare perfectă. Proba debutează spectaculos, șapte săritori trecînd granița a 100 m : Queck (R.D.G.) 106 m. Schmidt (Elveția) 105 m, Schmidt (R.D.G.), Napalkov (U.R.S.S.), Mork (Norvegia) 104 m, Zaick și Stefanczik (Iugoslavia) 100 m. Am avut impresia că prima săritură în concurs va face să cadă oficial și recordul trambulinei. Nu a fost așa, deoarece nimeni nu a mai realizat sărituri peste 100 m, favoriții dezamăgind. Polonezul T. Pawlusiak realizează marea surpriză conducînd după prima manșă cu 102,7 p (94,5 m) urmat de K. Kodeiska (Cehoslovacia) 101,6 p (93 m), E. Johansson (Suedia) 101,4 p (95 m), Kroll (Austria) 100,9 p (95 m). Manșa a doua stă sub semnul tensiunii pînă la ultimul concurent și produce o răsturnare completă de situație. Pînă la nr. 52 opt săritori trec de 100 m. Acum vine rîndul lui Napalkov, care la fel ca la trambulina de 70 m realizează un salt extraordinar (109,5 m) — nou record al trambulinei, ceea ce îi aduce locul I. În continuare, Mork sare tot 109,5 m, dar cade, iar Pawlusiak îl imită după aterizarea la 100,5 m, ratind o mare performanță. Raska și Gasenica, care nu figurau în primii 10 după prima manșă realizează 99 și 100,5 m, obținînd locurile doi și trei. **Rezultate tehnice :** 1. NAPALKOV (U.R.S.S.) 91—109,5 m, 226 p, 2. J. Raska (Cehoslovacia) 91—99 m, 212,3 p, 3. S. Gasenica (Polonia) 92—100,5 m, 211,8 p, 4. E. Kroll (Austria) 95—99,5 m, 209,6 p, 5. T. Kayhko (Finlanda) 93,5—101 m, 209,5 p, 6. T. Fujisawa (Japonia) 89,5—99 m, 207,7 p. Reprezentanții noștri Anghel Biriș (72,5—85 m), D. Lupu (73—71,5 m) nu figurează între primii 50 clasați.

DE LA TRIMIȘII NOȘTRI SPECIALI

ÎN PRIMA ZI A TURNEULUI INTERNAȚIONAL STUDENȚESC DE ATLETISM ÎN SALĂ DE LA SOFIA

REPREZENTANȚII ROMÂNIEI AU CUCERIT DOUĂ VICTORII

SOFIA, 21 **(prin telefon).** În sala „Festival" din capitală au început ieri întrecerile Turneului internațional universitar de atletism pe teren acoperit, la care participă studenți din 14 țări : Austria, Cehoslovacia, Irak, Italia, Iugoslavia, Polonia, România, Ungaria, R.A.U., U.R.S.S., Tunis, Spania, R.D.G., Bulgaria.

În prima zi a întrecerilor, sportivii români au avut o comportare meritorie, cîștigînd două titluri din cele șapte puse în joc. Șerban Ioan a repurtat o frumoasă victorie la săritura în înălțime, trecînd stacheta ridicată la 2,11 m. El l-a întrecut pe sovieticul Gavrilov, care a reușit, de asemenea, să sară 2,11 m, dar abia din a treia încercare. Concurenta română Valeria Bufanu s-a impus cu multă ușurință în proba de 60 mg, realizînd performanța de 8,4. Pe locurile următoare : 2. Goleva (Bulgaria) 8,7, 3. Goșnicearska (Bulgaria) 8,7, 4. Anamaria Vitalyos (România) 8,9.

Alte rezultate tehnice : **60 m** (b) : 1. Bombach (R.D.G.) 6,8, 2. Arnăutov (Bulgaria) 6,8... 5. Alex. Munteanu (România) 6,9 ; **lungime** (f) : 1. Croiter (U.R.S.S.) 6,16, 2. Valeria Bufanu 6,06 ; **400 m plat** (lungimea pistei din sală este de 200 m) : 1. Sikora (Austria) 56,7, 2. Klein (U.R.S.S.) 57,5 ; **800 m plat** (b) : 1. Deribeev (Bulgaria) 1:55,2, 2. Jabolovski (U.R.S.S.) 1:55,3... 5. Neamțu (România) 1:56,3 ...7 Purghel (România) 2:00,7 ; **3 000 m** : 1. Țolev (Bulgaria) 8:29,4, 2. Atanasov (Bulgaria) 8:33,6 ; **ștafeta 4 x 200** (f) : 1. U.R.S.S. 1:41,2, 2. Bulgaria (echipa națională) 1:43,6, 3. Bulgaria (echipa de studenți) 1:48,6 ; **ștafeta 4 x 200** (b) : 1. U.R.S.S. 1:27,9, 2. Bulgaria 1:29,7, 3. Polonia 1:30,2, 4. România 1:30,9 (Petronius, Nicolae, Rizon și Munteanu).

Întrecerile continuă astăzi.

Toma HRISTOV

ZIG-ZAG fotbalistic

Joc de împăcare

Climatul de violență în care s-a desfășurat finala „Cupei Intercontinentale" dintre A. C. Milan și Estudiantes la Plata este încă viu în memoria tuturor. Recent, conducătorii clubului milanez s-au gîndit să facă un gest cavaleresc și să trateze reluarea relațiilor cu clubul argentinian. Ei propun un joc amical de împăcare. Ideea este generoasă, dar și — la o cercetare mai atentă — foarte rentabilă, căci o asemenea partidă reunește pe San Siro 90 000 de plătitori !

Și totuși, Pele nu va fi admis

Întreaga Brazilie urmărește eforturile pe care le întreprinde Pele pentru a fi admis ca student la cursurile unei școli tehnice de educație fizică din Santos. După cum se știe, la începutul acestui an, „perla neagră" a trecut, cu succes, examenele de admitere. Acum s-a anunțat însă că Pele nu va putea fi admis deoarece, după cum a precizat un reprezentant al Ministerului brazilian al Educației, **„el nu are nici măcar diploma de absolvire a șase clase elementare".** În aceste condiții, se pare că vedeta clubului F. C. Santos va trebui să-și dea mai întîi examenele respective.

Au fost bătuți și de fete !

În fotbalul britanic se decernează nu numai titlul oficial de campioană, dar și cel de... codașă. Clubul „Hillington" — posesorul acestui titlu — a reușit să stabilească un record unic în genul său : în 15 meciuri, fotbaliștii acestei echipe au primit „frumoasa sumă" de 90 de goluri ! Punctul final în „glorioasa" biografie a clubului l-au pus... fetele. În jocul cu echipa feminină de fotbal „Shaftesbury Ladies F.C.", cea mai slabă echipă din fotbalul englez a vrut să-și îmbunătățească puțin reputația. Scorul final al întîlnirii a fost de 7—5 în favoarea... fetelor. „Les pauvres gens", cum ar spune clasicul.

Suporteri... Suporteri...

În ciuda unui viscol extrem de puternic, mii de suporteri ai echipei Celtic Glasgow au stat la rînd ore în șir pentru a avea un loc cît mai bun la deschiderea caselor unde s-au pus în vînzare biletele de intrare la meciul din Cupa campionilor europeni dintre Celtic și Fiorentina, programat la 4 martie. Deși s-au vîndut numai două bilete de persoană, în 90 de minute au fost achiziționate... 40 000 de bilete !

Jos bărbile !

Prea puține persoane s-au gîndit la urmările ce le va avea vizita făcută recent jucătorilor echipei reprezentative de fotbal a Argentinei de către președintele acestei țări, Juan Carlos Ongania. Într-adevăr, la numai 24 de ore după întîlnirea cu jucătorii, președintele federației argentiniene de fotbal, Martin Oneto Gaona, a anunțat că, din ordinul președintelui țării, urmează să fie exciși din lotul național toți selecționații care... nu-și vor tunde imediat părul și nu-și vor rade bărbile !

În timpul liber componenții lotului vest-german se inițiază în învățarea limbilor străine : engleza și spaniola. Profesorul de engleză examinează la tablă pe internaționalul Libuda

Surprizele continuă la Salisbury

EL SHAFEI L-A ELIMINAT PE ROD LAVER !

● **Dublul nostru invins în sferturi de finală** ● **Năstase întîlnește în semifinală pe englezul Taylor**

NEW YORK, 21. — Egipteanul Ismail el Shafei, unul din cei mai tineri profesioniști ai tenisului mondial (22 de ani), a furnizat marea surpriză a campionatelor pe teren acoperit ale S.U.A. ce se desfășoară la Salisbury (Maryland). În două seturi : 6—3, 10—8 El Shafei l-a eliminat pe australianul Rod Laver, tenismanul nr. 1 al clasamentelor mondiale din anul trecut.

În semifinală, El Shafei se va întîlni cu americanul Cliff Richey, care l-a eliminat cu 6—2, 6—2 pe compatriotul său Jim Osborne. A doua semifinală va opune pe românul Ilie Năstase englezului Roger Taylor.

În proba de dublu, Țiriac și Năstase au fost eliminați — în sferturi de finală — de perechea americană Stan Smith—Arthur Ashe : 4—6, 4—6.

ILIE NĂSTASE PUTEA SĂ-L ÎNVINGĂ PE ROD LAVER !

(Urmare din pag. 1)

are o săritură foarte redusă. Aveam de-a face cu aceeași suprafață pe care englezii au folosit-o la Wembley.

Fără nici un antrenament, l-am întîlnit în primul tur pe Richey, care avea deja 4—5 turnee la activ, ca, de altfel, toți jucătorii americani, handicap greu de refăcut de noi, europenii. În consecință, am fost învins, ca și Franulovici (de P. Curtis), Santana (Osborne) etc. Năstase, dînd de un adversar mai ușor, fratele fostului campion al Wimbledonului, Mc Kinley, l-a învins destul de greu. În continuare, însă, și el este întrecut de Richey cu 6—2, 6—3. În condițiile arătate (perioadă extrem de scurtă de acomodare, diferență mare de fus orar) deși consider rezultatele ca normale, ele, totuși, ne-au afectat.

La dublu, însă, ne mai făcuserăm încălzirea, ajungînd astfel în semifinale, unde am eliminat perechea Franulovici — Osborne, dar în finală am pierdut la Lutz — Smith cu 6—4, 6—4. Am jucat modest, nu însă slab, și a fost suficient ca adversarii să facă cîte un break în fiecare set, pentru ca să fim învinși. Cu toate acestea, apreciez calificarea în finală ca mulțumitoare, față de perioada de pregătire de care am dispus.

La următorul turneu open, cel de la Philadelphia, au fost prezenți mulți jucători profesioniști recunoscuți pentru valoarea lor : Laver, Gimeno. Emerson, Stolle, Rosewall, Roche, Newcombe, Ralston, Bucholz, Pilici, Drysdale, Moore, T. Ulrich, El Shafjei, Bowery , lor alăturîndu-li-se și Ashe, Smith, Santana, Richey, Lutz, adică tot ce are mai bun tenisul internațional la ora actuală. A lipsit doar Gonzales.

După un debut facil, l-am întîlnit în turul secund pe Ralston, în formă foarte bună (va confirma, de altfel, ajungînd în semifinale, după ce-i va elimina pe Okker și Graebner). Am pierdut greu, în două seturi, tot din cauza unui break în fiecare set. Am evoluat însă acceptabil. Am jucat pe o suprafață de cauciuc, cu un desen ușor imprimat, în scopul încetinirii vitezei mingii. Materialul se numește „uniturf" și va fi, probabil, adoptat la turneele indoor pentru că prezintă multe avantaje. Jocul nu este prea repede, iar spectacolul devine mai atractiv. Dacă cimentul are viitor pe terenurile descoperite, cred că „uniturful" va monopoliza cu timpul concursurile indoor.

Ilie, cu o „pistă" mai dificilă, joacă împotriva lui Gimeno, în prima partidă. Acționînd mai coherent, Năstase învinge un Gimeno aflat la început de sezon, dar cu un joc destul de bun ca factură. După Roche, Gimeno este cel de al doilea jucător clasat în primii 10 care cade victimă lui Năstase. Ilie îl depășește apoi, fără istoric, pe australianul Carmichael, iar în turul III îl elimină și pe Taylor, venit direct de la antipozi (Australia și Noua Zeelandă), unde jucase foarte bine. Tenismanul nostru a avut în permanență conducerea.

Foarte așteptat, meciul din sferturile de finală, Năstase — Laver, a îndreptățit nerăbdarea publicului. Dacă pînă acum îl socoteam pe Ilie unul dintre cei mai rapizi jucători, îmi dau seama că am greșit. El este mult mai lent decît Laver. Avînd însă o intuiție deosebită a jocului, această calitate îi ușurează enorm lui Ilie, „acoperirea" terenului. Laver este însă un jucător perfect. Cu o mare îndeminare și cu resurse fizice ieșite din comun. Laver este un jucător tipic australian. El nu lasă nimic la voia întîmplării și, chiar atunci cînd recurge la subtilități, acționează tot în forță. Sînt convins că Năstase nu va putea juca niciodată în concepția lui Laver, el fiind mai aproape ca stil de Santana. Dar, să nu uităm că, la vremea lui, marele Manolo i-a învins pe toți fără a beneficia de forța și calitățile fizice ale lui Laver. Poate că o va face și Ilie.

Cu o deplasare de felină, cu o intuiție care îl ajută să ajungă la locul unde vine mingea înaintea sosirii ei și cu admirabile rezolvări a situațiilor grele, cocchipierul meu a reușit să joace de la egal la egal cu acest fenomen care se numește Laver, și să fie cel mai aproape de victorie în fața lui (australianul a învins cu 3—0 pe Ralston în semifinale și cu același scor pe Roche, în finală).

În primul set, Laver începe foarte nervos și Năstase n-are probleme, debutînd cu un break. El păstrează o diferență de două ghemuri, dar Laver egalează la 4—4, cînd izbutește și un break. Apoi, Ilie cîștigă pe serviciul adversarului și după două avantaje își adjudecă setul. Dîndu-și probabil seama că poate cîștiga, tenismanul nostru acționează vădit emoționat, Laver face un break și nu mai poate fi ajuns. Neavînd nimic de pierdut, în setul al treilea, Năstase acționează dezinvolt, dar Laver se menține la conducere, iar la 3—3 are primul break. Ilie se revanșează imediat, însă la 4—4 pierde din nou serviciul. Se întîmplă foarte rar ca Laver să servească în ghemul de meci și să nu cîștige. Totuși, Ilie îi „fură" ghemul cu două pasinguri de dreapta pe care cei 7000 de spectatori prezenți în sala Spectrum le-au subliniat cu aplauze : 5—5 și 6—5 pentru Năstase și joc alb pentru Laver. Conform unui nou sistem de stabilire a scorului, la 6—6 se joacă 12 puncte și cine face mai repede 7 puncte devine cîștigător. Laver a acumulat 6 puncte la rînd, ieșind învingător, în final, cu 7—2. Toată lumea l-a felicitat pe Ilie, nu însă și eu. Pierduse un meci pe care putea foarte bine să-l cîștige. L-am și dojenit, de altfel.

În cele două interviuri pe care le-am dat televiziunii americane, am fost întrebat de fiecare dată ce m-a nemulțumit la Năstase. Colegul meu a pierdut partida pentru că și-a risipit primul serviciu, iar la cel de al doilea el era victimă sigură a retururilor australianului. Aceasta a fost singura eroare în jocul lui Năstase, dar ea l-a făcut să piardă de cinci ori serviciul în trei seturi.

Turneul de dublu de la Philadelphia a fost cel mai puternic la care noi am luat parte cîndva. Erau prezente cele mai valoroase cupluri : 1. Roche — Newcombe, 2. Riessen — Okker, 3. Lutz — Smith, 4. Emerson — Laver, 5. Rosewall — Stolle, 6. Țiriac — Năstase, Moore — Bucholz, Richey — Taylor etc.

După ce trecem ușor în primul tur, în cel de al doilea scăpăm foarte dificil de Taylor și Richey. În timp ce favoriții cad rînd pe rînd, noi avem clipe grele, în sferturi de finală, cu Koch-Sool (care eliminaseră pe Rosewall și Stolle). Meciul a avut loc după întîlnirea de simplu a lui Năstase care, obosit și satisfăcut de rezultatul cu Laver, are momente de delăsare. Vor urma însă zece minute de luciditate și victoria ne revine cu ușurință în setul decisiv. Apoi, în semifinale, trecem de Osborne — Mc Manus (învingători asupra lui Roche — Newcombe și Moore — Bucholz). Ambele jocuri, din sferturi de finală și semifinale, au fost televizate pe întreg teritoriul S.U.A., ca și finala, de altfel. Pe partea cealaltă a tabloului s-a calificat perechea Ashe — Ralston, care eliminase în prealabil pe Smith — Lutz și Emerson — Laver.

Finala n-a avut prea mult istoric. Am prins una dintre zilele cînd amîndoi am jucat bine. Fiind vorba de un turneu indoor, eu nu credeam că vom învinge, dar noi n-am pierdut nici un serviciu. Eu nu am ratat un singur retur, iar Ilie a fost excelent la fileu. Amplasarea concursului, faptul că este apreciat ca cel mai mare turneu din lume pe teren acoperit, mă fac să cred că am reușit cel mai bun rezultat al nostru de cînd jucăm la dublu.

Nu avem însă prea mult timp să savurăm victoria, pentru că alte concursuri ne cheamă la start cu emoțiile și surprizele lor. Vă promit însă, că, în toată această avalanșă de competiții și călătorii, îmi voi găsi timpul necesar pentru a vă scrie din nou".

Lausanne : CONSFĂTUIRE BRUNDAGE-COULON

LAUSANNE, 21 (Agerpres). — Președintele Comitetului internațional olimpic, Avery Brundage, aflat la Lausanne, a avut o întrevedere cu Roger Coulon, secretar general al Adunării federațiilor sportive internaționale. Această întrevedere a avut ca subiect principal organizarea unui Congres Olimpic la care să participe reprezentanți ai C.I.O., ai federațiilor internaționale și comitetelor olimpice naționale. Congresul ar urma să se țină în luna septembrie a anului viitor, la Sofia. A. Brundage și R. Coulon au examinat, de asemenea, chestiunea Jocurilor olimpice de iarnă și problema turneelor de hochei pe gheață.

FOTBAL — MERIDIANE

● **TOSTAO NU VA JUCA LA 4 MARTIE** ● **TICHETE PENTRU ARBITRI** ● **ISRAEL ȘI U.R.S.S. ÎNVINGĂTOARE**

Celebrul fotbalist brazilian Tostao s-a întors în țară după 10 zile petrecute la clinica oftalmologică din Houston (Texas). După cum se știe anul trecut Tostao a fost supus aici unei delicate operații de retină pe care la acest ultim control medicii au declarat-o perfect reușită. Tostao nu va juca totuși în meciul de verificare programat la 4 martie cu formația Argentinei. El va fi înlocuit cu Rivelino. Se crede însă că în următoarele jocuri el își va face apariția în formația antrenată de Saldanha.

★

Pentru a se evita incidente între arbitri și jucători la C.M. s-a hotărît ca fiecare din cei 30 de arbitri să aibă asupra sa două tichete : unul roșu și altul galben. Acestea vor fi prezentate jucătorului vinovat de o încălcare a regulamentului. Tichetul galben însemnînd — avertisment, iar cel roșu — eliminarea de pe teren. În acest fel va fi materializată decizia arbitrului.

★

Echipa Israelului a jucat cu formația elvețiană Grasshopers Zürich, pe care a învins-o cu scorul de 2—0 (1—0).

★

La Lima : **U.R.S.S.—Peru 2-0** (0—0) Au marcat Puzaci și Hmelnițki.

Florin Gheorghiu continuă seria remizelor în turneul de șah de la Budapesta. Jucînd cu piesele negre el a împărțit punctul cu marele maestru Paul Keres, care conduce în clasament cu 7½ (1) p. Gheorghiu se află pe locul 6 cu 5½ puncte.

■

În semifinalele probei de simplu femei din cadrul turneului de tenis de la Moscova, Helga Niessen (RFG) a eliminat-o cu 7—5, 6—3 pe Joyce Williams (Anglia), iar Olga Morozova a învins-o cu 6—3, 3—6, 8—6 pe Neil Truman (Anglia).

TELEX ● TELEX ● TELEX

Tînăra atletă canadiană Debbie Brill (15 ani și jumătate) a sărit la înălțime folosind stilul „Fosbury Flop" — 1,83 m. Progresul său, în decurs de cîteva luni, a fost de peste 10 centimetri.

■

Schiorul austriac Franz Stroibl a cîștigat proba de coborîre, pentru Cupa Vanoni, desfășurată la Caspoggio. Învingătorul a realizat pe pîrtia de 3 000 m timpul de 1:59,06. Pe locul doi s-a clasat francezul Jean Louis Vidal în 1:59,23.

■

În meci retur pentru Cupa cupelor la baschet (masculin), echipa AEK Atena a învins cu scorul de 74—46 (35—21) formația spaniolă Juventud Badalona.

■

Echipa masculină de handbal a Cehoslovaciei a învins la Schwenningen o selecționată a Wurtembergului cu scorul de 25—12 (15—4).

Tiparul : I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25. București

40.368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 823 (6257) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 23 februarie 1970

SE APROPIE RETURUL!
TOATĂ ATENȚIA SPRE „AMICALE"...

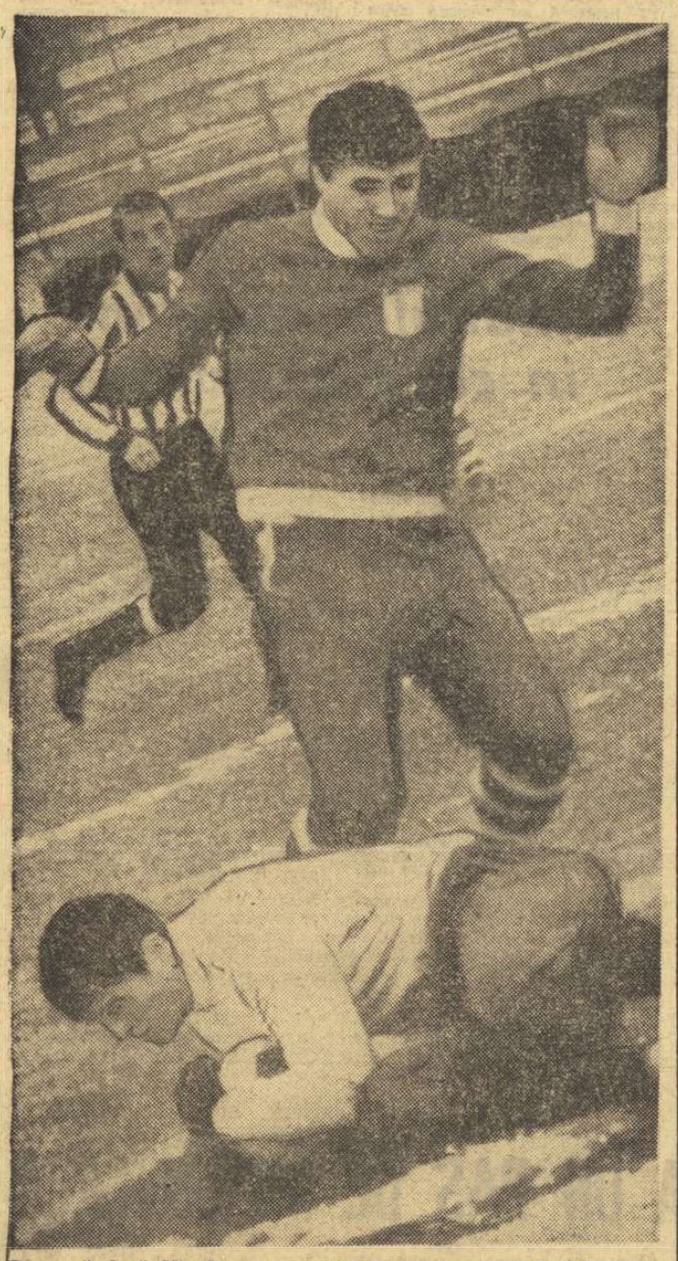

De astă dată Niculescu, portarul F. C. Argeș, a fost la post, blocînd balonul la picioarele lui Mazurachis (Rapid). Citiți rubrica în pag. a 3-a

În „Cupa Poiana"

GHEORGHE VULPE CEL MAI BUN LA COBORÎRE

POIANA BRAȘOV, 22 *(prin telefon)*. Cu mult timp înainte de ora startului, numeroși spectatori brașoveni și turiști ocazionali, aflați în Poiana, ocupaseră pozițiile cheie, punctele dificile ale pîrtiei Lupului. Ei știau că un coborîtor poate fi etichetat după felul în care traversează o porțiune de mare viteză, după maniera de abordare a unei schimbări bruste de pantă, după reacțiile și comportamentul schiorului aflat în zbor, propulsat de un hop sau de un dîmb pronunțat. În luptă cu gravitația, cu forța centrifugă sau cu spiritul de autoapărare, coborîtorul nu mai acordă atenție celor de pe margine, cărora le înfățișează direct, nemijlocit, adevărata sa valoare, temperamentul. De aceea, coborîrii i se mai spune și proba virtuții sau a sinceității.

Coborîrea de duminică a corespuns parțial. Ea ne-a adus satisfacția unei victorii românești printr-unul din cei mai tineri și talentați reprezentanți ai săi, *Gheorghe Vulpe*, care l-a învins pe Dorin Munteanu — favoritul probei — aflat sub limita resurselor pe care le arătase în cursa non-stop. I-au urmat în clasament Lucien Seigneur (Franța) și Gheorghi Cicioev (U.R.S.S.). Este drept că cei mai buni timpi au fost realizați de francezul René Arpin și austriacul Anton Dorner, dar ambii s-au abătut de la traseul regulamentar, omițînd în „S"-ul mare trecerea unei porți de control și direcție, ceea ce le-a atras descalificarea.

Mihai BÎRA

(Continuare în pag. a 2-a)

Gh. Vulpe, cîștigătorul probei de coborîre din cadrul concursului internațional de la Poiana Brașov

Foto: V. BAGEAC

Campionatul național de bob

TITLUL A FOST DECIS DE RECORDUL PÎRTIEI!

STOIAN-PANAITESCU ȘI BOGDAN-MIINEA LA EGALITATE DUPĂ PATRU MANȘE (!), DAR PRIMII AU DEVENIT CAMPIONI

SINAIA, 22 **(Prin telefon, de la trimisul nostru).** Excepțional de pasionantă a fost lupta pentru titlul de campioni naționali la bob 2 persoane, iar rezultatul final constituie una din rarele excepții ale acestui sport. Într-adevăr, după patru manșe, desfășurate în condiții atmosferice excelente, echipajele Stoian — Panai-

D. STANCULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

AUSTRIA A CÎȘTIGAT GRUPA „C" A CAMPIONATULUI MONDIAL DE HOCHEI

Italia — marea învinsă a competiției, Franța — formația surpriză

Echipa Austriei, laureata întrecerilor grupei C de la Galați

Foto: Aurel NEAGU

GALAȚI, 22 (prin telex). — O seară splendidă, proaspătă și instelată a străjuit finalul festivalului hocheistic găzduit de portul dunărean. Timp de zece zile, întregul oraș a palpitat pentru un sport descoperit tîrziu, dar pentru care — poate tocmai de aceea — a făcut o pasiune fulgerătoare. Pucul și crosa își extind astfel aria, avînd aici prieteni devotați. Grupa C a campionatului mondial a înregistrat un succes deplin. Este, fără îndoială, meritul organizatorilor care i-au acordat însemnătate și fast, dar și al echipelor participante, care au ținut să onoreze eforturile gazdelor, printr-o evoluție cît mai frumoasă. Ultimul meci, acela dintre protagonistele turneului, Austria și Italia, a încoronat, prin nivel tehnic încoronat, prin nivel tehnic și prin valoarea sa spectaculară competiția.

AUSTRIA — ITALIA 3-3 (2-3, 0-0, 1-0)

Corespondențe transmise de VALERIU CHIOSE

Italienii au abordat meciul cu un spirit de responsabilitate, pe care — mărturisim — că nu l-am bănuit. Ei au început jocul în trombă, încurajați frenetic de spectatori. Dar, deziluzie, în primul minut. Felfernig primește o pasă de la Schwitzer și deschide scorul. Replica „azzurrilor" este promptă și violentă. Ei atacă dezlănțuit, bombardează poarta adversă, ratează ocazii după ocazii și egalează abia în minutul 12, cînd Gallo are o pătrundere individuală de o rară virtuozitate tehnică. Nu trec nici două minute și — pe fondul unei dominări italiene insistente — Kirchbaumer primește o pasă de la adversar, executînd ireproșabil formalitatea introducerii pucului în poartă. Austria conduce din nou. Gafa comisă îi îndîrjește pe italieni. Ei fac un veritabil recital hocheist, creează cîteva faze splendide, în care excelează „spiridușii" Gallo și Benvenuti, egalează în min. 16 (de Toni), pentru a lua conducerea 30 de secunde mai tîrziu (Benvenuti).

Repriza a doua abundă în ocazii de gol ratate de italieni. Și, cum se întîmplă deseori în sport, ocaziile ratate se răzbună. În ultima treime a partidei, cînd jocul de-abia se reluase, Mortl se strecoară printre apărătorii italieni și egalează. O egalitate care îi nedreptățește pe hocheiștii italieni, autorii unui joc strălucit, îndelung aplaudat. Dar, toate aceste amănunte se vor uita. Va rămîne doar scorul: 3—3, care menține Austria pe primul loc în grupa C a campionatului mondial de hochei.

Au arbitrat: **Piendetté** (Franța) și Sgincă (**România**).

FRANȚA—BELGIA 11—0
(4—0, 2—0, 5—0)

A fost o foarte agreabilă partidă de dimineață, desfă-

(Continuare în pag. a 2-a)

CLASAMENTUL GRUPEI C — EDIȚIA '70

1. Austria	6	5	1	0	37—12	11
2. Italia	6	4	1	1	27—14	9
3. Franța	6	4	0	2	29—15	8
4. Ungaria	6	4	0	2	38—15	8
5. Danemarca	6	1	1	4	20—22	3
6. Olanda	6	1	1	4	16—35	3
7. Belgia	6	0	0	6	9—63	0

TITUS OZON:

În pag. a 3-a

Am început să simt în jurul meu un vînt rece!

PESTE O ZI, START ÎN GRUPA B

CAMPIONATELE MONDIALE DE HOCHEI PE GHEAȚĂ — GRUPA B — ROMANIA 1970

ALTE SOSIRI LA BĂNEASA

Hocheiștii americani și elvețieni la sosirea pe aeroport

Foto: Theo MACARSCHI

În afara obișnuitelor bagaje ale călătorilor, personalul de deservire a aeroportului Băneasa a avut — ieri — mult de lucru cu descărcarea, din pîntecele avioanelor, a unor adevărate stive de crose, a voluminoșilor saci cu echipament, căci în nici un alt sport nu există atîta încărcătură absolut trebuincioasă, pentru un jucător. Cu cursele TAROM de la Frankfurt pe Main și, respectiv, Zürich au sosit duminică hocheiștii echipelor Norvegiei, Elveției și Statelor Unite; cei din Bulgaria venind de la Varșovia.

La ora actuală, la hotelul Ambasador (cartierul general al hocheiului) sînt reunite cele mai multe dintre echipele participante. Lipsește doar reprezentativa R.F. a Germaniei, care și-a anunțat sosirea pentru luni la amiază.

Pe aeroport am solicitat cîteva scurte declarații unora dintre oaspeți.

PENTRU ELVEȚIENI, UN LOC MAI SUS DE 7!

Canadianul Gaston Pelletier, antrenorul echipei Elveției, ne este o cunoștință mai veche. În urmă cu cîțiva ani el a condus reprezentativa Franței la turneul de calificare pentru grupa B (Franța—Italia—România), desfășurat pe patinoarul bucureștean. În legătură cu competiția care începe mîine, dl. Pelletier ne-a declarat: **„Grupa B, din acest an se anunță mai echilibrată decît oricare alta dintre precedentele ediții, mai multe echipe avînd justificate aspirații la locul care asigură calificarea pentru „A"-1971. Dintre acestea, după părerea mea, cele mai mari șanse le au formațiile Japoniei, României și Statelor Unite. Elveția? Pentru moment, prefer să rămîn în gardă și să nu fac nici un fel de pronostic. În orice caz, dorința mea și a băieților, desigur, este să ocupăm un loc mai sus de 7, pentru că ar fi foarte neplăcut pentru noi ca anul viitor, în timp ce Elveția organizează grupele A și B ale campionatului mondial, reprezentativa țării să joace în „C", în Olanda. Din lotul care a făcut deplasarea la București, cei mai mulți jucători (8) i-a dat formația campioană Chaux-de Fond, antrenată de mine și echipa din Zürich (5)".**

(Continuare în pag. a 2-a)

VICTORIA!

Pregătirile pentru campionatul mondial de handbal masculin s-au terminat. Credem că s-au făcut cu pricepere și cu socoteală. Verificările din țară și de peste hotare au arătat că atunci cînd se joacă cu grijă și cu seriozitate echipa noastră națională își poate etala valoarea. Dimpotrivă. Cînd jucătorii s-au lăsat amețiți de glorie, au primit lecția usturătoare a unor adversari aprigi, fără complexe (să mulțumim polonezilor și norvegienilor pentru „demonstrația" la timp făcută!).

Cum spune Vasile Diaconescu în minunatele lui versuri, mai rămîne acum să doborîți „dușmanii" din voi: „moșneagul Inerție, odaliasca Lene, livida Slăbiciune, ispitele Ambroziei de aici sau de aiurea, zîmbetele Evei și, mai ales, hidra numită Îndoială..." Ce ar fi să faceți, ca să vă convingeți că puteți domina „dușmanii" din voi, un ultim sacrificiu personal: acei care n-au făcut-o încă, să renunțați la fumat măcar pînă... după!

Să nu uitați o clipă că acolo, pe meleagurile Franței, nu sînteți singuri. Mai ales în clipele grele. Să nu uitați că sînteți reprezentanții sobrietății lui Redl, ai forței lui Ivănescu, ai supleții lui Hnat și ai subtilității lui Moser.

Să nu uitați că sînteți idolii a mii de copii care se numesc, deja cu emfază, în jocurile lor Oțelea, Gruia, Penu sau Gațu.

Să vă aduceți aminte atunci cînd se va cînta imnul, la începutul jocurilor, că sînteți aleșii miilor de iubitori ai handbalului românesc și o să vă dați seama că nici un sacrificiu nu este prea mare în comparație cu arzătoarea lor dragoste.

Vă așteptăm, pentru gloria voastră și mîndria noastră, să ne aduceți de la Paris... Victoria!

D. POPESCU-COLIBAȘI

NOI MAEȘTRI AI SPORTULUI LA POPICE

Ieri, cu prilejul concursului de verificare a loturilor naționale, desfășurat în sala Rafinăriei Teleajen, a avut loc decernarea titlului de maestru al sportului următorilor jucători și jucătoare: Ilie Băiașu (Olimpia Reșița), Iosif Tismănaru (CSM Reșița), Ildico Zsizsik (CSM Reșița), Voichița Babuțiu (UTA).

O FRUMOASĂ AFIRMARE A TENISMANULUI NR. 1 AL ROMÂNIEI

ILIE NĂSTASE ÎN FINALA CAMPIONATELOR „INDOOR" ALE S.U.A.

● **Taylor învins în 4 seturi** ● **Celălalt finalist — Cliff Richey (S. U. A.)**

NEW YORK, 22 (Agerpres). — Tenismanul român Ilie Năstase și profesionistul american Cliff Richey își vor disputa finala probei de simplu bărbați, din cadrul campionatelor „OPEN" pe teren acoperit ale S.U.A., care au reunit, timp de o săptămînă la Salisbury (Maryland), elita tenisului mondial actual: 48 de jucători profesioniști și amatori din Australia, România, Olanda, Anglia, Republica Arabă Unită, Iugoslavia, Cehoslovacia, Brazilia, Mexic, Noua Zeelandă, Spania, Franța, R.F. a Germaniei, Ecuador, S.U.A.

În semifinale, Ilie Năstase, deși suferind de o indispoziție stomacală, a luptat cu o voință exemplară, reușind să-l învingă în patru seturi: 6—4, 6—8, 6—3, 6—3 pe tenacele jucător profesionist englez Roger Taylor. De-

(Continuare în pagina a 4-a)

FĂRĂ GALOANE DAR ȘI FĂRĂ ARGUMENTE?

Așadar, cu o întîrziere de cîteva zile, de care mă fac vinovat, aflu că rubrica de sport a „Scînteii tineretului" îmi expediază (pe un spațiu tipografic de cca. 6½ cuadrați) o corespondență nefrancată și nesemnată dîndu-mi, deci, două motive de a nu lua în seamă atenția de care se bucură ziarul la care lucrez și eu însumi, întrucît epoca anonimatului ridicat la rang de virtute a cam trecut, iar corespondențele nefrancate se restituie expeditorului...

Cu toate acestea, nu pot să scap prilejul ce mi se oferă de a face publice unele date care, de obicei, țin de gospodăria proprie oricărei gazete, dar care — după cum văd — suscită și interesul altora. În anul 1969 au fost publicate în „Sportul" 143 de materiale dedicate, exclusiv, sportului de masă, dintre care 38 editoriale, 53 de reportaje, 13 anchete, 13 campanii de popularizare a unor discipline ca: ciclismul, natația etc. În afara lor, alte 93 de materiale (dintre care 21 editoriale, 10 anchete, 10 interviuri cu personalități ale vieții publice etc.) au fost consacrate problemelor de sănătate și folosirii timpului liber, ceea ce, după cît mă pricep, tot sport de masă se cheamă. Nu știu dacă cele 153 de materiale privind etica sportivă (dintre care 54 de editoriale) nu au folosit cumva și celor care practică activitatea sportivă de masă, tot astfel cum n-aș dori să mă pronunț asupra altor genuri de articole ce și-au găsit loc în coloanele „Sportului" și care, deși n-au fost rubricate sub titluri atractive, de genul „Colțul activistului în sportul de masă" sperăm să-i fi interesat, totuși, și pe cei preocupați, în principal, de aceste probleme. Mă refer la cele aproape 300 de articole ale unor foști mari sportivi, antrenori și tehnicieni emeriți, cum sînt colaboratorii noștri permanenți: Iolanda Balaș-Söter, Elena Leușteanu, Ella Constantinescu, Petre Steinbach, Radu Huțan etc. Rezultă deci că n-a existat număr de ziar, timp de un an de zile, în care să nu fi apărut cel puțin un material privind sportul de masă. Dar, bineînțeles că ceea ce s-a făcut (raportul nostru de activitate s-a definitivat la 24 ianuarie, o dată cu comunicarea execuției bugetare pe 1969, datele citate fiind, prin urmare, calculate atunci și nu acum, de dragul anonimului autor de corespondențe nefrancate) nu a însemnat un maximum posibil, tot astfel cum nici ceea ce crede confratele de la ziarul „Scînteia tineretului" că reprezintă o încercare de a administra altora o „lecție — subtilă de altfel" nu pare a fi un minimum de infatuare...

Așa cum problemele tineretului nu pot constitui o preocupare exclusivă a ziarului citat, chiar dacă el este organul central al U.T.C.-ului, tot astfel nici sportul nu este un apanaj al gazetei de specialitate, mai cu seamă cel de masă, în care U.T.C.-ului îi revin mari și importante sarcini (mai mari, în orice caz, decît s-ar părea dacă am lua drept singur etalon interesanta rubrică sportivă a „Scînteii tineretului" — uneori francată, alteori nu).

Dar, mai folositor decît tonul polemic, pe care l-am adoptat spre a-i da importanță anonimului nostru confrate, și decît răfuielile, cine știe cui, pe care credea dînsul că le poate astfel rezolva, mi se par realitățile, dintre care unele au fost sesizate și cu ocazia recentei plenare a C.N.E.F.S., la care a participat și primul secretar al C.C. al U.T.C., tov. Ion Iliescu, ministru pentru problemele tineretului. Cu acest prilej, s-a vădit, o dată în plus, că una dintre cauzele care au împiedicat, uneori, buna desfășurare a muncii, în domeniul sportului de masă, a fost lipsa de colaborare multilaterală a instituțiilor răspunzătoare pentru continua consolidare și dezvoltare a acestuia. Articolul „Fără galoane" a făcut parte dintr-o suită de materiale care și-au propus să reia și să dezvolte concluziile plenarei amintite, la care și „Scînteia tineretului" și-a avut un reprezentant (nevorbitor), dar care a putut totuși să audă chiar și ideea reluată de „Sportul" privind posibilitatea și necesitatea ca întreaga presă centrală și locală să sprijine sportul de masă, în special în direcțiile care-i sînt proprii, (ziarul „Munca", pentru asociațiile sindicale, „Steagul roșu", pentru sportivii orașelor și comunelor din județul Ilfov etc.).

Desigur că, la succesul, minimal, înregistrat în această direcție de „Sportul" aportul celorlalte rubrici de sport ar fi putut însemna o realizare superioară preocupării, uneori exclusive a acestora, față de campionatul de fotbal sau față de alte competiții de performanță. Chiar și pomenirea în „Scînteia tineretului" a unor acțiuni destinate sportului de masă și organizate de ziarul nostru („Campionatul străzilor" la fotbal pentru copii, disputat în toată țara și cu finale la București și Cluj, criteriul „Sportul" la ciclism, desfășurat în cîteva cartiere ale Capitalei și rezervat, de asemenea, sportivilor necalificați, ori „Floarea prieteniei", ciclo-turism școlăresc, în colaborare cu C.N.O.P., eventual, fără precizarea că sînt organizate de „Sportul") ar fi putut însemna un ajutor dat sportului de masă pe care l-am fi considerat ca atare și nu ca pe o subtilă lecție de colegialitate.

Cum nu putem de asemeni aprecia, decît ca pe o înclinație spre cel mai infantil umor, nefranca(ta) corespondență, care ne amintește de primii ani de școală, cînd ne azvîrleam acel neputincios „cine zice, ăla e!" scuzat atunci de inocența vîrstei și a culturii încă precare, ca și de lipsa argumentelor, la îndemîna unui copil bosumflat.

Cît despre măsurători de spații tipografice nu avem intenția să urmăm sugestia, deloc delicată, a confratelui anonim. Ne considerăm mulțumiți cu volumul vînzării gazetei noastre, fără a face, nici în această direcție vreo comparație cît de cît vinovată.

Emanuel VALERIU

P.S. Pentru că, totuși, nu dorim să revenim la acest subiect, îi rog pe colegii de la ziarul „Scînteia tineretului" ca ori de cîte ori vor solicita colaborarea confraților de la „Sportul" s-o facă, exclusiv pentru problemele sportului de masă, renunțînd la alte genuri (cronici, interviuri, anchete etc.) prilejuindu-le astfel un surplus de spațiu tipografic, de care sînt lipsiți, după părerea autorului rubricii „Corespondență nefrancată" în ziarul „Sportul".

E. V.

CAMPIONATUL MONDIAL DE HANDBAL

CEA MAI AGITATĂ, DAR ȘI CEA MAI ECHILIBRATĂ EDIȚIE A C.M.

Acum, cînd, așa cum se spune în mod curent, a sunat ceasul al 12-lea, pregătirile celor 16 formații participante la turneul final al Campionatului mondial masculin de handbal sînt încheiate. Majoritatea dintre ele au și pornit spre Paris, de unde, după un scurt răgaz, se vor îndrepta spre orașele ce vor găzdui primele partide ale acestei competiții așteptată cu o firească nerăbdare și cu un interes puțin obișnuit.

COMENTARII ȘI PREOCUPĂRI

Motivele agitației înregistrate în ultimele luni prin lumea handbalului au un caracter divers și, cea mai mare parte dintre ele, sînt indisolubil legate de aspectele competiționale ale acestei dispute. Adică, așa cum se obișnuiește, **toți amatorii de handbal comentează copios șansele echipelor, apreciază dacă jucătorii cehoslovaci își vor apăra sau nu titlul cucerit cu trei ani în urmă în Suedia, cîntăresc posibilitățile de afirmare ale altor teamuri, așteaptă cu nerăbdare primele confruntări pentru a vedea dacă au avut sau nu dreptate în pronosticurile lor.**

Există, însă, și un alt motiv, mult mai important, care a frămîntat în perioada premergătoare C.M. Este vorba de tendința din ce în ce mai evidentă, constatată cu prilejul marelui număr de partide de verificare susținute, de a se simplifica nefericit jocul de apărare, prin practicarea faulturilor, ceea ce a determinat o oarecare denaturare prin durități, vecină cu brutalitatea a acestui frumos și dinamic joc sportiv. Problema nu este nouă, dar ea a căpătat în apropierea campionatului mondial accente acute și este de așteptat ca în Franța, în toiul unor aprige bătălii sportive pentru întîietate, limitele și așa exagerate, atinse în această perioadă, să fie depășite.

Pe această temă s-au purtat în ultimul timp multe dar aproape de loc rodnice discuții, toți așteptind precizările pe care Comisia Tehnică a F.I.H. le va face arbitrilor în preziua competiției și, mai ales, felul în care cavalerii fluierului vor ști să reprime tendințele periculoase. Cu alte cuvinte, **prima și cea mai mare confruntare din cadrul acestui campionat mondial este aceea dintre arbitri și jucători sau, mai bine zis, este** CONFRUNTAREA HANDBALULUI CU POSIBILITĂȚILE LUI DE PROGRES ÎN VIITOR.

CELE 4 SERII PRELIMINARE

Acestea fiind spuse, să vedem acum — trecînd la prezentarea celor patru serii preliminare — care sînt șansele echipelor participante, ce „cărți de vizită" prezintă ele înaintea startului, ce noutăți pot apare.

Dar mai întîi seriile:

A: U.R.S.S., R.D. Germană, Suedia, Norvegia;
B: Cehoslovacia, Iugoslavia, Japonia, S.U.A.;
C: România, R.F.G., Franța, Elveția;
D: **Danemarca, Ungaria, Polonia, Islanda.**

În PRIMA GRUPĂ, socotită pe bună dreptate cea mai echilibrată, trei formații luptă pentru ocuparea primelor două locuri **care asigură calificarea în sferturile de finală ale competiției: U.R.S.S., R.D.G. și Suedia.** Firește, prin prisma rezultatelor anterioare, primele două **sînt favorite. Dar se vor mulțumi oare suedezii să „cadă" în turneul pentru locurile 9—12?** Greu de presupus. Ar fi cel mai slab rezultat obținut vreodată de handbaliștii „Tre Kronor" la C.M. Și atunci? Să ne pregătim să asistăm la una din cele mai echilibrate dispute din preliminariile C.M.

În legătură cu această serie două lucruri trebuie spuse neapărat. **Primul:** cu una din echipele din seria A se va întîlni selecționata noastră în sferturile de finală, în cazul cînd se va califica (să sperăm...). Și **al doilea:** în această serie au fost repartizați cei doi arbitri români, Vasile Sidea și Varac Pelenghian.

Nu-i invidiem...

În SERIA B lucrurile par mai simple, reprezentativele **Cehoslovaciei și Iugoslaviei părînd favorite.** Am specificat „par", deoarece echipa niponă, într-un frumos progres, **se anunță un veritabil out-sider. Mai ales că, anul trecut, handbaliștii japonezi au învins pe cei iugoslavi chiar la ei acasă. Așa că...** În sfîrșit, în SERIA D (pentru că seria în care va evolua echipa română o vom prezenta separat, într-un material mai amplu) lupta se anunță la fel de echilibrată și calificarea tot atît de dificilă ca și în seria A. **Echipele Danemarcei, Ungariei, Poloniei și Islandei se prezintă, efectiv, cu șanse egale.** Selecționata **Poloniei** are cel mai „asortat" palmares. Finalistă a „Cupei Mării Baltice", într-o selectă companie, clasată pe locul III la „Trofeul Carpați" de la Timișoara și recent învingătoare asupra reprezentativei noastre, echipa antrenorului **J. Czerwinski** aspiră justificat la calificare. Alături de ea, selecționata **Danemarcei** (locul secund la ultima ediție a C.M.) se anunță și ea un pretendent serios, ca și formația maghiară, dublă învingătoare, nu de mult, în fața echipei R.F. a Germaniei. **Nici handbaliștii islandezi nu sînt de neglijat, astfel că în** această serie orice pronostic este hazardat.

Nu degeaba se spune, deci, că ACEASTA VA FI CEA MAI AGITATĂ, DAR ȘI CEA MAI ECHILIBRATĂ EDIȚIE A C.M.

Călin ANTONESCU

Handbalul maghiar în cifre și nume

● *Reprezentativa masculină de handbal a Ungariei a susținut pînă acum 137 de întîlniri. Dintre acestea a cîștigat 67, a pierdut 59 și a terminat la egalitate 11. Golaveraj: 2396—2338.*

● *În acest an, echipa Ungariei a susținut două meciuri cu R.F.G., realizînd tot atîtea victorii: 20—19 și 18—16.*

● *În preliminariile C.M. Ungaria a eliminat Bulgaria cu 29—11 și cu 23—15.*

● *Anul trecut, în deplasare, echipa Ungariei a realizat două rezultate valoroase: a învins Norvegia cu 24—17 și Suedia cu 16—10.*

● *La ultima ediție a C.M. (în Suedia) reprezentativa Ungariei a ocupat locul 8, ca și în ediția precedentă din Cehoslovacia.*

● *La actuala ediție a C.M. a fost invitat să arbitreze și maghiarul Laszlo Keszthely. El este în vîrstă de 46 de ani. Este de 25 de ani arbitru, iar din 1955 arbitru internațional.*

Iată numele și cîteva date biografice ale jucătorilor din lotul Ungariei, care vor fi prezenți la C.M. din Franța: Szabo *(Tatabanya — 25 ani, inginer, 29 internațional, 76 kg, 1,82 m),* Bado *(Honved, 25 ani, inginer, 4 internațional, 73 kg, 1,82 m),* Horvath *(TFSE, 23 ani, student, 32 internațional, 82 kg, 1,85 m),* Bartalos *(Szondi SE, 22 ani, funcționar, 72 kg, 1,80 m),* Kalo *(Tatabanya, 26 ani, tehnician, 72 internațional, 80 kg, 1,87 m),* Kovacs *(Honved, 26 ani, prof. ed. fizică, 89 internațional 81 kg, 1,83 m),* Varga *(Honved, 25 ani, funcționar, 36 internațional, 86 kg, 1,89 m),* Fenyö *(Honved, 29 ani, funcționar, 93 internațional, 93 kg, 1,83 m),* Marosi *(Ozdi Kohasz, 26 ani, funcționar, 89 internațional, 76 kg, 1,79 m),* Vass *(Elektromos, 24 ani, funcționar, 51 internațional, 84 kg, 1,92 m),* Simo *(Tatabanya, 27 ani, funcționar, 75 internațional, 75 kg, 1,91 m),* Adorjan *(Honved, 32 ani, tehnician, 95 internațional, 82 kg, 1,91 m),* Szabo *(Spartakus, 25 ani, prof. ed. fizică, 20 internațional, 77 kg, 1,80 m),* Takács *(Honved, 23 ani, funcționar, 32 internațional, 84 kg, 1,93 m),* Csik *(Vasas, 24 ani, prof. ed. fizică, 6 internațional, 72 kg, 1,83 m),* Stiller *(Spartakus, 21 ani, funcționar, 26 internațional, 79 kg, 1,83 m),* Vass *(Elektromos, 26 ani, funcționar, 103 kg, 1,94 m).*

Antrenorul echipei este Miklos Albrecht, iar antrenor secund Gyula Hurth.

Laszlo NISZKACS
redactor la „Nepsport"

ECOURI...

Promptitudine și responsabilitate

Primele ecouri pe marginea articolului *„Moralitate fracturată"* (SPORTUL — nr. 820 din 20 februarie a.c.) ne-au parvenit cu promptitudine și responsabilă analiză a fondului de idei, plăcere cu care — de ce n-am spune-o! — nu prea am fost răsfățați în ultima vreme.

De aceea, desigur, la rîndul nostru ne grăbim să inserăm scrisoarea de răspuns, primită în chiar ziua apariției articolului citat, din partea clubului sportiv Dinamo București.

„Dorim să ne exprimăm acordul deplin cu ideea care se degajă din articolul „MORALITATE FRACTURATĂ", în care vedem și apreciem consecvența cu care organul de presă al CNEFS ajută conducerea clubului, de multă vreme, pentru a lichida unele abateri de la normele de conduită sportivă și cetățenească ale unor sportivi"... citim în scrisoarea de răspuns a clubului sportiv Dinamo București.

Asumîndu-și, probabil, întreaga directe critică *(generală* în intenția autorului articolului menționat, în care exemplele vizînd sportivii clubului Dinamo erau citate *printre altele)* în scrisoarea de răspuns sînt explicate o serie de lucruri cunoscute și necontestate privind fermitatea cu care conducerea clubului a acționat în soluționarea (mai puțin eficient în prevenirea) unor cazuri de indisciplină. Ne bucură, însă, faptul că punerea în discuție a problemei moralității prilejuiește o retrospectivă lucidă și exigentă a modului cum ea este rezolvată în cadrul unui club puternic, cu un mare număr de sportivi fruntași, cum este Dinamo București.

Scrisoarea de răspuns precizează, în continuare, că: *„Recenta plenară a consiliului clubului a dezbătut măsurile care se impun pe linia muncii de educare a sportivilor, orientînd activitatea tuturor factorilor spre sporirea exigenței și combaterea hotărîtă a tuturor manifestărilor care nu corespund eticii sportive".* Sîntem, de asemenea, informați că în cazul (cel mai recent) sportivului Gheorghe Huțanu *„biroul consiliului clubului și-a însușit măsurile luate de biroul federal, deoarece el se află în lotul național".*

În încheiere, scrisoarea de răspuns a clubului sportiv Dinamo București cuprinde cîteva propuneri adresate redacției din care reținem, printre altele, pe aceea de a urmări și a dezbate modalitățile prin care să se asigure o continuitate — absolut necesară — în munca de educare a sportivilor în perioade cînd aceștia sînt chemați, pentru pregătire, în loturile naționale.

Cum spuneam, articolul „Moralitate fracturată" vizează mult mai multe adrese nu numai cea a clubului Dinamo, așa încît așteptăm...

AUSTRIA A CÎȘTIGAT GRUPA C

(Urmare din pag. 1)

șurată sub semnul celui mai desăvîrșit fair-play. Bineînțeles, francezii au zburdat pe gheață și — eliberați de trac — au putut etala calitățile lor individuale remarcabile. Belgienii, deși termină competiția pe ultimul loc, alcătuiesc o echipă cu posibilități de progres. Au marcat: Faucomprez (2), Eymaro (2), Liberman (3), Fracheterre (2), Guryca, Pourtanel. Au arbitrat: Noncev (Bulgaria) și Bjerrgaard (Danemarca).

UNGARIA—DANEMARCA 6—2 (4—2, 1—0, 1—0)

Partida dintre hocheiștii maghiari și danezi s-a jucat teoretic în prima repriză, după care danezii, hărțuiți, s-au străduit să limiteze proporțiile înfrîngerii; dar au pierdut pînă la urmă la cea mai mare diferență de puncte pe care au înregistrat-o în cursul întregului turneu. Au marcat: Zsitva (min. 4 și 36), Pooth (min. 6), Balint (min. 12 și 18), Ugray, (min. 52), respectiv Nielsen (min. 5 și 17). Au arbitrat: Gh. Tașnadi (România) și Van de Ven (Olanda).

★

În cadrul festivității de premiere, echipele s-au aliniat pe teren. Au fost intonate imnurile de stat ale Republicii Socialiste România și Austriei. Căpitanii echipelor clasate pe primele trei locuri au urcat pe podium. Tov. Bucur Bloancă, vicepreședintele Consiliului popular județean Galați, președintele comisiei de organizare, a rostit un scurt cuvînt și a declarat închise întrecerile grupei C a C.M. de hochei.

PESTE O ZI, START ÎN GRUPA B

(Urmare din pag. 1-a)

DE LA NORVEGIENI, NU SE AȘTEAPTĂ FAPTE DEOSEBITE...

Dl. Per Abrahamsen, comerciant din Oslo, membru în consiliul federației norvegiene de hochei pe gheață, ne-a vorbit despre apropiatele întreceri: **„Sînt convins că formația R.F. a Germaniei va acumula cele mai multe puncte și va promova anul viitor în grupa A. Fac această afirmație însă cu o rezervă: reprezentativa S.U.A.! Nu-i cunosc valoarea actuală și cele cîteva rezultate obținute, în ultima vreme de hocheiștii de peste Ocean sînt atît de contradictorii încît nu știu ce să spun. În orice caz, alături de R.F. a Germaniei echipa S.U.A. poate emite pretenții la primul loc. De la ai noștri nu aștept fapte deosebite. În prezent, în fața hocheiului norvegian se pun probleme foarte serioase pentru a viețui, deoarece sprijinul oficialităților sportive este foarte mic, publicul nu mai umple ca altădată tribunele patinoarelor, iar masa practicanților este într-o continuă scădere, deoarece tineretul preferă schiul și mai ales alergarea pe patine. Din actuala echipă cu care Norvegia abordează disputele grupei B, fac parte hocheiști din 5 cluburi, toate din Oslo. Fiind totuși vorba de un campionat mondial, cred că băieții noștri vor ști să se mobilizeze și să facă jocuri frumoase în fața publicului bucureștean care, mi s-a spus, știe să prețuiască lupta sportivă, spectacolul".**

CEA MAI TÎNĂRĂ ECHIPĂ AMERICANĂ

Murray Williamson, antrenorul echipei naționale a S.U.A., mic de statură, de te întrebi cum se poate impune vlăjganilor din echipă, conduce totuși de mai mulți ani destinele hocheiștilor fruntași americani. A instruit în 1967 echipa națională, în 1968 — echipa olimpică, iar în 1969 — echipa profesionistă North Star din Minnesotta. „Vizitez pentru prima oară România, o țară despre care am auzit numai lucruri bune. Cred că la București vom avea prilejul să asistăm la o competiție frumoasă și interesantă. Echipa noastră este tînără, probabil cea mai tînără echipă pe care a avut-o vreodată hocheiul american. Am alcătuit-o firește cu gîndul la Jocurile Olimpice de la Sapporo. În recentele întîlniri cu Elveția (5—2 și 4—3) ne-am putut da seama că echipa joacă bine și că în orice caz eficiența ei este superioară trecutelor întîlniri cu elvețienii. Grupa B mi se pare foarte echilibrată și socotesc printre favorite echipele României, R. F. a Germaniei și Japoniei, care poate produce o surpriză la care multă lume nu se gîndește. Am văzut echipa României doar la Grenoble, unde mi-a lăsat o bună impresie".

CONFERINȚA DE PRESĂ

Astă seară, la ora 19, la sediul Uniunii Ziariștilor va avea loc o conferință de presă prezidată de tov. Nicolae Bozdog, președintele Federației române de hochei și al Comisiei de organizare a C.M.

LA RUGBY

DINAMO A ÎNVINS STEAUA ÎN ULTIMUL MINUT DE JOC!

Etapa a doua a celor două competiții, „Cupa de iarnă" și „Cupa tinereții", care angrenează echipele bucureștene de rugby, s-a desfășurat pe terenuri complet acoperite cu zăpadă, fapt ce a supus pe jucători la o serie de eforturi deosebite.

STEAUA—DINAMO 0—3 (0—0). De-a lungul celor 70 de minute de joc pe teren a existat un echilibru perfect. Amîndouă echipele au urmărit în primul rînd rezultatul, trecînd spectacolul pe planul secund. Cînd toată lumea se obișnuise cu gîndul unui draw, dinamoviștii au reușit să smulgă, în ultimul minut de joc, o victorie la care poate nu mai sperau nici ei. **Nica a** transformat o lovitură de pedeapsă și Dinamo a cîștigat cu 3—0! Prin această victorie elevii lui Titi Ionescu au intrat, teoretic, în posesia trofeului, deoarece este foarte puțin probabil, dacă nu chiar imposibil, ca ei să piardă partida pe care o au de susținut cu Vulcan în ultima etapă.

GRIVIȚA ROȘIE — VULCAN 60—0 (24—0).
GLORIA — AERONAUTICA 48—3 (29—0).
STEAUA (tineret) — OLIMPIA 6—3 (0—3).
LOTUL NAȚIONAL DE JUNIORI — CONSTRUCTORUL 14—8 (9—6).

CAMPIONII ȚĂRII ÎNVINȘI LA CLUJ

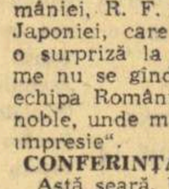

S-a reluat campionatul național de baschet. Performera zilei a fost formația clujeană Universitatea, care a învins pe teren propriu pe actuala campioană a țării, Dinamo București. Profitînd de eșecul eternilor rivali, baschetbaliștii de la Steaua (care au cîștigat la scor în fața Politehnicii Brașov) s-au distanțat în clasament.

UNIVERSITATEA CLUJ — DINAMO BUCUREȘTI 75—71 (42—36). Derbiul etapei inaugurale a prilejuit numeroșilor și entuziaștilor spectatori prezenți în sala sporturilor din Cluj un meci disputat la cea mai înaltă tensiune. Victoria a revenit pe merit gazdelor, care au avut conducerea aproape în permanență. La un moment dat, în prima repriză, studenții au avut un avantaj de 16 puncte (!): 28—12 și 30—14 în min 15. Apoi, însă, ei au stopat motoarele, permițînd bucureștenilor să refacă punct cu punct din handicap. Cînd mai erau un minut și 48 de secunde, Dinamo conducea cu 71—70, dar Kuhn a egalat repede (71—71) cu o aruncare liberă. În continuare, dinamoviștii au ratat atacurile de care au beneficiat: în schimb, clujenii au acționat calm și precis prin Demian, care printr-o suită de 4 aruncări libere le-a adus o victorie mult aplaudată.

V. MOREA-coresp. principal

La Brașov, Steaua a făcut un galop de sănătate: 107—65 (60—24) cu Politehnica din localitate. (**C. GRUIA**-coresp. principal)

În Capitală, cele trei partide din programul găzduit în sala Floreasca nu s-au ridicat la un nivel tehnic deosebit. Comerțul Tg. Mureș a condus timp de 39 de minute pe Voința București, dar aceasta din urmă a cîștigat (primul succes în campionat) cu 67—66 (27—35). O desfășurare identică a avut și meciul I.E.F.S.—Politehnica Galați, în care oaspeții s-au aflat în avantaj 36 de minute. Finalul a aparținut bucureștenilor, învingători cu 63—58 (28—28). În sfîrșit, la întîlnirea Politehnica București — Universitatea Timișoara oaspeții au obținut două puncte nesperate, datorită dîrzeniei cu care s-au apărat în fața unui triunghi (Georgescu — Popa — Troacă) superior ca talie, dar total neinspirat. Scor final: 78—73 (39—34) pentru Universitatea. **(a.v.)**

În prima etapă a returului

PENICILINA LA UN PAS DE ÎNFRÎNGERE!

Duminică a început returul campionatului feminin de volei. În fruntea programului s-au situat, ca importanță, două dintre partidele desfășurate în București, I.E.F.S. — Penicilina (datorită ascensiunii marcate în ultima vreme de studente) și Rapid — Medicina. Ambele s-au încheiat cu victoria favoritelor (Penicilina și Rapid), însă, în timp ce I.E.F.S. a fost la un pas de o mare surpriză, Medicina a decepționat.

DINAMO — FARUL 3—0 (11, 2, 10). Campioanele au primit o replică curajoasă, în prima etapă a returului, din partea Farului. Și dacă coordonatoarea de joc a constănțencelor, Liliana Pașca, nu manifesta o formă necorespunzătoare, partida ar fi fost poate mai disputată și mai atractivă. Dar, nesiguranța la preluare și pasele incomode adresate trăgătoarelor le-a îngreunat misiunea oaspetelor. Dinamovistele (lipsite de aportul Marianei Popescu) merită victoria categorică, avînd în vedere jocul combinativ, sigur și eficace pe care l-au practicat și care a plăcut publicului spectator, ca și cel oferit mai apoi de Rapid. S-au remarcat Margareta Șorban, Marilena Ștefănescu și Helga Bogdan (Dinamo), Ana Anghel, Doina Bigi și Angela Moroianu (Farul). Au arbitrat excelent M. Bolintineanu și V. Voicu.

RAPID — MEDICINA 3—0 (3, 7, 3). O întîlnire care promitea mult apriori, dar care a decepționat publicul spectator, aflat în sala Dinamo, prin lipsa de combativitate a studentelor, de la care a lipsit — e drept — trăgătoarea Venera Zaharescu, dar aceasta nu scuză cu nimic evoluția neconvingătoare pe toate planurile a voleibalistelor de la Medicina. Pornind de la preluare — defectuoasă pe tot parcursul jocului (fapt care explică și numeroasele puncte realizate de Rapid direct din serviciu) — continuînd cu greșelile la fel de frecvente în dirijarea atacului, cu acțiunile ofensive lipsite de eficacitate și cu apărarea nesigură, totul a creat o impresie deplorabilă. Momentul de strălucire de la începutul setului secund, cînd Medicina conducea cu 7—1, s-a datorat unei scăderi a atenției în terenul rapidist, giuleștencele cedînd 4 puncte din serviciu! Această parte a jocului a fost însă o... excepție pentru *ambele* echipe. Trebuie să remarcăm, în schimb, evoluția foarte bună a Rapidului, siguranța în execuții a tuturor jucătoarelor (a fost folosit numai sextetul standard), clarviziunea în acțiuni. Dintre ele, s-au remarcat Eugenia Rebac (foarte bună în apărare, în coordonarea jocului și chiar în atac) și Mariana Baga. Au arbitrat satisfăcător M. Popescu și I. Covaci.

Aurelian BREBEANU

C.P.B. — C.S.M. SIBIU 3—1 (—11, 6, 2, 7). Sibiencele au început bine meciul, cîștigînd primul set. Revenindu-și de pe urma dușului primit, bucureștencele au reușit să-și adjudece celelalte trei seturi. Meciul, în general, a fost de slabă factură tehnică. Au arbitrat bine Em. Costoiu și L. Andrieș.

I.E.F.S. — PENICILINA IAȘI 2—3 (7, 17, —1, —11, —14). Dacă primul meci al cuplajului din sala Giulești n-a satisfăcut, nu același lucru putem spune și despre meciul vedetă, în care s-au întîlnit formațiile I.E.F.S. și Penicilina, meci de o deosebită spectaculozitate și de ridicat nivel tehnic. Finalizînd majoritatea acțiunilor la fileu, studentele au cîștigat primul set la 7! Setul următor, cel mai lung ca durată, a oferit spectatorilor un adevărat „recital" voleibalistic, terminat tot cu victoria gazdelor! Surpriză? Nu. Ieșencele și-au revenit, stabilind egalitatea. În setul decisiv, I.E.F.S. a fost, totuși, la un pas de victorie (14—13), dar nervozitatea și-a spus cuvîntul, studentele pierzînd setul și, totodată, meciul. S-au remarcat: Florentina Itu, Aurelia Căunei (Penicilina), Maria Cengher, Carmen Marinescu (I.E.F.S.). Au arbitrat bine A. Dinicu și Ov. Georgescu.

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — PROGRESUL BUCUREȘTI 3—1 (5, —6, 10, 7).

CEAHLĂUL PIATRA NEAMȚ — VOINȚA CLUJ 3—0 (5, 6, 1).

„CUPA STEAUA" — UN SUCCES AL ATLETISMULUI

● **Vasile Sărucan a egalat recordul la 50 m plat**

Asistăm, neîndoielnic, în actualul sezon de competiții pe teren acoperit la un reviriment al atletismului. L-au confirmat toate concursurile care au avut loc în Capitală de la începutul anului, iar sîmbătă și duminică, la „Cupa Steaua", revitalizarea a apărut și mai pregnantă. Chiar dacă în sprijinul afirmației aducem doar argumentul cifrelor (250 de atleți prezenți la start, dintre care 140 juniori și copii) credem că este suficient.

Ieri, în ultima zi a reuniunii, Vasile Sărucan a egalat recordul probei de 50 m plat, cu 5,7 s. Deși s-au clasat pe locurile 4, 5 și 6, Laura Ratz, Carmen Ene și Elena Niță au realizat timpi buni la 50 m plat (6,6 — la fel cu a doua clasată). Rezultate tehnice: **50 m plat, senioare și junioare I:** 1. Aurelia Petrescu (Steaua) 6,5; 2. Elena Mirza (S.S.A.) 6,6; 3. Maria Salamon (Steaua) 6,6; **50 m plat, seniori și juniori I:** 1. V. Sărucan (C.S.M. Cluj) 5,7; 2. Gh. Zamfirescu (Steaua) 5,8; 3. I. Moldoveanu (Steaua) 5,8; **50 m plat, junioare II și fete:** 1. Adriana Teodoru (C.S.S.) 6,8; 2. Liana Dumitrescu (S.S.A.) 6,9; 3. Carmen Dumitrescu (Constructorul) 6,9; **50 m plat, juniori II și copii:** 1. Gh. Sfichi (Constructorul) 6,2; 2. F. Bulucescu (Progresul) 6,2; 3. L. Eftimie (S.S.A.) 6,2; **lungime juniori II și copii:** 1. C. Cîrstea (Steaua) 6,29; 2. C. Constantin (S.S.A.) 6,05; 3. L. Eftimie 6,04.

TITLUL A FOST DECIS DE RECORDUL PÎRTIEI!

(Urmare din pag. 1)

tescu și Bogdan-Miinea totalizaseră același timp, iar pentru departajare a fost necesar să se recurgă la selecționarea celui mai bun timp obținut în cele două zile de concurs (în ultimii ani, un fapt identic s-a petrecut în 1968, la Olimpiada de la Grenoble, unde titlul olimpic la echipajele de 2 persoane i-a fost decernat lui Monti, aflat la egaltate cu vest-germanul Floth).

Cum s-a ajuns la această egalitate perfectă după parcurgerea a 4072 m (cît totalizează cele patru coborîri), cu cronometraj la sutimi de secundă? Datorită excelentelor lansări ale tînărului și talentatului Virgil Stoian care, avînd din prima zi un handicap de 78 de sutimi, a parcurs manșa a treia în 50,00 — record al pîrtiei și, pînă la urmă, timp determinant pentru cucerirea titlului — iar a patra în 50,52, în vreme ce principalul rival Eugen Bogdan, de asemenea un talentat reprezentant al tinerei generații, a obținut „doar" 50,40 și 50,90. Așadar, noii campioni de seniori sînt reprezentanții Clubului sportiv Sinaia, Virgil Stoian și Ștefan Panaitescu, care, săptămîna trecută, intraseră în posesia titlului de campioni ai echipajelor de tineret.

O dispută aprigă s-a dat și pentru medalia de bronz. Înaintea ultimei coborîri, Stavarache—Gurgui, echipaj reprezentind Voința București, păstra șanse apreciabile. Dar campionul de anul trecut, Stoica, dorind parcă să demostreze că încă este un bober de frunte, a făcut o coborîre entuziasmantă, la sfîrșitul căreia acele cronometrelor au indicat 50,03 — al doilea timp al campionatului și hotărîtor în ocuparea locului trei. Desigur, au fost și alte „dueluri" interesante și chiar inedite, de pildă, cel dintre Dragomir I și Dragomir II — (tatăl și fiul), dar despre ele, ca și despre unele probleme ridicate de aceste campionate naționale, cu alt prilej.

Deocmadată rezultatele:

1. CLUBUL SPORTIV II SINAIA (VIRGIL STOIAN—ȘTEFAN PANAITESCU) 3:21,74 (manșa a treia 50,00, manșa a patra 50,52); 2. C.S. I Sinaia (Bogdan—Miinea) 3:21,74, (50,40-50,90); 3. C.S. IV Sinaia (Stoica—Papadopol) 3:22,65 (50,38-50,03); 4. Voința București (Stavarache—Gurgui) 3:22,85 (50,88—50,72); 5. Bucegi Sinaia (Burbea—Turea) 3:27,45; 6. Voința Sinaia (Bilă—Stanciu) 3:29,09; 7. Carpați I Sinaia (Dragomir I—Moiceanu) 3:29,72; 8. Carpați II Sinaia (Dragomir II—Cofaru) 3:30,67; 9. A.S. Armata București (Cerniu—Lospă) 3:31,39; 10. C.F.R. Brașov (Beldiga—Puiu) 3:33,77.

CEL MAI BUN LA COBORÎRE

(Urmare din pag. 1)

Spuneam că coborîrea a corespuns parțial. Să ne explicăm. În primul rînd, participarea internațională redusă s-a subțiat și mai mult prin retragerea din concurs a schiorilor iugoslavi, sub motiv că nu au schiuri pentru proba respectivă. În continuare, prin amenajările aduse, pîrtia Lupului a devenit mult mai facilă în comparație cu ceea ce a fost mai înainte și nu mai este un criteriu sever al calității schiorilor. Tinerii noștri reprezentanți, întorși de la Val Gardena V. Brenci și D. Cristea, nu ne-au arătat convingător nici că au progresat tehnic, nici că s-au antrenat asiduu în concursurile de peste graniță. Poate tocmai contrariul. De aceea, Dorin Munteanu, pregătindu-se în țară în condiții capricioase de climă și zăpadă, se înscrie ca mare favorit pentru naționale. Rezultate tehnice: 1. Gheorghe Vulpe 1:48,9, 2. Dorin Munteanu 1:49,6, 3. Lucien Seigneur (Franța) 1:50,4, 4. Gheorghi Cicioev (U.R.S.S.) 1:51,2 5. Ion Bobiț 1:52,8, 6. Dan Cristea 1:53,2, 7—8 Beniamin Haidu și V. Brenci 1:53,4, 9. Ludwig Riml (Austria) 1:54,0. 10—11. Marin Focșeneanu și Gheorghe Bălan 1:54,3.

CONSFĂTUIRE METODICO—ȘTIINȚIFICĂ LA „DINAMO"

Pe linia sintetizării și generalizării experienței pozitive în pregătirea sportivilor, clubul Dinamo București organizează marți 24 februarie, cu începere de la ora 8,30, o „Consfătuire metodico-științifică a antrenorilor".

Tema pusă în dezbatere este:

FORMA SPORTIVĂ.

În cadrul acestei consfătuiri vor prezenta referate: C. Vlăduță (privind înotul), D. Popa (canotaj), Alexandru Stoenescu (atletism), Carol Corcec (polo), Radu Huțan (caiac-canoe), Theodor Giurculescu (baschet), F. Kocsis și M. Bădulescu (gimnastică), Oprea Vlase (handbal), C. Dumitrescu (box), Șt. Petrescu (tir), I. Vintilă (atletism), A. Segărceanu (tenis).

De asemenea, vor prezenta un referat doctorii D. Voiculescu, M. Cristescu, A. Bobocea și O. Trestioreanu.

Consfătuirea va avea loc în sala de festivități a clubului.

SE APROPIE RETURUL! TOATĂ ATENȚIA SPRE „AMICALE"...

O secvență din meciul amical internațional Politehnica Galați—Moldova Chișinău, disputat ieri la Galați

RAPID — F. C. ARGEȘ 1-1 (0-0)

Ger și teren înghețat, pe alocuri acoperit cu zăpadă — iată decorul în care s-a disputat ieri dimineață, amicalul de pe stadionul Giulești. Cu toate că din ambele formații au lipsit cîțiva titulari, jocul a fost interesant, în unele perioade purtînd amprenta unei partide de campionat. Dacă la capitolul pregătire fizică ambele echipe pot fi notate cu calificative bune, în schimb, la cel al tehnicii individuale — poate și din cauza terenului — jucătorii au arătat lacune evidente.

În prima parte, jocul a fost echilibrat, ostilitățile desfășurîndu-se mai mult la mijlocul terenului, cu puține incursiuni la cele două porți, ocaziile de gol fiind ratate de Nuțu și, respectiv, Strat.

După pauză, schimbările efectuate în formația Rapidului au dat doar parțial rezultate. Feroviarii au avut mai mult inițiativa, însă înaintașii au ratat din poziții favorabile. Scorul a fost deschis de oaspeți. În min. 55, mingea a ajuns la fundașul Ivan II, care, cu capul, a introdus-o în poartă: 1—0 pentru F.C. Argeș. Egalarea s-a produs după 4 minute, tot după o lovitură de colț. Portarul piteștean Niculescu a scăpat din mînă balonul și Mazurachis, atent, a înscris.

A arbitrat foarte bine D. Isăcescu.

RAPID: Rămureanu — Ștefan, Cojocaru, Mușat, Greavu (min. 46 Pop), Dinu (min. 46 M. Stelian), Angelescu, Năsturescu, Strat, Mazurachis, Codreanu (min. 46 Petreanu).

F.C. ARGEȘ: Niculescu — Pigulea, Ivan I, Vlad, Ivan II, Prepurgel, Ștefănescu, Nuțu, Roșu, Regep (min. 46 Stan, min. 85 Cîrstea) Jercan.

P. VINTILA

POLITEHNICA GALAȚI — MOLDOVA CHIȘINĂU (U.R.S.S.) 0-0

GALAȚI, 22 (prin telefon). În primul meci din cadrul turneului pe care îl întreprinde în țara noastră, echipa Moldova Chișinău a terminat la egalitate, 0—0, cu Politehnica Galați. Studenții au dominat mai mult, însă atacul a fost ineficace.

S. CONSTANTINESCU, coresp. princ.

C.F.R. TIMIȘOARA — SZEGLED UNGARIA 2-0 0-0

TIMIȘOARA, 22 (prin telefon). Feroviarii timișoreni au realizat o frumoasă victorie în fața lui Szegled, formație din campionatul diviziei A al Ungariei. Peste 7000 de spectatori au asistat la un joc bun. Golurile au fost marcate de Manolache și Chimiuc, în repriza secundă.

I. STAN, coresp.

PETROLUL PLOIEȘTI — UNIVERSITATEA CLUJ 0—0

PLOIEȘTI 22 (prin telefon). Echipele au avut două trăsături comune: pregătire fizică bună și ineficacitatea înaintașilor, la ultima contribuind și starea terenului înghețat. Din multe ocazii de gol am notat pe cea a lui Bădin (min. 75) și pe cea a lui Oprea (min. 85). A arbitrat, cu scăpări, **N. Moroianu.**

PETROLUL: M. Ionescu, — N. Ionescu, Bădin, Florea (Cringașu), Gruber, Iuhasz (Stroe), Stănescu, Dincuță, Grozea, Cotigă, Mocanu.

„U" CLUJ: Moldovan — Crețu, Pexa, Solomon (Ștefan), Șoptereanu, Anca, Munteanu (Fanea), Oprea, Uifăleanu, Adam (Iordache), Bungău.

I. TĂNĂSESCU și A. CRISTEA, coresp.

POLITEHNICA IAȘI — DINAMO BACĂU 1-0 (0-0)

IAȘI, 22 (prin telefon). În prima repriză, inițiativa a aparținut studenților, care au ratat cîteva ocazii prin Incze, Cuperman și Goliac. După pauză, dinamoviștii s-au apropiat mai des de poarta lui Constantinescu, dar înaintașii băcăuani au șutat rar și imprecis. Unicul gol a fost marcat de Cuperman, în min. 75, din lovitură de la 11 m. A condus M. Rotaru.

Politehnica: **Constantinescu — Gavril, Ianul, Alecu, Romilă, Contardo, Lupulescu (Andrioaie), Incze, Cuperman, Goliac (Lupulescu), Simionaș (Goliac).**

Dinamo: **Fugaciu — Comănescu, Nedelcu, Velicu, Kiss (David), Vătafu, Duțan, Neumaier (Sănăuceanu), Tr. Popescu, D. Ene, Băluță.**

D. DIACONESCU-coresp. princ

A. S. ARMATA TG. MUREȘ — MEDICINA TG. MUREȘ 2-3 (1-0)

TG. MUREȘ, 22 (prin telefon). Avînd în formație cîțiva jucători de perspectivă, A.S.A. Tg. Mureș n-a putut învinge modesta echipă Medicina Tg. Mureș, din divizia C. Studenții, mai ales în ultima parte a partidei, au jucat mai bine și au fructificat prin Centeri (min. 48), Csiki (min. 81) și Baciu (min. 83). Pentru A.S.A. au marcat Szollosi (min. 14) și Nagy (min. 77). A.S.A. a prestat un joc neconvingător în toate compartimentele, ratînd ocazii ideale în special prin Nagy și Trăznea.

A.S.A.: Solyom (min. 46 Bay) — Șleam, Toth, Dondoș, Czako (min. 55 Varodi), Szollosi (min. 75 Mocanu), Ciutric, Alecu (fost la Progresul București), Nagy, Trăznea, Hainal.

A. SABO, coresp.

MINERUL BAIA MARE — CRIȘUL ORADEA 2—1 (2—1)

BAIA MARE, 22 (prin telefon). Joc specific de pregătire. Teren de zgură, înghețat. Spectacol frumos. Aproximativ 2 500 de spectatori. Localnicii și-au dominat puternic adversarii. Singura perioadă în care oaspeții au avut inițiativa a fost ultimul sfert de oră. Au înscris Casai (min. 12) pentru Crișul, respectiv Miculaș (min. 27) și Redeș (min. 39). Trebuie să arătăm că formația Crișul a fost lipsită de doi titulari, ambii accidentați grav în meciurile de pregătire — Suciu (la Cugir, entorsă cu ruptură de ligament la un picior) și Sătmăreanu II (la Arad, comoție cerebrală în meciul cu U.T.A.). Formații: **Minerul:** Ziller—Cromeli, Donca, Necula (Doboș, repr. II), Docu, Miculaș, Redeș, Casoni, Bohoni (Koller, repr. II), Trifu, Radu; **Crișul:** Baumgartner (Catona, repr. II)—Balog, Sărac, E. Naghi, Popovici, N. Alexandru, Dărăban, Cefan (Oriovschi, repr. II), Casai, Kun II, Cocîș.

T. TOHATAN—coresp. principal

fotbal

„CUPA PRIMĂVERII"

CONSTANȚA, 22 (prin telefon). În cursul săptămînii trecute au avut loc etapele a II-a și a III-a ale competiției fotbalistice dotate cu „Cupa primăverii". Iată rezultatele înregistrate: Portul Constanța — I.M.U. Medgidia 3—0, Farul (tineret) — Electrica 5—1, Cimentul Medgidia — I.T. Constanța 1—1, Farul (tineret) — I.T.C. 3—1, I.M.U.M. — Electrica 2—2, Portul — Cimentul 1—1. În clasament conduc echipele Farul (tineret) și Portul cu cîte 4 puncte.

C. POPA, coresp. principal

PROGRESUL — STEAGUL ROȘU 1-1 (0-1)

Ca să scape de „concurența" Giuleștiului, organizatorii amicalului Progresul—Steagul roșu Brașov (ați observat, desigur, că e vorba de echipele fostului „cuplu rapidist" V. Stănescu — V. Stănculescu!) au fixat jocul la ora 15,30 pe terenul din str. Dr. Staicovici. În jurul dreptunghiului cu zăpadă pînă la glezne și tușe din... funingine s-au reîntîlnit cîteva sute dintre cei ce ...suferă pentru Progresul.

...Dar să revenim la jocul propriu-zis. Zăpada mare i-a împiedicat pe combatanți să controleze balonul pe măsura posibilităților, să paseze, să șuteze de la distanță (de stop nici nu era nevoie). Ce am remarcat în prima repriză? Zece minute de atacuri insistente ale bucureștenilor. Apoi, o temporizare impusă de brașoveni, care au dovedit o mai bună coeziune între compartimente, o activitate mai lucidă și construcții ofensive mai clare. Stegarii au deschis scorul în min. 27, după ce Drăgoi și Pescaru rataseră situații bune. În acel minut, Necula, plecat dintr-o dubioasă poziție de ofsaid, a driblat dezinvolt tot ce a întîlnit (Ad. Constantinescu, Mândoiu, Grama) și a șutat de la 10—12 metri în partea stîngă, înscriind.

După pauză, Progresul, cu „vulpoii" Pavlovici, Matei, Neacșu ia jocul pe cont propriu, domină autoritar, dar Năstase, Șoangher și R. Ionescu (acesta din urmă și în min. 41 și 45) ratează incredibil. Abia în min. 85 Pavlovici reușește să egaleze de la 6 m („cine altcineva", spunea el după joc) la o înghesuială în fața porții brașovene. Doar așa a putut fi învins Adamache, excelent nu numai pe gazonul australian, dar și pe zăpada bună pentru schiat. A arbitrat Gh. Limona.

STEAGUL ROȘU: Adamache — Ivăncescu, Jenei (Pescaru), Olteanu, Rusu, Pescaru (Cadar), Jamaischi, Necula, Balint, Florescu, Drăgoi.

PROGRESUL: Manta — V. Popescu, Mândoiu, Grama, Constantinescu, D. Georgescu (Neașcu), Beldeanu, R. Ionescu, Raksi (Pavlovici), Năstase, Șoangher (Matei).

★

În cursul zilei de azi, Steagul roșu pleacă în Liban, unde va susține trei meciuri (toate la Beirut). **(AL. C.).**

U. T. A. OLIMPIA ORADEA 2-0 (1-0)

ARAD, 22 (prin telefon). Ținînd cont de evoluțiile bune din jocurile anterioare, U.T.A. a jucat mai slab de astă dată. În prima repriză jocul a fost șters, lipsit de acțiune la poartă. După reluare, întrecerea a cîștigat în vigoare. Au marcat: Sima (min. 1) și Axente (min. 67).

U.T.A.: **Gornea (Bătrîna) — Birău, Lereter, Pojoni, Broșovschi, Sima, Petescu (Bacoș), Axente, Dobai (Șchiopu), Dembrovschi, Dumitrescu.**

ȘT. IACOB-coresp. principal

Campionatele naționale de micromodele

ULTIMELE LANSĂRI

SLĂNIC, 22 (prin telefon, de la trimisul nostru). Cum era de prevăzut, la ultimele lansări din cadrul campionatelor naționale de micromodele (indoor) sportivii au forțat mai mult, reușind să obțină rezultate superioare. Astfel, în al patrulea zbor, tînărul Aurel Popa își „piafonează" aparatul la aproximativ 40 m înălțime, depășind toate așteptările. În rotări largi, uniforme, micromodelul acestui talentat elev din Tg. Mureș continuă să evolueze și după 25 de minute de la decolare. Timpul se scurge încet, arbitrii urmăresc străveziul aparat care, parcă, nu mai vrea să coboare. Trec 30 de minute (pînă acum aproximativ o lună cea mai bună performanță românească era de 27 minute și 42 secunde), apoi acele cronometrelor se fixează la nici mai mult nici mai puțin de **34 DE MINUTE!** Aplauze, felicitări, gînduri pentru viitoarele „mondiale" de micromodele.

În sfîrșit, se dă startul în lansarea a cîncea. Intuim replica pe care o va da, elevului său, maestrul modelist Otto Hintz. Așadar, aparatul prof. Hintz începe să urce ușor, spiralînd elegant pînă cînd se pierde în înălțimile palatului de sare din mina Slănic. După cîteva clipe, însă, el este reperat sus, la peste 50 m altitudine. Și zboară acolo, la limita văzduhului subteran, 20 de minute apoi 30, iar cînd atinge solul are la „bord" **34 DE MINUTE ȘI 9 SECUNDE!** O performanță strălucită, pe care o vrem repetată și în aprilie, la competiția supremă de micromodele.

În ultima lansare (a șasea) competitorii pun sub maximă „presiune" minusculele lor motoare, dar surplusul de energie dat aparatelor le dezechilibrează, le depășește puterea și arbitrii nu mai consemnează nimic deosebit. În rezumat, campion național este declarat Aurel Popa cu 67 de minute și 16 secunde (cele mai bune două lansări avînd: 34:00 și 33:16). Locul secund este ocupat de Otto Hintz 64:39 (**CU 34:09** — cea mai bună performanță din țară — și 30:30). Pe echipe, titlul de campioană națională i-a revenit formației din Tg.-Mureș.

Vasile TOFAN

REZULTATE SENIORI: 1. Aurel Popa **(Voința Tg. Mureș) 67:16 — campion național, 2. Otto Hintz (Voința Tg. Mureș) 64:39, 3. Aurel Moraru (Voința Tg. Mureș) 47:17, 4. Francise Bölöni (Voința Tg. Mureș) 46:09, 5. Nicu Besman (Oțelul Galați) 44:34. JUNIORI:** 1. Vasile Nicoară **(Voința Tg. Mureș) 45:15, — campion național, 2. Eug. Holtier (Grivița Roșie Buc.) 29:33, 3. Ștefan Botoș (Voința Tg. Mureș) 27:06, 4. Gh. Ilieș (Tehnofrig Cluj), 24:16, 5. Dan Costescu (Oțelul Galați) 19:17. ECHIPE: 1. Voința Tg. Mureș 179:12, 2. Oțelul Galați 113:12, 3. Grivița Roșie Buc. 100:20.**

SECVENȚE MEDICALE DIN TURNEUL OLIMPICILOR

Primim din partea dr. Florian Șerban, medic al lotului olimpic, un interesant articol, care depășește cadrul unui „raport medical". Îi facem loc cu plăcere, în paginile noastre, cu speranța că aceste rînduri vor deschide apetitul pentru scris și altor medici sportivi.

După 20 de zile de întrerupere totală a practicii fotbalistice, lotul olimpic de fotbal a fost reunit în ziua de 3 ianuarie 1970, în vederea unui turneu de pregătire și selecție în Israel și Australia.

La controlul inițial, starea de sănătate era satisfăcătoare, doar trei din jucători punîndu-și probleme de tratament și recuperare, în urma unor accidente osteo-musculo-articulare (Both, Bădin, Angelescu). Probele funcționale ne arătau valori la limita inferioară.

Puținul timp de pregătire rămas la dispoziție (9 zile) în vederea ridicării valorilor de potențial fizic, omogenizare, concepție de joc l-am folosit în permanență pentru găsirea celor mai bune soluții organizatorice.

În colaborare cu antrenorul principal Vintilă Mărdărescu și secundul său, Gh. Nuțescu, s-a ajuns la o bună formulă de organizare, antrenamente și jocuri, cu respectarea anumitor elemente de bază în procesul de recuperare, dozarea efortului cu acumulări progresive, odihnă, alimentație adecvată, vitaminizare, balneo-fizio-terapie, masaje, program cultural, așa încît și controlul final (în circuitul riguros al Centrului de medicină sportivă „23 August") ne-a confirmat la plecare potențialul valoric la care ajunsesem și pe care ne puteam bizui.

Călătoria în Israel a fost lipsită de oboseală, cazarea și alimentația excelente ne-au ajutat la ridicarea nivelului posibilităților, așa încît în ziua primului meci a coincis și cu o victorie, echipa jucînd destul de bine față de condițiile de pregătrie anterioare. Timpul pînă la cel de al doile joc (o nouă victorie meritată), ca și zilele următoare, au fost folosite pentru antrenamente, în vederea atingerii unui nivel cît mai ridicat, necesar în partea a doua a turneului — meciurile din Australia.

A doua parte a turneului — „secvența australiană" — a debutat cu o stare de oboseală ieșită din comun. Într-adevăr, pieciind dimineața din Tel Aviv spre Roma (3 ore), am petrecut o zi plină în „cetatea eternă", pînă la plecarea avionului spre Sydney (miezul nopții), vizitînd orașul — premieră pentru cei mai mulți, dar extrem de solicitantă pentru toți.

Drumul pînă la Sydney (24 ore), cu două escale de o oră la Bombay și Singapore, cu toate inconvenientele călătoriei cu avionul, adică lipsă de spațiu și mișcare, diferență de presiune, zgomot, căderi în gol — cu senzații ciudate și tulburări digestive și nervoase pentru unii — alimentație deosebită, apariția unei stări de surescitare, diferență de fus orar între Roma și Sydney (9 ore), cu deplasarea stereotipului somn-veghe — toate acestea au însemnat pentru jucători o suprasolicitare biofizică cu apel important la rezervele funcționale.

Experiența braziliană m-a învățat că în asemenea situații n-ai decît o alternativă — să furi timpului ceea ce îți fură el ție. Am folosit reprizele de somn obligatoriu, neținînd seama de orar, așa încît la coborîrea din avion, în dimineața zilei de 23 februarie, la Sydney, să ne simțim oarecum „australieni" și să ne integrăm cît de cît în ritmul local. Plecarea cu avionul mai departe, la Adelaide, după formalitățile obositoare și surpriza neplăcută a programării primului joc chiar a doua zi, a provocat oarecare neliniște și deconcentrare. După mici discuții controversate, s-a trecut la pregătirea morală și fizică a jucătorilor, care, spre lauda lor, cu o cumințenie și o ambiție rar întîlnite, s-au mobilizat și, făcînd apel la ultimele resurse, au depășit punctul critic. Toți au ascultat și aplicat sfaturile bune ale antrenorilor în privința schemei tactice adecvate care să le permită o economie de efort.

Clima australiană, o vară toridă, uscată și „punctată" cu adieri de briză oceanică (cald în timpul zilei și răcoare seara, la ora jocului), nu ne-a pus prea mari probleme. Doar la Newcastle, timpul ploios și umiditatea ne-au adus un plus de transpirație.

Cazarea excelentă, în camere spațioase, silențioase, cu baie — duș și aer condiționat, cu program cultural „la pat" (radio și televizor) de dimineața pînă noaptea, ne-au ajutat în procesul de recuperare.

Alimentația, de asemenea variată, gustoasă și puternic vitaminizată, ne-a fost iarăși de mare folos. Deși pe alocuri am avut la dispoziție masori, am resimțit lipsa masorului propriu, utilizabil la timpul cel mai potrivit necesităților noastre.

Micile incidente traumatice le-am rezolvat urgent, neavînd cazuri deosebite de îmbolnăvire.

Consider că în Australia cele mai bune antrenamente le-au constituit tot meciurile, în care au fost rulați toți jucătorii.

Întoarcerea de la Sydney la București (27 de ore încontinuu), cu escale minore la Singapore — Bombay — Roma — Belgrad, a fost mai suportabilă. Dorul de țară, dorința de a ajunge acasă cît mai repede, succesele obținute au creat un climat de bună dispoziție și reconfortare.

Aceasta nu înseamnă că a fost anulată perioada de readaptare pe care o încearcă din nou organismul (diferența de climă, fus orar și oboseala călătoriei). Indicațiile trecute pe fișa de colaborare pentru respectarea unui anumit repaus le-am considerat utile pentru preîntîmpinarea apariției unei stări de oboseală irecuperabile în timp util. Mai ales că după un asemenea turneu sînt posibile unele excese „compensatorii", nedorite — bineînțeles, care îngreunează procesul de refacere sau menținere a potențialului fizic cîștigat cu atîta trudă.

Disciplina și receptivitatea tuturor jucătorilor, competența profesională a celor doi antrenori, Mărdărescu și Nuțescu, capacitatea conducătorului delegației, prof. Tudor Vasile, au creat un climat foarte cald, care a contribuit la succesul acestui turneu început și terminat în timp util.

dr. Florian ȘERBAN

CUPON DE CONCURS

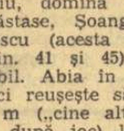

Numele și prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL EXCEPȚIONAL PRONOEXPRES DIN 22 FEBRUARIE 1970

FAZA I:
Extragerea I: 22 24 29 35 20 42 6
Extragerea a II-a: 6 21 27 20 35 41 18
Extragerea a III-a: 15 36 4 45 41 40 8.
FAZA A II-A:
Extragerea a IV-a: 41 40 4 21 37 13 33
Extragerea a V-a: 41 27 12 11 29 30 32.
Fond de premii: 1 630 951 lei.

Pronosport-Pronoexpres

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE, LA CONCURSUL PRONOSPORT NR. 8, ETAPA DIN 22 FEBRUARIE 1970

1. Catanzaro—Foggia — pron. pauză 1
2. Catanzaro—Foggia — pron. final 1
3. Genoa—Monza — pron. la pauză x
4. Genoa—Monza — pron. final x
5. Perugia—Livorno — pron. la pauză x
6. Perugia—Livorno — pron. final 2
7. Arezzo—Piacenza x
8. Atalanta—Taranto 2
9. Cesena—Varese x
10. Mantova—Catania x
11. Modena—Como x
12. Pisa—Reggiana x
13. Reggina—Ternana 2

Fond de premii: 233 733 lei.

Plata premiilor va începe în Capitală de vineri 27 februarie, pînă la 8 aprilie a.c.; în provincie de la 3 martie, pînă la 8 aprilie, 1970, inclusiv.

Țițuș Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● *Am început să simt în jurul meu un vînt rece* ● *...Ozon nu mai trebuie să joace într-o echipă muncitorească!!!* ● *În ce împrejurări am făcut cel mai bun meci din carieră!* ● *Ultimele prezențe în echipa națională* ● *„Șpiluri" pentru executarea loviturilor libere*

După vreo doi ani pasionanți, petrecuți la Rapid, am început să simt în jurul meu un vînt rece. Relațiile mele cu diriguitorii clubului fuseseră corecte, iar între mine și ceilalți jucători exista o deplină armonie. Dar, într-o bună zi, am auzit niște șoapte care circulau cu multă precauție. Ci-că o persoană învăluită în mister era de părere că Ozon nu mai trebuie să joace într-o echipă muncitorească. De parcă aș fi fost copilul lui Malaxa. Nimeni nu-mi spunea nimic răspicat, dar simțeam ceva în atmosferă și zvonul îmi trecea mereu pe la ureche ca zbîrnîitul unei muște. La început mă amuza toată dracovenia. Dar, de la un timp, a început să mă deranjeze. Antrenorii îmi vorbeau pe departe, ceva despre întinerirea echipei, dîndu-mi a înțelege să nu mai vin pe la antrenament. La un moment dat se zvonește că va fi o ședință în care ar urma să se demonstreze incompatibilitatea dintre mine și o echipă muncitorească. Tare eram curios să aflu argumentele. Dar cum întotdeauna Grantul e perfect

În ce împrejurări am făcut cel mai bun meci din carieră!

informat cînd e vorba de Rapid, în ziua hotărîtă pentru excomunicarea mea vin la stadion cîteva mii de oameni. Ședința nu se mai ține. Eu încep să antrenez o echipă de oraș (Griviță Roșie) și să-l întreb zilnic pe Ion Georgescu, secretarul clubului, dacă știe ceva precis în legătură cu situația mea. „Întreabă-mă să te-ntreb", venea degrabă răspunsul său invariabil. „Bine, dar pe cine să întreb?", insistam eu. „Stai în banca ta, n-ai cu cine discuta", mă sfătuia părintește Ion Georgescu. Și misterul persista. În acest răstimp, echipa noastră nu prea mergea. Se apropia meciul cu Steaua. Observ cum încep să fiu puțin băgat în seamă, fiindcă unii, mai ortodoxi cînd e vorba de zvonuri, începuseră să mă privească deja ca pe o oaie neagră. Cineva de la Club îmi spune ascunzîndu-și gura după dosul palmei: „Nea Titule vin de la unu', șef mare; s-ar putea să joci duminică; dar, mucles că mă nenorocești". Duminică, în ziua meciului, primesc un telefon de dimineață de la Negulescu, un salariat al clubului, care mă întreba unde pot fi găsit mai tîrziu, dacă va fi să joc? Îi spun că echipa pe care o antrenez are meci pe un teren în Dămăroaia. Era o arșiță cumplită. Pe la ora 13, o mașină mică vine acolo și mă duce la stadionul „23 August". Era cuplaj interbucureștean.

La stadion intru în cabină. Mă reîntîlnesc cu băieții după două săptămîni. Ei: numai semne de bucurie. Eu: mă uitam la toți și nu scoteam o vorbă. Cînd deodată, Miki Mihăilescu, antrenorul din vremea aceea, mă întreabă brusc: „Poți juca? Îți ei angajamentul că vom cîștiga?" Zic: „Cum, adică, angajamentul? De vrut să joc, vreau. Dar de unde să știu dacă vom juca bine și mai ales cine va cîștiga? Doar nu sînt nici măcar Pythia". Băieții priveau muți această scenă, pînă cînd îl aud pe Nae Georgescu: „Toto (cum îmi spunea el), hai că-i batem, luptăm toți pentru dumneata".

Toată echipa a jucat formidabil, iar eu am făcut un meci fantastic, poate cel mai bun din întreaga carieră. După ce mă antrenasem singur două săptămîni, iar în ziua meciului stătusem două ceasuri sub un soare torid. La sfîrșit, toată lumea era în culmea fericirii, iar Giuleștiul vuia ca un ghioc. Nici pînă azi nu știu adevărul despre această întîmplare. Probabil că cineva decretase că sînt prea virstnic sau cam așa ceva. În anul următor am fost în sfîrșit „scos din lot" împreună cu un grup de jucători de la Steaua și de pe la alte echipe. Motivul? Vîrsta, zice-se. Fiindcă, la noi, hotăra nu știu cine pînă la ce vîrstă trebuie să joace fotbaliștii. N-am mai auzit pe unde am umblat, de o metodă asemănătoare. Prea fusesem original în joc, ca să nu scap, la sfîrșitul carierei, de... originalitatea altora...

După vreo 7—8 ani de absență din echipa națională, în 1962 voi juca ultimele trei partide, la vîrsta de 35 de ani. Cu echipa Marocului, la București (4—0), cînd am evoluat excelent, și cu R. D. Germană la Dresda, unde am pierdut cu 3—2. Au fost meciurile premergătoare celui cu Spania, de la Madrid, din cadrul Cupei Europei. Antrenamentele ne-au deșelat, fiind prea dure și contraindicate cu o lună înaintea jocului, iar în lot, valori ioc! În plus, echipa noastră evolua, după mulți ani, acasă la o echipă mare, într-o partidă cu mîză. Așa că eram crispați și aveam niște sufletе chinuite. Mi-aduc aminte că i-am spus lui Teașcă, cu o zi înaintea meciului: „Am impresia c-ai făcut echipa din jucătorii pe care ai necaz și vrei să-i termini". Ne-au tras ăia o mamă de bătaie, soră cu moartea. Vreo două, trei goluri au fost de ris. Ie-a înghițit Sfetcu ca pe niște găluști, dar și diferența de valoare era mare. L-am admirat întotdeauna pe Teașcă pentru curajul lui, totuși nu prea învață din greșeli. De aceea, vorba unuia: „Ești bun nea Titi, dai numai șase-șase: 6 la Madrid, 6 la Budapesta".

Una din „specialitățile casei Ozon" au fost loviturile libere. De cînd eram junior mi-au rămas întipărite în cap șuturile lui Baratki. Mai tîrziu, cînd mi-a fost antrenor, avea să mă învețe fel de fel de „șpiluri". Fiindcă știam să lovesc balonul oricum și să-i imprim tot felul de efecte, nu-mi rămînea decît să caut defecțiuni în zid și în plasamentul portarului. Acesta din urmă, aranjează, de regulă, zidul și întinde înaintașului o momeală. Regula lui e următoarea: dacă lovitura liberă se execută din lateral, portarul dirijează zidul spre colțul scurt al porții, iar el se plasează la distanță egală între cele două bare, avînd grijă, în special, de colțul lung. Mai mult, numeroși portari lasă, chipurile, colțul lung al porții ostentativ descoperit, ca să-l tenteze pe cel ce va șuta, iar el stă, în fond, pregătit să apere tocmai această zonă. Eu priveam mai întîi zidul să văd dacă în cuprinsul său există vreo fisură sau vreun culoar liber în dreptul vreunui apărător mai scund. Chiar dacă zidul este întocmit perfect, cu un efect bun mingea îl va ocoli. Spre deosebire de mulți alții, eu trăgeam în colțul scurt. Fiindcă portarul crede că e bine apărat de către zid, iar el e pregătit să plonjeze în partea opusă. Pe deasupra, portarul nici nu vede o minge trimisă spre colțul scurt fiindcă e mascat și nu poate observa pendularea piciorului. Mi-a reușit, de nenumărate ori, această stratagemă, fiindcă, într-adevăr, știam să lovesc mingea și să-i imprim efecte specifice jocului de biliard.

Deseori mai jucam echipei adverse și altă festă. Cînd arbitrul dictează o lovitură liberă, așează, de obicei, mingea pe locul infracțiunii. Zidul începea imediat să se formeze, în funcție de poziția balonului. Mă duceam spre minge și îmi făceam de lucru în jurul ei cîteva secunde, pînă ce zidul era gata. Atunci, mutam balonul aproape imperceptibil, cîțiva centimetri mai încolo, cel mult un lat de palmă, încît nimeni nu observa această infimă schimbare de poziție. Zidul rămînea în același loc, iar pentru mine era suficient ca să expediez mingea pe o traiectorie surprinzătoare. Povestesc toate astea pentru atenția tinerilor jucători, cu sublinierea că detaliile de mai înainte sînt utile numai atunci cînd tehnica de lovire a mingiei este perfectă. Fără acest atribut, toate astea nu fac doi bani. Deci, totul începe de la arta preciziei.

CAPITOLUL URMĂTOR:

● Scurta mea carieră de... actor de revistă ● Toți fotbaliștii de clasă din generația mea s-au realizat doar parțial! ● Numai talentele proaspete au făcut ca fotbalul nostru să nu se scufunde de tot ● Către clevetitorii de profesie... ● Locul doi, în clasamentul „Ghetei de aur", după Raymond Kopa ● Despărțirea de fotbal aduce cu ruptura unei mari iubiri.

La 8 aprilie, la Stuttgart

O PARTIDĂ R.F. A GERMANIEI—ROMÂNIA

în cadrul programului de pregătire a fotbaliștilor vest-germani

După cum anunță agenția vest-germană „Sport Informations Dienst"-Düsseldorf a fost stabilit programul complet de pregătire a reprezentativei de fotbal a R.F. a Germaniei pentru turneul final al C.M. Potrivit acestui program, este prevăzut și meciul dintre R.F. a Germaniei și România, la 8 aprilie, la Stuttgart. **Celelalte două jocuri ale fotbaliștilor vest-germani vor avea loc la 9 mai cu Irlanda (în Berlinul Occidental) și la 13 mai cu Iugoslavia (la Hanovra).**

fotbal meridiane

Italienii au înscris 4 goluri la Madrid, dar două în proprie poartă!

SPANIA—ITALIA 2-2 (2-2)

Rezultatul de 2—2 obținut simbătă seara la Madrid de către jucătorii italieni, la capătul unui meci enervant, va produce cu siguranță multe polemici. Probabil că cele două goluri inițiale ale lui Anastasi (gol spectaculos) și Riva (putea să lipsească golul la care s-a abonat cagliaritanul atunci cînd joacă în națională?) le-au creat iluzii italienilor, lăsîndu-le impresia că meciul va fi în continuare pur și simplu o promenadă. Dar au urmat, la scurt timp, cele două autogoluri înscrise de Salvadore — într-o zi foarte slabă, datorată oboselii pe care a acumulat-o în campionat.

Meciul de la Madrid a dovedit încă o dată ceea ce se știa de mult, și anume că, în fața unui atac atletic, apărarea „Squadrei azzurra" manifestă o stare de decrepitudine ce nu trebuie trecută cu vederea. Burgnich, Salvadore și chiar Facchetti nu mai sînt stăpini autoritari ai ariergărzii. În orice caz, acest meci stîrnește îngrijorare acum, înaintea campionatelor mondiale. Va reuși Valcareggi să rezolve situația pînă la plecarea în Mexic? Este o întrebare în fața căreia „tifosi" sînt mai degrabă sceptici.

Au înscris: Anastasi (min. 11), Riva (min. 19) și Salvadore (min. 24 și 26) — ambele autogoluri.

A arbitrat vest-germanul Tschenscher.

SPANIA: Iribar — Sol, Eladio, Costas, Gallego, Uriarte, Lora, Amancio, Garate, Arieta, Rojo.

ITALIA: Zoff — Burgnich, Facchetti, Cera, Puia, Salvadore, Domenghini, Rivera, Anastasi, Desisti, Riva.

Cesare TRENTINI

Riva, autorul unui gol în meciul de la Madrid.

BULGARIA — PERU 3—1

Continuindu-și pregătirile în vederea campionatului mondial de fotbal, echipa statului Peru a întîlnit reprezentativa Bulgariei, la Lima. Fotbaliștii bulgari au obținut victoria cu scorul de 3—1 (0—1).

ÎN PRELIMINARIILE TURNEULUI U.E.F.A.

La Lisabona, într-un meci contînd pentru preliminariile turneului U.E.F.A., selecționatele Portugaliei și Franței au terminat la egalitate: 0—0.

CAMPIONATE, CUPE

ANGLIA. — Echipa Arsenal Londra (viitoarea adversară a formației Dinamo Bacău în „Cupa europeană a tîrgurilor") a pierdut cu scorul de 2—3 în fața echipei Derby County. Alte rezultate: Burnley — Nottingham Forest 5—0; Crystal Palace — Sheffield Wednesday 0—2; Everton — Coventry 0—0; Sunderland — West Ham United 0—1, Tottenham Hotspur — Stoke City 1—0; Wolverhampton Wanderers — Manchester City 1—3. O mare surpriză a fost înregistrată în cadrul sferturilor de finală ale „Cupei Angliei". Echipa Watford, care activează în liga a doua, a reușit să elimine cu 1—0 cunoscuta formație Liverpool. Manchester United a terminat la egalitate, 1—1, cu Middlesbrough.

R.F. A GERMANIEI. — În campionatul vest-german de fotbal s-au disputat numai trei jocuri. Iată rezultatele înregistrate: München 1860 — Rotweiss Oberhausen 4—1; M.S.V. Duisburg — Schalke 04 2—0; V.F.B. Stuttgart — F.C. Köln 0—3; Restul partidelor s-au aminat din cauza timpului nefavorabil.

SCOȚIA. — În cadrul sferturilor de finală ale „Cupei Scoției", Celtic Glasgow a învins cu scorul de 3—1 formația Glasgow Rangers. Jocul a fost urmărit de peste 75 000 de spectatori. În cursul meciului, terenul de joc a fost invadat, poliția efectuînd cu această ocazie 25 de arestări.

ILIE NĂSTASE ÎN FINALĂ

I-a pierdut cu 6—8, tenismanul român și-a revenit, a dominat „ostilitățile" prin joc variat, servicii puternice, voleuri plasate. „ROMÂNUL, DEȘI NU SE AFLA ÎN FORMA SA OBIȘNUITĂ, A FĂCUT TOTUȘI O PARTIDĂ REMARCABILĂ — transmite corespondentul agenției REUTER.

În cea de-a doua semifinală, Cliff Richey (S.U.A.) l-a eliminat cu 6—3, 7—5, 6—4 pe egipteanul Ismail el Shafei, cel care îl scosese din cursă pe primul favorit al turneului, australianul Rod Laver. De notat că Richey este cotat al doilea jucător al S.U.A. (după Stan Smith și înaintea lui A. Ashe) în ultimul clasament al federației americane de specialitate.

(Urmare din pag. 1)

pășind momentul critic din setul doi, pe care

BENVENUTI ÎȘI VA APĂRA TITLUL ÎN FAȚA LUI DOYLE BAIRD

Campionul mondial de box la categoria mijlocie, italianul Nino Benvenuti, a anunțat că își va pune titlul în joc, la sfîrșitul lunii mai, în fața americanului Doyle Baird. Cei doi boxeri s-au mai întîlnit în 1968, terminînd la egalitate. La 13 martie, Benvenuti va susține o întîlnire la Melbourne, în compania americanului Tom Bethea.

La Reggio Calabria s-a disputat meciul de box dintre selecționatele Italiei și Poloniei. Pugiliștii polonezi au obținut victoria cu scorul de 6—4. Ambele echipe au prezentat formații complet remaniate. La categoria grea, polonezul Patricki a dispus la puncte de Laureti.

BELGIENII AU DOMINAT „MONDIALELE" DE CICLOCROS

ZOLDER 22. Disputat duminică la Zolder pe un timp nefavorabil (vînt și ploaie) campionatul mondial de ciclocros rezervat amatorilor a revenit belgianului Robert Vermeire. La profesioniști titlul a revenit unui alt belgian: Erich Valeminck, care și-a păstrat titlul.

MARI SURPRIZE ÎN „CUPA MONAL"

Competiția de spadă „Cupa Monal" a reunit în sala Coubertin din Paris, 240 trăgători, reprezentînd 11 națiuni, printre care și România.

Concursul a furnizat încă din primele tururi, mari surprize ca eliminarea unor trăgători experimentați ca Brodin (Franța), Nemery și Erdős (Ungaria), Trost (Austria). Reprezentanții țării noastre au fost eliminați din competiție în turul III, cea mai bună comportare avînd-o I. Sepeșiu.

Concursul a fost cîștigat de Schmitt (Ungaria), după un baraj cu francezul Allemand. Pe locul III s-a clasat Kulcsar (Ungaria).

ANUL ATLETIC INTERNAȚIONAL 1969 (I)

Primul an post olimpic ar putea părea, la prima vedere, un an de tranzit. De fapt, 1969 a avut o deosebită intensitate competițională, programînd un mare număr de concursuri, prilejuind o seamă de recorduri. Campionatele europene, meciul Europa — America, foarte numeroase întîlniri inter-țări, toate au permis pe de o parte reîntîlnirea cu multe celebrități încoronate în Mexic, iar pe de alta, cunoștința cu viitorii competitori olimpici, cu noua garnitură în formare. Sufiul olimpic începe să se facă simțit și este evident că pregătirile pentru München au început poate chiar înainte de a se termina J.O. precedente. Campionatele continentale de la Atena au polarizat atenția generală, iar întrecerile s-au disputat la cel mai înalt nivel dintre toate edițiile de pînă acum. Desigur, noua pistă de tartan a avut un cuvînt greu de spus, dar și progresul general este evident.

Deși într-un an post olimpic, deci într-un fel lipsit de „grijă", s-au realizat 55 de recorduri mondiale și 53 europene, europenii doborînd 40 din cele 55 de recorduri ale lumii!

În ansamblu, se poate remarca nu atît un progres la nivel de vîrf, cît, mai curînd, o nivelare a valorilor, crescînd numărul marilor performeri la fiecare probă. Cîteva exemple: 40 de alergători sau mai mulți de 10,2 la 100 m; 17 alergători sub 28:40,0 pe 10 000 m; 33 de săritori peste 2,14 la înălțime și 30 peste 7,86 la lungime; 28 de aruncători peste 19 m la greutate; 30 peste 59,50 m la disc și 30 peste 67 m la ciocan; 27 atleți au realizat mai mult de 7650 p la decatlon, iar la femei, printre altele, 20 de alergătoare sub 54,0 s, pe 400 m, 25 de săritoare peste 1.76 la înălțime, 25 de sportive au totalizat peste 4600 p la pentatlon etc.

În fine, Europa deține întîietatea în bilanțul mondial la 27 de probe din 38, ceea ce arată o categorică mutare a ponderii în „lumea veche", după succesul (cu 20—19) al neeuropenilor la Mexic.

RAPORTUL DE FORȚE PE ȚĂRI

R.D. GERMANĂ este incontestabil revelația sezonului atletic 1969. Prin performanțe, ocupă detașat locul I pe plan european, atît la seniori, cît și la juniori. O dovadă — în plus — evoluția excelentă la campionatele europene, la care se adaugă victoriile în toate întîlnirile susținute, începînd cu redutabila echipă a U.R.S.S. Explicația constă în măsurile organizatorice și tehnice concrete, operative, în condițiile materiale create atletismului.

S.U.A. Ca de obicei, pentru americani și 1969 a fost un an de tranzit după J.O., motiv pentru care nici nu s-a acordat atenția maximă meciului cu Europa. Totuși, rezultatele de mare valoare și multitudinea de elemente în ascensiune mențin S.U.A. la o valoare de prim plan mondial.

U.R.S.S. Atletismul sovietic marchează un progres după comportarea slabă din anul olimpic și dispune de trei supercampioni — Bondarciuk, Saneev și Cijova. Totuși, încă nu au apărut stelele așteptate din marea masă de atleți în activitate, capabile să înlocuiască numele unor Brumel, Kuț, Bolotnikov etc.

R. F. a GERMANIEI. Evoluția atletismului vest-german este estompată de refuzul de participare la Atena, care îl îndepărtează de o punere în lumină, chiar dacă nu neglijăm valoarea arătată de Westermann, cea mai bună sportivă a lumii în 1969.

ANGLIA a marcat o evidentă creștere, cu multe prezențe surpriză, în special la campionatele europene, unde britanicilor le-a „mers" totul în plin.

AUSTRALIA — în nota americanilor, cu evoluții extraaustrale reduse, dar cu Clarke, Doubell și Pamela Kilborn în continuare mari soliști.

Atleții din țările Africii, după „legea" scrisă pe platourile mexicane, au lăsat impresia că s-au odihnit, dar potențialul lor remarcabil îi va face, sigur, activ prezenți la împărțirea medaliilor olimpice în 1972.

FRANȚA — în nota obișnuită, adică bine, cu un plus pentru duelurile dintre Duclos și Besson, și cu progrese de ansamblu, dar parcă nu pe măsura ambițiilor sale atletice.

POLONIA. Chiar fără Kirszenstein, se confirmă o evidentă scădere valorică. Momentan atleții polonezi au pierdut disputa pentru supremația europeană cu R.D. Germană și U.R.S.S., ai căror parteneri egali au fost pînă nu de mult.

Nu putem să nu ne amintim însă de apariția unor elemente remarcabile din țări cu atletism mai puțin puternic — Elveția, Austria, Danemarca, Spania etc.

LOCUL NOSTRU ÎN CONTEXTUL INTERNAȚIONAL

Se poate vorbi sau nu despre un loc al atletismului românesc în contextul internațional? Fără îndoială că da. Pînă acum cîțiva ani se vorbea despre atletismul nostru doar prin prisma individualităților reduse la extrem, nominalizîndu-se Iolanda Balaș, Mihaela Peneș, Lia Manoliu. Este adevărat că și astăzi ne bazăm tot pe individualități, dar numărul lor este într-o continuă creștere — Silai, Viscopoleanu, Corbu, Caraiosifoglu, Zaharia, Bufanu, Cataramă, Goth, Ioan etc.

În 1969, 7 atleți români au fost finaliști la „europene", număr nerealizat încă la o competiție de atare amploare, dar comportarea generală nu a fost totuși cea anticipată. Printre cei mai buni atleți figurează și următorii:

Lume

6 Ileana Silai 800 m
7 Lia Manoliu disc
9 Viorica Viscopoleanu lungime
9 Ileana Silai 400 m

Europa

5 Ileana Silai 800 m
7 Lia Manoliu disc
7 Ileana Silai 400 m
7 Mihai Zaharia lungime
7 Valeria Bufanu 200 mg
8 Valeria Bufanu 100 mg
9 Viorica Viscopoleanu lungime
9 Echipa națională 4x100 m (f)
10 Carol Corbu triplusalt

În plus, în primii 20 din lume se mai adaugă 12 atleți, iar la primii 20 din Europa — 13.

Turneul internațional universitar de atletism de la Sofia

PERFORMANȚE VALOROASE ȘI ÎN ULTIMA ZI A ÎNTRECERILOR

SOFIA, 22 (prin telefon). — Duminică au continuat întrecerile turneului internațional universitar de atletism în sală. Și în această ultimă zi au fost obținute rezultate valoroase. Menționăm, în primul rînd, performanța la triplusalt a concurentului român Carol Corbu care a sărit 16,46 m. Campioana mondială la săritura în înălțime în sală, austriaca Gusenbauer a trecut peste stacheta ridicată la 1,82 (recordul ei este de 1,87), ratînd de puțin la 1,86. La 60 m plat fete, conaționala ei, Erika Kren a cîștigat fără dificultate. Valeria Bufanu nu a participat întrucît în ziua precedentă a suferit o întindere. Dinu Pîștalu a sărit 4,90 la prăjină, dar stacheta a căzut după ce el a aterizat, astfel că a ocupat locul 4 cu 4,80. Rezultate tehnice: **fete: înălțime:** Gusenbauer (Austria) 1,82, ...5 Doina Munteanu (România) 1,60; **60 m plat:** Erika Kren (Austria) 7,5; **800 m plat:** Sikora (Austria) 2:15,2 (nou record al Austriei), 2. Viorica Gabor (România) 2:16,6; **greutate:** Fridrich (R.D.G.) 17,04; **ștafetă 1+2+3+4:** U.R.S.S. 5:05,8, Bulgaria 5:39.2; **băieți: 60 m g.:** Liani (Italia) 7,9 ... 3. Hidioșanu (România) 8,0, **lungime:** Bombach (R.D.G.) 7,49; **prăjină:** Prigel (R.D.G.) 4,90 ... 4. Pîștalu (România) 4,80 ... 7. Ligor (România) 4,60; **greutate:** Grabe (R.D.G.) 18,93, 2. Asat (R.A.U.) 17,74 — nou record; **triplusalt:** 1. C. Corbu (România) 16,46, 2. G. Stoicovschi (Bulg.) 16,28: **400 m plat:** Bratcicov (U.R.S.S.) 47,4; **1500 m:** Del Buno (Italia) 3:48,5 ...4 Ion Nicolae (România 3:52,4 — nou record; **ștafeta 1+2+3+4:** U.R.S.S. 4:22,9, Bulgaria 4:30,2 Polonia 4:30,6, Irak 4:45,8.

Toma HRISTOV

sportul în lume

GH. RUSSU-ȘIRIANU transmite de la C. M. de biatlon:

SOVIETICII ÎNVINGĂTORI ȘI LA ȘTAFETĂ

ÖSTERSUND, 22 (prin telex). Iată că ediția 1970 a C.M. de biatlon s-a încheiat fără ca măcar o parte din ceea ce așteptam de la reprezentanții noștri să se fi realizat. Iar poate cel mai trist lucru, atunci cînd rezultatele sînt mediocre, este acela că, în mod sigur, concurenții au făcut tot ce le era omenește în puteri...

Celor care nu au fost prezenți aici la Östersund le va fi probabil greu să înțeleagă cum se pot nărui în cîteva clipe speranțe atît de mari ca cele pe care le-a avut încă la jumătatea ultimului schimb echipa României. Și totuși, de data aceasta, mîna care de atîtea ori ne-a adus prin siguranța ei satisfacția unor rezultate chiar foarte bune, mîna care trăgea ultimele focuri de armă ale ștafetei de seniori, a tremurat duminică dimineață. Este mîna lui Vilmoș, căruia înțelegerea sufletească și etica sportului ne obligă să-i adresăm chiar și în această împrejurare admirația și respectul nostru pentru tot ce a făcut de-a lungul anilor.

Să trecem însă la descrierea celor ce au ridicat pur și simplu în picioare asistența de la Östersund. Încă de la primul schimb lupta fără rabat s-a dezlănțuit pe pîrtie și în poligon, fiecare biatlonist arătînd, cu extrem de rare excepții, că, în acest an de interstițiu olimpic, pregătirea a fost nebănuit de departe împinsă. S-a tras cu o precizie încă necunoscută în istoria nu prea lungă a biatlonului și numărul foarte mic al turelor de penalizare parcurs de sportivi stă mărturie. Din păcate, tocmai această pondere sporită a preciziei în tir a fost aceea care ne-a adus de pe poziția a patra — și poate chiar din apropierea medaliei — tocmai pe locul opt în ierarhia mondială a seniorilor.

Deși au cîștigat detașat, reprezentanții U.R.S.S. n-au fost scutiți de emoții, pînă la jumătatea ultimului schimb în care Tihonov și-a reconfirmat clasa mondială și a țîșnit spre linia de sosire cu o viteză care i-a adus aplauze la scenă deschisă.

Reprezentanții noștri au părut în primii kilometri a face parte din plutonul de mijloc. Fontana, în primul schimb, s-a comportat la înălțimea așteptărilor și nu a sosit la predarea schimbului cu prea mare handicap. A urmat Dumitru Soiu, care și-a răscumpărat total greșeala din proba individuală, făcînd dovada unei mari concentrări și trăgînd calm și ordonat. Cînd Carabela, cu constanța și precizia care-l mențin printre echipierii de bază ai României, a făcut să ajungem în poziția a patra, emoțiile au cuprins pe toți, puținii dar total angrenații români de pe margine. În ultimul schimb aveam cea mai mare încredere, poate fiindcă era vorba de „Villi" al nostru. Din păcate, el a comis două greșeli, dar acest lucru ne-a azvîrlit pe poziția ocupată în final, anume a opta.

REZULTATE TEHNICE: 1. U.R.S.S. (Viktor Mamatov 0 ture penalizare, Aleksandr Ușakov, Rinnat Safin 1, Aleksandr Tihonov 0), 2 h 07:49,0, 2. Norvegia (4) 2 h 13:25,0, 3. R. D. Germană (4) 2 h 14:45,9, 4. Finlanda (4) 2 h 15:34,4, 5. Suedia (4) 2 h 16:41,6, 6. Polonia (7) 2 h 17:56,4, 7. Japonia (4) 2 h 18:33,8, 8. România (Fontana, 1, Soiu — 0, Carabela — 0, Vilmos — 3) 2 h 19:31,9, 9. Cehoslovacia (6) 2 h 20:41,4, 10. S.U.A. (4) 2 h 22:02,2, 11. Franța (4) 2 h 22:54,2, 12. Italia (9) 2 h 25:57,1, 13. R. F. a Germaniei (8) 2 h 26:39,7, 14. Anglia (10) 2 h 31:29,8.

ION MATEI transmite de la C.M. de schi—probe nordice:

CAMPIONATELE MONDIALE — UN SUCCES DEPLIN

● Kalevi Oikarainen (Finlanda) învingător la 50 km

STRBSKE PLESO, 22 (prin telefon). Nici de această dată timpul nu a fost de partea alergătorilor angajați în dificila probă de 50 km. Condițiile au fost identice ca în cursa de 30 km, creînd destule dificultăți. Plecînd din start cu nr. 56, Aslund (Suedia) avea toate motivele să spere că va cîștiga proba de 50 km, fiindcă avea în fața sa pe toți adversarii. De fapt, el declarase după proba de 15 km, pe care o cîștigase, că specialitatea sa o constituie cursele pe distanțe lungi. Se pare, însă, că Vedenin (U.R.S.S.), ca și revelația acestor campionate, Grimmer (R.D.G.), și Oikarainen (Finlanda) nu au fost dispuși să cedeze o probă care le era foarte accesibilă. Ei conduc atît la 15 km, cît și la 25 km, talonați îndeaproape de suedezii Aslund, Halvarson și finlandezul Taipale. Iată timpii înregistrați la 25 km: Vedenin 1h23:40,87, Grimmer 1h23:57,96, Oikarainen 1h24:35,75, Aslund 1h24:52,25, Taipale 1h24:59,16.

Cursa continuă, fără nici o schimbare mai importantă, pînă la km 40, cînd Grimmer, sesizînd dificultățile prin care trecea Vedenin, forțează, trecînd în frunte. Ordinea la km 40 este următoarea: Grimmer 2h16:28,10, Vedenin 2h16:41,59, Oikarainen 2h17:22,01, Aslund 2h18:01,03. Duelul dintre Grimmer și Vedenin se menține cu înverșunare, reeditîndu-l pe cel din finalul ștafetei de 4x10 km, tranșat și de această dată în favoarea sovieticului. Cursa devine din ce în ce mai palpitantă. Simașov (U.R.S.S.) are o puternică revenire, în timp ce Aslund cedează treptat, treptat. Oikarainen, care s-a menținut tot timpul în expectativă, se detașează însă în apropierea sosirii, cîștigînd proba de o manieră spectaculoasă. El aduce Finlandei o victorie așteptată din 1960, de la Squaw Valley, menținînd tradiția care a făcut din această probă un succes nordic.

S-au scurs 9 zile de pasionante întreceri, într-o ambianță reușită, creată atît de frumusețea aparte a parcului național al Tatrei, de organizarea perfectă, care a depășit tot ce s-a făcut pînă acum pentru probele nordice, cît mai ales de spiritul care a animat competiția și solicitudinea gazdelor. Interesul a fost enorm. Pentru a exemplifica, vom arăta că în timpul probei de sărituri de la trambulina mare, în afara celor 40 000 de spectatori, pe care i-a putut cuprinde stadionul, alți 100 000 au asistat la întrecere, de pe colinele vecine. Tatra a primit un frumos dar de a organiza acest campionat mondial, cu prilejul aniversării a 60 de ani de existență a F.I.S., pe care l-a onorat din plin. Sigge Bergman, secretarul general al F.I.S., vorbind despre aceste campionate, spunea: „Am participat la multe C.M. și J.O. însă niciodată n-am văzut o organizare și o ambianță atît de strălucite. A fost o propagandă magnifică pentru schi".

Rezultate tehnice ale cursei de 50 km: 1. Kalevi Oikarainen (Finlanda) 2h49:34,70, 2. Viaceslav Vedenin (U.R.S.S.) 2h50:04,82, 3. Gerhard Grimmer (R.D.G.) 2h50:12,88, 4. Teodor Simasov (U.R.S.S.) 2h51:52,44, 5. Lars Aslund (Suedia) 2h52:13,86, 6. Walter Demel (R.F. a Germaniei) 2h53:00,62.

TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX

Competiția ciclistă „Marele Premiu de la Saint Tropez" a fost cîștigată de Charly Grosskost (Franța), care a acoperit 143 km în 3h 45,0. El l-a învins pe linia de sosire pe Poulidor (Franța).

■

„Cupa Santelli" la sabie, care s-a desfășurat la Nisa, a fost cîștigată de echipa Ungariei, care în finală a întrecut cu 13—6 echipa Italiei. În semifinale, echipa Ungariei eliminase cu 19—6 echipa Franței.

■

La San Diego (California), **cunoscutul sprinter american Lee Evans** a stabilit cea mai bună performanță mondială în proba de 500 yarzi cu timpul de 54,5. Cursa de 60 yarzi garduri a fost cîștigată de Gary Power, cronometrat în 7.0. Pe locul secund s-a clasat Willie Davenport cu 7,1.

Proba masculină de slalom special de la Zell am See a fost cîștigată de sportivul austriac Harald Rofner, cronometrat în cele două manșe cu timpul de 95,08.

■

În etapa a 35-a a campionatului cehoslovac de hochei pe gheață, liderul clasamentului, Dukla Jihlava, a pierdut în deplasare cu 3—5 (1—3, 2—1, 0—1) în fața formației H. Z. Litvinov. În clasament continuă să conducă Dukla Jihlava cu 52, urmată de Slovan Bratislava — 48 p și Z.K.L. Brno — 47 p.

■

Cu prilejul unui concurs atletic desfășurat pe teren acoperit la Berlin, cursa de 3 000 m a revenit lui Nagel, care l-a învins pe campionul european în proba de 10 000 m, Jurgen Hasse. Învingătorul a fost cronometrat cu timpul de 7:56,2.

■

La Heerlen s-a disputat meciul internațional amical de baschet dintre echipele Olandei și Franței. Baschetbaliștii francezi au obținut victoria cu scorul de 80—62 (45—41).

■

La Paris s-a disputat întîlnirea internațională de judo dintre echipele de tineret ale Franței și Poloniei. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 10—6.

■

Tradiționalul cros internațional de la Ayr (Scoția), a revenit la această ediție cunoscutului atlet englez Alder, care a parcurs 12 km în 38:32,1.

MARI SURPRIZE ÎN „CUPA MONAL"

Competiția de spadă „Cupa Monal" a reunit în sala Coubertin din Paris, 240 trăgători, reprezentînd 11 națiuni, printre care și România.

Concursul a furnizat încă din primele tururi, mari surprize ca eliminarea unor trăgători experimentați ca Brodin (Franța), Nemery și Erdős (Ungaria), Trost (Austria). Reprezentanții țării noastre au fost eliminați din competiție în turul III, cea mai bună comportare avînd-o I. Sepeșiu.

Concursul a fost cîștigat de Schmitt (Ungaria), după un baraj cu francezul Allemand. Pe locul III s-a clasat Kulcsar (Ungaria).

ELITA SCHIULUI ALPIN DIN NOU LA START

Proba masculină de coborîre din cadrul concursului international de schi de la Jackson Hole (Wyoming, S.U.A.) a fost cîștigată de austriacul Karl Cordin, cronometrat în 2:00,52. Pe locurile următoare s-au clasat Bernard Orcel (Franța) — 2:01,39 și Henry Duvillard (Franța) — 2:01,91. Schranz (Austria) a ocupat locul 6 cu 2:02,03. La feminin, primul loc a fost ocupat de Isabelle Mir (Franța) cu timpul de 1:57,86, care a întrecut în ordine pe Annie Famose (Franța) și Michele Jacot (Franța).

Concursul a făcut parte din întrecerile contînd pentru „Cupa Mondială".

RIPENSIA TIMIȘOARA — SPARTAK SUBOTIȚA (IUGOSLAVIA) 6-0 (1-0)

TIMIȘOARA, 22 (prin telefon). Timișorenii au evoluat mai bine în repriza secundă și astfel și-au depășit net adversarii. Au marcat: Panici (min. 23), Seceleanu (min. 55, 57, 82) și Kun II (min. 61 și 85). A arbitrat bine G. Blau

C. CREȚU și ȘT. MARTON
coresp.

PRIMUL ÎNOTĂTOR ROMÂN SUB DOUĂ MINUTE

Marian Slavic — 1:58,3 la 200 m liber

Marian Slavic a dominat întrecerile concursului internațional de înot de la Pireu, cîștigînd 4 probe: 100 m liber în 55,0, 200 m liber în 1:58,3, 400 m liber în 4:19,1 și 200 m mixt în 2:19,0.

Dintre performanțele realizate se detașează îndeosebi cifra din cursa de 200 m, în care înotătorul român, cu acel 1:58,3, a stabilit cea mai bună performanță europeană a anului într-un bazin de 25 m! Și ceilalți trei înotători români au terminat victorioși în mai multe probe în care au luat startul: Agneta Șterner 1:10,0 la 100 m și 2:33,7 la 200 m delfin, Cristina Balaban 4:54,3 la 400 m liber (aceste rezultate sînt superioare recordurilor naționale) și Eugen Hempel 1:11,5 la 100 m și 2:36,3 la 200 m bras. Alte amănunte și rezultate în numărul nostru de mîine.

La Budapesta

FI. Gheorghiu a cîștigat la Radulov

În runda a 11-a a turneului internațional de șah de la Budapesta, Florin Gheorghiu (România) l-a învins pe Radulov (Bulgaria). Keres (U.R.S.S.) a întrerupt cu Averbach (U.R.S.S.). În clasament conduce Keres cu 8 (1) puncte, urmat de Szabo (Ungaria) 7 (1) p, Csom (Ungaria), Gheorghiu, Ivkov (Iugoslavia) și Lengyel (Ungaria) cu cîte 6½ p.

IN PRIMA ZI A „MARELUI PREMIU AL EUROPEI" LA TIR CU AER COMPRIMAT

SPORTIVII ROMÂNI AU CUCERIT TREI MEDALII

PRZEMYSL, 22 (prin telefon). Reprezentanți a nouă țări au luat startul în competiția de tir cu aer comprimat „Marele Premiu al Europei". Participă trăgători și trăgătoare din U.R.S.S., Cehoslovacia, Suedia, Norvegia, R.D. Germană, Iugoslavia, Grecia, Polonia și România. În prima zi a întrecerilor (la probele de pușcă) sportivii români au cucerit o medalie de aur prin juniorul Ilie Codreanu și două de bronz prin Veronica Stroe și Petre Șandor.

Rezultatele tehnice, armă cu aer comprimat 40 f. în picioare, SENIOARE: 1. Cerkasova (U.R.S.S.) 371 p, 2. Masik (Iugoslavia) 365 p, 3. STROE (România) 356 p, 4. Seydel (R.D.G.) 354 p, 5. Cihovicz (Polonia) 353 p, 6. Sekyroya (Cehoslovacia) 352 p; SENIORI: 1. Parhimovici (U.R.S.S.) 381 p, 2. Korneev (U.R.S.S.) 374 p, 3. ȘANDOR (România) 373 p, 4. FERECATU (România) 372 p, 5. Milanovici (Iugoslavia) 371 p, 6. Pedzisz (Polonia) 371 p; JUNIORI: I. CODREANU (România) 368 p, 2. Puniekov (U.R.S.S.) 368 p, 3. Milutinovici (Iugoslavia) 367 p, 4. Nentschel (R.D.G.) 364 p, 5. Plociek (Polonia) 362 p, 6. Karlborg (Suedia) 368 p... 13. MARINA VASILIU (România) 352 p.

În general, organizatorii au asigurat condiții foarte bune de concurs. Doar două inconveniente la probele de pușcă: lumina difuză din sală nu a permis trăgătorilor să delimiteze mai bine conturul negru al țintelor; s-a tras de pe un podium prea puțin stabil.

Duminică au început probele de pistoale.

MIHAI TOADER—antrenor

ATLEȚII DIN R.D. GERMANĂ ÎNVINGĂTORI

LONDRA, 22. — Cîteva performanțe de valoare au fost înregistrate în cursul întîlnirii internaționale de atletism Anglia—R. D. Germană, care a avut loc pe teren acoperit la Wolverhampton. Atletul Wolfgang Nordwig (R. D. Germană) a realizat la săritura cu prăjina 5,27 m, iar atleta Karin Balzer (R. D. Germană) a parcurs 60 m garduri în 8,2. Meciul a fost cîștigat de echipa R. D. Germane (la masculin scorul a fost de 129,5—93,5 puncte, iar la feminin 75,5—54,5 puncte).

„MEMORIALUL KENNEDY" LA BOB A FOST AMÎNAT

Din cauza timpului nefavorabil, concursul de bob 4 persoane din cadrul „Memorialului Kennedy", care trebuia să se desfășoare ieri, a fost amînat pentru astăzi.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 824 (6258) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 24 februarie 1970

ASTĂZI, PE PATINOARUL ARTIFICIAL ACOPERIT

ÎNCEP JOCURILE GRUPEI B A C. M. DE HOCHEI PE GHEAȚĂ

Acum, la București

Capitalei noastre îi revine cinstea să salute echipele participante la grupa B a campionatului mondial de hochei pe gheață.

Evenimentul este important și se petrece la numai 2 zile după ce la Galați s-au încheiat cu un deplin succes întrecerile grupei C. Acceptînd organizarea campionatului, forurile sportive românești și-au asumat o înaltă responsabilitate. Astăzi, putem aprecia că eforturile lor vor fi încununate de succes.

Primind un sprijin amplu și multilateral din partea conducerii de partid și de stat, Comitetul de organizare și-a putut desfășura în condiții optime munca.

Bucureștiul s-a îmbogățit, în vederea competiției, cu un excelent patinoar acoperit, realizat într-un timp record prin eforturile pline de abnegație ale muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor români. Echipa țării noastre a avut condiții bune de pregătire spre a se putea prezenta în întrecere la înălțimea exigențelor iubitorilor de sport. Sînt sigur că spectatorii, locuitorii orașului nostru, îi vor înconjura pe oaspeți cu prietenia și ospitalitatea tradiționale poporului român și vor susține cu tot entuziasmul reprezentativa noastră națională.

Nu ne rămîne, deci, decît să așteptăm tăierea panglicii inaugurale a unei întreceri sportive așteptate cu cel mai mare interes.

Nicolae BOZDOG
președintele Federației române de hochei pe gheață

SUCCES DEPLIN

O convalescență prea îndelungată nu-mi permite să mă aflu la București pentru a urmări întrecerile grupei B a campionatului mondial de hochei, ce vor avea loc în România. Regret sincer.

Mi-au ajuns ecourile elogioase pe care le-a lăsat grupa C, găzduită tot de federația dv., la Galați. Nu-i de mirare. Priceperea organizatorică a românilor este binecunoscută, pasiunea pentru sport arde puternic în această țară, poporul este prietenos și ospitalier.

Iată toate condițiile întrunite pentru a asigura succesul unei competiții, care — de la an la an — devine tot mai puternică și mai prestigioasă.

Personal, acord mult preț și stimă acestei grupe. M-am exprimat nu o dată că de valoarea și forța ei depinde în mare măsură destinul acestui joc, pe care noi am dori să-l vedem și mai răspîndit, și mai popular, și mai strălucitor.

Urînd succes deplin întrecerii care începe, îmi exprim speranța că toate echipele angajate la București vor lupta bărbătește, cu ardoare și ambiție, dar în spiritul cel mai desăvîrșit al sportivității, al fair-play-ului, onorînd astfel eforturile gazdelor și răsplătindu-i pe iubitorii sportului cu spectacole frumoase, de calitate.

J. F. AHEARNE
președintele L.I.H.G.

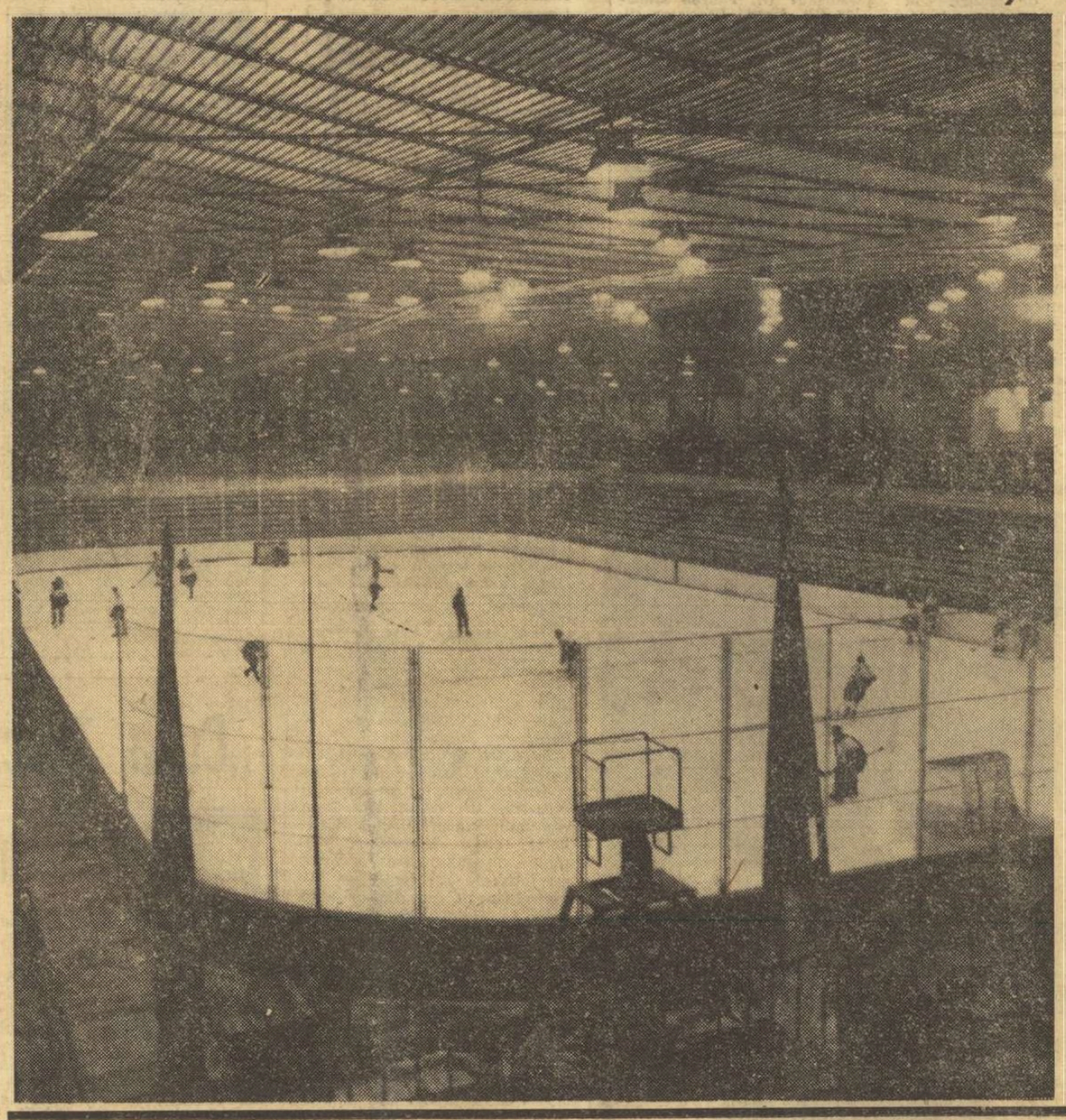

Corespondență specială din Brazilia de la AUREL C. NEAGU

FINAL VICTORIOS: 3-0 CU INDEPENDIENTE!

NEAGU

RIO DE JANEIRO, 23 **(prin telex, de la trimisul special al revistei Fotbal).** Pe stadionul Maracana, în fața a 120.000 de spectatori veniți să asiste la ultimele meciuri ale turneului din Rio: România—Independiente și Flamengo — Vasco da Gama, echipa noastră reprezentativă și-a încheiat lungul său turneu în America de Sud cu o prestigioasă victorie, întrecînd cu scorul de 3—0 (1—0) formația din Buenos Aires, finalistă a Cupei Intercontinentale cu ani în urmă. În acest meci, în care echipa română a fost net superioară (chiar și scorul putea fi mai mare), jucătorii noștri s-au dovedit mai rapizi și cu un plus de vitalitate. Deși prima repriză a fost, în ansamblu, echilibrată, România a știut să-și impună jocul, înscriind chiar în min. 9 prin Neagu primul gol. Acesta a șutat năpraznic, pe jos, de la 12 metri, și portarul Truccia a fost nevoit să scoată balonul din poartă. În continuare, echipa României acționează combinativ, cu acțiuni rapide care au pus înaintarea în multe situații de gol, dar cele mai multe dintre ele au fost ratate. Astfel, în numai două minute (32—34) Dumitrache ratează consecutiv, prima dată trăgînd în portar, de la 8 m, ca să piardă apoi, printr-un dribling prelungit, o bună ocazie din careul mic. Enervat de ratările lui Dumitrache, Angelo Niculescu îl schimbă, în min. 42, cu Domide.

În repriza secundă, incursiunile repetate spre buturile echipei Independiente încep să enerveze pe jucătorii argentinieni, care joacă din ce în ce mai dur. Chiar în min. 48 Dobrin ratează de la numai 6 metri. Dar în min. 61, la o acțiune a lui

(Continuare în pag. a 3-a)

ORA HOCHEIULUI

Ne aflăm în fața unui autentic și semnificativ eveniment sportiv. Azi, la ora 9,30 vom asista la prima angajare de puc în disputa din grupa B a campionatului mondial de hochei pe gheață-1970. I-a fost dat hocheiului românesc, la peste patru decenii de activitate, să trăiască bucuria organizării unei competiții de o asemenea amploare, care — trebuie s-o spunem — ne onorează. Cei mai vîrstnici dintre pasionații acestui sport al vitezei și al bărbăției își amintesc, desigur, de începuturile timide ale jocului cu crosa și pucul pe gheața naturală a lacului din Cișmigiul anilor 1923—24. O mînă de tineri inimoși, care deprinseseră în străinătate a.b.c.-ul patinajului și mînuirea crosei înjghebaseră o grupare, Hochei Club Român, cu două echipe, care inoportunau perechile de patinatori ale promenadei pe gheață din grădina bucureșteană. În 1925 au avut loc, în orașul de la poalele Tîmpei, primele confruntări dintre echipele T.C.R. București, Brașovia și Coltea din Brașov. Activitatea oficială, în cadrul unui campionat al țării, o putem marca în 1927, iar după doi ani, reprezentativa României participa la primul turneu peste hotare, în Austria. În fine, în 1931 România a evoluat pentru prima oară la un campionat mondial, cel din Polonia, de la Krynica.

Se poate spune, deci, că românii s-au aflat printre promotorii europeni ai acestui joc, importat din Canada. Anii care au urmat nu i-au oferit, însă, condiții propice de dezvoltare, doar entuziasmul unui mic grup de practicanți menținîndu-l în actualitate. Relansarea hocheiului nostru a avut loc începînd din anul 1958 o dată cu construirea patinoarului artificial de la „23 August", care astăzi, într-o nouă haină, adăpostește întrecerile eșalonului secund al ierarhiei mondiale.

Apreciind evoluția, din ce în ce mai bună, a hocheiștilor români la diferitele competiții de amploare (campionate mondiale și olimpice, Universiade, Cupa Dunării etc.), ca și capacitatea organizatorică a forurilor sportive din țara noastră, Liga Internațională de Hochei pe Gheață a ales, astfel, Bucureștiul ca gazdă a campionatului lumii, grupa B. Este o recunoaștere care onorează străduințile atîtor generații de hocheiști și oficiali români.

Așador, de astăzi și pînă în seara zilei de 5 martie, opt echipe din trei continente, își vor măsura forțele, aspirînd la primul loc al clasamentului, cel care conferă dreptul de a face parte anul viitor din elita hocheiului mondial. În nici un alt an această „clasă" medie n-a reunit echipe atît de ridicate ca valoare, atît de multe pretendente la un loc fruntaș. Între acestea se află și reprezentativa României, care evoluează pentru prima oară la ea acasă într-un asemenea turneu. Și nu ne îndoim că spectatorii bucureșteni vor ști să susțină eforturile „naționalei" de-a lungul întregii confruntări.

Ora hocheiului a sosit și în capitala noastră. Urăm succes tuturor participanților.

Romeo VILARA

De joi, în SPORTUL:

NOUL NOSTRU SERIAL

Brumel — „săritorul cosmic"

Secvențe din viața unui mare atlet

O VICTORIE FĂRĂ PRECEDENT A TENISULUI ROMÂNESC

ILIE NĂSTASE — locul I în marele „open" din S.U.A.

● Scorul finalei campionatelor indoor de la Salisbury: Năstase (România) — Richey (S. U. A.) 6-8, 3-6, 6-4, 9-7, 6-0

Deci, faptul este împlinit! De ieri din zori și pînă seara tîrziu, emisiunile sportive ale agențiilor internaționale de presă au început toate cu vestea cea mare: **ILIE NĂSTASE A CÎȘTIGAT TITLUL DE CAMPION ÎN PRIMUL — ȘI CEL MAI IMPORTANT — TURNEU** open-indoor **AL SEZONULUI DE TENIS 1970.** Jucătorul nr. 1 al României este învingător în proba de simplu a campionatelor internaționale pe teren acoperit ale S.U.A., care au reunit timp de o săptămînă la Salisbury (Maryland), elita tenisului amator și profesionist din întreaga lume.

Este, cu certitudine, cel mai înalt rezultat obținut vreodată de un tenisman român în turneele individuale, după cum calificarea în finala ediției de anul trecut a „Cupei Davis" a însemnat cel mai de seamă succes românesc în tenisul pe echipe. Pentru Ilie Năstase este și consacrarea definitivă în lumea sportului alb, unde el ocupă acum un loc printre cele mai bune rachete de pe glob.

Dar iată amănunte asupra finalei de la Salisbury cîștigată de Năstase în seara de duminică (n.n. din cauza diferenței de fus orar, știrea n-a mai putut fi inserată în ziarul nostru de ieri). În primul rînd scorul: **ILIE NĂSTASE (ROMANIA) ÎNVINGE PE CLIFF RICHEY (S.U.A.) CU 6—8, 3—6, 6—4, 9—7, 6—0.** Cinci seturi, dintre care primele două de încleștare acerbă. Românul a trebuit să lupte la un moment dat cu un handicap serios — 0—2 la seturi — în fața unui

(Continuare în pag. a 4-a)

În pag. a 3-a,

TITUS OZON:

Către clevetitorii de profesie

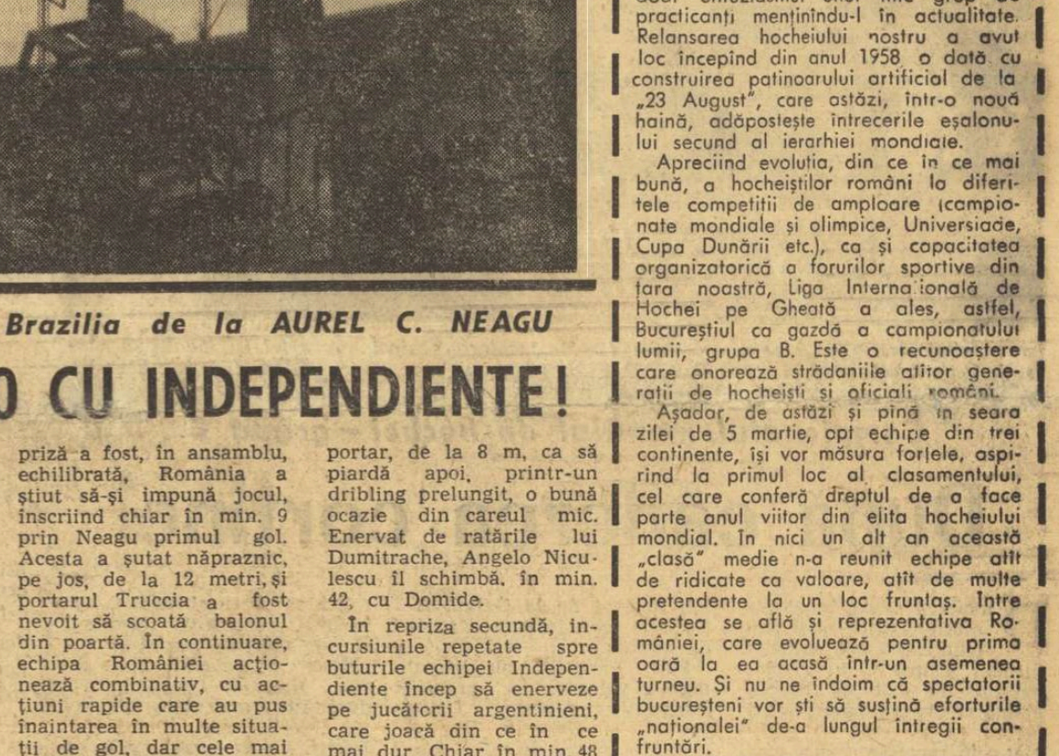

O fotografie pentru „Sportul". Întreaga echipă de handbal a României — care la această oră se află în drum spre Paris — a pozat fotoreporterului nostru în decorul fermecător al Predealului
Foto: V. BAGEAG

sportul In vizită la echipa națională de handbal

● Gațu plonjează în zăpadă ● Veritabil Pelé al handbalului, Gruia declară: „Doresc nespus de mult să redevenim campioni mondiali!" ● Căpitanul echipei, Oțelea: „Ne vom dărui trup și suflet idealului de a izbîndi. Este suficient?" ● La 11 martie, SPORTUL îi așteaptă pe handbaliști la redacție

Trăind (suflește) alături de tricolorii aflați în decisive confruntări, vibrînd pentru fiecare reușită, dîndu-și osteneala să înfățișeze la dimensiuni reale succesele și performanțele reprezentanților României, „Sportul" simte o reală satisfacție atunci cînd — în ajunul sau după consumarea unui eveniment mai important — sportivii îl vizitează la redacție. Făcîndu-i confesiuni, înfățișîndu-i aspirații, mărturisindu-i bucuria visului împlinit, ei fac și mai trainică legătura dintre eroii stadioanelor și mesagerul victoriilor lor. Se întîmplă, însă, uneori, ca sportivii, aflați într-un loc de pregătire depărtat de Capitală, să nu poată veni la redacție, deși o doresc. Atunci „Sportul" își trimite, cu aceeași plăcere, reprezentanții săi la întîlnire. Ceea ce s-a întîmplat și în cazul handbaliștilor. În ajunul plecării lor la a 7-a ediție a campionatelor mondiale, găzduite de Franța, ei se aflau — pentru o scurtă perioadă de refacere a forțelor, de odihnă — la munte. Redactorii ziarului s-au deplasat acolo.

★

Predealul scînteia sub ploaia razelor soarelui generos. La ora aceea matinală, cînd sute de tineri pornesc cu schiurile spre Clăbucet, ne-am strîns laolaltă ca niște vechi prieteni. Lipsea doar mingea mică. Obiectul disputei, cel ce va înlesni celor mai buni să obțină laurii în „Palatul handbalului" din Paris, rămăsese undeva, ascuns privirilor, poate tocmai fiindcă era prea prezent în mintea tuturor. În nota aceea de veselie, uneori copilărească (Oțelea l-a aruncat pe Gațu, ca pe o păpușă, în zăpadă), se simțea însă și o oarecare reținere. Prea repede se stingeau hohotele de rîs, prea dese erau momentele cînd liniștea

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 4-a)

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA B

BREVIAR

● Asociația presei sportive de pe lîngă Uniunea Ziariștilor a organizat ieri seară o conferință de presă, prezidată de tovarășul Nicolae Bozdog, președintele Federației române de hochei și al comisiei de organizare a C.M.

● Mîine, la ora 12, la sediul Centrului de cercetări științifice al C.N.E.F.S., de la „23 August", va avea loc un simpozion cu tema „**Probleme medicale în hocheiul pe gheață**". La lucrări vor lua parte medicii sportivi ai echipelor participante la întrecerile grupei B a C.M., precum și alți specialiști.

● Înainte, în pauza și după terminarea partidelor, echipele participante vor folosi gheața patinoarului „23 August" pentru antrenamente, pe baza unui program întocmit de comisia de organizare.

● Începînd de astăzi, la două cofetării din Capitală, Trustul local de cofetării și răcoritoare va amenaja vitrine speciale cu tematică: hochei. La bufetul patinoarului și la cofetăriile Victoria și Universității vor fi puse în vînzare sortimente noi de prăjituri „puc" și „hochei" care, nu ne îndoim, vor fi foarte gustoase. Participanții la C.M. vor primi cadou o crosă și un puc confecționate din zahăr colorat.

● Fiecare dintre hocheiștii celor opt reprezentative aflate în întrecere vor fi urmăriți, în mod special, pentru ca, la sfîrșitul competiției, să fie desemnați cei mai buni jucători pe posturi — portar, fundaș și atacant. Împreună cu cei mai buni trei de la grupa C, aceștia vor fi invitații L.I.H.G. la competiția supremă de la Stockholm.

Programul zilei

ora 9,30 Japonia — S.U.A.
ora 12,00 Bulgaria — Elveția
ora 16,00 Festivitatea de deschidere
ora 17,00 R.F. a Germaniei — Iugoslavia
ora 19,30 Norvegia — România

PE MICUL ECRAN

Ora 17,45 — reprizele a II-a și a III-a din meciul R.F. a Germaniei — Iugoslavia și ora 21,00 — repriza a III-a a partidei Norvegia — România.

LOTURILE ECHIPELOR

BULGARIA

Portari: Atanas Iliev (20), Petar Radev (1); Fundași: Yoncho Yonchev (3), Dimitar Lazarov (5), Gheorghi Iliev (15), Ivan Penelov (6); Atacanți: Tancho Lesev (2), Ivancho Kolev (17), Nikolai Mihailov (19), Bojidar Dimov (12), Pavel Lesev (10), Nedko Nedjakov (7), Pancho Mihailov (11), Martin Bacivarov (8), Anatoli Polianski (13); Rezerve: Ivan Kugov (18), Basil Samsarov (4), Emil Mihailov (16).

IUGOSLAVIA

Portari: Anton Gale (0), Rudi Knez (17); Fundași: Viktor Ravnik (7), Ivo Jan (18), Ivo Rataj (2), Vlado Jug (3), Zvonimir Mihailovski (16); Atacanți: Albin Felc (15), Franc Smolej (9), Viktor Tisler (4), Slavko Beravs (12), Rudi Hiti (14), Roman Smolej (13), Miroslav Gojanovic (6), Boris Renaud (1), Bogo Jan (11), Janez Mlakar (5), Darko Beravs (8); Rezervă: Gorazd Hiti (16).

ELVEȚIA

Portari: Gerald Rigolet (1), Daniel Piero (20); Fundași: Gaston Furrer (4), Rene Huguenin (2), Peter Aeschlimann (6), Marcel Sgualdo (5); Atacanți: Ueli Luthy (16), Michel Turler (9), Claude Henry (13), Francis Reinhardt (8), Roger Chappot (14), Hans Keller (15), Guy Dubois (12), Michel Berger (11), Daniel Piller (10); Rezerve: Bruno Wittwer (17), Charly Henzen (3), Reto Stuppan (7).

R.F. a GERMANIEI

Portari: Anton Kehle (1), Josef Schramm (21); Fundași: Leonhard Waitl (2), Michael Eibl (3), Josev Volk (4), Werner Modes (5); Atacanți: Lorenz Funk (7), Johann Einmannsberger (8), Ernst Kopf (9), Aloys Schloder (10), Erich Kuhnackel (11), Bernd Kuhn (12), Rainer Philipp (13), Horst Meindl (14), Franz Hofherr (15); Rezerve: Gunther Magura (6), Karlheinz Egger (16), Kurt Schloder (17).

JAPONIA

Portari: Katsuji Morishima (2), Toshimitsu Otsubo (1); Fundași: Takaaki Kaneiri (3), Isao Tanaka (4), Tooru Itabashi (6), Akira Nakano (5); Atacanți: Hideaki Kurokawa (10), Takao Higiki (11), Minoru Ito (13), Tooru Okajima (14), Koji Iwamoto (18), Yutaka Ebina (20), Yoshihisha Takagi (17), Yamazaki Fumio (8), Teruyasu Honma (12); Rezerve: Hishashi Kasai (9), Hoshimo Yoshio (19), Hitoshi Nakamura (7), Ono Hitoshi (16).

NORVEGIA

Portari: Kare Ostensen (1), Thure Nilsen (17); Fundași: Thor Martinsen (2), Oyvind Berg (3), Birger Jansen (12), Tom Christensen (5); Atacanți: Arne Mikkelsen (19), Per Skjerwen Olsen (15), Steiner Bjolbakk (8), Knut Knudsen (11), Olav Dalsoren (9), Georg Smefjell (10), Terje Thoen (14), Roy Jansen (18), Christian Petersen (13); Rezerve: Lennart Sandberg (6), Bjorn Andressen (7), Svein Pedersen (10).

S.U.A.

Portari: Carl Wetzel, Mike Curran; Fundași: Jim McElnury, Charlie Brown, George Konik, Don Ross, Bruce Riutta, Herb Brooks; Atacanți: Bryan Grand, Henry Boucha, Bob Lindberg, Austin Ozzie O'Neill, Craig Patrick, Keith Christiansen, Len Lilyholm, Gary Gambucci, Larry Stordahl, Pete Markle.

ROMÂNIA

Portari: Constantin Dumitraș (20), Anton Crișan (1); Fundași: Dezideriu Varga (4), Ion Ioniță (3), Zoltan Făgăraș (5), Florea Sgincă (18), Răzvan Scheau (19), Petre Sgincă (9); Atacanți: Iuliu Szabo (6), Anton Biro (16), Geza Szabo (8), Ion Basa (16); Iulian Florescu (17), Eduard Pană (15), Gheorghe Hutanu (7), Alexandru Calamar (11), Ion Gheorghiu (13), Nicolae Fodorea (22), Laurențiu Iordan (14), Nicolae Fodorea (22), Aurel Moiș (2), Valentin Ștefanov (2).

La sfîrșitul meciului Austria — Italia (3—3), jucătorii echipei Austriei își manifestă marea bucurie a calificării în grupa B. Foto: Aurel NEAGU

Campionatul mondial de hochei — grupa C

După căderea cortinei

Duminică seara, într-o atmosferă solemnă și sărbătorească, s-a încheiat turneul grupei C a campionatului mondial de hochei. Prima constatare care poate fi făcută (și pe care au subliniat-o în repetate rînduri oaspeții) este aceea legată de marele succes organizatoric și de propagandă pe care l-a înregistrat. Conducătorul delegației italiene, Ernesto Crotti, ne spunea ieri dimineață, în drum spre București, că a rămas uimit de faptul că un oraș întreg a trăit și a palpitat timp de zece zile sub semnul hocheiului.

Aprecieri elogioase se pot face și la adresa nivelului competiției. Tehnicienii prezenți la Galați, arbitrii — cu lungi state de serviciu pe patrulaterele de gheață — jucătorii, sînt de acord că ediția românească a grupei C le întrece din acest punct de vedere pe toate cele anterioare. Canadianul Whital Brian, care pregătește echipa Italiei, remarca, puțin malițios, că multe echipe prezente în grupa B n-ar fi cîștigat, probabil, turneul de la Galați. Afirmația nu este prea departe de adevăr...

Patru formații s-au detașat net ca valoare în această competiție: Austria, Italia, Franța, și Ungaria. Dar și Danemarca sau Olanda au arătat reale posibilități, dovedindu-se adversari incomozi și capabili de un progres real și rapid.

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

1. Z. Horvath (Ungaria) 10 puncte (5 goluri marcate și 5 pase de gol); 2. K. Kirchbaumer (Austria) 10 p (4+6); 3. Y. Guryca (Franța) 9 p (5+4)—în cinci jocuri; 4. I. Schwitzer (Austria) 9 p (5+4); 5. A. Meszöly (Ungaria) 9 p (4+5); 6. F. Gallo (Italia) 8 p (6+2); 7. P. Bikar (Ungaria) 8 p (6+2); 8. V. Zsitva (Ungaria) 8 p (4+4).

LAUREAȚII

Karl PREGL (Austria) — cel mai bun portar al competiției.
W. van DOMMELEN (Olanda) — cel mai bun fundaș.
Z. HORVATH (Ungaria) — cel mai bun înaintaș.

CLASAMENTUL EFICACITĂȚII PE ȚĂRI

1. Ungaria 69 p
2. Austria 63 p
3. Franța 48 p

Echipa Austriei cîștigă, neînvinsă, competiția. Succesul ei este meritat. Austriecii alcătuiesc un colectiv solid, serios, dîrz, cu cîteva individualități remarcabile (Puschnig, Mörtl, Pregl, Znenahlik). Desigur, s-ar putea spune că egalitatea în partida (decisivă) cu Italia a fost obținută cu o mare doză de șansă. Dar, să nu uităm că Austria s-a prezentat foarte obosită la această partidă și în plus nu a putut beneficia de aportul omului său nr. 1, Puschnig, accidentat grav cu puțin timp înainte.

În comparație cu evoluția de la Ljubljana, de anul trecut, echipa Italiei (foarte serios remaniată și întinerită) se prezintă într-un real progres în ceea ce privește pregătirea tehnică și tactică, gîndirea pe gheață. În formație există cîțiva virtuozi ai hocheiului: Benvenuti, Gallo, Savaris, Nogler (din păcate prea nervos). În modul cum echipa se desfășoară, cum atacă, cum concepe fazele, se vede mîna pricepută a lui Brian.

Surpriza grupei a furnizat-o Franța, care a urcat pe podium. Antrenorul acestui colectiv, de asemenea un canadian naturalizat, Laliberté, acuza faptul că primele antrenamente comune cu lotul ce i-a fost pus la dispoziție au fost făcute abia aici, la Galați, cu prilejul jocurilor susținute în compania juniorilor români. Din echipă se detașează cu o clasă peste ceilalți Guryca și Lang. Dacă această formație se va omogeniza, ea va putea aspira la promovarea în grupa B.

Ungaria a fost, desigur, o decepție. Cunoscînd valoarea hocheiștilor maghiari, și urmărindu-i în decembrie la „Cupa Dunării", ne așteptam ca ei să se numere printre primii candidați la șefia grupei. Echipa Ungariei a pierdut, însă, în condiții destul de dubioase meciul cu Austria, iar împotriva Franței a făcut un joc slab, ceea ce a exclus-o din lupta pentru promovare.

În concluzie, a fost un turneu interesant, atractiv, cu cîteva partide foarte spectaculoase și al cărui cel mai mare merit este acela de a fi sădit întîii puieți ai hocheiului într-un oraș care s-a dovedit deosebit de receptiv pentru acest joc sportiv.

Valeriu CHIOSE

CLASAMENTUL CUPEI FAIR PLAY

1. Franța 195 p (34 minute penalizare, 29 goluri marcate)
2. Ungaria 186 p (52—38)
3. Belgia 183 p (26—9)

Clasamentul a fost alcătuit în felul următor: dintr-o sumă etalon de 200 p s-au scăzut minutele de penalizare și s-au adăugat apoi golurile marcate.

A. S. Armata Brașov (m) și Dinamo Brașov (f)

campioane naționale la alpinism-tineret

Peste 50 de tineri alpiniști (11 echipe de băieți și 4 de fete) s-au întîlnit, la sfîrșitul săptămînii trecute, în masivul Ciucaș, pentru a-și disputa ultima etapă a campionatului național de alpinism, categoria tineret. Traseul a însumat 9 vîrfuri pentru băieți și 6 pentru fete, toate trebuind să fie atinse într-un timp standard de 20 de ore.

Condițiile atmosferice în general blînde (totuși, cu zăpadă abundentă, căzută înainte de începerea concursului) și buna pregătire a majorității echipelor au făcut ca timpul de parcurgere a traseului să fie mult redus sub limita stabilită. Astfel, alpiniștii de la A. S. Armata Brașov (antrenor Aurel Irimia), cîștigătorii titlului masculin au încheiat întrecerea în 7 h 48:30, iar fetele de la Dinamo Brașov (antrenor Alexandru Floricioiu), învingătoare în întrecerea feminină, au fost cronometrate la sosire cu 9 h 23:00. Și, poate, acești timpi ar fi fost și mai mici dacă marcatorii traseului n-ar fi plasat fisele unui post de trecere într-un loc prea... discret, ceea ce a obligat unele echipe la investigații îndelungi și a generat, la sfîrșitul concursului, discuții și contestații.

Victoria echipei A. S. Armata Brașov, compusă din Ioan Andrei, Dumitru Pîvodă și Ioan Sfarghiu, a fost categorică. Aurel Irimia și-a supus elevii unui antrenament draconic și, de aceea, întrecerea din Ciucaș a constituit pentru ei un examen ușor.

Ca pregătire, aproape de învingători, s-au aflat tinerii alpiniști de la Celuloza Zărnești (antrenor Traian Flucuș), care au constituit o adevărată surpriză, ocupînd locul secund.

Întrecerea feminină a fost dominată de echipa I.P.G.G. București, formată din Georgeta Nițescu, Veronica Szekely și Sanda Paraschivescu. Dar, o abatere de la regulament, le-a adus acestor alpiniste cîteva puncte penalizare, fapt pentru care au pierdut titlul. Acesta a revenit, „la masa verde", dinamovistelor Rodica Marcu, Gabriela și Viorica Ghioarcă, sosite din tura alpină pe locul al doilea.

Iată clasamentul complet al campionatului. **Masculin:** 1. A. S. Armata Brașov; 2. Celuloza Zărnești; 3. Dinamo Brașov; 4. Politehnica Brașov; 5. Unirea Cluj; 6. Creația Brașov; 7. Torpedo Tohan; 8—11. I.P.G.G. București, Sănătatea Oradea, Universitatea Iași, Grivița Roșie București. **Feminin:** 1. Dinamo Brașov; 2. I.P.G.G. București; 3. Sănătatea Oradea; 4. Politehnica Brașov.

St. MUNTEANU

„Cupa Tractorul", o repetiție reușită înaintea „națională"lor"

Tradiționalul concurs de schi-fond, „Cupa Tractorul", s-a bucurat de condiții deosebit de bune. Calitatea zăpezii (pulver), temperatura scăzută și foarte buna organizare au contribuit la succesul competiției care, de fapt, a constituit o ultimă repetiție înaintea campionatelor naționale de la sfîrșitul acestei săptămîni.

Din lectura timpilor realizați, am fi tentați să credem că fondiștii au realizat un spectaculos salt valoric în ultimele zile. Este, probabil, ceva adevăr în aceste presupuneri. Dar, tot atît de valabilă rămîne și credința că alegerea traseului, proporția platului față de urcușuri și coborîri, ca și diferența de nivel mică între porțiunile limită ale traseului, sînt cauzele principale ale timpilor foarte buni înregistrați. Nu putem remarca surprize în clasament. Aceleași nume, adică cei mai buni dintre specialiștii distanței, și-au rezervat locurile de frunte. Uneori ordinea s-a mai schimbat, dar nu esențial. La fond, rămîne tonică certitudinea creșterii rîndurilor practicanților lui. Fiecare concurs aduce un spor de participanți. Și dacă întrecerile s-ar desfășura pe o arie și mai largă, cuprinzînd și alte județe și localități — mai depărtate dar cu condiții — fondul și-ar găsi soluția și izvoarele bazei de masă a sportului de performanță.

Clasamente: *seniori 15 km:* 1. N. Sfetea (A. S. Armata Brașov) 47:48; 2. P. Dinu (Dinamo Brașov) 48:44; 3. Gh. Cîncu (A.S.A.) 48:51; 4. St. Drăguș (A.S.A.) 49:03; 5. Gh. Cimpoia (A.S.A.) 49:07; 6. M. Stoian (A.S.A.) 49:08; *senioare 10 km:* 1. Marcela Leampă (Dinamo) 38:53; 2. Vilma Bögözi (Dinamo) 41:09; 3. Paraschiva Cojocaru (Politehnica Brașov) 41:26; *tineret 15 km:* 1. Gh. Gîrniță (Dinamo) 50:03; 2. N. Cojocaru (Dinamo) 51:11; 3. V. Nan (Dinamo) 52:52; *juniori I 10 km:* 1. N. Dudu (Dinamo) 35:33; 2. C. Grăciun (St. roșu) 35:38; 3. N. Mitru (Cl. sp. Sinaia) 35:42; *junioare I 5 km:* 1. Elena Bășa (Dinamo) 19:01; 2. Rodica Clinciu (Tractorul) 19:57; 3. Eva Markos (Dinamo) 21:16; *juniori II 5 km:* 1. Fr. Forica (Energia) 16:42; 2. St. Urs (Tractorul) 17:15; 3. Al. Gyulay (Șc. sp. Gheorghieni) 18:11; *junioare II 3 km:* 1. Maria Tocitu (Cl. sp. Sinaia) 18:00; 2. Elena Tișcă (Energia) 18:11; 3. Maria Cocan (Energia) 18:51; *seniori 4X10 km:* 1. A.S.A. I 2h11:18; 2. Dinamo 2h13:47; 3. A.S.A. II 2h15:18; *senioare 3 X 5 km:* 1. Tractorul 56:02; 2. Dinamo 56.02; 3. Politehnica 1h03:24; *juniori 3 X 5 km:* Cl. sp. Sinaia 52:14; 2. Energia I 52:21; 3. Tractorul 52:43.

Mihai BIRA

Certitudinea menținerii tradiției

După ce vremea capricioasă le-a creat multe emoții, boberii noștri, acești temerari și pasionați practicanți ai unui sport care necesită calități multiple, au putut, în sfîrșit, să-și dispute titlul de campioni ai țării pentru echipajele de 2 persoane. La Sinaia, în decorul fermecător al pitoreștii stațiuni, aplaudate de mii de spectatori înșiruiți de-a lungul pîrtiei, 15 echipaje au pornit lupta cu viteza, cu virajele și liniile drepte, cu acele cronometrelor și chiar cu ele însele. A fost o dispută aprigă, echilibrată, care s-a soldat cu spectacole splendide, cu o reală propagandă pentru acest sport al curajului. Dar, mai ales, această ediție a campionatului național ne-a prilejuit constatări care de care mai îmbucurătoare, dîndu-ne speranța că tradiția lui Papană, Frim, continuată recent de Panțuru, nu se va pierde, ci, dimpotrivă. Într-adevăr, noua generație dovedește, prin aptitudinile manifestate, că merită toată încrederea, că poate constitui o chezășie pentru realizarea unor performanțe internaționale, într-un viitor apropiat. Stoian, Bogdan, Stavarache, Niculescu, Burbea, Bilă, Dragomir II, Cerniu, iată pe cei mai talentați pe cei din rîndul cărora avem convingerea că vor fi aleși viitorii reprezentanți ai României la campionatele mondiale sau la Jocurile Olimpice.

Enumerînd speranțele, să nu-i uităm, însă, pe cei care, de-a lungul anilor, s-au străduit, deseori într-un deplin anonimat și chiar înfruntînd dificultăți, să mențină interesul pentru bob, să creeze condițiile (poate nu întotdeauna cele mai bune) pentru ca actualmente să avem o generație de reale talente. Ne referim la Tita Rădulescu, cel care și-a dăruit toată dragostea și energia propășirii bobului, Henri Enea, Mihai Bota și alții, nelipsiți de-a lungul anilor de pe pîrtie, din mijlocul concurenților sau viitorilor concurenți. De asemenea, nu-l putem omite pe Florentin Beldiga care în ciuda răcelii manifestată pentru bob de clubul sportiv Steagul roșu Brașov, a reușit să fie prezent la toate concursurile. Să sperăm, însă, că asociația C.F.R. Brașov, de care aparține acum, îi va acorda mai multă atenție lui și, implicit, bobului. Și iarăși nu putem să nu amintim de Constantin Dragomir care, prin promovarea fiului său Mihai Dragomir (cu care s-a „bătut" de la egal la actualele „naționale"), a dat un emoționant exemplu de transmitere a unei frumoase tradiții.

D. STANCULESCU

AZI, „CUPA BUCEGI"

Astăzi se dispută, pe pîrtia de bob de la Sinaia, concursul dotat cu „Cupa Bucegi", în organizarea Consiliului sindical al județului Prahova.

Încercări-transformări

O problemă, o soluție, un exemplu

Acum, cu numai cîteva săptămîni înaintea reluării campionatului național de rugby, cînd pregătirile echipelor au ajuns într-un stadiu destul de avansat, cînd jocurile inaugurale din cadrul tradiționalei „Cupe de iarnă" ne-au oferit posibilitatea unor prime constatări, firesc ar fi să acordăm spațiul rubricii de astăzi acestor pregătiri, acestor observații. Dar, nu va fi așa, întrucît în rubrica de față vom expune o problemă a rugbyului școlar, vom arăta o soluție de rezolvare a acesteia și vom da un exemplu de aplicare, toate acestea, cred eu, fiind de mare importanță pentru rugbyul nostru de performanță.

Îmi amintesc discuțiile mele cu un bun prieten, rugbyst desigur, pe atunci proaspăt calificat în frumoasa muncă de antrenor. Îmi amintesc entuziasmul cu care se angajase în profesarea meseriei precum și dorința-i fierbinte de a obține cît mai repede rezultate pe măsura cunoștințelor și talentului său. Și totuși, rezultatele nu au corespuns întrutotul entuziasmului și capacității sale profesionale. De ce? Simplu. Pentru că lovindu-se de problema atragerii copiilor spre rugby a invocat și el motivul, între timp devenit clasic: copiii nu vin la rugby, iar ca remediu a ales și el „salvatoarea" soluție de introducere obligatorie a rugbyului în școală.

Dar, prietenul meu, antrenor priceput de altfel, s-a resemnat așteptînd să-i pice un talent, două, complăcîndu-se astfel în mediocritate.

De fapt, introducerea de pînă acum am folosit-o pentru a enunța această, este drept nedorită, dar existentă, problemă a atragerii școlarilor spre rugby, dar mai ales pentru a releva, prin contrast, o soluție aplicată cu succes în rezolvarea ei de către profesorul de educație fizică Vasile Constantin, în cadrul Liceului Aurel Vlaicu, din Capitală. Raționamentul soluției este simplu: **dacă elevii nu vin la rugby atunci trebuie dus rugbyul la ei.** În acest mod, permanent sprijinit în acțiunea sa de directorul școlii, prof. Ionescu Nicolae, prof. V. Constantin (de reținut: cu specializarea — rugby), reușește ca prin pasiunea sa pentru rugby să stîrnească și pasiunea elevilor săi pentru acest sport. Astăzi, la Liceul Aurel Vlaicu, majoritatea elevilor cunosc rugbyul, iar numărul celor ce-l practică crește continuu. Tradiția s-a format și anunță să fie susținută în continuare. Avantajele acestei soluții prin care un liceu, o școală, își creează o tradiție din practicarea unui anumit sport, în cazul nostru rugby, sînt multiple. Vom aminti printre altele: eliminarea pierderilor inutile din prețiosul timp liber al elevilor printr-o bună concordanță între orele de antrenament și studiu; permanenta supraveghere a situației școlare a elevilor-sportivi; existența factorului stimulativ printre elevi ce asigură reversibilitatea relației sportiv fruntaș-elev fruntaș, posibilitatea întocmirii unui program extrașcolar, educativ în spiritul susținerii și creșterii prestigiului școlii.

Toate acestea determină elevii să-și semneze adeziunea lor pentru sport, pentru rugby.

Dintre realizările exemplului ce-l constituie Liceul Aurel Vlaicu din Capitală, vom aminti turneul echipei reprezentative a liceului, efectuat în vara anului trecut în R.D. Germană, care, pe lîngă bunele rezultate sportive obținute, a constituit un excelent prilej de îmbogățire a cunoștințelor cu caracter instructiv-educativ, întărindu-se astfel încă o dată legătura dintre școală și sport.

De asemenea, amintim că din actualul lot republican de juniori, 7 sînt elevi ai acestui liceu, numele elevilor P. Barbu, Gh. Gali, M. Domnișan, M. Zamfir, M. Paraschivescu, D. Mihalache, constituind speranțe, sperăm îndreptățite, pentru rugbyul nostru.

Înainte de a încheia, vom lansa o întrebare ce constituie, de fapt, marea dorință a elevilor Liceului Aurel Vlaicu. Cînd va putea lua ființă Asociația sportivă a liceului, și care dintre „marii" Rapid sau Grivița Roșie se va oferi să patroneze, asigurînd terenul de antrenament, această importantă pepinieră rugbystică.

ing. Paul CIOBANEL

În legătură cu stabilirea vechimii în funcție a cadrelor didactice de educație fizică

Întrucît din comunicatul apărut zilele trecute în presă în legătură cu noile reglementări privind stabilirea vechimii în funcție a personalului didactic a fost omisă, printre altele, și prevederea referitoare la cadrele didactice de educație fizică, o publicăm astăzi așa cum este ea formulată în reglementările emise de Min. Înv. cu Ordinul nr. 954/1969:

5. — *„Vechime (stagiu) în învățămînt se consideră pentru profesorii arătați mai jos* și timpul servit în unele sectoare de activitate de specialitate, după cum urmează:

a) pentru profesorii de educație fizică din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic se recunoaște ca vechime în învățămînt timpul lucrat în funcții de specialitate în aparatul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport sau al Consiliilor locale pentru educație fizică, dacă aveau diploma Institutului de Educație Fizică și Sport sau diploma fostei Școli medii tehnice de cultură fizică și dacă persoana în cauză și-a efectuat stagiul legal în învățămînt, avînd aprobarea de transfer a Ministerului Învățămîntului pentru a lucra în aceste sectoare de activitate".

actualități

MARIA ALEXANDRU ȘI CARMEN CRIȘAN EVOLUEAZĂ LA LONDRA

Miercuri, urmează să plece la Londra jucătoarele noastre de tenis de masă Maria Alexandru și Carmen Crișan, însoțite de antrenorul federal Ella Constantinescu. Sportivele românce vor concura la campionatele internaționale ale Angliei care vor avea loc între 26 și 28 februarie.

LUPTĂTORI ROMÂNI la turneul Suediei

Astăzi va pleca la Västeras (Suedia) un grup de luptători români, pentru a participa în zilele de 27 februarie — 1 martie, la turneul internațional al Suediei alături de sportivi din U.R.S.S., Finlanda, Norvegia, Polonia, R.F. a Germaniei și al țării gazdă. Fac deplasarea S. Popescu, P. Vlad, N. Mandea și V. Dolipschi însoțiți de antrenorul federal Ion Corneanu.

ȘEDINȚĂ ANUALĂ A COMITETULUI FEDERAȚIEI DE LUPTE

Mîine, de la ora 10, va avea loc la sediul Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, în sala de ședințe de la etajul VIII, consfătuirea anuală a Comitetului Federației de lupte. Vor participa delegați ai comisiilor județene, antrenori, arbitri și activiști din provincie și din țară. Pe ordinea de zi: darea de seamă pe 1969, calendarul și bugetul pe 1970, precum și unele măsuri organizatorice.

MECIURI DE VOLEI LA ZI ÎN DIVIZIA A

Astăzi, de la ora 16, în sala Floreasca se dispută partida dintre formațiile feminine C.P.B. și Penicilina Iași, contînd pentru etapa a XIV-a a diviziei A. Sînt, de asemenea, decalate meciurile Politehnica Galați — Universitatea Craiova (vineri) și Petrolul — Steaua (sîmbătă), la masculin.

● Antrenorul Vasile Tiță, de la A.S.A. Tg. Mureș, și-a exprimat dorința de a activa, după campionatul pe echipe, la Oțelul Galați. Tiță a primit încuviințarea F. R. Box.

● Cu o săptămînă în urmă, rapidistul Petre Cojocaru a fost făcut K. O., la Craiova, de Sever Șchiopu. Conform regulamentului, el trebuia să facă o pauză de o lună de zile. Dar, spre surprinderea noastră, sîmbătă seara la Dinamo, Cojocaru a urcat din nou scările ringului, și a pierdut prin abandon! Ce au de spus antrenorii săi?

● În cadrul pregătirilor pentru campionatul pe echipe, A.S.A. Tg. Mureș a întîlnit formația U. M. Timișoara. Corespondentul nostru, **C. Albu**, ne-a relatat că gazdele (îndeosebi I. Crăciun și Z. Danciu) s-au prezentat bine pregătite. A.S.A. a cîștigat cu 8—2.

ALEXANDRU BAGIU

Duminică a decedat în urma unui atac de cord Alexandru Bagiu, vicepreședinte al clubului „Crișul"-Oradea. Înmormîntarea va avea loc marți 24 februarie, ora 15. Tovarășii de muncă și toți activiștii sportivi care l-au cunoscut și apreciat transmit cu această ocazie familiei celui dispărut cele mai sincere condoleanțe.

fotbal

Carnet de vacanță

Progresul — Steagul roșu 1—1. Iată o fază din acest joc. Bun sprinter și agil în dribling, R. Ionescu i-a lăsat în urmă pe Olteanu și Ivăncescu și și-a creat o nouă situație de a marca. Lovirea defectuoasă a balonului îi va da însă prilejul lui Adamache să evite golul.

Foto : TH. ROIBU

JIUL — UNIVERSITATEA CRAIOVA 3—0 (2—0)

După un joc în care au dominat mai mult timp, fotbaliștii de la Jiul au cîștigat cu scorul de 3—0 (2—0). Golurile au fost marcate de Naidin, R. Popa și I. Constantin.

JIUL : Stan (Florea) — Talpai, Georgevici, Georgescu, Dobrescu, R. Popa, M. Popescu (Sandu), Peronescu (Marinescu), Cotormani (Stamanichi), I. Constantin, Naidin.

UNIV. CRAIOVA : Papuc — Bîtlan, Deselnicu, Popa, Velea, Strîmbeanu, Ivan, Martinovici, Niță, Bălan, Tărălungă.

S. KONISCKA, coresp.

DINAMO BUCUREȘTI (TINERET-REZERVE) — MAȘINI UNELTE (DIV. C) 1—0 (1—0)

În ciuda terenului înghețat, amicalul de pe Dinamo a prilejuit o verificare utilă a ambelor formații. Jocul a fost viu, cu multe faze frumoase, create în special de dinamoviști care, de altfel, au și reușit să cîștige această partidă cu scorul de 1—0. Unicul punct al partidei a fost realizat de Petre Gheorghe.

AUREL PĂPĂDIE, coresp.

CHIMIA RM. VILCEA — UNIREA DRĂGĂȘANI 4—2 (1—0)

Deși terenul a fost acoperit de zăpadă, el n-a constituit un obstacol pentru jucători în crearea unor faze frumoase. Vîlcenii au reușit să înscrie de patru ori prin Mihăilescu (min. 44 din 11 m și min. 50), Ionescu (min. 59) și Petrică (min. 80). În finalul partidei, oaspeții au redus din handicap prin Roznor (min. 83 din 11 m) și Dumitrașcu (min. 90).

P. GIORNOIU, coresp.

VULTURII TEXTILA LUGOJ — VAGONUL ARAD 2—0 (1—0)

Peste 3 000 de spectatori au ținut să vadă la lucru pe fosta divizionară A Vagonul Arad, care i-a deziluzionat pe iubitorii fotbalului din Lugoj. Elevii fostului „utist", *Tîrlea*, au făcut, în schimb, o partidă foarte bună, reușind în final o victorie nescontată, dar pe deplin meritată. Cele două goluri au fost realizate de *Zaharia* (min. 20) și *Gheran* (min. 75).

● Marți se va desfășura în localitate o partidă internațională : echipa Vulturii Textila va primi replica formației iugoslave Spartak Subotica.

I. LEȘ, coresp.

Turneul echipei Dinamo București în R. D. Germană

În cadrul turneului pe care îl întreprinde în R.D. Germană, echipa Dinamo București a susținut două partide amicale. În primul meci, disputat la Berlin, fotbaliștii bucureșteni au fost întrecuți de formația F.C. Unio Berlin cu scorul de 1—0. În cea de a doua întîlnire, care a avut loc la Rostock, dinamoviștii au terminat la egalitate, 1—1, cu formația locală F. C. Hansa. Golul bucureștenilor a fost realizat de Frățilă.

Azi, Dinamo București va susține ultimul meci din cadrul turneului, în compania echipei Dynamo Schwering.

C. F. R. Timișoara va susține două partide în Ungaria

Ieri, au părăsit țara fotbaliștii de la C.F.R. Timișoara, care urmează să susțină două partide în Ungaria. Primul joc îl vor susține miercuri cu *B.V.S.C. Budapesta*, iar cel de al doilea, sîmbătă, cu echipa de divizia A *Szeged*.

P. ARCAN
coresp. principal

Astăzi, cuplaj în str. dr. Staicovici

Jucătorii de la Progresul București continuă seria jocurilor de verificare în vederea reluării campionatului. Astăzi, pe stadionul **Progresul** (str. dr. Staicovici) va avea loc următorul cuplaj : **ora 14 : Progresul (tineret) — Cinematografia ; ora 15,45 : Progresul — Șoimii Buzău.**

FINAL VICTORIOS : 3-0 CU INDEPENDIENTE !

(Urmare din pag. 1)

Lucescu pe extremă și terminată cu centrare în careu, Domide înscrie : 2—0. În min. 62, Ghergheli (care l-a înlocuit pe Dobrin în min. 58) face o cursă lungă, centrează pe sus în careu, dar Domide, complet liber, șutează de la 6 metri peste bară. Trei minute mai tîrziu Lucescu trage puternic, dar portarul salvează cu dificultate, peste bară. Nunweiller VI îl deschide în adîncime (min. 69) pe Neagu, acesta intră în careu, dar șutul lui nu nimerește poarta. Lucescu îl imită (min. 73) ca apoi, în min. 80, Dinu să zguduie bara cu o minge puternic expediată cu capul. Iar brutalitățile jucătorilor argentinieni nu pot împiedica majorarea scorului și al treilea gol cade în penultimul minut de joc, printr-un vo-leu imparabil al lui Lucescu.

Arbitrul brazilian Carlos Cosa a condus următoarele formații :

ROMÂNIA : Răducanu — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Mocanu, Dumitru, Nunweiller, Neagu, Dobrin (Ghergheli — min. 58), Dumitrache (Domide — min. 42), Lucescu.

INDEPENDIENTE : Truccia—Marcoli, Monjes, Figueroa, Raimondo, Pavoni, Bernao, Tarvio, Iazalde, Adorno, Tarabini.

Echipa României încheie, deci, turneul de la Rio de Janeiro pe locul II, în urma echipei Flamengo, (învingătoare cu 2—0 în jocul cu Vasco da Gama), cu 4 puncte și golaveraj 6—4. Și să amintim, în final, că echipa română a obținut un bilanț favorabil în turneul de pregătire în vederea C.M., efectuat pe continentul sud-american : 4 victorii (1—0 cu Atletico Mineiro, 2—1 cu Curitiba, 2—0 cu Vasco da Gama, 3—0 cu Independiente Buenos Aires), 2 jocuri nule (1—1) cu Internacional Porto Alegre, 1—1 cu selecționata Peru) și 2 înfrîngeri (1—2 cu Cruzeiro și 1—4 cu Flamengo).

Scrisoare din Brazilia — Jurnal de călătorie

MIRCEA LUCESCU

● Ne vizitează Saldanha, însoțit de o adevărată... procesiune ! ● E liniște : se „schimbă" galeriile ● Nimeni nu scoate nici o vorbă ! ● Sîntem, într-adevăr, triști...

Încredințăm astăzi tiparului un nou fragment din „jurnalul de bord" al căpitanului reprezentativei de fotbal, rînduri pe care Mircea Lucescu a avut amabilitatea să ni le expedieze, prin poștă, de dincolo de Ocean, din Brazilia. Reamintim, totodată, că primul episod al acestui serial ajungea cu relatarea înaintea primei partide a turneului, cea cu Cruzeiros...

„Așadar, meciul se amînă... După cît era de cald în primele zile n-ai fi zis că s-ar putea să se dezlănțuie, ca din senin, o asemenea ploaie torențială... Totuși, seara, cînd vreo 30 000 de spectatori își și ocupaseră locurile în tribune organizatorii au dispus amînarea partidei, lucru care pare nefiresc, excepțional, în fotbalul românesc, dar care se întîmplă în Brazilia destul de des, mai ales iarna... De altfel, dacă bine-mi aduc aminte, în turneul trecut n-am putut juca la Curitiba, tot din cauza ploii...

...Astăzi dimineață ne-a vizitat la hotel Joao Saldanha... Cînd ni s-a spus că trebuie să sosească, dintr-o clipă într-alta, am privit curioși, pe fereastră, și am crezut, în primul moment, că asistăm la vreo demonstrație...

În clipa în care ziaristul-antrenor a apărut în raza hotelului „Normandy" am avut senzația că o mulțime delirantă intenționează să asedieze clădirea... Cîteva sute de oameni îl urmau pe selecționer într-un tumult tipic sud-american, cîntînd, bătînd din tobe, claxonînd, purtînd lozinci uriașe, pe care scria cu litere de-un metru: „Brasil ha de ganhar" — Brazilia trebuie să cîștige!

Toți par veseli, lipsiți de griji — dacă nu mă înșel — de-a dreptul fericiți... Între ei, un singur om îmi lasă impresia că este într-adevăr îngrijorat: Saldanha. Pășește înaintea sutelor de „torcedoros" puțin adus de spate, frămîntat, jucîndu-se cu ochelarii, refuzînd orice fel de autografe, de discuții. Parcă — oare nu exagerez? — Saldanha mi se pare chiar trist, supărat. Cîteva minute mai tîrziu, încep să-l înțeleg mai bine, auzindu-l rostind pe gînduri, cu ochii duși departe, cuvinte pe care le repetă, probabil de mai multe ori pe zi: „acum toată lumea mă caută, mă urmărește... Mulți dintre iubitorii fotbalului mă consideră un fel de Barnard al echipei naționale! Toată lumea speră... Dar ce-o să se întîmple, oare, în cazul în care transplantul nu-mi va reuși?!"

A zîmbit amarnic, și-a mai aprins o țigară — cred că fumează tare mult, aprinde țigară de la țigară — și-a muiat buzele în coniacul românesc. A schimbat vorba.

De altfel, toată convorbirea a fost cel puțin diplomatică. Am discutat despre Pele, despre Dobrin, despre organizarea fotbalului brazilian, despre meciul cu Portugalia văzut de Saldanha la București, am discutat despre cîte și mai cîte, numai despre... Guadalajara nimeni n-a scos nici o vorbă!

Am înțeles, însă, că dacă din cele 10 ore ale nopții acest om tare — care degajă în jurul lui o deosebită încredere, un deosebit optimist — nu doarme decît 4, atunci măcar una din orele „albe" el o dedică echipei României... Ceea ce, zău, ne-a făcut o mare plăcere...

...În sfîrșit, intrăm pe teren într-o atmosferă de veritabil infern... În deschidere, Atletico învinsese cu 3—0 pe Sparta Praga, și acum galeria ei savura izbînda, se delecta, umplînd văzduhul cu Cielito Lindo, incendiind aerul cu ultimele petarde. Nu se auzea nimic, comenzile antrenorului veneau parcă de undeva, de dincolo de un geam de sticlă... La un moment dat, însă, pe cînd ne încălzeam — asistați de o mulțime de radio-reporteri care nu se sfiesc să ia interviuri chiar și în clipa în care echipele se îndreaptă spre centrul terenului — larma s-a potolit brusc ca la o comandă imaginară.

A fost un moment de acalmie atît de surprinzător, încît Coco Deleanu s-a uitat speriat în jur, și a întrebat: „Ce-i? Oare ce s-a întîmplat? Te pomenești că spectatorii au uitat că mai este un meci...".

Dar spectatorii nu uitaseră și peste puțin timp am înțeles: fusese un moment de „respiro" în tribune, necesar... schimbării galeriilor! De acum și pînă la sfîrșitul partidei, galeria lui Cruzeiros se va dezlănțui, va agita niște vulpi uriașe — însemnul clubului — va întreține un ritm sufocant... Susținătorii lui Atletico, însă, vor cădea în apatie, indiferenți și parcă adormiți, pentru a nu se trezi decît în finalul meciului, cînd vor saluta golul... românilor!

...Da, am pierdut cu 2—1 un meci în care nu prea ne-am acomodat nici cu terenul, umed, nici cu mingea, grea, nici cu adversarii, dificili, destul de duri. Scuze? Nu. Dacă vreți, explicații, asta în cazul în care cei doi termeni nu se suprapun pe undeva...

Prima repriză a fost egală. Nimeni n-a marcat nici un gol. Ne propusesem chiar în pauză, discutînd între noi, să ieșim cît mai îndrăzneț la atac, dar socoteala din tîrg... N-au trecut nici două minute din repriza a doua și brazilienii conduc cu 1—0!

După alte 8 minute, Răducanu respinge o lovitură de la 11 metri și fundașul Lauro, un jucător de talia lui Popa, țîșnește de lîngă noi ca un resort și reia în gol... 2—0! Ne privim unii pe alții de parcă ne-am vedea prima oară. Lui Rică (n.n. Răducanu) îi vine să plîngă, iar noi, cei aflați în marginea careului mare, ne aruncăm unul altuia cele mai vinovate priviri cu putință...

Apoi meciul se echilibrează, alacăm tot mai periculos. Ba mai mult, Dumitrache realizează golul de onoare, la capătul unei faze în care adversarii driblați se numărau ca popicele.

Asta este, însă, o slabă compensație... Toată lumea este tristă.

În seara aceea, responsabilul restaurantului ne repetă de cîteva ori : mai bine de 10 fripturi sînt neatinse!

Toată lumea vrea să doarmă. Sîntem, într-adevăr, triști..."

MIERCURI, LA SIBIU...

Formația locală, C.S.M. liderul seriei a II-a a campionatului diviziei B, va întîlni pe A.S. Armata Tg. Mureș. Partida va avea loc pe stadionul Voința, cu începere de la ora 16.

...ȘI ÎN CAPITALĂ

Stadionul Giulești va găzdui un nou cuplaj. În deschidere, de la ora 14, Rapid (tineret-rezerve) va juca în compania echipei Flacăra Moreni. De la ora 15,45, Rapid va întîlni pe Dinamo Bacău.

Pronosport

Azi, ultima zi pentru concursul suplimentar Pronosport C. M. hochei

După cum am mai anunțat, cu prilejul campionatului mondial de hochei pe gheață grupa B — care va avea loc la București, Loto-Pronosport organizează un concurs suplimentar Pronosport cu un program axat pe meciuri din această competiție la care participă și reprezentativa țării noastre.

Pentru a veni în sprijinul participanților, publicăm pronosticul „Programului Loto-Pronosport" pentru acest concurs : I : România — Iugoslavia 1 ; II : Japonia — R. F. a Germaniei 2 ; III : Elveția — Norvegia 2 ; IV : S.U.A. — Iugoslavia 1 ; V : R.F. a Germaniei — Elveția 1 ; VI : România — Japonia 1 ; VII : R.F. a Germaniei — S.U.A. X ; 2 ; VIII. : Norvegia — Iugoslavia 1,2 ; IX : România —Elveția 1 ; X : Elveția — Iugoslavia 2 ; XI : România — S.U.A. 1, X, 2 ; XII : Iugoslavia — Japonia X ; XIII : România — R.F. a Germaniei 1.

Amintim că azi este ultima zi cînd mai puteți depune buletine pentru acest concurs.

● Tragerea Pronoexpres de mîine, miercuri 25 februarie a.c., va avea loc la București, în sala Clubului Finanțe Bănci din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 19. Va urma un film artistic. Intrarea liberă.

● Nu uitați, astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES nr. 8 DIN 18 FEBRUARIE 1970

Extragerea I : Categ. I : 2,2 variante a 66 535 lei ; a II-a : 164,2 variante a 80 lei ; a III-a : 4 138,5 variante a 35 lei.

Extragerea a II-a : Categ. A : 4,8 variante a 26 661 lei ; Categ. B : 344,3 variante a 372 lei ; Categ. C : 5 443,3 variante a 24 lei.

Cîștigători la extragerea I, categ. I : Ștefănescu Constantin din București și Rado Ștefan din Tg. Mureș.

Știute și... neștiute

Constatînd că regulamentul de joc nu este aplicat uniform, în litera și spiritul lui, U.E.F.A. a organizat, în urmă cu cîtva timp, la Florența, un curs internațional, la care au participat și trei arbitri români : Andrei Rădulescu (București), Nicolae Rainea (Bîrlad) și Cornel Nițescu (Sibiu).

Cu acest prilej, au fost făcute noi precizări în legătură cu regulamentul de joc, cu dispozițiile intervenite, pentru a se ajunge la o interpretare corectă și uniformă a regulilor de joc.

Considerînd că e bine ca jucătorii, spectatorii, antrenorii — ca să nu mai vorbim de arbitri — să cunoască pînă în cele mai mici amănunte tot ceea ce este în legătură cu regulamentul de joc, vom publica o suită de scurte materiale, legate de cele discutate și hotărîte la Florența. Mai ales că se apropie returul...

Unde s-a produs infracțiunea ?

Potrivit articolului 12 din regulamentul de joc, o lovitură liberă trebuie executată de pe locul unde s-a produs infracțiunea. S-ar părea că lucrurile sînt cît se poate de clare, dar trebuie amintit că există criterii diferite pentru determinarea locului unde s-a produs infracțiunea. De aici, pot surveni unele greșeli, pe care vrem să le prevenim prin rîndurile de față.

Dacă ne referim la infracțiunile în raport cu mingea, locul de unde se va executa lovitura liberă este acela unde jucătorul a atins balonul cu mîna. (Bineînțeles, intenționat, altfel nefiind vorba de o infracțiune). Să luăm, de exemplu, cazul unui apărător căzut în afara suprafeței de pedeapsă, dar care atinge balonul cu mîna în interiorul ei. Sancțiunea este lovitură de la 11 metri. În baza aceluiași principiu, deși se află cu corpul în interiorul careului de 16 metri, dar atinge mingea cu mîna în afara lui, portarul va fi sancționat cu o lovitură liberă directă, din afara suprafeței de pedeapsă.

În schimb, la infracțiunile în raport cu adversarul, arbitrul stabilește locul infracțiunii, în funcție de locul în care contactul cu adversarul n-a fost regulamentar.

Un interes deosebit îl prezintă prevederile regulamentare pentru infracțiunile așa-numite de la distanță. În toate aceste cazuri, locul infracțiunii este acela în care se află jucătorul vinovat în momentul cînd începea infracțiunea. Două exemple : 1. Mingea fiind în joc, portarul o aruncă, intenționat, într-un adversar aflat în afara suprafeței de pedeapsă, lovindu-l pe acesta în plină figură. Decizia ? 11 metri ! 2. Un fundaș, aflat în afara propriei sale suprafețe de pedeapsă, lovește cu mingea sau cu o piatră (mingea fiind în joc) un adversar rămas, după o acțiune de atac, în interiorul careului. Sancțiunea ? Lovitură liberă directă de pe locul unde se afla fundașul, adică din afara careului.

CUPON DE CONCURS

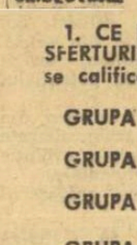

Numele și prenumele : . . . . . .

. . . . . .

Adresa : . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE) ?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPĂ VA CIȘTIGA CAMPIONATU MONDIAL?

. . . . . .

Tițus Ozon : «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● Scurta mea carieră de... actor de revistă ● Toți fotbaliștii de clasă din generația mea s-au realizat doar parțial ● Numai talentele proaspete au făcut ca fotbalul nostru să nu se scufunde de tot ● Către clevetitorii de profesie... ● Locul doi, în clasamentul „Ghetei de aur" după Raymond Kopa ● Despărțirea de fotbal aduce cu ruptura unei mari iubiri

Am ajuns aproape de sfîrșitul acestei povestiri concise, pe care o voi dezvolta, probabil mai tîrziu, într-o carte. Ar mai fi de amintit scurta mea carieră de... actor de revistă. În 1957, Teatrul „Constantin Tănase" mă invita să apar într-un spectacol care se chema „Bujor al XII-lea". Ieșeam pe scenă într-un cuplet alături de Tomazian. Eram la mare vogă în vremea aceea și s-a crezut că Ozon ar putea salva și o revistă proastă, nu numai o echipă mediocră. Să nu se supere vremelnicii mei coechipieri de revistă, dar tot spectacolul era fără gust, ca o bucată de scîndură. În București n-a obținut nici măcar o linguriță de succes. În provincie, prin orașele în care nu jucasem, venea, în schimb, destulă lume ca să mă vadă în această postură. În realitate, n-am salvat nimic, fiindcă actorul Ozon n-avea nici a suta parte din talentul fotbalistului. Aparusem de mii de ori pe stadioane în fața publicului, cifrat uneori la 100 000 de spectatori, și nu-mi păsa niciodată. În schimb, pe o scenă cu numai 200 de spectatori în față, eram galben ca lămîia, emoționat, inhibat și stîngaci ca un actor de meserie introdus la un cuplaj interbucureștean, într-un meci Rapid — Dinamo. De unde aș vrea să se înțeleagă că fotbalul, spectacolele de revistă sau de music-hall sînt „comedii" radical deosebite între ele.

Cînd stau și mă gîndesc la perioada în care am jucat mă simt tentat, bazîndu-mă pe destule argumente, să susțin că fotbalul nostru a fost destul de bun. Nu așa de puternic cum l-am fi vrut, dar nici așa de slab cum îl arătau a fi unele rezultate. Am fost coleg de generație cu mulți fotbaliști de clasă. Dar nici ei, nici eu n-am putut realiza cît am fi fost în stare. Rarele contacte internaționale între noi și fotbaliștii din alte țări au grevat mult dezvoltarea noastră, făcîndu-ne să avem, mulți ani, complexe de inferioritate față de echipele străine cu renume. Am fost pasionați. Ne-am gîndit și ne-am frămîntat mult pentru soarta, fotbalului românesc. Dar el a fost lovit de atîta incompetență și de atîtea măsuri arbitrare și absurde, încît mă mir cum de n-a sucombat de tot, rezistînd, de bine de rău, așa cum știm. Numai sursa aceasta de talent inepuizabil care este tineretul nostru a făcut, cred, să nu se scufunde de tot. Sper ca fotbalul românesc să fi ieșit acum pentru multă vreme, dacă nu pentru totdeauna, din lunga noapte a mediocrității în care se pierduse.

Puiu Călinescu mă supraveghea în timpul machiajului, pe vremea cînd am jucat în echipa de la... Constantin Tănase

Meritele mele nu sînt mari. Atît cît pot fi meritele unui individ. Poate aș fi putut juca ceva mai bine. Dar asta n-ar fi anulat criza fotbalului nostru din anii trecuți. Am avut conflicte cu o serie de conducători ai cluburilor sau federației. Sigur că uneori greșeam deoarece climatul existent te invita el însuși să calci strîmb. Dar mai frecvent, neînțelegerile se datorau lipsei de pricepere și de vocație a conducătorilor. Am povestit doar foarte puține întîmplări din care se poate deduce cam ce fel de oameni se ocupau de destinele fotbalului, la un moment dat. Dar vă asigur că ar mai fi multe de spus și atunci ați înțelege, mai bine, cît de profundă a fost criza de conducere a fotbalului nostru.

Chiar în clipa de față îmi amintesc un aspect simptomatic pentru atmosfera unei anumite perioade și care mi-a produs o repetată amărăciune, la vremea aceea. Din cînd în cînd, apărea cîte unul cărula îi plăcea să însinueze că Ozon ar fi în stare să rămînă în străinătate. Omul știa să ungă bine cu veninul ce-i colcăia în suflet urechile tuturor celor din jur. A venit vremea să arăt tuturor acestor clevetitori de profesie cît s-au înșelat. Ocazii am avut cu nemiluita. Am primit oferte foarte tentante, în această direcție, de la multe echipe, oferte dintr-acelea, pe care nu știu dacă ei în locul meu, cu sufletele lor de mătrăgună, le-ar fi respins. Dar Ozon nu s-a gîndit niciodată să-și părăsească țara, nici înainte, nici după suspendare. Sentimentul legăturii cu pămîntul acesta și cu oamenii lui nu mi-a îngăduit nici măcar să mă gîndesc vreodată la așa ceva. Sînt și voi fi cu sufletul împăcat că am dovedit mai multă dragoste de patrie și conștiință politică decît aceste orătănii cu pretenții de oameni și cotcodăcit patriotard, care m-au bîrfit.

Am fost un fotbalist conștient de înzestrarea talentului meu, dar cred că nu mi-am pierdut prin aceasta modestia. Mulți tineri ar fi amețit probabil în locul meu, cînd în 1957 revista „France Football" mă desemna în clasamentul pentru trofeul „Gheata de aur" pe locul doi, după Raymond Kopa, și înaintea iugoslavului Milutinovici. Poate, în fond, tot ceea ce am izbutit eu în fotbal nu au fost decît mici realizări. Nici nu pretind altfel. Dacă aș avea acum din nou 20 de ani, în ambianța generală actuală, mult schimbată în bine, din toate punctele de vedere, traseul meu ar fi cu siguranță altul și fotbalistul Ozon ar avea o carieră incomparabilă, strălucită. Dar aceasta nu mai este, din păcate, pentru mine, decît o simplă ipoteză, imposibil de verificat.

Fotbalul e într-adevăr un sport foarte frumos. Dar el nu înseamnă numai cele 90 de minute pe care le joci, o dată sau de două ori pe săptămînă. Fotbalul înseamnă mult mai mult : antrenamente, griji, emoții, bucurii, necazuri, siguranță de sine, descurajare, prietenii, adversitate, insomnii, glorie, uitare, frămîntări neîntrerupte, fair-play sau nesportivitate, ambiții, muncă, gînduri, tot mereu gînduri, pînă cînd te prinde și te subjugă, devenind o stare de spirit, mireasa sufletului tău, care te mîngîie dar îți și cere imense sacrificii. Te poartă, te ridică, te ia cu el la vîrsta de 10—12 ani, te îmbată, iar apoi te lasă cînd ai trecut de 30 și tu ai vrea încă să nu renunți, dar el se desparte de tine insensibil, uneori brutal, fiindcă vede, parcă, ușoarele riduri care ți-au apărut pe obraz, simte că reflexele tale au devenit mai leneșe, că pe 30 de metri alergarea ta e mai înceată.

Despărțirea e grea. Aduce cu ruptura unei mari iubiri. Vedeta începe să devină un om oarecare. Transformarea e dureroasă. Pe mulți îi mistuie uitarea. Și eu am suferit mult după „divorțul" forțat de fotbal. Nu mi-a fost nici măcar îndulcit cu o festivitate de retragere. Acum cîțiva ani, o mică ceremonie publică, la un meci de adio, era considerată, încă, de către unii, la noi, drept un cult păgîn, o erezie față de buchea dogmatismului cuibărît în sport. Acum am început să ne dăm seama că nu e decît un moment de necesară umanitate și sportivitate. Grea, dar substanțială schimbare de optică.

A trecut o vreme de cînd nu mai joc. Mă bucură observația că simpatia pe care au avut-o oamenii față de fotbalistul Ozon nu s-a subțiat de loc. Mă bucur și le mulțumesc. Pe stradă, în magazine, în tren, în tramvai, aproape pretutindeni oamenii mă recunosc și prietenia lor capătă, spontan, expresii de afecțiune și de considerație. Iată, deci, că fotbalul mi-a lăsat, pentru tot restul vieții, ceva de o valoare inestimabilă : dragostea oamenilor. Îi mulțumesc.

Încheiem serialul nostru despre Ozon — golgeterul României — cu un articol evocator, scris de antrenorul Ștefan Cîrjan : OZON AVEA ATÎTA TALENT, ÎNCÎT MĂ INCOMODA CA ANTRENOR.

sportul în lume

În „Marele Premiu al Europei" la tir cu aer comprimat

Alte medalii pentru trăgătorii români

PRZEMYSL, 23 (prin telefon). Ziua a doua a întrecerilor de tir cu aer comprimat dotate cu trofeul „Marele Premiu al Europei" a adus noi medalii reprezentanților României. Astfel, la probele de pistoale, Neagu Bratu a terminat învingător la seniori, iar junioara Anișoara Matei (care a debutat în competițiile internaționale) s-a clasat pe locul secund la senioare.

Rezultate tehnice, **pistol SENIORI : 1. Neagu Bratu** (România) 378 p, 2. Chedkiewicz (Polonia) 378 p, 3. Stolupin (U.R.S.S.) 378 p, 4. Redseth (Norvegia) 377 p, 5. Malek (Polonia) 374 p, 6. Nielssen (Suedia) 373 p. SENIOARE : Nadejda Ibrahimova (U.R.S.S.) 378 p, 2. **Anișoara Matei** (România) 370 p, 3. Gum Nasman (Suedia) 366 p, 4. Tereza Bekesinska (Polonia) 364 p, 5. Patriska Blahenova (Cehoslovacia) 354 p, 6. Gordana Jejic (Iugoslavia) 348 p. **Clasamente bărbați** (au contat rezultatele obținute de primii doi seniori la pușcă și de un senior — pistol — și un junior — pușcă) : 1. U.R.S.S. 1501 p, 2. **România** 1491 p, 3. Polonia II 1468 p, 4. Polonia I 1467 p, 5. R.D. Germană 1465 p, 6. Suedia 1462 p, **femei** (au contat rezultatele obținute de o senioară la pușcă și pistol și o junioară la pușcă) : 1. U.R.S.S. 1108 p, 2. **România** 1078 p, 3. Polonia I 1071 p, 4. Iugoslavia 1069 p, 5. R.D. Germană 1055 p, 6. Suedia 1049 p. **Clasament general** : 1. U.R.S.S. 2609 p, 2. **România** 2569 p, 3. Polonia I 2538 p, 4. Iugoslavia 2532 p, 5. R.D. Germană 2520 p, 6. Suedia 2511 p.

Concursul internațional de atletism al României

Nume prestigioase printre competitori

La sfîrșitul săptămînii, în sala de la complexul sportiv „23 August" din Capitală, va avea loc a treia ediție a concursului internațional de atletism al României. Fiind cu exact două săptămîni înaintea „europenelor" de la Viena, întrecerile de simbătă și duminică sporesc desigur în interes.

Un lot valoros prezintă echipa Ungariei, în frunte cu cei doi săritori de triplu **Henryk Kalocsay** (16,65), **Zoltan Cziffra** (16,68 m), și **Vilmos Varju**, fost campion și recordman european la aruncarea greutății (19,64 m).

Delegația atleților polonezi a fost completată cu un performer de mare valoare, săritorul în lungime **Waldemar Stepien** (8,21 m în 1969).

La întreceri vor lua parte sportivi din **Anglia, Austria, Bulgaria, Cehoslovacia, Iugoslavia, Polonia, Ungaria, U.R.S.S.** și, bineînțeles, **România.**

● Patru atleți români (Gheorghe Zamfirescu, Cristian Ivan, Veronica Anghel și Lucia Jinga) vor lua startul în zilele următoare în concursul internațional de la Moscova.

În „Memorialul Kennedy"

BOBUL LUI PANȚURU PE LOCUL 4 (două manșe)

NEW YORK, 23 (Agerpres). — După disputarea a două manșe, în concursul internațional de bob-patru persoane de la Lake Placid (S.U.A.), pe primul loc se află echipajul S.U.A. (condus de Harry Petersen) cu 2:14,3. **Echipajul României, avînd la cîrmă pe Ion Panțuru, ocupă locul patru, cu 2:15,11.**

fotbal meridiane

MEXIC — SUEDIA 0-0

Pe stadionul „Azteca", în prezența a peste 40 000 de spectatori, selecționatele Mexicului și Suediei au terminat la egalitate : 0—0. Au jucat următoarele formații : MEXIC : *Castrejon — Vantoira, Guzman, Montes, Perez, Bernandes, Publico* (Gonzalez), *Calderon* (Bustos), *Cisneros* (Onofre), *Basaguren, Horacio;* SUEDIA : *Helstrom — Seiander, Kristensson, Nordquist, Grip, Svensson, Larsson, Eriksson, Danielsson* (Cronkvist), *Ejdetsted* (Palsson), *Alsson.*

U. R. S. S. — SALVADOR 2-0

La San Salvador, reprezentativa U.R.S.S. a învins echipa Salvadorului cu 2—0 (1—0) prin golurile înscrise de Puzaci (min. 31) și Serebreanikov (min. 69). Partida a fost urmărită de peste 25 000 de spectatori.

CAMPIONATE...

AUSTRIA — (etapa a 17-a). Liderul clasamentului, Austria Viena, a învins cu scorul de 1—0 pe Sturm Durisol. Alte rezultate Wacker Innsbruck — Austria Salzburg 1—1 ; Voest Linz — A.S.K. Linz 1—4 ; Eisenstadt — Admira Energia Viena 3—3 ; A. K. Graz — Rapid Viena 1—1. În clasament conduce Austria Viena cu 28 p, urmată de Wacker Innsbruck — 21 p.

GRECIA — (etapa a 22-a) : A.E.K. — Pierikos 6—1 ; Olympiakos Volos — Panathinaikos 0—2 ; Olympiakos Pireu — Olympiakos Cipru 3—1 ; Panionios — Egaleo 0—0 ; Paok — Proodeftiki 3—0 ; Aris — Vyzas 2—1 ; Kavala — Heraklis 0—0 ; Panahaiki — Ethnikos 1—2. În clasament conduce Panathinaikos cu 57 p, urmată de A.E.K. — 53 p.

PORTUGALIA (etapa a 19-a) : Leixoes — Tomar 1—0 ; Braga — F. C. Porto 1—1 ; Boavista — Benfica 1—1 ; Academica — Belenenses 3—0 ; Setubal — Barreirense 2—1 ; Sporting Lisabona — Varzim 1—1 ; C.U.F. — Guimaraes 1—0. În clasament conduce Sporting Lisabona cu 33 p, urmată de Setubal — 26 p și Benfica — 25 p.

● La Valencia, Dukla Praga a învins formația cu același nume cu 1—0 (0—0), prin golul marcat de Geleta în minutul 82.

INOVAȚII ÎN CAMPIONATUL S. U. A.

Campionatul profesionist de fotbal din Statele Unite va începe anul acesta la mijlocul lunii aprilie și se va încheia la sfîrșitul lui septembrie cu participarea a opt echipe : New York, Chicago, Dallas, Kansas City, St. Louis, Washington, Atlanta și Rochester. Alte patru formații, din Cleveland, Philadelphia, Baltimore și Buffalo, au prezentat o cerere de aderare la „North American Soccer League", organizatoarea, pentru al patrulea an consecutiv, a acestei competiții.

Ca și în anii precedenți, echipele vor fi împărțite în două grupe (nord și sud), primele clasate în fiecare grupă urmînd să-și dispute titlul de campioană, în două meciuri, tur-retur. Sistemul de punctaj va fi același ca și în trecut : 6 puncte pentru victorie, 3 puncte pentru meci egal și 0 puncte pentru înfrîngere, plus o primă de un punct pentru fiecare gol marcat, pînă la maximum trei.

Va fi adusă încă o inovație importantă și absolut inedită în istoria unui campionat național de fotbal. Fiecare echipă va trebui să susțină cel puțin patru meciuri împotriva unor formații renumite din străinătate, rezultatele acestor întîlniri contînd în clasamentul competiției. Aceste partide nu vor fi numite „meciuri amicale", ci dimpotrivă, „meciuri oficiale". Printre formațiile străine ce vor participa la aceste jocuri se numără : Manchester United, Celtic Glasgow, Juventus Torino, F. C. Barcelona, Shalke 04, F. C. Porto și River Plata.

În afara acestora, federația americană a adresat invitații mai multor echipe naționale de a juca în primăvară în Statele Unite înainte de a participa la faza finală a campionatului mondial din Mexic. Printre echipele invitate sînt Belgia, R. F. a Germaniei, Peru și Israel.

Finiș în turneul de șah de la Budapesta

BUDAPESTA, 23 (Agerpres). — Cu două runde înaintea terminării turneului internațional de șah de la Budapesta, în clasament conduce marele maestru sovietic Paul Keres cu 8 puncte și două partide întrerupte, urmat de Szabo (Ungaria) — 7 (2) p, Suetin (U.R.S.S.) 7 (1) p, Ivkov (Iugoslavia) — 7 p. **Gheorghiu** (România) — 6½ (1) p. În ultima rundă disputată, Suetin a remizat cu Portisch, rezultat consemnat și în partidele Lengyel — Ivkov, Barczay — Adorjan și Radulov — Holmov. Celelalte partide, printre care și Averbach — Gheorghiu, s-au întrerupt.

ILIE NĂSTASE — locul I

(Urmare din pag. 1)

adversar în mare formă. Nu numai atît. Iliuță trebuia să reziste și împotriva unei grave indispoziții fizice, fiind bolnav de cîteva zile. Toate telegramele de presă menționează acest fapt, subliniind că tenismanul nostru a fost adesea frînat în timpul partidei de consecințele maladiei contractate (probabil, o gripă virotică). În alte condiții, poate că Ilie l-ar fi depășit mai rapid pe american. **„În tot timpul turneului**, scrie corespondentul agenției U.P.I. **Năstase a fost suferind, Richey, la rîndul său, era și el puțin bolnav, dar nici unul nu a cedat, oferind publicului un joc cum rar s-a văzut pe courts-urile acoperite din S.U.A.".**

Peste 4 000 de spectatori au urmărit, timp de 4 ore, această dramatică finală. Năstase, ajuns să fie condus cu două seturi la zero, a continuat cu un calm și o răbdare impresionante, aproape fără precedent în istoria evoluțiilor sale. El cîștigă setul al treilea (în care se distanțase la 3—0) arătînd că nu este dispus să cedeze. Urmează setul patru în care Richey se agață cu ultima energie de șansa pe care o avea de a intra în posesia prețioasei victorii. El conduce chiar, de la începutul setului. Se intră în prelungiri și aci americanul beneficiază de 2 mecibaluri consecutive. Egalate de Năstase ! Jocul continuă în ritm uluitor și în ghemul al 16-lea, tenismanul român se distanțează. Scor egal la seturi : 2—2. În ultimul set, Cliff Richey nu mai rezistă, epuizat de eforturile de pînă atunci. Românul are jocul la discreție și încheie într-o notă de totală superioritate. Locul I din proba de simplu a campionatelor „indoor" ale S.U.A. revine lui Ilie Năstase !

Agențiile internaționale de presă comentează cu lux de amănunte faptul că Năstase a intrat în posesia marelui premiu, plătit în dolari. În această privință declarația făcută de Ilie Năstase trimisului special al agenției REUTER este edificatoare : **„N-AM JUCAT PENTRU BANI**, spune tenismanul român, **CI PENTRU A-MI FACE UN NUME ÎN TENIS ! SÎNT NESPUS DE BUCUROS CĂ AM REUȘIT DIN NOU SĂ ÎNTREC PE TENISMENII AMERICANI, PRINTRE CARE ȘI PE ARTHUR ASHE, LUÎNDU-MI ÎNCĂ O DATĂ REVANȘA PENTRU ÎNFRÎNGERILE SUFERITE ANUL TRECUT LA CLEVELAND, ÎN FINALA CUPEI DAVIS".**

Performanța tînărului tenisman român este întrutotul remarcabilă — notează alți comentatori de presă. **„Ilie Năstase, în vîrstă de 23 de ani care, în sezonul trecut ne dăduse mai multe dovezi ale talentului său, are în față un frumos viitor sportiv"**, scrie corespondentul transoceanic al agenției FRANCE PRESSE. **A fi primul într-un turneu de asemenea anvergură, în care au fost prezenți toți așii sportului rachetei, de la Manuel Santana și Arthur Ashe la Tony Roche și Rod Laver, înseamnă cucerirea unui loc de frunte în ierarhia tenisului mondial.**

Acestor înalte aprecieri adresate admirabilului nostru Ilie Năstase li se unesc și felicitările pe care i le transmit, în aceste momente, toți iubitorii de sport din România.

★

Proba de dublu masculin a campionatelor „open" de la Salisbury, a revenit cuplului american Arthur Ashe — Stan Smith, învingător cu 6—4, 7—5 în fața perechii Brian Fairlie — Onny Parun (Noua Zeelandă).

Toată lumea rîde ! Mai puțin Cristian Gațu, eroul plonjonului (forțuit) în malul de zăpadă...

„Cupa Mondială" la schi

Karl Schranz a trecut în frunte !

Concursul internațional de schi de la Jackson Hole (Wyoming, S.U.A.) a continuat cu desfășurarea probei de slalom special. La masculin, victoria a revenit sportivului francez Alain Penz, cronometrat în cele două manșe cu timpul total de 104,90.

Proba feminină s-a încheiat cu victoria schioarei franceze Ingrid Lafforgue cu timpul de 99,84.

În urma acestor rezultate, clasamentele „Cupei Mondiale" se prezintă astfel : **masculin** : 1. Karl Schranz (Austria) — 146 p ; 2—3. Patrick Russel (Franța) și Gustavo Thoeni (Italia) — 140 p ; **feminin** : 1. Michele Jacot (Franța) — 170 p ; 2. Francoise Macchi (Franța) — 145 p ; 3. Florence Steurer (Franța) — 124 p. Pe echipe : 1. Franța — 1 469 p ; 2. Austria — 755 p ; 3. S.U.A — 503 p.

Proba individuală de sabie din cadrul concursului internațional de scrimă de la Nisa a revenit sportivului maghiar A. Covacs. După ce în semifinale îi eliminase cu 5—4, 4—5, 5—4 pe compatriotul său Bakoy, în finală Kovacs l-a învins cu 2—5, 5—4, 5—3 pe italianul Berti.

■

Prima etapă a turului ciclist al Sardiniei, desfășurată pe distanța Roma—Civita vecchia (163 km), a revenit italianului Giancarlo Polidori, cronometrat în 4h13:03.

TELEX

La 57 sec. de învingător a sosit un grup format din belgienii Patrick Sercu, Eddy Merckx și italianul Franco Bitossi.

■

La Paris s-a disputat meciul retur dintre echipele Puc Paris și V.C. Hanovra, contînd pentru „Cupa campionilor europeni" la volei feminin. Voleibalistele vestgermane au obținut victoria cu scorul de 3—1 și s-au calificat pentru turul următor al competiției.

■

Cursa ciclistă internațională desfășurată la Antibes a fost cîștigată de rutierul francez Cyrille Guimard, cronometrat pe distanța de 143 km cu timpul de 3h 28:00. Pe locurile următoare s-au clasat Krekels (Olanda), Guyot (Franța), Delmans (Olanda), Harrisson (Anglia) etc.

MÜNCHEN 1972

„OLIMPIADA DRUMURILOR SCURTE"

PE CALEA LUNGĂ A ULTIMELOR 900 DE ZILE

De la trimisul nostru special, Victor BĂNCIULESCU

Cîlișeele îl însoțesc inevitabil pe călător în popasurile inedite dincolo de hotarele orizontului său obișnuit. Nimeni nu se poate sustrage acestei legi a călătoriei moderne, care se face totdeauna cu bagajul cunoștințelor anterioare (prin lecturi, filme și alte mass-media), dacă nu chiar cu prejudecăți de-a binelea (formate în același mod).

Orice asemenea imagine se destramă însă la o recentă vizită în capitala Bavariei. Firește, Isarul nu și-a schimbat albia, vîrfurile maiestuoase ale Alpilor se pot zări din orice balcon mai înalt, primăria neogotică și simbolica Frauenkirche (sec. XV) sînt încă fidele temeliilor lor. Dar atmosfera generală a Münchenului, acea ambiantă de intraductibilă „Gemütlichkeit" s-a risipit în vacarmul buldozerelor și excavatoarelor, în zgomotul tîrnăcoapelor și al ciocanelor pneumatice. Palatul rezidențial, cu ziduri roșietice, mai are firește vizitatori, dar majoritatea turiștilor preferă Nymphenburgul extrateritorial. Se mai bea bere, neagră și blondă, vîrtos, în pivnițele medievale și se mănîncă de-a-n picioarelea cîrnăciori la Viktualienmarkt. Dar ceva lipsește astăzi acestui oraș creat parcă pentru pietoni, pentru plimbăreți. Oktoberfest-ul de tradiție (care din pricini neștiute se ține... în septembrie) a pierdut din strălucire, iar Fasching-ul, carnavalul acestor zile, e mai palid ca oricînd. Bogățiile orașului, teatrele și galeriile, sînt intacte. Dar ca să ajungi în originalul cartier Schwabing, al cafenelelor, al pictorilor străzii și al buticilor, trebuie să faci ocoluri, să treci podețe provizorii de scîndură negeluită. Celebrele centre Stachus și Marienplatz nu le poți parcurge decît cu ochii pe jos, prin tunele improvizate, pe lîngă maldăre de pămînt răscolit.

Tabloul acesta incomplet al unui oraș răvășit de lucrări urbanistice și de comunicație, într-un tempo alert — a fost acceptat de locuitorii capitalei bavareze cu inima strînsă, dar și cu speranță. **Șase ani de chin, concesii și eforturi, pentru a obține în final, adică în 1972, un oraș modernizat, un mare centru olimpic.** În hotărîrea municipalității münchenneze se validează din nou teza potrivit căreia **investițiile olimpice, oricît de importante, se întorc curînd, ca un beneficiu substanțial, în patrimoniul cetății.** Potrivit calculelor financiare, **Münchenul realizează în șase ani** — cu o cheltuială mai mică de un miliard de mărci — **ceea ce, în evoluția normală a echipamentului urban, edilii n-ar fi putut obține decît într-un secol.** Un singur exemplu : începînd din 1972, münchenezii vor circula cu metroul pe linii în lungime de 16 km.

Acest exemplu nu este însă firește îndestulător pentru a da o imagine completă a concentrării de forțe umane, materiale și financiare, necesare desăvîrșirii unei ediții a Jocurilor Olimpice. Cu 900 de zile înaintea ceremoniei de deschidere, se află în jurul marelui șantier arhitecți și proiectanți, uriașe întreprinderi constructoare, ingineri, tehnicieni și muncitori, autorități locale, oficialități sportive, desfășurînd **o laborioasă activitate cu implicații mult dincolo de interesul limitat olimpic.**

Ambiția organizatorilor este de a crea — spre deosebire de gigantismul imputat orașelor Roma, Tokio și Mexico — **„jocurile drumurilor scurte"**, restrîngînd locurile de dispută pe o rază de numai 4 km. Dar apelul comparativ la modestia organizatorică de la Helsinki (1952) este imediat contracarat de originalitatea cu totul căutată a proiectului de la Oberwiesenfeld. Pe acest vechi aeroport dezafectat a și apărut cel mai apropiat deal al Münchenului. Un deal artificial, creat din molozul ruinelor de război și din pămîntul de prisos, scormonit și dislocat în oraș. Tot aici se înalță de pe acum turnul de televiziune, cu silueta suplă de 290 m, cel mai înalt turn din R.F.G. Atracția locului va fi însă cortul (parcă zdrențuit) ce urmează să acopere, la înălțimea de 40 de metri, o suprafață de 85 000 mp, corespunzătoare aproximativ întinderii a 11 terenuri de fotbal. **Sub calota de colosală anvergură vor sta stadionul olimpic, sălile de sport, piscinele și velodromul.** Macheta arhitectului Günter Benisch din Stuttgart modelează acest acoperiș suigeneris cu... ciorapi de damă ! În realitate, structura se bazează pe o rețea de cabluri metalice (sau din material sintetic) agățate de piloni uriași (75 m) și ancorată solid la sol, căserată apoi cu materialul de învelire dorit : sticlă, masă plastică, textile. Televiziunea — cu gîndul la emisiunile în culori — a cerut în special folosirea plexiglasului, pentru a nu avea umbre sub acest ciudat acoperiș suspendat care va proteja pe sportivi și pe spectatori de soare, vînt și ploaie. **(Proiectul „cortului olimpic" a avut atîta succes încît organizații sportive din Canada, U.R.S.S., Cuba, Kuweit vor să-l adopte).**

Dar toate acestea costă enorm de mulți bani. Comitetul de organizare nădăjduiește să poată amortiza o parte din cheltuieli prin vînzarea biletelor de intrare și a timbrelor, prin comercializarea emblemei olimpice (care a și început, dovadă că nu mai poți cumpăra nici un obiect de amintire din München, fără să zărești pe el cele cinci cercuri înlănțuite), prin concesionarea drepturilor de filmare și televiziune (pentru America dreptul acesta a revenit societății A.B.C.), printr-o loterie olimpică și prin emiterea unor medalii jubiliare. **Din păcate, cu acest prilej, unii încearcă regretabila eludare a principiilor olimpismului, uitînd că organizarea jocurilor este acordată unui oraș și nu unei națiuni, luînd inițiative care nu slujesc idealului olimpic.**

...Intri în München prin autostrada dinspre Nürnberg și-l părăsești pe autostrada spre Viena, regretînd poate că, fără voie, ai ratat imaginea de prospect turistic a orașului, dar cu nădejdea că ai obținut perspectiva unei Olimpii a zilelor noastre, pe cît de solidă, pe atît de trecătoare...

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN PARIS

CLĂDIREA DE BETON ȘI STICLĂ A HOTELULUI HILTON-ORLY VA FI PENTRU CÎTEVA ZILE...

„INIMA" HANDBALULUI MONDIAL

Majestuosul hotel Hilton-Orly, situat — așa după cum îl „trădează" și numele — în apropierea uneia din cele mai mari gări aeriene din Europa, va fi, începînd de mîine, sediul permanent al febrilei activități a Comisiei de organizare a celei de a VII-a ediții a Campionatului mondial masculin de handbal. Deci, aci, la cîțiva pași de acest uriaș aeroport, de pe care decolează sau pe care aterizează la fiecare două minute un uriaș avion (mai bine de 5 milioane de pasageri în tranzit anual !) VOR FI REUNIȚI PENTRU 24 DE ORE DIRIGUITORII HANDBALULUI MONDIAL, membri ai Consiliului F.I.H. și ai Comisiei tehnice, cei 21 de arbitri din 13 țări care vor conduce partidele din cadrul C.M., conducătorii delegațiilor, cei peste 200 de ziariști acreditați, numeroși tele și radio comentatori.

Începînd de marți 24 februarie, birourile și saloanele acestui elegant hotel vor fi asaltate de oameni ai handbalului, ceea ce mă face să apreciez că, în continuare, **SOMPTUOASA CLĂDIRE DIN BETON ȘI STICLĂ VA FI INIMA** — pulsînd accelerat... — **A ACESTUI FRUMOS JOC SPORTIV.**

Însă numai pentru cîteva zile, puține la număr. Apoi, conducători, arbitri, diriguitori ai F.I.H. sau ai Comisiei tehnice vor porni spre cele 7 orașe din Franța, fără a mai socoti Parisul, care vor găzdui primele confruntări din cadrul acestui atît de așteptat și atît de mult comentat campionat mondial de handbal. După aceea, mai precis după încă 24 de ore, pașii îi vor purta spre alte orașe, din cele mai diferite colțuri ale Franței, în total 25 de centre pregătindu-se în aceste zile sau finisînd preparativele pentru a organiza în cît mai bune condițiuni jocuri ale acestei competiții. Desigur că mulți dintre cititorii români se întreabă, pe bună dreptate, dacă această mare diversificare geografică nu va crea cumva dificultăți de ordin organizatoric și dacă nu era mai indicată o concentrare a forțelor doar în cîteva orașe. Mărturisesc, cu toată sinceritatea, că această întrebare mi-am pus-o nu numai eu, ci și alți confrați parizieni. Răspunsurile primite au avut darul de a elucida chestiunea. Federația franceză a optat pentru această soluție, deloc comodă, în primul rînd **DIN DORINȚA DE A FOLOSI CAMPIONATUL MONDIAL ÎN SCOPUL REALIZĂRII UNEI EXCELENTE PROPAGANDE**

PENTRU HANDBAL ȘI PENTRU SPORT în general, în cele mai diferite regiuni ale țării. În afară de aceasta, diversificarea a atras nebănuit de multe forțe organizatorice, capacități materiale sau administrative, fiecare oraș dorind ca oaspeții să se simtă cît mai bine și să plece cu amintiri dintre cele mai plăcute. Astfel, Comisia de organizare a primit un nesperat, dar temeinic, ajutor. Așa că, handbaliștii „globe-troterri" vor găsi peste tot un zîmbet și căldura specific franceză, care vor șterge — măcar în parte — oboseala unor drumuri cu trenul sau autocarul.

Cît privește alte amănunte de organizare, mă feresc să le enumăr pe toate, din simplul motiv că ele sînt, probabil, cunoscute cititorilor români. Aș dori să menționez doar faptul că **PENTRU ACEST CAMPIONAT AL LUMII S-A AMENAJAT SPECIAL** pe bul. Massena nr. 21, în Paris, **O SALĂ A HANDBALULUI** (chiar acesta îi este și numele : „Halle du Handball"), cu cîteva mii de locuri și a cărei suprafață de joc este acoperită cu tartan. De asemenea, sistemul „time-sharing" despre care se știe și cu ajutorul căruia se va putea afla instantaneu situația din fiecare sală de joc, a fost acum cuplat cu aparatul „3 M-209" și cu o instalație audio-vizuală care permite proiectarea pe un ecran a informațiilor. Ar mai fi — cum precizam și mai înainte — multe alte amănunte de acest ordin. Dar în aceste zile ele nu mai au savoare. Meciurile bat la ușă, cum se spune, și atenția este captată iremediabil spre primele confruntări.

Pentru cititorii români, care nu fac în mod sigur excepție, interesante mi se par cîteva date despre apropiatele partide ale echipei reprezentative a țării lor. **ROMÂNIA VA ÎNTÎLNI ÎN PRIMUL JOC FRANȚA LA PARIS**, în sala din bul. Massena nr. 21. Adversarii lor, handbaliștii francezi, au încheiat la 15 februarie un stagiu de pregătire la Font-Romeu, iar de la 16 februarie sînt cantonați în localitatea Marly-le Roi, de unde în ziua de 26 februarie vor veni direct la... sală. Ei sînt hotărîți să-și apere cu multă dîrzenie șansele. Și aceste șanse, adică posibilitatea de a se califica în sferturile de finală, nu înseamnă practic decît o victorie în fața României (ar fi prima din istoria confruntărilor dintre echipele de handbal ale celor două țări) sau în fața selecționatei R. F. a Germaniei. Așa că nu este exagerat deloc dacă îi avertizez pe simpaticii și valoroșii jucători români...

După debut, **SELECȚIONATA ROMÂNIEI ARE PE TRASEU**, în mod sigur, totul depinzînd de rezultatele sale, **ORAȘELE AMIENS** (28 februarie), cu celebra sa catedrală, și **CAEN** (1 martie), un tipic și în plină dezvoltare centru al Normandiei. În aceste locuri, iubitorii dv. sînt de pe acum cunoscuți și apreciați, presa locală publicînd informații și fotografii despre reprezentativa română, căreia îmi permit să-i urez, pușin anticipat, în numele tuturor compatrioților mei iubitori de sport, un călduros „Bun venit" în Franța celei de a VII-a ediții a Campionatului mondial masculin de handbal.

Charles ANTOINE

SPORTUL în vizită la echipa națională de handbal

(Urmare din pag. 1)

punea stăpînire deplină pe grupul acestor băieți cunoscuți și pentru volubilitatea lor. Să fi fost doar gîndul, încărcat de responsabilități, că pînă la marea confruntare au mai rămas doar cîteva zile ? Doctorul Gh. Mănescu ne indică însă sursa exactă : la ultimul meci de verificare, desfășurat la Sibiu, trei din oamenii de bază ai reprezentativei s-au accidentat grav. Gruia are o entorsă la glezna stîngă, Samungi — contuzie de menisc, iar Guneș — întindere musculară la brațul drept. Doar ultimul dintre ei este sigur că va juca în meciul cu Franța, ceilalți doi păstrînd 80 la sută din șanse. Evident, un ghinion, teribil ghinion, care scade potențialul real al echipei...

Atmosfera se încălzește din nou. Gruia păstrează nealterate speranțele sale într-o evoluție foarte bună la mondiale.

— *Vrei să devii golgeterul întrecerii ?*

— Nu ! Vreau să cîștigăm titlul mondial, fiindcă acest lucru este posibil. Mă interesează mai puțin un trofeu personal, dar țin nespus, cum n-am ținut la nimic, niciodată, să redevenim campioni ai lumii !

Veleitățile personale s-au topit, așadar, în retorta dorinței colective. Este, fără îndoială, încă un atu, puternic, al echipei care în handbal joacă — oarecum — rolul de invidiat al Braziliei în fotbal, Gruia fiind un Pelé la fel de virtuoz în lumea balonului mic.

Căpitanul echipei, Oțelea, om cu experiență, încearcă — vorbindu-mi — să-și lămurească sieși niște lucruri.

— Meciurile din grupă sînt grele, fără discuție. Avem însă prima șansă în fiecare dintre ele, chiar dacă Franța joacă acasă o carte mare. Hopul mi se pare a fi sferturile de finală. Ele te pot catapulta spre medalii sau te pot arunca în grupa lipsită de glorie a disputei pentru locurile 5—8. Acolo se joacă șansa, acolo trebuie dovedită valoarea, capacitatea de luptă.

— *Ai încercat să întrevezi deznodămîntul ?*

O clipă liniștea se așterne grea, apăsătoare. Cornel ezită.

— Ar trebui să vă spun răspicat : da, vom învinge ! Poate așa stă bine unui căpitan de echipă. Cînd mă gîndesc însă ce echipe luptă pentru aceeași șansă, ce încleștare de forțe va prilejui campionatul mondial, cîtă risipă de energie se va face, nu-mi vine la îndemînă să vă dau un răspuns pronostic ferm. Ceea ce vă pot spune fără echivoc este că vom lupta fără menajamente, că ne vom dărui trup și suflet idealului de a izbîndi. Este suficient ?

Da. Este suficient să vă știm hotărîți să învingeți, subordonați total acestui țel.

Vesel, gata să facă șotii, să-și dribleze colegii aidoma adversarilor pe teren, Cristinel Gațu, pe care-l știm din vremea cînd, de-o șchioapă fiind, uimea redacția cu cunoștințele sale șahiste, ne spune rizînd : „După campionatul mondial ne invitați la redacție să sărbătorim victoria ?"

Antrenorii — Eugen Trofin și Oprea Vlase — ascultă, zîmbesc, privesc cu insistență în zare, parcă acolo, pe eșarfa albastră dintre două piscuri înzăpezite, ar putea citi viitorul. La capătul a 2 000 de ore de antrenament (pentru fiecare oră de joc de la C.M. băieții au transpirat cîte 350 de ore la ședințele de pregătire !), întrecerea din Franța trebuie să confirme dacă ele s-au făcut cu folos sau în zadar. Sînt clipe grele, cînd incertitudinea te duce spre disperare. Noroc că totul este readus la echilibru de dulcea speranță ce se cuibărește acolo în inimă. Prof. Eugen Trofin se hotărăște să ia... startul.

— Pregătirea pentru acest campionat mondial a început în 1967. Jucătorii au fost urmăriți în campionatul național, iar calendarul internațional ne-a permis o verificare ritmică, progresivă, în compania celor mai valoroși adversari, a potențialului colectiv și individual. S-au încercat diferite formule în jocuri bilaterale cu adversari puternici (4 cu Cehoslovacia, 3 cu R.F.G., 2 cu R.D.G.) și în turneele internaționale din Iugoslavia, Franța, Spania și România. Nu ne-am rezumat la obiective de performanță pentru fiecare joc sau turneu, ci ne-am orientat în perspectivă, rulînd jucători tineri care la C.M. și J.O. să intre în formația de bază (Gațu, Chicidt, Birtolom, Moldovan, Orban, Bota).

Ce am reușit ? Ne-o va arăta campionatul mondial. Vom încerca în Franța să îmbinăm experiența lui Oțelea, Gruia, Samungi, cu elanul și forța de joc ale tinerilor Guneș, Chicidt, Licu și fantezia lui Gațu, Moldovan, Goran. Dorim să demonstrăm și la această ediție a C.M. valoarea pe care, într-adevăr, o avem.

Iată-ne la capătul vizitei. Stringem mîinile acestor băieți bravi, încercînd să le comunicăm toată încrederea pe care — în numele opiniei publice sportive — le-o acordăm. Ultimele cuvinte sînt rostite de noi :

SUCCES ! Și nu uitați : **miercuri 11 martie, la ora 10, „Sportul" vă așteaptă la redacție !**

Echipa de handbal a României pleacă astăzi în Franța

Astăzi, urmează să părăsească Capitala, pe calea aerului, echipa reprezentativă de handbal a României, care va participa la cea de a VII-a ediție a Campionatului Mondial de handbal ce se va desfășura în Franța. Iată pe cei 16 jucători care fac deplasarea : **Cornel Penu, Alexandru Dincă, Ștefan Orban, Cornel Oțelea, Gheorghe Gruia, Valentin Samungi, Cristian Gațu, Roland Guneș, Gabriel Chicidt, Gheorghe Goran, Ion Popescu, Gheorghe Licu, Cezar Nica, Mihai Marinescu, Titus Moldovan** și **Ștefan Birtolom.** Lotul va fi însoțit de antrenorii Nicolae Nedef, Oprea Vlase și Eugen Trofin, precum și de medicul Gheorghe Mănescu.

Primul joc al reprezentativei noastre se va desfășura în ziua de 26 februarie la Paris, în compania selecționatei Franței

Tiparul : I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 825 (6259) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 25 februarie 1970

EDIȚIA 1970 A CAMPIONATULUI MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA B — A FOST INAUGURATĂ

ORA H

Ieri, 24.II. a.c. la orele 9,30, jucătorii reprezentînd Japonia și S.U.A. s-au aflat față în față, cu crosele pregătite, apăsînd, cu priviri avide, pucul fixat în centrul dreptunghiului de gheață. Afișul anunțînd începerea turneului grupei B a C.M. de hochei pentru ziua de 26 a lunii februarie a căzut în desuetudine, ca toți cei care nu țin seama de realitate...

Deși festivitatea deschiderii oficiale avea să se producă la o altă oră a zilei, primul angajament acesta a fost, și l-am găsit încărcat de simbolurile sugerate, mai ales, de confruntarea unor formații venite de pe două continente extreme: Asia și America. Pentru debut, nici că se putea mai bine! Aș zice, chiar, că sorții au punctat, astfel, și alte elemente de mare valoare și în sport: perfecta neutralitate (căci locul disputei se află în bătrîna Europă) și ospitalitatea grațioasă a gazdelor care lasă locul din capul mesei celor veniți cel mai de departe.

Mărturisesc că nu atît tăria concursului, care debuta, constituia pentru mine, ieri, punctul maxim de interes, ci rendez-vous-ul cu noul patinoar. Această premieră le-a depășit, cred, pe toate celelalte, desfășurate în paralel cu același prilej și astfel îmi și explic afluxul publicului (atît dimineața — consecință și a ideii remarcabile de a se fixa un preț mic de 5 lei pentru matinee) dar și pe cel de seară, care a înregistrat, cu adevărat, succesul unei gale selecte.

Văzut din interior, acoperișul prefigurează, grație argintului-albăstrui al metalului din care este confecționat ca și pantelor sale simetrice, repezite spre înălțimi, un cer cu pretenții de autenticitate. Sub protecția sa, acolo jos, se desfășoară o vie activitate, cu ritmuri diferite: precipitarea jucătorilor, accentuată de sonoritățile produse de întîlnirea patinelor cu gheața ca de sticlă mată, exclamațiile publicului, declanșate la semnul crosei, devenită baghetă pentru acest cor improvizat, calmul vînzătoarelor și vînzătorilor de ceai, cafea și sendviciuri, în echipamente distincte de culoare albă, de jos și pînă sus, la cașchetă, indiferența lor față de ceea ce se petrece pe gheață și concentrarea spre dorințele spectatorilor, promptitudinea (și ea ritmată dar de calitățile celor ce evoluează pe patinoar), a tabelei electronice de marcaj, frecvența reclamelor uniformizate coloristic ce sprijină (sperăm cît mai material...) mantinelele laterale, prețiozitatea gravă a aparatajului TV, răspîndit prin diverse unghiuri, dar mascat deocamdată de huse protectoare pînă la ora sorocită primei emisiuni, și în fine, observațiile particulare prilejuite de jucători: un japonez poartă ochelari de vedere, un american arborează o barbă roșcată de hippy, căștile suedeze sînt un factor comun, iar cel dintîi puc aruncat peste mantinelă revine pe gheață, imediat, grație bunăvoinței (incompetente în materie) a unui spectator care n-a aflat, încă, legea nescrisă a hocheiului potrivit căreia pucul devine proprietatea norocosului găsitor, cum chipiul căpitanului vasului eșuat rămîne căpităniei tristului port unde s-a petrecut drama. Publicul însă nu și-a lăsat înghețat umorul și-am și înregistrat un protest colectiv și o replică acidă: „Asta se crede la fotbal!".

Emanuel VALERIU

Norvegienii inițiază un nou atac împotriva „sextetului" român
Foto: AUREL NEAGU

Ieri, la ora 9,30, pe gheața patinoarului „23 August" din Capitală, arbitrii au fluierat prima angajare de puc din cadrul Campionatului mondial de hochei — grupa B, competiție majoră la care participă 8 valoroase formații: Bulgaria, Elveția, R.F. a Germaniei, Iugoslavia, Japonia, Norvegia, S.U.A. și România. După meciul inaugural, S.U.A. — Japonia, pe programul primei zile de concurs a figurat partida dintre Elveția și Bulgaria.

După amiază, la ora 16,10, a avut loc festivitatea oficială de deschidere, în cadrul căreia au luat cuvîntul Nicolae Bozdog, președintele federației române de specialitate, președinte al comisiei de organizare a C.M., precum și Miroslav Subrt, vicepreședinte al I.I.H.G. S-a intonat Imnul de stat al Republicii Socialiste România. Micuțe patinatoare, în pitorești costume, au oferit flori reprezentanților celor 8 formații competitoare.

Au urmat alte două întreceri ale C.M.

NORVEGIA — ROMÂNIA 4-3 (2-0, 2-0, 0-3)

Hocheiștii români încep meciul în trombă, asaltînd poarta lui Östensen, dar șuturile de la distanță expediate de Fl. Sgîncă, Făgăraș și Varga nu-și ating țința, făcînd doar să bubuie mantinelele din fund sau fiind blocate de norvegieni, dispuși într-o apărare foarte strînsă. Pe de altă parte, atacanții nu-și găsesc pozițiile și golul întîrzie să cadă. Ritmul jocului devine lent, ceea ce convine nordicilor. În min. 13, Thoen pătrunde în treimea schipei române și, fără să fie atacat, își pregătește pucul, pe care-l expediază liftat în poartă: 1—0. Riposta jucătorilor noștri nu este cea așteptată. Ei domină, ce-i drept, dar fără orizont. În schimb, cei care înscriu sînt tot norvegienii, prin același Thoen, în min. 18: 2—0.

Sperăm ca pauza să fie un sfetnic bun pentru jucătorii români, dar ei au evoluat și în continuare la fel, pasele au mers la întîmplare, iar în apărare s-au comis serioase greșeli de marcaj. În min. 23, de exemplu, Pedersen a făcut o cursă pe jumătate de teren, cu Huțanu „în coastă", dar fără ca acesta să-l poată opri să paseze. Pucul ajuns la Jansen este introdus în poartă: 3—0. Cu un minut înainte de încheierea reprizei, norvegienii concretizează prin fundașul Sandberg, una din multele ocazii avute.

Abia în ultima treime a meciului, hocheiștii români au jucat la valoarea recunoscută, preluînd total inițiativa și dominîndu-și copios partenerii prin acțiuni variate și rapide. Ei au înscris trei puncte prin Calamar (min. 42 și 48) și G. Szabo (min. 44), străduindu-se să obțină egalarea, portarul Östensen dovedindu-se însă nu numai inspirat, dar și plin de șansă. Raport șuturi pe poartă: România — 37; Norvegia 38. Penalizări: România 0, Norvegia 6.

Au condus Nakano (Japonia) și Popov (Bulgaria).

PRIMA ORDINE

1. S.U.A.	1	1	0	0	11—	1 2
2. R.F. a Germaniei	1	1	0	0	6—	3 2
3. Elveția	1	1	0	0	4—	2 2
4. Norvegia	1	1	0	0	4—	3 2
5. România	1	0	0	1	3—	4 0
6. Bulgaria	1	0	0	1	2—	4 0
7. Iugoslavia	1	0	0	1	3—	6 0
8. Japonia	1	0	0	1	1—11	0

PROGRAMUL ZILEI

Ora 17:
R. F. a Germaniei — Japonia

Ora 19,30:
S.U.A.—Bulgaria

Cronici de Romeo VILARA
Cronicile celorlalte meciuri în pag. a 2-a

DRUM BUN, TRICOLORI!

Drum bun, tricolori și să veniți sub scut din țara lui Villon și Rousseau, a lui Manet și Rodin, a lui Kopa și Killy!

Sîntem siguri că purtînd cu voi dorința voastră și a noastră speranță, veți încerca redobîndirea titlului (vremelnic) pierdut.

Drum bun, ambasadori ai handbalului românesc! Drum bun, vouă urmașii echipei de aur, vouă care puteți dovedi acum că — din stejar, stejar răsare.

Sîntem siguri că veți face totul pentru ca România să redevină forța numărul 1 a handbalului mondial.

Aveți forța morală, pregătirea tehnică și gîndirea tactică pentru aceasta. Sînteți o echipă de valoare, iar fiecare din voi este un jucător cu multe karate.

Dacă stînga necruțătoare a lui Gruia, reflexele stupefiante ale lui Penu, sclipirile de geniu sportiv ale lui Gațu, clarviziunea „bătrînului" Otelea, tinerețea impetuoasă a lui Chicid și masivitatea zdrobitoare a lui Guneș se vor supune ideii de echipă, de joc colectiv, de interes comun — veți fi imbatabili.

Drumul spre ținta aspirațiilor voastre și a dorințelor noastre e aspru și anevoios. Vă așteaptă adversarii cei mai puternici din lume, ale căror ambiții nu sînt cu nimic mai prejos decît ale voastre. Vor fi acolo și echipa Republicii Democrate Germane — adevărat mecanism perfecționat, va fi și tenacea selecționată a Uniunii Sovietice și „vikingii" danezi, dezinvolți și sclipitori, vor fi și mereu de temuții Mares și Duda, care nu mai vor să apună, va fi și echipa iugoslaviei, cu tăria ei de stîncă dalmată.

Dar voi îi știți pe toți, i-ați înfruntat pe toți, i-ați învins pe toți.

De aceea, credem în voi.

Și chiar dacă cel mai înalt catarg ne va fi totuși inaccesibil acum, aflați-vă în fiecare moment în mijlocul luptei, fiți animatorii ei, angajați-vă fără rețineri, total și irevocabil.

Vînt bun, Argonauți ai handbalului românesc! Noi sperăm că veți aduce cu voi la întoarcere, lîna de aur a biruinței sportive.

Dorin ALMAȘAN

Alte atlete consacrate și-au anunțat participarea la internaționalele de sală

La federația noastră de specialitate au sosit noi și valoroase înscrieri nominale pentru concursul internațional de atletism pe teren acoperit, ce va avea loc la sfîrșitul săptămînii, în sala Complexului sportiv „23 August". Lotul englez, de pildă, cuprinde două sportive reputate: alergătoarea pe 100 m garduri Perrera — creditată cu 13,5 s anul trecut și recent cu 8,5 s la 60 m g — și binecunoscuta pentatlonistă Mary Peters, care va concura la 60 m g (recent 8,5 s) și la greutate, unde ultimul ei rezultat reprezintă recordul Angliei pe teren acoperit: 15,75 m.

Alte participante reputate: pentatlonista maghiară Toth-Pálné, medaliată la J.O. din Mexic — sprinteră de valoare (23,3 la 200 m) — și săritoarea în înălțime Gontkovskaia (1,76 în 1969), campioana de junioare a U.R.S.S.

Se așteaptă alte confirmări.

Un trio românesc ce va putea fi urmărit (și — de ce nu? — aplaudat) la confruntarea internațională atletică indoor din Capitală: alergătorii peste garduri Viorel Suciu (6,7 s) și Nicolae Perța (6,6 s —nou record la 50 m.g.) îl încadrează pe valorosul săritor de triplu Carol Corbu, recent învingător în concursul internațional studențesc de la Sofia

Foto: N. DRAGOȘ

GYULA EMSBERGER VA ARBITRA MECIUL DINAMO BACĂU—ARSENAL

În cursul după-amiezii de ieri, Federația maghiară de fotbal a comunicat numele celor trei arbitri care vor conduce prima partidă, cea de la Bacău, dintre echipa locală Dinamo și Arsenal Londra, din cadrul „Cupei europene a tîrgurilor".

La centru, va oficia cunoscutul „cavaler al fluierului" Gyula EMSBERGER, unul dintre cei 30 de arbitri delegați la campionatul mondial din Mexic. Emsberger va fi ajutat la linie de Janos Biroczki și Sandor Kaposi.

LA BASCHET, DINAMO ÎNVINGĂTOARE LA SCOR: 87-55 CU „U" TIMIȘOARA

După „dușul" de la Cluj și avizată de meciul de duminică al Universității Timișoara (care a învins la București pe Politehnica), echipa Dinamo a luat de la început meciul în serios și, practicînd un joc tactic, liniștit dar sigur, s-a distanțat din min. 12, cîștigînd detașat. Timișorenii au avut un început bun, dar cîteva greșeli de tehnică comise la jumătatea primei reprize i-au privat de puncte în momente în care se luptau de la egal cu campionii țării. Apoi au cedat și au jucat fără viagă, fiind principalii autori ai unui spectacol plicticos. Scorul întîlnirii Dinamo—„U" Timișoara, restanță din turul diviziei A la baschet masculin: 87—55 (40—28). Au arbitrat bine Al. Dănilă și M. Rizea (d. st.).

De la trimisul nostru special, Călin ANTONESCU

HANDBALIȘTII ROMÂNI AU SOSIT LA PARIS

PARIS, 24 (prin telefon). Capitala Franței îi primește în haina de sărbătoare a primăverii pe participanții la confruntarea celor mai bune echipe masculine de handbal din lume. Printre aceștia se numără — după cum se știe — și sportivii noștri. Călătoria pînă aici n-a fost lipsită de surprize. Frigul și ploaia care au însoțit primele accelerări ale jeturilor elegantului BAC al companiei TAROM pe aeroportul Băneasa s-au întețit pe parcurs și orașul Zürich — care trebuia să fie prima noastră escală — ne-a refuzat aterizarea de sub cupola deasă de nori. Așa că am continuat călătoria spre Paris, unde prin dușul cald al unei ploi de primăvară handbaliștii români au descins zgribuliți cu 50 de minute mai devreme decît fusese prevăzut.

Gazdele noastre instalaseră însă pe aeroportul Le Bourget un serviciu de primire și escala din holul aerogării a fost foarte scurtă. Totuși, în aceste puține minute am avut timp să-l consult pe dl. René Ricard, directorul tehnic al reprezentativei Franței, viitoarea noastră adversară. Subiectul? Surprinzătoarea înfrîngere (13—14 de joi 19 februarie) și victoria la limită (13—11 de sîmbătă 21 februarie) ale handbaliștilor francezi în fața încă modestei selecționate a Olandei. Amabil, interlocutorul nostru ne-a spus: „Știți cum se întîmplă deseori în sport... Echipa noastră nu merge. Orice am face e degeaba! Nu prea avem șanse să ne calificăm în sferturi. Barem să cîștigați voi campionatului mondial!"

La ora cînd telefonez, echipele continuă să sosească, majoritatea îndreptîndu-se direct spre orașele ce vor găzdui primele partide. La elegantul hotel Hilton Orly a început ședința comisiei tehnice în care se discută îmbunătățirea arbitrajelor în vederea reprimării jocului dur. Interesantă în această privință este inițiativa F.R.H. care întreprinde o mare anchetă aici la C. M. printre antrenori, tehnicieni, arbitri și ziariști, solicitîndu-le părerea în vederea găsirii unor soluții sau poate adoptării chiar a unor modificări ale regulamentului de joc. Dar despre toate aceste lucruri, într-o corespondență viitoare.

IN PAG. A IV-a — COMENTARIUL TRIMISULUI NOSTRU SPECIAL

In pag. a 3-a
Ștefan Cîrjan — fostul jucător și antrenor al Unirii Tricolor — despre Titus Ozon

DE MÎINE, ÎN **sportul**

Un nou serial palpitant:

BRUMEL — SĂRITORUL COSMIC

● Secvențe din cariera strălucită și viața dramatică a unui gigant al atletismului ● Drumul aspru dintr-un cătun pierdut în taigaua siberiană pînă la podiumul învingătorilor olimpici ● Trei ani pe un pat de spital! ● Din nou în fața stachetei

DE MÎINE, ÎN **sportul**

Rezultat remarcabil al boberilor români:

Ion Panțuru pe locul II la „Memorialul Kennedy"

LAKE PLACID, 24 (prin telefon). Deși se stabilise inițial ca proba de bob 4 persoane din cadrul „Memorialului Kennedy" să se desfășoare în două manșe, organizatorii au hotărît pînă la urmă ca ea să se dispute în patru manșe, așa cum se cuvine oricărei mari competiții internaționale. După prima zi, pilotul român Ion Panțuru se afla pe locul patru, la o distanță de o secundă și opt sutimi de deținătorul primului loc, americanul Petersen.

În ziua a doua, însă, campionul român și coechipierii săi Focșeneanu, Pascu și Zangor (acesta din urmă fost campion național la schi alpin) au parcurs ultimele manșe într-o manieră entuziasmantă, reușind să depășească două dintre echipajele care se aflau în față, respectiv cele ale S.U.A. II și Elveției. Sportivii români au cucerit astfel locul secund într-un mare concurs internațional la care au mai luat parte boberi din Italia, R.F. a Germaniei, Elveția, Canada și, bineînțeles, din S.U.A.

Primul loc a fost ocupat de echipajul S.U.A. I, condus de Harry Petersen, care a totalizat după cele patru manșe 4:29,80. Au urmat în clasament echipajele România cu 4:31,10, S.U.A. II cu 4:31,35, Elveția cu 4:31,59. De menționat că echipajul italian condus de D'Andrea-Podar s-a clasat de abia pe locul nouă, cu timpul de 4:34,10.

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA B

VIZOR la mantinelă

În ambianța, inedită pentru noi, bucureștenii, a Palatului de gheață, construit în pripă, cu un efort intensiv de 4 luni, un străin, obișnuit cu baldachinele transparente ale lumii așternute peste suprafețele de luciu glacial, părea vădit emoționat. Cehoslovacul Miroslav Subrt, al doilea vicepreședinte al Ligii Internaționale de Hochei pe Gheață (L.I.H.G.), membru al directoratului federației, instalat din prima oră a dimineții în tribuna oficială, cu pîslari groși în picioare — pentru a putea rezista ceasurilor lungi de joc ale zilei de debut — răspunde întrebărilor noastre cu vorba molcomă, cu pauze dese, rotindu-și mereu ochii prin hală, îmbrățișînd totul cu sentimentul de paternitate adoptivă ce te încearcă față de odrasla frumoasă a altuia. Nu e vorba de invidie — doar în Cehoslovacia și în lume sînt atîtea patinoare acoperite splendide la înfățișare. Mai curînd e admirație și plăcere, bucuria unei autorități mondiale care vede crescînd familia pe care o patronează.

— *În ciuda anumitor păreri sceptice* — spune Miroslav Subrt — *hocheiul pe gheață este un sport foarte popular, a cărui răspîndire în lume nu se poate judeca numai prin prisma celor vreo 30 de țări afiliate Ligii. Sportul crosei și al pucului se află, de altfel, în plin progres, dezvoltarea lui este marcată și înregistrată, cu fiecare an, tot mai mult. Ceea ce determină acest progres este fără îndoială accentuata evoluție cantitativă a construcției de patinoare artificiale. Elementul menționat devine hotărîtor într-un sport limitat îndeobște de condiții climaterice. Poate spre surprinderea dv, vă voi mărturisi că sîntem în posesia unor informații recente care denotă un interes crescînd pentru hochei pe gheață tocmai acolo unde vă așteptați mai puțin: în America de Sud!*

— Entuziasmul ideilor dv. este încurajant pentru cei ce știu că veniți la București după obositorul turneu de la Galați, al cărui directorat l-ați prezidat.

— *De vină sînt oamenii de la Dunăre. Ospitalitatea lor remarcabilă este creatoare de bună dispoziție. Nu am decît cuvinte de bine pentru organizatorii români. Firește, noul patinoar de la Galați nu este încă finisat și el ne-a creat unele dificultăți tehnice. Dar — țin să subliniez acest lucru în mod special — bunăvoința localnicilor, admirabilă în esență, a făcut posibilă respectarea literei regulamentului. Aici, la București, totul va decurge, firește, mai ușor, pentru că există o tradiție a hocheiului pe gheață și mai ales acest excelent patinoar, care merită felicitările Ligii Internaționale. Am deplină încredere în posibilitățile organizatorice ale Federației române.*

— Jocul de debut a și început. Care sînt, în aceste clipe, primele dv. gînduri?

— *O fericită coincidență a făcut ca jocul inițial să marcheze tocmai caracterul cu adevărat universal al acestui turneu. Prezența pe gheață a echipelor reprezentative ale Statelor Unite și ale Japoniei conferă competiției amprenta mondială care va lipsi la Stockholm grupei A, datorită absenței Canadei. Grupa B, de la București, este, în limitele categoriei ei, un adevărat campionat mondial și european. Dar primul succes al întrecerii stă totuși în frumusețea halei care o găzduiește. Nădăjduiesc că vom avea prilejul să asistăm la meciuri frumoase, ținînd seama de echilibrul valoric al echipelor. În aceste condiții este greu să formulezi un pronostic. Performanțele anterioare ale participantelor sînt destul de apropiate. În orice caz, în calitatea pe care o dețin, nu pot decît să urez, în mod tradițional: cel mai bun să învingă!*

— Optimismul dv. molipsitor, nu-i putem adăuga, acum, după primele două reprize ale campionatului, decît constatarea că banca pedepsiților a rămas neatinsă, ceea ce, pe românește, s-ar numi: semn bun!

Victor BANCIULESCU

Spectaculos moment ofensiv al echipei S.U.A. la poarta Japoniei, interpreții principali fiind înaintașul Bryan Grand (nr. 7) și ultimul apărător nipon: Katsuji Morishima (nr. 2)
Foto: AUREL NEAGU

S.U.A. — JAPONIA 11-1 (4-1, 3-0, 4-0)

Meciul inaugural al competiției a opus echipei Statelor Unite („vine" din grupa A) pe cea a Japoniei (a „urcat" din C), cele două formații desfășurînd un joc care, în cea mai mare parte, a păstrat caracteristicile grupelor valorice din care au făcut parte, pînă în acest an, respectivele reprezentative. De aceea, în ciuda deosebitei ambiții cu care au evoluat hocheiștii japonezi, aceasta nu le-a fost suficientă pentru a contracara atuurile formației de peste Ocean, ieri superioară cu cel puțin o clasă, din toate punctele de vedere. Superioritatea hocheiștilor americani a fost mai evidentă în ceea ce privește calitățile fizice, media gabaritului jucătorilor americani fiind net superioară celei a adversarilor care, pur și simplu, păreau niște copii pe lîngă ei. De aceea, toate angajamentele fizice au și fost cîștigate de echipa S.U.A. Bine că în jocul de hochei nu este uzitată ținerea unei evidențe a tuturor acestor angajamente... Și mai este ceva: credem că nici o altă echipă nu a avut mai mult de „pătimit" după modificarea regulamentului internațional (potrivit căruia bodicec-urile sînt admise și în atac) ca formația Japoniei, a cărei rezistență a fost măcinată de loviturile cu corpul date de americani.

Cele 12 puncte ale partidei au fost realizate de: Lilyholm (min. 2 și 55), Christiansen (min. 7 și 55), Stordhal (min. 13), Konik (min. 15), Gambucci (min. 31), Brooks (min. 32, 33 și 45), Grand (min. 59), respectiv Ebina (min. 4). Arbitri: Valentin (Austria) și Ehrensperger (Elveția). Raport de șuturi pe poartă: S.U.A. 57, Japonia 33. Eliminări: S.U.A. — 2 min.

Crosa nr. 1

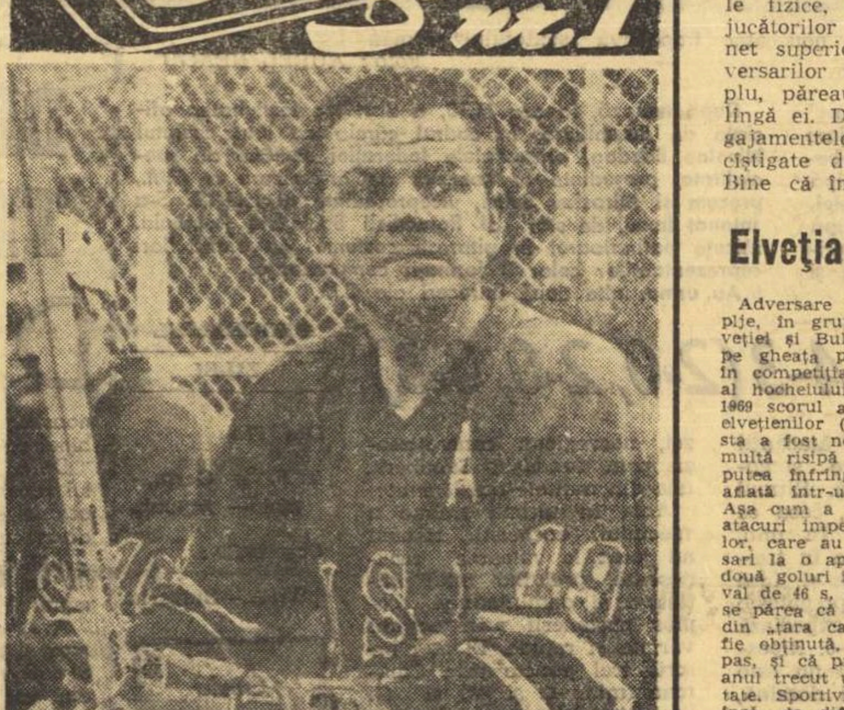

GEORGE KONIK (1,88 m), la 32 de ani, este veteranul team-ului american. A cucerit repede simpatia tribunelor, datorită sobrietății intervențiilor sale în linia defensivă, preciziei matematice a paselor și șarjelor spectaculoase, una dintre ele încheiată cu un gol electrizant. S-a născut în Canada și de la vîrsta de 10 ani s-a stabilit în S.U.A. Debutul său este legat de formația Denver University, de mai multe ori campioană a țării. A jucat timp de 6 ani în formația profesionistă Pittsburgh Penguins din National Hockey League, iar în 1968 a fost reamatorizat. În ciuda faptului că se numără printre cei mai buni hocheiști de peste Ocean, Konik este la primul său campionat mondial, unde — după evoluția de ieri — și-a depus o serioasă candidatură pentru All Stars București 1970. Lucrează, ca inginer, la o mare firmă de specialitate din Bloomington; este căsătorit și are trei copii.

Elveția — Bulgaria 4-2 (2-1, 1-0, 1-1)

Adversare anul trecut la Skoplje, în grupa C, formațiile Elveției și Bulgariei s-au reîntîlnit pe gheața patinoarului artificial, în competiția eșalonului secund al hocheiului mondial. Dacă în 1969 scorul a fost net favorabil elvețienilor (11—3), de data aceasta a fost nevoie ca ei să facă multă risipă de energie pentru a putea înfrînge formația bulgară, aflată într-un sensibil progres. Așa cum a debutat partida, cu atacuri impetuoase ale elvețienilor, care au constrîns pe adversari la o apărare disperată, cu două goluri înscrise într-un interval de 46 s, în minutul al treilea, se părea că victoria hocheiștilor din „țara cantoanelor" avea să fie obținută, cum se spune, la pas, și că proporțiile scorului de anul trecut urmau să fie reeditate. Sportivii bulgari au trecut însă de dificultățile începutului, și-au organizat mai bine rîndurile în defensivă, închizînd culoarele de șut ale elvețienilor. O dată asigurată apărarea, ei au trecut la atac, au șutat de 13 ori (aproape dublu cît adversarii lor) și dacă n-au putut înscrie decît un singur gol, aceasta se explică pe de o parte prin forma bună a portarului Rigolet, pe de alta — prin lipsa de precizie.

Repriza secundă s-a desfășurat în nota de puternică dominare a formației elvețiene (13 șuturi pe poartă, față de cele 4 ale bulgarilor); dar pucul n-a intrat decît o singură dată în poarta inspiratului Iliev. Ultimele 20 de minute ale meciului au fost caracterizate de o luptă dîrză, confuză și plină de greșeli. După ce au redus scorul la 3—2, hocheiștii bulgari au luptat pentru egalare, dar o gravă greșeală, cu 35 secunde înainte de sfîrșit, a îngăduit elvețienilor să se detașeze în învingători, la două puncte diferență.

Autorii golurilor: Dubois (min. 3), Turler (min. 3 și 60), Chappot (min. 26) pentru Elveția, respectiv Lesev (min. 6) și Mihailov (min. 54). Au arbitrat Dușanovici (Iugoslavia) și Baader (R.F. a Germaniei). Penalizări: Elveția 4 min., Bulgaria 5 min.

R.F. a GERMANIEI — IUGOSLAVIA 6-3 (1-1, 2-1, 3-1)

În cea mai mare parte a meciului, disputa s-a desfășurat de la egal la egal. Am constatat, totuși, o ușoară superioritate a hocheiștilor vest-germani în acțiunile ofensive, mai clare, mai rapide, mai bine orientate; fapt hotărîtor la stabilirea învingătoarei și chiar a scorului. Iugoslavii s-au prezentat excelent pregătiți sub raport fizic. Ei au menținut un ritm ridicat de patinaj pe parcursul partidei, dar le-a fost suficient să greșească de cîteva ori în apărare pentru a fi întrecuți la o diferență de trei puncte. Primul gol, de exemplu, a fost „opera" portarului Anton Gale, care deși a reținut pucul l-a jucat în mînă pînă ce l-a scăpat în poartă. Greșeală de-a dreptul copilărească, dar nu și singura. De asemenea, în acțiunile de atac, cu toate că pucul s-a aflat de foarte multe ori în posesia iugoslavilor, aceștia fie că s-au pripit, fie că, dimpotrivă, au întîrziat în expedierea șuturilor pe poarta apărată cu brio de Makatsch, cert este că n-au putut concretiza decît de trei ori. Au înscris: Köpf (min. 2, 45, 53), Eibl (min. 23), Egger (min. 25), Hartelt (min. 44), respectiv Hiti (min. 9 și 34) și Beravs (min. 58). Au condus: Gagnon (S.U.A.) și Turceanu (România). Raportul șuturilor pe poartă: R. F. a Germaniei 35, Iugoslavia 24. Raportul penalizărilor: 10 min. și, respectiv, 6 min.

AL. MIRODAN

Anexă la istoria feudalismului

Toată lumea își închipuie că epoca feudală și-a trăit veacurile acum cîteva sute de ani și că — exceptînd niște zone afro-asiatice ale globului — ea este de mult și pe deplin revolută. Toată lumea își închipuie, de asemenea, că singurele prezențe în contemporaneitate ale feudalismului, cel puțin pe-aici prin Europa civilizată, sînt catedralele gotice, cîntecele menestrelilor și expresia „feuda tovarășului director cutare", prin care se înțelege îndeobște facultatea respectivului șef de a echivala o funcție cu o moșie, utilizînd excesiv bunurile de care răspunde provizoriu. Dar nimeni nu și-ar închipui că în anul cult 1970 mai există feudali și servi, stăpîni în stare să dispună de viața supușilor, autocrați capabili să mutileze ori să desființeze de tot, printr-o vorbă așternută la colț de hîrtie, destinul subordonaților.

Ei bine, există. Și, în lumea de care ne ocupăm aici — lumea fotbalului — dovada ne-a furnizat-o de curînd cazul Țărălungă. Jucătorul Progresului, capricios sau necapricios, nu știu, a hotărît să plece din București pentru a activa în rîndurile Universității Craiova. Întîmplare mai mult decît banală pentru că, la urma urmei aproape orice fotbalist din lume trece, de-a lungul carierei, prin mai multe cluburi. Bine sau rău, „asta-i situația". Excepțiile, adică jucătorii legați pe veci de-o singură echipă, sînt admirabile și constituie exemple înălțătoare pentru juniori, dar ele nu fac decît să confirme o lege. Or, noi sîntem atenți, ne place-nu ne place, la legi. Așadar, Țărălungă vrea să se mute la Craiova. Dar conducerea Progresului (era să scriem regresului dar... renunțăm)... Întîmplare — iarăși — mai mult decît banală. De asemenea, respectiva conducere apreciază că dorința de schimbare a lui Țărălungă este culpabilă. Apreciere — iarăși — banală. În asemenea cazuri, însă, cluburile folosesc fie mijloace civilizate de persuasiune fie, la o adică, acordă o sancțiune așa-zis rezonabilă. În spiritul elinului „nimic peste măsură". În cazul la care ne referim însă — șefii Progresului au depășit măsura, suspendîndu-l pe Țărălungă pe doi ani de zile. Iată o hotărîre care, la o cercetare mai atentă, echivalează cu o condamnare la moarte sportivă.

De ce?

În primul rînd, pentru că viața sportivă a unui jucător de performanță este destul de scurtă. Dacă un medic, un inginer, un strungar sau un poet ermetic de 27 de ani nu activează 2 ani avem de-a face cu un fapt neîndoios regretabil, dar după 2 ani, respectivii pot — nu foarte simplu, dar pot — să-și reia activitatea. Ei au „toată viața înaintea lor". Viața de fotbalist, însă, nu durează pînă la 60 de ani ci, în medie, pînă la 30 doar. De aceea, a-i răpi 2 ani înseamnă pur și simplu a-i amputa un sfert, o jumătate sau dacă incriminatul nu e, la ora pedepsei, foarte tînăr, întreaga carieră sportivă. Or, cel mai potolit calificativ ce se poate atribui unui asemenea act este ușurința. O ușurință greu de receptat cu seninătate, foarte greu de înțeles, cu neputință de acceptat. O ușurință stupefiantă. O ușurință, dintr-acelea, care-ți provoacă fiori. În al doilea rînd... În al doilea rînd... Dar cred că e mai bine să mă opresc la fiori.

ÎN LOC DE... UMBRELĂ

În numărul său din 21 ianuarie a.c., ziarul „Sportul" a publicat — în cadrul rubricii „Umbrela atletismului" — articolul comentatoarei Iolanda Balaș-Söter „STOP! CADRU!" în care autoarea reclama, pe lîngă avariile ce se fac vizibile în corpul noii săli de atletism din Parcul „23 August", o suită de lipsuri din activitatea atletică competițională a municipiului București.

Se preciza, astfel, în cadrul primului aspect, că: **„greșelile și lipsurile stipulate în procesul verbal provizoriu, încheiat în ianuarie 1969, nu sînt remediate nici pînă astăzi de către constructori"** (grupul nr. 102 construcții), fapt pentru care: **„umbrela s-a găurit în mai multe locuri, lăsînd ploii posibilitatea să inunde sala și să deterioreze materiale sportive procurate cu bani grei".**

În cel de-al doilea capitol al articolului citat, comentatoarea sesiza atît concursurile deosebit de sărace (referirea privea întrecerile din 17—18 ianuarie), datorate unui regulament impropriu (ce acceptă numai trei atleți de secție) și unor măsuri birocratice (înscrieri ce se cer făcute cu mult înaintea concursului și în baza unor fișe cu numeroase rubrici al căror conținut nu interesează pe nimeni), cît și arbitrajele... arbitrare sau neglijențe și inexistența acelor foto-finișuri atît de necesare în unele probe atletice.

Materialul, ce sesiza obiectiv niște defectuoase stări de lucruri, a avut ecouri largi în rîndul iubitorilor de atletism.

Nu au lipsit, bineînțeles, nici răspunsurile celor direct vizați. Interesat, beneficiarul (I.E.A.B.S.) ne-a făcut cunoscut — prin adresa 13.196 din 9.II.a.c. — că **se întreprind toate demersurile pentru înlăturarea defecțiunilor, asigurîndu-ne că: „Întreprinderea noastră se străduiește ca pînă la Campionatele internaționale de sală, ce vor avea loc la sfîrșitul lunii, deficiențele semnalate să fie remediate".**

Mai puțin receptivă la critică, din contra, profund indignată de curajul autoarei, Secția tehnică a C.M.E.F.S. (exprimînd... sentimentele Comisiei municipale de atletism), a avut o reacție prea puțin întîlnită: a convocat autoarea — deci, implicit, ziarul — la o... întrevedere pentru a da socoteală de cele scrise și a se dezvinovăți. A trimis, în același timp, redacției, un material cu contraargumente la incriminările comentatoarei, specificînd totodată că: **„observațiile critice făcute de Iolanda Balaș-Söter nu reflectă în mod obiectiv realitatea, că sînt total subiective și neprincipiale".**

Dar, să transcriem cîteva dintre paragrafele adresei nr. 46 din 26.I.1970 trimisă de Comisia municipală de atletism.

● Pentru ca, în campionatele municipale să predomine calitatea și nu cantitatea, în regulament s-a prevăzut ca fiecare secție să poată înscrie numai trei concurenți de probă la sala „23 August" și 5 la Sala Floreasca II.

● Pentru organizarea în bune condiții a campionatelor, înscrierile trebuie să cuprindă date absolut necesare: proba, numele și prenumele concurentului, anul nașterii, numărul de concurs și performanța optimă în 1969.

● Privind activitatea depusă de arbitri, Comisia apreciază că aceasta s-a desfășurat în cele mai bune condițiuni.

● Menționăm că în custodia Comisiei municipale se găsesc 25 de cronometre, care, chiar dacă nu sînt noi, totuși, prin selecția lor se poate asigura un cronometraj mulțumitor, așa cum de altfel, s-a constatat și în campionatele din 17—18.I. (n.r.: concursurile vizate de autoare), cînd timpii înregistrați au indicat performanțe bune și foarte bune.

● Referitor la participarea atleților la cele două campionate (n.r. — campionatele municipiului București la juniori I și seniori), Comisia o apreciază ca satisfăcătoare pe cea de la sala 23 August și foarte slabă pe cea de la Floreasca II, situație datorată faptului că aceste întreceri au fost privite superficial.

Dar motivațiile aduse pentru a o... desființa pe autoare, sînt atacabile în totalitatea lor. Să argumentăm:

● **Explicația că, pentru a asigura calitatea unui concurs, fiecare club local trebuie să-și înscrie numai 3 concurenți, este de-a dreptul ilariantă. Atletismul dispune de criterii mult prea concrete pentru a asigura calitatea prin norme de participare.**

● **Cu adresa într-o mînă și cu regulamentul în cealaltă, constatăm că însăși depeșa trimisă redacției „Sportul" omite unele cerințe referitoare la înscrieri.**

● **A se aprecia de către Comisia municipală de atletism că arbitrajul la concursurile pe Capitală s-a desfășurat în cele mai bune condiții și a accepta această idee înseamnă a nu ține seama de realitate. Nu există concurent, antrenor sau spectator care să nu fi avut aprecieri critice la adresa arbitrajului. În municipiul București acestea sînt considerate arbitraje excelente; este evident că cineva este nepriceput în materie sau nesincer.**

● **Cît privește afirmația că: pentru a avea rezultate bune și foarte bune, este de ajuns un cronometru bun, să ne fie iertat, nici ca glumă nu este bună.**

Preluînd seria... contra-contraargumentelor, subliniem că specificația: **„fotografierea sosirilor în cursele de alergări nu se poate efectua, la sala 23 August, din cauza pereților de sticlă"** — oferită în aceeași adresă — nu are acoperire, ea fiind anulată de sutele de metri de peliculă pe care fotoreporterii noștri le-au realizat în sala aceea dificilă, cu pereți de sticlă (și din care vă oferim o mostră).

Foarte descoperită rămîne, însă, Comisia, atunci cînd motivează lipsa participării la concursuri, ca o simplă privire superficială a acestor întreceri de către unele secții bucureștene.

Faptul că într-un concurs municipal al seniorilor au fost prezenți numai 45 de concurenți (34 b, 11 f), că unele cluburi au trimis numai unul (C.A.U.) sau doi (Dinamo) participanți, că o serie de probe (lungime și înălțime băieți, 50 m g fete, prăjină și triplusalt) nu s-au putut desfășura pentru că nu au avut nici un atlet la start (Bucureștiul concentrînd cca 70 la sută din activitatea atletică generală) nu înseamnă, credem, numai un tratament superficial al întrecerilor, ci o ignorare a indicațiilor și solicitărilor pe care forul imediat conducător le face secțiilor, este, implicit, o recunoaștere a lipsei sale de autoritate.

Autoritatea și competența Comisiei municipale de atletism au fost, de altfel, aspru zdruncinate în ședința sa plenară din 4.II.1970 cînd — la cea mai importantă reuniune anuală a sa — a înregistrat o prezență minoritară (cca 35 la sută din cei convocați) și a primit calificarea de: plenară infructuoasă, care nu și-a atins scopul, nici una dintre problemele de fond nefiind atacată. (Cele cîteva accente critice din sală — ce sesizau numărul redus al juniorilor bucureșteni în loturile republicane, rezultatele mult mai slabe ale anului 1969 în comparație cu cele ale lui '68 și perspectivele puțin optimiste ale lui '70, calitatea slabă a arbitrajelor, alterarea relațiilor antrenori-arbitri, scăderea bazei de masă a atletismului bucureștean — au rămas fără ecou, dizolvate fiind într-o sală aproape goală, cu o asistență „absentă" ce nu voia altceva, decît să plece).

Desigur, într-o atare apatie în care trăiește Comisia municipală de atletism, materialul critic al Iolandei Balaș-Söter — venit la timp și cu scopul de a trezi la realitate — a deranjat cumplit. Mai ales că el sublinia (și completa, totodată) nota critică pe care ziarul „Scînteia" a adresat-o — în nr. său din 17.I. a.c. — același Comisii, pentru aceleași motive.

Apreciem, însă, că în loc de chemări la ordine, pe care le considerăm intolerabile, mai ales atunci cînd motivele criticii sînt juste, este firesc să se recurgă la o severă revizuire în însuși sînul Comisiei pentru a fi depistate (dacă ele nu sînt, încă, vizibile) lipsurile existente și cei care se fac responsabili de ele, pentru a fi reașezate sarcinile și stabilite obligațiile.

Cerem asta pentru că atletismul bucureștean are nevoie de un for pe deplin competent și capabil să-i rezolve multiplele-i probleme și să-i impulsioneze efectiv dezvoltarea.

Pe... negîndite

DE 20 DE ANI PE DRUMURI...

Belgianul *Guillaume Levaux* nu lipsește nici de la București. Turistul valon a fost prezent pînă acum la 20 de ediții ale C. M.! *„Am venit în capitala României îndemnat de curiozitatea originalității construcției patinoarului acoperit. M-am întreținut cu specialiștii români în privința felului în care a fost acoperit stadionul, pentru a sugera ideea aceasta și compatrioților mei. Instalațiile sînt foarte originale și nu regret că am venit la acest campionat care încă de la inaugurare se pare că este la înălțime".*

●

AVATARURILE PROMOVĂRII

Sepp Koutny, crainic al radiodifuziunii austriece, a venit la Galați, unde a urmărit jocurile din grupa C. *„Acum îmi dau mai bine seama că între echipele din grupa B și C este o enormă diferență de valoare. Pe noi, austriecii, care am promovat în această grupă, ne așteaptă o misiune foarte dificilă. Dar, ne consolează ideea că și în grupa B sînt formații de valori diferite. De pildă, reprezentativa S.U.A. care a inaugurat campionatul cu echipa Japoniei a fost superioară cu cel puțin o clasă adversarei sale".*

●

FAIR-PLAY CU PERSPECTIVE

Arbitrul elvețian *Heinrich Ehrensperger,* care a condus meciul inaugural, ne-a declarat: *„Am avut două satisfacții. Întîi, pentru că am condus primul joc și în al doilea rînd, pentru că partida nu mi-a pricinuit nici un fel de dificultăți. A fost un joc sportiv, un model de fair-play și doresc ca acest exemplu să fie urmat și de celelalte formații".*

ONORABILA RUGĂCIUNE...

Scria cineva nu de mult — și nu ne aducem aminte cu exactitate cine, dar asta s-ar putea să nu aibă prea multă importanță, sau s-ar putea să nu aibă nici una — scria, zicem, cineva că momentul cel mai interesant pentru reporter este îndeobște cel din începutul întrecerii sportive, primul, precedînd chiar deschiderea competiției propriu-zise...

Avea acel condeier — care n-ar fi exclus să fie tocmai fostul campion mondial de haltere, Iuri Vlasov — dreptate, și... n-avea, pentru că, la urma-urmei, ni se pare tare greu de crezut că încălzirea sau alinierea unei echipe de fotbal, să zicem, sînt mai atrăgătoare, decît centrările sau golurile care urmează...

Și totuși, prezenți ieri dimineață, la o oră matinală — pentru sport, la patinoarul „23 August", alături de alți — rețineți — 2 000 de spectatori, am simțit nevoia să-i dăm crezare, poate pentru prima oară, articlerului de care pomeneam.

Nu era nici 9.30... Afară burnița, ca într-o toamnă bacoviană. Sub acoperișul patinoarului, hocheiștii japonezi și americani ieșiseră pe gheață, pregătindu-se pentru primul meci al competiției. Primii — în alb, cu caschete verzi, ceilalți — în albastru, mestecînd chewing-gum, cu privirile spînzurate parcă undeva dincolo de tabela electronică.

Văzîndu-i, ne-am adus aminte, instinctiv parcă, de cuvintele lui Vlasov, și i-am urmărit mai atenți mai obstinați, în timp ce toți ceilalți prieteni din tribune se delectau cu prima cafea, aburindă, servită de niște fete vioaie și frumoase, care purtau cu grație pe brațul drept — mă înșel oare? — niște ciudate numere!

Patinatorii se mișcă majestuos, trăgînd cu ochiul unul la celălalt, ridicînd și coborînd patinele parcă cu dificultate, cu teamă, ca și cum atingerea gheții ar reprezenta un mortal prilej de electrocutare... Un american, un „beatles" blond, cu favoriți à la Modugno și nume de reverberație mondială care ne duce cu gîndul la pionieratul aviației — Lindberg — privește amuzat spre mașina Rolba, „esteticiana" gheții, care a rămas expulzată dincolo de mantinelă, stingheră și tristă...

Japonezii se lovesc unii pe alții cu crosele, încet, părintește, de parcă și-ar da binețe. La un moment dat însă — toate privirile rămîn suspendate — urmașii samurailor se adună cu toții lîngă poartă, alcătuind o veritabilă grămadă de rugby. Se roagă, ni se spune, și nu-i acesta decît un ritual împămîntenit în sportul „țării soarelui răsare" de cînd lumea... Ne întrebăm — și desigur nu sîntem singurii care o fac — pentru ce, oare, se roagă japonezii, oferind tribunelor un tablou original și tulburător deopotrivă? Încercăm chiar să aflăm, dar translatorul echipei nu ne traduce decît nedumerirea antrenorului Tanabu: „Cum de ce se roagă băieții mei? Se roagă, și atît... E o „inori", onorabilă rugăciune rostită înaintea oricărui meci".

Așadar, japonezii nu se roagă pentru victorie. Se roagă, și atît.

...În sfîrșit, apar ultimii actori: arbitrii. Se rotesc pe gheață ca niște păsări de pradă, repezi și temuți... De sus, din înaltul tribunelor, panorama aceasta colorată și mișcătoare este, într-adevăr, impresionantă, și, gîndim, poate că dreptatea nu era departe de cuvintele lui Vlasov...

Portarul japonez își mai verifică o dată apărătorile acelea caraghioase de la picioare, ca niște bureți de culoarea coajei de copac... Toată lumea este gata... Pucul, cutie de cremă, jucăușă, aleargă neastîmpărat pe oglinda gheții...

Semnal, și un nou festival hocheistic — grupa B a campionatelor mondiale — a pornit la drum, cu tot cortegiul lui de promisiuni și renunțări, de virtuozitate și spectacol, de fair-play, zîmbete și lacrimi... Da, da, acum știm: Vlasov nu mințea!

Ovidiu IOANIȚOAIA

fotbal

Final în turneele echipelor Farul și Steaua

Cursa TAROM de la Beirut care a sosit luni seara în Capitală a avut printre pasageri și pe fotbaliștii de la cluburile Steaua București și Farul Constanța.

Echipa Farul Constanța a efectuat un turneu în Liban, Siria și Kuweit. În cele 3 săptămîni, cît a durat turneul, constănțenii au susținut 4 meciuri la Beirut, 3 la Al-Kuweit și unul la Damasc.

În timpul escalei făcute la București, înaintea plecării spre Constanța, am avut o scurtă discuție cu antrenorul Robert Cosmoc, care ne-a furnizat amănunte despre acest turneu.

„Imi pare rău că unele defecțiuni tehnice ale circuitelor telefonice ne-au împiedicat să transmitem rezultatele tuturor partidelor susținute în acest turneu — ne-a declarat antrenorul constănțean. **Așa că voi aminti, în primul rînd, meciurile. Iată-le : Farul — Selecționata Homenetmen-Mazraa 4—1 (1—1), susținut la Beirut (la 5 februarie), autorii golurilor fiind : Badea 2, Ologu și Tănase ; Farul — Nișmi 4—2 (1—0), la Beirut (7 februarie), autorii golurilor : D. Popescu 2, Constantinescu și Alababi (autogol) ; Farul — Police 0—1 (0—1), la Damasc (8 februarie) ; Farul — Racing Club (antrenor I. Bogdan) 2—1 (2—0), la Beirut (10 februarie), autorii golurilor : D. Popescu și Constantinescu ; Farul — Sporting Club 3—4 (2—2), la Al-Kuweit, au marcat : D. Popescu, Sasu și Badea ; Farul — Gazzia 2—1 (2—1), la Al-Kuweit (16 februarie), au înscris : Sasu și Tănase ; Farul — Arabic Club 0—1 (0—1), la Al-Kuweit (18 februarie) ; Farul — Steaua 0—2 (0—1), la Beirut (22 februarie). Cu toate că am pierdut unele întîlniri, eu sînt mulțumit de bilanțul turneului, fiindcă scopul principal pe care l-am urmărit a fost pregătirea echipei în condiții bune. Marea majoritate a elevilor mei au avut o comportare bună în tot acest timp. De altfel, forurile sportive, atît cele din Liban, cît și cele din Kuweit, au adresat echipei Farul invitația de a reveni în aceste țări în timpul iernii viitoare“.**

La rîndul său, Ștefan Covaci, antrenorul formației Steaua, s-a declarat mulțumit de turneul efectuat în Liban. Fotbaliștii bucureșteni au stat o săptămînă la Beirut, unde au disputat trei partide. Dar mai bine să dăm cuvîntul antrenorului Covaci.

„Cele trei meciuri le-am disputat la Beirut, în nocturnă. Marți, deci a doua zi după sosirea în capitala Libanului, am jucat cu Homenetmen Beirut, pe care am întrecut-o cu scorul de 3—1 (1—1). Golurile au fost înscrise de Ștefănescu, Creiniceanu și Voinea. După 24 de ore, o nouă partidă, cu Racing Club, echipa antrenată de I. Bogdan. O nouă victorie : 4—1 (1—1) și din nou a marcat Ștefănescu (de două ori) și Iordănescu, tot două goluri. Ultima partidă a avut loc duminică, cînd am avut ca adversari pe fotbaliștii de la Farul. Ștefănescu, ca să-mi confirme părerea că este în formă, a semnat ambele goluri, situîndu-se astfel în fruntea golgeterilor turneului. Cu prilejul acestor partide am avut posibilitatea de a ne pregăti pe un timp frumos și pe un teren cu gazon bun și totodată să încercăm cîțiva tineri, care poate în curînd vor apare în formație. Aceștia sînt : Ciugarin, Deheleanu și Helvei. Pe ultimul l-am folosit ca înaintaș central și a dat satisfacție. Vreau să-i mai remarc și pe Suciu, Vigu, Voinea, Ștefănescu și Pantea, care au avut evoluții foarte bune. Îmi pare rău însă că s-au produs două indisponibilități: Dumitru Nicolae s-a accidentat și n-a jucat în ultimele două partide, iar lui Iordănescu i-a recidivat întinderea de ligamente la piciorul stîng“. (p. v.)

Ioan Chirilă din nou în librării

Un nou volum al lui Ioan Chirilă în librării. O surpriză ? Fără îndoială. O surpriză (plăcută) pentru public, dar și — ceea ce este mai curios — o surpriză pentru autorul însuși care, spectator al evenimentelor evocate în volum, nu știa — pînă în ultima clipă a duelului cu oamenii lui Domazos — că din articolele sale va... ieși «Mexicul... această „fata morgana”».

Dar acel memorabil duel s-a încheiat cu calificarea României pentru marele derby din țara lui Montezuma. Și Chirilă a avut surpriza pe care o încearcă orice... cloșcă ce constată că printre progeniturile sale a apărut — de unde ? — un pui de rață ! Articolele se prezentau, de fapt, ca un coerent lung metraj fotbalistic, căruia o editură ar fi putut să-i dea haina de volum.

Cum reportajele sale — martore ale drumului tricolorilor spre Mexic — erau oglinda victoriei propriei intuiții și a propriilor speranțe în confruntarea inegală cu calculele reci și cu steaua lui Eusebio, Ioan Chirilă a vrut să demonstreze, cu o amplă probă scrisă, că spumoasele sale metafore dedicate balonului rotund au acoperire în... fotbal.

Demonstrația a reușit.

Confruntînd cartea cu articolele apărute, la vremea lor, în revista „Sport“, în ziarul „Sportul“ sau în revista „Magazin“, îți dai seama CE și CUM a gîndit autorul „pe față“.

Primul merit este că a gîndit bine.

Următorul, de imediat interes din punctul de vedere al cititorilor, este acela că gîndurile au fost comunicate hîrtiei cu pasiune, culoare, nerv, ritm, altfel spus — cu har.

Acesta este volumul, un martor dramatic al dramaticei campanii mexicane, începută dezastruos, într-o zi de octombrie '68, pe malul Tagului, la Lisabona, relansată de corul celor 80 000 de londonezi care au turnat foc în vinele a 11 români ambițioși cu impresionantele „Rule Britannia“ și „God save the Queen“, continuată sub semnul speranței pe malul Mării Egee, la Neon Faliron, ca și pe malul nemișcatului lac Leman și încheiată, chinuitor aproape, în noiembrie '69, în craterul stadionului „23 August“.

Să spunem mai multe ? Ar însemna să repovestim filmul.

Marius POPESCU

P.S. Remarcabile, de asemenea, grafica și operativitatea asigurate de Editura C.N.E.F.S.

11 METRI, DAR NU EXECUTAT ORICUM!

În litera și mai ales în spiritul regulamentului nu îi este permis însă jucătorului care execută lovitura de la 11 metri să recurgă la artificii antisportive. Deci, n-are voie, de pildă, să-și potrivească balonul, la punctul de 11 metri, folosind mîinile, ținîndu-le deasupra balonului și derutîndu-l astfel pe portar, pentru ca apoi lovitura să fie executată într-un moment neașteptat de acesta. De asemenea, nu este permisă executarea unei lovituri de pedeapsă cu călcîiul. Dar, înainte de toate, este neregulamentară acțiunea înaintașului de a se opri, din elan, în fața mingii și de a executa aici o mișcare înșelătoare, care să-l îndrepte pe portar spre celălalt colț al porții decît cel spre care va fi executată lovitura. În asemenea cazuri, dacă s-a înscris gol, lovitura de la 11 metri va fi repetată. Dacă, dimpotrivă, lovitura a fost ratată, aplicîndu-se legea avantajului, se dă cîștig de cauză echipei în apărare, în sensul că lovitura nu se mai repetă.

O asemenea infracțiune a fost comisă de către un înaintaș portughez, în meciul Rapid—Victoria Setubal. Și, cum lovitura fusese transformată, conducătorul partidei a dictat repetarea ei. Necunoscînd prea bine regulamentul și considerîndu-se, probabil, lezat, la repetarea loviturii, jucătorul portughez a tras, demonstrativ, afară.

Nici n-ar fi echitabil ca libertatea de acțiune a unui înaintaș la executarea unei lovituri de la 11 metri să fie nelimitată. Este știut că portarul trebuie să stea pe linia de poartă, fără să miște picioarele, pînă în clipa cînd lovitura a fost executată. Este normal, deci, ca și înaintașul care execută lovitura să respecte anumite norme, să nu beneficieze de un avantaj în plus.

O precizare sau mai bine spus o... reprecizare privește fentele permise și nepermise la executarea unei lovituri de la 11 metri. Îndreptîndu-se spre minge, pentru a executa un penalty, un jucător poate recurge la o fentă, constînd dintr-o mișcare sau o schimbare a pasului, cu condiția ca aceasta să se efectueze printr-o singură mișcare.

Azi, în Capitală

● Stadionul Giulești va găzdui un cuplaj fotbalistic. De la ora 15,45 Rapid va juca în compania echipei Dinamo Bacău. În deschidere, de la ora 14, formația de tineret-rezerve Rapid va primi replica Flacării Moreni.

● În continuarea pregătirilor pentru reluarea campionatului, Dinamo (tineret-rezerve) va întîlni pe divizionara B Metalul București. Partida va avea loc pe terenul III din parcul sportiv Dinamo și va începe la ora 15,30.

F. C. CARACAL — „U“ CRAIOVA 2-0 (1-0)

TARĂ LUNGĂ ELIMINAT DIN JOC !

Autorii golurilor : Neagu (min. 15) și Mincioagă (min. 60). De remarcat că în min. 60 jucătorul Țarălungă, de la Universitatea, a fost eliminat din joc pentru injurii aduse arbitrului.

OCHEA AVACUM — coresp.

PLENARA ARBITRILOR BUCUREȘTENI

Astăzi, în sala Dinamo, de la ora 18,30, va avea loc plenara arbitrilor de fotbal din București. Cu acest prilej se vor face comunicări importante în vederea reluării activității competiționale oficiale.

LOTO — PRONOSPORT

CONCURSUL PRONOEXPRES AL MĂRȚIȘORULUI — 4 MARTIE 1970

Alături de tragerile Revelionului, tragerile Mărțișorului au devenit și ele tradiționale, marcînd venirea primăverii și o dată cu ea — sosirea unor avalanșe de cîștiguri.

În acest scop, Administrația de Stat LOTO-PRONOSPORT organizează la 4 martie 1970 concursul Pronoexpres al Mărțișorului.

Lista importantelor premii pe care concursul Pronoexpres al Mărțișorului le distribuie începe cu AUTOTURISMELE în număr NELIMITAT : DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408, SKODA 1000 M.B. și TRABANT 601.

În continuare, demne de reținut sînt excursiile în JAPONIA cu vizitarea EXPO '70, în ITALIA și CEHOSLOVACIA, precum și premii în numerar de valoare variabilă și premii fixe în bani.

Pentru stabilirea numerelor cîștigătoare se vor efectua 5 extrageri în 3 faze însumînd 33 de numere.

Cu 15 lei se poate participa la toate cele 5 extrageri cu șanse mari de cîștig. Se participă și pe bilete colective.

● Tragerea Loto de vineri 27 februarie 1970, care se desfășoară după noua formulă, atribuie autoturisme DACIA 1100, MOSKVICI 408 și SKODA 1000 M.B. la alegerea participantului, excursii în U.R.S.S. pe itinerarul București — Kiev — Soci (circa 15 zile) și excursii în CUBA cu avionul (circa 14 zile). În continuare, lista numeroaselor cîștiguri mai cuprinde premii în numerar în valoare variabilă și premii fixe în bani.

Astăzi și mîine sînt ULTIMELE ZILE pentru procurarea biletelor.

UN PREMIU DE 58 183 LEI LA PRONOSPORT

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT nr. 8 DIN 22 FEBRUARIE 1970

CATEGORIA I (12 rezultate) 1 variantă a 58 183 lei

CATEGORIA a II-a (11 rezultate) : 7,8 variante a 8 951 lei

CATEGORIA a III-a (10 rezultate) : 61 variante a 1 717 lei.

Premiul de 58 183 lei a fost cîștigat de participantul STAN ION din București.

C.P.B. — Penicilina 0-3

Ieri, în sala Floreasca, s-a disputat partida feminină de volei dintre formațiile **Penicilina Iași** și **C. P. București**, contînd pentru etapa a XIV-a (din 4 martie) a diviziei A. La capătul unui joc anost ieșencele și-au adjudecat victoria cu 3—0 (10, 9, 12). Acestea au manifestat totuși, ca și în jocul de duminică, o îngrijorătoare scădere de formă față de evoluțiile din tur. Bucureștencele au dat în rîndul lor o replică ștearsă, meritînd înfrîngerea severă. Au arbitrat bine N. Mateescu și D. Medianu.

● În meci amical, Dinamo București — Lokomotiv Praga (f) : 3—0 (3, 10, 13).

Ștefan Cîrjan : Ozon avea atîta talent, încît mă incomoda ca antrenor

● Se agățase ca o iederă tînără de echipa Unirii Tricolor ● Avea o mutrișoară de Pinocchio... ● Era șiret ca o vulpe ! ● ...Tot ce-i dădeam să învețe prindea imediat ● Pentru promovare, clubul i-a plătit prețul unei perechi de ciorapi ● Cred că la vîrsta de 20 de ani știa totul despre fotbal...

Ozon mi-a rămas în memorie ca un copil al terenului din Obor. Se agățase ca o iederă tînără de echipa Unirii Tricolor. Cînd terminam antrenamentele, îl vedeam răsărind, de nu știu unde. Avea o mutrișoară de Pinocchio și o vorbă puțin cam sisiită, încît pe loc îți devenea simpatic. Era irezistibil cînd îți cerea mingea și nu puteai să nu i-o dai. La început, era timid ca o umbră. Apoi, cînd a observat că intrase deja în grațiile noastre, ceva din personalitatea lui începu să scoată capul. Ne trimitea să stăm în poartă ca el să tragă sau ne invita să-i fim parteneri de pase. Cînd era vorba de fotbal nu vădea de loc timiditate.

Era copil de oameni săraci. Am fi vrut să-l ajutăm, dar nici noi nu prea aveam cu ce. Cînd am aflat că începuse să fenteze și... școala, l-am smotocit, într-o bună zi. După cele de rigoare într-o scenă ca asta m-am răstit la el, întrebîndu-l : „Ce vrei să ajungi în viață, măi copile ?“ Răspunsul lui a venit printre lacrimi : „Nu mă mai bate, vreau s-ajung un mare fotbalist“. Trebuie să recunosc că m-a impresionat replica lui de loc ezitantă și de atunci nu l-am mai „ciupit“ niciodată, continuînd să rămîn față de el foarte sever.

Cînd se făcuse mai mărișor și juca pe la antrenamentele noastre, amestecat printre jucătorii primei formații, era șiret ca o vulpe. Îi fenta pe cei mari în fel și chip, pînă se enervau și începeau să intre mai tare la acest Aschiuță. Eu îi potoleam, spunîndu-i și lui : astîmpără-te pustiule, că într-o zi or să te cotonogească. Atunci, el se apropia și șoptea numai pentru mine : „Da ce le fac nea Fane, nu vezi că sînt fraieri ?“ Era dat naibii. Pe mine, ca antrenor, mă incomoda grozav. Avea atîta talent, că tot ce-i dădeam să învețe prindea imediat. Pentru el, trebuia să vin mereu cu o temă nouă, cu un exercițiu necunoscut. Toate execuțiile și mișcările fotbalului le avea parcă în el. Nu trebuia să i le oferi, ca celorlalți, ci numai să le scoți din el la suprafață.

Cînd juca, alegea deseori alte soluții decît cele ce mi se păreau mie indicate, de pe margine. Dar trebuia să recunosc în gînd, că ale lui erau mai bune. Avea o intuiție a jocului cu totul ieșită din comun. Îl dirijam numai în foarte mică măsură, iar el devenea tot mai respectuos și mai la locul lui, deși juca mereu mai bine. La un moment dat, am înțeles că exista pericolul să devină un cabotin ca Ionică Bogdan, care făcea tot felul de fițe pentru distracția publicului. L-am certat de cîteva ori și-a început să reziste tentației.

Ozon avea să apară în prima echipă la 16 ani, ca extremă dreapta. Venisem cu un prieten la meciul lui de debut, prevenindu-l pe drum că are să vadă un centru înaintaș cum n-a mai existat.

În cabină m-am răzgîndit, hotărînd ca Ozon să joace extremă dreapta, pentru a fi mai ferit, mai puțin marcat, încît să depășească mai ușor tracul debutului. Am uitat să-mi înștiințez prietenul de această modificare, iar el s-a uitat, tot timpul, foarte atent la mișcările celui care juca centru înaintaș. După meci, amicul îmi zise : „Cred că te înșeli, n-are stofă ; în schimb tînărul acela de pe dreapta e o grozăvie“.

Pentru promovare, clubul Unirea i-a dat o sumă de bani cît prețul unei perechi de ciorapi. N-avea alte posibilități. Atunci, i-am spus, din nou, să se gîndească serios la școală, fiindcă numai cu fotbalul nu va ieși la capăt. Își dădea sema, dar se dăruia acestui joc de parcă i-ar fi adus milioane.

Obișnuiam ca 2/3 din antrenamente să se facă sub indicațiile mele, iar ultima parte o lăsam în seama jucătorilor. Să exerseze el ce voiau. Ozon se bucura pareă cel mai mult de această libertate și migăla la fentele acelea care aveau mai tîrziu să dea atîta farmec jocului său. A fost un îndrăgostit de partea artistică a jocului, de execuțiile rafinate, și nimic n-a putut să-i schimbe această vocație. Pe cînd avea numai 16 ani, plecăm o dată la Sibiu pentru un meci de campionat. Acolo, avea drept adversar un fundaș, Grama se numea mi se pare, solid și dur ca o cremene. Titus a făcut o mie de comedii cu el, pînă cînd, înnebunit de furie, Grama i-a dat un pumn de l-a făcut k. o. L-am scos repede pe tușă, i-au fost acordate îngrijirile adecvate și, după cîteva minute, își revenise complet. Am vrut să nu-l mai las să joace, dar a zbughit-o de lîngă mine. Ajuns la cîțiva metri, s-a întors și mi-a spus : „Să vezi dumneata ce-am să-i fac în continuare“. Și, într-adevăr, s-a răzbunat pe brutalul său adversar, umilindu-l cu superioritatea talentului său.

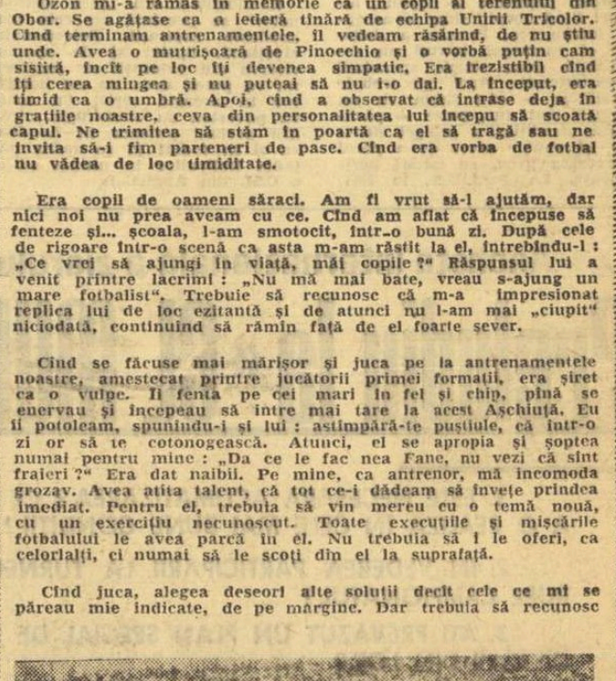

Ozon — căpitan al echipei naționale, în meciul cu reprezentativa Marocului, disputat la București

La un moment dat le-am spus jucătorilor mei tineri, de la Unirea : „Măi băieți, văd că mulți dintre voi au început să intre în grațiile fetelor. Foarte bine, e dreptul tinereții voastre. Aș vrea numai să le chemați, să vorbesc cu ele, pentru a le face să înțeleagă că sportivul e un tînăr mai aparte, cu obligații speciale. Ozoane, sînt curios s-o cunosc pe aleasa inimii tale“. Titus m-a privit cam jenat și mi-a răspuns : „Eu cînd am să iubesc o fată, să știi că ea va și deveni soția mea“. Nu este singura împrejurare cînd acest băiat îmi dovedea că era de o remarcabilă curățenie sufletească.

Cu fiecare lună, devenea un fotbalist din ce în ce mai bun. În timp ce Unirea Tricolor slăbea și se destrăma treptat. Atunci, eu l-am sfătuit să plece. Să se ducă la o echipă pe măsura capacității lui. Mă durea sufletul, cînd îl îndemnam să părăsească Unirea, dar, obiectivîndu-mă, îmi dădeam sema că evoluția lui s-ar fi plafonat dacă mai rămînea în Obor. Cred că la vîrsta de 20 de ani știa tot, adică tot atît cît arăta și mulți ani mai tîrziu, cînd acumulase multă experiență. Mi se pare că de atunci n-a mai progresat. A rămas cu ce știa la vîrsta aceea. Păcat. Ar fi putut deveni un fotbalist de talie mondială. Nu știu bine de ce s-a oprit la un moment dat din evoluție. Poate fiindcă a jucat prea puțin în străinătate, fiind lipsit, astfel, de o experiență ce nu poate fi înlocuită cu nimic.

Omul și fotbalistul Ozon mi-au rămas dragi fără întrerupere. Contest tot ce s-a spus despre egoismul lui de jucător. A fost invenția unor oameni neavizați, care nu i-au înțeles caracterul și jocul. Mi-a plăcut firea lui incomodă pentru mulți. Omul franc rostește deseori adevăruri neplăcute, iar cei ce le merită nu-l agreează. Titus era un băiat care ura tertipurile și impostura.

Ozon merită să rămînă în conștiința tinerelor generații de fotbaliști o aspirație, un reper spre care să-i conducă rîvna și pasiunea pentru fotbal.

Serialul publicat în „Sportul“ · „Titus Ozon : Sînt golgeterul României“ a fost scris de redactorul nostru Romulus Balaban, după documentele vremii, amintirile martorilor oculari și relatările savuroase ale fostului fotbalist internațional.

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele : . . . . . .

. . . . . .

Adresa : . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE) ?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

E timpul să se schimbe ceva (totul) în schi!

A devenit penibil să te mai lansezi într-o discuție pe tema schiului românesc, să cauți culorile trandafirii într-o cronică sportivă în urma unui succes oarecare, după ce ani de zile aceleași deficiențe și scăderi și-au epuizat acidul și noutatea prin repetiție, după ce un șir de insuccese au caracterizat toate disciplinele schiului : alpine, fond, sărituri, biatlon.

Desigur, nu în toate sporturile românii pot fi cei mai buni sau printre cei mai buni din lume. Condițiile materiale, tradiția, aria de răspîndire a sportului respectiv, calificarea profesională a antrenorilor, numărul de nuclee de performanță și emulația dintre ele determină, printre altele, creșterea calitativă a oricărei discipline. Schiul — după părerea noastră — trebuie să ne intereseze în mod deosebit, fiind un extraordinar mijloc de relaxare, sursă de sănătate, de regenerare biologică, de echilibru psiho-fizic pentru tineretul care se ridică. Nu mai amintesc de valoarea sa utilitară, de capacitatea sa aplicativă ca mijloc de locomoție. Sînt sigur că toți cunoaștem, în teorie, calitățile pentru care acest sport trebuie să trăiască și de aceea TOȚI trebuie să punem umărul spre a urni carul împotmolit. De prea lungă vreme, atenția federației de resort se concentrează exclusiv asupra echipelor naționale, asupra cîte unei discipline care obține rezultate de moment, asupra pregătirii și prezentării sportivilor la cîteva competiții prestigioase, unde, din păcate, facem un simplu act de prezență. Soluțiile de laborator, prin pregătirea în eprubetă a cîtorva aleși, s-au dovedit ineficiente. Rînd pe rînd, săriturile, fondul, alpinele, biatlonul s-au împotmolit.

De aceea, credem necesar să reluăm și să rezolvăm problemele esențiale ale acestei discipline sportive. Federația de specialitate, singură, nu poate rezolva chestiunea. Puterile sale sînt limitate, iar aspectele care se cer rezolvate (unele) depind de organe și instituții superioare din alte domenii de activitate.

Unii se gîndesc, probabil, la soluția căutării unuia sau mai multor vinovați care să fie înlocuiți pentru nepricepere sau comoditate. Dar problema nu s-ar rezolva. Ar fi soluția cea mai comodă, dar și cea mai ineficace. Ceea ce credem că trebuie făcut este să ne aplecăm cu metodă și răbdare asupra simptomelor, să ajungem la cauze și, cu responsabilitate, hotărît, prompt, fiecare să rezolve partea sa de contribuție. Cele ce urmează a se discuta și soluționa depășesc sfera unui sport oarecare. Schiul este mult mai mult. Este o latură a educației tineretului, este o coordonată majoră, pe care se angajează o mare parte a bugetului de timp, de care dispune generația nouă din regiuni întinse ale țării. Problema e foarte serioasă.

Nu ne erijăm în moraliști, nu pretindem a fi în stare să spunem totul, nici măcar că am rezolvat aspectele esențiale. Sînt cîteva lucruri asupra cărora atragem atenția : necesitatea răspîndirii schiului ca sport de masă și ca bază de selecție a schiului de performanță ; stimularea formelor de activitate a schiului pentru copii, prin legături mai directe și responsabile cu unitățile școlare de toate gradele ; promovarea schiului feminin ; înviorarea tinerei industrii românești producătoare de schiuri, materiale și echipament, spre o producție mai variată, de calitate și mai ieftină; încurajarea egală a tuturor disciplinelor schiului, prin subsidii, prin posibilități de specializare a antrenorilor, prin condiții comparabile competitive și ca pregătire, nu numai ca rezultate ; modernizarea și tehnicizarea procesului de instruire și antrenament ; cultivarea paralelă a formelor activității de masă cu competiția ridicată internă și internațională, spre a da celei dintîi, stimulînd-o, propagandistic și psihologic, modelele de imitat concepute la modul propriu și la figurat.

Mărturisesc că am vrut să scriu o cronică sportivă, o revenire la recentul concurs internațional de schi din Poiana Brașov, și iată ce a ieșit. Cînd schiul e în agonie, nu-ți poți permite să te extaziezi. Cîștigătorii de acum două zile, să mă ierte.

Mihai BÎRA

CUPA U.A.S.R. LA A DOUA EDIȚIE

A trecut un an de la Marele colocviu de la Predeal. „Cupa U.A.S.R.“ la schi se află în faza finală a celei de-a doua ediții.

Organizată de Comitetul Executiv al U.A.S.R. și de ziarul „Sportul“, finala acestei mari întreceri va aduce pe pîrtiile de la Predeal, între 27 februarie și 1 martie, pe așii... neinițiaților de ieri. Pentru că această Cupă se adresează în primul rînd celor cărora schiul le va deveni — poate — o pasiune... extrasportivă.

După disputarea primei manșe, pe centru universitar, a urmat cea de-a doua, în taberele alpine, unde cei 3 000 de cîștigători și-au desăvîrșit pregătirea pentru a obține calificarea în finală.

Înseamă această competiție un succes pentru sportul universitar ? Răspunsul nu poate fi decît unul : cel afirmativ. Un singur amănunt este edificator : spre deosebire de prima ediție, de această dată s-au prezentat la start peste 9 600 de studenți, din toate centrele universitare — număr de trei ori mai mare decît precedentul. Așadar, această competiție se adresează în întregime masei largi a studenților. De aceea, pentru a se da posibilitatea tuturor centrelor să participe la întreceri, regulamentul prevede trei probe : slalom urias, slalom special și fond. În felul acesta, condițiile geografice nu mai constituie un impediment, nici pentru cei care nu beneficiază de altitudine. Cîștigătorii vor fi desemnați pe baza unui sistem de punctaj, care ține seama de numărul participanților în prima fază și de locul ocupat de concurenți la finală.

Ca și anul trecut, învingătorilor li se vor acorda premii și cupe, vor fi organizate — pentru toți participanții — numeroase manifestații în timpul celor trei zile de concurs.

Emanuel FĂNTĂNEANU

Echipa României este favorită în seria sa, dar atenție la debut!

Din succinta prezentare a seriilor preliminare, făcută într-un număr anterior, a lipsit tocmai seria C, adică cea din care face parte reprezentativa României, împreună cu selecționatele R.F. a Germaniei, Franței și Elveției. Firește, „omisiunea" din materialul cu pricina nu este întîmplătoare, intenția noastră fiind de a acorda acestei serii, în cadrul căreia handbaliștii români își vor disputa șansa de a se califica în sferturile de finală ale C.M., un comentariu mai amplu. O facem acum din capitala Franței, unde ora startului se simte la tot pasul.

Analizînd lucid valoarea fiecăreia din cele patru echipe, precum și rezultatele anterioare, atît cele de la ultimele ediții ale C.M., cît și cele din sezonul trecut, nu încape îndoială că cele mai mari șanse de a ocupa primul loc le are selecționata noastră. Palmaresul echipei române pledează convingător în acest sens. Firește, nu trebuie înțeles că jocurile din serie vor constitui o... plimbare de agrement pentru handbaliștii români. Nici vorbă de așa ceva. Și aceasta din mai multe motive. Mai întîi, pentru că, așa cum s-a întîmplat deseori, partidele din cadrul unui campionat mondial sînt încărcate cu o doză de îndîrjire, de ambiție, de dorință de a învinge într-o așa măsură încît orice adversar, fie el cît de modest, devine subit periculos, capabil de a profita din plin de cea mai mică ezitare, de primul semn de slăbiciune. Într-un fel am putea spune, fără teama de a greși, că fiecare partidă din turneul final al unui campionat mondial nu se deosebește cu nimic de finala sa nu o dată favoriții cei mai siguri fiind nevoiți să facă mari eforturi pentru a se impune, alteori fiind nevoiți chiar să accepte înfrîngerea. Practica a dovedit că asemenea lucruri nu reprezintă doar simple speculații reportericești! Apoi, nu trebuie uitată o — să-i zicem cu un termen mai dur, poate — păcătoasă „tradiție" a echipei noastre, și anume aceea de a porni întrecerea greu, cu ezitări periculoase. La Pardubice, în 1961, reprezentativa U.R.S.S. conducea la pauză în primul joc, cel cu România, iar la Stockholm, în 1967, handbaliștii din R.D. Germană aveau un avantaj de un gol cu cîteva zeci de secunde înainte de fluierul final al partidei de debut. Ce va fi la Paris, în jocul cu Franța?

Cert este că nu va fi de loc ușor. Chiar dacă în palmaresul întîlnirilor dintre echipele celor două țări nu figurează nici o victorie a handbaliștilor francezi. Dar, va fi greu, pentru că primul meci al echipei noastre se dispută în fața selecționatei țării gazdă, pentru că el are loc pe un teren cu tartan (handbaliștii români întîlnesc în premieră tartanul!). Avem speranța că, în ciuda acestor argumente, handbaliștii români vor păși cu dreptul!

A doua șansă în această serie se înscrie în mod logic în dreptul echipei R.F. a Germaniei, un team solid, cu o forță de finalizare apreciabilă, cu jucători excelent dotați din punct de vedere tehnic. Formație incomodă pentru oricare dintre reprezentativele prezente la turneul final al C.M., R. F. a Germaniei prezintă o echipă capabilă de mari surprize, cîștigînd sau pierzînd (se mai întîmplă și așa...) cînd te aștepți mai puțin. Ce poate fi mai concludent în această privință decît faptul că în ultimul turneu de verificare, jucătorii antrenorului Werner Vick după ce, răsturnînd toate calculele, au învins Iugoslavia pe propriul lor teren, au pierdut două partide consecutive la Budapesta, în fața selecționatei maghiare. Echipa română se va afla însă în fața celei a R.F.G. în ultimul meci al seriei, atunci cînd toate „jocurile" vor fi fost... făcute.

Handbaliștii din „țara cantoanelor" se prezintă cu cele mai modeste aspirații. Selecționata elvețiană, lipsită și de aportul cîtorva din valoroșii săi jucători, nu va putea avea un rol hotărîtor în această serie. Cu toate că povestea cu „buturuga mică" are aceeași valoare în handbal ca și în fotbal (a se vedea pățania italienilor la ultima ediție a C.M. din Anglia...).

sportul în lume

„Campionii europeni de la Leningrad țintesc titlurile supreme, la Ljubljana..."

este părerea d-lui JACQUES FAVART (Franța), președintele I.S.U.

Recent încheiatele campionate europene de patinaj artistic, găzduite de frumosul oraș de pe Neva, ne-au prilejuit o suită de discuții în materie, dintre cele mai interesante. Neîndoios, interviul cel mai dificil de obținut s-a dovedit a fi — conform previziunilor — cel solicitat președintelui I.S.U., francezul Jacques Favart, oaspete de marcă al campionatului, „vînat" de fiecare dintre cei 268 de gazetari acreditați. După încercări infructuoase, am reușit totuși să-l „acroșăm" pe atît de căutatul interlocutor, la puține minute după terminarea oficială a competiției.

— Așadar, domnule Favart, campionatele s-au încheiat, patinatorii și-au spus ultimul cuvînt, lăsînd acum rîndul specialiștilor... Vă ascultăm... Doriți, desigur, să începeți succinta analiză pe care v-o propunem cu „perechile", probă pe care, știm, o iubiți cu osebire...

— Desigur, cu atît mai mult cu cît — conform unei opinii care bîntuie, pare-mi-se, la masa presei — s-a făcut, aci la Leningrad, exces de ritm și de efort, în dauna elementului estetic, al baletului pe gheață. Aveți și n-aveți dreptate: la urma urmei, de ce să judecăm patinajul „perechilor" după ceea ce a fost sau după ceea ce ar fi trebuit să fie... Desigur, și mie mi-ar fi plăcut ca grațiosul cuplu al soților Protopopov să nu îmbătrînească niciodată, la fel cum aș vrea ca în balet, spre exemplu, Béjart să rămînă mereu tînăr... Dar, din păcate, asta nu se poate, și nu depinde nici de mine, nici de dumneavoastră... Ei bine, eu cred că tandemurile Rodnina - Ulanov și Smirnova - Suraikin vor atinge în curînd și valoarea și faima predecesorilor. Și-apoi, peste cîțiva ani, vom începe cu toții să raportăm patinajul la... Smirnova - Suraikin! Așa e istoria...

— Știm, din discuția purtată anterior cu un coleg sovietic, ce impresie deosebită v-au lăsat deopotrivă Gaby Seifert și dansatorii sovietici... Ce credeți, însă, despre Nepela, despre concursul masculin, în general? Vreți să-l comparați cu Nepela cel de la Garmisch?

— Comparații, iarăși comparații! Cînd spun eu că asta a devenit o veritabilă manie... Dar să vă răspund: concursul băieților a fost mai slab decît anul trecut! De altfel, Nepela a fost bolnav în ultimul timp, iar Pera rămîne... Pera, adică consumă pe patinoar exact atîta timp cît îi este necesar pentru a-și păstra forma, dar nu și pentru a putea să progreseze. Cît despre campionul european, antrenoarea lui a promis că la Ljubljana, la „mondiale", Nepela se va afla în formă maximă, pregătindu-se să atace titlul suprem...

— Și ce părere aveți: are sau nu are o asemenea șansă?

— Asta chiar nu mai știu! Nu prea-i cunosc pe patinatorii americani, care, se pare, vor deplasa la Ljubljana o delegație foarte tînără, capabilă de surprize.

— O ultimă întrebare: se tot discută propunerea organizării unei întreceri de patinaj între Europa și America. Ne puteți furniza amănunte suplimentare în acest sens?

— Nu vă putem spune încă data exactă, deoarece ea va fi stabilită, după toate probabilitățile, în timpul campionatelor mondiale, cînd vom putea conferi, în liniște, cu conducătorii federației americane. Un lucru este, însă, cert: un asemenea meci va avea loc, poate chiar anul acesta, în noiembrie sau decembrie...

I-am mulțumit interlocutorului nostru, fără a putea însă să-l abandonăm — așa cum ar fi dorit — unui meritat respiro... Ca la o comandă, în spatele nostru au și răsunat cuvintele „dacă sînteți amabil" ...Un interviu se încheiase, altul începea...

I. OVIDIU

Gabrielle Seyfert (R. D. Germană), una din cele mai aplaudate apariții pe gheața sălii Jubileului, în recentele campionate europene de la Leningrad

Ancheta internațională a ziarului «sportul»

Preludiu la «EL MUNDIAL'70»

1. ESTE NECESARĂ ACLIMATIZAREA? CE MĂSURI LUAȚI PENTRU A O REALIZA ÎN CELE MAI BUNE CONDIȚII?

2. ÎN VEDEREA PARTICIPĂRII LA TURNEUL FINAL, VEȚI ÎNTRERUPE CAMPIONATUL?

3. AȚI PREVĂZUT UN PLAN SPECIAL DE PREGĂTIRE PENTRU JUCĂTORII DIN LOT?

U.R.S.S.: Aclimatizare, dar fără exagerări...

1 Aclimatizarea jucătorilor pentru evoluția la altitudine este una din preocupările principale ale celor ce au în grijă pregătirea echipei care va reprezenta Uniunea Sovietică la marea confruntare fotbalistică din Mexic. Specialiștii noștri — și printre aceștia trebuie numărat desigur și antrenorul federal Gavril Kacialin, cel care răspunde direct de pregătirea lotului reprezentativ — au ferma convingere că rezultatele turneului final al C.M. pot fi serios influențate de gradul de adaptare a participanților la condițiile speciale în care se va juca pe înaltele platouri mexicane. Dar, totodată, Kacialin și sfătuitorii săi n-au înțeles să sacrifice totul unicului scop al aclimatizării. Fotbaliștii noștri n-au fost mutați în... stratosferă, pentru antrenamente de cosmonauți. Nu. Intențiile diriguitorilor tehnici ai echipei sînt îndreptate în special în a pune pe jucători într-o dispoziție normală de joc, cît mai bună, iar aclimatizarea să fie un țel subsidiar al pregătirilor. Băieții lui Kacialin au pornit — ca toată lumea — mai devreme la antrenamente, dar ele au început în condiții obișnuite, ca apoi să se efectueze călătoria în America de Sud (inclusiv în Mexic) pentru jocuri în condiții de altitudine. Deci, se caută o adaptare treptată, fără exagerări, considerîndu-se că, oricît de înalt ar fi Mexicul, „Cupa Jules Rimet" se va cîștiga jucînd fotbal...

Puzaci, titular al echipei Uniunii Sovietice, executînd o foarfecă laterală

2 Cele spuse mai sus explică și răspunsul la a doua întrebare: campionatul unional nu se întrerupe! Întreg programul jocurilor pentru titlul unional va fi respectat cu strictețe. E drept, cum în U.R.S.S. startul în sezonul fotbalistic se dă mai tîrziu — tradițional la 1 mai — jucătorii reprezentativei nu vor avea de susținut, practic, decît două etape de campionat. Apoi (la 11 mai) este prevăzută plecarea spre Mexic. Dar echipele de club din care fac parte cei selecționați — și ele vor fi cel puțin patru sau cinci — vor continua programul etapelor de campionat. Bineînțeles, pentru pasionații balonului rotund de la noi va fi trist să vadă partide-derby fără vedete. Dar Mexicul primează!

3 Iată acum, mai în amănunt, unele date privind programul de pregătire a reprezentativei U.R.S.S. El este, la această dată, în plină desfășurare. Jucătorii din lot au fost chemați de Gavril Kacialin de la începutul anului pentru startul în pregătiri. După o lună de muncă, de intensitate sporită gradat, „mexicanii" noștri au fost gata de drum pentru avanpremiera transoceanică, turneul în America de Sud. Jocuri în Venezuela, Peru, Salvador și, acum la urmă, cu gazdele C.M., fotbaliștii Mexicului. Cu aceasta s-a îndeplinit și o primă etapă în acțiunea de adaptare la altitudine. La întoarcere, selecționabilii vor beneficia de o scurtă perioadă de odihnă, după care vor reîncepe antrenamentele comune. Este prevăzut și un stagiu de exact o săptămînă într-o localitate de altitudine, în special pentru teste medicale. După aceasta, jucătorii vor fi redați cluburilor pentru pregătirea startului în campionatul unional. Între timp este prevăzut un ultim joc de verificare — a cărui dată nu este încă definitiv fixată — probabil cu naționala Bulgariei. Atunci se va cunoaște, în formă aproape certă, componența echipei pentru Mexic. Se va pleca, după cum se știe, cu trei săptămîni înainte, spre Ciudad de Mexico, unde se va urmări definitivarea formei jucătorilor și aclimatizarea. Și apoi, marele examen!

I. VINOKUROV
„Sovietski Sport"-Moscova

BELGIA: Rigorile calendarului intern reduc substanțial posibilitățile de aclimatizare și de pregătire în comun

1 Evident! Dar, din păcate, pentru fotbaliștii belgieni acest element-fetiș reprezintă o problemă greu (și, oricum, incomplet) soluționabilă. Într-adevăr, exigentele calendarului intern nu-i vor permite echipei naționale nici măcar începerea pregătirilor speciale pentru turneul final înainte de 8 mai. Aclimatizarea? Ei bine, în Mexic „diavolii roșii" se vor instala la hotelul... „Casa îngerilor" din Pueblo (ce-o ieși din coabitația asta...). **„Îndată după sosirea noastră la Pueblo,** declară Raymond Goethals, directorul echipei naționale, **vom disputa maximum de meciuri posibile cu echipe mici, locale. Oamenii mei se vor obișnui, astfel, cu altitudinea, fără a trebui să depună eforturi prea mari. Întrucît, în mod normal, aceste echipe vor fi învinse de a mea, faptul le va permite să-și formeze un excelent moral".**

2-3 Jucătorii vor fi angrenați total în campionat, a cărui ultimă zi este 26 aprilie, și în „Cupă", a cărei finală va avea loc la 3 mai. Echipa națională își va lua zborul spre Mexic în ziua de 8 mai. Cu toate că, așa cum am mai răspuns parțial, pregătirile speciale vor avea loc, la drept vorbind, doar cu începere de la instalarea în Mexic, unele elemente vor putea fi extrase: în ziua de 25 februarie (n.r., astăzi) la Bruxelles, va avea loc meciul Belgia — Anglia. Este singurul prilej pentru Goethals de a-și reuni oamenii...

Directorul tehnic al echipei este, evident, foarte contrariat de piedicile care-i stau în cale. Dar, cu toate că asemănăm planul său cu cel ce i-a permis Ungariei accesul în finală în anul 1954, el nu manifestă speranțe de a ajunge chiar atît de departe, în pofida unei declarații (altminteri competente) făcute de Sepp Herberger, fostul antrenor al campioanei mondiale din Elveția, R. F. a Germaniei, în conformitate cu care el i-ar vedea foarte bine pe belgieni ajungînd în finală contra Braziliei! Dovada că Goethals nu merge chiar pînă aici este intenția lui, public manifestată, de a nu lua peste Ocean decît 18 sau 20 de jucători, deși regulamentul i-ar fi permis deplasarea a 22 (cine știe, poate 25...). Iar dacă improbabilul se va produce... **„Ei bine,** spune Goethals, **atunci voi mai aduce de urgență alții!"**

Calificarea în sferturile de finală ar fi pentru belgieni o performanță foarte bună. Cu atît mai mult cu cît, după cum se vede, pregătirea lor va fi net inferioară altora.

Fernand BOUVIER
„Les Sports"-Bruxelles

Anul atletic internațional 1969 (II)

Bărbați

100 m
10,0 Borzov URSS
10,1 Levandovski RDG
10,1 Burde RDG
10,2 Erbstöser RDG
10,2 Novosz Polonia
10,2 Clerc Elveția
10,2 Haase RDG
10,2 Bombach RDG
10,2 Gollos RDG
10,2 Bethge RDG
10,2 Neubauer RDG
10,2 Lebedev URSS
10,2 Mikișev URSS
10,2 Ivanov URSS
10,2 Abalihin URSS
10,2 Diezi Elveția
10,2 Stöckel RFG
10,2 Nickel RFG
10,2 Metz RFG
10,2 Wucherer RFG
10,2 Kriz Cehoslovacia
10,2 Celis Cehoslovacia
10,2 Bohman Cehoslovacia

200 m
20,3 Clerc Elveția
20,6 Eigenherr RFG
20,6 Levandovski RDG
20,6 Kinos Cehoslovacia
20,7 Aivaliotis Grecia
20,7 Savciuk URSS
20,7 Sarteur Franța
20,7 Burde RDG
20,8 Bombach RDG
20,8 Bohman Cehoslovacia
20,8 Nallet Franța
20,8 Fenouil Franța
20,8 Mihalfy Ungaria
20,8 Bratcicov URSS

400 m
45,7 Werner Polonia
45,8 Badenski Polonia
45,8 Nallet Franța
45,8 Gredzinski Polonia
45,9 Carette Franța
45,9 Bratcicov URSS
46,2 Gayoso Spania
46,2 Bertould Franța
46,3 Schlöske RFG
46,3 Savciuk URSS

800 m
1:45,4 Plachy Cehoslovacia
1:45,7 Matusevski RDG
1:45,9 Fromm RDG
1:46,2 Kriutcek URSS
1:46,4 Arjanov URSS
1:46,5 Schultze RDG
1:46,8 Jungwirth Cehoslovacia
1:46,8 Carroll Irlanda
1:46,8 Adams RFG
1:46,8 Wardak Polonia
1:46,8 Carter Anglia

1500 m
3:37,6 Arese Italia
3:38,2 Szordikovski Polonia
3:39,0 Wadoux Franța
3:39,0 Stewart Anglia
3:39,3 Tümmler RFG
3:39,4 May RFG
3:39,4 Whetton Anglia
3:39,5 Murphy Irlanda
3:39,7 Simon Belgia
3:39,8 Diesner RDG

5000 m
13:29,0 Taylor Anglia
13:33,0 May RFG
13:34,6 Roelants Belgia
13:36,0 Norpoth RFG
13:36,4 Stewart Anglia
13:36,8 Diesner RDG
13:37,6 Sopșa U.R.S.S.
13:37,8 Girke R.F.G.
13:37,8 Sarafutdinov U.R.S.S.
13:38,6 Brugger R.F.G.

10 000 m
28:06,6 Taylor Anglia
28:08,2 Haase R.D.G.
28:13,8 Baiduc U.R.S.S.
28:19,0 Roelants Belgia
28:24,4 Bedford Anglia
28:28,2 Jourdan Franța
28:32,8 Alanov U.R.S.S.

Maraton
2h. 11:07,2 Adcocks Anglia
2h. 11:54,4 Hill Anglia
2h. 15:07,6 Akcay Turcia
2h. 15:31,2 Johnston Anglia
2h. 16:34,4 Alder Anglia
2h. 16:43,4 Aktas Turcia
2h. 16:50,0 Farcic Jugoslavia
2h. 17:12,0 Carroll Anglia
2h. 17:22,2 Roelants Belgia
2h. 17:30,0 Mc Gregor Anglia

110 m garduri
13,5 Nickel R.F.G.
13,5 Ottoz Italia
13,6 Trzmiel R.F.G.
13,6 Hemery Anglia
13,6 Siebeck R.D.G.
13,6 Bethge R.D.G.
13,7 Drut Franța
13,7 Pascoe Anglia
13,8 Balihin U.R.S.S.
13,8 Corval Franța
13,8 Nadenicek Cehoslov.
13,8 Liani Italia
13,8 Schoebel Franța
13,8 Sinițin U.R.S.S.
13,8 Stepanenko U.R.S.S.

400 m garduri
49,1 Skomorohov U.R.S.S.
49,7 Schubert R.F.G.
49,9 Hennige R.F.G.
49,9 Sherwood Anglia
49,9 Todd Anglia
50,1 Klausner R.F.G.
50,2 Frinolli Italia
50,5 Ballati Italia
50,6 Kosakov U.R.S.S.
50,7 Kulczycki Polonia
50,7 Wirz Elveția

3 000 m obstacole
8:22,2 Dudin U.R.S.S.
8:23,4 Morozov U.R.S.S.
8:25,0 Jelev Bulgaria
8:27,2 Tihov Bulgaria
8:30,4 Villain Franța
8:30,8 Stevens Anglia
8:33,0 Sisoiev U.R.S.S.
8:33,0 Jackson Anglia
8:34,0 Ribacenko U.R.S.S.
8:34,0 Kabanov U.R.S.S.

Înălțime
2,21 Gavrilov U.R.S.S.
2,18 Johsson Suedia
2,18 Lundmark Suedia
2,18 Köppen R.D.G.
2,18 Skvorțov U.R.S.S.
2,18 Martinov U.R.S.S.
2,17 Moroz U.R.S.S.
2,17 Vähäla Finlanda
2,17 Azzaro Italia
2,16 Baudis Cehoslov.
2,16 Bolșov U.R.S.S.
2,16 Celion Suedia

Prăjină
5,35 Nordvig R.D.G.
5,30 Dionisi Italia
5,28 Mustakari Finlanda
5,25 Papanicolau Grecia
5,20 Blomquist Suedia
5,20 Alarotu Finlanda
5,20 Ivanoff Finlanda
5,20 Isakov U.R.S.S.
5,20 Bär R.D.G.
5,20 Isaksson Suedia

Lungime
8,21 Ovanesian U.R.S.S.
8,21 Stepien Polonia
8,16 Pani Franța
8,14 Davies Anglia
8,07 Beer R.D.G.
8,05 Klaus R.D.G.
8,01 ZAHARIA ROMÂNIA
8,01 Hlopotnov U.R.S.S.
8,00 Lepik U.R.S.S
8,00 Pousi Finlanda

Triplusalt
17,15 Saneev U.R.S.S.
16,69 Dudkin U.R.S.S.
16,68 Cziffra Ungaria
16,65 Kalocsai Ungaria
16,64 Drehmel R.D.G.
16,59 Neumann R.D.G.
16,50 Besonov U.R.S.S.
16,57 Stolkovski Bulgaria
16,39 CORBU ROMÂNIA

Greutate
20,64 Gies R.D.G.
20,60 Hoffmann R.D.G.
20,49 Rothenburg R.D.G.
20,27 Grabe R.D.G.
20,22 Briesenick R.D.G.
20,19 Birlenbach R.F.G
19,96 Glöckler R.F.G.
19,87 Bendeus Suedia
19,83 Langer R.D.G.
19,54 Beer Franța

Disc
68,06 Bruch Suedia
66,50 Danek Cehoslov.
64,14 Milde R.D.G.
62,90 Tegla Ungaria
62,28 Wipermann R.F.G.
62,12 Rothenburg R.D.G.
61,82 Losch R.D.G
61,60 Liahov U.R.S.S.
61,54 Schaumburg R.D.G.
61,18 Kahma Finlanda

Ciocan
75,48 Bondarciuk U.R.S.S.
74,52 Klim U.R.S.S.
73,72 Supliakov U.R.S.S.
72,90 Theimer R.D.G.
72,58 Zsivotzki Ungaria
71,64 Beyer R.F.G.
71,50 Boltovski U.R.S.S.
69,36 Fahsl R.F.G.
69,11 Schmidt R.F.G.
69,02 Nikulin U.R.S.S.

Suliță
92,70 Kinunnen Finlanda
91,52 Lusis U.R.S.S.
91,40 Nevala Finlanda
85,08 Nikiciuk Polonia
83,88 Donins U.R.S.S.
83,80 Sidlo Polonia
83,60 Wolfermann R.F.G.
83,30 Stolle R.D.G.
83,30 Kulcsar Ungaria
82,84 Nilsson Suedia

Decatlon
8279 Kirst R.D.G.
8055 Bendlin R.F.G
8032 Scerbatih U.R.S.S.
8029 Demmig R.D.G.
8021 Wessel R.D.G.
8013 Tiedtke R.D.G.
7982 Perk R.F.G.
7956 Walde R.F.G
7945 Avilov U.R.S.S.
7930 Richter R.D.G.

4X100 m
38,8 Franța
39,2 R.F.G.
39,3 U.R.S.S.
39,3 R.D.G.
39,5 Cehoslovacia
39,5 Polonia
39,7 Jugoslavia
39,8 Italia
40,0 Anglia
40,0 Bulgaria

4X400 m
3:02,3 Franța
3:03,0 U.R.S.S.
3:03,1 R.F.G.
3:03,1 Polonia
3:04,1 Italia
3:04,2 Anglia
3:04,8 R.D.G.
3:06,8 Belgia
3:07,4 Spania
3:08,9 Suedia

20 km. marș
1h. 26:45,8 Agapov U.R.S.S.
1h. 27:04,0 Sperling R.D.G.
1h. 27:31,0 Kiss Ungaria
1h. 27:34,0 Reimann R.D.G.
1h. 27:53,6 Frenkel R.D.G.
1h. 27:53,6 Stäps R.D.G.
1h. 28:15,8 Bilek Cehoslov.
1h. 28:29,2 Nihill Anglia
1h. 29:05,8 Smaga U.R.S.S.
1h. 29:08,6 Leuschke R.D.G.

50 km marș
4h 02:46,4 Selzer R.D.G.
4h 05:19,0 Höhne R.D.G.
4h 05:25,0 Leuschke R.D.G.
4h 07:27,2 Nermerich R.F.G.
4h 10:33,2 Sakovski R.D.G.
4h 12:05,0 Sowa Luxemburg
4h 12:10,4 Soldatenko U.R.S.S.
4h 13:23,0 Skotnicki R.D.G.
4h 13:48,0 Bartsch U.R.S.S.
4h 14:32,0 Bondarenko U.R.S.S.

FOTBAL MERIDIANE

● Peruvienii nu mai vin în Europa ● „Cupa Jules Rimet" la Guadalajara ● 28 de jucători în delegația Angliei

După cum se anunță din Lima, Comitetul național de sport din Peru a hotărît să anuleze turneul ce urma să-l întreprindă în Europa echipa de fotbal a țării. La reuniunea ținută pentru adoptarea acestei hotărîri a participat și antrenorul Didi, care a declarat că acest turneu ar putea dăuna pregătirii jucătorilor pentru turneul final din Mexic.

★

După ce a fost expusă în orașul Leon, „Cupa Jules Rimet" — trofeul simbolic al campionatului mondial de fotbal — a fost transportată la Guadalajara, unde va fi prezentată publicului în centrul comercial din „Piața Soarelui".

★

Echipa Angliei va sosi în Mexic cu o delegație compusă din nu mai puțin de 40 de persoane. Din delegație fac parte: sir Alf Ramsey cu doi antrenori adjuncți, un medic, un funcționar administrativ și 7 membri din consiliul federației, precum și 28 de jucători. Fiecare consilier va îndeplini cîte o sarcină în cadrul delegației.

Un succes al patinatorilor sovietici

NEW YORK, 24 (Agerpres). — La Milwaukee (Wisconsin) s-a desfășurat un concurs internațional de patinaj viteză la care au fost prezenți sportivi din mai multe țări ale lumii. Întrecerea masculină s-a încheiat cu victoria campionului sovietic Valeri Muratov, care la multiation a realizat 163,450 p, fiind urmat de japonezul Suzuki — 163,860 p și norvegianul Thomassen — 164,200 p. În concursul feminin, pe primul loc s-a clasat patinatoarea sovietică Ludmila Titova cu un total de 184,290 p. Au urmat-o în clasament Nina Statkievici (U.R.S.S.) — 185,180 p și Attja Deelstra (Olanda) — 186,290 p.

In ultima zi a competiției, campionul mondial, olandezul Schenk, a cîștigat proba de 1 000 m în 1:21,0. Muratov s-a clasat pe locul trei cu 1:21,70.

Au început campionatele internaționale de tenis pe teren acoperit ale Franței, la Lyon. În primul tur, jucătorul român Ion Santei a pierdut cu 6—8, 12—14, în fața englezului John Paish, iar francezul Jean-Baptiste Chanfreau l-a învins cu 8—4, 2—6, 8—3 pe Sever Mureșan.

■

La Oberhausen s-au disputat campionatele internaționale de tenis de masă ale R.F. a Germaniei. Proba masculină a revenit campionului vest-german E. Schöler, care, în finală, a dispus cu 3—0 (19, 16, 19) de A. Amelin (U.R.S.S.). Disputată între două jucătoare sovietice, finala turneului feminin a revenit Zoiei Rudnova, învingătoare cu 3—0 (14, 19, 18) în fața Svetlanei Grinberg. La dublu masculin: Johansson, Alser (Suedia) — Schöler (R.F. a Germaniei), Börzsey (Ungaria) 3—1 (16, 18, —9, 16).

■

În turneul internațional de șah de la Budapesta, partida dintre Fl. Gheorghiu și I. Averbach (din runda a 13-a) s-a întrerupt pentru a doua oară. Conduce Keres cu 9 p, urmat de Szabo — 8 p, Suetin — 7½ (1) p. Gheorghiu ocupă locul șapte cu 6½ (1) p.

■

Turneul internațional feminin de baschet de la Budapesta a fost cîștigat de reprezentativa Ungariei, care în meciul decisiv a învins cu scorul de 64—55 (28—25) o selecționată cehoslovacă.

■

În cadrul turneului internațional de hochei pe gheață de la Madrid, echipa italiană H.C. Bolzano a întrecut cu scorul de 7—2 (1—2, 2—0, 4—0) formația elvețiană Fribourg.

„CUPA ȚĂRILOR ALPINE" LA SĂNIUȚE

În cadrul concursului internațional de săniuțe dotat cu „Cupa țărilor alpine", desfășurat la Berchtesgaden (R.F.G.), Josef Feistmantl (Austria) și-a adjudecat victoria în proba masculină, realizînd în cele două manșe timpul total de 1:24,95. Pe locul secund s-a clasat vest-germanul Hans Brandner — 1:24,95. Proba feminină a revenit sportivei italiene Erika Lechner cu 1:08,13.

TELEX

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 22—25, București

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 826 (6260) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 26 februarie 1970

HOCHEIȘTII DIN S.U.A. ȘI R.F. a GERMANIEI LA A DOUA VICTORIE

ASTĂ SEARĂ: ROMÂNIA—JUGOSLAVIA

ora H

A fost frumoasă prima zi, cu fulgii umezi de-afară, cu entuziasmul fierbinte din interiorul patinoarului, cu bogăția de culori a decorației ținînd și de folclor dar și de estetica modernă, cu avalanșa în continuă mișcare, a echipamentelor purtate de jucători, cu programul maximal care ne-a oferit, chiar de la început 4 meciuri, cu grația copilelor cocoțate pe patine, cu o siguranță plină de inocență, aducînd flori uriașilor cu spete de zmei, cu discursuri echilibrate în vorbe și conținut, cu întregul alai a cărui descriere ar putea continua încă dacă...

Dacă totul n-ar fi fost făcut pentru a ne înlesni bucuria unui așteptat succes. Din păcate hocheiștii care ne-au reprezentat n-au fost capabili să adauge primei zile acea sclipire menită s-o transforme într-o sărbătoare deplină. Căci, orice s-ar spune și s-ar scrie, marți seara am asistat la îngroparea unei zile de ale cărei ore ne bucurasem din zori. Lăsarea cortinei s-a produs după un act trist la care n-am fi dorit să participăm.

Să încercăm, totuși, în limitele calmului și obiectivității, să privim primul clasament al actualei ediții a grupei B, din C.M. de hochei. Să-l privim și să-l memorăm, pentru a putea, la sfîrșit să vedem cît a fost el de fidel raportului de forțe pe care îl va stabili, pînă în cele din urmă, întreaga desfășurare a competiției. Să-l cercetăm deci cu atenție.

Ce-ar putea să ne surprindă? Locul ocupat de formația S.U.A.? În nici un caz, cu toate că debutul nu i-a prilejuit o confruntare periculoasă, în ciuda opoziției reprezentată de ambiția niponă. Pe locul doi, s-a instalat o altă candidată la promovarea în prima grupă, echipa R. F. a Germaniei, mai puțin eficace decît cea americană, dar cîștigătoare la o diferență suficientă pentru anularea oricăror emoții. Pozițiile 3—4 sînt deținute de Elveția și Norvegia despre care ne plăcea să credem că nu vor marca obstacole în calea spre grupa A nici pentru formațiile deja citate și nici pentru cea română.

Hocheiștii din „Țara cantoanelor" au învins într-un meci fără probleme deosebite, dar la un scor modest, realizînd totuși două puncte, poate singurele pînă în cele din urmă, dacă bineînțeles, nu le vor repeta în întîlnirea cu Japonia. Norvegia, în schimb, cîștigînd jocul cu România a reușit două lucruri dintr-odată: să ne blocheze din start și să atragă atenția asupra posibilului reviriment al acestei formații. Oricum, nordicii vor recolta noi puncte sigure în fața elveților, bulgarilor și japonezilor, putînd profita de pe urma ciocnirilor directe dintre hocheiștii americani, vest-germani și români. Ne vom vedea astfel în situația de a juca în favoarea celor care, în prima zi, ne-au picurat în suflete tristețea. Acestor calcule, absolut neangajante, trebuie să li se mai adauge încă ceva: după cum au evoluat, sportivii iugoslavi se pot integra, într-un mod aparte, luptei pentru primul loc, trăind ca orice outsider multe previziuni ce păreau certe pînă în momentul evoluției lor.

Desigur, repet, clasamentul după cele 4 jocuri ale primei

Emanuel VALERIU

(Continuare în pag. a 2-a)

Scorul record al competiției

S. U. A. — BULGARIA 19-1 (6-1, 7-0, 6-0)

Întîlnirea vedetă de ieri a adus pe gheață două echipe de valori total diferite, ceea ce, în mod firesc, s-a reflectat în desfășurarea jocului. Hocheiștii americani și-au demonstrat clasa ridicată și în partida cu Bulgaria. Ei s-au impus net de-a lungul celor 60 de minute, timp în care au zburdat pe teren, dominînd categoric și supunîndu-și adversarii la o defensivă strictă, din care au ieșit doar de puține ori și atunci fiind parcă preocupați mai mult de asigurarea propriei porți, decît de a amenința pe cea a lui Wetzel.

În aceste condiții, jocul s-a desfășurat aproape într-o singură direcție, viteza acțiunilor atacanților americani, varietatea lor supunînd la o presiune continuă sextetul bulgar, și în special, pe portarul Iliev, care n-a avut timp nici măcar să respire.

Cu jucători de talia lui Konic, Brooks, Lilyholm, Ross, călîți în întrecerile cu mult mai aspre ale primului eșalon valoric al hocheiului mondial, reprezentativei S.U.A. nu i-a fost de loc greu să înfrîngă o echipă neexperimentată și, în plus, ti-

(Continuare în pag. a 2-a)

Hocheiștii S.U.A. sînt fericiți. Au marcat primul din cele 19 goluri ale victoriei.

Cronici de ROMEO VILARA
Cronica meciului R.F. a Germaniei—Japonia în pag. a 2-a

NU ÎNCERCAȚI?

Clujul nu mai are înotători de valoare! Trist, dar adevărat. Orașul lui Grigore Pașca Rusu, al Luciei Cucu, al lui Iordachi și al Catiei Orosz — altădată centru de frunte al natației românești — prin tradiție, rezultate și activitate de masă — a intrat, acum, din punctul de vedere al natației, într-un con de umbră și de indiferență.

Într-adevăr, din frumoasa localitate de pe malurile Someșului nu s-a mai ridicat, în ultima vreme, nici un campion de valoare, nici un recordman autentic, nici o speranță care să confirme în timp.

Ce se petrece la Cluj?

Sînt lipsiți înotătorii de aici de condiții prielnice de afirmare?

Realitatea alungă temerile, întrucît: a) la Cluj există două piscine acoperite (una de dimensiuni olimpice, care a înghițit milioane și alte numeroase bazine de vară; b) la Cluj se află antrenori pregătiți, capabili să crească înotători performeri (din generația veche să-l citățm pe Bela Iordachi, din contingentul mai tînăr să-l numim pe Octavian Mladin, ambii foști campioni sau recordmani); c) în fine, la Cluj, sînt sute și mii de copii care ar dori să practice, pe întreg cursul anului, această plăcută și utilă ramură a sportului.

Și, totuși, natației clujene îi lipsește ceva: un om hotărît, muncitor — precum este Schuster la Reșița — care să sfințească un loc, altădată de frunte în natația noastră.

Ce părere aveți, onorabili tovarăși din conducerea Consiliului județean pentru educație fizică și sport? Ați solicitat ani de zile o piscină acoperită și acum aveți una cum nu există o a doua în țară. Mai toată ziua — aflăm — înăuntrul bazinului e pustiu, în timp ce „afară" sute și mii de copii sînt dornici să fie inițiați în tainele înotului.

Numai deschizîndu-le larg porțile, Clujul va putea avea din nou — într-o bună zi — înotători de valoare.

Nu încercați?

G. NICOLAESCU

EDIȚIA A DOUA A „CUPEI U.A.S.R." LA SCHI

FESTIVALUL TINERETULUI UNIVERSITAR

■ 250 de finaliști din 9 600 ■ Ziarul „Sportul" acordă o cupă celui mai tehnic schior ■ Posibile demonstrații ale unor invitați de peste hotare ■ Focuri de artificii în noapte ■ Carnaval pe schiuri ■ Numeroși suporteri se pregătesc de drum

În rîndul celor 250 de finaliști — care au reușit să treacă cu succes prin încercările calificărilor — domnește atmosfera febrilă a marilor dispute. Emoțiile sînt firești, cu atît mai mult cu cît majoritatea participanților au strîns pentru prima oară în această iarnă curelele schiurilor. Pentru organizatori — Comitetul executiv al U.A.S.R. și ziarul „Sportul" — timpul se scurge, parcă, mai repede. Fiecare amănunt trebuie pus la punct, pentru ca schiorii să se bucure de cele mai bune condiții de cazare și concurs. În același timp, atenția tuturor se îndreaptă și spre buletinele meteorologice: va ploua, va ninge? Iarna aceasta a fost foarte capricioasă.

Și — cu toate că ni s-a cerut să păstrăm secretul operațiunilor — ne luăm îngăduința de a vă dezvălui unele amănunte cu cîteva.. ore mai devreme. Cîștigătorilor li se vor acorda numeroase cupe din partea ziarului „Sportul", U.A.S.R., C.N.E.F.S., Ministerului Învățămîntului și revistei „Viața studențească". La întreceri au fost invitați și cei 50 de schiori de peste hotare care au participat la „Cupa Politehnica" — bineînțeles „hors concurs". De asemenea, se așteaptă doar semnalul pentru a se dezlănțui feeria jocurilor de artificii și a carnavalului pe schiuri. Ne oprim aici cu destăinuirile. Trenurile au început să poarte spre Predeal primele grupuri ale finaliștilor.

Sîntem siguri că festivalul pe schiuri al tineretului universitar va constitui un mare punct de atracție pentru alți practicanți ai acestui sport. De fapt, acesta a fost și scopul organizării lui.

Emanuel FANTANEANU

Primită — încă de la prima ediție — cu deplină satisfacție de tineretul universitar, „Cupa U.A.S.R." la schi se află în fața fazei finale. Imaginea surprinsă, anul trecut, în timpul probei de fond, ne îndreptățește să credem că și anul acesta vom asista la întreceri pasionante dominate de exuberanța juvenilă.

Foto: N. DRAGOȘ

CLASAMENT

1. S.U.A.	2	2	0	0	30—2	4
2. R.F. a Germaniei	2	2	0	0	8—4	4
3. Elveția	1	1	0	0	4—2	2
4. Norvegia	1	1	0	0	4—3	2
5. România	1	0	0	1	3—4	0
6. Iugoslavia	1	0	0	1	3—6	0
7. Japonia	2	0	0	2	2—13	0
8. Bulgaria	2	0	0	2	3—23	0

PROGRAMUL ZILEI

Ora 17: Elveția—Norvegia
Ora 19,30: Iugoslavia—România

PATRU ATLEȚI CEHOSLOVACI CONCUREAZĂ LA BUCUREȘTI

Patru atleți din Cehoslovacia vor lua parte la a III-a ediție a „internaționalelor" pe teren acoperit ale României, competiție dotată cu „Cupa de cristal". Este vorba de sprinterul Ludvig Bohman, anul trecut 10,2 s pe 100 m și 20,8 s pe 200 m, de săritorii în înălțime Jaroslav Alexa (2,14 m) și Jaroslav Kuzela (2,11 m) și aruncătorul de greutate Miroslav Janousek (19,27 m).

BRUMEL — SĂRITORUL COSMIC

Unul dintre giganții sportului mondial, Valeri Brumel, a devenit cunoscut cu aproape un deceniu în urmă. Debutînd, în vîrstă de 18 ani, la ediția a 17-a a Jocurilor Olimpice, el a cucerit la Roma medalia de argint la săritura în înălțime. În următorii trei ani, Brumel a îmbunătățit de 10 ori recordul Europei și de 6 ori recordul lumii la această probă. De 3 ori consecutiv, în 1961, 1962 și 1963, a fost încununat cu titlul neoficial de cel mai bun sportiv al lumii — un fapt fără precedent în istoria sportului. La Tokio, la ediția a 18-a a J.O., Brumel a devenit campion olimpic.

Ultimul din recordurile sale (rămas și astăzi nedepășit) a fost obținut în anul 1963; iar ultima mare victorie dobîndită în 1964. În timpul care s-a scurs de atunci, o întreagă pleiadă de campioni au strălucit și au apus pe firmamentul sportului mondial. Dar figura romantică a recordmanului mondial atrage mereu, cu aceeași pasiune, atenția.

Suferind un accident de motocicletă, gata să-și piardă un picior, nevoit să petreacă trei ani încheiați pe un pat de spital, Brumel a găsit, totuși, resurse de a învinge boala și, în ciuda prognozelor pesimiste ale medicilor, să se întoarcă în sport. Acum, el se antrenează ca și înainte, sare din nou în înălțime.

„Serialul" despre Valeri Brumel a fost pregătit, în exclusivitate pentru ziarul „SPORTUL", de către AGENȚIA DE PRESĂ „NOVOSTI" din Moscova.

Cuvînt către cititori

Am fost plăcut impresionat aflînd că ziarul „Sportul" a hotărît să publice un „serial" despre drumul meu în sport. De atleții din România mă unesc vechi prietenii. Îmi amintesc bine de succesele marelui dv. săritor Ion Söter. La Roma, la prima ediție a J.O. la care am luat parte, printre adversarii mei s-a numărat și sportivul român Cornel Porumb. Cît despre compatrioata dumneavoastră Iolanda Balaș pot spune că sîntem tovarăși de recorduri. În vremurile noastre trepidante, tabela recordurilor mondiale la atletism se schimbă necontenit. Dar, doar două performanțe rămîn neclintite de mulți ani. Ambele, la săritura în înălțime. Unul din aceste recorduri aparține Iolandei Balaș, celălalt, masculin, mie.

Nu pot să nu-i simpatizez pe atleții din România, mai ales că sportul românesc are asemenea tradiții la săritura în înălțime, probă căreia eu i-am închinat întreaga mea tinerețe sportivă. Desigur, urmăresc cu același interes și măiestria Liei Manoliu, care reprezintă un strălucit exemplu de perseverență; m-am bucurat, alături de dumneavoastră, de sborul strălucit al Vioricăi Viscopoleanu. Urez din suflet lor, și tuturor sportivilor României, succese cît mai mari.

Valeri BRUMEL

„Un salut amical cititorilor ziarului „Sportul", tuturor sportivilor români. Vă doresc mari succese, prieteni!"

Valeri BRUMEL

IN 8 ORAȘE DIN FRANȚA

ASTĂZI, ÎNCEP CAMPIONATELE MONDIALE DE HANDBAL MASCULIN

■ LA „PALAIS DU HANDBALL" DIN PARIS ÎNCEPE LA ORA 21,30 MECIUL ROMÂNIA — FRANȚA

Campionatul mondial de handbal masculin începe astăzi în Franța. În prima zi a întrecerilor sînt programate următoarele meciuri:

GRUPA A: Sainte Nazaire — ora 20,30, U.R.S.S. — R.D. Germană; Quimper — Suedia — Norvegia;

GRUPA B: Bayonne — ora 21,30, Cehoslovacia — Japonia; Angoulême — Iugoslavia — S.U.A.

GRUPA C: Paris — ora 21,30 — ROMÂNIA — FRANȚA; Rouen — R.F. a Germaniei — Elveția.

GRUPA D: Longwy — ora 21,30, Danemarca — Polonia; Mulhouse — Ungaria — Islanda.

Cîteva amănunte privind meciul:

România — Franța

Se dispută la „Palais du Handball" și va fi arbitrat de danezii Jack Falk Rodil și Paul Ovdal. Cele două formații s-au întîlnit pînă acum de 7 ori, în toate meciurile victoria revenind reprezentativei României care a marcat 137 de goluri și a primit 76.

Repriza a doua a întîlnirii va fi transmisă în direct la radio, pe programul I, începînd de la ora 22,15.

CITIȚI ÎN PAG. a 4-a RELATAREA DIN PARIS A TRIMISULUI NOSTRU SPECIAL LA C.M. DE HANDBAL, CĂLIN ANTONESCU.

ACTUALITATEA SPORTIVĂ

Doi antrenori de gimnastică la Moscova

Profesorii MARIA SIMIONESCU și MIRCEA BĂDULESCU au PLECAT IERI LA MOSCOVA. Ei vor participa în capitala U.R.S.S. la un simpozion internațional al antrenorilor de loturi naționale de gimnastică. Simpozionul va avea loc în perioada 26 februarie — 2 martie și va cuprinde atît expuneri teoretice cît și lecții practice.

Concurs de slalom și îndemînare auto-moto

Automobil-Clubul Român, în colaborare cu Federația română de motociclism, organizează la 15 martie, în Capitală, un nou concurs de slalom și îndemînare. Vor participa membri A.C.R. și motocicliști legitimați la F.R.M., indiferent de vechimea permisului de conducere sau a licenței de alergător. Concursul va avea loc pe un traseu de 600 m de pe bulevardul Leontin Sălăjan.

Plenara Comitetului federal al F.R.V.

Vineri 27 februarie ora 15, la sediul CNEFS, are loc plenara Comitetului federal al F. R. Volei. Participă membrii Comitetului federal, ai comisiilor și colegiilor centrale și ai comisiei municipiului București, arbitri, antrenori ai echipelor divizionare și de juniori. Se va analiza activitatea pe 1968—1969.

Noi maeștri ai sportului la lupte

Ieri după-amiază la sediul CNEFS au fost distinși cu titlul de maestru al sportului 13 luptători: Petre Stroe, Gelu Mezincu și Badea Carol (Steaua), Florea Chițu (Metalul București), Gheorghe Gheorghe (Dinamo București) și Ion Gîbu (C.S.O. Pitești) — la greco-romane, Petre Cernău (C.F.R. Timișoara), Dumitru Tîndeche (Steaua), Ion Marton (C.S.M. Cluj), Vasile Iorga (Progresul Brăila), Nicolae Giurgiu (I.S.M. Reșița), Nicolae Dumitru (Energia Constanța) și Francic Gyarmed (Mureșul Tg. Mureș) — la libere.

Ședința Comitetului federal de gimnastică

Sîmbătă, de la ora 8,30, va avea loc la sediul CNEFS, ședința Comitetului Federației române de gimnastică. Cu acest prilej membrii Comitetului federal precum și invitații (profesori de educație fizică cu specialitate gimnastică, antrenori, arbitri), vor analiza activitatea desfășurată în anul 1969 pe tărîmul gimnasticii și vor elabora măsuri pentru dezvoltarea continuă a acestei discipline sportive.

Astă-seară, la Floreasca:

STEAUA — METALUL LA BOX

Steaua și Metalul se vor înfrunta astă-seară, de la ora 19, pe ringul sălii Floreasca. Gala cuprinde cîteva meciuri de mare atracție, două dintre ele fiind considerate „capete de afiș": C. Grulescu — Șt. Constantin și A. Dumitrescu — I. Lungu. În legătură cu disputa Dumitrescu — Lungu, antrenorii Stoianovici și Chiriac ne-au făcut următoarele declarații: „Elevul meu, Lungu, s-a specializa. în a învinge campioni europeni. A cîștigat în fața lui Giju, cînd acesta era campion continental, îi va învinge și pe Dumitrescu" (Stoianovici); „Antrenorul lui Lungu făcea mai bine dacă se pronunța după meci. Era mai sigur". (Chiriac).

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA B

MIHAI FLAMAROPOL
comentează pentru
sportul

„FORECHEKING"

Să nu vă surprindă titlul acestui articol. „Forecheking" este o tactică, cea mai modernă în hocheiul evoluat, pe care americanii au utilizat-o cu succes (și cu măiestrie) în meciul dinamic și spectaculos cu Japonia (scor 11—1), în care japonezii s-au apărat eroic (contraatacînd neîncetat, de la începutul pînă la sfîrșitul partidei), dar uitînd, ca niște „poeți romantici ai hocheiului", că există și o latură practică a meciului, scorul.

Forecheckingul ar fi în traducere jocul în forță în zona de atac (adică în perimetrul de apărare a adversarului), joc de perseverență diabolică, în care ataci continuu, nelăsîndu-l pe adversar să gîndească și să respire. Ca într-un meci de box în care după ce ți-ai băgat rivalul în corzi și lovitura fatală trebuie să cadă dintr-o clipă în alta, în avalanșa de pumni.

Japonezii nu s-au lăsat, însă, intimidați de acest stil de joc american și (în ciuda rezultatului) au atacat și ei.

Meciul de debut s-a desfășurat, deci, sub o „zodie" prevestitoare a succeselor, ce

vor încununa sper organizarea meritorie a acestui campionat mondial.

Dar, să revenim la titlu, adică la „forecheking", care ne duce la concluzia că hocheiul trebuie jucat (și răsjucat) în forță.

Body-chekul, lovitura cu corpul admisă acum pe tot terenul (fluierată nejust de o parte din spectatori care nu cunosc evoluția regulamentară a hocheiului) s-a dovedit că este (cum au ilustrat-o jucătorii americani) un element esențial, decisiv în joc, alături de dribling, șut, pasă, preluare etc.

Jucătorii de peste Ocean ne-au impresionat nu prin scor (care nu întotdeauna este ilustrativ), ci prin patima cu care au jucat, prin febra cu care și-au demonstrat toate calitățile lor, dorind nu numai să-și învingă adversarii, dar, totodată, să cucerească publicul bucureștean.

O veche calitate, recunoscută în jocul individual de hochei (driblingul) s-a dovedit eficace în evoluția echipei S.U.A., numai pentru că a fost folosită „strict imperios" (adică fără a se face risipă inutilă)

Astfel se explică și rezultatul obținut în fața unei echipe ca cea a Japoniei (pregătită și tehnic și... sufletește pentru un astfel de adversar) care, fără să poată micșora proporția scorului, a contribuit, în mare măsură, la reușita spectacolului.

Forecheckingul este în hochei condimentul, care pune în valoare arta culinară a unui bucătar.

Și, deși, forecheckingul înseamnă joc în forță, în partida S.U.A. — Japonia, mi se pare că n-a existat decît un singur jucător eliminat. O singură penalizare pentru 2 minute într-un joc forte. Pare paradoxal (dar nu e) și de aceea noi, antrenorii, vom susține, în jocurile viitoare ale echipelor noastre : forecheckingul.

P. S. Despre „meciul vedetă" din prima zi, un sentiment — pe care nu știu cum să-l definesc — mă face să nu-mi pot exprima deocamdată nici o părere.

Știu atît, că la Galați, cu 3 săptămîni în urmă, o echipă fruntașă din Cehoslovacia a pierdut în fața selecționatei noastre divizionare.

Atunci mi-a plăcut mult cum a jucat echipa noastră și am devenit optimist.

Regret că optimismul meu s-a dovedit exagerat !

Fulgere pe gheață...

R.F. a GERMANIEI — JAPONIA 2-1 (1-0, 0-0, 1-1)

Hocheiștii niponi, rapizi ca și veritabilele „expresuri ale visurilor", acele hikari care leagă Tokio de Osaka, au fost ieri... fulgere pe gheață. Ei au impus ritmul jocului — extrem de rapid de-a lungul celor 60 de minute ale partidei — și au supus poarta lui Kehle unui adevărat bombardament. Încercînd, în fel și chip, vigilența portarului vest-german, ei au tras puternic de la linia albastră, au șutat din apropierea porții, au scăpat de cîteva ori pe contraatac, au făcut... dar ce nu au făcut ? Și, totuși, n-au putut înscrie decît o dată. Anton Kehle a fost ieri un autentic înger păzitor pentru echipa sa, rezolvînd situații care păreau compromise. El a dat încredere echipei R.F. a Germaniei, supuse pe alocuri unei dominări sufocante.

Primul gol a fost rezultatul unei faze destul de confuze : un puc șutat de la distanță, perpendicular pe poartă, a fost respins de Morishima, dar — izbindu-se de un pachet de jucători din fața sa — l-a „sărit" pe portarul ieșit și **Hartelt** a întins crosa, împingîndu-l în plasă. Aceasta se petrecea în minutul 9 al jocului. Ca și în meciul din ajun, cu Iugoslavia, hocheiștii din R. F. a Germaniei au demonstrat calități indiscutabile, care le întăresc recomandarea de favoriți ai actualei confruntări din cadrul grupei B. Au jucat și ei rapid ; în plus au fost mai lucizi și nu s-au complicat în acțiunile inițiate, șutînd și de mai multe ori.

Luptă aprigă pentru puc în partida R.F. a Germaniei — Japonia

După a doua repriză — albă ca scor — ultima a fost de-a dreptul dramatică. În min. 47, cînd cele două echipe aveau cîte un jucător mai puțin pe gheață (pentru o lovire reciprocă), un contraatac inițiat de **Hartelt** se încheie cu un nou gol pentru reprezentativa R.F.G. La 2—0 japonezii nu consideră încă meciul terminat și continuă să atace cu vehemență, dar mai puțin clar decît pînă atunci. În min. 50, **Kurokawa** reușește, în sfîrșit, să încheie cu gol una din multele acțiuni pe care personal le-a inițiat. Scorul n-a mai putut fi modificat, deși japonezii au avut în ultimele 40 de secunde doi jucători eliminați.

Arbitri Wold (Norvegia) și Ehresperger (Elveția). Raport de penalizări R.F. a Germaniei 10 min. — Japonia 12 min. Șuturi pe poartă 49 și respectiv 33

2 000 000 DE CUVINTE DESPRE CROSĂ ȘI PUC

280 de becuri își revarsă valul de lumină fluorescentă peste oglinda de gheață pe care patinele desenează arabescuri. Meciul dintre niponi și vest-germani este fascinant. Micul petec de cauciuc zboară ca gîndul, catapultat de crose, atacurile se succed cu o repeziciune care-ți taie respirația, care-ți retează intenția de a aplauda, japonezii demonstrează virtuozitate de profesioniști, de mînuitori de păpuși, dar pucul se încăpățînează în a ocoli poarta adversarilor.

În timp ce spectatorii savurează fazele acestui dramatic duel, peste 150 de gazetari își notează cu febrilitate în carnete. Mașinile de scris țăcăne neîntrerupt, telefoanele de pe pupitre sună prelung, iar megafoanele punctează această febrilă activitate cu dese chemări. Palatul de gheață păstrează o permanentă legătură cu numeroase țări ale lumii.

În spatele tribunei presei se află cîteva încăperi elegante care găzduiesc serviciile de poștă și telecomunicații. Biroul de presă oferă la scurte intervale buletine de știri în care trimișii speciali ai agențiilor, ziarelor și revistelor găsesc condensate — în cifre și cuvinte convenționale — toate isprăvile de pe gheață. Dar, chiar mai aglomerată decît camera care găzduiește centrul de presă este cea de la telex. Șeful de telegraf de la Telegraful central — Constantin Ștefănescu — și colegele sale nu prididesc cu perforarea sutelor de metri de bandă.

În două zile s-au transmis de aici, de la patinoarul „23 August", peste 2.000.000 de cuvinte, spre numeroase țări ale Europei, Asiei și Americii. 2.000.000 de cuvinte despre crosă și puc, 2.000.000 de cuvinte în care au fost descrise cele 6 meciuri desfășurate marți și miercuri. Un mic roman foileton ce va deveni — pînă la încheierea competiției, a acestui campionat mondial secund — un veritabil roman fluviu.

Dincolo, în încăperea vecină, se află centrala telefonică. Operatoarele Olga Copciev și Antoaneta Plucci nu lasă nici o clipă căștile jos. Încontinuu trebuie răspuns unui apel, este necesar de făcut o comandă. Peste 150 de convorbiri internaționale, cu durata între 5 și 30 de minute, reprezintă fără îndoială o performanță chiar și pentru operatoarele de la 07, atît de obișnuite cu lucrul non-stop.

Mapamondul este la curent cu evenimentele ce se desfășoară la noul palat de gheață al Bucureștilor, datorită celor 53 de ziariști din cele 7 țări participante, precum și din Belgia, Italia, Cehoslovacia, Austria și Ungaria. Și mai sînt anunțați că vor sosi încă numeroși reprezentanți ai presei scrise, ai radioului și televiziunii. Singurii afectați sînt fotoreporterii. Printr-o hotărîre a L.I.H.G., ei n-au voie să folosească flashurile... Contînd însă pe lumina puternică a sălii și pe iscusința lor, putem fi siguri că vom avea imagini frumoase, chiar și în aceste condiții.

Alături de oaspeți de peste hotare, aproximativ 100 de condeieri români își fac zi de zi datoria către numeroșii și entuziaștii lor cititori. Îmbucurătoare prezența reprezentanților gazetelor județene, care vor putea oferi astfel cititorilor lor păreri proprii despre valoarea și frumusețea jocurilor, despre dîrzenia disputei campionatului lumii — grupa B — la hochei.

Dacă am aduna și cuvintele scrise de aceștia, dacă le-am transcrie pe telex, poate că banda perforată ar putea face legătură între patinoarul „23 August" și litoralul Mării Negre. Pînă la 5 martie, cînd cortina se va lăsa și peste această ediție a mondialelor, se pare însă că lungimea benzii de telex va ajunge, însă, la...

Hristache NAUM

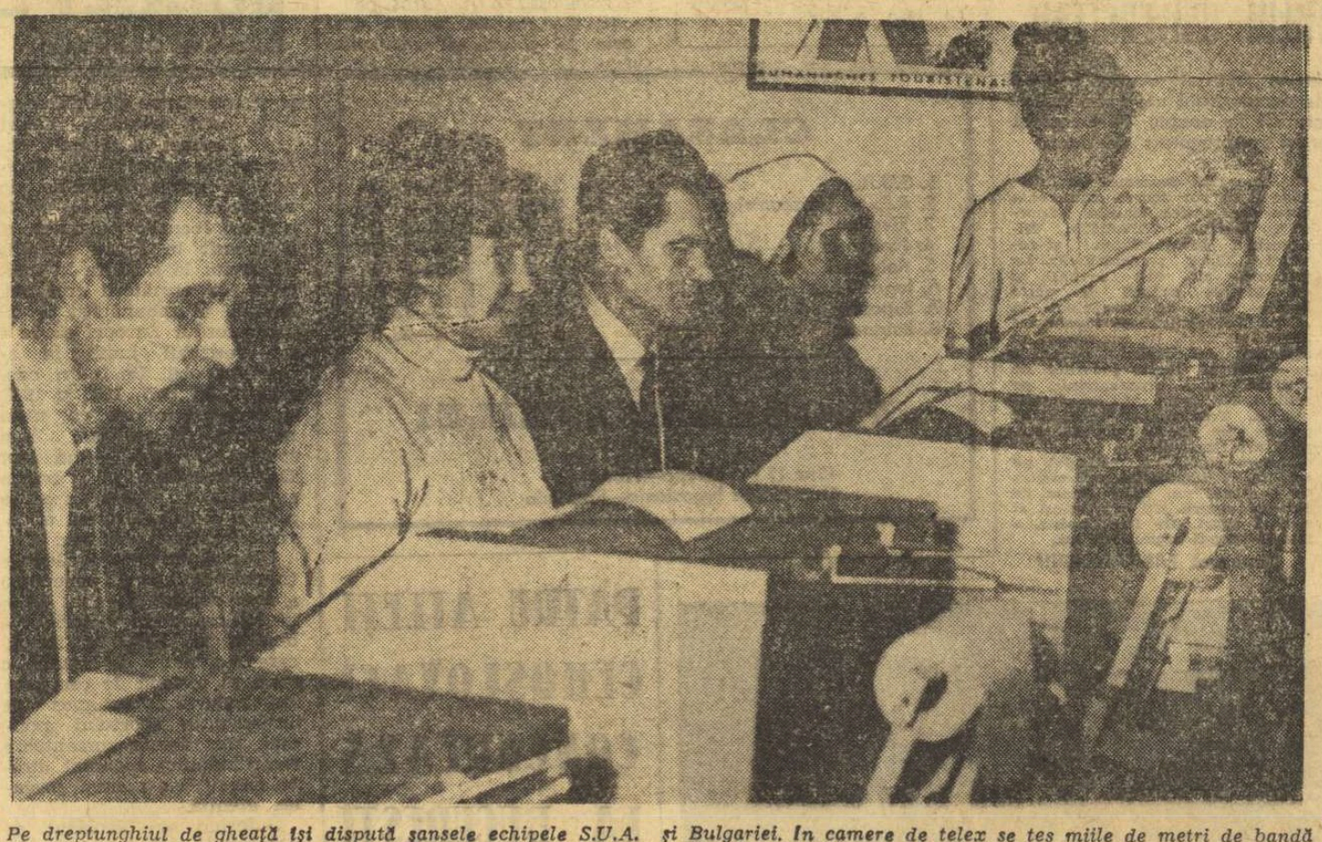

Pe dreptunghiul de gheață își dispută șansele echipele S.U.A. și Bulgariei. În camere de telex se țes miile de metri de bandă perforată. În relatările pe care le transcriu, află și acești anonimi lucrători cîte ceva din iureșul întrecerii ce se desfășoară dincolo de perete

ora H

(Urmare din pag. 1)

etape, nu înseamnă — cel puțin pentru mine — decît un pretext de a face diverse supoziții, însă, în același timp, el se impune a fi tratat de tehnicienii echipei noastre de pe cu totul alte poziții. Astfel, formația gazdă a irosit nu numai prilejul unui start bun (fapt deosebit de important, într-o întrecere eșalonată pe mai multe etape) ci și pe acela al depășirii adversarului considerat de o valoare aproximativ egală și cu care își va disputa, prin urmare, un loc în mod direct. De asemenea, incapacitatea de a valorifica avantajul propriului teren (și aici nu mă refer atît la patinoar în sine — destul de străin și a lor noștri — ci la publicul local, capabil să dea aripi unei echipe în cele mai dificile momente). Privind clasamentul primei etape (în ziua a doua românii n-au jucat și poziția lor a devenit, din această cauză, și mai precară) și constatînd că principalii favoriți s-au instalat pe locurile vizate și că, în urmărirea lor, reprezentanții noștri n-au prins, din start, primul pluton, nu știu de ce dar am impresia că întreaga competiție s-a terminat chiar din prima zi. E o impresie pe care o doresc cît mai departe de realitate. Singurii capabili s-o infirme sînt hocheiștii români. Să-i înscriem, deci, la cuvînt.

S. U. A. — BULGARIA 19-1 (6-1, 7-0, 6-0)

(Urmare din pag. 1)

morată de faima adversarilor. În acest meci a fost înregistrat cel mai mare număr de goluri din cele șase partide desfășurate pînă acum, arbitrii de poartă fiind nevoiți să aprindă de 20 de ori becul roșu.

Autorii punctelor : Gambucci (min. 2, 31, 54), Lindberg (4, 18), Ross (7), Patrick (9, 15, 38), Lilyholm (21, 40, 57), Markle (28, 58), Mc Elnury (31, 42), Christiansen (33), Stordahl (54), Konik (56) pentru S.U.A., respectiv Gergiev (6) pentru Bulgaria.

Au condus : Gubernu (România) și Nakano (Japonia). Șuturi de poartă 59 S.U.A., 14 Bulgaria. Penalizări 8 min. S.U.A., 2 min. Bulgaria.

Fotografii de Theo MACARSCHI și Teodor ROIBU

CONFRATII...

Pentru un ziarist orice pronostic este un lucru deosebit de riscant. De data aceasta, însă, îmi permit să fac unele aprecieri pentru că ele coincid cu părerile mele anterioare și au fost confirmate în prima zi a întrecerilor. Favoritele grupei, echipele S.U.A. și R. F. a Germaniei au obținut victorii. În schimb, înfrîngerea reprezentativei României, pe care o vedeam învingătoare cu două-trei goluri diferență, a constituit o mare surpriză pentru că norvegienii au fost

întrecuți categoric de către formația R. F. a Germaniei (8—1 și 6—2). Anul trecut, la Ljubljana, am văzut o echipă slabă a României și atunci credeam că este vorba doar de o criză de moment, trecătoare. Iată de ce eram convins că pregătirea făcută în timpul verii și a iernii va produce revirimentul mult așteptat de iubitorii hocheiului din România. Să fie, oare, unii jucători ieșiți din formă, supraantrenați sau chiar plafonați ? **Nu sînt antrenor ca să mă pot pronunța cu certitudine asupra acestei chestiuni, dar cred că Varga și G. Szabo pot invoca argumentul vîrstei !** Sau, **poate antrenamentele de lungă durată au un efect negativ asupra stării nervoase a jucătorilor ?** Firește, următoarele partide vor oferi numeroase prilejuri de reabilitare a jucătorilor. **Cu mai mult calm, cu mai multă concentrare a eforturilor, echipa României poate rămîne în plutonul fruntaș.**

Echipa S.U.A. a debutat cu o victorie categorică în compania unui adversar care nu s-a prezentat pe gheață dinainte învins. Niponii au cîștigat anul trecut grupa C și au multe calități, printre care viteza și mînuirea crosei sînt pe prim plan. Iată, însă, că **în fața unor adversari net superiori din punct de vedere fizic, cu o mare forță** — după mine esențială în jocul de hochei — **japonezii nu s-au putut descurca.** Hocheiștii americani, deși nu prea tineri, au, înafara atu-urilor arătate și avantajul experienței. Jucători ca **Brooks, Roos, Lilyholm, Stordahl** și portarul **Wetzel** sînt abonați vechi ai „mondialelor", cu o mare **experiență și numai cine poate învinge formația S.U.A. va emite pretenții la primul loc în clasamentul grupei.**

★

Cîteva cuvinte și despre programul campionatului. **Cred că alcătuirea lui a fost, cu mici excepții, greșit concepută.** Sînt așa-zise meciuri de atracție și partide mai slabe. Iată de ce trebuie să ținem cont de ele Bunăoară, **cred că întîlnirea S.U.A. — Japonia nu trebuia programată dimineața, ca de altfel și cea dintre România și R. F. a Germaniei.** Și invers. Jocul dintre **România și Bulgaria nu trebuia programat ultimul.** De asemenea, **nici partida dintre Iugoslavia și R.F.G. nu trebuia să aibă loc în vedetă.**

★

În fine, îmi permit să **critic și comportarea unor spectatori. După ce echipa României a fost salutată de public cu urale și aplauze, cu un entuziasm normal pentru o formație care joacă pe teren propriu, același public s-a manifestat ostil față de echipa lor în momentul cînd norvegienii conduceau cu 4—0 !** Legea nescrisă a fair-play-ului preferă întotdeauna aplauzele — indiferent cui se adresează — decît „concertele" de fluierături.

Arthur UNSER
redactor la S.I.D.

Cross nr. 1

ERNST KÖPF se află la cel de-al 9-lea campionat mondial și posedă toate calitățile necesare unui jucător complet : patinează excelent și șutează necruțător din orice poziție, anunțîndu-se un serios candidat la titlul de golgeter al turneului. Are 30 de ani, 1,78 m 75 kg și activează la Augsburger E.V., echipă cu șanse mari de a cîștiga în sezonul acesta, campionatul R. F. a Germaniei. Cele 105 selecționări în reprezentativă și 63 de goluri înscrise pentru naționala țării sale îl recomandă — credem — cu prisosință.

Promovat anul acesta în postul de căpitan al echipei vest-germane, Köpf este principalul animator al unei formații care se anunță printre favoritele competiției. Profesiunea sa : inginer constructor. Este căsătorit și cea de-a doua mare pasiune a vieții sale (după hochei, bineînțeles), sînt filmele cu John Wayne. Mai îndrăgește înotul și handbalul, pe care le practică constant.

pe... nerăsuflate

ȘI TOTUȘI, CELE DOUĂ PUNCTE CONTEAZĂ

Ono Isao, simpaticul antrenor nipon, are toate motivele să fie indispus. După meciul de aseară ne-a spus : *„Ce folos că am jucat în viteză, că am primit aplauze la scenă deschisă pentru fazele palpitante create, cînd toate aceste aprecieri nu ne-au adus punctele victoriei De fapt și jucătorii mei au greșit deoarece s-au angajat în dueluri inutile și au abuzat uneori de acțiuni solitare. Hocheiul este, în primul rînd, un joc de echipă...*

„BINE CĂ S-A TERMINAT"

Primele cuvinte pe care ni le-a adresat portarul vest-german după meciul cu Japonia au fost simple, dar pline de conținut : „Bine că s-a terminat" Pe cît de banale cuvintele acestea au o semnificație deosebită în sport : *„am învins cu ajutorul norocului"* sau *„dacă mai dura puțin nu se știe ce s-ar mai fi întîmplat"* etc. Așa a gîndit și „omul cu masca" din formația învingătoare, Toni Kehle, care în continuare ne-a spus : *„Iscusiții japonezi ne-au depășit prin viteză și curajul cu care au abordat jocul, calități care le-au permis să ne asalteze poarta. Cînd jucătorul cu numărul 10 se apropia de mine* (n.r. este vorba de japonezul Kurokawa) *simțeam că mă furnică pielea"*.

„PUBLICUL M-A PEDEPSIT PREA ASPRU"...

... — ne-a spus arbitrul meciului R.F.G. — Japonia, norvegianul Per Wold. *Jocul s-a desfășurat într-un ritm amețitor, și în asemenea cazuri, poți comite greșeli fără importanță. Spectatorii, prin manifestările lor, m-au judecat prea „sonor". Vorbind despre cele două echipe, pot afirma că învingătorii au cîștigat datorită experienței, dar viitorul aparține japonezilor".*

ECHIPA DE HOCHEI A. S.U.A. ...

...desfășoară un joc la nivelul celor mai bune formații din grupa A, este de părere ziaristul cehoslovac Ondrej Trubacik de la Start Bratislava, Lilyholm, Wetzel, Stordahl, Konik sau Christiansen sînt jucători de clasă înaltă. Pentru aceștia, ca și pentru coechipierii lor, mînuirea crosei, conducerea pucului, patinajul, șutul și combinațiile tactice de mare subtilitate sînt lucruri intrate în reflex.

Desen de Octavian ANDRONIC

IERI, MECIURI AMICALE PE LAPOVIȚĂ ȘI NINSOARE

METROM BRAȘOV—„U" CLUJ 0-1 (0-1)

BRAȘOV, 25 (prin telefon). — Universitatea Cluj a susținut al treilea joc de verificare în decurs de o săptămînă. De astă dată, clujenii au evoluat pe stadionul Metrom, în compania echipei cu același nume. Timpul complet neprielnic (a nins continuu) și terenul greu din cauza zăpezii au constituit o piedică în desfășurarea unor acțiuni cursive, obligînd jucătorii să depună eforturi susținute pentru ca partida să-și atingă scopul. Trebuie spus, de altfel, că în ceea ce privește pregătirea fizică ambele echipe s-au prezentat bine. În condițiile de joc amintite, la care adăugăm greutatea controlului mingii, elevii lui Șt. Cîrjan au combinat ceva mai clar și mai hotărît, reușind să înscrie un gol (autor Bungău, min. 10). Brașovenii au dat o replică viguroasă studenților, pe care în multe rînduri i-au obligat să se apere.

C. GRUIA, coresp. principal

RAPID—DINAMO BACĂU 4-2 (1-1)

În ciuda vremii total neprielnice unui joc de fotbal (lapoviță și ninsoare) aproape 1 500 de adevărați microbiști au venit ieri în Giulești pentru a asista la partida amicală dintre echipele Rapid și Dinamo Bacău.

Pentru a se menaja cîmpul de joc central, cele două echipe au evoluat pe terenul II, care și el, datorită zăpezii și apei, s-a dovedit impracticabil. Totuși, pentru a nu se renunța la jocul de verificare proiectat (cum au fost silite să o facă echipele ce trebuiau să „se producă" în deschidere, Rapid-tineret și Flacăra Moreni) rapidiștii și băcăuanii s-au angajat într-o dispută în care balonul a putut fi cu greu controlat, dar care a scos în relief pregătirea fizică satisfăcătoare a majorității „combatanților".

Mai clară și mai periculoasă în acțiunile ofensive, echipa feroviară a obținut — pe merit — victoria cu scorul de 4—2 (1—1), prin golurile înscrise de Mazurachis (min. 15 și 31), Codreanu (min. 76) și Dinu (din lovitură de la 11 m în min. 79). Cele două goluri ale băcăuanilor au fost realizate de Neumayer (min. 20) și Vătafu (din penalty în min. 87).

În minutul 12 de joc, arbitrul V. Pădureanu a eliminat (cam ușor) de pe teren pe Băluță și Ștefan, care s-au încăierat între ei. Cum partida avea exclusiv un caracter de verificare, la propunerea antrenorilor Bărbulescu și Neagu arbitrul a admis (și bine a făcut) intrarea în joc a altor doi fotbaliști în locul celor eliminați.

RAPID: Rămureanu — Ștefan (min. 12 Pop), Cojocaru (min. 82 Apostol), Mușat, Greavu, Dinu, Angelescu (min. 46 M. Stelian), Năsturescu, Straț (min. 46 Petreanu), Mazurachis, Codreanu.

DINAMO BACĂU: Fugaciu — Comănescu, Nedelcu, Velicu, Kiss (min. 46 David), Vătafu, Duțan, Pană (min. 46 Sănăuceanu), Tr. Popescu, Ene Daniel, Băluță (min. 12 Neumayer).

C. F.

DINAMO BUCUREȘTI ȘI-A ÎNCHEIAT TURNEUL ÎN R. D. GERMANĂ

În ultima partidă disputată în cadrul turneului din R. D. Germană, echipa Dinamo București a întîlnit formația Dinamo Schwering. Fotbaliștii bucureșteni au terminat învingători cu scorul de 5—2.

DINAMO (TINERET) — METALUL BUCUREȘTI (TINERET) 2-1 (1-0)

Partida s-a desfășurat pe un teren complet desfundat. Toți jucătorii au dovedit că posedă o foarte bună pregătire fizică. Au marcat Gunju (2), pentru Dinamo, și Stoica, pentru Metalul.

MOLDOVA CHIȘINĂU A ÎNTRECUT PE POLITEHNICA GALAȚI

GALAȚI, 25 (prin telefon). **Cele două divizionare B din Galați, Oțelul și Politehnica, au susținut azi noi întîlniri amicale. Terenul greu, total impracticabil, a influențat buna desfășurare a jocurilor. În deschidere Oțelul a dispus la scor — 5—1 (3—0) — de formația Metalul Buzău. În cel de-al doilea joc, Politehnica a întîlnit în meci revanșă echipa sovietică Moldova Chișinău. Studenții gălățeni au părăsit terenul învinși, cu scorul de 1—2 (1—2). Au înscris FILIPOV și TEȘLEV, respectiv, BUCUR.**

T. SIRIOPOL
coresp. principal

PROGRESUL BUCUREȘTI — ȘOIMII BUZĂU 3-1 (1-1)

Echipa bucureșteană Progresul a prezentat cea de a doua garnitură a sa în amicalul cu echipa Șoimii Buzău. Prima repriză a aparținut, aproape în întregime, echipei oaspete, care deschide scorul în min. 6 prin Florea III și combină foarte spectaculos și eficace, mai ales pe partea dreaptă, prin Muțiu și Florea II. În a doua repriză, deși cu cîțiva juniori în formație, Progresul își impune jocul și la conducerea (egalarea o obținuse Mateianu, în min. 30 din 11 m) prin golul înscris de Petrescu (min. 61). Ultimul gol este înscris de Neacșu, dintr-o lovitură liberă, peste zid (min. 75).

D. GRAUR

BALONUL e ROTUND

UN VIS DE DEMULT

împiedice pe portar, aflat în acel moment în posesia mingii, s-o repună în joc (dacă vă amintiți, fostul jucător al Progresului, Oaidă, își făcuse o specialitate din astfel de acțiuni).

Dar, iată și o precizare care vine în favoarea înaintașilor: dacă un jucător se plasează pur și simplu în fața portarului, aceasta nu trebuie considerată ca o obstrucție, dat fiind faptul că portarul are posibilitatea să repună mingea în joc, aruncînd-o. O obstrucție reală a portarului se produce, destul de des, la executarea loviturilor de colț. Se cere, deci, ca arbitrii să fie deosebit de atenți la loviturile de colț, nu o dată înscrîndu-se goluri neregulamentare, prin obstrucționarea portarului, din aceste lovituri.

Apropiata vizită a echipei Arsenal mă poartă cu peste 30 de ani în urmă pe malurile Tamisei, unde încercam să smulg cîteva din secretele fotbalului de la inventatorii lui.

Am fost, de fapt, elevul clubului londonez și al marelui Chapman, deși eram internațional român, fiindcă fotbalul se poate învăța mereu, pînă la 70 de ani...

Relațiile mele de atunci cu clubul gazdă, cu jucătorii și conducerea, prietenia cu care eram înconjurat, m-au impins spre un fel de vis: angajarea unui turneu al faimosului „team" în România. Prea frumos ca să fie și adevărat. Arsenal respinsese oferte mult mai avantajoase, angrenat în campionatul intern și în alte competiții oficiale de pe insulă. Mai era apoi și concepția „splendidei izolări", pe atunci expresia cea mai pură a conservatorismului britanic în sport.

Un contact cu această vestită echipă s-a realizat mult mai tîrziu, Arsenal—C.C.A. 1-1 (românii au condus cu 1—0 prin golul înscris de Constantin), în anul 1957 la Londra, tresă de onoare și de aur a echipei militare, pentru curaj și plenipotență!

Arsenal vine acum în România, la Bacău, și va juca într-o competiție oficială europeană. Deci una din cele mai faimoase echipe ale Angliei, țara campionilor mondiali, vine să joace în urbea moldoveană care, cu peste un deceniu în urmă, nici nu exista, la scară majoră, pe harta fotbalului nostru.

Arsenal nu mai are, desigur, strălucirea de altă dată, dar este totuși o echipă puternică, în stare să reprezinte oricînd cu cinste, peste hotare, potențialul fotbalului britanic.

Mă bucur nespus că tocmai moldovenii îi vor da replica — acești moldoveni pe care ne obișnuiserăm să-i credem molcomi și tărăgănați, lipsiți de temperament, duioși și meditativi, buni numai pentru literatură și contemplație!

Iată însă că ei au pătruns acolo unde nici una din echipele noastre cu nume sonore n-a reușit să ajungă, în sferturile de finală ale unei cupe europene, cu jucători nu numai de „import", ci și moldoveni get-beget, cum sînt un Duțan din Bicaz, Pană de la Tîrgu Ocna și alții.

În anul 1939, cînd echipa Angliei a susținut primul ei meci la București, stadionul A.N.E.F. avea o capacitate de cca 20 000 locuri.

Bacăul îi va primi pe oaspeții din Londra cu un număr cel puțin egal de spectatori.

Atmosfera stadioanelor engleze, pe care am cunoscut-o bine, cu cîrîitoare de lemn, pocnitori și clopoței — o vom retrăi, peste cîteva săptămîni, în orașul natal al lui Vasile Alecsandri.

Nu știm care va fi rezultatul, dar ca atmosferă și ca tumult al tribunelor îi putem depăși pe englezi.

Sper că admirabilii Ghiță, Duțan, Ene și colegii lor nu se vor lăsa păcăliți de faptul că adversarul ocupă un loc modest, în partea a doua a clasamentului. Ar fi o iluzie periculoasă, deoarece echipele engleze sînt foarte, foarte apropiate ca valoare, indiferent de locul lor în ierarhia unui moment dat.

Vechea lor tradiție, baza enormă de masă a fiecărui club și a fotbalului englez în general, împrumută o forță de reprezentare adesea ieșită din comun. După părerea mea, Dinamo poate obține calificarea numai printr-un joc mai bun decît acela cu Kilmarnok, care să-i asigure acasă un avantaj de cel puțin două-trei goluri.

Pentru reușită, este necesară o bună cunoaștere a acestui partener redutabil, în care scop aș sugera trimiterea unui observator la unele jocuri ale oaspeților din cadrul campionatului englez, pentru a studia calitățile, erorile și întregul ansamblu de posibilități de care dispun adversarii noștri.

Dinamo trebuie să ajungă, în timp util, la o prefigurare foarte exactă a soluțiilor sale pentru primul meci, deoarece șansa fotbalului nostru în această întrecere de prestigiu internațional se va juca în partida de la Bacău.

Această șansă trebuie jucată cu mult avînt firesc, dar avîntul să fie dublat de luciditatea unui matematician care pînă și în fața ruletei mizează pe calcul și nicidecum pe aventură sau orbul hazard.

Visul de odinioară, de pe cheiul Tamisei anilor 1927 și 1937, s-ar împlini fericit printr-o victorie de calificare a fotbaliștilor români, pe malurile Bistriței, la 11 martie 1970...

Petre STEINBACH

CONSFĂTUIREA ARBITRILOR

O consfătuire a arbitrilor divizionari A — binevenită înaintea reluării campionatului de fotbal — va avea loc duminică 1 martie, cu începere de la ora 9,30, la sediul C.N.E.F.S. La această consfătuire vor participa și președinții colegiilor județene de arbitri.

Se va face analiza arbitrajelor prestate în turul campionatului 1969—1970. Totodată, se va da citire îndrumărilor tehnice și precizărilor F.I.F.A. — unele din ele formează obiectul materialelor ce apar în coloanele noastre — privitoare la interpretarea uniformă a regulamentului.

C.S.M. SIBIU — A.S.A. TG. MUREȘ 2-1 (1-1)

SIBIU, 25 (prin telefon). **Peste 2 000 de spectatori au asistat la o partidă de un slab nivel spectacular. Jucătorii au, totuși, circumstanțe atenuante datorită terenului transformat într-un adevărat patinoar. Au înscris Laufceag (min. 15) și Rotaru (min. 49) pentru C.S.M. și Naghi (min. 19) pentru A.S. Armata.**

GH. TOPIRCEANU
corespondent

FOTBALIȘTII PITEȘTENI SE ÎNTÎLNESC CU SUPORTERII

Cu ocazia reluării campionatului, F. C. Argeș organizează, mîine, de la ora 18, în sala de spectacole a Casei Tineretului din Pitești, o întîlnire a membrilor susținători ai clubului cu jucătorii și antrenorii echipei.

ÎNTRE PORTARI ȘI ÎNAINTAȘI

În general, se cunoaște cînd și în ce condiții poate fi atacat portarul. Este adevărat că publicul nu este de acord aproape niciodată cu astfel de atacuri, dar de multe ori ele sînt perfect regulamentare.

De multe ori, dar... nu întotdeauna!

Astfel, lovitura de picior și numai schițarea acestui gest, în direcția mingii aflate în acel moment în posesia portarului, trebuie considerată, în principiu, ca joc periculos și sancționată, ca atare, cu o lovitură liberă indirectă. Aceeași sancțiune (fiind vorba tot de joc periculos) trebuie dictată atunci cînd un jucător ridică piciorul, încercînd să blocheze astfel balonul, în momentul repunerii lui în joc, cu mîna, de către portar. Sancțiunea va fi aplicată însă numai în cazul cînd jucătorul respectiv se află în apropierea imediată a portarului.

În noua ei redactare, decizia nr. 8 legată de articolul nr. 12 din regulament pune în aceeași categorie, a infracțiunilor ce trebuie pedepsite cu o lovitură liberă indirectă, acea acțiune a înaintașilor, trecută cu vederea pînă acum, prin care aceștia, ridicînd brațele și agitîndu-le încearcă să-l

CONCURSUL PRONOEXPRES AL MĂRȚIȘORULUI — 4 MARTIE 1970

A început vînzarea biletelor pentru concursul Pronoexpres al Mărțișorului din 4 martie a. c. la care se atribuie autoturisme DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, ȘKODA 1000 M. B. și TRABANT 601 în număr NELIMITAT.

În continuare, se oferă călătorii în JAPONIA (cu vizitarea EXPO 70), în ITALIA (cu vizitarea orașelor ROMA — NEAPOLE — POMPEI — AMALFI — SORENTO — CAPRI) circa 8 zile cu avionul și în Cehoslovacia — de 2 locuri — pe ruta PRAGA — KARLOVY-VARY (circa 5 zile) cu avionul. Excursiile se acordă în număr NELIMITAT.

Cu 15 lei puteți participa la toate extragerile cu șanse mari de cîștig.

● Astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor la tragerea Loto de vineri 27 februarie a.c. care se desfășoară după o nouă formulă și la care se atribuie autoturisme, excursii peste hotare și premii în bani.

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL PRONOEXPRES NR. 9 DIN 25 FEBRUARIE 1970

Extragerea I: 37 39 11 23 18 31
Fond de premii: 437 940 lei.

Extragerea a II-a: 36 26 37 1 16 45 39
Fond de premii: 382 743 lei.

Plata premiilor pentru concursul Pronoexpres nr. 9 din 25.II.1970 se va face astfel:

— **În Capitală:** începînd cu data de 5 martie 1970, pînă la 11 aprilie 1970.

— **În țară:** începînd cu data de 9 martie 1970, pînă la 11 aprilie 1970.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 20 FEBRUARIE 1970

Extragerea I: Categ. I: 0,25 variante a 100 000 lei; a II-a: 7,15 a 20 810 lei; a III-a: 19,65 a 6 331 lei; a IV-a: 33,10 a 3 758 lei; a V-a: 144,60 a 860 lei; a VI-a: 308,40 a 403 lei.

Extragerea a II-a: Categ. A: 1 variantă a 93 707 lei; Categ. B: 0,50 a 46 854 lei; Categ. C: 8,60 a 10 896 lei; Categ. D: 17,55 a 5 339 lei; Categ. E: 47,80 a 1 960 lei; Categ. F: 70,55 a 1 328 lei.

Ambele extrageri: Categ. Z: 1 252,40 variante a 100 lei.

Premiul de categoria I sfert, de 100 000 lei a revenit participantului FOGARASI FRANCISC din Tg. Mureș.

Premiul la categ. A întreg, a revenit participantului DANILA VICTOR din Constanța.

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . . . .

. . . . . .

Adresa: . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

ȘPRIȚUL ÎN COMPETIȚIE

Odenumim sală de sport, dar constănțenilor le place să-i atribuie impunătorului edificiu de pe bulevardul Tomis nr. 104 titulatura de Palat al sporturilor. Și poate că au dreptate. Clădirea — aproape de dimensiunile sălii Floreasca din Capitală — amplasată în plin centru' orașului, a fost concepută ca un palat. Numai că proprietarii ei (Întreprinderea de prestări construcții și gospodărie orășenească — I.P.C.G.O. — devenită, ulterior, I.P.S.A.D.) au transformat-o într-un ... alat al... balurilor și al petrecerilor de tot felul.

Cînd în „salon" se organizează chefuri, succesul de casă este asigurat. Așa a fost cu teribilele nopți ale „Revelionului 1970". Atunci, alaiul a ținut 4 zile în șir (!) și abia pe 5 ianuarie sportivii au putut intra în sală pentru antrenamente, nu înainte de a face slalom printre lăzi cu sticle și butoaie, bineînțeles goale. Organizatorii petrecerii se odihneau. Și un exemplu mai recent: miercuri, 11 februarie, la Palatul sporturilor s-a cîntat din nou „Dă-i cu șprițul pîn-la ziuă..."

Vicepreședintele Consiliului județean pentru educație fizică și sport Constanța, tov. Dumitru Panait, este la curent cu trista soartă a Palatului sporturilor, dar nu are cum s-o schimbe.

Notă

„Nu sîntem noi proprietari și nu depinde de noi să i se acorde sălii întrebuințarea pentru care a fost construită". Iar Mihail Făgărășan, profesor la Școala sportivă, ne spunea că a fost nevoit să-și alcătuiască programul de antrenament în funcție de... programul petrecerilor organizate în sala de sport. Să adăugăm că în puținele ore acordate pregătirii sportivilor instalațiile de încălzire nu funcționează deloc, iar cele de iluminat numai parțial.

Organele locale cunosc situația. Noi credem că și conducerea VEFS o cunoaște, întrucît am văzut duplicatele numeroaselor scrisori ce i-au fost trimise de către CJEFS—Constanța. Dar nu știm ce s-a întreprins pînă acum. Și, mai ales, nu cunoaștem cînd va fi curmat acest revoltător abuz!

Ion GAVRILESCU

Pregătiri pentru campionatele mondiale de popice de la Bolzano

CONCURSUL DE VERIFICARE A LOTURILOR REPUBLICANE

Membrii loturilor republicane (f și m) au fost convocați, pe arena Rafinăriei Teleajen din Ploiești, la un prim concurs de verificare a pregătirilor efectuate în vederea C.M. de popice de la Bolzano. Majoritatea selecționabililor au obținut rezultate bune. Dar iată rezultatele tehnice:

FEMININ: 1. Elena Cernat (Rapid Buc.) 412+444 (s-a jucat tur-retur), 2. Mariana Antuș (Hidromecanica Brașov) 434+413, 3. Voichița Babuțiu (U.T.A.) 430+406, 4. Elena Trandafir (Laromet Buc.) 450+384, 5. Cornelia Moldoveanu-Petrușca (Voința Buc.) 416+407.

MASCULIN: 1. P. Purje (Flacăra Cîmpina) 946+995, 2. Gh. Silvestru (Rafinăria Teleajen) 919—983, 3. I. Băiaș (Olimpia Reșița) 962+865, 4. D. Dumitru (Petrolul Ploiești) 892+934, 5. C. Vînătoru (Petrolul Pl.) 915+909.

FL. ALBU-coresp.

Printre culoare...

În ultimele zile, piscina Floreasca din Capitală a găzduit noi concursuri de înot. Iată cîteva din rezultatele înregistrate:

SENIORI și JUNIORI: Adam 57,9 și Cosmescu 58,2 la 100 m liber; Movanu 67,1 — 100 m spate; O. Resler 2:48,9 și A. Militaru 2:49,6 — 200 m bras; Anca Georgescu 2:57,5 — 200 m bras; Lupu 2:26,0 — 200 m spate; L. Copcealău 5:13,7 — 400 m mixt; G. Cerbeanu 71,5 — 100 m delfin;

COPII: Eugenia Cristescu 2:48,7 — 200 m spate; Anca Groza 5:22,0 — 400 m liber; C. Coatu 1:13,1 — 100 m spate; I. Sveț 1:10.5 — 100 m liber.

● A început campionatul Capitalei de juniori la polo. Rezultate tehnice: Progresul — Dinamo 6—5; Steaua II — Rapid 6—5; Sc. Sp. 1 — C.S. Școlar 4—2 și Steaua — Sc. Sp. 2 8—2.

I. BĂIATUL DIN TAIGA

● Fiul geologilor ● Întîlnirea din tufișul de zmeură ● Prima săritură

Valeri Brumel s-a născut la 14 aprilie 1942 în cătunul Tolbuzino, ținutul Zabaikalie din Siberia. Tatăl său, Nikolai Aleksandrovici, și mama, Liudmila Iakovlevna, geologi, se găseau foarte rar acasă; se întîmpla ca săptămîni întregi să colinde taigaua în căutarea zăcămintelor de cărbune. Pe Valeri îl lăsau sub supravegherea bunicii, dar practic, el se afla în grija surorii sale, Emilia, mai mare cu 7 ani decît el.

Zile întregi hoinăreau copii prin taiga, îi ascultau glasurile se obișnuiau cu viața ei. Memoria exactă a copilăriei a păstrat multe lucruri din acele zile îndepărtate. Odată, Valeri și Emma au plecat după poame. Într-un tufiș de zmeură s-au împiedicat de ceva mare și întunecat. Un urs! Stăpînul taigalei era sătul ceea ce-l făcea să fie foarte pașnic, dar fratele și sora au trebuit să-și doboare recordurile personale la fugă. Altădată Valeri, în vîrstă de 4 ani, s-a rătăcit prin taiga și s-a întors acasă abia a doua zi. Tot cătunul a fost, firește, în picioare.

În familia lui Brumel există obiceiul să se amintească despre prima „săritură" a lui Valeri. Împreună cu sora sa el s-a urcat pe acoperișul casei. Emma privea o dîră de fum îndepărtată de la marginea pădurii, în timp ce micuțul Brumel s-a apropiat de streașina acoperișului și, pierzîndu-și echilibrul, a căzut. Chiar atunci din taiga se înapoia tatăl. El s-a îndreptat în fugă spre casă, ca să-și prindă fiul din zbor, dar nu a reușit. Băiatul s-a lovit dar s-a ridicat imediat și a fugit în casă. Astăzi, Brumel ne încredințează, cu toată seriozitatea, că atunci ar fi făcut, în mod reflex, anumite mișcări de plutire care l-au salvat.

În general, el a crescut ca un băiat voluntar, călit și, desigur, atunci, în acei ani ai copilăriei, s-a zidit caracterul, pe care mai tîrziu aveau să-l admire, scoțîndu-și pălăria, ziariștii sportivi.

● Iujno-Sahalinsk ● Primele exerciții sportive ● Slalom?

Valeri avea 7 ani, venise timpul să meargă la școală, cînd părinții lui au fost mutați la Iujno-Sahalinsk. În oraș se mai păstrau urmele războiului; nu cu mult timp în urmă pe insulă domniseră japonezii. Aproape fiecare din copiii orașului își procurase o armă albă, fie ea și puțin ruginită. În împrejurimi se găseau, berechet, abandonate, baionete, tesacuri, săbii. „Războaiele" — stradă contra stradă, curte contra curte — erau aprige. Din fericire, taberele care se înfruntau nu au suferit niciodată pierderi serioase, totul rezumîndu-se la niște biete vînătăi sau cucuie. În acel timp, în viața băiatului a apărut sportul. În curtea casei, Valeri, ajutat de tatăl său, amenajase ceva asemănător unor inele de gimnastică. Iarna alerga pe schiuri. În Sahalin domnesc ierni năpraznice, cu viscole, cu geruri de 40 grade. Aceasta nu-i împiedica, însă, pe micii sportivi să organizeze întreceri de coborîre, sau sărituri de pe trambuline improvizate. Valeri era totdeauna în rînd cu cei mai mari. Și nu o dată reușea să cîștige.

● La Vorošilovgrad ● Distracții primejdioase ● Ciclism, fir ● Viitorul pictor

Geologii sînt un „popor" nomad. În anul 1952, familia Brumel a traversat țara de la răsărit spre apus și s-a stabilit în orașul minier Vorošilovgrad. Valeri s-a împrietenit cu copiii vecinilor. Orașul încă nu-și lecuise rănile lăsate de război; din multe case rămăseseră numai zidurile. Pe ruine, la înălțimi de 5 metri, copiii se jucau, alergînd pe coridoarele strîmte, de la o intrare la alta.

Tatăl lui Valeri, un om aspru, se bucura chiar că fiul său cel mare, un bătăuș și un neastîmpărat, crește curajos.

— Îi va fi mai ușor să răzbească, spunea Nicolai Aleksandrovici soției sale.

El cerea fiului un singur lucru: „Distrează-te cum știi, numai învățătura să meargă". În clasele mici, Valeri a fost un elev foarte bun. Din fragedă copilărie făcuse cunoștință cu cureaua prevestitoare de rău a tatălui și nu dorea să reînnoiască „cunoștința".

Valeri nu și-a găsit repede drumul spre sportul preferat. E adevărat, încă din vara anului 1953 profesorul de educație fizică aproape că ghicise în acest băiat un viitor săritor; în tabăra de pionieri Valeri, în vîrstă de 11 ani, trecea peste o șfoară, ridicîndu-se din iarba udă la 1,15 m. Directorul taberei, profesorul de educație fizică Grigori Golovin, i-a propus să se înscrie în secția de atletism. Dar Valeri a refuzat. Ca toți băieții de vîrsta sa, el visa atunci bicepșii lui Ivan Podubnîi, iar cineva îi spusese că numai gimnastica este în stare să prefacă în doi timpi și trei mișcări un flăcăiandru firav într-un Hercules.

Toamna, el a intrat în secția de gimnastică de pe lîngă clubul sportiv al Uzinei de locomotive din Vorošilovrag. S-a antrenat fără să se rupă timp de două luni. Dar cînd s-a convins că bicepșii nu se măresc, s-a lăsat păgubaș.

S-a apucat de ciclism. Pentru că învăța bine, tatăl îi dăruise o bicicletă nou-nouță, marca „H. V. Z.". Într-una din zile, cu o grupă de cicliști din clasele mai mari, Brumel a pornit pe șosea. Fiind cel mai mic, el a rămas repede în urma grupului. Ce a făcut? A intrat în „plasa" unui autobuz, a început să „înghită" kilometri și i-a ajuns din urmă pe ceilalți. Dar, — o piatră sub roată și nefericitul alergător, împreună cu mașina sa, a ajuns în șanț. De atunci, pe Valeri nu l-au mai primit în secția de ciclism.

Și-a încercat puterile și în tir. A mers bine: reușea să tragă 85 de puncte din 100 posibile. Dar o dată ce i-a dat prin cap? Ca să se laude în fața copiilor a ochit o vrabie, care sedea liniștită pe streașina unei ferestre. Vrabia a reușit să-și ia zborul, nevătămată, și în curte s-au risipit cioburile unui geam. Peste cîteva clipe stăpînul apartamentului îi ducea de urechi pe „ochitor" la secția de miliție. A trebuit să-și ia rămas bun și de la tir.

Într-o zi, întorcîndu-se acasă Valeri zări pe stradă un băiețel, care desena ceva într-un album mare. Se opri în spatele lui și văzu cum pe foaia albă apăru mai întîi o casă, apoi cîțiva pomi. Era un tablou destul de reușit. Valeri, împreună cu noua lui cunoștință, s-a dus la școala de pictură. Nu desena mai rău ca alții și se mîndrea foarte mult în noua sa ipostază. De sport nici nu mai vrea să audă. Dar iată că într-o bună zi, profesorul și-a dus elevii la stadion pentru desene după natură. Trecînd prin culoarul de sub tribună ei au intrat pe teren. Și atunci Valeri se opri fermecat. Pe pista de zgură alerga un atlet. Sub pielea arămie se vedeau mușchii puternici, fiecare mișcare era plină de grație și frumusețe, pe care Valeri reușea să le deslușească abia acum, după ce se îndrăgostise de arta plastică.

„Înseamnă că și atletismul poate să-l facă pe om la fel de puternic. Și la fel de frumos. Deci nu numai gimnastica?" — se gîndea băiatul.

El își reaminti de Grigori Golovin, de săritura în înălțime, pe care o făcuse cu un an în urmă, și se reînscrise, cu aprobarea profesorului, în secția de atletism.

În acea zi s-a născut atletul Valeri Brumel.

● Antrenamente în pivniță ● Idolul Kaşkarov ● Sfatul lui Golovin

Atleții școlari se antrenau pe un coridor lung care se întindea sub toată clădirea. Cînd se deschideau ușile, se forma o adevărată pistă de alergare în lungime de vreo 70 de metri. Golovin, își cronometra adesea elevii în alergări pe 60 m și de obicei rămînea nemulțumit de rezultatele lui Valeri.

— Alergi de parcă stai, nu întinzi picioarele! — se supăra el. Sau nu-ți ajunge forța?

Apoi, toată grupa se apuca de exerciții cu haltere. Valeri începuse să facă progrese. Dar iată că Golovin a plecat de la școală, iar noul profesor, Portnov, prefera atletismului, ciclismul și tirul. Valeri se plictisea.

Din întîmplare, într-o zi de sărbătoare, se întîlni pe stradă cu bătrînul său profesor.

— Te antrenezi? se interesă acesta. Nu? Păcat, și doar puteai să devii un al doilea Kaşkarov.

Valeri nu îndrăzni să creadă. Igor Kaşkarov — fotografia lui atîrna în școală — era pentru el săritorul ideal.

— Ești un băiat capabil, continuă Golovin. Crezi că Kaşkarov sau chiar Charles Dumas sînt oameni deosebiți? Nu, ei sînt oameni foarte obișnuiți. Numai că sînt perseverenți, iubesc munca. Și, desigur, talentați.

Tăcu, gîndindu-se la ceva. Apoi spuse:

— Iată ce: trebuie să intri pe mîna unui antrenor bun. Mîine pe stadion lucrează cu băieții săi Piotr Semionovici Șein.

★

...Nu de mult, în decembrie anul trecut, în redacția sportivă A. P. N. a intrat Valeri Brumel împreună cu un om cărunt, cu umeri largi, care păstra o ținută sportivă. L-a prezentat:

— Vă cunoașteți, deși nu personal. Este Piotr Semionovici Șein, primul și cel mai iubit antrenor al meu.

Alexei SREBNIȚKI

sportul în lume

CALEIDOSCOP

HANDBALIȘTII JAPONEZI AU CRESCUT

Specialiștii care i-au văzut în ultima vreme pe componenții echipei reprezentative de handbal a Japoniei au remarcat faptul că majoritatea lor sînt deosebit de înalți. Într-adevăr, de la prima lor apariție pe plan internațional, în urmă cu 10 ani, handbaliștii japonezi au „crescut" în medie cu 10 centimetri. Din cei 16 jucători selecționați în lotul care va participa la campionatul mondial din Franța, 10 au o înălțime de peste 1,80 metri. Cei mai înalți sînt apărătorii Iida și Saitama, care măsoară fiecare 1,87 m.

„MUTISMUL" LUI CASSIUS CLAY

Fostul campion mondial de box la toate categoriile, Cassius Clay, nu a ascuns că dorea ca succesorul lui să devină Jimmy Ellis. Dar săptămîna trecută, cînd Joe Frazier a pus capăt iluziilor fostului partener de antrenament al lui Clay, acesta, dezamăgit, a fost asaltat cu întrebări de reporterii de radio și televiziune. Spre stupefacția generală, el a refuzat să facă orice comentariu. Puțin mai tîrziu s-a aflat și explicația mutismului său provizoriu. Cu puțin timp înainte de a-și ocupa locul lîngă ringul din Madison Square Garden, Clay își vînduse „impresiile", în exclusivitate, unei mari reviste americane. Și aceasta e o bună compensație pentru dezamăgirea provocată de rezultat.

ALPINIST ORIGINAL

Societatea Regală de alpinism din Anglia a cooptat în rîndurile sale, în calitate de membru de onoare, pe Wilfried Kripps, lucrător la renumita catedrală londoneză St. Paul. În 34 de ani de muncă, Kripps a urcat aproximativ 2 250 000 de... trepte, fiind însărcinat cu buna funcționare a ceasului din turnul catedralei. Acum, Kripps a ieșit la pensie, iar ceasul a fost înzestrat cu un mecanism electric-automat. Dar Societatea britanică de alpinism a hotărît că Wilfried Kripps este demn să facă parte din membrii săi de frunte.

PRIMELE BICICLETE ELECTRICE

La apropiata expoziție mondială de la Osaka vor fi prezentate primele biciclete electrice. Construite de firma japoneză „Sanyo", aceste mașini de concepție inedită vor putea atinge o viteză de 20 km pe oră, parcurgînd distanța de 50 km, datorită unei baterii pe bază de nichel-cadmium, ce poate fi încărcată la domiciliu

HERGHELIE DIN CADOURI

Rudolf Hunsperger din localitatea elvețiană Habstetten este „regele" luptelor „schwinger" din această țară. Forța sa uriașă a devenit proverbială, mai ales în acest tip de lupte, proprii Elveției, care sînt un amestec de judo, karate și lupte libere. Cîștigătorul marilor turnee este premiat cu cîte un armăsar. Hunsperger și-a întemeiat deja o herghelie, întrucît a primit pînă acum... opt asemenea exemplare.

Frazier și un „spectator" credincios al antrenamentelor sale — buldogul Gaby...

NEMULȚUMIREA BIJUTIERILOR MEXICANI

Asociația bijutierilor din Mexic a exprimat un protest oficial în legătură cu apropiatul turneu final al campionatului mondial de fotbal. Într-adevăr, ei au aflat că medaliile ce vor fi oferite echipelor clasate pe primele locuri au fost comandate de comitetul de organizare în... Italia. Acest lucru i-a nemulțumit profund pe maeștrii artei orfevreriei mexicane

OCHELARI PENTRU ARBITRU

Suporterii echipei de fotbal Rapid Viena au jurat să se răzbune pe arbitrul Herling Hofer din Graz pe care l-au făcut răspunzător pentru înfrîngerea suferită de formația favorită în una din etapele recente ale campionatului național. Cîteva zile mai tîrziu, la rubrica de „mică publicitate" a unui ziar vienez a apărut următorul anunț: **„Pierdut o pereche de ochelari. Găsitorul este rugat să-i aducă lui H. Hofer, Graz, Kirchgasse 3, arbitru al Federației austriece de fotbal..."**

ANUL ATLETIC INTERNAȚIONAL 1969 (III)

FEMEI
100 m

11,3 Vogt R.D.G.
11,3 Balzer R.D.G.
11,3 Szevinska Polonia
11,3 Telliez Franța
11,4 Höfer R.D.G.
11,4 van der Berg Olanda
11,4 Podesva R.D.G
11,4 Popkova U.R.S.S.
11,4 Peat Anglia
11,5 Glezkova Cehoslov.
11,5 Sarna Polonia
11,5 Neil Anglia
11,5 Samotesova U.R.S.S.
11,5 Mihailova U.R.S.S.
11,5 Hyman Anglia
11,5 Hähnle R.F.G.
11,5 Mitrohina U.R.S.S.
11,5 Meisner R.D.G.
11,5 Heinich R.D.G.
11,5 Besfamilnaia U.R.S.S.

200 m

23,0 Szevinska Polonia
23,0 Vogt R.D.G.
23,1 van der Berg Olanda
23,3 Telliez Franța
23,3 Meisner R.D.G.
23,3 Peat Anglia
23,4 Besson Franța
23,4 Jahn R.F.G
23,4 Samotesova U.R.S.S.
23,5 Hyman Anglia
23,5 Popkova U.R.S.S.

400 m

51,7 Duclos Franța
51,7 Besson Franța
53,0 Sykora Austria
53,1 Middecke R.D.G.
53,4 Lindgren Suedia
53,5 Frese R.F.G.
53,6 SILAI ROMÂNIA
53,6 Govoni Italia
53,6 Damm Olesen Danemarca
53,6 Simpson Anglia

800 m

2:01,4 Board Anglia
2:02,6 Damm Olesen Danemarca
2:02,6 Nikolic Iugoslavia
2:02,7 Wieck R.D.G.
2:03,0 SILAI ROMÂNIA
2:03,2 Lowe Anglia
2:03,4 Gommers Olanda
2:03,5 Keizer Olanda
2:03,7 Schmidt R.D.G.
2:04,1 Nenzell Suedia

1 500 m

4:10,7 Jehlickova Cehoslovacia
4:11,9 Gommers Olanda
4:12,0 Pigni Italia
4:13,2 Bragina U.R.S.S.
4:13,3 Keizer Olanda
4:15,2 Kleinau R.D.G.
4:15,9 Ridley Anglia
4:16,6 Nenzell Suedia
4:17,3 Kolesnikova U.R.S.S.
4:17,3 Smith Anglia

100 m garduri

12,9 Balzer R.D.G.
13,2 Podesva R.D.G.
13,3 Suknievici Polonia
13,3 Novak Polonia
13,3 Höfer R.D.G
13,4 Antenen Elveția
13,4 Hitrina U.R.S.S.
13,5 BUFANU ROMÂNIA
13,5 Rosendahl R.F.G.
13,5 Bach R.F.G.
13,5 Prokop Austria

Înălțime

1,86 Schmidt R.D.G.
1,84 Gusenbauer Austria
1,84 Rezkova Cehoslovacia
1,83 Blagoeva Bulgaria
1,83 Mracnova Cehoslovacia
1,83 Lazareva U.R.S.S.
1,82 Schulze R.D.G.
1,80 Brînțeva U.R.S.S.
1,80 Barnay Franța
1,79 Hedmark Suedia
1,79 Valentova Cehoslovacia
1,79 Hrepevnik Iugoslavia

Lungime

6,64 Rosendahl R.F.G.
6,64 Ammann Elveția
6,56 Szevinska Polonia
6,49 Antenen Elveția
6,49 Sarna Polonia
6,48 Kucmanova Cehoslovacia
6,48 Prokop Austria
6,47 Sherwood Anglia
6,45 VISCOPOLEANU ROMÂNIA
6,44 Berthelsen Norvegia

Greutate

20,43 Cijova U.R.S.S.
20,10 Gummel R.D.G.
18,56 Lange R.D.G.
18,04 Hristova Bulgaria
18,00 Nekrasova U.R.S.S.
17,94 Ivanova U.R.S.S.
17,93 Solonțova U.R.S.S.
17,87 Friedrich R.D.G.
17,87 Boy R.D.G.
17,28 van Noorduyn Olanda

Disc

65,96 Westermann R.F.G.
61,40 Illgen R.D G.
59,28 Danilova U.R.S.S.
59,24 Muraviova U.R.S.S.
59,04 Hinzmann R.D.G.
58,62 Popova U.R.S.S.
58,24 MANOLIU ROMÂNIA
57,84 Stugner Ungaria
57,58 Solonțova U.R.S.S.
57,12 Spielberg R.D.G.

Suliță

60,64 Ranky Ungaria
60,56 Jaworska Polonia
59,86 Koloska R.F.G.
59,60 Savinkova U.R.S.S.
58,80 Vidos Ungaria
58,14 Lüttge R.D.G.
56,56 Borisovici U.R.S.S.
56,28 Saulite U.R.S.S.
56,04 Rudas Ungaria
56,02 Urbancic Iugoslavia

Pentatlon

5352 Prokop Austria
5155 Rosendahl R.F.G
5046 Antenen Elveția
4949 Waldburger Elveția
4862 Mack R.F.G.
4858 Angelova Bulgaria
4838 Tihomirova U.R.S.S.
4834 Poliak R.D.G.
4819 Peikert R.D.G.
4773 Sisiacova U.R.S.S.

4×100 m

43,6 R.D.G.
44,0 R.F.G.
44,3 Anglia
44,6 Franța
44,7 Polonia
44,8 U.R.S.S.
45,5 Suedia
45,7 Ungaria
45,8 ROMÂNIA
45,8 Austria

4×400 m

3:30,8 Anglia
3:30,8 Franța
3:32,7 R.F.G.
3:33,7 U.R.S.S.
3:35,2 R.D.G.
3:35,4 Suedia
3:35,8 Ungaria
3:36,2 Danemarca
3:38,1 Polonia
3:40,6 Finlanda

O DELEGAȚIE A C.I.O. ÎN VIZITĂ LA MÜNCHEN

MÜNCHEN, 25 (Agerpres).— **O delegație a Comitetului internațional olimpic, în frunte cu Avery Brundage (S.U.A.), președintele acestui for, K. Andrianov (U.R.S.S.), Lordul Killanin (Irlanda), marchizul de Exeter (Anglia), Ade-Ademula (Nigeria), Wagid Ali (Pakistan), Van Karnebeek (Olanda), Erik von Frenkell (Finlanda) și Artur Tacaci (Iugoslavia), a sosit la München într-o vizită oficială. Reprezentanții C.I.O. vor lua cunoștință de lucrările ce se fac în vederea Jocurilor Olimpice de vară din anul 1972.**

Trimisul nostru special la Paris,

CĂLIN ANTONESCU, transmite:

16 ECHIPE DE HANDBAL CELE MAI BUNE DIN LUME, ÎNCEP ASTĂZI DISPUTA PENTRU CUCERIREA TITLULUI DE CAMPIOANĂ MONDIALĂ

● Antrenorii români sînt îngrijorați ● Guneș va fi înlocuit cu Birtolom ● Va juca Grula ? ● Echipa Franței are necazurile ei ● U.R.S.S. — R.D. Germană, partida derby a primei zile ● Din culisele C. M.

PARIS, 25 (prin telefon). Orele au rămas tot mai puține și momentul așteptat de 3 ani — al startului într-o nouă ediție a campionatului mondial de handbal masculin — se apropie vertiginos. Parcă timpul fuge mai repede aici, în rapiditatea cu care se încrucișează delegațiile, în schimburile febrile de informații, în sprinturile cotidiene ale gazetarului avid de știri. Cu creionul și carnetul în mînă am poposit mai întîi în tabăra tricolorilor, aflată la hotelul Orly-Hilton.

Pentru handbaliștii români care marți, imediat după sosire, au făcut o vizită la „Palais du Handball" și au privit cu legitimă curiozitate tartanul, încercîndu-i reacțiile la sărituri și la respingerea mingii, străduindu-se să-i prindă, cu o clipă mai devreme, „spilurile" — ora startului înseamnă confruntarea cu echipa Franței. Un adversar capricios, incomod, avantajat de terenul propriu, capabil să realizeze, tocmai cînd te aștepți mai puțin, comportări dintre cele mai surprinzătoare. Cei trei antrenori români (*N. Nedef, E. Trofin* și *O. Vlase*) s-au consfătuit tot timpul: în timpul zborului de la București la Paris, la antrenament și tîrziu, noaptea, în camera 124 a hotelului Orly-Hilton. Și mereu *fruntea fiecăruia a păstrat o cută de îngrijorare*, PROVOCATĂ DE INDISPONIBILITATEA LUI GUNEȘ (nu va juca în mod sigur în primul meci), A LUI GRUIA (și asupra participării lui planează un neliniștitor semn de întrebare) ȘI A LUI SAMUNGI *care, se speră, totuși, că va evolua.* În locul lui Guneș se intenționează titularizarea debutantului *Birtolom*, a cărui forță de șut va compensa — să sperăm — lipsa de experiență.

Așadar, *un debut sub semne de loc optimiste, norii și ploile dese de aici, de la Paris, picurînd și în sufletele noastre o oarecare îngrijorare. Cu atît mai mult, cu cît acest meci este, cum spunea — mai în glumă, mai în serios — Gruia,* CEL MAI GREU. *El reprezintă partida în care echipa noastră se prezintă fără să-și fi căpătat încă, cadența de competiție și ritmul unui campionat mondial cu grad de dificultate sporit ca al acestuia la care ne pregătim să asistăm.*

„Cocoșul" cu necazuri nu și-a rupt însă toarta deasupra delegației noastre. Au mai rămas și pentru alții, printre care și pentru viitorii noștri adversari. Cum spuneam în relatarea noastră anterioară, selecționata Franței și-a dezamăgit total suporterii în ultimele sale verificări publice. După înfrîngerea din primul meci cu Olanda, consiliul tehnic al echipei franceze a readus în lot patru jucători la care se renunțase: portarul *Jean-Paul Laplagne*, *Claude Gallant*, *Michel Richard* și *André Nita*. Remaniată astfel, selecționata franceză a învins în cel de-al doilea meci (13—11 cu Olanda), dar fără să strălucească, fără să poată risipi îndoielile. De altfel, întregul sezon al handbaliștilor francezi n-a fost prea bun. Ei au disputat, pînă la ora startului în campionatul lumii, 21 de jocuri (record în palmaresul echipei, ceea ce probează seriozitatea pregătirilor), cîștigînd doar 5 și pierzînd 16. Însă, cum spuneam mai înainte, selecționata „cocoșului galic" poate oferi surprize. Antrenorii *Lacoux* și *Pinturault* se bazează pe forța de joc a noului val al handbalului francez (*Rachid Aggoune, Jean-Luc Druais, Jacques Taillefer, Christian Lelarge* și *Claude Gallant*), căruia speră să-i poată da o tentă tehnică și tactică prin experiența remarcabilă a unor vechi jucători cum sînt *André* și *Bernard Sellenet, René Richard, Jean-Pierre Etcheverry* sau *Jean-Jacques Brunet*.

Debutul nu este ușor, firește, nici pentru echipa Franței care vrea să-și afirme valoarea într-un campionat mondial organizat acasă, avînd însă de înfruntat adversari evident mai puternici. Poate că apropierea startului va aduce echipei franceze ceea ce se căuta de mult și ceea ce sublinia atît de sugestiv ziarul l'Equipe într-un titlu: *„La France à la recherche de son moral perdu !"*

Cum lesne se poate imagina, prima zi a campionatului mondial de handbal masculin (ediția a VII-a) nu înseamnă numai jocul Franța — România, ci și alte 7 partide, însoțite de emoții, de înfrigurate pregătiri, de comentarii și pronosticuri. Dintre acestea se detașează net întîlnirea — veritabilă finală prin valoarea celor două teamuri — dintre selecționatele Uniunii Sovietice și Republicii Democrate Germane. Este și motivul pentru care, în ciuda faptului că reprezentativa Franței evoluează la Paris, atenția tuturor se îndreaptă spre orașul Saint Nazaire, unde urmează să se dispute acest derby. Șansele sînt comentate cu aprindere și pronosticurile sînt în egală măsură acordate ambelor formații.

★

Și acum, cîteva amănunte din culisele competiției.

● Printre sportivii participanți la campionatul mondial se află și un... detectiv particular. Este vorba de handbalistul american *Robert Murray*.

● Recordul de înălțime îl dețin trei jucători: *A. Lukosik* (Cehoslovacia), *Agustt Svavarsson* (Islanda) și *Vincent Drake* (S.U.A.) — toți măsurînd 1,98 m. Pe locul II — singur — jucătorul nostru *Roland Guneș* cu 1,97 m.

● Cea mai omogenă delegație în ceea ce privește... profesiunea jucătorilor este Japonia: 12 militari și 4 studenți.

● Miercuri, la centrul de presă, funcționara care ne eliberă legitimațiile a condiționat această operațiune de o promisiune pe care dorea să o facem, în corpore, gazetarii români: aceea că vom interveni pe lîngă handbaliștii noștri să nu-i învingă la un scor prea mare pe compatrioții săi...

APRECIERI PENTRU FOTBALIȘTII ROMÂNI

RIO DE JANEIRO 25 (Agerpres). — **„Fotbaliștii români au făcut o bună impresie în recentul lor turneu întreprins în Brazilia" — transmite corespondentul agenției France Presse. „Calitatea dominantă, evidențiată de specialiștii brazilieni, a fost excelenta pregătire fizică, forța de joc".** Dintre jucători sînt remarcați în mod special apărătorul Sătmăreanu, înaintașii Dumitrache, Neagu și Lucescu.

★

Selecționata de fotbal a Braziliei a intrat într-o nouă perioadă de pregătire pentru campionatul mondial din Mexic. Fotbaliștii brazilieni au fost cantonați în apropiere de Rio de Janeiro, unde au făcut și primele antrenamente, punctul de atracție fiind înaintașul Tostao, care s-a reîntors de la Houston, unde a fost supus unui nou control oftalmologic. **„Nu am voie să lovesc mingea cu capul timp de 30 de zile — a spus Tostao — dar sper că voi juca în națională la Guadalajara".**

Actualitatea la tenis

ILIE NĂSTASE ȘI ION ȚIRIAC LA MACON [S.U.A.]

● În primul tur al concursului de tenis de la Macon (Georgia), românul Ion Țiriac va juca cu Ingo Buding (R.F.G.), iar brazilianul Thomas Koch cu indianul Premjit Lall. Capi de serie sînt americanii Arthur Ashe, Graebner și românul Ilie Năstase.

● Se așteaptă ca la marele turneu internațional „open" ce va avea loc în luna aprilie la Cannes, să participe, printre alții, australienii Newcombe, Bowrey, englezul Taylor, olandezul Okker, iugoslavul Pilici și egipteanul Ismail el Shafei.

● Rezultate din campionatele internaționale de tenis de sală ale Franței, ce se desfășoară la Lyon: Rouyer — Pokorny 8—6, 14—12; Paisn — Barclay 7—9, 10—8, 6—1; Godrelle — Clifton 7—5, 6—4.

POLONIA — FINLANDA 4-4 LA HALTERE

Meciul de haltere desfășurat la Varșovia între echipele Poloniei și Finlandei s-a încheiat la egalitate: 4—4. La categoria grea, pe primul loc s-a clasat finlandezul Lindroos cu un total de 482,500 kg.

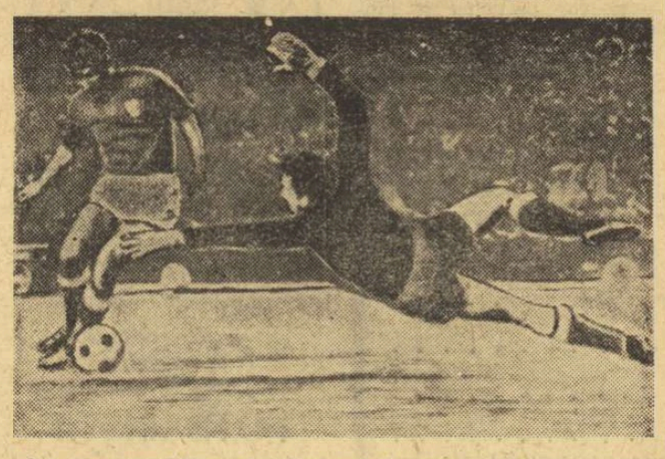

Așa a marcat Riva al doilea gol în poarta echipei spaniole. Italia a condus cu 2—0 la Madrid, dar Salvadore a marcat apoi de două ori în poarta proprie...

Telefoto: A.P.—AGERPRES

TURNEUL DE ȘAH DE LA BUDAPESTA ÎNAINTEA FINIȘULUI

Cu o rundă înaintea terminării turneului internațional de șah de la Budapesta, conduce marele maestru sovietic Paul Keres cu 9½ puncte, urmat de Szabo 8 puncte. Șahistul român Florin Gheorghiu a pierdut partida întreruptă cu Averbach, iar în penultima rundă a remizat cu Holmov.

TELEX

La campionatele europene de natație ce se vor desfășura între 4 și 12 septembrie la Barcelona și-au anunțat participarea peste 1 000 de sportivi din 28 de țări.

■

Crosul internațional desfășurat la Loredo (Spania) s-a încheiat cu victoria atletului spaniol Alvarez Salgado, cronometrat pe distanța de 8 500 m cu timpul de 30:29,0. El a fost urmat de compatrioții săi Carlos Perez — la 5 sec., Ramon Tasnede — la 25 sec. și de portughezul Ancleto Pinto — la 36 sec.

■

Etapa a 3-a a Turului ciclist al Sardiniei, Cagliari — Oristano, a fost cîștigată de belgianul Guydo Reybroeck, cronometrat pe distanța de 115 km în 3 h 20:07,0. Pe locul doi a sosit italianul Franco Bitossi, care a preluat și conducerea în clasamentul general individual.

■

La Budapesta s-a disputat primul meci dintre echipele Csepel și Bumor Parma (Italia) din cadrul „Cupei campionilor europeni" la volei masculin. Voleibaliștii maghiari au obținut victoria cu scorul de 3—1 (18—16, 14—16, 15—6, 15—10).

PATINATORII BUCUREȘTENI ȘI-AU DESEMNAT CAMPIONII

La începutul acestei săptămîni s-au încheiat întrecerile campionatului bucureștean de patinaj artistic, desfășurate pe gheața patinoarului Floreasca. A participat majoritatea patinatorilor fruntași din Capitală, concursul constituind o bună repetiție în vederea apropiatelor finale ale campionatului republican.

Iată rezultatele finale, pe categorii:

SENIORI — Băieți: **1. M. Comanici (IEFS) 3—412,2 p; 2. D. Sandu (Constructorul) 6—409,8 p; 3. F. Tăujan (IEFS) 9—369,3 p; 4. M. Popescu (Const.) 12—318,3 p.** Fete: **1. Beatrice Huștiu (Dinamo) 3—447,0 p; 2. Elena Moiș (IEFS) 6—425,7 p; 3. Doina Ghișerel (Școala sportivă nr. 2) 10—405,8 p; 4. Rodica Didă (IEFS) 11—404,4 p; 5. Constanța Ionescu (Const.) 15—395,1 p; 6. Constanța Formagiu (Șc. sp. 2) 18—352,2 p; 7. Adina Caimacan (IEFS) 21—345,6 p; 8. Mariana Ionel (Șc. sp. 2) 24—345,3 p.** Perechi: **1. Letiția Păcuraru—Dan Săveanu (IEFS) 3—101,8 p; 2. Daniela Popescu—Marian Chiosea (Din.) 6—99,0 p.**

JUNIORI I — Băieți: **1. O. Goga (IEFS) 3—303,8 p; 2. A. Bulete (Șc. sp. 2) 6—299,5 p; 3. M. Ion (Șc. sp. 2) 9—286,9 p.** Fete: **1. Doina Mitricică (Șc. sp. 2) 3—314,4 p; 2. Anca Tănase (Șc. sp. 2) 6—302,3 p; 3. Adriana Preda (Const.) 9—292,2 p.**

JUNIORI II — Băieți: **1. D. Panait (Const.) 3—275,6 p; 2. P. Dragomir (Const.) 6—255,6 p.** Fete: **1. Cornelia Picu (Șc .sp. 2) 4—296,6 p; 2. Gabriela Voica (ASCPMB) 5—296,7 p; 3. Mirela Goleanu (Din.) 9—279,8 p; 4. Gabriela Ion (Șc. sp. 2) 12—233,1 p; 5. Valentina Buciumeanu (Șc. sp. 2) 15—118,5 p.**

„Slavic este capabil de 1:57,0 (în bazin de 25 m) la 200 m liber"

— declară profesorul Gh. Dimeca

Într-o convorbire purtată cu prof. Gh. Dimeca, am primit amănunte în legătură cu performanța lui Slavic în cursa de 200 m liber de la Pireu:

„De abia acum încep să-mi dau seama de posibilitățile pe care le are Slavic. Ca să fiu sincer, nu m-am așteptat încă la un asemenea rezultat și am fost realmente impresionat de ușurința cu care a fost obținut. Intermediarele — 27,0 — 30,0 — 30,5 — 30,3 — trădează o mare regularitate și cred că dacă ar fi avut măcar un adversar de valoarea sa (următorul clasat a sosit după 7 secunde), timpul său s-ar fi situat în jurul a 1:57,0. Realmente îmi pare rău că nu avem la dispoziție, în perioada următoare, un concurs puternic, pentru a dovedi acest lucru, prima confruntare mai serioasă fiind tocmai în luna aprilie, cu prilejul „internaționalelor".

Aș vrea să subliniez și buna comportare a celorlalți înotători români, FAPT CARE NE-A PERMIS SĂ CIȘTIGĂM 9 DIN CELE 22 DE PROBE ALE CONCURSULUI, șase din performanțele realizate fiind superioare recordurilor naționale. Cristina Balaban cu 2:18,7 (locul doi la 200 m liber după fosta recordmană a Europei, Mirjana Segrt 2:15,2) și 4:54,3 la 400 m liber marchează o revenire puternică".

FLORIN GĂMULEA — ARBITRU PRINCIPAL AL CONCURSULUI DE PATINAJ DE LA INZELL

Cunoscuta pistă de patinaj viteză din Inzell va găzdui între 28 februarie și 1 martie un mare concurs internațional la care și-au anunțat participarea sportivi din **Olanda, Ungaria, Italia, Suedia, Franța, Cehoslovacia, Norvegia ș.a.** Ca arbitru principal al acestei competiții a fost invitat profesorul **Florin Gămulea**, secretarul F.R.P.

Concursul republican de tenis, în sală

Începînd de luni, în sala Steaua din Capitală, se întrec cele mai bune rachete feminine — senioare și junioare. Pe tabloul de concurs se remarcă prezența campioanei naționale Judith Dibar, ca și a altor jucătoare fruntașe ca Ecaterina Horga, Eleonora Dumitrescu și Mariana Ciogolea.

Dintre meciurile primelor zile putem menționa întîlnirea dintre Valeria Balaj și junioara Adriana Călina, prima reușind numai datorită unui efort deosebit să-și adjudece victoria.

Iată cîteva rezultate: **Senioare Felicia Bucur — Vera Rado 3—6, 6—3, 6—3; Sanda Dron — Ioana Bădin 6—2, 6—3; Vera Rado — Cristina Bădin 6—2, 6—3; Valeria Balaj — Adriana Călina 4—6, 6—4, 6—4; Junioare Georgescu — Comănescu 6—1, 6—2; Crăciun — Mihălcescu 6—2, 6—2; Dumitriu — Trandafirescu 6—1, 6—1;**

D. VIZIRU

fotbal meridiane

● Echipa Bulgariei învinsă la Lima ● Reprezentativa U.R.S.S. va evolua la Guadalajara ● Campionate ● Alte știri.

● Selecționatele Perului și Bulgariei s-au întîlnit din nou la Lima. În fața a 40 000 de spectatori, fotbaliștii peruvieni au jucat excelent, obținînd victoria cu scorul de 5—3 (0—1). Cel mai bun jucător de pe teren a fost peruvianul Sotil, autorul a 3 goluri. Într-un meci precedent, echipa bulgară întrecuse cu 3—1 garnitura secundă a lotului peruvian.

● Disputat la Liège, meciul dintre echipa locală, Standard și formația Dukla Praga s-a încheiat la egalitate 2—2 (1—1).

● Au fost fixate datele de desfășurare a meciului dintre echipele Internazionale Milano și Hertha, contînd pentru sferturile de finală ale „Cupei europene a tîrgurilor". Primul joc se va disputa la 11 martie în Berlinul Occidental, iar returul va avea loc la 18 martie la Milano.

● Echipa U.R.S.S. a sosit în Mexic și va juca joi seara pe stadionul Azteca. Sîmbătă, echipa U.R.S.S. va evolua la Guadalajara, în compania echipei locale cu același nume.

● În etapa de duminică a campionatului olandez, Feyjenoord Rotterdam a învins cu 5—0 pe Nac Breda, iar F.C. Twente a terminat la egalitate: 2—2 cu Telstar. Alte rezultate: P.S.V. Eindhoven — S.V.V. Schiedam 6—0; Holland Sport — Ado Haga 4—2; A.Z. 67 — G.O. Ahead 2—1; Haarlem — Gvav Gröningen 0—0. Partida Ajax Amsterdam — Sparta Rotterdam a fost amînată. Pe primul loc, în clasament se află echipa Feyjenoord cu 38 puncte (din 21 de jocuri), urmată de Ajax — 36 puncte (din 20 jocuri).

● Pe stadionul Azteca din Ciudad de Mexico urmează să mai fie construit un coridor care va asigura o legătură directă între terenul de joc și loja președintelui țării. Prin acest coridor jucătorii viitoarei echipe campioană mondială vor ajunge în lojă pentru a primi Cupa Jules Rimet din mîinile președintelui Mexicului.

La închiderea ediției

ASEARĂ LA BRUXELLES:

BELGIA — ANGLIA 1-3 (1-2)

După meciul egal cu Olanda, de pe Wembley, Sir Alf Ramsey și-a verificat echipa în deplasare, la Bruxelles. Pe stadionul Heysel s-au întîlnit aseară, într-un meci de verificare reprezentativele Belgiei și Angliei. A fost un prim test al „diavolilor roșii" în acest an.

După un meci pasionant, fotbaliștii englezi au trecut cu succes testul din capitala Belgiei. După ce la pauză — insularii au condus cu 2—1, victoria le-a revenit cu 3—1.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 827 (6261) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 27 februarie 1970

CAMPIONATELE MONDIALE DE HOCHEI PE GHEAȚĂ BC ROMANIA 1970

ÎN CEA DE A 3-a ZI: MECIURI ECHILIBRATE

ȘI PRIMUL NOSTRU SUCCES

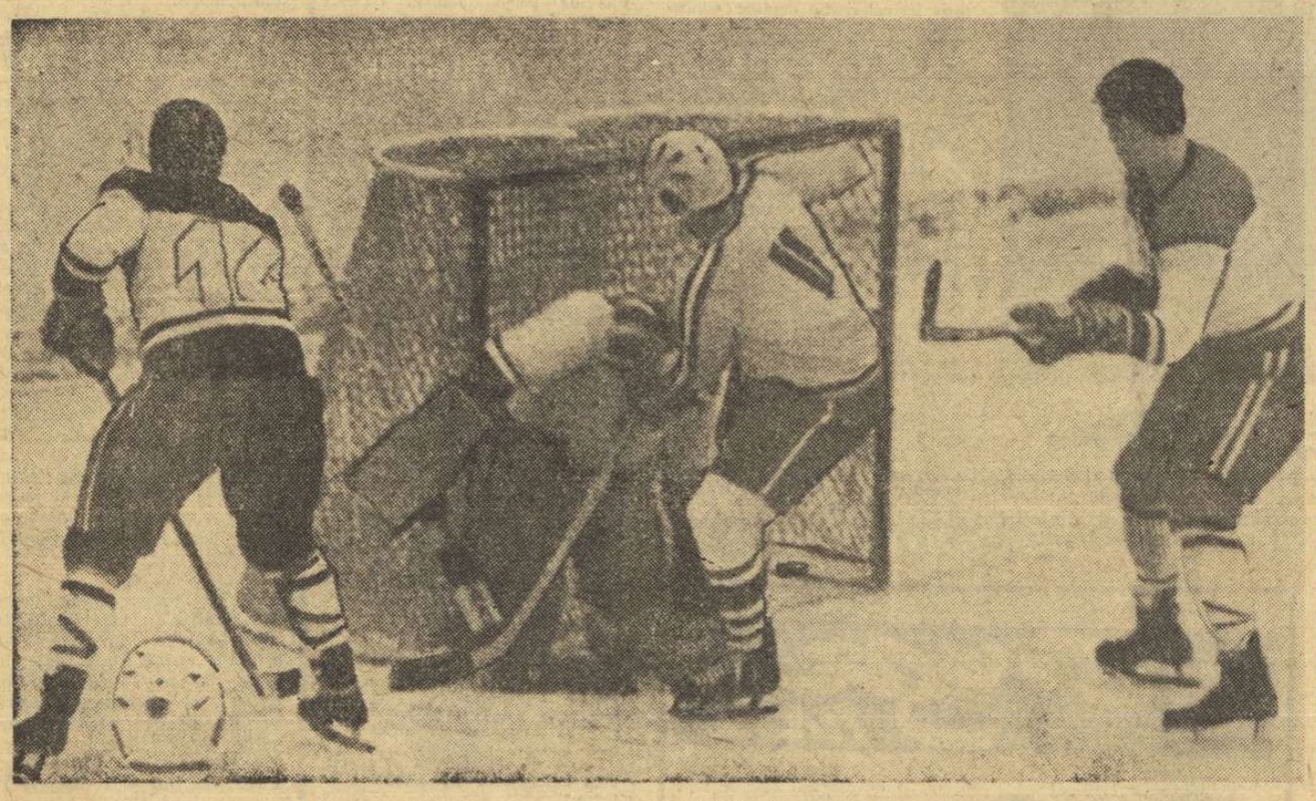

Calamar înscrie primul gol. România conduce cu 1—0 în meciul cu Iugoslavia!

CLASAMENT

1. S.U.A.	2	2	0	0	30— 2	4
2. R.F. a GERMANIEI	2	2	0	0	8— 4	4
3. NORVEGIA	2	2	0	0	8— 5	4
4—5. ROMÂNIA	2	1	0	1	7— 7	2
4—5. ELVEȚIA	2	1	0	1	6— 6	2
6. IUGOSLAVIA	2	0	0	2	6—10	0
7. JAPONIA	2	0	0	2	2—13	0
8. BULGARIA	2	0	0	2	3—23	0

PROGRAMUL ZILEI

Ora 9,30: Norvegia — Bulgaria
Ora 12,00: Elveția — R. F. a Germaniei
Ora 17,00: S.U.A. — Iugoslavia
Ora 19,30: România — Japonia

Un final de meci... a la Hitchcock

România — Iugoslavia 4-3 (0-0, 1-1, 3-2)

Din nou tribunele patinoarului „23 August" au fost pline de înfocați susținători ai reprezentativei României, prezenți cu recunita obișnuită marilor întreceri: pancarte, steaguri, dar și trompete sau zbârnâitoare. Fiecare dintre cei prezenți nutrea, desigur, speranța într-o comportare bună a echipei noastre, prin care să fie ștearsă impresia nefavorabilă a primelor două reprize ale meciului de marți, a înfrîngerii în fața formației norvegiene. În urma jocului de ieri, amărăciunea aceasta a fost uitată, chiar dacă nici acum hocheiștii români n-au evoluat la nivelul valorii arătat în multe din partidele sezonului actual. Au obținut în schimb victoria, atît de dorită de public.

După o repriză albă, în care inițiativa a aparținut ceva mai mult „tricolorilor", în urmă-

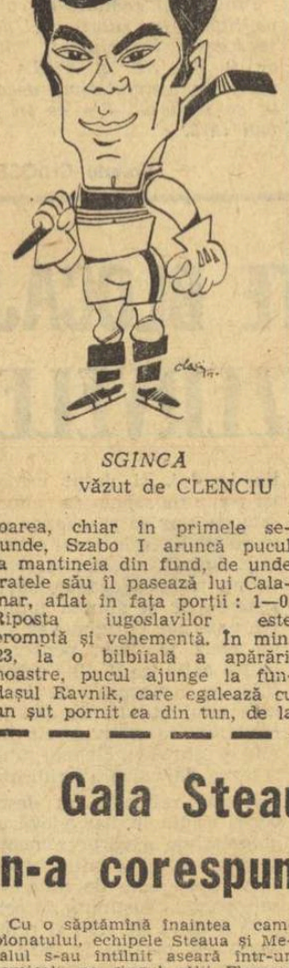

SGINCA
văzut de CLENCIU

toarea, chiar în primele secunde, Szabo I aruncă pucul la mantinela din fund, de unde fratele său îl pasează lui Calamar, aflat în fața porții: 1—0. Riposta iugoslavilor este promptă și vehementă. În min. 23, la o bilbiială a apărării noastre, pucul ajunge la fundașul Ravnik, care egalează cu un șut pornit ca din tun, de la linia albastră: 1—1. În continuare, Dumitraș se distinge salvînd cîteva goluri ca și făcute, la contraatacurile efectuate de Renaud, Ravnik și Frlc, dar și românii ratează cîteva ocazii excelente.

Ultima repriză, așa cum bine

Cronici de **Romeo VILARA**
Fotografii de **Aurel NEAGU**

(Continuare în pag. a 2-a)

C. M. de handbal

ROMÂNIA VICTORIOASĂ în primul meci: 12-9 cu Franța

relatare de la trimisul nostru special la Paris, CĂLIN ANTONESCU

PARIS 26 (prin telefon). Echipa României a debutat cu o victorie, foarte importantă pentru evoluția ei în cea de a 7-a ediție a campionatului mondial de handbal masculin ce se desfășoară în Franța, obținută în fața echipei țării gazdă cu scorul de 12—9 (7—2). A fost un meci dificil, mai ales pentru faptul că echipa noastră n-a putut întrebuința efectivul de bază. Cauza este cunoscută: Guneș, Samungi și Gruia sînt accidentați. Dintre cei trei, Gruia a jucat, însă antrenorii au fost obligați să-i acorde lungi perioade de odihnă. În prima repriză, în care echipa României a făcut un bun joc pozițional, desfășurat larg, cu pase precise și o atenție deosebită în apărare, scorul a evoluat permanent în favoarea noastră. Pauza ne-a găsit cu un avantaj confortabil, de 5 goluri, care a redat calmul echipei, antrenorilor și suporterilor.

La reluare, inițiativa este de partea jucătorilor români. Ei reușesc să-și majoreze avantajul la 7 goluri (10—3 în min. 36). Urmează o perioadă de relaxare, pe care o folosește din plin reprezentativa Franței. În 7 min, francezii marchează 3 goluri. Încurajați de șansa care le surîde, reprezentanții cocoșului galic forțează și realizează noi puncte care le dau aripi: 11—6, 11—7, 12—7, 12—8, 12—9 (în min. 23). Mai sînt 7 minute de joc și avansul echipei României a scăzut la 3 goluri. Intervine în acest moment arta lui Gațu — care driblează lung și spectacu-

(Continuare în pag. a 4-a)

La „internaționalele" de atletism, TRIPLUSALTUL UN VERITABIL CAP DE AFIȘ

A fost stabilit programul concursului internațional de atletism pe teren acoperit. Iată-l: SIMBĂTĂ: ora 15 — prăjină, ora 16 — 50 m B serii, ora 16,30 — 50 m F serii și triplu, ora 16,55 — 50 m B finală, ora 17,20 — 50 m F finală, ora 17,50 — înălțime B, lungime F și greutate B; DUMINICĂ: ora 16 — 50 mg F serii, ora 16,30 — 50 mg B serii, lungime B, ora 17 — 50 mg F finală, ora 17,30 — 50 mg B finală, ora 17,45 — înălțime F și greutate B. Pentru mulți dintre participanți întrecerile de la sfîrșitul săptămînii constituie o verificare serioasă înaintea C.E. de la 14 și 15 martie.

● O dispută foarte interesantă se anunță în proba de triplu între Șerban Ciochină și Carol Corbu. Cu cîteva zile în urmă, în cadrul campionatelor republicane, Ciochină și-a făcut o reintrare remarcabilă obținînd victoria cu 16,49 m — nou record național „indoor", învingîndu-l cu numai un centimetru pe Corbu. Jos pălăria în fața unui sportiv de talia lui Ciochină! În calificările concursului olimpic din 1968 el a suferit un accident grav (disjuncție plantară) la piciorul drept care l-a ținut aproape un an departe de stadion. De fapt, Ciochină n-a fost departe de stadion decît în sensul absenței sale de la concursuri, pentru că, în tot acest timp, așa cum a putut, el a continuat să se antreneze. Și rezultatul acestei activități s-a văzut!

● Din Bulgaria vor participa 6 atleți în frunte cu campioana balcanică la pentatlon, Nedialka Anghelova. Ea va lua parte la săritura în lungime, probă la care deține un rezultat de 6,23 m. Această performanță o recomandă pe Anghelova ca principală favorită, deoarece campioana olimpică, Viorica Viscopoleanu, s-a accidentat la un antrenament, întepîndu-se cu cuiele, ceea ce a necesitat o mică intervenție chirurgicală. După o convalescență de cîteva zile Viorica își va relua pregătirea pentru „europenele" de la Viena.

Acești doi... spectatori, vor putea fi urmăriți printre competitorii „internaționalelor". Este vorba de săritorii Mihai Zaharia și Șerban Ciochină.

Foto: N. DRAGOȘ

ora H

Indienii întunecatului secol al XVII-lea, care băteau bila de lemn pe malurile lacului Ontario, nu știau nimic despre geometria lui Euclid, nici despre cea dragă ardeleanului Bolyai. Firește că asemenea preocupări nu aveau, cu 115 ani în urmă, nici soldații garnizoanei canadiene din Kingston. Și, totuși, evoluția jocului de hochei pe gheață, prin intermediul acestor elemente istorice, duce nemijlocit la o viziune geometrică, pe care ar invidia-o cubiștii artelor plastice de la începutul veacului nostru.

Dreptunghiul divizibil în infinite alte dreptunghiuri, tăiat în felii de dungile albastre și roșii, smălțat cu cercuri și liniuțe — ce e altceva decît o lecție pe tabla de geometrie? Rondeaua de cauciuc — căreia canadienii din Quebec refuză să-i spună puc, numind-o „rondelle" — însumează linii, forme și volume geometrice de pură perfecțiune. Crosele înseși, în virulenta lor agitație, sînt demonstrative. Iar jucătorii poartă tricouri nu bălțate ca la alte sporturi, ci vărgate, înlănțuindu-le trupurile vinjoase în doage textile colorate. Cînd jucătorii aceștia, patinînd cu 50 km pe oră, se opresc brusc, într-un viraj, pe incredibila rază de doar un metru, cînd conduc pucul tocînd gheața frenetic cu crosa într-o amețitoare alură, ei înfățișează unghiuri a căror înclinație desfid gravitația.

Pînă și precizia regulamentului descinde din geometrie, cu rigori și reprezentări matematice. Arbitrii devin în acest tablou executori implacabili, ca abacul, ca mașina de calculat.

Oare nu tot geometrie se află pe ciudatele foi de hîrtie, cu pătrățele, peste care un antrenor (Eugen Raduh) și doi studenți de la I.E.F.S. trag cu creioane colorate mii de linii, drepte, curbe, sinuoase, reproducînd grafic acțiunile, pasele, șuturile, degajările, angajările, toată acea trăsătură de linii întortochiată, care formează superbul joc de hochei pe gheață? Eforturile acestui neobosit grup de cercetare — înființat de colegiul central de antrenori al federației române de specialitate — se înscriu în cadrul general de seriozitate al competiției. Tot atît de serios pe cît este un studiu geometric... (vib)

Gala Steaua—Metalul n-a corespuns așteptărilor

Cu o săptămînă înaintea campionatului, echipele Steaua și Metalul s-au întîlnit aseară într-un „amical" pe ringul sălii Floreasca.

În general, nu ne putem declara satisfăcuți de evoluția boxerilor, care au pus foarte mult accentul pe forță. Dintre meciurile mai interesante consemnăm pe cel dintre stelistul Constantin Grulescu și Ștefan Constantin, terminat cu victoria la puncte a primului. Ion Lungu a evitat cu disperare, în primele două runduri, contactul cu campionul european, Aurel Dumitrescu, hotărîndu-se la cîteva atacuri abia spre sfîrșitul partidei. Victoria a revenit pe merit lui Dumitrescu.

Celelalte rezultate: N. Paraschiv (S) b.p. M. Niculescu (M), C. Melinte (S) b.p. N. Niculaie (M), I. Răducanu (M) b.p. O. Anderco (S), A. Isai (S) b.p. G. Popa (M), M. Lumezeanu (S) b.ab. III I. Mihăilescu (M), V. Drăgan (S) b.p. Gh. Cristea (M), V. Frînc (S) b.p. N. Enciu (M) — decizie eronată.

Au început internaționalele de tenis de masă ale Angliei

În cadrul campionatelor internaționale de tenis de masă ale Angliei, reprezentativa feminină a României a întrecut formația secundă a Olandei cu scorul de 3—0. O surpriză și-a făcut loc printre rezultatele întrecerii masculine: echipa secundă a Iugoslaviei a eliminat prima formație a Suediei cu scorul de 3—1.

„RINGUL DE AUR", LA ZAGREB

Ieri au plecat la Zagreb, pentru a participa la turneul „Ringul de aur", boxerii Pometeu, Stanef, Păpălău și Dascălu, însoțiți de antrenorul emerit Constantin Nour.

Brumel este recunoscător și astăzi primului său antrenor că l-a învățat să nu se teamă ci, dimpotrivă, să iubească halterele.

BRUMEL — SĂRITORUL COSMIC

În pagina a 3-a

al doilea episod din viața marelui sportiv

DRUMUL SPRE OLIMPIADĂ

ILIE

Talentat cum puțini sînt printre sportivii noștri. Simpatic, modest, îndatoritor. Este făcut parcă să meargă la inima publicului, să fie idolul, „monstrul sacru" al spectatorilor. I-a fost dat lui Ilie Năstase să culeagă nu numai simpatii, ci și lauri strălucitori. Triumful său, de acum cîteva zile, în confruntarea cu cele mai puternice rachete cîte există, îl recomandă definitiv ca un as al sportului alb, un supercampion al marelui tenis.

Pasiunea clasamentelor, atît de proprie meseriei de gazetar sportiv, ne-a împins adesea la calculul, poate inutil, al performanțelor din tenisul românesc, luate în sens absolut. Pînă nu de mult îl consideram pe Ion Țiriac drept performerul nr. 1 — din toate timpurile — al tenismanilor noștri. Pleda pentru aceasta acel prestigios loc printre primii 8 clasați (sferturi de finală) în ediția 1968 a turneului de la Roland Garros, considerat un campionat mondial pe terenuri cu zgură. Ca și un loc în primii 16 (optimi) la Wimbledon 1967, campionatul mondial pe gazon. Apoi, numeroase victorii în alte turnee, cotate cu rol secundar. Dar l-am fi preferat pe Țiriac și pentru o altă performanță, una de ordin moral. El deschisese pentru tenismanii români poarta marilor turnee, acolo unde nu eram oaspeți obișnuiți.

Pînă acum, Ilie Năstase îl concura pe predecesorul său numai cu locurile fruntașe obținute în turneele secundare. Îi lipsea panașul consacrărilor în marile „clasice", unde îl recomanda doar acea calificare în optimile de la Forest Hills 1969, cînd trăsese semnalul de alarmă pentru întreaga echipă americană, adversara României din finala „Cupei Davis". Mai fusese și suita de afirmări în proba de dublu de la Roland Garros, unde însă era imposibil să fie separat de meritele coechipierului său ideal.

Iată, însă, Salisbury. Victorie prestigioasă, fantastică, locul I deasupra întregii elite a tenisului mondial în ceea ce a fost, probabil, cel mai mare „indoor" al sezonului. O zvîcnire pe linia de sosire imaginară, care-l dă învingător pe Ilie în fața marelui său rival și prieten. El urcă acum pe prima treaptă.

Călcăm peste un explicabil sentiment de pudoare, pentru a da publicității acest clasament sui-generis, făcut peste ani și decenii întregi. Am înscris aci — fără nici o pretenție de preciziuni definitive, dar cu conștiința că aducem o contribuție utilă la istoriografia sportului românesc — pe următorii 5 mari tenismani ai țării noastre: 1. Ilie Năstase, 2. Ion Țiriac, 3. Constantin Tănăsescu, 4. Gheorghe Viziru, 5. Cristea Caralulis.

Să ne fie iertată, vreo posibilă greșeală în aprecieri. Ar fi prea omenească.

Radu VOIA

S-AU ÎNAPOIAT TRICOLORII

Lotul fotbaliștilor noștri la puține clipe după sosire Foto: V. BAGEAC

Scurte și fugare impresii culese la aeroportul Băneasa

Lume multă, ieri după-amiază, la aeroportul Băneasa: rude, prieteni, colegi de echipă, antrenori, ziariști au venit să-i primească pe „tricolori", care se înapoiau în patrie după lunga călătorie de cinci săptămîni efectuată pe continentul Americii de Sud.

Un dor firesc, un neastîmpăr de înțeles se putea citi pe fețele tuturor: Mircea Lucescu, Ghergheli, Dan își căutau, prin mulțime, soțiile și copiii, Dembrovschi, Ghiță, Domide se grăbeau să-și îndeplinească formalitățile vamale pentru a nu scăpa cumva legăturile spre Bacău și Arad.

Și, totuși, meseria ne e... meserie.

Înfruntînd priviri pline de reproș (desigur ale celor care-i așteptau de mai bine de o lună), gazetarii, necruțători, au declanșat rapid tirul întrebărilor care de care mai originale: **A vizionat și Pelé partidele voastre? Ați vorbit cu el? Își mai păstrează Saldanha impresia cu care a plecat de la București, după meciul cu Portugalia?**

Și răspunsurile au venit din mai multe direcții!... Da, într-adevăr, Pelé a vizionat la... televizor cîteva partide... Vom vorbi cu el abia la... Guadalajara... Saldanha își păstrează impresia pe care i-am lăsat-o în jocul cu Portugalia; în special, după ultimele meciuri susținute de noi, acelea cu Vasco da Gama și Independiente...

Mult a fost pînă ce le-am deschis „tricolorilor" apetitul întrucît, în continuare, fiecare simțea nevoia să ne mărturisească cîte ceva. Reproducem aproape ad litteram: **„A fost un turneu deosebit de util pentru noi, deoarece ne-a prilejuit contactul cu atmosfera sud-americană, de care s-a vorbit atît de mult. Îmi pare rău că, între timp, au apărut și unele disensiuni între noi, dar sînt convins că, pe parcurs, totul o să se rezolve cu bine"** (Lucescu). **„Am resimțit oboseala acumulată cu prilejul partidelor efectuate la echipa**

(Continuare în pag. a 3-a)

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA B

In pauze, numeroşi spectatori, pasionaţi ai hocheiului, cercetează standul cu amintiri „C.M. 1970—Bucureşti"

CRISTALE DIN PALATUL DE GHEAŢĂ

CREIERUL ELECTRONIC

Descriind ieri activitatea ce se desfăşoară în afara oglinzii de gheaţă, am omis un lucru important. Mea culpa. Repar astăzi greşeala, împărtăşind cititorilor noştri impresiile dintr-o vizită la centrul de calcul, găzduit de o încăpere anexă a sălii. Am fost întîmpinaţi de directorul centrului, ing. George Mihale, şi de secretarul tehnic, ing. Petre Nicolae. Alături de aceşti experimentaţi tehnicieni mai lucrează un colectiv de 8 specialişti. Ce se petrece de fapt aici ? Prin intermediul unui teleprinter, centrul primeşte aproximativ 4 000 de date de la masa arbitrilor. Sînt date primare — goluri, penalizări, schimbări de jucători etc. — care sînt prelucrate şi înregistrate pe fişele jucătorilor. Fiecare dintre participanţii la campionatul mondial posedă aici trei fişe : prima — cu date personale, a doua — cu golurile înscrise, a treia — cu penalizări. Cu ajutorul datelor prelucrate, se alcătuiesc buletinele informative, ce sînt multiplicate de o maşină specială purtînd marca Rank Xerox. Centrului de presă, arbitrilor, echipelor, directoratului le sînt oferite, la cîteva minute după fiecare eveniment, informaţii ample, clasamente ale golgeterilor, ale penalizaţilor, ale „Cupei fair-play" ş.a. 1 500 de buletine sînt distribuite zilnic cu o iuţeală care a stîrnit, aici la patinoar, admiraţia tuturor. Rece, fără să participe afectiv la disputa de pe gheaţă, creierul electronic înregistrează conştiincios totul. Doar cei ce-l deservesc sînt puţin supăraţi. Ing. George Mihale ne spunea : **„Toată această complicată instalaţie nu-mi dă nici o clipă de răgaz, mi-e tare necaz". „Fur" din cînd în cînd cîte o fază, tresalt de fiecare dată cînd tribunele ovaţionează. Sînt un înfocat amator de hochei şi după terminarea campionatului va trebui să-mi satisfac curiozitatea privind... jurnalele cinematografice".**

In cursul zilei de ieri, preşedintele Federaţiei române de hochei a primit pe membrii comitetului director al grupei B a campionatului mondial de hochei pe gheaţă.

AH, DACĂ AM VEDEA AICI ŞI GRUPA A !...

Aseară, tribunele patinoarului deveniseră neîncăpătoare. În sport, supărarea trece repede. După meciul cu Norvegia mulţi şi-au promis că nu vor mai călca la patinoar. Au uitat, însă, şi — cu speranţa într-o victorie la iugoslavi — au asaltat palatul de gheaţă. Entuziaşti, făcînd să vibreze sala de aplauze şi încurajări, susţinîndu-i frenetic pe tricolori, ei au creat acea atmosferă de mare competiţie jocurilor de ieri.

Pretenţiile lor cresc — firesc — cu fiecare nouă întrecere. Poate de aceea unul dintre ei spunea, oftînd : **„Ah, acum dacă am vedea şi o ediţie a grupei A, aici la Bucureşti, ar fi pe cinste !"**

Hristache NAUM

ZOLTAN CZAKA

comentează pentru sportul

„ÎNGERII PĂZITORI"

Nu există, sînt sigur, nici un alt joc sportiv în care aportul portarului, al „îngerului păzitor" cum i se mai spune, să fie atît de mare şi de hotărîtor ca în hocheiul pe gheaţă. În lunga mea activitate de jucător am văzut, nu o dată, meciuri cîştigate exclusiv de portar, după cum tot aşa, am trăit de multe ori amărăciunea înfrîngerii în partide în care noi, cei de „cîmp", ne-am comportat foarte bine, dar ultimul apărător al echipei a avut o zi slabă şi a primit unul sau mai multe goluri parabile ; dînd peste cap toate eforturile noastre, întregul mecanism al echipei. N-am să dau exemple acum, nici nu-şi au rostul. Ceea ce vreau să arăt, în mod special, este jocul excepţional pe care l-au făcut doi dintre portarii cuplajului de miercuri, vest-germanul **Anton Kehle** şi japonezul **Katsuji Morishima.**

Fără nici un fel de discuţie, dacă scorul general cu care s-a încheiat partida R.F. a Germaniei — Japonia a fost de numai 2—1, acesta s-a datorat, în primul rînd, felului în care şi-au apărat poarta fiecare dintre ei.

Kehle s-a arătat a fi, înainte de toate, un jucător calm, de un calm imperturbabil, poate mai ceva decît cel al englezilor. De aceea, a şi fost foarte sigur de el, dînd prin aceasta siguranţă întregii echipe. La cele 3—4 contraatacuri ale japonezilor, cînd aşteptam doar ca arbitrul de poartă să aprindă becul roşu (atît de critice erau situaţiile pentru Kehle), el nu s-a lăsat nici un moment păcălit de fentele înaintaşului advers, a rămas tot timpul în picioare, şi a respins pucul. Poate că, pentru un alt portar, aceste situaţii s-ar fi încheiat cu goluri.

În afară de aceasta, Kehle s-a culcat pe gheaţă numai în cazuri absolut extreme pentru securitatea porţii sale. Atunci l-am văzut respingînd pucul cu apărătorile, pentru ca — exact în secunda următoare, ca un resort — să se ridice în picioare şi cu crosa să îndepărteze pericolul.

Adversarul său direct, dacă pot spune astfel, portarul japonez Morishima a arătat alte calităţi, care miercuri, nu l-au situat cu nimic mai prejos ; el preferînd, însă, jocul cu crosa, pe care o mînuieşte ca un veritabil fundaş. De aceea, nici n-a putut fi driblat, intervenind de foarte multe ori decisiv în îndepărtarea pucului din faţa porţii sale.

Japonezul mi s-a părut, totuşi, ceva mai nervos decît Kehle, deşi — în general — el s-a arătat destul de stăpîn pe nervii săi. De altfel, cred că această „tensiune" s-a transmis, într-o oarecare măsură, şi celor dinaintea sa.

Pentru a putea face faţă unui meci, pentru a se putea comporta cu adevărat la înălţime, un portar trebuie să se pregătească cu totul altfel şi în alte condiţiuni decît ceilalţi membri ai echipei sale, portarii fiind, din acest punct de vedere, ceva mai mult decît restul jucătorilor.

De aceea, le şi spune... îngeri păzitori.

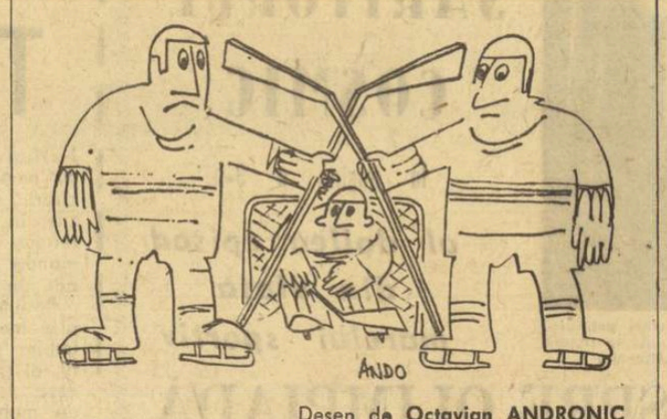

Desen de **Octavian ANDRONIC**

VIZOR la mantinela

Pămîntul helvet e brăzdat şi muiat de ape, rîuri şi lacuri care-i sporesc bogăţia, aşa cum munţii îi creează frumuseţea. Am întîlnit în Elveţia atîtea ape, mai repezi sau mai lenese în implacabila lor curgere, dar rar ne-a fost dat să suportăm un torent verbal ca cel al şefului de delegaţie, Marcel Lenoir, atît de plin de complimente la adresa gazdelor, încît la retranscrierea lor simţim un fel de jenă, explicabilă în circumstanţele date. Orice încercare de a stăvili cascada de cuvinte de laudă (pe care numai abundenţa adjectivelor franceze o putea favoriza), a fost inutilă. Membrul elveţian al directoratului grupei B din Bucureşti şi-a sistematizat cursul (oral) : *„Organizatorilor români toate felicitările ! Particip pentru a 6-a oară la un campionat mondial de hochei pe gheaţă, deci sînt abilitat să fac asemenea aprecieri în deplină cunoştinţă de cauză. Cu totul satisfăcuţi de ospitalitatea cu care am fost întîmpinaţi, voi menţiona ca un factor determinant, absolut în spirit olimpic, împrejurarea că echipele sînt toate găzduite la acelaşi hotel (Ambasador). Inutil să adaug că hrana şi camerele sînt excelente. Nu mai puţin importantă mi se pare organizarea impecabilă a transporturilor. Dar surpriza cea mai mare ne-a fost prilejuită de cadrul organizatoric de la patinoar. Vestiarele ce ni s-au rezervat sînt ideale, spaţioase, largi, bine amenajate cu bănci de masaj, în care nu te simţi înghesuit ca într-o cutie de sardele, ci ai loc să respiri şi să te refaci. Organizarea tehnică excelentă nu a neglijat nici publicul, căruia i s-au rezervat o ambianţă plăcută, un decor incitător, dar mai ales locuri comode. În fine, să nu uităm gentileţea şi amabilitatea conducătorilor hocheiului românesc. Toate acestea ne-au făcut să nu mai avem sentimentul — întîlnit destul de des — că sîntem doar nişte numere..."*

Originar din staţiunea de sporturi de iarnă Chateau d'Oex, Marcel Lenoir reprezintă hocheiul romand în liga elveţiană de specialitate. Îi rugăm deci să ne vorbească, puţin măcar — după potopul de omagii la adresa gazdelor — despre hocheiul pe gheaţă din ţara cantoanelor.

— *Hocheiul elveţian a ajuns într-o situaţie paradoxală. Existenţa în ţară a 100 de patinoare artificiale, din care cinci acoperite, ar putea lăsa impresia că sînt întrunite condiţiile pentru un hochei de clasă. Din păcate realitatea este alta. Construirea fiecărui nou patinoar în vreo staţiune (care încearcă, pentru a se lansa, să achiziţioneze cîte un jucător bun pentru clubul local) duce inevitabil la dispersarea forţelor pe scară naţională. Apoi, să nu uităm că patinoarele sînt create în staţiuni în primul rînd pentru uzul turiştilor, pentru patinatorii pleziriştii. Aşa se face că noi am promovat abia anul acesta din grupa C în grupa B, avînd surpriza de a constata, aci la Bucureşti, că diferenţa dintre aceste categorii este mult mai mare decît o singură clasă. Avem impresia că venim tocmai din grupele D sau E ! Echipa noastră nu are deci pretenţii prea mari, deşi se bucură de asistenţa unui foarte bun antrenor, canadianul Gaston Pelletier. Acesta a condus de trei ori la victorie, în campionatul naţional, clubul Chaux de Fonds, ai cărui jucători — conform tradiţiei noastre — formează de altfel osatura echipei naţionale.*

— Ce credeţi despre perspectivele hocheiului pe gheaţă în lume ?

— *Oricine ar încerca un răspuns pripit, ar fi tentat să pună în cauză hocheiul profesionist. Personal, am multă încredere în rezolvarea statutului sportivului amator în accepţia — dacă nu mă înşel, românească — potrivit căreia comandamentele sociale şi nu imobilismul olimpic trebuie să guverneze problemele sportive. Numai aşa putem spera că tineretul se va întoarce la disciplina dură, dar atît de frumoasă, a hocheiului pe gheaţă.*

Victor BANCIULESCU

Cronica nr. 1

Alexandru Calamar — **jucătorul cu numărul 11 al naţionalei române; suplu ca o reptilă, fin tehnician, el este în mod practic creierul liniei de şoc, pe care o alcătuieşte de ani de zile împreună cu fraţii Szabo. Mulţi dintre specialiştii din ţara noastră îl consideră ca pe omul de gol al formaţiei. Mereu pe fază, cu un deosebit simţ al porţii, Calamar a fost anul trecut golgeterul campionatului naţional, avînd la activ şi peste 80 de goluri înscrise sub culorile echipei reprezentative.**

A început să practice hocheiul în 1956, la vîrsta de 15 ani, în formaţia Progresul Miercurea Ciuc. A trecut apoi la Avîntul din aceeaşi localitate, iar din 1960 activează în cadrul echipei Steaua, multipla campioană republicană.

Debutul internaţional şi l-a făcut în 1959, cu prilejul criteriului european de la Plsen, iar din 1960 nu lipseşte din selecţionata ţării. Este căsătorit, are o fetiţă ; se pregăteşte pentru examenul de stat la I.E.F.S. A doua pasiune sportivă — fotbalul.

Pe micul ecran

Începînd de la orele 18,30 şi 21,00, se va transmite — în direct — repriza a treia a meciurilor S.U.A. — Iugoslavia şi, respectiv, România — Japonia.

Simpozion internaţional pe tema :

Probleme medicale în jocul de hochei

Organizat recent de Centrul de medicină sportivă, în colaborare cu federaţia de resort, simpozionul internaţional **„Probleme medicale în jocul de hochei"** s-a bucurat de succes, atît prin participare, cît şi prin discuţiile purtate, care au scos încă o dată în relief necesitatea legăturii dintre medici şi antrenori, confirmînd eficienţa acestei colaborări.

PANORAMIC SPORTIV INTERN

ÎN UMBRA HOCHEIULUI

Estompat de marea încrucişare a croselor, stăpînit de evenimentul hocheistic care îşi consumă incertitudinile sub cupola concavă a patinoarului acoperit, celălalt program sportiv al sfîrşitului de săptămînă este ameninţat să treacă neobservat, de vreme ce 6 000 de bucureşteni s-au încumetat să înfrunte lipsa de punctualitate a tramvaielor 23 şi 24 care îi transportă la Palatul de gheaţă.

Dar, în ciuda evenimentului pe care îl găzduieşte Capitala, „week-end"-ul este atractiv şi chiar plin de semnificaţii.

★

Duminică începe campionatul naţional de lupte pe echipe într-o formulă serios îmbogăţită ca substanţă. Însuşi faptul că au putut fi selecţionate 16 formaţii (de „clasice" şi „libere") reprezintă un lucru de notat, care atestă caracterul REAL al acestei discipline, de vreme ce în hochei, spre pildă, există şase echipe PE HÎRTIE, dar maximum trei în adevăratul sens al cuvîntului...

Prima dintre virtuţile întrecerii care ia startul este aceea de a-i ţine în alertă pe maeştrii îmbrăţişărilor fără dragoste, chemaţi să răspundă în acest an la nişte apeluri foarte exigente : Campionatele mondiale şi europene, Jocurile balcanice, mari meciuri internaţionale. SUCCES !

★

Vor face prima reverenţă în faţa publicului şi alţi practicieni ai atleticii grele : boxerii juniori. Începe faza bucureşteană a acestei competiţii menite să împrospăteze galeria „mănuşilor" cu vocaţie. Sînt programate 8 etape, duminică, au fost înscrişi 170 de concurenţi, în program figurează 132 de meciuri. Începînd cu etapa a II-a se intenţionează pigmentarea fiecărei gale cu cîteva capete de afiş, întîlniri între boxeri consacraţi. Deschiderea campionatului de juniori ne reaminteşte, involuntar, că România deţine 4 centuri europene la seniori şi primul loc într-un clasament pe echipe, fie şi neoficial.

★

Sporturile albe se înfruptă flămînde din rămăşiţele iernii. Bobul programează un concurs pentru piloţii începători. Este foarte important. Cîndva, apărea un începător cu numele PANŢURU !

O sută de schiori juniori se bronzează sub soarele Poienii Braşov ; la Borşa, sătitorii de pe trambulină încearcă să menţină aprinsă flacăra gata să se stingă a unui sport necăjit ; „Cupa Politehnica" la schi beneficiază de participarea unor concurenţi studenţi din şase ţări.

★

În rest : începe returul diviziei A la volei (băieţi) ; continuă întrecerea fetelor ; ia startul divizia B, la baschet ; se aude respiraţia trepidantă a fotbalului...

Programul complet al competiţiilor, la rubrica „Unde mergem". Principalul, însă, ar fi SĂ SE MEARGĂ la sport. În ultimul timp aceasta se întîmplă din ce în ce mai rar...

Valeriu CHIOSE

O victorie comodă

NORVEGIA — ELVEŢIA 4-2 (2-1, 1-1, 1-0)

Duminică seară, pe aeroportul Băneasa, atunci cînd conducătorul echipei Norvegiei ne declarase că băieţii săi au descins la Bucureşti fără pretenţii se pare că a făcut-o cu multă diplomaţie, ori dintr-o exagerată modestie. Cert este că ieri, la a doua evoluţie în cadrul grupei B, hocheiştii norvegieni au prestat acelaşi joc mulţumitor ca şi în partida anterioară, cu România, obţinînd o victorie cu mult mai comodă decît o arată scorul. Căci, deşi i-au învins pe elveţieni la o diferenţă de numai două goluri, în realitate superioritatea lor a fost atît de evidentă, că ea s-ar fi putut concretiza cu totul altfel. Nu-i mai puţin adevărat însă că nici replica adversarilor n-a fost pe măsura aşteptărilor, elveţienii nereuşind ieri, decît cu rare excepţii, să presteze un joc cu care să depăşească calificativul de mediocru. După ce au deschis scorul în min. 2 prin Dubois, elveţienii au fost egalaţi după 6 minute (Bjolbakk), fiind apoi întrecuţi la aproape toate capitolele, mai puţin cel al... eleganţei. Ieri, ca de altfel, şi în alte ocazii cînd i-am mai văzut la lucru, helveţii au arătat că joacă un hochei de salon. Elegant, nimic de zis, dar ineficace în faţa unei echipe ca cea a Norvegiei, cu picioarele pe... gheaţă, hotărîtă să nu cedeze nimic.

Pînă la încheierea primei treimi de joc norvegienii au mai înscris o dată prin fundaşul Sandberg (min. 18). După pauză, pe cînd se aflau în inferioritate numerică, cu doar 2 secunde înainte să se fi terminat pedeapsa lui Smefjell, nordicii s-au văzut egalaţi (Huguenin — min. 30), dar imediat au înscris din nou, prin Jansen (min. 38). În ultima repriză, la 13 secunde de la reluare, Mikkelsen pecetluieşte scorul final. Arbitri : Nakano (Japonia) şi Turceanu (România). Şuturi pe poarta norvegienilor 47 faţă de cele 25 ale elveţienilor. Penalizări : învingătorii 8 minute, învinşii 2 min.

Elveţienii în atac. Fază din meciul Norvegia—Elveţia

România — Iugoslavia

(Urmare din pag. 1)

remarca un confrate elveţian, aduce cu filmele lui Alfred Hitchcock. Chiar în min. 41, Hiti marchează : 1—2. Dar Calamar restabileşte egalitatea în min. 43 : 2—2. Trec doar cîteva secunde şi Smolj înscrie nestingherit de la distanţă : 2—3. În acest moment portarul Dumitraş este schimbat cu Crişan. După alte două minute, la o învălmăşeală, Gheorghiu egalează : 3—3. De acum acţiunile se desfăşoară mai pregnant sub semnul oboselii, al lipsei de concentrare şi al nervozităţii. În min. 50, o acţiune foarte bine lucrată îl aduce pe Pană în posesia pucului şi tabela de marcaj indică 4—3, în timp ce tribunele îşi manifestă din plin satisfacţia. Pînă la sfîrşit, toate eforturile amBelor echipe de a modifica scorul rămîn infructuoase. Astfel, România obţine o muncită şi preţioasă victorie în faţa unei formaţii deosebit de dîrze.

Au arbitrat: Gagnon (S.U.A.) şi Wold (Norvegia). Raport de suturi pe poartă : România 36. Iugoslavia 24. Penalizări : Iugoslavia 4 minute, România 0 minute, fiind singura reprezentativă care în două jocuri nu a avut nici un hocheist pe **banca eliminaţilor.**

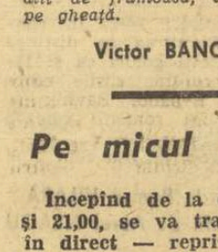

PESTE BLOCAJ REZERVELE

Ca şi în alte sporturi, şi în volei se tinde spre situaţia în care „rezerva" nu mai trebuie să însemne un jucător de mîna a doua sau, în orice caz, să se prezinte la un nivel inferior titularilor.

Este de dorit ca lotul unei echipe să includă jucători de valoare apropiată (şi desigur cît mai înaltă) : atunci cînd acest obiectiv este atins, numai regulamentul, permiţînd prezenţa pe teren doar a şase jucători, creează distincţia — formală — între rezerve şi titulari. Este o situaţie care are, de altfel, mai multe avantaje. În primul rînd, potenţialul echipei nu este grav afectat de indisponibilităţile dinainte cunoscute sau produse, prin accidentarea sau simpla pierdere a suflului în cursul partidei ; în al doilea rînd, introducerea unei rezerve poate fi privită ca un procedeu tactic al antrenorului — anumiţi jucători de valoare certă sînt adesea ţinuţi pe tuşă în mod deliberat pentru a fi folosiţi în teren în momentele cheie ale meciului.

De fapt, chiar atunci cînd voleibalistul introdus nu are acest rol de „armă tactică" a antrenorului, apariţia în teren a unui sportiv odihnit este, în mod normal, de natură să schimbe situaţia în joc. Noul venit mai beneficiază şi de faptul că a avut posibilitatea să observe din afară şi, deci, mai lucid — eventual cu concursul antrenorului — evoluţia jocului, şi drept urmare îşi poate da seama ce anume este necesar să se adauge sau să se modifice în jocul echipei sale. Introducerea unei rezerve nu trebuie, aşadar, să însemne pur şi simplu umplerea unui gol, ci trebuie să aibă un efect tonifiant pentru echipă, acţiunea în sine echivalînd cu aruncarea în joc a încă unui atu (şi de alci necesitatea de a avea cît mai multe „atu"-uri, cît mai multe rezerve de valoare ridicată).

Aceste reflecţii, nu descoperiri originale, dar adevăruri indubitabile a căror rememorare ni se pare utilă, ne-au fost ocazionate de numeroasele partide susţinute de echipele noastre de club şi reprezentative, partide în care rezultatul ar fi putut fi în bună măsură determinat de jocul rezervelor. Au fost destul de frecvente cazurile cînd introducerea rezervelor nu avea decît rolul de a odihni un titular şi de a completa cifra regulamentară de jucători în teren — lucru, desigur, insuficient pentru a contribui la victorie.

Se impune, aşadar, formarea unor loturi cît mai numeroase, cu componenţi nediferenţiaţi valoric, capabili în orice moment să fie „titulari". Voleiul modern o pretinde.

Marcel RUSESCU

Schiul şi bobul în plină activitate

PE PÎRTIA DE BOB DE LA SINAIA, vremea favorabilă a permis disputarea ultimelor două competiții de bob în bune condiții. Iată echipajele învingătoare : **„Cupa Consiliului sindical județean Prahova"** (o singură manșă) : C.S. II Sinaia (Stoica—Papadopol) 53,08 ; **„Cupa Federației"** (în două manșe) : Bogdan—Mîinea 1:42,56. **Cu acest prilej, „veteranii" C. Dragomir și I. Moiceanu, foști campioni naționali, au făcut ultimele coborîri oficiale, ei renunțînd de acum înainte la activitatea competițională.**

DE ASTĂZI pînă marți, schiorii vor avea o intensă activitate internă și internațională. Debutul îl fac cei mai buni fondiști seniori, care își dispută azi dimineață, pe pîrtiile Poienii Brașov, titlurile de campioni naționali la 30 km (seniorii) și 10 km (senioarele). În continuare, programul acestor „naționale" prevede desfășurarea curselor de 15 km seniori și 5 km senioare (duminică) și a ștafetelor (luni).

TOT LA POIANA BRAȘOV, sîmbătă are loc proba de slalom special din cadrul concursului internațional de schi alpin „Cupa Politehnica". Întrecerea, organizată de Politehnica Brașov și inclusă în calendarul F.I.S.U., reunește schiori din România, Franța, Austria, Bulgaria, Cehoslovacia, Iugoslavia ș.a. Cealaltă probă a concursului va fi slalomul uriaș, programat pentru duminică dimineața.

SĂRITORII de la trambulină vor concura duminică dimineața pe trambulina de la Borșa, pentru desemnarea campionului țării la seniori, iar alpinii juniori își vor disputa de duminică, la Poiana Brașov, titlurile de campioni la categoria respectivă. În sfîrșit, programul acestui bogat sfîrșit de săptămînă mai prevede desfășurarea tradiționalului concurs de schi alpin „Cupa orașului Sinaia". Cursele de slalom special și coborîre vor avea loc sîmbătă și duminică în Bucegi, pe Valea lui Carp.

„CUPA U.A.S.R." LA SCHI : 250 de schiori și-au anunțat prezența la faza finală a celei de a doua ediții a „Cupei U.A.S.R.", programată la Predeal. Zăpada este excelentă, iar concurenții — cu toții optimiști.

În același timp cu antrenamentul schiorilor se pun la punct ultimele amănunte privind desfășurarea concursului. Am solicitat asistentului universitar Eugen Banciu să ne prezinte programul celor trei zile : „În linii generale, acesta este următorul : vineri dimineața, după deschiderea festivă, se vor desfășura întrecerile la slalom uriaș, iar după amiază, la fond. Sîmbătă, prima manșă a slalomului special. Seara va avea loc o mare serbare. Duminică, manșa a doua a slalomului special și închiderea festivă".

BULETINUL ZĂPEZII

În ultimele zile a căzut multă zăpadă pe întreg cuprinsul țării. Un motiv în plus de bucurie pentru iubitorii schiului este și faptul că, pentru sfîrșitul săptămînii, se prevede timp frumos, fără precipitații în zona muntoasă, așa că sporturile de iarnă pot fi practicate în condiții excelente. Pentru edificare, ne-am adresat Institutului meteorologic. Secția prevederi de scurtă durată, de unde am aflat grosimea stratului de zăpadă în cîteva stațiuni montane ; Predeal 70 cm, Sinaia — cota 1500 53 cm, Brașov 18 cm, Semenic 120 cm, Vîrful Omul 110 cm, Țarcu 80 cm, Parîng 70 cm, Rarău 110 cm.

fotbal

„CUPA MEXIC 1970"

Pentru a asigura echipelor din divizia A o activitate în timpul întreruperii campionatului (19 aprilie — 21 iunie), Comisia centrală de competiții și disciplină a F.R.F. a adoptat, în ședința ținută aseară, hotărîrea de a organiza competiția dotată cu **„Cupa Mexic 1970"**.

Competiția se va desfășura în două faze : în prima — cele 16 echipe, împărțite în patru grupe — pe criteriul geografic — vor disputa meciuri tur-retur (acasă și în deplasare); în faza a doua — cîștigătoarele grupelor se vor întîlni în semifinale și apoi învingătoarele în finala competiției. Localitățile în care vor avea loc semifinalele și finala vor fi stabilite de Comisia centrală de competiții și disciplină, prin tragere la sorți.

Iată cele patru grupe :

- A : Politehnica Iași, Dinamo Bacău, Petrolul Ploiești și Steagul roșu ;
- B : Farul, Steaua, Rapid și Dinamo București ;
- C : U.T.A., Jiul, Universitatea Craiova, F.C. Argeș ;
- D : A.S. Armata Tg. Mureș, „U" Cluj, C.F.R. Cluj și Crișul Oradea.

MECIURI AMICALE

ELECTROPUTERE CRAIOVA — METALUL HUNEDOARA 2—0 (0—0). Terenul a fost desfundat. Jocul a prilejuit o dispută dîrză, terminată cu victoria craiovenilor la scorul de 2—0. Golurile au fost marcate de Stanciu (min. 60) și H. Popescu (min. 78). **(V. Popovici**, coresp.)

DUNĂREA GIURGIU — S.N. OLTENIȚA 3—0 (2—0). Gazdele au dominat în majoritatea timpului și au cîștigat acest meci amical cu scorul de 3—0 (2—0). Autorii golurilor: Manciu, Țigănilă și Chiru. **(P. Burcin**, coresp.)

MĂSURI DISCIPLINARE LA C.S.M. REȘIȚA

Biroul secției de fotbal a C.S.M. Reșița a analizat abaterile unor jucători și a hotărît să sancționeze pe următorii: Kalapati — a fost suspendat pe un an și scos din lot; Crișan, Arnăutu și Pîrvan — au primit un ultim avertisment, urmînd ca la prima abatere să fie suspendați pe cîte doi ani.

PAUL BOCȘANU, coresp.

S-AU ÎNAPOIAT TRICOLORII

(Urmare din pag. 1)

mea de club. Totuși, am învățat multe din acest turneu". (Ghiță).

„Această perioadă de pregătire ne-a prins foarte bine, întrucît ne-am aclimatizat cu atmosfera tipică fotbalului sud-american, cu care ne vom întîlni și în Mexic. Adversarii noștri sînt valoroși și de aceea mă bucur că am încheiat turneul cu un bilanț pozitiv" (Hălmăgeanu).

„Știind pe tușă în majoritatea timpului, am putut să-mi fac o părere mai completă despre echipa noastră și despre fotbalul brazilian, pe care îl urmăresc pentru a doua oară la el acasă. Fără îndoială, jucătorii brazilieni posedă o certă valoare, dar nu sînt de loc imbatabili. În plus, la unele meciuri deranjează un anumit gen de mascaradă, cînd pentru o ciocnire mai bărbătească apar pe teren, simultan, trei tărgi și 40 de polițiști. În ceea ce mă privește, nu m-am bucurat de o stare psihică prielnică, acomodîndu-mă greu cu fusul orar și cu căldura. Pentru a risipi unele temeri, vreau să precizez că între mine și antrenor n-a existat nici un diferend" (Dan).

„Sînt conștient de faptul că n-am evoluat la valoarea mea. Am acumulat, însă, cu acest prilej o experiență care îmi va folosi în Mexic. M-am acomodat din ce în ce mai bine cu Neagu" (Dumitrache).

„Turneu deosebit de util, la sfîrșitul căruia îi evidențiez pe Sătmăreanu, Lucescu, Dinu, Mocanu și Răducanu. Mă așteptam ca Dobrin să evolueze la înălțimea jucătorilor brazilieni, dar o surprinzătoare emotivitate l-a împiedicat s-o facă. Doar în Peru a prestat un joc conform așteptărilor" (Angelo Niculescu).

„Datele meciurilor din cadrul turneului au fost bine alese, existînd timp suficient pentru recuperarea după efort. Pentru acomodarea la fusul orar apreciez ca suficiente șase zile, iar pentru aclimatizarea cu altitudinea ne vor fi de ajuns 21 de zile, dintre care jumătate din ele va trebui să le petrecem la o înălțime de 2400 metri" (dr. Dumitru Tomescu).

LA ARAD „CUPA PRIMĂVERII"

ARAD, 26 **(prin telefon).** În dorința de a asigura echipelor divizionare din Arad un program cît mai bun de pregătire, consiliul județean pentru educație fizică și sport a organizat „Cupa Primăverii". În cel de al doilea joc susținut, U.T.A. (în prima etapă : U.T.A. — C.F.R. Arad 2—1) a înregistrat un rezultat de egalitate (1—1) în fața **Vagonului**. Golurile au fost realizate în prima repriză de către **Sima** (min. 21) pentru U.T.A. și **Stănoaie** pentru Vagonul (min. 45).

ȘTEFAN IACOB—coresp. principal

„TIMPUL, ARBITRU!"

ȘTIUTE ȘI NEȘTIUTE

Durata unei partide n-ar trebui să constituie subiect de discuții, dintotdeauna un meci de fotbal desfășurîndu-se pe distanța a două reprize de cîte 45 de minute, cu o pauză mai mică sau mai mare între ele. Și, totuși, nu o dată, pe lîngă ofsaidurile și loviturile de la 11 metri, vești controversate, se ivesc discuții legate de durata partidei, de multe ori întemeiate. Spunînd aceasta, nu ne gîndim la spectatorii care, văzîndu-și echipa favorită în pericol de a pierde, în final, strigă : „Timpul, arbitru !" Acest aspect este, cel mult, pitoresc. Celelalte, însă, nu...

Să reamintim, oricum, că arbitrul este singurul cronometror al meciului. Dar, conform regulamentului, el trebuie să țină seama de timpul ce se pierde din cauza unui accident sau din alte motive și să-l adauge la sfîrșitul fiecărei reprize. Arbitrul nu este obligat să anunțe acest lucru jucătorilor, dar dacă o face, indicînd și timpul respectiv, e normal să fluiere apoi sfîrșitul reprizei sau al meciului, exact după 45 sau, respectiv, 90 de minute.

Dar, ce înseamnă „timp pierdut" ?

Nu numai întreruperile datorate unor accidentări sau unor incidente. Arbitrul poate socoti ca atare și timpul ce se irosește prin diverse manevre, la executarea unei loviturii libere, la aruncările de la margine, la repunerea mingii în joc, de către portar etc. Atenția trebuie îndreptată, în special, spre portari, cei mai mari „consumatori" de timp. Aceștia țin balonul în mînă sau se culcă pe el, conduc exagerat balonul cu piciorul, pasează mingea unor coechipieri și o reprimesc, repetînd de cîteva ori această manevră, totul cu scopul de a trage de timp. După ce îl va avertiza pe portar, arbitrul are dreptul să sancționeze această atitudine nesportivă cu o lovitură liberă indirectă.

NOUL ECUSON AL ARBITRILOR

Biroul Federației române de fotbal a aprobat noul ecuson al arbitrilor, pe care vi-l prezentăm alăturat. El este unul dintre exemplarele prezentate de arbitrul internațional Victor Pădureanu, cunoscut și apreciat desenator.

Noul ecuson al arbitrilor de fotbal a fost dat spre confecționare unei întreprinderi bucureștene, comandîndu-se un număr de 7 000 de bucăți.

După cum sîntem informați, noul ecuson va fi purtat de cavalerii fluierului încă în această primăvară, imediat ce va fi onorată comanda mai înainte menționată.

ANALIZA CENTRULUI DE MEDICINĂ SPORTIVĂ

Ieri dimineață a avut loc ședința de analiză a activității Centrului de medicină sportivă pe anul 1969. Dr. Ion Drăgan, directorul instituției, a prezentat un raport, însoțit de planul de lucru pe anul în curs. Au participat : dr. Eugen Mareș, adjunct al Ministrului sănătății și Emil Ghibu, vicepreședinte al CNEFS.

Loto — Pronosport

Tragerea Loto a Mărțișorului — 6 martie 1970

În paralel cu concursul Pronoexpres al Mărțișorului din 4 martie a.c., Administrația de Stat LOTO-PRONOSPORT organizează la 6 martie tradiționala tragere LOTO a Mărțișorului.

Lista de premii a celei mai mari trageri a sezonului, tragerea LOTO a Mărțișorului este foarte bogată și cuprinde : autoturisme DACIA 1300,

DACIA 1100, MOSKVICI 408, SKODA 1000 M.B., TRABANT 601 în număr NELIMITAT, excursii în Finlanda și U.R.S.S. (durata circa 8 zile) și „Turul Poloniei" pînă la Gdansk (durata circa 15 zile) în număr NELIMITAT, precum și numeroase premii în bani de valoare fixă și variabilă.

Biletele pe care se participă sînt de 2 lei, 5 lei și 15 lei.

Nu uitați ! Biletele cu 15 lei vă asigură participarea la toate extragerile.

Rețineți ! Mai multe bilete de 15 lei, mai multe șanse de cîștig.

Amănunte la agențiile LOTO-PRONOSPORT.

AGENDĂ BUCUREȘTEANĂ

Duminică se va desfășura pe stadionul Progresul (str. dr. Staicovici) un interesant cuplaj. **De la ora 10, METALUL BUCUREȘTI** va primi replica formației bulgare **SPARTAK VARNA**, clasată pe locul 2 în divizia secundă. În continuare, **de la ora 12**, fruntașa seriei I a diviziei B, **PROGRESUL BUCUREȘTI**, va avea ca partener echipa **DUNĂREA GIURGIU.**

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele : . . . . . .

. . . . . .

Adresa : . . . . . .

. . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUA CLASATE) ?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

Intre noi, SPORTIVII...

HORIA STOICA (Cluj) : Ne întrebați, la începutul unei lungi și foarte interesante scrisori, de ce „SPORTUL" nu publică lista premiilor oferite la marile concursuri de tenis la care participă primele noastre rachete, Ion Țiriac și Ilie Năstase.

Ne vom mai gîndi la obiecția dv. dar — după cum scrieți în continuare — nu acesta este lucrul care vă frămîntă cel mai mult în legătură cu tenisul nostru. Și puneți (înțelegem că nu numai ziarului) cîteva întrebări clare, fără ocolișuri. Reproducem cîteva dintre ele: De ce vedem atît de rar tenis adevărat pe terenurile noastre? De ce inițiativa ziarului „Sportul" de a organiza gala de mare succes din sala Floreasca nu a avut nici un ecou? De ce federația de specialitate — în noile condiții ale afirmării de necontestat a tenisului românesc — nu are curajul să treacă (sau să ceară) la organizarea unor mari turnee la noi, cu participarea marilor jucători, cei mai mulți, dacă nu toți, învinșii lui Țiriac și Năstase în ultima vreme ? De ce nu, poate în sala sporturilor din Cluj, un turneu „indoor"?

Ar fi minunat, scrie mai departe cititorul nostru; să-i vedem pe Laver, Newcombe, Ashe sau Richey (îi știm doar pe Santana și El Shafei). Poate că acum cîțiva ani o asemenea dorință putea fi taxată drept utopie, dar la ora cînd Năstase îl învinge pe Ashe la Salisbury (n.r. nu avusese încă loc finala victorioasă cu Cliff Richey) — ca să nu amintesc decît un rezultat din multe altele de autentic prestigiu — cred că astfel de etichete nu mai au nici o valoare.

Corespondentul nostru ne atrage atenția că nu-i sînt străine dificultățile financiare, poate și de altă natură, legate de organizarea unui asemenea turneu, dar consideră situația actuală ca fiind total nefirească. Poate că dacă la eforturile ziarului s-ar adăuga cele ale federației de specialitate și — de pildă — ale O.N.T.-ului, din domeniul utopiei se va putea descinde pe terenul solid al realității.

Am reprodus ideile principale din scrisoarea dv și să așteptăm împreună ecourile. Dacă aflăm ceva înaintea dv, vom reveni tot la această rubrică.

C. POPA (municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej), VASILE GROSU (Bacău): *Am sesizat și noi unele diferențe de apreciere apărute în cronicile publicate, în diferite ziare, după meciul „tricolorilor" cu Flamengo. Am așteptat înapoierea delegației noastre și vă asigurăm că printre întrebările noastre figurează și aceea rezultată din controversa amintită. Veți găsi răspunsul foarte curînd la rubrica noastră de fotbal.*

N. ENELESCU (Bacău): *Răspunsul de mai sus vă este și dv adresat — în măsura în care vă referiți la partida cu Flamengo (doar decuparea articolului apărut în „Steagul roșu" din 19 februarie a.c. și trimis, probabil spre confruntare, redacției noastre este reproșul concret pe care ni-l faceți). Pentru dv — dintr-o apreciere diferită, încă neelucidată — lucrurile devin, însă, generale și de aceea ne scrieți că „de fiecare dată cronicarii Sportului manifestă voit antipatie pentru echipele și jucătorii din provincie", iar în încheiere ne spuneți că nu ne amenințați dar o să faceți dv un memoriu semnat de zeci de suporteri (n-am înțeles dacă și de chestiunea asta tot dv o să vă ocupați) pe care o să-l înaintați la...*

Înțelegeți, desigur, că am putea răspunde — pe deplin justificat la o afirmație de asemenea gratuitate — de o anumită manieră. Dar, rubrica „Intre noi, sportivii..." își propune cu totul altceva. De aceea, trecînd peste tonul ireverențios folosit de dv, ca și peste lipsa de control în formularea unor critici (de altfel total nefondate), vă răspundem că scrisoarea trimisă redacției exemplifică cum nu se poate mai bine complexul de provincialism (de care suferă, din păcate, mulți amatori de sport). Spațiul nu ne îngăduie să dezvoltăm această problemă. Ne mulțumim doar să atragem atenția că acest complex de provincialism împiedică adesea o înțelegere obiectivă a lucrurilor și fenomenelor vieții noastre sportive. Și citeodată face mult mai mult rău... Mai meditați !

Ing VASILE DUMITRESCU (Brașov) : *Ne rugați să vă răspundem... sportiv la rubrica „Intre noi, sportivii..."*

Da, era mai corect să publicăm și fotografia lui Neagu (alături de cea a lui Dumitrache) în cronica meciului cu Vasco da Gama. Uneori nu se poate, din cauza spațiului. Noroc, însă, că Neagu ne-a dat foarte curînd prilejul-revanșei (vezi Sportul de marți 23 februarie). Acum s-ar putea supăra Domide și Lucescu!' Goluri să marcheze jucătorii români că de fotografii o să avem noi grijă în viitor.

UN GRUP DE CITITORI (Stațiunea Singeorz Băi): *Am făcut precizările necesare. Jucătorul Both nu a avut dezlegare pentru Rapid din partea clubului din Satu Mare. De aici toate celelalte...*

NICOLAE GODEANU (Timișoara): *Acum vă putem răspunde că, într-adevăr, criticile formulate în articolul „Să nu ne jucăm cu eforturile mari!" sînt îndreptățite. Este evident că și colegul nostru de redacție, care i-a vizitat pe fotbaliștii din Rm. Vîlcea, s-a cam grăbit, dar de ce oare nu s-or fi lecuit unii activiști sportivi (prof. N. Dinescu) de boala exagerării? In realitate e vorba de un program de pregătire mult mai redus. Altfel, aveți dreptate, nu știm cît ar fi rezistat eroii reportajului nostru.*

Vă mulțumim.

CONSTANTIN POENARU (București): *Ne elogiați pe cîteva pagini (folosind citate din diferite publicații) pe Ion Pîrcălab și în final ne solicitați să... acceptăm introducerea lui în lotul național. Credeți că putem face mai mult decît să inserăm propunerea dv (de altfel, nu este singura) în atenția forurilor de resort?*

HORIA CERNĂTESCU (București): *În articolul intitulat „Recurs" a fost pusă în discuție o anumită latură (destul de ocolită pînă acum) a responsabilității cluburilor sportive. Este însă posibil, așa cum împreună cu dv susțin și alți cititori ai ziarului, ca jucătorul Țarălunga să urmărească și alte intenții decît cele exprimate public. Rămîne să punem punct discuțiilor și să așteptăm.*

Dan GÂRLEȘTEANU

BRUMEL SĂRITORUL COSMIC

DRUMUL CĂTRE OLIMPIADĂ

- **Primul antrenor**
- **Orice, în afară de sărituri**
- **Record la 15 ani**

Piotr Șein era un cunoscut antrenor de atletism din Voroșilovgrad. Proaspăt absolvent al Institutului pedagogic din oraș, un om încă tînăr, care practicase nu fără succes aruncarea ciocanului, el a devenit un profesor sever și pedant. Nu oricare dintre tinerii atleți suporta disciplina aspră introdusă de Șein în grupa sa. Mulți dezertau după cîteva antrenamente. Rămîneau doar aceia care voiau într-adevăr să se ocupe serios de atletism și acest lucru îl mulțumea în întregime pe antrenor.

Brumel nu a fost primit dintr-odată în echipa lui Șein, de vină fiind timiditatea bolnăvicioasă de care suferea în acei ani Valeri. El a venit pe stadion la ora indicată de Golovin, dar nu a îndrăznit să se apropie de Șein. Valeri a luat o sulițâ care zăcea pe teren și a început s-o arunce, privind din cînd în cînd cu coada ochiului la cel ce se antrenau. Nu-l lua nimeni în seamă. Același lucru s-a repetat, ziua următoare. Și numai după al treilea antrenament, Șein, dînd drumul elevilor săi, s-a apropiat de ciudatul băiat.

— Lasă sulița ! — a ordonat el. După cîte văd ai mai venit și zilele trecute. Vrei să te antrenezi ?

Valeri de-abia a reușit să dea din cap.

— Și ce știi să faci ? Să sari ? Arată-mi !

Brumel a sărit 145 de centimetri.

— Nu e rău, i-a lăudat Șein. Numai că „rostogolirea" nu prea merge. Trebuie să încercăm altceva.

La început, antrenamentele lui Șein aveau de toate, în afară de... sărituri : gimnastică, alergări, aruncări. Dar, mai mult decît orice, exerciții cu haltere. Brumel îi este recunoscător și astăzi primului său antrenor, pentru faptul că i-a învățat de la început să nu se teamă, ci, din contră, să iubească halterele. Curînd au trecut și la sărituri. Au studiat fiecare element din kinograma lui Kașkarov prelucrînd-o pe părți componente.

Pe Valeri au început să-l pasioneze antrenamentele. Spre nemulțumirea tatălui, el a abandonat școala de pictură, pentru ca nimic să nu-l împiedice în activitatea sportivă. Nu avea nici 15 ani cînd a fost trimis la Odessa, la întrecerile republicane ale școlarilor din Ucraina. Spre mirarea generală, Brumel a sărit 175 cm, a ocupat locul al doilea și a primit primul premiu sportiv din viața sa : un ceas de buzunar „Molnia". Întorcîndu-se acasă, Brumel, i-a dăruit cu o bucurie răutăcioasă ceasul tatălui său. Tatăl se miră, primi darul și încetă să mai bombăne. Chiar de la vîrsta aceea, de la 15 ani, Valeri începuse să viseze doi metri.

- **Înălțimea — 2 m**
- **Șein „se spală pe mîini"**
- **În „școala din pădure" a lui Obbarius**

El a sărit 2 metri în aprilie 1959, chiar în ziua cînd împlinea 17 ani. Bucuria i-a fost nițel întunecată de convorbirea cu Șein.

— Nu mai am nimic să te învăț. Valeri — recunoscu antrenorul. Trebuie să-ți găsești un specialist la sărituri în înălțime. Cel mai bine ar fi dacă ai putea să te înscrii la Diacikov.

Vladimir Mihailovici Diacikov, diplomat al Institutului de educație fizică și al celui de arhitectură, a fost un excelent săritor în înălțime prin anii '20. Cu timpul a devenit un foarte bun antrenor, candidat iar apoi doctor în științe pedagogice. El lucra cu săritorii din echipa reprezentativă a U.R.S.S. și era destul de greu să intri pe mîna lui.

La prima ocazie, Șein i-a făcut cunoștință lui Valeri cu Diacikov. Acestuia nu i-a prea plăcut săritura lui Valeri.

— Cam crud flăcăul, zise maestrul. Și tehnica îi este neșlefuită.

Își notă ceva în blocnotes și cu asta discuția luă sfîrșit.

Primind diploma examenului de maturitate, Brumel a intrat la Institutul pedagogic din Harkov. Numai că în institutul acela nu exista o bază de antrenament potrivită și proaspătul student, după nici o lună, și-a luat actele și a plecat la Lvov. Primăvara, el a făcut cunoștință cu Igor Ter-Ovanesian, care locuia atunci la Lvov, și care i-a povestit foarte multe despre antrenorul său, Dmitri Ivanovici Obbarius.

Dmitri Obbarius este un antrenor original. Elevii săi apar rar pe stadion ; cea mai mare parte a timpului de antrenament ei și-o petrec în pădure, se cațără pe copaci despicînd lemne, aruncă bolovani, aleargă pe cărări, fac jocuri cu mingea pe pante, în cariere de nisip (cu nisipul pînă la glezne !) devenind atleți sănătoși, puternici, multilaterali. Brumel se antrena în grupa lui Obbarius și-și cîștiga existența ca instructor sportiv la Combinatul local de uleiuri și grăsimi.

— Arătam jalnic pe atunci, își amintește Brumel. Aveam un paltonaș vechi și un costum, mă antrenam ca un cătîr și toți banii îi cheltuiam pe mîncare. Eram supărat : la Lvov sînt atîtea fete drăguțe, dar cînd treceai seara pe stradă nici una nu se uita la tine, fiindcă erai îmbrăcat sărăcăcios.

Brumel trăia la internat, într-o cameră cu cîțiva tineri muncitori ai combinatului. Flăcăii erau veseli dar, din păcate, fumau. Brumel i-a făcut să înțeleagă că trebuie să se lase de obiceiuri proaste. Băieții au cam mîrîit, dar pînă la urmă s-au supus ordinii instituite de noul lor prieten.

— La Obbarius, spune Brumel, cu sistemul său, am căpătat o pregătire multilaterală. Mai tîrziu avea să-mi ajute enorm.

Valeri dădea foarte mari speranțe ca decatlonist, cînd deodată, din Moscova a sosit o telegramă : „În ianuarie, la Lvov, se va aduna în cantonament echipa olimpică a Uniunii Sovietice". Brumel era invitat în grupa săritorilor în înălțime.

Diacikov nu uitase de el.

- **Concurență**
- **Trei locuri pentru 6 candidați**
- **Săritura începe pe pămînt**

Șase săritori concurau pentru trei locuri vacante în echipa olimpică și trebuie să recunoaștem că Brumel aproape că nu avea nici o șansă cu recordul lui personal, modest, de 2,01 m. E adevărat, odesitul Boris Ribak nu prea era luat în serios : sărind foarte bine acasă, el nu repeta niciodată rezultatele la concursurile importante, își pierdea sîngele rece, se enerva ușor. Dar rămîneau Igor Kașkarov, Robert Șavlakadze, Viktor Bolșov, Vasili Horoșilov.

Cu Kașkarov, însă, se întîmplă o nenorocire : la antrenamente el s-a accidentat la un picior, la tendonul lui Achile. Pentru un săritor este un traumatism extrem de grav. Cu toate acestea, pozițiile lui Șavlakadze, veselul gruzin, și ale lui Bolșov, săritorul din Groznîi, erau socotite inamovibile. Recordul personal al lui Horoșilov era de asemenea cu mult mai bun decît al lui Brumel.

Dar Brumel era mai tînăr decît toți, mai curajos și credea în el. Credea, cu toate că Diacikov i-a demonstrat că el încă nu știe să sară așa cum trebuie. Valeri a început să se reeduce.

— Baza săriturii se construiește pe pămînt, repeta într-una Diacikov, șlefuind cu noul său elev tehnica alergării.

Lui Vladimir Diacikov, spre deosebire de Șein sau, să zicem, de alt cunoscut antrenor de sărituri, Viktor Lonski, nu-i plăcea să se ocupe de începători. El antrena, de obicei, și șlefuia tehnica unor săritori sută la sută, așa cum un profesor de muzică șlefuiește glasul unor cîntăreți de acum formați. În această activitate, Diacikov nu-și avea egali.

El s-a ocupat și de tehnica lui Brumel.

- **Gustul victoriei**
- **Accidentul și alergare pe loc**
- **În echipa olimpică !**
- **Recordul Europei**

Încă din martie, la întrecerile de la Nalcik, Brumel i-a întrecut pentru prima dată pe toți concurenții săi, sărind 2,07 m. El a simțit gustul victoriei, dar imediat l-a și uitat : începuseră eșecurile. Valeri făcuse o întindere musculară. El trăia în acea vreme lîngă Moscova, la Malahovka, se pregătea pentru examenul de intrare în Institutul de educație fizică și mergea cu tramvaiul în fiecare zi la Moscova, la Lujniki, să-și lecuiască piciorul. A pierdut cîteva întreceri, printre care și primul său concurs peste hotare, în Polonia. A fost învins, la număr de încercări, de săritorul cehoslovac Jiri Lanski (amîndoi trecuseră 2,05 m). Între timp se apropia Olimpiada. Și tot nu era clar cine, în afara lui Bolșov și Șavlakadze, va căpăta biletul pentru Roma : Brumel sau Horoșilov ?

Ca un făcut, la toate întrecerile ambii aveau aceleași rezultate. Consiliul antrenorilor a luat hotărîrea să se organizeze un baraj special, un fel de duel. Și de data aceasta — imposibil de departajat — amîndoi au reușit același rezultat.

Pînă la urmă, majoritatea conducătorilor echipei s-a pronunțat pentru Brumel. Diacikov nu-l socotea pe Horoșilov un săritor de perspectivă : Vasili nu era prea înalt și purta ochelari. Brumel era mai tînăr cu 4 ani.

...Și dintr-o dată i-au dispărut stîngăreala și încordarea. La 13 august, pe stadionul din Lujniki, cu prilejul întrecerilor închinate Zilei unionale a sportivului, Brumel nu numai că i-a întrecut pe toți coechipierii săi, dar a doborît recordul Europei : 2,17 m !

— Eram pur și simplu obligat să sar astfel, spune Valeri. Mi-era rușine de Vasia Horoșilov. De data aceasta îl dovedisem că sînt, totuși, mai puternic și că nu întîmplător am fost inclus în echipă în locul lui.

De la începutul anului el își îmbunătățise recordul personal cu 16 cm. Într-o singură zi, din novicele echipei, Valeri a devenit liderul acesteia. În lume doar un singur săritor avea rezultate mai bune : recordmanul mondial, fenomenalul sportiv american John Thomas, „greierele din Boston — 2,22 m". Cu el trebuiau să se întîlnească săritorii sovietici la Olimpiada de la Roma.

De altfel, numai un om extrem de cutezător putea să viseze pe atunci la o victorie asupra lui Thomas. Prea mare era superioritatea americanului.

Brumel visa...

Aleksei SREBNITKI

(va urma)

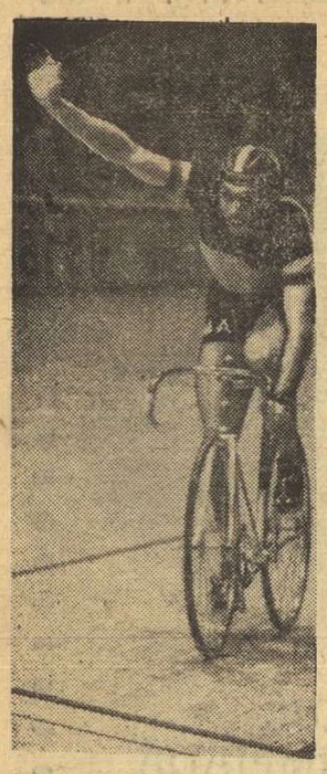

Belgianul Patrick Sercu (în foto) conduce după 4 etape, în turul ciclist al Sardiniei. Urmează: la 30 sec. Franco Bitossi, la 1 min. de van Vlieberghe. Eddy Merckx se află pe locul 7 la 1:54. Etapa a 4-a, Oristano — Alghero (166 km), a cîştigat-o Sercu în 4 h 37:33.

PAUL KERES ÎNVINGĂTOR LA BUDAPESTA

BUDAPESTA, 26 (Agerpres). — Turneul internaţional de şah de la Budapesta a luat sfîrşit cu victoria marelui maestru sovietic Paul Keres, care a totalizat 10 puncte din 15 posibile. Şahistul român Florin Gheorghiu, cu 7½ puncte, s-a clasat pe locurile 8—11, la egalitate cu Averbach, Holmov, Jansa şi Barczay. În ultima rundă, Florin Gheorghiu a remizat cu Forintos.

sportul în lume

MACON: Ţiriac eliminat din start...

La Macon (Georgia, S.U.A.) a început un turneu internaţional de tenis la care participă şi jucătorii români Ion Ţiriac şi Ilie Năstase. Desemnat cap de serie, Ilie Năstase nu a jucat în primul tur, în schimb **Ion Ţiriac a fost eliminat de vest-germanul Ingo Buding, învingător cu 4—6, 11—9, 7—5.** Alte rezultate: Gorman — Baranyi 4—6, 6—1, 10—8; McManus — Battrick 6—3, 10—12, 10—8; Fairley — R. Smith 6—2, 6—1; Franulovici — Osborne 11—9, 3—6, 8—6; Koch — Lall 6—4, 6—3; Kukal — Curtis 6—2, 6—2.

Mărmureanu continuă, la Lyon

LYON, 26 (Agerpres). — În turul doi al campionatelor internaţionale de tenis pe teren acoperit ale Franţei, sportivul român Petre Mărmureanu l-a învins cu 6—4, 6—3, pe francezul Pierre Joly. Englezul Hutchins a fost eliminat de Jean Pierre Courcol (Franţa), învingător cu 6—2, 6—3.

BĂNIŢĂ FINALIST ÎN „CUPA PRIETENIEI" LA SCRIMĂ

BUDAPESTA 26 **(prin telefon).** La „Sportcsárnok" au început joi dimineaţa întrecerile de floretă băieţi din cadrul turneului internaţional dotat cu „Cupa prieteniei".

Printre cei 47 de trăgători care s-au aliniat în faţa planşelor au fost şi 4 floretişti români: Bănică, Micloş, Ursovici şi Dinu. Dintre ei, cel mai bine a tras Bănică, calificat în finala probei, împreună cu Troşin (U.R.S.S.), Herter (R.D.G.), Kablinski (Pol.), Sömögy şi Körmöczi (Ung.). La ora la care am efectuat convorbirea telefonică, turneul final se afla în plină desfăşurare.

Ceilalţi floretişti români au rămas în serii (Ursovici, Dinu) şi în semifinale (Micloş).

Vineri este programată proba individuală de sabie.

DOUĂ FINALISTE ÎN C.M. — ÎNVINSE!

- **Cehoslovacia pierde la Nantes, Israel surclasată la Haiffa**
- **De ce n-a jucat Bobby Charlton în naţională?**

Două finaliste în turneul din Mexic au suferit înfrîngeri neaşteptate. La Nantes, selecţionata Cehoslovaciei a susţinut un meci de antrenament cu F. C. Nantes. Jucînd slab, fotbaliştii cehoslovaci au fost învinşi cu 3—2 (2—1). Au marcat pentru gazde: Michaelsen, Larsen şi Blanchet, iar pentru oaspeţi Migas şi Adamec.

La Haiffa, Borussia Mönchengladbach, lidera campionatului vest-german, a surclasat cu scorul de 6—0 (3—0) selecţionata Israelului.

Referindu-ne la absenţa din naţionala Angliei a lui Bobby Charlton, vom aminti că el a jucat în echipa sa de club, Manchester United, care în semifinalele „Cupei Ligii" a întrecut cu 2—1 pe Middlesbrough. Charlton a marcat în acest joc un gol.

BOXUL ŞI ALIBIURILE SALE

Un recent editorial publicat de ziarul francez „l'Equipe" sub semnătura lui Gaston Meyer este consacrat unei anomalii din lumea boxului: faptul că organismele oficiale din ţările unde există şi o activitate profesionistă nu conduc efectiv această activitate, lăsînd-o la discreţia promotorilor, a unor traficanţi de pumni.

„Boxul profesionist se deosebeşte de alte sporturi — **se spune în articol** — pentru că învîrteşte milioane şi milioane de dolari, printre care şi mizele unor pariuri monstruoase. Ar fi fost de mirare ca această particularitate să nu atragă, aşa cum lumina atrage fluturii de noapte, o faună stranie de intermediari de tot felul incluzînd — în S.U.A., cel puţin — bande organizate care adeseori influenţează direct cariera cutărei sau cutărei vedete".

Subliniind faptul că într-o societate al cărei motor îl constituie iniţiativa particulară, boxul a devenit o industrie ca oricare alta, G. Meyer se referă, în continuare, la cîştigurile realizate de pugiliştii profesionişti: „Şi dacă boxerii, care îşi pericliteză viitorul lor social, aşa cum fac cu sănătatea şi adesea — cu viaţa lor, primesc burse pe care unii, pe nedrept, le consideră scandaloase (dar pe care ei le împart cu un mare număr de intermediari), nu este vorba, la urma urmelor, decît de un salariu meritat, nu cel al groazei, dar oricum, al riscului.

Ceea ce ne şochează, deci, este această nevoie pe care o simt promotorii boxului profesionist de a se adăposti sub autoritatea organismelor internaţionale sau naţionale care, ratificînd hotăriri luate, adeseori, în afara lor, conferă acestui box de afaceri un caracter oficial, furnizîndu-i judecători, arbitri şi certificate de omologare.

Totuşi, boxul profesionist este singurul sport în care forurile conducătoare abandonează, în mod deliberat, propriile lor competiţii oficiale (campionate naţionale, continentale şi mondiale), care în toate celelalte sporturi, chiar profesioniste cum este cazul ciclismului, au loc în mod periodic, fiind deschise celor mai calificaţi sportivi, stabiliţi în urma unor probe eliminatorii sau a unor prevederi regulamentare... Şi atunci, pentru ce garantează ele o activitate asupra căreia nu exercită nici o autoritate? Tocmai această parodie de autoritate generează confuzii".

din presa străină

HOCHEIŞTII SOVIETICI FAC SCOR LA STOCKHOLM

STOCKHOLM, 26. — Marcînd 8 goluri într-o singură repriză, reprezentativa de hochei pe gheaţă a U.R.S.S. a întrecut cu scorul de 9—2 (0—0, 8—0, 1—2) echipa Suediei în meciul amical desfăşurat la Stockholm în prezenţa a 7 414 spectatori. Firsov, Vikulov şi Starşinov au fost cei mai buni jucători ai oaspeţilor.

Bobby Moore a excelat în postul de „libero"

După meciul de miercuri seara de la Bruxelles, echipa Angliei se pare că s-a reabilitat în faţa suporterilor săi. Agenţiile internaţionale de presă comentează victoria repurtată cu 3—1 în faţa belgienilor ca fiind pe deplin meritată. O impresie excelentă au lăsat **Ball** (autorul a două goluri), **Hurst** (care a înscris pe cel de al treilea gol), **Banks** şi **Moore**. Ultimul a jucat foarte bine pe postul de „libero" şi se pare că Alf Ramsey va continua să-l menţină pe acest post în formaţie.

Fotbaliştii belgieni nu şi-au onorat titlul de „diavoli" jucînd lent, mult sub valoarea lor. Doar organizatorul jocului **Devrindt**, ca şi **Van Moer** şi **Dockx** s-au ridicat peste ceilalţi dar numai în prima repriză, pentru că după pauză şi aceştia au fost des depăşiţi de englezi, care au stăpînit întreg jocul.

Italianul **Sbardella** a condus următoarele formaţii: ANGLIA: **Banks — Wright, Labone, Moore, Cooper, Ball, Hughes, Peters, Lee, Osgood, Hurst.** BELGIA: **Trappeniers — Heylens, Jeck, Devalque, Thiessen, Van Moer, Van Himst, Dockx, Poleunis** (din min. 75 Verhexen), **Semmeling, Devrindt.**

Ancheta internaţională a ziarului «sportul»

Preludiu la «EL MUNDIAL '70»

URUGUAY: „ÎN MEXIC MERGEM SĂ CÎŞTIGĂM" — declară Hohberg

1 ESTE NECESARĂ ACLIMATIZAREA? CE MĂSURI LUAŢI PENTRU A O REALIZA ÎN CELE MAI BUNE CONDIŢII?

2 ÎN VEDEREA PARTICIPĂRII LA TURNEUL FINAL, VEŢI ÎNTRERUPE CAMPIONATUL?

3 AŢI PREVĂZUT UN PLAN SPECIAL DE PREGĂTIRE PENTRU JUCĂTORII DIN LOT?

• ACLIMATIZAREA, O CHESTIUNE DE DOMENIUL ŞTIINŢEI • PREGĂTIREA A ÎNCEPUT DIN MOMENTUL CALIFICĂRII • DENS PROGRAM INTERNAŢIONAL ÎNAINTEA MONDIALELOR

Echipa celestă, socotită printre protagonistele apropiatei ediţii a C.M., trece acum printr-o serioasă criză care pare să se agraveze şi să compromită pregătirile pentru mondiale. Sfîrşitul lunii ianuarie a fost marcat de două evenimente furtunoase: sindicatul fotbaliştilor („Mutual de jugadores") a început să se agite cerînd revendicări privind asigurarea salariului pentru întregul an jucătorilor profesionişti (nu numai pe timpul sezonului) şi dreptul acestora de a acţiona în judecată cluburile în caz de neachitarea obligaţiilor; de asemenea 8 tineri jucători promovaţi de Hohberg în lotul pentru Mexic (toţi provenind de la alte cluburi decît Penarol şi Nacional) au făcut o adevărată rebeliune, refuzînd să intre în teren la jocul de verificare cu Steaua roşie Belgrad. Gestul acestora — radiaţi mai apoi din lot — a căzut ca un trăznet pe umerii selecţionerilor, care s-au văzut cu numai 15 jucători în lot, aproape toţi de la cele două mari cluburi. Rebelii, nemulţumiţi — se pare — de o declaraţie a lui Hohberg, care vedea imposibilă ieşirea din combinaţia Penarol — Nacional pentru echipa de bază, au refuzat să mai *„piardă timpul ţinînd cald locul intangibililor"*

Acest haos a creat mult scepticism în Uruguay, deşi selecţionerul echipei celeste declară sus şi tare că, faţă de ediţia precedentă cînd uruguayenii au mers în Anglia cu lozinca să nu piardă, *„in Mexico vamos a ganar"*, opunînd forţei de joc a europenilor „forţa artei".

După trecerea în revistă a situaţiei destul de confuze care s-a creat, să răspundem întrebărilor propriu-zise ale anchetei ziarului „Sportul"

1 — Acomodarea jucătorilor cu altitudinea constituie o problemă cardinală a pregătirilor pentru Mexic. S-a demonstrat ştiinţific că pentru aclimatizarea la altitudinea de peste 2 000 de metri sînt necesare circa patru săptămîni. Iată de ce conducerea tehnică a echipei a hotărît ca, imediat după definitivarea lotului (la începutul lui martie) şi după încheierea competiţiei „Copa Libertadores", la care participă Penarol şi Nacional, întreaga delegaţie să se transfere la Minas, localitate aflată la 100 km de Montevideo, unde condiţiile sînt similare cu cele de la Ciudad de Mexico. Aci se va insista îndeosebi pe antrenamente pentru respiraţie, se vor face zilnic controale ale stării generale a jucătorilor, examene medicale speciale etc.

2 Campionatul intern abia s-a încheiat, deci echipele de club sînt în pauză. După terminarea angajamentelor internaţionale ale celor două „mari", toţi jucătorii selecţionaţi (după ce se vor găsi înlocuitori pentru cei răzvrătiţi) vor fi la dispoziţia lui Hohberg. Aşa că, începerea campionatului intern pe 1970 va fi amînată pînă după C.M.

3 Pregătirea a fost împărţită în trei mari etape. Prima a început chiar din august 1969, cînd era certă calificarea noastră, şi s-a încheiat la 31 decembrie. În această perioadă au fost observaţi toţi jucătorii susceptibili de selecţionare. Cea de a doua etapă a cuprins preselecţia unor tineri talentaţi care urmau să fie verificaţi şi rodaţi în aproape o duzină de meciuri internaţionale, dintre care două fuseseră contractate cu România (la Montevideo şi Porto Alegre) şi una cu Bulgaria. Dar cei studiaţi şi selecţionaţi au fost excluşi din lot... Aşadar, se va continua probabil cu alţii. Etapa a treia — cea mai importantă — a pregătirilor pentru Mexic începe la 15 martie, o dată cu deplasarea la Minas, şi se întinde pînă la mondiale. După aclimatizarea de la Minas, echipa revine la Montevideo, unde va susţine cinci meciuri: două cu Peru, unul cu Internacional Porto Alegre, unul cu Argentina şi ultimul cu un adversar european nedesemnat încă. În a doua parte a lunii aprilie este prevăzut un turneu care include participarea la „patrulaterul" de la Bogota, unde urmează să se prezinte echipele Braziliei, Perului şi a Columbiei. De aici, la Quito pentru un meci cu selecţionata capitalei ecuadoriene şi două întîlniri cu formaţii de club din această ţară. La 20 mai echipa va ajunge la „Meson de l'Angel" din Puebla, gata pentru start. După cum se vede, un calendar destul de bogat în preajma mondialelor. Referitor la folosirea, în această perioadă, a jucătorilor din lot de către cluburi, aceasta va fi permisă numai pînă la începutul lunii martie şi se referă doar la fotbaliştii de la Penarol şi Nacional angajaţi în turneele internaţionale.

Mazurkiewitz este şi acum cel mai bun portar al uruguayenilor

Angel BAROJA

MAROC: 15 ZILE LA ALTITUDINE (1200 m)

Restructurări în programul competiţional intern

1 — În cercurile de specialitate marocane se consideră că aclimatizarea constituie un element ce nu poate fi ignorat chiar şi în cazul unei foarte bune pregătiri fizice. În consecinţă, lotul fotbaliştilor selecţionaţi pentru Campionatele mondiale va face un stagiu de pregătire la altitudinea de 1 200 metri, în staţiunea montană marocană Ifrane. Stagiul a fost programat între 14 şi 29 aprilie. În acest timp, jucătorii nu vor face numai pregătire fizică. S-a considerat necesar ca pentru evitarea monotoniei să se organizeze în staţiunea amintită un meci de antrenament cu o selecţionată a restului ţării şi poate chiar cîteva jocuri suplimentare cu formaţii locale.

2 — Calendarul competiţional va suferi, bineînţeles, restructurări în funcţie de programul de pregătire a lotului. S-a stabilit că, în lunile februarie şi martie, meciurile de campionat să se dispute regulat în fiecare duminică şi o bună parte din ele şi joia, astfel încît la 22 martie această competiţie să ia sfîrşit. În ceea ce priveşte Cupa Marocului, care va începe la 29 martie cu 16-imile de finală programînd apoi optimile de finală la 5 aprilie, sferturile de finală la 12 aprilie şi semifinalele la 19 aprilie, ultimul său act, finala, se va desfăşura după întoarcerea echipei naţionale din Mexic. Avînd în vedere că lotul are un program destul de bogat de meciuri-test, atît în ţară cît şi peste hotare, ar fi imposibil ca jucătorii selecţionaţi să poată face faţă şi îndatoririlor în cluburile lor şi pregătirilor specifice ale lotului.

3 — După confruntările avute la sfîrşitul lui ianuarie şi în prima parte a lunii februarie cu formaţiile de club Slovan Bratislava (acasă) şi cu F.C. Sevilla (în deplasare), lotul marocan urmează să susţină, la Casablanca, o întîlnire cu echipa portugheză Benfica (12 martie), apoi o serie de jocuri în deplasare: la 1 aprilie cu Fiorentina, la 6 aprilie (la Roma) cu o altă echipă italiană încă nedesemnată, la 9 mai (la Frankfurt) cu 11-le local Eintracht-Frankfurt.

La 12 mai, lotul fotbaliştilor marocani va pleca spre Mexic unde urmează să mai susţină, pînă la începerea Campionatului mondial, trei întîlniri. Două din ele au şi fost perfectate: cu reprezentativele Columbiei şi Guatemalei, ambele urmînd a se disputa pe stadionul din Leon.

În ultima vreme, antrenorul naţionalei, *Vidinici*, întîmpină dificultăţi cu pregătirea formaţiei. Cluburile refuză să cedeze jucătorii pentru cantonamentele planificate iar jucătorii nu răspund la convocări. Între altele, Comitetul de pregătire a echipei a decis să renunţe la meciul cu echipa Italiei şi să înlocuiască partida Maroc — Benfica Lisabona cu un joc în care partenerul va fi o formaţie franceză sau belgiană.

Kerim BAMOUS

Prof. E. TROFIN:

„Totul depinde de modul cum vom şti să ne valorificăm calităţile!"

PARIS, 26 **(prin telefon de la trimisul nostru special).** Fără îndoială, clipele dinaintea startului sînt cele mai grele. Timpul se scurge încet, enervant de încet, ca într-un film rulat cu încetinitorul. Ieri dimineaţă n-am mai avut răbdare să stau departe de băieţii noştri. Am parcurs cei 18 km care despart hotelul în care locuiesc de tabăra tricolorilor, situată la Orly Hilton. În camera 124 l-am întîlnit pe antrenorul **Eugen Trofin** şi, din vorbă în vorbă, aşa pe nesimţite, i-am luat un interviu care sintetizează, acum înaintea începerii dificilului drum spre vîrful piramidei handbalului mondial, modul în care conducerea tehnică a echipei a gîndit şi a pregătit teamul nostru reprezentativ.

— Campionatul mondial, mi-a spus printre altele prof. Eugen Trofin, **este o competiţie de bolţă şi rezultatul pe care-l vom realiza depinde, în primul rînd, de modul în care echipa va şti să-şi valorifice calităţile, să speculeze lipsurile de ordin tactic şi tehnic ale adversarilor noştri. Ne stă în puteri să realizăm performanţe valoroase. Totul este însă condiţionat de felul cum jucătorii vor şti să rezolve situaţiile concrete de joc, de eficacitatea acţiunilor de finalizare, de promptitudinea în anihilarea principalilor jucători ai echipelor pe care le vom întîlni.**

— N-ai vrea, totuşi, acum înaintea primului meci al celei de-a 7-a ediţii a campionatelor mondiale să încerci un pronostic?

— Unul ferm este greu de dat. Pe arena internaţională au apărut forţe noi, capabile să răstoarne ierarhii prestabilite. Principalele valori ale handbalului mondial şi-au perfecţionat şi ele, în mod evident, jocul. O întrecere la care participă echipe de mare forţă, cum sînt cele ale Uniunii Sovietice, R.D. Germane, Iugoslaviei, R.F. a Germaniei, Cehoslovaciei, Danemarcei şi Suediei te îndeamnă la prudenţă. Sigur, în inima noastră, a tuturor, se află dorinţa de a obţine titlul suprem.

— Cu ce se prezintă nou la această competiţie echipa României?

— În primul rînd cu o apărare mai agresivă, în cadrul căreia acoperirea zonei din faţa porţii se face cu jucători înalţi. Apoi, cu o formă de organizare a jocului în atac şi apărare care să permită valorificarea mijloacelor tactice corespunzătoare calităţilor jucătorilor noştri şi a forţei de şut a atacanţilor. Campionatul mondial nu va scoate în evidenţă — nici la echipa noastră, nici la altele — modificări structurale de joc. Vor fi modificări numai în ceea ce priveşte tactica de joc adaptată special la specificul adversarilor. Se pare că tendinţa este acum — şi va fi şi în viitor — de a desfăşura un joc exact, în care are pondere eliminarea greşelilor personale şi specularea la maximum a erorilor săvîrşite de adversari.

— Tendinţa spre joc dur îngrijorează în mod evident forul internaţional al handbalului. Ce se poate întreprinde pentru eliminarea lui totală?

— Duritatea pot fi combătute printr-un joc rapid, de surpriză, în care acţiunile jucătorilor fără minge sînt determinante. Adversarii înclinaţi spre abordarea dură, brutală, a jocului vor fi astfel puşi în imposibilitate de a săvîrşi infracţiuni. Şi, în mod sigur, nemaiavînd pentru ce le face, vor renunţa la ele.

— Sîntem cu cîteva ore înaintea meciului cu Franţa. Îţi mărturisesc că am intenţia de a transmite, încă înainte de a lua loc la masa presei din „Palais du Handball", o corespondenţă în care să relatez discuţia noastră. Îmi poţi spune, în final, cum a fost pregătit jocul cu Franţa?

— Aş zice că l-am pregătit în mod deosebit. Ştiam că vom lupta cu echipa Franţei pe terenul ei, împotriva ei şi a galeriei care, în mod firesc, o va susţine. În jocurile susţinute anterior am realizat o serie de filme pe care le-am studiat cu atenţie, pregătind fiecare jucător în parte. Păcat că avem o serie de indisponibilităţi, că nu toţi oamenii sînt în plenitudinea forţelor. Sper, totuşi, că lucrurile vor ieşi bine.

România victorioasă

(Urmare din pag. 1)

los, pasează colegilor şi reprimeşte mingea pentru noi jonglerii — făcînd ca timpul să se scurgă în avantajul nostru. Carité trage puternic în min. 28, dar Penu salvează. Sînt momente dramatice. Cei peste 2 000 de spectatori prezenţi în Palais du Handball îşi încurajează frenetic echipa. Handbaliştii români au însă capacitatea să stăvilească fureşul şi fluierul final îi găseşte cu avantajul din min. 23. Am cîştigat, au obţinut, deci, un succes preţios în meciul destul de dificil cu echipa Franţei care doreşte să se impună în această competiţie ce se desfăşoară pe teren propriu. Au înscris: Gruia (5), Chicid (3), Moldovan (2), Licu (2) — pentru ROMÂNIA, Germain (2), R. Richard (2), Nita (1), A. Sellenet (1), Portes (1), M. Richard (1) şi Etcheverry (1) — pentru FRANŢA. Au arbitrat bine danezii Jack Rodil şi Paul Ovdal.

Şi iată cîteva din celelalte rezultate ale primei zile: **R. D. Germană — U.R.S.S. 13—11, Suedia — Norvegia 8—6, Ungaria—Islanda 19—9, Danemarca—Polonia 23—16.**

SĂ-I CUNOAŞTEM PE VIITORII ADVERSARI DE LA GUADALAJARA

„...ECHIPA CEHOSLOVACIEI A ÎNSEMNAT PENTRU MINE O SURPRIZĂ"

declară antrenorul NICOLAE PETRESCU

Fotbaliştii cehoslovaci, viitorii adversari ai tricolorilor noştri în grupa de la Guadalajara, au coborît săptămîna trecută de la Font-Romeu (Franţa, cotă peste 2000 m, unde şi-au stabilit cartierul general) undeva mai la ses, în oraşul Sevilla, pentru a susţine un prim joc de verificare în compania formaţiei cu acelaşi nume care activează în liga I spaniolă.

„Parte interesată", Federaţia română de fotbal a avut ca observatori la acest meci încheiat cu scorul de 2—1 (2—0) în favoarea cehoslovacilor — pe antrenorii N. Petrescu şi N. Roşculeţ care — „înarmaţi" cu creioane, carnete şi aparate — au notat şi au filmat tot, minut cu minut, fază cu fază.

A doua zi, după înapoierea sa în ţară, prof. N. PETRESCU ne împărtăşea impresiile sale:

„Faţă de ceea ce ştiam, jocul practicat de echipa Cehoslovaciei a însemnat pentru mine o surpriză. Elementul inedit constă în VITEZA DE JOC pe care ea o imprimă acţiunilor încă din FAZA DE PREGĂTIRE A ATACURILOR. Doi sau trei jucători, aflaţi într-o zonă la mijlocul terenului — Adamec (un coordonator subtil), Geleta şi Joki (aripă falsă) sau Hrdlicka, Geleta şi Veselî — schimbă, rapid, între ei pase scurte, urmate, imediat, de lansări, de regulă, perpendiculare cu poarta.

— Desigur că între momentul acestei pase decisive şi ţîşnirea spre poartă a jucătorului de atac trebuie să existe un sincronism...

— Absolut. În timp ce cei trei de la mijlocul terenului, după cum am văzut nu întotdeauna aceiaşi, „cern" jocul unul sau mai mulţi atacanţi se şi lansează pe culoarele libere, gata să primească balonul, la întîlnire. Din asemenea scheme, aplicate de foarte multe ori pe parcursul jocului, ceea ce înseamnă că fac parte integrantă dintr-o anume idee tactică, s-au creat numeroase ocazii de gol la poarta Sevillei, ratate, însă, cu seninătate de Petras, vîrful principal de atac, et comp.

— Eficienţa pînă la momentul finalizării a schemei de care vorbiţi, uşurinţa cu care s-au obţinut desele situaţii favorabile de a înscrie, nasc firesc întrebarea: ce sistem defensiv a utilizat în acest joc F.C. Sevilla?

Ajungem şi aici, întrucît naiva linie — ceva nici la ofsaid, nici la „acoperire" — folosită de apărarea formaţiei spaniole a înlesnit de bună seamă reuşita acestui joc direct, cu mingi dirijate în permanenţă în adîncime.

— Linie fără acoperire la o echipă antrenată de Merckel?

— Ca unul care cunoşteam concepţiile reputatului tehnician vest-german această manieră improprie, ca să nu-i spun demodată, m-a surprins şi pe mine. Probabil, însă, că, dat fiind vorba de un joc amical, Merckel şi propusese să experimenteze ceva. De altfel, în repriza a doua, cînd F.C. Sevilla a schimbat tactica, trecînd la un marcaj mai strict, aspectul jocului s-a schimbat: gazdele au preluat iniţiativa, reuşind să-şi creeze cîteva ocazii de gol la poarta cehoslovacului Viktor, *dar fructificînd numai una.*

— În această repriză, caracterizată, după cum spuneţi, printr-o superioritate a F.C. Sevilla, aţi putut să trageţi preţioase concluzii şi în ceea ce priveşte modul în care se apără echipa Cehoslovaciei, de fapt un subiect care ne interesează în mare măsură. Cum se organizează deci formaţia lui Josef Marko în apărare? — iată întrebarea.

— Exceptînd pe Petras şi Veselî, care rămîn pe poziţii mai avansate, toţi ceilalţi jucători se repliază grupat în jumătatea lor de teren pentru a închide căile de acces spre poarta lui Viktor. Apărarea imediată aplică marcajul mixt, om la om, în zonă. Utilizează şi un „libero", pe Horvath care — atunci cînd e nevoit să recurgă la acţiuni decisive (deposedări, intercepţii dincolo de 16 m) — este bine dublat de către Migas. În angrenajul sistemului defensiv al fotbaliştilor cehoslovaci o rotiţă n-a funcţionat, însă, cum trebuie. Mă refer la mijlocaşul Geleta, care, repliindu-se cu întîrziere şi lăsînd astfel un gol în zona lui de acţiune, a fost înlocuit, la pauză, cu Polac. Dar, venind vorba de mijlocaşi, mi se pare interesantă şi demnă de reţinut o idee, împărtăşită nouă, a lui Josef Marko. Şi anume, pentru turneul final din Mexic antrenorul cehoslovac intenţionează să folosească două linii de mijlocaşi: una în faţa Angliei şi alta împotriva Braziliei, avînd de ales între Geleta, Hrdlicka, Polak şi Kuna.

„Altele sînt, de pildă, datele problemei, spune Marko, în meciul nostru cu Brazilia, în care pentru a-l neutraliza pe Pelé va trebui neapărat să apelez la serviciile lui Kuna, un jucător mai combativ şi mai apt să acopere o rază mare de acţiune".

Ce rezultă de aici? Că, asemenea lui Marko, antrenorii trebuie să dovedească supleţe în gîndire, şi nu imobilism, pentru a şti să aleagă în funcţie de specificul diferiţilor adversari. Este, se pare, ceea ce încearcă să realizeze în momentul de faţă şi Angelo Niculescu, care în turneul sud-american a rulat un număr mai mare de jucători.

— Mulţumindu-vă pentru interviul acordat, permiteţi-ne, totuşi, să lăsăm, încă deschis discuţiilor, capitolul turneului sud-american...

G. NICOLAESCU

Echipa Marocului

Tiparul I. P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

40.368

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 828 (6262) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Sîmbătă 28 februarie 1970

Azi și mîine, în sala „23 August"

FESTIVAL SPORTIV CU ATLEȚI DIN 7 ȚĂRI

Încet dar sigur concursul internațional de sală dotat cu **„Cupa de cristal"** începe să prindă teren pe plan european. Ajuns la cea de-a treia ediție, el reunește azi și mîine sportivi din 7 țări (Anglia, Bulgaria, Ungaria, Cehoslovacia, Polonia, U.R.S.S. și România).

Prezența unor valoroși atleți promite realizarea unor rezultate de înalt nivel, cu atît mai mult cu cît acest concurs constituie o ultimă verificare înaintea campionatelor europene pe teren acoperit.

Dintre cele 12 probe de concurs, cîteva se detașează evident prin valoarea participanților: este vorba de probele masculine de triplusalt, înălțime, prăjină, lungime și probele feminine de înălțime, lungime și 50 m.

Pentru atleții noștri, concursul reprezintă o nouă posibilitate de afirmare, de realizare a baremurilor fixate pentru „europenele" de sală.

Păcat că Viorica Viscopoleanu și Valeria Bufanu nu vor putea lua startul. Aceasta din urmă a suferit o întindere de ligamente la concursul internațional de la Sofia și este încă indisponibilă.

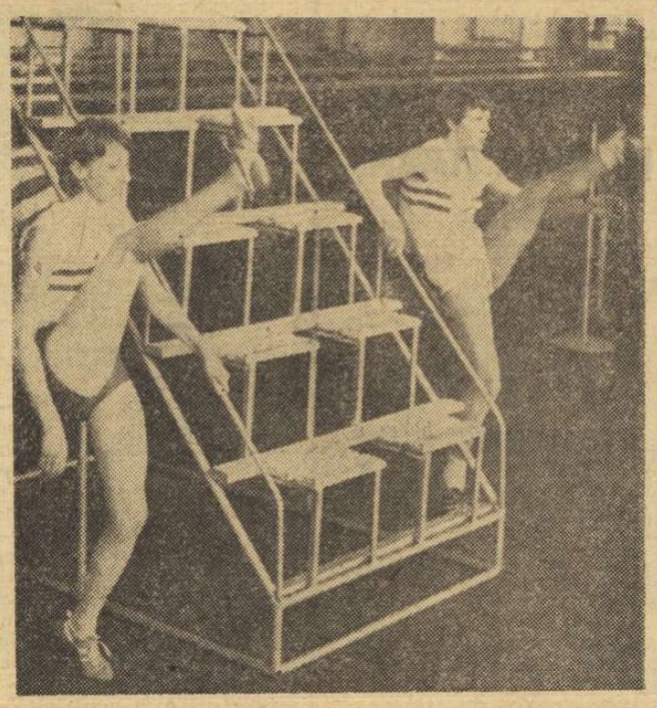

Cele două atlete din Marea Britanie, CHRISTINE PERERA (stînga) alergătoare de garduri și SUE SCOTT săritoare la lungime și înălțime. Foto: A. NEAGU

Ce rol ocupă sportul în viața omului contemporan?

Echipajul navei spațiale „Apollo-12" vorbește ziarului „Sportul"

Temerarul echipaj de pe „Apollo-12": Charles Conrad, Richard Gordon și Alan Bean

Peste cîteva ore, din cabina unui gigantic „Boeing 707" prezidențial, cu cocarda forțelor aeriene ale Statelor Unite ale Americii, vor coborî la Otopeni, pe pista noului aeroport internațional al Bucureștiului, cei trei membri ai echipajului navei spațiale „Apollo-12", împreună cu soțiile lor, într-o escală de trei zile din croaziera pe care o întreprind în jurul lumii.

Interceptați de noi înaintea sosirii lor la București, CHARLES CONRAD Jr., RICHARD GORDON și ALAN BEAN, care în intervalul de la 14 la 24 noiembrie 1969 au realizat cel de-al doilea zbor al oamenilor pe Lună, au consimțit să răspundă întrebărilor noastre.

— Ce rol apreciați că ocupă sportul în viața dv. și cum v-a ajutat el în realizarea extraordinarei dv. performanțe?

Ceea ce am izbutit noi, ne spune CHARLES CONRAD Jr., comandantul astronavei, **este desigur cu totul neobișnuit, ca și ceea ce au înfăptuit colegii noștri din memorabilul echipaj „Apollo-11", cei dintîi oameni pe Lună. Dar nu sîntem supraoameni...**

— ...Și totuși, condiția fizică ce vi se cere implică o robustețe și resurse neuro-vegetative cu totul excepționale. Practicați sporturile? V-au ajutat ele să atingeți standardul pregătirii fizice impusă astronauților?

Socot că este o afirmație sinceră, pe deplin „fair", să relevăm că fiecare dintre noi, membrii acestui echipaj, practicăm exercițiul fizic încadrat în programul de pregătire a unui astronaut, care nu e de fel simplu — și de ce oare n-am recunoaște-o? — chiar dintre cele mai exigente, un sport între sporturi.

Ca să realizezi cîte 3 500—4 000 ore de zbor, ca pilot de avioane turbo-reactoare, de unde se face selecția personalului astronautic, și ca să susții efortul continuu al unui zbor interplanetar de 384 000 km, e nevoie de un organism cu o asemenea rezistență și cu o mobilitate și reflexe care nu se pot

Interviu realizat de V. FIROIU

(Continuare în pag. a 4-a)

În C. M. de handbal masculin

Astăzi, etapa a II-a a turneelor pe grupe

Echipa României întîlnește Elveția

Campionatul mondial de handbal masculin continuă astăzi cu desfășurarea celei de-a II-a etape a turneelor pe grupe. Iată meciurile:

GRUPA A: Rennes, **Suedia — R. D. Germană și Uniunea Sovietică — Norvegia;**

GRUPA B: Agen, **Cehoslovacia — S.U.A., Iugoslavia — Japonia;**

GRUPA C: Amiens, **ora 22,00, ROMÂNIA — ELVEȚIA;** Evreux: **R. F. a Germaniei — Franța;**

GRUPA D: Hagondange, **Ungaria — Polonia, Danemarca — Islanda.**

● **Repriza a doua a întîlnirii România — Elveția va fi transmisă la radio, în direct, de la Amiens, pe programul I, începînd de la ora 22,45.**

CE A FOST ÎN PRIMA ZI

Ora tîrzie — și unele defecțiuni în informarea ziariștilor — nu ne-au permis să relatăm cititorilor toate rezultatele primei zile de întreceri ale C.M. O facem astăzi, prezentîndu-vă întreaga etapă:

România — Franța 12—9 (7—2); R.D. Germană — Uniunea Sovietică 13—11 (8—6) — sovieticii au ratat două din cele cinci lovituri de la 7 m ce le-au fost acordate; **R.F. a Germaniei — Elveția 11—10 (7—3)** — vest-germanii au reușit cu greu să facă față asaltului jucătorilor elvețieni din repriza a doua, menținînd cu greu în ultimele 5 minute infimul avantaj de un gol; **Suedia — Norvegia 8—6 (5—2); Cehoslovacia — Japonia 19—9 (8—2); Iugoslavia — S.U.A. 34—8 (15—3)** — scorul zilei!; **Danemarca — Polonia 23—16 (10—8) Ungaria — Islanda 19—9 (9—3).**

Citiți în pag. a 4-a relatarea trimisului nostru special, Călin ANTONESCU

ÎNCEP SĂ SE LIMPEZEASCĂ APELE

ASTĂZI, DERBIUL S.U.A.-R.F. a GERMANIEI

ora H

Viteslav Novacek a învățat binișor românește. Și asta e rău. Acum un an și jumătate, cînd a preluat greaua sarcină de a ține în frîu herghelia de cai putere și a mîna oștea echipei naționale, știa doar cehește și o „rupea" pe nemțește, ceea ce era foarte bine. Punea în căruță toată povara superioară a cunoștințelor tehnice cehoslovace despre hochei pe gheață și o aducea, sistematic, organizat, pe nemțește, în înscăunarea autorității sale de antrenor. Dar, între timp, Novacek a învățat românește. Știe să zică, la fel ca orice activist sportiv — „Nix probleme!"

L-am întîlnit vineri spre prînz, nu la patinoar, unde bulgarii marcau norvegienilor trei goluri, tot atîtea cîte și noi, ceea ce ar putea însemna ceva — ci la o cafenea, sorbindu-și tacticos, pe românește, cafeaua îndoită cu coniac. L-am întîlnit acolo, așa cum îl vom întîlni ceva mai tîrziu pe antrenorul secund Ion Tiron, pe scările sediului C.N.E.F.S., îndeplinind cine știe ce treburi administrative, în timp ce o mie de spectatori, neofiți, la patinoar, se instruiau, studiau jocul viitorilor noștri adversari, trăgeau concluzii de care însă echipa națională română nu va putea beneficia probabil niciodată.

L-am întrebat pe Novacek ce explicație dă jocului slab al echipei noastre din meciul cu norvegienii. Răspunsul a fost aproximativ acesta: **„Problem psihologhic. Început cu nas sus, Dumitraș dormit la poarta. Ionița citit ziare. El, jucator modern, dar nu adevărat. Noi teren nu cunoscut. Prima ora jucat internațional acasa cu Norvegia".** V-am spus noi că Viteslav Novacek a învățat românește! Am fi preferat, pentru buna pregătire tehnică și tactică a echipei române, ca el să fi continuat a vorbi doar cehește și a o „rupe" pe nemțește...

Nu ne-am putut despărți de el fără a-i cere nu un pronostic, ci un proiect final pentru acest campionat mondial care se dispută la noi acasă, ceea ce e plin de semnificații, **„Mulțumit cu loc 4. Dacă la 3 — fericit".**

Novacek, spre satisfacția noastră, a reînceput să vorbească cehește... Rămîne să vedem în ce măsură nu și-a uitat limba maternă. Pentru că vineri seara, în înflăcăratul palat de gheață, înundat de fumul țigaretelor, cu mulțimea densă — de nu puteai arunca un ac — palpitînd la unison, ca o singură inimă, pentru șansele echipei României, meciul cu niponii a început... **(vib)**

CLASAMENT

1. S.U.A.	3	3	0	0	35— 3	6
2. NORVEGIA	3	3	0	0	17— 8	6
3. R.F.G.	3	3	0	0	11— 5	6
4. ELVEȚIA	3	1	0	2	7— 9	2
5. ROMÂNIA	3	1	0	2	11—15	2
6. JAPONIA	3	1	0	2	10—17	2
7. IUGOSLAVIA	3	0	0	3	7—15	0
8. BULGARIA	3	0	0	3	6—32	0

PROGRAMUL ZILEI

Ora 17,00: **Bulgaria — Japonia**
Ora 19,30: **S.U.A.—R.F. a Germaniei**

Atac al echipei române la poarta japonezilor, care nu se va solda, însă, cu gol

O SUPERIORITATE EVIDENTĂ

JAPONIA—ROMÂNIA 8-4 (2-0, 1-4, 5-0)

Am așteptat, de ce să n-o spunem, cu multă emoție întîlnirea de ieri seară a hocheiștilor români cu cei japonezi, și asta din mai multe motive. În primul rînd, pentru că echipa noastră nu „merge", jucătorii arătînd o evidentă oboseală în joc, în timp ce niponii în pofida celor două înfrîngeri anterioare, demonstraseră o capacitate fizică net superioară. Din start, deci, un avantaj pentru hocheiștii asiatici, superiori alor noștri prin reacții rapide, prin viteza patinajului și — paradoxal, raportînd totul la gabaritul sportivilor — prin jocul cu corpul. Pe de o parte, am avut emoții și pentru o chestiune aparent fără semnificație, aceea de a nu-i fi întrecut niciodată pe hocheiștii japonezi, ultimele două întîlniri, la olimpiadele de la Innsbruck și Grenoble, dînd cîștig de cauză niponilor.

De la bun început, în jocul de ieri seară s-a văzut că superioritatea lor la capitolul viteză nu este cîtuși de puțin o poveste, apărarea noastră, mult mai lentă, avînd să treacă prin serioase momente de dificultate; mai ales atunci cînd contraatacurile japoneze, desfășurate cu 2 sau chiar 3 jucători, surprindeau în față un singur apărător român. Și astfel de ocazii au fost nenumărate, iar japonezii au știut să profite de ele, înscrînd gol după gol.

În inimile celor peste 6 000 de spectatori s-a reaprins speranța într-un posibil succes românesc în repriza a doua, cînd de la 0—2 ai noștri au putut remonta și au înscris 4 puncte, preluînd conducerea. Această răsturnare de situație a fost posibilă, pentru că echipa a jucat ceva mai legat și mult mai în forță decît pînă atunci, dar și deoarece trei din cele patru goluri au fost marcate cînd japonezii s-au aflat în inferioritate numerică. Ultimele 20 de minute, cu un adversar complet vlăguit în față, japonezii au zburdat pe gheață manifestînd o superioritate ecrasantă. Cele 12 puncte au fost realizate de Hikigi (min. 4, 53 și 54), Kurokawa (min. 16, 33 și 50), Hoshino (min. 42) și Homma (min. 50), respectiv Szabo (min. 25), Calamar (min. 30), Varga (min. 31) și Bașa (min. 35). Arbitrii Baader (R.F.G.) și Ehrensperger (Elveția). Șuturi pe poartă: Japonia 25, România 25. Penalizări: Japonia 8 min, România 2 min.

Rezultatele celorlalte meciuri de ieri

S.U.A. — Iugoslavia 5—1

Norvegia — Bulgaria 8—3

R.F. a Germaniei — Elveția 3—1

Cronicile în pag. a 2-a

Cronici de **Romeo VILARA**

Fotografii de **Theo MACARSCHI** și **Teodor ROIBU**

RECUNOAȘTERI

Este o realitate tot mai recunoscută tendința noastră, a tuturor — întîmplătoare sau mai degrabă deliberată — de a ne subjuga cît mai fidel cifrelor, ierarhiilor, clasificărilor...

Încercăm — cel mai adesea cu șanse de ultimă reușită — să ne ordonăm viețile în funcție de acele elemente abstracte care sînt cifrele, pieciind de la intenția, romantică, de a slăbi, urmînd preceptele unui draconic program „pe puncte", și ajungînd pînă la organizarea intereselor și plăcerilor noastre celor mai diverse în virtutea unor clasamente nu o dată stranii și nu o dată supuse biciului criticii. Ba mai mult, obișnuim — superbă temeritate — să stabilim, în fiecare an, o ierarhie a popularității, realizată în baza unui parametru care de obicei nu dă greș — aprecierea omului de rînd, interogat în plină stradă —, și ne chinuim, puerili și obstinați, să părem cît mai obiectivi cu putință în această de loc ușoară întreprindere...

Legat de aceasta — pentru că aici ne conduce intenția argumentării noastre — vom menționa, cu bucuria acelora care asistă și iubesc evenimentul sportiv, că ancheta efectuată recent de Institutul francez de cercetare a opiniei publice a așezat într-o listă a popularității anului 1969, alături de nume celebre ca cel al generalului de Gaulle sau doctorului Barnard, pe acela al marelui ciclist Jacques Anquetil, renumit campion al șoselei și pistei...

Așadar, gîndim, într-o companie atît de selectă, la brațul cu personalități de indubitabilă valoare în realitatea politică sau socială, în cultura sau știința universală, numele unui sportiv trăiește cu drepturi, desigur, egale...

Este acesta, neîndoios, un prilej, reluat, de a recunoaște public, cu tot mai multă luciditate, dreptul la identitate socială al sportului, și nu reprezintă actul acela al desemnării unui reprezentant al lui — fie că este vorba de Anquetil, fie de un altul, oricare, — decît o nouă ocazie de bucurie pentru noi toți cei care, dintr-o ipostază sau alta, așezăm urechea la inima pulsînd puternic, a sportului...

Și o asemenea recunoaștere este de parte de a fi singulară.

Să ne amintim cuvintele rostite nu de mult de președintele Richard Nixon, cu ocazia primirii sale în rîndurile membrilor Fundației naționale de fotbal: „Este acest act (n.n. — al primirii) un pas neînsemnat pentru Fundație și fotbal, în general. Dar el reprezintă un mare salt pentru un om care n-a tăcut niciodată parte dintr-o echipă".

O altă recunoaștere a sportului, raliată la multe alte dovezi de importanță plenară —, tot atîtea motive de mîndrie pentru sport și slujitorii lui, fideli și neinteresați deopotrivă...

Ovidiu IOANIȚOAIA

Continuă serialul: **BRUMEL — SĂRITORUL COSMIC**

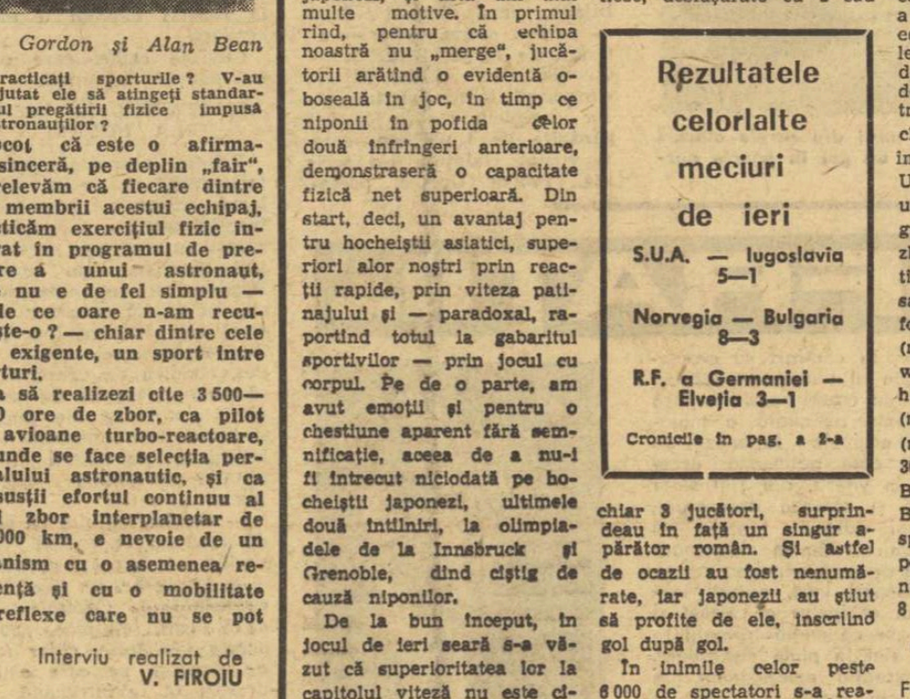

● Bătălia cu Thomas o cîștigă... Șavlakadze ● Zboruri de basm ● Prețul scump al centimetrilor ● Ultimul record ● Vine pe lume micul Brumel

În pagina a 3-a

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA B

Fază din meciul R. F. a Germaniei — Elveția. În foto: jucătorii vest-germani în atac

30 de minute de eliminări

R.F. a Germaniei — Elveția 3-1 (0-0, 3-0, 0-1)

Deși lipsită de aportul celui mai bun jucător al ei (Chappot, accidentat la un picior, va pleca chiar astăzi acasă), reprezentativa Elveției a făcut o figură mai mult decît onorabilă în fața puternicei echipe vest-germane, căreia i-a dat o replică pe picior de egalitate timp de o repriză și jumătate. Elvețienii au avut o evoluție cu mult superioară celeia din precedentele partide, apărîndu-se fără greșeală și inițiind atacuri spectaculoase, respinse cu dificultate de excelentul Kehle.

Momentul psihologic al întîlnirii s-a produs în min. 31,01 și, după părerea noastră, el a fost determinat de... arbitri. În acel moment, pregătindu-se să facă un schimb de jucători, formația R. F. a Germaniei s-a aflat cu șase hocheiști pe gheață. Arbitrii n-au sesizat însă situația și Kopf a majorat scorul la 2—0 (cu 54 de secunde mai înainte, Philip înscrisese la o ezitare a portarului elvețian Rigolet, altfel foarte bun în această întîlnire). După primirea golului doi în condițiile amintite, defensiva helvetă s-a clătinat cîteva zeci de secunde, dereglîndu-i-se parcă mecanismul, timp suficient însă pentru ca echipa R.F.G. să profite și să marcheze — Hofherr în min. 31,50.

În sfîrșit, ultima repriză, în care portarul Toni Kehle și-a demonstrat din plin marea clasă, mai ales în situațiile în care echipa sa s-a aflat pentru nu mai puțin de 14 minute în inferioritate numerică (o dată chiar cu doi jucători), ofensiva elvețienilor, purtată în majoritatea timpului acestei reprize, s-a izbit de o apărare fermă și foarte chibzuită. Din păcate, însă, pe măsură ce se scurgeau minutele, nervozitatea și-a făcut loc pe gheață, arbitrii fiind nevoiți să dicteze eliminări care au totalizat 26 de minute. Destul de multe pentru o singură repriză, cînd ne gîndim că, dacă conducătorii jocului ar fi fost și mai exigenți (cum s-ar fi cuvenit, de altfel), arbitrii de la băncile de pedepse (Hușanu și Bănică) ar fi avut încă mai mulți „clienți"...

Cînd mai erau 4 minute de joc, vest-germanii au mai fost o dată cu 6 jucători de cîmp pe gheață, dar acum au fost descoperiți, penalizați și... scorul a fost redus la 3—1 (Berger). Au urmat momente grele pentru Rigolet, căci și echipa sa a avut acum doi eliminați aproape simultan, dar scorul nu a mai fost modificat. Arbitrii: Valentin (Austria) și Popov (Bulgaria). Raportul șuturilor pe poartă: R.F.G. 42, Elveția 28. Penalizări: 18 min și, respectiv, 12 min.

MAI ECHILIBRAT DECÎT PREVESTEAU PRONOSTICURILE

S. U. A. — IUGOSLAVIA 5-1 (2-0, 1-1, 2-0)

Din cele trei partide susținute pînă în prezent de reprezentativa americană, oarecum mai dificilă a fost cea de ieri, în care hocheiștii iugoslavi au opus o rezistență înverșunată, desfășurînd, în același timp, un joc bun. Deși victoria n-a stat nici un moment în cumpănă, totuși americanii au fost nevoiți să apeleze la întreaga lor capacitate de luptă pentru a concretiza pe tabela de scor — la patru puncte diferență — superioritatea lor tehnică și fizică.

Cele șase goluri ale întîlnirii au fost realizate de: Lilyholm (min. 0 și 21), Christiansen (min. 11), Patrick (min. 42 și 49) pentru echipa S.U.A. și Smolej (min. 25) pentru Iugoslavia. Au condus: Wold (Norvegia) și Gubernu (România).

În această partidă hocheiștii americani au șutat pe poartă de 34 de ori, cu 12 șuturi mai mult decît cele ale iugoslavilor. Minute de penalizare: S.U.A. 12, Iugoslavia 8.

O replică neașteptată...

Norvegia — Bulgaria 8-3 (4-0, 2-2, 2-1)

Cunoscînd valoarea arătată de cei doi combatanți în partidele anterioare, asta ca să nu mai vorbim de antecedente mai îndepărtate, apreciasem că în partida cu Bulgaria reprezentativa Norvegiei avea să semneze un simplu act de prezență. Și așa cum s-au desfășurat ostilitățile în primele douăzeci de minute ale jocului se părea că, într-adevăr, nordicii n-au de îndeplinit decît o formalitate și că scorul avea să capete proporții însemnate. După 4—0 cu care scandinavii au încheiat prima treime (golurile au fost marcate, în ordine, de: Mikkelsen 0,42 și min. 4, Oh. Petersen min. 12 și Olsen min. 16) a intervenit însă replica neașteptat de viguroasă a hocheiștilor bulgari care, lăsînd la o parte emoțiile, au început să-și atace adversarii cu mai multă hotărire, să-i maseze în propria lor treime, dominîndu-i, uneori chiar categoric. În această privință credem că este mai mult decît semnificativ scorul de 2—2 cu care s-a încheiat această repriză (au înscris Pedersen min. 24 și 34, respectiv Mihailov min 25 și Velitzskov min. 30). Dominarea bulgarilor s-a menținut și în prima parte a ultimei reprize, cînd au și micșorat la 3 diferența de goluri (punctul înscris de Kukov, min. 42) dar, în final, au cedat complet inițiativa, norvegienii marcînd încă de două ori prin Thoen în min. 52 și Smefjell în min. 59.

Victoria norvegienilor este indiscutabilă, ea fiind nu numai rezultatul unei mai mari experiențe competiționale și al unei mai îndelungate tradiții, ci în primul rînd datorîndu-se patinajului lor net superior, omogenității liniilor ca și unui portar (Nilsen) evident mai bun decît omologul său Iliev. În ceea ce-i privește pe bulgari, prin evoluția din ultimele două reprize, ei au constituit o plăcută surpriză.

Au arbitrat: Gagnon (SUA), și Turceanu (România). Raportul șuturilor pe poartă: Norvegia 41, Bulgaria 35; eliminări: 6 și, respectiv, 2 minute.

Norvegia — Bulgaria. În fotografie unul din rarele atacuri ale jucătorilor bulgari terminat cu un gol în poarta norvegienilor

ASTRONAUȚII AMERICANI LA PATINOAR

Astă seară, la ora 19,35, este așteptată sosirea la patinoar a astronauților americani, membri ai echipajului „Apollo-12", care doresc să urmărească partida S.U.A.—R.F. a Germaniei. Va fi o nouă premieră.

PE MICUL ECRAN

De la ora 21,00, se va transmite, în direct, ultima parte a meciului **S.U.A. — R. F. a Germaniei.**

FIȘIER

CLASAMENTUL GOLGETERILOR: LILYHOLM 12 p, Gambucci 10 p, Christiansen 9 p, Patrick 7 p, Brooks 6 p, (toți din echipa S.U.A.), Konik, Stordahl, O'Neill (toți S.U.A.), R.- Hiti (Iugoslavia) și Kurokawa (Japonia) cîte 5 p.

CLASAMENTUL PE ECHIPE PRIVIND PENALIZĂRILE: 1. **România** 2 min, 2. Bulgaria 10 min, 3—4. Elveția și Iugoslavia cîte 18 min, 5—6. Japonia și Norvegia cîte 20 min, 7. S.U.A. 22 min, 8. R.F. a Germaniei 38 min.

Cronos nr. 1

Jucătorul cu nr. 13 — RUDI HITI — titirezul echipei iugoslave. Nu se poate să nu-i fi apreciat calitățile sale de veritabil spiriduș și să nu-i fi aplaudat măcar o dată șarjele-i spectaculoase, ca și subtilitatea cu care-și conduce linia de atac din care mai face parte R. Smolej și Beravs. Studentul Rudi Hiti este al doilea jucător (după Felc), ca popularitate, în Iugoslavia. Are 23 de ani și este membru al clubului Olimpia din Ljubljana. Și-a făcut „ucenicia" la Jesenice, multipla campioană a țării vecine, iar după satisfacerea serviciului militar a optat, cu alți opt foști coechipieri, pentru vestitul club din Ljubljana. În 1968 a primit botezul focului, într-o partidă internațională în același timp cu fratele său mai mic (21 de ani), Gorazd, care a rămas însă credincios formației în care a debutat. Are la activ peste 70 de meciuri internaționale, iar în sezonul trecut federația de specialitate iugoslavă i-a atribuit „Cupa fair-play", la sfîrșitul campionatului pentru corectitudine și disciplină exemplară.

Arbitrul român Gubernu atent la o nouă angajare la meciul S.U.A. — Iugoslavia

pe... neașteptate

LUPTA MARE PENTRU LOCURILE 2—4

ȘTEFAN RZSEZSOT (Polonia) șeful comisiei de hochei din AIPS: **„Nivelul jocurilor este foarte ridicat. Cred că S.U.A. nu are probleme. În schimb, lupta pentru locurile doi—patru este deschisă și mai pot apare surprize. Sînt entuziasmat de noul palat de gheață al românilor".**

„VA FI FOARTE GREU"

GERALD RIGOLET, portarul elvețienilor spune: **„În meciul cu R.F.G. am avut două minute fatale în care am pierdut o partidă foarte importantă. Am primit trei goluri, dintre care unul neregulamentar și atunci totul era pierdut! Acum trebuie să luptăm cu disperare pentru a evita retrogradarea. L-am pierdut pe Chapot, cel mai bun jucător al echipei și alți 7 coechipieri au diverse leziuni. Va fi foarte greu".**

„RECORDUL ELIMINĂRILOR"

WILHELM VALENTIN — arbitru austriac: **„Meciul dintre R.F.G. și Elveția a fost foarte urît. A trebuit să intervin adesea cu colegul Popov (Bulgaria), pentru a potoli spiritele. De altfel, cu acest prilej cred că a fost stabilit recordul eliminărilor (15): Elveția 6 și R.F.G. 9".**

„NE-AM MENAJAT PENTRU MECIUL DERBY"

GEORGE KONIK (S.U.A.): **„Echipa noastră și-a menajat forțele pentru întîlnirea de mîine seară** (n.r. astă seară) **cu R.F. a Germaniei, care va decide pe cîștigătoarea turneului. Nu vreau însă să diminuez meritele iugoslavilor. Ei au dat dovadă de multă ambiție".**

„UN JOC BUN"

CIRIL KLINER (antrenorul echipei iugoslave): **„Formația americană este prea puternică pentru grupa noastră. Băieții mei au făcut un joc bun, care îmi dă speranțe că ne putem angaja în lupta pentru locul trei sau patru".**

MIHAI FLAMAROPOL

comentează pentru sportul HOCHEI = VITEZĂ

Viteza reprezintă în hochei una din cheile succesului. Cum orice afirmație trebuie confirmată prin fapte, ne vom strădui în rîndurile ce urmează să dovedim importanța capitală a vitezei. La Geneva, în 1961, echipa Cehoslovaciei a cîștigat campionatul european de hochei prin victoria realizată în fața echipei U.R.S.S. Succesul era (printre altele) rodul unui joc de viteză. Atunci am văzut pentru prima oară pe Vlach și Cerny (despre care auzisem și citisem prin revistele de specialitate) **și ne-am convins că faima lor mondială (ca și faptul că s-au detașat de ceilalți coechipieri ai echipei lor naționale), este datorată vitezei cu care joacă.**

În 1963, la Stockholm, echipa U.R.S.S. (într-o nouă alcătuire) **reușește să cucerească campionatul european și mondial. În formație se aflau jucători ca: Maiorov, Alexandrov și Firsov,ași ai jocului în viteză (atacanți de valoare) și chiar și un fundaș ca Ragulin** (înalt de 1.98 m) **care tot în viteză aluneca pe gheață — sfidînd propria sa greutate de peste 100 kg.**

Mai recent, în echipa U.R.S.S., au apărut alți virtuozi ai crosei în viteză, ca Mihailov și Polupanov, care demonstrau o dată mai mult că hocheiul este în primul rînd un joc de viteză.

Suedezii Tumba Johanson și Nilson tot datorită vitezei lor de joc au reușit să fie solicitați de cluburile profesioniste de hochei din Canada. După cum viteza a făcut din jucători ca Bobby Hall și Gardy How golgeterii ligii lor naționale de hochei și idolii publicului de peste Ocean.

Dacă echipa S.U.A. a marcat 19 goluri în meciul cu Bulgaria, trebuie să reținem că viteza a fost un element decisiv. Formația R.F. a Germaniei joacă, de asemenea, în viteză. De altfel și antrenorul ei, Bözuzek, mi-a confirmat acest lucru, spunînd că are drept criteriu primordial de selecționare — viteza. Japonezii ne-au încîntat tot prin viteză.

Iar iugoslavii, au, la rîndul lor, în sînge viteza, fapt care s-a reflectat și în meciurile disputate. De aceea, după dramaticul joc cu iugoslavii echipa noastră merită felicitări. (Nu pot să nu subliniez în mod deosebit „pionjeurile" în șuturile adversarilor ale lui Pană, Ioniță și Florescu, ca și forma lui Varga).

Un singur lucru mai este de așteptat de la echipa noastră națională de hochei: să joace și ea în viteză, și prin aceasta să meargă din succes în succes.

Parcă iar am devenit optimist...

SUB CUPOLA PATINOARULUI

CALDE MULȚUMIRI

Palatul de gheață polarizează acum atenția iubitorilor pucului și ai crosei de pretutindeni. Cele 10 zile de hochei de pe malul Dunării au fost date uitării, estompate fiind de apriga dispută a categoriei ierarhic superioare. Așa s-ar părea. O scrisoare, marcată de o patină aurită, venită din Ljubljana, ne-a distras însă — pentru cîteva clipe — atenția de la jocul R.F.G. — Elveția. Prof. Vinko Zitnik, directorul tehnic al trecutelor campionate de hochei găzduite de Ljubljana, care a vizitat Galațiul, i-a scris ing. Teodor Oprică, prețe-dintele C.J.E.F.S. Galați, mulțumindu-i — lui și întregului colectiv de organizare din orașul dunărean — pentru excelentele condiții asigurate tuturor participanților la grupa C a campionatului lumii. *„Vă felicit din inimă pentru modul extraordinar în care ați organizat competiția, pentru faptul că — afectiv — întregul dv. oraș, deosebit de frumos, a participat la reușita deplină a întrecerilor".*

Cuvinte calde, care merg într-adevăr la inimă.

ATLETISMUL ÎN VIZITĂ LA HOCHEI

Printre numeroșii spectatori care, zi de zi, populează tribunele patinoarului, însuflețindu-le, ai ocazia să zărești numeroase personalități sportive. Cibi Braun—Bogdan este aproape nelipsit, veteranul curselor pe două roți Nicolae Ion Țapu semnează și el, destul de des, condica de prezență, ca să nu mai vorbim de fostele glorii autohtone ale pucului și crosei. Ieri dimineață l-am întîlnit și pe atletul de reputație europeană Șerban Ioan.

— Numai faptului că sălile de atletism și hochei sînt vecine, vă datorăm prezența?

— *Și dacă s-ar fi aflat la extremitățile Capitalei, tot aș fi venit. Îmi place sportul acesta bărbătesc, chiar tenta de duritate pe care o lasă deseori să se întrevadă. Are în el ceva propriu sexului tare...*

— Și despre atletism ce ne poți spune?

— *Că de mîine* (n.r. astăzi) *ne vom afla și noi sub apăsarea emoțiilor. Concursul internațional, ultim test înaintea europenelor de la Viena, va fi tare, cu surprize multe, ca un film cu suspense.*

— Despre... Șerban Ioan ne dai vreo știre?

— *Da. Vrea să sară 2,16 metri și, dacă se poate, chiar mai bine. Nu acesta este însă ultimul meu cuvînt. Nu din obligație, ci din pură simpatie le urez prietenilor mei hocheiști mult, mult succes.*

CARUSELUL PRIETENIEI

Adeseori, în viitoarea luptei, patinele scot scîntei, crosele se izbesc cu atîta forță încît se transformă în... surcele, iar mantinelele — sub presiunea bodiceckului — scot sunete înfundate. Băieții vibrează ca niște corzi foarte întinse și — se mai întîmplă — uneori se încaieră. Nimic nu este însă premeditat, nici o picătură din otrava aceea puternică — am numit ura — nu se revarsă peste luciul gheții. Mărturie stă caruselul prieteniei, cel care marchează fiecare sfîrșit de meci. Atunci, totul a rămas în urmă, fețele se înseninează, iar băieții bravi, vînjoși, își întind cu franchețe mîinile.

CROSĂ, PUC, GHEAȚĂ

Campionatul mondial a prilejuit și o premieră editorială: cartea intitulată sugestiv *„Crosă, puc, gheață"*, realizată de *Dorin Șteflea* și *Alexandru Teodorescu* — colaboratori permanenți ai ziarului Sportul. Istorie a hocheiului, a campionatelor lumii, a unor întîmplări memorabile, lucrarea va constitui o plăcută surpriză pentru toți iubitorii crosei, pucului și gheții.

Hristache NAUM

CONFRAȚII...

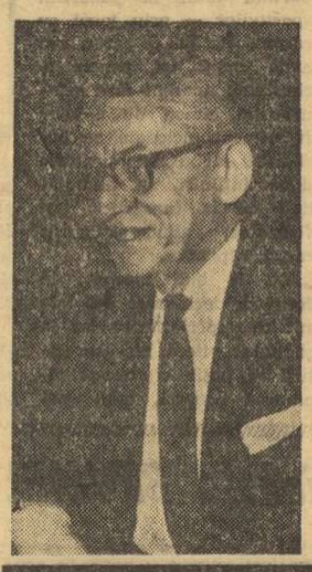

Experiența mea în materie de hochei (prezent la 27 de ediții ale C.M.) mă învață să nu fac pronosticuri înaintea terminării campionatului. O echipă sau alta nu poate fi apreciată după primele apariții. Pregătirea fizică și tactică nu poate să-și spună cuvîntul după un meci sau două. Orice formație, cît de bine pregătită, nu poate fi rodată de la început. Ea trebuie să intre în atmosfera întrecerii, să cunoască adversarii, fie jucînd cu ei, fie apreciindu-i după rezultate și comentarii. De pildă, complet altul ar fi rezultatul între două formații care se întîlnesc în a 7-a zi a campionatului decît în prima zi...

După primele partide, însă, un lucru este cert. Reprezentativa S.U.A. se detașează de toate celelalte formații, astfel încît primul loc în grupă se întrevede de pe acum ca și sigur. De fapt, jucătorii americani sînt acum cu mult mai puternici decît anul trecut cînd au participat în grupa A. Pregătirea lor fizică, psihică, este atît de solidă încît în mod normal meciurile din grupa B nu vor fi pentru ei decît un „galop de sănătate". Și pentru că jucătorii de peste Ocean nu au susținut decît 6 partide înainte de a veni la București, se poate sconta ca în viitor formația lor să se rodeze necontenit, să se omogenizeze din ce în ce mai mult și, ca urmare, să obțină rezultate și mai bune. De fapt, după cum am văzut, aproape toate echipele prezente aici au evoluat în tehnica patinajului, element esențial în ochii de hochei, spre deosebire de alte ediții, cînd, în grupa B, alunecarea pe gheață constituia o problemă...

Dar, în contrast cu patinajul bun al tuturor formațiilor, mînuirea crosei constituie încă problema deficitară a majorității echipelor. Japonezii, de pildă, care patinează excelent, în viteză, dar sînt slabi șuteri și ratează exasperant, tocmai datorită faptului că nu au o tehnică superioară în ce privește mînuirea crosei. În general însă, nivelul tehnic al echipelor a crescut și se pare că multe formații tinere sînt în plină dezvoltare. Cu excepția americanilor (de care am vorbit mai sus), în grupa B se manifestă un echilibru valoric între toate celelalte participante. Fără îndoială, acest lucru arată că din componența echipelor — cu mici excepții — lipsesc jucătorii „vedete", așa-zișii hocheiști de superclasă. Pe portari îi exclud din această categorie, pentru că, în general, ei sînt foarte buni și din această cauză scorurile sînt destul de strînse.

Două cuvinte în încheiere pentru public. Este încîntător să constați, dacă ești un iubitor al hocheiului, că acest sport se bucură de popularitate atît de mare, fapt dovedit prin numărul apreciabil de spectatori prezenți atît în reuniunile de dimineață, cît și în cele de după-amiază. În ce privește însă comportarea lor, am anumite rezerve. Etica sportivă recomandă „să nu faci praf" o echipă pentru unele greșeli. Dacă ești suporterul vreunei echipe, este bine să fii constant, să știi să recunoști superioritatea adversarului, cu alte cuvinte să știi să fii obiectiv.

Jean Henri SCHIHIN
redactor la „Sporting"
Zürich

UNDE MERGEM?

AZI

RUGBY. Stadionul Constructorul, ora 16,30: Dinamo (tineret) — Vulcan.

POPICE. Arena Constructorul, ora 16: Laromet — C.S.M. Reșița, **Arena Voința, ora 16:** Voința — Petrolul Ploiești, **arena Giulești, ora 16:** Rapid — Metrom Brașov, meciuri în cadrul diviziei feminine A.

ATLETISM. Sala „23 August", de la ora 15: concurs internațional.

VOLEI. Sala Giulești, de la ora 16,30: I.E.F.S. — Electra (m. B), Rapid — Progresul (f. A), I.E.F.S. — „U" Timișoara (f. A).

MÎINE

FOTBAL. Stadionul Progresul, ora 10: Metalul — Spartak Varna, **ora 12:** Progresul — Dunărea Giurgiu; **teren Ghencea, ora 11:** Steaua — Șoimii Buzău; **parcul sportiv Dinamo, ora 10:** Dinamo — „U" Craiova.

RUGBY. Stadionul Constructorul, de la ora 9: Steaua (tineret) — Aeronautica, Gloria (tineret) — Olimpia; **stadionul Ghencea, ora 9:** Lotul de juniori — Rapid; **stadionul Grivița Roșie (Parcul copilului), ora 11,30:** Grivița Roșie — Steaua.

POPICE. Arena Voința, ora 8: Voința — Flacăra Cîmpina; **arena Giulești, ora 8:** Rapid — Rafinăria Teleajen, în cadrul diviziei masculine A.

BASCHET. Sala Floreasca, de la ora 9: Dinamo — Politehnica Brașov (m). I.C.H.F. — Politehnica Galați (m), Steaua — Politehnica București (m); **sala Progresul, ora 9,30:** Progresul — Mureșul Tr. Mureș (f), **sala Constructorul, ora 10:** Constructorul — Crișul (f); **sala Giulești, ora 17:** Rapid — I.E.F.S. (f), meciuri în cadrul diviziei A, masculin și feminin.

ATLETISM. Sala „23 August", de la ora 16: concurs internațional; **sala Floreasca II, de la ora 9:** concurs pentru juniorii de cat. a III-a; **stadionul Dinamo, de la ora 10:** concursul de cros „Cupa Mărțișorul".

VOLEI. Sala Giulești, de la ora 8: „U" — Viitorul Săvinești (m. B), „U" — Constructorul (f. B), A.S.E. — „U" Craiova (f. B), Rapid — Minerul Baia Mare (m. A); **sala Dinamo, de la ora 8:** Tînărul dinamovist — Liceul Tr. Măgurele (j. m.), Viitorul — „U" Iași (f. B), Dinamo — Unirea Tricolor Brăila (m. A), Școlarul — Viitorul (j. m.); **sala Progresul, de la ora 11:** Progresul — Șc. sp. Ploiești (m. j.), Liceul „Matei Basarab" — Dinamo (m. j.), Steaua — Șc. sp. nr. 3 (m. j.), Șc. sp. nr. 1 — Rapid (m. j.); **sala Constructorul, de la ora 11,30:** Flacăra roșie — Politehnica Galați (f. B), Constructorul — Șc. sp. nr. 1 (f. j.); **sala de la Palatul pionierilor, de la ora 8:** Viitorul — Liceul „Matei Basarab" (f. j.), Șc. sp. nr. 2 — Liceul nr. 3 Tîrgoviște (f. j.).

LOTO — PRONOSPORT

TRAGERILE MĂRȚIȘORULUI PRONOEXPRES ȘI LOTO

Ne aflăm în plină vînzare a biletelor pentru tragerile Mărțișorului: Pronoexpres și Loto, care atribuie participanților în număr NELIMITAT autoturisme DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408, ȘKODA 1000 M.B. și TRABANT 601. În afara autoturismelor, Pronoexpresul acordă excursii în JAPONIA, ITALIA și CEHOSLOVACIA iar Loto oferă călătorii în FINLANDA și U.R.S.S. — toate în număr NELIMITAT.

La ambele trageri se poate participa cu 3 lei cu șanse mari de cîștig. ULTIMA ZI a concursului Pronoexpres este marți 3 martie 1970, iar ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor la tragerea Loto, este joi 5 martie. Un mărțișor util — bilete la tragerile Pronoexpres și Loto.

LOTO

Numerele extrase la tragerea din 27 februarie 1970: Extragerea I: 24 2 34 63 66 87 21 31 19. Fond de premii: 734 140 lei. Extragerea a II-a: 48 35 33 17 52 65 64. Fond de premii: 662 614 lei.

8 ÎNTREBĂRI DESPRE EXPEDIȚIA FOTBALISTICĂ SUD-AMERICANĂ

Răspunde: Angelo Niculescu, antrenorul echipei naționale

Așa cum se știe, joi după-amiază s-a înapoiat în țară echipa națională de fotbal care, în perioada 23 ianuarie — 22 februarie, a susținut un turneu de opt jocuri pe continentul sud-american, unde a întîlnit echipe din Brazilia, Peru și Argentina. După cele opt partide, bilanțul arată astfel: patru victorii, două „egale" și două pierdute, 12 goluri la activ (opera lui Neagu — 5, Domide — 3, Dumitrache — 2, Lucescu — 2) și 9 la pasiv.

Dar, firește, dincolo de rezultate, desfășurarea acestui turneu ante-Mexic a prilejuit tehnicienilor noștri și o serie de prețioase învățăminte, care, folosite din plin, vor putea contribui la o mai bună reprezentare a fotbalului nostru în turneul final al C.M. O parte din ele au și fost împărtășite — sub forma unui interviu — ziarului nostru de către antrenorul Angelo Niculescu.

— Dv. cum apreciați bilanțul turneului? a fost prima noastră întrebare.

— Îl consider ca fiind favorabil și foarte util, el venind ca o completare la pregătirea, cu accent pe latura fizică, începută încă de la 24 decembrie 1969. Am realizat un prețios schimb de experiență cu reprezentanții cei mai autorizați ai fotbalului mondial; am făcut cunoștință cu atmosfera specifică fotbalului sud-american, cu care ne vom întîlni, desigur, și în Mexic; am reușit să rulăm pe toți cei 18 jucători din lot, cărora le-am putut verifica randamentul și cărora le-am asigurat, astfel, o pregătire la un nivel superior. Neurmărind în primul rînd și cu orice preț rezultatul, consider că ne-am atins scopul mai bine, fiind acum în măsură să tragem concluzii mai complete și mai profunde.

— Ne-a surprins — oarecum — faptul că o serie de titulari, ca Dan, Dobrin, Dumitrache, Deleanu, au avut o evoluție sub așteptări, în timp ce debutanții Dumitru și Neagu au dat satisfacție. Cum s-a întîmplat?

— Să-i analizăm în cîteva rînduri: Dobrin, de la care mă așteptam să evolueze la nivelul fotbaliștilor brazilieni a însemnat pentru mine o deceptie. El n-a corespuns, deoarece a tinut balonul prea mult la picior, a driblat excesiv, a făcut abuz de mișcări suplimentare. Și toate acestea într-un ritm lent, dînd astfel posibilitatea adversarului să-i deposedeze cu ușurință. Cînd la meciul cu Peru s-a străduit să-și simplifice jocul, aportul lui a fost maxim pentru echipă, însă ulterior, în celelalte partide disputate în Brazilia, a avut din nou o evoluție șterșarsă.

Dan este un jucător cu o psihologie proprie, cu o atenție dispersată, apatic. În meciurile în care l-am utilizat, el nu s-a putut concentra suficient, foarte multe din faze prinzîndu-l pe picior greșit. În prima partidă, aceea cu Cruzeiro, el a comis, absolut inutil, un fault în careu cu care echipa braziliană a reușit să obțină victoria. Din această cauză am considerat necesar să-l folosim ca fundaș central stînga pe Dinu, care a evoluat la un bun randament.

Dumitrache s-a cam menajat, dar puținele lucruri pe care le-a realizat în teren i-a încîntat literalmente și pe tehnicieni și pe spectatori. Este, desigur, insuficient față de ceea ce așteptăm noi de la el. Faptul că a alunecat, se pare, pe panta automulțumirii prezintă un pericol pentru viitoarea lui activitate. Să sperăm că talentatul nostru înaintaș a tras și el, la sfîrșitul turneului, concluziile potrivite.

Am ajuns la Deleanu, un jucător care, la ora actuală, se supraestimează, din care cauză nu se mai pregătește cu convingere. În întrecerea cu Mocanu, rivalul lui de post, dinamovistul se află deocamdată pe locul doi.

În ceea ce-i privește pe debutanții Dumitru și Neagu, aceștia s-au comportat bine, cîștigînd atît încrederea noastră, cît și a coechipierilor lor. Dumitru a pus mult suflet în joc, are o tehnică mulțumitoare și se orientează în teren ca un jucător matur. În momentul în care își va îmbunătăți rezistența în regim de viteză, pentru ca randamentul lui să fie același pe întreaga partidă, rapidistului nu i se va mai putea aduce nici un reproș. Referitor la Neagu, ni se pare interesant de subliniat faptul că el a dat un randament mai mare în postura de aripă dreaptă. Se pare că față de tehnica lui actuală îi este necesar un spațiu mai mare pentru manevrarea balonului, ceea ce, după cum s-a văzut, nu influențează cu nimic asupra calităților sale de om de gol.

— În legătură cu evoluția portarului Ghiță în meciul cu Flamengo, informațiile primite au fost contradictorii. Vă rugăm pe dv. să lămuriți cititorii.

— În acest turneu, Ghiță a avut în general o comportare modestă. În jocul cu Flamengo i s-ar putea imputa primul gol realizat de echipa braziliană dintr-o lovitură liberă. La celelalte trei, însă, vina aparține apărătorilor, care nu și-au marcat cu suficientă atenție adversarii direcți. Este drept, băcăuanul nu posedă valoarea lui Răducanu, randamentul lui la nivelul dorit fiind condiționat și de o foarte bună formă sportivă.

— A reușit turneul din America de Sud să prefigureze cît de cît 11-le pentru Mexic?

— Într-o oarecare măsură, da. Notați-l: Răducanu — Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dinu, Mocanu, Dumitru, Radu Nunweiller, Neagu, Dobrin (Domide), Dumitrache, Lucescu.

— Ați avut prilejul să vedeți și să studiați fotbalul brazilian pentru a doua oară la el acasă. Ce ați constatat?

— Fotbaliștii brazilieni au o tehnică foarte bună, fiecare fiind un virtuoz în materie. Totodată, mi-am dat seama mai bine acum, acțiunile lor variate și pline de personalitate în cadrul jocului sînt greu de anticipat de către adversar, totul executîndu-se în mare viteză. Față de trecut, spiritul de luptă al jucătorului brazilian se află în creștere. Se remarcă, totuși, o diferență valorică între atacanți și apărători, în favoarea primilor.

— Descoperind noi secrete ale fotbalului brazilian ați realizat desigur un lucru bun. La rîndul lui, însă, și antrenorul Saldanha a putut să studieze în amănunțime formația noastră. Avem de-a face deci, în aceeași măsură, cu un cîștig și o... pierdere. Nu?

— Faptul că pe parcursul turneului am rulat un mare număr de jucători, după cum știți pe toți cei 18, și că am schimbat deseori ideea de joc, i-a derutat pe Saldanha și pe cellalți observatori interesați. De altfel, ziariștii brazilieni scriau deseori că „românii își ascund jocul".

— În această perioadă, o serie de echipe naționale evoluează în Mexic, în dorința de a se acomoda cu altitudinea. Ce anume a împiedicat contractarea unor meciuri în Mexic pentru echipa noastră națională? Necunoașterea prevederilor F.I.F.A. sau altceva?

— Cred că impresarul Zacour ne-a indus în eroare, spunînd fotografiilor noastre că evoluția echipelor calificate pentru turneul final pe platourile mexicane contravine regulamentului. Cert este că, în Brazilia, impresarul nostru a dat toată vina pe... Stanley Rous, acuzîndu-l de ramolisment. O explicație care nu ne mai folosea la nimic.

— Ce program vor urma tricolorii, în continuare, în vederea următorului obiectiv: meciul de la 8 aprilie, la Stuttgart, cu echipa R. F. a Germaniei?

— După cîteva zile de pauză, necesare reaclimatizării cu condițiile locale, selecționabilii se vor reîntegra cluburilor de care aparțin. Aici vor pune accent pe pregătirea individualizată, cu mare atenție pe factorul fizic. În vederea jocului cu R. F. a Germaniei, de mare utilitate pentru ambele echipe în acea perioadă, componenții lotului vor mai fi convocați la București spre sfîrșitul lunii martie.

G. NICOLAESCU

fotbal

Dacă se întîmplă...

● Un jucător care, fără să fi primit un semn afirmativ din partea arbitrului, intră pe teren sau reintră după o scurtă absență, trebuie să fie avertizat. Partida va fi reluată printr-o lovitură liberă indirectă pentru echipa adversă, de pe locul unde se afla jucătorul în culpă în momentul întreruperii jocului. În asemenea cazuri, arbitrul poate aplica și legea avantajului, urmînd să-l avertizeze pe jucătorul vinovat, cu prima ocazie. Trebuie avertizați și jucătorii care părăsesc terenul, fără consimțămîntul arbitrului. Dar, în aceste cazuri, măsura nu e completată cu o lovitură liberă indirectă, dat fiind faptul că arbitrul nu va întrerupe meciul decît în clipa cînd jucătorul respectiv se găsește în afara terenului de joc. Meciul va fi reluat cu o „mingea de arbitru" de pe locul unde se afla mingea în acel moment.

● Dacă un jucător eliminat din joc refuză să dea ascultare deciziei arbitrului se va apela la căpitanul echipei respective pentru ca acesta să-l determine să părăsească terenul de joc. După trecerea termenului fixat de arbitru, meciul trebuie să fie oprit. În asemenea cazuri, nu trebuie să se apeleze la organele de ordine, aceasta nefiind în spiritul regulamentului de joc.

● Dacă balonul, înainte de a parveni unui jucător aflat în ofsaid, este atins de un apărător, arbitrul nu mai poate sancționa prima poziție, cea de ofsaid. De aceea, în clipa cînd balonul este trimis în direcția unui jucător aflat în ofsaid, arbitrul trebuie să fluiere imediat, prevenind astfel situația expusă la început.

● Lovitura liberă trebuie executată rapid. Arbitrul nu trebuie să blocheze jocul pentru a măsura distanța de 9,15 m. La cererea unui jucător, această distanță trebuie să fie respectată. Dacă nu există nici o opoziție, lovitura liberă trebuie executată imediat ce balonul se află nemișcat, la locul cuvenit.

Plenara comitetului Federației române de fotbal

Luni 2 martie, de la ora 9, la sediul Federației române de fotbal, va avea loc plenara comitetului federal. Cu acest prilej, vor fi dezbătute sarcinile actuale ale activității fotbalistice, stadiul de pregătire a echipei naționale în vederea participării la turneul final al campionatului mondial și bugetul F.R.F. pe anul 1970.

BRUMEL

CEL MAI BUN SPORTIV AL LUMII

● Roma ● Atac psihologic ● Prognosticuri infirmate ● Un novice foarte dîrz

Despre John Thomas, Brumel auzise de mult și, fără să spună nimănui nimic, purta cu el o întrecere, deși campionul american nici nu bănuia pe atunci de existența concurentului său sovietic. Brumel știa că John e cu un an mai mare decît el și că la 18 ani nu sărise 2,17 m...

În satul olimpic, alergătorul sovietic de semifond Abram Krivoșeev i-a făcut cunoștință lui Valeri cu „lăcusta", cum era poreclit Thomas. Brumel s-a mirat: ci se așteptă să vadă un lungan, cu umeri pătrați, cu un trup de Hercules, și cînd colo îi întîlnea mîna și-i zîmbea un negru drăguț, înalt și subțirel, cu trăsături delicate, cu o figură deschisă, poate puțin înerezută.

După cîteva zile, Valeri a văzut cum se antrena Thomas. John a pus ștacheta la o înălțime impresionantă pentru acea vreme — 2,15 m — și-a luat elan și a trecut cu ușurință peste bară. S-a uitat cu coada ochiului la Brumel (care, de departe, îl fotografia) și zîmbind a sărit din nou aceeași înălțime.

„Atacul psihologic al lui Thomas i-a impresionat foarte mult pe ruși", anunțau gazetele de dimineață, demonstrînd, în același timp, întreaga lor neinformare. În realitate, antrenamentul „de efect" al lui Thomas i-a liniștit mai degrabă pe Brumel și pe colegii săi. Ei au observat că viteza de alergare a americanului este mai mică decît a lor și că acesta, înaintea săriturii, încetinește puțin, ca și cum s-ar fi împiedicat de o bară nevăzută.

„Ehei! Cu această „minune" putem să ne luptăm foarte bine", au hotărît băieții lui Diacikov.

În timpul întrecerilor finale, cînd ștacheta a fost ridicată la înălțimea de 2,16 m, în sectorul de sărituri mai rămăseseră doar patru concurenți: „troika" săritorilor sovietici și John Thomas. Americanul a început încă mai înainte să dea semne de neliniște, iar apoi s-a enervat de-a binelea. El și-a „mototolit" toate cele trei încercări și a rămas pe locul 3, învingîndu-l doar, la număr de încercări, pe Bolșov.

Înălțimea de 2,16 a fost trecută „din prima" de Robert Savlakadze, ceea ce i-a adus acestuia medalia de aur, iar după aceea și de Valeri Brumel.

Antrenorul emerit al U.R.S.S., Gavriil Korobkov, un specialist cu autoritate în lumea atletismului, îmi spunea mai tîrziu:

— Știi cînd am înțeles că Brumel va deveni un mare sportiv? La Roma! M-am apropiat să-i felicit și el nici mîna nu vroia să mi-o întindă, nemulțumit că a cucerit „doar" argintul.

● Noi victorii ● Un zbor de basm ● Record după record

Olimpiada s-a terminat, dar Brumel abia prindea gustul să sară. În ultimele două luni ale sezonului, el a reușit să îmbunătățească de trei ori recordul Europei, adăugînd de fiecare dată celui vechi cîte un centimetru. Totuși, acela mondial rămînea în posesia lui Thomas. În ianuarie 1961, la întrecerile de sală de la Leningrad, Brumel a sărit 2,25 m — într-adevăr — dar aceasta i-a adus doar o satisfacție morală, știut fiind că recordurile de pe teren acoperit se înregistrează separat și sînt prețuite mai puțin decît cele de pe stadioane. Valeri așteptă cu nerăbdare sosirea verii.

În februarie, împreună cu Igor Ter-Ovanesian și cu semifondistul Evgheni Momotkov, recordmanul Europei, a sosit în S.U.A. A luat parte la trei concursuri, în faimoasa sală „Madison Square Garden", și de fiecare dată l-a învins, la mare diferență, pe John Thomas. Brumel s-a întors în patrie cu titlul de campion al Statelor Unite!

Iar vara a început să pulverizeze recordurile. Au fost adevărate luni de basm. Popularitatea lui putea fi invidiată pînă și de marile stele ale ecranului. A luat parte la concursuri pe stadioanele din Moscova și Sofia, Tokio și Los Angeles, Paris și Pekin, Belgrad și Helsinki. Și peste tot a învins. La Genova, președintele Italiei l-a înmînat Caravella de aur a lui Columb, un premiu foarte prețios instituit de primăria orașului pentru... descoperitori. Colecția sa de medalii sportive s-a îmbogățit și cu cunoscutul trofeu al „Fundației Helms", care se conferă celui mai bun sportiv al Lumii Vechi.

Băieții se jucau „de-a Brumel" și asaltau secțiile de atletism; comsomoliștii l-au ales membru al Comitetului Central, socotindu-l un lider al lor; fiecare nouă performanță era însoțită de adjective ca: „fenomenală, fantastică, cosmică".

Ușurința cu care dobora recordurile a născut legende. La început, în presa occidentală s-a vorbit despre o „talpă elastică", care ar îndeplini rolul de trambulină. După ce Brumel, în fața americanilor l-a învins cu ușurință pe idolul lor, John Thomas, s-a emis ipoteza unui elastic minuscul ascuns la genunchi. Dar și această născocire a fost înlăturată. Și atunci, în presa sportivă a apărut figura „omului fără nervi", a „săritorului înnăscut".

Brumel se supăra cînd citea asemenea lucruri scrise despre el.

● Prețul unui centimetru ● Tone și kilometri ● Trebuie să știi să-ți dirijezi emoțiile

— Dacă Thomas s-ar antrena cît mă antrenez eu, recordul mondial ajungea de mult la 2,35 m, dacă nu și mai sus, a remarcat Brumel într-o convorbire pe care am avut-o.

El știa mai bine decît alții că natura l-a înzestrat (fizic, nu moral) mult mai puțin decît pe John Thomas sau, să spunem, pe Ter-Ovanesian. Dar, în lume nu exista un atlet care să se antreneze atît de mult, cu atîta ardere de sine, ca Valeri Brumel. Școala sovietică a săritorilor în înălțime se bazează pe dezvoltarea vitezei și a forței. Aceste calități se formează, de obicei, la antrenamentele de iarnă. Iarna Brumel aproape fiecare seară și-o petrecea în sala de sport. Lucra cu haltere, ridicînd 6—7 tone la o ședință. Alerga distanțe scurte, cu accelerări, cîțiva kilometri. Toate acestea pentru ca vara să adauge un alt neînsemnat centimetru înălțimii cucerite mai înainte.

Cu toate acestea — și asta m-a uimit întotdeauna la el — Brumel n-a fost niciodată nici un puritan, sau un monah. La o adică, nu se dădea în lături de la un pahar de vin; urmărea noutățile literare și teatrale, printre bunii săi prieteni se numărau poeți, artiști și ziariști cunoscuți. Veselia nativă și simțul umorului i-au ajutat totdeauna să evite extremele și să găsească în toate lucrurile o mulțumire.

Acest „om fără nervi" putea să se emoționeze înaintea unui start mai mult decît oricare dintre concurenții socotiți „nervoși". Dar el niciodată nu a arătat aceasta, socotind că un sportiv adevărat trebuie să știe să-și stăpînească simțămintele. Putea să doarmă liniștit înaintea întrecerilor, chiar și a acelora în care victoria era absolut necesară. Fracul dinaintea startului, care îi paralizează pe mulți sportivi, pe Brumel l-a stimulat și i-a dat forțe noi.

Să vă povestesc cum „omul fără nervi" și-a îmbunătățit ultimul record.

● Două antrenamente într-o singură zi ● Speranțe pierdute și regăsite

Brumel avea un indiciu clar: dacă la ultimul antrenament dinaintea întrecerii sare, să spunem, 2 metri, înseamnă că în concurs va adăuga neapărat 7—10 cm performanței. Efectul era pur psihologic: atmosfera de luptă, de întrecere, îi punea în valoare rezervele latente la antrenament.

Iată că în ajunul meciului atletic U.R.S.S. — S.U.A., în iulie 1963, Brumel s-a dus împreună cu Diacikov la ultimul antrenament. Se simțea excelent. Era convins că își va bate la meci recordul de 2,27 m. A început să sară. Ca naiba, săritura nu ieșea. Diacikov se arăta totuși mulțumit, dar rezultatul era slab: 2,13 m.

De pe stadion a plecat prost dispus. Seara s-a întîlnit cu Korobkov, pe atunci antrenorul principal al selecționatei de atletism a U.R.S.S.

— De ce ești trist, Valeri? — l-a întrebat Korobkov.

— De ce să mă bucur? N-o să fie record. Nu merge.

— Ei, prietene, cu asemenea gînduri nu numai că n-o să dobori recordul, dar poți să și pierzi. După cîte știu, ești într-o formă bună. Hai cu mine!

— Încotro?

— La stadion, să te antrenezi...

— Dar m-am antrenat astăzi.

— Nu contează, să mergem! Fugi după Diacikov!

Au ajuns în sectorul de sărituri și, ca prin minune, dispăruse oboseala antrenamentului de dimineață. Valeri „a luat" ultima înălțime de 2,20 m. Zîmbea...

Și cînd, după cîteva zile, stadionul de la Lujniki, plin ochi, aplauda noul record mondial — BRUMEL SĂRISE 2,23 m — Valeri îl căută pe Korobkov.

— E recordul dv., Gavriil Vitalievici, nu-i al meu — spuse el.

● Ultimul record ● Brumel junior ● Toate titlurile în afară de cel olimpic

Brumel nici nu-și închipuia că acesta va fi ultimul său record. La 21 de ani, viața sportivă abia începe. În fața se întrezărea cea mai atrăgătoare înălțime, cifra rotundă: 2,30 m. Și mulți, mulți ani de antrenamente, de întreceri, de victorii.

Era fericit în acele zile. Nu numai sportul îi oferise daruri. În decembrie 1960, soția sa, Marina, i-a născut un fiu. L-au numit Saşa. Valeri... sărea de bucurie.

Următorul an a fost cel al Olimpiadei. Campion al Europei, al U.R.S.S., al S.U.A., de șase ori recordman al lumii, Brumel visa la titlul de campion olimpic — cel mai de preț în sportul amator și singurul pe care nu-l deținea încă. Și totuși, cînd era întrebat ce obiectiv are în noul an: recordul sau Olimpiada, ce anume e mai de preț pentru el, Valeri răspundea:

— Și una, și alta.

Era tînăr, setos de victorii. Și era bine așa!

Aleksei SREBNIȚKI

(va urma)

„EL MUNDIAL '70"

POȘTA CONCURSULUI

● **Florica Zogoreanu, satul Somoșteinic — Mureș:** Chiar dacă nu erați o veche cititoare a ziarului nostru tot vă dădeam înștiințare. Ne pare rău că ați rămas fără abonament pe luna ianuarie. Dar — pentru a vă liniști — vă putem spune că vom continua publicarea de cupoane pentru concurs. Pînă cînd? Noi am fixat ziua de 15 mai (data poștei). Dacă se va schimba ceva în această privință, vom anunța din timp. Prima întrebare de pe cupon e foarte clară, dacă o citiți cu atenție. Puteți trimite cîte cupoane doriți, cu condiția să marcați plicul în mod corespunzător.

● **Fl. Șerban — Buc.:** Plicul dv. cu cele 200 de cupoane, lăsat la poarta sediului C.N.E.F.S., a sosit la destinație. Patru cupoane sînt însă anulate pentru că ați uitat să completați numele și adresa. Credeți oare că noi avem timp să facem și acest lucru? Ginditi-vă că ne-au sosit pînă acum peste 13 000 de plicuri. Și ce plicuri!

● Adevărate colete am primit în această săptămînă de la **A. Avram — Buc. (103 cupoane), I. Neculai — Galați (106), A. Pîslaru — Cernavodă (80), L. Dumitrescu — Săcele (110), Șt. Bădălău — Buc. (140), M. Mahorneac — Găești (78), și de la un recordman autentic, I. Chiorean — Tg. Mureș (342 !).**

● **Gr. Prăzaru — Tîrgoviște:** Deci încă 87 de cupoane se adaugă la celelalte trimise înainte redacției. Aceasta înseamnă că în cadrul colectivului pe care l-ați format treburile merg din ce în ce mai bine. Numai să aveți grijă să nu vă certați cînd o fi să vă împărțiți... premiile.

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . . . .

Adresa: . . . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALA (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . . . .

GRUPA B . . . . . .

GRUPA C . . . . . .

GRUPA D . . . . . .

2. CE ECHIPA VA CIȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . . . .

ORA OFICIALĂ DE ÎNCEPERE A MECIURILOR

Comisia centrală de competiții și disciplină a stabilit ora oficială de începere a meciurilor din returul campionatelor diviziilor A, B și C. Pentru partidele din divizia A s-au stabilit următoarele: etapa din 8 martie — ora 15.30; etapele din 15, 22 și 29 martie — ora 16; etapele din 5 și 12 aprilie — ora 16.30; etapa din 19 aprilie: ora 16.45.

Meciurile din diviziile B și C, care se vor disputa în perioada 15 martie — 19 aprilie, vor începe la ora 11. Vor face excepție partidele care sînt cuprinse în programul Pronosport (ele urmează să aibă loc după amiaza). În perioada 26 aprilie — 14 iunie, meciurile se vor desfășura după-amiaza, la o oră ce va fi stabilită de comisie.

Echipele care doresc să organizeze meciurile la alte ore vor cere aprobare în scris comisiei cu cel puțin 7 zile înainte. Formațiile care doresc să programeze partidele în alte zile decît duminica trebuie să obțină acordul scris al echipelor adverse, pe care îl vor trimite federației împreună cu cererea lor pentru obținerea aprobării de schimbare a datei.

Rezultate ale partidelor amicale

Metalul Tr. Severin — Progresul Strehaia 2—0 (1—0)

C.I.L. Gherla — Minerul Baia Mare 1—2 (1—1)

C.S.M. Reșița — Jiul Petroșani 2—2 (1—2)

Crișul Oradea — Politehnica Timișoara 1—0 (0—0)

Steaua — Electromotor Timișoara 3—1 (2—1)

Comerțul Alexandria — Progresul București 0—1 (0—1)

Mîine, în sala Dinamo

Consfătuirea arbitrilor

După cum am mai anunțat, mîine — de la ora 9.30 — va avea loc consfătuirea arbitrilor divizionari A. Federația română de fotbal ne-a comunicat că a intervenit o modificare a locului de desfășurare a consfătuirii: sala Dinamo în loc de sediul C.N.E.F.S.

RETURUL DIVIZIEI A LA BASCHET FEMININ

Mîine se dispută meciurile primei etape a returului diviziei A la baschet feminin. Sînt programate jocurile: Rapid — I.E.F.S., Constructorul București—Crișul Oradea, Progresul București — Mureșul Tg. Mureș, Universitatea Cluj — Politehnica București, Voința Brașov — A.S.A. Cluj.

Clasamentul înaintea returului:

1. Politehnica	9	9	0	730—477	18
2. Rapid	9	8	1	621—464	17
3. I.E.F.S.	9	7	2	573—508	16
4. Crișul	9	5	4	532—527	14
5. Mureșul	9	5	4	516—486	14
6. A.S.A.	9	4	5	545—671	13
7. Voința	9	3	6	505—570	12
8. Constructorul	9	3	6	439—464	12
9. Progresul	9	1	8	494—577	10
10. „U"	9	0	9	429—640	9

● Azi, la ora 15, are loc la sediul C.N.E.F.S. (etajul VIII) plenara Comitetului F. R. Baschet.

ÎNTRECERILE TENISMANELOR

Concursul republican feminin de tenis, care se desfășoară în sala Steaua, a ajuns în pragul finalelor. Iată rezultatele înregistrate în întrecerea seniioarelor: **sferturi de finală:** Aurelia Trifu — Valeria Balaj 6—5, 6—5; Eleonora Dumitrescu — Felicia Bucur 6—2, 5—6, 6—5; Ecaterina Roșianu — Mariana Simionescu 6—2, 6—0; **semifinale:** Iudith Dibar — Aurelia Trifu 6—1, 6—4; Ecaterina Roșianu — Eleonora Dumitrescu 2—6, 6—2, 6—1.

D. VIZIRU

CAMPIONATELE DIVIZIEI A DE LUPTE SE INAUGUREAZĂ MÎINE

Mîine se inaugurează ediția din acest an a campionatelor diviziei A de lupte (greco-romane și libere) pe echipe. Spre deosebire de edițiile anterioare, în competiția din acest an participă cîte 16 formații la fiecare stil: GRECO-ROMANE: Steaua, Dinamo București, C.S.M. Reșița, Progresul București, C.S.O. Pitești, Metalul București, IPROFIL Rădăuți, Dunărea Galați, Pescărușul Tulcea, C.F.R. Timișoara, Mureșul Tg. Mureș, Electroputere Craiova, Rapid București, A.S.M.T. Lugoj, Olimpia Satu Mare și Steagul roșu Brașov; LIBERE: Progresul București, Steaua, Steagul roșu Brașov, Nicolina Iași, Dunărea Galați, Lemnarul Odorhei, Mureșul Tg. Mureș, Olimpia Satu Mare, C.F.R. Timișoara, Dinamo București, A.S.M.T. Lugoj, Energia Constanța, Metalul Tîrgoviște, Progresul Brăila, C.S.M. Cluj și Rapid București.

Iată și reuniunile primei etape:

GRECO-ROMANE. Grupa I, la Pitești: C.S.M. Reșița — Steaua — Progresul Buc. — C.S.O. Pitești; **grupa a II-a, la Rădăuți:** Metalul Buc. — IPROFIL Rădăuți — Dunărea Galați — Pescărușul Tulcea; **grupa a III-a, la Tg. Mureș:** C.F.R. Timișoara — Mureșul Tg. Mureș — Electroputere Craiova — Rapid Buc.; **grupa a IV-a, la Satu Mare:** A.S.M.T. Lugoj — Olimpia Satu Mare — Dinamo Buc. — Steagul roșu Brașov.

LIBERE. Grupa a II-a, la Odorhei: Lemnarul Odorhei — Steaua — Mureșul Tg. M. — Olimpia S. M.; **grupa a III-a, la Timișoara:** A.S.M.T. Lugoj — C.F.R. Timiș. — Dinamo Buc. — C.S.M. Cluj; **grupa a IV-a la Constanța:** Energia C-ța — Metalul Tîrgoviște — Progresul Brăila — Rapid Buc.; **grupa I (restanță la etapa I, duminică 22 martie), la Iași:** Progresul Buc. — Nicolina Iași — Dunărea Galați — Steagul roșu Brașov.

Campionatele naționale de fond

POIANA BRAȘOV, 27 (prin telefon, de la trimisul nostru). Frumoasa stațiune a îmbrăcat haine de sărbătoare, iar covorul imaculat de zăpadă i-a sporit și mai mult farmecul. În acest splendid decor și pe o vreme admirabilă s-au disputat primele probe ale campionatelor naționale de fond pentru seniori. Prima cursă, rezervată fetelor, a impus superioritatea multiplei campioane Marcela Leampă. Ea a „mers" excelent și, după 5 km, își depășise toate adversarele plecate înainte. Menținînd același ritm și pe următoarea buclă de 5 km, ea a trecut linia de sosire cu un avans apreciabil.

Proba băieților s-a rezumat la o luptă acerbă pentru victorie între reprezentanții cluburilor Dinamo și A.S. Armata, ambele din Brașov. Cîștigul de cauză l-a obținut dinamovistul care și-a dozat mai bine efortul. De menționat că în afara sportivilor celor două unități, între primii zece găsim un singur schior din alt club sau asociație: V. Alexandrescu — Caraimanul Bușteni.

Dacă antrenorii de la Dinamo și A.S.A. merită felicitări pentru rezultatele obținute de elevii lor pe plan intern, în schimb în privința reprezentării în întrecerile internaționale li se cuvin severe reprosuri. Cu numai două săptămîni în urmă s-au disputat C.M. de fond, dar România nu a avut nici un reprezentant, deși Gh. Oiteanu (Dinamo) și C. Enache (A.S.A.) aveau, ca antrenori ai lotului, drept obiectiv principal tocmai pregătirea participării la aceste „mondiale". Dar, probabil că „naționalele" au fost mai importante pentru ei...

Rezultate: senioare: 10 km: 1. MARCELA LEAMPĂ (Dinamo) 37:30; 2. Rodica Clinciu (Tractorul) 40:16; 3. Vilma Bögözi (Dinamo) 40:42; SENIORI: 30 KM: 1. DINU PETRE (Dinamo) 1h48:07, 2. Șt. Drăguș (A.S.A.) 1h50:57, 3. Gh. Bădescu (Dinamo) 1h52:46.

Paul IOVAN

PRIMA ZI A „CUPEI U.A.S.R."

PREDEAL, 27 (Prin telefon de la trimisul nostru). *Într-un diafan decor hibernal, cu un soare strălucitor, reprezentanții celor 17 centre universitare au început, pe pîrtia de la Clăbucet, întrecerile primei zile a „Cupei U.A.S.R." la schi. După deschiderea festivă s-a dat startul în proba de slalom uriaș care, în memoria cîștigătorului primei ediții, decedat într-un tragic accident, va purta numele „Memorialul Mircea Munteanu". La start s-au prezentat 31 de fete și 87 de băieți.*

După-amiază s-a desfășurat pe pîrtia de la Poliștoaca, proba de fond. Au concurat 29 de schioare și 56 de schiori. Valoarea tehnică a concursului a fost azi mult mai ridicată decît la ediția precedentă.

SLALOM URIAȘ fete: 1. Mariana Andreescu (Brașov), 2. Ursula Orendi (București), 3—4. Silvia Pop și Eda Strailtpert (București), 5. Monica Scurtu (București), 6. Clara Opreanu (Cluj); băieți: 1. Wilhelm Neustater (București), 2. Ștefan Bortnic (Brașov), 3. Adrian Lungu (Timișoara), 4. Nicolae Cristoloveanu (București), 5. Tiberiu Popescu (București), 6. Andrei Belu (București); FOND fete: 1. Elena Mîndrilă (Iași), 2. Viorica Singeorzan (București), 3. Teodora Untaru (București), 4. Eva Straistbert (București), 5. Cornelia Mircea (Iași), 6. Clara Cristi (Cluj); băieți: 1. Sorin Manta (Iași), 2. Remus Pașca (Cluj), 3. Ion Juncu (Cluj), 4. Alex. Georgescu (București), 5. Gh. Fărmăuș (Iași), 6. Vasile Mărgineanu (Timișoara).

Emanuel FANTANEANU

Schiorii își dispută întîietatea

„CUPA POLITEHNICA"

Pîrtiile Postăvarului găzduiesc, azi și mîine, cele două probe ale concursului internațional de schi alpin dotat cu „Cupa Politehnica". Astăzi este programată cursa de slalom uriaș, în două manșe, pe pîrtia Lupului, iar mîine se va disputa slalomul special, probabil pe Sulinar. La întreceri iau parte schiori din Franța, Iugoslavia, Cehoslovacia, Bulgaria și, bineînțeles, din România.

Duminică: prima competiție de ciclism a anului!

Clubul sportiv Voința, în colaborare cu C.M.E.F.S. — comisia de ciclism, organizează mîine prima cursă ciclistă de fond a anului, „Cupa Voința". Competiția se va desfășura pe șos. București — Ploiești II (Buftea) cu plecarea de la km 7, în jurul orei 9,30.

RUGBY: Consfătuire metodică

Astăzi, de la ora 9, la stadionul Tineretului va avea loc — în organizarea federației de specialitate — o consfătuire metodică la care participă antrenorii și arbitrii de rugby.

sportul în lume

Comentariu extern

Pe traiectul unor aprecieri

Singurul zimbet al lui Sir Alf în fața camerelor T.V. în seara tragerii la sorți a fost cel cu care a însoțit cuvintele lui Banks: „Nu te poți pronunța asupra unei echipe pînă nu joci împotriva ei!" Probabil că atunci managerul echipei engleze binecuvinta în gînd decizia de a fi înfruntat Brazilia în vara trecută, la capătul unui lung turneu și de a fi contractat dubla întîlnire cu România. Mai ales că, așa cum avea să declare ulterior, combătîndu-l pe Saldanha, „dacă el apreciază că meciurile din grupă nu sînt la fel de importante ca sferturile de finală, atunci el glumește".

Pe o opinie similară se bazează și Doug Gardner, editorialistul revistei **World Sports** cînd face o primă estimare a șanselor la C.M. sub titlul „Cei cinci pași ai Angliei spre finală". **„De fapt, scrie el, Anglia ar trebui să fie mai preocupată de echipa Cehoslovaciei decît de cea a Braziliei, pentru că este un adversar pe care nu l-a mai întîlnit din 1966, în urma unui scor alb pe Wembley... Personal,** continuă editorialistul, **aș fi preferat să văd în primul meci al grupei Anglia — Brazilia și nu o confruntare cu România. Pentru că, în ciuda spuselor lui Saldanha, nu poate fi uitat faptul că Brazilia are dificultăți în a învinge amintirea dezastrului de acum 4 ani și că echipa ar putea avea trac într-o primă confruntare, de șoc, cu Anglia... România poate fi deci un adversar mult mai dificil pentru prima confruntare și amintindu-ne că este o echipă care merge în Mexic decisă să nu piardă, armată și cu cele două draw-uri obținute în fața Angliei la București și Londra, meciul ar putea fi la fel de neplăcut pentru englezi ca și debutul din 1966, contra Uruguay-ului. Oricum, mai bine România decît Cehoslovacia, pentru că meciul cu cehoslovacii fiind ultimul din grupă jucătorii englezi vor avea posibilitatea să observe în acțiune potențialul periculozilor lor adversari".**

Este evidentă circumspecția ziaristului englez, el avînd un singur punct de sprijin: orice speculație a șanselor nu poate înlocui proba terenului. Dar aserțiunea sa privitoare la complexarea brazilienilor în fața Angliei evadează din sfera realității imediate, plasîndu-se în cea a dorinței...

În ceea ce privește soccerul românesc, aprecierile au evoluat în sens favorabil, pe măsură ce „proba terenului" scotea la iveală și rezultate meritorii. Astfel, în timp ce în septembrie '68 **World Soccer** compara încercările fotbaliștilor noștri de a se înscrie într-o ierarhie internațională prestigioasă cu cea a unei echipe englezești care reușește promovarea din liga a III-a în cea secundă, pentru a retrograda apoi din nou, ilustrîndu-și, totodată, articolul cu o fotografie a lui Ghergheli ce avea însă explicația: „Pîrcălab, unul din puținii jucători români care au un nivel european", **World Sports** (februarie '70) relevă performanța calificării României la C.M. în dauna finaliștilor din '66, Portugalia și Elveția, și acordă credit **„entuziasmului, tenacității și flexibilității selecției — cheie a succesele României".** Și argumentînd pe baza unei cunoașteri temeinice a rezultatelor din prima grupă preliminară, a lotului român, a tacticii folosite de echipa noastră, revista concluzionează: **„Oricum, diversele înlocuiri și distribuiri ale accentului în timp au arătat că România s-a calificat ca o echipă mai mult preocupată să nu piardă decît să cîștige. Dar întrucît spiritul intrepid al liniei de mijloc ca și al atacanților ar putea fi încoronat în Mexic, România este capabilă de multe zguduiri".**

Nu putem spune că aprecierea este greșită. Rămîne să sperăm că după C.M. specialiștii englezi și-o vor mai completa, așa cum au făcut-o și după 1968.

Paul SLAVESCU

Trimisul nostru special, CĂLIN ANTONESCU, relatează din Paris:

Echipa României și-a onorat, în primul meci, cartea de vizită, dar...

● Lipsa lui Guneș și Samungi s-a făcut resimțită indică sigur ROMÂNIA pe primul loc în grupă.

● Arbitrii J. Rodil și P. Ovdal

Reluînd mai pe larg succinta noastră relatare despre partida de debut a handbaliștilor români în cea de a 7-a ediție a C.M. să începem a spune că, făcînd un bilanț al celor 60 de minute de joc, comportarea lor poate fi apreciată drept mulțumitoare. Judecînd lucrurile, cum se spune, la „rece", pe baza unor notări obiective, ajungem la concluzia că, în condițiile în care s-a disputat partida, echipa română și-a onorat, chiar dacă numai parțial, cartea de vizită în fața exigentului public parizian.

Afirmînd acest lucru avem în vedere înainte de toate că doi jucători din garnitura de bază (Guneș și Samungi) au privit întîlnirea de lîngă noi, de la tribuna presei, în chip de avizați, dar de loc disciplinați spectatori. Era, fără îndoială, un handicap pentru selecționata română, aportul ambilor handbaliști avînd în ultimul timp o mare pondere, cu deosebire în apărare. Ar mai fi de spus că Gruia a evoluat incomplet restabilit și că, după începerea jocului, echipa l-a pierdut pentru multe minute pe Ion Popescu (arcada deschisă) care, și după ce a reintrat, cum lesne se poate bănui, a jucat reținut.

Specificînd toate aceste amănunte nu o facem în ideea de a crea scuze în favoarea echipei române. Nu-i vorba despre așa ceva, pentru că greșelile comise — și au fost destule — n-au avut nici o legătură cu efectivul întrebuințat. Dar, considerăm util să înfățișăm în mod obiectiv, de loc sentimental, condițiile în care reprezentativa noastră a abordat această ediție a C.M.

Totuși, așa stînd lucrurile, cea de a 8-a confruntare handbalistică româno-franceză s-a tranșat clar, cu foarte puține emoții, tot în favoarea sportivilor români, în ciuda unui anumit pesimism, manifestat cu lipsă de tact chiar în preajma lotului. Nu ni se pare de loc lipsit de interes să reamintim că ultima partidă dintre aceste echipe, înaintea jocului din cadrul C.M. (noiembrie 1969, Timișoara) s-a încheiat cu scorul de 23—16 pentru formația română. Ce apare pregnant diferențiat între aceste două rezultate? Nu numai faptul că românii au cîștigat atunci la o diferență mai substanțială, ci mai ales numărul mare de goluri înscris la Timișoara. În schimb, la Paris, ambele formații au jucat prudent, cu evidente rețineri pe plan ofensiv și cu o sporită atenție în apărare. Așa se face că în min. 11 scorul era abia 1—1 (!!!). Handbaliștii francezi au mizat de la început pe tactica prelungirii atacurilor (în prima repriză au și fost sancționați o dată pentru joc pasiv), cu scopul de a limita posibilitățile ofensive ale echipei române, a-i măcina cu precădere forțele în apărare. Tactica a dat roade un timp cînd formația română a practicat un joc de apărare avansat, așa cum și l-a însușit temeinic la antrenamente. Apoi, antrenorii, sesizînd lipsa de eficacitate a francezilor în șuturile de la distanță, precum și intenția lor de a temporiza acțiunile, au retras brusc apărarea noastră pe poziții foarte apropiate semicerculul. În acest fel, obligată să joace combinativ și la oarecare depărtare de apărătorii români, selecționata franceză și-a trădat iremediabil slăbiciunile, fiind depășită apoi rapid.

Repriza secundă, însă, ne-a purtat încet din paradis spre infern și aceasta nu pe fondul unei reveniri senzaționale a echipei gazdă. Supărător, enervant chiar, a fost faptul că brusca schimbare — din fericire ea a fost și scurtă — a cursului partidei a avut drept principală cauză o gamă de erori dintre cele mai elementare comise de jucătorii români. De pildă, s-au ratat situații clare, s-au risipit atacuri din greșeli de prindere a mingii, s-au dat pase neinspirate și — culmea! — am asistat și la situația în care selecționata Franței, fiind în inferioritate numerică, a înscris, totuși, două goluri! În afară de aceasta, s-a putut observa o pierdere a ritmului de joc către sfîrșitul partidei, o scădere a forței pe care majoritatea ziariștilor francezi au pus-o — așa cum ne mărturiseau după joc — pe seama unei conștiente tendințe de economisire a rezervelor fizice. Noi ce putem spune? Nimic altceva decît că ar fi bine să fie așa...

Cunoștință mai veche cu cei doi cavaleri ai fluierului care au condus — de altfel excelent — partida România — Franța, ne-am permis să-i deranjăm chiar la citeva secunde după încheierea disputei. Motivul: să aflăm părerea lui Jack Rodil și Paul Ovdal — cei ce vor arbitra și derbiul seriei C (România — R.F.G.) — despre jocul selecționatei noastre și șansele ei de a se califica.

Simțindu-i grăbiți să se destindă, am trecut direct la subiect:

— Cum apreciați evoluția handbaliștilor români?

Jack Rodil zîmbește și răspunde primul:

— O repriză, adică atîta timp cît a vrut să joace — excelentă.

Colegul său Paul Ovdal îl aprobă și adaugă:

— Românii, cînd vor să joace, știu să facă acest lucru foarte bine. Asta se vede imediat. I-am condus azi pentru a treia oară în ultimii ani și am ajuns să-i cunosc bine...

— Chiar credeți că a fost vorba de o reținere? Selecționata franceză a jucat bine și se vede că este în progres...

— Evident, continuă Paul Ovdal, handbaliștii francezi s-au comportat foarte bine. Dar ei nu alcătuiesc încă o formație de valoare, care să aspire la calificarea în sferturile de finală.

— Care credeți că au fost cei mai buni jucători români?

— În ordine: Penu, Gruia, care fără repetatele lui clipe de relaxare ce-l duc la comiterea unor greșeli de începător rămîne cea mai sigură valoare a handbalului mondial, Gațu, Chicidt și Licu.

Părerile lui Jack Rodil nu mai sînt împărtășite de această dată de Paul Ovdal. El intervine prompt.

— Da, este adevărat că Penu a apărat bine, dar a avut o cădere de pe la mijlocul reprizei secunde. Poate era inspirată atunci schimbarea lui. Dar, nu sînt antrenor... Înaintea lui Gruia eu aș vrea să-i evidențiez pe Moldovan și pe Gațu. Este o încîntare să-i privești jucînd.

— Cine credeți că va ocupa primul loc în serie?

Răspunsul a venit la unison:

— România!

Echipa de tenis de masă a României — campioană internațională a Angliei

LONDRA, 27 (prin telefon). **Reprezentantele României, Maria Alexandru și Carmen Crișan, ne-au adus victoria în proba pe echipe femei a campionatelor internaționale ale Angliei. Sportivele noastre au primit o replică puternică, atît în semifinale, unde au întîlnit reprezentativa Ungariei, cît și în finală, în care de partea cealaltă a fileului au fost jucătoarele cehoslovace. În partida cu Ungaria, scorurile au fost următoarele: Alexandru—Papp 21—16, 15—21, 21—15, Crișan — Kishazy 18—21, 26—24, 21—16, Alexandru, Crișan — Papp, Kishazy 21—15, 21—15. Același scor, 3—0, avea să se înregistreze și în finală, după o luptă la fel de pasionantă: Alexandru — Vostova 21—18, 16—21, 21—16, Crișan — Grofova 16—21, 23—21, 21—12, Alexandru, Crișan — Vostova, Grofova 21—17, 21—16.**

Competiția masculină pe echipe a avut două rezultate de răsunet. Prima a fost eliminarea Suediei (Alser și Johansson), de către formația secundă a Iugoslaviei. Cea de a doua este înfrîngerea echipei Cehoslovaciei, cu 3—2, în fața Franței. Neașteptată este și scoaterea din cursă, din primul tur, a echipei Iugoslaviei, de către reprezentativa Ungariei. În finală, Anglia a învins Iugoslavia II cu 3—2.

În întrecerea individuală, Maria Alexandru s-a calificat pentru semifinale. Carmen Crișan a fost învinsă în sferturi, cu 3—1 de englezoaica Shirley.

Ella CONSTANTINESCU
antrenor federal

Concursuri de atletism la Moscova, Houston și Varșovia

— Brumel din nou accidentat —

La Moscova a avut loc un mare concurs internațional atletic de sală. Pe 200 m atleta Renata Meissner (R. D. Germană) a stabilit cea mai bună performanță europeană pe teren acoperit, cu. timpul de 24,3. La greutate Nadejda Cijova a cîștigat cu 18,23 m, iar la 1500 m a învins Ludmila Braghina (U.R.S.S.) cu 4:25,7. Serghei Mospanov și Valentin Gavrilov au sărit la înălțime 2,17 m.

La concurs nu a luat parte recordmanul mondial în proba de săritură în înălțime, Valeri Brumel, care s-a accidentat din nou în timpul antrenamentelor și se crede că nu va fi prezent nici la apropiatele campionate europene de sală de la Viena.

Dintre atletele românce, cea mai bună comportare a avut-o tînăra Lucia Jinga, elevă la Școala sportivă Ploiești (antrenor prof. Ion Smidu) care, într-o companie deosebit de valoroasă, a realizat un prețios record personal cu 6,00 m la lungime. Ea s-a clasat pe locul 7.

În proba de 60 m, Gheorghe Zamfirescu a realizat 6,8, egalînd recordul republican, dar a fost eliminat în sferturi de finală. Participînd la săritura cu prăjina, Cristian Ivan s-a clasat pe locul 8 cu 4,60 m. Cea de-a doua junioară românca participantă la concurs, Veronica Anghel, a realizat 7,9 la 60 m, fiind eliminată în sferturi de finală.

La Houston, atletul Salb a aruncat greutatea la 20,56 m (cea mai bună performanță mondială a sezonului). Causey a cîștigat proba de săritură în înălțime cu 2,12 m.

● Atletul polonez Komar și-a făcut reintrarea la Varșovia cu o performanță de 20,08 m la greutate.

ȘI ILIE NĂSTASE A FOST ELIMINAT!

La Macon (Georgia) au continuat întrecerile turneului internațional de tenis. În turul doi al probei de simplu masculin, jucătorul român Ilie Năstase l-a întîlnit pe chilianul Jaime Fillol, Resimțindu-se în urma virozei de care a suferit în timpul campionatelor de la Philadelphia, campionul român a cedat cu 4—6, 6—4, 4—6. Alte rezultate: Ashe (S.U.A.)—Jauffret (Franța) 6—2, 6—2; Richey (S.U.A.)—Kukal (Cehoslovacia) 6—3, 7—5; Franulovici (Iugoslavia)—Fairlie (Noua Zeelandă) 6—2, 6—3; Edelfsen (S.U.A.) — Buding (R.F. a Germaniei) 5—7, 6—3, 6—4.

Turneul de tenis de la Lyon

La Lyon au continuat întrecerile campionatelor internaționale de tenis pe teren acoperit ale Franței. În „optimile" de finale ale probei de simplu bărbați, jucătorul român Petre Mărmureanu a pierdut cu 3—6, 3—6 la Elsenbroich (R.F. a Germaniei). Alte rezultate: Zednik (Cehoslovacia) — N'Godrella (Franța) 10—8, 11—9; Lundquist (Suedia)—Meyer (Franța) 3—6, 6—3, 6—4; Beust (Franța)—Zahr (Suedia) 6—3, 6—4

LA FOTBAL: MEXIC — U.R.S.S. 0-0

Selecționatele de fotbal ale Mexicului și U.R.S.S. s-au întîlnit pe stadionul „Azteca" din Ciudad de Mexico. La capătul unui joc echilibrat, scorul a fost egal: 0—0. Partida a fost urmărită de peste 60 000 de spectatori.

Fază din meciul România — Franța, desfășurat joi seară la Palais du Handball din Paris. Șutează la poartă Marinescu
Telefoto: A.P.—AGERPRES

Echipajul navei spațiale „Apollo-12" vorbește ziarului

(Urmare din pag. 1)

obține decît după un exercițiu fizic cu totul special. Deci — iată sportul nostru, în primul rînd.

Și-apoi intervine și preferința personală a fiecărui astronaut de a adopta propriul lui sport sau exercițiu pe care-l practică spre a-și menține forma fizică, — ține să ne lămurească CHARLES CONRAD Jr. Noi nu avem un program riguros definit. În cazul meu, bunăoară, practic, în afară de sporturile de bază ale fiecărui american, începute din copilărie, adică înotul și atletismul — alergări și sărituri, schiul acvatic și golful.

— Dar a ajuns pînă la noi ecoul despre o nouă predilecție a dumneavoastră în universul sportului. Ne vorbiți despre ea? Cititorii ziarului „Sportul" din România sînt curioși s-o afle și vă vor fi recunoscători să descopere astfel un joc sportiv.

Da, eu practic un joc sportiv, „squash", pe care-l socot cu o dublă funcționalitate: îmi completează exercițiul fizic și, totodată, îmi satisface și nevoia de relaxare printr-o acțiune dinamică. Este un joc care se aseamănă mult cu tenisul, dar oarecum și cu pelota, mingea fiind trimisă într-un perete ca într-un fronton.

— Ați întrebat ce rol ocupă sportul în viața noastră, în viața mea, intervine RICHARD GORDON în convorbire. Ei bine, voi adăuga puțin umor la aceasta: mi s-a spus, la vîrsta la care încă ești predispus să asculți, să crezi și să refii riguros ceea ce ți se adresează, că rolul sportului era acela de a nu-mi îngădui să descopăr... fetele. Nu știu, zău, dacă aceasta a avut vreo influență directă, dar vă pot afirma cu toată convingerea că practicarea sportului nu este posibilă decît fundamentată pe o bună condiție fizică, la rîndu-i strîns legată de respectarea riguroasă a unei igiene personale depline. După cum am deslușit, ceea ce intuisem inițial și ceea ce viața ne-a învățat, zi de zi, de la marea catedră a practicii operative, toate reflexele, toate resursele și toate acele funcțiuni morale care determină caracterul ferm și startul neșovăitor în acțiune se datoresc și se obțin numai prin educație, printr-o neîntreruptă funcționalitate integrală și armonios dozată a factorilor fiziologici, numai cu răbdare și o voință de neînfrînt pentru finalizarea acțiunilor. Omul de sport, sportivul autentic, nu cunoaște decît două puncte cardinale: startul și finișul. Sporturile mele? Atletismul — fără probele de aruncări —, înotul, iar ca pasiune individuală schiul de zăpadă, pe care-l prețuiesc drept un mijloc admirabil pentru educarea simțului echilibrului și dezvoltarea reflexelor, pentru asigurarea acelei ritmicități de conjugare a respirației cu efortul fizic, cu mișcarea.

Și pentru că s-a pomenit de pasiune, atunci e bine să cunoașteți că ALAN BEAN, cel de-al treilea echipier al nostru, vestit pentru rezistența și chiar duritatea lui fizică, este un iscusit jucător de tenis și un bun gimnast, — încheie RICHARD GORDON.

Dar toți trei jucăm golf, care la vîrsta noastră, dar mai ales la continuele noastre programe de mișcare fizică, devine un privilegiu, un adevărat joc distractiv, de evadare. Și conveniți, desigur, și dumneavoastră, că în viață e nevoie și de distracție, un prețios carburant menit să genereze pașnice energii... — ține să precizeze, de astă dată, CHARLES CONRAD Jr.

Sportul ne-a dezvoltat spiritul de echipă, el ne-a învățat să selectăm, să dezvoltăm și să folosim resursele comune. El e marele miracol al adolescenței, prețiosul partener al tinereții și pedagogul de aur al tuturor vîrstelor.

Dar iată, un adevărat record pentru noi, prin dumneavoastră: nu ne-ați întrebat nimic despre zborul nostru în Lună. Din noiembrie 1969, pretutindeni, nu sîntem invitați să povestim decît despre aventura selenară și despre gazda noastră din acele 31 ore și 31 minute. Și acum, dumneavoastră, ne întrebați numai despre sport. Este, cum s-ar spune, O. K. — au încheiat, la unison, cu un ștrengăresc accent de voioșie, iluștrii noștri oaspeți dialogul pentru cititorii de toate vîrstele ai ziarului „Sportul".

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Dacă februarie a fost o lună a campionatelor mondiale, avînd programate nu mai puțin de 9 întreceri pentru titluri supreme, nici martie nu poate fi considerat sărac în această privință. Chiar în prima sa săptămînă, luna ce începe are înscrise pe filele sale patru asemenea mari competiții. Una dintre ele, cum știm prea bine, este găzduită chiar de capitala țării noastre, unde hocheiștii grupei secunde dau asalturi decisive pentru promovarea în eșalonul prim al sportului cu crosa. Tot în curs de desfășurare se află — în Franța — și confruntarea primelor 16 echipe de handbal din lume, dintre care va fi desemnată campioana celei de a VII-a ediții. Inutil a spune că de această întrecere, se leagă atîtea speranțe ce încolțesc în inimile iubitorilor de sport din țara noastră. Să urăm încă o dată succes handbaliștilor români în jocurile care le stau în față.

Un alt sport urcă în atenția tuturor, din a doua zi a săptămînii viitoare. Este patinajul artistic, care-și desemnează campionii mondiali la Ljubljana. În frumoasa sală Tivoli, proaspeții campioni europeni de la Leningrad au de trecut un greu examen în fața oponenților lor de peste Ocean, patinatorii americani și cei canadieni. Deosebit de interesantă se anunță această confruntare în cadrul probelor individuale. De pildă, premiatele întrecerii continentale — Gabriele Seyfert, Beatrix Schuba și Zsuzsa Almassy — au de suportat asaltul foarte tinerilor Janet Lynn și Julie Holmes, ca și al mai binecunoscutei Karen Magnus. sen, primele două anunțîndu-se în sensibil progres față de trecuta ediție a „mondialelor", desfășurată la Colorado Springs, unde au fost de altfel adevărate revelații. Și mai ingrată pare a fi misiunea lui Ondrej Nepela, care și-a trecut a trebuit să se mulțumească cu un loc doi în fața excelentului Tim Wood. Dar și coechipierii acestuia, în special agilul John „Mischa" Petkevich, sînt redutabili pentru europeni. Iată de ce va fi greu și simpaticului Patrick Pera să se mențină pe podiumul de premiere. Mai simple în schimb, se anunță lucrurile în probele de perechi și dansuri, unde patinatorii sovietici sînt net favoriți și — în mod normal — medaliile de aur nu pot scăpa cuplului Irina Rodnina—Aleksei Ulanov, ca și dansatorilor Ludmila Pahomova—Aleksandr Gorșkov. Putem risca și un pronostic în tradiționalul „meci" Europa—America pe distanța celor patru probe: 3—1 pentru reprezentanții continentului nostru.

Balonul rotund își continuă cursa neobosită, programînd miercuri o etapă completă în două mari competiții care angrenează cele mai bune echipe de club ale continentului nostru: „Cupa campionilor europeni" și „Cupa cupelor". Se dispută sferturile de finală, cele care trebuie să desemneze ultimele patru echipe ce rămîn în cursă. Notăm două meciuri „tari" în confruntarea campionilor, Standard Liége—Leeds United și Celtic Glasgow—Fiorentina. În acest cvartet de elită se află probabil viitoarea laureată a întrecerii. În efervescență sînt și echipele ce se apropie de cucerirea celui de al treilea trofeu al sîuburilor — „Cupa europeană a tîrgurilor". Iar pentru dinamoviștii băcăuani și suporterii lor emoțiile cresc pe măsură ce se apropie ziua întîlnirii cu faimoșii „tunari" de la Highbury, fotbaliștii lui Arsenal Londra. Continuă pregătirile viitoarelor protagoniste ale C. M. din Mexic. În timp ce „tricolorii" noștri s-au întors de dincolo de Ocean, echipele U.R.S.S. și Bulgariei își desfășoară mai departe „prospecția" la fața locului. Chiar azi, reprezentativa sovietică susține un joc la Guadalajara, pe terenul unde — nu mai e mult.... — vor evolua fotbaliștii noștri.

Și la Ljubljana, succesorii neuitaților Towler — Ford vor fi, probabil, acești temerari dansatori pe gheață: Ludmila Pahomova și Aleksandr Gorskov.

Foto: TASS

În fine, încă un campionat mondial, care însă abia începe să-și scrie istoria. Vom ști mai multe despre ei, poate, atunci cînd vor apare și pe pîrtiile noastre de zăpadă curioasele schi-boburi, cele care fac joncțiunea între două sporturi vechi cît lumea pentru a ne da unul nou. Deocamdată, pionierii acestei tinere discipline vor să-și desemneze campionul absolut, pe pista albă de la Villars-de-Lans acolo unde cu doi ani în urmă dădeau luptă schiorii olimpici.

Pentru sfîrșit, o întrecere vestitoare de primăvară. La Cagliari este așteptat sprintul final al așilor pedalei, angrenați în „Turul Sardiniei", prima mare competiție rutieră a anului.

Radu VOIA

ÎN C.C.E. LA BASCHET FEMININ

PRAGA 27 (Agerpres). — În cadrul „sferturilor" de finală ale C.E. la baschet feminin s-au disputat două meciuri. La Praga, echipa locală Sparta a întrecut cu scorul de 58—44 (30—23) formația Akademik Sofia, iar T.T.T. Riga a cîștigat în deplasare cu 95—74 (43—32) în fața echipei Vojvodina Novi Sad.

„CUPA PRIETENIEI" LA SCRIMĂ

BUDAPESTA 27 (prin telefon). Proba individuală de sabie din cadrul turneului dotat cu „Cupa prieteniei" a revenit tînărului trăgător Bedönty (Ungaria). Pe locurile următoare — doi sabreri sovietici, Iliuk și Renski.

În această probă, tinerii noștri reprezentanți s-au comportat sub așteptări, cu excepția lui Vlad, care a ajuns în semifinale. Ceilalți sabreri români (Creițaru, Lupuțiu, Pop și Androne) au rămas încă din primul tur.

Sîmbătă sînt programate două probe pe echipe, cele de floretă băieți și sabie.

TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ●

● **La Bordeaux, meciul internațional de lupte clasice și libere** dintre echipele Franței și Greciei s-a încheiat cu victoria luptătorilor greci: 7—3.

● **Cu prilejul unui concurs de atletism** desfășurat în aer liber la Perth, australianca Sandra Brown a parcurs 400 m plat în 53,1. Proba de săritură în lungime a fost cîștigată de M... cu 8,12 m.

● **La handbal feminin,** reprezentativa Norvegiei a învins cu scorul de 12—10 (10—3) selecționata Poloniei. Jocul a avut loc la Opole.

● **Cea de-a 17-a ediție a tradiționalei curse cicliste „Marele premiu Monaco"** s-a încheiat cu victoria rutierului italian Panizza, cronometrat pe distanța de 164 km cu timpul de 4h14:55,0.

● **În Cursa ciclistă de șase zile,** care se desfășoară pe velodromul acoperit din Groningen, continuă să conducă cuplul olandez Peter Post-Jan Jansen cu 255 de puncte.

● **Turneul internațional de golf de la Miami** s-a încheiat cu victoria sportivilor americani Dave Marr și Jack McGowan, clasați la egalitate pe primul loc cu 67 puncte.

● **La Akita s-a disputat întîlnirea internațională de haltere** dintre selecționatele Japoniei și U.R.S.S. Halterofilii japonezi au obținut o surprinzătoare victorie cu scorul de 4—3. Din echipa sovietică au făcut parte printre alții Kurențov și Talts.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40.368